

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

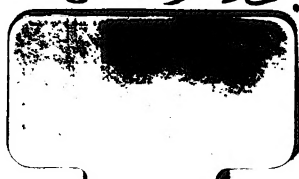
95. B

Indian Institute, Oxford.

The Malan Library

~~Tur. III 456~~

353 e. 2

C. Malan
Helsingfors.
July 1870.

SANAKIRJA.

Suomalais-Ruotsalainen

Sanakirja

kirjoittanut

G. E. Eurén.

Hämeenlinnassa,

Painanut G. E. Eurén 1860.

Finsk-Svensk

Ordbok

af

G. E. Eurén.

Tavastehus,

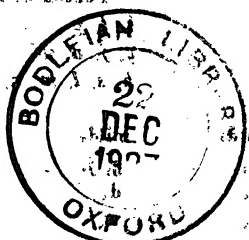
tryckt hos G. E. Eurén 1860.

griinhart **WERNER**

1. Die ...
 2. Die ...
 3. Die ...
 4. Die ...
 5. Die ...
 6. Die ...
 7. Die ...
 8. Die ...
 9. Die ...
 10. Die ...

E. Heimbürger,

7/10/50
10/10/50

Die rechte Seite enthält die Namen der Klassen und die Anzahl der Schüler. Die linke Seite zeigt die Namen der Lehrer.

Grammatikalisk Inledning

för

Begynnaren.

1. **Bokstäfverna** i Finska språket äro följande 21: *a, d, e, g, h, i, j, k, l, m, n, o, p, r, s, t, u, w, y, ä, ö*. Dessa äro tecken för de enkla ljud, det finska talorganet förmår uttala. Hvarje bokstaf betecknar alltid samma ljud, så att alldrig sådan förväxling eger rum, som t. ex. i svenskan med ljudet af *k* i *köpa* och *kosta*. — *d* och *g* beteckna ljud, som uppkomma vid andra ljuds (*t, k*) förmildring, hvarföre de aldrig begynna något fäskt ord.

2. **Bokstäfvernas uttal** i finskan afviker blott i få fall ifrån de motsvarande svenska, nemligen *e* uttalas alltid såsom rent *e* t. ex. i ordet *egen*; *g* och *k* hårdt såsom i sv. orden *kan, gå*; *d* alltid bredt som i sv. ordet *kånga*. Ingen bokstaf höres dubbel utan att så skrivas sv. *verka* blide, *verkka* trög; *kumpu* kulle, *himppu* knippe, hwaremot i svenskan t. ex. *tänka* höres såsom *tänka*, *kämpa* såsom *kämppe*.

3. **Bokstäfverna indelas a) efter deras egenskaper**

Vokalerna

uti hårda: *a, o, u*

milda: *ä, ö, y*

lätta: *e, i*

Konsonanterna

k, t, p

g, j, d, w

h, s, l, m, n, r

b) efter organerna

	hårda	milda	lätta
uti strupljud	<i>k,</i>	<i>g, j,</i>	<i>h</i>
tungljud	<i>t,</i>	<i>d,</i>	<i>l, n, r, s</i>
läppljud	<i>p,</i>	<i>w,</i>	<i>m.</i>

Denna inledning är af största vikt vid ljudens öfvergång i hvarandra, eller de så kallade bokstafsörvandlingarna.

4. Alla vokaler i finskan äro af naturen korta; lång vokal skrives med dubbla tecken ss. *anta* han gifver. Diftongerna äro af två slag, egentliga, bildade en ifrån hvarje af ofvannämnde klasser *uo, yö, ie*, och oegentliga, med *u, y* eller *i* till sednare vokal, *au, ou, eu, iu; äy, öy; ai, oi, ui, äi, öi, yi, ei*. Uti de förstnämnda är det sednare vokalljudet det huf-

Gen.	-ssa, -ssā	-sta, -stā	-ssa, -ssā	-sta, -stā
Accus.	-na, -nā	-na, -nā	-na, -nā	-na, -nā
Abstr.	-na, -nā	-na, -nā	-na, -nā	-na, -nā
Abstr.	-lla, -llā	-lla, -llā	-lla, -llā	-lla, -llā
Procl.	-ta, -tā	-ta, -tā	-ta, -tā	-ta, -tā
Transl.	-ksi	-ksi	-ksi	-ksi
Essiv.	-na, -nā	-na, -nā	-na, -nā	-na, -nā
Essiv.	-ne, -nē	-ne, -nē	-ne, -nē	-ne, -nē
Essiv.	-ni, -nī	-ni, -nī	-ni, -nī	-ni, -nī

af dessa ändelser föga till stamma, som till ar genitivus sålunda all dess
ändelser bortlemmas; som Konstantin förklarats, bör ännu en-
del återställas. ss. *paimen herde, paimenen paimet, paimen
seuraste, isänken t. isänkä, lampak t. lampakki, lampakki t. lampakki.* Dek-
linationsbeständiga föredrag i förenämnde ändelsers öfande till stammen, ss.
af *lammas*, adess. *lampahalla* sdr. *lampaalla*, transl. *lampahaksi* sdr.
lampaaksi. Dervid är att märka: a) ändelserna rått, si efter förenämnda
nina fördingar (jfr 8), ss. *talona silmä* af *talo*, *yrd*, *silmä* öfver
m. ändelsen förlorar, t. ss. snart stammens slutbok i börskatens utom i
enstafviga ord, ss. *taloa, silmää*, men kallt (af *käte, käsi* hand), *lam-
masta, maata*; c) gen. pl. ändelsen förlorar jemväl t uti likartade fall,
ss. *taloen sdr. taloin t. taloien, talojen, lammasten*, men enstafviga ord
håller *d. mailten, maiden*; d) illat. ändelsen försvinner h-n den framst
föregående vokalen hvilken efter bortlemnandet af h kan sammanslutas med
föregående, som ordet enstafvigt; *maasta, maasta, talon sdr. talonin,
silmin, silmin, silmin*; e) uti pluralis ändelserna, utom nom. 3. gen. pl.
lika, med försvinnande i singularis; släktet att i alla förut. Framför den
pluralis ändelsen stånde oföränderliga vokaler (*o, ö, u, y*) i alla
af stammens iuga fördingar, ss. *myrsky, myrskyssä, myrskyssä* i storm-
mar; men i oföränderliga vokaler (*a, ä, e, i*) förändras eller bortkastas
enstafviga fördingar i enstafviga ord framför pluralis i alltid *a*, men *a* en-
dast då föregående stavelsen har *o* eller *u* ensamt eller såsom första vo-
kal i enstafviga; ejort förändras *a* till *o* ss. *silmä silmä, silmä,
kova ora korralla, korralla, koiri, koiri, koirissa, koirissa, padassa,
padoissa, peura hjort peuralla, peuroilla*. Framför samma i

bortkastas *e* alltid men *i* kan både bortkastas och förvandlas till *e* i. *pai-*
men, paimenella, paimenilla, pappi, papilla pl. *papilla* l. *papeina*

43. För att visa förhållandet emellan nominativus, genitivus och stammen
 uti olika ord, så följande anföras såsom exempel:

Nom.	Genit.	Stam.
<i>maa</i> land	<i>maan</i>	<i>maa</i>
<i>työ</i> arbete	<i>työn</i>	<i>työ</i>
<i>sana</i> ord	<i>sanan</i>	<i>sana</i>
<i>lumi</i> snö	<i>lumen</i>	<i>lumi</i>
<i>suvi</i> sommar	<i>suven</i>	<i>suvi</i>
<i>kansi</i> lock	<i>kannen</i>	<i>kante</i>
<i>varsi</i> skall	<i>varren</i>	<i>varre</i>
<i>morsian</i> brud	<i>morsiamen</i>	<i>morsiamme</i>
<i>paimen</i> herde	<i>paimenen</i>	<i>paimen</i>
<i>sammal</i> moss	<i>sammalen</i>	<i>sammale</i>
<i>kovuus</i> hårdhet	<i>kovuuden</i>	<i>kovuute</i>
<i>vastaus</i> svar	<i>vastauksen</i>	<i>vastauksee</i>
<i>hevonen</i> häst	<i>hevosen</i>	<i>hevose</i>
<i>olut</i> öl	<i>oluen</i>	<i>olue</i>
<i>vieras</i> fremmande	<i>vieraan</i> sdr. <i>vieraan</i>	<i>vieraha</i>
<i>dyras</i> äbrant	<i>dyrään</i> sdr. <i>dyrään</i>	<i>dyräkä</i>
<i>ruis</i> råg	<i>ruun</i> sdr. <i>ruun</i>	<i>ruukki</i>
<i>kirves</i> yxa	<i>kirveen</i> sdr. <i>kirveen</i>	<i>kirvahi</i>
<i>vene</i> båt	<i>veneen</i> sdr. <i>veneen</i>	<i>veneke</i>
<i>kevä</i> vår	<i>kevään</i> sdr. <i>kevään</i>	<i>kevähä</i>

44. **Komparation** sker genom tre grader, positivus, komparativus och
 superlativus. Komparativen bildas af positivens genom tillägg af ändelsen *-mpi*
 (stamändelsen *-mpa*, *-mpä*), hvarvid tvåstafviga ord förbyta *a* i *ä* framför
 komparativändelsen till *e*. Superlativen bildas genom tillägg af ändelsen
-in (stamändelsen *-impe*, *-impä*), framför hvilken de föränderliga yoka-
 lerna (*a*, *ä*, *e*, *i*) bortkastas, så *kova* hård.

	Posit.	Komp.	Superl.
Nom.	<i>kova</i>	<i>kovempi</i>	<i>kovimpa</i>
Inf.	<i>kovaa</i>	<i>kovempaa</i>	<i>kovimpa</i>
Gen.	<i>kovan</i>	<i>kovemman</i>	<i>kovimpa</i>
Iness.	<i>kovassa</i>	<i>kovemmassa</i>	<i>kovimassa</i>
Elat.	<i>kovasta</i>	<i>kovemmasta</i>	<i>kovimasta</i>
Illat.	<i>kovahaan</i>	<i>kovempahan</i>	<i>kovimpahan</i>
	<i>kovaan</i>	<i>kovempaan</i>	<i>kovimpaan</i>

	Posit.	Komp.	Superl.
Nom.	<i>kova</i>	<i>kovempi</i>	<i>kovimpa</i>
Inf.	<i>kovaa</i>	<i>kovempaa</i>	<i>kovimpa</i>
Gen.	<i>kovan</i>	<i>kovemman</i>	<i>kovimpa</i>
Iness.	<i>kovassa</i>	<i>kovemmassa</i>	<i>kovimassa</i>
Elat.	<i>kovasta</i>	<i>kovemmasta</i>	<i>kovimasta</i>
Illat.	<i>kovahaan</i>	<i>kovempahan</i>	<i>kovimpahan</i>
	<i>kovaan</i>	<i>kovempaan</i>	<i>kovimpaan</i>

och hafva inf. *ghdettå, kahdettå*, gen. *yhdennon, kahdennon* (st. *yhdenste, kahdente*), likaså st. *kolmante, neljante*, gen. *kolmannen, neljännän*, inf. *kolmatta, neljättä* m. fl. e) uttrycket *yksitoista, kaksitoista* (hymmentå) betecknar en, två af andra tiotalet, *kolmenesjättä* tre af hundra tiotalet = 34, o. s. v.

16. Pronomina

a) personella

nom. *minä* jag
inf. *minua*
gen. *minun*
est. *minu*

Singularis

ainä, du
sinua
sinun
sinu

hän han, hon
hänlä
hänne

Pluralis

me
teidä
teidän
teissä

he
heidä
heidän
heidsä

b) demonstrativa

nom. *tämä* denna, det här
inf. *tätä*
gen. *tämän*
iness. *tässä*
elat. *tästä*
illat. *tähän*

Singularis

tuo den, det där
tuota
tuon
tuosta
tuohan

se den, det
sitä
sen
siinä
siitä
siihen

Pluralis

nuot
noita
noitten
noissa
noin

ne
niitä
niiden
niitten
niissä
niin

c) relativa

nom. *joka* hvilken, hvilket, som
inf. *jota*
gen. *jonka*
iness. *jossa*

Singularis

jompi hvilkendans
jompaa
jomman
jommassa

Pluralis

jommat
jompia
jompain
jompten

d) Interrogativa

nom. *kuka* hvilken
inf. *kuka*
gen. *kukaa*
iness. *kussa*

Singularis

mikä hvilken, hvad
mikä
minkä
missä

ken hvem
ketä
kenen
tanteissa

förlutna tiden (*imperfectum* och *adjectivus secundus*). För öfrigt uttrycker det finska verket den närvarande och tillkommande (*perfectum*) tiden på samma sätt; t. ex. *saan* jag får.

Aktivum.

Predicativus

Præsens & Futurum

Sing. *saan* jag får.

saat du får.

saa han får.

Plur. *saamme* vi få.

saatt ni få.

saat de få.

Imperfectum

Sing. *saatin* jag fick.

sait du fick.

sai han fick.

Plur. *saimme* vi fingo.

sait ni fingo.

sait de fingo.

Conditionalis

Sing. *saanen* jag bör få.

saanet du bör få.

saanee han bör få.

Plur. *saanemme* vi borde få.

saanette i borde få.

saanevat de borde få.

Konditionalis

Sing. *saisin* jag skulle få.

saisit du skulle få.

saisi han skulle få.

Plur. *saisimme* vi skulle få.

saisitte i skulle få.

saisivat de skulle få.

Optativus

Sing. *saas* må de få.

sakoon må han få.

Plur. *sakoonme* må vi få.

sakootte må i få.

sakoot må de få.

Imperativus

Sing.

sa få du.

saakaan få han.

Plur.

saakaamme få vi.

saakaatte, *saakaas* få i.

Substantivus

Sing.

saaka ett få.

Plur.

saakaat de få.

Iness.

saadessa uti att få.

Elat.

saaden genom att få.

Adess.

saamasta ifrån att få.

Abl.

saamasta utan att få.

Abess.

saamatta af att få.

IV.

Sing.

saaminen ett få.

Plur.

saamien de få.

V.

Sing.

saamaisa ett få.

Plur.

saamaisia de få.

Iness.

saamaisissa uti att få.

Elat.

saamaisista genom att få.

Adess.

saamaisista ifrån att få.

Abl.

saamaisista utan att få.

VI.

Sing.

saaminen ett få.

Plur.

saaminen de få.

Iness.

saamaisissa uti att få.

Elat.

saamaisista genom att få.

Adess.

saamaisista ifrån att få.

Abl.

saamaisista utan att få.

Adjectivus

Sing.

saatu som få.

Plur.

saatu som få.

Iness.

saatu som få.

Elat.

saatu som få.

Adess.

saatu som få.

Abl.

saatu som få.

Abess.

saatu som få.

Passivum.

Ind.

saadaan man får.

—

saatita man fick.

Kond.

saataaneen man bör få.

Kond.

saataisiin man skulle få.

Opt.

saatakoon man må få.

Imp.

saatukaan man skall få.

Subst. I.

saataa ett få.

II.

saatessa uti att få.

III.

saatista genom att få.

IV.

saatasta ifrån att få.

V.

saatasta utan att få.

VI.

saatu som man fått.

18. Personaländelserna, utom i opt. och imp. äro ättelade

Sing. 1 pers. - *minä* Plur. 1 pers. - *minä*

2 pers. - *t*

2 pers. - *lle*

3 pers. -

3 pers. - *vat, vät*

Framför personaländelserna äro kännetecknen, för modj. och tempus

Ind. pres. —

Konditionalis — *isi*

imp. - *i*

Optativus - *ko, kö*

Koncess. - *ne*

Imperativus - *kä, kä*

19. Den positiva konjugationen eller genom tillägg af ett stämte för personaländelsen och några få deraf beroende förändringar i den allmänna formen. Af ändelserna lyktas tredje person och präsens på -*kse*, imper. på -*ko*; såsom: *muutan* jag förändrar, *muuttain* jag förändrar mig, *muuttat* du förändrar dig, *muuttakse* han förändrar sig, *muuttaimme* m. m. imp. *muuttiin*, *muuttiit*, *muuttii* m. m. kond. *muuttainnen*, *muuttaisi*, *muuttainnee* m. m. kon. *muuttaisiin*, *muuttaisit* m. m. opt. *muuttaillois*, *muuttaillois* m. m. imp. *muuttail*, *muuttaillois* m. m. sub. *muuttaita* att förändra sig m. m. *muuttaitaan* man förändrar sig.

20. Den negativa konjugationen sker sålunda, att personaländelserna fogas till nekningssordet, men verbet sjelft blir dem förut. För imperativum tages dock icke verbets imperfektum, utan adjektivus *ei* förbjudande. Passivum (impersonella formen) har naturligtvis endast tredje person singularis; såsom:

Ind. pres.

Ind. imperf.

Sing. *en saa* jag icke

en saanut jag icke

ei saa du icke

ei saanut du icke

ei saa han icke

ei saanut han icke

Plur. *emme saa* vi icke

emme saaneet vi icke

ette saa ni icke

ette saaneet ni icke

eivät saa de icke

eivät saaneet de icke

Imp. *en saane*, *ei saane* jag,

Kond. *en saisi*, *ei saisi* jag,

de tör icke få m. m.

skulle icke få m. m.

Optativus

Sing. —

Ind. pres.

aiho, saako du må icke få

aiho, saako man får

aihoon, saako han må icke få

aihoon, saako man skall få

Plur. *aihois, saako* de må icke få

aihois, saako man skall få

Imperativus			
Sing. —	ol	ole	ol
	ol	ole	ol
	ol	ole	ol
	ol	ole	ol
Plur. —	ol	ole	ol
	ol	ole	ol
	ol	ole	ol
	ol	ole	ol
	ol	ole	ol
Passivum , ind. præs. ei saada man får icke, imperf. ei saatu man fick icke, kond. ei saataisi man skulle icke få, opt. alkoon saatako man mä icke få.			

21. Öfriga tempora bildas genom sammansättning af hjälperben *olen* och *lienen* för samt verbets adj. II.

		Indikativus	
		Perfektum	
Sing.	olen saanut jag har fått	Plur.	olomme saaneet
	olet saanut du har fått		olotte saaneet
	on saanut han har fått		ovat saaneet
		Plusquamperfektum	
Sing.	olin saanut jag hade fått	Plur.	olimme saaneet
	olit saanut du hade fått		olitte saaneet
	olt saanut han hade fått		olivat saaneet

Kond. *olen, olet, ollee* i. *lienen, lienet, liente* *saanut* du har tor-
ha fått; *olomme, lienemme* o. s. v. *saaneet* vi m. m. torde ha fått.
Kond. *olisin, olisit, olisi* *saanut* jag, du, han skulle ha fått *olissimme*
m. m. *saaneet* vi m. m. skulle ha fått.

Opt. *olkoon saatako* man mä ha fått; *olkoot saaneet* de mä ha fått.
Passivum till *olen*. *Oltaan* man är, *oltiin* man var, *oltaheen* man tor va-
ra, *oltaisin* man skulle vara, *oltakoon* man mä vara; *oltava, oltu, ol-
tu* *oltau* godt att vara, *on oltu* man har varit.

22. Likasom i nomina (12 e) utöfverga jemväl i verba de föränderliga voka-
lerna *a, ä, e, i* förändringar framför i uti imperfektum, hvarjemte *e* och *i*
borttåstas jemväl före var uti konditionals, sasom *olän* jag tager, *olän* jag
tog, *keitän* jag kokar, *keitän* kokade, *kutvan* graver, *kutvain* gräde, *tuän*
jag kommer, *tuän* kom, *tutaisin* skulle komma, *tevin* river, *tevin* rel, *re-
psän* skulle rivra.

25. För begagnandet af ordböken är af högsta vikt att känna förhållandet o-
mellan indikativus præsens, infinitivus af subst. I och stammen. Stammen
i verba är sålunda att præs. ind. i pers. ändelse -*a* bortlemnas och kon-
sonanten *o*in denna förändrats (*o*), återstalles. Ut de olika slagen af
verba gestaltar sig detta förhållande på följande sätt:
i pers. præs. ind. inf. af subst. I. stammen
saan jag är *saada* att få *saa*
syön " *syöä* " *syöä*
toivon " hoppas *toivoa* " *toivoa*

leivon	jag bakar	leipoa	leipo
kaivan	" gräfter	kaivaa	kaiva
laitan	" bryter	laittaa	laitta
heitän	" kastar	heittää	heittä
puhalla	" blåser	puhaltaa	puhalla
kumarran	" bockar	kumartaa	kumarta
käänän	" vänder	kääntää	kääntä
läsen	" läser	lukea	luke
lähten	" lärtas	kulkea	kulke
tulen	" kommer	tulla	tule
mene	" går	mennä	menne
puren	" biter	purra	pure
pesen	" tvättar	pestä	pese
juoksen	" löper	juosta	juokse
vähene	" minskar	väheta	vähene
kapenen	" smalnar	kapeta	kapene
kaiten	" väller	kaita	kaitse
vastaan	" väntar	vastata	vastaa
lupa	" lofvar	lupata	lupa'a
rupaan	" börjar	ryyeta	ryyeta
(sdr. rupeen)	" ligger	maata	maka'a

Endast **näen** ser och **teen** gör, afrika från de allmänna formerna; **at** **näse** im, **näätä**, **teke**, **lehdä**.

24. **Ordbildningsläran** är af största vikt för begagnandet af ord-boken. Dock bildas jemförelsevis få ord genom sammansättning, i hvilken lätt igenkänns de enkla ord, hvaraf sammansättningen är gjord. **Kirkko-väki** kyrkfolk, **talonpoika** (gårdsen) bonde, **siekuoli** insida, **ulkomaa** utland. Den viktigaste förändring vid sammansättningar är den att orden på **-nen** (st. på **-se**) i stället för denna ändelse ha **ns**; såsom: **koiranen** hane (koirase), **koirasteeri** orrbane, **vainainen** fattig (**vainaise**) **vainais-katto** fattigvård.

Den för språket och ordboken viktigaste ordbildningen sken genom härledning, hvaruti ännu utvecklar en stor rikedom.

25. **Nomina** härledas af nomina förnämligast med följande ändelser:

1) **-nen** (**-se**) och till flerstafviga ord jemväl **-inen** (**-ise**) **markera** diminutiver; såsom: **kalanen** liten fisk, **palanen** liten bit, **vasarinen** liten hammare, **af kala**, **pala**, **vasara**.

2) **-kka**, **-kka** med diminutiv betydelse; **silmukka** gilla, **haarikka** stop med två öron, **haarukka**, gaffel af silmä öga, **haara** gren. Stundom förgas här till ännu ändelsen **-inen**; såsom: **haarikainen** litet stop. Men många ord med denna ändelse finnas, som ej äro härledda; såsom: **sil-lakka** strömming. Likaså begagnas denna ändelse för många andra bemärkelser; såsom: **kahakka** oväsende af **kahisen** susa, prassla, **niljakka** slem-mig af **nilja** slem.

34-45, 46 shows two dimensions: *parat* (= *part*) 1st, *parat* 2d, 3rd, 4th, 5th, 6th, 7th, 8th, 9th, 10th, 11th, 12th, 13th, 14th, 15th, 16th, 17th, 18th, 19th, 20th, 21st, 22nd, 23rd, 24th, 25th, 26th, 27th, 28th, 29th, 30th, 31st, 32nd, 33rd, 34th, 35th, 36th, 37th, 38th, 39th, 40th, 41st, 42nd, 43rd, 44th, 45th, 46th, 47th, 48th, 49th, 50th, 51st, 52nd, 53rd, 54th, 55th, 56th, 57th, 58th, 59th, 60th, 61st, 62nd, 63rd, 64th, 65th, 66th, 67th, 68th, 69th, 70th, 71st, 72nd, 73rd, 74th, 75th, 76th, 77th, 78th, 79th, 80th, 81st, 82nd, 83rd, 84th, 85th, 86th, 87th, 88th, 89th, 90th, 91st, 92nd, 93rd, 94th, 95th, 96th, 97th, 98th, 99th, 100th, 101st, 102nd, 103rd, 104th, 105th, 106th, 107th, 108th, 109th, 110th, 111th, 112th, 113th, 114th, 115th, 116th, 117th, 118th, 119th, 120th, 121st, 122nd, 123rd, 124th, 125th, 126th, 127th, 128th, 129th, 130th, 131st, 132nd, 133rd, 134th, 135th, 136th, 137th, 138th, 139th, 140th, 141st, 142nd, 143rd, 144th, 145th, 146th, 147th, 148th, 149th, 150th, 151st, 152nd, 153rd, 154th, 155th, 156th, 157th, 158th, 159th, 160th, 161st, 162nd, 163rd, 164th, 165th, 166th, 167th, 168th, 169th, 170th, 171st, 172nd, 173rd, 174th, 175th, 176th, 177th, 178th, 179th, 180th, 181st, 182nd, 183rd, 184th, 185th, 186th, 187th, 188th, 189th, 190th, 191st, 192nd, 193rd, 194th, 195th, 196th, 197th, 198th, 199th, 200th, 201st, 202nd, 203rd, 204th, 205th, 206th, 207th, 208th, 209th, 210th, 211st, 212nd, 213th, 214th, 215th, 216th, 217th, 218th, 219th, 220th, 221st, 222nd, 223rd, 224th, 225th, 226th, 227th, 228th, 229th, 230th, 231st, 232nd, 233rd, 234th, 235th, 236th, 237th, 238th, 239th, 240th, 241st, 242nd, 243rd, 244th, 245th, 246th, 247th, 248th, 249th, 250th, 251st, 252nd, 253rd, 254th, 255th, 256th, 257th, 258th, 259th, 260th, 261st, 262nd, 263rd, 264th, 265th, 266th, 267th, 268th, 269th, 270th, 271st, 272nd, 273rd, 274th, 275th, 276th, 277th, 278th, 279th, 280th, 281st, 282nd, 283rd, 284th, 285th, 286th, 287th, 288th, 289th, 290th, 291st, 292nd, 293rd, 294th, 295th, 296th, 297th, 298th, 299th, 300th, 301st, 302nd, 303rd, 304th, 305th, 306th, 307th, 308th, 309th, 310th, 311st, 312nd, 313th, 314th, 315th, 316th, 317th, 318th, 319th, 320th, 321st, 322nd, 323rd, 324th, 325th, 326th, 327th, 328th, 329th, 330th, 331st, 332nd, 333rd, 334th, 335th, 336th, 337th, 338th, 339th, 340th, 341st, 342nd, 343rd, 344th, 345th, 346th, 347th, 348th, 349th, 350th, 351st, 352nd, 353rd, 354th, 355th, 356th, 357th, 358th, 359th, 360th, 361st, 362nd, 363rd, 364th, 365th, 366th, 367th, 368th, 369th, 370th, 371st, 372nd, 373rd, 374th, 375th, 376th, 377th, 378th, 379th, 380th, 381st, 382nd, 383rd, 384th, 385th, 386th, 387th, 388th, 389th, 390th, 391st, 392nd, 393rd, 394th, 395th, 396th, 397th, 398th, 399th, 400th, 401st, 402nd, 403rd, 404th, 405th, 406th, 407th, 408th, 409th, 410th, 411st, 412nd, 413th, 414th, 415th, 416th, 417th, 418th, 419th, 420th, 421st, 422nd, 423rd, 424th, 425th, 426th, 427th, 428th, 429th, 430th, 431st, 432nd, 433rd, 434th, 435th, 436th, 437th, 438th, 439th, 440th, 441st, 442nd, 443rd, 444th, 445th, 446th, 447th, 448th, 449th, 450th, 451st, 452nd, 453rd, 454th, 455th, 456th, 457th, 458th, 459th, 460th, 461st, 462nd, 463rd, 464th, 465th, 466th, 467th, 468th, 469th, 470th, 471st, 472nd, 473rd, 474th, 475th, 476th, 477th, 478th, 479th, 480th, 481st, 482nd, 483rd, 484th, 485th, 486th, 487th, 488th, 489th, 490th, 491st, 492nd, 493rd, 494th, 495th, 496th, 497th, 498th, 499th, 500th, 501st, 502nd, 503rd, 504th, 505th, 506th, 507th, 508th, 509th, 510th, 511st, 512nd, 513th, 514th, 515th, 516th, 517th, 518th, 519th, 520th, 521st, 522nd, 523rd, 524th, 525th, 526th, 527th, 528th, 529th, 530th, 531st, 532nd, 533rd, 534th, 535th, 536th, 537th, 538th, 539th, 540th, 541st, 542nd, 543rd, 544th, 545th, 546th, 547th, 548th, 549th, 550th, 551st, 552nd, 553rd, 554th, 555th, 556th, 557th, 558th, 559th, 560th, 561st, 562nd, 563rd, 564th, 565th, 566th, 567th, 568th, 569th, 570th, 571st, 572nd, 573rd, 574th, 575th, 576th, 577th, 578th, 579th, 580th, 581st, 582nd, 583rd, 584th, 585th, 586th, 587th, 588th, 589th, 590th, 591st, 592nd, 593rd, 594th, 595th, 596th, 597th, 598th, 599th, 600th, 601st, 602nd, 603rd, 604th, 605th, 606th, 607th, 608th, 609th, 610th, 611st, 612nd, 613th, 614th, 615th, 616th, 617th, 618th, 619th, 620th, 621st, 622nd, 623rd, 624th, 625th, 626th, 627th, 628th, 629th, 630th, 631st, 632nd, 633rd, 634th, 635th, 636th, 637th, 638th, 639th, 640th, 641st, 642nd, 643rd, 644th, 645th, 646th, 647th, 648th, 649th, 650th, 651st, 652nd, 653rd, 654th, 655th, 656th, 657th, 658th, 659th, 660th, 661st, 662nd, 663rd, 664th, 665th, 666th, 667th, 668th, 669th, 670th, 671st, 672nd, 673rd, 674th, 675th, 676th, 677th, 678th, 679th, 680th, 681st, 682nd, 683rd, 684th, 685th, 686th, 687th, 688th, 689th, 690th, 691st, 692nd, 693rd, 694th,

4) -Antennae, -Antennae (-Antennae, -Antennae) for *Antennae*: *Antennae*
: First horn, *Antennae* horn, *Antennae* venter of *Antennae* horn, *Antennae* horn,
Antennae horn.

5) -at, -gt (-ut, -gt) *Ammonia* endelser: *pojnt*, *pojtens* liden *gosen*, *veljst*, *veljgen* liden *bror*, *päijst*, *päijgen* liden *dag*, *al*, *alstaf*, *sien* *ruen* liden *oier*. Til *enstakiga* ord *logis* *dena* *ändst* med *föreläp* *A*: *beuhst*, *beuhstens* liden *alier*, *tickst*, *tickstgen* liden *vag*, *af* *livt*, *livt*.

hant. De deminutiva ändelserna äro ofta förenade med en smekande betydelse, ofta äro de till förhöjda villjans skull, liksom de också i andra förekomma stven af en stor mängd adjectivens *minutiv* till exempel, *pojnt* groo lilla, *sydämyl* hjerta lilla, *hjerterne*, *kuplet* mjöte lilla, *snorta*, *snorainen* spande, *kulvoge* och *kulkerainen* vandrande.

6) -nen för manliga och -lar, -lär för kvinnliga namn: Penttinen Bengtsson, Penttilä Bengtsdotter, Karkunen, Karkular. Benna betecknadsättelse brukas också för kvinnliga titlar, svärsbättningar: rubrikator förstanna, kunningatar drottning, kékrajalar spianeriska.

7) -iko, -kko om rum, ställe; såsom cratta adiga ställe, cratto
 förstuga, hammaliko krossbetuxel ställe, af eri skild, es framför, sam-
 mal mossen, rapatto golf, ytt, af rapa smuts. Deenn andelse innebar
 siven flera andra bemärkelser, såsom: mesatto återbar, nimutto namne,
 vesatto vattendoll, af mesi boning, nimi namn, vesi vatten.

8) -slo, -slo for kollektiva nomina, samlinger, leppa al, tepistö alskog, koivu bjöck, koivisto björskog, laiva skepp, laivasto laiva, kirjasto bibliotek, raha penning, rahasto penningfond.

9) -la, -lä utmärkande hem, gård; *tuonela* underjorden, Tuomis hem, *pappila* prästgård, *pappi* präst, *seppäla* smedgård, *seppä* smed, *Nikkola* Nikkos hem, *Herrala* herrehem, *herrgård*.

(10) -läinen, -läinen för gentilia, folkskamm, Wendläinen Nyse, Wen-
näjä Nyssland, Ruotsalainen Svens, Ruotsi Sverige, Karjalainen Ka-
relare, Namäläinen Tavast, Suomalainen Finne, Lappalainen Lapp,
Sandalainen Tysk, Saksia Tyskland; aakulainen släktning, malkalainen
resand, rantalainen strandbyggare, tuolilainen öbo, al suku släkt, mät-
ka resa, ranta strand, tuoli holme.

1) *työläinen* (-*läs*) med intensit. eller materiel betydelse; *iljo* gladje, *iloi-*
nen glad, *guld* guld, *kullainen* af guld, *rauta* jern, *rautainen* af jern,
malainen malkk, malkolad, *eilän* igr, *eilinen* gærdes, *vuosi* (st. *vuote*)
år, *vuorinen* årsg.

12) -mäinen, -mäinen (-mäise, -mäise) umärkände likhet, karhu
björn, karhumäinen björnkattig, koira hund, koiramainen hundaktig.

-och paralytisk, *oukko* oppen, *rukous* oppnas (bönligt), *läpi* hål, *läpysen* blodspöligasthet.

5) *-in* ändelse för påbrutet följande handling; *hyppään* hoppar, *hyppin* hoppar, utår, uppehår, *ryypään* super, *ryypin* serplar, *lykkään* framskjuter, *lykin* skjuter på påbrutet.

6) *-on*, *-ön* ändelse för rask, grof handling; *viskään* kastar, *viskon* kastar raskt, stora kast, *ratkon* sprättar upp groft, *pusken*, *puskon* slänger. 23. Verba, som härledas från nomina, äro ofta endast en förlängning deraf med verbal ändelser; såsom: *saarna* predikan, *saarnaan* predikar, *loppu* slut, *lopun* slutar, *lupa* lof, *lupaen* lofvar, *koko* hel, *semling*, *kokeen* seamlar. Med skilda tillägg härledas af nomina följande:

1) *-nnan*, *-nnän* (*-ntä*, *-ntä*) för transitiva samt

2) *-nny*, *-nny* (*-nty*, *-nty*) och

3) *-nen* för intransitiva betydelse; *paha* ond, elak, *pahennan* försämrar, *pahennun* försämrar, *vähä* liten, *vähennän* förminskar, *vähennyn* l. *vähenen* förminskas.

4) *-stan*, *-stän* för den transitiva, och

5) *-stun*, *-styn* för den intransitiva betydelse; *oma* egen, *omistan* tillägnar, *omistun* tillägnas, *vahva* stark, *vahvistan* förstärker, *vahvistun* förstärkes, *läpi* hål, *lävistän* genomborrar, *lävistyn* genomborras, *ahdas* trång, *ahdistan* gör trång, *ahdistun* blir trång,

6) *-län*, *-län* (*-lä*, *-lä*) för transitiva och

7) *-lun*, *-lun* för intransitiva betydelse; *kuri* aga, *kuritan* agar, *rauha* fred, *rauhoitan* befredar, *rauhoitun* lugnas, *riippi* skrift, *ripitän* skrifftar, *kirja* skrift, *kirjoitan* skrifver, *ruoho* gräs, *ruohotun* blir gräslupen.

Dessa derivata betyda i allmänhet, då de härledas från adjektiva, att bringa l. bringas, göra l. göras till det som stamordet betyder, och, då de härledas af substantiver, förse med det som stamordet utmärker; *viha* hat, *vihoitan*, *vihoitun* blir arg, *vihoitan* förargar; *seiväs* stör, *seivästän* störa.

8) *-ksun*, *-ksun*, *-ksin* ändelse för verba som utmärka tycke; *oulo* främmande, *oudoksun* anse för främmande, *paha*, *pahaksun*, *pahaksin* tycker illa vara, *paljo* mycket, *paljoksun* anse för mycket.

9) *-oin*, *öin*, *-oitsen*, *-oitsen* ändelser som läggas nästan endast till flerstafviga nomina; *satula* sadel, *satuloitsen* sadlar, *viheriä* grön, *viherioitsen* grönskar, *pisara* droppe, *pisaroitsen* droppar.

10) *-rran*, *-rrän* (*-rtä*, *-rtä*) ändelser för färgskiftningar; *puna*, *punertaa* skifta rött, *sini*, *sinertää* skifta blått, *vihertää* skifta grönt.

20. Räkneorden härledas från kardinaltalen, som äro primitiva, sålunda:

1) *-s* (st. *-ste*) betecknar ordningstal; *kolme*, *kolmas* den tredje (*kolmantena* såsom den tredje), *neljäs* den fjärde, *viides* 5:te, *kuudes* 6:te, *seitsemäs* 7:de.

2) —sti ändelse för hvilken gång, *kolmæsti* i. *kolmåsti* tre gånger, *kolmannæsti* för tredje gången, *neljæsti* fyra gånger, *neljänmæsti* för fjärde gången, *enxisti* först, *monæsti* i. *monæsti* många gånger.

3) *-lan, -län* för verba utmärkande delning; *yksitän* dela en och en, *kaksitän* dela två och två. Af dessa härledas 'frequentativa' på *-tellen*; *yksittelen*, *kaksittelen*. Af båda förs subst. i p. instr. *yksittain*, *kaksittain*, *yksitellen*, *kaksitellen* en i sender, två i sender. Samma distributiva härledning ha åtskilliga andra nominä, isynnerhet de som beteckna mått, antal o. s. v. *leiviskä* lispund, *leiviskötän* fördela lispundtals, *leiviskottain* lispundtals, *kannuttain* kanntals, *kapottain* kapptals.

4) -nainen, -näinen utmärker färdighet; yksindinen ensam, kaksinainen tvåfärdig, kolminainen trefärdig, monnainen månfärdig. Substantiva af dessa; yksinäisyys ensamhet, kolmندییوس trefärdighet. Den härledning uttryckes äfven genom sammansättning med kertainen, yhdenkertainen i. yksinkertainen enkel, kaksinkertainen tvåfärdig, kolmenkertainen trefärdig m. m.

30. Härledda partiklar med

4) -*sti* såsom ändelse efter alla grader af adjektivver och verbets modus adjektivus; *tarkka* noggrann, *tarkasti* nog, *tarkemmasi* nogare, *tarkimmasi* nogast; *taitava* kunnig, *taitavasti* kunnigt, *taitavimmasti* kunnigare, *taitavimmasti* kunnigast; *tuttu* känd; *tutusti* bekant, *tutuummasti* mer bekant, *tutuummasti* mest bekant. I stället för dessa hufvudsågar i komp. och superl. begagnas ofta instr. pl: *taitavaimmín, taitavimmín, tarkemmín, tarkimmín, tutuummín, tutuimmín*.

2) **-ne** andelse till pronomina med betydelse hvarthän; **kū, kūhne** hvarthän, **tā (tamā)** länne hit, **se, sinne, dit, mi, minne** hvar, **joku, jonnekunne** någonstädes hän.

3) -Hoin, -Hoin liikaides eller pronomina med betydelse af tid, minnin
när, kulloin när, tällöin nu här, silloin då, jolloinkulloin någonsang.

4) -lla, -llä äfven till pronomina med betydelse hvar, hvaran; *holla, nella, täällä*.

n.	betyder	nomen
substantiv		substantivum
adjektiv		adjectivum
kompar.		komparativum
sup.		superlativum
ord		sakord
pr.		pronomen
v.		verbum
adv.		adverbium
pr.		partikel
ut.		interjektion
sdr.		sammendrag
		eller
fork.		forkortad
ss.		såsom
dimin.		diminutivum
ht.		härnär till
pl.		pluralis
fig.		figurligt
ep.		epithet
obr.		obryktlig

[illegible]

A *int.* utror af öfverträstning, se! a mis-
ta teet? se, hvad gör du; hvad gör
du då?

Aad.... se aat....

Aakkonen *sen s.* alfabet, abcbol.

Aallo lloa *s.* wåg, bölja. -onen *sen dim.*

liten wåg. -oinen *isen l.* -oisa *an a.*

wågig, full af böljor, böljande. -oisuus

uuden *s.* wåghet, fullhet af böljor.

-oisesti *ado.* wåghet, wåghliff. -llokko

kon *s.* samling af wågor, sjögång.

-lloitar tiaren *s.* sjönyms, böljornas

drottning. -ltoou lloia *s.* bölja, swalla.

-oominen *isen s.* swallandet. -oovai-

nen *isen a.* swallande. -oovaisuus uu-

den *s.* swallande egenkap. -oovaisesti

ado. på swallande sätt. -ltoilen lloilla

s. swalla smått, gå i små wågor. -oi-

leminen *isen s.* småswallning. -oile-

vainen *isen a.* småswallande. -oilevai-

suus uuden *s.* fortfatt swallning. -oi-

levaisesti *ado.* på smått swallande sätt.

-lloitan ttaa *s.* uppröra wågor, bringa

i swallning. -lloittelen tella *s.* smått

uppröra wågor. -llehdin hia *s.* swalla

bit och bit, brifwa af och an på wågerna.

Aalua *an, aalua an, aalua een = a-*

luva; aalun ua = aluvoitsen.

Aami *in s.* äm. -illinen *isen a.* en äm

full. -in ia *l.* -itan ttaa *s.* måta äms

wie, samittain ämtale.

Aamu *un s.* morgon, -rusko morgens-

rodnad, -kausi *l.* -päiva *l.* -puoli mors-

gentid, -kello morgonringning. -saar-

na ettesång, aamuin illoin morgnar och

astnar. -unen *sen dim.* morgon, aa-

musin om morgnarna, olla aamusilla

wara på frukost. -uinen *isen a.* ht.

morgon, aamuinen aika morgentid. -ul-

linen *isen a.* ht. mergen, *s.* frukost.

-miainen *isen l.* -mujainen *isen s.*

frukost. -ustan *sa s.* förse för morgonen,

gissa *l.* äta frukost. -ustelen *lla s.* gis-

wa något litet för morgonen, frukostera.

Aana *an s.* tecken till något föreskande,

hullaa *sa* förbud till frost, ei aanaa-

kaan *sa* det ringade.

Aapelus ukken = aakkonen.

Aspinen *sen =* aakkonen.

Aappa *pän s.* frast, förmåga.

Aarna *an =* aana.

Aarni *an =* aarni.

Aarni *in s.* myth. personlighet, statthof-

täre, grive, gammalt esantligt träd,

groffenhad människa, -hauta nedgräf-

ten *stat, on* oikia aarni är en riktig

statthof. -io *on s.* grive, argammalt

stort träd, aarnuimetss urföa, -koivu

mycket gammal björk. -nuun nuta *s.*

gå med stora steg, röra groft och

stumligt.

Aarne *uuden s.* stat. -rtainen *isen a.* ht. stat.

Aarni *in s.* stat. -rtellinen *isen a.* stattegaude. -rtelhi-

to *on s.* stattsammare, samling af statter.

Aarto *rtön s.* grenigt träd för upphänge

utaf wågor, utsläng.

Aasi *in s.* äska, aasin, samma äskinnä.

Aasi *sen dim.* liten äska, *s.* rif på äs-

ker, äskeliff. -illinen *isen a.* äskes-

egaude. -imainen *isen a.* äskettig.

-imaisuus uuden *s.* äskettighet. -imai-

sesti *ado.* äskettigt.

Asia *an s.* Åsen -alainen *isen a.* as-

statiff, *s.* asiat. -alaisuus uuden *s.* as-

statiffhet.

Aastaika *jan =* njastaika se aika.

Aateli *in s.* adel. -inen *isen a.* adlig.

-isuus uuden *s.* adlighet. -isto *on s.*

adelsstånd. -loitsen *ta s.* abla. -loitse-

minen *isen s.* ablandet.

Aatkela *an a.* besymrad, sorgsen. -loit-

sen *ta s.* wara erolig, besymrad. -loit-

tan *ttaa s.* eroa, besymra.

Aate *teen s.* ite. -tos oxen *s.* tanke.

leivon	jag bakar	leipoa	leipä
kaivan	" gräver	kaivaa	kaiva
laitan	" bryter	laittaa	laitta
heitän	" kastar	heittää	heitä
puhallan	" blåser	puhaltaa	puhalta
kumarran	" bockar	kumartaa	kumarta
käänän	vänder	kääntää	kääntä
läsen	läser	lukea	luke
kutjen	får das	kutkea	kutke
tulen	" kommer	tulla	tule
menen	går	mennä	smene
puren	" biter	purra	pure
pesen	" tvättar	pestä	pese
juoksen	" löper	juosta	juokse
vähenev	" minskar	väheta	vähene
kapenen	" smalar	kapeta	kapene
kaitseen	" viallar	kaita	kaitsee
vastaan	" vastaa	vastata	vastaa
lupaen	" lofvar	lupata	lupa'a
rupean	" börjar	ruvetä	rupe'a
(sdr. rupeen)			
makaan	" ligger	maata	maka'a

Endast nån ser och teen gör, afrika från de allmänna formerna; af näte int. nähkö, teke, tehdä.

24. **Ordbildningsläran** är af största vigt för begagnandet af ord-boken. Dock bildas jemförelsevis få ord genom sammansättning, i hvilken lätt igenkänns de enkla ord, hvaraf sammansättningen är gjord. **Kirkko-väki** kyrkfolk, **talonpoika** (gårdsen) bonde, **sisävuoli** insida utomhus utland. Den viktigaste förändring vid sammansättningar är den att orden på **-nen** (st. på **-se**) i stället för denna ändelse ha nä; såsom **koiranen** hane (koirase) **koirasleeri** orrbane, **vainainen** fattig (vainaise) **vainais-koti** fattigvård.

Den för språket och ordboken viktigaste ordbildningen sker genom härledning, hvaruti finskan utvecklar en stor rikedom.

25. **Nomina** härledas af nomina förnämligast med följande ändelser:

1) **-nen** (**-se**) och till flerstafviga ord jemväl **-inen** (**-ise**) utmärkande diminutiver; såsom: **kalanen** liten fisk, **palanen** liten bit, **vasarainen** liten hammare, af **kala**, **pala**, **vasara**.

2) **-kka**, **-kkä** med diminutiv betydelse; **silmukka** bula, **haarikka** stöp med två öron, **haarukka**, gaffel af **silmä** öga, **haara** gren. Stundom fö-gas här till ännu ändelsen **-inen**; såsom: **haarikainen** litet stöp. Men många ord med denna ändelse finnas, som ej äro härledda; såsom: **si-lakka** strömming. Likaså begagnas denna ändelse för många andra bemär-kelser; såsom: **kahakka** oväsande af **kahisen** susa, prassla, **nijakka** slen-mig af **niltja** slän.

[illegible]

~~—onk-päthilary onk-oppen, nukkien noppaa-kemigt läpi-bäl, läpäläen
shäp-paligassom~~

5) -in andelse for afbrudet fortsat: handling; *hyppään* hoppar, *hyppin* hoppar, utag, uppehvar, *ryypään* super, *ryypin* sorplar, *lykkään* framskjuter, *lykin* skjuta på afbrudet.

6) -on, -ön ändelse för rask, grof handling; *viskaon* hastar, *vishon* hastar raskt, *istora kast*, *rakkon* sprättar upp groft, *pusken*, *pusken* stångar.

24. Verba, som härledas från nomina, äro ofta endast en förändring af
med verbal ändelser, såsom: *saarna* prediken, *saarnaan* predikar, *loppu*
slut, *lopun* slutar, *lupa* lof, *lupaan* lofvar, *koko* hel, *sauling*, *koken*
saular. Med skilda tillägg, härledas af nomina följande:

de²⁴), -*nnan*, -*nuān* (-*ntā*, -*ntā*) for transitive saint

12(2) -ннн, -ннун (-ннн, -ннн) och

2) -nen för intransitiva betydelser, *paha* ond, *elak*, *pahennan* försämrar, *pahennun* i. *pahenen* försämrar, *vähä* liten, *vähennän* förminskar, *vähennyn* i. *vähenen* förminskar.

4) *-stan, -stän*. för den transitiva, och

h) *stun, styn* för den intransitiva betydelsen; *oma egen, omistan till-
genar, omistan tillgeas, vahva stark, vahvistan förstärker, vahvistun för-
stärkes, läpi høl, lävistän genombrår, lävistyn genombrår, ahlas trång,
ahdistän gör trång, ahdistun blir trång,*

6) *-tan, -tān, (-lla, -llā)* för transitiva och

tu- *tu-* för intransitiva betydelsen; *kuri* aga, *kuritan*, agar, *rauho* fred, *rauhoitan* befredar, *rauhoitun* lugnas, *rippi* skrift, *ripitan* skrifter, *kirja* skrift, *kirjoitan* skriver, *ruoho* gräs, *ruohotun* blir gräslupen.

Dessa derivata betyda i allmänhet, då de härledas från adjektiva, att bringa l. bringas, göra l. göras till det som stamordet betyder, och, då de härledas af substantiver, förse med det som stamordet utmärker; *viha* hat,

8) *-kyn, -kynn, -ksin*, ändelse för verba, som utmärka tycke; *oulo* främmande, *oudoksun* anse för främmande, *paha, pahaksun, pahaksin* tycker illa vara, *paljo* mycket, *paljoksun* anse för mycket.

9) -oin, öin, -oitsen, -oitsen ändelser som läggas nästan endast till flerstafviga nomina; *satula* sadel, *satuloitsen* sadlar, *viheriä* grön, *viherioitsen* grönskar, *pisara* droppe, *pisaroitsen* droppar.

10) *-rran, -rrän (-rta, -rtä)* ändelser för färgskiftningar; *puna, punertaa* skifta rött, *sini, sinertää* skifta blått, *vihertää* skifta grönt.

29. Rakneorden härledas från kardinaltalen, som äro primitiva, sålunda:

4) -s (st. -nie) betecknar ordningstal; kolme, kolmas den tredje (kolmantena såsom den tredje), neljās den fjärde, viides 5:te, kuudes 6:te, seitsemās 7:de.

3) -sti ändelse för hvilken gång; *kolmesti* l. *kolmesti* tre gånger, *kolmannesti* för tredje gången, *neljasti* fyra gånger, *neljännessi* för fjärde gången, *ennisti* först, *monesti* l. *monesti* många gånger.

3) -tan, -tän för verba utmärkande delning; *yksitän* dela en och en, *kaksitan* dela två och två. Af dessa härledas frekventativa på *-ittelen*; *yksittelen*, *kaksittelen*. Af båda *-s* subst. i p. instr. *yksittain*, *kaksittain*, *yksitellen*, *kaksitellen* en i sender, två i sender. Samma distributiva härledning ha åtskilliga andra nomina, isynnerhet de som beteckna mått, årtal o. s. v. *leiviskä* lispund, *leiviskötän* fördela lispundtals; *leiviskötän* lispundtals, *kannuttain* kanotals, *kapottain* kapptals.

4) -nainen, -näinen utmärker fällighet; *yksindinen* ensam, *kaksinainen* tvåfallig, *kolminainen* trefallig, *moninainen* mångfallig. Substantiva af dessa; *yksinäisyys* ensamhet, *kolminäisyys* trefallighet. Denna härledning uttryckes äfven genom sammansättning med *kertainen*, *yhdenkertainen* l. *yksinkertainen* enkel, *esfallig*, *kolmenkertainen* tredubbel m. m.

30. Härledda partiklar med

4) -sti såsom ändelse efter alla grader af adjektiver och verbets modus adjektivus; *tarkka* noggrann, *tarkasti* nog, *tarkemmasti* nogare, *tarkimmasti* nogast; *taitava* kunnig, *taitavasti* kunnigt, *taitavimmasti* kunnigare, *taitavimmasti* kunnigast; *tuttu* känd; *tutusti* bekant, *tutuummasti* mer bekant, *tutuummasti* mest bekant. I stället för dessa härledningar i komp. och superl. begagnas ofta instr. pl. *taitavainin*, *taitavimmin*, *tarkemmin*, *tarkimmin*, *tutummin*, *tututimmin*.

2) -nne ändelse till pronomina med betydelse hvarthän; *kä*, *känne* hvarthän, *tä* (tämä), *tänne* hit, *se*, *sinne*, *dit*, *ni*, *minne* hvar, *joku*, *jonnekunne* någonstädes hän.

3) -lloin, -llöin likaledes efter pronomina med betydelse af tid; *minnän* när, *kulloin* när, *tälloin* nu här, *silloin* då, *jollöinkunloin* någon gång.

4) -lla, -llä äfven till pronomina med betydelse hvar, hvarst; *kuolla*, *kuolla*, *kuolla* hvar, *kuolla* hvarst.

5) -lla, -llä äfven till pronomina med betydelse hvar, hvarst; *kuolla*, *kuolla*, *kuolla* hvar, *kuolla* hvarst.

6) -lla, -llä äfven till pronomina med betydelse hvar, hvarst; *kuolla*, *kuolla*, *kuolla* hvar, *kuolla* hvarst.

7) -lla, -llä äfven till pronomina med betydelse hvar, hvarst; *kuolla*, *kuolla*, *kuolla* hvar, *kuolla* hvarst.

8) -lla, -llä äfven till pronomina med betydelse hvar, hvarst; *kuolla*, *kuolla*, *kuolla* hvar, *kuolla* hvarst.

9) -lla, -llä äfven till pronomina med betydelse hvar, hvarst; *kuolla*, *kuolla*, *kuolla* hvar, *kuolla* hvarst.

Förkortningar.

n.	betyder	nomen
substantivum		substantivum
adj.		adjectivum
imp.		imperativus
sup.		superlativus
pr.		prænomina
v.		verbum
adv.		adverbium
pt.		partikel
int.		interjektion
andr.		sammandragen
fork.		förkortad
ss.		såsom i sammansatt
dim.		diminutiv
pl.		pluralis
fig.		figurligt
ep.		epithet
obr.		obryktligt

A *int.* utror af öfverräkning, se! a mis-
ta teet? se, hwad gör du; hwad gör
du då?

Aad.... se aat....

Aakkonen *sen s.* alfabet, abcbok.

Aalto llo *n s.* wåg, bölja. -onen *sen dim.*

liten wåg. -oinen *isen l.* -oisa *an a.*

wågig, full af böljor, böljande. -oisuus

uuden *s.* wåghet, fullhet af böljor.

-oisesti *adv.* wåghet, wåghliff. -llokko

kon *s.* samling af wågor, sjögång.

-lotar tlaren *s.* sjöymf, böljornas

brottning. -ltoon lloia *s.* bölja, swalla.

-oominen *isen s.* swallandet. -oovai-

nen *isen a.* swallande. -oovaisuus uu-

den *s.* swallande egenkap. -oovaisesti

adv. på swallande sätt. -ltoilen lloilla

s. swalla smått, på i små wågor. -oi-

leminen *isen s.* småswallning. -oile-

vainen *isen a.* småswallande. -oilevai-

suus uuden *s.* fortfatt swallning. -oi-

levaisesti *adv.* på smått swallande sätt.

-lotan ttaa *s.* uppröra wågor, bringa

i swallning. -lloittelen tella *s.* smått

uppröra wågor. -llehdin hia *s.* swalla

hit och dit, drifwa af och an på wågerna.

Aalua *an, aalua an, aalua een = a-*

lura; aalun ua = aluvoitsen.

Aami *in s.* äm. -illinen *isen a.* en äm

full. -in ia *l.* -itan ttaa *s.* mäta äm-

wis, aamittain ämtals.

Aamu *un s.* morgon. -rusko morgen-

rodnad, -kausi *l.* -päivä *l.* -puoli mor-

gentid, -kello morgonringning. -saar-

na ettesång, aamuin illoin morguar och

astuar. -unen *sen dim.* morgon, sa-

musin om morguarna, olla saamusilla

wara på frufost. -uinen *isen a.* ht.

morgon, saamuinen aika morgentid. -ul-

linen *isen s.* ht. morgon, *s.* frufost.

-miainen *isen l.* -mujainen *i-en s.*

frufost. -ustan aa *s.* ferser för morgonen,

gifwa *l.* öta frufost. -ustelen lla *s.* gif-

wa något litet för morgonen, frufostera.

Aana *an s.* tecken till något föreshående,

hailas *s.* förebud till frost, ei aanaa-

kaan *s.* det ringades.

Aspelus ukxen = aakkonen.

Aspinen *sen =* aakkonen.

Aappa pui *s.* kraft, förmdga.

Aarna *an =* aana.

Aarni *an =* aarni.

Aarni *in s.* myth. personlighet, statuas-

täre, grive, gammalt esantligt träd,

groffemåb menniska, -hauta nedgräf-

den iatt, on oikia aarni är en riktig

odiat. -io on *s.* grive, urgammalt

stort träd, aarniometsä urföa, -koivu

mudet gammal björk. -nuun nuta *s.*

gå med stora steg, röra groft och

stumpigt.

Aarte ainen *s.* ratt. -rtainen *isen a.* ht. ratt.

-rtellinen *isen a.* stattegaude. -rtelhi-

to on *s.* stattsammare, samling af statter.

Aarto rrod *s.* grenigt träd för upphänge

utåg af något, uettång.

Aasi *in s.* äsua, aasin, samma äsinmy.

igen *sen dim.* liten äsua, *s.* rif på äs-

net, änelis. -illinen *isen a.* äsne-

egande. -imainen *isen a.* äsneattig.

-imaisuus uuden *s.* äsneattighet. -imai-

sesti *adv.* äsneattigt.

Aasia *an s.* Åsten. -alainen *isen a.* as

statiff. *s.* affat. -alaisuus uuden *s.* as

statiffhet.

Aastaika jan = ajastaika se aika.

Aateli *in s.* adel. -inen *isen a.* adlig.

-isuus uuden *s.* adlighet. -isto on *s.*

adelsstånd. -loitsen ta *s.* abla. -loitse-

minen *isen s.* adlandet.

Aatkela *an a.* besymrad, sorgsen. -loit-

sen ta *s.* wara crolig, besymrad. -loi-

tan ttaa *s.* eroa, besymra.

Aale tleen *s.* ite. -tos oksen *s.* tanse.

Aakien telta v. tånka. -ttelutan -tjaa
-ttelut. -ttelut. -ttelut. -ttelut.
Aak (ist. sja).

Aakra an = aara.

Aakra län s. lidenlig, lösslig, menniska.

Aakto ton s. högtidsafstön, dagen före

ett helg. joulu a. julafton. -koivu hög-

tidsbjört. -nen sen dim. = aatto. -oi-

nen sen l. -tollinen sen a. ht. hög-

skadsten.

Aadur lba v. förargas på någon.

Aadur lba = adun.

Aakur an s. viderbryt, vit, a. selka öv-

er. -vuis uuden a. vidd, vids-

sträthet. -asli av. viderbryt. -allai-

nen isen a. något vid. -vikko kon l.

-uu un s. öppen fjärd, öppet vids-

krant fält.

Aakur een s. förord, syn, svöte, synvil-

la. -minen isen l. -eellinen isen a.

-koffist, koffistfull. -vistan aa v. föres-

bäda, ända. -vistus ukken s. aning.

-vistäjä an s. svänjan, förordbare.

-vistaminen isen s. förordande. -vis-

tavainen isen a. förordande, anande.

-vistaisuus uuden s. aningsfullhet.

-vistelen lla v. smått ända, ha föräns-

ning. -vehdin htia v. ända, trängta,

hävteiva svitan anande, trängande

hjerter. -vitsen ta v. söka tecken,

vara tvöhöggen, famla, trefva.

Aakur se at.

Aakur ad. -hkaah kaia l. hkaillen lla

l. hkaillen lla v. ropad, fada, äng-

las. -hkaillen lla v. ropad till, av, pus-

ta till.

Aha an. -saja. -alidan htia v. ropad aha,

-saja till. -ahielen htia v. ropad aha

-saja gånger, puska l. fada på och på.

Ahava an = ahva, ahavainen isen dim.

= ahva, ahavoitun = ahvetun, aha-

voitan = ahvoitan se ahva.

Ahva se at.

Ahva an a. -saja och på. -ruus uuden

-saja till. -rran htia v. flytta och

-saja -rran htia l. -rrutan htia v.

-saja och på, flytta ahertaa lu-

-men bläddra bläddra höv flytta på att

-saja på och på, att besöka.

-saja kon s. med flyttstegen blan-

-saja på jordmånen.

Ahiogas kaan s. ljusterjern, harnun.

Ahjo on l. -os oxen s. ägg. -onen

sen dim. lsten ägg. -oien isen a.

ht. ägg. -ollinen isen a. försedd med

ägg.

Ahkera an a. flitig, idog, nitig, a. tyolle

flitig till arbete, ahkeraan flitigt. -ai-

nen isen dim. flitig. -ruus uuden l.

-aisuus uuden s. flit, idghet, britt. -rasti

ado. flitigt, itrigt. -roin ida l. -roit-

sen ta v. besluta sig om, bemöda sig,

vara nitig. -roitseminen isen l. -roit-

seminen ukken s. äflan, sträfvan. -roit-

seminen isen a. äflande, triftig. -roit-

sevaisuus uuden s. sträffamhet, ni-

tisthet.

Ahkio on s. lappsläde, a. fylig, forpulent.

Ahku hun s. ostlimp, sterm.

Ahlainen isen s. Örtstebosjerd.

Ahma an s. jers, flitras (gulo borealis),

florätare, vesia. rapning, färskaste

(eggetum palustre), fl. ahmat bäs-

werfällor. -atti tin l. -attu tuu s. flors-

ätare, frofäare. -aan ata l. -muun

muta l. -min ta l. -mustan aa v.

fredsa, äta glupst. -aisen sta v. flus-

ta hast gt.

Ahmalo on s. Egonswillnad, flitstet,

kuiva a. gultväpning (trifolium agri-

rium), vesia. wattenlöfwer (meny-

anthes trifollata), veria. ängsflitisa (di-

anthis deltoidea), hikia. marmablob

(hypericum quadrangulare), tuulia. duf-

redagg (cucubulus behen).

Ahmena an s. tallöf (sedum telephium).

Ahnas aan = ahne, ahnastan aa = ah-

nehtin, ahnastelen lla = ahneilen.

Ahne een a. girig, snält. -eus uuden s.

girighet, snälhet. -cesti ado. girigt,

snält. -etin htia l. -ehdin htia v. vara

snält, ha begärlig till. -eilen lla l. -ek-

sun ua v. snälas, mata smått begär-

lig. -ehtia an s. girig, snälare. -eh-

timinen isen s. snäländet. -ehtivapen

isen a. snilen, snäländet. -ehtivaisuus

uuden s. snäländet egenhet, snälhet.

-ehtivaisesti ado. snilet.

Aho on s. öfvergifwet gräs. -ech aug-

-reg växande i wetland, hult, -stori-

-randen af sådan mark. -janes stot ha-

tt (värter).

Ahra, an = aura.

Ahrain amen = ahingos.

Ahdas hitaan a. trång. -hitas uuden a. trånghet, trångfel, nöd, sydämen a. hjertångsten, rahan a. reiuingbrist -htaasti *adv.* trångt. -dinko ngan a. trångmål, trångfel, påß. -dinkoitven ta a. bringa i trångmål. -htaan hda- ta l. -hdan hitaa v. göra trång, fylla, uppfatta (såd i ria, nät på ställnin- gar) för att torfa, gilla. -hdos oksa a. riueppfättning, gillring. -hdin hti- men a. gaffel för uppfättning, bräs- verkon ahtimet nästfällningar. -htopen sen a. gaffel för uppfättning. -htaminen sen a. uppfättning, gillring. -htaja an a. uppfattare, gillrare. -hti hden l. -hde hdeen a. uppfatt, gillratt tillstånd, aht- teen l. ahdentaus l. -tausta den del af riegholivet som affstiles genom ett tvär- träd (sirkkinen), fonten i rummet. -distan aa v. göra trång, trångta, an- sätta, rintaas ahdistaa har andtappa. -distus ukxen a. trångfel, förtryck, rin- nan a. andtappa. -distaminen isen a. trångandet. -dist ja an a. trångare, förtryckare. -distelen lla v. trångta (mört, fortfarande ansätta. -distun aa v. bli trångd, anstättas, förtryckas.

Ahda hieen a. brant, fluttande strand, bade, niittu, pello äng. åter på hög brant, vasta a. metbade, myötä a. medbade, -pellava flugblomster (*liunria vulgaris*). -hteinen sen *dim.* liten bade, a. badig. -hteisuus uuden a. badig- het. -hteellinen isen a. brant, badig. -htolainen isen a. badträd. -htari in a. båt som ej vill hejdas i badar. -htu- mus uuden a. sådan egenhet hos hä- det.

Ahder, hteran = ahtera.

Ahtara, an a. gall, ofruktiam.

Ahti hdx a. aft, ahtisaarna passioner, res- tian.

Ahdon hloa v. ha lust till.

Ahju, an a. flitig, a. flit, ifrig matfästa- ning -usa an a. flitig, rusti l. -usasti

adv. flitigt.

Ahka an a. värlust, nödrind (hmaraf- den, hmaraf den, hmaraf den) -anen sen

l. -vo on *dim.* = alyca, -as aq a.

solbräuna. -ainen isen a. ht. mäskest, brunaude (huden). -ratua, lla. -voti- tun lla l. -aannun lla l. -vittun- ua v. bli solbränd, på sprucken hud, aht- vetuneet hukset spruckna läppar. -voti- tan lla l. -velou lla v. göra solbränd.

Ahvakka kin a. pådrifvande, trågeu.

-kasti *adv.* med drift, tråget.

Ahvatta tan l. -tti tin l. -ttu tun a. glupst, a. storätare, frösore, -ta- ta- ren a. frösore, quina, frösoresta.

Ahvana an l. ahven nen a. abborre, Ah- venanmaa Åland, Ahvenmeri Ålångs- haf, Ahvenkoski Åbborfså, ahvenpel- ko mindre abborunge, ahvenrasu l.

-rasikko större abborring, ahvenmai- manen lefabborre, ahvenruoho l. -hau- ra abborgräs (*potamogeton*).

-ainen isen *dim.* liten abborre. -minen isen a. -nellinen isen a. rif på abborrar. -ne- toin tloman a. samande abborrar. -mu- tomuus uuden a. abborbrist.

Ai sat. Aikaisen sla l. -ikahdan, hlaa l. -ilahdan hitaa a. rova till at, up- gifwa ett nödrop. -ikahielen hdella l. -ilahielen hdella v. rova fortfarande ai, jemra sig.

Aih sat. -hkaan kata v. rova aih, jem- ra sig, vusta. -hkaalen lla a. rova fortfarande aih, jemra sig.

Aihki = aikki.

Aihe een a. gränthanke, föreläsa. -einen isen l. -eellinen isen a. full med fö- resatser, rif på planer, föreläglom.

-eioin tloman a. utän föreläsa, fö- reläglom. -eilen lla l. -hielen lla v. ärna, ämna, ha i sinnet, omtyda.

Aika ajan a. tid, fullständig tid, fullständ- ning, a. fullveigen, dugtig, aikanen a. på sin tid, i tid, aikaan sitten för län- geseidan, ennen aikaan i fortid, si- hen aikaan i den tiden, aika voittain med tiden, aika ajalta l. aika ajan tid efter annan, aikakomasta emellanåt, ei ajinkaan ide jällän ene, aikakirja

frönika, aikakausi tidrymd, ajankulu tidräkning, ajan kulu tidförbruk, saada aikaan l. aikaon jä i hand, tulla ai- kaan komma till rätta, ilman aikojen utan mål, for re full, aika pyss full- wuxen man, aika kala dugtig, på si-

polttonen a. hetfig smullnad, vetinen a. fall smullnad, ajosheina = hiki-h-malo. -jokas kkaan l. -jinki ngin s. äfgrät, jagadt willebräd. -janko ngon = ajo. -jelen lla v. äfa af edh an, drifwa omkring, wräfas, rafa. -jelus ukxen l. -lu un s. wräfaude, fring-drifwande tillstånd, drift -jeskelen lla v. äfa omkring. flacka. -jeshandan l. taa v. drifwa, wräfas omkring. -j-letan tta l. -jelutan ttaa v. låta wräfas. -jatan ttaa v. låta föra, drifwa, rensa qwarsten medelt aguar m. m. -jate tteen v. aguar m. m. som man låter gå genom qwaru för att rensa stenarna. -jatar ttaren l. -jattara an l. -jattaro on s. spöke som tredde trycka i fönnen, mara. -jaun uta l. -jaunuan ntua v. drifwas, fofas, hopa sig. -jetun ttaa l. -jotun ttaa v. smullna, swälla, -j-utminen isen s. smullnans bet. -jetus ukxen s. smullnad. -jettuvainen isen a. smullnaude. -jettuvaisuus uuden s. benägenhet att smullna. -jettuma'oin ttoman a. icke smullnaude. -jetan tta l. -jettutan ttaa v. förorsaka smullnad, ha att smullna.

Ajastaika, aja-taikainen se aika.

Ajatoin, ajattomuus se aika.

Ajattelen, ajatus, ajatutan, ajattelutan se ajan.

Ajava an s. småstrafe (*mergus serrator*).

Aju un s. hjerna, tankekraft, -rako krenz som, -ruoho baktimjan (*thymus serpyllum*). -unen sen dim. = ajan. -uinen isen a. ht. hjerna, förståndig. -ukas kkaan a. förståndig; snillrif. -utoin ttoman a. hjernlös, oförståndig. -uttomuus uuden s. hjernlöshet, oförstånd.

-uttomus i ade. oförståndigt, hufvuds-löst. -ullinen isen a. försedd med hjerta, skarpsinnig. -ullisuus uuden s. skarpsinnighet. -ullisesti ade. skarpsinnigt. -jaun uta v. fatta, begripa, inse.

-jatous ukxen s. taufe, -kiikko faustfi.

-jattelen tella s. tänka, öfwerwaga.

-jatteliminen isen s. tänkandet. -jattelia an s. tänkare. -jattelijainen isen s. tänkaude, eftertänksam. -jattelijaisuus uuden s. eftertänksamhet. -jattelijaisesti ade. eftertänksamt. -jattelijama-

-toin ttoman a. eftertänksam. -jattelijamattomuus uuden s. eftertänksamhet. -jattelijamattomasti ade. eftertänksamt. -jatutan ttaa l. -jattelutan ttaa v. gifwa att tänka, göra hufwudbrp.

Akaa aan s. Äffas soden.

Akana an s. aguar, sädor. -ainen isen a. full af sädor.

Akelma an s. flöfwer.

Akissa an s. brunnstör.

Akka kan s. qwinna, hufstr, akan bapset

flotagräs (*sparganium natans*). -anen sen dim. liten qwinna, gumma tillä.

-ainen isen a. qwinlig, rik på qwinuor, hufstr. -killinen isen a. som har qwinna, gift. -katoin ttoman a. som ej har qwinna, ogift. -kattomuus uuden s. ogift tillstånd. -amainen isen a. qwinlig, färingastig. -amaisuus uuden s. färingastighet. -amaisesti ade. färingastigt. -ala an s. qwinnehem, färingastort. -kolun ttaa v. bli qwinlig, färingastig. taga sig hufstr.

Akkiloiten ta v. föta, wårba.

Akkuna an s. föfster. -ainen isen dim. litet föfster, a. ht. föfster. -noisen ta v. förte med föfster. -kutin viimeen s. gardin.

Ala an s. stället inunder, areal. *adpos.*

alalla *adr.* alla under, *allat.* *alalle* *adr.*

alle undertill, *abl.* *alalta* *adr.* *alta* *mus-*

deristän, transl. *alas* ned, *prol.* *alaise*

pl. *alitse* fram inunder, *seisoo* *alal-*

lansa står på sin plats, är örterlig, *itse* *aliansa* själfmont, *tymyriä* *ala*

tunnland, *kapan* a. *kopylund*, *suoyan*

a. *äng* till en såta hö, *isan* a. *sabrens*

släkt, *mieliala* *sinnesslämning*, *plan.*

kasia, *händers* *werk*, *alakeria* *nebra*

måninge, -*puoli* *nebra* *delen*, -*kun*

nedan, -*pää* *nebra* *ändan*, -*maa* *läg-*

land, *Alamaat* *Nederländerna*, -*ruhti-*

nus *spöfster*, -*karsa* *med* *trinet* *nedåt*,

ep. *för* *warg*, -*nena* *med* *håsan* *nedåt*,

ep. *fär* *brunden*, -*kiwi* *under* *qwar-*

stenen, -*nikainen* *isen* a. *underårig*,

-*ikäisyys* *yyden* s. *underårig* *het*, -*ku-*

loinen *isen* a. *nedslagen*, *maquisolif.*

-*kukaisuus* *uuden* a. *nedslagen* *het*, -*ku-*

loisesti *ade.* *nedslaget*, -*ikainen* *isen*

a. *hufvallen*, -*mainen* *isen* a. *under-*

[illegible]

Alan Ikaa o. börja, begynna. —Ikaia an
s. begynna. —Ikajainen isen dim. pl.
alkajiset fest wid början af ngt, wo-
den a. årsest då ferdem förka n-
brödet äts. —Ikaminen isen s. begyn-
nandet. —Ikavainen isen a. begynnande.
vasta-alkavainen nybörjare —Iku lun
s. begynne. början, alkusana begyn-
neford, —aika urtid, —koti l. —pää
utgem, —aine grundaine, —viikko förra
ölen af weckan, —raamattu rekord,
—koti urtid, —peräminen isen utfrimma-

[illegible]

Adotta *ad* *v.* bemsättiga sig, tillvälla sig. -tus uken *s.* borttagning, måttspår. -taja *ad* *v.* som tillvällar sig. -talen *lla* *s.* tillvälla sig ett efter annat.

And ¹ ² ³ ⁴ ⁵ ⁶ ⁷ ⁸ ⁹ ¹⁰ ¹¹ ¹² ¹³ ¹⁴ ¹⁵ ¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰ ¹⁰¹ ¹⁰² ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹ ¹¹⁰ ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰² ⁴⁰³ ⁴⁰⁴ ⁴⁰⁵ ⁴⁰⁶ ⁴⁰⁷ ⁴⁰⁸ ⁴⁰⁹ ⁴¹⁰ ⁴¹¹ ⁴¹² ⁴¹³ ⁴¹⁴ ⁴¹⁵ ⁴¹⁶ ⁴¹⁷ ⁴¹⁸ ⁴¹⁹ ⁴²⁰ ⁴²¹ ⁴²² ⁴²³ ⁴²⁴ ⁴²⁵ ⁴²⁶ ⁴²⁷ ⁴²⁸ ⁴²⁹ ⁴³⁰ ⁴³¹ ⁴³² ⁴³³ ⁴³⁴ ⁴³⁵ ⁴³⁶ ⁴³⁷ ⁴³⁸ ⁴³⁹ ⁴⁴⁰ ⁴⁴¹ ⁴⁴² ⁴⁴³ ⁴⁴⁴ ⁴⁴⁵ ⁴⁴⁶ ⁴⁴⁷ ⁴⁴⁸ ⁴⁴⁹ ⁴⁵⁰ ⁴⁵¹ ⁴⁵² ⁴⁵³ ⁴⁵⁴ ⁴⁵⁵ ⁴⁵⁶ ⁴⁵⁷ ⁴⁵⁸ ⁴⁵⁹ ⁴⁶⁰ ⁴⁶¹ ⁴⁶² ⁴⁶³ ⁴⁶⁴ ⁴⁶⁵ ⁴⁶⁶ ^{467</}

After 'Black' a quiet

Añke' nkeón = ankea.

Angerfa ⁵¹¹ *Ä. Angeruta (Hälsingtr. fä-
sam) a. swär (anke, ankara). -ainen*
Angerfa ⁵¹¹ *häftig, öfverbringande, ep. Åt-
terlingen. -vöinen isen a. svär, olycklig.*
Angerfa ⁷⁶¹ *ä grund, aflåt. -itola loman
a. gränslös, lottlös blott och bar.*

And þar gausa, allveles, -varnain myc-
ket fíðigt, -vaha gausa lítet, -harvoín
andret fallan; *transl.* anikst, túlee a-
nikst! fómmer wígt.

Amiké^o kíkèon = ameké.

Älskade an d. wälsig, stark, söt, sträng,
 wälsig: -rens yuden s. starkhet, sträng-
 het: -ast d. strängt, wälsigt.

[illegible]

Amelinen an s. elingad (sprödet utom-
lign) (mod. stämning) (mod. stämning)
Amelinen an s. elingad, elat.

Anterior an ~~un~~ ~~enthalten~~
Anterior von I. - einen von u. ~~ist~~ -
einen von u. ~~ist~~.

Arkkh: kan 9. anfa.

Ankkuri in v. anfare. —Hinnon isen a.
Tottebb meib anfare, ett anfare suitt.
—roitsen ta l. —roim-ids v. anfra.

Anni . . . fe:

Ana on s. begäran bön, —våmo qvinnas
sem söfver bruden mid infamling af bröl-
lopsgästern, skirja bönestift, inrykt.
—on oa v. begära, anhålla, —omus
akten v. begäran, —omius isen s. Be-
gärandet. —oja an s. bejare. —nio: on
s. bön, —nelen lla v. bejja fortfarande
de, enträget. —nelias aan s. enträgen i
begäran.

Auoppi pin s. swärmeber. -inen inen
dim. swärmer lilla, s. st. swärmer.
-ila au s. swärmerens hem.

Ansa on v. fiara, -mies fagellangave,
-tie wdg till fogellanght, fong ber
fupran fället.

Ansas aan d. wase. brostod. blette.

Ansa-läsen (a. fortjens, ansäiluttu ruoa
 aqilgärd, -po on s. färtjens -säiluttu
 isen a. fortjensfull. -siollisuus den s.
 fortjensfullhet -siolligesti s. fortjens-
 full. -siotoin toman a. utan fortjensf.
 -seminen isen a. fortjenandet. -to-
 vaimen isen s. fortjenande. -isematoin
 toman a. idt fortjenande, oförtjent.

Annan ntaa s. gifwa; medgifwa, låta.
 -nturainen isem s. gifwande, medgifwa.
 lig. -nlavaisuus uuden s. medgifwighet.
 -ntamaton ttoman m. lte. gifwande,
 omedgörlig. -ntamattomuus uuden
 s. omedgörlighet. -nlsjan an s. gifwans.
 -nti niin s. gifwa, affattning, antäbja
 gifmild skapat; anturattuet bättue lide
 ber (i smittan ngn är gifmild), berjan.
 s. kadugärds affattning. -nlisa aan m.
 gifmild. -nnoiton ttoman s. gifwoides,
 affattningelödes. -nitittomuus ber an
 nitteis gifwoböhet; affattningelöhet
 ttakaan aan p. bet. fön med gifwar
 wib. -ntuuden uutea s. bwa antlaimen
 lto efter -ntuuden. -ntus aan a. beid.
 -ntuuden s. gifwofutige. -ntuuden
 s. gifwa, bwa; waten antebet. -ntuuden

-nain ntimen *s.* gäfwä, fäuf, affastning. -ntelen nnella *l.* -nneskelen lla *v.* gifwa ofta, då och då. -ntelias aan *s.* friföstig -ntelialisuus uuden *s.* friföstighet. -nteliaasti *ado.* friföstigt. -ntaun uta *l.* -ntaundun utua *v.* gifwa fig, fäuf fig på. -nnatan itaa och -nnatelen tella *v.* läta gifwa, framlägga. Antsikas kkaan *a.* fräslig, wäljare af råtter.

Antura an *s.* fula, mede, -nahka fulläber. -noitsen ta *l.* -roin ida *v.* fula, förse med medar.

Apaja an *s.* notwarp. -ainen isen *dim.* litet warp.

Apa *l.* apas = appa.

Apakko kon *s.* stendubunden marf.

Aparo on *s.* jäst.

Apen an *a.* sorgen, bedröfwad, olycklig. -ainen isen *dim.* något sorgen. -asti *ado.* sorgset, bedröfwigt. -eun uta *l.* -eundun utua *v.* bedröfwad, wara sorgen. -pioitsen ta *v.* wara illtyckt, ängra.

Apila an *l.* -as aan *s.* klöfwer, wäpling, punainen *l.* punapää *a.* rödklöfwer (*trifolium pratense*), valkia *l.* valkoinen *l.* valkopää *a.* hwitwäpling (*tr. repens*), musta *l.* mustapää *a.* brunwäpling (*tr. spadicum*), saksan *a.* alstef: klöfwer (*tr. hybridum*), sinia braneligräs (*prunella vulgaris*), suo *s.* fräsfötter (*comarum palustre*). -ainen isen *dim.* = apila, *s.* rif på wäpling. -listo on *s.* klöfwerfält.

Apina an *s.* apa. -noitsen ta *l.* -noin ida *v.* efterapa.

Apo *ado.* alldeles, apolasti alldeles nafen. Appa (*ss.* af a och pa) *int.* men om, a. jos possito.

Apan ppaa *v.* rycka, draga till sig, a. syoda äta glurigt, appain öfwerflodigt. -ppaja an *s.* som rycker till sig, glurigt ätare.

Appeen *s.* gruta. -patan itaa *v.* gifwa gruta. -ppunen sen *dim.* *pl.* -set tillägg till foppa (gryn, rotsaker).

Appi pon *s.* swärfader. -pes eksen *s.* en af swärfaderna (hustruns och mans). -ppele an *s.* swärfadrens hem.

Apukka -an *s.* fätt, rädda, vädga, förtet.

Aprikoin ida *l.* -oitsen ta *v.* öfwerwäga, beräkna, öfwerlägga. -oilen lla *v.* smätt begrundat, betänka.

Apsatti tin *s.* stoffadt.

Apu avun *s.* hjelp, bidrag. -ulainen isen *s.* biträde, adjunkt, pitajan *a.* södnes adjunkt. -uri in *s.* medhjelpare. -Avulinen isen *a.* hjelpsam, behjelpelig. -isuus uuden *s.* hjelpsamhet, behjelpelighet. -isesti *ado.* behjelpeligen. -lias aan *a.* hjelpsam. -liaisuus uuden *s.* hjelpsamhet. -liaasti *ado.* hjelpsamt. -Avutoin ttoman *a.* hjelplös. -ttomuus uuden *s.* hjelplöshet. -ttomasti *ado.* hjelplost. -Avitan itaa *v.* hjelpa (Jfr. autan).

Arastan, aristan se arka.

Arina an *s.* lusterjern, ugnshäll *l.* botten, flippa. -allinen isen *a.* försedd med lusterjern, en ugnshäll full.

Arho on *s.* maltgräs, natagräs (*stellaria media*).

Arju un *s.* häftig siögång.

Arka ran *a.* öm, fänslig, lättfrämd, halan arka maa ett för nattfröcker usatt land, a. hevonon stugg häst. -kuus uuden *s.* ömhet, fänslighet, stugghet. -rasti *ado.* ömt, fänsligt. -rastan aa *l.* -ristan aa *v.* ömma, wara fänslig. -ristun ua *l.* -rkinustun ua *v.* bli öm, fänslig, stugga. -ristelen lla *v.* smätt ömma. -roitaa itaa *v.* göra öm, ha att stugga.

Arki rjen *l.* arkio on *s.* södnebog = arkipaiva, arkivaatteet hwar dageläder. Arkki kin *s.* floats ark, pappersark, ärse, arkipipisa ärsebisep.

Arku kun *s.* fista, rumiin *a.* listfista. -unen sen *dim.* liten fista, föstet. -kullinen isen *a.* försedd med fista, en fista full, *pl.* arkulliset gäfwor från fista. -kutan itaa *v.* förse med fistas

Armas aan *a.* äfkelig, färdäffelig, bewägen. -aus uuden *s.* äfslighet, bewägen. -aasti *ado.* äfkelig, bewäget. -shisuus *ado.* -ainen sen *dim.* äfkelig, färdäffelig. -aisuus uuden *s.* äfslighet. -ttomoin ttoman *a.* saknande, färdäffelig, saknande hta *l.* -oitsen ta *v.* förbarma sig. -abhtaminen isen *s.* förbarmande. -hityä au *s.* förbarmande. -ehtavainen

isen *a.* barmherttig. -ahtavaisuus uuden *s.* barmherttigheft. -ahtavaisesti *adv.* barmhertigt. -ahtamaton ttoman *a.* obarmherttig. -ahtamattomuus uuden *s.* obarmherttigheft. -ahtamattomasti *adv.* obarmherttigt. -ahtelen hdella *a.* wara mehlidfam, då och då förbar ma fig. -ahtelevainen isen *a.* mehlidfam. -ahtelevaisuus uuden *s.* mehlidfamhet. -ahtelevoisesti *adv.* mehlidfamst. -ahtelematon ttoman *a.* emedlidfam. -astan aa *a.* omhulda. -astus ukxen *a.* omhulduing. -astelen lla *a.* omhulda, sineta.

Armias aan *a.* barmherttig. -aisuus uuden *s.* barmherttigheft. -aasti *adv.* barmhertigt.

Armias naar, armiaasti = armas, armiaasti.

Armo on *s.* nåb, gunst, ynnest, mehlidande, armoistuin udstafel, armon valikappaleet l. armoneuvot nådemedlen, minun tule hanta armoni jag har medlibande med honom. -oinen isen *a.* nådig, gunstig, ynnestfull. -oisuus uuden *s.* nådighet, gunstighet. -oisesti *adv.* nådigt, gunstigt. -ollinen isen *a.* nådig, nådelig, barmherttig. -ollisuus uuden *s.* nådighet, barmherttigheft. -ollisesti *adv.* nådigt, barmherttigt. -otoin ttoman *a.* onådig, cgungtig, obarmherttig. utan nåb. -ottomuus *adv.* armotus uuden *s.* obarmherttigheft, hjelploshet. -ottomasti *adv.* obarmherttigt. -oitaa ttua *a.* bendä. -oius ukxen *a.* benduing. -oitun ttua *a.* bli bendäb. -oitelen tella *a.* wara öfwerfende, se genom fingrarna.

Arvo on *s.* gråsbewuxet låglund, flepp.

Arpa arvan *s.* lott, bndfaw, flagrnta, heittas, lynda arpa fasta, draga lott, arpakapula bndfawel, -kuuntinen tärning, -heinä tång (juncus). -ajainen sen pl. -set lotteri. -pelen vella *a.* spå. Arpi arvon *s.* ärr. -inen isen l. -rvelinen isen *a.* ärzig, rokon arpinen löppärzig.

Arpa arvon = arvo.

Armooin lla *a.* underlösa, uträfna.

Armooin bndmogen: -ous uuden *s.*

bndmogenhet. -osti *adv.* bndmoget, kasvas *a.* wåra haftigt.

Artti tin *s.* grål, tråta, Artjarvi Artfjö.

Arvaan ata *a.* gisfa, förmeda, uppstatta, wårdera. -aus ukxen *a.* gisning, wårdering. -aaminen isen *a.* gisfandet, wårderandet. -naja an *s.* gisfare, wårderare. -aamaton ttoman *a.* lde gisfande, oberåfnelig, onppstattbar. -aamattomasti *adv.* oberåfneligt. -velen l. -velen lla *a.* gisfa fortfarande, betåfka, förmeda. -velo on l. -velu on l. velus ukxen *s.* betånfande, förmedan, uppstattning. -velevainen isen *a.* betånfam. -velevaisuus uuden *s.* betånfamhet. -velevoisesti *adv.* betånfamst. -velutan ttua l. veletan ttua *a.* låta betåfka, gifwa att tåfka på. -vio on *s.* uppstattning, taxering, -hinta wårderingepreis, -kirja wårderingsinstrument, -mies wårderingeman, -rupla skatterubel, arviolta efter uppstattning, ungefårligen. -vo on *s.* wårde, aufseende. -vonen sen *dim.* litet wårde, ajatukset on arvosessa tanfarna åro af låga wårde. -voinen isen *a.* wårde, antebb, saman *a.* af samma wårde. -voisuus uuden *s.* wårde, wigtighet. -voisesti *adv.* wårdigt, wgtigt. -vokas kkaan l. -vollinen isen *a.* wårdesfull, aufsebb. -vollisuus uuden *s.* wårdesfullhet, aufseende. -vollisesti *adv.* wårdesdefullt. -vollainen isen *a.* af twifwelsaktigt wårde, futtig. -vollaisuus uuden *s.* futtighet. -vollaisesti *adv.* futtigt. -votoin ttoman *a.* wårdelös. -vottomuus uuden *s.* wårdelöshet. -vottomasti *adv.* wårdelöst. -von aa *a.* gisfa, wårdera. -voitan ttua *a.* ha att gisfa, låta wårdera. -voitus ukxen *a.* uppgift till gisning, gåta, olla arvoituksilla tåfka i gåtorå lösnung. -voitelen tella *a.* förelågga gåtor, låsa gåtor, gisningewis beråfna, arvoitellen gisningawis. -vostalen lla *a.* uppstatta, grånfa, frifricera. -vostelu *a.* grånfning, -vostelia an *a.* grånfning frifricer.

Ara een *s.* tyg, rede, redskap, maru, tydase martyg, soga-as maru, aserhin! till wapen! asehuone rådgåge

hus, tyghus, asepuu träb hwara f red-
 fup göres, panna hevosen aseihin l.
 aseisiin sätta hästen i rebe, förespänna.
 -ainen isen a. ht. redfap, wapen. -eel-
 linen isen a. försebb med redfap, bes-
 wapnad. -eetoin ttoman a. redlös, o-
 bemädnad. -eetiomuus uuden a. red-
 löshet. -ema an a. station, ställning,
 pl. asemat ställningar, -kyla icke flyt-
 tab by, on asemillansa är på sin plats,
 asia saalan asemillensa saken försät-
 tes i sitt förra stid. -ein emen a. stäl-
 le, miehen esimestä i stället för swärd,
 käy miehen asemesta går och galler
 för man. -ento unon a. ställning, ständ-
 punkt, station. -etan ttaa o. reba, spän-
 na i rebe, ställa, förordna, stifta, ned-
 sätta, jemna, stilla, a. hevosen föres-
 pänna en häst, a. paikallensa sätta på
 sitt ställe, a. asumaan nedsätta att bo,
 a. virkaan insätta i embetet, installera,
 a. ehtoollisen instifta uatmarben, a.
 kapinan stilla uppror. -etus uksen a.
 förespänning, förordning, nedstättning,
 stillande, asetus -sanat instiftelseorden,
 trossformler till stillande af djurs wäld-
 samhet. -ettaja an a. förespännare, stift-
 tare m. m. -elin ttiemen a. brida. -et-
 taminen isen a. förespännandet, stiftan-
 det m. m. -ettelen tella o. smäningem
 förespänna m. m., a. lahtomaan bere-
 da sig att afresa. -eun uta l. -etun
 ttaa l. -ettaun uta l. -ettaudun utua
 l. -eennun utua o. ställas, nedsätta
 sig, stillas, tuuli asottuu vinden lugnas,
 juoma a. drycken sätter sig, upphör att
 jäsa, rahvas a. folket lugnar sig l. går
 till hvila. -eva an a. stilla, lugn.

Asia an a. sak, ärende, mål, asian laita
 sakens beskaffenhet, asian haarat om-
 ständigheter, asian alkain enfom, asian
 mukainen sakenlig, asianomainen wä-
 derbörande. -ioitsen ta o. syhla med
 en sak, bestyra. -ioitseminen isen a.
 syhlande, bestyr. -ioitsia an a. syhlo-
 man, agent, kommissionär.

Asikainen isen a. edugling. -kkala an a.
 stiftala soden.

Askainen isen a. Willnäs kapell.

Askare een a. bestyr, hushälloshylla. -rus

uksen a. göromål. -roitsen ta l. -roin

ida o. syhla, bestyra. -roitsaminen isen
 a. syhlande. -roitsia an a. syhlare.

Askel len l. -lo een a. steg, fotspår,
 askele askeelta steg för steg. -len lla
 l. -llan ttaa l. -loitsen ta l. loin ida
 o. taga steg, stiga, träda i ens fotspår.
 -lettain ado. steg för steg, stegwis.

Asmalo on a. stjernört (*stellaria gram-
 nea*).

Asnaan ata o. förtjena.

Asso on a. weskig, Fleming. -ottelen tella
 a. klena, leska weskigt.

Astaitsen ta o. märka, warseblifwa. -ain
 amen a. sinne (jfr. aisti och astun).

Astalo on a. staf, ställträd (för att stå
 triösa m. m.), tillhugg. -ollinen isen
 a. försebb med tillhugg.

Asti ado. ända till, on pahentumaan
 asti sinnes så mycket att somt för-
 stämmed.

Asia an a. kärl, -vesi distwatten. -al-
 linen isen a. försebb med kärl, ett kärl
 fullt. -ioitsen ta o. inlägga i kärl.

Asto on a. edugling, weskig, stöla.

Astun ua o. stiga, träda, bestiga, astut-
 tava något att bestigas, trappa. -uim
 umen l. -iin inen a. trappsteg, pl. as-
 tumet trappa, astinlauta fotapall (bibi.)
 -uminen isen a. stigandet, gång. -uja
 an a. gångare. -ujainen isen däm. li-
 ten gångare, pl. -set gångarlön, bes-
 stigarelön. -lo een a. steg, grad. -urten
 l. -uskelen l. -telen lla o. stiga smält,
 spatsera. -utan ttaa o. läta stiga, ha
 att bestiga. -tuhdan ttaa l. -taiteen
 ta o. stiga hastigt, taga ett steg.

Astuva an a. harf af trädgrenar. -tu-
 voitsen l. -luitsen l. -luoitsen ta o.
 harfwa.

Asu un a. drägt, stid, hällning, saa a-
 suksi får särdigt, hyvässä asussa i godt
 stid, ei asukei otillräckligt, soutaa asun
 mukaan to ordentligt. -ullinen isen
 a. ordentlig, sedig. -ullisuus uuden a.
 ordentlighet. -utoin ttoman a. oreger-
 lig, wild. -un ua o. wiskas, bo, förs-
 blifwa, hålla på, bygga, a. kirkkaana
 hållas blank, a. putoomaan hålla på
 att falla, a. huonetta bygga hus. -un-
 to unnon l. -unta nnan l. -umus uk-
 sen l. -uin umen a. wistelse, boning.

Äänneä boningsp'ats. -uminen sen
 a. wistandit, boendit. -uja an l. -ujain
 amen l. -ukas kkaan s. inbyggare
 inwånare. -ujatoin ttoman a. utan in-
 byggare, obebodd. -uvainen isen a. bos
 ende, wistande. -uttava an s. beboelig.
 -umatoin ttoman a. obebელი. -uske-
 len l. -ukselen la l. -usken telen nnella
 o. wistas, upprehålla sig. -utan ttas o.
 låta l. ha att bo, bebygga, folonise-
 ra. -utun ttua o. nedfåtra sig att bo.
 -ustan aa = usun. -ustutan ttas =
 -asutan. -ustun ua = asutun.

Äänneä ntua o. härstua.

Aeria an s. mältid, spis. -ioitsen ta l.
 -ioin ida o. svifa.

Äi in s. swärfar. -imo on l. -io on l.
 -ivo on s. swärförädrar, swärförädrars
 hus, kända atiroissa besöfa egna eller
 manneis förädrar, pl. ativot familjes-
 talas, alivoruno lyckönsfningssång åt
 swärfadren. -ivoitsen ta l. -ivo in ida
 o. besöfa släktingar.

Äkula an a. bitter, ledsam.

Ara an = aua.

Ärain amen = ahra in.

Atria an = ateria, atriöitsen = ateri-
 öitsen.

Äu duu s. fjun. — **Adun** tua o. wära
 fjun, bli fjunig. -ula an l. -duin tu-
 men s. pl. atulat, atunat, alumet fin
 tång för att uttaga små hår från ögat.
 -ulainen isen = musta apilas.

Adun tua o. wänjas, tämjas. -utan ttas o.
 wänja, tämja.

Ätris on s. uttryckt fält. -vaan wala
 uttrycka ett fält, utstaka.

Äuer auteren = autero, auerran se autero.

Auhto hdon s. lös jordmon.

Auki *indekl.* öppen, ledig, ovi on auki
 dörren är öppen, asia on a. saken är
 ännu oafgjord, virka on a. tjensten är
 ledig. -ia an a. öppen, ledig. -kous
 uden s. öppet tillstånd, ledighet. -inai-
 nen isen a. öppen warande, ledig.
 -inaisuus uuden s. öppet tillstånd. -io
 on s. öppet, öde fält. -kko kon s. öpp-
 ring, hål. -kaisen sta o. hastigt öpp-
 na. -kenen l. -ukenen u'eta o. öpp-
 na sig, gå öpp. -ukeema an s. öpp-
 ring, remua. -kielen l. -keilen lla c.

öppna smärningem. -u'on l. -uon ukoa
 o. öppna rofft, göra widöppen. -ukaja
 an s. öppnare. -ukojainen isen dim.
 pl. -set öppnarelen (avaan).

Aukka kan a. slösaftig.

Auli in l. -is iin l. -leke kksen a. fris-
 toftig, slöfande.

Aulu un a. pösig, sur, a. maa wattens
 sjuft land, aulusavi röslera.

Auna an s. sädesstaf. -aan ata o. stas-
 fa säb.

Aunus ukxen s. *Clonets*. -ulainen isen
 s. *Clonetsare*, a. *clonetsiff*.

Aura an s. rlog, auran perä plogstjert,
 auran kurki hondreta, auran lasikaa
 plogstiffa, auran kukka återos (*agro-
 stemma githago*).

Aure een s. solröf, badstunga. -ria an
 a. förterkab, gignad, läd. -rinko ngou
 s. sol, auringon sappi wädersfel, a. ko-
 hä soltring, aurinkokunta solsystem, au-
 ringon kukka solres (*helianthus annuus*),
 a. kokeet solwända (*helianthemum vul-
 gare*). -rinkoinen isen dim. liten sol,
 a. ht. sol. -ristun ua l. -riin ita l.
 -roon rota o. sprida i solwärmen, bli
 läd, gigna. -ristan aa l. -rotan ttas
 o. låta sprida, göra läd.

Aurikka kan = aukka.

Aurto on s. örtug.

Auskari in s. ösfar. -sti in s. stället i
 båten derifrån wattuett öfes upp.

Autero on s. solbadd, badstunga. -ri-
 nen isen a. ht. solbadd l. badstunga s.
 badgudomlighet. -retar ttaren s. bad-
 nymf. -retoin ttoman a. utan badstunga,
 utan solröf, kånstolös för badhetta. —
 Auerran rtaa o. wara full med ångor,
 dunster, wara qwalmig, taivas a. inf-
 ten är uppfyllt med solröf, teden (aure).

Autia an a. öde, öfmergiftwen. -tius uden
 s. ödesmål. -tio on s. öde land, öf-
 wergiftwet fält.

Autan ttas o. hjälpa, bistå, gå an, kylla
 se siksi auttaa uog går det au dertiff,
 auttava keli behjelpigt före. -ttavasti
 ado. behjelpigen. ttaja an s. hjälpare,
 biträde. -ttavainen isen a. hjälpsam,
 behjelpig. -ttavaisuus uuden s. hjälps-
 samhet. -ttavaisesti ado. behjelpigen.
 -ttamatoin ttoman a. hjälpsam. -tta-

-mattoisuus *sdr.* -ttamattuus uuden *s.* ohjelpämsähet, hielplöshet. -ttamatto-
masti *ado.* hielplöst, ohjelpäliqen. -tta-
minen isen *s.* hielppandet, bistäub. -tte-
len tella *s.* hielpa smäningom, rera-
rra. -ttelia an *s.* hielpare. -ttelias
aan *s.* hielpsam. -tteliasuus uuden *s.*
hjelpsämhet (*apu*).

Autto ton *s.* öde land, bafsidan af en
äbrant, auttometsa flogsmart bokom
en äbrant, -maa flogbewuret laud, -kan-
gas trädös me.

Autuas aan *s.* rif, lycklig, fäll, salig. -uus
uuden *s.* fällhet. -aasti *ado.* fällt, sa-
ligt. -allinen isen *s.* lycksalig. -allisuus
uuden *r.* lycksalighet. -allisesti *ado.* lyck-
saliqt. -uutan itaa l. -uastan aa l. -uo-
tan itaa *s.* salignöra. -untajaa *s.* salige
görra. -uuttavainen isen *s.* saliggörande.

Auvi in *s.* duglighet (*avu*).

Auvo on *s.* glädje, fröjd. -otoin ttoman
s. glädhelös. -ottomuus uuden *s.* gläds-
jelöshet.

Ava an *s.* wid, öppen, fladt. -ara an *s.*
widträct, rymlig. -aruus uuden *s.* widb,
rymlighet. -arasti *ado.* widt, rumbliqt.
-aroitsen ta *s.* utwidga. -aan ata l. -an
aa *s.* öppna. -auto naon *s.* öppning i
isen, waf. -aaja an *s.* öppnare. -aus

uksen *s.* öppning. -sia imen *s.* mycket.
-aaminen isen *s.* öppnandet. -ailen lla
l. -velen lla *s.* öppna ofta. -oua uta
l. -jannun atua *s.* öppna fig. -autan
ttaa *s.* läta öppna. -vo on *s.* öppen,
bar, avopsin med bart hufvud, avoja-
loin barfota, avorinnoin med bart bröst,
avokero öppet gap, avosuu öppen mun.
-voi l. -voin omen l. -vojain omen *s.*
öppen, ledig. -vonainen isen *s.* öppen,
ledig. -vonaisuus uuden *s.* öppet tillrädd,
ledighet. -vonaisesti *ado.* öppet (*auki*).

Avio on *s.* eg. öppen (motsatt till sala
hemlig), äfta, *s.* äftenflap, aviopelto
öppren äfter, -kyla gammal by (ej flog-
by), -säätty äfta stånd, -lapsi äfta
barn, -littto äftestavaförbund, -mies
äfta man, -vaimo äfta hustru, -otoin
ttoman *s.* icke ft. äftenflap, ögiff, *s.*
äfta. -ottomuus uuden *s.* egift till-
stånd, celibat.

Avu un *s.* duglighet, god egenflap, dygd,
hyvät avut dygder. -uinen isen *s.* dygs
dig. -uisuus uuden *s.* dygdighet. -alli-
nen isen *s.* dugtig, tjentlig. -allisuus
uuden *s.* duglighet, tjendlighet. -alli-
sesti *ado.* dugtigt. -uoin ttoman *s.*
oduglig, otjentlig, offtälig. -uttomuus
uuden *s.* oduglighet, offtälighet (*apu*).

E.

Ede edä se eto af esi.

Edu se etu.

Eessa, eellinen = edessa, edellinen.

Eh sat. ad. me.

Ehd se eht

Ehevä an = ehea.

Ehea an *s.* hel, ofskadad, fullkomlig, för-
träfflig. -eys yden *s.* helhet, förträff-
liqhet. -ästi *ado.* helt, förträffligt.

Ehkia an = ehea.

Eho on l. -onen sen = ehea. -osti
= eheästä.

Ehka *prt.* fastän, ehryy, mäsända, om än.
-sisen eta *s.* hindra, hämma, wägra.
-sistyn ya *s.* förhindras, hämmas, up-
pehållas.

Ehta hdan *s.* nymäne. -hdastan aa *s.*
wara i up, icke lysa (mänen).

Ehdin hlia *s.* ha tid, hinna, skunda, eh-
timaan takan l. kaulta så mycket man
hinner, ehdi avukseni skunda mig till
hjelp. -htiminen isen *s.* hinuantet, skun-
dandet, ehtimiseen så mycket man hin-
ner, af alla frakter. -htivainen isen *s.*
skundande, påpasslig. -htivaisyya yden
s. påpasslighet. -htivaisesti *ado.* på-
passligt. -telen hdella l. -htielen lla
s. hinna smäningom, skunda lagom.
-hdän htää = ehlin. -hditän itaa l.
-hditän itaa *s.* förefomma, så för-
spräng, påskynda, föra fram hastigt.
-hdätys yken *s.* påskyndan, förspräng.
-dittelen tella l. -hdättelen tella *s.*
påskynda smäningom, hast. -hdyn htyä
s. hinna fram i tid, förfina, ehdyä
seuraanne hinner fram till ebett fall-
flap, lehmä ehtyy ton förfina. -hdys

-mende, -korta första gången, -nuona
 -nsta dr, ennos minua före mig, en-
 -nos aikaansa i förtid, ennen minnen
 fördomtima, ennen kuin förr än, en-
 -nollana wid sitt förra stid, ennestään
 af fördom, pl. trans. ensiksi för det
 första, instr. ensin förr, ej ensinkään
 alldeles icke. -insinen isen a. den förs-
 te, ensimäiseksi för det första. -ntinen
 isen a. förutvarande, tuli ontisellensa
 som till sitt förra igen. -ntisyytä yy-
 den a. fördomtid, förtid. -ntä uuan l.
 -ntä nnan l. -nna an a. förfråg, för-
 wäg, on ennalla här förfråg. -
 -nakkö kon l. -nakkö kön l. -nnak-
 -hupa uuden a. förfråg, förwäg, en-
 -nakkolta l. ennalla l. ennalla i förwäg.
 -nahoiten ta o. sträfwa i förwäg. -
 -nandaa. htas l. -nnahdan htas o. ha-
 -littet förfråg, hinna littet förrt. -nna-
 -ttaa ttaa l. -nnahytän ttaa a. förefom-
 -ma, hinna förrt, hinna till målet, nā,
 -nattava arma den förefommande nā-
 -hen, -nattys yksen a. förefomst. -nnat-
 -taminen isen a. förefommandet, hin-
 -nandet, ennatamiseen så mycket man
 -hinnet. -nnattavainen isen a. förefoms-
 -mende, hinuande. -nnattamaton ttoman
 a. icke hinuande, o. jysa söderstern som
 ej hinnet megna. -nnattelen tella o.
 -higna smäuingom, västunda, o. pilvi
 -lälästä västunda ett moln från söder.
 -ntuus uuden o. den förflutna tiden,
 -ontuudesta ifrån fördom. -nno nteen
 pl. ontet förbud, bådaude teden. -nnus
 -npon a. förbud, spådom, ennuomies
 spåman, ennuuspappi grafelprefi. -nnus-
 -tan aa o. förbåda, förspå, profetara.
 -nnustus ukson a. förbåd, spådom.
 -nnustaja aa. förbåddare, profet. -nnus-
 -taminen isen a. förbådaudet. -nnus-
 -savainen isen a. förbåddande. -nnus-
 -telen lla o. förbåda fortforande, för-
 -spå. -nno nnon a. det förra wämliga
 tillståndet, en ole ennollani jag är ej
 mer wid mitt förra; tokes enuolta gör
 författande. -nnollinen isen a. wid
 sitt förra wämliga stid warande. -nnol-
 -lisuus uuden a. förra tillståndet. -nno-
 -tan ttaa o. förutsetta. -nnnyy en-
 -nnyy tiggare, ennuunin tiggare för-

ut, tiggare. — Sup. ensin innan ti-
 digast, ensinmalta i förtigast.
 Ena, enna pri. men om, enä sitten
 -hyöd fen.
 Ena un o. elf.
 Ena an a. mer, mänden, enä rahaa kuin
 ruokaa mer pengar än mat, enäpuoli
 förre hälft, ei enää l. enään icke mer.
 — Komp. Enempi mer, prol. enem-
 -miten merendels. instr. enemmin l.
 -enemmin mer. -nenmyys yyden a.
 mertal, pluralitet. — Sup. Eoin först.
 prol. eninmiten mestendels, instr. enin-
 -min l. enismästi ado. mest. -nimmyys
 yyden a. mesta delen, första antalet.
 -nennen neta l. -nennyn ntyä o. fars
 ökar, tillwäx, tilltaga. -nennys yksen
 a. tillwärt, förökning. -neneväinen l.
 -nentyväinen isen a. tillwäxande. -nen-
 -tymätoin l. -nenemätoin ttoman a.
 icke tilltagande. -nennän ntaa o. för-
 -mera, föröka. -nentelen nnella o. fars
 stora fortforande, smått föröka.
 Epalto ton l. -peli in l. -pisto an l.
 -peloin ttoman a. trög, obuglig, fräng-
 -lig s. obugling.
 Epa a. fåfång, onrttig, ala epaa teo gör
 ej onrttigt, fåfångt, epähuomio nalt-
 -samhet, obetänksamhet. -jumala afgub,
 -jumalainen afgudist, -kelpo l. -pato l.
 -patoinen obuglig, -kuollut ständb,
 -luku talloshet, -lukuiinen otalig, -la-
 -kuisuus otalighet, -lukuisesti otaligt,
 -luulo mistante, swarttsjusa, -luuloi-
 -nen mistantam, -neuvoinen willrå-
 -dig, -suunta mistrigting, -tajo ofyns
 nighet, -taitoinen ofunnig, -tasainen
 ofejun, -tasaisuus ofemuhet, -tasaisesti
 ofejunt, -tielo ofwisschet, ofäferhet. -tie-
 -toinen ofäfer, ofwise, -toivo förtwif-
 -lan, -toivoinen förtwiflad, -turva mis-
 -tröstan, -usko wantro, -uskoinen wid-
 -stellig, -vakainen ofstadig, ofbeständig,
 -vakaisuus ofbeständighet, -vakaisesti
 ofbeständigt, -voipa l. -voipainen illa-
 -mende, ofaplig, -paa wala o. wägra,
 afstå, wara tvehdagen. -äys yksen a.
 wägran, afståg, tvehdagshet, olla epa-
 -yksissä wara tvehdagen. -ääminen isen
 a. wägranhet. -ääräinen isen a. wä-
 -grande, tvehdagen. -äilen lla a. tvefö,

tuottaa, mistro, epäilemättä utan twi-
wel. -aiiys yksen s. twiſwel. -aiemi-
nen isen s. twiſlandet. -aiia an s.
twiſlare. -aieläinen isen s. twiſlande,
tweſſam. -aieläisyys yyden s. tweſ-
ſamhet. -aieläisesti adu. tweſſamt.
-aiemätöin ttoman a. otwiſwelaktig,
-otweſſam. -aiemättömyys yyden s.
otwiſwelaktighet. -aiemättömästi adu.
otwiſwelaktigt. -vin piä v. fortſaraude
twiſſa, förueſta, ätra. -po von s. epo-
kirja återfalleſſeſtrift. -puutan itaa v.
äterfalla, upphäwa, aſſaſſa. -puotas
uksen s. återfalleſſe, aſſaſſning. -puut-
tamätöin ttoman a. icke återfallande,
otterfallelig. -ärö ön a. tweſhågen,
obeflutſam. -äröin idä l. -äröiſen tä v.
betänka ſig, wara obeflutſam, miſtänka.

Erakko, erakkoinen se eri.

Eraun uta = erian, eranto nnon =
eriaminen.

Ereys yksen = erheys, erehdyn btyä
= erhetyn, erehdys yksen = erhetys,
erehdytän ttas = erhetytän.

Erhe een l. -eys yksen s. miſtag, wiſ-
ſareſe. -etyn ity v. miſtaga ſig, wiſ-
ſefara. -etys yksen s. wiſſareſe, ir-
ring. -ettyväinen isen a. wiſſefarande.
-eilen llä v. irra, förirra ſig. -etan
ttas l. -etytän ttas v. wiſſeleba, miſ-
leba.

Eri in a. ſilb, ovat erinänsä l. erillensä
äro ſilba från hwarandra, eriaſia ſilb
ſat, -purainen oenig, trätgirig, -pu-
raisuus oenighet, -puraisesti oenigt,
-seura ſett, parti, -seurainen ſetteriſt,
-seuraisuus ſetteriſm, -seuraisesti ſet-
teriſt, erinomainen egenomlig, beſyn-
nerlig, erinomaisesti egenomligen, be-
ſynnerligen. -ituinen l. -iiyinen isen l.
-insinen isen a. ſärſilb. ſilb. -inai-
syys yyden s. ſärſilbhet. -näisesti adu.
ſärſilbt, ſilbt. -ikoinen isen a. enſilb,
v. enſilbt perſon. -illinen isen s. ius-
hyſing. -rakko kon a. aſſilbt ſtälle,
enſlig ort. -rakkojnen isen a. enſlig,
v. eremit. -rakkoisuus uuden s. enſlig-
het, eremitliſ. -iön adu. -iin itä v.
ſiljaſ, ätſiljaſ. -iaminen isen s. ſile-
mäſa. -itan ttas v. ſärſilja, ätſilja,
ſönja, eritän l. erittän adu. ſärſilbt.

Eri = eri, erhenen l. erhen eretä l.
erkanen erata l. erkaun uta l. erkaun-
nun ntua l. erkeyn ytä = erlin, erko
eron = ero.

Ero on s. ſilnad, ſilsmäſa, aſſed, ero-
kirja aſſed: l. ſiljebref, -laulu aſ-
ſedſång. -merkki ſiljeteden. -on oa
l. -oon ota v. ſiljaſ, ätſiljaſ. -omi-
nen isen s. ſilsmäſa. -ovainen isen
a. aſwiſande. -ovaisuus uuden s. aſ-
wiſeſe. -ovaisesti adu. på aſwiſande
ſätt. -omatoin ttoman a. icke aſwi-
ſande, odtſiljelig. -matommuus uuden
a. odtſiljelighet. -omatomasti adu. v.
dtſiljeligt. -oilen llä l. -oſkelen llä v.
ſmätt ſiljaſ, wiſja ſiljaſ. -tan ttas
v. ätſilja, ſärſilja, ſönja. -otus uk-
ſen s. ſilnad, ätſilnad, eroluswei-
ſtämättän. -ottaminen isen s. ſär-
ſiljaudet. -ottaja an s. ſiljoman. -ot-
telen tella v. ſmaingom ſärſilja (ero).

Era an s. aſlägen reſa för jagt l. fiſt,
ſångſt, andel i ſångſten. aſlägen ort,
aſſilb gäng, reſa, erämics jägare l.
fiſtare, -vene båt för ſäbau ſärb, -maa
aſlägſet fiſteläge, obebodd ort, ödemark,
joſpa ſaalis ſaataiſihin, erän toimi tuo-
taiſihin om blott byte ſulle ſäs, jag-
tens ändamål (widbräd) ſulle hem-
tas, joſpa yhdyn eräni ſekä ſatan
ſaaliſhini rebau när jag min ſångſt
ſamt winner mitt byte, kuoleman
erissa på väg till (nära) döden, i dö-
dens ſäſtar, akka tuopi eränsä qwin-
nan framförder ſitt ſoner, tällä erällä
deuna gängen, deuna reſan, yksi erä-
tänä en i ſender. -ainen isen a. ht.
reſa, gäng, s. reſande, ehto tuopi
eräisen aſtonen hemtar reſande med
ſig, keſkenorainen icke fullſärdig, v.
fullgängen, puolierainen halfſärdig,
halfgängen, ſom ſätt hälften, tämän
eräinen den här gängen.

Eras aan pron. någon. -ahäſe adu. nä-
gon gäng.

Ei... se etc.

Esko on a. uppbläſt, högdragen. -otto-
len tella v. högſärdas.

Eto een s. hinder, förhinder, förhinder-
ning, v. väſt, jäſ. -ettinen isen a.
hinderlig, full med uſatſer, jäſelig.

-cellisyytä yiden *s.* hinderlighet. -eell-
mästi *adv.* hinderligt -eellön tömän
a. hinderlös, obehindrad, ofäfwig. -eell-
tämmyy yiden *s.* hinderlöshet, ofäfwig-
het. -eellömästi *adv.* hinderlöst, ofäf-
wigt. -tän *aa s.* hindra, förhindra.
-tämminen isen *s.* hindrandet. -tävai-
nen isen *a.* hindrande. -tämälmin tö-
män *a.* icke hindrande. -telen lla *s.*
hindra fortfarande, ursäffa, föremända.
-telys yksen l. -telmys yksen *s.* ut-
skuldbande, ursäkt, förvändning. -telo
ön = estelys. -tälän ttäs *s.* ha att
hindra, låta jäfwa. -tättelen tellä *s.*
fösa hindra, göra ursäkker. -tyn yä l.
-täym yä l. -täydyt yä *s.* bli hins-
drad, förhindrad, jäfwas. -tytän ttäs
s. sätta hinder i vägen.

Etana an *s.* snigel (*limax agrestis*). -ai-
nen isen *a.* full af sniglar, ht. snigel.
Esi eden (ft. etc) *s.* stället framföre,
den yta l. teg som hvarje liefari of-
mejar för sig på ången, niittärät esi-
mäsi afmeja sina tegar, *allat.* edelle
framåt, edelleen i förfätrning, *adess.*
edells framföre, *abl.* edelta ifrån fram-
för, edeltäkän l. -päin på förhand,
tuo eteen l. esiin hemtar fram, fram-
ställer, on edessäni är framför mig,
vie edestäni för naban för mig, *transl.*
edes framåt, edespäin framdeles, väha
edes litot helst, edestakuisin fram och
tillbaka, *prol.* editas framom, *instr.*
eden, etenki isynnerhet, esihuone förs-
rum, tambur, isi-isät förfäder, -huva
förebild, beläte, -liina förflåde, -merkki
exempel, esimerkiksi till exempel, -nah-
ka förhud, -puhe företal, -valta öf-
werhet, -vanhemmat första föräldrar-
na. — *Komp.* edempi, vie edemmäksi
l. edemmäs l. edemmä l. edemmälle
för längre bort, edemmältä längre i-
från. — *Sup.* esin främst, esinnä så-
som främst, först. -ikko kon *s.* för-
sling, förskedd, förstuga. -ikoinen isen
adm. förskedd, -ikoinuus uuden *s.* för-
skeddorätt. — Etchinen *adv.* eteinen
l. etinen *a.* framför warande, *s.* förs-
tuga. — Eterä an *a.* framstjütande,
förbelattig, förmonlig. -yytä yiden *s.*
förbelattighet, förmonlighet. — Edel-

linen isen *a.* den förre, förtgående.
-isyytä yiden *s.* främre läge. — Edel-
linmäinen (= eellinmäinen) isen *a.*
närmast förtgående. — Etenen edeta
s. framstida, göra framsteg. — Eden-
män ttäs *s.* föra framåt. — Edistyn
yä *s.* framstida, göra framsteg. -tän
ää l. -telen lla *s.* föra framåt, så
förfråg. -tys yksen *s.* framsteg. -tä-
minen isen *s.* framstidande. -tytän
ttäs *s.* låta framstida, beförtra framsteg.
— Esine een *s.* föremål, objekt. -ei-
nen isen *a.* objektin.

Etela an *s.* söder. -minen isen *a.* syblig.
Etennän ttäs *s.* begripa.

Etkäsen stä *s.* göra till behag, tillfreds-
ställa.

Etsin iä *s.* söka, besöka, hem söka, e. paata
lösa. -so on l. -sikko kon l. -sikko
ngon *s.* sökande, besök, hemsökelse, Ma-
rian etsikkopäivä Marie besöksedag.
-into naon l. -iminen isen *s.* sökan-
det, besökandet. -is an *s.* besökare.
-ielen lla l. -iskelen lla *s.* ofta söka,
besöka. -itän ttäs *s.* låta söka. -istelen
tellä *s.* låta ofta söka l. besöka l. hem söka.

Etsone een *s.* middagsbuda.

Etsallinen isen *a.* hemst.

Etä *prt.* att, på det att, seka . . . että
både . . . och, etten, ettet, ettet, et-
temme, ettette, ettetvät att icke jag,
du o. f. w. *ss.* af että en, että et o. f. w.

Etu dun *s.* stället framför (= esi), för-
del, etuhammas framtand, -huone förs-
rum, tambur, -jalka framfot, -puoti
framstida, -sormi reffinger, -voite ud-
got i förwäg, -mainen framom wa-
rande, främst, etsii etuansa söker sin
fördel, etu ja elämä allst hwad man
äger. -uisa an l. -dullinen isen *s.*
främre, fördelattig. -uisuus l. -dul-
lisuus uuden *s.* fördelattighet. -uisaa-
ti l. -dullisesti *adv.* fördelattigt, med
fördel. -dus uksen = etu, esi, edus-
mies den som står för en, ställföretre-
dare. -dusta an *s.* rummet framföre,
ruumiin e. bröstdelen af kroppen. -dus-
tan aa *s.* bereda för sig, förbereda.
-dustus uksen *s.* förberedelse. -duste-
lem lla *s.* småningom förbereda. -dus-
taminen l. -dusteleminen, isen *s.* för-

berghandhet. —dustaja an l. —dustalla an s. förberedare.
 Etää aan s. aflägsen, fjerran, on etäällä är fjerran. —akkain l. —akksli ado. fjerran borta. —Komp. —äämpi län gre aflägsen. —Sup. —tin långst borte. —äinen isen l. —aallinen isen s. aflägsen. —aisyys yyden s. aflägsenhet. —enen deis s. aflägsena sig. —äms an s. aflägsen ort, flog m. m. (esi).
 Eukko kon s. gammal qwiuna, gumma,

mer, mormor, mork valjan, suhet al-
 storinnor af säd och willebräd, mamman
 eukot jordens alstrande umfer, elfwer.
 Eura an s. Eura soden, Eurajoki Gu-
 raämiune.
 Eva an s. fena, eväperäinen långsam.
 —äinen isen s. ht. fena, feurig. —stain
 ttöman s. fenlös.
 Eväs aan s. wägfäst, byfafa. —aallinen
 isen s. föriebld med wägfäst. —stän aa
 s. förse med wägfäst, promiantera.

H.

Ha int. utrop wid fråga, hwad? (=hä)
 Haahka, an = hahka.
 Haahkia an s. lätt till sinnes.
 Haahmo on = haamo, hahmo.
 Haahii hden = haaksi, hahti.
 Haaksi sen s. fartyg, stapp, —rikko stapp-
 brott, —rikkoinen stappbruten (habti).
 Haalea an s. ljusgrå, blad, ljum. —eus
 uden s. bladhet, ljumhet. —asti ado.
 blad, ljumt. —lahka kan s. något blad.
 —ljuu uta l. —listun ua s. bli ljum.
 —lotan ttaa s. fifta ljusgrått, stymta
 på afstånd (halea, haleva).
 Haali in s. ströming = haalikala (haili).
 Haali in s. utsträckning, istui tässä haalin
 aikaa satt här en lång stund, kahteen
 haaliin kävivät täällä två gånger
 gingo de här. —in ia s. samman-
 strapa, rassa ihop.
 Haalu un s. hälsning med omarmning.
 —uun uta s. hälsa med samntag (haluan).
 Haamatti tin s. förstånd. —illinen isen
 s. förståndig.
 Haamia an s. dunkelt framstymtande,
 hemst. —mahdan htaa s. hastigt fram-
 stymta, kimra. —mo on s. stymt, obe-
 stämtdrag, wäluad. —moinen isen s.
 tydligt stymtande, wälnadelik. —motan
 ttaa s. stymta, tindra, kimra. —motin
 timen s. halkan haamottimet höfens
 wiingar (haara).
 Haamu un, —uinen isen, —uun uta,
 —uilen, haa = hahmu m. l.
 Haani in s. tofig, smätasig.
 Happa van s. asp. —pääst stennard
 (happo, steng), —paen sen dim. liten
 asp. —pääst stennard (happo, steng), —paen sen dim. liten

suus uuden s. asprifedom. —pio on s.
 effstod af en asprifam. —vikko kon l.
 —visto on s. asprind, aspfog.
 Haapana an s. blåband (anas penelope).
 Haappaan l. haappajan pata s. gripa
 tag, hastigt fatta uti, famla. —pon
 ppoa s. fatta uti rasti, famla om myr-
 tet. —poilen lla s. famla efter.
 Haapsailen lla s. famla efter, fapa dt fig.
 Haapsainen isen s. timmerman (coramby).
 Haapuilen lla l. —puroin jda l. —uroit-
 sen ita = haapoilen, häparoitse.
 Haara an s. gren, tien haara wäga-
 stluad, joen h. ägren, haaraniehta
 grenmätare d. w. f. mycket grenig.
 asian h. omständighet i en sak, joka
 haaralta från alla håll. —anen sen dim.
 liten gren, haarasiin asti ända till
 midjan. —ainen isen s. grenig. —aisuus
 uuden s. grenighet. —aisesti ado. gre-
 nigt. —allinen isen s. grenförfedd, gre-
 nad. —allisuus uuden s. grenfedom.
 —akas kkaan s. storgrenig, månggrenig.
 —rikko kon l. —rikas kkaan s. träd-
 fanna med två öron (handtag), rakin
 haarikko grewna på redtrullen. —su
 uu s. grenigt träd till hängare m. m.
 —rukka kan s. gaffel. —rre eon s. gre-
 nigt tillstånd, olla haarreellansa wara
 utspärade från hwatandra. —raan uta
 s. utgrena. —railen lla s. bilba smä
 grenar, utwäta från ämnet. —roon uta
 s. utgrena sig. —rotan ttaa s. utgrena,
 förse med grenar, utspärta, utspäda.
 —solus ukoon s. grenbildning, i stig-
 ning. —utkärning. —uuttimen s. gren-
 tagg, att utbredd, halkan haarottimet

hålls-fier. -rotteminen *isä* s. ut-
gämandet, utbredandet. -rottelon *tella*
s. utfrärra småningom, så utspärred,
grense.

haaraiska an s. harneff. -koitsen *ta* l.
-koitan *ttaa* s. forse med harneff.

haasio on s. häfsja, torfsållning för är-
ter, såd m. m. aflådg höfsäta. -ion
on l. -ioitsen *ta* s. häfsja.

haaska an s. luder, as, affstrav. -aan
ata s. förderfwa, förskamma. -aus
uksen s. förderf, förskänning. -kio on
l. -ku un l. -ko on s. förderfwadt l.
förskämtd tillstånd, förskänning. -aalen
on: -ailen *lla* s. småningom förderfs
wa. -aus *uta* l. -aannun *ttua* s. för-
derfwas, bli förskämtd.

haaso on s. häpig menniska, gående
gåaktigt, drummel. -otan *ttaa* s.
tulla, kulla.

haatan an s. tala, samtala, tala trot-
sigt, troffa, utmana, stämma till rät-
ta, heta, nuder hotelser förbjuda. -aui-
nen *isen* s. trofhandet, utmanandet
m. m. -oja an s. utmanare, m. m.
-to on l. -te een s. utmaning, hot,
stämning, sakon haastolla med het af
plikt, wid afwenytr af plikt. -avainen
isen s. talaude, trofhande, utmanan-
de. -avaisuus *uudun* s. trofslighet m.
m. -avaisesti *ado*. trofsigt. -tolen
lla s. samtala, stämma flera m. m.
-talan *ttaa* s. tilltala, låta stämma,
utmana. -tatielen *tella* s. talas wid,
låta utmana.

haatta tan s. foja.

haava an s. sår, slag, gång, yhtää haa-
vaa på en gång, yksi haavallansa en
i gången, haavan lehti daggsfålar (*et-*
chemilla vulgaris). -anen *sen* *dim*. li-
tet sår. -ainen *isen* s. sårig. -aisuus
anden s. sårighet. -aisesti *ado*. sårigt.
-allinen *isen* s. som har sår, sårad.
-aan *sta* l. -voitan *ttaa* s. såra, kuu-
on haavatta *mänen* är i aftagande.
-voittaminen *isen* s. sårandet. -voitus
ahsen s. sårande. -vaus *uksen* s. sår-
ång, kuun b. *mänens* aftagning, bös-
jan af nydan. -voittelon *tella* s. såra
smitt. -voiton *ttua* s. bli sårad.

haavon ath *roksäta* till, börja med,

haffa -ve *den* s. fantasi. -vahan *ta*
s. fantisera.

haavi m. s. häf. -in *ta* s. häfwa. -vi-
sen *ta* s. häfwa. -vittelen *tella* s. häf-
wa smätt, sika efter.

haavo on s. såd. -onen *sen* *dim*. liten
såd, påse.

hae.... se hake....

hahajan hata l. hahisen *sta* s. fusa,
hwäsa, vräsla. -hina an s. fus, vrä-
sel. -hahdan *htaa* s. fusa till, vräs-
la till, uryggswa ett gapstratt.

Hahka an s. eibergås (*fuligula melle-*
sima).

Hahlo on s. rörlig twärslå på brandjern,
pt. hahlot grnthångare öfwer elden.

Hahmin *ia* s. snappa med läpparna, be-
gårligt äta, efterfika. -maisen *sta* s.
glupst swälja, vräla i sig.

Hahmo on s. flymt af något, fontur,
frugga, wälnad. -pinen *isen* s. styb-
ligt flymtande, stenbar. -oisuus *urden*
s. stenbarhet. -oisesti *ado*. stenbart.
-oon *ota* l. -oilen *lla* s. göra yttre
dragen, fonturerne, göra ofäfert, swä-
wande (haahmo, hahmu).

lahmu un = hahmo. -aan *uta* l. -ui-
len *lla* s. göra ofäfert, famla, hamla
efter något.

Haho on s. facklare, gapsträttare. -otun
ttaa l. -ottelen *tella* s. fackla, gap-
stratta. -oilen *lla* s. gapa (hahajan).

Hahti hden s. steyp, hahden hammas
anfart, hahden pieli most, hahden
käski spröt, hahden haljakka med steyp
hemtab och derfore kostbar slädnad.
-inen *sen* *dim*. litet steyp, s. rif på
steyp, ht. steyp (haaksi).

Hahtu hdon s. den klufna änden på
swinbark, fint hår, rugg, swas. -ui-
nen *isen* s. flunig, ruggig. -ua an l.
-uva an s. ullslaga, kardning, lumla
snöflinga. -uim *umen* s. farbdning.

Hai-huoto Karls.

Haikaan *ata* s. swäfswa, irra. -katon
ttaa s. låta swäfswa, sladdra. -kattelen
tella s. låta fortfarande swäfswa, sladdra.
-kahdan *htaa* s. höstigt swäfswa, för-
irras. -kattelen *adlla* s. swäfswa öf-
på och på, förirras gång efter annan.
Haidun htaa s. förärga, oförfäsa, för-

gåa, försvolana, förirra sig, h. kadesta omärkligt försvinna från händerna på en. —hio hden s. förbunstring, försvinnande, irring. —hdolan ttas s. låta förflyga, ha ett afbunda.

Haika an s. widrig luft, os, sväfvande ryfte. —ahdan ttas s. ropa till haj, rova till med skarv röst, bli hastigt misgmodig. —ahtelen hdella s. ropa till då och då skarpt. —ailen lla s. rova. fortsatt haj, jemtra sig (haikaa).

Haikara an s. häger (*arden cinerea*).

Haikra an a. bitter, skarv, stårande, smärtsam. —aus uden s. bitterhet, misgmod. —aali ado. bittert, skarpt, smärta samt. —ku un s. swag obehaglig luft, os, bitter fänsta, paan h. hufvudvärk. —kwas an s. bitter, smärtsam, ofande. —kun ua s. ofa. —keroitsen ta s. wara misgmodig, oroad. —kistan aa l. —kentaa ttas l. —kotaa ttas s. förbittra, bedröfva, oroa. —kistelen lla l. —kotelan tella s. fortfarande förbittra, wisa sig orellig. —koudun ttua s. förbittras, bedröfwad.

Haikka kan s. nås.

Hailaannun ttua s. förflyga, bliad falen, smältos.

Haili in s. ströming (haali).

Haima an s. bimage hos idiosande bjur.

Haimi in l. —io on s. swag luft, best, aining. —mennan ttas s. dofta, symta.

Hainoon ola s. efterfläa med stort begär.

Haira an a. irrig, misgledande, —usko willfarande tro, —uskoimen willfarande.

—aan sta s. taga felt, gripa efter, famla, göra hemligen. —aus uksen s. irring, misgag. —aalen lla s. wara tvehgägen, wara ofäker, ängra. —aun uta s. misgledas. —autan ttas s. hastigt taga felt, låta misgledas, låta famla efter. —aisen sta s. hastigt famla efter. —ahdan ttas t. —ahdan ttua s. förirra sig hastigt, taga enadng felt. —ahdus uksen s. hastigt felsteg, plötesig irring. —ahtelen hdella s. förirrad då och då. —astelen lla s. irra omkring, snafwa.

Haiska an s. förflingring, wråkning, haiskan apila = valkopas apila, haiskin haiskin lastadt omkring hit och

dit; huller om huller. —aan sta s. fringsförd, fasta omkring. —ke een s. ströhalme. —ku un s. luftande as.

Haisen sta s. lufta, stinka, haiswa wakhulainen röb rifter (*lentum purpureum l. amplexicaule*). —sia an l. —suri in s. som luktar, stinker. —au un s. luft, stank, —ruoho wårdrödd (*anthosanthum odoratum*). —seminen isen s. luftandet. —sevainen isen s. luftande, stinkande. —sevaisuus uuden s. stinkande egenffar. —sematoim toman s. icke luftande, stanklös. —sematoisuus uuden s. brist på luft, stanklöshet. —skalidan ttas s. gifwa hastig stank l. luft från sig. —stan aa s. lufta på. —staminen isen s. luftandet. —staja an s. lustare. —stavainen isen s. luftande. —stamatoim toman s. icke luftande. —stin imen s. luftorgan, lufttrö. —sto on s. luftänne, luftning. —stelen lla s. lufta fortjaraude, nasa på. —statan ttas l. —statutan ttas s. låta lufta på. —suun uta s. lufta. —stallan ttas s. lufta på då och då, genom luftande undersöfa. —sukka kan s. höningsstörwer (*molitor officinalis*) (hajja).

Haita tan s. förhinder, skada, —rako insfärning i nycklar. —anen sen äta. l. tet hinder, sprut. —tan ttas l. —ttan tata s. förhindra, skada, ei haita skadar icke. —te ttan s. olägenhet. —avainen isen a. hindrande. —amatoin toman a. icke hindrande, ofadlig. —aalen lla s. hindra l. skada smätt.

Haitu dun l. —uva an s. fjnn, tunt mola, mjölk och wattenblandning (huita). —ukka kan s. som södes med sådan druck, hufvud, staccare. —dun ttua s. försvinna, förfluga (haidhun).

Haivalo een l. —are een s. glest hår. —verran ttas s. lugga, gripa tag, ryda.

Haiven enen = haivalo.

Haja an s. smältugn.

Haja an s. utbredt tillstånd, fringsfördning, on hajalla är fringsförd, fördradt, hajareisin grense, hajan hajan huller om huller. —aiwen l. —anainen isen l. —allinen isen s. fringsförd, i stycken. —aisuus l. —anaisuus l. —allisuus uuden s. fringsförd & fördrigt

tilfsänd. -snaisesti *ado.* fringspröd,
utbredt. -jaun uta l. -jaannun ntus l.
-jaun uta l. -jounnun ntus l. -joon
jata o. freibod, utbredas, sönderfalla.
-jonvainen isen a. sönderfallande. -joo-
matoin ttoman a. idt sönderfallande.
-joelen lla o. smäningom sönderfalla.
-jutan ttaa o. fringsfribda, utbrebda,
nedrifwa, ftingra. -jotus uksen s. ut-
bredning, nedrifning. -jottaja an s.
nedrifware, utbredare. -jottaminen isen
s. utbredandet, nedrifwandet. -jottelen
talla s. utbrebda l. nedrifwa smäning-
om. (hajju).

Haju un s. luff, -ruoho luffgräs, my-
sgräs (*hierochloa odorata*). -uinen
isen l. -ullinen isen a. lufftande. -ul-
lieus uuden s. lufftande egenfkap.
-uisesti l. ullisesti *ado.* på lufftande
fitt. -utoin ttoman a. lufflös, lufffri.
-uttomus uuden s. lufflöshet. -utto-
matti *ado.* utan luff, lufffritt. -juun
uta l. -jaun jata o. luffta, dofta. -jäh-
den ttaa o. gifwa hafsig luff, fribda
en doft. -jähäva an a. doftande. -ja-
ven sta o. dofta startt.

Haka haan o. hake, hage. -anen sen
din. liten hake l. hage. — Hakaan haata
o. haka fast, infänga i hage.

Hakadnan ttaa o. ropa till som skatan,
gaffratta. -htelen hdella o. ropa så-
lunda fortfarande.

Hakana an s. fägglaf (*uonen kirta l.*
harbata).

Hakara an s. gabb, tagg, retelke. -ainen
isen a. taggig. -aisuus uuden s. tag-
gighet. -roin ida l. -roitosen ta l. -roi-
tan ttaa o. sticka, reta, fwida. -rran
rtaa l. -rtelen rrella o. sticka smätt,
reta, ruoto h. kurkussa fiffbeuet stic-
ker i halsen.

Haen hakea o. söfa, uppsöfa, ansöfa.
— Haku aum l. hae akeen l. hakunen
isen din. l. hakusa an s. söfning, upp-
söfning, ansöfning, on hakeilla l. ha-
kuilla är under söfning, söfes som bäst,
en: hakusalla är på söfning, söfer. -ke-
mus. uksen s. söfning, ansöfning, söf-
mål. -kia an s. söfware; söfande. -ko-
minen isen s. söfandet. -koken huella
h. kaskelen lla h. kaskelen h. kaskelen

lla o. söfa fortfarande. -etan ttaa l.
-etutan ttaa o. läta söfa, läta utlösa.
Hakeri in s. fful af gärdfel.

Ilakkaan kata o. hugga, ffd. -aaminen
sen s. huggandet. -aus uksen l. -kkuu
uum s. huggning. -aaja an s. huggare.
-kkuri in s. hodge, haddrdg. -kkaelen
lla l. -kkelen kella l. -kaskelen lla
o. hugga smätt. -kkoun uta l. -kkaan-
nun ntus o. huggas, bli huggen. -kkun-
tan l. -kkautan ttaa o. läta hugga.

Hakki kin a. fittig, werffsam.

Hakkinen sen s. faja = kirkkohakkinen
(*corvus monedula*).

Hakkula an s. förswis skende stör, -aita
= sorkku-aita.

Hako haan s. ris af gran, tall, en,
ruoka, kuusen hakoja granris, -rastas
bjöstrast (*turdus pilaris*), -tianen tall-
bit (*corylus nuculator*). -oinen isen a.
fult med rustor, gjord af barrträds
ris, vastahakainen motstråfwig, vas-
tahakaisuus motstråfwighet, vastaha-
koisesti motstråfwigt. -olikko kon s.
samling af rustor. -eva an a. mydder
riisig, hfwig, bred. -aotan ttaa o. gran-
rifa, beströ med granris. -aotus uksen
s. granrisning. -oilen lla o. wara mot-
stråfwig (hauu).

Hakula an s. nhg framfommet här på
språda barn. -ainen isen a. härig.

Hakuli in s. pålwerk fting en stad, förstad.

Hakuri in = hakula.

Ilalapaju = halaja an s. grönplil (*saks*
fragilis).

Halaan ata o. emfamna, emarma. -aus
uksen s. emarning, emfamning. -aa-
minen isen s. emfamnandet. -aalen
ado. -aillen lla o. emfamna på ch
bå, smeta. -atan ttaa l. -atutan ttaa
o. läta emfamna, ha att emarma (halu).
Halakka kan a. tnlig (halea).

Halava an = halaja, halavan kruhko
tunderfwamp (*polyporus ignitarius*) (hala).

Halaisen sta, halaistus uksen = hal-
kaisen, halkaistus se balki.

Halea an l. -eva an a. ljusgrd, gulgrd,
blad, ljum, h. mieli trumpet; mislynt
finne, h. aika trädig tid. -eus uden s.
bladhet, ljumhet. -aad *ado.* blad, ljumt.

-akka han s. något bladt. -aus uta
l. -eunun ntua s. bli bladt; bli ljum.
Halia an = halea, halistun = haleum.
-ikka kan s. bladt djur. -ikko kon
s. halisto föden.

Halja an = halea, haljastun = hale-
un. -akas kkaan s. bladt. -akka kan
s. hvit wadmål, flådnad af hvit wad-
mål, fortut. -akkainen isen dim. =
haljakka.

Halki pr. itu, fluswen, halki taivaan
twärsöfwer himmelen, halki maan twärs-
igenom landet, jorden. -mainen isen
s. fluswen. -inaisuus uuden s. flus-
wenhet. -lkeen ljeta s. remua itu,
fluswas, spricka, syö haljtakeen äter
flg frångmätt. -lkeeminen isen s. rem-
nandet. -lkeevainen isen s. sprickande.
-lkeematoin tloman s. icke sprickande.
-lje lkeen l. -las aksen s. hälften af
ett fluswet trådbladt. -lkeema an l.
ljenne (= halenne) nieen s. remua.
-kein innen l. -kia an l. -kio on
l. -kioin omen s. spricka, remua.
-kkaan isen s. sprucken, remnad.
-keisuus uuden s. spruckenhet. -keun
uta = halkeen. -keilen lla l. -kielen
lla s. remua l. spricka fortfarande. -kai-
sen sta s. fluswa. -kaistus uksen s.
flusning. -kaiseminen isen s. fluswana-
det. -kaisu imen s. flusningewerftug,
fil. -lon lkoa l. -lkoon lota s. fluswa
i stora staden. -lko lon s. fastwäb.
-lkoinen isen s. ht. fastwäb. -lkola an
s. wedgård. -koelen sdr. -koilen lla
s. fortfarande fluswa stora staden.

Halla an s. nattfrost. -ainen isen s.
frostöm, frostig. -aisuus uuden s. frost-
enhet. -aannua ntua l. -astun ua s.
flodas af frost. -liainen isen s. bröd
af frostfäddad isd.

Hallava an l. hall-va an s. ljusbrun,
bladt. -tuus uuden s. ljusbrunhet,
blachet. -lli in s. ljusbrunt, bladt
djur, ore, hund, gråfäst. -llistua ua
s. bli ljusbrunt; bladtua. -lläs aksen
s. ljusbrun to (halea).

Hallu ua s. sorg, betänneri.

Hallukka kan s. fröhus på hampe.

Halt s. som s. (sdr.) -haltuun hien s.
sdr. -haltia an s. sdr. -haltuun sdr.

Haloineen isen s. ljum. -isuus uuden s.
ljumhet. -isessä sdr. ljumhet. -isän lla
s. görä ljum, uppwärma. -itus, ukkon
s. uppwärming. -oitun ntua l. -eun-
nun ntua s. bli ljum. (halea).

Halpa van s. billig, af ringa wärde, på-
taa halpana ringatta. -ainen isen s.
något billig, oansenlig. -aus uuden l.
-aisuus uuden s. billighet, ringhet.
-penen l. -venen veta l. -vennun ntua
s. bli billig, falla i pris, wärde. -ven-
nen ntua s. falla priset nedfatta. -fö-
ringa, förtlera. -vennus uksen s. ned-
fattning af pris, wärde, anseende. -pe-
len vella s. ringatta, smått nedfatta.
-veksin i a. l. -voksun ua s. lågt upp-
fatta, ringatta, förfä. -veksin i a. l.

Haltu llun s. wärd, stydd. Jumalan hal-
tuun formål, adieu. -uinen isen s. ht.
stydd, i wärd warande, s. ruvill. -tim
an s. styddegenius, styddespatron, styd-
bare, wärdare, mästahafwande, kots-
haltia l. humeen h. kontegubbe. -ti-
tar tiaren s. styddegardinna. -tiallinen
isen s. som har styddegenius, mäst-
hafwande. -tiastoin tloman s. saksan-
de styddegenius. -tio on s. styddes-
genius. stydd, wärde, på haltiet effatiskt
tillstånd, olla haltioissa wara i ett så-
-tiokas kkaan l. -tiakas kkaan s. ef-
fatiskt, magiskt, rasande. -tiain i a. s.
wara i ett så, ibla magiska konster.
-lliisen ta s. hafwa wärd, mäst, be-
herrsa, regera, styra. -lliitus aksen s.
styrelse, regering. -muoto l. -kaano
styrelseform, regeringssform. -lliito
nnon s. förvaltning, styrelse. -lliitoin
an s. styresman, regent, herrskare. -lli-
tor tiaren s. regentinna.

Haltto ten l. haltattu = halvattu &
halvaan.

Halu an s. lust, böjelse, längtan, ätnä-
-sana favoritärd, -rako sdr. för quin-
nans gemt. -vest-tränat awatten, sdr. för-
tärer. -ukas kkaan l. -uinen isen s.
-ullinen isen s. begärlig, dyftig, wil-
lig, längtande. -ukkaismat. -ullisuus
uuden s. lidenhet, lidenhet, lust. -uk-
kaasi l. -ullisuus sdr. med lust, för-
gärligt, genas, begärligt, maten. -uinen
sdr. -uinen, uttillig, otillig, otillig.

-nasta -uden s. öfvergåendet; modvilja.
 -stomasti ad. öfvergået; ogerne, mot-
 villigt. -lusa ad. -lusa uta l. -lajan
 ad. -lusa ara s. ha lust, längta. -lusa-
 minen l. -lajaminen isen s. längtan-
 bet. -uilen lla s. ha förfädd längtan,
 rädsla. -utan lta s. rädsla längtan,
 göra lyften, haluttaako mennä har-
 man lust att gå? -utan aa = ha-
 lutan. "

Halvan ata s. förlama, göra flagrörd,
 halvattu flagrörd, hän halvattiin han
 flä flag. -aus ukien s. flaganfäst, för-
 lanning; -vou uun s. flag. -audua
 ataa fä flag.

Halveta ttaa l. -vistun aa = halven-
 nun se halpa.

Hama an s. fängrebbskap, trof m. m. ytt-
 terka målet; huoleman hamassa i bör-
 dens fäst, hama hänessä huoliin hin
 ad bry sig om honom, hamaan vii-
 väseen päivään allt ända till yttersta
 bögen, hamasta maailman alusta allt
 titaan verdens begynnelse.

Hamara an s. ryghammare, snickerigg.
 Hamo een s. fjortel, flädning, hiiren
 hämeel daggfälar (olohamilla vulga-
 ris). -inonen sen dim. liten fjortel.
 -mukka kan s. fölt. -einen isen a.
 ft. fjortel. -ellinen isen a. fjortels
 beklädd; en fjortel full. -ehdin hia s.
 påkläda fä fjortel. -etan ttaa s. förse
 med l. påkläda fjortel.

Hamula an l. -as aan l. -lo on s. hö-
 der af tvådde stötar, hamilapuoli den
 ene af dessa stötar, op. för tam på
 ena sidan.

Hamina an s. årtulle med vittja, hamu,
 grettishamns st. -noisen ta s.
 hamu, lägga i hamu. -isen ata s.
 ljuda fem årtullarna under rodd, fua-
 ki; snarro. — Hamina an s. snafning.

Hamotta an = hamutsa.

Hammas -mpaan s. tand, fagg, hammas-
 hammiritys -tandagvislan; hammaslun-
 dunnstede; hammashäina snafvel (sola-
 cationis enamus). -ruoho beläört (hy-
 dromyia nigra); -harjun hammas-
 anjols dagget (spornodius edentus); -sian ham-
 mas -fugblomster; (castrisus lindaria).
 -ampoinen; hammaslun; -noisen dim.

-liten tand; -mpainin isen a. tandad,
 fjord af tand. -mpoissus uden l.
 tandigbet. -mpaallinen isen a. föm
 har tänder, faggat. -mpaatin ttoman
 a. tandlös. -mpaaminen isen s. tand-
 svickning. -mpuilen lla s. begagna
 tänderna, faggat. -stan aa s. förse med
 tänder l. faggat, tanda, wisa tänder-
 na, gräsa. -stelen lla s. förse snid-
 gem med tänder, faggat, bitas.

Hamppu pun s. hamra, marloh l. lit-
 koh. hantidub, siemenh. hantidub af
 hampa, -lantu l. -varponen hämning.
 -unen sen s. hämpling (fringilla can-
 nalina). -uinen isen a. fjord af ham-
 pa, aa hamppuista får dagg.

Hampain ia s. stutta.

Hamei in = hapsi.

Hamu un s. stof, bülser. -uun uta s.
 stofa, wäsnad, öf hamu åter mun-
 far. -uilen lla s. stofa smått (hami-
 sen, hamina).

Hamutsa an s. ranföyna, halswall för
 hästar.

Han enkl. prt. ju, dock, oihän sinä bu-
 tog ju, tottahan tulee han kommer ju
 dock (hän).

Hana an l. -nikka kan a. fran, tapp.

Hanpiisen ta = hankin.

Hauhi hen s. gås, metsäk. wilbgås,
 kiljuh. l. kilpih. bläggås (anser albifrons),
 kaukush. prutgås, (s. torquatus),
 hanhenjalke gäsfot, gäsgnäs, fin-
 gerört (palentilla anserina), hanhen-
 kaura loka (bromus scabellus), han-
 henpaju sälg (salix viminalis l. rosmari-
 rinifolia), hanhenpolvi bitterblad (po-
 tygonum hydropiper). -honen sen l.
 -lut uen dim. liten gås. -hinen isen
 a. gäsfot. s. gäslunge. -ho on l. -hik-
 ko kon s. trädstop med två breda
 handtag.

Hanka ngen s. trof, grove, årtulle, -rauta
 fräst jern i wäggan för snunderredning,
 -vita tullwidja; -niekka roddare l.
 båt med goda tullar, peukalohanla
 fröningen emellan tummen och pekfing-
 ret, ylih. styrbord, alih. babord, han-
 kapurjetanki fä medwind, -haakava H
 takurjetanki medwind, on hyntä hanki
 gassa har godo tullar, ärne godo fäst,

votaa yhta henkaa se samma äre,
hälla ett, sotahanka frigefartig. -anen
sen *dim.* liten tulle. -aus uden s. tuls-
laraes beffaffenhet, fied. -ain am'n s.
tulle. -ainon isen s. förseidd med tuls-
lar, -kaksih. vene båt med två vör-
drar. -ava an s. förseidd med starka tuls-
lar, stark, hållbar. -avuus uuden s.
styrka i tullar. storfhet, hållighet. -ngat-
toin ttoman s. utan tullar. -ngatto-
muus *frk.* hangattmuus uuden s. biff
på tullar. -ngas nkaan s. björngiffel
af ett nebbbjett träd. -nkaan ngata s.
bereda pinn, skafwa, guida, strita es-
met. -aus uks'n s. skumbereidning, han-
kaurauta = hankaurauta. -aehen lla
s. bereda småningom.

Hankala an *a.* ewig, ohegwām, befwär-
tig. -luus- uuden *s.* ewighet, befwär-
tighet. -laati *adv.* ewigt, befwärligt.
-ngallan itas *v.* röas ewigt = liik-
kuu hangaltain.

Hanki ngen s. suõdrifwa med flara.
-ilas aan l. -kelo on = hankisuorsa
gräsand (*anas boschas*).

Honkki *kin* *s.* hanf, hängare. -ilus uk-
sen *s.* bärrem, gehäng, hängsel.

Hanki akka s. tilifusta, jorannasta bes-
reba fig. h. ruumista swepa lif, han-
kittu sotaan äridsfärdig. -ke kkeen
L. -kko on s. förberedelse, plan.
-kinto nnon s. förberedning, till-
rustning. -kkiminen isen s. förber-
banded. -kköiden keilla s. smått tills-
rusta, ämna fig.

Hanko *ngon* s. grepe, tjuga, två: l. treuddig gaffel på väffel, sian hängot gaffeln på swinhals, rakin hankogrentåd på rullen i en rof, Hankomiemi hängöndb. - *ngon nkoa* l. - koon ngota s. med grepet uppfatta hö. - *ngotan itaa* l. - ngottelen tella s. handtera grepe, förle med gaffel, trefna med grepe, söta komma åt, röras flumflut.

Hannon oa l. -nitsen ta = hannon.

Hantela an *a.* flagrörb på ena sidan, swigrande, ofäfer. — *luns* uuden *a.* flagrörbhet, swigtning, ofäferhet. — *asti* *ado.* wacklande, ofäfert.

Hapsa aan s. ett flags nât, perâhapaat
bafvelen af nât.

Hapana fe happa.

Haparo on s. fringskrödt tillstånd, strå
hår och der. -oin ida l. -oilson ta s.
iberskrava, famla.

Häpna an *a.* stor, wäldig. -eus *uden s.*
wäldighet. -as: *i adv.* wäldigt.

Hapena an l. hapen nen -o. hårtfå, hårtofs, fåggla, puhurin hapen (Machen venturist).

Hæpera an a. spröð, ffor. -ruus uuden
s. spröhet, fforhet. -ali ado. sprödt.
-errun ruua o. bli spröð, fforna.

Hapistelen lla o. flafa wingarna. flara.
Hapla -an s. terfa, eldfångdhet, haplan
aika eldfångad tid om wåren.

Hapoinen taas l. -tellen tella s. begär-
ligt efterströfva (happ.).

Happi p m s. fyri ingesamur, bettenmjölk.
 -pain ppamen l. -pain ppomen a.
 fur, hapain lohk: rätt af sonderfarna
 refwor med furdeg l. refwor med äs-
 ter och fursål. -ainuus uuden s. furs-
 bet, fur egenfay. -patoin ttoman a.
 icke fur. -pallomuus uuden s. frihet
 från fyra. -painen isen a. furlig.
 -poisuus uuden s. furligbet. -ppo pom
 s. fyre. -pe pp:en s. furligbet. -pos
 oks:n a. fur tillblandning, furande
 tiffänd. -ppanen pata l. -ppaan tta
 l. -ppaannun ntua o. farna. -anemi-
 nen isen s. furnandet. -anerainen isen
 s. benägen att furua, furande. -ane-
 vaisuus uuden s. benägenhet att fur-
 ua. -anematoin ttomaa s. icke farnas
 de. -anemattomuus uuden s. obenä-
 genhet att furua. -patain ttaa l. -po-
 tan ttaa o. fyra. -patus uksem s. furs-
 ning, furdeg. -patin ttimen l. -pake-
 kkeen l. -pate ttoen s. fyrningsme-
 del. -pistun ma l. -poistun ua o. bli
 fursatt. -amustun ua o. furua, smas-
 ka furt.

Hapras aan = hauras.

Hapsi sen s. hår, långt och glest, hap-
senkathiainen timmerman (*cerambyx*
maximus), ukan hapsi stogträs (*sparganium natans*), hapsiheina hundtunga
(*cynoglossum officinale*). -sellinen isen
a. långt och glesthårig. -sellisuus uuden
e. långt och glesthårighet. -sähkö
kou s. med hundtunga bevärd stoffe.

-ia in o. beröya det yttersta af något, samma utligt, så torparna af hä, så värdsloft, rassa ihop, hapii lukea läser värdsloft, oredigt. -su un a. värdsloft människa. -sulam ttaa l. -tutteleu tella v. rassa, samla, stafs: wa, fieska.

Hapa an s. gripande ställning, kasi on hapuilla handen är färdig att fatta uti. -unen sen dim. läsi on hapusilla handen är i gripande ställning, meni hapusilla intog en gripande ställning. -uil n lla r. samla efter, söka. -uroit sen ta = haparoit sen.

Hara an s. harf af qvintig gran, dragg, blandning af watten och mjölk, harahuuli som har efra läppen sinjwen. -ras an l. -rikko kon l. -rukka kan l. -ramen sen dim. liten harf. -ainen isen a. ht. harf, mjölk och watten blandad. -aan ala v. harfwa med hara, harfwa in utskädet i smed, räffa. -ava an s. räffa, haravan pii tagg, haravan lapa twäritad, h. varsi fast i räffa. -avoi sen ta l. -avoin ida v. räffa. -avoi toemin n isen a. räffandet. -votia an s. räffare.

Harakka kan s. flata, harakkamylly wä: derqvarn med laba inunder, harakan haakikka l. -muusikka träskbåt (*em-petrum nigrum*), -hattu snjmorebloms ma (*ciela tricolor*), -kukka l. -kauvo l. -krekalo l. -nunnu prestfrage (*chrysanthemum leucanthemum*), -marji träskfötter (*comarum palustre*), -varpaat mattegräs (*lycopodium elacatum*) -ruo ho höfblomsifer (*hieracium pilocella*). -ainen isen dim. liten flata, a. til på flator.

Harha an s. wisse, missebande, harhatie willowäg, mennä harhaan gå wisse, förmillas. -aan ala l. -aelen sdr. -ailen lla s. irro, gå wisse. -aus uk sen a. wissfarelse, misstag. -aun uta l. -aannun ntua v. råsa wisse, råsa i wissfarelse.

Hari in s. utspäradt tillstånd, inharummt att samla med (hara), kynnet sot harillansa florna äro utspärade. -ia in v. samla häriscän och beriscän,

rassa ihop. -itan ttaa v. utspärar, börja utträtta något a. barn. -istam an v. ännu. -ine ren s. ombömes traft. -ikaa kka n s. sp. för aspretisolic växter.

Harikka kan s. mjölk och wattenblanda (hara).

Harja an s. sam. ds, man, börste, harjakangas mo som bilbar en ds, vuoren h. bergsam, kirkon h. taffammen på tyrsa, ka'on h. taffam, harjahirsi takse, kukon h. tuppam, kyparin h. hjelmbyxer, hevosin h. hästman, kuloh. gulman, liini h. hvit man, aavi h. lersfärgad man, sp. för hästar, ha-jakannu traktering wid hästför, oian h. ryggstammen på swin, waateh. klädesbörste, harjalintu härädgel (*regulus cristatus*), -kukka jernört (*contarua scabiosa*), -heina ängensliffa (*dianthus deltoideus*). -anen sen dim. liten sam, liten börste. -aune mten s. landkläde, rugg på matt, äng, äter, sandref i tjö med djupt watten på ömse stör. -as aksen s. swinbörst, pl. harjaket ett slags barnsjukdom, börst. -ainen isen a. ht. ds, man, börste, lasah. med jema ds, man, pystoh. med upprökande ds, man. -allinen isen l. -ukainen isen a. fers b med ds, man, sam. jinda harjaisia l. harjallisia l. harjakaisia dricka wid hästför. -akas kkaan a. försedd med stör, stark man, sam. -aan ala v. börsta. -aus uk sen s. börstning, pl. harjaukset finare blår som erhållas genom börstning, harjaukangas tyg af sådana blår = harjauin n isen. -a-ja an s. börstare. -aaminen isen s. börstandet. -aelen ada. -ailen lla v. börsta smält, lågslamt. -ju un s. börst handlare, ds. -jus uk sen s. efra drags remmen i ransor, -lohi taröring (*salmo trutta*), -lakki rost med snören i nacketen, -kala = barri. -justan aa v. dragga till ransremmen, swanna på ransor. -justia imen s. ransrem, want.

Harjaun uta l. -aannun ntua s. öfwa fig, wänja fig. -joitan ttaa v. öfwa, utöfwa, wänja. -joitus uk sen s. öfning, utöfning. -joittaminen isen s. öfswandet. -joittaja an s. öfware. -joittelen tella v. öfwa smänningom.

Harkka kan *s.* Rickard, strängt tilltal.
 Harkki kin *s.* larsfett.
 Harkin kkaa l. -kitten ta *s.* uttänka, vröfwa, urpfatta.
 Harkkinen isen *s.* mindre sådesfyl.
 Harkko kon *s.* klump af osmidet jern, jernmålta, rnska, frans, klase, kivihi.
 Heullump, harkkorauta tackjern. -oi-
 nen isen *s.* porös. -kotan ttaa *s.* tynga.
 Harkku kun *s.* klump, klase, grupp, h.
 hanhia flock af gås.
 Harmaa aan *s.* grå. -ma an *s.* grå häst.
 -mio on *s.* grå hund. -aan ata l.
 mennan ntaa *s.* gråfärdja, göra grå.
 -aus uksen *s.* gråfärjning. -aun ula
 l. -aannun antua l. -menoun ntua *s.*
 gråna. -mahdan htaa *s.* flitta grått.
 Harmi in *s.* harm, förargelse. -ia an l.
 -ias aan l. -ikas kkaan l. -illinen
 isen *s.* förargtig. -illisuus uuden *s.*
 förarglighet. -illisesti *adv.* förargligt.
 -iatun ua *s.* förargos. -itan ttaa *s.*
 förarga, minua harmittaa det förar-
 gar mig
 Harmin ia *s.* snarfa.
 Haro on *s.* utspäradt tillstånd, -piika
 lösaftig fida. -on oa *s.* utspärats,
 grens sig, räffa. -otan ttaa *s.* utspär-
 ra, utbreda.
 Harppaan pata *s.* flutta. -aus uksen *s.*
 flutt. -aalen *adv.* -aileen lla *s.* flutta
 fortfarande, gå med långa steg.
 Harppi pin *s.* passare (*instr.*)
 Harppu pun *s.* harpa.
 Harri in *s.* härr.
 Harsi in *s.* gles, -vaato stor. -seikko
 kon *s.* gles steg. -in ia *s.* göra gles,
 sv, så gles m. m. (harsu).
 Harsti in *s.* flippen, brynsten.
 Harsu un *s.* gles, -mettä gles steg.
 Harras rtaan *s.* ihärdig, trågen, andäfs-
 tig. -rtaus uden *s.* ihärdighet, and-
 äft. -rtiaasti *adv.* ihärdigt, andäftigt.
 -rtiaannun ntua *s.* bli trågen, bli and-
 äftigt. -stan aa *s.* ifra för, sträfwä,
 längta, trångta. -stus uksen *s.* ifran,
 sträfwän. -staminen isen *s.* ifrandet,
 sträfwändet. -staja an *s.* ifrare. -sta-
 vainen isen *s.* ifrande, sträffam, tränge-
 tände. -stavaisuus uuden *s.* sträffam-

het. -stelen lla *s.* ifra fortfarande.
 -stelia an *s.* ifrare i smält. -stun ua
s. bli ifrig, bli intresserad. -stutan
 ttaa *s.* göra ifrig, intressera för.
 Hartio on l. -tia an l. -to een *s.* ful-
 dra. -oinen isen *dim.* fuldra, *s.* ft.
 fuldra. -teus uksen *s.* ryggstydde på
 fläder. -tiokas kkaan l. -teva an *s.*
 arelbred. -tevuus uuden *s.* arelbredd.
 -oilen lla *s.* tyngas.
 Hartola an *s.* Gustaf Adolfs söden.
 Hartsin *s.* frog.
 Haru un *s.* fall och torr vind.
 Harus uksen *s.* slag.
 Harva an *s.* gles, sällsynt, få, on har-
 vassa är gles, lyo harvaan blir med
 nytehill, harvon sällan, -hammas
 glesstandad. -puheinen färdig. -luku-
 men sätalig. -vuus uuden *s.* gleshet,
 sätalighet, sällsynthet. -asti *adv.* gles.
 -vinainen isen *s.* något gles, sällsynt.
 -vinaisuus uuden *s.* gleshet, sällsynt-
 het. -as aksen *s.* gles tillstånd, on
 harvakselta finnes sällsynt. -venen veta
 l. -vennun ntua *s.* glesna. -vennan
 ntaa *s.* göra gles. -ventelen nnella *s.*
 göra småningom gles. -vikko kon *s.*
 stor. -vittelen tella *s.* göra sällan, har-
 vitellen sällan.
 Harvus uksen *s.* ett slags nät.
 Has *int.* rop för att hetsa hundar. -si-
 tan ttaa *s.* hetsa. -situs uksen *s.* hets-
 ning. -sittaja an *s.* hetsare. -sittelen
 tella *s.* hetsa smält.
 Hasaan ata *s.* hwäsa, wäsna, ordwerla.
 -so een l. -su un *s.* hwäsning, stof,
 fjäs, ordwerling. -suinen l. -seinen
 isen *s.* hwäsande, fusande, stojande, h.
 nahka för starkt barfadt läder. -sai-
 len lla *s.* stöja smält. -sahdan htaa
s. hastigt fusja, göra plötsligt stor. -säh-
 dus *instr.* -aus uksen *s.* hastig fusning,
 ei hasaustakaan icke snäpp eller gnn.
 -serran rtaa *s.* wara i fusande rörelse.
 Hasaa an *s.* öfverflödigt, särdeles mycken.
 Hasi in l. -ilo on = hasa.
 Hassa an l. -ssi in l. -sso on l. -ssu
 un *s.* lurfwighet, *s.* rubbad. -pää
 lurfwiigt hufwub, hassallanta l. has-
 sollansa i ruggigt tillstånd, harvahant
 som har lurfwiigt hår t. ex. mof-

bjöta, aijakason förrodt gubbe. -suusti
adv. sämigt, oförwäget. -ssukka kan s.
fjummösa. -ssotan ttas s. gå med
brefwigt hår, lurwiga kläder, tala ore-
digt, läspande. -ssutus ukxen s. ore-
digt tal, läspning. -ssottelen l. -ssut-
telen tella s. bära sig tofigt åt. -ssah-
dan s. bli konsternerad, bringas ur
fattning.

Häu, hasuinen se hasaan.

Hataa aan s. första brodden, ohra on
hataalla tornet skuter den första brodden.
Hata dan s. utbredd, löst, poröst tillstånd.
-ainen isen a. lösfig, porös. -aisuus
uden s. lösfighet, porositet. -astun ua
s. lösa, slå felt. -tistun ua s. upp-
lösa, astyna. -tistan aa s. strämma
bort. -tistelen lla s. smärningom lösa,
utbreda, h. siipiänsä utbreda sina win-
gar. -ara an s. gles, otät, löst, -pilvi
strömoln, -silinäinen swagög, -akka
löslig qwinna, -pää dåligt hufvud,
-vaate gles, fall klädnad. -aroitun ttas
s. glesna, gisna, bli löst. -tera an l.
-teräinen isen a. lös, porös, -tie lös,
meddrig väg. -tikko kon l. -tikka kan
s. fjelsig menniska. -tikoitsen ta s.
fjella.

Hatikas kkaan s. ormögon (*asperugo
procumbens* l. *spargula arvensis*), nii-
tun hatikas stjerneröt (*stellaria graminea*).

Hakahdan htia s. lätt och hastigt gö-
ra något. -kon oa s. göra hystigt.

Hato don s. pladdrare. -otian -ttas s.
pladdra.

Hattara an s. trasa, skarwa, varvash.
fottrasa, pilven h. strömoln, paha h.
oduglig, elak warelse. -roitnen ta l.
-roin ida s. skarwa, fjella, förwirra,
blanda om hwartannat, kay hattaroi
går ofradigt. -roitelen tella s. fjella,
frådera.

Hatti tin l. hattainen isen l. hattikka
kaa s. wattenbinda (*gnetum spumice*).

Hattu tun s. hatt, -lahko hattpartiet.
-plainen isen s. en af hattpartiet.
-jallinen isen a. hattgande, en hatt
-kutsu kanaan a. hattlös. -kute-
lennus -uden s. hattbjäst.

Hatuun s. hun, i mugg. -pää brott (ha-
taa), -sari horn med hår i roten, -pää

klufna ändan på swinborst. -uinen isen
a. fjunig finhårig, ruggig. -ui-uus uu-
den s. finnighet, ruggighet. -ulainen
isen a. något luden. -dallinen isen a.
som har fjun, hårig, luden (äfwen om
wårter). -ustan aa s. lugga, misshandla.

Haud se haut

Hauho on = hakka, Hauho soffen.

Hauki hauen s. gädda, -sulikko gädd-
unge, -lika stor mustel i öfwerarmen,
-maa oplöjd jord emellan plogfårorna,
-rastas långtraft (*turdus musicus*). hau-
en vita abborgräs, wattenmate (*pota-
mogelon*). -inen isen l. -inainen isen
l. -kuinen isen l. -keroinen isen dim.
liten, nätt gädda. -inen isen a. rif på
gädda. -keinen isen = haukilika.

Haukka kan = havukka se havu.

Haukkaan kuta s. bita. -aus ukxen s.
bitning, munäbit. -aelen adr. -uilen
lla l. -kkelen kella l. -keskelen lla s.
bita smätt, då och då. -kaddan ttas
l. -kaisen ata s. bita hastigt. -kon
kkoa s. bita groft, stora bitar, öppna
garet. -kko kon s. garet s. l. munens
öppnande, gäspning. -kottelen lla s.
fertsarande öppna garet, gäspa. -kotän
ttas s. förmd att öppna munnen, gäspa.
-kotus ukxen s. gäspning. -kotutan
ttas s. ha att gäspa. -kottelen tella
s. gäspa. -kottelia an s. gäspare
(haukun).

Hauku kun s. skall, hund, -sana skälls-
ord, -nimi öfnamn. -kun kkuu s.
skälla. -uminen isen s. skällande. -uja
an s. skällare. -uvainen isen a. skäl-
lande. -uvisuus uden s. skällande
egenskap. -uvisesti adv. skällande, frimf-
ligt. -uma an s. skall. -umatoin tlo-
man a. icke skällande. -kunto nnen l.
-kunta nnan s. skällning, skall, -nimi
öfnamn. -uu uun s. skall. -kkio on s.
skällare, skällm. -uelen adr. -uilen lla
l. -uskelen lla s. skälla smätt, glässa.
-kutan ttas s. lösa att skälla, lösa
skälla, lösa, förleda. -kutus ukxen
retelse till skällande, löd. -kutteles
tella s. lösa smärningom, tugga. -kute-
telia an s. lödare, förledare. -kuttele-
minen isen s. lödande. -kuttelevai-
nen isen a. lödande, förförig. -kut-

televaisesti *adv.* förförifft. -kabdan htaa
o. uppgifwa ett hastigt ffall, glafs
(haukkaan).

Haula an = haifi.

Hauli in *s.* hägel.

Haulia an *s.* windspel.

Hauppo pon *s.* bergus (*stris bubo*).

Haura an *s.* tång (*fucus vesiculosus*).

Hauraan ata, haurailen lla, haurahdan
htaa, hauraisen sta, hauraus uksen
= hairaan mfl. se haira.

Hauras aan l. -rea an *a.* för, mör, full
med sprickor, läst, styft. -reus uden
s. förhet, störlefnad. -aasti *adv.* fört.
-relas aan l. -reinen isen l. -reellinen
isen *a.* författig, otuftig. -relaisuus
uuden l. -reellisuus uuden *s.* förfat-
tighet, otuftighet. -reliaasti l. -reelli-
sesti *adv.* författigt, otuftigt. -vistan
aa l. -rastan aa *v.* göra för. -riste-
len lla *v.* lesfva otuftigt. -rastun ua
l. -ristun ua *v.* bli för, förna, bli
otuftig.

Haus uksen *s.* pl. haukset bäsverpung-
gar. -sta an *s.* bäsvergäll = majan
hausta.

Hauska an *a.* luder, ätel, -mainen lågrad
och sedan öfvergifwen qwinna. -aan
ata *v.* rifwa fj. wargen, göra as, för-
berfwa (haaska).

Hauska an l. -as *adm a.* flyttig, förgång-
lig, angenäm, lätt förstörd, slösaktig.
-kuus uudem *s.* flyttighet, treflighet,
slösaktighet. -asti *adv.* flyttigt, ange-
nämt, slösaktigt. -kenem kota *v.* gå
snart åt, bli nöjsamt. -kutan ttaa *v.*
göra snart åtgående, förstör. -kotus
uksen *s.* förstörelse, tidsfördrif. -kut-
telen tella *v.* förstör förstöraude, ha
förstörelse.

Hauta dan *s.* grop, graf, terrah. tjärda l.
panna hautaa inläggja tjärwed i tjär-
dal, haudan paltto wallen omkring tjär-
dalen, naurish. grop för rostvet, hau-
tanauris i grop stekt rostwa. -likas
kkaan l. -tikainen isen *s.* i grop stekt
rostfruft. -taan data *v.* begrafwa, ned-
gräfw. -laus uksen *s.* begrafning.
-lehmä liffholfo. -tiainen isen l. -ta-
jainen isen *s.* pl. -set graföl. -taami-

nen isen *s.* begrafwandet. -taaja an
s. begrafware. -taelen *sdr.* -tailen lla
v. begrafwa en efter annan. -datan
ttaa *v.* låta begrafwa.

Hautera an = haura.

Haudon toa *v.* genom wärme nymmjusa,
habba, bafa, ligga på ägg. -tominen
isen *s.* baddandet ut. m. -toja an *s.*
baddare, waff wid tjärbränning. -de
teen *s.* baddning, melih. smuckelindring.
-dun tua l. -toun uta l. -teun uta
l. -tounaun nua *v.* bli baddad. -toe-
len *sdr.* -toilen lla l. -telen della l.
-doskelen lla *v.* habba smänkingom.
-dotan ttaa *v.* låta habba. -dottelen
tella *v.* låta långsamt habba.

Havaan l. -vajan wata *v.* wafna. -vait-
sem ta *v.* warseblifwa, märfa. -vaus
uksen l. -vanto nnon *s.* uppwaftning,
warseblifning. -vaitsevainen isen *a.*
waröande, uppmärksam. -vaitsematoi-
ttoman *a.* ouppmärksam. -vaitsema-
tomuus uuden *s.* ouppmärksamhet. -vah-
dan htaa *v.* hastigt wafna, bemärfa.
-vahdun htua *v.* hastigt wafna, be-
märkas. -vahtelen hdella *v.* wafna
hastigt då och då. -vahutan *sdr.* -vau-
tan ttaa *v.* wäcka, göra uppmärksam.

Hawas hapaan *s.* ett slag wät (hapaa).

Haven penen = hapena.

Havi in *s.* täflan, fapp, annan havilla
ger täflande, gerna, paatahavin hals-
öfverhuswud. -illinen isen *a.* ringa,
billig, af sämre slag. -in ia l. -itsen ta
v. täflande eftergifwa, göra förfång.
-ittelen tella *v.* gripa efter, göra forts-
fatt förfång. -ia an *a.* glupft. -vellan
ttaa l. -vallen ttaa *v.* fluta glupft.
-velias aan *a.* fripratig. -veliaisuus
uuden *s.* fripratighet. -verran rtaa *v.*
äta med tillflutna läppar, mumsa.

Havisen sta *v.* hwäsa, susa. -ina an *s.*
hwäshing, susning, prassel. -inne nteen
l. -inta nnon *s.* susning, prassel.

Havu un *s.* rust af bareträd, barr, -hattu
grantrishatt, -sata hundbragrenig, -linna
grantrishorg, *ep.* för stog, -kirkko *ep.*
för freg sem har granrusta till stift.
-uinen isen *a.* rit på l. gjord af gran-
rustor. — Havukka *sdr.* haukka kan

s. hof, falf, wärf. -ainen isen dim.
liten hof, *a. rif på hofar, af hof.*

He *int. ntrop* wid twetan, fråga, he
mitä on se hwad är det då?

He heidan *pron. 3:e pers. pl. be.*

Hed.... se het....

Hehka *an* == hehku, hehkaannun *ntua*
== hehotan.

Hehko *on s. qwiga, ungnöt. -onen sen*
dim. liten qwiga, wänl. åregammal.

-oinen *isen a. ht. qwiga, qwigas.*
-oisuus *uuden s. egenfkap af qwiga,*
hwahet.

Hehku *kun l. hun s. låga, glöb, glans,*
brinnande luft. -un ua s. glöda, låga,
brinna af begär, långta otåligt. -uja
an s. som lågar, brinner. -uminen isen
s. glödbandet, lågandet. -uvinen isen
a. lågande, passionerad. -uvisuus uuden
s. lågande egenfkap, passion. -uwai-
sesti adv. på lågande sätt, passioner-
radt. -hotan ttaa s. sprida låga, wäcka
passion för. -hotun ttua s. upplåga,
uppelåda.

Hei *int. utrop af beundran, glädje, hej.*
-ikkaan *kata s. ropa hej. -ikahutan*
ttaa l. -ijahutan ttaa s. ropa hastigt
hej. -ijatan ttaa s. ropa hej åt nå-
gen, öfverrasta, öfverfomma. -ijatta-
minen isen s. öfverrastning.

Heid.... se heit....

Heijaa *ata s. wagga, lulla (jfr. hei).*

Heijakko *kon s. tobak.*

Heijasen *sta s. fimra, blanda syn. -stan*
aa s. återfatta solstrålarna. -stus uk-
sen s. återkastning af ljuset, återfett.
-staminen *isen s. ljusåterkastning, fim-*
mer. -stavainen isen a. ljusåterkastan-
de, fimrande.

Heikaa *heista l. heikasen heiasta ==*
heijasen, heika an l. heikuu uun ==
heijastus.

Heikkaan, heikkahan *se hei.*

Heikko *kon s. swag, -päinen l. -mie-*
linen sinnesswag, swagfinnt, afwita,
-paisyys l. -mielisyyss sinnesswaghet,
swagfinnhet. -ous uden s. swaghet.
-kosti *adv. swagt. -kkonen kota l.*
-kkenen *keta l. -konnun ntua l. -ken-*
nyn ntyä s. förswagas, fatta sig, af-
taga. -kennys yksen s. afmattning.

-konnun *ntaa l. -kennän ntää s. för-*
swaga. - Komp. heikompi swagare.
-kommuus *uuden s. större swaghet,*
öfverwälgande swaghet.

Heikkuruus *uuden s. södomiteri, tibelas.*

Heikkutellen *tella s. trippa, hoppa.*

Heilu *un s. gungning, waggning, swas-*
jande ting, gunga, jouhinen h. hjälm-
buske af tagel. -un ua s. gunga, swa-
ja, swänga, fastas hit och dit. -uke
kken s. swängande ting, pendel. -umi-
nen isen s. swajandet, gungandet.
-uvainen *isen a. swängande. -uwai-*
suus uuden s. swängande egenfkap.
-uelen *lla l. -uskelen lla s. swänga*
smått, swäfwa. -utan ttaa s. bringa
i swängning, ha att swaja, sätta i
gungande rörelse. -utus ukxen s. gung-
ning. -uttaminen isen s. gungandet.
-uttaja *an s. gungare, swängare. -ut-*
telen tella s. fortfarande swänga, gung-
ga smått. -lahdan ttaa s. hastigt
swänga l. swängas, hetki heilahti
stundens inbröt öfvermodadt. -lahdus adv.
-heilaus *ukxen s. hastig swängning, in-*
fall. -lahutan adv. -lautan ttaa s. swäng-
ga engång, gifwa stöt till en swäng-
ning. -lahtelen hdella s. då och då
hastigt swänga l. swängas.

Heimo *on s. slägt i widsträcktare mes-*
ning, stam. -kunta släkten i sin helhet,
-kansa *beslägtadt folk ht. samma stam,*
olla heimoissa wara på besök hos anför-
wandter. -ola an s. släktingshem. -olai-
nen isen s. anförwandt, stamförwandt.
-olaisuus *uuden s. förwandtskap, slägt-*
skap. -makoilien lla l. -mailien lla l.
-mahtelen *hdella s. besöka anförwands-*
ter. -mos ukxen s. en af anförwands-
terna, pl. -okset samsläktningar. -osto
on s. familj i naturens riken.

Heimon *oa s. blomma.*

Heinä *an s. hö, -kuu julimånad, -mies*
stotterfart, tehdä heinää berga hö, hein-
nän teko höbergring, heinäen terä hö-
affall, heinäsiirikka trummaude gräs-
hoppa (pedipeda stridula), heinäsuorsa
gräsand (anas boschas), heinäkuusi kall-
gräs (pedicularis pulustris). -änen sen
dim litet hösträ. -äinen isen a. hörif,
högbländad. -äisyys yyden s. hörifedom.

-ava an s. hörif. -nikko kon l. -nikko kon l. -nistö ön s. gräsbewuren plats, hösfamling. -aan ata s. obla hö, insamlad hö. -äyn yta l. -netya tiya s. taga hövärt, bli gräslöpen.
 Heipakka kan = hepoheirikka..
 Heisi in s. band, binneband, -mato binnefäst, -juuri bandlik l. trädig rot, -puu hästörp (*viburnum opulus*).
 Heiskaen ata s. gå ståtligt, lång och rak.
 -kari in s. redlig och nåtliga person. -karroisen ta l. -karoin ida s. bete sig ståtligt, swänga på sig, göra wäsende af sig.
 Heiskun ua s. glindra, blänka, skimra.
 -una an s. blänkning, skimmer. -utau ttaa s. ha att skimra, swänga.
 Heide teen = hede, heidin tia = hedin.
 Heitan ttaa s. fasta, bortfästa, förkasta, öfvergifwa, lemna, h. henkensä npps gifwa andan, h. kuorinan tielle lemna lästet på wägen. -tto ton s. fast, öfvergifning. -ttolas aan s. öfvergifwen. -ttolainen isen s. affällning. -tamtö önön l. -tanta önön s. fastning, förkastelse. -tos oksen s. ett fast, något utkastadt. -te iteen s. utkastadt ting, afstrap, wägens lutning derwid släden kastas, slingring å wäg. -tanne niden s. slingrande wäglant. -tiö ön s. afstrap, wrak, utstött, -kuningas erforsning, jaä heittiokai blir wrak. *komp.* heittiömpi mer förkastlig, sämre wrak.
 -ttäminen isen s. fastandet. -ttämys yksen s. fastning, nppgiftning. -ttäja an s. fastare. -ttelen tellä s. fasta fortfarande. -ttäyn yta s. kastas, slå sig på. -tatan ttaa s. låta kasta, slunga. -ttäyän ttaa s. låta slå sig på, låta kastas. -tattelen tellä s. låta kasta fortfarande, kasta sig af och an. -ttäyitelen tellä s. kasta sig af och an.
 Heitukka kan s. slant, wef. -ainen isen *dim.* liten och slant. -aisuus uuden s. slanthet, smidighet.
 Heidyn tyä s. swindla. -ytän ttaa s. förorsaka swindel. -ytys yksen s. swintel.
 Hekkaloitsen ta s. lufsa, löwa fasta.
 Hekkelehden htaa s. lägga npp på och på, briinna af långtan.
 Hekun kkua = hekkun.
 Hekotan ttaa s. fadla, gapstratta. -tus

uksen s. gapstratt, fadla. -ttelen tellä s. fortfarande gapstratta.
 Hekuma an s. wällust. -ainen isen l. -allinen isen s. wällustig, fräslig. -allisuus uuden s. wällustighet, fräslighet. -ailisesti *adv.* wällustigt.
 Hela an s. beslag, *is.* glänande, -silma glansöga, wärdert öga, piipun h. pipbeslag. -anen sen *dim.* litet beslag. -aan ata s. forse med beslag. -aaja an s. beslagare.
 Heli an s. wärst hos ferusiuarna, firad om uatten i feg med eldar (helavalkiat) och lefar (hippa), -tuorotai Kristihimmelsfärdebåg (helu).
 Helahdan htaa = helahdan.
 Helakka kan s. ljus, klar, gladlynt, frimodig.
 Hele een s. halswalf, randbyua.
 Hele keen = helke.
 Heletän ttaa, helettelen tellä = helketän, helkettelen.
 Helevä an = heleä, helevän punainen bjertrob.
 Heleä an s. klar (en ljud, ljus), gall, slingande, bjert, lysande, pryblig. -eys yden s. slangfullhet, klarhet. -ästi *adv.* slangfullt, klart, bjert.
 Helisen stä s. flinga. -inä an s. slang. -stän sä s. låta flinga, ringa, stramla. -stys yksen s. flingning. -stän imen s. flinginstrumet, slotta. -stelen lä s. flinga fortfarande.
 Heljun ua = helkun.
 Helkin kkia = helkyn.
 Helkun kkua s. wagga, röras af och an, guppa. -ke kkeen s. gupning, lätt rörelse af och an. -ketän ttaa s. röras fort och lätt, swäswa framåt. -kettelen tellä s. fortfarande röras lätt framåt, *ila.* -kutan ttaa s. sätta i waggande rörelse, gunga. -kutus uk-sen s. gungning, waggning. -kuttelen tellä s. wagga smått, horpa, trippa, dansa lätt och ledigt, h. helmalasta wagga sakta ett stötebarn.
 Helkyu kkia s. röras af och an under slang, flinga, stramla, piugla. -ytän ttaa s. sätta i swängande och flingande rörelse, stramla, ringa. -ytys yksen s. swängning, flingning. -yttelen tellä s. fortfarande swänga l. flin-

ga, juoksee helkyttelee springer i lunf, laulaa h. sjunger trallande, brillande. Helkka kan a. tätttrörlig, lätt, -maitoi-nen lättmjölkfab.

Helkajan l. helkaan lata = helajan, helkähdan htää = helahdan, helkahtaan htää = helahytän, helkays yksen = helays.

Helle se helte, heltea.

Helli... se helti.

Hella an a. står, öm, warm, -mielinen ömsinnt, -varainen lindrigt widerande. -asti ado. stärt, ömt. -llyyyden a. störlhet, ömhet. -aan ata o. omma för. -llytän htää o. göra öm, blidfa. -llytys yksen a. ömgörning, blidande. -llytellen tella o. blidfa småningom, mildra.

Helma an a. bräm, säll, stöte, vetaa helmasta draga från fällen, -nuora lit (sjöterm), -lapsi stötebarn. -ari in a. roterfult (sjöt). -allinen isen a. sälsad, samnen full, pl. helmalliset mäs-nabstreglor. -mus uksen a. säll, samn, tjel. -aan ata l. -aillen lla o. samla i samn. -mottelen tella o. fladdra (om tjolar).

Helmi men a. perla, -kuu february månad, -ruoska med sulor l. snutar försebb viffe, -letku perlsnärt, perlsåta, perlsband. -inen isen dim. liten perla, a. med perlor försebb. -meiden lla l. -mehdin htää o. perla, flå perlor.

Helmon oa = heimon.

Helo on a. glans, slang. -otan htää o. glänfa, stina, sjunga, stratta högljudt. -otus uksen a. sång, stratt med klar stämma. -ottelen tella o. fortfarande sjunga, stratta gällt.

Helve lpeen a. värthinna, sönderfmutade fröhus, blad m. m. på gräs, såd, hyfvelspån. -lpeinen isen a. med hinnan försebb. -lpehetoin tuoman a. saknande hinna. -vehdin htää o. fälla hinner, fiellad. -vistyyn yä o. gulna, så forfada himnor, heinat ovat helvistyneet, ruohot kaikki ruostunehet höet har gulnat, allt gräset blifwit rödt.

Helpi an a. lätt, snabb, flink, listig.

Helppi an a. tryckhjul.

Helppo pon a. slapp, icke spänd, lätt.

lindrig, Herra helpon tekee Herren ger lindring. -ous ödem a. karpbet. eftergiftwenhet. -posti ado. lätt, lindrigt. -potan htää o. släppa efter, lindbra. -potus-uksen a. nedspänning, lindbring. -pottaminen isen a. lindbrändt. -pottaja an a. lindbrant. -pottavainen isen a. lindbrände, eftergiftwen. -pottamaton toman a. icke eftergiftwande, nthållande. -pottelen tella o. släppa efter då och då, lindra småningom.

Helskyn yä = helkyn, helskytän htää = helkytän, helskyttelen tella = helkyttelen.

Helsto on a. lös, stör, icke hållfast.

Helta lla = heltea, on helloillansa är lös, rörlig.

Helle lteen a. solhetta, qvalm, öppning uti isen till följe af wårsolens inwerta. -lteen isen a. qvalmig. -lleysyyden a. qvalmighet. -ltoesti l. -ltoisesti ado. qvalmigt.

Heltea an a. lös, a. torff hos barn, munstolla. -eys yden a. löshet, störlhet. -asti ado. löst. -lteen l. -lteenen lla o. löfna, gifwa efter. -llyn llyä l. -llytyn llyä o. löfas löfna, gifwa efter, bli stör, hellennyt joutsi nedspänd både hampaat heltyät tänberna mjufna och bli lösa (af sura), ilma heltyy wädrert står sig, lapsen kaula on hellettynt barnets hals är ömt af störlhet.

Helti lla = heltea, on helloillansa är lös, rörlig. -ainen isen a. lös wande. -llyin llyä = helteen. -llytyn llyä = helletyn. -llytän htää o. släppa efter, lösa, göra wef, öm, hellittaa köyden släppa lös repet, kylkeäni hellittaa det ömmar mig i sidan, pakkanaan h. kölden står sig. -llytys yksen a. lösnig, störlhet. -llytellen tella o. gifwa småningom efter, lösa smått då och då, wara eftergiftwen, wara efterseende, smeka. -llikko kon a. stötebarn (hella).

Helta tan a. trappstagg.

Helttu tun a. frans, a. pjuntig (heltea).

Hely on a. slängel, stof, larm, frandert af wårsteden (hela), heluniai pinghi, pl. helut bjällror, flodtor m. m. på

håstredet, stäfflor. -uun uta *v.* fira
värstet, stöja, larma.

Helun lkua = helkun.

Helve, helvehdin, helvistyn *se* helpe.

Helvetti tin *s.* hellsfete. -tillinen isen
a. hellsfett.

Hely yn *s.* fatta klingel, prägel, -heinät
egentliga gräs (*gramineae*), *pl.* helyt =
helut, helyyn ytä = heluun.

Helsjan l. lään lata *v.* flinga, framla.
-läelen *sdr.* -läilen llä *v.* flinga smått.
-lahdan htää *v.* flinga hastigt, helahti
hopialanka silfvertråden slang till (och
brast). -lahdys *sdr.* -läys yksen *s.* plöt-
sig slang. -lähtelen hdella *v.* flinga
hastigt då och då. -lahytän *sdr.* -läy-
tän ttää *v.* ha att flinga (helisen).

Hemia an *a.* klar, pryblig.

Hemmia an = hempeä.

Hempeä an *a.* mjuf, weflig, ömsinnit,
nyfiken, förweten, fin, behaglig, fager,
on hempeimmällään är som sagrast.
-eys yden *s.* weflighet, fagerhet. -ästi
adv. wefligt. -einen isen = hempeä.
-eisyys yden = hempeys. -eisesti
= hempeästi. -mpi mmim *a.* pryblig,
fager, *s.* stönhet. -mme mpeen *s.* wef-
lighet, fagerhet. -mpu mmun *s.* me-
del till ett wefligt lif, wefling, grann-
låt, prydnad, -raitat statfärta. -mpu-
nen sen *dim.* liten nått grannlåt, nått
stönhet. -pulainen isen *s.* wefling, artig,
dåjelig, fin, snäll person. -pujainen
isen l. -pukka kan *s.* som bär gram-
låt, fint fruntimmer. -mpaan mmata,
v. ömma, kånna ömt. -mmim mpia *v.*
omhulda. -mpeilen llä *v.* förwefliga
flema, lindra. -mmun mpua l. -mmut-
telen tella *v.* lefwa wefligt, flema,
umgås l. bete sig ledigt, artig.

Henki ngen *s.* ande, lif, person, tuulen
henki winddrag, pääsee hengissä slip-
per med lifwet, hengen rikos lifsfat,
hengen häta lifsnöd, on hengen me-
neyksissä är i själfåget, kolme henkea
tre personer, henkikurkku luststrupe,
-laita trångbröstad, -luka folkträfning,
antal af personer, -kirjoitus l. -pano
mantalsskrifning, -raha mantalsspenning,
foppfätt, -pato själfmördare, -pide
lifsuppehälle, -reiki andhäl, draghäl,

-vartia lifswaff. -inen isen *a.* som har
ande, lif. -ngellinen isen *s.* andelig.
-ngellisyys yden *s.* andelighet -ngel-
lisesti andeligen. -ngetään ttöman *a.*
andelös, liflös. -ngettömyys yden *s.*
liflöshet. -ngettömästi *adv.* liflöst. -ngeti
adv. utan lif. -nkaan ngätä l. -ngin
nkia l. -ngitän ttää *v.* andas, draga
andan. -nkäys yksen *s.* andetag, an-
drag. -ngitys yksen *s.* andning. -nkä-
elen *sdr.* -nkäilen llä l. -ngittelen tella
v. draga lätt efter andan, andas lätt.
-nkäisen stä l. -ngähdän htää *v.* draga
hastigt efter andan. -ngähdys yksen *s.*
hastigt andetag. -ngähtelen hdella *v.*
draga då och då ett hastigt andetag,
stämta, snysta. -ngistyn l. -ngestyn
yā *v.* bli andtruten. -ngestys yksen *s.*
antrudet tillstånd. -nkamystyn yā *v.*
storfna. -ngästän stä *v.* wara full af
anda, wara östurig (häft).

Hennon oa = hennoisen *se* hento.

Hento nnon *a.* tunn, swag, böjlig, blid.
-oinen isen = hento, -ous uden l.
-oisuus uuden *s.* tunnhet, swaghet,
feghet. -oun uta *v.* förtunnas, förwet-
ligas. -nnoisen ta *v.* tädas, nånnas,
wara i stånd oastadt. -nnoitan ttä
v. göra wef, böja, spänna bäge. -noit-
telen tella *v.* göra småningom wef,
wisa sig stöt, wara artig.

Henttu tun *a.* tunn, wef, hulb.

Hentu nnun l. -uva an l. -uinen isen
l. -ukainen isen *a.* tunn, weflig, böj-
lig. -uus l. -uisuus l. -ukaisuus uuden
s. tunnhet, böjlighet. -unen sen *s.* stöt
behagligt ting, älsfling *pl.* hentuset be-
telser.

Hepakka kan *a.* lättfinnig, flyktig.

Hepalo on *s.* fäll.

Hepenä an *s.* foster.

Hepo von *a.* häst, bock af träd till nu-
derställning, -harakka laffrika (*garrulus
infans*), hevon marja njuron (*rosa
cantina*), hevon hiira l. -hiirakka l. -hie-
rikka l. -hierake ängsfyra (*rumer*),
hevon häntä hästswans (*hipparis out-
garis*), hepohöä = kärpäsän kukka,
hepomatara = kiroruoho, hepopuola
= kannukka. -vonen sen *dim.* häst,
hevosvaki rytteri, hevoslanko hästprång

lart, hevosasi mulkēna, hevosen kario hästhof (*tussilago farfara*), hevosen kengan kukka (*parnassia palustris*).
 Heppi pia s. knapp, knopp, stopp, -pää som har knopp i ändan, tälē h. eteen det blir stopp.

Hepsaan ata l. -sun ua v. guppa, rōras lāt, fladdra. -su un s. frans, flit, gupping. -sutan itaa v. lāta guppa, rōra af och an. -sutus uksen s. gungning, gupping. -suttelen tella v. lāta fortfarande guppa. -sahdan htaa v. guppa hastigt, spritta till. -sahdas adv. -saus uksen s. hastig gupping, sprittning.

Hepsaisen stā = heritān.

Hera an s. wāfla, -silma giesōgē, heran karvainen wāflēfārgad. -ainen isen a. gjord af l. blandad med wāfla. -aun ula l. -aannun muu v. bli wāflēaftig, hōtas.

Herah . . . se herun.

Here se herään.

Herevā an = hereā, herevyys yyden = hereys.

Hereā an a. swällande, ymnig, wēf, otālig. -eys yyden s. ymnighet, otālighet. -asti adv. ymnigt, otāligt. -ristyn yā v. swälla till, utwēklas, utbildas. -ristān āā v. utwēkla, utbilda. -ristys yksen s. utbildning, utwēckling.

Herbilainen isen s. bālgæting, gullmans stēkel (*crabro*), ep. Hīden lintu.

Heri adv. nästan.

Heritān itaa v. hōja handen för att hōta, hōta till, laga sig i ordning till. -tys yksen s. hōtelse med ātbōrd, handens hōjande. -ttelen tella v. hōta fortfarande med hōjd hand.

Herja an a. småblig, ömblig, lätting, wēlling, fladdare, -sana slymfjord, ställsord. -nimi öfnamn, o. herjaa o. den fladdaren! -aan ata v. slymsa, småda. -aus uksen s. slymsning, smådelse. -aaminen, isen s. slymsandet. -aelen sdr. -silen lla l. -astelen lla v. slymsa fortfarande, utōsa ställsord. -jittelen tella v. bete sig slymsligt.

Herjā an = herja, herjān = herjaan.

Herkeen rjetā l. heretā v. upphōra, herkeemättā supphērligen.

Herkiin rjūtā l. heritā = herkeen.

Herkiā an a. grof, ansenlig.

Herkkā kan a. lättörb, färdig till, slapp, ömtålig, -luontoinen lättörb af naturen, -luuloinen lättrogen, -luontoinen finkäuslig, frupulös. -kkuus uuden s. lättörbhet. -kasti adv. lättörblig. -kotan itaa v. göra fortfarande lättörb, bjuda till att rōra.

Herkkā kun s. läckerhet, läckerbit. -uinen isen a. ht. läckerhet, läcker. -kullinen isen a. yppig, fräslig. -kullisuus uuden s. fräslighet, yppighet. -kullisesti adv. fräsligt, yppigt. -kuttelen tella v. lefwa fräsligt, föra ett yppigt lif. Herkkā kån = herkka. -kkyyς yyden = herkkuus. -kasti = herkasti. -kādān htaa v. komma plötsligt i rörelse, swigta.

Herko-silmā s. lifligt, rullande öga. -ottelen tella v. spela med ögonen, tala ögonspråk (herkka).

Herkotun itua v. hōtas.

Hermo on s. nerf, sēna. -oinen isen a. senig, nerfstarf. -oisuus uuden s. senighet, nerfstarf. -otoin ttoman a. nerflös, waumäftig, nerffwag. -ottomuus uuden s. nerflöshet, waumafft. -ottomasti adv. nerflöst, handblöst. -otun itua v. digna, tomma.

Hermu un = hermo. -us uksen s. waumäftigt tillstånd, wättighet, on hermuksissa är waumäftig.

Herna an = hernā.

Herne een a. ärt, eloh. wīder (*vicia sativa*), hiiren b. frätwīder (*v. cracca*), vesih. mattendroppe, bubbla, hernevartinen hevonen ärtstafstefārgad häst. -einen isen dim. liten ärt, a. ärttrif, gjord af ärter. -eisyys yyden s. ärttrifedom. -eellinen isen a. som har ärter.

Hernā an s. saltstake (*mergus albellus*).

Herpo von = hermo. -voloin ttoman = hermotoin. -vottomuus uuden = hermottomuus. -vottomasti = hermottomasti. -poon vota v. digna, denna. -vāhdan htaa v. hastigt digna, afmattas plötsligt. -vāhdus sdr. -vaus uksen s. plötslig afmatning. -vehdin hta v. småningom afmattas, afstyna.

Herra an s. herre, -mainon herreäftig.

-maisuus herrattighet, -maisesti hersrelift, herrasväki ståndspersonstafsen. -ruus uuden s. herrattighet, herremanna uppförande. -aus uden s. herradöme, herrawäide, herrewäsende. -anensen dim. herre lilla. -ainen isen a. ht. herre, herres. -astun ua v. bli herre, bli herreattig. -astan aa l. -astelen lla l. -rrottelen tella l. -ailen lla v. lefwa som herre, agera herre. -atan ttaa v. göra herre, hantä herrattaa han har böjelse för att bli herre.

Hersku un s. gurmangb, matwälsjare. -kandan htaa v. wälja rätter.

Hersun ua v. wara bebaggsjuf, fokettera. Hersyn ya v. swaja, waja.

Hertita tan s. hjertter i fortspel, -rauta stult på nyckelhål. -anen sen dim. listet hjerta, hjertunge. -ainen isen a. hjertlig. -aisuus uuden s. hjertlighet. -aisesti adv. hjertligt. -tastelen lla v. wara hjertnupen.

Hertito ton adv. nästan, nära att.

Herttua an s. hertig, -kunta hertigböm. -allinen isen a. hertiglig.

Berun ua v. rinna satta, dropa. -ukka kan s. solögou (*ranunculus acris*), musta h. swart winbär, punainen h. rödt winbär, lehmän h. falskfa (*caltha palustris*), vuohen h. hwitflippa (*anemone nemorosa*). -utan ttaa v. befordra rinnaudet, mjölka ut. -utin timen l. -uke kkeen s. medel till mjölksjöröfning l. mjölkning, lehmän h. = lehmän herukka. -utus uksen s. utmjölkning, utpresning. -uttelen tella l. -ustelen lla v. mjölka satta. -rahdan htaa v. rinna hastigt, falla rinnande. -rahtelen hdella v. droppa då och då, falla droppwis.

Herv . . . se herpo.

Heraan ata v. wafna, bli wäckt. -äys yksen l. -ääminen isen s. wafnandet, wäckelse. -re een s. wafet tillstånd, on hereilla är wafen. -retynen isen a. listig, frift. -äävainen isen a. wafnande, lättsofd. -äävaisyys yuden s. lättsofphet. -äämatoin ttöman a. icke wafnande. -ännainen isen a. wäckt, pietid. -ännaisyys s. wafenhet, pietism. -äyn yta v. wäckas. -äelen adv. -äilen

lla v. wafna då och då. -ähdyn btys v. wafna plötsligt. -ätän ttaa v. wäcka. -ätys yksen s. uppväckelse. -ättaja an s. wäckare. -ättäminen isen s. wäckandet. -ättelen tella v. wäcka fortsetandes, hålla på att wäcka.

Hetale een s. starfwa, trasa.

Hetara an s. dopping (*podiceps*).

Hede heteen s. fönsdelarna på wärter.

-din tia v. blomma (om arwörter).

-elmä an s. arblomma, frukt. -elmäinen isen a. blommande, fruktig.

-elmäisyys yuden s. fruktigahet. -elmäisesti adv. fruktigast.

-elmäinen isen a. fruktigast. -elmäällisyys yuden s. fruktigahet. -elmäällisesti adv. fruktigast.

-elmäinen isen a. fruktigast. -elmäällisesti adv. fruktigast.

-elmäinen isen a. fruktigast. -elmäällisesti adv. fruktigast.

-elmäinen isen a. fruktigast. -elmäällisesti adv. fruktigast.

-elmäinen isen a. fruktigast. -elmäällisesti adv. fruktigast.

-elmäinen isen a. fruktigast. -elmäällisesti adv. fruktigast.

-elmäinen isen a. fruktigast. -elmäällisesti adv. fruktigast.

-elmäinen isen a. fruktigast. -elmäällisesti adv. fruktigast.

-elmäinen isen a. fruktigast. -elmäällisesti adv. fruktigast.

-elmäinen isen a. fruktigast. -elmäällisesti adv. fruktigast.

-elmäinen isen a. fruktigast. -elmäällisesti adv. fruktigast.

-elmäinen isen a. fruktigast. -elmäällisesti adv. fruktigast.

-elmäinen isen a. fruktigast. -elmäällisesti adv. fruktigast.

-elmäinen isen a. fruktigast. -elmäällisesti adv. fruktigast.

-elmäinen isen a. fruktigast. -elmäällisesti adv. fruktigast.

-elmäinen isen a. fruktigast. -elmäällisesti adv. fruktigast.

-elmäinen isen a. fruktigast. -elmäällisesti adv. fruktigast.

-elmäinen isen a. fruktigast. -elmäällisesti adv. fruktigast.

-elmäinen isen a. fruktigast. -elmäällisesti adv. fruktigast.

-elmäinen isen a. fruktigast. -elmäällisesti adv. fruktigast.

-elmäinen isen a. fruktigast. -elmäällisesti adv. fruktigast.

-elmäinen isen a. fruktigast. -elmäällisesti adv. fruktigast.

-elmäinen isen a. fruktigast. -elmäällisesti adv. fruktigast.

-elmäinen isen a. fruktigast. -elmäällisesti adv. fruktigast.

-elmäinen isen a. fruktigast. -elmäällisesti adv. fruktigast.

-elmäinen isen a. fruktigast. -elmäällisesti adv. fruktigast.

-elmäinen isen a. fruktigast. -elmäällisesti adv. fruktigast.

-elmäinen isen a. fruktigast. -elmäällisesti adv. fruktigast.

-elmäinen isen a. fruktigast. -elmäällisesti adv. fruktigast.

-elmäinen isen a. fruktigast. -elmäällisesti adv. fruktigast.

-elmäinen isen a. fruktigast. -elmäällisesti adv. fruktigast.

-elmäinen isen a. fruktigast. -elmäällisesti adv. fruktigast.

-elmäinen isen a. fruktigast. -elmäällisesti adv. fruktigast.

-elmäinen isen a. fruktigast. -elmäällisesti adv. fruktigast.

-elmäinen isen a. fruktigast. -elmäällisesti adv. fruktigast.

-elmäinen isen a. fruktigast. -elmäällisesti adv. fruktigast.

-elmäinen isen a. fruktigast. -elmäällisesti adv. fruktigast.

-elmäinen isen a. fruktigast. -elmäällisesti adv. fruktigast.

-elmäinen isen a. fruktigast. -elmäällisesti adv. fruktigast.

-elmäinen isen a. fruktigast. -elmäällisesti adv. fruktigast.

-elmäinen isen a. fruktigast. -elmäällisesti adv. fruktigast.

-elmäinen isen a. fruktigast. -elmäällisesti adv. fruktigast.

-elmäinen isen a. fruktigast. -elmäällisesti adv. fruktigast.

-ainen isen *a.* ht. ärm. -allinen isen *a.* försedd med ärmar. -ioitan ttaa *v.* förse med ärmar (ifr. hiki).

Hid . . . se hit . . .

Hiehka *a.* glöd. -aanata *v.* glöda (hehka).

Hieho *on s.* quiga (hehko).

Hiekka *kan s.* sand. -ainen isen *a.* sans dig. -aisuus uuden *s.* sandighet. -koitan ttaa *v.* sanda. -koitun ttaa *v.* bli sandig, sandas.

Hiema *an s.* ärm. -moitan ttaa *l.* -moitelen tella *v.* förse med ärmar.

Hiemäilen *lla s.* ställa sig in, smicka, smeka.

Hiemo *on a.* len, fin, -helma *ep.* för quinna i sinu kläder, -helmi slät persla, *ep.* för den som är ryddad med sådana. -onen *sen l.* -okainen isen *l.* -aukainen isen *ätm.* len, fin och nått. -ous uuden *s.* lenhet, finhet. -osti *adv.* lent, flut. -onen *ola l.* -oun uta *l.* -onnun ntua *v.* bli len, förfinas. -onnan ttaa *l.* -nennän ntää *v.* förfinna. -ontelen nuella *l.* -nentelen nuella *v.* småningom lena, göra fin. -oksun ua *l.* -ostun ua *v.* anse för len, fin.

Hiepsin *ia v.* flästa smått, rista.

Hieputan ttaa *v.* flästa, gnida, röra omring, svänga rundtomring, wista, röra långsamt, *h.* puuroa rör om gröt, kana *h.* hönan frästar grey åt sig. -tus uksen *s.* guidning, svängning rundtomring, omrörning. -ttelen tella *v.* gnida fortfarande, svänga smått omring. -evähän *htaa v.* röstligt gnida, åstadkomma en omsvängning, sätta lätt och hastigt i rörelse.

Hiera *an =* hierikka *se* hepo.

Hieron *oa v.* gnida, pruta, udsöla. -ous uksen *s.* guidning, smutning. -rukka *kan s.* härled, grannlåt. -rikka *kan se* hepo. -rin imen *s.* träffa. -oun uta *l.* -raun uta *l.* -onnun ntua *l.* -raannun ntua *v.* bli guiden, udsölas. -oelen *adv.* -oilen *l.* -relen *lla l.* -roskelen *lla v.* långsamt gnida *l.* smutsa. -otan ttaa *l.* -ostan *aa v.* låta gnida *l.* smutsa. -ottelen tella *l.* -ostelen *lla v.* låta långsamt gnida *l.* smutsa.

Hierän *rtää v.* gnida, rulla, omröra. -re *relen s.* hvad som genom gnidsing och rullning uppkommit, lamib.

snörulle, snöflaga, papperin *h.* heyrul-lad parpersbit. -rrin riimen *s.* reds flap att gnida *l.* omröra med, ställe der någon wrider sig, lågerställ, -puu *l.* -varsu grötträffa. -rta *rran s.* stipsen. -rryn rtyä *l.* -riennyn ntä *v.* bli guiden, omröras. -rielen rrella *v.* omröra *l.* gnida småningom. -rrätän ttaa *v.* låta gnida, omröra.

Hieprukka *kan =* hierukka *se* hieron.

Hies *eksen =* hiki, hieskoivu *=* hiki-aiskoivu.

Hiestain *amen l.* -ana *an s.* svart winbår.

Hiestan *aa v.* stäbba, stästa.

Hiester *ren s.* en art pil.

Hiesu *un s.* sand, -poro lös sand. -ukko *kon s.* sandfält, mullfält.

Hieta *dan s.* fin sand, sandmylla, -jyvä sandforn, -rinta sandbröst, hwiðbröst, *ep.* för den som har klar stämma, -särkkä sandås, sandref. -ainen isen *a.* sans dig. -aisuus uuden *s.* sandighet. -liikkö *kön s.* sandfält, sandfäst.

Hietra *an l.* hietras *aan a.* spetfig, snabb.

Hieveri *in s.* swaghetstillstånd, swag tråd, hengen hieveri lifshauf. -räinen isen *a.* swag.

Hievukka *kan a.* swag, tunn.

Hiha *an =* hia, hiboitan *=* hioiten.

Hihd . . . se hiht . . .

Hihi *int.* utrop af grin, läse. -itan ttaa *l.* -ittelen tella *v.* röra hihi, grina, stina.

Hihja *an s.* trög, långsam.

Hihua *an s.* rem, *pl.* hihast remtyg, hevonen *on* hihnossa hästen är förespånud, poron hihna remtygel. -anän *sen ätm.* liten rem. -ainen isen *a.* gjord af rem, rif på rem. -nustan *aa v.* förse med rem, spänna bälte, förespänna. -nustus uksen *s.* remspänning, förespänning. -nustelen *lla v.* förse småningom med rem.

Hihnan *ua v.* wrida sig på samma ställe, söla. -utus uksen *s.* guidning, söla. -ttelen tella *v.* fortfarande wrida sig, söla smått.

Hihdan *htua v.* kiffa, digna.

Hihdän *htaa v.* stäbba, gå på stäbber.

-hto *hdon l.* -hdanto *nnon l.* -hdanto *naon l.* -hdanta *nnan l.* -hdanta *nnan s.* stäblopning, hihnoneuvot redsflap för

fiblöpning. -hdin htimen s. fiba. -htäminen isen s. fiblöpandet. -htäjä an s. fiblöparr. -htelen hdella s. löpa smätt L. lätt på fibor. -hdatan itaa s. ha att löpa på fibor, påskynda fiblöpning.

Hiaa an s. swifa, beswifa is. wid hästbyte, hindra. -ari in s. prånglare, hästbytare. -aus uksen s. prångel, swef. -aalen sdr. -aalen lla s. beswifa fort farande, hindra smätt, fördröja. -aun uta l. -aannun ntua s. bli beswifen, fördröjas.

Hiihdattelen tella s. röras långsamt (hihdun).

Hiihdan htaa m. fl. = hihdan och följ. Hiilakka kan l. -lava an s. glöbsfärgad, fämrande, het (hiili).

Hiili len s. fol. -hanko eldgaffel, ungera, -hauta fotmisa, -koha folhäd. -inen isen s. af fol, folhaltig, folbesadblad. -ikko kon l. -isto on s. folhop, glödhop. -ikka kan s. på fol stekt rostwa L. gräddad saka. -lo on s. svart ort, folbränd rostwa. -los uksen s. fol. eld. -lus uksen l. -lusta an s. grop l. plats för glöden wid ugnen, fämin, glödhop. -lustan aa s. omröra glöb. -lustin imen s. ugnstaka. -lustus uksen s. folomrörning. -lustun ua l. -listya ya s. aedbrinna till glöb, bli glöb. -lun ua s. glimma. -lutan itaa s. bläsa upp soleld. -lutus uksen s. antändning af eld i fol. -llyn ltyä s. folna, förkolna.

Hiipenen velä s. afmattas, digna.

Hiivin pia s. smyga sig fram, satta röras framåt, satta och ytligt beröra. -von poa s. röras fortare, beröra ytligt men rostare. -pistelen l. -vistelen lla l. -vuttelen tella s. smyga småningom, beröra längre tid ytligt.

Hiippa pan s. hög mössa, biskopsmössa, -kunta biskopsstift.

Hiipon ppoa = hiivon se hiivin.

Hiipsin lä l. -son oa l. -aotan itaa l. -autan itaa l. -sattelen l. -auttelen tella s. smyga, satta röras fram.

Hiivun pua s. öfwerdragas med asfa käfom flackande fol.

Hiivyn pyä = hiivun.

Hiiri ren s. mus, hiirenlaure mössälla, kotohiiri husmus (*mus musculus*), isoh. rättä (*m. rattus*), karjah. näbbmus (*orex vulgaris*), hiirihaukka ormrätt (*buteo vulgaris*), hiiren hameet baggfälär (*alchemilla vulgaris*), hiiren herne se herne, hiiren häntä musrumva (*mysurus minimus*), hiiren korvan lehti idernbär (*convallaria bifolia*), hiiren ruis björnmossa (*polytricum commune*), hiiren nokka (*geranium sanguineum l. sylvestricum*), hiiren näkä = kurjen papu l. nätkin, hiiren karvainen muosblad, lehti on hiiren korvalla bladet het storlet af ett musöra. -inen isen däm. liten mus, s. rif på möss. -relä an s. mössö, mösshö. -ikko kon s. stolpunderlag under wisthus. -rakko kon l. -rikka kan l. -ro on s. muosblad häst. -rokas kkaan s. muosblad.

Hiisi se hiite.

Hiiskun ua s. knypa, knypa, musa, röra sig satta. -aminen isen s. knypandet. -kahdan htaa s. hastigt knypa, smyga sig plöteligt. -kahaus sdr. -kaus uksen s. knypning, plötelig knypning. -utan itaa s. ha att knypa, smyga. -utus uksen s. knypning. -uttelen tella s. knypa fort farande, smyga sig satta.

Hiistakka kan s. stenqätta (*saxicola caesia*).

Hiistan ää s. tingu, pruta, förbereda. -sto on l. -ste een s. prutning, förberedelse. -telen lla s. långsamt pruta, förbereda.

Hiisi den s. myth. ond genius, bergsträ, stogsträ, vesihiiisi wattenrä, hiiden wähi hiifis folk, hiifis tjenstandar, mene hiiteen gå åt fanders, hiiden kiukaat l. -pesät l. -luolat stentros som ansågos härröra af hiifisfolket. -tola an s. hiifis hem. -telaimen isen s. en af hiifis folk. -tinen sen s. Hiitis kapell.

Hiiva an s. utfesad humla, jäst, olla hiivassa wara öfwerlastad. -ainen isen s. med humle l. jäst bemängd, bruden. -aiswas uuden s. humlebemängd l. öfwerlastadt tillstånd. -aan ata s. blanda humla och jäst i brygd. -atti tin s. humlebländning, bruden menniska, hiivatin vauhtia rasande fart. -aalen sdr.

-ailen lla. o. fortfarande inblanda humla, lefwa i sus och bus.
 Hiivin, hiivistelen, hiivon, hiivuttelen
 se hiipia.

Hiivistän = hivistan se hipia.

lihi hien s. swett, on hiesä är swettig, swettas, -liha föttet i hästbof, -viina sprit, -heimä luftgräs (*miliun effusum*).
 -inen isen s. swettig, -issyys yyden s. swettighet, -isesti *adv.* swettigt, -iai-
 nen isen s. swettig, swettaunde, hiki-
 äiskoivu en art björk (*betula odorata*),
 hikiäiseleppä en art al (*alnus incana*).
 -hieloin ttoman s. swettlös, -tiö-
 myys yyden s. swettlöshet, - Hies
 oksen l. hios oksen s. swettbad, - Hi-
 koon iota s. swettas, -koilen lla s.
 swettas småningom, -koun uta l.
 -koonnan ntua s. bli swettig, slå sig
 fuktig, - Hiotan ttaa l. Hiostan aa
 s. drifwa till swettning, - Hiottavai-
 nen isen s. swettbrifwande, - Hiotus
 uksen s. swettbrifning, swettning, -
 otun ttua l. -stua ua l. Hiestyn yä
 s. bli swettig, slå sig fuktig.

Hila an s. griub af rörliga spolar, häst-
 drag, rede *pl.* hilat stadlor, hilareki
 fläde som begagnas med stadlor.

Hilaan l. hilajan hilata s. släpa, hala,
 flässa, slumma, släpa sig fram, sträfw
 efter, -aus uksen s. släpning, flässning,
 stoj, sträfwan, -aalen *adv.* -ailen lla
 s. släpa småningom, långsamt anslässa,
 wädnas, fläskas, lefa, -astan aa s.
 slumma, fläskas, förlusta sig, lefa, -as-
 tus uksen s. slumma, stoj, ras, förlustelse.

Hilas aan s. glatt, slipprig.

Hile een s. fönbrig wäris.

Hiles an s. klingande, gäll, -ästi *adv.*
 gällt.

Hilja an s. tillstånd af lugn, stillhet, sen-
 het, tulla hiljaan somma sent, satta,
 hiljain varhain bittida och sent, olla
 hiljallansa l. hiljaksensa wara stilla.
Komp. hiljempi stillare, senare, tuli
 hiljemmin som sattare, senare, -ästi
adv. satta, sent, -ainen isen s. saktlig,
 sen, -aisuus uuden s. saktlighet, senhet.
 -äisesti *adv.* saktligt, -akko kon s.
 uppförstuten tid, hiljakkoin npligen.
 -jenen s. stillna, lugnas, -jennäu mää

s. bringa till stillhet, lugna, nedtyfka.
 -jennys yksen s. lugnande, nedtyfning.
 -astun ua s. bli sen, försenas, -aksun
 ua s. anse för sen, -attain l. -attai-
 sin l. -altain *adv.* för icke länge sedan,
 npligen, satta, -jakainen isen = hil-
 jainen.

Hiljun ua s. gnägga gällt, flina, -uns
 an s. gäll gnägning, flin.

Hilku kun s. hufwa, barn: l. qwinno-
 mösa, s. snabb, qwid, -kun kkuu s.
 röras snabbt, ljuda gällt, -ke keen s.
 snabb rörelse, flapper, -kutan ttaa s.
 röra qwidt, flappra, -kutus uksen s.
 flapper, -kasan ata s. röra plöteligt,
 flappra till.

Hilla an s. moget hjortron, snöförsja,
 stöp, -ainen isen s. rif på hjortron,
 af hjortron, modbrig, -aannun ntua
 s. mogna (hjortron), bli modbrig,
 stöpig.

Hillikka kan s. lärstehufwa, jungfrubär,
 färingbär (*rubus saxatilis*).

Hilli in s. saktlig, uamn på hund, -itoin
 ttoman s. oregelig, -ittomyys yyden
 s. oregelighet, -ittomästi *adv.* oregers-
 ligt, -itsen ta s. hejda, tyla, stilla,
 dämpa, -itys yksen s. tylaude, hejda,
 -itsia an s. tylaude, hejdare, -imatoin
 l. -itsemätöin ttoman s. icke hejdande,
 hejdlös, -imattomyys l. -itsemättö-
 myys yyden s. hejdlöshet, -imatto-
 masti l. itsemättömästi *adv.* hejdlöst.

Hillo on s. bärmos, fylt, isförsja, -oon
 ota s. fylta, inlägga, frosta, påda,
 -oonnun ntua s. frostas, fyltas.

Hillukka kan = hillikka.

Hilo on s. underlag på snumpigt ställe, bro.

Hilpa van s. fjun, snöfluga.

Hilpeä an s. liflig, fry, rast, munter,
 mies on hilpeimmallansa mannen är
 wid sin rastaste ålder, -eys yden s.
 liflighet, rasthet, munterhet, -ästi *adv.*
 lifligt, rastt, -eyn yta l. -eynnyn ntä
 s. bli liflig, bli fry, -eilen lla s. bete
 sig rastt, wara fry, -paisen sta s.
 rastt göra något, flippa till, stära
 hastigt, -von poa s. fortfarande göra
 rastt något, syoda h. äta glupst, be-
 gärligt, -potan ttaa s. göra munter,
 -poitelem tella s. fortfarande bete sig

try, göra fortfarande muntert, juosta h. springer lifligt och lätt. -vistyn yä o. bli try, muntres upp.
 Hilpu vun s. den tunna lamellen på iure fiban af näfver.
 Hilse een s. flaga, fint flagg, isförpa.
 Hilskaan ata s. flöja.
 Hiloma an s. små fjäll. -ainen isen a. småfjällig.
 Hilukainen isen a. något stilla, lugu, långsam. -aisuus uuden s. långsamhet. -aisesti *adv.* långsamt (hilja).
 Hilve een s. flaga, flagg, snäs, de tunna belarna af gräsvarter, is. så som torra, hilvehoinä tandgröe, ängsgröe (*poa*).
 Hilv.... se hilp....
 Himarran rtää l. -rtelen rrella s. fittla, locka, smeka. -rrö rteen s. lockelse, smek, bergföta (*polypodium vulgare*).
 -rtelia an s. lockare, smekare. -merryn rtyä s. bli lockad, retas, tuo syöda miehen nalkahisen, hilpoa himertynehen, haukata halun alaisen hemta att äta åt en hungrig man, oit luku att en (af matlust) retad, att tugga åt en med aptit.
 Himen nen s. doft.
 Himeä an s. dunfel, oflar. -eys yden s. dunfelhet. -äsi *adv.* dunfelt, otvårligt. -mitän tää s. fördunkla. -muun s. dunfelhet, stymning. -mahdan htaa s. fördunkla plötsligt, glöna, förstöras. -maitelen hdella s. fördunkla då och då hastigt, glöna, förstöras en efter annan.
 Himmi in s. dunfelhet, försagdh. -mmi mmön a. dunfel, försagd. -mmesti *adv.* dunfelt. -mmennän ntää s. fördunkla, göra försagd. -mmennys yksen s. fördunkling. -mmentelen nnella s. fördunkla småningom. -mmennyn ntyä s. fördunklas, häpna. -mmastun ua s. bli rådlös, häpna, barna. -mmastelen lla s. fördunkla småningom, göra försagd, göra rådlös, bete sig rådlöst.
 Himo on s. begärelse, lusta, -ruoka hysmäte, seckerrot (*sium siarum*). -oinen sen l. -okas kkaan a. som har begärelse, lyften. -ollinen isen a. lyften, långtande, -ollisuus uuden s. lyftenhet.

-ollisesti *adv.* lyftet, begärligt. -otoin ttoman a. utan begärelse, utan lustar. -oon ota l. -oitien ta s. ha begärelse, längta efter. -oilen lla s. längta. -otan ttää s. måsta längtan, reta.
 Himpi mmön a. försagd, s. matväljare.
 Hina an s. bastrep. -aan ata s. släpa, långsamt framstrida. -aus uksen s. släpning, långsamt framstridande.
 Hinkaan nyata = hinkkaan.
 Hinkalo on s. spilta, bås, lår. -oitien ta s. sätta i bås, slafbinda.
 Hinkka kan s. larf som fräter kålpantor.
 Hinkkaan kata s. stubba sig, slafwa, quafwa, släpa sig fram, träffa.
 Hinkki kin s. trädfaska.
 Hinku ngun s. fithosta, -rnoho sidsgräs (*nardus stricta*). -uinen isen a. fithostade, hut af fithosta. -ngun nkua s. hafwa fithosta, fiska, repa best (så som tjuren). -kaisen sta s. repa till best, hastigt fiska. -ngotan ttää s. rova best, fjsunga l. tala best.
 Hinta nnan s. pris, värde. -ainen isen a. wärd, ht. rris, minkah. till hwad pris. -nnallinen isen a. som har pris, wärd. -nuatoin ttoman a. utan pris, wärdelös. -nnattomuus uuden s. wärdpris. -nnattomasti *adv.* utan pris, gratis. -nnasto on s. priskurant. -nnoiton ttää s. ålägga pris. -nnoitelen tella s. göra sig nubberrättad om priset.
 Hintela an a. swag, eftergiftswande. -loitien ta s. förswaga, flita. -loityn ttyä s. förswagas, nötas. -teröinen isen a. något tunn, fliten (hintu).
 Hintsaan ata s. framsläpa, mödosamt bära.
 Hintu nnun s. fin, tunn, fliten. -saha stantadad säg (hintela, hentu).
 Hion oa = hivon, hiotan = hivotan, hioin = hivoin.
 Hios, hioitan, hiostan, hiotan se hiki.
 Hipakka kan a. snäll, flint.
 Hipale een = hipe.
 Hive peen s. slätt, tuulenb. windflätt.
 Hiperrän rtää l. -rtelen rrella s. strida fram långsamt, tråla.
 Hipia an s. hud, hy, tropp, tagg. -ristan aa s. ömma.
 Hipio on = hippi.

Hipku un *a.* spáb, tuun, fien (hilpu).
 Hipokkainen isen *a.* återbår.

Hipotielen tella = hipertielen.

Hippa pun *a.* flogård, let i flog, met-an
 hippa halliparta flogens brunfågigge
 hippa (hela).

Hipe ppeen *a.* liten bit, smula, ruan
 hippeet defert.

Hippi pin *a.* hufwa, -kерттunen fungen
 fogel (*regulus cristatus*).

Hippia an *a.* snabb, manter, artig. -ppoi-
 nen isen = hippia.

Hipsun ua *v.* gunga upp och ned (*om*
coit. fem). -utan itaa *v.* ha att gunga,
 trirpa.

Hiron pua *v.* glida, strida långsamt, flia
 (hiirin).

Hirnu un *a.* rykning, sträck, -työ rhyelig
 geruing, -valta sträckvärde. -uinen isen
 l. -ulinen isen l. -ukas kkaan *a.*

försträcklig, rhyelig. -uisuus uuden *a.*
 rhyelighet, försträcklighet. -uisesti l. -ul-
 lisesti *adv.* försträckligt. -utan itaa *v.*

injaga sträck, minna hirmutta: jag ryser,
 fajar. -utus ukas *v.* försträckelse. -ustun
 ua *v.* bli försträcklig, förgrymmas.

Hirnu un *v.* gnåggning. -un ua *v.* gnågga.

-unto mnon l. -unta nuan *a.* gnågg-
 ning. -uminen isen *a.* gnåggande.

-uja an *a.* gnåggare. -uvainen isen *a.*
 gnåggande. -umatoin itoman *a.* icke
 gnåggande. -uskelen lla l. -uskentelen

nnella l. -nakoitsen ta *v.* gnågga fort-
 farande, wrenstas. -utan itaa *v.* ha
 att gnågga. -utus ukas *a.* retelse till

gnåggning.

Hirtonen sen = hirvonen.

Hirsa un *a.* råmning af saksab. -un
 ua *v.* råma af saksab t. ex. efter falsk.

Hirsi rren *a.* stöck, galge, -metsä tim-
 merflog, joutua hirtten komma i gal-

gen, -puu galge, hirsipuun naki galg-
 bade. -inen isen *dim.* liten stöck, *a.*

stöckris, gjord af stöck. -riehinon *adv.*
 riehinen isen *a.* galgfogel, starrättare.

-sikka kon *a.* timmerflog. -rtan itaa
v. hänga upp i galge. -rttaja an *a.*

hängare, -rttajo anon *a.* hängning.
 -rttieleh tella *v.* hänga en efter annan.

Hirvas aan *a.* trädlig, renore (offren).

Hirvi von *a.* elg, hirven juuri ålands-

rot (*aula helantum*), hirven takku
 stålgräs (*ardus striata*). -vinen sen l.

-vo on l. -vonen sen *dim.* liten elg.

-vinen isen *a.* elgrif, af elg. -veinen
 isen *a.* elglif, *pl.* birveiset elglif.

Hirves an *a.* fastlig, gräslig, wedersfinggs-
 lig. -eys yden *a.* fastlighet. -asti *adv.*

fastligen. -vio on *a.* fastlig sat, weders-
 fingslig menniska. -vin ia l. -viin ia

l. -veen vela *v.* fasa, ryssa, töras.

-vilan itaa *v.* injaga fasa. -viys yk-
 sen *a.* injagning af fasa, forfäran.

-vittelen tella *v.* forsfarande injaga
 fasa, forfära.

Hissutan itaa *v.* tagla, göra i mjuag,
 gå fatta. -ttelen tella *v.* forsfarande

tagla, gå tagande. -utus ukas *a.* tagel.

Hidas taan *a.* trög, långsam, sen. -taus
 uden *a.* tröghet. -taasti *adv.* trögt,

långsamt -tainen isen *a.* något lång-
 sam. -taisuus uuden *a.* långsamhet. -tai-

sesti *adv.* något långsamt. -turi ia *a.*
 långsam menniska, trög häst, fölare,

brönare. -turainen isen *a.* brölig, foms-
 lig. -turoitsen ta *v.* bröla, bra sig. bete

sig föligt. -taun uta l. -dastun ua *v.*
 bli sen, förbröjas. -dastan aa *v.* för-

bröja, fersena. -dastelen lla *v.* något
 förbröja, lemna sig efter, föla. -den

adv. långsamt, trögt.

Hitia an *a.* tråbben, *pl.* styttor. -dia tia
v. gå på styttor.

Hitta tan *a.* hunda, till.

Hittara an = hitto.

Hitto ton *a.* mysk, rå, ond genius (hiisi),
 mone hitolle gå åt fanders, tervah.

stäcklig tjärbrännare som ansågs med
 hittes bistånd så mycket tjära. -ola an

a. hittes hem. -olainen isen *a.* en af
 hittes folk. -ttavainen isen = hit-

tolainen.

Hitu dun *a.* fruktskal, fnas, sin tråd, ei
 hituakaan icke fnasfen engång. -uinen

sen *dim.* litet skal, småfnas. -uinen
 isen *a.* af skal, fnaslig. -uisuus uuden

a. fnasighet. -de teen *a.* fnasigt l.
 trädigt bistånd, raiti on hiterilla lasa-

Hidura an = hituri se hidas.

Hiuka hiuan l. hiuvan s. litenhet, hvarje smått ting, snöflinga, sandbörn, flått, qwal i hjertgropen af hunger eller swaghet. -ainen isen s. sandig, qwalfande.

— **Hine** hiukeen s. sandig forb. —

Hiukaan hiuata l. hiuon hiukoa l. hiukoon hiuota l. hiukoilen lla s. fasta flingor, fånna qwal under hjertat, ha fugning, wara hungriq. -kaus uksen s. qwal, fugning. — **Hiukaisen** sta l. hiuasen sta s. fånna hastigt qwal, ha fugning. — **Hiuotan** ttaa s. förorsafa qwal l. fugning l. hunger. — **Hjukeen** l. hiukenen hiueta l. hiukeunun utua s. försmåtta, digna, förtwina. -kahdun hiua s. försmåtta hastigt, digna ned.

— **Hiu'un** hiukua l. -kaun uta s.

förtwina, försmåtta långsamt, afstyna.

Hiuki ado. alldeles, hiuki kulunut vaate nitfiken flådnad. -ioin omen a. gles af sitning.

Hiukka kan s. litet af något, smått ting, lumen h. snöflinga, twulen h. windflått, meren h. hafesand, hiukka leipaa litet bröd. -anen sen *dim.* = hiukka, anna hiukkanen gif hett litet. -ko kkeen s. sandfjör. -ainen isen a. något liten, ebethdlig, sandig (hiuka).

Hius uksen s. hufvudhår, -lakki peruf, -kakkara papiljott, -marjo hårfäste, -heinä (*ranunculus aquatilis*). -uksinen isen a. af hår, hårig. -ksellinen isen a. behårad. -ksetoin ttoman a. hårlös. -uksettomuus uuden s. hårlöshet. -ukseva an a. hårstark.

Hiude teen s. snäs, flinga. -dun tua s. försmåtta, förtwina (hiuka).

Hiuti = hiuki.

Hiutu dun a. glänsande till huden, dåjelig.

Hiuue een = hius, hiuvaisen sta = hiuasen, hiuvotan ttaa = hiuotan se hiuka.

Hive een s. hastig och lätt rörelse, flått. -vahdan ttaa s. röras plöfligt och lätt, gifwa en flått. -vahdus adr. -vaus uksen s. flått. ögonblick, oli taalla hivauselta, war här som hastigast, ei hivaustakaan icke en flått ens, icke snäpp eller gny. -vaisen sta s. sätta i plöt-

sig och lätt rörelse, flå till. -vahu-tau adr. -vautan ttaa s. sätta i hastig rörelse, slänga, flå till. -vitan ttaa s. sätta i fortfarande hastig och lätt rörelse, slunga.

Hivellyn lya s. förswagas, fättas ur stånd att göra något, wridas, silmat hivellyvat ögonen äro förswagade, tåla ej att ses med, hampaat h. tån-berna ömma, tåla ej att bita med, jalka hivellytyt foten wridas. -ys yksen s. wridning, försättning i owerksamhet, hivellyslanka tråd som bindes omfring en wridad led, -sanat troll-formler öfwer en wridad fot såsom lättemedel, -tauti lifsfjuka. -llan ttaa s. förorsafa stickning i kroppen, liäma.

Hivia an s. renadt lin, blåsfritt lin. -ainen isen a. gjord af sådant lin (hipiä, iho).

Hivon oa s. gnida, slipa. -oin imen s. slipwerthyg, slipsten. -oja an s. slipare. -ominen isen s. slipandet. -onta nnan s. slipning. -velen vella s. slipa smått, polera. -votan ttaa s. låta slipa. -uun s. gnidning, glattning, afmagring, förtwining, -tauti twinsjuka. -vun ua s. gnidas, glattas, förtaras, förtwina. -vutan ttaa s. fortfarande gnida, slipa, utflita, glatta, flura, utmatta. -vatus uksen s. förtatt gnidning, skurning. -vuttaja an s. skurare, polerare. -vuttavainen isen a. gnidande, förtarande, utmattande. -uttelen tella s. långsamt och smått gnida, flura sakta, utmatta långsamt, framskrida trögt.

Ho l. hoho *int.* utrop af förundran, smärta, förtrytelse. — **Hohon** oa s. säga hoho, flåsa, blåsa. — **Hohotan** ttaa s. blåsa på, draga andan djupt. -tin ttimen s. pl. -met blåsbålg.

Hoe se hoke

Hohisen sta s. fusa, flåsa. -hina an l. -hu un s. flåning, fusning, löst rykte. **Hohka** an a. swampig, pivig, lös, lucfer, -multa lös färrmylla, -nauris swampig rofwa, -narhi nötsfrisa (*gerulus glandarius*). -ainen isen a. swampig. -aisuus uuden s. swampighet. -aiesesi adr. swampigt. -aun uta l.

-aannun ntua *v.* bli swampig. -kero on l. -ko on *s.* wårp.

Hohku un *s.* låga. -uisen isen *s.* lågande. -un ua *s.* låga, lyfa (hehku).

Hohdan htaa *s.* låga, lyfa, blånfa, wårma. -hde hteen l. -hto hdon *s.* låga, glånå. -datan ttaa *v.* blånfa. -datus ukxen *s.* blånfning.

Hohdin htimen *fl.* -met hofång.

Hohio hdon *s.* flor, tyll (hohdan).

Hoi *int.* utrop för att påfalla uppmärksamhet, suckan. -ikkaan kata *v.* ropa hoi. -ikin kkia *v.* ropa hoi fortfarande. -ikina an *s.* fortiatt hojropande. -kasen sta *v.* ropa hastigt hoi.

Hoih *int.* = hoi. -hkaan ata *v.* ropa hoih, puåta, ståfa, sucka. -hkin ia *v.* ropa fortsatt hoih, wara entrågen. -hkailen lla *v.* puåta, sucka. -hotan ttaa *v.* ropa hoih, ståfa, ståna. -hoius ukxen *s.* hoih-ropning, suckan.

Hoikka kan *s.* spåd, smårt, spenslig. -kkuus nuden *s.* spenslighet. -anen sen *adm.* något spenslig. -kkenen keta l. -kennun ntua *v.* bli spenslig. -kennan ntua *s.* göra smal, göra spenslig. -kennus ukxen *s.* smalgörning. -aroit-sen ta *v.* rulta, stulta fram.

Hoikuinen isen *s.* lågande (hohkuinen).

Hoila an *s.* mycket spenslig, lång och böjlig. -aan ata *v.* roras af och an, wåfla, strifa, larma. -aus ukxen *s.* waggning, strif med full hals. -aalen *adr.* -ailen lla *v.* wagga af och an, fortfarande strifa på. -lo on *s.* strif-hals. -lotan ttaa *v.* roras af och an, strifa fortfarande med full hals. -lotus ukxen *s.* waggning, strif. -lotte-len tella *v.* wagga smått, strifa smått. -ahdan htaa *v.* fångas, fastas, utståta ett strif.

Hoilu un *s.* watten och surmjölsblandna.

Hoimi men l. -me een *s.* flydd, hågna.

-in ia *v.* flydda, hågna.

Hoipa van = hoiva.

Hoipaan wata *v.* slappla, stulta. -perran rtaa l. -peroin ida l. -peroiisen ta l. -pertelen rrella *v.* ragla. -perrus uk-sen *s.* ragling.

Hoiska an *s.* lång och smårt menniska.

Hoidan taa *v.* ståta, wårda. -ito don *s.*

ståtsel, wårda. -into nnon l. -itanto nnon *s.* ståtning, emwårdnad. -itokas kkaan *s.* ståtebarn, pupill. -itaminen isen *s.* ståndet. -itaja an *s.* ståtare. -itelen della l. -intelen anella *v.* ståta fortfarande, pygla med.

Hoitan ttaa = hoidan, hoitto ton = hoito, hoittelen tella = hoitelen.

Hoiva an *s.* hwila, lindring, recreation, hjälp. -aan ata *v.* återhemta frakter genom hwila, stå till. -aus ukxen *s.* wederqwidelse, slag, småll. -aisen sta *v.* wederqwidta, gifwa ett slag. -anto nnon *s.* wederqwidning. -ahutan *adr.* -autaa ttaa *v.* gifwa ett hastigt slag, wederqwidta.

Hokaisen sta *v.* glupa, fluka hastigt (hokellan).

Hokara an *s.* dum. -rasti *adv.* dumt. -ri in *s.* dumhufwud. -roitzen ta *v.* bete sig dumt, galnas.

Hoen hokea *v.* prata ett och detsamma, stråffa, wara entrågen i tal. -Hokema an l. -kemainen isen l. -ku houn *s.* talåmne, prat, löst ryfte. -Hoeskelen lla *v.* prata fortfarande ett och detsamma, plabdra. -histan aa *v.* plabdra mycket, hotande l. entråget fordra.

Hokellan ttaa l. -keltelen lla *v.* åta glupft.

Hoki in *s.* ihålig af róta, genemborråd, *adv.* alldeles, ei hoki vanha icke last gammal. -inen isen *s.* ihålig.

Hokki kin *s.* kladden på hästsko, ajaa täyttä hokkia åter i fullt galopp.

Hoksaan ata *v.* hastigt warseblifwa, märfa. -aus ukxen *s.* warseblifning, uppmärksamhet. -ailen lla *v.* märfa ett efter annat. -sin ia *v.* fortfarande märfa, attgifwa. -sahdan htaa *v.* blifwa hastigt uppmärksam. -sallan ttaa *v.* waråna.

Holajan *adr.* -laan lata = holisen.

Holhon oa l. -oon ota *v.* flydda, wårda, bestydda. -o on l. -ous ukxen *s.* flydd, wårda, förmynderskap. -oja an *s.* flyddare, wårddare, förmyndare. -omus uk-sen *s.* flydd, förmynderskap. -otar itaren *s.* bestyddarinna, förmyndarinna. -oelen *adr.* -oilen lla l. -oekelen lla *v.* fortfarande wårda.

Holisen, sta. *v.* gifwa ett ihäligt, högt ljud, forla greft. — *me an* *v.* forlötan *aa* l. stalen *la* *v.* skadkomma forl. Jaldan htaa *v.* gifwa ett högtigt forl. Jaldus *ide*. — laus ukseu *v.* högtigt forl. — Jaldelen hdeila *v.* gifwa då och då ett högtigt forl.

Hollamainn isen *v.* lång och späd (hoila). Holkki kin *v.* präim, hummel, drant, lauf. Holkan, kkaa *v.* röra hit och dit med frammel, framla, runka — utan ttaa *v.* röra af och on med frammel, runka. — utus ukseu *v.* runka, frammel. — utelen tella *v.* runka fortforande.

Hollan ata *v.* pladdra. — astan aa *v.* pladdra hårdt, karna.

Hollakko kan *v.* dymghög.

Holli in *v.* hållstjuts, olla hollissa wata på hållstjutsungi.

Hollo on *v.* groft hundskall. — otan ttaa *v.* ställa greft, tala med grof röst, blåsa.

Holma an l. — me een *v.* studd för wind på sjön, lå. — aan ata *v.* studd för wind.

Holmin ia *v.* släta begärligt.

Holo an *v.* ihälighet, vuoren h. grötta. — otan ttaa l. — otelen tella *v.* gifwa fortforande ett ihäligt ljud, sträla, pladdra. — otus ukseu *v.* sträl, pladder. — ottaja an *v.* som talar hårdt och ihäligt, best.

Holoppa pan *v.* obuglig, ömslig.

Holppa pan *v.* söts och surmjölk sammanfogta.

Holu un = holina.

Holvaan ata *v.* öfvermjuta, öfverfälla, bestå, öfverdraga, hvalfwa, slösa. — aus ukseu *v.* öfverfullning, beslagning, hvalfning. — aaja aa *v.* öfvermjutare, hvalfware. — vin ia *v.* stösa, spola bort. — vi ia *v.* hvalf (holvin).

Holvin ia *v.* sträffa, häffa, förtala. — asen ata *v.* pladdra, baktala. — vasti in *v.* sträflare, baktantare (holvaan).

Homa een *v.* mögel. — eimen isen *v.* möglig, af mögel. — eisus uuden *v.* möglighet. — ehdus htaa l. — etun ttaa *v.* mögla, möglas. — ehdutan ttaa l. — etutan ttaa *v.* låta mögla.

Homma an *v.* sträkan, bestyr, degärb. — pan ata *v.* sträkan, strätta, strästa,

upprättan, on ollut hommassa l. hommatte har varit rätst.

Homhasti in l. homo on *v.* för grinning. Homppa pan l. hompo mmon *v.* tafatt, enstältig menniska. — amainen isen *v.* lättrogen.

Homppu pun l. hompu mmon *v.* stampbröd.

Honsu un *v.* värdelös, slarfattig menniska. — aan ata l. — utan ttaa *v.* bete sig värdeöst, slarfva.

Honks ngan *v.* furu, fullvuren tall. — onen sen *dm.* liten furu. — ainen isen *v.* affuru, rif på furu. — aisus uuden *v.* furufibrem. — amainen isen *v.* fururikt. — amaisus uuden *v.* furulikhets. — ava an *v.* furustark. — avius uuden *v.* furumarkhet. — ankio on *v.* furustock. — ngisto on l. — ngikko kon *v.* furustock. — ngatir ttaan *v.* furans grunis.

Honkelo on = hontelo.

Hono on *v.* tlande i näsan. — otan ttaa l. — ottelen tella *v.* tala i näsan.

Honto nnon *v.* ihälig *v.* stummet på stenar i for, honto mies stödtare, aas hontonsa wräfer i sig. — ous uuden *v.* ihälighet. — oin-n isen *v.* ihälig. — oisus uuden *v.* ihälighet. — talo on *v.* obärlig. — telo on *v.* ihälig, obuglig.

Hopakka kan l. — pero on *v.* dumhufvud. — peroitien ta *v.* bete sig dumt.

Hopia an l. pio on *v.* silfwer, elavä hopia quidsilfwer, hopiapaä silfwerkast, — kahva silfwerkast, — rinia silfwerbröst, silfwerflingande stänma, — hönä fingerört (*potentilla argentea*). — painen l. — pioinen l. — peinen isen *v.* af silfwer. — piaan ata l. — pioin ida l. — pioitien ta l. — pioitan ttaa *v.* förfäffa, silfwerbestå.

Hopisen ata *v.* mumla, pladdra. — ina an *v.* pladder, mummel (hopisen).

Hopitan ttaa = hoputan.

Hopotan ttaa = hopisen, hopotus ukseu = hopina.

Hoppu pun *v.* hast, fläst, tråta. — pusti *ado.* stombamt. — uinen isen *v.* stombamt, fläst. — aisus uuden *v.* flästighet. — uisesti *ado.* flästigt. — ppuun pun *v.* stomba, fläst, tråta. — putan ttaa *v.* stomba, maad på. — potus ukseu

s. pådrifning, påstyndan. -puttaja an s. pådrifware, -puttelen tella v. fortsärande pådrifwa, smått mana på.

Hopso on l. -su un a. dum, fåne. -sotan ttaa l. -sutan ttaa v. bete sig fånigt.

Horajan sdr. -raan rata l. -risen sta v. forla, föllra. smattra, pra, tala i yrsel. -rina an s. fortsatt forl, smattrande. -aelen sdr. -ailen lla v. smått forla, föllra m. m. -ahdan btaa v. forla fånigt. -ahdus sdr. -aus uksen s. fånigt forl -ahtelen hdella v. forla fånigt d. och d. smattra. -ristan aa v. ha att forla, åstadkomma smattrande.

Horhattelen tella v. bjuda till, tåta.

Horbo on s. lund.

Horjun ua v. wackla, ragla. -uminen isen s. wacklandet, raglandet. -uja an s. raglare. -umus uksen s. ragling. -uainen isen a. wacklande, raglande. -uaisuus uuden s. rangfighet. -uuvai-vesti ado. rangfigt. -umatoin ttoiman a. icke wacklande, stadig. -umatoniisuus uuden s. stadighet. -mattomasti ado. utan att ragla, stadigt. -uelen lla l. -uskelen lla v. wackla smått. -utan ttaa v. ha att wackla, runka, skaka. -utus uksen s. skafning, runfning. -uttaja an s. skafare. -uttelen t-lla v. skaka fortsärande, gå wacklande. -ja an s. trollskarl med wacklande rörelser. -jakka kan s. ostadig, wacklande. -jaun ua v. stapla, snufwa. -jaus uksen s. snafning. -jahdan btaa l. -jahdun htua v. wackla fånigt, snafwa, flinta, wricka, taga ett felfteq. -jahdus sdr. -jaus uksen s. snafning, felfteq, forfelfse. -jahtelen hdella l. -jeksin ia v. wackla fånigt d. och d. stapla.

Horka kan s. froga, -heina fåstflocka (gentiana amarella).

Horma an l. -mi in l. -mu un s. wedt, spjellöppning i ugn, windrör i åfja, verka on hormalla flådet är wedtigt, illa walfabt, maitohormi mjölkfauel hos for, mjölköppning. -muinen isen a. wedtig. -Hormukukka = horsina.

Horna an s. myth. ond genius (hiisi), mårning, slummer, snufning, mene hornaan, gå åt faubers, hornan lailla

förfärligt. -aan ata v. snarka, snofa. -aus uksen s. snarfning, snofning. -aelen lla v. snarka smått, snofa smått. -nin ia v. snofa, snarka fortsärande, qwålja, beswåra. -nia an l. -nisko on a. ljum.

Horo on = horho.

Horros oxen s. dwala, on horroksissa är i dwala.

Horsasen sta v. frusta till, andas starkt.

Horsin ia v. lunfa, traifwa.

Horsma an s. råmjölfe, himmelsgräs (epilobium angustifolium).

Horu un = horina, horuun uta = horisen.

Hosi in s. brunfighet hos får, lörffhet.

Hosia an = huosiain, hosiainen = huosiainen.

Hosin ia = hosun, hositan l. hosotan ttaa = hosutan.

Hoska an l. -ke een = hospi, hoskaan ata = hospin.

Hospi in s. näfwerfullnad till steklåt, hospiheina stymoreblomma (violat tricolor). -in ia v. stå fullnad till låst.

Hossi in s. lurfwigfhet. -inen isen a. lurfwig. -itun ttaa v. bli lurfwig.

Hossotan ttaa v. piffa lindrigt (flåder). -ssakoitsen ta v. försöfa att stå, stå efter någon.

Hosu un s. prygel. -un ua v. stå med ris, gifla, pryglä. -umus uksen s. prygling, riening. -uja an s. rifare, giflare. -uminen isen s. risandet. -utan ttaa v. låta rifa, låta pryglä. -utus uksen s. slag med ris, prygeltillsställning.

Hotaisen sta v. stå till, stå af, stuka hasfigt, sanoa hotaisi högg till och sade. -akka kan s. gåpfare.

Hode teen s. pl. hoteet förwar, wårb, elåa omissa hoteissaan lefwer af egna tillgångar, ottaa hoteisinsa taga i sin wårb.

Hodin tia l. hotikoitsen ta = hotkin.

Hoti ado. dock, kun hoti wåh annettai om dock litet skulle gifwas.

Hotisen sta l. -stan aa v. föja bort, drifwa bort.

Hotkaisen ata v. flula fånigt, glupa. -aus uksen s. fåstig snufning. -kin ia

v. flusa fortfarande. -kina an s. fortsätt flusning. -ka an l. -ko on s. glupst ätare. -koinen isen a. glupst. -koisuus uuden s. glupsthet.

Hoto on a. ihälig, ruten inantill, s. plabdrare, glupst menniska. -otan ttaa v. plabdra med dof stamma (hotaisen). Hotti tin s. förvaringsrum för smäsafer, hylla, buk, liten muitta ifrån föregående sommar, ajsa kaikki hottiinsa smörjer allt i fräset. -inen isen s. gråsparf, gråspink (*fringilla domestica*); gröda.

Hotuilen lla v. plabdra (hoto).

Houhattelen tella v. släpa, åslas.

Houhteun uta = houteun.

Houkka kan l. -kkio on l. -kko kon s. dumhufvud, fåne. -kkeus uden l. -kkuus uuden s. fäntighet, enfald. -kkaan kata v. narra, drifwa gäff. -kkeen keta v. narras, bli narrad. -kutan ttaa l. -kuttelen tella v. narra, locka. -kutus uksen s. lockande, narri. -kuttella an s. lockare, förledare. -kahdan htaa v. narras, bli narr. -kistun ua v. bli förtytt.

Houna an = houkka.

Hourin ia v. glupa, flusa glupst.

Houraan ata l. -ailen lla l. -reilen lla l. -reskelen lla l. -rin ia l. -reksin ia v. prä, tala i prä. -raus uksen l. -re een l. -ru un s. prä, hourupainen prände, befatt, förtytt, hourumainen därlik. -rio on s. galning.

Houste een s. swindel.

Housu un s. pl. -sut byxor, roimahousu wibbyxor. -un ua v. kläda sig i byxor. -utan ttaa v. förse med byxor. -uttelen tella v. förse smänings med byxor, präla i byxor.

Houtere een = hautera.

Houteun uta v. bli ihälig, swampaktig.

Hovahdan heta v. häftigt inträffa, sanna hovasti suusta ordet uröfö. -hutan ttaa v. göra häftigt.

Hovi in s. hof, herregård, -oikeus hofrätt, -piti hofhållning.

Hu int. itrey af affty.

Hud ... se hut ...

Huhka an l. -aja an v. berguf (*striz bubo*). -anen sen dim. liten uf. -aan

ala v. ropa såsom en uf, tjuta, bete sig fäntigt.

Huhmar ren l. -ri in l. -ro on s. stamp, hö, trädmortel. -roitsen ta v. stöta, stampa i mortel.

Huhta hdan s. swed, -harakka = he-poharakka, -sieni murkka (*morehella esculenta*). -hdin htia v. swedja, huh-tikuu avril månad.

Huhdon htoa v. slå, flappa, byta. -htominen isen s. flappandet. -hdin hti-men s. flappträd. -htelen hdella s. flappa smått. -htelo on s. flappning, byfning. -dotan ttaa v. låta flappa. -hdotus uksen s. flapptillställning.

Huhu an s. huhrop, hwiifning, löst ryfte. -un ua l. -uun uta v. ropa huhu, fusa, tagla, hwiif, svrida ryfte. -uilen lla v. ropa fortfarande och gällt huhu. -uskelen lla v. ropa fortsätt huhu. -bahdan htaa v. ropa häftigt huhu.

Hui int. tillrop för att wäcka uppmärksamhet, hör hit, tillrop af affty, huihikkaan immerfort, alltjenint, hui hai ingalunda. -ikkaan kata l. -ikaan iata v. ropa hui, fria. -ikaus l. -ikkaus uksen s. huiropning, fri. -ikaelen adr. -ikailen lla v. ropa fortfarande hui. -isutan ttaa v. ropa häftigt hui. -iauttelen tella v. ropa hui då och då häftigt.

Hui in s. spole. -itan ttaa v. spola.

Huidon toa = huhdon.

Huijaan ata v. byta, prångla, slösa. -ari in s. prånglare, häftbytare, lidertli sälle. -aus uksen s. prångleri, slöseri.

Huikaa an a. häftig, stärande, huikaa aani hjertstärande stamma. -eus uden s. häftighet. -ki l. -keasti ado. häftigt, alldeles, i botten. -ikenen l. -ikoen ieta v. förswagas, mattas, swindla. -kasan ata v. förswaga, ha att swindla.

Huikka an s. lätt, tunn. -ana an s. lätta finig frabat.

Huikki kin l. -kku kun s. repunga. -kun kkaa v. gunga, fara frast lätt, wara flyttig. -kkelen kella v. gunga satta, wara ofastig, stallas. -kenteen nneilla v. wara ofastig, wankelmödig.

wara *kyttig*. -kentelemus uksen *s.* wankelmob, ostantigbet. -kentelevainen isen *s.* wankelmobig, lättfärdig. -kentelevaisuus uuden *s.* wankelmobighet. -kentelevaisesti *adv.* wankelmobigt.

Huikka kun *s.* spets, wadställe, panee huulet huikkuun tillspetsar läpparna. -ksentelen nella *v.* föra öfwer wad, låta simma (huikki).

Huikaan ata *v.* strida nedför en brant, surra, slitta, fara lätt fram, hwila. -aus uksen *s.* stridning, surring, hwila. -aillen lla *v.* strida i. strinna satta.

Huila un *s.* pipa, flöjt, flämsa. -unen sen *dim.* liten pia. -uinen isen *s.* ht. pipa. -utan ttaa l. -uttelen tella *v.* blåsa på pipa.

Huima an *s.* hyster, oändig, ostrig, -painen öfwerdådig, bångstyrig, -päisyys bångstyrighet, -päisesti bångstyrigt. -muus uuden *s.* hysterhet, öfwerdådig. -asti *adv.* hyster, öfwerdådigt. -mehen meta *v.* bli hyster. -mennan ataa *v.* göra hyster. -aan ata *v.* göra yr, ha att swindla, swänga, slå. -aus uksen *s.* swindel, slag, swängning. -aun ata *v.* få swindel. -aillen lla *v.* göra smått yr, ha att småningom swindla. -aisen sta *v.* förorsaka hastig yrhet, hastig swindel, slå till. -min ia *s.* slå fortfarande, piffa, dänga. -mitan ttaa *v.* förorsaka yrset, dänga. -merran rtaa *v.* få swindel.

Huikaan ata l. -nin ia *v.* wråfa sig, sentra.

Huippaan pata *v.* stutta. -aus uksen *s.* stutt, hyva h. matkaa ett godt stycke wäg. -ari in *s.* stutare, sprått. -pin ppia *v.* stutta fortfarande, taga långa steg.

Huippa pun *s.* topr, spets, gunga.

Huipakka kan = huippu.

Huipakka an *s.* spott.

Huiri in *s.* ringärla (*motacilla alba*).

-raun ata *v.* slänga, slänga öfwer bord och bänkar. -rutellen tella *v.* drifwa omkring, slösa. -rutellia an *s.* dagdrifwa, slösa.

Huiri id. rop till att bortdrifwa djur. Huikahen ata *v.* slänga, swänga. -ka an

l. -kia imen *s.* wiffa, twaga, bångorste. -kaus uksen *s.* swängning, wiffning, fringlastning. -ke een *s.* fringströbt tillstånd. -kin *adv.* huiskin baskin frugströbt, här och der i ordning. -kahdan ataa l. -kassen sta *v.* hastigt slunga, fasta omfring. -kahdas uksen *s.* hastig slungning. -kin ia *v.* fortfarande fasta, wiffa. -kina an *s.* fortsatt wiffning, slungning. -ku un = huiska. -kun ua *v.* wiffas, swänga af och an, stritta. -kutan ttaa *v.* fringfästa, wiffa omfring. -kutus uksen *s.* fringfastning. -kuttaja an *s.* fringfastare. -kuttelen tella *v.* fortfarande fasta omfring, wiffa af och an.

Huitti tin = huittu, -hapeli l. -hapuli l. -lipa ostantig, lättfinnig menniska.

Huittinen sen *s.* Öwittis soden.

Huittu tun *s.* spets, yttersta ändan, -painen tillspetsad. -uinen isen *s.* spetsig, pitkab. långspetsig.

Huitu un *s.* mjölk och wattenblanda, tunnt strö. -ukka kan *s.* som södes med wattenblanda, hnfrygg, slädare. -uva an *s.* tunnt dåligt lin l. hampa, slarfwa.

Huivaus uksen *s.* hufwubbindel, qwiisnoshatt.

Huivi in *s.* buh.

Huja an *s.* ombömedraft. -aan ata *v.* förslå (hujaa).

Hujaa *inf.* hastigt skallande rop. -aan ata *v.* ropa hujaa, hwina, slänga lätt. -aus uksen *s.* skallande rop, hwin, slängt, långt stycke wäg. -ahdan ataa *s.* ropa hastigt hujaa, skadkomma hastigt skallande ljud, slå till, uppgifwa stri. -ahutan ttaa *v.* skadkomma skallande ljud genom slag, rop, m. m. huusi hujahutti ropade så det skallade.

Hujakka kan *s.* öfwerlastadt tillstånd.

Hujan hajan huller om huller.

Hujellan ataa *v.* ropa, pipa, hwina, gnälla.

Huju un = hujaa och hujaus.

Hukka kan *s.* förderf, förderadt tillstånd, warg, meneo hukkaan går förderadt, tekee työtä hukkaan gör arbete för gäfwes, hukkatyo sådant arbete, hukka on edessä förderfwet förslädd, hukkalako -födens liggning. så, att den går

förlofad, syttas hukillo matar: fär-
derfwad, hukkakaure fughafca, land-
haffa (*arena fulua*). -kkaan kala, a.
färlora, tappa, förftingra, förgöra, göra
fig. af med. -aus ukxen a. förderf, för-
fist, förftingring. -ain utal. -audun
utua l. -aannuu utua v. tarpas, för-
deras. -kun kkua v. gå förlofad, om-
temma förgås, drufua. -kutan itaa
v. förgöra, bringa om lifwet, dränka.
-kuttaminen isen a. förgörandet. -ku-
tus, ukxen a. förgörning, bringning om
lifwet, dränkning. -kuttaja an a. för-
görare, tilliutetgörare, dränfare. -kut-
telen tella v. förgöra smörningom, ett
etter annat.

Hula an a. kort färl, rum.

Hulajan adr. -laan lata v. forla (rin-
nande watten). -lahdan htaa v. forla
hastigt. -lahdus adr. -laus ukxen a.
hastigt, forlande.

Hulappa pan = ulappa.

Hulas aan a. hörn i rum, wraf.

Hulhava an a. förderf, ruin, a. flöaktig.

Hulikka kan a. degtina, större färl. -ai-
nen isen dim. liten degtina, a. ht. deg-
tina. -kallinen isen a. som har deg-
tina, eu tina full.

Hulisen sta v. forla. -ina an a. forl.
-stan aa v. låta forla (hulajan).

Hulivili in a. oftrig fäste, putemafare.

Hulja an a. flant fyd. -ju un a. flak-
ning, flantighet. -jun ua v. wara flant-
fig, wagga af och an. -jutan itaa v.
flaka, runka. -jutus ukxen a. flakning.
-juttaminen isen a. flakandet. -juttaja
an a. flakare. -juttelen tella v. flaka
fortforande.

Hulkka kan a. hoy, flod, flod.

Hulkki kin a. ring fring mörningen af
flidan.

Hulkko kon a. fâne.

Hultkan kkua = hylkyn, hulkutan itaa
= hylkytän, hulkutus ukxen = hyl-
kyty.

Hulla un a. galen, framfart, -heina l.
-nocho belmört (*hyoscyamus niger*),
pukka bulluja tala gullmaber, fram-
ta, hullumainen något galen. -uus
uuden a. galenskap, framfart. -usti
adr. galet, på tof. -utan itaa v. göra

galen, inbilla, fänta, gadda, -
ukxen a. inbillning, gadd. -uttaja an
a. gaddare. -uttelen tella v. göra inbill-
galen, gadda, galas. -ustan aa
hullutan. -ustelen itaa = hulluttelen.
-ustutan itaa a. bedräta.

Hulmi in a. gluff. -in ia l. -mutan
itaa v. glufa, flufa.

Hulpa van = hulpio.

Hulpakko kon l. -alla tan a. pratma-
re. -patan itaa v. prata i wädrer, a.

Hulpio on l. -ilo on a. fläblift, floning.
brädlift. -oitau itaa v. förfe med
l. floning.

Hulttio on a. fringstypare, wärling.

Hulva an = hulas.

Humajan adr. -maan ata v. fusa, daga.
-ahdan htaa v. hastigt fusa, daga till.
-ahdus adr. -aus ukxen a. hastig fus-
ning, daga. -ahtelen bdella v. daga till
då och då.

Humala an a. humla (*humulus lupulus*),
dryckesördt tillstånd, -kapy l. -pilpa
humlear, -salko humleker, -tappa, h-
tarha humlegård, -heina l. koisen
humala binda (*polygonum convolvulus*).
-vieras l. nukulaishumala humlebinda
(*casanta europaea*), maah. jordbrägar
(*glechoma hederacea*), merih. poro (*my-
rica gale*), tulee humalaan blir öfwer-
läst. -ainen isen l. -liwen isen a.
af humla, humlestarf, bernad. -likko
kon l. -listo on a. humlegård. -loiten
ta l. -loitan itaa v. blanda, förfe med
humla. -llun lta v. bli humlebländad,
berufas. -llutan itaa v. författa med
humla, berufa. -atoin ttoman a. utan
humla. -miloitsen ta v. antaga hum-
lefärg, gulna, förwisa, dorka. -
Humisen sta v. fusa, daga. -ina an a.
fus, daga, huminahauta flöare (hy-
manjan).

Humma an a. häst, tillrop för att faga
rättbafa: -aan ata v. ingla tillbafa. l.
-ajuta tillbafa: -etan itaa v. ha att
stjuta tillbafa. -esti in a. gammal mäst,
fladse, fig. flor, wärlig, qwinna. -koull
Humpeho: on l. -pieon l. -ppa, ppi.
-täp, lufu. -ppamainen isen a. flögl.
-lufastig. -ppamainen uuden a. flögl.
-astigheit.

Hattu uudest heiniä.
 Hauda an s. hönig. -aisen isen s. af
 heining.
 Haudaan apata o. sösa, bifu.
 Haudata an l. -lo on s. ofidlig, vpass
 lig, obnglig. -huus uuden s. oienlig
 het. -lasti s. vpassigt.
 Honkka kan s. tvårbärnt.
 Hunakko kon l. -nnikko kon l. -ninko
 -gon s. försuimadt stid, kalat oval
 humingolla sakerna äro vimb för wdg.
 -nnikkola an s. förfallet ställe.
 Hunn un s. fäpphast.
 Huntuo on l. -nalo on = hultio.
 Huntuu nuun l. -nturi in s. lärstufuswa,
 sär. -utan ttaa l. -uttelen tella o.
 -förf med huswa l. sär. -nnostan aa
 o. betäcka brudens huswib efter wig-
 -nnustus ukken s. huswibets be-
 täkning. -nnustelen lla o. betäcka fort-
 farande, humnustelaan hänellä betäc-
 ka b. w. f. berättas om honom.
 Huone, tilkeop för att drifwa på.
 Huonon ttaa = hohdan.
 Huobotan ttaa o. stansa; stöna. -as uk-
 -ven s. stänning. -ttelen tella o. stös-
 -wa stänla.
 Huojan an s. lätt, lindrig. -jennan ttaa
 o. lätt, lindra. -jennus ukken s. lin-
 -dring, lättad. -jentaja an s. lindrare.
 -jennuus -ntia l. -jenen jeta o. lindras,
 lättas. -jentelen anella l. -jellan ttaa
 o. lättas smält. -jellun ttaa o. bli smält
 -lindradi. -jestun ttaa l. -jeksun ttaa o.
 -läse för lätt, lindrig.
 Huojat ua o. swaja; watta. -u un l.
 -una an s. swajning. -uunen isen s.
 swajandet. -utan ttaa o. ha att swaja,
 kala. -utus ukken s. stänning.
 Huokaa huokata l. huokata s. sucka,
 -draga, draga andan. -uus ukken s. suck,
 pustning. -aalen sdr. -aillen lla o. sucka
 på öfver bä. -aissen ata o. draga en suck
 -aallan ttaa s. draga en dragi suck.
 -aallen ttaa s. sömma att sucka, lä-
 -sta påstuck. -aillen ttaa s. sucka öfver.
 Huokea an s. (lätt) lindrig, huokia hiata
 -blygt pris. l. -kouuoden s. lättbet bäl-
 -lighet. -asti adalstätt. -kehen jeta o.
 -bli lätt, hälla t. pris. -huokan ttaa o.
 -lätt, lindra, smälta söda. -ituuksen

s. lättbet, lindring, smältning. -is-
 -tan ua s. huokenen.
 Huoko haorön s. öppning, hål, remma,
 vesih. wattenremma på isen, wattenlä-
 ber i jorden, huokovesi främstbrätte
 watten, tulla. remua i eldstad, berisdrän
 eld utströmmar. -onen sen dim. llet
 hål, por. -onen isen a. fäll med hål,
 porös, pipig. -oisuus uuden s. beto-
 sthet, pipighet. - Huoku van s. ut-
 strömning, strömning, sällströmning, -teika
 hwaistfens andhål. -uinen sen s. vö-
 sig, främstbrände. -uisuus uuden s.
 rösighet. -van kaa o. vösa, vöta,
 putta. -vunto unon s. utströmning, trans-
 spiration. -uelen sdr. -uilen lla o. vösa,
 porla fortstående. -vahdon ttaa s.
 vösa fram hastigt, vösa upp, utvisa.
 -vahutan ttaa a. läta hastigt vösa, ut-
 bröta, kussa huudan huovahutan hwar
 skall jag läta mitt rop utbröta, hwar
 skall jag ropa till.
 Huokottelen tella = haukottelen.
 Huolain amen = huole.
 Huole een l. -eina an s. allång städ,
 torrt ingrärt ställe på sidan af wä-
 rande träd, huolehonka en fura med
 stång på sidan, hufurn, huolainieikka
 träd med många terra ingrörta stäl-
 len. -llan lla o. göra stador, tömma
 (magen), -llun lla o. leennun ttaa
 l. -eua uta o. bli städ, ingröras
 på sidan, tömma, förtorra, magra
 (huole).
 Huoli len s. besymmet, sorg. -leinen
 isen a. bedröfwad, sorgsen. -leisuus
 uuden s. sorgsenhet, bedröfwelse. -lel-
 linen isen a. besymrad. -lellisuus un-
 den s. besymmerfämhet. -lellisyyden
 med besymmet. -letoin ttoiman s. bes-
 symmerlös, sorglös. -lettomuus un-
 den s. besymmerlöshet. -lettomuus
 sdr. besymmerlös. -lestadin ttaa o.
 wara besymrad, sörja. -leston ua o.
 bli besymrad, sorgsen. -lestutan ttaa
 o. göra, besymrad, sorgsen. -lea lla o.
 wara besymrad, sörja, gillas (om
 gwinan). -leston ttaa o. bedröfwas,
 besymras, berisiga, (huole).
 Huolin ia s. ha omförg en, br. sig

om. -ikas kkaan *a.* omsorgsfull, sorgsällig. -imatoin ttoman *a.* lifgiltig, försumlig. -imattomuus uuden *s.* lifgiltighet, försumlighet. -imattomasti *adv.* lifgiltigt, försumligt, wårdslös. -ittelen tella *v.* ha lust till, göra med omsorg, utfira, pryda.

Huolo on = huole och huoli. -otun tuu = huoleennun.

Huolukka kan = juovukka.

Huoma an *s.* wård, befhdd, uppfigt, försyn, Jumalan huomaan i Guds försyn, i Guds befhdd. -aan ala l. -ait- sen ta *v.* befhdda, ha uppfigt öfwer, warfeblifwa, bli uppmärksam på. -aus uksen *s.* warfeblifning. -aavainen isen *a.* märkande, uppmärksam. -aavaisuus uuden *s.* uppmärksamhet. -aavaisesti *adv.* uppmärksamt. -aamatoim ttoman *a.* uppmärksam. -aamattomuus uuden *s.* uppmärksamhet. -aamattomasti *adv.* uppmärksamt, utan att märka, omärkligen. -mio on *s.* uppmärksamhet, eftertanke, epähuomio bristande eftertanke, oaktksamhet. -ailen lla *v.* småningom warfeblifwa, waräna. -ahdan htaa *r.* hastigt märka, uppsnappa. -aan- nun ntua *v.* bli bemärkt. -autan itaa *v.* göra uppmärksam på, wäcka uppmärksamheten.

Huomen nen l. -nes eksen l. -mi men *s.* morgon, morgondag, *ess.* huomenna i morgon, tois- l. ylihuomenna i öf- wermorgon, huomenlahja morgongåfwa. -meltain l. -meneltain *adv.* om morgonen. -meninen l. -minen isen *a.* ht. morgon l. morgondag, huomispäivä morgondag, huomiseen till morgonen, huomiselta ifrån morgonen.

Huone en *s.* hus, rum, huonekunta fam- ilji, hushåll, huonekuntainen l. huonemies inbiffing. -einen isen *a.* ht. hus, rum. -eellinen isen *a.* husegande, ett hus fullt. -eetoin ttoman *a.* sijnande hus, rum. -eettomuus uuden *s.* hushåll. -aus uksen *s.* litet hus, byggnad.

Huono on *a.* dålig, swag, ringa. -ous uden *s.* dålighet, swaghet. -osti *adv.* dåligt. -oinen isen l. -otuinen isen *a.* något dålig, ufel. -oisuus uuden

s. mera dålig beffaffenhet. -omainen isen l. -olanta nnan l. -olantainen isen *a.* mera dålig. -omaisuus uuden l. -olantaisuus yuden = huonoisuus. -omaisesti *adv.* mera dåligt. -onen ota l. -onnun ntua *v.* bli dålig, försämras. -oneminen isen *s.* försämring. -oonan ntua *v.* försämrä. -ostun ua l. -oksun ua *v.* anse för dålig, försä. — *Komp.* huonempi sämre. -ommuus uuden *s.* sämre beffaffenhet.

Huopa van *s.* fält, fälthatt, fältmössa. -anen sen *dim.* liten hatt, mössa. -ainen isen *a.* af fält, ht. hatt. -vallen isen *a.* hattegande, en hatt full, -van paa *v.* wälfa till fält. -penen veta *v.* walfas, uppmjufas, milbräs. pakkaneen huopeneen foiden slår sig. -poitan itaa *v.* uppmjufa, päiwa h. lumen solfönet uppmjufar snön. -ve peen *s.* solwårme wår och höst, lättad, lindring, lätt sömn, slummer (huove).

Huopaan wala *v.* mynna, ro baklänges, upprepa ett och beffamma, huopasi mennä lofwade ibeligen gå. -aus uksen *s.* mynnande. -aaja an *s.* mynnare. -ari in l. -puri in *s.* fortare äre till sådan rodd, bakåre. -ailen lla *v.* satta mynna. -vin pia *v.* fortsarande mynna.

Huoppaan pata *v.* ärna, ämna, lofwa.

Huoppi pin *s.* täppa.

Huora an *s.* hora, stöla, tehdä huoria göra hor, huorintekia som gör hor. -ruus uuden *s.* horeri. -amainen isen *a.* horastig. -amaisuus uuden *s.* horastighet. -allinen isen *a.* horiff. -allisuus uuden *s.* horiffhet. -rimaus uksen *s.* horfarl. -rikas kkaan *s.* horunge, herbarn. -aan ala l. -rin ia l. -ailen lla *v.* hora.

Huosia an l. -ain amen l. -sio on *s.* qwaft, wiffa, sturgräs, stasgräs, (*equisetum hiemula*) = huusiokorte (hosia).

Huuskelen lla = huukoilen.

Huoksi in *s.* lästfyllnad (= hospi).

Huosta an *s.* befhdd, wård.

Huotava an *a.* billig.

Huotra an *s.* fliba, foderal.

Huovashdan, huovahutan, huovun se huoko.

Huove een *s.* solvärme wår och höst, brobb sent på hösten. -ennan ttaa *l.* -etan ttaa *v.* värma, upptina, upp-
mjusa snön. -ennus uksen *s.* upp-
värmning, uppmjukning. -ennes nteen
s. uppmjukadt ställe, uppmjukning. -vin
ia *v.* värma, bländas af wårjolen
inverkan på snön (huopa).

Hupa van *s.* flyttig, förgänglig, nöjsam,
angenäm, hupa matka nöjsam resa,
hupahauta *l.* -hulikka sföfare. -ainen
isen *l.* -asa an *s.* flyttig, nöjsam. -ai-
suus uuden *s.* nöjsamhet. -asti *l.* -ai-
sesti *adv.* flyttigt, nöjsamt. -penen
veta *v.* gå ihop, förmisfas, gå åt.
-paan vata *v.* göra tiden fort, för-
nåja, roa. -palus uksen *s.* tidsfördrif,
förlustelse. -pi vin *s.* tidsfördrif, hu-
pihauta = hupahauta. -pilainen isen
s. sällskap till tidsfördrif. -vin pia *v.*
roa, fördrifwa tiden, magra, gå till
fäst (huvi).

Hupajan aa *v.* bära sig tofigt åt. -pak-
ko kon *l.* -pelo on *l.* -pero on *l.*
-pio on *s.* fäne, dumhufwud. -peroi-
sen ta *v.* galnas, wrida sig.

Huppana an = huppelo.

Huppelo on *l.* -oinen isen *s.* tofig, yr,
stollig, ruggig. -oitsen ta *l.* -oin ida
s. tofas, yras, spritta, hoppa, stjeffa.
-lehdan htaa *v.* spritta *l.* hoppa till
då och då, spritta.

Happu pun *s.* klädernas samling öfwer
hufwudet, hufwudbetäckning med kläd-
sällar. -putan ttaa *v.* samla klädsällar
öfwer hufwudet.

Huppuri in *s.* huggbott.

Huppuroin ida *l.* -itsen ta = huppeloin.

Hupsa an *l.* -akko kon *l.* -su un *s.*
fäne, dumhufwud. *a.* tofig, fänig -suneu
sen *dim.* liten tofa, fjella. -ahdan htaa
s. göra tofig, förwrida. -suun uta *v.*
fänas, bli tofig. -sutan ttaa *v.* göra
tofig, bete sig fänigt. -suttelen tella
v. fänas, tofas (höpsa).

Hura an *s.* rubbadt, förwirradt stid,
sällsamhet, hurin kurin hullerombuller.

Horajan *adv.* -raan sta *l.* -riisen sta *v.*
serla, porla. -rina an *s.* fortsatt serl.
-rahdan htaa *v.* serla hastigt, storra.
-rahhus *adv.* -raus uksen *s.* hastigt

serl, stor. -rabtelen bdella *v.* serla
hastigt då och då, storra tid efter an-
nan. -ristan aa *l.* -ristelen lla *v.* lår-
ta serla. -ahutan ttaa *v.* framfalla ett
blötligt serl, spruta ut.

Hurja an *s.* förryddt, rasande, urfinnig,
lättfinnig. -juus uuden *s.* förryddhet,
raferi. -asti *adv.* urfinnigt, hufwudlöst.
-aan ata *v.* göra urfinnig. -aus uksen
s. anfall af urfinne, raferi. -aeleen *adv.*
-ailen lla *l.* -antelen onella *v.* bete
sig rasande, briswa omkring, slentra.

Hurma an *s.* tankkraft, omböme. -me
een *s.* pl. hurmeet yttre sinnen. -aan
ata *v.* bedåra, förtrolla, förwira. -aus
uksen *s.* förtrollning, förwiring. -aun
uta *v.* förtrollas, bedåras, förwiras.
-mio on *s.* förwiring, oreba, offid,
oordentlig mennist. -mos oksen *s.*
tillstånd af förwiring, swindel, förtroll-
ning, willerwalla. -mon oa *v.* bedåra,
hånryda. -moitun ttua *v.* bedåras,
hånrydas. -moitus uksen *s.* hånryd-
ning.

Hurme een *l.* -etas aan *s.* stelnad blod.
-ainen *l.* -ehinen isen *s.* blodig.
-inikko kon *s.* blodflöde, blodputt
(hurma).

Hurmo on *s.* wårdelös mennist, slar.

Hurotan ttaa = huristan se hurajan.

Hurri in *s.* tordmule (*alca lorde*), *ep.*
för get, utrop för att drifwa getter,
maitohurri surmjölkblanda. -ikaskkaan
s. fremmande som första gången besö-
ker ett hus.

Hurska an = hyrskå, hurskun ua =
hyrskyn.

Hurskas aan *s.* rättwis, from, rättfär-
dig = vanhurskas. -aus uden *s.* rätt-
wisheit, fromhet, rättfärdighet. -aasti *adv.*
rättwis, fromt. -autan ttaa *v.* rättfärdis-
ga. -auttaminen isen *s.* rättfärdiggö-
relse. -auttaja an *s.* rättfärdiggörare.
-auttavainen isen *s.* rättfärdiggörande.

Hursii in *s.* sårwäf, sårstättadt hanis-
tyg, groft lakan. -inen isen *s.* af
sårwäf. -lu un *s.* brofig fjertel med
ullinslag. -tus uksen *l.* -tuin umen *s.*
kort regnkappa.

Hurtan ttaa = huradhan.

Hurita tan *s.* stöfware, swinpels, *ep.* för

warg, hurtan korvat hjerstörön. — tal-
linen isen a. ft. stöfware m. m.
Hurtii tin a. härigt ting, —mato här-
rig lart.

Huru un a. landtunga, smal wif, forl
(hurina). —uun uta = burisen.

Hurvio, on a. stöfare. flarf. —itan ttaa l.
—ittelen tella v. stöfa, flarfwa. —itus
uksen a. stöferi, därstap. —ittelia an a.
stöfare. —ittelmus uksen a. stöferi.

Husa an a. sjeft.

Husu un a. ömflig, liten, a. stöfare.

Husutan ttaa v. ropa hus, hessa (huns-
dar), tussa.

Hutajan aa l. —tisen sta v. darra, stälf-
wa, wackla, wara ranfig.

Hutale een = hutilus.

Hutelo on = hutilus.

Hutera un a. swag i lederna, ranfig,
brädlig. —roitun ttaa v. göra ranfig.
—roitun ttua a. bli ranfig, bli ofstabilig.

Hutia an = hutska.

Hudia tia v. stå med spö. —tikka kan
a. långt smalt spö. —telen della v. ropa
pa, stå ofta (hutki, hutja).

Hutilus uksen a. hutlare, sjeft, lättän-
nig memissa. —loitsen ta v. hutla,
stöja, lesiwa lättänligt, fuska.

Hutja an a. långt smalt spö. —akka kan
a. spenslig, slant. —jukka kan a. långt
spensligt spö, poika h. lång och smärt
geft. —jun ua v. wara slantig, swaja
af och an. —jutan ttaa v. staka.

Hutki ia v. stå med spö, stå hit och dit.
—kuri in a. rufare. —ielen lla v. stå
fortfarande (hudin, hutelen).

Hutra an a. brädlig, stör. —aan ata v.
slåpa, fludda.

Hutuu tun a. mjölgrot. —uinen isen a.
grötig.

Hutu dun = hutilus. —uinen isen a.
ringa, swag, lätt. —ukka kan a. swag,
obetydlig menniska.

Huuh int. utrop, tillrop, a. gast, spöft.
huua purema släkt på kroppen. —hun
ua v. ropa huuh. —huilen lla v. ropa
hällare huuh. —hatan ttaa v. ropa här-
ligt huuh. —huttelen tella v. ropa
huuh då och då. —hkaan ata v. ropa
huuh. —ropa släsa, ut. —hkaaja aa, ut
huuhrepare, bergst. (prim. hkaaja), hkaai-

—aa sta v. ropa hastigt huuh, hessa.
—huttelen tella ropa fortfarande huuh,
fusa (örön). —hottelen tella a. ropa
högljudt, rinna med starkt sorl (ha).

Huud se huut

Huuhdon htoa = huuhdon.

Huukki sen a. jern för att stå hårt i läbet.

Huuli len a. läpp. —inen isen a. läppig,
hrt. läpp. —letoin ttoman a. utan läpp.

—itoin ttoman a. utan läppar.

Huumejan adr. —maan ata, —mahdan
htaa, —mu un = humajan, humah-
dan, humu.

Huume een a. swindel, förvirring. —elo
on a. swindel, förvirrad menniska.
—makehden htaa v. gå i yrskel, mums-
la för sig sjelf. —ahdun htua v. för-
virras, döswas.

Huuppa pan a. flunga, grupp, nico.

—pahdan htaa v. hänga i hop uti flunga.

Huuppo pon a. bergus (hauppo), dum-
hufwud.

Huurre rteen = huura.

Huuru un a. rimfrost, dunst, os, ytsel,
—pää l. —päinen småstaf, förnytt,
grande. —ron aa l. —un ua v. hys-
änga, ryta. —rahdan htaa v. gå i yr-
skel, bilda rimfrost.

Huusaan ata v. furera djur.

Huuska an a. stöfare. —aan ata v. stöfa,
wara oftyrig.

Huussa an a. agnösus.

Huudan taa v. ropa, rösta, votera. —ta-
minen isen a. ropandet, röstandet.
—danto nnon l. —danta nnan l. —dan-
nes nteen a. ropning, röstning. —to don
a. rop, omröstning, ryfte. —tolainen
isen a. röstande, röstegande. —taja an
a. ropare, röstare. —telen della v. ropa
fortfarande, stria. —datan ttaa v. ha
att ropa, låta rösta. —dahdan htaa v.
ropa hastigt. —dahdus adr. —dahus
uksen a. hastigt rop. —Huuskasen
ata v. ropa en gång.

Huude teen a. rimfrost, sublimat. —tu-
ttua v. öfwerdragas med rimfrost, su-
blimeras.

Huuti int. hut, rop åt närstående hys-
dar och memissor, huutijari på de dr-
man-lär, sig meta hut. —itoin ttoman
a. huut. —itoinuus huuden a. huutis-

hyl. -tönnösti -sta. hylöf. -han -maa
-urops hyl; drifwa bort; utpönnig.
huuvasan -ata, -vattefen tella = huo-
kaan, huukaalen.

Huueveen = huude.

Huuvistan ua = huoiatan se huokis.

Häves eksen s. tunut siinn, membroit.

-eksinen isen a. af siinn, ht. membrau.

Havi in s. nöje, nössam tillfälling

(hupa, hupi), arpahavi letterinöje, hu-

-vipaisa fridag, huviksi för to full.

-sala an s. förinustelfort, instigård. -like

kkeen s. tidsfördrif. -itan ttas v. göra

tiden fort, förnöja, roa, flösa. -tus

uksen s. förnöjelse, nöje, flöfert. -ittaja

an s. den som roar, rolighetsmakare,

flöfare. -ittelen tella v. roa smått,

förlusta sig. -vennan ntas v. förmin-

sta, ha att gå åt. -vennus uksen s.

förminstning. -ventelen onella v. för-

minsta småningom, suappa med läp-

parna. -vetan ttas v. ha att gå åt,

småsta mat. (hupa.)

Hyd... se hyt...

Hye ven s. byning.

Hyl int. utrop af affty.

Hymän an s. snöförja, snöglöpp. -ainen

isen a. full af snöförja, ht. snöglöpp.

Hyhyn hkyä v. futtra.

Hylämöittelen tella v. barra, fläfsiva,

sappi h. gallan är i rörelse, wreden

upplågar.

Hys int. utrop af affty, m.

Hykerrän rtsa l. -kertelen rrellä v.

gnida, gnugga, förorsaka ett knarran-

de ljud.

Hykytäri ttas l. -ttelen tella v. fläsa,

bära tungt, springa besvärligt. -tys

-tysen s. fläsnig, tungt löpp. -kah-

-das ttas v. fläsa hastigt, hoppa upp,

springa till.

Hyla = hylje:

Hyllyn yä v. fläsa, gunga. -jarten ttas

v. ha att fläsa, omröra, sja (huljua).

Hyljän -ata v. öfvergifwa, förfästa, för-

-fästa. -ays yksen s. förfästelse, afflag,

öfvergiftning. -ääminen isen v. öfver-

-giftandet. -äys yksen s. öfvergiftet

-tillstånd; mind för lödg. -äelen var.

-näiden ttas l. -jehsin is v. öfvergifta

-den ena öfver den andra, förfästa, ned-

-fästa. -lätti yä v. öfvergiftas. -for-

-fästa (hyllsyn).

Hylje -kteen s. stål, hyljeen rasva tron.

-likeinen isen a. af stål, rit på stål.

Hyllyn kkyä v. fläsa, gungas, gunga.

-kky kky s. fläsnig, gungning. -kky-

-ninen isen s. fläsnig, gungandet.

-kyän ttas v. fläsa, fläsa. -kyyä yk-

-sen s. fläsnig. -kyltminen isen s.

fläsnig. -kyltjä -ka s. fläsa. -kyl-

-telen tella v. fläsa småningom (hulkyn).

Hylkää -hylkä = hyljaan. -ays yksen

-hylkä s. -hky -lyn s. förfästelse, öf-

-vergiftet ting, utstött, affstär, wraf,

-hkyäinen isen s. förfästet minnista,

wraf. -lkäelen var. -lkäilen ttas l.

-lkelen tjella = hyljaisen. -lin ttas

v. förfästet förfästa, affsty, nedfästa,

-lkäen on s. affstydd warelse, utstött.

Hylty yn s. gungning, waggning, hylky-

savi böslera, -maa gungande mat,

-jaa gungis. -yinen isen a. gungande,

-pölg. -yn yä v. gunga, wara pölg.

Hylättelen tella = hylkäilen.

Hymeytän ttas = hymistan, hymeytte-

leh tella = hymistelen.

Hymisen stä = humisen, hyminän sa

= humina, hymistan aa = humina-

-tan, hymistelen ttas = humistelen.

Hymmi in s. jungfru, skonhet (hymy,

impi).

Hymypyrä an a. frodbent, linlande.

Hymy pa s. småleende, mörning, sug,

-huuli småleende läpp, -pää = hö-

-mopas. -ynen sen = hymypää. -yla

an s. framwärd. -yyä yä l. -yelen var.

-yiken ttas v. suga, mha, småle.

Hymailen ttas = hymyilen.

Hyky nyyä l. -nka ngan s. löfhet,

brunn (swinens), on hyngyllansä är

brunnstigt. -käinen isen a. brunstigt.

-käisyys yyden s. brunstighet. -nkyyä

nyytä v. wara brunstigt, brunstas.

Hykahdan (i fl. f. hymkahdan) ttas

v. småle hastigt, gifwa ett småleende.

-oytän ttas v. förmod att småle, fram-

-palka ett småleende. -kaytelen tella v.

framfälla förfästet småleende, smäla, roa,

smästatta.

Hyve peen = hyppi, hyveellinen isen

= hyppinen (tyyvä).

Hype ppeen = hyppi, hypeilen -lla = hypistelen. -perrän rtää l. -pertelen rrellä = hypistelen.

Hyppi pen s. fingerpets. -inen isen *dim.* liten fingerpets, nappa, pris. -pistan aa v. handtera med fingerpetsarna, gnugga emellan fingrarna, fingrera. -pistelen lla v. fingrera. -pisteliä an s. klädfingrig. -pistys yksen s. finsgrering, petning.

Hyppy yn = hyppi, hyppynen sen = hyppinen, hyppysen täysi nappa, pris. -pyllinen isen l. hyppysellinen isen s. nappa, pris (hyppään).

Hyppylä an s. humpel.

Hyppään päätä v. hoppa, dansa. -äys yksen s. hoppning, hopp. -ääjä an s. hoppare, dansare. -ääminen isen s. hoppandet. -ppy pyn s. hopp, dans. -pin ppimen s. hoppinstrument, hypialauta hoppbräde, hypinkengin trippande. -äelen lla l. -ppelen pella l. -peskelen lla v. smält hoppa. -pätän ttaa v. läta hoppa, ha att dansa. -äyn ylä v. hoppa upp, studsa. -äytän ttaa v. ha att hoppa upp, ha att studsa. -äyttelen tella v. läta då och då hoppa upp. -pin ppiä v. hoppa utgållande. -ppinä an s. fortsatt hoppande. -pikka kan s. ett slags dans. -pitan ttaa l. -pytän ttaa v. ha att hoppa fortfarande, wagga upp och ned. -piäys yksen l. -pyäys yksen s. waggning (t. ex. på armarna). -pittelen tella l. -pyttelen tella v. wagga fortfarande, läta safta hoppa upp och ned. -ppeloittelen tella v. springa ledigt, trippa. -pähdän htää v. hoppa till, plötsligt hoppa, spritsta till. -pähdys *adr.* -päys yksen s. sprittning.

Hypristelen lla = hypistelen.

Hyppätelen lla l. -pöstelen, lla = hypistelen.

Hyrisen, hyrinä, hyreksin se hyräjän.

Hyrkki kin l. -käles een s. flump, flimp.

Hyrky ryn = hyry.

Hyrimin ia v. brumma, gorma, bannas.

-inä an s. brummande, bannar. -my yn s. brummande, sorl, stor mångd.

Hyrrä an s. suurra, faststiftwa. -ään atä

suurra, fara fram suurrande. -ään ttaa l. -rrytän ttaa v. fasta suurra, läta fara suurande. -rrylys yksen l. -rry yn s. suurande fart. -rryttelen tella v. fara smält suurande, fasta safta suurra.

Hyrskä an l. -ky yn s. fräsanbe ljud.

-kin ia s. fortfarande fräsa. -ahdän htää v. fräsa hastigt, frusta, prasta till.

Hyrsey yn s. ölfanna, brödfänska.

Hyrsähdän htää = hyrähdän se hyräjän.

Hyrrikas kkaän s. horfrimpt, wignab rofwa. -istyn yä v. frimpta i hop.

Hyräjän *adr.* -raän atä l. -risen stä l.

ryyn ylä v. surra, gnola. -rinä an l.

-ry yn s. surrning, gnolande. -äelen *adr.* -äilen l. -yelen *adr.* -yilen v. gnola

smält, surra safta. -ahdän htää v.

hastigt surra, brista ut. -ahdys *adr.*

-äys yksen s. plötsligt suurande, ha-

stigt sorl. -ähтелен hdellä v. surra

hastigt då och då. -rytän ttaa v. ha

att surra, läta gnola. -yttelen tella

v. läta safta surra, gnola, ajaa hy-

ryttelee äfer stromlande, trallande.

-ään ttaa v. ha att surra, framgräpa

lätt. -reksin ia l. -rehdin htää l. -reh-

telen hdellä v. surra, gnola fortfarande.

-yyn ylä l. -äydyn ylä v. slå sig på

gnolande, börja att surra, h. itkulle

ntbrista i safta grät.

Hysy yn s. stot, buller.

Hyssään atä v. wöjsä, safta röra, be-

handla förfärligt. -ssytän taa l. -ssyt-

telen tella v. wöjsä, fasta safta, lunta.

-ssytys yksen s. safta waggning.

Hytelmä an s. stotagräs (*sparganium na-*

tans) = konnan hytelmät.

Hyde teen = hyttinen.

Hytistyn yä v. frimpta i hop; hufa sig ned.

Hytistän aa = hytäjän.

Hytikyn yä l. -kau aa v. guppa, gunga.

-ytän ttaa v. ha att guppa, wagga.

-ytys yksen s. gupping, waggning.

-yttelen tella v. guppa fortfarande,

wagga safta. -kahdän htää v. guppa

hastigt, knäpa till. -kahytän ttaa v. ha

att guppa hastigt, knäpa till. -kahdys

adr. -käys yksen s. knäp.

Hyttinen isen l. -itynen sen s. wöjsä.

Hytiri in l. -rä an s. mössa, hatt.

Hytylan itaa v. ägga, reta.

Hytäjän aa v. klappa satta, barra, picca.

-lytän itaa v. ha att klappa, låta barra.

Hytalo ön = hyytelö.

Hyve se hype och hyvä.

Hyvä an a. god (*Komp. parempi, Sup. paras*, sällan hyveimpi, hyvin), on hyvällä päällä l. hyvillänsä är mid godt luvne, hyvän päiväinen utmärkt, hyvää päivää god dag! kuka hyvänsä hvem som helst, hyvättekiäiset belöning för en välgärning, hyvin wäl, hyvin kylmä ganstta fall. -vyys yyden s. godhet.

-asti ado. wäl, farmäl, hyvästijättö affstöttagning, jaa hyvästi må wäl! -ainen isen a. något god, wän, o bodt, p. hyväiset affst, sanoa jäähyväiset taga affst, o hyväinen o min wän! o bodt! -vala an l. -vela an l. -völa an s.

behäglig ort. -akäs kkaän a. något god, offadlig. -ve een s. dygd. -vään ita l. -våilen lla v. bemöta wäl, smeta, tydä om. -vaily yn s. smefning. -väiliä an s. smefare, amant. -vin ia v. hylja, tydä om. -vitän itaa v. bemöta wäl, tilltala vänligt, ersätta. -vitys yksen s. godt bemötande, ersättning. -vittäjä an s. som bemöter wäl, ersättare, godtgötare. -ästyn yä l. -äksyn yä l. -veksin ia v. anse för god, gilla, anstaga, wisä sig god, låta sig behöga.

Hyy yyn s. isförja, suömos, rimfrost. -yinen isen a. full af isförja, rimfrostig. -yydyn tyä v. stelnä, frusa till. -yydan itaa v. låta stelnä, tillfrösa, itas, bli isbelagd. -yytymys yksen s. stelnä. -yytyväinen isen a. stelnande. -yytymätöin itöman a. icke stelnande. -yyde teen s. isförja, isbeläggning, rimfrost. -yydin timen s. affstelningsmebel. -vesi kylwatten, astia kylsat. -yittäjä an s. som låter stelnä l. isas, -päivä dag då watten far is. -danne nteen s. isbeläggning, isbildning. -yytämöinen isen a. som har att stelnä, stelnande. -yytelen della v. låta småningom stelnä l. frösa. -yytelö ön s. stelnad spab, gele. -yydelmöninen isen a. som har att småningom stelnä, smått

stelnande. -yydytän itaa v. låta stelnä, affstela. -yydytys yksen s. affstelnä, stelnings befordran. -yydyttelen tella v. småningom affstela, låta stelnä. -yydätän adr. hyttän itas = hyydytän. -yyttö tön = hyydytys. -yyhämmöittelen tella v. gå med rimfrost på sig, gå såsom stelnad, trafta. -yyhäroinen isen s. lindrig stelnä.

Hyyla an s. wilddjurafula, tillhåll.

Hyypittelen tella v. trippa, wara beställsam, äfäs.

Hyypio ön s. bergus (*striz babe*).

Hyypä pän s. spetsig mössa, hympel, toföwipa (*vanellus cristatus*). -äinen dim. liten spetsig mössa, liten hympel. -äinen isen a. ht. mössa, rik på toföwipor.

Hyypynyinen isen a. stel, styf.

Hyysi in l. -ikka käl. -skä an s. afsträte, latrin.

Hyysä an s. foja af trädgrenar.

Hyypyn hyykyä v. sammandraga sig, frumpa ihop.

Hyö = he.

Hyöd... se hyöt....

Hyökkaän kälä l. -kköön kötä v. rusa på, stöta på, öfwerfalla, fatta sig öfwer någon. -äys yksen l. -kkö kön s. öfwerfall, häftigt anfall, pårnsande. — Hyökyyän rytä v. nappa efter.

Hyöky yn s. dyning, fatta swall. -yn yä v. gå i dyningar, bläsa fatta. -ytän itaa v. ha att gå i dyningar, drifwa fram. -yttelen tella v. bringa i swallning, gå swallande.

Hyömaän itä l. -min ia v. fatta uti, angripa. -my yn l. -minä an s. angrepp. -äisen itä v. häftigt fatta uti, rusa till.

Hyöntein temen s. smolt, snas. -einen isen s. inest.

Hyöpyräinen isen a. rundastig.

Hyörin ia l. -ryn yä v. löpa af och an, wara i släng, wara beställsam. -iväinen isen a. fringslängande, fjelände, bestyrksam. -ia an s. fjelare, slängare. -iäinen isen s. bestyrksam menniska. -inä an l. -ry yn s. släng, fjel, bestyrksamhet. -itän itaa l. -rytän itaa v. ha att löpa af och an, låta fjela, påflynda.

• vylainen isen o. joni har. liffiga rō
• törefser, ep. för orm.

Hystyn ya se hyodyn.

Hyodyn tyä o. tillwära, förskofras, haf-
wa nytta. -ty dyn s. tillwärt, förskof-
ran, nytta, hyötymansikka jorbgubbe,
-metsä frodigtwärande fleg, -vesa
rotffott om höken, -ruoho frodigt
gräs på äter, egräs. -tyminen isen
s. tillwärandet. -tyväinen isen o. fro-
dig, afwellsam, sig förskofrande. -ty-
väisyyt yuden s. frodighet, afwellsam-
het. -tyväisesti ado. frodigt, med för-
del. -tyinen isen s. frodig. -tyisyyt
yuden s. frodighet. -tyisesti ado. fro-
digt. -dyllinen isen a. nytlig. -dylli-
syyt yyd n s. nytlighet. -dyllisesti
ado. nytligt. -dytöin tiöman a. utan stoft,
onnyttig. -dytömyys yuden s. onnyttig-
het. -dyttömästi ado. onnyttigt, gagna-
löst. -io don s. rotffott. -tiäinen isen
s. stoft, telning. -dykki kin l. -vykki
kin s. nytta, bättnad. -dytan ttas o.
ha att frodas, gagna. -dytāja an s.
gagnare. -dyttäväinen isen a. gagnan-
de, gagnelig. -dyttäväisyyt yuden s.
gagnelighet. -dyttäväisesti ado. gagne-
ligt. -dyttämätöin tiöman o. gagnlös.
-dyttämättömyys yuden s. gagnlöshet.
-dyttämättömästi ado. gagnlöst. -dyt-
telen tellä o. fmdningom gagna. -dan
taa o. fjunta fram, drifwa upp. -telen
della o. fmdningom tillwära, repa sig.
-Hyostyn ya o. hastigt tillwära, för-
skofras.

Ha, hah = ha.

Hä se hä

Hähyä ya o. snysa, fräsa af wrede.

Häihkenen keia o. salta sig, stillas,
dämpas.

Häijy yn a. styg, sed, gemen, netrig.
-yys yuden s. stygghet. -ysti ado. styggt,
netrigt.

Häkärä an s. rökluft (hakara).

Häikäs tui utrop till att reta afwund-
suntan, ser du! -sian aa o. rova häi-
tis, reta. -siys yksen s. retelse. -ste-
ken -lla o. wisa hmad man fått (för
att reta), reta fortjörande, begäbba,
gåda. -steltöiväinen isen a. retelise,
gådande.

Häikis on s. onb, styggt sed. Häikis
Häikka kan s. oswäsende, larm, uppfällan-
de sandref. -kitan ttas l. häikis
o. stilla. hefda, lugna. -kitys yksen l.
-kiitys yksen s. stillande. -khenen l.
-khen keia o. stillas, upphärd.

Häikaisen sta o. blända, stinra för
(häikaisen).

Häily yn, -yn ya, -ytan ttas = häily
m. fl.

Häilään ata, häilästan aa = häilään
Häiläisen ta l. -raan ata l. -rahan
l. -ritan ttas o. rubba, förwirra, m-
wigla. -iisiä an l. -iitaja an s. m-
wiglare, förbistörare. -iitys yksen
förwirring, uppwigling. -io yn s. m-
örbning, uppehåll, mistag. -iys ja l.
-räyn ya l. -rityn ttas l. -ristyn ya l.
-räännyn ntas o. rubbas, förwirrad,
fomma i örbning, mistaga sig. -riis
yksen l. -ristys yksen s. förwirring,
mistag. -rähdän ttas l. -rähdyttiä
o. rubbas hastigt, taga ett felsteg, gå
målet, gå miste. -rähdys yksen i. ha-
stig rubbning, felsteg. -räytän ttas
stora, hindra, uppehålla.

Häiva an s. himna, stor stiftad, gästgä-
st, ei häivaakaan ide skuten end.

Häkellän ttas o. stappla, flamma. -h-
kelyä o. komma af sig.

Häin häikis o. hosta host, nesa, motarad.

Häkila an s. häckla. -löin ida l. -l-
sen ta o. häckla. -löisiä an s. häckla-
re. -löisemys yksen s. häckling. -l-
tän ttas o. läta häckla.

Häkki kin s. häck, strinda, galler. -kä-
linen isen a. häckegande, en häck fäl.

Häkkyrä an s. knagg.

Häkkäri in s. cyllindersteden i waffel-
-roitsen ta = hatterroitsen.

Häky häyn = haka.

Häkylä an, häkyloitsen ta = häkylä
m. fl.

Häka hä'an s. os, stid, häkavins för-
lant. -ainen isen a. ofig, stidig. -u-
syyt yuden s. ofighet, stidig egenf-
-hakaan häata o. ofa. -hays yksen
öning. -kantenen unella l. -kanten
lla o. ha qwälsniger, wädas af w-
phäka häkantenen talat wädligt. -h-
tän ttas l. -hysen ttas o. wädligt, un-

hämpeä, **hämpeä**, **pähefwa** (hälytys)
hämpeä, **yksen** *s.* dämpning, dämpning.
hämpeä *an s.* dämpare, -kin **käia** *s.*
hämpeä *hämpeä*, utöfwa ett fortfatt
hämpeä, -kään *stä s.* höta till. -kai-
nen *stä s.* flicka i ögonen, blända (häm-
peä).

Hakara *an s.* brunst, tättja, röflust, obe-
haglig, **hämpeä**, -roitsen *tä s.* haudla
 oförfligtigt, förhålla sig.

Hakara *tä s.* wara oröflig, tölpig.

Hakara *stä s.* hälyyn, hälinä = häly,
 hälinen *as s.* hälytan.

Hälyyn **käia** *l.* -kkyilen *lä s.* röras af
 och *an*, **hämpeä**.

Hälyyn **pan** *s.* menniska med stora läp-
 per *l.* stor mun, storsträffare. -ppaan
päia *s.* sträffa, fortala, chifonera.

Hälynen **veta** *s.* källa, hämman, satta
hämpeä, -yaisen *stä s.* gifwa en knäpp,
 häffa till, ge på truten, chifonera
 (hälppeä).

Häly **yn** *s.* buller, larm, strål. -yyyn *ytä*
s. sträla, ströja. -ytän *tä s.* -ysien
as s. äfadsomma ströj, ha att sträla.

Häme *en s.* **Hamälän**, **Hämeenlinna**
Hamälän, -malainen *isen s.* **La-**
waslänning, *s.* tawastländsk.

Hämmeräinen *isen s.* hämmahakki.

Hämi *in s.* bestörtning, förmirring, tulla
 hämille bläbestört, komma af sig, olla
 hämilla wara förbländad.

Hämmeräinen *stä s.* blända, förblända,
 sträla, hämma. -nays *yksen s.* hov-
 blandning, hinder, hejd. -mininki *ngin*
l. -mmeikki *kin s.* oreha, trasfel, huf-
 der, uppehåll. -nieten *nnella s.* litet
 förblända, trasfel, fubbla. -nnyy *niya*
l. -mmenen *mmeta s.* förbländas,
 hämmas, upphöra.

Hämmahakki *kin s.* spindef, hämmahä-
 kin *siuna*, spindefstråd, *h.* verkko *l.*
 kin spindefwäf.

Hämmeräinen *ys s.* hämma, förändras, bli-
 bestört. -ys *yksen s.* hämma, föränd-
 ras, bestörtning. -yminen *isen s.*
 förändradhet. -yminen *isen s.* tätt för-
 ändradhet. -häpeni *s.* hämpeä, yyyden *s.* hä-
 mpeä, hämpeä, hämpeä, hämpeä. *as s.* oberört,
 oberört, hämpeä, hämpeä, hämpeä, yyyden
s. oberört, hämpeä, hämpeä.

Hämy **yn** *l.* **hämpeä** *an s.* **hämpeä**, -yaisen
sen dim. liten hämning, hämpeä *l.*
 hämningen. -yaisen *isen l.* -märsinen
isen l. -melias *aan s.* **hämpeä**, **hämpeä**,
 hämpeä. -yys *yiden l.* -märsiyyys
 yyyden *s.* hämning, hämpeä. -yisestä *l.*
 -märsiästä *ad.* hämning, hämpeä. -yaisen
stä s. förändras, förändras. -märsin *stä*
l. -märsin *tä s.* hämning, bli häm-
 ning, hämpeä. -märsin *rellä s.* hämning
 hämpeä. -märsin *stä l.* -märsin *stä*
s. hämning, förändras.

Hämpeä **yn** *l.* -yilen *lä s.* ströja, ströja,
 häffa (humi).

Hämi *an s.* hämi.

Hämmeräinen *kin s.* hämmahakki.

Hämmeräinen *se Häme.*

Hämpeä *on l.* -onen *sen dim.* ättaradigt
 foru (hämi).

Hän *prt.* ju, dock, wäl, ethän *sina* *mene*
 icke går ju du, syöthän du äter wäl
 (han).

Hän *hän* *pron.* han, hen.

Hängän *nkä s.* -ngin *nkä l.* -ngerrän
rtä s. hindra, afwäja, ställa. -nkä-
sen stä s. härdt tilltala, bestäffa med
 ord. -nkä *an s.* hinderlig.

Hänni *in s.* swart märke, fälsk?

Häntä *häntä* *prt.* då, ju, dock. häntä
 sitte hwad sen då? tuleeko? tulee
 häntä, kommer han? kommer wist
 (emä, entäs).

Häntä *nnän s.* swans, -rumppu *l.* -hu
 swansben, rumpestång. -vyö *swansrem*,
 -vicas *objuden* *gäst*, juoksee *hännä*
sani *springer* *tätt efter* (i swansen på)
 mig. -änen *sen dim.* liten swans. -än-
 nen *isen s.* beswansad, af swans. -än-
 nen *isen s.* beswansad. -änstän *ttä*
män s. swanslös. -änstän *myys* *yiden*
s. swanslöshet. -änstän *kään l.* -än-
 kä *kään l.* -ntä *an l.* -ntä *an*
s. långswansad. -nti *nnin l.* -ntä *on*
l. -ntilainen *isen l.* -ntä *in s.* lång
 swansad, *op.* för warg. -ntä *in s.*
 påhänge, som hänger i hälsna. -ntä
 -ntä *kin s.* *pt.* hämpeä, repstäm-
 par, hämpeä, hämpeä, hämpeä, hämpeä.
 -ntä *ntä s.* swans. -ntä *ntä*
 hämpeä, löpa ätt efter, hämpeä
 remmen.

Häpera *an a.* fum, dunfel. -ryu rya
o. förbrunfas.

Häpeän *adr.* häpeen veta o. flämmas,
blygas. -eemätöin ttöman a. flämlös,
sförfländ. -eemättömyys yyden s. fläm-
löshet. -eemättömästi *adv.* flämlöst,
utan att flämmas. -pia *an s.* fläm,
on häpeissänsä flämmed, häpiän kan-
nus springforn, swinört (*impatiens ne-
li tangere*). -piällinen isen a. flämlig.
-piällisyys yyden s. flämlighet. -piälli-
sesti *adv.* flämligen. -py *ryn s.* blyg-
fel, blygb. -vytöin ttöman l. -vitöin
ttöman a. flämlös, fräcl. -vyttömyys
yyden s. flämlöshet. -vyttömästi l.
-viittömästi *adv.* flämlöst. -velias *aan*
a. blygsam -veliasisyys yyden s. blyg-
samhet. -veliasästi l. -veliasaisesti *adv.*
blygsamt. -peilen lla o. wara blygsam.
-vähän htää o. hästigt flämmas, rodna.
-vetän ttää o. uppwäclä blygsel. -päi-
sen l. -väisen stä o. flämma ut, bringa
på fläm, häda. -väisiä *an s.* hädare,
fländare. -väistys yksen s. hädelse, ut-
flämning. -ventelen nuella o. utfläm-
ma smänningom, blygas.

Happä pän s. brida. -ppään päta o.
brida. -pin ppia o. brida uthällande.

Häpäs ppään s. pl. happaät manf.

Häpsin = hapsin.

Häpsähän htää o. spritta till. -säytän
ttää o. hä att spritta. -sästyn yä o.
häpna.

Härevä *an l.* häreä *an* = herevä, hereä.
Härhään häta l. härhailen lla o. wibde-
ra, oroä.

Härine een = harine.

Härisen stä o. morra. -inä *an s.* mor-
rande. -stän sä o. hä att morra, höta
(heritän). -syttän ttää o. hä att morra,
reta. -stelen tlä l. -syttelen tellä o.
reta smänningom, höta med handen
för att reta. -stys yksen s. retelse,
hötande.

Härkki kin l. -kin kkimen s. wibp,
frälla, härkin heinä (*spergula*), här-
kinräuta fläsiern till flämberebning.
(härkälö, härkain).

Härkyli in = punapää apitas och virna.
Härkyliä *an l.* -äimen isen o. orntris,
bräfen (*pteris aquilina*).

Härkä ran s. ore, -viikko wäclä utan
helgdag, -mies ordrifware, -tuuli wäclä-
lig wind, -jyvä mjölbryga, -papu bond-
böna (*faba*) = härkipapu, -vasikka
tjurfälf, -puu ore (*sorbus hybrida*),
hären silmä = härakan kukka och
luuvana, härkäheina jorbröf (*fumaria
officinalis*), puna härän kieli ortunga
(*anchusa officinalis*), härkäkukka fung-
lus, orgräs (*verbarcum thapsus*), leh-
mä on härissänsä fon är löpff. -även
sen l. -rkö ön l. -könen sen l. -ky-
nen sen dim liten ore. -äinen isen l.
-köinen isen l. -kyinen isen a. af ore,
orrf, häne, härköinen vasikka tjurfälf.
-kämäinen isen a. orraftig. -kämäisyys
yyden s. orraftighet. -kämäisesti *adv.*
orraftigt. -rin rkä o. wara löpff (to),
taga tjur.

Härkäin ämen l. -kälö ön l. wiff,
frälla (härkki).

Härmä *an s.* rimfrost. -äinen isen a.
rimfrostig. -äisyys yyden s. fullhet af
rimfrost. -äänöyn ntyä o. öfwerbragas
med rimfrost. -min iä o. perla, fräfa.

Härnään stä l. -nyttän ttää o. reta t.
ex. en hund. -nöitän ttää o. flämna,
narra (barn).

Härppään päta o. förpla. -pin ppia o.
förpla fortfarande.

Härskyn yä l. -kän sä l. -kään häta o.
gräla, fäbbla, fräla.

Härsy yn s. retelse, retning. -yttän ttää
l. -yttelen tellä o. reta, tuga. -ytys
yksen s. retning, tugging, härsyyskap-
pa ölför som bruden hemtar åt gå-
sterna (härisen).

Härsikäs kkaan a. qwistig.

Hässin iä l. -iskelen lla o. hä samlag.
Häsy yn s. owäfende, trafo. -yn yä l.
-sajan säta o. uppöra, blanda, wäclä-
nas. -yttän ttää o. uppwäclä owäfende,
afhälla, binda. -sähdän htää o. upp-
wäclä hästigt owäfende. -sähdys *adr.*
-säys yksen s. hästigt owäfende. -sä-
köitsen tä o. fläffa. -sittän ttää l. -sö-
ttän ttää o. jaga efter med larm, efter-
sätta.

Hätki en s. rund tid. -kestyn yä o.
bröfa något.

Hätkötän ttää = hötkötän.

Hätsa an s. fösa.

Häytan aa s. dämpa, släcka.

Häta den s. brädffa, nöb; nöbfall, olla
hädissansa fjesta, -hauto nöbdop -hou-
sa fjestare, -kaato nöbdop, -leipa nöb-
fallebröd, hästigt tillagadt bröd, -pakko
nöbdwungenhet, -tika nöbfall, -vara
nöbfallsförråd, hadintuskin med njugs-
gan nöb, hatahataa i största haft, hä-
timmästi som fuaprast, hatimmiten
som hästigaft. -äinen isen s. brädffaus-
de, fjestig. -äisyys yyden s. brädffa.
-äisesti ad. brädffande. -dallinen isen
s. brädffande, nöbig, nöbblidande. -ti
din s. bräd, ilande. -din tia s. ha
bräd, fjunda, fjesta. -timinen isen s.
brädffandet. -äilen lla s. brädffa, fjun-
da, ha brädto. -äilia an s. brädffare.
-liköitsen ta s. fjesta, fuffa. -täytän
l. -tyytän l. -tytän l. -töitan ttää s.
förorfafa brädffa, nöbga, anstätta, bris-
wa på, strämna, förfölja. -tyyttelen
tella s. fortforande nöbga, anstätta på
och på. -täyn yta l. -täydyn yta l.
-täymyn ntyä l. -täännyn ntyä s. bli
påffundad, nöbga, råfa i nöb, anstät-
tas. -täys yksen l. -täännys yksen s.
nöbftältb betägenhet, nöbdwungenhet,
teki hästykseissän gjorde i sin nöb.

Häta an s. furt, rinnande öga. -äinen
isen s. furtöb. -äisyys yyden s. furt-
öbhet. -roitsen ta s. wata furtöb,
ha rinnande ögon.

Hävelias, häveläisyys, häveläisesti, hä-
vitöin, hävitömyys, hävahdan, hä-
ventelen, häväsien, häväistys m. fl.
se häpeän.

Hävenen vetä l. -veyn yta = hävin.

Hävin ia l. -viin vitä s. förfalla, för-
swinna, råfa i armob. -into nuon l.
-io on s. förfall, förlust, ruin. -ikki
kin s. förlust. -verikki kin s. utarmad
meunnika, bankrettspelare. -itan ttää s.
förföra, förfölja. -ittäminen isen s.
förfandbet. -ittäjä an s. förförare. -itys
yksen s. förförrelse, föröbelse, hävityk-
sen kauhistus föröbelsens fluggelse.
-ittelen tella s. förföra ett efter an-
nat, småningom föröda. -vellyn ltyä
s. förföras, förgåa.

Hävahdan htas s. blinfa, göra i en blinse
(hävahdan) jfr. häpeän.

Hävällän ttää s. fluta glupft. -väläs
aan s. glupft. -väläisesti ad. glupft.

Häyhyn yä l. -yilen lla l. -hellän ttää
l. -hoilen lla s. hugga efter, bitas.
-hähdän htas l. -hähtelen hdella s.
hugga till hästigt med tänderna, rus-
sa på.

Häynin ia = häyhyn. -näisen sta =
häyhähdan.

Häyry yn s. os. -yinen isen s. ofande,
full med os. -ytöin ttömän s. oftri.
-yn yä l. -yyn yta s. ofa. -ytän ttää
s. göra os, nedosa. -ytys yksen s. os-
görning. -räytän ttää s. göra hästigt
os, bränna utligt, göra hästigt, häy-
räytä höyhenesi lät dina wingar hä-
stigt os, s. stafa stöfet af dina wingar.

Häs aan s. pl. häat bröllopp, häapaiva
brölloppsödag, -vaatteet brölloppsfäder,
-vero brölloppsagift, häviaa häavero-
ni min brölloppsagift går om intet
d. ä. jag får ej bivaika mitt bröllopp,
jag blir ej gift, olla häissa wara på
bröllopp. - Häinen isen l. -aallinen
isen s. ht. bröllopp, bröllopps, har-
voin häisia päivia brölloppsödagar äro
fällfynta.

Haad se haat

Haalin ia l. -laän lata s. löpa bestyr-
sam omtring, bestyra. -li in l. -linä
an l. -ly yn s. beställsamhet, bestyr-
samhet, stöj (häärin).

Haallyn ltyä s. unfna, bli anbfallet.

Haaly yn s. waggande rörelse, swäng-
ning af och an, stafning. -yn yä s.
röras af och an, stafas, wadla. -ymys
yksen s. rörelse af och an. -yväinen
isen s. rörlig. -yväisyys yyden s. rörs-
lighet. -ymättöin ttömän s. örörlig.
-ymättömyys yyden s. örörlighet. -ytän
ttää s. röra af och an, runta, ruska
på, stafa. -yttäminen isen s. stafans-
bet. -ytys yksen s. stafning, -uhri
westoffer. -yttäjä an s. stafare, wistare.
-yttelen tella s. stafa l. wista fort-
forande. -laän ata s. röras af och an.
-lähdän htas s. hästigt röra l. röras.
-lähtelen hdella s. röras hästigt på
och på (haalin).

Haarin *is* *v.* springa bestrifsam smirting, wara bestrifsam. -*ina* *an* *v.* språng hit och dit, bestrifsamhet. -*abyttelen* tella *v.* wara fortfarande på bestrif. -*rään* *ata* *v.* springa af och au (hållin, hyörin).

Häärän *rtää* = haarin.

Haadan *taa* *v.* afhålla, afwårja, fördrifwa, öda. -*taja* *an* *v.* fördrifware. -*dya* *tya* *v.* afhållas, afwårjas, hindras, haatyä häpman kommer på fram. -*dytan* *ttää* *v.* sätta hinder i vägen.

Hohä *hdän* *v.* hästighet, fart, höhst-löyly starkt bad, anläa höhst giswa fart.

Hoke *kkeen* *v.* bestyr, nämisen hokeet giffastapfar, olla hokeillaan wara bruden.

Hokkeli *in* *v.* näl hudda, ruckel.

Hokkylä *an* *v.* yttad mjölk.

Hokkä *kän* *v.* narg (hukka).

Hokkara *an* *v.* dun.

Hokkora *an* *v.* fawoljerspaross (smör-blominans frömyppa).

Hoka *an* *v.* qwarfa, torrhosta, hokah-*ina* (*verbascum nigrum* l. *sumaria officinalis* l. *campanula glomerata*). -*aisen* *stä* *v.* hosta till, frusta, öfwerfalla med ord. -*kin* *kkia* *v.* hosta starkt (koha).

Holkä *kän* *v.* lunf, traf, gupvande rårelse. -*kkaan* *kata* *v.* lunfa, trafwa. -*kyn* *kkya* *v.* guppa, sätta i swardpande rörelse. -*ktyys* *yksen* *v.* stafning, gupping. -*kyttelen* *tella* *v.* stafa smått, swardpa smått. -*kin* *kkia* l. -*kehdin* *htia* *v.* guppa fortfarande, stutta, trafwa, hokki kotiin pada dig hem. -*kælen* *adr.* -*käilen* *llä* *v.* guppa smått, stolta.

Höllä *an* = hölla.

Holla *an* l. -*llö* *ön* *v.* fös, slapp, lunder. -*llyys* *yyden* *v.* löshet, lunderhet. -*asti* *ad.* löst. -*llyn* *ltyä* l. -*lleen* *lleyä* *v.* löst, bli löstare, löpning. -*lhtan* *ttää* l. -*lhtan* *ttää* *v.* löst, göra löstare, slappa efter. -*lhtin* *ttinen* *v.* på höllottipiet mjöbhyror. -*lhtelen* *tella* *v.* slå sig fös, kävelek li. qur begärdigt.

Holma *an* *v.* myrmafin, tackern.

Holmo *ön* *v.* dumhufvud. -*öys* *yyden* l. -*myys* *yyden* *v.* dumhet. -*mäyden* *ytä*

v. förplumva sig, begä dumhet. -*mäy* *ytä* l. -*mäilen* *llä* *v.* begä dumheter, bete sig täpigt. -*mästyn* *yä* *v.* bli hastigt dum, betagas af rum förwåning.

Holppa *pän* *v.* plabderastig. -*anä* *an* *v.* dumhufvud. -*pasti* *adr.* plabderastigt. -*pä* *an* *ttää* l. -*potän* *ttää* l. -*poittelen* *tella* *v.* plabdra, sträffa. -*ppouen* *pola* *v.* bli plabderastig.

Holpsä *an* = holppa. -*atan* *ttää* l. -*ytän* *ttää* *v.* plabdra, lunfa.

Holsä *een* *v.* mörja, modder.

Holskä *ää* *v.* swardpas.

Holvaan *vata* *v.* öfwerställa, flubba, subda, smutsa. -*äys* *yksen* *v.* öfwerställning, flubbing.

Holo *ön* *v.* strål, strålare, fäne. -*ölan* *ttää* *v.* stråla, stråna, bete sig fångt. -*lajan* *adr.* -*laän* *ata* *v.* stråla öfwerljuddt.

Hönyri *in* *v.* slampbröd.

Homo *ön* = hämo.

Hongin *ukia* l. -*ngyn* *nkya* l. -*nkäilen* *llä* l. -*ngistelen* *llä* *v.* brunma, fust, tala wresigt, snäsa. -*käisen* *stä* *v.* snäsa till. -*ngahdän* *htää* *v.* ryta till, brunma hastigt (hokka).

Honkko *kön* *v.* lunf. -*kotan* *ttää* *v.* lunfa. -*kotys* *yksen* *v.* lunf.

Hönky *ngyn* *v.* fättja, brunst (hos swin). -*ngyn* *nkya* *v.* fättjas, brunstas (hynka).

Honkä *ngän* *v.* hafslust, liten swanning. -*käsen* *stä* *v.* slästa, pusta till, hösta tillgjordt. -*käys* *yksen* *v.* tillgjord höstning. -*ngin* *ukia* *v.* hösta tillgjordt fortfarande.

Hönki *in* *v.* ruckel.

Hopelo *ön* l. -*perö* *ön* *v.* fäne.

Hopisen *stä* *v.* mumla. -*pinä* *an* *v.* mumla.

Hopla *an* *v.* plabdrare. -*lojan* *ttää* *v.* plabdra.

Hopsä *an* *v.* fäne, taf, *v.* fångt. -*ainä* l. -*saan* *ata* *v.* bete sig fångt, fust, fusta. -*ahdän* *htää* *v.* begä en dumhet. -*akko* *kön* *v.* fäne.

Hopakkä *kän* = hopsä.

Hopatan *ttää* = hopisen. -*tyä* *ahdän* = hopinä.

Hörhainen l. **hörhilainen** l. **hörhilainen** *nen* *is* = herhilainen.

Hörkötan ttas = hörkötan. -lys yksen
= hörkötys.

Hörisen sta o. surra, brumma. -inä an
s. surning, brumning. -stän aa o.
stadsomma surning, ha att brumma.
-stys yksen s. brumning. -rähdän htas
o. hastigt surra l. brumma, snarka.
-rähdys odr. -rays yksen s. hastig brum-
ning, snarkning. -rahtelen hdella o.
brumma till då och då, snarka fort-
farande.

Hörkyn kkyä o. brumma, snäsa, tistala
wreitigt, -kötan ttas o. brumma, satta
gnägga ff. hästen som vill ha feber.
-kötys yksen s. brummande, satta
gnäggnung.

Hörppä pän s. något uppsående, -korva
uppsående öra, ep. för mös.

Hörsky yn s. stöfa.

Hörkä an s. fräsande ljud. -kyn yä o.
fräsa. -kytän ttas l. -kyttelen tella
o. stadsomma ett fräsande ljud, ha
att fräsa, ajaa hörskyttelee för fräsande.

Hörtsikas kkaän = härtsikas.

Hörtsä an s. rif bjege.

Hörjä yä o. brumma, surra, staba, hö-
rymatta utan att brumma, utan gny,
lät, säter. -ymättöin ttöman a. icke
surrande, ostablig, säter. -ymättömyys
yyden s. ostablighet, säterhet. -yyu ylä
o. stillas, upphöra.

Hörö on a. fällsam, kay höröksi blir
fällsamt, fastigt. -östelen llä l. -riste-
len llä o. löfna, sätta upp öronen ff.
håsen. -ös öksen s. slummer. -östyn
yä o. bli andtruten efter starkt lopp
(håsen).

Hösö on s. lufs. -ötän ttas o. lufsä.

Höy yä s. stark. -ytän ttas o. göra
starkt.

Höyökkö kön a. tagig, lättfärdig.

Hökötän ttas o. lufsä, nauraa hötköt-
täs prattar högt och med afbrott. -köt-
telen tella l. -kelytän ttas a. lufsä.
-köt een s. lufsä, lufsande rörelse.
-kähdän htas o. hastigt röras från sin
plats, dimpa, stifta m. m.

Höykyä s. dam, höst, flug, flaga, -maa,
-lumi lös jord, snö. -ytän ttas o. flaga
af dam, höst m. m.

Hötö don a. lös, rot.

Höyhen nen s. fjäder, -kenkä lättfotad,
höyhenheinä = hökkora. -heläinen
isen a. fjäderartad. -heninen isen a.
besjådrad, af fjäder. -henetöin ttöman
a. fjäderlös. -henettömyys yyden s.
fjäderlöshet. -hennän ntas o. afplöda
fjäder. -hentelen nnella o. afplöda
småningom, reja fjädrarna, pösa, hög-
färda.

Höyhetelen tella = höyhöttelen.

Höyhö on a. lätt, tanflös. -öttelen tella
o. springa lätt, bete sig tanflöst.

Höykä kan a. rast, s. rasthet, listlighet.
-kin kkiä o. wara rast, yrka på.

Höykky kyn s. skafning, guppling. -kyn
kkyä o. skafas, guppa. -kytän ttas p.
skafa, ha att guppa. -kylts yksen s.
skafandes, guppling.

Höyly s. mjölkhår, glest hår. -yn yä o.
fladdra. -ytän ttas o. låta fladdra
(löyhyn).

Höylä an s. hyfwel, huulihöylä spont.
hyfwel. -atöin ttöman a. utan hyfwel.
-aan ata o. hyfsa. -aaja an s. hyfsare.
-aays yksen s. hyfsing. -äulen llä o.
hyfsa smält. -atän ttas o. låta hyfsa.

Höynä an a. säwitst, oflof. -ahdän htas
o. begå en dumhet, bli säwitst. -ah-
telen hdella o. begå dumheter, bete
sig säwitst.

Höyry yn s. ånga, ångare, -laira ång-
fartig. -yinen isen a. ångande, full
med ånga, af ånga. -yn yä l. -yyu
ytä o. ånga, ångnista. -ytän ttas s.
låta ånga, låta ångnista, förse med
ånga, skafa, rufsa om (så att damm,
stoff war omkring). -räytän ttas o.
göra ångande.

Höyse een s. affas, sägsån. -einen
isen a. snasig, af sägsån.

Höysi in s. binikemast, blodwar, koiran
höysipuu olwon, hälsöry (esburnum
opulus) (heisi). -nen isen a. warig.

Höyskä an a. lös, oduglig.

Höysyn yä s. guppa. -ytän ttas o. ha
att guppa.

Höystö on s. pölsa, snuggat lött och
fett, krydda, läfemedel, fett, gödning.
-tövä an a. mustig, kryddande. -tän aa
l. -töfän ttas o. snuska, krydda, göda.
-töty yksen s. snusning, kryddning, göd-

ning. -te een *s.* pyhä, fryddning, fryddmedel. -ty yn *s.* fryddning. -tyn ya *s.* bli frufwad, fryddad, bli fet, taga till. -tytan ttaa = köystotan.

Höysy ya = höyse.

Höyty dyn l. -tale een l. -to dön l. -de

H.

Id se it

Ies m. fi. se ike

Iha an *a.* glab, månter, *s.* behag. -aan uta *s.* wara glab, fagna fig. -aus uksem *s.* fagnad, förtjusning. -aun uta *s.* bli glab. -astun ua *s.* gläbja, liffwas, bli förtjust. -auten ttaa l. -astutan ttaa *s.* liffwa, gläbja, förtjusa. -aelen sar. -ailen lla l. -astelen lla *s.* fagna fig åt, njuta.

Ihala an *a.* owanlig, sällsam, underbar. -llan lla *s.* beundra, med beundran älska, längta efter. -llus ukxen *s.* beundran, längtan.

Ihana an l. -nainen isen *a.* iutagande, lyfelig, förtjusande. -nuus uuden l. -naisuus uuden *s.* lyflighet, förtjusande egenkap, täckhet. -asti *adv.* lyfsligen, på förtjusande sätt. -naes nteen *s.* iutagande föremål, täckt ting, förtjusning. -naes ntaa *s.* göra förtjusande, förtjuswa, iutantava vittoreff. -ntelen noella *s.* göra smält förtjusande, bete sig förtjust, smickra, smela. -noitan ttaa *s.* göra förtjusande. -nuun ntaa l. -noitan ttaa *s.* bli förtjusande.

Ihan se ihka

Ihdan se ihta.

Ihistan aa *s.* öfwerfwamma. -tys yksen *s.* öfwerfwamning, -janka larr som öfwerfwammas.

Ihka *gen.* ihan *prof.* Ihkaten ihel, alldeles, ihka uusi l. ihan uusi l. Ihkaten uusi alldeles ny, ihan iltasella sent på aftonen.

Ihki (= ihka) *gen.* ihen ndgongang, styndom.

Ihkaan hata l. -hkaan wa *s.* frysta, qveta, begära lhpande. -hka haa *s.* frystning.

Ihko = ihka.

Ihruce een *s.* unter. -einen isen l. -eel-

teen *s.* fjuu, fuas, flinga, rakkauden hoytaleet farlesagnabb. -tyra an l. -tyinen isen l. -toinen isen l. -teinen isen *s.* fuasig, fjunig. -tyelen lla *s.* fryda fuas, fjun, kasta flingor, wara fuasig.

linen isen *a.* underlig, underbar. -eellisyys yyden *s.* underlighet, underbarhet. -eellisesti *adv.* underligt, underbart. -ettolen tella l. -eksin ia *s.* förundra sig, beundra. -etys yksen *s.* förundran. -maan ata *s.* förtrolla, förhæra.

Ihmeno on = ihminen.

Ihminen isen *s.* menniska, ihmiskunta menniskoslägtet, menflighet, ihmisen aieni rikka (*agartus delictans*). -loyy yyden *s.* menflighet. -meninen isen *a.* ht. menniska. -isollinen isen *s.* menflig. -isesti l. -isellisesti *adv.* menfligen. -istyn ya *s.* bli menniska, bli folklig.

Ihmus ukxen *a.* farg, girig.

Iho on *s.* hull, hud, ihovaattset liidwma närmaft kroppen, underkläder, ihokarvainen liifargab, ihohiiri mestelydning = elohiiri, *pl.* ihot kintaga renadt från blår. -oinen isen *a.* ht. hull, gjord af tåga. -okas kkaan *s.* liiftyde, fjorta, *s.* med godt hull. -oan, oamaan = ihaan, ihaamaan se iha.

Ihra an *s.* ister, iherakupu isterbut. -minen isen *a.* af ister, smord med ister. -aan ata *s.* smörja med ister. -aus ukxen *s.* smörjning med ister.

Ihta dan *s.* lust, begärelse, ihdan = ihan se ihka.

Ihven nen *s.* *op.* för abbore, ihvenia ahvenia = ihan ahvenia ihel abborar.

Ihvi ven *s.* swett, swettakt, stank af brunfighet, den inre ihvan af näsfor som toges sednare, mjölftfår, ihvisammal larrmossa. -inen isen *a.* swettaktande, swettig, gjord af den inre ihvan af näsfor.

Ii lin *s.* Iid soffen, linakni Ivenistai soffen.

Iilakka kan *s.* fart, kyta mina hanelle

ilkan näytän nog skall jag gifwa honom fjutö.

ili in l. -liainen isen s. blödigel.

iliehotti tin s. igelfott.

ilii tin s. Itjis sorten.

ijan se ika.

ijainen isen a. ewig, ewärdelig. -isyyt yden s. ewärdelighet. -isesti adv. ewärdeligen. -allinen isen l. -äkäs khaan s. äldrig, älderstigen. -allisyys yden s. äldrighet, hög älder. -atoin tuoman s. utan älder, minderärig. -attomyys yden s. minderärdighet. -astyn ya s. förädras (ika).

ijäi adv. ewigt, ewärdeligen (ika).

lo iken s. ringen i kloka till att lösta fläppsträngen.

lo iken s. of. -olan aa s. spänna i ofet, wara motsträfwig, kifwas. -atelen lla s. spänna smärningem i ofet, wara motsträfwig. -stys yksen s. spänning i ofet, kif.

lkan nen s. pl. ikenet tandfött.

lla uti ff. ewig, ewärdelig, alldeles, ikipäiviksi för ewigt, för alltid, ei ikipäivinä allbrig i werlden, -ramoja ewärdelig, sälgare, -hyvä ewigt god, -raaha ungammal (ika).

llään tää l. -tölen tälla s. rova ti säsom tjuren under brannstiden, samma, snyfka.

llia an a. häftig.

llkuna an = akkuna, ikkunainen isen = akkunainen.

lla = iki, ikusorinto ewig försoning. -uise an l. -uinen isen a. äldrig, ewärdelig, ijan ikuinen gammal som tiden, utäldrig. -uisuus uuden s. äldrighet, ewärdelighet. -uisesti adv. ewärdeligen. -uustan l. -uustutan ttaa s. förewiga. -uustun ua s. bli ewig, obdlig.

lla i'm l. ijan s. lifotid, älder, obegränsad tid, ikapäivät lifobagar, -kauki lifwet igenom, -veli jennärig, -voitto wd äldre äldar, -paoli humnen till halswa äldern, -loppu lastigammal, ijan taitajat op. för wiskhetänderna som samkomma wd full älder, ei ikana l. ikina allbrig, niin ikaan alderha ja, helt myligen, ikaan kuin just

säsom, ei ikaan ingalunda, wist icke, ijanikaikkinen (i ff. f. ijanik.) ewig, ijanikaikkisuus ewighet, ijanikaikkisesti ewigt. -ainen isen a. ht. älder, äldrig, äldrig, alaikainen minderärig, saman l. yksen ikainen jennärig. -aisyys yden s. ärdighet. -aisesti adv. ärdigt. -ään nym ntyä s. förädras.

lkäva an a. långsam, tråftig, ledfam (motf. hapa, hauska), minun on ikäva jag har ledfamt, i. ruoka mat som ej går åt, istun ikäwina sätter och långtids, odotti ihawiin asti wäntade ända till lefnad, ikävan kukka förgåt mig ej (myösotia aorpioiden). -vyys yden s. lefnad, tråftighet. -asti adv. ledfamt, tråftigt. -voin idä l. -voimien ta s. tädna, längta, ha ledfamt. -voiminen isen s. trädandet, längtandet. -voimaemy yksen s. trädad, längtan. -voimia an s. som längtar. -vyötyn ya l. -voistyn ya s. lefna wd, ff. tråftigt, utträdas, ikäwystyi aikojansa lefnade wd sina förhållanden.

llaan ata s. förtala.

llahtan, lahdun, ilakoitsen se ilo.

llet. . . se ilki.

llja an l. -ama an l. -ain amen l. -anko ngon, l. -anne ateen l. -an nen l. -annes eksen l. -jan nen s. hälla, flippighet. -akka kan l. -akeinen isen a. hal, flippig, glansf. -ana an a. flenn, flippighet.

Ilka = ilki. -amainen isen a. sälmastig, tekee ilkamaisiansa bebrifwer sina sälmstycken. -amoitsen ta l. -amoin idä l. -astelem lla s. brifwa gärd, begäbba, förhåfwa sig, sägna sig öfwer andras wlyda. -astelia an s. bespottare, sälm.

Ilki = elki, ihkipintainen illparig, -pintaisuus illparighet. -pintaisesti illparigt, -valtainen sjelfswäldig, -valtaisuus sjelfswäldighet, -valtaisesti sjelfswäldigt. -inen isen a. pahanilkkinen styg. -isyys yden s. pahanilkisyys stygghet. -ilkeisesti adv. pahanilkkeisesti styggt. -ia an a. led, styg, weberstygglig, wämjelig, ilkiä ilma snlt wäber. -keys yden s. stygghet, weberstygglighet, wämjelighet. -iasti adv.

flyggt, vämjeligt. -is on *s.* flygg, gemen waraffi. -lkeen *s.* -lkeon lēā *s.* lēā *s.* icke fly, icke affly, ilkeoska, seh-
da flyr du ej att göra? ei ilkens tart-
tua han flyr att fatta uti. -letan *s.* -letan tīā *s.* wāda affly, minua i-
lettaa jag wāmjēs. -letys yksen *s.* flyggelse, afflywārd warelse. -letelen
llā = ilkestelen (ilka).

Ilka ken *s.* -kas, kkaan *s.* något flygg, obefäglig. -kan kkaa *s.* wara flygg, begabba, wāmjās, frāfās.

Ilkku kun *s.* flyggelse, sve. -uinen isen *s.* spessull, satirist. -kun kkaa *s.* wara flygg, stryta öfwer egen framgång wid andras olycka, hāna. -kutan tīā *s.* wāda affly = iletan (ilki).

Ilko *prt.* spessullt, hānsullt, vämjeligt. -kon kkaa *s.* wara flygg, begabba, wāmjās, frāfās. -kolan tīā *s.* wāda affly. -kottelen tellā *s.* wāda, fortsett affly, bete sig flyggt, hānsullt, stryta öfwer egen framgång wid andras olycka (ilka, ilki, ilka, ilku).

Illitā tīā *s.* -tulen tellā *s.* grāta smätt, lipo.

Illitā *aa* *s.* -telen llā = allistelen.

Illitā *aa* *s.* lōda, reda.

Illo on *s.* icke spessull, minfel, illokirves *aa* med bettet i trubbig wānsel mot spessull.

Illokka ken = illokka.

Ilma an *s.* luftfärd, allt emellan himmel och jord, wind, wāder, tomhet, wāderstred, paha ilma dāligt wāder, ilma nousi idētā omādet uppgid i öfver, ilman puuskat wāderilās, ilman rikheet, giffānningar af wāderwerling, ilman kanei himelwālf, ilmakehā atmosfer, ilman ranta horisont, ilman kulmat i pietet, wāderstredes, tāā ilma et dēttā öfē, tuo ilmaa *s.* il-
mobille hemtar i dagen, drages i lū-
set, elās ilmalla, lefwer af luft, af intet, ilman aita utan det, desuntom, ilman mittan för intet, Ilmajoki Il-
ma foden, ilmabaukka glāda (milens regalia). -anen sen *dim.* antaa, ilma-
seksi gifwer för intet, grātis. -ainen isen *s.* ht. luft, luffig, alpuu uuden *s.* luffighet. -aisesti *adv.* luffigt. -ari

in *s.* -arinen isen *s.* som har att göra med luft, *op.* för smed m. m. -atar tiaren *s.* luffens genius, nymf. -asto on *s.* klimat. -aas ala *s.* braga i dagen, uppenbara, wisa, wādra. -aun uta *s.* -aannun ntua *s.* komma i dagen, uppenbaras, framtrāda. -aus ukken *s.* -aunimen isen *s.* -aantuminen isen *s.* framtrābandet i dagen, fenomen. -aisen sta *s.* hastigt uppenbara, wisa, upplāda (ilme, ilmi).

Ilma *s.* ilmei *prt.* uppenbart, flart. -me een *s.* uppenbarning, fenomen, luoppon ilmeet naturfenomenerna, naki ilmeissä sēg tyblig. -eison isen *s.* uppenbar, tyblig, uppenbart lifnande. -eiseeli *adv.* uppenbarligen, flartigen. -esity yā *s.* uppenbaras, wisa sēg. -esity yksen *s.* uppenbarelse, -kirja uppenbarelsesboken. -etty tyn *s.* -etyinen isen *s.* alldeles lif, han on ilmeity isāns han är lifs-
lefswande sin far, ilmeity piru, sjelfwa fan (ilma).

Ilmi = ilme, antaa ilmi angifwa, hyppa, ilmeity upprebar, gerning, bar gerning, ilmiwālia sēgande eld, tuoleq ilmi kom-
mer i dagen, blir uppenbar, uppdagas. Ilmoinen isen = ilmeinen, ilmoinen Jumala den uppenbare Gudē, si pāā ilmoisma ikāā alldrig under solen, alldrig i wärlden. -oitān Uaa *s.* uppenbara, kungöra, befantgöra. -oitus ukken *s.* tillkännagifwande. -oitaja an *s.* angifware, uppdagare. -oitelen tellā *s.* fortfarande uppenbara, befantgöra (ilma, ilme, ilmi).

Illo on *s.* glädje, on illoisānsa gr glad, ilmielin med glädje finne, -ainen isen *s.* -ollinen isen *s.* -oia an *s.* glad. -okaa kkaan *s.* glad, glättig. -oisuus uuden *s.* glädtyghet. -oisesti *s.* -oisasti *adv.* gladt. -okkaasti *adv.* gläd-
tigt, -oke kkaan *s.* glädjeänne. -ojoin ttoman *s.* glädjelös. -ottomuus uuden *s.* glädjelöshet. -ottomasti *adv.* gläd-
jelös. -aa oa *s.* -oaa aa *s.* -oiaen ta *s.* glädje, wara glad. -oitān tīā *s.* -lahutan *adv.* -laupaa tīā *s.* glädje, minna, laupaa jag kungör glädje, jag ser. -oitus ukken *s.* glädjelöshet, up-
muntring, luffighet. -oitlavainen isen

v. gläblande. -oittelen tella l. -oste-
len lla v. smäkt gläbja, bete sig gläb-
tigt, muntert. -lahdan htaa v. göra
hastigt gläb. -lahdun htaa v. bli ha-
stigt gläb, spritta till af gläbje. -lah-
das uksen s. gläb öfvertrastning. -lah-
telen hdella s. spritta till af gläbje
ofta, vara gläbtig. -lakoitsen ta v.
ha gläda upptåg, hoppa af gläbje.
Illa lla s. aften, -rusko aftenrodnad,
-puoli eftermiddag, -päiva aftenqvist,
iloin aamuin morgon och aften. -anen
sen dim. = illa, iltasella om aftenen.
-ainen isen l. -hallinen isen a. ht.
aften, s. qvällswarb. -aun uta l. -aan-
nun ntua l. -llaston na v. bli aften,
bli till aftenen. -llästan aa v. förse
för aftenen, gifwa qvällswarb, spisa
qvällswarb. -llastelen lla s. spisa af-
tonward. -llastutan ttaa v. ha att bröja
till qvällen, gifwa qvällswarb. -lat-
tan ua v. bröja in på qvällen, hamna
till natten.
Ilkka kan s. hal is.
Iltä tin s. öfverläder på koplugg, naut-
ti Ilksensa nauter på lövet, gratis.
Ive een s. ätbörd if. equivoq, wäsende.
-ijah. -en nen s. stämde, stämfsam.
-etoin ttöman a. stugg, hånande. -eh-
din htaa l. -eilen lla l. -ehtelen hdella
s. hafwa upptåg, puts för sig, göra
uarr, drifwa gäd. -ehäys yksen l.
-eily ya v. upptåg, puts, gäd. -ehtelia
l. -eilla an s. putsmästare, upptågs-
mästare. -voitan ttaa s. förorsaka wäns-
kelse, wäda leda. -voitus uksen s. wäns-
kelse, afsty.
Ives eksen s. fo, lofsur.
Ilkka kan a. fötäftig, något föt.
Immanes nteen a. föt, lyf, angenäm,
teli haavan imanteeksi ställede färets
färtä. -otelen nnella s. tydä om
föfater, wära läder, grina i wäbret
(hugg, lyf). -ntelia an s. lädermun,
garnakb.
Imma eh l. -rtä rran a. föt, föt, an-
genäm. -rrut uen atm. liten och fäd,
fömlig. -rtäb utien s. fädhet. -rran
rtä l. -rtelen rtella s. färdä, smeka,
-rtäb utien s. färdä, smeka, färdä.
-rtäb utien s. färdä, smeka, färdä.
-rtäb utien s. färdä, smeka, färdä.

lia an s. smidrare. -rtti tin s. stensöta,
bergföda (*polydium vulgare*).
Ime een = ihme, imehda htaa =
ihinettele.
Imelinen isen l. imehda on l. imeh-
nolainen isen = ihmisen.
Imela an l. -lta an s. fötig, fötäftig,
gätt, imela äni gätt stämna. -llys
yyden l. -lialhyys yyden s. fötigbet.
-asti l. -lialsesti ado. fötig. -llyn
kya v. bli fötig, mältes. -llyan lta l.
-llytan ttaa v. göra fötig, föfötäta,
mälta. -llys yksen s. fötörmning, mälts-
ning. -loitsen ta v. antaga fötär,
bli fötig.
Imen ea v. suga, bi, imes sormesta su-
ger af fingret, fg. diktar, sugavar.
-eminen isen s. sugandet. -ehä nän
s. sugning. -evainen isen s. sugande,
biende. -emätoin ttöman s. idä sugande.
-eke kkeen s. fugor, bliffr (*polydium*),
fugrör, munstycke. -mi in s. sug, imi-
huoko sugrör. -mäs an s. sugare, bi-
art. -minen isen s. wäpling. -mo
on l. -mu an s. sugande ställning,
sugning, aun on imussa muunen dr i
sugande ställning, inulaitos sugapparat,
imukukka wäpling. -muke kkeen s.
fugrör, munstycke. -misa an l. -misa
an s. hönä, imisa kissa kottkissa, i.
sika sugga. -elen lla l. -mielen lla l.
-eskelen lla l. -eksin ia v. suga smäkt,
suga fortfarande, hälla på att bi. -etan
ttaa v. gifwa att suga, bia, bägga,
amma. -ettaja an s. digifware, amma.
-ettämminen isen s. digifning, amman-
bet. -etys yksen s. digifning, bäggning.
-ettäväinen isen s. digifwande, bäg-
gande. -ettämätöin ttöman s. idä bi-
gifwande. -eeli tilinen l. -rin tilinen
s. spente. -syn yta v. bli sugad, sugas.
Imeno on l. -mo an s. ihmisen.
Impi mmet s. sugfra, stämna tuka
hymfomant. -mmyt mpyen tita. -liten
jungfru, städa källa. -mimikko kotä s.
jungfru, tybedi mpyen yden s. jung-
frubru, jungfrubru. -pien isen s.
jungfrullig. -piyye yyden s. jung-
frulligbet.
Ila an s. ett läge mälte: not. -aun eta
v. draga färdä: not.

Inajan aa = inisen.

Inari in s. Gnare.

Inehmo on l. inihmino on = ihmisen.

Inha an s. elaf, stygg. -akka kan s. uðgøt stygg, wámjellig, æðlig. -ho on s. affsty, wámjelle. -hoon ota s. styggas, wámjas wib, beswáras. -hotan ttaa s. wáða affsty, fòrersaka motwila ja, motbjuda, beswára, plága. -hotus ukxen s. anledning till affsty, wámjelle, beswár, plága. -hottelen tella s. smátt wáða affsty, beswára fortfarande. -hakoin ida s. bete sig stygg, wara swár.

Inhiminen isen = ihmisen. -illinen isen s. menstlig. -illigesti adv. menstligen.

Inisen stá s. qwida, pipa.

Inkeri in s. Ingrid, Inkerin maa Ingermanland. -ngrikko kon s. Ingermanlandare.

Inkko kon s. ilffa, lapsi on inkollaan barnet ilffa.

Inguu nkua s. gnälla, pipa.

Innin ia s. pipa, hywina (insekt).

Insakka kan s. trög, lat, ifrådig.

Intainen isen s. fát.

Into nuon s. själskraft, fantasi, hånryðning, efftas, viban innossa i wredesmod, intomies trossarl, schaman, maget, olla innossa l. innoissa wara i efftas, wara hånryðt. -oinen isen l. -oisa an s. begäfwad med själskraft, hånryðt, efftatig. -oisuus uuden s. hånryðning, efftatigst tillstånd. -oisesti adv. hånryðt, med efftas. -nnollinen isen l. -nnokas kkaan s. begäfwad med själskraft, snillrif. -nnollisuus uuden s. snillrifhet. -nnollisesti adv. snillriff. -ntoon nnota l. -ntoilen lla l. -nnotan ttaa l. -nnottelen tella s. gifwa själskraft, göra hånryðt, bringa i efftas, entusiastmera -ntoon uta l. -ntoudun utaa l. -nnostun ua s. bli hånryðt, komma i efftas, bli ifrig. -nnoitseen ta s. ådagalägga själskraft, wara hånryðt. -nnoksin ia s. ifra, fantisera.

Intiara an s. trollmabel.

Intaa ttaa l. -tatan ttaa l. -ttelen tella l. -tatan ttaa s. freta, pruta, gräla s.

mot, disputera, förneka. -tti tin s. fretande, prut, genströfwighet.

Inun ua s. qwida, pipa, (inisen). -utan ttaa s. ha att qwida.

Ir ir int. utrop till retelse. -Irritan ttaa s. reta.

Ira an = iba.

Irranne nteen s. stark winterfölb.

Irrun ua s. grina, flina.

Irki = irti, irkinainen = irtomainen, irkamoitsen ta = irtonen; irkitauti hypochondri, hysteri (irralinen).

Irmaska an s. grimig warelse, grinulle. -stelen lla s. göra grimas, grina.

Irtas aan l. -tain amen l. -tainen isen l. -tallinen isen s. lättfinnig, lösastig, utswäfwande, liberlig. -taus uden l. -taisuus uuden s. lättfärdighet, lösastighet, liberlighet. -taasti l. -taisesti adv. lättfärdigt, liberligt. -tailen lla s. lefwa öfwerdådigt, wara utswäfwande.

Irtan rran s. obundet, fritt tillstånd, laskea irralle släppa fri, lös. -rtä s. obundet, löst. -rras rtan l. -rtain amen l. -rtainen isen l. -rtonsinen isen l. -rtinainen isen s. lös, ledig, irtain omaisuus lösegenom, irtain mainen ogift qwinna, irtain kalu möbel. -rrallinen isen s. lös, s. hypochondri. -rtaus uden l. -rtaisuus uuden l. -rtonaisuus uuden s. frihet, ledighet, obundenhet. -aasti l. -rtonaisesti l. -rtaisesti adv. löst, fritt, obundet. -rtama uta l. -rtonen rrota l. -rrotun ttaa s. löfna, bli lös. -rrotan ttaa s. göra lös, befria, lösläppa.

Irujain amen s. hushjuc.

Irvi in s. halföppen, grinande, irvisuu l. -hammas grinare, bespottare, ovi on irvillansä börren är halföppen. -in ia s. wara halföppen, grina. -istan aa l. -itan ttaa l. -votan ttaa s. halföppna, grina. -itys yksen l. -istyksen s. halföppning, grin, spe. -ittäjä an l. -istaja an s. som gör halföppen, grinare. -ittelen tella l. -istelen lla s. fortfarande wara halföppen, grina. -istella an s. grinare, bespottare. -istyn ya l. -ityn itya s. öppna sig li-tet, sprida, remna, gifna. -istytän ttaa

o. ha att äppna sig litet, ha att grina. -vo on s. grin, kläwa l. kläpa för beröfslög (pihti).

Isken ed o. klä hastigt, i. tulta klä upp ed, blirtra, i. suonta klä äber, äberläta, i. mieltämi träffa mitt sinne, iske pilvi idasta klä upp ett moln från öfter, ihi silmänsä itaan lastade ögonen åt öfter. -ominen isen s. kländet. -kia an l. -kuri in s. som klär, snäppare. -ku un s. slag, silmän isku blintning, suonon i. äberldtning, iskulintu fogel som slår sina flor i rofwet, p. iskut stommor genom smitta. -elen l. -eskellen o. klä fortfarande hastigt. -esjan itaa o. läta klä, -ettelen tella o. läta östa klä, isketella sanoja pladdra.

Iku an s. kläbbig, unfen, smällös, leipa on iskulla brödet är kläbbigt, maltaat ovat iskulla mallet är kläbbigt, unfet. -kos otgen s. klästeraktig deg. -keyn ylä o. kläbba, hästa wid. -kosten aa o. jäskläbba, täppa. -kostun ua o. bli kläbbig, ösmallig. -kulan itaa o. klätra, limma.

Isa on s. stor, isoisa farfar, morfar, iso äli farmor, mormor, isokumppani nägelsträng, isojuuri edört (*scilla viridis*), isoyrtti (*conium maculatum*), isoläntä l. isomainen l. isomainen något stor, auhenlig. -ous uden s. storhet, storle. -osti äds. stort, storligen. -ohko on l. -ohkolainen isen s. något stor. -oon uta l. -onen ota l. -oonnun ntua s. förfloras, tillwära. -onnaa ntua l. -öutelen onella s. förflora, utwidga. -oilen lla l. -ottelen tella o. wara stor på sig, yhwäs, brösta sig, förhäfwa sig. -oksun ua l. -oksin ia s. anse för stor (isä).

Isoa ota s. hungra (bibl.). -oominen isen s. hungrandet. -oovainen isen s. hungrende. -oovaisuus uuden s. hungrihet, längtan.

Ispina an s. pylla.

Istua on s. sitta, sätta sig ned, sätta sig. istua pöydässä sitta till bords, i. saveen sätää i lerän, tauli istuu seinästä smittar, noussee istualta siirget upp ifrån att sitta, on istualla är sittande sätting, -umainen isen s.

sittandet. -uja an s. sittare, bisttare, -uin umen s. sits, stol, säte, tron, istuintalo sätessärd. -unto nnon l. -unta nnan s. sittning, session, besttning, istantamies bestttare, -oikeus besttningörätt, -työ sittarbete. -unnainen isen s. sittande, s. aflägg, fröwärt. -ukka kan s. moderfata -uelen l. -uskelen lla o. sitta bröfande. -tahdan itaa o. sätta sig hastigt, som hästigaft, sätää plötflikt. -tahdella o. hastigt sätta sig då och då, sätää ofta. -tuudun tua s. komma att sätta sig, klä sig ned. -utan itaa o. läta sätta sig, sätää, plantera, ympä. -utus ukseen s. plantering, istutuslava briffbänk. -uttaminen isen s. planterandet. -uttaja an s. planterare, ympare. -ukas kkaan l. -uke ukkeen l. -uttajainen isen s. aflägg, fröwärt, istukasmaa plantstola, ukon istukas äferrättika (*raphanus raphanistrum*), istukasheina obladt hö. -ukasto on s. plantstola. -utti tin s. plantage. -uttelen tella o. plantera smänningom. -taannun ntua o. sätta sig, smitta.

Isä an s. fader, isäpuoli styffader, isänmaa faderensland, tulee isäänsä litar sin fader. -änen sen l. -so on l. -sonen sen äim. gob fader, far lilla. -ainen isen s. ft. fader, faders, isäinen valta faderswäld, i. lapsi äfta barn, i. jylisee äftan går, i. kuuro plötflikt regustur (af äfta). -äisyyys yyden s. faderstap. -allinen isen s. faderlig. -allisyys yyden s. faderlighet. -allisesti äds. faderligen. -ätoin itöman s. faderlös. -ättömyys yyden s. faderlöshet. -ättömyyden äds. faderlöst. -anta nnan s. husbonde, husfader, wärd. -ännyys yyden s. wärdstap. -nnöitsen ta o. utöfwa husbondevärdet, händs häfwa wärdstapet. -sinti nnin l. -sinuima an s. styffader.

Itara an s. farg, njugg. -ruus uuden s. farghet, njugghet. -asti äds. fargt, njuggt. -darran itaa l. -darten rrella l. -roitsen ta l. -roin ida l. -rakedan itaa o. wara farg, wärd njugg, njuga.

Itikka kan s. träf, insett, husdjur.

Itisen sta v. quida, pipa, lipa.
 Itken eä v. gräta, begräta. -eminen isen
 a. grätandet. -eväimen isen a. grätande,
 grätig, grätfärdig. -eväisyys yuden a.
 grätighet. -ematoin ttöman a. ide
 grätande. -kia an a. grätare. -ku un
 a. gråk, ikulau tärbenet i lästen, -lehti
 daggört, marie tärört (*drosara rotun-*
difolia). -minen isen a. ht. grät, grät-
 tig, i. aika grätotid. -utoin ttöman a.
 grätfri. -allinen isen a. grätfull, tär-
 full. -eilen lä l. -kielen lä l. -kes-
 kelen lä a. gräta smält. -etan ttäa
 l. -kutan ttäa v. framfäka grät, mi-
 nuu iikottaa jag är grätträngd.

Itra an = ihra. -ainen isen = ihrainen.
 Itse en pron. refl. itself, itsekuin en
 hwar, itse olevainen inhöfing, itse-
 mielinen, -pintainen, -päinen egen-
 sinnig, itsepintaisuus, -päisyys egen-
 sinnighet, -pintaisesti, -päisesti egen-
 sinnigt, -valtiass selfherrskare, -valtai-
 nen egenmäktig, -valtaisuus egenmäk-
 tighet, -valtaisesti egenmäktigt, -väins
 selfflot, itsekseni för mig self, itsek-
 senen för sig self, itsestänen af sig self,
 selfmant. -oys yden a. selfhet, egenhet,
 -ekäs kkaan a. egenyttig. -ellinen isen
 a. inhöfing. -eläinen isen a. egenomlig.
 -elo on a. selfständigt wäsende. -enai-
 nen isen a. för en self warande, sub-
 jektiv. -enäisyys yuden a. subjektivit-
 tet. -enäisesti adv. subjektivt. -sanai-
 nen isen a. af sig self warande, i.
 kasvain af sig self warande blanta.
 -sanaisesti adv. selfmant, af sig self,
 hevonen juoksee i. hästen springer fri-
 willigt. -etyinen isen a. selfständig.

-etyisyys yuden a. selfständighet. -etyi-
 sesti adv. selfständigt. -etoin ttöman
 a. medelför; beroende af andra. -etan
 aa v. häka af sig, rosa sig self.

Itä dan a. öster, itakako östfydd, idän kor-
 vainen pohjatuuli nordnordöstlig wind,
 itänaa österland, -mainen östberländsk,
 -maalainen östberläning. -äinen isen
 a. östlig. -älä an a. östlig ort. -alainen
 isen a. östberländsk, östert boende a.
 östberläning.

Idän täa v. gro. -läminen isen a. gro-
 endet. -läminen isen a. groendg, som
 håller på att gro, grobar. -läisyys
 yuden a. grobarhet. -lämatoin ttö-
 man a. ide groende, -ogrobar. -lämät-
 tömyys yuden a. ogrobarhet. -de toon
 a. groende tillstånd. -tä dan a. grodd,
 on idulla l. itusuulla är mid grodd-
 spridning. -tunen sen d.m. liten grodd.
 -tuinen isen l. -uisa an a. ht. grodd,
 som har grodd, full med grodd. -tui-
 suus uuden a. groddbrifedom. -dutoin
 ttöman a. utau grodd. -duttomuus
 uuden a. groddbrift. -dätan ttäa v.
 läta gro, mästa, ha att upphöra, idäta
 idästa pilvi lät ett moln gro upp (upp-
 komma) från öster. -dätys yksen a.
 mälkning, groddbildning. -däte tteen
 a. tillfälle till att gro, panna idätteelle
 sätta att gro. -dattellen tellä v. läta
 småningom gro.

Iva an v. gäd, hdn, sve. -ari in a. gäc-
 kare, bespottare, hånare. -aan ala v.
 göra sve, bespotta, begabba. -aus uk-
 sen a. hdn, begabberi. -aileen lä v.
 brifwa gäd, hämta groft.

J.

Ja prt. och. — Jaahaan, hata v. säga
 ja (och), tala ett och dessamma, heb-
 dra. -hays ukson a. slatder.
 Jaakea an a. styf. -eus uden a. styfhet.
 -asti adv. styft.
 Jaakkinaa aan a. Jakimwaraa soden.
 Jaakkura an a. tubb, klog.
 Jaalaen, ala v. hämsa.
 Jaama an a. allmän främsög, landmäg,
 brojemat, mics on jaamaasa maanen

bröjer. -aan ala v. bröja, föla.
 Jaamehdan htua a. steina, styfna (ja-
 mehdya).
 Jaan se jaka.
 Jaara an a. gumse, bäs (jaara).
 Jaarikka kan a. tubb, smugg, underfat-
 sig menniska.
 Jaarin prt. fringspride, wikt och brudt,
 utförigen, juurin jaarin med tubb och
 smugg. -itan ttäa l. rättelen, tubb a.

utförligen berättla, prata, sladdra. -ius
uksen a. berättelse, prat, snad. -itte-
lia an s. berättare, pratwafare. -itui-
nen isen a. jagolif, berättande af prat.

Jad, ... se jat. ...
Jahka pte, om blott, så snart som, om
-dod, -aan ata l. -kin ia l. -ailen lla
s. säga, jakha, göra, förbehåll, imman-
da, wara emot,

Jahmaan ata l. -an aa s. gnida emot
med hett ljud, roras mödosamt, wid-
låda, myll jakmaa qwarnen går lång-
samt gånande.

Jahmaan ata l. -nustan aa s. släpa, tra-
sta. -nus ukxen s. luns, släpig men-
niska. -nün ua s. gnida, stubba. -utan
täl s. gnida, stubba.

Jaku häin s. jagt, jaktvoodi ställfog-
de. -hään häata s. jaga, larma.
-häus ukxen s. jagning, larm.

Jakaa jaata T. jaan jakaa s. dela, ut-
dela, splita, dela. -aminen isen s. de-
ludel. -aus ukxen s. delning, afdel-
ning, hūsten jakaus härband. -aja an
s. delare. -ainen isen s. pl. jakaiset

delningssåfwar, delningssålar, stäpöl.
-ajainen isen s. pl. jakajaiset delnings-
sålar. -ain amien s. delning, utgrening,
joku jakamessa wid äus grenting, tien

jakain wägaflinnad. -ako a'on s. del-
utlag, splitte, isojako storsplitte, perinto-
jako storsplitte, jakokirja stiftinstru-

ment, jakomies stiftsman, vesijako
wattendelning så att afköppet är så
trod håll, koppajako delning derwid

swor tager hwad han himer. -koinen
isen a. delad, splitad. -koilen lla l.
-kelen ella l. -mekelen lla s. dela

småningom. -sunn uta l. -aannan ntua
s. bli delad, delas, splitas, utgrenas sig.
sönderfalla. -akoon a'ota l. -koilen
lla s. sönderfalla i delar. -Jaotan

ntua s. splita. -tella s. låta sönder-
falla, dela, splitta, nedrifwa. -tus
ukxen s. nedrifning. -ttaja an s. stä-
grare, förstörare. -ttaminen isen s.
nedrifwande.

Jakkara an s. liten bäuf, kumpast.
Jakkariin s. kumpastare. -Jakkariin
Jakkariin s. förmod, stla, (arbeta) träng,
utförligen berättla, sladdra. -aminen

isen s. orskandet. -aja an s. den som
förmodar. -avainen isen a. orskande.

-antebain ttoman s. orsk. -antotto-
masta uuden s. orskande. -antotto-
masti s. orskande. -antotto nnda l. -anta

antotta s. förmoda. -antotto s. berättla,
splita, antebad. -antotto lla s. -mekelen lla
s. orka smätt; fortfarande berättla.

-gaun uta l. -sunnan utua s. bli plan-
drad, afslädd. -se on s. förmoda, så
mycket man för gängen sefar med, af-
delning, beröfswande, ojan jakso tids-

afdelning, tiderjaka. -astan ttaa s. gös-
ra afdelningar; jaksoittain afdelnings-
wis. -soittelen tella s. göra små af-
delningar; jaksoittain afdelningswis.
-soittelen tella s. förmoda. -soittelen tella s. förmoda.

Jaloja an s. -lawa an s. (alms) -lawa
-lawa. -ainen isen a. af alms, almswif.
-lawisto om s. almsfog.

Jalka lan s. fot, jalka juleta fot för
fot, kaivin jaloin torffota; torffobd,
pajain jaloin barfota, jaloin täll fots,

pylvään jalka soitel under pelore, ja-
lan alusta l. antara fotjala; jaksoy-
ten på afwar, jalkaele den första ut-
tagna sidan i wäffas, besättingsfotad,

-juoni fotternes betwde, fuddargarwde,
-kala wattendöla (trifon punctatus),
-lapai oalta barn, -mlen fotgångare,

-mylly sowatqwaru, -patukka gång
till fots, -puoli enfotad som förlorat
ensta foten, -pöytä fotlag, -raha

grundfond, -rauta fotbojor, -rinta fot-
wrist, -torasta ifrån grunden, tuden för-
sta början, -waimo teilla; wäffas,

-waki fotfot, infanteri. -ainen den äm.
liten fot, fotfoda, jalkasin till fots.
-ainen isen a. ht. fot, fotad, kaks-
jalkuinen twäsfotad. -awa an s. lång-

fotad; lättofotad; -awuus wuden s. snäbb-
het. -awusti s. snäbbhet. -ain ämen s.
sigbygel. -ainllkimen s. tramp. -kain

uinen l. -kineen l. fotlogg. -iku
lun s. bant på fötter, långbant. -le
lleen s. ständande ställning; paasi jal-
keille slapp till fötters. -kein oinen
s. fotfoda, strumpfot. -kuri la s. bakka
mot fot. -kainen isen a. förbehåll med
fot, socht; på fot ständande s. ständande

som sättes till underlag, fot, för stål, socka, sockel. -lollinen isen *a.* försedd med fötter. -las aksens *a.* mede. -laste een *a.* ställning på medar, reki on jalasteella släden är i rörelse, på resa, i bruf. -aksinen isen *a.* ht. mede, med medar försedd. -lastan aa *v.* förse med medar, göra medar. -los oksens *s.* fots stället i bädd. -lus uksen l. -lustin imen *s.* stigbgel, fot (sjöt). -lutsi in *s.* strumpfot, socka. -latoi ttoman *a.* utan fot, sockel. -lattomus uuden *s.* brist på fot, sockel. -lotoin ttoman *a.* utan fötter. -lottomus uuden *s.* fötlöshet. -lkaan lata *s.* löpa. -lkailen lla *s.* röra på fötterna, föröka att gå ff. barn, sjuflingar. -loitaa ttaa *v.* förse med fot l. fötter. -loituksein l. -loitusten *adv.* fot mot fot. -loitellen tella *v.* förse småningom med fötter, röra på benen, motionera sig. -lostelem lla *s.* vara i rörelse.

Jallikka kan *s.* liten häst.

Jalo on *a.* ädel, förträfflig, jalopeura lejon, jalomielinen ädelstämud, jalosukuinen ädelbördig. -ous uuden *s.* ädelhet, förträfflighet. -osti *adv.* ädel, herrligt. -nen sen *dim.* ädel. -ostan aa l. -outan ttaa *s.* föräbla, förherrliga. -ostelen lla *s.* bete sig ädelt, värdigt, ha en ädel hållning.

Jama an *s.* fogning, hofpfogning, sammanfogad bel, stark isrand emellan swagare ställen. -me een *a.* fogning, led, som wid hofpfogning. -makka an *a.* sammanhängande, seg. *s.* klimpig mjölk, jamakka noriheina ögontröst (*euphrasia officinalis*). -aan ata l. -mon oa l. -moon ota *s.* hofpoga, hofpbinda, hofpknäta. -maus uksen l. -mous uksen *s.* sammanfogning. -moeninen isen *s.* sammanfogandet. -moja l. -maaja an *s.* hofpogare.

Jamelohtan htia *v.* källa fortfarande, tråta på, gifwa stöd.

Jammaan ata l. -ailen lla *s.* låsta arsbeta, göra utan brist.

Jana an *s.* rad, serie, stred. -akka kan *a.* full med stred, ombunden, styf, stark. -aan ata *v.* rada, lägga i rad. -atan

ttaa *v.* låta rada. -nattain *adv.* radvis (jono).

Janhus uksen l. -hos oksens *s.* den af låda genomträngda hårda delen af barrträd (lyly). -ukainen isen *a.* gjord af sådant träd.

Jankka kan *s.* gräl, tråta. -kkaan kata l. -kutan ttaa *v.* källa, tråta på. -aus uksen *s.* trätning, gräl. -kutua uksen *s.* kätning, kält.

Jankki kin *s.* rätt af bröd, fött, oft, smör sammanfötta.

Jankko kon *s.* alf, bottenjord.

Jannakka kan *s.* giller. -nnahdan htia *v.* råfa l. gå i giller.

Jano on *s.* törst, minun on jano jag är törstig, on janoissansa är törstig, ajaa janolle wäster törst. -oinen isen *a.* törstig. -oisuus uuden *s.* törstighet. -oisesti *adv.* törstigt. -oon ota *v.* törsta. -oominen isen *a.* törstighet. -oovainen isen *a.* törstighet. -oomaton ttoman *a.* icke törstighet. -otan ttaa *v.* wästa törst, minua janottaa jag törstar.

Jannun ntua *v.* uttöjas, uttänjas.

Jantaaan tata l. -ailen lla = jankkaan, jantaus uksen = jankkaus. -tturi in *s.* fäbblare, kältare, knubbig, underfätsig menniska (jaarikka).

Jantukka kan *s.* stor skopa.

Jarajan l. -raan ata l. -risen ata *v.* darra, darra. -raus uksen *s.* darring, ballring. -rahdan htia *v.* darra, hofstigt, strälla till. -rahtelen hdella *v.* darra till flera gånger (jarajan).

Jarho on *s.* isbill, jernstör.

Jarkasuola bergsalt.

Jarmakka kan *s.* bred möja.

Jarnutan ttia *v.* källa, marja på.

Jarru un *s.* hamsjö, hamsjöfä l. skedja.

Jartailen lla *v.* hånfullt skämta, brifwa gåd.

Jaskutan ttia l. -ttelen tella *v.* berättat långsamt, bisfurera. -tus uksen *s.* bisfur.

Jassakka kan *s.* blandad hof, hoftrastling, hinder, liten lista, ovat yhdessä jassakassa äro hoftrastlade, äro i en hof. -koitsen ta *v.* wära hår ihof, tråta.

Jata dan *s.* rad, fäde, verkkojata rad af

flera höffstade nät, kangasj. wäfrad-
ningen utdragen, hammasj. tandrad,
tervasj. lång rad af tjärweb. -dan tea
l. -tean data o. rada, sätta i rad,
utsetta nät så att den ena fästes wid
den andra i en följd.

Jatkan aa o. tillfoga, skarwa, fortsätta.
-aminen isen o. tillfogandet. -aja an
o. skarware, fortsättare. -anto nnon
o. fogning, skarving. -ko on o. fog-
ning, skarving, skar, fortsättning, hö-
gre afbarkning af tjärweb, sanan jat-
koksi till talets fortsättning, jatkorau-
ta snif till högre afbarkning. -ke een
o. litet tillägg, fortsättning. -keinen
isen o. bestående af flera fogningar,
afbruten. -kos oxen o. skar, tillskar-
wadt stycke. -kelen lla l. -keskelen
lla o. tillfoga fortfarande, skarwa smd
stycken. -kaan uta l. -kan ua o. bli
tillskarwad, förlängas, fortsättas. -kaus
-uxen o. tillökning, tillfogning. -ka-
tan ttaa l. -kautan ttaa o. låta tills-
foga, låta skarwa. -kutan ttaa o. tills-
foga, sätta, fäbbla. -kon oa o. skar-
wa större stycken, afbarka högre upp.
-hokelen lla o. skarwa större stycken
fortfarande, afbarka småningom.

Jatustan sa l. -telen lla o. släpa med
tänderna, hånstas, tuffla, mödosamt
arbete. -tus oxen o. tufflande, mö-
dosamt arbete. -taja an o. tufflare.

Jauhan sa l. -hon oa o. mala. -hami-
nen isen o. malandet. -haja an o. ma-
lare. -him imen o. qwarn, -kivi händ-
qwarn. -he een o. mäl. -hanto nnon
o. malning. -ho on o. mjöl, pienet
jauhott fint mjöl, suuret jauhott groft
mjöl, jauhoturpa mjölig mule, hwiit-
mule, jauhupuola mjölon (*arbutus uva*
ursi). -hoinen isen o. mjölig. -hoi-
sus uuden o. mjölighet. -hokas kkaan
o. mjölstark, mjölrik. -hotoin ttoman
o. utan mjöl, mjölfri. -hottomuus
uuden o. mjölbrist. -hoelen lla l. -he-
kon lla l. -heskelen lla l. -hokelen
lla o. mala smält. -hatan ttaa o. lå-
ta mala. -hättelen tella o. låta smält
mala. -hotan ttaa o. bestro med mjöl,
inblanda mjöl. -hotun ttaa o. bli mjöl-
bestänt. -haun uta l. -houn uta o. bli

malen. -hallan ltaa o. mala hastigt
och lätt, låta gå genom qwarnen.

Jaukka kan o. tråta, grål, -hammas
grålmakare, heittää jaukkaa gråla ha-
stigt. -kutan ttaa o. tråta, gråla.

Javin pia o. paras lätt (hund).

Jelma an o. fyllig, kallskinnig.

Jesus ukxen o. Jesus, Jesus tänne Guds
frid! Jesuksen kämmen mariehänd (*or-
chis maculata l. latifolia*).

Jo *pr.* reban, jopa reban ju, jopahan
ju dock reban, ju dock, joko moune re-
ban, joko taikka l. joko eli
antingen eller.

Jo jon *pron. relät.* med partiteln ka,
wanligen efter eufaswiga fasus, joka
hwiillen, som, med part. ki l. kin, jo-
kin någon helst, med ku sammanfatt
joku någon, *prät.* jolen i enlighet hwar-
med, jotenkin på något sätt helst, jo-
tenkuten på något sätt, något så när,
joksikin l. jotensakin l. joksensakin l.
johonki määrään l. joinki määrin nå-
gotunda, temeligen, joinki på något
sätt, jossakin *adv.* jossain l. jossaan
någonstädes helst, jonakin *adv.* jonain
l. jonaan på någon helst (dag, tid),
jon lainen *adv.* jollainen, jon moinen
adv. jommoinen sådan som. *Komp.*
jompri hwiillendera, jompikumpi hwiil-
tendera som helst. — Jolloin *pr.* på
hwiillen tid, då, jolkinkulloin stund-
em, då och då. — Jonne *pr.* hwart,
jonnekin helst någonstädeshän, jonne-
kunne någonstädeshän.

Joeksin se joki.

Johdan htia o. leda, lotfa, anføra, här-
leda. -haja an o. ledare, lotf. -tami-
nen isen o. ledandet. -htavainen isen
o. ledande. -htamatoimittoman a. icke
ledande, oledande. -danto nnon o. led-
ning, härledning. -hde hteen o. ledane
de föremål, ledande tillstånd, ledning,
gärdesgård som leder ned i watten,
on lasten johteella här wärd om barn.
-hto hdon o. ledning, härledning, joh-
tomies lotf, johtoväki följe, process-
sion, johto-aita = johde. -htoinen
isen o. ledande. -hdotoimittoman o.
utan följe, utan ledning. -htelen hdella
o. leda småningom. -htaan hdata o.

leda, lotfa. -htaus uksen *s.* slutledning, slutfats. -hdatan ttaa *v.* leda, hända. leda, beledsaga, anføra. -hdattaminen isen *s.* ledandet. -hdattaja *an s.* anførare. -hdatus uksen *s.* ledning, vägledning. -hdun htaa *v.* inträffa, råfa, johtuu mieleen falla i sinnet.

Jokun uä *v.* flunga enformigt (swanen). -anta nuan *s.* enformig sång.

Joka indekl. i. jokainen isen *pron.* hwatje, joka i. jokaisessa paikassa på hwatje ställe, jokapäiväinen leipä dagligt bröd, jokahinen i. jokahainen hwarenda, jokaikinen hwatendaste (jo).

Joki jöen *s.* elf, å, jokiryytari göttssnåppa (*iotanus glottis*). -kinen i. -konen sen *dim.* liten elf. -kinen ihed *s.* ht. elf, elfrif, -kela an *s.* hent wid elf, åbo. -kelainen isen *s.* inbyggare wid elf. -kioinen isen *s.* Joekis för[samling]. — Joeksin imen *s.* swan (joulseen).

Jokin fe jo.

Jokkelo on *s.* största slaget af taimen.

Jokki kin *s.* warg.

Jokas joaksen *s.* ett slags städ.

Joksahdan htaa *v.* dimpa ned.

Joku fe jo.

Jola an *s.* fara, ingrypning.

Jolahdan htaa *v.* fe hastigt, j. mieleen falla i sinnet.

Jolakka kan *a.* flyg.

Jole een *s.* fin frusning wid isfanten, istråd. -einen isen *a.* frusnad (isfanten), full af istrådar. -ellen la *v.* bilba frusning, bli blibare.

Jolikka kan *a.* mager, slupf, *s.* warg. -kahdan htaa *v.* förfälla, magra hastigt, bli utmarglad, jolkahlansen kasvot asmagratt, glämnigt ansigte. -kän kkua *v.* lunka, stryka fram.

Jolli in *s.* gråtare med hög röst. -litan i. -llotan ttaa i. -llottelen tella *s.* gråta.

Jolma an *s.* suud emellan twänne träff.

Jolo on *s.* lång och mager *v.* ansigte, jolonaama långt margligt ansigte.

Jolppi pin *s.* stimpare, obaga, obugling. -pittelen tella *s.* sentra bröna.

Jolpa an *s.* ful, obuglig.

Jollinen isen *s.* sådan som en tall wära, något så när sådan, något lunda (jo).

Jolu un *s.* häflång. -uun uta *v.* frida fram lätt, röras med fasta buller, gnåla.

Jommoinen fe jo.

Jomotah ttaa *v.* buffa, dunsa på, wårfa.

Jompi fe jo.

Jonkelo on *s.* ett träd som växer frodigt efter des naturliga widningar, som har rygg på alla sidor. -kailella i. -keloitsen ta *v.* rusta, träffa wid ett sådant träd, osäkert åt hwilken sida.

Jongut nkua *s.* ljuda doft.

Jonne fe jo.

Jono on *s.* linje, rad, fara, yhdessä jonnossa i en rad, efter hwarandra. -llan ttaa *v.* draga linje, förfätra i rad. -otus uksen *s.* strecktagning, förfätrning i rad, enformighet. -otan ttaa *v.* bli enformig, slabba i ett inbänd.

Joottari in *s.* flunga, kryda joutturissa gå tätt efter hwarandra.

Jorajan ad. -raan ata i. -risten taa *v.* morra, snorta, brumma. -rina an *s.* mott, snort, brummande. -rahdan htaa *v.* gifwa ett hastigt snorrande ljud, röta emot. -ro on *s.* snarvig, brummande menniska, stöp. -rotan ttaa *v.* hälla komma ett brummande ljud, höra något brummande, wräfa sig, ihka jorottaa gråta högljudt, makaa j. nager och wräfer sig. -rottaja an *s.* brummare, wräfling. -otar tarten *s.* pladdterfa. -rotin ttimen *s.* enformigt brummande ljud, långsam snorrande rörelse, wräffing. -rottis uksen *s.* brummande, wräffning. -rottelen tella *s.* afslafkomma ett fortsett brummande ljud, gråta, åka med sådant ljud. -ru un *s.* brummande ljud, långsam rörelse, sagt. -rus uksen *s.* rög menniska, wräffing. -rutan ttaa *s.* brumma, pladdra, sträffa.

Jorentainen isen *s.* ovanligt lång.

Jorkahdan htaa *v.* göra hastigt, gå fort. -hi i en blink, dimpa.

Jorkotan ttaa *v.* jorotan fe jorajan.

Jorpotan ttaa i. -ttelen tella *s.* rötas långsamt, stulta.

Jorri in *s.* brumma, tinnel. -ttelen tella *s.* brumma, ställa, tala fram.

Jortti lin *s.* jorri. -ttelen ttaa *s.* sopittelen.

Jorra an s. lärskaff.

Jos prt. om, jossan = jos minä, jossas = jos sinä, joska l. jospa, om blott, o att, joskus någon gång (ja).

Jokala een s. långt stöde, stippa, rimsa, lång menniska, styfve. -kellun, lina s. bli lång, löyna, tjoäna.

Jolla den s. lätting, wrätling.

Jolla prt. på det att, för att, jotten = jolla en att, icke jag, jottet = jolla et att icke du m. m.

Joud, se jout.

Jouhi hen s. tagel, joughimata, tagelmast (gardus equaticus), -liniu, sidsenwans (paukilla, garrula), -supras sijertand (anq acata), -puu l. -mänty toll med fua, -hinen isen l. -hut uen om, litt tagel. -hinen isen s. af tagel, -heva an l. -hallinen isen s. tagel, tagelstark, -hikka kan l. -hikas kkan s. tagelwant l. soca. -hetoin, utan tagel. -hettomuu un, tagelbriit.

Jouhdan htaa l. -kahdun htaa s. ha, inkrässa, j. mieleen riua i hä, -kahdus adr. -kaus uksen s. in, träff, påfitt.

Jouka an l. -kka kan s. smal (sonkka). Joukko kan s. hop, mängd, skara, samling, hääjonkko bröllopsfara, solaj, ingehar. -anen sen dim. liten skara. -kotan htaa s. göra hopar, dela i skar, joukotain haptale, i gross. -kol, -kolen tella l. -kkoilen lla s. samla, i skaror, hopa fig. -kkio on s. samla hop.

Joula un s. jul, -kuu december månad. -jullinen isen l. -uinen isen s. ht. jul, viettää joulullista fira julhelg, v. joulua fira jul.

Jouai sen = joutai.

Joudan taa s. ha, tid, vara ledig, huna, tunna, böra, jouten ledigt, obestadt, säsängt, -to don s. ledighet, -pää, tidag, -mies ledig, icke lejd man, -karja icke misjöande l. arbetande, -pää, ungdom, -maa icke besädd, -ti, din = jouto. -tiinen isen s. ledig, -tilas aan s. syfslös, overflam. -tilaisuus uuden s. syfslöshet. -tilaisti l. -tilaisti adr. syfslöst.

-lain amen s. ungdom, -tio on s. dagdrifware. -lava an s. ledig, syfslös, onyttig, säsängt, lumen, puhua joutavia, tala onyttiga saker, lumenbeter. -lavuus uuden s. syfslöshet, säsängt, smäktighet, lumenhet. -lavasti adr. onyttigt, lumpet. -telen della s. ha smätt tid, hinna gång efter annan. -telias aan s. smätt ledig, då och då obehindrad. -teliaisuus uuden s. ledighet. -taannun nua s. råfa ha ledighet. -dutan ttaa l. -dabutan adr. -dautan ttaa s. stäffa ledighet, gifwa tid till, påstunda. -dahdan htaa s. häftigt hinna, ha en stunds ledighet, joudah-taa mieleen rinna i häger.

Joutsen nen s. swan.

Joutai sen s. bäge, sträfe, -mies bäge, styt, constellation stytten, jalkajoutai stor bäge med festramp, vünij, större bäge med fast, kasi, mindre bäge utan fast, lukun j. bägeformig fjäder i lås, vinlun j. stolsträfe, montako jouta talossa burn många bäger d. m. f. män med förmåga att handtera bäge, finnas på hemmanet, hvad är hemmanets mantal? -ittain adr. efter bäge tal, d. ä. mantal. -staan aa s. fjädra.

Joudun tua s. hinna, stunda, råfa uti, bli färdig, joudu avuksi stunda till hjälp, joko joudut työhön finner du redan till arbete? vilja joutuu säden mogna, blir färdig, joutua köyhyyteen råfa i fattigdom, joutuin stundamt. -tu dun s. stundsamhet. -tuisa an l. -dukas kkaan s. stundsam. -tuisuus uuden l. -dukkaisuus uuden s. stundsamhet. -tuisesti l. -dukaasti adr. stundamt. -dukki kin s. påstundande, medel, påstundan. -duskalen lla s. smätt hinna, stunda m. m. -dutan ttaa s. påstunda, brädfä på, pådrifwa. -dutus uksen s. påstundan. -duttoja an s. påstundare, pådrifware. -duttaminen isen s. påstundandet. -dottavainen isen s. påstundande. -duttelen tella s. smätt påstunda.

Jovahdan htaa = joudahdan.

Jovajan aa s. sufa. -veun uta s. börja, jula l. prästla.

Juhke een s. fort, gräl, twist. -ku un

a. småll. -haan ata v. smålla.
 Juhkura an s. slump.
 Jubla an s. högtid, fest, -rothi process-
 sion, -menot högtidsceremonier. -ainen
 isen l. -allinen isen s. ht. högtid,
 högtidlig. -allisuus uuden s. högtids-
 lighet, festlighet. -allisesti *adv.* högtids-
 ligen. -aan ata v. fira högtid, tillstå-
 la gästgäbud. -ailen lla v. tillbringa
 tiden med fester, gå omkring på gäs-
 tögäbud. -lin ia v. tillbringa högtiden
 hos någon. -litan ttaa v. emottaga l.
 förplåga under högtider, tillstålla gäs-
 tögäbud för någon. -litus ukxen s. und-
 sägnad, kalsafering.
 Juhmaan ata l. -min ia l. -mitan ttaa
 l. -mittelen tella v. bulta, uppväcka
 bän. -mahdan htaa v. smålla till doft,
 dimpa. -mahdus *adv.* -maus ukxen s.
 bänande småll. -mu un s. doft buller.
 -muilen lla s. bullra.
 Juhnaan ata l. -nustan aa v. göra lång-
 samt, föla, vråla sig. -nus ukxen s.
 bröl, wråfling.
 Juhta an s. öf, dragare. -dallinen isen
 a. som har öf.
 Juhti din s. juttläder. -inen isen a. af jutt.
 Juhu an s. grål, prat, löst rykte.
 Juka juan s. wattenfall.
 Jukea an l. -eva an l. -einen isen a.
 tjod, stadig, oböjlig. -eus uuden l.
 -evuus uuden l. -eisuus uuden a.
 tjodhet, oböjlighet. -evasti *adv.* starkt,
 oböjligt. -erran rtaa v. arbeta groft,
 grofshugga, tillhysa, wrida till.
 Jukka kan s. gnabb, grål, flykande på
 andra. -kkaan kata l. -kitan ttaa l.
 -kutan ttaa v. källa, mana ibefigen
 på. -kitus l. -kutus ukxen s. källning,
 pådrifning. -kin kkaa v. gnabbas, stre-
 ta, stjuta stulden på andra. -kkia an
 s. grålmalare, benågen att flylla på
 andra.
 Jukkaroin ida v. göra ofta och lätt
 (jukka).
 Jukkeroinen isen a. kår, luf (smäl-
 ningsord).
 Jukko kon s. tufwa, pudel, -maa tuf-
 wigt land, -soelkä pudeltygg. -ova an
 a. tufwig, knölig. -ovuus uuden s.
 tufwighet, knölighet.

Juko ju'on s. öf, draglång i skåbe, hars
 m. m. -lauta i arbetsgåde främsta twär-
 brädet hwari kanten är fästad.
 Jula an s. djers, drifrig. -leus uden s.
 drifrighet.
 Julakka kan a. ful, wanfaplig, fräd
 (julkka).
 Julehdun htua v. bli andtruten, förlora
 andan, fikna. -us ukxen s. andtappa,
 fikning.
 Julki *pr.* uppenbarligen, offentlig, julki-
 suu l. -suinen fristlig. -inen isen a. up-
 penbar, offentlig, anseilig, förträfflig.
 -isuus uuden s. offentlighet. -isesti *adv.*
 offentligen. -inainen isen l. -isa an =jul-
 kinen. -ia an s. uppenbar, i ögonen sol-
 laude, anseilig, ståtlig, framfusig, fräd.
 -keus uden s. öppenhet, offentlighet,
 framfusighet, frädhet. -iasti *adv.* öp-
 pet, framfusigt, frädt. -ikenen l. -ikoen
 ljeta l. leta v. bli uppenbar, wäga,
 icke draga i betänande, djerswas, icke
 fly, tädas, ei julkoe sanoa han vågar
 att säga, tädas icke säga, julkoe lyödä
 flyr ej att fly, drager icke i betänande
 att fly. -kaisen ata v. hastigt öppa,
 offentliggöra. -kaisia an s. offentliggö-
 rare, förfunnare. -listan aa s. funder-
 ra, förfunna. -listaminen isen v. för-
 funnandet. -listaja an s. förfunnare.
 -listus ukxen s. funderrelse.
 Julkka kan *adv.* af julakka.
 Julku lan s. lång stor, lång menariga,
 a. ofatt stor, julkuranta hjufstern. -kah-
 dan htaa v. bli lång och smal, wagra
 hastigt. -kottelen tella s. taga långa
 steg, fara fram ståtligt.
 Julma an s. grym, ful, stygg. -painen
 wildhjerna. -maus uuden s. grymhet,
 fulhet. -asti *adv.* grymt, fullt. -mie-
 uta l. -minen meta v. bli ful. -mie-
 ton ua v. förgrymmas. -mistelen lla
 s. wisa sig förgrymmad, bete sig bi-
 stert. -mistetan ttaa v. göra för-
 grymmad.
 Julma un s. kwallersparoll (smörbrotts-
 man efter blomningen).
 Julmus ukxen s. det pitte fäns lagut
 på näsven.
 Julo on s. swal, flylig, öppen (julkka).
 Jumala an s. gud, Jumalan hattu i

guds beffvbb; edien, jumal-anta gud
hjet, wid gud, epajumala afgub. -atar
taren s. gubinna. -laus uuden s. gu-
bom, gudomlighet, epajumalaus afgu-
deri. -ainen isen a. gubaboren. -alli-
nen isen a. gudomlig. -altisuus uu-
den s. gudomligbet. -allisesti *adv.*
gudomligen. -linen isen a. gubelig,
gubfruktig. -kisuus uuden s. gubelig-
bet, gubettighet. -livesii *adv.* gubeligen,
gubettigt. -listi *adv.* wid gud. -atoin
toman a. gublös, ogubettig. -atto-
mus uuden s. gublösöhet, ogubettig-
bet. -attomasti *adv.* gublöft, ogubet-
tigt. -loitsen ta s. förguba. -loitse-
mus uksen s. förgubning. -loitsia an
s. förgubare. -loitan ttaa s. förfe med
gubar, befölle med gudomligheter.

Jumajan *adv.* -maan ata l. -misen sta
o. bän, fäsa härbt. -mi in l. -mo
o. s. stöt, wäggsmed (*ceymalyz*), fös-
are. -minn a. l. -mu un s. bän,
beller. -mahdan htaa s. bän till ha-
stigt. -mahdus *adv.* -maus uksen s.
hettigt bän l. beller. -mahtelen hdelä
o. träffa till bän och bän. -mitan ttaa
l. -motan ttaa s. bulta på, bänka,
bän. -mistan aa s. ha att bänka, fäsa
med bän.

Jum eon s. isträd på lanternna af fry-
sande watten (jule). -moon ota s.
frysa till på lanternna, wära till wid
lanterna, hopfrympa. -mokeelen lla
s. hopbraga smänningom.

Jumppa pun s. stampning, bänkning.
-putan ttaa s. bänka på, bulta, stampa,
gappa. -putus uksen s. stampning,
gapping.

Jum an = jom, jana.

Jumke ngan s. fullbordan.

Jumki ngin s. mindre tuff. -ngin nkia
s. stäta med tuff, tuffwas.

Jumkka kan s. wäterskud, återwält (jy-
ra). -kkaan kaa s. wätta, föra med
wäterskud, puttra mot, fara.

Jumkka kan s. junder, funderre, klippa-
re. -roitsen ta s. bete sig funderaktigt,
wäta fjellswäldig. -ruus uuden s. juns-
teraktighet, fjellswäld. -rus uksen s.
efterjundera.

Jumkka kan s. tälrot.

Jumkos oksen s. bägformigt wärande
träd, nebböjt t. ex. af snö.

Junnin ntia s. lunfa. -nättielen tälla
l. -nnoittelen tälla s. rödas långsamt,
pösa.

Juntsakka kan a. trög, owig, lat.

Juntta tan s. påningemaffin. -ttaan tata
s. päla med maffin.

Juntti tin s. flump, fälrot. -tura an s.
flumpigt ting, dröl, töp. -tturoitsen
ta l. -tturoin ida s. rödas lungigt,
wära gensträfwig. -tus uksen s. luns.
-tustan aa s. lunfa. -tutan ttaa s.
rödas långsamt med bän, bänka, stampa.

Juntukka kan s. spänffinga.

Juohdan htaa = johda, juohdan htaa
= johdan.

Juokahdan htaa = joukahdan.

Juoksen juosta s. springa, löpa, löpna,
rinna. -sia an s. löpare. -sain amen
l. -suri in s. fringsfrystare. -semimen
isen s. löpandet, rinnandet. -au un s.
lopp, tras, rinnande, flöde, juoksuol-
mu löpknut, -lauta flottbräde, -poika
springgöffe, -puhe squaller, veren juok-
su blodflöd, valkian j. hwitflus, lihan
j. töttesflöd, maidon j. mjölken löp-
nande. -sake kkeen s. löpe, botten-
mjölk. -sulainen isen l. -sulaa aan s.
löpare, springgöffe, fringsfrystare. -se-
len lla l. -sentelen nnella l. -senhe-
len lla s. löpa smält, löpa af och an.
-sutan ttaa s. ha att löpa, låta rin-
na, ha att löpna, aftappa, juoksuuttaa
juoruja löpa med squaller. -sutus uk-
sen s. föranledning att löpa, aftapp-
ning, löpning. -sutin ttiimen s. löpe.
-suttaja an s. den som låter löpa,
löpna. -suttelen tälla s. ha att fort-
farande löpa, låta springa l. rinna.

Juolshdan htaa s. räfa, j. mielen rima
t häget (juon).

Juolas aan s. qwidrot, hwitrot (*triticum
repens*) = juolasvehna (juon).

Juolia an s. långwarig, träffig (juolah-
dan), pryblig, präffig. -leus uden s.
pryblighet. -asti *adv.* pryblig.

Juulo on s. stenöre = juolukka kan.
-leinen isen s. stenig, skändig.

Juolukka kan = juorukka se juon. 7

figt. -aan aa o. framfalle berneq,
bunden på. -aays yksen o. framfalle
berneq bunden på. -adolen aa o. bän-
ner fortfarande. -rähytaden. -tytan
aa o. framfalle föstigt bunden, gif-
ta en bän.

Jykes an a. grof, basant, ofstet, ober-
atetad, hie; jykeh paa tuudt ohi
tut tute; j. visho bel woda uten
gudag; j. leipa stort resebröd, limpa,
mies forbylent nam. -ays yden a.
gufset, helhet; -aai o. grofa, stampt.
-aa rad a. stort resebröd, för limpa.

Jykyt an a. hettost wifpa. -kyla an
a. rund ting, fülle. -kyläimen isen a.
rund, cylindrisk; tite bän, o. liten fülle.
Jykyt kan l. -kan kkaan a. brant, bröd,
fäkt, ennis, stirt, j. sank twärt, stapt
aa. -kays yden a. -kkays yden a.
bushet; haleberrighet, oghet, fäst-
het. -kka o. brant, twärt. -khi o.
berrigt, stapt. -kistelen lla o. en-
lig, sturfas. -hallinen isen a. ud-
göwand; -kama an a. litet wattenfall.

Jykyt is o. gnaga. -aa an a. gnagare.
-kalen lla o. gnaga fäddt. -kytan
taa o. lita gnaga.

Jykytan aa l. -khi aa o. frusta, frakta.
Jykyt an a. brant, bruan, djup dal.

Jykyt kan a. grof, tjock.
Jykytan a. -kkaen a. wätteskott (junk-
t) -kka isen a. pl. jykyksimet
-kkaet; täl wätteskott. -aan aa o.
wäta. -aays yksen a. wättning. -ete-
llen lla o. wätta smidningom.

Jykytan jykytan, jykytelen, jykyt se
jykytan.

Jykyt is l. -kkaan aa l. -kka an l. -kka ya
a. brata, grälla, bulla så bet bratur.
-ind an l. -ko een l. -ky ya a. brat,
buller. -kytan aa l. -kytelen tella o.
förfästa bratande, ha att bullra, bul-
ta fäst. -kytys yksen a. bulatning.

-kytys an a. bulare. -kahan htaa
a. fälla tith brata höstigt. -kahanys
an a. -kkaen a. höstigt brat. -kahan
kalla o. brata tith bē bē bē.
-kahanys an a. -kahan aa o. ha att
höstigt brata.

Jykyt an a. bysty, föstigt.

Jykyt an a. -kkaen hugg broga, larma.

Jykytan aa. -kkaan aa aa jykytan. -kah-
den htaa aa jykytan. -aays yksen
aa jykytan. -kahan htaa aa jy-
khalen. -aays tita aa jykytan.

Jykytan an a. bagtig, ofant:

Jykytan aa l. -kkaen aa. -kkaen o.
bulla, bän, brata. -ind an l. -kaka
kan l. -ky ya a. bän, buller, brat.
-kkan an aa l. litet buller, o. jy-
kytla wate i bulande l. -kytan
isen a. bän, bulande, bulande. -kkaan aa
o. förfästa buller, fästigt bet bän.

Jykytan ya o. gussa, hoppa. -kkan aa
a. ha att hoppa, lita brata. -kkan
yksen a. bulning, bratning. -kan aa
o. brata. -ko een a. brat. -kahan
htaa a. brata i hoppa tith höstigt.

Jykyt an a. fäst, wis. -kkan isen a.
lit. fäst, faga, kahan jykytan alle-
handes. -kkan yksen aa jykyt.

Jykyt an a. fästetorn, torn, jykyt raki
gruta. -kkan jykyt fästetorn. -kkan een
aan. litet torn. -kkan isen a. fästet,
fästet, glöb af fäst. -kkan isen a.
fästet med fäst. -kkan o. fästet-
binge, fästetfäst. -kkan tita
a. utan fäst. -kkan yksen a. fäst
beskrift. -kkan aa a. wän, wänna.
-kkan lla o. fästet wän fäst, fästet
fäst. -kkan aa o. digga fäst.

Jykytan aa aa jykytan och jykytan:

Jykytan htaa o. fästet, fästet. -kkan
isen a. fästetfäst. -kkan htaa o.
yksen a. fästetfäst. -kkan tita o.
fästet, fästet. -kkan yksen a. fästet-
fästet. -kkan htaa an a. fästet. -kkan
tita an a. fästetfäst, fästetfästet.
-kkan htaa tita o. fästet fästet.
-kkan htaa tita o. fästet fästet.

Jykytan an a. fäst, fäst. -kkan yksen a.
fästet, fästet. -kkan aa. fäst, fäst.
-kkan htaa o. fäst fäst, fästet, fästet,
fästet. -kkan htaa isen a. fästet,
fästetfäst. -kkan htaa tita o. ha att
fästet, lita fästet i fästet. -kkan htaa
kän a. fästetfästet, fästetfästet. -kkan
htaa a. fästetfästet, fästetfästet. -kkan
htaa ya aa jähmetyn. -kkan htaa aa
jähmetyn. -kkan an a. fästet, fästet.
-kkan kan l. -kkan kkaan a. fäst,
fästet, fästetfästet.

gånge, källessa, han har lungbän.
 -nära an a. varffarf, senfull. -
 -nytt, -nyden a. senfullhet, fackhet. -
 -västi och senigt, starkt. -onia nimen
 -spännare, töfsan i: läst i bägen.
 -tän, isen a. senig, st. sträng.
 -nytt, -nyden a. senighet. -näisati
 -do. senigt. -näis egn a. musel. -mi-
 -tän, isen a. spänna, anstränga. -mi-
 -tän yksen a. spänning, ansträngning.
 -mittaja an a. spännare. -mittelen
 tella o. spänna smänningom -mittan
 a. o. förse med sena l. sträng, fatta
 styrka. -nä an a. spänst. -niets
 yden a. spänstighet. -näisati och spänstigt.
 Jänära an a. tjock, bastant, groffsmad,
 fatt.

Jänä an a. starkast, strömfåran.
 Jänära, an a. jäntä.
 Jänä tin a. sena, fräst, ei ole jäntia
 an a. sen, fräst.

Jänä, -tyä a. stor och tjock, plump. -yrä
 an a. klumpig, tafatt, brölig.

Jänära, an a. tjock, stark, robust, wide
 (starkt).

Jänä, an a. utbällande, segstien.
 Jänä, -pän a. läte, rese. -ila an a. jät-
 -nimen, (jättegård). -äläinen isen a. en
 jättens familj.

Jänä, -pän a. frubärg, a. böjd ställ-
 -ning. -seino a. vintat, jäsassa står med
 jättema fröfiga t. ex. af löd. -pietyn
 -pän a. fröfiga, styfna af löd.

Järis se järkinen.

Järisen sia l. -räjan och. -rään äla o.
 barra, ballra, ballra. -inä an a. ballf,
 ballrande. -rabdan hää o. ballra ha-
 -liga strällp. -pähdy och. -räys yksen
 a. sträll. -rähyän och. -räytän älä o.
 äfthemma en sträll. -rähytlen och.

-rähytlen tella a. äfthemma sträll
 -räytän och. -läta barra, ha att
 ballra. -räis yksen a. ballf, man-
 -räis yksen a. ballf, ballfäring. -riste-
 len älä o. ha att fortfarande strällva.

-räytän älä o. ballfäring. -räytän tella o.
 ha att ballra, ballfä det ballrar.

-räytän älä o. ballfäring. -räytän tella o.
 ha att ballra, ballfä det ballrar.

-räytän älä o. ballfäring. -räytän tella o.
 ha att ballra, ballfä det ballrar.

-räytän älä o. ballfäring. -räytän tella o.
 ha att ballra, ballfä det ballrar.

-räytän älä o. ballfäring. -räytän tella o.
 ha att ballra, ballfä det ballrar.

-räytän älä o. ballfäring. -räytän tella o.
 ha att ballra, ballfä det ballrar.

-räytän älä o. ballfäring. -räytän tella o.
 ha att ballra, ballfä det ballrar.

-räytän älä o. ballfäring. -räytän tella o.
 ha att ballra, ballfä det ballrar.

Järki rjen a. tillbörligt, fied, ordning,
 förnuft, och. alldeles, alltför, järken.

Järki a. ordning, efter hwarandra, puut-
 tun järkea saknar förnuft, tulla jär-
 keenaa komma till besinning, till sitt
 förnuft, järkiviasa mycket vis, järki-
 suuri alltför stor, järkirikas alldeles

rik, järki järkin med förnuft, alldeles,
 järkin rikas = järkirikas. -inen isen

a. förnuftig, i st. järin (och af järki-
 se, järkis), rahajärkinen inifrånst, min-
 dre wetande, järiskummainen alldeles

besinnerlig. -kera an a. utmärkt för-
 nuftig. -koryys yden a. förnuftighet.

-keraati och. förnuftigt. -rjellinen isen
 a. förnuftig, förståndig. -rjellisyys y-
 den a. förnuftighet, förståndighet. -rjel-
 liseisti och. förnuftigt. -rjetoin älä o.

a. förnuftig. -rjetomays yden a.
 oförnuft. -rjetomasti och. oförnuftig.

-rjetoin isen = järjetoin. -rakayttä
 l. -rakayttain och. i ordning. -rjes-
 tyä yksen a. ordning. -rjestän a. l.

-rjestelen älä a. ordna, bringa i ord-
 ning. -rjestäjä an a. ordnare. -rjestyä
 yä o. komma i ordning. -rjestyttöin

älä o. ordnad. -rjestyttä älä o.
 bringa i ordning. -rittelen tella o. göra
 i ordning, i rad, i linje (gå, resa).

Järki an a. grof, tjock, hel, idel, järki
 lanka grof tråd, järkialeipä och. jär-
 kileipä groft hwardagebröd, järkiaan

l. järkiansa efter hwarandra, helt och
 hållet, strax. -kera yden a. grofhet,
 tjockhet. -äli och. tjockt, groft, helt.

-inäinen isen a. grof, allmoglig, fort-
 farande, epäj, ovanlig, utomordentlig.

-äinen isen a. öfver äret värande
 (fröföfva).

Järki älä a. stor, klumpig, a. klump.
 -kky kyn a. klumpigt stycke, groft
 verktyg.

Järkyn kky a. barra, stakas, runsa,
 mara randig. -ytän älä l. -yttelen
 tella a. staka, runsa. -kähän älä o.

a. staka hastigt, rubbas från stället.
 -kähdy älä o. stakas, rubbas, wric-
 kas. -kähymättöin älä o. orubblig.

-kähymättöisti och. orubbligen. -käh-
 dys yksen a. rubbulig, wridning. -kä-
 lyttä och. -käytän älä o. rubba ha

figt. — kablolen tidells a. snabbaa paa
figt flera gånger. — kablotten a. kabl-
tellen tella v. rabba hastigt flera gånger.
Järkale een l. — kalle om a. groft stult,
klump.

Jarsi in v. skarpsinne.

Jarsylan ttaa v. gnaga.

Jarsin id l. — saan ata v. gnaga. — iske-
len tta v. gnaga fuaft. — isia en l.

— saaja an v. gnagare.

Jarika an a. hård och seg.

Jarsin an v. enstis, öfverallig, omtydlig.

Jarvi ven v. insjö, träff. — isen isen a. m.

litet träff. — isen isen v. rif på in-
sjoar, ht. sjo. — vetoin ttoman a. utan

insjö. — vitoin ttoman a. utan insjöar.

— vetomys yvden v. brist på insjöar.

Jasen nen v. led, ledamot, lem. — isen

isen v. ht. led, bestående af leder.

— nekkisen isen a. med leder försett.

— nys yvden v. ledamotkap. — misto on

v. samling af ledamödet, förtigkän.

— vetoin ttoman v. lematalös. — man

ttaa v. gå lem för lem.

Jaseva an v. frödig, stark.

Jatkyu va v. brata. — kahden htaa v.

brata hastigt, staka till. — kahays ar.

— hays yksen v. hastigt brat. — ke een

v. fortstätt brat. — kahytan ar. — kay-

tan ttaa v. staka hastigt, afslafonima

hastigt brat. — kytan ttaa v. fortstätt

staka. — ka att brata.

Jasahden htaa = jaskahden. — kytan

ttaa = jaskytan. — hays yksen =

jaskays.

Jasakka kan a. sadig, styf, bestant.

— asynny ar. — asynny ntya v. dom-

na, styfna, förtrötta.

Jasappa pan a. groflemmad.

Jatisen sta v. knäsa, stufas. — ina en v.

knäning, stufning. — stan aa v. på att

knäsa, staka.

Jatkytan ttaa l. — ttalen tella v. göra ut-

formma flera gånger, ställa, tugga, ef-

terapa. — tys yksen v. tuggning, om-

tuggning, efterapning.

Jatti in = jappi, jattila ar = jappi-

in, jattilaimen inen = jappilaimen.

Jatan, jatto m. fl. se jaan.

Javin pia = javin.

Jayha an v. råbbare, förprekare, a. trum-

pa, ayin, råbbant. — aan ata a. råbbas

nas, råbbas, råbbas. — aan

Jayka kan a. styf, stark, bestant.

— kyy yvden a. styfhet, styfsmåhet.

— kaiti an v. styf, styfhet, styfsmåhet.

— kaiti an v. kaiti, kaiti, kaiti, kaiti, kaiti

— kaiti an v. kaiti, kaiti, kaiti, kaiti, kaiti

— kaiti an v. kaiti, kaiti, kaiti, kaiti, kaiti

— kaiti an v. kaiti, kaiti, kaiti, kaiti, kaiti

— kaiti an v. kaiti, kaiti, kaiti, kaiti, kaiti

— kaiti an v. kaiti, kaiti, kaiti, kaiti, kaiti

— kaiti an v. kaiti, kaiti, kaiti, kaiti, kaiti

— kaiti an v. kaiti, kaiti, kaiti, kaiti, kaiti

— kaiti an v. kaiti, kaiti, kaiti, kaiti, kaiti

— kaiti an v. kaiti, kaiti, kaiti, kaiti, kaiti

— kaiti an v. kaiti, kaiti, kaiti, kaiti, kaiti

— kaiti an v. kaiti, kaiti, kaiti, kaiti, kaiti

— kaiti an v. kaiti, kaiti, kaiti, kaiti, kaiti

— kaiti an v. kaiti, kaiti, kaiti, kaiti, kaiti

— kaiti an v. kaiti, kaiti, kaiti, kaiti, kaiti

— kaiti an v. kaiti, kaiti, kaiti, kaiti, kaiti

— kaiti an v. kaiti, kaiti, kaiti, kaiti, kaiti

— kaiti an v. kaiti, kaiti, kaiti, kaiti, kaiti

— kaiti an v. kaiti, kaiti, kaiti, kaiti, kaiti

— kaiti an v. kaiti, kaiti, kaiti, kaiti, kaiti

— kaiti an v. kaiti, kaiti, kaiti, kaiti, kaiti

— kaiti an v. kaiti, kaiti, kaiti, kaiti, kaiti

— kaiti an v. kaiti, kaiti, kaiti, kaiti, kaiti

— kaiti an v. kaiti, kaiti, kaiti, kaiti, kaiti

— kaiti an v. kaiti, kaiti, kaiti, kaiti, kaiti

— kaiti an v. kaiti, kaiti, kaiti, kaiti, kaiti

— kaiti an v. kaiti, kaiti, kaiti, kaiti, kaiti

— kaiti an v. kaiti, kaiti, kaiti, kaiti, kaiti

— kaiti an v. kaiti, kaiti, kaiti, kaiti, kaiti

— kaiti an v. kaiti, kaiti, kaiti, kaiti, kaiti

— kaiti an v. kaiti, kaiti, kaiti, kaiti, kaiti

— kaiti an v. kaiti, kaiti, kaiti, kaiti, kaiti

— kaiti an v. kaiti, kaiti, kaiti, kaiti, kaiti

— kaiti an v. kaiti, kaiti, kaiti, kaiti, kaiti

— kaiti an v. kaiti, kaiti, kaiti, kaiti, kaiti

— kaiti an v. kaiti, kaiti, kaiti, kaiti, kaiti

— kaiti an v. kaiti, kaiti, kaiti, kaiti, kaiti

— kaiti an v. kaiti, kaiti, kaiti, kaiti, kaiti

— kaiti an v. kaiti, kaiti, kaiti, kaiti, kaiti

— kaiti an v. kaiti, kaiti, kaiti, kaiti, kaiti

— kaiti an v. kaiti, kaiti, kaiti, kaiti, kaiti

— kaiti an v. kaiti, kaiti, kaiti, kaiti, kaiti

— kaiti an v. kaiti, kaiti, kaiti, kaiti, kaiti

— kaiti an v. kaiti, kaiti, kaiti, kaiti, kaiti

— kaiti an v. kaiti, kaiti, kaiti, kaiti, kaiti

— kaiti an v. kaiti, kaiti, kaiti, kaiti, kaiti

— kaiti an v. kaiti, kaiti, kaiti, kaiti, kaiti

— kaiti an v. kaiti, kaiti, kaiti, kaiti, kaiti

— kaiti an v. kaiti, kaiti, kaiti, kaiti, kaiti

— kaiti an v. kaiti, kaiti, kaiti, kaiti, kaiti

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible]

[illegible]

Kalkun, kala. s. kallo, lid. kalua, kala.
-uus, ukua. s. kalloing, vrefning.
Kalu an. s. ting, fof, reffas, fuogard,
gohakut, förefas, kauppekala, han-
deltuoto, rookakalu, matvaka, vifka-
alier, haonekaku möbel, kalunkirjoitus
brenntekning, kalvin aika, torgin,
panna, kaluan, tactia. -uinen, isen s.
hi. ting m. m. -ollinen isen s. lan-
het, fofet, och ting, behållen. -uton
työmaa s. utan, ting l. redöf, mälös.
-utomaan, uden s. redöfhet, -uto-
maati edo, redöft.
Kalup, ua l. -uun uta = kalvan.
Kalvan, aa l. -aan ala. s. flafva, guaga,
fläkt. -uus ukua. s. flafving, guaga-
ning, fläktning. -aja an. s. guagare.
-vin imen s. flafverfing, -veten tila
v. guaga, smält (kalpa).
Kalvas aan l. -via an h. -voimen, isen
s. flugga fplig, blef, utmängd. -ve
een s. fluggrif, plats, tylo, -akka han
s. blefaktig, -vehdin tila, s. beflugga,
bli fplig, kalvehiva l. -vehivainen
isen s. fluggrif, -venen veta l. -ve-
tun tila s. blefna. -vieten aa v. göra
blef.
Kalvo an s. hinna, rydman, kala, mela
långådet (dampreng), silman k, ögon.
hinna, farr, hanna h. gröfarr, mak-
aan k, mätet öfver lefvern, vedga kalvo
mattenyta. -oimen isen s. huanftig,
färfelt, med hanna, gjord af hinna.
-oimen uuden s. huanftighet. -oimen
maan s. utan hinna.
Kalvoim, oman l. -voim imen l. -oimen
aan s. handloffa, mästare, mästare.
-oimen isen s. hi. handloffe, s. pl.
kalvoimet auktorimara, mästetter.
Kavostelen tila = kalvelen, fa kalvas.
Kama, aa, s. dän, doft, buller, fräp,
blandade fater. -akka han v. doft, m-
fiter. -hdan tila s. fuallo doft. -ah-
dua, ed. hana uuden s. doft fuall, -ah-
tolen idella s. fuallo till doft, -ah
dän, -abutan ed. -puten tila s. fhabo,
kamua en. doft fuall, -danga, id med
fådan, id.
Kamala an s. fällsam, hant, biftelig.
-oimen isen s. något, fällsam. -oimen
uuden s. fällsamhet, kamfhet. -oti

ado. fällsam, hemst. -loitsen ta v. anse för fällsam. -llun ltua v. bli fällsam, hemst, mulna.

Kamana an s. tvärbast öfwer börren, fals. -no on s. grotta, håla. -noitsen ta v. falsä.

Kamara an s. swäl, den öfwersta hårda ytan af något, maan k. jordswäl.

Kameikko kon s. berg fullt med hålor, grottor.

Kamellan ltua l. -erran rtua v. slå bugter, slingra sig, stifta sig. -llun ltua v. krosna, slå sig i bugter, bli qwar på sin plats.

Kameuden utua v. börja hastigt.

Kamia an s. bos, witbrig. -isen sta v. båna, dost ljuda. -ina an s. dost buller (kama, kamu).

Kammahdan, -ahdan, -ahutan, -astun, -ahdan se kamme.

Kammakko kon s. stulle, öfre wåning, gömställe.

Kammaska an s. war.

Kammi in s. långbänk.

Kammio on s. sammare, lepok. hwilokum, sängsammare.

Kammitsa an s. band omkring foten, bojer.

Kammo on s. rhyning, fasa, försäran, affty. -on oa l. -oon ota v. rysa, fasa, affty. -oun uta v. få rhyning, hisna, affty. -oksun ua l. -ooten ua v. anse för rysligt, hisna åt.

-otan ttaa l. -outan ttaa v. wäcka rhyning, insaga fasa, komma att affty. -otus ukxen s. inagning af fasa, affty. -ottelen tella v. fortfarande insaga fasa, bete sig fastlig. -nemenen meta v. bli fastlig. -mmahdan ltua l. -mmahdan ltua l. -mmastun ua v. bli intagen af hastig fasa, hisna.

-mmahdus sdr. -mmaus ukxen s. has sig fasa. -mmastelen lla v. intagas fortfarande af fasa, gå fäsande. -mmahutan sdr. -mmautan ttaa v. insaga hastig fasa, försträcka.

Kamo on = kammo. -okas kkaan s. affsträcka. -oon ota = kammoon. -otan l. -ostutan ttaa = kammotan. -oksun ua = kammoksun.

Kampa mman s. sam. -anen sen dim. liten sam. -mpaan mmata l. -mpai-

len lla v. samma. -aus ukxen s. samning. -aaja an s. sammare.

Kampean sdr. kampeen mmeta v. braga åt sidan, braga i tros, hindra, förswära. -ela an s. sned, stef, s. slunbra (*pleuronectes platessa*), kampela kieli styf tunga, trögt tal. -elauus uuden s. snedd, stefhet. -elasti sdr. suedit. -elias aan = kampela.

Kampi mmin s. troligt handtag på skran, wef, fotsteg till åfdon, tramp i fyrklofot, arm i klofot deri strången är fastad, kampirauta wessjernet i spinnrodsbjul l. sågawarnsare. -ihita hdaan s. klofsträng. -iainen isom pl. -iaiset störskalas då skran får wörtlågga. -mmin mpia v. slifwa, slättra (wefwa?). -mmertelen rrolla v. slingra sig, fasta sig hit och dit, sätta sig till motwårn.

Kanppaan pata v. kämpa, städa foten för en för att få honom att stupa. -ppaus ukxen s. kämpning. -aikem lla v. kämpa smält, sträwa, åflas.

Kamppi pin s. jers = kamppikarhu (ahma), ångel, hertarl.

Kampura an s. trumböj, trolig, tölpiq. kampurajalka trolfent. -roitsen ta l. -roin ida v. gå trolfent, wara trög.

Kamsu an s. palt, blodfot.

Kamu un = kamina. -un ua v. båna, dost ljuda, slifwa, slättra. -uun ua = kamisen. -ulainen isen s. svöfe, hin onde.

Kana an s. höna, duswa (insekt), kanapoika tydning. kanan varas hönsstjnf, barhuswad, kanan marja smörbår, swinbår (*cornus suecica*), kanan jelka = sananjalka, kananjalet twåhjulig färra = raphhöna, kanan kaali (*barbarea vulgaris*), on kanan kaalina är ohjelp-

ligt sönder, kanan ruoho trampgräs (*polygnum aviculare*), kanan nokkimi-

sen ruoho stjernört (*stellaria media*), kanan silmä stjernört (*stellaria graminæa*), metsäkana båtripa (*lagopus subalpina*), pellokana raphhöna (*perdis cinerea*).

-anen een dim. liten höna. -ainen isen a. rif på höner, af höna. -allinen isen a. hönssegande. -ettoin ttoman a. utan höns. -ettomus w-

den s. hönsbrist.

grund, on hyvällä kannalla är på god fot, samalla kannalla på samma fot, i samma stid, pitää kannallansa häll-ler på samma fot, i samma stid, i stund, olla kannoilla wara på hälarina, på bafmedarna, olla samaa kantaa hörsä till samma art, slag, race, luoda kesken kantaa fj missfall, lasta foistret, sormuksen k. fladen på en ring, n-pin k. fäste på en snapp, kuun k. månens horn, leivän k. brödfant, nuolen k. fjäder på en pil, kaksikanta nuoli tvåfjädrad pil, med fjäder på två sidor, viisikanta femhörning (margif figur), kuoselin k. stelen på spinnredskap, kantasiemi murkka (*morehella asculenta*). -anen sen *dim.* häll, flad m. m. visoa reen kantasilla stå bafom på slädmedarna. -unikka kan s. det yttersta af något, rand, kant, slut, bafända, stög, leivän k. brödfant, puolen ikäkannikkaa halfwa lifvet igenom, katoova kannikka försvinnande kant, annalfande slut. -nnas aksen s. bafändan af slädmeden, smalt näs, ds. -nnatoin ttoman a. utan häll, kant, i grund slut, alldeles ätgången: -nnus ukxen s. sporre, larpst trollinstrument (bars i påse), -ruoho baggskälar, fäpgräs (*alechemilla vulgaris*), kukon kannus turppsporre, riddarsporre (*delphinium consolida*), seisoo kannuksilla står bafom på medarna. -noustan aa s. sporra, gifwa sporrar, fära. -nnustin imen s. bafremmen på sidor. -nnustaja an s. sporrare. -nnustelen lla s. smdtt sporra.

Kannan ntaa s. bära, föra, gd hafwande, fransföda, anflaga, bestylla, vaimo kantaa lasta hustrun bär ett barn l. går hafwande med barn, lehmä k. fen bär l. framföder, kantaa hänestä siita besjöller honom för det. -lama an s. börda. -lamoinen isen s. börda, frukt. -taminen isen s. bärandet. -taja an s. bärare, föderska, anflagare. -lavainen isen a. bärande, hafwande. -lamatoin ttoman a. icke bärande, gall. -lamus ukxen s. börda, förtöning. on kantamuksissa är i bärning, häller på att föda fram. -ato naon s. bär-

ning, häll, kantolapsi ett barn som bäres på armen, oimaa k. synhäll, synwidd, pyssyy k. böghäll. -nnanto naon l. -nnanta naon s. bärning. -noimtimen l. -ntuimä tamen pl. kontimet l. kantimet bärremmar, bär. -nnikka kan l. -nnike kkeen s. band hwari något hänger, gehäng. -nne nteen s. bärning, anslagelse, färomål, kannokirja flagotristi, kanteen alainen anflagad. kannettu tun part. pass. buren. -nnellinen isen *dim.* buren, febb af. -ntelen nolla l. -nneskelen lla l. -nnekselen lla s. bära smdtt, bestylla, sqwalltra. -ntelemus *adv.* -nnelmus ukxen s. börda, anslagelse, sqwaller. -nnelma an l. -lmoinen isen s. börda. -ntelia an s. anflagare, sqwallrare. -nnatan ttaa s. låta bära, föra, uppbära, urprätthälla, uppehälla, tälla. -nnattaja an s. urpbärare, upprätthällare, uppehällare. -nnatus ukxen l. -nnato tteen s. urpehällning, underföd, housuin kannatus hängsel. -nnatin ttimen s. urpbärande ting, underföd, pelare. -nnattavainen isen a. bärande, urpehällande, sig bärande, lönande. -nnattamatoin ttoman a. icke bärande, icke lönande. -nnattelen tella s. smdtt uppbära, uthärda, fäbbias. -ntaun uta s. bäras, bli buren. -nnattutan ttaa s. låta bära, låta underföda (kanta).

Kantele een s. harpa, kanteleen kieli harfsträng, kanteleen joutsu harpstråte, soittaa kanteletta spela på harpa. -ntelo on l. -nteloinen isen l. -ntervo on *dim.* liten harra.

Kansi naon s. lock, taivaan l. ilman kansi himelohwalf, sillan kansi brogång, brobotten, kurkun kansi tungsten, menä kanten bli betäckt, öfwerdraget. -nnellinen isen a. med lock fersedd. -nneloin ttoman a. utan lock. -nnetomuus uuden s. lockbrist, locklöshet.

Kanto naon s. stubbe, -isa stamfater. -onen sen *dim.* liten stubbe. -oinen isen a. stubbig. -oisuus uuden s. stubbiget. -nnisto on l. -nnikko kosa l. -nnos ukxen s. stubbrist platé (hannan). Kantaman atä s. gråla, träta.

Kantaaan tata o. sjuunga *chorfang*. -ttaus, uksen *s. chorfang*, -viikko *gångwedan*, bönnedau, -paivai *gångbagarna*. -turi in *s. chorfangare*.

Kantara an = intara.

Kantura an *s.* med rötter uppryckt stub-
be, bröl, buswedagg (*cucubalus bahen*),
a bjö hit och dit, mångtrofig. -ainen
a mångtrofig. -tus uksen *s.* frofjot,
op. för bestap. -roitsen ta o. gd L. lö-
pa frött.

Kanukka kan *s.* smödbär, swinbär (*cor-
nus suecica*).

Kapa van *a.* torr så det framlar, sol-
torfab, -kala torrfis. -ajan vata *s.*
framla. -ahdan htaa *s.* framla hastigt,
smälla doft, fryla i. torfa plöteligt id
något framlar. -ahdus *adr.* -aus uk-
sen *s.* plöteligt frammel, rasel. -aun-
nun *adr.* -aunnuu ntua *s.* bli torr,
hårdna (kapisen och kapuun).

Kapakka kan *s.* frog.

Kapale een *s.* trädbit, trädstum, flabb.
-ehdan htaa *s.* tungt framsläpa, fram-
grida.

Kapale on *s.* linda, -vyö lindeband.
-oitsen ta l. -oim ida *s.* linda.

Kapastelen lla *s.* snafwa, flinta.

Kapelo on *s.* brist. -likko kon *s.* trångs-
mål, swårighet.

Kapela un l. -us uksen *s.* kamp, fäst-
ning.

Kave pörn *s.* mareffe, creature, op. för
människor och djur utmärkande förs-
träfflighet. -po von l. -ponen sen
dim. = kave, kavon kipu barnsnöb.

Kapera an *a.* pigg, listig.

Kaperran rtaa *s.* knappra, fryla med
något smält. -portelen rrela *s.* knap-
pra smält. -rrus uksen *s.* knappring.
-rtaja an l. -rtelia an *s.* knapprare.

Kapitan ttaa *s.* fara lätt, stryka fram
med fart (kapitan).

Kavin pia *s.* flifwa (kapuun).

Kapia an *a.* smal, trång, suäf. -pens
uden *s.* smalhet, trånghet. -asti *ado.*
smält, snäkt. -akha an *a.* något smal.
-poinen isen *s.* smal. -penen vela l.
-pennun ntua l. -piatun un l. -ve-
tan ttaa *s.* smalna, bli trång. -ven-

nan ntua l. -ventelen anella *s.* gö-
ra smal.

Kapine een *s.* småsal, effelter, olla hy-
vissa kapineissa wata wäl efiterad.

Kapines een *s.* itsten människa, djur som
gera bites, sojuswer (kave).

Kapio on *s.* hjälm, stormhatt, hästhof,
pl. kapiot brudgäfvor. -einen isen
dim. liten hof. -otoin ttoman *a.* utan
hof, utan hjälm (kavio).

Kapisen sta *s.* framla doft, snarfa,
pragla, larma: -ima an *s.* doft fram-
mel, larm, upprot. -inainen isen *a.*
larmande, upprotiff. -inallian isen
a. upprotiff. -inallisuus uuden *s.* upp-
reriffhet. -inallisesti *ado.* upprotiffet.
-inoitsen ta l. -imoin ida *s.* göra upp-
rot. -inoitsia an *s.* upprotersafare.
-inoitsovainen isen *a.* upprotiff. -inoit-
sevaisuus uuden *s.* upprotiffhet. -inoit-
sematoim ttoman *a.* icke upprotiff.
-inoitsemus uksen *s.* upprotersafari.

-istan aa l. -isutan ttaa *s.* ättabom-
ma frammel, ha att pragla. -istua
uksen *s.* framfallandet af pragel, flab-
ning, bnfier. -istelen lla *s.* pragla smält.

Kapitan ttaa *s.* trippa, fara lätt fram.

Kapla an *s.* slädfjättra. -as aan *s.* slä-
dfjättra, kaplaskoivu till fjättra duglig
björk. -as aksen *s.* ämne till slädfjät-
tra. -abinen *adr.* -ainen isen *a.* försedd
med fjättra, kaksikaplainen reki stude
med två fjättrar. -astan aa *s.* försä
med fjättrar, gråla, tråta.

Kaplo on *s.* brudgäfwa.

Kapluikka kan *s.* stoffad.

Kapo, kaponen se kave.

Kapoinen se kapia.

Kappa pan *s.* fappe, rattan kappa hjul-
naf på färta. -anen sen *dim.* liten
fappe, litet mått, liten bytta: -palli-
nen isen *a.* fappegande, en fappo full.
-ppalainen isen *s.* fappogare, fapels-
lau. -potan ttaa *s.* måta med fap-
pe, flitta fapptals, kappottain fapptals,
fappwis.

Kappale een *s.* stycke, bit, kappale kap-
paloelta stycke för stycke, bit för bit,
kappale matkaa ett stycke wäg, paa-
kappale hufwudstycke. -loittain *ado.*
styckwis, styckstals.

Kappeli in *s.* kapell, -kunta. kapellområde, kapellgåll. -ilainen isen *s.* kapellbo. Kappera an *s.* snäll, snuf.

Kappi pin *s.* täflan. -ppailen lla *s.* täffa, tappas.

Kaprakka kan = kapera.

Kaprehdan htaa *s.* hoppa upp.

Kapsan aa l. -san ua *s.* flamra, knapspra; snarka. -ahun ua l. -ahdan htaa *s.* flamra hastigt, dimpa, falla med flammer. -ahdus *adv.* -aus ukxen *s.* plöfktigt flammer. -ahtelen hdella l. -attelen tella *s.* flamra hastigt då och då. -sim ia *s.* flamra fortfarande, snarka immerfort. -siainen isen *s.* wäggsmed (*corambya*). -sina an *s.* fortsfarande flammer. -si sen l. -se een *s.* flammer, *pl.* kapsseet småflamrande ting, torra wårtdelar. -sutan itaa *s.* ha att flamra. -suttelen tella *s.* åstadsfomma smått flammer. -sahutan *adv.* -sautan itaa *s.* åstadsfomma hastigt flammer.

Kapu vun *s.* liten fågla till lef, kapulauta brådspel, -mitta kubismått, rymdmått, -lehti troligen ff. af kapu (= kapo, kave) och lehti flapadt blad, det sönaste i kapelsen, hjertunge. -ula an *s.* fåfing hwarmed fågla fås, fås, fåstolpe, fåstjätttra (kapla), froktig faste hwarmed fåden förenas med rebet, arpakapula budfawel, väkikapula handfawel. -uloisen ta *s.* få l. fasta med påf, förse med stjätttra.

Kapukainen isen *s.* något smol (kapia).

Kapukka kan *s.* wäberil. -koin ida *s.* torta i blåsten, wädra.

Kapusta an *s.* stef, wäffstolstramp. -allinen isen *s.* med stef l. tramp försebb, en stef full.

Kapuan wuta *s.* klifwa, klätttra, stryfa fram. -puelen *adv.* -puilen lla *s.* klätttra, ränna efter, löpa omkring. -pahdan htaa l. -pahdan htaa *s.* flynda hastigt, ränna. -putan itaa *s.* låta klätttra, ha att ränna, strapa (kaaputan).

Kara an *s.* snuf, bympling, pinne, rigel, -auran kara plogås, laivan k. bogspröt, -koskikara strömfåre (*cinclus aquaticus*), karakuusi gårgan, karaheina

ndibynor (*thlaspi borea pastoris*), kara-sammal (*polytricum juniperium*). -anen sen *dim.* liten bympling, liten rigel. -ainen isen *s.* försebb med rigel m. m. -roitän itaa *s.* snuf, förse med rigel m. m.

Karaan ata *s.* springa. -saja an *s.* springare. -saminen isen *s.* springandet. -aelen *adv.* -ailen lla *s.* springa smått, hit och dit. -atan itaa *s.* låta springa, ha att fly. -ahdan htaa *s.* springa hastigt till, karakti kawtaan sprang hastigt om halsen. -hdun htaa *s.* bli utsprungen, bli utförd, stabna, fastna hastigt, hevonon karaktui håtten blef utförd, siihen karva karaktuu, missä hevonon pehtaroiitsee der fastnar håtten hwarest håtten wåltrar sig. -ahutan *adv.* -autan itaa *s.* låta hastigt springa, ha att löpa (karajan, karkaan).

Karaisen sta, karistus ukxen = karastan, karastus.

Karakka an *s.* ung gran (karakka), a. något stråf.

Karajan *adv.* karaan ata *s.* pråfla, rofla, röras framlande. -rahdan htaa *s.* hastigt pråfla, rofla, karakti alas kurkusta roflade ned genom strupen. -rah-dus *adv.* -raus ukxen *s.* hastig rofling, pråffel. -rahutan *adv.* -rautan itaa *s.* åstadsfomma hastigt frammet, rofla till, karahutti ruoskalla flog till med piffen, karahutti poikki tyyste utaf så det knastrade, kirves karautti kiveen hyran tog framlande i sten (karaan, karisen).

Karakka kan *s.* ung gran, rusta, yfwig qwisf. -ainen isen *s.* af ung gran, af rusta. -kisto on *s.* flogsbunge af unga granar.

Karanka ngan *s.* strömfåre (kara).

Karanko ngon *s.* hård, qwisfci gren, stång, lång och störlit menniska, -kuusi hård gran, hongran med mindre qwisfci.

Karappi pin *s.* fartyg (karpaso, karpas).

Karas aan = karakka.

Karastan itaa *s.* hårda. -tus ukxen *s.* hårbning. -aminen isen *s.* hårbandet. -aja an *s.* hårbare. -lin imen *s.* hårbningsmebel, fl. -telen lla *s.* hårda smått. -tun ua *s.* hårda.

Kare een *s.* praßel, knastring, suðrm, stumm, efflas, brusande wåg, strands wræt, swårmande tillstånd, olla karreissansa wara swårmiss, halfrugg, *pl.* karret offall. — *ea* an *s.* swårmande, modig, färf, ogin. — *ehdin* hia *s.* swårma, tillbringa ett sorglöst lif, wara wårdslös, löpa ilande, röra med praßel, läsa trollrunor, wara i efflas. — *ehtia* an *s.* praßlare, taglare, swårmare, sångare, trollfärl (*i* efflas). — *eh-telen* hdelia *l.* — *ettelen* tella *s.* röra med praßel, swårma, löpa omfring, sjunga, drilla. — *ehtelia* an = karhelia. — *ehdun* htua *l.* — *etun* ttua *s.* komma i efflas, bli modig, berusas, bli färf (karajan, karisen).

Karhea an *l.* — *hia* an *s.* sträf, grof, småtaggig. — *ous* uden *s.* sträfhet. — *asti* *ado.* sträff. — *hi* in *s.* hars af qwistig gran. — *illinen* ieen *s.* harssegande. — *hisen* ta *l.* — *hin* ia *s.* harswa, räffa i strångar. — *hinto* noon *l.* — *hinta* noon *s.* harsning, råfening i strångar. — *hikko* kon *s.* ett i strångar räffadt fält. — *hin* imen *s.* hars. — *hi* hen *l.* — *he* een *s.* höfstrång, hof, stumm, kalainen karhi fästimm. — *hetan* ttua *l.* — *hettelen* tella *s.* lägga i strångar. — *hielen* lla *s.* räffa *l.* harswa småningom. — *hon* oa *s.* harswa rast, samla i hovar, reta. — *ho* on *l.* — *hos* oksen *s.* harswad fält, hö i strångar, fol i hög. — *hiainen* isen *s.* tistel (*carduus palustris*).

Karhu un *s.* björn, gåsfotsplog, karhun loukku björnfälla, karhun kaali bolmört (*hyoscyamus niger*), *k.* kukka vintergrön (*pyrola umbellata*), *k.* kämmen björntam, björnflösa (*heracleum sphondylium*), *k.* putki helgeandört (*angelica silvestris*), *k.* sammal björtnosfa (*polytricum commune*), *k.* marja trollbär, ormbär (*paris quadrifolia*). — *unen* sen *dm.* liten björn, olla karhusilla lefa björntef. — *uinen* isen *a.* af björn, björntef. — *uomainen* isen *a.* björntattig.

Kari in *s.* flippa i hafwet, färf, frammet, röfling, räffel, salakari blindfärf, kari-maa stenbunden mark, Karijoki Båtoni, karia kaukalo snäda (*mya margaritifera*),

ra), kariperä ruoska pistte med framlaube snärt, med fulor i snärtan, *pl.* karit framlaube ting, lemningar, qwarleswor, ruiner. — *inen* isen *a.* flippig, stenig, stenbunden. — *ilainen* isen *s.* på flippor wistande, flippyrd. — *ikko* kon *s.* flippyfullt ställe, stenig ort. — *isen* sta *s.* framla, praßla, knastra, omenat kariserat puusta äpplen nedfälla med praßel från trädet. — *ina* an *s.* praßel, röfling. — *ine* een *s.* affall. — *istan* aa *l.* — *isutan* ttua *s.* afstafomma praßel, nedfäsa, drifwa bort med räffel. — *istaja* an *s.* praßlare, skafare, drifware. — *istaminen* isen *s.* praßlandet. — *istus* uksen *s.* praßling, räffel, bortdrifning, skafning. — *iste* een *s.* affall wid höfstackning m. m. — *istelen* lla *s.* praßla smått, nedfäsa småningom. — *istun* ua *s.* bli praßlande, sd röfling, bli hes, lampaat karistuvat fären pinsgras till följe af räffel. — *itan* ttua *l.* — *ittelen* tella *s.* göra räffel, framla, ajaa karittelee åter framlaube (karajan, kare).

Kari in = karitsa.

Karikka kan *s.* svets (tyg).

Karilas aan *s.* utleswad gubbe.

Karitsa an *s.* lamm, kiven *k.* handtag i handqwar. — *ainen* isen *a.* lammrät, af lamm, lif lamm. — *soin* ida *s.* lamma.

Karja an *s.* hjord, boskap, Karst. — **Karjalohja** Kariselojo, karjapiika ladugårdspiga, karjan anti ladugårdsprodukt, karjapiiti boskapsfötter, karjakoira wallhund, karjapiha *l.* — *ta* taa ladugård, käyda karjassa gå i wall, karjankäyntö wallgång, käy ensimäistä karjaa går första sommarn i bete, är på andra året, karjahiivi näbbemus (*serix araneus*), karjaruoho wendelört (*valeriana officinalis*). — *inen* isen *a.* ht. wallgång, boskapsrät, *s.* wallherde, kaksikarjainen andra sommarn på bete gående, på tredje året gammal. — *allinen* isen *a.* som har boskap. — *atoin* ttoman *s.* utan boskap. — *attomuus* uden *s.* boskapsrät. — *ala* an *s.* boskapsrät ort, Karelen. — *alainen* iden *s.* nomad, karelare, *a.* karelf. — *alatar* ttaren *s.* herdinna, nomadinna, ka-

Karva an *s.* hår, färg; hiuskarva hårstråd, kay karvoille wäcker ryening, karvalakki luden mössa, karvakenkä luden sko, kalman karva liffärg, karvakorte råfrumpa (*agrostetum arvense*), karvakello stids i styngräs (*gentiana campostriis*), karvakellukka djurpungar, färrungar, orlägg (*seum rivale*), karvaruoho nuunedt (*sumaria corydalis*), -pallukka (*scrotum*), -hassu ludet, lufswigt ting. *ep.* för björn, stinnmössa m. m. -pää obrunnet ställe på swed, -halli gråbrunt djur, kaunis karvalta wäcker till håret, färgen, kaksikarva stynmel, -sammal rödmossa (*sphagnum latifolium l. capillare*). -anen sen *dim.* litet hår. -ainen isen *a.* hårig, luden, färgad, mustan karvainen swarthårig, swartfärgad, sateen karvainen taivas regnbådaube himmel, maksan k. lefwerfärgad. -aisuus uuden *s.* ludenhet, hårighet, färg. -allinen isen *a.* hår-beflädd, färgad. -atoin toman *a.* hår-lös. -attonuus uuden *s.* hårlöshet, hårbrist. -atti tin *s.* luden sko l. want. -akas kkaan *a.* hårig, hårstark, *s.* luden sko. -ve een *s.* hår på träd, laf, kangaskarve isländmossa. -san ata *s.* garfwa, taga bort håret. -ari in l. -aaja an *s.* garfware. -voitun ttua l. -vetun ttua *s.* bli luden, hårad. -viainen isen *s.* fruebår. -vikko kon *s.* sticelbår.

Karvas aan *s.* farg, båt som kan bäras. -vahdan htua *v.* bära l. släpa båt öfwer land, draga åt sig, stöta (karpaa). Karvas aan *s.* icke söt, bitter, karvas mieli illtydtt finne, k. papu lupin. -aus uden *s.* bitterhet, mielik. illtydtt het, flinesmärta. -aasti *adv.* bittert, smärtsamt. -stun ua *v.* bli bitter, känna smärta. -astutan l. -autan ttua *v.* förbittra. -stun aa l. -stelen lla *s.* förorsaka smärta, swida.

Karve se karva.

Karvin ia *v.* skafwa, skapa, slå. -inimen *s.* skafverktug, karvinkirwes bre för att bila bugtig yta. -itsen ta *v.* affära blaster och rötter på rotfrukter (listin).

Karvooz ota == karvaan se karva.

Kas int. se! *adv.* af kalso.

Kasa an *s.* något uppstående, hög, stads, hörn, sthl, wedtraf som legat öfwer året, kirveen kasa hörnet på urbettet, -puu träd som legat öfwer årt, torrt träd, -halko åregammal fastwed, -leipa åregammalt l. äldre bröd. -anen sen *dim.* liten hög. m. m. -aan ata *v.* lägga i hög, bopa, samla, sätta i förwar öfwer året, kasattu keko l. auma öfwer året stående sthl, kasattu leipa == kasaleipa, kasattu pukki tredrig bock, kasattu nurmi öfwer året oplöjd b. d. hårbud linda, kasattu neiti hår-bud stids. -atun ttua l. -sotun ttua l. -aannun ttua l. -audun ttua *v.* hupas, laggas i hög, länge förwaras, torfa, hårbas.

Kasakka kan *s.* brång, dagewerfare, le-gohjon, fofad.

Kasari in *s.* fopparmalm, liten fittel, kasarivaski gårforpar.

Kasarini in *s.* faseru.

Kasi in *s.* wässa, bagg, sofwel till gröt, st. -sea an l. -seva an *s.* wätaube, stark, anjenlig, kasea piima tjoct, seg surmjölk, k. sade tätt, ymnigt regn. -seasti l. -sevasti *adv.* starkt, rundligt. -serran rtua *s.* göra tjoct, seg. -serros oxen *s.* tjoctt ämne, tjoctt st. -serrun rtua *v.* tjoctna, segna.

Kasi in *s.* fatt.

Kaska an l. -kas aan *s.* bladlus på årt, heinak. gråshoppa. -anen sen *dim.* == kaska.

Kaskaan ata == kassaan.

Kaske een *s.* lång stång wid larsfänge. Kaski ken *s.* swed af löfffog, ung löfffog, löfftråds telning, hakata, kastaa, sortaa kaskea fälla fog till swed. -inen isen l. -kellinen isen *a.* ht swed, bewårt med ung löfffog. -isto on *s.* till swed nedbuggen fog, ung löfffog, lund. -kes eksen *s.* swedjefog. -kuri in *s.* swedjeplog. -keen keta *v.* swedja. -kuritsen ta *v.* plöja swed.

Kaskeli in *s.* wässa.

Kaskonen sen *s.* tallstrunt.

Kaskotan ttua *v.* sträcka sig, gåsya. -tus uk-sen *s.* sträckning af kroppen, gåspning.

-ttelen tella *v.* fortfarande sträcka frö-
pen.

Kaska *un v.* fabel, mytth. -uri *in s.*
fabelberättare. -aun uta *v.* berätta
(kaski).

Kassa *an s.* höp, hög, stättkammare.

Kaso *on = kasa.* -oon ota *= kasvan.*
-otan ttaa *= kasvatan.* -oinen isen
= kasvoinen.

Kassa *an s.* kassa, stätt, rifebom, präst,
kassapää rift prödt husfrud (ogifta
qwinners i motsats till de giftas), här-
stäta med prydnader, frustigt hår.

Kassaan ata *v.* rista upp, göra infär-
ningar. -ara *an l.* -ari *in s.* rothra,
rothacka, qwisthry. -aroin ida *l.* -oit-
sen ta *v.* hugga *l.* affära med kas-
sara, qwista.

Kassi *in s.* fag, påse af not. -illinen
isen *a.* fäsegande, en fag full.

Kassina *an s.* blygsam, tuffig. -asti *adv.*
blygsamt.

Kastari *in s.* flodstapel, därrepe (*bromus
secalinus*), messuk. meßhåse, laivan k.
fajuta.

Kastan aa *v.* wäta, begjuta, böpa, löba.
-aja *an s.* begjutare, böpare. -aminen
isen *s.* begjutandet, böpandet. -anto
noon *s.* wätning -te *een s.* fuktighet,
dagg, bov, böpelse, hätakaste nöddop,
kastehöina *l.* -korsi tätel, kastekorte
(*molinia aquatico*). -tikka kan *l.* -ti-
kas kkaan *l.* -tikainen isen *l.* -like
kkeen *s.* tätel (aira) *l.* återhwen (*a-
grostis spica venti*). -take kkeen *v.*
mabel ott fukta med *l.* böppa uti, fäs.
-telen lla *v.* wäta smätt, fukta. -telu
un s. wätning, fuktning. -tun ua *v.*
bli wät, wätas, fuktas. -tumus uksen
s. wätblifning. -tunnen isen *s.* wät-
blifwandet. -tutan ttaa *v.* göra wät,
wäta. -tuttelen lla *v.* wäta smätt.

Kasu *un s.* strå, dåligt hö.

Kasukka kan *s.* lång fotföd slädnad, pels,
messuk. meßhåse.

Kasuan *= kasvan.* -uinen *= kasvoinen.*

Kasvan aa *v.* wära, tillwära, tilltaga.
-ain amen *s.* wärt, planta, kasvain-
kunta wärtrife. -vi *in l.* -vo *on l.*
-vu *un s.* wärt, tillwärt, ränta. -voi-
nen *l.* -vainen isen *l.* -vuse *an a.*

wärande, affastande, täysik. fullwuren.

-vos oxen *s.* wärande tillstånd, wärt.

-vin imen *s.* mabel till wärt, foftran,

kasvinkumppani fofterfamrat, fofter-

bror. -vavainen isen *s.* wärande. -va-

vaisuus uuden *s.* wärtlighet. -vas

aksen *s.* wärt såfem ännu wärande,

pl. kasvakeset grönsaker. -vanto noon

l. -vanta nnan *s.* wärt, utwärt, kau-

nis kasvannoltansa stön till wärten.

-vannainen isen *s.* utwärt, fnel, *a.*

wuren. -vannes eksen *s.* tillwärt,

utwärt, ärets tillwärt. -atan ttaa *v.*

läta wäta, uppbraga, uppfostra, -atus

uksen *s.* uppbragning, uppfostran. -at-

taja *an s.* framalstrare, uppfostrare.

-atar ttaren *s.* uppfostrariinna. -atti

tin *l.* -ates tteen *s.* fofterbarn, pupill.

-attelen tella *v.* småningom uppbras

ga, uppfostra en efter annan.

Kasvo *on s.* kind, *pl.* kasvot ansigte,

kasvoluu kindben.

Kata *dan s.* slätad wäfranning (letti),

taf, katasia ställe der kittelu betädes,

der tädta färl på.

Kataja *an s.* en, punakataja ibegran

(*taxus buccata*), katajapilvi enesmör

(*tremella juniperina*), katajapyöri *l.*

-tinen swartmes (*parus ater*). -ainen

isen *a.* af en, rif på en. -jikko *adv.*

-taikko kon *s.* enstog, enstär.

Katala *an a.* erbarmelig, ful, fästig.

-luus uuden *s.* elände. -asti *adv.* eläs-

bigt, fästigt.

Katan, kato se katto.

Katava *an = kataja.* -ainen isen *=*

katajainen. -visto *on = katajikko.*

Kade teen *a.* afundssuf, katein med

afund. -teus uden *s.* afund, afund-

ssufa. -teesti *adv.* afundssuft, njuggt.

-teellinen isen *a.* afundssuf. -teelli-

suus uuden *s.* misgunsamhet. -teelli-

sesti *adv.* misgunsam. -ehdin htia *v.*

afundas, misgunna. -ehtia *an s.* af-

undsman, misgunnare. -ehtiminen isen

s. misgunnandet. -ehtivainen isen *a.*

misgunnande, afundsam. -ehtivaisuus

uuden *s.* afundsamhet. -ehtivaisesti

adv. afundsam. -ehtelen detta *v.*

afundas smätt. —li dia s. afundegentus (kato).

Katiska an l. —titta an s. katja.

Katkeen eta s. brista, gå af, afbrutas, itku katkee gråten urphör, henki k. quædrågten afbrutes, hämmas, katkeemalla utan afbrott. —ke een s. brott, afbrutet stid. —keinen isen a. full med brott. —kennainen isen a. afbruten, s. afbrutet stycke, stump. —kana an s. afbrutet stycke, s. alldeles mager, utlefswad, hepok. hällstråfe, akkakatkana utlefswad gumma, taudin k. sjufsting. —ko on s. afbrott, stump, odört (*cicuta virosa*). —konainen isen a. afbruten. —kiainen isen se hapsi. —kielen l. —kielen lla s. smått brista, afbrutas då och då. —kelma an s. mindre afbrutet stycke, lumen k. afbrott i frödrifwa, pellon k. afbruten åfret, maan k. holme, kärmeen k. ormsgift. —kaisen eta s. afbruta hastigt, lösslita, katkaiesee hevoasen språnge hänen. —kaisu un s. hastigt afbrott, affärning. —kon oa l. —koon kota s. vara spöjselfatt med att affära l. bryta, afbruta raft, sonderslita, sydanta katkoo fänner slitningar, har wämjelse. —kotan ttaa s. låta afbruta, wärfä wämjelse. —koskelen lla s. fortfarande afbruta raft, fänna fortfarande slitningar. —konnainen isen s. råta i isen.

Katkera an s. bitter, —ruoho l. heinä (*gentiana amarella*). —ruus uuden s. bitterhet. —asti ado. bittert —amainen isen a. något bitter. —roitan ttaa s. göra bitter, förbittra. —roisen ta s. antaga bitter smak. —roitan ttaa s. bli bitter, förbittras.

Katku un s. brandluft, os. —uinen isen a. ofande. —uun uta s. gifwa brandsluft, ofa, katkuu katajalta l. katajalle luffar bränd enris.

Katkutan ttaa l. —uelen —tella s. röras långsamt, luffa med satta doft ljud (kiikutun, kutkutan).

Kato dou s. förlust, undergång, mena katoon gå förlorad, perikato undergång i grund, kalovuosi miswärtår. —amainen isen a. förlorad, förfwun-

nen, tappad. —don toa l. —toom dots s. förfwunna, gå förlorad, förgås, tappad. —toominen isen s. förfwunmandet. —toovainen isen s. förgänglig. —toovaisuus uuden s. förgänglighet. —toovai-esti ado. förgängligt. —toomatoin ttoman a. oförgänglig. —toomatoinuus uuden s. oförgänglighet. —toomatto-masti ado. oförgängligt. —de teen l. —dos oxen s. förfwunnet tillstånd. —toelen adr. —toilen lla s. förfwunna smätt, ett efter annat. —dotan ttaa s. låta förfwunna, förlora, förtöra, förfwä, förtappa, kadottaa sukkaa ta ga ihop, göra smalare strumpan wid stickning. —dotus ukxen s. förlust. förfwä, förtappelse. —dottaja an s. förderfware, förlorare. —dotin tiimen s. medel att förgöra. —dottelen tella s. småningom förgöra, förlora smätt, ett efter annat.

Katra an = karja.

Katrikka kan s. gulårta (*moteilla flava*).

Katson oa s. se, ståda, betrakta, se efter, ha uppsigt, wårda, inspektera, k. lasta se efter, wårda ett barn, k. ylös l. ylen förakta, k. muotoa ha anseende till personen. —oja an s. åffådare, betraktare, wårddare. —ominen isen s. ståbandet. —omus ukxen s. ståding, uppsigt, förhyn. —omatoin ttoman a. icke ståbande, som ej ser efter. —omatoinuus uuden s. omåglighet, förseelse. —omattoomasti ado. omågligt, utan att se efter. —onta nnan l. —santo nnan l. —santa nnan s. beståding, uppsigt, uppsyn, kamis katsannollansa fön till utseendet. —sannainen isen dim. utseende, uppsyn, a. bestådd. —se een s. ståbande, wårdd, haavan katse magist betraktande d. å. låfande af sår, pl. katseet trollmedel till läkning, ylenkatse serast. —sin imen s. medel att beståda med, pl. katsimet = katseot. —selen lla l. —seskelen lla s. åffåda, beståda, beståtiga. —selu un l. —selo on l. —selmus ukxen l. —selus ukxen s. beståding, beståting, undersökning. —selia an s. beståddare. —sentelen nnella s. smätt beståda, gå omkring betraktande. —sahdan ttaa l. —sasen eta s.

bestäda hastigt, festa äganen, taga i ägnastigte. -sahdus ukxen s. hastig bes ädning, en blick, ett ögonkast på nås got. -sastan aa s. taga öfverfigt, öfverstäda, granska. -sastus ukxen s. öfverfigt. -sastan uta s. synas, besfigtigas. -sastelen lla s. taga smås mingom öfverfigt. syns. -solan ttas s. låta bese, hålla besigtning. -sotus ukxen s. besigtningshållande. -sotutan ttas = katsotan.

Kattara an s. swingel (*bromus secalinus*).

Kattava an s. högsta fotens stida.

Kattelus ukxen s. floppnål.

Kattila an s. fittel, kattilakunta matlag, hemmanströf. -ainen isen *dim.* liten fittel. -allinen isen a. fittelegande, en fittel full.

Katto ton s. tak, -laukka taklöst (*compertum tectorum*), -sonta taksvillning, välikatto mellantak. -tollinen isen a. takförledd. -totoin ttoman a. taklös. -tottomuus uuden s. taklöshet. -tos ukxen s. fjul, tafqmitt, feja. -te tleen s. betädnung, bäck, hölje. -tan ttas v. tåda, lägga tak, k. haavaa ombinda skr, k. peltoa lägga taksvillning på åter, k. pöytää bufa ett bord. -tuaminen sen s. betädnandet. -ttaja an s. talläggare, taffelsäddare. -take kkeon s. tädnungsmedel. -tanto non s. taks läggning. -ttelen teila s. tåda smås ningom.

Kattonen sen s. ullhandste, want.

Keta dun s. gata, laska katuas stens lägga gata. -dutoin ttoman a. utan gata.

Ketuikka kan s. fäll, tåcke öfwer rans torna.

Kedun tua s. ängra. -tuma an s. änger, katumoiksi kaunis vaimo till änger länder en stön hustru. -tumus ukxen s. änger. -tuvaisten isen a. ängande, botsfärdig, ängersfull. -tuvaistus uuden s. botsfärdighet, ängersfullhet. -tuvaistei *adv.* botsfärdigt. -tumatoin ttoman a. obotsfärdig. -tumattomuus uuden s. obotsfärdighet. -tumattomasti *adv.* obotsfärdigt. -tuelen lla s. ängra smått.

Ketri in s. fugga, fugggrift ställe.

Kauka an s. stef, stöpa. -anen sen *dim.* liten stef. -allinen isen a. stefegande, en stef full. -atoin ttoman a. utan stef. -attomuus uuden s. stefbrist.

Kauhia an a. fastig, hifflig, affyrårdb. -heus uden s. hifflighet, affyrårdbhet. -asti *adv.* hiffligen, fastigen. -ainen isen a. något hifflig. -hu un s. sträck, förfaran, vesik. wattusträck -hdun hitus v. bli fastig, bli främmande, bli gryn. -histun ua l. -hitun ttas s. fasa, rysa, bäsua, hisna, affyr. -histus ukxen s. fasa, ryssning, stuggelse. -histan aa l. -hitan ttas l. -hoitan ttas l. -histutan ttas s. injaga fasa, försträcka, wäcka ryssning. -histavaisten isen s. förfärlig, ryssning ingifwande.

Kauhden hitas s. synas litet, stömta, vi-la kauhtoi sukeen jalki af stidans spår syntes ännu tecken till.

Kauhtana an s. lång sotid rod, fastan.

Kauka kauan l. kauan s. afstånd, fjärran, kaukamaa. -metsä afstågen mark, stog, kaukamaa långtifrå, kauaksi *adv.* kawas långt bort, kaukana långt borts ta, på afstånd, fjärran, kauan länge. — *Komp.* kauempi l. kaukempi länggre bort belägen, kaukempaa länggre bort, kauempaa länggre bortifrån, kauemmaksi *adv.* kauemmas länggre bort hän, kauemmin länggre. — *Sup.* Kauin långst afstågen, kauimppaa långst borts ta, kauimpaa långstifrån, kauinmaksi *adv.* kauimmas långst bort hän, kauimmin långst. -uko uon *dim.* = kauka, kaukoniemi fjärran långtande, kaukoniemi afstågiet beläget nås, -vieras långwäga fremmande. -kola an s. fjärran beläget hem. -kainen isen a. afstågen, långwäga. -kaisuus uuden s. afståghet. -kaisesti *adv.* afstågiet. -kajainen l. -kolainen l. -kulainen isen a. fjärran boende, långwäga resande. -uallinen isen a. långwarig. -uallisuus uuden s. långwarighet. -uukous ua l. -uustun ua v. anse för långt, anse för fjerran, långlebas.

Kaukalo on s. tråg, karin k. snöda. -oimen isen *dim.* litet tråg, s. ht. tråg. -ollinen isen a. trågegande, ett tråg fullt.

Kaula an s. hals, maan k. nös, kaula-
liina l. -vaata l. -huivi halsduf.
-paita halswaff, -villa halsull, *fig.*
strupsnöre, lifesaf, teki kaulavilloik-
sensa gjorde till fitt förderf, kaula-
kerta en omgång fring halsen, kaula-
pää en art starrgräs. -ahinen *adv.*
-ainen isen s. ht. hals, halsfig, hals-
fab, s. halsduf. -aisuus uuden s. hals-
fens bestaffenhet. -atoin tioman s. hals-
lös, utan hals. -attomuus uuden s.
halsbrist. -ain amen s. slafwe, köpvel,
reen kaulamet släfsfjättr. -lus uk-
sen l. -lusta an s. frage, linning. -luri
in s. tjedhalsfig meuniska, halswälf.
-atin ttiimen s. frage, linning, bes-
ten i stor. -aan ata l. -aillen lla o.
halsa, omfamna halsen.

Kaulaan ata o. fassa. -aus ukxen s.
fästing, kaulauskapula fästelsfödd. -ai-
len lla o. fassa smått.

Kauna an s. agn, saba, snärp, lamen
kauna liten snöfinga, vihan k. gross,
agg. -ainen isen s. agnblandad, af
sador. -aan ata o. rena från agnar,
ringakta, flandra, wisa agg. -aus uk-
sen s. rening från agnar, flander, häs-
dessa. -aaja an s. wannare, hädare.

Kaunis iin s. stön, däjelig, keltakaunis
färglummet (*lycopodium complanatum*).
-neus uuden s. stönhet. -iisti *adv.*
stönt. -no on *dim.* stön, stönhet, pu-
nakauno gnistlind (*centaurea jacea*),
sinikauno blåstlind (*cent. cyanus*). -noi-
nen isen l. -nokas kkaan l. -nokai-
nen isen l. -nukainen isen l. -neui-
nen isen s. stön, täd, pryblig. -ni
in s. grannlät. -istan aa o. förstöna,
pryda. -istus ukxen s. förstönning, pryds-
ning, prydnad. -istelen lla o. smått
förstöna, smicka, anställa, ursäkta.
-isteleemus ukxen s. förstönning, ursäkt.
-istun ua o. bli stön, förstönas. -ne-
nen neta l. -nennan ntaa o. bli wac-
ker. -nman ntaa o. göra wader, göra
grann. -ne een s. grannlät, prydnad.
-neilen lla o. göra smått grann, gå
med grannlät, pråla.

Kauppa pan s. köp, handel, -kala hans-
delsartifel, -kirja köpebref, tehdä kaup-
paa handla, käydä kauppaan drifwa

handel, rikkoo kaupan uppdrifwa kö-
pet, hengen k. lifesfara. -punkki ngia
s. stob. -punkkilainen isen s. stobösa.
-pos oken s. handelwara. -ppaan
pata o. utbjuda till salu. -ppaus uk-
sen s. utbjudning. -ppaalen *adv.* -ppai-
len o. utbjuda småningom. -pin ppia
l. -pitsen ta l. -pittelen tella o. idla
handel, främa, föpflaga. -ppia an l.
-pitsia aan l. -ppias aan s. handlande.
-ppi pin s. främare. -ppila an s. föp-
ping. -pus ukxen s. framhandel. -pus-
tan aa l. -pustelen lla o. idla små-
handel. -pon ppoa o. handla i stort,
raftt.

Kaura an s. stöd, hjord (katra).

Kaura an s. häfra, ukon k. flyghäfra,
landthäfra (*avena sativa*), hiiren kaura
= virna, koiran k. quidrot (*tritium*
repens), revon k. = karasheina. -ai-
nen isen s. af häfra, häfwerblandad.
-atoin tioman s. utan häfra. -atto-
muus uuden s. häfwerbrist.

Kauris iin s. böd, metsäkauris råböd,
mäkikauris stenböd, kauriin vaha jells-
frätsken.

Kaurran ntaa o. taga en gång med lian
l. störan.

Kaura un s. storsvof (*numenius arquata*).

Kausta an s. stobråde i slädbotten, fäst.

Kausti in l. Kaustinen isen s. Kaustby
församling.

Kauskaan ata o. klassa. -kinia o. klassa
fortfarande, gå klassande.

Kausi kauden s. omgång, omlopp, vao-
sikausi året om, kuukausi månad, eg-
mäuens omloppstid, vuorokausi dyga,
päiväkausii dagen om, pellon kausi
genom åfern, kauttaaltansa öfwer det
hela. -ittain *adv.* omgångtals, kuu-
kausittain månadtals, vuorokausittain
dygtals.

Kauta dan = kauto.

Kautiainen isen s. brisjern.

Kauto don l. -tu dun s. öfwerläder.

-kenkä sto med öfwerläder. -onen sen
dim. öfwerläder, *pl.* kautosen öfwerlä-
derstor.

Kautua an s. trång.

Kauvan, kauvas se kauka.

Kava an s. trolig. -astun ua o. bli tro-

fig. snafwa. -astelen lla v. snafwa ofta.

Kavnan ata v. rsta fig. -ahdan hita v. hoppa upp hastigt, spritta, af råbsta undwisa, undfan, ofta fig, kavahti seisoolle rekte fig hastigt för att stå, kavahti vastaan rekte fig emot, (med ord) svarade hastigt. -ahdus ukson s. sprittning, undwifning. -ahtavainen isen s. förfigtig, undwifande, affsam. -ahtavaisuus uuden s. affsamhet. -ahtavaisesti adv. affsam. -ahtamaton tioman a. icke undwifande, oaffsam. -ahtamattomuus uuden s. oaffsamhet. -ahtamattomasti adv. oaffsam. -ahutan itaa v. ha att spritta till, stå till. -aitan itaa v. wara förfigtig, ofta fig. Kavalan an a. listig, falsk, bedräglig. -luus uuden s. listighet, bedräglighet. -asti adv. listigt, bedrägligt. -loitsen tta v. bete sig slugt, öfwerlistig, intrigera. -llan itaa v. bedraga, förräda, kavalta förfätlig. -ltaja an s. förrädare. -llus ukson s. förräderi, förfä. -ltaminen isen s. förrädband. -ulikas kkaan a. illslug, illistig. -llutan itaa v. med list åstafomma.

Kave se kape.

Kavea an l. -velias aan s. fack af 4 torn. l. haftefylar.

Kaverran itaa v. fäfwa, urhålla. -rtelen rrella v. urhålla småningom, tälja, förtälja, puhua kaverteli lapsilleki talade berättande afwen åt barn.

Kavia an = kavea.

Kavin pia = kapuun.

Kavio on s. hof, hevosens kavio hästhof (*tussilago farsara*), varsan k. wintergrön (*pyrolo rotundifolia*). -oinen isen a. hofswad, af hof. -iaan ata v. springa på hofwar, löpa.

Kavuun uta = kapuun.

Ked ... se ket ...

Kehea an = kehia. -etan itaa = kehitaa. -etys yksen = kehitys. -etyn itaa = kehityn.

Kehi in = keha.

Kehia an a. lös, luser, lättfärdig, brä. -heys yden s. löshet, luserhet, lättfärdighet. -asti adv. löst, lättfärdigt. -itaa itaa v. lösa, uppludra, uppvedta,

utreda något traggigt. -itys yksen s. lösning, uppludring, utredning. -ittelen tella v. småningom lösa, uppludra. -iin ita l. -ityn itaa v. bli lös, uppludras, utredas, utvedtas, utmatas (keha).

Kehjo on a. wärdelös, obuglig.

Kehkia an = kehia. -kkiin hita l. -hkenen heia l. -hkeydyn yty = kehiin. -kura an s. lös härwa, nyskan m. m.

Kehlo on s. bunke.

Kehne een = kehna.

Kehno on a. swag, dålig, ströblig, obuglig. -ous uuden s. swaghet, dålighet. -osti adv. dåligt. -oinen l. -okainen isen a. något dålig, slapp. -oisuus l. -okaisuus uuden s. ufel beskaffenhet. -onen ota l. -oun uta l. -ostun ua l. -otun tta l. -onnun itaa v. bli dålig, försämras, förslappas. -onnan itaa l. -outen itaa v. försämma, förslappa. -oksun ua s. anse för dålig, försäma, förakta.

Kehna an s. fua, snast, strunt, pl. -at feshwor, fofwor. -ainen isen a. fuaug, flabbig. -ään ata v. gå snast, förhåwa sig, struta, pråla.

Keho on s. trakt, landfkap.

Kehoitan itaa v. uppröra, uppmäna, försmå, inröda, uppmuntra. -tus ukson s. uppmäning, uppmuntran, -ttäminen isen s. uppmäand. -ttaja an s. uppmänare. -ttavainen isen a. uppmänande. -ttavaisuus uuden s. uppmänande egenfkap. -ttavaisesti adv. på uppmänande sätt. -ttelen tella v. småningom uppmäna (kehia).

Kehra an s. trisa i ändan på spinnrulle, ring i ändan på slända, spindel för spånad, kehrakontti fluben, spinnersta. -luu anel, fötnöl, -puu l. -varsi slända, -pää l. -sarvi ring på slända, -silmä rullöga. -ään ata v. spinna. -ääjä an s. spinnare, nattfärta (*caprimulgus europaeus*). -ääminen isen s. spinnand. -äys yksen s. spinning, spånad. -rin imen s. spinnastis, -puu slända. -ro on l. -ru un l. -rus uun s. spinning, spånad, kehrasilma rullöga. -rus ukson s. spånad, spinninget i sländ.

-solen *sdr.* -silen lla *v.* spinna smått.
-rin ia *v.* spinna fortfarande. -syn yta *v.*
spinna, vara spinbar, gå att spinna,
finna sig. -sytan itaa l. -sian itaa *v.*
låta spinna. -attelen tella *v.* låta smått
spinna. -stys yksen *s.* utgifven spånad.
-rotan itaa *v.* flinga, suo. -rotin tiimen
s. flingelverftug som hång'r ned och
fättes i rörelse med handen för att
sno nören, liten borrh.

Kehtaan data *v.* icke blygas, icke dröga
i betänande, tädas, idas, en kehtaa
sanoa jag blygs att säga, hevonen ei
kehtaa juosta hästen är för lat att
springa.

Kehto hdon *s.* wagga. -onen sen *dim.*
liten wagga, liten sofrum. -htoon
hd-ia *v.* wagga. -hdon htoa *v.* flydda,
ömringa.

Kehua un *s.* frnt, berömmelse, oma kehu
huises eget beröm luffar. -un ua *v.*
frnta, berömma sig. -uminen isen *s.*
frystandet. -uja an *s.* frystare. -uvai-
nen isen *a.* frystsam. -uvaisuus uu-
den *s.* frystsamhet. -uvisesti *sdr.*
frystamt. -uskelen lla l. -uskentelen
nnella *v.* frnta smått.

Kehä an *s.* stomme, timra, resningen
till en byggnad = huoneen kehä,
auringon k. solring, kunn k. ring fring
mjnen, rattaan k. ringen fring färr-
hjul, seulan k. fanten fring ett färr,
juuston k. effform, kankaan k. räs-
ningen till wäf stäende på kehäpaut,
warpor, ställning hwar på wäfwen räs-
nes l. warpas. -änen sen l. -hyt yen
dim. liten stomme l. ring, form. -hik-
ko kon *s.* srfantug stomme, kubiff
srfant. -hin ia *v.* nppföra stommen,
ränna l. warra wäf, bitda ring fring
sol l. måne. -hitän itaa *v.* omgifwa
med ring, ömringa. -aän atä *v.* göra
utkast. -äys yksen *s.* utkast.

Keid se keit

Keihäs aan *s.* spjut, lans, lehtikeihäs
fortspettigt spjut, puthikeihäs mindre
spjut, keihään lehti lansspets, pilört,
kätketärs (sagittaria sagittifolia). -ho
en l. -houen sen l. -hyt yen *dim.* li-
tet spjut. -änen sen *dim.* litet spjut,
pl. keihäset lansfästning. -stän aa *v.*

Keihä ett spjut, förse med lans, stäsa,
kylkea keihästas har spjut i stäsa.
Keijaan jata l. -jatan itaa *v.* ligga lätt,
vara lätt, röras lätt. -jailen lla *v.*
ligga fortfarande lätt, swäfwä i luf-
ten, koika keijalee örnen swäfwä (i
lusten). -jahdan htaa *v.* ligga sig ha-
stigt och lätt, falla hastigt och lätt,
hända oförmödat.

Keijo on *s.* lätt ting, swäfwande wa-
relse. -onen sen *dim.* liten swäfwande
warelse. -olainen isen = keijo. -jo-
tan itaa = keijaan (keiju *u.* fl.)

Keiju un *s.* gunga, swäfwande lätt wa-
relse. -unen sen l. -ulainen isen =
keija, *pl.* keijuset *myth.* små waretter
som föreställes wilstande i herden wan-
ligen af god egenkap (maahiset). -an
ua *v.* swäfwä, gunga. -utan itaa *v.*
låta swäfwä, gunga (keijaan).

Keijaan atä = keijaan. -ailen lla =
keijailen.

Keikka kan l. -kko kon l. -kku kun
s. frum, frött, böjd, *s.* gunga, gung-
stol, keikkapää mycket upprätt l. bas-
stutadt hufwud, högdragen memmiffa,
keikkacelkä swonfrugg, kuperkeikka l.
kuperkeikko l. kuperinkeikka fuller-
byttia. -kun kkuu *v.* gunga, röras af
och an, lefa gunga, kevä keikkuen
tuleepi wären kommer lefande, med
lefär. -kutan itä l. -kuttelen tella *v.*
gunga, ha att gunga, röras gunga-
de, keikkuitaa hevosta ha hästen att
dansä. -kutus uksen *s.* gungning.
-kkaan kata l. -kkoon kota *v.* böja
sig bakåt, högfärda, sprätta. -kkari
in *s.* menniffa med bakböjd hufwud,
högdragen, sprätt, gydelmafare. -kkae-
len *sdr.* -kkailen l. -kkoelen *sdr.*
-kkoilen lla *v.* böja sig fortfarande
bakut, gå bakåtböjd, gå och sprättas,
wagga bakut. -katan itaa l. -kotan
itaa *v.* böja bakut, gunga, hoppa lätt.
-kattelen tella l. -kottelen tella *v.*
böja smänningom bakut, gå bakåtlutad,
hoppa, dansä lätt, sprättas. -kkosen
kasta *v.* fröla l. böja hastigt, stä fä
något böjes, drifwa hastigt bort. -kah-
dan htaa *v.* göra hastig böjning, bän-
pa baklänges, bänpa omkull, böjes

upp, fjädra upp, siga upp lätt och ledigt, böjligt, keikahias påstans stöta hufvudet bakut, sätta näsan i vädret. -kahdus *adv.* -kkaus ukken *s.* hastig böjning bakåt, dimpning, böjlig svängning. -kahtelen hdella *s.* böjas hastigt flera gånger, dimpa då och då, gå med näsan i vädret. -kkahu'an *adv.* -kkautan ttaa *s.* låta hastigt böja, göra hastig böjning, svänga upp, svänga upp. -kin kkia *s.* gå med upprätt hufvud, högfärdas, sprättas, gysla. -kkine een *s.* fongsgrepp. -kkia *a. s.* sprätt, gyslare, *a.* utsträckt, bakåtböjd. -kki kin *s.* upprätt l. utsträckt ställning. -kistan aa = keikatan, keikistaa polvia böja knän. -kitelen lla = keikattelen. -kistyn ya *s.* böja sig, falla ryggåtgångs, falla ned med böjda knän. -kellehdän hitaa *s.* gå wacklande på knäna, wackla, gå och svänga sig fogelös omkring.

Keila *an s.* fågla. -anen sen *dim.* liten fågla, olla keilasilla fasta fåglor. -an ata *s.* fåla, aga, fåda, bebraga. Keimia *an s.* imbillig, högbrager, narraktig, sprättig. -mailen lla *s.* vara imbillig, agera sprätt. -men enen *s.* konst, fongsgrepp, snep.

Keino *on s.* sätt, wis, utwäg, medel, yrfe, konst, sälla keinolla l. keinoiin på detta sätt, genom detta medel, e. linkeino lefnadsyrfe, kirjakeino bokligt yrfe, påhåll keinoi ounda konstler l. medel, kappaa keinoa ei ollut intet användbart medel samst till, unsakeino l. keinoitie fogelstigt för giller. -oinen isen *s.* ht. yrfe, sätt m. m. -ollinen isen *s.* hafwande yrfe, konstfärdig, fongsgjorb. -ollisuus ouden *s.* konsts färdighet, näringsfitt. -ollisesti *adv.* konstfärdigt. -ottelen tella *s.* kassa sig utwägar, srefulera, sträfwä, stöta affärer, ibla konstler, intrigera. -otteha *an s.* spelulant, intrigant.

Keinu *un s.* gunga. -un ua *s.* gunga, swänga sig. -utan ttaa *s.* gunga, låta swänga. -utus ukken *s.* gungning. -uttaminen isen *s.* gungandet. -uttaja *an s.* gungare. -uttelen tella *s.* gunga fortfarande.

Keire een *s.* litet företag. -etynech isen *s.* oanfenlig, ringa.

Keisaan ata *s.* taga hemligen, uppflyga, utferfa, spionera, baskala, jäsna bemare. -aus ukken *s.* hemlig borttagning, spionering, baskat.

Keisanputki *s.* obört, sprängört (*cicuta viro s.*).

Keisari *in s.* kejsare, -kunta kejsarebörme. -illinen isen *s.* kejsertlig.

Keiskahlan hitaa = keikahdan se keikka.

Keisti *in* = kensti.

Keistan aa *s.* plumsa, briswä sitt i bragder medelt slag i matten (tarpos)

Keidas taan *s.* högsländt ställe i färr. -itölainen isen *s.* boende wid l. under fullar, *ep.* för erm.

Keito don *s.* lätt, billig, af ringa värde, arm.

Keitän ttaa *s.* koka, utferfa. -itaja *an s.* kock, kühnkeittäjä gästfärrare, jammara gylling (*ortolus gallula*). -ttäninen isen *s.* kofandet. -tii tin l. -tikas kkaan *s.* helfott reswa. -ttio *an s.* kof. -ito ton *s.* kofning, kof. -tos ukken l. -te tiern *s.* kofningstillstånd, färdigt kof, urkof, befott. -tin tiimon *s.* ämne till kofning, kofsak. -tteles tella *s.* koka smält. -tatan ttaa *s.* låta koka. -tats yksen *s.* kofstillställning.

Kekka kan *s.* tillbakaböjd (keikka), -nna urpnäsa, paa on kekassa hufvudet är bakböjdt, näsin i wädret. -kin kkia *s.* röras med bakböjdt hufvud, röras lätt -kkia *an s.* som rör sig lätt, sprätt. -kki kin *s.* rörlig, kessan oli kekkinä war hela sommaren rörlig, wig. -kkaan kata *s.* uppflysta hufvudet, bli wacke.

Kekkeröinen isen *s.* frostig.

Keko kron *s.* stad, unikeko sjukswäre. -onen sen *dim.* liten stad. - Kekoon keota l. -oilen lla *s.* stad, göra stadör.

Kekri *in s.* myta. gndomlighet, bestärens beständare, fest till dess ära wid allhelliga nattiden. -itär tiären *s.* Refris dotter.

Keksi is *s.* bateshate, uppfinningsförmåga. -in ia *s.* med bateshate uppfänga, uppbaga ut watten, pådräga, uppfinna, begripa. -ia *an s.* uppfångare, uppfinnare. -into naon l. -inta nnan l. -imys yksen *s.* uppfångning, upp-

flanning (handling). -imä an s. uppflanning (säf).

Kekale een s. brand, elbrand.

Kela an s. haspel. -aan ata v. haspla, sno med wef. -aus uksen s. haspling.

-aaja an s. hasplare. -ailen lla v. låsta haspla. -alehdan htaa v. wältra fig.

Keletti tin s. pladdrare, storpratare. -tin ttia v. pladdra, fräpta.

Kelho on s. qwide i horn, söndrigt färl.

Kelha an s. fräl, uel, s. torrländt ställe, stagg (*nardus stricta*).

Keli in s. före, eg. slätföre, kolirikko l. -rike l. -riite l. -riitto menföre. -itoin ttöman s. utan före, k. aika tid utan före. -ittömyys yyden s. föreslöshet.

-ia an s. som har godt winterföre, glatt, hal, k. aika tid med halt före.

-in ia v. bilba före. -itan ttäa v. låsta bilba före, göra hal.

Kelka kan s. fälte. -kallinen isen s. fältegaude, s. fältsläg. -kato in ttoman s. fältes, utan fälte.

Kelkki kin l. -kka kån s. tallstrunt, tallstott, kelkkippyssy rör af tallstott med utwriden kärna, lefbösa för gossar. -ia an s. stottrif, frodig, rast.

Kelkun kkua v. hänga ned ff. flocka, flingga. -ke kkeen s. flingel. -kutan ttäa s. röra något nebhängande, ha att flingga, ringga, käy kelkuttaa går wacklande af och an, går flingande (so med ställa). -katus uksen s. flingning, wacklande l. flingande rörelse. -kuttelen tella l. -kytelen tella s. röra fortfarande af och an, flingga smått, vingla, springa med plingel, springa lätt. -kutin timen = kello tin se kello.

Kelles eksen l. kelles leen s. bafe, spint. -lli llen s. bafidan af en bafe, afwigfida, liggande ställning, kellihiha förtet i släfida, on kellellänsä ligger på fida, om full, silmat menivät kellelleen ögonen gingo afwiga. -stän aa v. planka en stoc, tälja bort den runda pjan på motsäende sidor. -stys yksen s. planfning. -llistan aa l. -llystän aa v. wända på fida, slå omfull, wända upp och ned. -llistelen lla v. wända fig på ena och andra sidan, wärla fig, rulla ögonen. -llistyn ya v. falla l.

wärlas omfull, upp och ned, bli afwig (öga). -llehdin htaa v. wända l. wrida fig hit och dit. -llerehdän htaa v. wända fig hastigt och ofta, sprättla med beneu i wädrer. -llitan ttäa v. sätta lösebar (af halfstrunt träd) under släden. -lletän ttäa l. -lettelen tella l. -llikoin ida l. -llikoitsen ta l. -llotan ttäa v. wältra fig på rygg, wärla fig, ligga sorglöst (kello, kelta).

Kello on s. flocka, ställa, ur, kelloin kieli släpp, lyömäk. slagur, plakkarik. l. taskuk. stur, lemman k. strupfnöl, adamsäpple, Kellokoski Mariefors, vesik. wattenbubbla, kellokukka flockor (*companula*), sini l. harakan l. kissan l. kurjenkello blåflocka, ångsflocka (*c. rotundifolia*), lewislehdin k. näselflocka (*c. trachelium*), pääskyn k. toppflocka (*c. glomerata*), iso sinikello stogsflocka (*c. perticifolia*), sirkkusen k. ettergräs (*linnaea borealis*), pyörä- l. pelto. återwinda (*convolvulus arvensis*).

-oto in ttoman s. utan flocka l. ställa. -otto muus uuden s. flockbrist. -okas kkaan l. -lluri in s. försedd med flocka, ställa. -llun lua v. hänga och röra som en flocka, af och an, wärla l. waggga på watten. -llutan ttäa v. röra på något hängande, ringa. -lluttelen tella v. röra långsamt något hängande, waggga på watten, gå waggande. -llotin timen l. -llatin l. -llus uksen l. -llukka kan s. hwad som hänger och röres, bjellra, berlock, wärling, p. -llottimet l. -lluttimet l. -ukset tuppstagg, kalkonstagg, karvakellukka testitlar, hummelblomster, färpungar (*geum rivale*) = lampaan kelloittimet, karvakelloitin nejlitrot (*geum urbanum*).

Kellsän ata v. förebrä, gå åt, med förstäda ord angripa, skynsa.

Kelme een l. -mu un s. hinna.

Kelma an s. fradga af lifsfjusa.

Kelo on s. färtortad furu, -sarvi härlöst renhorn. -okko kon s. utortad furusfog.

Keloilen lla v. sprättla, roa fig ff. sketen i wattenbrynet.

Kelosin imen = kela.

Kelpaan wata v. duga, passja, behaga,

k. Jumalalle mgra Gudi behagelig.
-po von a. duglig, s. duglighet, k.
mies duglig, utmärkt man, kelpolail-
la dugtigt. -painen l. -voinen isen a.
duglig. -vos oksen s. duglig person,
tron. obugling. -vollinen isen a. dug-
lig, förträfflig. -vollisuus uuden s.
duglighet. -vollisesti ado. dugligt. -vo-
toin ttoman a. obuglig. -vottomuus
uuden s. obuglighet. -vottomasti ado.
obugligt.

Kelsi in s. fölswin, fjällig hima. -se-
tyn tity a. bli öfwerdragen med hins
na, bli hinnattig.

Kelsakka kan a. sträf (halsia).

Kelta llan s. gulsfärg, färglummer (*ly-
copodium complanatum*) = maankelta,
-tauti gulshot, kukka färgfullor, gul-
fullor (*anthemis tinctoria*), -ruoho l.
keltataudin yrtti invälört (*chelisodontum
majus*), -kakkara gulmära (*galium ve-
rum*), -lumme gul näckros (*nymphaea
lutea*), -näkkelinä vial, webelhö, gigals-
ärter (*lathyrus pratensis, sylvestris, pa-
lustris, heterophyllus*), -takainen bruus-
fära (*bidens tripartita*), -lintu som-
margnilling (*oriolus galbula*), -sirkku
gulsvarf (*emberiza citrinella*), -varpu-
punen grönsifsta (*fringilla spinus*), -hor-
ma guldris (*solidago virgaurea*), kel-
takärme esping. -ainen isen a. gul.
-aisuus uuden s. gulhet. -aisesti ado.
gult. -ltaan llata o. gulsfärga, beströ-
fa med gult. -ltailen lla o. smått
gulsfärga. -laus ukxen s. gulsfärgning.
-llastun ua o. gulna. -llahdan htua
o. gifwa ett gult sten, sifsta gult, kel-
lahtava gulafsig, gulsfistande. -llerrän
rtää o. sifsta gult. -tiäinen isen s. röds-
gul myra (*formica rufa*).

Kelteä an l. -eäinen isen l. -einen isen
s. lätt, olla kelteisillään wara lätt
flädd.

Keltti tin s. wefa lifwet, flaffida, kyllä
minä hänen kelttiinsä luen nog stall
jag såga hwad han går för.

Keltto ton = kelhä.

Kelttu tun s. trafa.

Keltu llun s. ifterstinn.

Kelve een l. -en enen l. -iä an a.
törr, lätt, lön, billig, ufel. -enen etä

o. bli lätt, billig. -ehdyn htya o. tor-
kis af wädrer, bli lätt.

Kelwele een s. näs.

Kema an a. upprätt, baslutad, -pää bas-
lutadt husfrud, stolt menniska. -ajan
ata o. högfärda.

Kemi in s. äbrant som instörtat, twär-
brant, Kemi socken. -io an s. Kimito
socken.

Kemmaan ata = kellaan.

Kemmellyn lity = kimmellyn.

Kemotan itaa = lamon.

Kenmin mpiä = kammin.

Kemppi pin a. högfärdig, prälanbe i
fläder, utmärkt, s. fämp. -ppailen lla
o. högfärda, präla.

Kemputin tiimen s. börda på fullrot.

Kemu un s. falas, gåsfabud, stöj.

Kemura an a. wriden.

Ken nen pron. hwem? med part. kenkä
= ken.

Kena an = pilppu.

Kenetti tin s. brist, a. swantraggig.

Kenetan itää l. -nitän itää = kenotan.

Kenkku kun s. fulle, hymmel.

Kenkä ngän s. sto, jordstörpa, sauwan
k. doppsto, maston k. fölswin (kelsi).
-änen sen dim. liten sto. -äinen isen
a. ht. sto, rif på stor. -ngällinen isen
a. stögande, stödd, en sto full. -ngäs
aksen s. det uudre stycket uti pjeffa,
sula, pl. kengakset stettillbehör. -ngin
nkia o. sto sig, påtaga stor, kenkia
matkaan rusta sig till resa. -kiyn ytä
l. -kiydyn ytä o. bli stödd, påstada
sig stor. -ngitän itää o. sto. -ngitys
yksen s. bestoning. -ngittäjä an s. som
bestor. -ngittelen tellä o. besto små-
ningom. -äyn ytä o. bli stödd, störr-
na, hårdna.

Kennitän itää o. putsa sig, pryda sig,
göra sin toalet.

Kenno on s. honingscell.

Kennä an l. -as ään s. liten ds.

Keno on a. snedt uppbyggd l. tillbakalu-
tab, -pää tillbakaböjdt husfrud, -parts,
-leuka uppstående stagg, hafa, on ke-
nollansa är sned, baslutad, istuu selkä
kenossa sitter med ryggen rak l. bas-
ttböjd, kay kenossa kaukoin går med
rak hals, högmödig, kenoselkä smaat-

rygg. -skas khaan a. snett uppkående, gående med upprätt hufvud, med näsan i vädret, högmödig. -otan ttaa o. tillbakaböja, uppreta i lutande ställning, gå rak och slaf, yfwas. -otus ukxen a. bakåtböjning, upprening af hufvudet, högmot. -ottelen tella o. gå l. rövas upprätt, yfwas.

Kensti in a. galant, nått, flyp.

Kenstä tan a. hård gräsbeväxt jordwall, fält, plasset efter en öfvergången boskad. -tetyt itya l. -tyt itya o. försälla i brist på odling, öfvergå i lindor, bli ofrukthar. -ttelen tella a. fämpa.

Kepeli in a. dålig.

Kepes an l. -einen isen a. snäll, qwid, listig, lätt på foten. -po von l. -ponen sen dim. nått och lätt, liten och qwid, sälmst. -peys yden a. qwidhet, listighet, lätthet. -sasi ado. lätt, listigt, qwidt. -penen veis o. bli lätt. -pitän ttaa o. gora lätt, påskynda. -pajan väta o. vara lätt på foten, flynda.

Kepä an a. dålig tand.

Kepiottelen tella a. förwärfwa, förkasta sig.

Kepperchdan htaa o. sprattla med benen, wända sig af och an.

Keppo pon a. flug, listig. -onen sen dim. något listig, sälmst, a. spratt (kepos).

Keppu pun a. forg.

Keppurehdan htaa = kepperchdan.

Kepsi in a. qwid, listig. -in is a. flynda, springa (kiepsin).

Kera an a. följe, sällskap, med, jemte, twisten keralla med andra. -ahinen l.

-allinen isen a. följaktig, a. följeslagare.

-amo on a. stamma, folksöfning.

Kervetäminen isen a. fättare, seltare.

Kerho on a. freis.

Keri in a. freis, rand, samt omkring afgot, s. dwerger, kerinkanta sorgfant af verta, keripää förtvigt sonar, -hanta stibatt.

Keria se kerä.

Keräsen is a. flippa. -ein imen pl. keräsimet särfar. -sia an a. flippare.

-tytän ttaa o. låta flippa. -ro on a.

som har aflippt hår, -päs aflippt hårhund. -kakki rumb miska.

Keräsen, kerättelen, keritys se kerkia.

Keria an = kerkia (kerä).

Kerjään ata o. tiggas. -saja an l. -jalainen isen a. tiggare, bettlare. -jaya yksen a. tiggning. -jaaminen isen a. tiggande. -ju un l. -juu mun a. tiggari. -jus ukxen a. tiggande belägenhet. -jälän ado. -jälän lla o. tiggas fortfarande.

Kerkia an a. luter, påsig, lös, redig, icke träglig, lätt, snäll, qwid. -keys yden a. löshet, redighet, snabbhet. -sasi ado. löst, qwidt, wigt. -rkiin rita l. -rkeen reis a. pösa, lösa, reda, uppwedla, flynda, somma i tid, giuna, ha ledighet, taikins, juoma kerkii begen, bringden jäter, aika k. tiden häkar, kerkos tekemään hinner göra, k. kirkkoon hinner till kyrkan. -ritän ttaa o. ha att pösa, utreda, uppwedla, uppludra, påskynda. -riys yksen a. pösning, jät, påskyndan. -rittelem tella o. ha funderingom att pösa, uppwedla, lösa, uppludra fortfarande.

Kerkko kon a. löfflara.

Kerkkä hän = kelkkä.

Kerna an l. -mä an a. tunn storpa, halgräbde. -mon oa o. afaga den tunna storpa, summa.

Kermi in a. rundel, ring, yttre storpa (kerna).

Kernas aan a. beredwillig, wiflig, böjd för. -aus uden a. beredwillighet. -sasi ado. gerna, willigt.

Kerni in a. hudutslag, -imen isen a. full med utslag, förfwigt.

Kerno oan = kernas, antokerno fruktig. Kero on a. strupe, swalg, gap (kerusen).

Kerpo von l. -pu run l. -ppa pun a. lärare, 30 fl. nersjågon. -votan ttaa o. sätta i lärwar, kervottain lärval.

Korsa an a. hörborn, underkastet barn.

Kerskaan ata o. flyta, berömma sig.

-asja an a. flytare. -aas ukxen a. flyt.

-aaminen isen a. flytandet. -aavainen isen a. flytsam. -aawisuus uden a. flytsamhet. -aawisesti ado. flytsamt.

-aamaton ilman a. icke flytsam. -aamattomuus uden a. oflytsamhet. -aamattomasti ado. oflytsamt. -aalam ado. -aillen lla o. flyta smält.

Kerätkä kin a. förklade.

Kerta rran a. swarf, lager, wärding.

gång, härskerta *soffhuarf*, ylikerta
 öfre wåning, alik. nedre wåning, tuli
 herran keskimmainen elden i ordnins-
 gen i lagret den mellersta, kerta i.
 herran en gång, kaksi kertaa två
 gånger, herrallaan i. herrassaan på en
 gång, med ens; monin kerroin mångs-
 dubbelt, på kerrat gåfwer åt bruden
 på bröllopp, junda kertaa dricka brus-
 dens sål och derwid förära något,
 kerrat i. kertajauhot stampmjöl. -ai-
 nen isen a. fallbig, yksin- i. yhden-
 kertainen enfel, ensfallbig, -mouen i.
 monink. mångfallbig, mångdubbel. -ai-
 suus uuden s. fallbigghet. -aisesi ado.
 falldigt, keskon- i. keskimkertaisesti
 medelmåttigt. -ava aa- a. fallbig, twin-
 uod, fördubblad. -rtaan rrata o. göra
 andra gången, förätta andra plöjnin-
 gen på trädesåter, twinna, upprepa.
 -taus uksen s. upprewning, andra plöja-
 ningen, twinning. -rratan ttaa i. -rtau-
 taan ttaa o. låta upprepa, låta plöja
 andra gången, låta twinna. -rratte-
 len tella o. låta ofta upprepa. -rron
 rtoa i. -rtoon rrota o. lägga hwarf-
 tals, upprepa, berättta, förtälja. -rto-
 mus uksen s. upprewning, berättelse.
 -rronto nnon i. -rronta nnaan s. för-
 tällning. -rtoja aa s. berättare. -rros
 oksen s. hwarf, siffte, wåning. -rtoe-
 len lla o. småningom berättta. -rtoe-
 ma aa s. afgifwen berättelse. -rrotan
 ttaa i. -rtoutaan ttaa o. låta lägga
 hwarfals, låta berättta, berättisa
 hwarfals. -rrostan aa s. upprepa. lla-
 ra brännwini (distillerat för andra gån-
 gen). -rrostutan ttaa o. låta ftara.
 -rtyn rtyä o. lägga sig hwarfals.
 Kerttu tun s. fångfogel (*tytö, lusciola*,
flandula), satakorttu bladmage hos de
 isändre djur, satakirkerttu norbtig
 nättgeral (*lusciola phillomela*), leppä-
 kerttu rödfjertsfångare (*l. phoenicurus*),
 nydelipiga (*coccinella*).
 Kerus uksen i. -ustin iman = hero
 swalg.

Keri aa s. nyktan, kaalin k. fäthufwud.
 keran alainen i. alunon nyfbotten.
 -anen sen aa. llet nyktan. -ainen
 -ien a. st. nyktan. -rin id o. nyppa,

kaali kerii fäten bildar hufwud. -ria
 isen s. nyfinstrument, kerinjalka i.
 -puut i. -kakko i. -nakka nyfifot.
 -ria aa s. nyftare. -imys yksen s. nyft-
 uing. -riskelen lla o. nyppa smätt.
 Kerään ätä o. samla. -äys yksen s. sam-
 ling. -samiaren s. samlaudet. -asja aa
 s. samlare. -ruu uun i. -ru uun o.
 samling. -äelen adr. -äilen lla o. säh-
 la småningom. -äyn ytä i. -äynny
 adr. -äänny ntyä i. -äydyn ytyä o.
 samlaa.

Kerähtä hdän i. -hdin htimen s. bröds-
 soade.

Keräjä aa s. offentlig sammankomst, ting,
 välikerajat urtima ting, kihlakunnan
 keräjat häradsrätt, piispan keräjat bis-
 kops wistation. -joutsen is o. tingta.

Kesanto nnon = kesäntö.

Kesäs aa s. hälsring af läder för drag-
 renar. -staan aa s. påfatta hälsring,
 förespänna.

Kesi se keta.

Keski ken s. midt, keskiviikko onsdag,
 -kesä midsemmar, -ikä medelsälder, -rinta
 center, midten af en slagbordning, -lgi-
 vas zenith, -aika medeltid. -maarin i
 medeltal, ungefärligen, -määräinen i
 medeltal beräknad, kesken mitt i, i för-
 tid, kesken erainen ofullgången, ofull-
 borbad, keskenkoinen halfglerb, midt
 i görningen, kahden kesken på tu man
 hand, mellan fyra ågon, keskenmäsi
 färdmellan, inbördes, keskiise mift
 igenom. *Komp.* ke-kompi mman mer
 i midten, mens ke-kemmälle gå mer
 i midten. *Sup.* keskin immän medelst,
prot. keskimmiten långsmed det mgl-
 lewita, i medeltal. -inen isen i. -imäi-
 nen isen a. i midten warande. -kem-
 mäinen isen a. mer i midten warande.
 -kimmäinen isen a. medelst. -koinen
 i. -kainen i. -kainen isen a. i midten
 warande, ofullgången, saada keskoisia
 få missfall. -koisuu uuden s. ofull-
 gångenhet, medelmätta. -koisesti ado.
 ofullgången, medelmåttigt. -kinninen
 isen a. ömsesidig. -kinnisyys yden s.
 ömsesidighet. -kinnisesti ado. ömsesidigt.
 -kellinen isen a. central, turehwaube
 midten. -keyn ytä i. -kennyn ntyä i.

-keynyn ntyä l. -kaunan ntyä v. stabua i midten, komma halfwäge, upphöra midt i, komma emellan, inblandas. -keytan ttaa l. -koitan ttaa l. -kuutan ttaa v. lemna i midten, afbröta, hindra fullbordan. -keyttelen tella v. afbröta då och då. -kin ia v. bemöda. -kin imen s. medel. -kittän ttaa v. ställa i midten, bringa halfwäge. -kittelen tella v. ställa fortfarande i midten, hålla sig i midten. -ku un s. midt. -kuus uuden l. -kus ukxen s. midt, centrum, samkwäm. -kusta an s. rummet i midten, inbördes förhållande, pitää keskustaa hålla med. -kustan aa v. göra rum i midten, råbfä, råbplåga, öfwerlägga. -kustelen tella v. råbfä, råbplåga, råbgöra. -kustus l. -kustelemus ukxen l. -kustelo on s. råbplågning, öfwerlägguing. -kutsu un s. mellanrum, nås.

Keso on s. pausa, björtna (*abramis bjoertna*). stoben Kewal, sommar (kesä), a. tam (kesu).

Kesoilen lla v. baba i sjön, löga sig.

Kesä an = kehä. -ään atä = kehään.

Kesseli in s. forg, reusel.

Kessu un s. forg, frin.

Kesti in s. gäst, gästbub, kestiivari gästgifweri, gästgifware. -taan atä l. -titan ttaa l. -tytän ttaa v. förplåga, umbfåga (kestän, kesu).

Kestan aa v. uthärda, hålla ut, råda till, ei kestä kiittä l. kiitosta intet att tåda för. -antö nnön s. uthärkning. -tyn yä v. bli uthållande. -tytän ttaa v. göra uthärbande, ha att hålla ut (kesu).

Kesu un l. -so on l. -sy yn a. tam, tillgifwen, icke frigg, framfug. -utoin toman a. otam, otämjelig, wild. -atto muus uuden s. åtämjdt tillstånd, wildhet. -un ua l. -syn yä l. -soun uta l. -senen otä l. -styn yä v. bli tam, tämjas, bli eftergifwen, stillas. -utan ttaa l. -sytän ttaa l. -stytyän ttaa v. tämja, göra tillgifwen. -styttelen tella l. -syttelen tella v. tämja småningom. -stymättöin toman v. otämjelig, otämjbar. -stymättömyys yyden s. otämjbarhet (kesä).

Kesuin umen s. fliten l. tunn flådnad, söndrigt plagg.

Kesä an s. sommar, tråde, -kuu juni månad, -pelto trädesäfer, -koti sommarbostad, -orava eförn i sommarbrägt. -änen sen l. -so oa l. -sonen sen l. -syt yen dsm. sommar, kesyt- l. kesy- enkanto gammalt fädigt omurket träd. -äinen isen l. -allinen isen a. ht. sommar. -ään atä l. -ätän ttaa l. -än nän ntaa v. medföra sommar, bilda sommar, lägga i tråde, tråda. -antö nnön s. tråde. -säs yksen s. trädning, -maa swedjemart som för andra gången plöjes och beäds. -sakko kon s. sommarfödt lamm, fräue. -äilen llä v. bli sommar. -aitun ttaa v. bli wäberbiten, bli tråde. -äyn yä v. bli öfwer sommaren, furna.

Ketale een l. -tane een = kesuin.

Ketara an s. slädfjättra, utstående spets, doppling (*podiceps cristatus*), -luu fetfuöl. -äinen isen a. ht. fjättra, alla ketaraisillaan ligga på rygg med benen utsprängda. -roitsen ta v. förse med fjättrat.

Kesi keden s. den yttre huden = mar-raskesi, sin hud, membran, narf. -äinen isen a. ht. hud, med sin hud betäckt, af tunn hud gjord. -ain ia v. fälla den yttre huden, fjällas. -tin ia l. -tän ttaa v. förse med hud, fjä. -tistän aa v. fjä bort den yttre huden, ffinna.

Ketjahdan htaa v. flinta, hastigt begifwa sig.

Ketka an s. nedåtböjd, swanfig, -selks swanfrigg. -kistän aa v. böja nedåt. -kistys yksen s. nedåtböjning. -kistelen llä v. böja småningom nedåt. -kistyn yä v. böjas nedåt, bli swanfig. -kun ua v. wära nedåtböjd, swigta. -kutan ttaa v. låta swigta, sätta i swigtande rörelse. -kuttelen tella v. sätta småningom i swigtande rörelse, lunfa, guppa.

Keto don s. fält, linda, gräswall. -oi nen isen a. ht. fält, gräslupen. -olai nen isen s. på fält boende, flättbo. -dotun ttaa v. öfwergå i linda, bli gräslupen.

Ketra an = keträ. -as aksen = ketrás.

Ketria ia = kerin.

Ketros oksen l. -sin imen = ketara.

Ketra an s. triğa, polvik. fnáffál. -as aksen s. polviketrás fnáffálstállit. -aksinen isen s. ht. trięa, s. fnáffál.

Ketterä an a. snáll, wig, snabb. -ryys yden s. wigbet, flinhet. -asti adv. snabbt, wig.

Ketto ton s. stáladt bett, sin hub (kesi). -tton tota = kesin.

Ketta tun s. ráf, sin hub (kesi), ketun kides l. luola l. liesu ráfhála, ráfba, ketun raudat ráffar, páistárkettu ljuęql, ljuęröb ráf, punakettu röb ráf, ketun koukku l. juoni ráffret, swet, ketun leipa haręura (*orali acetocella*) ketun hanta ráffwans, fráfen (*equisetum arvense*), ketun ruis björnmoęa (*polytricum commune*). -umainen isen s. ráffattig. -umaisuus uuden s. ráffattighet. -umaisesti adv. ráffattigt. -unen sen dim. liten ráf. -uinen isen s. ráfrif, ráffif, liffig. -ttuun tuta = kesin.

Ketu dun = kesi. -una an = ketale. Ketvennäa ntää v. löpa látt, smęga fig, lunfa.

Keuhko on s. lunga, lungmoęa (*lichen pulmonarius*), maan k. stenmoęa (*lichen saxatilis*), keuhkolehti bláffura (*anemone hepatica*), -tauti lungfot, -tautinen lungfúttig, käy keuhkolle tar på gollan. -onen sen dim. liten lunga.

Keukoin omen s. stadeslyften menniska, beladare.

Keula an s. framstam = esikeula, perakeula bastam, reen k. den uppböjda framándan af sláden. -anen sen dim. = keula. -ava an s. med framstam försebb, som har stor framstam.

Kouru un s. frum, böjb, förslagen s. Reuru seden (kouru).

Kovis an a. látt, -mielinen láttfinnig, -mielisyys láttfinnighet, -mielisesti láttfinnigt. -vyt yen l. -vynen isen l. -yhäinen isen dim. látt. -veys yden l. -vyisyys yden l. -vyksisyys yden s. láttbet. -asti l. -vyisesti l. -vyksisesti adv. látt. -venen etä l. -veynyn adv. -veennyn ntää l. -vetynttää v. bli

látt. -vonnän ntää l. -vitan itaa v. göra látt, látta. -vennys yksen l. -vitys yksen s. láttmad. -ventelen naella l. -vittelen tella v. göra smáningom látt, lindra. -vekayn yä v. anse för látt.

Keva aan l. -sin amen s. wár. -ainen isen s. ht. wár, wárs. -aallinen isen s. som har wár, om wáren. -ályn ttää l. -áyn ytä v. bli wárnám, afmagra om wáren. -áttymys yksen s. afmagring om wáren. -átti tin l. -ákkö kön s. ett om wáren magert djur.

Ki l. kin prt. áfwen, tillöchmed.

Kia an s. svart haffspett (*picus marinus*).

-anto nnon = Suomussalmi.

Kid... se hit...

Kied... se kiet...

Kiehiin ita = kehiin.

Kiehkera an a. snabb, snáll.

Kiehkia an = kehkia. -hkiin hita = kehkiiin.

Kiehkko on s. hjul.

Kiehkura an s. ring, frans, härlof.

-roitzen ta l. -roin ida v. frans, wrida lođar.

Kiehdon htoa v. hwirfla, wingla, in náfla fig. gå omfring besträfan. -htorja an s. winglare. -htominen isen s. winglandet. -hde hteen s. hwirfwet, wingleri. -htoinus ukken l. -htous ukken s. wingleri.

Kiehun ua v. fofa, fluda, rösa, kiehuva fofande, fofhet. -uminen isen s. fofandet. -unto nnon l. -unta nnon s. fofning, pösning, orolighet. -umusuksen s. fofning. -uvainen isen s. fofande. -uvaisuus uuden s. fofande engstap. -umaloin ttoman s. icke fofande. -umattomuus uuden s. fofningslöshet. -he een s. fofande tillstånd, hwirfwel, buller. -uilen adv. -uilen l. s. fofa smått. -utan ttää l. -utujan ttää v. ha att fofa, låta fofa, -utus ukken s. fofningstillställning. -utulen tella v. låta smått fofa. -habdan htaa v. hastigt fofa, rösa till. -habdun htaa v. bli hastigt fofad. -habdus adv. -haus ukken s. hastig uppfofning. -hautan ttää v. låta hastigt fofa upp. -hautelen tella v. låta hastigt på och på fofa upp. -bastun ua s. hastig fofas.

-hitan taas v. lita smällo. -hittolen
sella v. lita fortforande smällo, tina
upp (kähkia).

Kiekara an s. trifo, snurra.

Kiekero on = kiekero.

Kiekerä an s. trisfa. -rrän rtaa v. rulla.

Kiekerö on s. reuens beträpats om
vintern, porot ovat kiekeröä reu-
na äro på bete, så att en är tjundrad och
de öfriga hålla sig i des närhet.

Kiekkä kan l. -kko kon s. trisfa, snur-
ra, s. lättörilig, rullande, rangig,
kiekka-sura ett slags plog, kiekko
ihminen en stöjel till menniska. -kka
un s. trifo, gunga, kiekkumainen flyt-
tig, lättfönnig. -kun kkuu v. hänga
ned gungande, gunga. -kkuja an s.
gungare, hängare. -kutan ttaa l. -kut-
telen tella s. fätta i gungning, sväng-
ga. -kutus uksen s. gungning, sväng-
ning. -kon kkoa l. -kkoon kota v.
rulla omkring, svänga l. löpa om-
kring. -kkara an l. -kkura an s. frans.
ring, leff, s. rund, rullande, snabb
(kiekora, kiekura). -kkurasti adv.
snabbt. -kkureinen isen s. rund och
rullande, ringlad, sp. för orm. -kka-
lehdän ttaa v. gå l. svänga omkring i
örregelbundna rörelser. -kahdän ttaa v.
göra en hastig svängning l. rullning,
dimpa lätt.

Kielamusta an s. ullflaga, farvning.

Kieli len s. tunga, språk, sträng uti in-
strument, fläpp i kloda, det trefantiga
ordet på näfvervässa = kontin kieli,
kielikerta muntlig berättelse, budskap,
kielipalku l. -palko tungslida, slat-
drare, kielen kanta tungfästet (peri-
glottis), kieliokiella språkmästare, tolf,
kielikello sqwallerbetta, pohtimen k.
öttré fanten i wouna, kielen kanta
sqwalltare, pieksen kieltä pladdra,
kiel-n pieksenys pladder, kieliakkari
balktare, bosken kieli sjelfwa fallet
i en förs, en kuoleman kielissä är i
skildaget, lehmän k. liljesonwalje (con-
wallars megalis). -lo on dim. liten
tunga, litet mått, ätting. -lonen an
dim. liten tunga m. m. -linen l. -lei-
nen isen s. ht. tunga, språk m. m.
ampikeliinen som förstår blott ett

språk. -lellinen isen s. som har sm-
ga, språk, kielelliset löföb (som sam-
nar främst wid pohtimen kieli). -le-
lisyyys yden s. munwighet. -lelliseeti
adv. munwigt. -levä an l. -lekäs kkaan
l. -las an l. -lakas kkaan s. mun-
wig, pratfam, sqwallerastig. -levä-
syyys yden l. -lakaisuus uuden l.
-laisuus uuden s. munwighet, prat-
samhet. -leväti l. -lekkaasti l. -laasti
adv. munwigt. -letoin ttömen s. utan
tunga, utan en sträng. -litoin ttömen
s. utan strängar. -lettömyys yden s.
tunglöshet, stränglöshet. -lukaimen isen
dim. liten tunga, s. tunglik, tungfö-
mig. -leke kkeen s. liten tunga, slaff.
-lake kkeen s. nös, slif, suut. -lin
ia l. -liitelen tellä l. -lastan an l.
-lastolen lla s. wara munwig, ha
tungan på slaff, sqwallra, battala,
liöma. -lastaja an l. -liitelä an s.
som ljuget sig till något, ljingare, bal-
talare, rapportör. -lastella an s. lis-
mare. -laisten lla v. liöma, smides,
smila. -lakoitsen ta s. pladdra, för-
nöta tider med prat.

Kiellan ttaa s. nefa, förnefa, förbj-
da, wägra. -ltämyys yksen s. förnek-
ning. -lata an s. förnekare, förbjuda-
re. -ltäminen isen s. nekande. -lo
lloa s. förnekning, förbud, kiellon a-
lainen förbjuden. -lle kkeen s. förnek-
ningestillstånd, förbud. -heleä kella s.
småningom förneta, förbjuda gång på
gång. -lätän ttaa s. låta förbjuda. -lät-
telen tella v. småningom låta förbjuda.

Kielu un s. slif, lump. -us uksen a
rensvara.

Kiemaan ata s. inwetta, wira, wrida om-
kring, oförmodadt gripa, slå, snarta
m. m. -aus uksen s. fång. -as an
s. oförmodadt gripande, slå. -ana an s.
fringforande ting, lättörilig menniska.
-aisen sta s. norra hastigt, slänga till.
-ari in s. ringärla (molekilla atta).
-arran rtaa l. -rielen rrella s. fläs-
gra sig, wrida sig, wältra, trala. -moon
ota l. -mon oa v. inwetta, hastigt
gripa, lura. -muun uta s. gå rullan-
de, lunka, trappa. -mu un v. inwett-
ing, fringlöpande menniska. -aura an

a. hopfingring, ringling, fröfning, fröfning. —muranen isen a. wriden som stuf, ringlad. —muranen staa l. —muranen ta v. flingra, ringla, fröla i ringlar, slå ringlar.

Kieppan pata v. hastigt geiva, rycka bort, nappa bort, följa i bälarna. —ppa paa a. hopfulladt ting, härfe, lunga, efterhängsenhet, sladdrare. —pahdan htaa v. hastigt rulla, trilla, dingla, nappa uti. —pe ppeen a. efterhängsenhet, lyt to om miehen kieppeessä slidan är efterhängsen efter farlar. —pin ppia v. swänga omfring. —ppi pin a. rulle, lunga, bmbdt, håll i suö för hare l. fögel, lumikieppi hopfulladt blifsnö, lwin. —piseen ta v. wista omfring, hwirfla. —pon ppoa v. rycka hastigt, wista. —ppo ppa a. en som hänger i bälarna, smickrare, sladdrare. —pua ppa v. trilla, rulla omfring, löpa omfring. —ppara an a. fringlöpande, qwid, lätt.

Kiepi ia = kieppi. —sia an = kieppara. —sin ia = kieppia. —sahdan htaa = kieppahdan.

Kierin ia l. —run ua v. rulla omfring, rulla framåt, wältra sig. —ra an l. —ra an l. —ro an l. —ru ua a. wriden, suodh, twinnad, rullad, suod, wind, a. omlopp, halfta, kieravillainen fröfning. —ruottriig, kierosilma stöföb, lanka on kierossa l. kierussa träden är starkt twinnad så att den står i luga, got, rattaan kieru hjulett, rahan kiero pemingnöd, kieran aika halftig tid, oyykiera höstiegate, kieronokka fröfning (korta), kierorouho suarjgräs (garna sportine), kierot astumet windeltrappa, kielot kierohon tullat strängarna hoptrastades, hoptwinnades, kierolau snöfäst. —Komp. kierempi mer rullad, mer twinnad. —rempäinen isen = kierempi. —ras aan a. hwalf, bäge. —rikka han a. friga, rylla, flöt, fura. —rin isen a. qwidigt l. fröfning. —ria an a. rind, rullande, trillande, lätttrullande. —roon uden a. rulladt l. twinnadt tillstånd. —ros okan a. böjning, fröfning, omwäg, traß-

ligt l. twinnadt tillstånd. —rukka han a. hopwriden l. tröfelig bmbdt, suodh, härlof. —runa an a. fjällripa (lappon alpin). —rölen l. —relen l. —reokelen l. —riskelen lla v. rulla smidt, trilla, gå ledig omfring. —ritan taa l. —ritan taa v. låta rulla, ha att gå omfring, twinna, wrida omfring. —rutin tiimen a. liten bort, nasware. —ritys yksen l. —rutus uksen a. omwältning, wridning, twinning. —rittaja an l. —ruttaja an a. wältrare, wridare, twinnare. —rittelen tella l. —rittelen tella v. wrida l. rulla smidningom. —rrän raa v. wrida, twinna, gå omfring, ringa (björn), göra omwäg, göra ett omlopp. —rtaja an a. wridare, ringare, löpare, som gör omwäg. —rtorran a. twinning, wridning, omgång, omlopp, omswep, kiertopuho fringfördt ryfte, löst ryfte, aidan kierto = kierurueho = pyöräkello. —rtolainen isen a. fringfördt, wridare, plögare, snipning i mage, röfot, kiertolaisheimä hummelblomster, färrengar (garna röfote). —rtolaisuus uden a. fringfördt, lanka lif. —rrin riimen a. waf, pt. kiertimet utberrade l. wridna stycken. —rritien a. wridet tillstånd, suodh, omwäg, hwirfwel, teki suuren kierteen gjorde stor omwäg, terä meni kiertelle heitet böjde sig dubbelt t. ex. wid flingring, herneen k. flänge på ärtkast. —rron oxen a. böjning, bugt, omwäg, wägens flingring. —rtämy yksen a. wridning, fringlöpning. —rtelen rrella l. —rreskelen lla v. smidningom wrida l. twinna, göra flingringar. —rtetia an a. wridare, fringlöpare. —rtelma odr. —rrelmä an a. fringwridet l. rulladt föremål, bugt, flingring, flingerbult. —rryn riyä v. bli twinnad, wridas. —rrätan taa l. —rrättelen tella v. låta wrida, ha att twinna. —rrahdan htaa v. wrida hastigt, göra en flingring, göra en swäng.

Kiestin ia v. borttaga, bortföra.

Kiesus uksen = Jesus.

Kietalo een a. flarfwa. —ans an a. flarfwa, flarfwig l. halftig qwinna.

Kiedon toa v. inwäffa, snärja, inträffa.

-soja an s. snårjare. -tu tun l. -tti
tin s. bundt, knippe, sammanrullad
hop, lumik. snårulle, lawin. -to don
s. bundt. -tous uksen s. snårjning,
inweckling, träffling. -toonun ntua s.
bli insuärtd, intrasfläs. -dotan ttaa l.
-dottelen tella s. intrasflä, ha att snår-
ja sig. -dotus uksen s. inweckling, träfel.
Kievas aan a. flint, qwid, behändig,
slug, listig, listmaude. -ahdan htaa v.
flinka undan, smugga sig hastigt bort.
-ahtelen hdella s. snårningem flinka
undan, söka gömsten. -astelen lla s.
vara behändig, bete sig slugt, lista
(viekas).

Kievotan-ttaa v. wrida omfring, wrån-
ga. -ros oxen s. wridet tillstånd,
wrångning. -oksinen isen a. full med
wriddingar, inwecklad, frånglig. -otus
uksen s. wridding, wrångning.

Kihajan adr. -haan ata v. hwäsa, fusa,
sjuda, hwimla, swärma. -hakoitsen ta
s. hwäsa fortforande, swärma, strät-
ta till en annans förargelse. -hahdan
htaa v. hwäsa till hastigt, sjuda upp,
fräsa. -hahdus adr. -haus uksen s.
hastig hwäsning. -hachtelen hdella s.
hwäsa hastigt flera gånger. -hautan
ttaa v. åstadkomma hastig hwäsning,
låta som hastigast sjuda.

Kihara an = kihärä. -rous uuden =
kiheryys. -asti = kiberästi.

Kihellän ltaa v. flia, fittla. -elen lla l.
-eltelen lla s. flia smätt, fittla litet,
ha fliningar. -ellys yksen s. fittling,
sticning. -elehdän htaa l. -elmoitsen
ta l. -elvoitsen ta s. fittla fortforan-
de, ha fliningar.

Kihärä an a. frusig, knottig. -ryys yy-
den s. frusighet. -asti adr. frusigt.
-rryn riyä v. bli frusig, knottig, in-
trasfläs. -rimä an s. led, träfel, röra.

Kihisen stä = kihajan. -inä an s. fort-
satt hwäsning. -stän aa s. låta hwäsa.
-stys yksen s. hwäsningens förorsakande.
-stelen lla s. låta smätt hwäsa.

Kihkeä an a. häftig, ifrig, eldig, kihkeä
keli trögt före så att släden vill fastna.
-keys yden s. häftighet. -asti adr. if-
rigt. -hka han l. hkan s. ifwer, häf-
tighet. -hko hon l. hkon s. ifwer, if-

rande människa a. ifrig, eldig: -hka-
maston aa s. bli ifrig, förfira sig.
-hkan l. -hun hkua s. förfira, upplaga.
Kihla an s. fed, band, samband, förening,
wad, förlofning, pl. kihlat fastnings-
gäfwor, kihlasormus förlofningsöring,
kihlakunta häråd, kihlakuusi helig
gran. -ainen isen l. -ajinen isen s.
yt. förlofning, pl. kihlaset l. kihlajai-
set förlofningsfösalas. -aan ata l. -lon
oa l. -loon ota s. förlofwa. -aus uk-
sen s. förlofning. -asja an s. för-
lofware.

Kihlo on s. fatt.

Kihnaan ata v. gnida, skafwa, trögt slä-
pa, söla. -aus uksen s. gnidning, släp-
ning. -asja an s. gnidare, släpare. -nu
un s. gnidning, bröl. -nuri in s. gni-
dare, bröl. -nun aa s. gnidas, skafwas.
-nutan ttaa v. gnida, stubba. -nutus
uksen s. gnidning, stubbning. -nuttelen
tella s. gnida smätt. -nautan ttaa v.
gnida hastigt.

Kiho on s. hwäsning, snidning, kihokivi
sten fring hwilken wattenet brufar, ki-
hokynnet fläsfingrar, kihokeinä daggört
(*drosera longifolia* l. *rotundifolia*). -otan
ttaa v. låta hwäsa, ägga, reta. -otus
uksen s. äggelse, retning. -otun ttaa
v. ägga, bli retad (kihajan, kihisen).

Kihtelys yksen s. timmer, 40 stien.

Kihu un = kiho.

Kiiaan ata v. strifa (t. ex. såsom öru).

Kiid se kiit.

Kiies eksen s. djup grotta.

Kiihkeä an = kihkeä. -hko hon a. ifrig,
eldig, s. ifrig människa, kiikkovesi trä-
nadsbatten, ep. för bränwein. -keys
yden l. -kous uden = kihkeä. -ka-
len lla s. åtrå, trångta. -hkotan l.
-hotan ttaa v. ägga, reta, underbläsa,
brifwa på. -hkotus l. -hotus uksen s.
äggelse, retning. -hkenen hetä v. äg-
gas, retas, bli ifrig. -hkotin l. -hotin
ttimen s. retmedel. -hkottajainen l.
-hottajainen a. retande s. aptitsfap,
pl. -iset mellansmål wid wiß tid.

Kiibtu hdun = kihtymys. -hdun htaa
= kiidhdyä.

Kiibdyn htä v. retas, ägga, upplifwar.
-htymys yksen s. retelse, äggelse; ifron.

-kää an a. retlig, retsamt, ifrig. -yden
ttaa o. reta, uppöggä. -ytys yksen s.
rtuing, uppögguing.

Kiihdytän ttaa = kiihdytän. -tys yksen
= kiihdytys.

Kiikka kan s. trångmål, brådsta, -val-
kia eld som framfallas genom gnidning,
sakata kiikkaa fasta i håge. -kastan
aa o. hästa wid, fästa.

Kiikka kun s. gunga. -kun kkaa o.
gunga, swänga sig af och an. -uja an
s. gungare. -kutan ttaa l. -kuttelen
tella o. gunga, sätta i swängande rö-
relse, waggga. -kutus uksen s. gung-
ning, waggning. -kuttaja an s. gungare.
-kahan ttaa o. stöta till en gunga,
-lata hästigt swänga. -khtelen hdella o.
swänga plöteligt flera gånger.

Kiila an s. brunst. -lin ia o. wara brun-
sig, wara lörst, löpa omfring. -läi-
nen isen s. stning (oestrus).

Kiilan ttaa o. glänfa, blånfa, glimma.
-lto llon s. glans, sten, -mato lhemast,
alkokiilto yttre glans, -voide blauf-
smörja. -htelen lla o. glänfa smätt.
-llyn ltyä l. -listyn yä o. bli blauf,
nyplarna. -listelen llä o. bläfa med
glindrande ägon, plira. -lo on l. -lu
ua s. glans, flimmer, -silma pliräga,
högga, s. färlåten, fät (kiila, kilo).
-lolan ttua o. bli glänfande, bli fät.
-lun ua o. glimma, glittra, plira.
-lutan ttaa o. låta glimma, ha att
glittra, plira. -lostan aa o. blaufa,
flura blauf. -lustan aa o. glänfa smätt,
indra.

Kiima an s. brunst, lef, kiiman aika lef-
tid, varningstid, kiimaheina daggört
(droara rotundifolia). -ainen isen a.
lörst, brunstig. -aan ata l. -ailon lla
o. vara sig.

Kiimaan ata a. blänfa hästigt, wista,
på till i en blinf. -motan ttaa l. -mot-
telen tella o. lufa, blänfa.

Kiini prt. fast, fästad, tillfuten. -itan ttaa
l. -istän taa o. fästa, fastgöra, fästfästa,
kiinittaa kanteleen kielel pänna här-
yens strångar, kiinittetty kivi infattad
sten, kiinittaa juosta hälla på med att
springa, k. sanansa bekräfta sina ord.
-tys yksen s. fastgärning, fästfästelse.

-ittelen tella o. smält fästa. -itin ti-
men a. fäste, medel att fastgöra med.
-nryn ntyä o. bli fastgjord, fästas, bli
beständande, maa kiintyy marfen blir
kompast, savi k jalkoihin leran fäster
sig wid fötterna, sade kiintyy regnet.
tättnar, pakkanen kiintyy tolden blir
starpare. -ntia an a. fast, kompast, orör-
lig, uthållande, k. omaisuus fast egenbom.
-nteys yden s. fasthet. -ntiasti ado. fast,
uthållande. -nne nteen fast, orörligt
fäst, -kirja fastebref, laga fasta. -ntian
iaa o. bli fast, spännas. -nnän ntäa l.
-nyntän ttaa l. -ityntän ttaa = kiini-
tän. -nyyttelen tella = kiinittelen.

Kiipern vetä l. -pian vitä l. -vin piä
o. klifwa, slättra. -pelen vella o. klif-
wa, slättra småningom. -vetän ttaa l.
-vettelen tella o. låta klifwa, slättra.
-pasen sta o. klifwa upp plöteligt.

Kiira an l. -ras raan a. hästigt, blauf,
kiirastuli färseld. -astan aa o. blan-
fa. -ro on s. hästigt smärta, a. glossig,
kiiron koski, neiti (myrk) smärtans
förd, sista, kiirasilma glödgga. -rotan
ttaa o. glofa. (jfr. kiria). -raasti ado.
hästigt. -rin ia l. -iskelen llä o. wri-
da sig i smärtor. -astan ua o. bli hästigt.

Kiire een s. hjässa, kiireesta kantapää-
han asti ifrån hjäsan till fetabjället,
kiireen rako pilfön i huswudfål, kiir-
reennisa tinningbenets andra utstött.

Kiire een l. -ru uun s. brådsta, s. bräd-
stade, kasan kiireet sommarns bräd-
stade arbeten, kesken kiiruun l. -reen
midt i brädstan. -reesti l. -ruusti ado.
hästigt. — Komp. -ruumpi mer bräd-
stade, kiiruumin hästigare. — Sup.
-ruin mest brädstade, kiiruimmin hä-
stigaft, kiiruimmittain l. -miten som
hästigaft. -reellinen isen l. -reinen
isen l. -ruinen isen l. -ruisa an a.
brädstade, ilande. -ruisuus uuden o.
brädstade egenfäst. -ruusasti ado. stund-
sammeligen. -rehdin hia l. -ruhdan
htaa o. stunda, brädsta på. -ruhds
uksen s. stundsamhet, påstundan. -reh-
telen hdella l. -ruttelen tella o. stun-
da småningom, påstunda fortfarande.

Kiuro: kiurotan se kiira.

Kiiseli in = kiiseli.

Kiiki in l. -kinen isen *am.* giro, *Engl.* insect, kiita kiiskistä kesää, mäkäräistä vuoden päästä beröm en in sektrit sommar, ett på flygja ritt års flut.

Kiiskotan itaa, -tus uksen, -telen tella = kaskotan, -tus, -telen.

Kiiseli in s. främ, sur wälling, mustikan k. blåbärsfräm.

Kiistä an s. täflan, äflan, famp, trots, sanan k. ordwexling, -tarku l. -juoksu fapplöyning, -kenttä nödjen, kiistalla i fapp, på trots. -taan ata s. täps, ädä, fappas, trotsa, disputerä, twiäta, kiistaten *adr.* kiisten i fapp, frawd-sant, snabbt, wäl. -tan ita l. -telen lla s. fappas, täps, äps, tämpä, för-sätta, tiffas, hästigt tilltala, gräla, k. kipuja bortmana sjudomar (om sdomaner). -te een s. äflan, lif, diaput. -to an s. lif, hästigt tilltal, grät, -samat stränga ordalag (wid beswärtelser). -tos oxen s. ordwexling, disputation.

Kiistakka kan s. stenqwästa.

Kiitaw un s. torkad småfisk.

Kiitan itaa s. tadsa, lofwa, prisa, ei ohe kiittämistä fortjenar icke tads. -telen tella s. tadsa upprepadt, lofprisa. -tos oxen s. tads, tadsägelse, lof, pris, suuri kiitos l. kiitosta stor tads, paljo kiitoksia mycken tads, Jumalan kiitos Gudi ware lof! -viri lofläng. -tollinen isen s. tadsfam. -tollisuus wuden s. tadsfamhet. -tollisesti *ado.* tadsfamt. -ttämätin ttömen s. otads-fam. -ttämättömyys yuden s. otads-famhet. -ttämättömyyksi *ado.* otadsfamt.

Kiidan ita s. fluga utan att röra wä-garna, ila fram, swäfwa i lusten. -tölen l. -telen detta s. fluga småningom, swäfwa fortfarande i lusten. -dätan itaa s. läta fluga, ha att ila, brifwa på i flugande fart, fda fram-åt, flynda. -dättelen tella s. smånt-gom läta fluga, ila l. fluga hit och dit. -dähdan itaa s. fluga hästigt upp, ila hästigt. -dyn tya s. bli ilande.

Kiivas aan s. ifrig, nitiff. -sus uden s. ifwer, nitäffan, nit, mistanfe, swart-sjuka, kiivausuhri mistanfecffer. -saati *ado.* ifrigt, hästigt. -aan ata l. -aan

itaa l. -voiton itaa s. ifra, ädä, be-ifra. -vaus uksen l. -voitus uksen s. ifwer, äflan, beifran, kiivauksessa i *estäs.* -vaolen *adr.* -vainen l. -voit-telen tella l. -vattelen tella l. -vaste-len lla s. brinna af ifwer, wota het-sig, swartijuf, kiivoitteleo vaimoansa mistänsä sin hustru, kiivattelleo kiva i sin hetta kasta stenar, ala kiivoitteleo sitä harmas icke deröfwer, ala kiivoitteleo pahaa miestä förfira dig icke så att du följer en elof man. -voittelia an s. nitäffare, swartijuf menniska. -vaatun wa l. -vaannun itua s. bli ifrig, förfira sig. -vastus uksen s. förs-ifran, hetfighet. -vastutan itaa s. förs-ifra, wäda ifwer, eldighet. kiivan kaa-van med njuggan nöb.

Kiian, kiitan, kiättelen, kiähdan = kiidan m. fl.

Kikahdan se kikotan.

Kikama an s. träfning i en förs.

Kikitan itaa s. pina.

Kikka kan s. bröd, brant, kikkamolta trädruöbba, obetänksam.

Kikkara an = kakara.

Kikka-ra an s. rausk, s. flinga, lynga. -ainen isen s. ranfig. -ryys l. -rei-syys yuden s. ranfighet. -soti *ado.* ranfigt. -roitsen ita s. wara ranfig, runsa, ringla.

Kikkara an s. ring. träfning.

Kikotan itaa s. tadsa, stratta som statan. -tus uksen s. tadsel, stratt. -ttaja an s. föclare, strattare. -kahdan itaa s. hästigt tadsa, stratta plöteligt, tissa.

Kikuli in s. råga, hög.

Kila an s. bruaß. -löden lla s. wata brunstig.

Kiluhdan, kilaus se kiliaan.

Kilappa pan l. -lappi pin s. syrlig. -poksen ita s. göra syrlig, outaga syrlig smat.

Kilea an = kilia.

Kilha an s. gattens tem.

Kilhon oa = kilmon.

Kili in s. fid, fälling (kili).

Kilikka kan s. stapel af nyssuppreddt lin-deri hwarje handfull är lagd i förs på hwarandra.

Kilisen ita s. flinga. -lind an s. flingel,

Klart **klammer**. -i an a. klar, klungan-
de, gäll, klirrande. -leys ydra a. gäll-
het, klarhet. -iasti *ado*. gällt, klart.
-labdan htaa o. klinga hästigt (t. ex.
då ngt går sönder), klirra plöteligt
(t. ex. då ngt blåsfande faller i vattnet).
-lahdas *dr*. -laus ukxen o. plöte-
lig slang, klirmer. -lahutan ttaa o.
åskadkomma hästigt slang, klirmer, slå
dill. -listan taa l. -listelen lla o. lå-
ta klinga, återfatta klart klirmer.

Kilja an a. höfiben.

Kiljan ata = kiljun.

Kiljannen ntaa o. bli seg (som träd i
vattnen).

Kilja ua o. ryta, strifa. -u an a. ryt,
rytande, -hanhi blådgås (*anser albifrons*), -siipi snuva (*fuligula clangula*).
-una an l. -unto anoa o. rytning,
strif. -uskelen lla l. -uclen lla o. ry-
ta smått, strifa fortfarande. -jah-
dan htaa l. -jaun uta o. strifa, ryta
till, hvarna hästigt. -jahtelen hdella
o. strifa till flera ggr. -jautan ttaa o.
åskadkomma ett plöteligt strif, ryt,
slang. -jösen ata o. ryta till skarpt en-
gång. -jutun ttaa o. åskadkomma ry-
tande. -jutus ukxen a. väckelse till
strif. -juttelen tella o. uppmärksa lång-
samt strif.

Kilka lan a. hin onde, kilkavalkia =
kilkkavalkia.

Kähia an a. gäll, klirrande. -kkaan kata
o. klinga. -khistan taa l. -kkehden
htaa l. -kkatan ttaa l. -kktan ttaa
o. klinga, blinfa, blifva. -kkehden htaa
o. klinga till, klirra fram plöteligt.
-khtan ttaa o. låta klinga, klirra,
knästra. -khtan taa a. låta klirra,
blända.

Kähka kom o. cymbal. -kkaan kata o.
å cymbaler, klinga.

Kilkula an a. märkt trädbitt som hänger
om halsen på får, getter, samt vid
nycklar.

Killa an = kila.

Killi an a. kib (kila), a. yker, munter,
högljande. -voisa utslående bnf, oilmät
over killilllän ägonen dro plirande.
-tän itän l. -istän aa o. låta fram-

lysa, plira, framställa. -ittelen tälla
o. kirra.

Killen ua o. nedhänga ldd. -utan ttaa
o. upphänga.

Kilmon oa l. -moon mota l. -moon
uta o. kasta, slå, slampa. -moon lla
o. kasta smärningom, slå, slampa.

Kilo on a. kib, get vid löffällningstiden
(kilom aika), sten, glas, reflex, a.
språk, kilosarvi bart, hårlöst horn,
-haili waghuf, -ruoho svgräs (*ra-
mos*), -ukko rast gubbe, -puu friskt,
rent, omärkt träd. -otan ttaa l. -os-
tan aa o. klirra, blända. -ostun ua
o. reflektera, återkasta. -ostelen lla
o. klirra, statta, göra språk. -oilan
se kila.

Kilpa lvan a. täflan, kappning. ajas kil-
paas äfa i farr, olla kilvalla wara i
täflan, kilpakosia d. kilpayika råwal,
kilvan l. kilvoia i farr. -ipamen sen
däm. olla kilpasilla wara i täsfingel
l. strid. -lpaan vata o. täffa. -lvoitan
ttaa o. täffa, äffa, ifra för. -lvoitte-
len tella o. täffa fortfarande, sträffa,
slampa för ngt. -voitus ukxen a. täf-
lan, äflan, sträffa. -poinus ukxen
o. häst som ej släppter förbi.

Kilpukka kan a. uppmärksam, språk (ki-
lappa).

Kilpi lven o. stöb, -hanhi blådgås (*an-
ser albifrons*), -kungaas dräll, -lehti
nedblad (*nymphæa*), -konna stöbpadba.
kantaas nurjaa kilpeä bära ofwag stöb.
-ipinen isen däm. liten stöb, a. stöb-
rif. -levellinen isen l. -lvekas kkaan
a. stöbferieb, stöbberwagad. -lpio
on a. stöbpadba, nädros.

Kilpietyn ya o. återstudin, kinta, bli ef-
ter i täflan. -t-lon lla o. kinta, wara
stö, tandlös. -peen veta o. kinta.

Kilpia an = kilpukka.

Kilpukka kan a. nädros (kilpi).

Kilsanpohke o. tättuggla (*stria oluea*).

Kilse ern a. snas, stut fjäll. -eimen isen
o. snifjällig.

Kilsetun ttaa a. bli hård, hårdig.

Kilta llan a. kappning, kapplöpning, löp-
het, brunnst (hundare).

Kilto lloa = kiloa. -eimen = kilseimen.

Kitta tun o. gransångare (*stodula abietina*).

Kitti tin o. snäll, hurtig, stolt. -steilen lla o. stoltsera, rråla.

Kittu tun s. en laxart.

Kilu un s. brunnst, kissa on kilullansa fatten har sin brunnstid. -luun uta l. -luilen lla o. vara löpvt (kila).

Kima an l. -makka kan l. -mia an a. skarv, bet, gäll, glänsande, kylina kima fallt och skarvt lufdrag. -miasti adv. skarvt, gällt, slängfullt. -ajan sia o. pipa, hvin. -ajanta nnan s. pipning. -mallan lla l. -maltelen lla lla l. -martelen rrella l. -meltelen lla lla o. glänsa, glimma. -mailen lla l. -moilen lla o. fänna smärta, swida. -alainnen isen s. bi, kiven kimalainen brnds bröd, galtbröd (*spiræa filipendula*). -miisen stå o. ljuda skarvt, gällt, pipa. -minä an s. gällt ljud. -mahdan lla o. strälla till plöteligt och gällt. -mahdus adv. -maus uksen s. gällt och plöteligt ljud. -mahutan adv. -autan lla o. åstadkomma ett hastigt, gällt ljud, göra ngt med åtsföljande sådant ljud, aukasi parahan arkun, kimahutti kirjokanunen öppnade hastigt den bästa kistan, slängde upp (så att det släng) det brofiga locket. -mistän aa s. åstadkomma pipning, ha att ljuda skarvt.

Kimma an s. elasticitet, återfjundning, sprittning. hoppning, a. elastisk, hopsyande, lätt. -akka kan s. hoppning, buller. -akoin ida o. bullra, hoppa. -ahdan lla l. -ahdun lla o. spritta tift, studsa hastigt, horra upp, stöta mot. -astun ua o. bli studfande, studsa för någon, bli stött. -ahulan adv. -autan lla o. ha att hastigt stöta, göra något hastigt, slå, rycka o. s. w.

Kimmellyn lya o. bli swängd uppåt, frofna, studsa tillbaka, tilltraga sig. -llan lla o. böja uppåt, swänga upp. -ertelen rrella o. böja l. wrida sig hit och dit (kammertelen, kimmel).

Kimmo on s. elasticitet, sprittning, hopp, fonamn, mythologiskt namn (kammo). -os oxen s. elastiskt tillstånd. -oinen isen a. elastisk, språngig. -oisuus vuden s. språngighet. -oisesti adv. språng-

stigt. -oon uta o. studsa tillbaka, wrida språngig. -otun lla o. språnas, bli språngig (kimma).

Kimo on = himo.

Kimoilen lla o. swida.

Kimoitan lla o. glänsa, skimra.

Kimpale een s. klump, oformad bit.

Kimmel mpelen = kampela.

Kimpi mmn l. -mmen s. fim, tunnast.

Kimpoon mmota = kimmooon. -mpoilen mmoilla o. spritta l. studsa tillbaka fortfarande.

Kimppu pun s. snippa, bundt, -haute tjärngu i hwilken tjärnan beredes af snirpade tallgrenar, ovat yhdessä kimpussa äro i en hög, käy l. tule kimpupun går i hov med, anfaller. -putan lla o. sätta i snippor, dela snippswis, kimputtain snippwis. -puttelen tella o. sätta i mindre snippor, snippa fortfarande. -pustelen lla o. tagas med hwarandra, brottas.

Kimpea an s. yttersta ansträngning.

Kimpura an a. fyrig, härken, obehaglig till smak (som drar munnen i ryser). -roitan lla o. bli bitter, fyrig, dragas i ryser.

Kimura an a. ringlad, frugig. -roitsen ita l. -roin ida o. ringla, fröta, bli frugig, wrida sig hit och dit.

Kin prt. åfwen (ki).

Kina an s. segt stäm som kan dragas i lång sträng, stäm, spindelwäf, trögt framstridande, twist. -akas kkaan l. -akkainen isen a. stämmig, stummande, grålig. -ahmi men s. stäm, hvirfvelus midt i ström. -aan ata l. -ailen lla o. mödosamt släpa, tungt framstrida, gråla, disputerat entwist. -aus uksen s. tung släpning, dispyt. -astan aa l. -astelen lla o. trögt framsläpa, tisk was, entwisas. -astus uksen s. trög släpning, entwis ordwerling.

Kine een s. doft (kino).

Kinka ngan s. snippa, bundt, fullt. -nkaan ngata o. binda i snippor. -ama an s. baffe.

Kinkeri in s. folkförsamling, -kunta område som bildar en samling, läseförsamling, nattskola, lukuk. läseförsamling, elok. förbätas.

Kiko ngon l. -kko kon s. knippa, liten häffång. -ngotan l. -nkotan ttas s. knippa, bryta upp långsamt, arbeta mådosamt. -ngotia tiimen s. bråddör.
Kinnahainen isen s. förhåttlig menniska, bos.

Kinnaan ata l. -noitan ttas s. spänna, sträcka, töja. -nneroitseen l. -roitseen ita l. -nnistelen lla s. spänna, sträcka, fäna smärta, plåga. -abdan ttas s. dimpa.

Kinnunki ngin s. undsväp.

Kino on s. spindelväf, fint damm, doft, -lauti fatarthäl feber. -ninen isen s. full af spindelväf, finbammig.

Kinos oksen s. snödrifwa. -ostan ttas s. hupa drifwor, bilba drifwor. -osten lla s. bilba smält drifwor.

Kinns ntaan s. handfse, kirjakintaat brofiga handfär. -tahatoin ttoman a. utan handfse. -nnastan ttas l. -stelen lla s. förse, bestäda med handfär.

Kinner nteren s. bafienan på foten, kantak. hälsena, polvik. knäfsena, on kinteressa l. kinterällä är nära i hälsarna, on kintereilla wara i närheten, -puu träd som infjutes basom knäfsenan på slagadt bjnt för att upphäfas och fläs, -koukku knäwed. -nierys yksen s. pl. -rykset knäets basdel. -rrän rtas s. lägga i finnerpuu, wara i hälsarna (kinnaan).

Kinnsaan ata s. breffas, bullra.

Kiintu tun s. knäwed, basdelen af foten, has, häl, -suoni = kinner. -ura an a. motståndig, iwärmsjölbad, drölig, s. wrätling. -roitseen ita s. tredsta, wata motståndig.

Kintä tän a. motsträfwig, motbjudande, minulle kay kintaksi det blir mig motbjudande.

Kinturi in s. fälla för bjnt.

Kinu un = kina och kokka.

Kipa van s. språng, hästig rörelse, stor efterfrågan. -pajan wata s. springa, göra språng, wägnas (ifr. kippsan). -akka kan a. hästig, hästig, s. hästigt språng. -akasti adv. lätt, snabbt. -akoitseen ta s. springa hästigt.

Kipera an a. mycket böjd, hoprullad, knottig. -ryys yyden s. frofighet, knottighet. -ästi adv. uppböjd, fro-

ligt. -riminen isen dim. smält uppböjd, -rrän rtas s. frösa mycket, böja starkt. -rtelen rrella s. frösa, böja fortfarande. -rrys yksen s. böjning, hoprullning. -rrya rya s. bli frum, starkt böjd, hoprullad. -roitseen ita s. böja sig frum, ringla sig, slingra sig.

Kipiä an s. gnista. -noitseen ita l. -uoin ida s. gnistra. -natär ttären s. myt. guistans gudomlighet.

Kipia an s. snuf, illamående, smärtande, hästig. -peys yden s. smärta, plåga, illamående. -ästi adv. smärtsamt, ömt. -peynny nty s. sjukna, bli smärtsam. -peyn ylä s. sjukna. -peilen lla s. ömsma. -paisen sta s. swida hästig. -vennan ntas l. -ventelen nnella s. skärpa till. -peeloitan ttas s. göra snuf, göra smärtande, förorsaka stickningar. -vistän aa s. plåga, smärta, wärta. -vistys yksen s. plåga, wärta. -visäjä an s. plågare, pään k. hufvudwärf. -vistelen lla s. wärta smält. -pu vun s. smärta, plåga, sjukdom, -saat be swärjelseord mot sjukdom, -kinnaas pldgohandfse, -kanka pinbänt, -vyö rina bälte, -tyttö l. -neiti l. -emäntä = kivutar, -maki l. -vuori = kipula. -puinen isen l. -puisa an a. plågans be, rinsam, smärtande, snuf, swidande. -puisuus uuden s. smärtsamhet, plågs fullhet. -pula an s. plågohem, sjukdomshem. -vutar ttären s. myt. pldgans gudinna. -vulias aan l. -vullinen l. -vulloinen isen a. sjuklig. -vuliaisuus l. -vulloisuus uuden s. sjuklighet. -vuliaasti l. -vulloisesti adv. sjukligt. -vun pua l. -puun wuta l. -puilen lla s. fäna plåga, lida af sjukdom. -vutan ttas s. tillfega smärta, plåga. -vutus uksen s. plågning. -vuttaja an s. plågare. -vuttelen tella s. plåga långsamt, jemra sig, awida (kivi).

Kiplinki ngin op. för häst, som är tvads l. tre-färgad. -lo on s. skimmel.

Kipo von l. -ponen sen = kippo, -pponen se kippsan.

Kippa pan s. litet färl, fopp. -ppanen sen l. -ppo pon l. -pponen sen dim. liten fopp, was. -pallinen sen a. ht. fopp, en fopp full (kippsan).

Hippaan pata v. hoppa, göra språng, -aus uksen z. språng. -ppa pon z. språng, flutt, a. lättvörlig. -ppo pon l. -pponen sen dsm. små flutt, a. lättvörlig, trippande, kiittää hipposiaan tädä att slapp umban. -pietelen lla v. hoppa lätt omkring, slänga, trippa.

Kipperä an a. kiperä. -roitsen tä == kiperöitsen.

Kippura an l. -ainen isen l. -roinen isen == kiperä.

Kiprakka kan a. flut, quid, eldig.

Kipristä: tää, -telen lla, -ristyn ja == kiperrän, -pertelen, -ryyn.

Kipru un v. flöte af näsiver (kipura).

Kiprahdan htaa v. hoppa upp, spritta. -htelen hdella v. hoppa ofta, spritta fortfarande.

Kipuna an == kipinä, kipunoitsen == ktipinöitsen.

Kipura an (=kiperä) uppöjd, -nensäimen uppödt. -roitsen ita v. wräda sig. -rehdan htaa v. slingra sig hit och dit.

Kiri in == kiima, kiriheinä == kiimaheinä.

Kipuun vuta v. flättra, slänga, hastigt röra (kapuun). -puutan ttaa a. drifwa på, västhynda (kipia).

Kirisen stä v. quida, snarra. -räns an v. quibande, snarr. -rahdan htaa l. -htelen hdella, v. quida till hastigt; snarra till. -raisen ista v. skrifa till hastigt quibande. -rahkus odr, -raus l. -raistus uksen v. hastigt quibande, snarr. -rid an v. quibande, snarronde, k. -lapsi otroligt quibande barn, k. keli snarrande, trögt före om wintern, k. koski strid för, k. pakkasen snarrande, hästigt söld om wintern, k. kuiva stark torra. -re een v. snarrande före i stark vinterföjd, pakkasen kireet snöflingor l. rimfrost. -ristän taa v. åstadkomma ett quibande, snarrande, gnisla, pressa, flämma, snipa, snäpa, bita ihop, k. hampaita bita ihop, gnisla med tänderna, k. kurrkus flämma till om strupen, quäfwä, k. rahaa pressa ut pengar. -stys yksen v. gnislan, sammanpressning, utpressning. -ristelen tällä v. gnisla fortfarande, utpressa smärningom. -ristyn ja v. bli hoppressad,

quäfwä. -ris blott i sk kiristworotai stäthorsdag, kiristuli stärdeld (kärva).

Kirja an v. brofigt, stred, firat, skrift, bok, bref, -kangas brofigt tng, -kansi brofigt led, kirjat oli kivihiin kirjatta streden, särtorna woro dragna i stenaar, vaskikirjat kintahissa fopsarprydnader i handfarna, kirjan n-uolominen brodering, wirtuing, kirjapaino, boktryckeri, kirjamies bokfari, bokhållare, kassikirja handbok, kassikirja fäktbref, ostokirja köpebref, velkakirja skuldebref, päästokirja otlofsförel, erok. siltjobref. -jain amen v. bokstaf. -jainisto on v. alfabet. -je een v. bref. -vaihto brofwerking, kirjekontti brofwäffa postwäffa. -amen sen dsm. liten bok, brofskr. -asto on v. boksamling, bibliotek. -ainen isen v. brofig. -jo on dsm. brofighet, släctig lo, ere, kirjokansi brofigt led, kirjokangas brofigt tng, kirjokala prindig sk, kirjolikka stor hactipett. -ju on v. släctig häst, ere. -jus akara v. brofig fo. -iwa an l. -avainen isen v. brofig, k. karme huggorm, k. tikka större hactipett (picus major). -avoitan ttaa l. -avoittelen tella l. -javoitetaan ttaa v. göra brofig, släctig. -avoitun ttaa v. bli brofig. -allinen isen v. brofig, skriftlig, bokhynt. -allisuus uuden v. skriftlighet, litteratur. -allisesti odr. bokligt, skriftligen. -aan sta l. -aelen lla v. göra brofig, sära, streda, brodera, måla, läsa litet, beskrifwa. -joitan ttaa l. -ttelem tella v. göra brofig, måla, pryda, skrifwa, författa. -joitus uksen v. skrifning, ulkokirjoitus utanförskrift, kaluin k. bespytning. -joittaja an v. skrifware, författare. -joitutan ttaa l. -joututtelen tella v. läsa skrifwa, författa. -joitanta nnon v. skrifning, skrifarbete. -atoin ttoaman v. bokwä, icke bokhynt. -attomuus uuden v. bokskrift (kirjon, kirjun).

Kirjon joa l. -joon jota v. ordna och leda bokfapen (kirja).

Kirjun ua v. skrifa, ryta, wräla. -jannsta v. wräla till.

Kirki in v. hymen, stärelend, gänus,

-vuosi friateks, -ruoho ettegeks (Ma-
nus herattu).

Kirkas kkaan a. klar, blank. -kkaus
uden a. klarhet. -kkaasti ado. klart.
-atan tas o. göra klar, förklara. -sto-
len lla o. småningom förklara, blanda.
-etus ukien a. förklarig. -stun ua o.
bli klar, klarna. -stutan ttaa o. låta
förklara, låta blanda.

Kirkki kin o. snabb, snäll, snik. -kii-
tän tää l. -telen lla o. vara snabb,
paga på, lura, titta.

Kirkko kon a. kyrka, -herra kyrkoher-
de, -kunta kyrkogäll, -tarha kyrkogård,
begravningsplats, -hiiri kyrkotta (mus
doormanus), -haukka tornfalk (falco
tinnunculus), -vaki kyrkfalk, kirkon
vaki kyrkans self, myk. små väsenden
som troddes ha sitt tillhåll under kyr-
kor, kirkon menot gudstjenst, ceremo-
nier, kirkon kokous kyrkoförsamling. -onen
sen dim. liten kyrka. -oimen isen a.
rif på kyrkor, hi. kyrka. -kollinen isen
o. kyrklig, som har kyrka. -kolkisuus
uuden a. kyrklighet. -kolan ttaa o.
kyrktaga = ottaa kirkkoon. -kotus
uksen a. kyrktagning. -kottelen tella
o. kyrktaga, dröja länge på kyrkfärd.

Kirkon kkaa l. -run rkua o. krika.
-rkasen sta o. krika till hästigt (kir-
jun). -kaddun htaa o. kisa af krik.
-ana an a. krik.

Kirma an a. inre tunnå lamellen på näs-
wer, släbskär.

Kirmaan ata l. -maelen lla o. lefa, wäs-
nas. -maus uksen a. lef, larm. -mak-
ka kan a. stark, bäst. -moilen lla o.
rieta, wärta, swida.

Kirau an a. tjärna, -püma tjärnmjölk.
-ullinen isen a. tjärnegande, en tjärna
full. -ujainen isen a. pl. -set smör-
gåfwer wid tjärning. -ua ua l. -uun
uta o. tjärna. -uus uuxsen a. pl. -set
hwad som på en gång tjärnas. -uja
an a. tjärnare. -uminen isen o. tjär-
nandet. -uelen lla o. smått tjärna.
-naun uta l. -naunnun untua o. bli
tjärnad, låta tjärna sig.

Kiro on a. förbannelse, besvärjelse, swor-
dom, -kala förbannad fäst, op. för girs,
-kapeet förbannade wärelset, -kurkku

menniska som boudar förbanna, swära,
pl. kiroet l. kiron kivet trostjott, stuf-
dom som anjes påkomma genom be-
swärjelse, -ruoho santpirf, mannaelod
(hypericum quadrangulum), -rauhoina
renjana (tanacetum vulgare). -oon o-
ta l. -ou oa o. swära, förbanna. -ous
uksen a. swordom, förbannelse. -oilen
lla o. swära förbanna upprepadt. -oi-
lia an a. swärare, förbannare. -omi-
nen isen a. swärandet. -oostan aa o.
swära mindre hästigt.

Kirpa van a. en art bladlus.

Kirpas ppaan = kirppa.

Kirpila an o. liten bubbla, perla, äter-
bär. -loiteen ita o. perla, små små
bubblor.

Kirpits an o. tegel.

Kirpia an a. stark, stickande (t. ex. bränn-
win), hästigt. -peys yden a. starkhet.
-asti ado. starkt, hästigt. -pas ppaan
l. -pakas kkaan l. -pimen isen a. twars-
sticken, hästigt. -rpelen vella l. -rpo-
loisen ta o. sticka smått, swida. -pal-
sen ista o. hästigt sticka, swida, brän-
na (om frybber, brännwin). -pellehdan
htaa l. -pellehtelen hdella o. guaga,
reta, titta.

Kirpoon vota l. -van pua o. rivas upp,
sprättas, lösa, falla lös. -poilen lla
o. rivas upp småningem. -voten ttaa
o. lösa, riva upp, förlossa. -votus
uksen a. upprifning, förlossning -vo-
tin timen a. medel l. ställe att lösa
l. lösa. -vottaja an a. förlossare. -vot-
telen tella o. småningem lösa. -poun
uta l. -pounnun o. lösa, förlossa.

Kirppa pau a. liffig, yster, a. fjäder i
fällor, fästing att lefa med. -anen sen
dim. liten fästing, pl. kirppaset firys-
palef. -ppaan pata o. fjädra, stubsa
upp, sprätta till. -asin imen a. fjäder
i bössa (kirpia, kirppo).

Kirppo pon a. fästing, fäpp. -onen sen
dim. liten fäpp, pl. kirpposet kirppa-
lef. -oilen lla o. lefa kirppa (kirppa).
Kirppoon pata, -oilen lla, -rvan rpua
= kirpoon.

Kirppa pua a. löppa, a. hastig, snik,
pärvan kirput soltröf, hampun kirput
hampfrö, kirppuheina badsläfwet (tr-

(solum arvensis). -ninen sen *din*. liten loppa. -uinen isen *a.* full af loppor.

-nyuan puta = kirppaan. (kirppa).

Kirpula an *a.* fräune. -ainen isen *a.* fräufig.

Kirra an *a.* stjärna (*sterna hirundo*).

-ri in *a.* stjärna, *a.* strifande, snar: rig, guidande, -pääsky tornswala, ah-

-zenkieri liten abbore. -rreys yden *a.* snarrighet. -rrainen isen *a.* lärfa (*a-*

landa arvensis). -rraan rata *a.* snarra, qwida.

Kirra on *a.* en liten larart.

Kirshadan htaa *a.* spritta till, uppwakua, hastigt, gništa.

Kirsi, kirran, kirsin se kirte.

Kirskun ua *a.* gništa, snarra. -una an *a.* gnişel, snarr. -utan itaa l. -utte-

-len tessa *a.* låta gništa, snarra. -utus ukseu *a.* gnişling. -kahdan htaa *a.* gništa hastigt till. -kattelen hdella *a.* gništa till hastigt då och då.

Kirso on *a.* tryne, mule, mun, öppning.

Kirsto an *a.* snopp på en staf.

Kirstu un *a.* fitta, fängelse. -unen sen *a.* liten fitta. -ullinen isen *a.* fitt-

-gaude, en fitta full.

Kirsi rren *a.* fäle, -kukka bläffpa (*an-*

mons hepaticus), häntes (*tussilago far-*

sora), -heiga ängdyn, ängsull (*erio-*

phorum latifolium), -parti alfogel (*su-*

ngula glacialis), -suorsa gräsand (*anas boschas*), -lauka brödergarn, -löyha famlott.

-inen isen *a.* fälig, fälfull.

-sillineu l. -rrallinen isen *a.* fälfull.

-jäinen isen *a.* ett slags insekt. -sin is *a.* affala utan så att fälen l. det frusna sommet i bagen, göra fäle.

-rrap raa *a.* göra fäle, frösa, göra fäl. -rrattelen tehta *a.* uppträ fäle, badda med omslag.

Kirisakka kan *a.* plötfelig tillfröning.

-sahdan htaa *a.* plötfeligt tillfrösa.

Kirstin l. -ila an *a.* förtel.

Kirvelen l. -ventelen naella l. -vel-

-leen itaa l. vistan itaa l. -vistelen l. l. -veloitien ita l. -veloitien itaa *a.* smarta, swida, städa, göra ont (kirpia).

Kirveli in *a.* förfwelflofa (*cerefolium ca-*

livum).

k. silma präga, k. hamara l. -pohj yrhaumare. -eellinen isen *a.* förtel

med prä. -eetoin töman *a.* utan prä. -eettomyys yden *a.* yrbrist.

Kirvinen isen l. -viainen isen *a.* säg-

-lärfa (*aleuda arvensis*).

Kirvo on = kirvinen.

Kirvotan, -votus, -volin, -vottelen se kirpoon.

Kirvohdun htaa, -voun uta, -voonun utua = kirpoon.

Kirvu an *a.* Kirvus seden.

Kisa an *a.* lef, dans, ras, larm. -aan ata *a.* lefa, dansa, rasas. -aelen *a.* -ailen lla *a.* lefa, dansa. -aus ukseu *a.* lefning, dansning, stof. -autan lla l. -uttelen tella *a.* låta dansa, ha ett lefa, wäsnas.

Kisallan itaa *a.* behandla wälsamt, illa, mörbulta. -allutan itaa *a.* låta wäls-

samt behandla (ifr. kiskollan).

Kisko on *a.* beslag, stolla, swäle, palt.

-oinen isen *a.* snjälig, beslagen, paka-

kiskoinen elaf, föntig. -otoin töman *a.* utan beslag, obeslagen, utan stolla.

-os oksen *a.* ett lösrjdt styt. -spite, splint, lösrjdt tillstod. -kon os *a.* lösrjwa, splita näfwer, swälfä, rasta

ut, aftmunga, plundra, utpreja. -kai-

-sen ista *a.* bortrycka hastigt. -kallan itaa *a.* lösrjda l. plundra lindrigt och

hastigt. -otan itaa l. -ottelen, tella *a.* låta rasta bort, rycka med sig, biffa, fätta beslag.

Kiamitan täa, -telen tella = karkolan -ttelen.

Kis int. loford åt fatt.

Kissa an *a.* fatt, kissan justo l. kapele

fattot (*gnaphalium diotum*), k. kym-

-tillä fmgelins (*verbascum thapsus*), k. minttu fattmynta (*nepeta cataria*), k.

kello = kurjen kello, k. kaljunen = pelton vanha, k. parts morrhät.

-aannun utua *a.* bli från, ifstaktande.

-astun: na *a.* bli från, wäfig. -ahda htaa *a.* bli något från, gifwa elaf

luft ifrån sig. -anen sen *din*. liten katta. -amainen isen *a.* fattlit.

Kisu un *a.* fättja, luft af brunnstigt.

-uinen isen *a.* fät, fättjefull. *a.* i

Kisura an *a.* liten mager rex. 1872.

Kita uden *s.* gav, trut, swag, -lakti gom, -puikko *i.* -kapula spenamn på fied. -onen sen *dim.* litet gav, *pl.* kituset gålar. -dus ukxen *i.* -duksin imen *s.* gål. -minen isen *a.* ht. gav, med gav förfebb, isokitainen stor i truten. Kitajan data = kitisen. -tautan itaa = kitistän. -tauttelen tella = kitistelen.

Kide tren *s.* snöflinga, pakkasen kiteet snöflinger i stark föld.

Kides teen *s.* afdelning uti bitapa, bitstock, cell, Kides socken.

Käisen etiä *s.* qwida, snarra. -inä an *s.* qwidande, snarr. -iä an *a.* snarrande, trög, kitia keli snarrande trögt före. -teys yden *s.* snarrighet, tröghet. -teyn ytiä *i.* -testyn ya *i.* -listyn ya *s.* bli snarrande, hordragas, ryntas, slämmas. -diu timen *s.* slämma, mesdel att rynta, on kitimissä är i slämma, saa kitimiin fjt i slämma, i faggorna. -tistän aa *i.* -tiäytän itaa *s.* ha att qwida, låta snarra. -tistelen itä *s.* ha småningom att qwida. -teroitseen ta = kituroitseen (kitu).

Kitka kan *s.* gnidning, friction, snarr, -valkia eld framfallad genom gnidning, -kivi ett slags sten, använd till slipning. -kan kaa *i.* -kun ua *s.* gnidas hit och dit, snarra. -kutan itaa *i.* -ttelen tella *s.* gnida, slipa, åstadkomma snarr, maura kikkuttaa strattar sinande, elaa *k.* framsläpar sitt lif. -kutus ukxen *s.* gnidning. -kuttleja an *s.* gnidare, bitflare.

Kitken eä *s.* upprycka, rensa bort ogräs, säsa. -klen itä *s.* upprycka, rensa småningom. -ko on *s.* uppryckning, rensning, badituoos, -hampu hanständ af hampa (som bortryckas), -pellava wiidlin, ängelin (*linum catharticum*), -ihminen snarrig menniska.

Kitkera an *a.* bitter, stark (kalkera).

Kitku un = katku.

Kitaa uan *s.* snäf, njugg, nidsf, snäf. -uus uden *s.* snäffhet, njuggghet. -aasti itä: snäff, snäff. -aan ata *s.* göra snäf, träng, utprösa, drifwa på. -astan aa *i.* -astelen itä *s.* waru snäf, bete fig

snäff. -astan ua *i.* -astyn ya *s.* bli snäf, bli snäf.

Kitsepua wigeltorn, gettorn (*rhamnus cathartica*).

Kitsku un = katku.

kitu un *s.* norb.

Kiti tin *s.* pisinakitti gulärla (*motacilla flava*).

Kitu dun *s.* långwarig sjuflighet, fräglighet, ömsflighet, *a.* njugg, -pellava = kitkopellava, kituspiikki kötsviagg (*gasterosteus aculeatus*). -ulainen isen *i.* -ulainen isen *a.* fräglig, sjuflig, swag, fonvalescent, *s.* sjufling. -dun tua *s.* fräsla, sjuas, jemra fig. -una an *a.* fräslande lif, elände. -dutan itaa *i.* -ttelen tella *s.* pläga, pina. -dutus ukxen *s.* plägaude, märter. -uroitseen ta *s.* fräsläpa ett eländigt lif.

Kiiveli in = kitkopellava.

Kiuhkaan ata *s.* bustra, gräla.

Kiukka kon *i.* -kas kkaan *s.* hästig, bråd, snabb, wred, kiukkaan hästigt, kiukkamainen owan, ofunnig. -kahdun htua *s.* bli hästigt, bli het.

Kiukku kun *s.* hästig wrede, hetfighet, wredesmod, -ruoho holmört (*hyoscyamus niger*), -vahlo etter, ormgift, -painen hetlefrad. -uinen isen *a.* wrefig, hästigt, arg. -uisuus uuden *s.* wrefigghet, arghet. -uisesi *adv.* wrefigt, argt. -kkuun kuta *i.* -kuitsen ta *s.* wara arg. ilfsas, rafa i wrede. -kkuihon kuilla *s.* bete fig wrefigt, ilfsas. -kustun ua *i.* -kuhdun htua *i.* -kkuunnaun ntaa *s.* bli upptänd af wrede. -kustutan itaa *s.* uppreta till wrede.

Kiukoa an = kiuas kiukaan.

Kiuas ukaan *s.* ugn af grästen, badstugun. -kainen isen *dim.* liten grästensugn, *a.* förfebb med sådan ugn. -astan aa *s.* förfe med sådan ugn.

Kiukelo on *i.* -ero on *i.* -eroinen isen *i.* -kura an *s.* fröft, böjd, mångbugtig, frugt.

Kiulakka kan *i.* -kko kon *s.* njupun.

Kiulu un *s.* släfwa. -ullinen isen *a.* en släfwa full, med släfwa förfebb.

Kiunki ngin *s.* hanlax uppgående om höften med trotig wäbb.

nia nämnen s. medel, verktyg att resa upp, röra om, ställe för omrörning. -entelen noella s. upprepa smärningom, omröra fortfarande. -ennun ntua s. bli upprett, omröras -ennutan ttua l. -ennuttelen tella s. låta upprepa, omröra (kohaen, koho).

Kohin ia = kohennan.

Kohio on s. iestimp under hästfötter (läsa, tiera).

Kohisen, -ins, -istan, -istelen se kohaen.

Kohittelen tella s. begäbba, se åt andra sidan.

Kohjo on s. torrhosta, brod. -otan ttua s. hosta.

Kohko hon s. torrhosta.

Kohlin ia s. så värdeslöst, vissa utträs. Kade sådestårvar. -lu un s. omkastning. pl. -lut omkastade och uttröskade sådestårvar. -listan taa s. så, försöka.

Kohma an l. -me een s. stel, styf, s. styfhet. -melo on s. stelhet, styfhet, förvirring, rus, bakrus, tafatt människa. -motan ttua s. göra stel, styf. -metun ttua l. -mennun ntua s. styfna, stelna, bli förvirrad.

Kohmia ia l. -mon on l. -muun muta s. låta till, trefva, handtera oaktat, göra bliudtvis, snälla undan, ställa. -mia an s. förnillare. -muri in s. trefware, förnillare.

Kohain ia s. göra något värdeslöst, stas, stubba, bösa, trefwa. -na an l. -nuri in s. böfare, stubbare. -nuun nua s. rassa ihop, strapa tillsammans. -nutan ttua s. låta göra värdeslöst, stubba, bösa. -nutus ukseu s. häkning, stubbning.

Koho on s. påst, uppblåst tillstånd, stöte bak i not, hohojaa dubbel is på fjödmatten. -vesi fjödmatten. -kuori uppstäl, -kuorinen leipa bröd med påstäl stäl, -piima påstig surmjölk, kohlavastet påstiga kläder, -tanti tost, -hoima flen (*klene noctiflora*), -ruoho buskvägg (*cucubalus bates*). -een -ota s. böja sig, resa sig, böja. -oelen lla s. böja sig, böja smärningom. -huun huta s. bösa, summa. -otan ttua s. uppböja, upprepa, bösa,

svälla. -ottoelen tella s. böja smärningom, uppsvällda långsamt. -otus ukseu s. uppböjning, röstning. -otua ttimen s. påstmedel, påst. -otan ttua s. bli upprett, påstig, svälla till. -hitan ttua = kohistan. -histan va s. bli påstig (kohaen, kohisen).

Kohta hden s. stället gentemot, närför, lika stället l. tiden, omständighet, förhållande, moment, punkt, strukt, tili kohtaan fem emot mig, kyrkan kohtaa stället wid l. jentte kyrkan, kyrkan kohtalla gent emot kyrkan, suoria kohtaa puusta det rakaste stället af trädet, se peim kohta joesta smolaste stället af ån, asian kohta sakens bepfaffenhet, wonen kohta en annan omständighet, punkt, moment, tules kohta kommer strukt, kohta sillaan l. sillansa l. heti kohta l. kohta pikaan l. kohta päata strukt på stund, kohtaniittu rätt framför belägen ång, pysy kohdalla häls på din plats, asia on kohdallansa saken är i sin ordning, kohdastaa strukt, minä teen kohdastani jag gör åt minne wägnar, för min del, kukin kohdastansa en hwar för sig, sitä kohtaa tiden rigtning, minua kohtaan i rigtning åt mig, i förhållande till mig, mot mig, kohtalainen isen medelmättig, kohtalaisuus uuden medelmättig, kohtalaisesti medelmättigt. -hdakkoon t. -hdakkoon ado. snartigen. -hli hden s. stället gentemot, rigtning åt, monessa kohden på många håll, yhdessä kohden på ett ställe, minua kohti l. kohden i rigtning åt mig, pane kaikki kohden sätt allt i (rigtning) ordning, kohden hämelle rigtadt, lämpligt åt honom. -hdallinen isen s. ht. begörig ort och tid, symmetrisk, till saken hderande. -hdallisuus uuden s. symmetri. -hdatoin ttoman a. ej till saken hderande. -htalo on s. metshatande, tillhörig del, lott, föremål för ngf. -htu hden = kohta. -htulainen, -htulaisuus, -htulaisesti = kohtalainen s. f. w. -htuus uuden s. mätta, mättlighet, billighet. -htuullinen isen s. mättlig, medelmättig, billig. -htuullisuus uuden s. mättlighet, billighet. -htuul-

lisesti *adv.* mellemstigt. -*libratom*
hämnen *a.* utan måtta, omättig. -*obli-*
gus -*hluottomus* uuden *s.* omättig-
het, obillighet. -*bituuttomasti* *adv.* os-
 mättigt, obilligt. -*htaan hdata v.* träfs-
 fa, möta, bemöta, tauti kohtasi juut-
 tomen träffade, kohdattu lehma af
 Guddom träffad ko, asia kohitasi niin
 taian söll sig så. -*htaus uksen s.* träff,
 till, afslomma, möte. -*hdatus uksen s.*
 symmetri. -*hdatusen* *adv.* symmetriskt,
 med symmetri. -*htelen hdella v.* träfs-
 fa, möta, bemöta. -*htelo on l.* -*htelus*
uksen s. möte, bemötande. -*htelias aan*
s. artig. -*hteliasuus uuden s.* artig-
 het. -*hteliasesti* *adv.* artigt. -*htailen lla*
s. infra på. -*ha tiff mål.* -*htaisen ista*
s. fatta hastigt till mål, ha sftning
 st. -*htuntan ttaa v.* ha måtta, hej-
 på sig. -*hdennan ttaa s.* ställa på sin
 plats, ordna.

Kohin *hdun s.* qwed, moderlif. -*uinen*
isen l. -*hdullipen isen a.* hafvande
 (kobia).

Kohu un = *kobina* och *koho*. -*un ua*
 = *kohaan* och *kobuun*.

Kohva an l. -*hvanne nteen s.* isforpa,
 den tjota isen uundan hviilen wattenet
 borttrunnit. -*aan vasa v.* tala toma ord,
 stäbba, stöta till blindtwis.

Koi koin l. -*isa an l.* -*iso on l.* -*ihka*
an l. -*iska an s.* mal, qwesa, fuislag,
koirpuho malört (artemisia absinthium),
koirpuu l. *koisompuu* bosört, qwesa-
 ling (*rotanum dulcamara*), *koisohumala*
humlebinda (eucalyptus europaea). -*isso on*
s. malört. -*uinen isen s.* malfull. -*itelen*
idella v. guaga som mal. -*iden itua*
s. bli maläben, frätas. -*istun ua v.*
 bli full af mal.

Koi koin s. flusstemma, första ljudnin-
 gen om morgonen, kointahti morgon-
 tjerna. -*itar itaren s.* autora. -*itan*
ttaa v. gry. -*itto lon s.* gryning. -*idun*
itua l. -*itun itua v.* gry, lysa fram,
 uppgå, uppväga, blunda, hända, k. rän-
 nalle på stranden, k. tändsta tillfriska.
 na. -*uinen isen s.* norboft, *s.* norbo-
 offlig (koi mal, koke).

Koikka kan s. långbent och frölig, k.
 polvi *ap.* åt haren. -*kale een s.* lång-

och krobent. -*kkuen kata s.* kaga ett
 långt steg, göra en swängning, tressa.
 -*kkaelen lla l.* -*kkelen kella l.* -*shellan*
kaa l. -*kellehdan* *htaa l.* -*kkeloin* *ada*
v. taga långa steg (som tranan), gå
 på stiftor. -*kkahutan ttaa v.* taga ett
 stutt, göra en hastig swängning, astui
 kikkahutti steg med ett stutt. -*kus*
kkua v. gå waggande, swängande, tri-
 ka som tranan l. forpen, krasa. -*kai-*
telen l. -*kotielen tellu v.* gå lång-
 samt waggande, krasa fortfarande.

Koinan naa l. -*aan ata l.* -*nin ia v.* ha
 coitus. -*nu un l.* -*naus uksen s.* coi-
 tus. -*nuri in s.* löpft mansperson.

Koipi iven s. ben, benting. -*kenka so*
 gjord af benting. -*inen iæn s.* glerd
 af benting, kolenik. af tee bentinget
 gjordt (foger). -*ivikas khaan s.* hand-
 ste l. sto af benting. -*ipeen iveta l.*
-vin pia v. sliga på beuen, gå, röres
 långsamt fram. -*pelen vella l.* -*pie-*
len lla v. begagna beuen, löpa. -*pah-*
dun htua s. falla på beuer, stupa.
 -*puttelen tella v.* begagna beuer, stupa
 fram, stuta fart. -*ivetan ttaa v.*
 förse med ben l. benting. -*fatta föttenu*
 under någon, råffynnda, öfwerbraga med
 benting. -*perran rtua v.* stupa (af
 slag, konwulsioner).

Koippura an s. stäng, påf.

Koira an s. hund (wanl. hane, nortja,
 natu hynda), smådefull menniska. -*kälm,*
hundsboft, pidan *koirana* behandlar
 som en hund, *koiran juoni* (skämsfäst),
koiran hammas spiseigel, *koiranlaima*
l. -*parinen* skälmattig, k. korinen till-
 parig, makaa *koiran* unta lätsar fos-
 wa, veden k. wattenets hund *ap.* för
 gäbban, *koiran humala* binda (*poligo-*
num consociatus), *humlebinda* (*eucalyptus*
europaea), *koiran höysipuu* = *höys-*
ipuu, *koiran kiel* handtunga: *nauus*
tofi (*cygnoloxus officinale*), k. *juovukka*
 = *juovukka*, k. *korva* stornbär (*Don-*
nellerta bifolia), k. *kulli l.* k. *pellua*
hädhyör (*chlopa* *varia* *pustator*), k.
kusiruoho äftertät (*sumaria* *officinale*),
 k. *nauus* äftertät (*bractea* *edulis*),
 k. *putki l.* k. *kumina* hundstämja,
 hundlösa (*caecopagulus* *hystrix*), k.

jättare binda (*palgonan convoluta*), k.
 ruoho hundering (*dactylis glomerata*), k.
 silmä bintä (*erigeron acra*), koiramai-
 sen isen s. hundastig, -maisuus uuden
 s. hundastighet, -maisesti adr. hundast-
 tigt. -amas aan s. hundastig, äygg. -rus
 uksen s. kölf, stäm. -ruus uuden s.
 hundastighet, elasthet, stugghet. -anen
 asen s. rif på hundar, hane (adr.
 koiras), koirasteeri orthane, k. hu-
 mala hauhumla. -as aksen s. hane,
 hanblomster. -ain amen s. ständare
 i wärter. -rin ia l. -riin rita s. borts-
 plocka hanblomster. -astun ua v. bli
 hundastig, elast, äygg, härstna, unua.
 -ristelen l. -rittelen tella s. bete sig
 hundastigt, själfswäldigt, wara äygg.
 Koira on s. ett slags winternät.
 Koiso l. -sa l. -iska, -istun se koi.
 Koitan ttaa s. hämmas (se koi, koka).
 Koito don s. beftaglig, eländig, usel,
 koito kuona (eg. uselt slagg) myrmaim,
 räiser, -maa och bladt land.
 Koivu un s. björt, hikisisk. l. ibiak. l.
 hiesk. l. suokkokoivu flibb-björt (*betula*
odorata), rauvask. l. rautiaisk. wärtbjört
 (*betula alba verrucosa*), waiwaisk. l.
 malaraisk. dwerghjört (*betula nana*),
 hyotyk. lång och grenig björt, ahok.
 l. arok. kort och tjock björt, alak. l.
 korpik. lång och rak men för björt,
 pahkak. masur, riippak. l. kangask.
 hängbjört (*betula pendula*), aatiak. helg-
 dagbjört, koivun kansä l. kaapä tjörf-
 tida, snöftida (*bolotus famentarius*),
 k. terva rußolja. -unen sen l. -vuhai-
 men isen dim. litru björt. -uinen isen
 s. björtrif, gjord af björt. -vikko kon
 s. -visto on s. björtskog, Koivisto
 Björtskotten. -vio on s. hwit ore.
 -was aksen s. hwit fo.
 Kojehdan htaa s. linda doft, dimpa.
 -jous. uksen s. doft lind, dimp, flumv.
 Kojema on s. stor hawlar (jfr. kiunki),
 -jor fist i allmänhet.
 Koko on s. kallt, luftdrag. -ainen isen s.
 kylig. -otan ttaa s. kyä, bröstta sig,
 på fram lång och rak.
 Kokamus l. -kalmus uksen s. hafetång
 (*spatula marina*), konstigt werktig.
 Koker, kokarun se kokkare.

Kokatun un s. nypen.
 Koen kokea l. kokeen koeta s. försö-
 fa, pröfwa, sträfwa, undersöka, wisja,
 ösa, kokenut kaikki tietää, mutta vii-
 vainen kaikki kokee den som försöft
 fänner allt, men elwelig ben som allt
 försöfer. — Koa kokeen l. Kokkian
 amen s. försöf, prof, witsjning. Koke-
 maki Runo soffen (eg. witsjande).
 -kemus uksen s. försöf, erfarenhet,
 witsjning. — Koalma an s. det försöft
 ta, det witsjade. — Koetan ttaa s. pr.
 koitan ttaa s. låta försöfa, sträfwa,
 bjuda till. -ete tteen s. försöf, koka-
 teeksi på försöf. -etus uksen s. för-
 söfning, pröfning, undersöfning, erfä-
 renhet. -ettelen tella s. koittelen lla
 s. försöfa, pröfwa smidningom. -elle-
 lemus uksen l. -ettelu un l. -etelus
 uksen s. försöf, pröfning, erfarenhet.
 Kokka kan s. något upprättande, kocken
 af frans och bakkammen på en bök-
 galjan, det upprättande stödet på hal-
 stöfet af en not, stämt, kokkahanke
 furu som duger till bakkam, furu med
 yfwig tovp, -puu stämträd, pilven
 k. melutapp, munak. äggörta, kokka-
 piima i ugn hslad surmjölk, kokkapu-
 he infall, stämt, -puheinen stämham,
 -mainen stälmastig, putsstugig. Kkeli
 in ss. maitokokkeli = kokkapiima,
 munakokkeli = munakokka, -uus yk-
 sen s. staltbet, stälmästade. -ainen isen
 s. stalfattig, stämfsam. -kastelen lla
 s. gå med huswädet upprätt, reja sig,
 stoltsera. -kkajan l. -kkasa kala s.
 svela puts åt någon, göra stälmästaden,
 bliga med stälmst min.
 Kokkali in s. tölp, owig till tropp och
 stäl.
 Kokkara an, -ainen isen = kokkare,
 -einen.
 Kokkare een sdr. kokar kahren s. kaka,
 stimp, bulla. -reinan isen s. full med
 kofor, stimpar. -kkaroitus ttaa l. kar-
 run, rtua s. bli stimpig, kofig.
 Kokko kon s. tegelformig, upphöjning,
 wärdfale, fummel, den upprättande py-
 ramidformiga äftr belew af hus, wind,
 ruak. raggfala, polttas kokkoa brän-
 na kofke b. w. f. upprättad träbög

oliga helgaffnar, —lita gullörn (s-
valla *argus*), kokkornaito = kokka-
pains. —onen sen *den* liten hög. —ola an
o. höjd för värdfasar, Gamla Karleby.
Koko koon s. samling, hop, helhet, o-
vat koossa äro tillfammn, tulla ko-
koon komma tillfammn, rummin ko-
ke eg. froppens helhet, froppstorfet,
kokonansa helt och hållet, koke talo
hela gården, koolta ymnigt, koomuin
småigare, mera. —oinen isen s. ht.
storfet, munan kokoina af äggs sters-
ter. —onainen isen s. hel. —onaisuus
uuden s. helhet. —Knokas kkaan i.
Koolias aan i. Kokoisa an a. något
stör, stordärt, reslig. —Kokoon koo-
ta v. höpa, samla. —ous uksen s.
samling. —oaja an s. samlare. —oelen
adr. —oilen lla v. samla småningom.
—oun uta i. —ouunun adr. —oennun
ntua v. samlas, komma tillfammn.
—Ko'on kokoa v. samla, höpa. —Koon-
nun ntua s. samlas, helna. —Kooksen-
telem anella v. samla, helna smånin-
gom. —Kokoonnutan ttaa o. låta sam-
las, sammansalla.

Kokoi in s. förbrödd.

Kokotan ttaa o. utsträcka, pefa, stå och
vänta. —tus uksen s. utsträckning,
väntning. —tteen tella v. sträcka forts-
farande, vänta fortfarande.

Kokshdan htaa v. dimpa, hoppa, stut-
ta med bän. —hutan ttaa v. fasta, dän-
ga, slunga. —sennan ntua v. hoppa,
frånga sig upp.

Kola an s. stör med jernsvets, ugnerofa
= hiilik. brandnase, hirsik. stödfälle
(en i form af stida gjerd kälke, hvar-
på vid släpning bakåndan af stöcken
hmlar), stängel i sjen för siffbragder,
läpp med tvåfald för att utdraga såd
från gvarntatten.

Kolaan i. —hjan kata i. —lisen sta o.
framta, falka, slampa. —lina an s.
frammet, —ahdan htaa o. sträffa, smäl-
la till hastigt. —ahdus adr. —ous uk-
sen s. sträll, smäll. —abteien hdella
o. sträffa till flera ggr. —ahutan adr.
—autan ttaa v. smälta till, ge en smäll.
—hietan taa v. baka, framla, knäda.
—hietaja an s. bultare, knädate, hon-

gan k. ep. för bultsvett. —hietes ukken
s. bultning, knäding. —hietia isen s.
bultningsverktug, instrument för ren-
görning af hästars tänder. —hietelen
lla o. knäppa. —lakka kan o. strål-
lande, doft ljudande.

Kolehdin htaa = komehdin, loitoin.

Koleikka, —einen, —eus se kolia.

Kolhaan kata i. —bin ia i. —hon oa s.
stå värdfäst, hugga groft —haisen uta
o. stå groft och hastigt, stå funder,
sära. —haus uksen s. stöt, slag. —ho
on s. söndrigt färl, marfet stände träd
(kollin).

Kolhos oon s. rentåg, sammansludna re-
nar. —stan aa s. förena renar till ett tag.

Koli in a. kal, kallig, s. förmla.

Kolia an a. ojemn, baciig, grovig, storp,
fylig, frofig. —leus uden s. ojemhet
—asti ada. grovigt. —leiven isen s. o-
jemn, fylig, frofig. —leisuus uuden s. gro-
vighet. —leikko kona s. stena, streflig väg.
—listun ua v. bli storp, fylig, ständig.
—leuden utua v. bli storp, qvidna till

Koliikko kon s. silfverrubeckstyre, svart
fama waul. af metall.

Kolin ia s. omröra, örena. —ine oen s.
fouit, intrig.

Kolisen, —ina, —istan se kolaan.

Koliseutan ttaa = kolistan se kolaan.

Koljauuden uden s. krafa (kolitus).

Koljo on a. lång storfare, jättelik. —ju
un s. höjd, hög plats, tvärträd på
sadel. —jarni in s. mytt, jätte.

Kolkistun ua = kolkistun och kolkostun.

Kokka kan s. regel, stöt, fort äre. trab-
big pil, tant, hörn, ställa, sätt att sitta
på siften slubbås under ung i, —kala
under isen slubbåd siff, —mäis nuan
som slubbår siff i. framsläter båten
med en stöt, kolkspöka i. kolkki-
poika gosse som hemtar vilar, lehma
k. stöfälla. —ainen isen s. försedd med
rigel, hörnig, kolknik. trehörnig. —nieuus
uuden s. hörnighet. —kistan taa v. göra
fantsig. —kistun ua v. bli fantsig (kalk-
kaan).

Kolkas kkaan s. ett flage björnfälla.

Kolkkan kata i. —lkan kkaa o. —kampa,
kämpa, baka. —lke kkaon i. —one ak-
sen s. slapping, bultning, slämtning.

an a. trefflig figur, kallas kolpiller
 ser dt tre håll, suto kolmiata. lön-
 mer sedn tre håll, hajoo kolmisa, gör
 fender i tre delar. -mio on a. trefflig
 figur. -minainen isen a. treffligdag
 -minaisuus uuden a. treffligdaghet. -mi-
 naisesi ado. treffligdaghet. -mikko kolmi
 a. triangel. -mo on l. -monen sam a.
 trea (i fortspel). -moien isen a. täl-
 ling. -mitan ttaa v. dela i hvar, spers
 far om tre hvar, kolmittain (tre och
 tre i fender. -monnan. sama v. tre
 dubbla.

Kollo on a. urhållning. håla, kolopma
 bledadt träd, puun kolo ihäligbet l.
 afftaladt ställe i träd, vuoren k. bryg-
 refwa, p. kolot afftalade trån till
 tjärweb, kolorauta jern hvarweb-tjär-
 web afftalas. -lon loa l. -loona lata
 v. blecka, urhålla, göra inskrifningar,
 afftala trån till tjärweb. -olan ttaa v.
 stala, afbatta, guaga, wårta. -otaja
 an a. afbattare, gnagare, wårft, gäst.
 -otus ukken a. bleckning, afbattning,
 wårft. -otelen tella a. afftala, funder-
 ningom, wårta fortfarande.

Kollaan lata v. slå, bägra, niin minun
 elämästäni kollaa så förekommer det
 mig. -ahdan htaa l. -ahtelen hdella v.
 slå till, hämra, laga, förbättra, hela.
 -ahden htua v. bli slagen, lagad, helad.
 Kollastan aa l. -telen lla v. roa sig
 med besök.

Kollu in a. lörst fatt l. hund, kollin marja
 svart winbär. -ittelen tella v. wata
 på nattlopp.

Kollo on a. svets, hymvel. -olan ttaa
 v. göra ngt enformigt, kallas k. sirra
 orörligt, seisoa k. så storas orörlig,
 ukos k. gråta enformigt högljudt.

Kollos on a. hand att fästa renar den
 ene efter den andra släda. -staan aa
 v. fästa släunda renar (kolhos).

Kolme l. -lmi men a. tre, kolmikanta
 -nunki trefskäddad pil, -laita vens tre-
 härdings båt, -kukka styfmoreblomma
 (kolka tricolor), -yhleinen treenig, -y-
 leisyys treenighet, kolmin tre i fender.

-kolmi l. -mest ado. tre gånger. -mo
 -monen a. tredje, kolmonen l. för det
 tredje. -monen a. tredje. -monen a. tredje.
 -monen a. tredje. -monen a. tredje.

Kolpakko kon a. bågare, päl.
 Kalpi Iven a. gammal stor tall.
 Kolpitsa an a. fällare under golfvår,
 Kolppaan pata v. loma, släpa söttom
 efter sig, wada. -pus ukken a. lömrig,
 drölig menniska. -puutelen lla a. höst
 sig dröligt. -passin ado. wadande.

Kolteas aan a. ring. -sanan sen dim. tis-
 ten ring.

Koltti lin a. madrag, byna sylld med hä.
 Koltto ton a. frusla, fals, west, in-
 gräpning. -onen sen dim. spratt.

Kolttu tun l. -luoka an a. öronprydnad,
 örhänge. -kainen isen dim. ljud-ör-
 hänga, a. ht. örhänge.

Kolu un a. stenhöfster. -uimen isen a.
 slaug, osten, sländig. -uivan ttaa l.
 -uuttelen tella = kolistan, kolisto-
 lon (kolia).

Kolva an a. slag. -vin ia v. slå, hyggla.
 Kolvennan ntaa l. -vin ia a. dröja, wän-
 ta. -renti min a. dröjmand, dröj (släpva).

Komman k. -majan mola l. -misen a.
 v. doft lyda, ställa ihäligt. -misen a.
 l. -ron up a. doft lyda. -misen a.

ihdlig. **mehden** **htaa** v. **halla** till **höst**.
mehden **adr.** **maus** **uksen** v. **plöfsligt**
höst **hall**, **stöt**, **knuff**. **mehtelen** **hdel-**
la v. **halla** till **höst** flera **ggr.** **ma-**
hutan **adr.** **mautas** **htaa** v. **stå** till
med **höst** **ljub**, **dmuka** (**komie**).
Komehdin **htia** v. **trolla**, **förbera**. **mi-**
ne **een** **pl.** **neet** s. **trollkonster**, **förs-**
herning.
Komehikko **kon** s. **öde** **stog** **med** **kullfall-**
na **trän**.
Komento **nnon** s. **främre** **knut** i **ugn**.
Komero **on** s. **skap**, **skafferi**, **uisch**.
Komestun **ua** v. **bli** **wred**, **förargas**.
Koni **in** s. **restifsta** **upptagande** **helt** **löst**,
fur.
Komia **an** s. **stättlig**, **prättlig**. **meus**
uden s. **stättlighet**. **asti** **adv.** **stättligt**,
prättligt. **meunan** **htaa** l. **mistan** **taa**
är **göra** **stättlig**, **försköna**. **inakka** **kan**
s. stolt, **pryblig**. **mu** **un** s. **stätt**. **is-**
tan **ua** v. **bli** **stättlig**.
Komana **an** s. **snäcka**, **musla**, **komman**
kyasi **snäckskal**.
Komamakko **kon** s. **litet** **rum**, **gömma**.
Kommana **an** l. **no** **on** l. **nos** **oksen**
är **hydda** i **fogen**.
Kommeliainen **isen** s. **flundra** (**kam-**
pela).
Kommelus **uksen** s. **stöt**, **tillstöt**, **mot-**
gång.
Kommio **on** = **kommana** (**kammio**).
Komawottelen **tella** v. **beröra**.
Komo **se** **komsan**.
Komotan **htaa** v. **blänka**, **stina** (**kumotan**).
Kompailen **lla** s. **wara** **ränksull**, **ställa**
förstå. **pele** **leen** s. **förstå**, **ränk**.
mae **apeen** s. **fury**, **gömsle** (**komppa**).
Komarin **mpia** v. **fråla**, **trasta** **fram**.
mpelo **on** s. **flumsig**, **trägt** **framstis-**
daup. **mpura** **an** s. **svatt**. **mperoit-**
sen l. **mperoitsen** **ita** v. **stappla**, **fräs-**
la, **fram**. **mperoitan** **htaa** v. **läta**
stappla.
Kompti **tin** s. **stogshydda** (**kommama**).
Komppa **pan** s. **stöt**, **infall**, **komppasana**
glänsed, **fram**. **pakko** **kon** s. **ställe**
den **man** **lätt** **stöter** **mot**, **knofwar**, **ste-**
nig, **ojenn** **marf**. **mppeen** s. **hustigt**
utgång. **pas** **ppaan** s. **snäcka**, **mus-**
la, **musla**. **paatum** s. **mpieus** **ua** v.

knofwar **stöt** **egt**, **stapa**. **paatum** **uden**
s. snafning, **stapning**. **pastelen** **uden**.
snafwa **otta**.
Kompelli **in** s. **hög** **wäggfast** **fång**.
Komppi **pin** s. **stidford**. **pin** **ppia** v. **fä-**
ga **stidford** (**komppa**).
Komsu **un** s. **blötfors** (**kamsu**), **bens**.
sis **int.** **heppel**! **sahutan** **htaa** v. **fälla**.
l. hoppa **med** **dän**. **suttelen** **tella** v.
danfa, **lesa**.
Komu **un** s. **städur** (**korni**), **domm**, **ma-**
sen **tuft**, **haisse** **komullia** **lustar** **unfet**.
uinen **isen** s. **unfen**. **uisuus** **uden**
s. unkenhet. **isesti** **adv.** **unfet** (**komann**
komia).
Konakka **kan** s. **kräftbåla** i **stedsstränkan**.
Kone **een** s. **redskap**, **massin**, **konstgrepp**.
konopaja **massin** **verfstad**. **cellisen** **isen**
s. försedd **med** **redskap**, **massin**. **konst-**
mässig, **konstlig**. **eikas** **akaa** s. **konstlig**,
fränglig. **rhdin** **htia** l. **neiden** **htaa**
v. göra **pnts**, **frängla**. **elus** **uksen** **ad**
frängel. **ellutan** **htaa** v. **frängta** **ge-**
nom **en** **annan**, **ha** **en** **alt** **frängla**.
Konehdin **htia** v. **hågra**, **fulla**.
Konelo **on** = **kopakka** **och** **koni**.
Koni **in** s. **häftfrase**. **norala** **an** l. **no-**
voli **in** s. **häftsnöpare**.
Konia **an** s. **sprätt**.
Koniska **an** s. **uthuggen** **apphöjning** **på**
uguesbänf.
Konkolo **on** s. **hugt** **på** **träd** l. **gren**, **st.**
björk, **grön** **häftpelt** (**picus** **vertdid**) =
konkero.
Konkka **kan** l. **ke** **kkeen** s. **något** **app-**
ständer, **appständer**, **men** **örudda**, **ve-**
merst **nåsa**, **luut** **framstjutan** **ben** **och**
extremiteterna.
Konkin **kkia** v. **stappla** **fram**, **tröstaga**
framåt. **kuttelen** **tella** s. **röres** **satt**
framåt. **kuutan** **htaa** v. **braga** **möde**
samt, **flära**.
Konko **ngon** = **konkka**.
Kongon **nkoa** = **kankoon** **och** **kankia**.
Konua **an** l. **noikka** **kan** l. **noikainen**
isen s. **grebo**, **stäm**, **himen**, **kon**.
juomet v. **konant**. **stämstydn** **konan**
noika l. **viitävä** (**förhålland**, **konan**
hyttelmä **stäm** **kon** **konan** **konan**).
konan **konan** **konan** **konan** **konan** **konan**
konan **konan** **konan** **konan** **konan** **konan**

Koppi pin a. lätet rum, foja, höll, lysa
koppia står höll, että koppim oar-
mita tog lyra äpölen, vesikoppi rum
för dem som äro dömda på watten och
bröd, en vesikoppies är på matten och
bröd. -io on s. foja. -ilo on d.m. lit-
ten foja, liten luddnab, korran k.
hundfoja, hautuk. grafram, veneen k.
båtrum l. låda, niitun k. liten ängs-
tappa.

Koppo pen a. dumhufwud (kopio se
kopajan).

Koppuloitara ta == kopsin.

Koppura on a. storslig, k. kynsi fart-
nagel.

Kopra, -allinen, -aan, -rin, ristam ==
koura m. fl.

Kopru un a. wattenfall, hwirfwel.

Kopra an s. forq. nosforq (koppa).

Kapsaa sata v. gifwa ett best ljud, slå,
slånga med ljud, dänga. -sahdan htaa
o. gifwa plöteligt best ljud, slå, slän-
ga, bimpä ned, k. korvalle ge en smäll
mot bröst, k. mahan bimpä till mors-
sen. -sahdus sdr. -saus ukseu s. plöte-
ligt fall, slag. -sahdolen hdella v. slå
l. slänga l. falla med best ljud flera
gg. -sauten itaa a. åskstemma has
sligt ett best ljud genom slag, fäst m.
m. -sin ia l. -sutan itaa v. slappa fort-
farande, fara. -sutus ukseu a. klapp-
ning. slarning.

Kopu run s. buller, klammer, knack.
-utan itaa v. knacka, bulta fatta. -utus
ukseu s. fugekning. -uttaja an s. knack-
fare. -uttaminen isen s. knackandet.
-uttolen itella v. knacka fortfarande,
knorra (kopajan, koppa)

Kopeli in s. tråta, tråtosam läring.

Kopara an == kopera.

Kopuri in a. itadig häst. -roisaa ita
o. vara itadig. motspänlig.

Kora on s. rassel, harkling, trolleri, elände,
olycka, swärighet, korasan eläminen
on pahempi kuolemaan eländigt lif är
wårre än döden. -ahinen isen a. eländ-
lig, eländig, öfwerhopad med swärig-
heter. -ajan sdr. -aan ita v. harkla,
rosta, trolia. -ahden htaa v. harkla
harkla, rosta till. -ahdus sdr. -
ahden a. harklig harkling, rosting, troll-

dom. -ahdolen hdella a. harkla, till
flera gånger, rosta uppreadt. -ahdolen
-ah. -autan itaa a. åskstemma harkig
rostring, slå l. rasta m. m. så det
rostar. -annus ukseu == kora (ko-
risen).

Korento naon s. stång, härstang. -oi-
nen isen a. stånglik sp. för erin, suden
korento trollslända. -noottain sdr. stång
wis, i rad.

Korontela == korottelen se korkia.

Korha on s. höfrång. -anen sen ita.
liten höfrång. -olan itaa l. -ottelen
tella v. rassa i stångar, omvira tota
fande hö.

Kori in s. forq. koripaja forgnil (såd
vintad). -illinen isen a. en forq full.

Koria an a. grunn, wader, prättig. -
us uden s. grunnhet, präst. -asi ita
grunn, wader. -ru un l. -ro sen a.
grunnlättsaf, smycke, uipper. -roca ita
v. bli grunn. -reilen ita o. pryda, gd
grunn, grunnad. -reian l. -ristan aa
o. göra grunn, utåra, pryda. -ritus l.
-ristus ukseu s. prydnad, prydnad.
-riutelen l. -ristelen ita a. pryda
smått, smycka. -ristaten itaa o. för-
med grunnlätter, göra grunn.

Korilo on a. ngnetola.

Koriora ita a. rosta fortfarande, stora.
-ima an s. rogel, storr. -iadan itaa v.
åskstemma storranda. -ristus ukseu
a. rostingotillställning. -ristelen ita
v. ha att fortfarande rosta l. stora
(kora).

Korjaan jata v. berga, ordna, lägga i
formar, reparera, råda. -aus ukseu a.
bergning, städning, reparation. -ja
un l. -juu uua s. wård, förwår, björn
ite. -autan l. -juntan itaa v. låta
berga, låta steta l. laga l. råda. -ja-
len sdr. -jailen ita v. berga städning
om, reparera smått. -jela on a. berg-
ning, hvarjandig, städning.

Korkia on s. heg Korkiakoski öfverfö-
rkorkintaa på sin höjd, högst. -kuus
sdr. -kuus uden s. hegget, astic m.
hegst. -koko sen a. höst, förhållning
accut, rånta, korkonimi hederstema.
-korkonimi l. -korkonimi ita -korkonimi
-korkonimi sdr. något heg i skapen hjeta

1. -rheon ruta l. -rheonun nua v. bli hög, förhöjas. -rotan ttia l. -rotelen tella a. upphöja, förhöja. -rotus ukseu a. upphöjelse, förhöjning, mårdsfälla. -rote itern l. -roke kkeon s. förhöjning, höjningsmedel. -rottamus ukseu a. upphöjning, promotion.

Kortko kon v. flakt. -krotan ttia v. flacka, förse med flakt.

Korlu un s. vrydnad.

Kormanto nnon l. -mano on l. -meno on s. burfida.

Korma un s. foter, tadel, slander. -mutan ttia s. tabla, brumma, gorma.

Kornitsa an s. fremmantrum.

Korntan ttia s. quäfa som grodan, gorma. -tue ukseu s. gorm, quäfning (wormutan).

Kornuun uta v. gorma, begära enwist.

Koro on s. inskränning; råana, grön hadspett (*picus viridis*) = honkakoro. -roinen isen a. försedd med inskränningar, rånuor.

Koroka an s. olivfärgad rand på släber ifrån midjan ned.

Korotan, -otus, -ottelen m. fl. se korkia.

Korpi rven v. djup wild flög, ödemark, -kuusi gårdgran, -koivu rat men för björk, -huukka gullöru (*aquila chrysaetos*), -metsäs raddelhane (*tetrao hybridus*). -peippo m art siffa, -rastas björkfräst (*turdus pilaris*), -sammakko flodgreda (*bombinator igneus*), -loikko ormbanke, flögbräken (*polyptilum filix mas*). -visto on s. djup aflögsnare flög. -pela an s. hem l. boning uti djup flög. -pilainen isen s. flögbo, swedjråg. -piinen isen a. full af öde flögar. -piainen isen s. råam (*leuciscus grislagine*). -velun ttia v. bli ödemark, öfwers mäs med djup flög.

Korppi pin s. forp.

Korpu pun s. svatt, skåmspöke, forpa.

Korpu van v. stherra.

Korraan rata s. quäfa (om groder).

Korvi in s. bespying (*podiceps*).

Korvatalon: lla s. snarta.

Korvata neta s. snarta. -anen uta v. snarta, hastigt.

Korvohidin: lla a. taga ett och annat. -län s. (om snala kreatur) (horoi).

Korsha an l. -kie an s. vrdlande, vrdtig, stolt. -kuus uuden l. -kuus uuden a. vrdlighet, vrdt, stolt. -kusi l. -kiesti adv. vrdligt, grannt. -allinen isen a. stolt, högfrdlig. -allisuus uuden a. vrdtsfullhet, högfrdighet. -allisesti adv. stolt, högfrdigt. -uilen lla v. tala grannt, stryta, vrdla. -ahdan htia v. fräsa till, frusta, stryta fort. -uhtelen hdella v. frusta då och då, gå stryksam l. vrdlande. -kus ua v. frusta, suarta, stryta.

Korvnaan nata v. snarta.

Korvta een s. hrdnad storpa på udgok. Korsu un s. foja, hydda, liten laba, stort tvåbottnigt färl, strfar.

Korsua an s. litet värdehus, strvin.

Korsi rren s. strd, kast-korsi tätel. -inen isen a. strdfull. -in ia v. samla ihop strdn. -rtua ttia l. -rtuun uta v. bils da strd, vrara upp, utvedla sig.

Kortan ttia = kortin.

Korte tteen s. fräken (*equisetum*), kagask. rautak. flägräs, strgräs (s. *sternale*), karvok. råstrum (s. *arvensis*), suok. färrföste (s. *palustris*), vrik. fräken (s. *rusticallie*), kortemato en flög maff begagnad till aqn. -leikko adv. -leikko l. -leisto s. frätnäng.

Kortin ttia l. -tisen lla v. snatta, roffa, undanfulla.

Korto rron s. buldan.

Kortti tin s. fort, frög, lyöda korttia spela fort, kortiu lyönti fortsspel, pipunk. rippfrög.

Kortti toa s. vräfling, stamlös menniska.

Koru un s. brandluft. -man ttia v. afge brandluft, brömma (korvia).

Korues ekseu = korves,

Korva an s. öra, handtag, stället invid, lyöda korvulle på på örat, korvakuulo hörsägen, aasin k. handtag på en så, kosten korvalla wid sidan af socken, -luki en ferts bindmössa, -nies tins aingbeuts första utstött, -luu tinningsben, kengän k. stofnibb, ovik. stället invid dörren, -niekka stop, lagung, (som är försedd med öron). -anen gen äsa. -litet öra. -ainen isen a. försedd med öra, handtag, närbelägen, pikak.

kängörad, kahoik, timföradt (kät); **ko-**
vak. **ohörsam**. -**aiurus uuden s.** ko-
vak. **ohörsamhet**. -**aisesti adv.** **kovak**.
ohörsamt. -**allinen isen s.** **förfedd**
med öra, handtag, närbelägen, kosken
k. wid jersien belägen. -**atusten l.** -**atuk-**
sia adv. **öra wid öra, wid hwarandra,**
jemsförelsevis. -**atoin ttoman s.** **utan**
öra. -**ätoin ttoman s.** **utan öron**. -**as**
aksen l. -**uus uksen s.** **örlapp, snibb,**
stället inwid, -niekka mössa med örl-
appar. -**ake kkeu s.** **örlapp, snibb,**
-akko kon s. **stötta på båda sidor om**
en, sägelinora, stället inwid, lumikos-
ken korvakolla wid randen af snöfot-
let. -**vo on s.** **färl med öra, så**. -**vol-**
linen isen s. **en så full**. -**aan vata s.**
fätta wid sban, jemsöra, wedergälla,
ersätta. -**aus uksen s.** **jemsörrelse, er-**
sättning. -**ailen lla v.** **långsamt jem-**
föra, ersätta, låna sitt öra.

Korvaan vata v. **förminsta, stympta (korva).**
Kervanto unon = kormano.

Korvennan ntua l. -**vetan itaa s.** **sves-**
da, stefa, bränna, smärta, minua kor-
ventaa jag har halsbränna, rintlaani
k. jag har sweda i bröstet. -**vennus**
uksen s. **sweda, brännande, halsbränna.**
-vennun ntua l. -**vetun itua s.** **bli**
swedd, stekt, megen. -**vehdun htua s.**
hastigt brännas, brynas (koru).

Korves eksen s. **stäm (leuciscus gris-**
lagne) = korpiainen.

Korana an s. **läderfyller.**

Kosauna an s. **gaisveri.**

Kopen ea, -etan itaa = kosken, -ketan.

Kosi in s. **frieri**. -**in ia s.** **fria**. -**ia an**
s. **friere, talman**. -**io on s.** **friere,**
talman. -**ioinen isen ht.** **frieri, pl.** -**iset,**
olla kosioisilla wara på frieri. -**ioin**
ida s. **fria, wara talman.**

Kosinkka kan s. **trefantig bus.**

Kosjo on, -jon oa = kosio, -in.

Koska prt. **när? emedan, ei koskaan**
alltid, koska ikään, ikänäs, hyvän-
as, tahtonaa närjömhetit. -**aiuen isen**
s. **till hwad tid hända?**

Kosken ea s. **widbröra, angä, handtera.**
-ento nnen s. **beröring**. -**etan itaa s.**
läta widbröra, handtera. -**eva an l.** -**e-**
vainen isen s. **fännbar, angående**. -**este-**

len toika s. **widbröra litet, -somma dt,**
vefä.

Koski ken s. **fors, kosken niska stället**
ofwanfor en fors, kosken laskia fors-
farare, fereferman, -harakka l. -**kara**
strömstare (etelus aquaticus). -**inen**
isen s. **full med forfar**. -**kelo on s.**
strafe (mergus), isok. l. **uuk. l.** **loh-**
mak, sterstrafe (m. merganser), jousihä-
l. ajok. l. **karik, småstrafe (m. sarra-**
tor), hernäk. l. **karvask, saltstrafe (m.**
albellus). -**kellinen isen s.** **ht. fors,**
en fors full. -**ketoin ttoman s.** **utan**
fors. -**kitoin ttoman s.** **utan forfar.**

Koskus uksen l. -**ut uen dim.** **granbart,**
-katto taf af bart, -rene båt af bart,
-torvi lut af bart, -kols hydda af
granbart. -**uinen isen s.** **af bart.**
-un ua v. **afbart.**

Koso on l. -**onen sen dim.** **ymnig; ris-**
lig, kosokouppa groffhaukel, kosoka
ymnigt, i stort, kosommalta, kosom-
min rissligare. -**ous uden s.** **ymnighet.**
-outan itaa s. **göra ymnigt.**

Kosotus uksen s. **femårig ren, -vaadin**
femårig renso.

Kossa an s. **hårflåta.**

Kosseli in s. **en slags plog.**

Kossi in s. **liten lor.**

Kostan itaa v. **wedergälla, hämnas, wda-**
da bart. -**to on s.** **wedergällning, hämb,**
kostoon förgäfves, koston himo
hämdbegär, hämbgirighet. -**taja an s.**
hämnnare. -**telen lla s.** **wedergälla**
småningom (kosti).

Kostaan ata v. **leda, affeda**. -**te een s.**
led, wägledning till fogelsnara, still-
watten i en ström (kostun).

Kostannan, -nnus = kustannan, -nnus.
Kosti in l. -**sto on s.** **fyrskäftigt hamp-**
tyg, sidwäf. -**inen isen s.** **af sidwäf**
(piikko).

Kostikka kan s. **beundt, hwarmed näf-**
werffor göra.

Kostun ua s. **bli fufftig, däfwen, swälla**
till, tillwära, bli fufft kostu kosti
feg blif ris, -frisklig (wä wäldig)
-tis an s. **fufftig, däfwen**. -**laus uden s.**
fufftighet, däfwenhet. -**to een s.** **fufftighet,**
tillwärt, lädedom. -**taka kkoen s.** **fufften**

Kostuli in s. gwinnorced.

Koostan itaa v. frása.

: taha kotia l. kotiin femina hem, ko-

gärðsmætt. -tolaisunn uuden s. wistels

: (*erlemisia vulgaris*). -tes oksen s.

Aug 10th. Fri.

Koikaau, kata l. -kon. na v. nāda. -kaau

Kotikelo on s. seg samrjóð, stummad fl.

Kotkotan tlaa o. snattrá. —tue ukken

Kotku un = katky.

koti, -los, -loinen se koti.

Kolla tan s. toffel.

Kottarainen isen s. flare (*sturnus vulgaris*)
 Kottarainen isen s. flare (sturnus vulgaris) on yleisin Suomessa elävä lintu.

Kottelo on s. ihäligbet, hälla.

Kotti tin s. rundt blyte, hylsa, rakak.

Kolu se knta.

Kotva an s. födelångb, kotvan en frub.

Koubkia an' a. lōō, lūder. -keus udeu

Kouhko n = keuhko.

Koubo on a. löst tillstånd. fåne, on kou

Koukare een s. frefigt ting.

Koukero on s. liten frof, frofigt ting.

Kouki = kouko.

brayidstafe, konnan koukut flålmstydén

usen dim. liden: prof. -vimen isen^{es}.

a. försedd med: frof, brätta, bränsling

fr. - are on d. frumbriat. - Mori in

o. säng med frof i ändan, bätshate, ett slags plog. -khaun kuta l. -kha kha o. söfa, gripa efter med frof l. bätshate, gripa efter. -kennan ntua l. -histan taa o. fröla. -kun kuta l. -kkuun kuta l. -kistun ua o. böja, fröla sig. -kkuilen lla o. göra frofar, slingra sig, göra slingerbultar. -kutan taa o. förse med frof. -kuttelen tilla o. kensla, wara nyfjull, göra frumbugter.

Kouko on o. stort rofstar, alf, busse, spöfe.

Kouls un o. stola, kända koulua gå i stola. -utan taa o. låta gå i stola, underwisa. -uttaja an o. skolmästare. -utus ukxen o. stolygung; underwising. -uttelen tella o. stola upp smärningom.

Kouni in o. trossfar, häreri.

Koura an o. näfwe, tulik. l. kouraranta linsterhåller, vasaran k. den stufna ändan af hamnaren för att nitroga frist, kuolleen k. ormbunte (*polyopium filix mas*), tunlen koura ställe på träd berörda en mängd grenar nitgå, ruummiin k. länse (*asplenium viride*). -anen een Jim. liten näfwe. -allinen isen o. förfedd med näfwe, en näfwe full. -aan ata o. taga i med näfwen, grabbla efter, kourataen så flaganfall. -aus ukxen o. grabbling med näfwen, kouswullion. -uilen lla o. fånna sakta med näfwen. -aen sta o. gripa hastigt uti med näfwen. -riin ia o. fånna fortfarande med näfwen. -ristan taa l. -ristelen lla o. flämma med näfwarne, flämna efter. -ristus ukxen o. flämning med näfwen (kouru).

Kouri in o. ruda (*cyprinus carassius*).

Koura un o. rännformig, böjd, o. ränna, tafträna, -lehti groblad (*plantago major*). -ristun ua o. böja sig i rännform, bli luvig. -ristan taa o. göra rännformig, luvig, ränna, springa af alla krafter. -ristelen lla o. göra något rännlik, fröla sig, böja sig fram (koua).

Koua an o. -si in l. -sikka kan o. stora, öfvert, ordning. -sikas kkaan o. ordningsöfstande. -sioin toman o.

ordentlig, ordningslös. -saan ata o. hälla ordning.

Koua an o. namnsdagafata.

Koutero een s. en art förell.

Kouto don = hoito

Kova an o. hård, -kuorinen hårdhet, stålbagge, k. onni otcho, k. yrtti gul flint (*centaurea jacea*), k. paa bätigt hufvend, k. aani stark röst, k. raka klingande mynt, olla kovalla ha förs stoppning. -vaus uuden o. hårdhet. -asti ado. hårdt. -anen een Jim. något hård. -aen sta l. -astan taa o. hvarfva, hårda, slipa, söga strängt, heta. -asin imen s. brynsten. -venen vata l. -vennun ntua l. -vetun ttaa o. hårdna, förhärda, bli sträng. -vettumainen isen o. hårdad, hårdnad. -vettumaisuus uuden o. hårdighet, hård egenkap. -vennan ntua l. -vaan vata l. -vitsen ita, l. -vittelen naella o. hårda. -vitaa ttaa l. -vuton ttaa o. strängt tilltala, warma. -vittelen tella l. -vuttelen tella o. strängt behandla. -vistan taa o. strängt behandla. l. -vistus ukxen s. hårdt behålling. -vistelen lla o. något strängt behandla. -vennus ukxen o. hårdning, den hårda maten (motfats till supamat), pågående.

Kovela an o. ingräpt, luvig, lönka. -laus uuden s. luvighet. -llan itaa o. ingräpa, tälla en ingräpning med frofig knif. -ti in l. -lin imen o. frofig knif, stålknif.

Kovera an l. -verias aan o. utgräpt, inböjd, luvig. -ruus uuden s. luvighet. -eran itaa l. -rielen rrella o. utgräpa, inböja. -rrus ukxen o. utgräpning, inböjning. -ri in = koveli.

Kraakku kun o. stråbär (*empetrum nigrum*).

Kraapin ppia o. strapa. -pasen sta o. strapa till hastigt. -putan itaa l. -ttelen tella o. låta strapa, strapa fortfarande, stäwa.

Kraatari in o. stråddare. -roitse ita o. wara stråddare, sy kläder.

Krautii tia o. flera rum under samma tak, frusad armhugning.

Krapisen sta o. smatta. -ina an o. smatter. -pohden haa o. smatta till

häftigt. — paktelen hädela o. smattrig
sill färd gänger. — istan taa o. idta
smattra. — istas ukken o. smattring.
— istelen lla o. smattran smätt. — puun
puta o. knappa.

Krapu pun l. — run a. frästa.

Krassi in a. ärfemöjja (*agrimontu cap-
toris*), winterkrasse (*barbarea vulgaris*),
maan k. ängelkrasse (*cardamine pratensis*).

Krassins an a. hög hufvudbryndad hos
qvinnor.

Kravatti tin a. wäggfast säng.

Krevi in a. grejve, — kanta grejffap.
— illinen isen a. greffig.

Krippa pan a. rättsfäla.

Kriipu pua a. rissa, strek. — pösen ota
o. strapa hästigt. — uulan tas a. draga
rivot, rissa.

Kriitu tun a. trita.

Kristen ukken, i fj. Kristi tin a. Kristus,
kristikunta kristenhet, kristiveli, — si-
sar broder, syder i Kristo. — tillinen
isen a. fristlig. — tillisyys yuden a. frist-
lyghet. — tillimesti adu. fristligt. — titän
töman a. fristlig. — titännyys yuden
a. ofristlighet. — titänmasti adu. ofrist-
ligt. — lityn tya o. bli fristen. — tösen
isa o. göra till fristen, kristna (mistä-
nen, ristia).

Kropisen ista a. framla doft. — ppa pan
a. ihäligt ting som ger ett doft ljud.
— pina an a. doft frammel. — istan taa
o. ästadsomma doft frammel. — istas
ukken o. doft framlande.

Kropoin ia o. bafa, flä med rasel. — tu-
ten tian o. flä forfarande med rasel,
flara med ringarna. — sakdan hias a.
falla ned med rasel, dimpa.

Krouvi in a. frog. — vaan vata o. fröga.
— vari in a. frögare. — vaas ukken a.
frögert.

Kruppans an a. past.

Kruitu tun a. träsligt, hopstrunkladt
tillskud. — tlaan tata o. hopstrunkla.
— tlaannun ntua o. bli hopstrunklad.

Kruksa un a. glödgrop framför uga.

Kruun un a. fröna, kruunen tala fröns-
hemman, k. makne frönsupphörd. — maan
ntua a. fröna. — maan ntua a. fröning.

— maaja an a. frönat. — maatan ntua a.
lita fröna.

Kruuti tin a. frut. — isen isen a. frut-
hästigt, frutjölad.

Kryymi in a. gryn (*aurisma*). — isen isen
a. af gryn.

Kraki in a. torr qvintig gren.

Kräns an a. torr qvintig rasta.

Kräpistyn l. — pästy ya o. strupplad.
bli hopstrumpen.

Kränsa an a. fram.

Ku kun pron. int. efter enstafin. Lofus
manligen med part. ka, kuku hwissen,
hwem? kuka ikänansä l. taksona l.
hyvääsä l. vaikka k. hwem som helst,
kuten huruledes, kun, kuin när, då,
emedan, parempi istua kuin seison
bättre sitta än stå, näinkuin såsom,
kukaan någon, ei kukaan ingen, ei
kuukaan (sur. af kunakaan, kukaan)
påwäna på ingen dag, aldrig någons
sin, kukin eu hwar, kuitenkin ädmin-
stene, litwål, dock, itsekukin enhwar,
hwar för sig. — Kump. kumpi minen
hwissenbera af två, kumpikaa nää
gordera, ei kumpikaa ingubera, kum-
pikin bäda två, kumminkin ädmin-
stone, dock, ei kumminkaan dock icke,
kumpainon = kumpi, kummoinen,
kunlainen l. kullainen hurudan, kul-
loin när?, kullainen hwissen tidet,
kunne hwarthän? kunnos till det,
kukali minä sikati sinä hwaret jag,
det öfwen du, kaimma ado. af kuin
minä, kuinsa = kuin sinä.

Kud... se kut...

Kuha an a. gös, kuhan keittaja som-
margulling (*oriolus galbula*). — ainen
isen a. gösrit.

Kuhaan l. — hajan hata l. — isen ota a.
hwäsa, susa, hwinla. — hina an l. — hu
un a. hwäsaung, sus, hwinmel. kuha
ohrat kämka torn, kahut flösd och
aguar (kahut, kahajan). — huinen isen
a. hwäsande, hwinlande. — hahden hata
o. hwäsa hästigt, brufa fram. — haas
ukken a. hästigt hwäsning, bräsning.
— hahelen hädela o. hwäsa hästigt so-
ra ggr. — haatan maan o. ha att hä-
stigt hwäsa. — histen taa l. — histelen
lla o. lita susa, hwäsa, hwiika.

Kuherra staa o. futtra. -rtolen rrotla o. futtra fortfarande. -rrus ukken o. futtring, futter. -rtaja an o. futtrare. **Kuhila** an l. -is aan o. kyl. -loitsen ta o. uppsätta skolar. **Kuhjo** on o. höstad (fring en stöd). -onen sen *dim.* liten stad. -jaan jaa o. stada hö. -jaus ukken o. höstadning. **Kuhjus** ukken o. stängel. -aan aa l. -stelen lla o. vara stängelastig. **Kuhlo** on o. bulnad, böld. -onen sen *dim.* liten bulnad. -oien isen o. full med bulnader. **Kuhmau** ukken o. doft slag. -min ia o. bulsta med doft ljud. **Kuhmu** un o. knöl, bulnad. -unen sen *dim.* liten bulnad. -uinen isen l. -uva an o. knölig, full med bulnader (kuhlo). **Kuhua** un o. frög menniska, dröl. -us ukken o. dröl, nrättling. -nin ia l. -naan nata o. gå och dröla, snuffa. -mittelen lla l. -nailen lla l. -ustan aa v. gå drölig och långsamt omfring, snösa, snuffa. **Kuhuri** in *myth.* smärtans hem. **Kuikkaan** l. -kajan kata o. ropa såsom herdarne i flogen. -kassen sta o. ropa hastigt (huhun). **Kuikkon** oa o. snösa. -ke een o. swagt ruffte. -liko kon l. -onen sen *dim.* hwijsning emellan åfstande, smefning. **Kuikdan** htus o. förfälla, afmagra. **Kuiku** un o. åfstande. **Kuikutan** ttas l. -tielen tella o. tala satta med hmarandra, hwijsa, rådfå hwijsande. -hautan ttas o. torda med satta röst. -hauttelen tella o. torda småningom. **Kuikuan** huta o. fräsa (kiehun). **Kuikka** kan o. (eg lång hale) lom, snokkika (sof. -ana an o. långhalfig, o. sländig warelse. -kistan tan l. -telen lla o. sträcka ut den långa halien, titta långt fram (jfr. karkku, kurki, karkistan). -kin ktia l. -kun kkua o. pipa, qwida. -kkina an o. pipande, qwida. -kutan ttas l. -tielen tella o. pipa, qwida fortfarande. -kutua ukken o. fortsatt pirning, qwidan, flagan. -kertelen twalla o. pipa, qwida, futtra.

Kuila un o. swalg, wattenwtrswel, fäst språng med forl. -uun uta l. -uo an o. uppvälja, fusa med porlande ljud. -lin-ia o. förpla, -listan-taa o. frödtja. -listelen lla o. swälja småningom. -lasen sta l. -lahutan ttas o. fusa hastigt, uppsluta. **Kuin** se ku. **Kuinen** se kuu. **Kuippana** an *myth. ep.* dt Lapio, flogens föning. **Kuira** an o. sttblåsa. **Kuirahdan** ttas = kuilassen. **Kuiri** in o. storstaf (*sumenius ergo-*ta). **Kuiri** in l. -ilo on o. fäd. **Kuiru** un o. låg och smal båt. **Kuirtutan** ttas o. enträget begära. **Kuikkaan** kata o. hwijsa, tagla. -uus ukken l. -ke een o. hwijsning, tagel. -asen sta o. hwijsa hastigt. -ailen lla l. -kentelen noella o. hwijsa fortfarande. -kias an o. tagel. -kutan ttas l. -tielen tella o. hwijsa, tagla. -kutus ukken o. hwijsning, tagel. -kuttaja an o. hwijsare. -taglare. **Kuisma** an o. blödböld, naispuolen kuiman heinä gullspiror, lyfing, (*lysin-ekha vulgaris*), miespuolen kuisman hainä getnos (*scutellaria galericulata*). **Kuisti** in o. förångswift. **Kuutare** een o. stf, landtunga (kastare). **Kuitenkin** se ku. **Kuittaan** tata o. qwitta. -uus ukken o. qwittning. -tti tin o. qwitto, qwitt, kuitikirja qwittobref, qwittance. -mlen llaa o. qwitta småningom. **Kuitu** tun l. -tu dun o. tåga (af lin, hampa). -uinen isen o. tågig, trådig. -tuunnun ttua o. fjå tåga. **Kuiva** an o. torr, mager, -lahti twisot, kuivan peräinen torrläudt, juoksee kuiviin riinner torr. -vuus uuden o. torrfet, torfa. -asti ado. torrt. -aan vata o. torfa, göra torr. -uus ukken o. torfning. -aalen odr. -ailen l. -vellen lla o. torfa småningom. -ahdan ttas o. torfa hastigt. -aalo ttas d. -attelen tella o. låta torfa. -aalo ukken o. torfning. -allan ttas o. torfa hastigt och lätt, torse småningom. -ang

ku l. -vua ua s. bli torr. -vetun itua
s. förtorra, förtvina. -vetus uksen s.
förtorkning, förtvining. -vin ia v. bli
torr, öfvergå i torrhet. -ve een s. allt
som är under torkning (bukt, bark).
-vneh veta s. bli småningom torr.
-visto on s. torrvedsfog.

Kuja an s. gränd, fäg, fjul, juosta ku-
ja springa gatlopp, kuja juoksu gats-
lopp. -anen sen dim. liten gränd, litet
fjul. -ari in s. löpare i fägen. -ahdan
htaa s. plöteligt förfoga sig, swinga sig.
Kuje een s. upptåg, puts, skåmsfide,
kuktantti kujeet månen stift. -bel-
linen isen s. skalkastig, putskastig.
-eilen lla l. -ehtelen hdella v. begå
puts, göra upptåg, vara illparig.

Kujehdin htia = kuj-ilen och ku'otan.
Kujerran rtaa l. -rielen rrella s. futfra,
göda, jämlra sig. -rko ron s. qvi-
kande menniska. -roinen isen s. jäms-
rande, flugande.

Kujan ua s. afstua, sjufas (kuibdu).

Kukahdan se kukku.

Kuteriku ur ep. för hönä.

Kuterran rtaa l. -rielen rrella s. futfra.

-uksen s. futftr. -rtaja an l. -rte-
an s. futftrare.

Kuti tut. kom hit! hör!

Kutis l. kuis tut. utrop wid foglars för-
jagande. -kistan taa s. förjaga foglar,
föja bort.

Kukistan taa s. wända upp och ned, ned-
stiga, uppgåfra. -tus uksen s. ned-
stigning, förförelse. -taja an s. nedrif-
ware. -telen lla s. nedrifwa smånings-
om. -tun ua s. nedrifwad, förfälla,
smula (kukis).

Kukka kan s. blomma, -latra blomtopp.
-anen sen dim. blomma. -kataritaren
v. blomstergudinna. -kasto on s. blom-
stämning, blomsterfäst. -khea an s. blom-
stig, blomstrand, ljustig, sup. kukkein
mest blomstrand. -kas kkaan l. -aia
ua s. blomrif, blomstrand. -kin kka
v. plöda blomstern, blomma. -koistan
tut. l. -telen lla s. blomstra. -koistus
tut. s. blomstigning. -koistua ua v. bli
blomstrand, blomma ut.

Kukharo on s. pung. -heina penning-
pö (aksepti orasto), -mie trallast.

-oinen -sen dim. liten pung, s. ht. pung,
med pung försedd. -ollinen isen s. en
rung full, med pung försedd.

Kukk'io on = kukkula.

Kukki kin s. warg.

Kukko kon s. tupp, kukon kannus tupp-
sporre, ribbarsporre (*delphinium consi-
lida*), -kuusi färr-läfte (*equivetum par-
lustre*), -marja fettnoppar (*sedum aera*);
kukon nuora uppfästning af furt wats-
ten, verkon k. uppfästende märke för
ntfatta nåt, kukon hnt l. kukon vna
es i hufvudet. -onen sen dim. liten
tupp. -oinen isen a. tuppriif, ht. tupp.

Kukku kun s. segelformig topp, spets,
råga på mått, on kukulla är rågab.
-unen usen dim. råga, on kukkusilla
är rågab. -kkuun kuta s. fätta råga
på. -ula an l. -ura an s. råga, topp,
spets, fusle. -ulainen l. -urainen isen
a. full med torpar, fullar.

Kukku kun s. fufftrupp, göftr. -kän
kkua l. -uilen lla s. ropa fuffu. -kun-
ta nuan l. -kunto nnon s. fufftruppning.
-uja an s. fufftruppore, göf. -ulainen
isen s. fufftruppore. -kutan ttaa f.
-kuttelen tella s. ha att ropa fuffu,
ha att ställa. -kahdan htua s. ropa
hastigt fuffu. -kahdas sdr. -kaos uk-
sen s. hastigt fufftrupp. -htelen hdella
s. ropa hastigt fuffu flera ggr.

Kuksina an s. flästa.

Kulaan l. -lajan lata l. -lisen sta s.
forla, porla. -lina an l. -la un s.
forl, perl. -aelen lla v. forla smätt.
-ahdan htua s. gifwa plöteligt forlan-
de ljud. -ahutan ttaa v. låta hastigt
forla, porla t. ex. wid brisande. -aa
aan l. -ainen isen a. forlande t. ex.
flödande watten, kulaesvi l. kulaisvest
flödwatten.

Kulea an s. glänsande. -ahka aban v.
något glänfande.

Kules eksen s. cylinder wid spinntröden
hwaremkring linet fästes.

Kulha an l. -ho on s. fat. -ari in s.
fatfwarfware, gndläre, tappeläre.

Kuli in s. wals, russe, triga, wjefmät-
ta af bast. -ikka kan s. långt rädd
fär, lång wals, fäste.

Kulina an s. kösd (kulaan).

Kulisen fe kulaan.

Kuljaan l. -jailen fe kulju.

Kulje ... fe kulko ...

Kulju un s. djupt watten, fälläder, afgrund, a. kallig, umpik. ställe utan aflopp. -uinen isen a. full af wattergropar l. puttar. -jaan jata l. -jutan ttaa l. -juttelen tella v. uppröra watten, sqwalpa, flubba. -jaisen lla v. sqwalpa, gå waggande.

Kuljen lkea v. färdas, fara, wara i rörelse, gå. -jeskeles l. -leskeles l. -leskeles lla v. färdas långsamt, flacsa. -lkia an s. wandrata, maan kul-kia landesflyktig. -lkia in amen l. -lkuri in s. landesflyktare. -lkeus uden s. wandringetillstånd, maan k. landesflykt. -lje lkeen s. tillstånd af rörelse framåt, on kulkeella l. kulkeilla wara på färd. -lja in lkimen s. fordon, flöte, ongen k. metreflöte. -lka lun s. färd, wandring, rörelse, elaman k. lifelopp, -tauti farfot, -mies, -poika fringsfrynande man, gosse, -lie besökt wäg, tiella on hyvä kulku på wägen är god rörelse l. wägen är farbar. -lkulainen isen s. fringsfrynare. -lkuiainen isen a. farbar. -lokas kkaan l. -lokki kin a. fringsfrynande. -leksin ia v. färdas hit och dit. -ljetan ttaa v. forsla, fläpa, framsöra. -jetus aksen s. forsling. -ljetaja an s. forslare, forman. -ljetin timen s. forslingsdon. -jettelen tella s. forsla satta, smätt, ofta. -jetutan ttaa v. låta forsla. -lkeun uta s. bli forslad, framsörd.

Kulku kan s. strupe. -lkutan ttaa v. gurgla (karkku).

Kulku kan s. linfnopp, pellava on kulkulla linet knoppas. -unen sen dlm. liten fnopp. -uinen isen a. knoppig, af knoppar bestående. -lkullinen isen a. med knoppar fersedd. -kutoin tioman a. utan fnopp. -kuttomuus uuden s. knoppbrist.

Kulkotin timen a. fähus.

Kulku lun l. -unen sen dlm. bjeltra (kuljon).

Kulku un s. liten höstnot. -uus uuden s. nåt med olita stora massor. -utan ttaa v. sista med sådant nåt (kulku).

Kullero on a. rund, trind, s. rör, tåt. -rran rtaa l. -rtelem rrella l. -roin ida l. -ruiten ita l. -roittelen tella l. -rvo in ida l. -rvoitsen ita l. -rvoitelen tella v. tuta, blåsa i lur. -rvoita nnan s. tuting.

Kulli in s. manslem, swedih brod.

Kulloin, -lloinen fe ku.

Kullotan ttaa l. -ttelen tella s. tuta, blåsa i lur (fe kullero).

Kulma an s. hörn, fda, -kivi hörnsten, joka kulmalta frdu alla tauter, silmak. tinning, katsoo kulmain alta fueglar, kolmakarvat ögonbryn, kulmaluu tinningeben, taivaan k. en fda af himmelu, pitäjan k. en affild trakt af seden, kulmakunta sammanfattningen af sådan affild trakt, kulmakunnitain traktwiä. -ainen isen l. -allinen isen a. hörnig, ht. hörn, fda.

Kulmeho don s. fadbrifwa.

Kulmu un s. strå, sopor.

Kulo on s. fjolådrigt stående gräs, smolt, -niittu äng som fläs hwartannat är, -valkia eld i det fjolådriga gräset, flogelb, -perä det understa bortstämde hötet i staden, aflågsen ångetrakt som blir oflagen, -harja man till färg gulstigt som torrt gräs, -rautas dubbeltrakt (turdas victoratus). -okko kon s. ett med fjolådrigt gräs bewuxet ställe. -oinen isen a. rif på sådant gräs, alakulainen melanfolist. -oisuus uuden s. rifedom på fjolådrigt gräs, alakuloisuus melanfoli, alakuloisesti melanfolist. -otan ttaa v. bränna fjolådrigt gräs, göra flogselb. -otun ttaa v. bli förbränd. -oun uta v. gulna af fjolådrigt gräs.

Kulokas, -lokki fe kulko ...

Kulokka kan s. bastpårse (kuli).

Kulpanne nteen s. grov l. djupt ställe i där.

Kulppa pan a. åfretos (agrostemma githago).

Kulppi pin l. -lppo pon s. stål, öfverl.

Kulta llan s. gulb, dyrbar, älskad, -kahva gulbfäste, -vaippa gulbfästadt tåde, -lauta gulbfant, leipak. det dyrbara brödet, velik. söta bror. -ainen isen a. af gulb, gyllene, kostbar, älskad. -kkaan lla v. färgylla. -uus uksen a. före

göylling. -aaja an s. förgyllare. -aun
uta v. bli förgylld, öfverdragas med
guldb. -aumatoin tloman a. oförgylld.

Kulle lteen s. djupt larnät, kullekunta
nätlag, alla som ha del i ett nät.

Kulu se kulaan och kulun.

Kulun ua v. nötas, stitas, gå åt. -u un
s. nötning, slitning, åtgång, kostnad,
ajan k. tidsfördrif, bevoisk. hästkamp,
lophen k. frutvraf, sträv, tulisi kulta
kulaksi skulle det bli guldb så att det
världes, -maa läglanb, slätt. -minen
isen a. förtastad, förtastad, kofsam.
-unki ngin l. -ukki kin s. kostnad,
expens. -uke kkeen s. hwad som för-
tåres, går åt, kostnad. -utan ttaa v.
nöta, förtära, påfofa. -utus uksen s.
nötning, befofnad. -uttelen tella v.
småningom nöta, förtära, påfofa.
-avainen isen a. åtgående, slitbar.
-umatoin tloman a. oflitbar. -utta-
vainen isen a. förtärande.

Kulve een l. -ehus uksen s. mindre
drifwa. -ekutan ttaa v. bitda drifwa.

Kuma an s. hwalf, a. blank (kumia).

Kumman l. -majan ata l. -misen sta v.
fusa, dāna, återfalla. -mailen lla v.
bullra. -mina an l. -mu un s. dān,
fall. -mia an v. fusande, återfallan-
de. -mahdan ttaa v. dāna till hastigt,
klämta. -mahdus adr. -maus uksen s.
hastigt dān, klämt, småll. -mahutan
adr. -mantan ttaa v. åstadsomma ha-
stigt dān, smålla till.

Kumaro on s. bugande ställning, olla ku-
maroissaan hålla på att buga. -rran
rtaa l. -rtelen rrella v. buga, åra, till-
bedja. -rras uksen s. bugning, böjd
ställning, tillbedjan, käy kumarroissa-
sa går i bugande ställning. -rtaja an
l. -rtelia an s. bugare, frypare. -rran
rtua v. böja sig framåt, framluta.

Kumia an a. blank. -motan ttaa v. blāns-
ta, stina (kumaan).

Kumina an s. fummin, ihmisen k.
(*corum caroi*), kangask. boctrot (*ptm-
pialla saxifraga*), koiran k. hunds-
fummin (*cherophyllum sylvestre*). -ai-
non isen a. af fummin (kumaan).

Kumina, -misen se kumaan.

Kumiska an s. halftäckt lappstade.

Kumma an a. besynnerlig, underlig, s.
sällsamhet, under. -asti ado. sällsamt,
besynnerligt. -memmasti ado. mer be-
synnerligt. -mlainen l. -allinen isen s.
något besynnerlig, sällsam. -ainen isen
a. besynnerlig, erisk. l. erink. särdeles
besynnerlig. -aan ata l. -aelen adr. -aiten
lla v. förwāna. -astan taa l. -astelen lla
l. -astun ua l. -mistun ua v. förwānas.
-astus uksen s. förwāning. -aksoun ua
l. -meksin ia v. hāpua, bli flagen af
förwāning. -mitsen ita l. -mitan ttaa
v. utspōta, göra underlig. -mittelen
tella v. bete sig besynnerligt, spōta,
inbilla sig. -mitus uksen s. besynners-
ligt ting, spōte, inbillning.

Kummi in s. fadder, kummin lahja fads-
bergåfwa, sylik. famnsfadder.

Kumminki, -moinen se ku.

Kummuras aan s. gumrifsborn, twāra-
digt born.

Kumo on s. furfāde (kumiska), rigård,
förgård.

Kumo on s. fullstjelpst tillstånd, on ku-
mossa är ifull, kaatala kumoon stjels-
pa i full. -oon ota s. fullstjelpa, app-
håfwa, omhwålfwa. -ous uksen s. fulls-
stjelpning, upphåfning, omhwålfning.

Kumotan se kumia.

Kumpahun, -pare, -pele se kumpa.

Kumpi, -painen se ku.

Kamppani l. -ali in s. samrat. -nuus
uuden s. samratstap. -nus uksen s.
en af samraterna.

Kumppu pua s. kompliment.

Kumpu mmun s. holme i lārr, fälle,
hymfel. -pare l. -pele een s. liten hym-
fel, kummel. -pahun ua v. pōsa upp
hastigt, droppa fram. -mpuun mmuta
l. -minun mpua v. uppwalla, fram-
walla, pōsa upp, hōja sig.

Kumsi in s. liten röblett flö i äar.

Kumu se kumaan.

Kumuri in s. litet moln.

Kunehdan htua v. stelna, förstna, dom-
na, bli stut.

Kuni prt. sāmida, sām (ku).

Kuin ia v. stōta, wårdelöst stōta.

Kuningas nkaan s. forning. -ngatar tta-
ren s. brottning. -nkuus uuden s. fo-
nungawårdighet. -nkaallinen isen a.

sohungseltig, fungtig. -nkaallisuus uuden s. funglighet. -nkaallisesti *adv.* fungligt.

Kunnas aan s. fulle. -ainen isen s. full med fullar. -ake kkeen s. hympel.

Kunno se ku och kunte.

Kunnia an s. heder, ära, kunnian pyyntö ärelystnad, -verkko l. -verho jungfrubom, mödom. -allinen isen s. hederlig, ärlig. -allisuus uuden s. hederlighet. -allisesti *adv.* hederligen. -ioitan ttaa l. -ioitsen ita s. hedra, ära. -ioitus uksen s. hedersbewisning, högaktning. -ioittelen tella s. hedra, ära fortforande, prisa. -ioittutan ttaa s. låta hedra, ära, göra ärad.

Kunta nuan s. omfång, område, kom-
solag, seurakunta försam-
lunkunta folket i sin helhet,
ag, hymmenk. wid påst tio,
rfogärl, lautak. nämnd, per-
valtak. rife, kihlak. härab.
a v. afдела i lag, områden,
lagwis, traktwis. -ainen
nallinen isen s. ht. lag,
maal. -aisuus uuden l. -al-
en s. kommunalande, gemens-
t. -alainen isen s. boende
distriktsbo.

s. intryckning, spår efter
(u).

s. duglighet, förmåga, dug-
otar itaren s. förmåga
inen isen s. duglig, fids-
m. -nnollinen isen l. -ano-
s. duglig, dugtig, anfenlig.
uuden s. duglighet. -nnol-

lisesti *adv.* dugligt. -nnoloin ttoman
s. ddlig, ofidlig, oförmögen, othymplig.
-nnottomuus uuden s. oduglighet, ofids-
lighet. -nnottomasti *adv.* odugligt.
-nnoston ua s. bli duglig.

Kuntsahdan htaa s. dimpa ned.

Kunturi in s. reubenling.

Kuntus ntuun s. 4årig ren, 3årig
båfwer, kuntusvaadin 4årig renfo.

Kuoha an s. testitel, fädd. -hitsen ita
s. snöpa, gälla. -hari in l. -hitsia an
s. snöpare. -hitus uksen s. snöping.
-hilas aan s. snöping, fastfat, -kukko
lapun. -ho on s. fastreradst färr. -hi-

tin ttimeen s. humpfe. -hituten ttaa
s. låta snöpa.

Kuoha an ata, -uilen lla = kuohan,
-uilen.

Kuohahdan, -hakka se kuohan.

Kuohastan aa s. hågra.

Kuobkia an s. pöfig, luder. -keus uden
s. pöfighet.

Kuohku un s. fradga.

Kuohlaan lata s. löddra. -lakka kan s.
löddrig. -laisuus uuden s. löddrighet,
stummigbet. -loitan ttaa s. låta löddra,
stumma.

Kuohun ua s. pösa, sjuda, swälla, fradga,
stumma. -u un s. stum, fradga, brän-
ning, -savi pöslera, kuobusammal =
rakhasammal. -unto nnon s. pösning,
stumning. -urna an s. stridaste stället
i en fers. -hina an s. pösning, fräs-
ning. -hio on s. pösigt med hwitmoşa
bewuret färr. -uilen lla s. pösa, swälla
småningom. -utan ttaa s. låta pösa,
sjuda. -utus uksen s. framfallandet af
pösning. -uttelen tella s. låta små-
ningom pösa upp. -hahdan htaa s.
pösa, fräsa till hastigt. -hahdus *adv.*
-haus uksen s. hastig pösning. -hak-
ka kan s. pösigt, mör.

Kuojus uksen s. nsting, stengel.

Kuokka kan s. gräfte, återhåda, -viera
golfständer, snyltgård. -kin kkia s.
gräfte, hadda upp mark, frassa till
(med hofwor, horn), wara golfständer.
-kinto nnon s. grästning. -kisko-
len lla s. gräfte smått. -kaisen ata
s. taga ett grästtag, frassa till hastigt.
-kkelen kella s. frassa småningom, en
efter annan. -kko kon s. grästland.
-kos oksen s. uppgrästadt tillstånd,
grästland.

Kuokku kun s. fradga.

Kuoksa an s. åregammal båfwerunge.

Kuola an s. dregel, -suu dregelstrut. -ai-
nen isen s. dreglig. -aan ata s. dreg-
la. -ain amen s. pl. -met munlag i
betsel. -asin imen pl. -met nåsbor-
rar på hästen. -astan aa s. nebdregla.

Kuolen lla s. dö, affida, jalka kuoles for-
ten domnar, sydan k. hjertat smärtas,
ruoho k. gräset förwignar, pakkunen
k. földen står sig, kuollut liba dödt,

-kuollut yesi urder huden. skelnad blöd, kuolleen koura ormbunde (*polypodium filix mas*). -ema an *s.* döb, kuoleman kukka = sammakon kukka, kuoleman marja = kärmen marja. -evainen isen *s.* döblig, dörende -evaisuus uuden *s.* döblighet. -lo on *s.* döb. -ento noon *s.* döendet. -lin imen *s.* dödsörhet, -vuode dödsbädd, -lauti dödsjukdom, -hetki dödsstund, -uhri dödsoffer, -huokaus dödsfukt. -lia an *s.* den som döer, döende, lyö kuoliaksi slår i hjäl. -lio on *s.* as, döbt, onyttigt ting, sträv, zeulan k. näl med afbrutet äga. -lus ukern *s.* dödetillstånd, on kuoluksissa är i dödetillstånd, puolikuoluksissa hälfdöb. -eskelen l. -ekselen lla *s.* dö längsamt, ha fallandesot. -eskele-mus uksen *s.* fallandesot. -eun uta l. -eannun ntua *v.* bli wanmächtig, domna, wigna. -etan itaa *v.* döda, stöta en dödsfukt, k. lain upphäwa lagen, k. voimat froga frasterua.

Kuolhuna an *s.* gles tallskog.

Kuoma an l. -anen sen *dim.* kamrat, -fadder.

Kuomen enen *s.* lege. -ennan ntua *s.* stafa ut såden ur halmen. -enoitan itaa *v.* låta stafa, wäggså såb. -mina an *s.* lege.

Kuomi in *s.* furflåde.

Kuomikko kon *s.* tyg, wäf.

Kuomu un = kuomi.

Kuomuelen lla *v.* roba, ställa.

Ku'on oa *v.* fräfas. -otan itaa *v.* framkalla fräfuung, wämjas. -otus uksen *s.* fräfuung, wämjelse. -ottelen teila *v.* fräfas småningom.

Kuona an *s.* slagg, myrmalm. -anen sen *dim.* slagg. -ainen isen *s.* slaggig. Ku'onnutan itaa = ku'otan.

Kuono on *s.* nos. -oinen isen *s.* nosad, pikak. längnosig. -ollinen isen *s.* med nes försebb. -okas kkaan *s.* stornosig, högnosig. -olainen isen *s.* mennista med utstående mun, Kalmus.

Kuontalo on *s.* listott, ulltott (hwad sam på en gång såttes på roden till hning).

Kuoppa ntua *s.* illfriska, uppstiga

från bädden, wafna. -utan itaa *v.* uppståta.

Kuopa van *s.* föda (huopa).

Kuoppa pan *s.* grov. -anen sen l. -ppopon l. -pponen sen *dim.* liten grov. -ainen isen *s.* gropig. -po on l. -pus uksen l. -puinen sen *dim.* fista barnet af en moder. -ppero on *s.* låg grov, grov-astighet. -pallinen isen *s.* som har grov, en grov full. -ppaan pata l. -pitsen ita l. -ppaalen lla *v.* nedgräpa, sätta i grov. -ppaus uksen *s.* nedgräning. -pia ppia *v.* göra grovar, flösa i jorden, stubba. -putan itaa *v.* fräsa i jorden (ff. hönan). stubba sig (ff. hästen). -paisten sta *v.* fräsa till en gång.

Kuore een *s.* nerä (kuori).

Kuori ren *s.* skal, barf, boett, -kisko afbarkning. -iuen isen *s.* skalig, bartig. -rellinen isen *s.* med skal, barf, boett försebb. -ikko kon *s.* skalbjur, mylla. -rinkainen isen l. -riainen isen *s.* skalbagge. -in ia *v.* skala, afbarka, utfläsa. -re een *s.* gräbde, -kokkare gräbbsaka. -ritan itaa *v.* låta skala. -rrun rtua *v.* bilba skal l. barf, öfwerdragas med gräbde.

Kuori in *s.* dör.

Kuorma an *s.* last, -kirje försebb. -alinen isen *s.* med last försebb, ett last fullt. -ava an *s.* stymmande. -asto on *s.* samling af last, transport. -aan ata l. -ailen lla *v.* göra last. -mitan itaa *v.* dela lastwis, kuormittain lastals.

Kuorre rteen *s.* nedersta sömmen i skoplogg.

Kuorsaanan ata l. -sun ua *s.* snarta, frusta.

Kuorskan kaa l. -snaan nata = kuorsaan.

Kuoru un *s.* urgröpling, urgröf ting, stål. -us uksen *s.* puppa. -ustan taq *v.* urgröpa, urhälla (koura).

Kuoseli in *s.* spinurebägar, bestående af 1) kanta såtet, 2) varsi stasset, 3) kupa på hwilken totten bindas, 4) wärlina snurran, spolen, slandan, 5) kessa ringen såkad i ändan på wärlina för att underhjelpa rullningen.

Kuosi in *s.* form, mönster, fason. -ikka

kkaan *s.* wälbilbad, fäpouerad. -io on *s.* i ff. tyttök. fläpfnärta.

Kuoska an *s.* fäbor.

Kuoste een *s.* hälmulet, aurioko on kuosteessa solen finer icke flart, -ilma hälmulet wäder.

Kuosu un = kousa, ojan kuosu upp: höjning emellan plogfäror.

Kuolta tan *s.* flam, äffa, hinna, oansenligt ting. -tto ton l. -ttu tun *s.* hinna, stynke. -tus ukxen *s.* flackare, smussare.

Kuova an *s.* ett slags fopplagg (kuopa).

Kuovi in *s.* spof, windspole.

Kuovin pia = kuopin.

Kupaan l. -pajan ata l. -pisen sta *s.* flamra, wäsnas. -pastan taa l. -paste-len lla *s.* flamra, snofa omkring. -pistan aa *s.* läta flamra, äftadomma buller.

Kuvas paan *s.* nätföte. -vahinen isen *dim.* litet föte.

Kupari in *s.* foppar. -inen isen *a.* af foppar. -roitsen ita *s.* foppa.

Kuve peen *s.* ljumfte, fida, närhet, -liha wefa köttet emellan refben och höft, käsi kupeessa hand i fidan, vuoren kupeet berget's sluttande fidor, närhet. -wes eksen *s.* köttet i wefa lifwet, flak-fida. -peudun utua *s.* lägga sig på fidan. -erran rtaa *s.* spänna bälte kring wefa lifwet, högfärda (kupia).

Kupera an *s.* kupig, hwälfb, utätbördt gröpt, konver, kuperkeikka fullerbytta, backhumla (*achillea millefolium*). -ruus uuden *s.* kupighet. -asti *adv.* kupigt. -rehdan htaa *s.* sunnga fram kof-ruggig. -pertelen rrella *s.* tumla om (kavera).

Kuperias aan l. -ainen isen = kupera.

Kupia an *a.* kupig, hwälfb, -leipä pöf fig, wäl jäst bröb. -peudun utua *s.* bli hwälfb, hwälfwa fig, på kupeutui hanelta han fick stora ögon, wiste ej hwad han skulle tänka (kuve).

Kupina an *s.* fläda.

Kupinas aan *s.* fläbläsa.

Kupisutan tta = kupistan se kupaan.

Kupittaa aan *s.* Kuppis källa wid Åbo.

Kupla an *s.* bläsa, bläddra. -lu un *s.* bläsa, källäder, flabbfrof. -lukka kan l. -laska an *s.* bubbla, flocta. -lakka kan *s.* fall med bläfor, -sana qwid-

het. -laen lata l. -lin ia *s.* flä bläfor, bläddror. -listan aa *s.* äftadomma bläddror, t. ex. summa, byta så att wattenet flär bläddror. -lus ukxen *s.* gungfly.

Kupo von *s.* färwe, band. -votan ttaa *s.* dela färftats, kuvottain färftats.

Kuppa an *s.* fnöl, bula, flöte, kuppa-tautti syphilis, kuppahaina = karva-kellukka. -ppelo on l. -ppeloinen isen *s.* liten fnöl, *a.* fnölig. -ainen isen *a.* fnölig, full med bulor. -ppelhdan htaa l. -pellehdan htaa *s.* guppa.

Kuppaan pata *s.* foppa. -aus ukxen *s.* foppning. -ari in *s.* foppare. -ahtan ttaa *s.* läta foppa. -ailen lla *s.* foppa smått.

Kuppi pin *s.* fopp. -inen isen *dim.* liten fopp. -pillinen isen *a.* foppegans be, en fopp full.

Kuppo pon l. -ppu pun = kuppa.

Kuppuroitsen ta *s.* flä fullerbytta.

Kupsaan sata *s.* stupa, stufsa. -ahdan htaa *s.* dimpa net. -ahtelen hdella *s.* dimpa en efter annan, stufsa flera ggr. -ahdus *adv.* -aus ukxen *s.* dimp, stöt. -sutan ttaa l. -ttelen tella *s.* läta stöta, stufsa.

Kupsin ia = kupaan.

Kupsu un *s.* fläbläsa, en som med list l. wäld beröfwar lönen af ngn, spratt.

Kupu vun *s.* träfwa, fnöl, kaalin k. fälshufwud, kupukaali hufwudfäl, kuputakki rof med rymfor öfwer rona. -unen sen *dim.* liten träfwa, fnöl. -uinen isen l. -uva an l. -vukas kkaan *a.* fnölig, kupig, bufig. -uri in *s.* storbüf. -ula an l. -ulainen isen l. -ura an l. -urainen isen *dim.* liten fnöl, buffa, kupulaselkä puffeltrygg. -ukka kan *s.* flotformigt, buktigt ting, rund dosa, näctros (*nympheas*).

Kura an *s.* trädf, äffa, lort, -tauti diarrhe, -puoli wenfter, -käsi wenftera handen, on kuralla har diarrhe. -ainen isen *a.* trädfig, gyttfig. -atti in *s.* diarrhe, on kuratilla har diarrhe. -rittu tun *a.* wenfterhändt.

Kuraan l. -rajan ata l. -risen sta *s.* furra, porla, bullra. -rina an *s.* porl, buller. -rimus ukxen *s.* hwirfwel i

Ström. —rahdan htaa o. hastigt furra t. er. då watten hastigt afriinner. —rah-dus adr. —raus ukxen s. hastigt porl, buller. —rahtelen hdella o. hastigt fur-ra flera ggr, snarfa, knyta. —ristan taa o. låta furra, porla, knyta, hys-prefa, qwäfwä, strypa. —ristus ukxen s. åstadsbommande af furning, qwäfwä-ning, strypning. —ristelen lla o. hys-prefa småningom, qwäfwä långsamt (kure). —ristun ua l. —ristaun uta l. —ristaudun utua s. bli qwäfwä, strypas. Kuras ukxen l. —asin imen s. slagwerk-tyg, flubba, stöt, swärd, knuf. —aksut uen dim. litet slagwerktyg.

Kure een s. rynta, strynkla, tillsnörp-ning, —nuora dragband, snörpband, —sau tillsnörvt mun, mynning med dragband (t. er. i pung), —liivi snör-lif. —einen isen s. ryntig, strynllig. —eisuus uuden s. ryntighet. —eisesti ado. ryntigt. —ehdun htaa l. —eenaun utaa s. ryntas, strynklas, samman-strumpna. —elin tiimen s. snörpninge-werktyg. —ro on s. rynta, tillsnörpning, —nuora = kurenuora. —ron oa o. trädla, rynta i hys. —ronen sen s. trädellare, sträddare (speord). —raan ra-ta o. rynta. —raen ata o. rynta has-tigt, snörpa (kuraan).

Kuri in s. sätt att handla och lefwä, behandlingsfätt, tuft, aga, sälla kurin på sådant sätt, monet kurit många sätt, knep, pitää kurissa hålla i tuft, joka kurilta från alla håll. —inen isen ht. sätt, sen kurinen sårtad, pahan kurinen elafartad. —reellinen isen s. konstig, nyckfull, egenfönnig. —rielen l. —reilen lla o. bete sig nyckfullt, konst-ladt, gyckla. —itan ttaa s. tufta, aga. —ittaja an s. agare. —itus ukxen s. tuftan, aga. —ittelen tella s. tufta småningom. —itutan ttaa s. låta aga, låta tufta.

Kurikka kan s. flappträd, flubba, poikak. poiffknyffel. —ainen isen dim. litet flapp-träd, liten flubba. —koitsen ita l. —koin ida o. flappa, knyta.

Kurisen, —imus, —istan, —istus se ku-raan.

Kuritan, —itus se kuri.

Korittu se kura.

Kurja an s. arm, eländig, bestagand-wärd. —juus uuden s. elände. —asti ado. eländig. —anen sen dim. något eländig. —allinen isen s. eländig. —alli-suus s. eländighet. —allisesti ado. es-ländig.

Kurki rjen s. trana (*grus cinerea*), aurän k. handtaget i plogen, plogstjert, kurjen säaret jern som förena plogblankarderna (ojakset) med gaffeln (ahrat), —hirs-i troppås, kurjen herne widet (*vicus cracca*), kurjen kello blåflöda (*campanula*), kurjen kukka böckblad (*convallaria polygonatum*), kurjen kapäle l. —jalka fräffötter, hummelfötter (*comarum palustre*), kurjen miekka swärdss-lilja (*iris pseudacorus*), k. nokka stor-näbb (*geranium*), k. papu l. k. riista = virna, k. pilli bländnäppla (*betonica stricta*), kurjenoiipiaita = pystöaita, Kurkijoki Kronoborge socken. —iainen isen s. totäs. —istan taa l. —telen lla s. utsträcka den långa halsen, titta ut, lura. —kistus ukxen s. halsutsträckning, tittning, lurning (kurkku).

Kurkio on s. stark förs.

Kurkku kun s. strupe, hals, våara k. wrångstrupe, mören k. smalt ställe i hafwet, Öwarken, kurkun kansi l. kan-min tungsvän, kurkun solmu strups-knöl, adamsäpple. —uinen isen s. hals-sig. —kullinen isen s. med hals ut-rustad, en hals full. —kutan ttaa o. gurgla (kurki).

Kurko hänen tiesi knäfweln wet.

Kurkotan ttaa, —itelen tella, —tus ukxen = kurotan, —itelem, —tus.

Kurmistelen lla o. morra, gorma.

Kurmitan ttaa o. märka, sätta märke. —mu un s. märke.

Kurmo on s. glupst, omättlig, matwä-ljare, misnöjd, tråtosam, —lehmä so som stängar andra, —ahka trätlyffen färing. —oon ota o. äta glupst, sluka. —otan ttaa s. strämma bort, tufta.

Kurmu un s. endrig get.

Kurnu an s. morrande, tråtosam, on kurnullean dr wresig. —nan aa l. —nin ia o. morra, snorra, furra (såsom hals-sen wid bräckning, dödsfall). —nahdon

htaa v. furra till hastigt. -nunn nuta v. meria, wata tråtosam. -nutan ttaa v. marra på, tråta på. -nutus ukxen s. merrande, tråtande.

Kuro on s. utsträckt ställning, korva on kurolla örat är utsträckt, katsoo kurolla ser med framträckt hufvud. -otan ttaa v. sträcka sig efter ngt. -ottolen tella s. sträcka sig fortirande. -otus ukxen s. utsträckning efter ngt (kure).

Kuron se kure.

Kurppa pan s. (*scelopus*) lehtok. l. mähik. morfulla (*sc. rusticola*), isok. dubbel beäfsin (*sc. major*), keskik. enkel beäfsin (*sc. gallinago*), pienik. halfensfel beäfsin (*sc. gallinula*), suokurppa spof, suokurpan nokka spofuäbb, fainuäbb (*cerollum cicutarium*).

Kurpponen sen s. luden sfo.

Kurppuinen isen s. strynflig.

Kurrikas kkaan = kärke.

Kurritan ttaa v. pipa.

Kurru un s. fastfäwa, trisa.

Kursaan sata l. -saelen lla l. -sastelen lla v. frusa, wata ceremoniös. -saus ukxen s. frusning.

Kursin ia v. trädsla.

Kurska an s. sluffig qwinna.

Kurskun ua v. knastra, knappa. -utan ttaa v. knastra på ngt.

Kurso on s. sanft stille bewuxet med buffar. -sikko kon s. buffnär, rödhög.

Kurita tan s. rof. -tikka kan s. tröja.

-ttaan tala s. trädsla, snörpa ihop.

-tun ttaa l. -tiäun ua v. bli hopsystrumpen, snörpt, trädslas i hop. -tutan ttaa v. hopsyörpa, hopyträdsla. -tu tun l. -tu tin s. strynfla. -ttunen sen dim. liten strynfla. -ttuinen isen s. strynflig s. luden sfo. -ttuisuus uuden s. strynflighet.

Kuru un s. djup sära, mindre bugt, spetsigt hörn, öst. kurjuuri rot som sammanbinder fölen med stäwen på fartyg.

Kurva an s. hora.

Kurvi in l. -ilo on = kuovi.

Kusi sen s. piß, mennä kuselle gå att

pißä, tervan k. tjärwatten, kusinurmi l. -ruoho = pihannurmi, koiran kusipuu = paattain. -inen isen s. nrins

haltig, k. terra mattenhaltig tjära.

-iainen l. -ilainen isen s. myrta, kussispestä l. -keko myrstad, kusainnokokonen etternägla (*urtica arvensis*), hevosen kusainen snoppar, murtäg (*polygonum viviparum*). -sen sta v. pißä. -seskilen lla v. pißä smätt. -setan ttaa v. drifwa på urin. -itin ttiimen s. ändtarm hos fiskar.

Kussakka kan s. bälte.

Kustannan ntaa v. påfosta, befosta. -annus ukxen s. foftnad, befestnad, omfostnad. -antaja an s. befofstart, förläggare.

Kutain aman l. -ama an *pron.* hwilfen, hwem som (ku).

Kutaisen se kudon (kuto).

Kutale een s. trafa, lump, wräffling.

Kuten se ku.

Kuden tea s. lefa (om fiff). -tu dun s. fiffel, käy kudulla besöka lekplate, kudulla käynyt sem återvändar från lekplate, rentom, tem. -ti din s. mängd af leffif, rötre samling. -detan ttaa v. låta fiffen lefa, olstra fiff, fånga leffif.

Kutendun utua = kutistun.

Kuti din s. fasthet, ståndaktighet (kuden).

Kutilla aan = kutale.

Kutin ia l. -tiin tita v. flia, fänna fittling. -isen sta v. fittla, röra fittlande ff. leppan, furra. -ina an s. flining, frypa de l. furrande rörelse. -inen isen s. fittlig. -isuus uuden s. fittlighet. -itan ttaa v. fittla ngn. -ius ukxen s. fittling. -ittelen tella l. -teloitaa ttaa v. fittla litet, fertirande. -telehdan htaa v. fittla hastigt och litet (kui int.)

Kuti, kutti int. utrop af fittlande, af stabefröjd. -titan ttaa v. säga futti. -ittelen tella s. glädjas öfwer annans metgång (kutin).

Kutis int. utrop wid bordsdrifning. -staa taa v. ropa futtis, bordsdrifwa, sammantrycka, frympa ihop. -stua ua v. bordsdrifwas, sammanpressas, hopsyfrumpa.

Kutisko on s. fegesnär, ungfog.

Kutjakka kan s. lummel, stäl.

Kutjale een = kutjakka.

Kurju un s. gungfly, -savi gunglera, -maa gungan de marf. -un ua v. gunga. -utan ttaa v. låta gunga, gunga på fly. -ut-

talen tella v. gunga långsamt, fortfa-
rande, gå waggande, långsamt. -uste-
len lla v. söla, draga sig fram. -jeh-
din hta v. söla, göra släpigt, långsamt.
-jehdan hta v. böja sig hastigt, gifwa
efter (för slag, stöt ff. en böjlig qvist
m. m.). -us uksen s. solare.

Kutka an s. flinta, fittling (kutku).

Kutku un s. fittling, flåda. -un ua v.
flia. -utan tta s. fittla. -utus uksen
s. fittling. -ut-ten tella v. fittla smått.
-kelma an s. fittling, brånad. -tritsen
ta v. flia af brånad, wara brå.

Kudon toa v. wäfra, stida, binda nät,
bygga. -tous uksen s. wäfning, stids-
ning. -toja an s. wäfware. -de teen
s. iustag i wäf, under wäfning, stids-
ning, kangas on kudesuulla wäfwen
är uppfatt och färdig till wäfning. -din
timen s. wäfnads l. stidsarbete, sukan
h. under stidsning warande strumpa.
-telen della v. wäfra, stida maffigt.
-delma an s. wäf, stidsadt. -dotan
tta v. låta wäfra, stida. -laisen sta
v. wäfra, stida hastigt, kutaisniekka
fjortel (kuden).

Kutri in s. lock, hårlock. -inen isen *dim.*
liten lock (kutku).

Kutsistun ua = kutistun.

Kutsun ua v. falla, benämna, inbjuda.
-umus uksen s. fallelse. -uja an s.
fallare, bjudare. -umes uksen s. fallels-
seord, benämning. -u un s. fallelse,
bjudning, bjudare, -vieras bjuden gäst,
pl. -ut bjutningar, kalas. -uinen sen
s. bjuden, kallad. -unto non s. bjuds-
ning. -si in s. bjuden gäst, fadder.
-uelen lla v. bjuda flera ggr. -ulo on
s. bjudning, kalas. -utan tta l. -ut-
telen tella v. låta falla.

Kutti se kuti.

Kuttu tun s. get.

Kutis ttuen l. -tulainen isen = kum-
moinen se ku.

Kutuli in s. muika (*coregonus albula*).

Kutu se kutee.

Kutus uksen s. solare (kutjus), lurk.

Kutvana an s. trasa, wråtsling, lymmel.

Kutveikko kon s. färr.

Kuu kuun s. måne, fett, ylikuu ny, ala-
kuu nedan, usikuu nymane, täysikuu

fullmåne, kuu pimenes månen förmdes
fas, kuun vaihe månfaste, kuukausi
månad, kuukautinen l. kuutiainen må-
nads gammat, månadsrafande, *pl.* kuu-
kautiset l. kuun menot l. kuutauti
månadsreglor, kuukausittain månadtlig-
gen, kuut l. inunaskuut njuror, njuts-
talq, paljo kuuta myydet talq, syö kuik-
sensa åter sig till fett, kuukupa iters-
bnt (kuuksi päiväksi, kuuna valkeana
se ku). — Kuuhut uen *dim.* liten må-
ne, måne lilla. — huinen isen a. må-
nads gammat, fet, talgig. — Kuutar-
ttaren s. mångubruna. -tama an l.
-tamo on s. månsken (= kuun valo),
kuutaman kujeet månpäseer. — Kuul-
linen isen a. månadtlig, ht. månad.

Kuujja an s. fet fiff, inffjolar. -anen sen
dim. liten lar, larering (kuu).

Kuukainen isen s. laffrika (*garrulus in-*
fantus).

Kuukeli in s. färingss, affss (*lycopo-*
don levista).

Kuukka kan v. halt. -kkaan kata v.
halta, linfa. -aus uksen s. haltning.
-kun kkaa v. bli halt, stup. -kahdan
htaa v. flinta mot. -kabteleu hdella
v. stoppla. -kistan taa v. böja ned.

Kuukuna an = kuukeli.

Kuula an s. bula, böld, fula. -lema an
s. hwallf. -letun ttua v. id blåfor,
bulna, smälla till (kuhlo).

Kuulas aan l. -akka kan l. -akes kkaan
l. -lea an l. -ava an a. dunfelt fi-
nande, halft genomsiffig. -leus uden l.
-lavuus uuden s. dunfelt sten, halftge-
nomsfiffighet. -llan tta v. ffinmta, ffin-
igenom. -loitan tta v. ffinna på afftånd,
ffinmta igenom. -lto llon s. genomsif-
fighet, glans. -lletun l. -loitun ttua v.
bli genomsiffig (kuu, kuulen).

Kuulen lla v. hëra, hërsamma. -lia an
s. hörare, sanank. dhörare. -liainen
isen a. hërsam, *pl.* -set hërsningssalas.
-liaisuus uuden s. hërsamhet. -liai-
sesti *adv.* hërsamt. -lo on s. hërsfel.
-loinen isen l. -lova an a. hërande.
-lematoin ttoman a. ohërsam, bdf. -le-
mattomuus uuden s. ohërsamhet, bdfhet.
-lemattomasti *adv.* ohërsamt, bdfst.
-ento non l. -enta nnan s. hërsfel.

-talen lla l. -leskelen lla l. -leskenten nnella v. lygna, höra p.
 -telia an l. -leskelia an v. lygnare.
 -telo on v. lygning. -lun ua v. hörsas, höra till, kello kuulua klockan hörs, kyla kuulua pitäjään byn hör till socken. -lu un v. ryttbarhet. -luminen isen v. egenkapen att höras, pt. -set uppheter. -luisa an, l. -luinen isen v. ryttbar, namnfunnig. -luisuus uuden v. ryttbarhet. -luisasti l. -luisesti adv. ryttbart, namnfunnigt. -lustan taa l. -lustelen lla v. höra efter, förhöra. -lustus l. -lustelemus v. uksen v. efterfrågning, förhör. -lutan ttaa v. låta höra, fungöra, lysa på, gifwa uppbud. -lutus uksen v. fungörse, utlysning, pålysning, uppbud. -lutaja an v. fungörare, pålyfare, häröb. -luttelen tella v. fungöra, lysa på flera ggr. -lututan ttaa v. låta fungöra, lysa på. -loitaa ttaa v. bringa till hörfel, uppbjud. -loitaa uksen v. uppbud.

Kuulla adv. af kädulla (se kuden) wid fläsk. — Kuullan ttaa v. fånga fläsk under leffid (kuulas).

Kuuma an v. het. -akka kan v. het. -me een v. hetta, -tauti hetfig feber. -muus uuden v. hetta. -asti adv. hett. -maan mata v. gifwa hetta ifrån sig. -mennan ntaa v. upphetta. -mennus uksen v. upphettning. -motan ttaa v. distabfomma hetta, utstråla hetta. -motus uksen v. utstråling af hetta. -momen meta l. -mennan ntaa v. bli het. Kuume een v. matt glans. -metan ttaa l. -motan ttaa v. fina matt, hägra. -metus l. -motus uksen v. matt sten, hägring, sten på affänd (kuuma, kumia). Kuuna (päivä, kulan valkiana) se ku. Kuunun ntaa v. domna, mattas. -ntumus uksen v. domning.

Kuuntelen nnella, -ntelo on = kuultelen, -telo af kuulen.

Kuupahdan ttaa v. snafwa. -pastun l. -pietun ua v. snafwa, flupa.

Kuupakka kan v. galopp. -kko kon v. gånge. -koitsen ta l. -koin ida v. galoppera.

Kuupano on v. höstaf. -oitsen ta v. sadta.

Kuura an v. rimfrost. -ainen isen v. rimfrostig. -roitun ttua v. bli öfverdragen med rimfrost.

Kuuraan rata l. -raelen lla v. polera, göra glänsande. -romen sen v. glänsande, lysande.

Kuuri in v. Kurland = Kuurin maa. -ilainen isen v. Kurländare, v. tur. Lindff.

Kuuristan taa l. -telen lla v. nedböja, böja sig. -tan ua v. böja sig, hufva ned.

Kuuraa an v. rännformigt kärl wid brögg, råmma, viinak. winpress. -aitsen ta flä, fliterra, pressa (win). -mitan ttaa v. reffla.

Kuuraa een l. -nes eksen v. döf.

Kuuro on v. döf. -ous uuden v. döfhet. -osti adv. döft. -otun ttua v. bli döf, bedöfwad (kuura).

Kuuro on v. flö, flut, pitaa kuuroa häla uppflo, lapsed kuurot föbflöwärlar, sadet. regustur, -sade regn föstals. -otan ttaa v. göra något flästals, kuurottain föstals.

Kuuronen se kuuraan.

Kuuru un v. gömme, föstwin, nedhufad ställning, on kuurullansa är nedhufad. -uinen isen v. i gömme warande, gömd, pt. -set gömlet.

Kuusa an v. fosa, stråt, tulla kuusalle komma på stråten, komma under sand med.

Kuusama an l. -sain amen v. benwed, try (*lonicera zylotum l. coerulea*). -mikko kon l. -mo on v. ställe der benwed wäret, Kuusama socken. -minen isen v. af benwed.

Kuusava an v. pertsorg i form af konsti. Kuusi sen v. gran, Kuusaja Peterhoff, konkak. hårdare gran, hyotyk. som wäret fort och är löfse, kangak. mogran, karak. l. korpik. gärgen, karankok. gran med antingen kånna eller toppen torr, rapak. l. räskak. ger nig gran, norok. wärande i dal med grøn frist berr, kalevan k. och kiklak. högtiggran, kukon kuusi höstswans (*hipparis vulgaris*). -sonen sen adv.

liten gran. -inen isen *a.* granig, af gran. -ikko kon l. -isto on *a.* granfog. -sahainen isen *a.* ang, grenig gran (näre). -iainen isen *a.* granfegsbo, *ep.* för björn.

Kuusi uuden *a.* ser. -desli *adv.* ser gånser. -des demnen *a.* den sjette. -den mestli *adv.* för sjette gången. -tinen isen l. -to don l. -tonen sen l. -tikko kon l. -uuppelo on *a.* fera. -sinainen l. -tiainen isen *a.* serfallbig. -sia an *a.* serfant, kuusialta från ser håll, kuusialle åt ser håll. -sianne *adv.* åt ser håll. -dennus ukxen l. -dennus öksen *a.* en sjettedel, koudennusmies serman.

Kuutelo on l. -tilo on *a.* flygfjäder (leffaf), -kivi hwit fiseften.

Kuutiainen se kuu och kuusi.

Kuutta tan *a.* kastflöwa, trisa.

Kuutti tin *a.* flåunge, liten båt, efftoel (med tullar utom båtfidan).

Kuva an *a.* bild, afbild, figur, form, förläst, esik. förerbild, beläte, kuven veistaja bildhuggare. -anen sen *dim.* liten bild, flugga af lefwande wareser. -ainen isen *a.* efterbildad, lifnande, kohdan kuvainen asia sak efter ens finne. -atoia ttoman *a.* wanflaplig, oformlig, otäel, omä k! du otäel! -aan ala *a.* bilba, afbilba, forma, formera. -aus ukxen *a.* bildning, formering. -aaja an *a.* formare, bildare. -aun uta *a.* bli afbildad, forma sig. -aolen *adv.* -ailen lla *a.* afbilba, forma, asgera, flilbra, föreställa sig. -aelma an *a.* flilbring, föreställning. -atan ttaa l. -vitan ttaa *a.* låta bilba, belägga med bilber, afbilba. -attelen l. -vittelen tella *a.* afbilba smått, bjuda till, insilla, spösa, ha flålmstyden för sig. -atus ukxen l. -atos öksen *a.* afbilbning, inbillning, fantasi, spöke. -astan taa l. -astelen lla l. -aitselen lla *a.* återflöwa bilden, återspiegla, flulla. -astin imen *a.* spegel. -astun l. -vistun na *a.* affveglas, återspiegla, formas efter. -ahdan htaa l. -ahtelen hdella *a.* bilba hastigt, antaga hastig form, rörelse, röras plöteligt. -ahdan htaa *a.* hastigt bilba sig, förfoga sig.

Kuras, -vahanen se kupaa.

Kuvaja an *a.* flastar.

Kuve, -ves se kupe.

Kuvera *a.* urgröpt, urhållad, hwälfbo, fuspig. -ruus uuden *a.* flupigstet. -asti *adv.* flupigt. -erran rtas *a.* urgröpa, hwälfwa, fupa. -ertelen rrella *a.* urhålla, hwälfwa småningom. -ries aan l. -riainen isen *a.* flupig, fouver. -riaisuus uuden *a.* flupigstet (kupera, kupia).

Kuvon, -votan, -vetan = ku'on, ku'otan.

Kyherrän rtas l. -rtelen rrella *a.* tuttra, tralla, göra ngt i satta mat (kuheran, kyhään).

Kyhky yn *a.* dufwa, kyhkyhaukka dufshöf (*astur palumarius*). -ynen sen l. -läinen isen *dim.* liten dufwa.

Kyhläs lään = kuhila.

Kyhmy yn l. -yinen isen = kuhmu, -uinen.

Kyhmästelen lla *a.* röras trögt, arbeta långsamt.

Kyhnytan ttaa l. -yttelen tella *a.* flafwa, flubba.

Kyhaan hata l. -hailen lla *a.* flösa, hafsja ihop, göra wårdelöst, fluffa. -häys yksen *a.* hopyrasening, fluff. -ho een *a.* flöf, fluffwert, tillstymmelse. -haysn yta bli hopyrassad, bli färdig.

Kykenen kyela *a.* mäfte, orfa, förmd. -yky y'yn *a.* förmdga, kraft. -kyinen isen l. -koneväisen isen *a.* förmdensbe, måttig till, af. -enemätöin ttoman *a.* oförmdögen, orflös. -kiitelen tella *a.* förflöa, fresta, begynna.

Kykertelen rrella = kuhertelen (kyhky).

Kykky kyn *a.* nedhufad flållning. -yinen isen *a.* nedhufad. -kyn kkyä *a.* flitta nedhufad. -kin kkyä *a.* nedhufa flg ofsta, flitta nedhufad. -kytan ttaa l. -kytelen tella l. -kistan taa l. -kiitelen lla *a.* nedhufa, flitta nedhufad. -kytys l. -kietyks yksen *a.* nedhufning. -kähdan htaa *a.* nedhufa hastigt. -kerran rtas l. -kertelen rrella *a.* nedhufa, nedböja, nedtrycka. -kerryn rtyä *a.* bli nedböjd, nedtryckt.

Kykka kån = kyäs kykaän.

Kykkare een l. -rä an *a.* flöjning, traslig knut.

Kykyrä an *a.* flumpling.

Kyös kyhaan *s.* kyte. — kyhainon isen *s.* full med kyklar. — stän taa *s.* göra kyklar.

Kylki ljen *s.* fida, — lua resben, puun k. det uttre af trädet, kyljin sblänges, kyljellän *a.* på fidan, kyljitse förbi, — rakennus sidosbyggnad, utipräng. — lyl lhyen *dim.* liten fida. — inen isen *a.* med fider förjedd. — ljellän isen *a.* midfidan belägen. — kineu isen *a.* wid fidas belägen, *s.* mindre rum wid fidan af ett större. — äinen isen *s.* fidos samrat. — ljes eksen *s.* en af fiborna, fideämne. — ljitan ttaa *s.* sätta fida wid fida, kyljittän i. kyljetysten i. kyljetysten *adv.* fida wid fida.

Kyllä an *a.* nog, tillräckligt, yltakyllä i. yltakyllin öfvernog, säs kyllänsä i. kyllänsä åter sig mått, on kyllälä finnes rikligt, antaa kyllä gifwer nog, gifwer wißt, *comp.* kyllempi rikligare, on kyllämmälä finnes mer, kyllemmin rikligare. — llyys yden *s.* nogsamhet, tillräcklighet, måttethet, sylämen k. öfverfullt hjerta. — äinen isen *a.* nogsam, tillräcklig, mått, jet, yltak. öfverfödig. — äisyys yden *s.* nogsamhet, yltak. öfverfödigethet. — äisenti *adv.* nogsam, tillräckligt, yltak. öfverfödiget. — äyn ytä i. — äyn yä i. — äännyn ntyä i. — ästya yä i. — ämystyn yä i. — llyn lhyä *s.* så nog, bli mått, så leda, ledäna. — äymätöin i. — ästymätöin i. — llymätöin ttoinan *a.* som ej får nog, omättlig. — llytän i. — ästytän i. — llytän i. — llytytän ttaa *s.* gifwa nog, tillfredsställa, göra öfvermått, göra led wid. — llytys yksen *s.* öfvermåttethet, leda wid, wämjelse. — llytölen tellä *s.* smäningem gifwa nog, försäja, kyllitellen smäningom nog. — likki kin *s.* qwitto, talon k. fastebref.

Kylmä an *a.* kall, obehobbd, oodlad, minnan on k. jag har kallt, — kiskoinen kallsinuig, — kiskoisuus kallsinuigethet, — kiskoisesti kallsinuigt, huone on kylmällä hufet är obehobbd, kylmän vihat kallbraud, kylmäkukka kallsefa (*caltha palustris*), — myys yden *s.* fäld. — ästi *adv.* kallt. — ähkö kön *a.* udgot kall, kylig. — ätyinen isen *a.* kylig, *s.* kyte,

frosta. — änen sen *dim.* litten kyte, litte frost. — ään ää i. — ään ätä *s.* kyte, frysa. — min ia *s.* frysa, fryda fäld. — mennän ntaa *s.* affkyta, swälta. — menen metä i. — mennyn ntyä *s.* fallna, affstas, swälta. — metän i. — metytän ttaa *s.* låta fallna, låta frysa. — metyn ttyä *s.* frysa till. — mistän taa *s.* göra kallsinuig. — mistyn yä *s.* bli kallsinuig. — metys yksen *s.* fruset tillstånd. Kylven lpeä *s.* bada, lög, sig. — lpy lryn i. — lpo lvon *s.* bad. — lpiä an *s.* badare. — lpemys yksen *s.* badning. — lpe len lveellä *s.* bada långsamt, ofta. — lvin lpiä *s.* bada fortfarande, taga bad. — lveian ttaa *s.* låta bada, bada ngu. — lveittäjä an *s.* badare. — vettelen tellä *s.* bada någon ofta, prygla (stämt). — lvetys yksen *s.* badning.

Kylvän ää *s.* så, strö. — äjä an *s.* säningsman. — vy yn i. — vö on *s.* säningsfädd, — hrina etlätt hä, — aika sänings tid, — mäs säningsman, keä k. wärsfädd, — pelto till sådd beredd åter, — kono säningsmaskin. — vös oxen *s.* sådd mask. — rin inen *s.* säningsverktug. — vakkä säningswada. — äyn ytä i. — äännyn ntyä *s.* bli besädd, så sig sjelf. — velen lä *s.* så smäningom. — ätan ttaa *s.* låta så, låta besä.

Kyly yn = kylpy.

Kyllys yksen *s.* en af syffonbarnen.

Kylä an *s.* by, — kunta byalag. — kunnittain byalagewis, meni kylään i. kylälle gick till byn i. till graungården. — lty yen i. — änen sen *dim.* liten by. — änen isen *a.* ht. by, graungård, full med byar, — ruoka fremmande mat. — älänen isen *s.* bybo. — ällinen isen ht. samna by, fremmande, *pl.* — set bygdswor. — lään ätä i. — äilän lä i. — ästän taa *s.* göra besök i byn, besöka graungar. — llytellen tellä *s.* gå från by till by, kylitellen, kylittäin by för by, byawis. — likki kin *s.* bygdswa.

Kymi men *s.* husvandröd, Kymmeneff. Kymmen enen *s.* tio, — kunta wid päs tio. — enesti *adv.* tio gånger, — nes nennen *a.* tionde. — enenesti *adv.* tionde gången. — nes eksen i. — nys yksen *s.* tiondebel, stättiondel, — äinen isen *a.*

tiifallbig; wärd tio, wosik. ärtionbe.
-nikro-kön s. tiotal, stye af tio färfs.
wör, husfrubman fär tio. -nitän tisa
v. dela i hobar af tio, kymmenittain
tio i gängen, tio i sender. -mippi pin
s. tia i fortivél.

Kymppyrä an l. -ainen isen a. trög, ta-
fett.

Lymara an o. framátbojð. -rrán rtaa l.
-rtelen rrella o. boja framát. -rrys
yksen o. framátbojning, framátbojð
hálfning. -rrya rtya o. böjas framát.

Kynebdyn hŷa L. -etyn tŷa s. ſadna
i werten. ſwina.

Kynkka kan a. fort spets, stump, siipik.
wingbreff, -luu wingben, kasik. arm-
blige, -jalke fot som år fortare du den
andra, piippuk. pipssugge.

Kyaneppää aan s. alm. -ppäinen isen
a. of alm.

Kynns yksen s. tröfvel. -stän taa v.
 löstua i tröfveln.

Kynnäpäis ppaän, -äinen isen = kynnäppää, -ppäinen.

Kynän se kyntä.

kynsi nnen *s.* nagel, klo, fals, soljen k.
häfta i spåune, k. silmasså binnia i ås-
gat, -jyva roifrot, -laukka hwittlöf,
kynnen oas nagelrot, -ruoho wårdrågs-
blomma (*draba serna*), -tauti hjerts
l. mjelttsjufdom, fardialgi, rapak.
karnagel, -permanto friltgolf (högre
än det eftriga golfwet), vanteen kynsi
fals i trådbaud, -ntynen l. -ntymöinen
isen *däm.* fingerspets l. -stump, -inen
isen *a.* med nagel, klo försedd, -illi-
nen isen *a.* med nagel, klo försedd,
mjelttsjufdom, fardialgi, kynsillisen ruo-
ho renfana (*lanacetum vulgare*). -in iå
s. flösa, klå, spuinga på flor, -ielen
l. -iskelen lla *v.* flösa långsamt, wid-
röra med fingerspessarna, handtera nte-
ligt, wårbelöf, -ässen stå *v.* flösa till
plöfsligt, -nteyn yta *s.* lida af särab
nagel, klo, huf, -nnistelen lla *v.* fäns-
na smårta (såsom i naglarna af sölb),
minua kynnisteleo jag har inwertes
ylågor, sormia k. fingrarna swiba.
-nidelöitan ttåå *s.* uppståda nagelsmår-
ta; ff. sölb.

Kynettä 2 m. lins, -jalka -linsstate,

-päiva syndelsmeßa, -heina tungeljus
(verba: cum thapsus). -äimen isen äim.
litet lins.

Kynnän ntää s. plöja. -ntäja an s. plös-
jare. -ntö nnön s. plöjuing, -liatu
morfulla (*scelopos rutilcola*), -rustas
björktraft (*turjus pilario*). -nuds öks-
en s. upplöjd marf. -nne nteen s.
plöjuingstillsänd. -ntelen nnella v.
plöja längsamt. -nnelys yksen s. plöjs-
ning. -stän ttää s. läta plöja, k. här-
kas wänja oren wid plögen.

Kynnen nllää o. falsa (kynsi).

Kynnas nlaän s. ås. fulle (kannas).

Kynyrá an a. Fort till werten, under-
fättig.

Kyna an s. fjäderstjelf, penna, ränna, rännformigt bryggkärl, ho, kort stump, kaivon k. brunsho, siipik. winge utan fjädrar, lautak. siten qwasst, piippuk. pipfugga. -änen son *dim.* litet fjäder, liten penna. -äinen isen s. fjädererr, bt. penna. -allinen isen s. förtjedd med fjäder, penna. -nin imen s. fjäderbesläddnad. -aan ata l. -äilen lla v. besfjädra, frifwa. -äilia an s. frifswart, fribler. -nin is s. plocka bort fjädrarna af stjelfarna, rlocka fjäder, rugga. -nitän lla v. låta plocka fjäder, låta rugga, besfjädra, lentaa, juoksee kynnitaa stysger, springer som en fjäder. -ahdan htaa l. -ahdyn htyä s. stysua (kynehdyn).

Kypenā an s. gušta (kipina), fallasta.

Kyperī in s. finger.

Kyperā an = kypārā.

Kýpristyn yá s. frumpa išov, bli hov-
frumpen.

Kypsi sen. l. -sä an a. mögen, föft.
-seen setä l. -syn jä l. -sennyn nityä
o. mögna, gräbba. -synätöin ttöman
a. som ej mögnar l. blir föft, omögen.
-sy yn l. -syy sydden a. mögenföft,
föft tillstånd. -sytoin ttöman a. omö-
gen. -sän sä l. -sennan ntää l. -syän
ttää l. -setän ttää o. gräbba, låta mög-
na. -sennys yksen l. -syty yksen o.
gräbbning.

Kypara an. l. -ri in s. hjelm, hög mössa.

Kyrmy yn a. frumböjd, -niska fröfnadst,
ap. dt abborre.

Kyrpa rvan s. manselem.

Kyrå an s. hällfata, smal båt. -anen sen
dim. liten fata. -ain ia s. baka hällfator.

Kyrtty tyn s. runfa. -yinen isen a. rnyfig.

Kyrå an s. pudel, a. trött. -aan ata s. frö-
fa, wrida.

Kyrö on s. kyrö socken. -olainen isen
s. kyröbo.

Kyskio ia s. löpa ilande.

Kysa an s. pudel.

Kysyn ya s. fråga, begära. -yja an v.
frågare. -ymys yksen s. fråga. -selon
lla s. fråga flera gånger, fråga efter.
-selmys yksen s. efterfrågning. -selia
an s. frågare, efterfrågare. -ytän itaa
l. -yttelen tella s. låta fråga, föres-
lägga frågor. -säsen stä l. -sahdan
htaa s. fråga hastigt, infälla. -sahтелен
hdella s. fråga hastigt flera gånger,
infälla ofta i talet.

Kytiys yksen s. harsnara.

Kyiky yn s. klafve, makik. en inrättning
af widjor i åuban på släder för att
hindra farten i backar, hamselja. -yn
ya l. -ken oä s. klafbinda. -yttelen
tella s. klafbinda långsamt. -ytän itaa
l. -ketan itaa s. låta klafbinda (kytkyn).

Kythyn ya s. gunga som fly, sydan k.
hjerat Happer af långtan. -käisen
stä v. röra hastigt, rycka till (kythy).

Kyttä an s. pudel, a. böjd uppåt.

Kyty dyn s. mannens eller hustruns
bror, lötslig swäger. -yla an s. swä-
gershem.

Kytö dön s. glöb, icke lågande eld, fytt.
-dön toä l. -den teä s. glöda, fytt,
brinna utan låga. -toelen llä s. brinna
långsamt utan låga, ryta föga. -dötän
l. -detän itaa s. låta bränna utan låga,
fyttä. -dötys l. -dety yksen s. fytt-
ning. -dottelen llä s. bränna småningom,
afsweda. -täisen stä s. löpa som faretb,
framstrida slyhsamt.

Kyven penen = kypenä. -enen etä s.
förwandlas i fallassa. -ennän ntä s.
bli aflupen.

Kyvelän, -väisen = kydelän, -täisen.

Kyy kyyn s. huggorm. -yyhyt yen dim.
liten orm. -yinen isen a. ormtif, om-

slad, kyiset kintaat i ormtwatten dop-
pade handfar. -yytolainen isen s. myth.
ormpatron. -yytolainen isen s. ormt-
patron, ormtelwärfare.

Kyyhky, -yinen, -yläinen = kyhky m. fl.
Kyyhaan hata, -hatan itaa, -hattelen
tella s. gd lutad, stöta, rassa ihop
(kyhaan).

Kyykky kyn s. nedhufad ställning (kykky).
-yinen isen a. nedhufad. -kistan itaa s.
nedhufad, nedböja. -kistyn ya s. ned-
hufad fig. -kkaan kata s. hoppa ned-
hufad, idfa frädbans. -kkäilen llä s.
trippa nedhufad. -kkays yksen s. hopp-
ning i nedhufad ställning, frädbans.
-kähdan htää s. nedhufad fig hastigt.
-kahтелен hdella s. nedhufad fig hastigt
flera ggr, nedfalla droppwis. -kayhytän
itaa s. böja ned hastigt. -korryn rtyä
s. nedhufad fig, nedböja.

Kyylyn ya s. fänna ädel, ädla. -ytän
itaa s. uppwäcka ädel, qwälsja, minna
kyylyttää jag will fräfas. -ytys yksen
s. fräfningslust, ädel. -lin ia s. wämjas.

Kyymin s. flum, fradga.

Kyynele l. -ele een s. tär, -lehti
baggört (*drosera rotundifolia*), -vieri
l. -viero l. -vierus tärstäf. -ny yn
s. tär, droppe, -silma rinnande öga.
-eilen llä l. -ellan itaa s. täras. -lä-
väinen isen a. som täras, kyynele-
väiset silmat rinnande ögon. -lehtyn
ttyä s. bli täruppslibb, börja täras.
-loitsen ta s. täras, fälla tärar. -leh-
dan htää s. fälla en tär på och bä.
-loitän itaa l. -lytän itaa s. förortse-
fa tärar.

Kyyntän ntää (edr. af kyventää se kyyen)

s. öfwerbragas med astä, bli aflupen.

Kyynä an s. aln, kyynänpuu alustida,
kyynänpää armbåge, -varsi nebra belm
af armen från armbågen, -koukku arm-
wed, -luu stora armbågan. -äinen isen
l. -riinen isen a. alnslång. -roim idä
s. afmåta i alnar, löpa. -rittän edä
alutals.

Kyyntän itä s. drifwa, jaga bort.

Kyyntä on = kyyntä se kyynele.

Kyyry yn a. frumböjd, s. nedböjdt till-
stånd, on kyyryssä är frumböjd, on
kyyryllään är i nedböjd ställning. -rö

an *s.* böjning uppåt, puctel. -ristan taa *s.* nebböja, fröja fig. -ristys yksen *s.* nebböjning, nebröfning. -ristelen lla *s.* wara i nebböjd ställning, kissa kyyristelee fatten går l. lurar nebbufad. -ristyn yä *s.* nebböja fig, bli nebböjd. -ymäinen isen *s.* något nebböjd, on kyyrymönikään är som bäst nebböjd. Kyyrä an *s.* liten uppböjning, dwerg, puctel, ukko kyyrä gubbe lilla! -kyyrä nokka höjd näbb, näsa, -selkä puctelwagg. Kyyti din *s.* stjuts. -ditsen tä l. -ditan ttaa *s.* stjutsa. -ditys yksen *s.* stjutsning. -ditsia an l. -dittaja an *s.* stjutsare. -täisen stä *s.* fara hastigt, ila. -tään tata *s.* jaga efter. Kyyttö ton *s.* frofig, frumböjd, -selkä = kyyryselkä, -silmä windöga. Kyyttö dön *s.* stred längsmed ryggen på bjär. -tia an *s.* ore med stred längsmed ryggen. -tia tän l. -täs aksen l. -tö dön *s.* fe med bystigt stred. Kyyttölen = kydtölen af kyto. Kyyä, kyytän se kyhä. Kyo ön = kyöpeli. Kyykä kän = kiekka. Kyykään kätä t. -kin kkaa = kyylyn. Kyylään lätä, -läys yksen, -läytän ttaa = kyylyn m. ä. Kyymä an *s.* böjning, -nenä örmäsa. Kyynnös öksen l. -nys yksen = köynnös. Kyöpeli ia = kööpeli. Kyöri in l. -ra an *s.* flöt. Kä = ka. Kae . . . se kak . . . Käes öksen *s.* handnät (käsi, kaden l. käen). -stän ää *s.* fäga med handnät. -stys yksen *s.* handnätstiffte. Kahera an *s.* lod, *s.* frustig. Kaherrän rtää *s.* hänga efter, oroa. Kahisen, -inä, -istan se kahajan. Kahäs aan, -lö ön, -laan lätä, -lastelen lla = kähmiä, -mys, -mystän, -mystelen. Kähmiä an *s.* trög, brölig. -mys yksen l. -mö ön *s.* trög, tafatt mennissa. -mä an *s.* trögghet, dwala, orebighet, tafattghet, buntel. -min ia *s.* tafäta, göra ngt orebigt, tresswa, snatta. -mystän l. -mystelen lla *s.* wara trög, snustä.

Kähmiä ia, -mys yksen l. -nyt yen, -nystelen lla = kähmin, -mys, -mystelen.

Kährys yksen *s.* qwistigt tröb för uppbhängning, hängare.

Kahajan häta l. -hisen stä *s.* hwäsa, hwimla, wara bes. -hina an l. -hyn *s.* hwäseining, hest ljud. -hö ön *s.* bes. -hä an *s.* bes hösta, torrhosta, os (haka). -häelen lla *s.* hwäsa fortfarande. -hähdän htää *s.* hwäsa till hastigt. -hähtelen hdella *s.* hwäsa hastigt flera ggr. -hytän ttaa l. -histän ää *s.* dñadkomma hwäseining, lätä hwäsa, fräsa. -histö ön *s.* stark hwäseining, larm.

Kähäri in *s.* cylinder i wäffstol hwarpå wäffwen rullas.

Kähära an, -herrän rtää, -rrys rtyä = kihara, -herrän, -rryn.

Kaivara an *s.* rulle, lod, *s.* frustig. -rainen l. -röinen isen *dim.* något hopsy rullad. -vertelen rrelhä *s.* ringla fig, wräba fig.

Kakoen kaeta *s.* ernä, löfwa, stunda, hinna. -keys yksen *s.* affigt, löfwen, plan. -kia an *s.* löfware. -keilen lla *s.* ernä småningom (käyt).

Kaki äen *s.* göf, käen piika göftyta (*tyne torquillo*), käen apila l. kakko l. leipä l. kápale hartfya (*oxalis acetosella*), k. kukka wintergrön (*pyrola rotundifolia*), käen heinä l. vaippa marieband (*orchis maculata*), käen nisu l. petkel björnmossa (*polytricum commune*), Käkisalmi Rerholm. -kö käön l. -könen sen *dim.* göf. -kinen isen *s.* rif på göfar. -kerrän rtää l. -kertelen rrelhä *s.* ropa som göf.

Kakkerä an *s.* frustig, lodfig.

Kakkia an, -äs aan, -äinen isen, -kkyrä an *s.* qwistig och nödwuren *s.* dwergstall.

Kakristyn yä *s.* wända, wräba fig.

Kalkki kin *s.* tafsttrunt, strunt, ufelghet (kelkki).

Kalkkä kän *s.* trög, dum. -äinen isen *s.* trög, motstrelande, stridig. -aisyya yyden *s.* motstridighet. -kko kön *s.* trög, dum, torr, mager mennissa.

Kalkkaan kätä, -kytän ttaa, -kyty yk-

sen, -kähytän ttää = kalkan, -kutan, -kutua, -kahutan.

Kalko lon s. dum menniska (kalkka).

Kallero on l. -öinen isen s. ruud, fyllig, trind, lättörilig. -öitsen ta s. rull, trilla, reras lätt.

Kallotän ttää s. wärfä sig.

Kalpia an l. -ppa pän s. bortträdad, förwignad. -peys yden s. trädande tillstånd, maqerhet. -vin lpiä s. träd, förtwina (kalvia).

Kalsekka kän a. sträfwande, sträffam.

Kalvia an l. -vacka kän l. -vakkainen isen a. bortträdad, wignad. -vhdyn htyä v. träd, förtwina (kalpia).

Kaly yn s. swägetsta. -ys yksen s. en af swägetstorna.

Kammen enen s. flata handen, hands laget, karhun k. björntam, björnstofa (*heracleum sphondylium*), päivän k. pressfrage (*chrysanthemum leucanthemum*), kämmenkukka yrne (*orchis maculata* l. *latifolia*), kämmens-ikä hitre sidan af flata handen, kämmenspöytä inre sidan af flata handen. -nyinen isen dim. liten stthand. -nys yksen s. handsbredd. -ekka kän a. handlik, s. yrnewärt (*orchileae*). -nnän ntää s. widröra med handen, gifwa hand åt någon. -ntelen nnella s. handtera, gifwa hand åt hwarandra. -elnys yksen s. iurehands sidan i en want.

Kammerryn rtyä s. frofna, bli wind, fastä sig.

Kämmin mpia s. streta med händer och fötter.

Käpyrä an l. -äinen isen, -röitsen ta = kampura, kampuroitsen.

Kämpä mmän a. plump, grof, flumfig. -äle een s. större sthde, slump.

Kämy yn l. -yrä an s. resnyte, packning, linhålla, garnstinga.

Kämäjän mäta v. stoja, wäsnas. -mah-telen hdella s. stoja plöteligt, göra hastigt owäsende.

Kämärä an a. strumpen, s. strumpenhet. -rrän rtää s. göra strumpen. -rtelen rella s. göra småningom strumpen, strumpna småningom. -rryn rtyä s. strumpna (kymära).

Kämöinen isen = kyynsläinen.

Känisen stä s. wäsnas af istta, nyd, wara illparig, isttas (känä).

Känitän ttää s. gå på med utgot, ounhörligt göra desamma (känä).

Känkkyrä an s. mångbugtigt träd. -äinen isen s. mångstrefig, olämplig.

Känkytän ttää = känisen och känitän.

Kännelmys yksen l. -mä an = kämmelnys.

Känää an s. fjuprädig gullhöna (*coot-nella septempunctata*). -äilen llä s. fortstribad långsamt.

Känsä an s. den undre sidan af swampen på träd, swamp, walf i händer eller fötter, balk, koivun k. björstida (*boletus fomentarius*), maitok. sopp (*boletus cellulatus*). -äinen isen a. swampig, walfig, balkig. -äisyys yyden s. swampighet. -äyn ytä l. -seyn ytä l. -äännyn ntyä l. -setyn tyä l. -äätyn yä s. bli swampig, walfig. -äin iä s. affära swamp ifrån träd, samla swamp, affära walfar, operera lister-nar. -sitän ttää s. göra swampig, walfig.

Käntii tin s. större bit.

Käntily tyn a. stof i lederna, otwig. -yrä an a. otwig, obälig, s. fuöl i träd, istten menniska. -ttä tän s. stof ställning, -käyda kantallansa gå i ras ställning, yfwad. -ttään tää = kähmin.

Känä an s. nyd, istta (känisen, känitän). kanë prt. = kään.

Känäjän näta = känitän och känisen.

Käperrän rtää s. hövrulla, fröfa. -rryn rtyä s. bli hövrullad, frött, inträppläs.

Käpi vin = käpy.

Käpisen stä, -inä an, -isytän ttää = käpisen m. st.

Käplin iä s. fingrera, widröra, tackla.

Käpyrä an a. rullad, wedlad s. rulle, sormet oval käppyrassa fingrarna äro frofiga, t. ex. af söld, terä kääntyi käppyrään bettet böjdes. -röitsen ta s. rulla, böja, wedla.

Käppäjän l. -ppään päta s. på satta, på nätt, k. katta på hand.

Käppära an = käpy.

Käppönen sen s. barnwant.

Käpas ppään = kopia.

Käpy yn s. näfwerrulle (till flöte), rigarr. -ristyn yä v. bli hoprullad.

Käpsin ia v. trefwa, twesla, betänka sig. -sytän tlää v. låta trefwa, twesla, göra ngt långsamt. -sään sätä l. -sän aa s. widröra hastigt, knäppa, knäppara. -säys yksen s. knäpp, knapper. (kapsan).

Käpy vyn s. kotte, hylsa, bindnål, näfs werrulle, nåtflöte, taß (kåpale), -lintu l. -nokka försnåbb (*locia*), -niilo l. -niiles sp. för eforre, kävyn kanta hylsa, tiggare, sydänk, hjertunge (smels-ord), kärmeen k. ormtagg? käpyliha bet fnöliga föttet under taßen, qwicke i hånthof, käpylauta = kåpalelauta. -pönen sen l. -pynen sen *dim.* liten kotte m. m. sydänk, hjertunge lilla. -yinen isen a. full med kottar m. m. -pyyn vytä v. widröra med taßen, tråda på bindnål. -yelen l. -yilen lla v. tråda på bindnål, gå fakta på taßsarna. -vystän aa v. tråda på bindnål, binda nåt. -yrehdan htää v. flinagra l. wrtba sig hit och dit.

Käpä i ff. kåpaluu pannbenet ofwan näsan.

Käpakka kan a. snål, otillräddlig.

Kåpale een l. -åla an s. taß, ram, kåpalelauta l. käpylauta räffliwa, räfflyha, tana. -lõitsen tä v. löpa på taßarna, kraffa, flösa.

Kåparran rtää, -pärryn rtya = kåper-ran m. fl.

Kåpaan wätä l. -peen wätä v. stråfwa med händer och fötter, flifwa. -aelen ar. -ailen lla v. trefwa, samla.

Kärhi hen s. flånge. -hennän ntäs v. flångra, hafa sig fast, entråget begära, plåga. -ia an l. -hakka kan a. tråtgirig, retsig, som hafar sig wid allt. -hennys yksen s. flånguing, fasthåning. -hentelen annella v. hångra fast, wara efterhångrn.

Kärhys yksen = kärhys.

Käri in s. omfrets, rundel. -iläs aan s. trol af tallgren l. rot. -iläinen isen s. nödwuren tall (keri).

Käritys yksen s. ett flags rätt af fött m. m.

Käris an a. hes, stråf. -reys yden s. heshet. -asti *adv.* hest, stråft. -isen stä v. ljuda hest, fråsa, brumma, morra. -inä an s. hest ljud, brummande, morrande. -istän aa v. åstadsfomma hest ljud, entråget begära, nöbga. -istys yksen s. brummande, entwis begäran. -istelen lla v. fortfarande brumma, fordra entråget.

Kärki rjen s. udd, spets, palok. hactspett (*picus*). -inen isen l. -könen sen *dim.* liten, fin spets. -inen isen a. uddig, spetsig. -isäys yyden s. uddighet, spetsighet. -rjellinen isen a. med udd, spets förledd, så mycket udden här, veitsen k. en tuisfudd. -kera an l. -kia an a. uddstark, spetsig. -rjetoin ttömän a. uddlös. -rkeen rjeta l. -rjen-nän ntää l. -rjestän aa v. tillspetsa, förse med udd.

Kärkki kin, -kka kan = kelkki, kelkka.

Kärkyn kky v. intrånga i hus ff. föld l. snultgåst, hästa wid, hångra efter ngn, snålas, sita efter låderheter. -kin kkaa v. wara begärlig, gripa begärligt efter ngt. -kky kyn s. intrångande hos ngn, begärligt sökande, -vieras snultgåst. -kas kkaän a. begärlig, snål, nyssfen. -kkays yden s. snålhet, nyssfenhet. -kkaasti *adv.* snålt, nyssfet, begärligt. -kkaisyyys yyden s. snålhet. -kastän aa l. -kastelen lla l. -kkaileen lla v. snålas, wara nyssfen.

Kärkkö kon = vesuri.

Kärme een s. orm, kärmeen sanat beswärjelse ord mot ormbett, kärmeen marja trollbår, ormbår (*paris quadrifolia*), k. kieli yrne, mariehånd (*orchis maculata, latifolia*), k. heinä ormbunke (*polypodium filix mas*), k. sylky (*spumaria mucilago*), k. piston juuri ångwåbb (*scabiosa succisa*). -einen isen a. ormrif, full af ormar. -eilen lla v. fråsa, flingra sig såsom orm.

Kärnystän aa v. glida, röra sig trögt.

Kärnä an s. yttre barken (kaarna).

Kärpistelen lla v. darra i föld, hästa wid.

Kärpiäinen isen s. den flara stjernan i hundens konstellation.

Kärppä pän s. hermelin.

Kärpä rvan s. brunst, löpftid. -rräs rpään

a. brunstig, löpff. -rvia rpiä v. vara brunstig (kärvas).

Kärpänen, -päilen, = kärvänen, -väs-telen.

Kärres een = kärpa och kärvas.

Kärry yn *a. ett slags liten lar, flätra, framla, a. färp, grålig, brummande. -ynen sen dim. liten flätra. -yinen isen l. -yläinen isen l. -ykäs kkaan a. färp, grålig. -ys yksen s. brum-mare, puttrare, wrefsig tillstånd. -yke kkeen s. skarpt, qwiftigt ting. -ytän ttaa v. röra på flätra, bortflänna med flätra, puttra, brumma.*

Kärä an *a. liten fljutbåge, fyrättbåge.*

Kärsän iä *v. lida, tåla. -imys yksen s. lidande, plåga. -iväinen isen a. tålsam. -iväisyys yden s. tålsamhet. -iväisesti adv. tålsamt. -imätöin tömän a. otålsam. -imättömyys yden s. otålsighet. -imättömästi adv. otålsamt, otåligt. -ivallinen isen a. tålig. -ivallisyys yden s. tålsighet. -ivällisesti adv. tåligt. -ielen llä l. -iskelen llä v. lida smått, tåla fortfarande.*

Kärstän ää *v. stefa lindrigt, stå för stark eldbrasa.*

Kärsä an *a. tryne, pifsnugga, -heina backhumla (achillea millofolium). -äl-linen isen a. transförd. -äkäs kkaan a. stortrynig. -ätöin tömän a. utan tryne.*

Kärty rryn *a. otålig, wrefsig. s. os. -yinen isen l. -yisä an a. wrefsig. -yisyys yden s. wrefsighet. -rrän rtää l. -rtän ttaa v. gnällande tigga, marra på. -rryn rtyä v. bli wrefsig, otålig, bli ofande. -rrytän ttaa v. ofa (kärty).*

Kärvännän ntää *v. sweda, stefa, bränna. -nnys yksen s. swedning, bränning. -entelen nnellä v. sweda, bränna litet. -ehdän htää v. sweda hastigt, yttligt. -nnyn ntyä v. bli swedd, brännas.*

Kärvin se kärpa.

Kärvänen sen *a. fluga, kärväsen sien flugswamp. -äs äksen s. massågg, flug-larf i fliff, fött m. m. -ästelen llä v. flä, snålas.*

Kärväs ään *s. qwiftigt träd till ställning, underlag (kärpa, kärvänen).*

Käry yn *a. brandluft. -yinen isen a.*

ofande. -ytän ttaa v. gifwa brandluft, sweda, lindrigt bränna, stefa.

Kärähdän htää *v. fräsa till hastigt, snäsa till (kärä), ofa litet, brinna hastigt (kärä).*

Käräjä = keräjä.

Käräjän rätä = kärisen.

Käräkkä kän = kärä.

Käsi se kate.

Käskän eä *v. befälla, bjuda, stämma.*

-kia an *a. befällare, bjudare. -ky yn s. befällning, bud, käskyhaltia = käskylinen. -kyläinen isen s. befäl-lingshafwande, uppståttare. -etan ttaa v. låta befälla, låta instämma.*

Käsä an, -sinen isen, -äännyn ntyä = kässä, -äinen, -äyn.

Kässikka kän *a. tjock, grott, oform-ligt stor.*

Kässä an *s. pudel, snöl. -äilen llä v. gå frofig, gå trögt.*

Kässälä an *s. flifarehåfe, nåthåfe.*

Kässä ön = kässikka.

Käste een l. -tö ön *s. spånad af lin l. hampa.*

Käsäs ään l. -säte tteen *s. renranfor.*

Käsi aden *s. hand, -varsi arm, -puoli enhändt, -puu ledstång, -ala händer werf, -työ handtwerf, -työläinen händtwerfare, -kivi handgwärn, käden sin handtag, fäste, kasimäärältä ungefär, på fri hand, -paikka händbutf, -mielin famlande, trefwande, kädestä käteen ur hand i hand, on kasilla är till hände, käy käteen aflöper, käy kasiksi lägger hand wid, salakatta hemligen, paljain käsin med bara händer, kalla l. kädestä l. käsin pitäin händleude, ishynerhet, synnerligen, sinnekäsin bit-ät, käsi kädestä l. kasikkaha hand i hand. -äto dön l. -tönen sen l. -dyt-tyen l. -tyläinen isen dim. liten hand. -tinen isen a. ht. hand, omak. egenhäu-dig, omakätisesti egenhändigt. -teinen isen a. ht. hand, till hands warande. -sillinen isen a. med händer fördebt, händig. -dellinen isen a. som har l. använder en hand. -tevä an l. -sikas kkaan a. länghändt, ep. för tjuf. -dyn tymen s. ärm. -tyri in s. handtlän-gare. -tö dön l. -tyri in s. enhändt menniska. -detöin tömän a. utan ena handen. -sitöin tömän a. utan båda*

händerna, handlös. -selias aan *a.* tjuft-
attig. -sine een *a.* want, handfste. -te-
lias aan *a.* händig. -teliaisys yyden
a. händighet. -sitän tiäa *v.* fatta med
handen, handtera, sammanfatta, begrip-
pa, bestä. -sitän tiimen *a.* halswall
för ren. -sittämätöin tiömän *a.* som
ej begriper, obegriplig. -sittämättömyys
yyden *a.* obegriplighet. -siltö tön *a.*
begrepp. -sitys yksen *a.* begrepp, fatt-
ning. -sittäjä an *a.* gripare, begripare,
förföljare. -sittelen tellä *v.* fatta smd-
ningom, söka att fatta. -Katan tiäa *v.*
gifwa hand, ingå öfverensfömmelse.
-ittäjä an *a.* den som ger hand. -tiä-
jainen isen *dim. pl.* -jäiset öfverensfömm-
melse, trosöfning. -ättelen tellä *v.* slå
hand, skaka hand. -ttelys yksen *a.* hand-
slag, handfästning, helsöning. -teyn ytä
v. komma i hand, inhändigas. -teytän
tiäa *v.* gifwa i hand, uppbraga åt ngn.
-tiöin ömen *a.* barnmorfa.

Kästä on *v.* linskopp.

Käsäys yksen *a.* renens halswall. -sästän
ää *v.* förespänna ren (käsitin).

Kätken eä *v.* gömma, förvara. -kia an

a. gömmare. -kö on l. -kös öksen *a.*

gömsle. -ky yn l. -emys yksen *a.* göm-

ning. -elen illä *v.* gömma långsamt.

-etän tiäa *v.* låta gömma. -eyn ytä *v.*

gömma sig. -kyn kyä *v.* undangömma.

Käkyt yen *v.* wagga. -yn yä *v.* lägga i

waggan. -ytän tiäa *v.* wagga (kätken).

Kävisen, stä *v.* sopa. -stys yksen *a.*

sopning, sopor. -sia an *a.* sopare. -se-

minen isen *a.* sopandet (käyn).

Käv se käp och käyn.

Käyhöian tiäa *v.* wisa sig hastigt.

Käykämä an = köykä.

Käykä kan *a.* utstående, -leuka utstående,

spetsig hake. -ke kkeen *a.* utstående till

händ, on käykkeellä är i utstående stäl.

Käylään atä *v.* ha att wisna, förberfwa.

Käyn ydä *v.* gå, wandra, jäsa, k. kaup-

paa idsa handel, k. sotaa föra frig, k.

pänsä gå för sig, gå an, k. tulla gå

efter eld, mieli käy pahaksi sinnet blir

illstäm, k. karvalle wäcka rönning.

käy kolmannella l. kolmatta är på

trede året, käyläva att gås, gång, for-

ridor, läpikäytävä genomgång. -ävia

an *a.* wandrare. -ymäri in *a.* gångare.

-ymisö on *a.* promenadplats med gån-

gar. -ämys yksen *a.* gående tillstånd;

gång. -ypäläinen isen *a.* fotgångare,

tiggare, fringitryfare. -ynti nnin l.

-yntö nnön *a.* gång. -äviänys yksen

a. gåst. -ävelen illä *v.* gå, promenata.

-ävelä an *a.* en gående person, pro-

menerare. -ävely yn *a.* promenad. -äve-

lys yksen *a.* gång, wandring. -äyske-

len l. -äyskenielen nnellä *v.* gå,

wanka, flaca. -ävasen stä *v.* gå som

hastigast. -äviäytän tiäa *v.* fatta hastigt

i gång. -ytän tiäa l. -äyttelen tellä *v.*

låta gå, låta jäsa, uppföra sig, leda, an-

wända, bruka, k. jyyä mala säd, k. lasta

lära barnet att gå, k. itsensä pahoin

bete sig illa, k. rahat turhaan an-

wända pengarna till säfängt, k. kat-

tänsä orättwißt tillsegna sig, käytti se

siinä kattansa ber stödde han sig wäl.

-ytös öksen *a.* ledning, jäsnung, 'bruf,

användning, ätibörd, betende, väära k.

misbruf. -yte tteen *a.* ämne för rö-

relse, jäst, mald. -ytin tiimen *a.* jäst.

-yteliäs aan *a.* gångare, *ep.* för orm

l. öbla. -ytäytän tiäa l. -ytätän tiäa

v. låta gå, fatta i gång. -ytäntö nnön

a. användning, malning. -ytännöllin-

nen isen *a.* praktist. -yännöllisesti *adv.*

praktist.

Käyrä an *a.* frum, frofig, böjd, *v.* böjdt

ting, stolsträke, käyräselkä frofrygg.

-äinen isen l. -reiyinen isen *dim. n.*

got frofig, böjd, *ep.* åt björn. -ryys

yyden *a.* böjning, fröfning. -ästi *adv.*

böjdt, fröft. -rennan ntäs *v.* böja,

fröfa. -ristän aa *v.* fröfa, fröfa sig.

-ristys yksen *a.* böjning. -remen relä

l. -ristyn yä *v.* bli frofig, böja sig.

-ristelen illä *v.* böja l. fröfa långs-

samt, wrida sig hit och dit.

Käyssä an *a.* litet fröft, käyssälenka

fröft haka.

Käyt käyten *a.* affigt (kakeen).

Kaahestan aa *v.* drifwa sig i bragder

med pulöning. -tys yksen *a.* sifveri

med pulöning.

Kaahkana an *a.* fängelse.

Kaakistan aa *v.* med swärighet upphöfva,

förqwärwa. -tys yksen *a.* swär upp-

höfning; qwäfning, nebbiguande. -tya
ya v. förqwäfwas, digna.
Kaskka kän s. handtag på börr. -änen
sen *din*, litet handtag.
Kaamehdin htia v. blomma (om säb).
Kaami in l. -my yn s. wäffspole, kaami-
kela l. -kota spolningswerfthyg, kaa-
mypuu wäfflofwes, slagbom. -in ia l.
-itsen ta v. spola.
Kaamaröittelen tella v. gå lufsigt, tra-
ffa fram.
Kaan = kaan.
Kaannan ntää v. wända, omwända, för-
wända, öfwerfatta. -ntäjä an s. wän-
dare, öfwerfattare, silmän k. taffspe-
lare. -ntö nnön s. wändning, -lauta
l. -siipi plogstifwa, wändstifwa. -nnös
oksen s. wänd mark, öfwerfatt stycke,
wändning på wäg. -nne nteen s. wänd-
ningotillstånd, wägröfning, on kaa-
teissa wänder fig som bäst. -nnin ni-
men s. wändpunkt, wändwerfthyg. -ntale
een s. tyngd l. stycke som kan wändas.
-ntelen nnellä l. -nneskelen llä v.
wända fortfarande, af och an. -nnel-
mä an s. liten wändning. -noyn ntyä
v. wända fig, bli omwänd. -ntymys
yksen s. omwändelse. -ntyväinen isen
s. som wänder fig, ängersfull. -ntymä-
toia ttöman a. som ej wänder fig, v.
omwänd. -nnätän ttää v. låta wända.
-nnättelen tella v. låta småningom
wända, wända fig hit och dit. -nnä-
tän ttää v. omwända ngu. -nnyttelen
tella v. omwända småningom, wända
hit och dit. -nnähän htää l. -nnähy-
tän ttää v. wända hastigt. -nnättelen
hdellä v. wända hastigt flera ggr.
-nnällän ltää v. wända hastigt och lätt.
Kaappy = kapy.
Kaappa pän s. gripande hand a. krofig,
tåpig, -jalkainen troffotab, *ep.* åt gås.
-ppäjan l. -ppään päta v. gripa med
händen, gripa, fatta uti. -ppäelen llä
v. gripa långsamt, gå stultande. -pin
ppiä v. frassa. -ppäsen pästä v. gripa
hastigt, snappa i, nappa fast. -pärit-
sen tä v. famla, tumla.
Kaapa vän s. trädfwamp, tunder (med
hal försedd), koivun l. taulakääpä
fnöftidä (*boletus fomentarius*); jänön

l. jänöksen k. forstida (*bol. suberosus*),
raidan k. luftida (*bol. suavelens*).
-äinen isen a. af swamp, full med
swamp.
Käärin ia v. inwedla, linda, swepa. -ie-
len l. -iskelen llä l. -rällän ltää v.
inwedla, linda, swepa småningom. -ri
en s. omflag, omvändning, -lauta wäfs-
bom, -liina swepduk, *pt.* kaarilot, ka-
det kullän käärilöissä på händerna
ghyllene armband. -re een s. omvändadt,
hopwedladt tillstånd, omflag. -ry yn
l. -rö ön s. bundt, knypte, rannek, upp-
slag på ärmen. -rönen sen *din*. liten
bundt, bylte. -rä an l. -rämä an l.
-rämdöinen isen s. något hopwedladt,
ringladt, *ep.* för erm. -riyn l. -reyn
ytä l. -ityn tityä v. bli inwedlad, in-
swepas. -ritän ttää l. -rytän ttää l.
-ttelen tella v. låta inwedla, bylta i:
hop. -räisen stä v. hopwedla, linda
hastigt.
Käärme een, -ehinen *sdr.* -einen l.
-mehyinen isen = karmo, karmeinen.
Kaarti in s. för andra gången sådd
swed, -jyvät räntespannumål.
Käärö ön s. pallbröd (käärin).
Kaasi in s. *pt.* -it s. chaise.
Kääveröittelen tella v. stulta.
Ko = ko.
Köhkä hän = köhä, köhkäruoho =
köhärubho.
Kohmin ia v. bete sig klumpigt, stöta,
stöta på. -mäys yksen s. oaktfam stöt.
-myys yyden s. klumpighet, tafatthet,
grofhet. -mö ön l. -mys yksen l.
-meli in s. tölpy, drummel. -metyn
tityä v. bli tölpyg, stel. -mystelen llä
v. bete sig tölpygt.
Kohmin ia v. stubba sig, bösa, röra sig trögt.
-näys yksen s. stubbning, trög rörelse.
-nä an s. stubb, snas, storf. -näinen
isen s. stubbig, snasig. -nys yksen s.
stubbare, trög menniska. -ni in s. den
som har snas, snaslund.
Köhä an s. torr hosta, qwarfa, -ruoho
fungeljus (*verbasum thapae*), -heinä
= hökheina. -hin ia v. hosta hest,
raffa. -hisen stä l. -hajan häta v.
roffa. -hina an s. hest ljud, roffing.
Kökka kän s. spinnsällskap.

Kökari in *a.* mager och frofig. -röitsen ta *v.* gä frofig. -ahdan htää *v.* böja sig hastigt.

Kökötan ttää *v.* fitta upprätt och orörlig, fitta som enstöring.

Kolli in *s.* titel.

Kolla an *s.* lugn, stilla.

Kollahdan htää *v.* falla handlöst, dimpa. -lläys yksen *s.* bimp.

Kollotan ttää *v.* wräfa sig, dra sig. -llehdin htää l. -llättelen tella *v.* wräfa sig fortfarande.

Kolpys yksen *s.* släpate.

Kolsa an *s.* hybba, foja, fjul.

Komitan ttää *v.* drifwa bort.

Kommin mpia *v.* stulta, frypa, ragla fram. -mpelys yksen l. -mpelö ön *s.* stultare, snafware, hänglare. -mpsäkkä hän *s.* owig, komlig. -mpöröitsen ta l. -röin idä l. -mpiköitsen ta l. -mpyröitsen ta *v.* frypa, fräla fram, stulta. -mperryn rtjä *v.* stulta ned, fastna l. stadna under stultning (kommin).

Komä an *s.* fort och tjod käpp. -ahdan htää *v.* smålla till doft, slä hastigt.

Kontyn kkyä *v.* gunga, wagga. -kytän ttää *s.* gunga ngn, sätta i waggande rörelse.

Kongas kksan *s.* wattenfall. -nko ngön *s.* böjning, -nenä romerfä näsa.

Konnos oksen = köynnös.

Konoin ntia *v.* fräla, frypa. -istö ön *s.* styf, sträf menniska. -nnokas kksan *s.* yucklig. -nnyn ntä *s.* styfua.

Kontty tyn *s.* styfhet i leberna, fyrfota tillstånd, klump, on kontyllansä är på alla fyra. -ttö tön l. -tys yksen l. -tträ an *s.* som är styf i leberna, owig. -nttyri in *s.* böfarsfjufa. -ntyn tträ l. -ntistyn yä *v.* bli styf i leberna (af föd, älder), dö. -ntystan tää l. -ntistän tää *v.* göra styf, släpa mödosamt. -nttä tän *s.* styfhet, klump, libak. kött: klump. -ntän ttää l. -nttään tää *v.* gä styf, klumpigt, gä på alla fyra, frypa. -nttärä an *s.* trasfare, som går på alla fyra, ep. för björn. -ttyilen lä *v.* frypa smått (kontta).

Konä an *s.* utlefwar, jaada konaksi dö.

Konö ön *s.* uppåtböj, -nenä raf, hög näsa. -ötän ttää l. -ttelen tella *v.* fitta upprätt, hywas, wisa sig högt. -dragen.

Köpisen stä *v.* ljuda doft, mumla. -inä an *s.* doft ljud, mummel. -pahdänhtää *v.* smålla doft.

Köppä pän *s.* hybba, -viuhka lättrogen, lättfinuig menniska. -alainen isen *s.* hyddinnemänare. -änä an *s.* enfalbig, tölpig, owig.

Köpsän sä, -sahdan htää = köpisen, köpahdan.

Köpytan ttää = komitan.

Köpäkkö kön *s.* owig, komlig.

Köpalys yksen *s.* slappfingerad.

Köri in *s.* surmjöf.

Körnä an, mennä kornalleen = kornahdan htää gä knall och fall, dö.

Korri in l. -rrä an *s.* spöfe.

Kortti tin *s.* förte, öfwerrodt. -ilainen isen *s.* som går med förfläder, separatist.

Korötan ttää l. -ttelen tella *v.* hängla, göra ngt öwldigt, slentra, fitta l. ligga rastlång.

Kössi in *s.* hylte, börda, makaa kössinensä ligger i full rustning, med kläderna på.

Kötehikkö kön? (rötehikkö) fog full med fullfallna träd m. m.

Kötea an *s.* seg, samfig. -eydyn ytä *v.* bli seg, samfa sig.

Kötkale een *s.* klump, klump.

Kötkötan ttää l. -ttelen tella *v.* hängla, göra ngt öwldigt (körötan). -kahdan htää *v.* fasta sig handlöst.

Kötäisen stä *v.* smålla till, göra något öfkiäligt.

Köyhkia an = kekkia.

Köyhä an *s.* fattig, köyhalanta något fattig. -hyys yyden *s.* fattigdom. -asti *adv.* fattigt, njuggt. -hdyn htä *v.* bli fattig. -htymys yksen *s.* fattigblifning. -hdytan ttää *v.* göra fattig.

Köykelo ön *s.* frofig, hopfrumpt, mies käypi köykeloksi mannen blir hopfrumpen.

Köykky kyn *s.* fort och frofigt ting, frofighet. -yinen isen *s.* frofig. -kistän sä *v.* böja. -kistyn yä *v.* böja. -hy-

tan ttaa v. böja fortfarande, -guppa.
 -kyttelen tella v. guppa, trippa.
 Köykka kan s. fulle.
 Köykäinen isen l. -kkas kkaän (= keviä)
 lätt. -isyys yden s. lätthet. -isesi
 ado. lätt. -kähän btaa v. resa sig
 lätt, hoppa upp. -kähälen hdella v.
 trippa, dansa.
 Köynnös öksen s. ranfa, reswa.
 Köyri in = kekri.
 Köyry yn l. -rä an s. frofighet, a. fro-
 sig, -selkä frofrygg, on köyryllänsä
 är frofig. -ys yksen s. frofigt tillstånd,
 on köyryksissä är i frofigt stid. -ytän
 l. -ytelen tella v. göra frofig, böja i

frof. -ristelen l. -ystelen llä s. frösa
 ofta, gå fröft. -räyinen isen a. frof-
 ryggig, wanfkaplig, förhatlig.
 Köysi yden s. rep, -atrain harpun. -inen
 isen a. reptif, af rep. -in imen s. fast-
 gjordt rep, päalikäysin repet der not-
 draget l. warpet börjar, alaköysin der
 warpet slutar. -ytän ttaa v. binda fast
 med rep, twinna. -ytös öksen s. bind-
 ning, något ombundet, pl. -ökset hum-
 lerefwor. -ttaja an s. bindart. -ttelen
 tella v. binda småningom. -tyytän aa
 v. låta binda, sammanbinda.
 Köyliö ön l. -lii iin s. Skjulo soden.
 Kööpeli in s. svöfe, flogerd, bergerd.

L.

Laadin se laatu.
 Laaha an s. halffa, fläppighet. -hinen
 isen s. halffa, a. halftig. -hastun l.
 -histun ua v. flinta, wifna. -astus uk-
 sen s. flintning, förwifning (labo).
 Laahaan hata v. släpa, slafwa. -haus
 uksen s. släpning. -ho on s. släp, wårds-
 lds menniska. -haaja an s. släpare.
 -hailen lla v. släpa fortfarande, bete
 sig släpigt. -hon oa v. släpa sig, be-
 te sig släpigt. -hottelen tella v. bete sig
 wårdsloft.
 Laahitsen ta v. tabla, förebrä.
 Laahko on s. balf, planfa.
 Lahti hden = lahti.
 Laaja an a. wid, utbredd, förstörd, laa-
 jon l. laajoin widt, utförligt. -juus
 uuden s. widd. -asti ado. widt. -jenen
 jeta v. bli wid. -jennan ntaa l. -jen-
 telen nnella v. utwidga. -juinen isen
 a. som har wid l. bredd. -jennus uk-
 sen s. utwidgning.
 Laaka laa'an s. stiswa, plåt, a. platt,
 flat, lagggrund, tuohil. näfwerstiswa,
 rautal. jernplåt. -kia an l. -aako aa'on
 a. platt, flat, lagggrund. -keus uden
 s. flatthet, lögthet. -aakenen aa'eta l.
 -aannun ntua v. blir platt, flat, bli
 lagggrund, jemnas, stillas.
 Laakistan aa v. böja ned laggsefter.
 Laaksi = lahti.
 Laako on = lakso.
 Laama an a. hymnig, laamalta l. laamalti

ado. hymnigt. -aisen aista v. beskrifa
 med flata handen.
 Laamu un s. fljowraf.
 Laana = lana.
 Laanisko on s. gropp.
 Laannun se laaka och lakkaan.
 Laantala an = karsina.
 Laanti nnin s. utrymme.
 Laapi prt. i mängd.
 Laapotti tin s. näfwersto utan snibb, laa-
 kes laapottia fladdrar.
 Laappa pan a. slaf. -pastun ua v. slafua,
 domna. -pastutan ttaa v. låta slafua.
 Laapuri in = keihäs.
 Laapustan aa l. -telen lla l. -putan ttaa
 l. -ttelen tella v. bete sig wårdsloft,
 fladdrar. -tus uksen s. wårdsloft bete-
 ende, fladder.
 Laari in s. lår, bastulafwe. -ihinen isen
 a. med lår försedd, en lår full.
 La'as se laka.
 Laasi in l. -io on s. agio i myntwerling.
 Laaska an l. -kana an a. höflig, wän-
 lig, friföflig.
 Laasti in s. murbruk. -tan aa v. öfwer-
 draga med murbruk, rappa.
 Laatikka kan l. -kko kon s. låda.
 Laatta tan s. plåt, plätt, laivan l. steyps-
 planfa, laattarokko mattenfoppor.
 Laattia an s. golf. -ainen isen a. med
 golf försedd, kakail. twåwånings. -al-
 linen isen a. med golf försedd, ett golf
 fullt (t. ex. sådesårswar wid träsfning).

Laatu *dun s.* fikt. ordning, beffaffenhet, -mies en ordningens man, lintu laulaa laadullensa fegeln sjunger på sitt sätt, kay laatuun gör för sig, pane laadulle sätter i ordning, laaduin ordentliggen. -dullinen *isen l.* -tusa *an s.* erdentlig, vassande. -dullisuus *uuden s.* ordentlighet, fikt. -uinen *isen s.* beffaffad. -uisuus *uuden s.* beffaffenhet, egenkap. -uisesti *adv.* beffaffadt. -dintia *v.* ordna, laga, göra, berga, mie-li laati här luft, *l.* sanoja förtälja. -dinta *nnan s.* lagning, görning. -tia *an s.* lagare, görare. -telen *della l.* -deskelen *lla l.* -diskelen *lla v.* ordna, laga, göra långsamt. -tiun *uta l.* -tiudun *utua v.* laga sig, bereda sig. -ditan *ttaa l.* -dittelen *tella v.* låta laga, låta bereda.

Laatustan *aa l.* -telen *lla* = laapustan, -telen.

Laava *an s.* flem, flagg, lafwa. -ainen *isen s.* flemmig, flaggig, af lafwa.

Laava *un, -venen* *veta* = lavia, lavvenen.

Laavusnikka *kan s.* långghylla (se poltta).

Ladon *toa* se lato.

Laes se lake.

Lahia *an s.* mjuf, len. -henen *heta v.* bli mildare. -histun *ua v.* uppmjukas.

Lahanka *ngan s.* tvåttbunke.

Lahastun *ua* = laahastun, jfr. laho.

Lahitsen *ta* = laahitsen.

Lahja *an s.* skänkt, gåfwa, *pl.* -at *mutor, -lahjakoira l.* konnti mutfolf. -jus *uk-sen s.* gåfwa, *mutor.* -jaan *jata l.* -jon *oa l.* -joitan *ttaa l.* -joittelen *tella v.* skänka, muta, besticka. -joitus *uk-sen s.* skänkning, mutning. -joittaja *an s.* begåfware, mutare. -joksentelen *nnella v.* skänka smått, fortjaraude.

Lahje *hkeen s.* byra, byrben.

Lahko *on s.* stor afdelning, stam, parti, sekt, goistilja, -kunta sammansattninggen af alla till en stam, ett parti hörande, kansan *l.* folkstam. -oun *uta v.* söndra sig i partier, stammar.

Lahmaan *mata v.* göra ngt hastigt, åta glupst, bestylla *v.* f. w.

Lahoa *an s.* braxe, lahnan kukka häfts-hof (*tuusilago sarsura*), kalfseka (*calika*

palustria), -lisu *l.* -litukka *l.* -litturi *l.* -pasuri *l.* -partti brarenpanta. -ainen *isen s.* braxeurif, af braxen beredd.

Laho *on s.* murfen, *s.* murfenhet. -on *oa l.* -oon *ota l.* -oun *uta v.* murfna, förfalla, bli om intet. -ous *uksen s.* murfet tillstånd. -otan *ttaa v.* låta murfna, röta. -otus *uksen s.* rötning. -outan *ttaa l.* -outtelen *tella v.* låta murfna. -bastun *ua v.* förfalla, förtwina, afmattas. -hastus *uksen s.* förtwining, afmattning.

Lahti *hden s.* wif, leikata lahdelle skära *l.* flippa till bugtigt. -hdellinen *isen l.* -hteinen *isen s.* ht. wif, bugtig. -hdeke *kkeen l.* -hduka *kan l.* -hdelma *l.* -hderma *an l.* -htema *an s.* liten wif, bugt.

Lahtia *an s.* fuktig, wef, lindrig. -hdun *htua v.* bli fuktig wättras, lindras, stillas, lå sig. -hdutan *ttaa l.* -hdutelen *tella v.* fukta, lindra. -hdutus *uksen s.* befnkning, lindring.

Lahto *hdon s.* snara i trådtopp, sointalahto snara för spelsågel.

Lai *in s.* slägt, stam, art, beffaffenhet, -virsi släktfång, silla lailla på sådant sätt, ei lainkaan allsida, on lailta pois är ifrån det sedwanliga, är förwänd. -inen *isen s.* beffaffad, artad, senlainen *l.* sellainen så beffaffad, kahdenlainen tvåslags, on laisin härstammar (on kotosin), ei laisinkaan alldeles icke. -isuus *uuden s.* beffaffenhet egenkap, kahdenlaisuus tvåslags beffaffenhet. -isesti *adv.* beffaffadt, kahdenlaisesti på två sätt.

Laidun se laitume.

Laiha *an s.* mager, kraftlös. -huus *uuden s.* magerhet. -asti *adv.* mager. -hdun *htua l.* -henen *heta l.* -hennun *ntua l.* -hetun *ttua v.* magera. -htunainen *isen s.* utswulten. -htunaisuus *uuden s.* utswultenhet. -hdutan *ttaa l.* -hennan *ntaa l.* -hetan *ttaa v.* låta magera, förswaga, göra kraftlös. -hdutus *l.* -hetus *uksen s.* förswagning.

Laihia *an s.* Laihela soften.

Laiho *on s.* wårande såd. -oinen *isen s.* såd wårande. -oon *ota v.* wåra såd.

-otoin ttoman *a.* utan fäd. -ottomuus uuden *s.* fädesbrist.

Laikka kan *s.* flisa, splittra, -pää petäjä tall med bred topp så att qvistarna äro jemnhöga med stammen. -ana an *s.* splittra, lång gånglig menniska. -konkko *a.* slå ut flisor, splittra. -kahdan htaa *v.* slå hastigt en splittra, slå sig på, slå sig lös.

Laikkaelen, -kahdan, -kahutan, -kuttelen = laikkaelen *m.* fl. under laikka.

Laikko kon *s.* tarm, takal. ändtarm.

Laikkuroitsen ta *v.* stäffa sig medelt brännvin.

Lailattelen tella *v.* swalla.

Laimi men *s.* windstilla, dnying, nedtryckt, öfvergifwet tillstånd, on laimissa är öfvergifwen, jättas laimille lemua derhän, lyö laimin försumma, wårdslösa. -ia an *a.* stilla, lugn, flat, eftergifwen, jemn, lagom. -makka kan *a.* stilla, lugn, långsluttande, l. maki långsluttande backe. -meus uden *s.* flathet, wårdslöshet, försummelse. -miska an *s.* wattenputt. -menen meta *v.* bli lugn, stilla sig. -mennen ntää l. -mistan aa *v.* lugna, stilla, förminskafraften. -masen sta *v.* lugna hastigt, slå ned kraften, släppa efter. -mistun ua l. -mehdun htua *v.* förlora kraften, bli andfallen.

Laina an *s.* lån, on lainassa är på lån, antaa lainaksi gifwa till lån, -kalu långods. -no on *s.* lån, hyra. -naan nata l. -non oa l. -noon nota *v.* låna, swälja. -naus l. -nous uksen *s.* låning, flunk. -nos oksen *s.* flunk. -naaja an *s.* lånare. -naelen lla *v.* låna ofta. -nautan ttaa *v.* låta låna. -nasen sta *v.* flunka hastigt. -noskelen lla *v.* flunka flera ggr.

Laine een *s.* swallwåg. -nonen sen *dim.* liten wåg. -einen isen *a.* wågig, böljande. -ehdin htia *v.* swalla, bölja, wagga, swigta, laki lainehtii lagen swigtar, tillämpas icke. -ehtelen hdella *v.* swalla smått, bölja.

Laipio on *s.* mellantaf. -oin omen *s.* mellantafsparre.

Laira an l. -ro on *s.* råfa (rairo).

Laiska an *a.* lat, laiska kerta första

hvarfwet. -kuus nuden *s.* lättja. -asi *adv.* lättjefullt. -kuri in *v.* lättting. -kus uksen *s.* lättjefullt tillstånd. -kunta *v.* bli lat. -kutan ttaa *s.* pågas af lättja. -kuttelen tella l. -kistelen lla *v.* lättjas. -kuttelemus uksen *s.* dagdrifweri. -kuttelia an *v.* dagdrifware. -kiainen isen *s.* latdjur, jengångare.

Laistan aa *v.* försöka, bjuda till, befäuna färg i fortspel, pruta, gifwa med sig.

Laista an l. -to on = laes och laikka.

Laita idan *s.* fida, bord, stråt, fosa, fied, bestaffenhet, -reki (= laitio) släde med fider, -tuuli fidarwind, bidewind, meren l. hafsfust, purjel. segelled, rojal. rälinsje, asian l. safens bestaffenhet, -mies en ordningens man, panna laitaan l. laidallansa sätta i fied, astian l. fim, kolmil. trebörding. — *Komp.*

laidempi mer på fidan belägen, laitomainen närmast wid fidan belägen. -ide iteen *s.* fida, brådgång. -anen sen *dim.* fida. -ainen isen *a.* bestaffad, fidget, kolmil. vene trebördings båt. -te een *s.* fida. -tio on *s.* resfläde (med fidebräder). -idotan ttaa *v.* förse med fider, fidebräder. -idehdin htia *v.* fara fidebräder. -datusten *adv.* fida wid fida. -itan ttaa l. -ittelen tella *v.* laga, sätta i fied, flandra. -itto ton l. -ittamus uksen l. -ittelo on *s.* reparation, flander. -ite iteen *s.* tabel. -ittelias aan *s.* tabelsju. -los oksen *s.* inrättning, anstalt, oppilaitos läroanstalt. -tila an *s.* ort på fidan l. wid fusten, betala soffan. -turi in *s.* landningebrygga, bråbant. -ttamatoin ttoman *a.* offlanderlig. -ttamattomuus uuden *s.* offlanderlighet. -ttamattomasti *adv.* offlanderligt.

Laitikas kkaan *s.* eftergifwen.

Laito don *a.* laggrund, icke djup (loitto).

Laitto ton *a.* widsträckt, rymlig (laita).

Laidun itumen *s.* betesmark, bete. -unnan ttaa *v.* föra på bete, beta på mark.

Laiva an *s.* fsepp, sotal. örlogsfsepp, kauppal. handelsfsepp, airol. brigantin, galex. -vut uen *dim.* fartso. -as aksen *s.* fseppewirke. -asto on *s.* flotta.

-vuri in *s.* fläppare. -anen sen *dim.* litet fläpp. -atan ttaa *s.* fläppa, lasta, med fläpp transportera.

Lairitan ttaa *s.* wäggsfå såb.

Läje = laes.

Läju = latu, tola.

Läjuun juta l. -jun ua *s.* förberfwa, gifwa ttill spisso, spilla.

Laas lakaan = luoko (lakastun).

Lakaisen sta *v.* fopa. -sia an *s.* fopare. -stus ukxen *s.* fopning, *pl.* -ukset fopor.

Lakastun ua *s.* förwifna, förfalla.

Laes lakeen *s.* slätterfarls slagwidd, afmefad sträcka efter en farl, lakeen selka l. harja midten af en såbau sträcka.

Laki laen *s.* mellantaf, hwalftaf, huoneen laki wind, suun l. kital. gom, vooren l. bergstopp, lakikuola munu folla, taivaan l. himlahwalf. -keinen l. -kehinen isen *s.* røthål i taf. -inen isen. *s.* ht. mellantaf.

Laki lain *s.* lag. -kunta lagfoga, -raa-mattu lagbof, lain kaaret lagens bal-far, rikkoo lain bryter mot lag, men-na lakiin gå till råtta, -laatinus lagskiftning, -laatia lagskiftare. -aillinen isen *s.* laglig. -aillisuus uuden *s.* lagsligghet. -aillisesti *adv.* lagligen. -aitoin ttoman *s.* olaglig, laglös. -aittomuus uuden *s.* olagligghet. -ittomasti *adv.* olagligen, laglöst.

Lakia an *s.* öppen, plan, slät, jemn, beskedlig. -keus uden *s.* slätt, jemnhet, beskedlighet. -asti *adv.* slätt, jemnt, beskedligt. -akenen seta *v.* bli slät, jemnas.

Lakka kan *s.* tafqwist, utbyggnad ifrån tafet, stärfmtaf, wind, moget bjortron, last, lakkopuu stöbjeplarare för tafqwisten, -pää peläjä en tall med hfwig trona, lummig, sontal. mjuf bynga af hornboffar. -kkaan kata *s.* lasta, förfegla. -aus ukxen *s.* förfegling.

Lakkaan lakata *adv.* laata *s.* npphöra, futa, l. laulamasta upphör att sjunga. -kkaus ukxen l. -kkaamus ukxen *s.* upphörande, slut. -kahdan httaa *s.* upphöra hastigt, för en stund. -kalan l. -kauten l. -kkauten ttaa *s.* låta

upphöra, hämma, stilla. -katus ukxen l. -kautamus ukxen *s.* stillande, hämning. — Laannun ntua *s.* stilla sig, fatta sig, domna.

Lakkari in *s.* fitta, kielil. förtalare, fqwallertasta, battalare.

Lakin kkaa *s.* läppja. -kkia an *s.* läpps-jare, sticlare -kkelen kella *s.* läppja smätt (latkin).

Lakki kin *s.* mössa, lakkipää laine swalls wdg med fragtande topp. -killinen isen *s.* med mössa försedd, en mössa full. -kitoin ttoman *s.* mößlös. -kittomuus uuden *s.* mößbrist.

Lakia an *s.* gräsand (*anas boschas*), hands-taget i handqwarn. -lut uen l. -lönen sen *dim.* gräsand.

Lako aon *s.* såbens liggning. -oinen isen *s.* liggande, nedslagen. -akoon aota l. -aotan ttaa *s.* slå med grödan. -oun uta *s.* bli nedslagen.

Laksahutan ttaa *s.* smäcka med tungan.

Laksi lahden = lahti.

Lakso on *s.* dal. -oinen isen *s.* full med dalar, ht. dal.

Lakutan ttaa *s.* smäcka.

Lallatan ttaa = lallatan.

Lalli in *s.* fullhund = juoppolalli. -llo on *s.* hestad. -llu un *s.* fullhund, lsten mjuf hög, karval. hårtott, *ep.* för björn. -llokki kin l. -llonen l. -llunen sen *dim.* lsten hårtott, *ep.* för björn. -llotan ttaa l. -llutan ttaa l. -tteleu tella *v.* bete sig som en öfwerlastad, trassa, gråta klagande.

Lama an *s.* utswultet, förfallet tillstånd, lehmä on lamassa fon är utmagrad så att den ej kan stå på benen, kartano on lamassa herrgården är på försfall, -ruoho liggande gräs. -aita gärs drögård af nästan horisontelt liggande gårdsfel, lauta on lamalla brådet är på kant, lamanansa öfwer en kam. -ainen isen *s.* utswulten, utmätglad, förfallen, liggande. -aan ata l. -autan ttaa *s.* utswälta, nedslå, göra förfallen. -mon oa *s.* ligga, wräfa sig. -aannun ntua l. -aun uta l. -audun ntua *s.* bli utswulten, förfallen, liggande. -akka-kan *s.* litet stuttande. -abdan

htaa v. hästigt nebslä, förödmjuka. -ah-
dun htua v. förödmjukas, nebsjuuka.
Lammas mpaan s. får, lampaan rau-
dat fårskar, saksalainen l. får af ut-
ländskt race. -mpahuus uuden s. får-
aktighet, enfald. -mpahuinen isen *dim.*
litet får. -mpuri in s. fårherde. -mmon
mpoa v. lamma. -painen isen s. får-
rif, ht. får.

Lammi in = lampi.

Lammiska an l. -ko on s. ett större
utländskt ärtslag, wattenputt (lampi).

Lammuke kkeen s. stör på fida af las
för att utbredda det.

Lampi mmen l. mmin s. träsk, liten ins-
jö utan aflöpp, Lammin pitäjä Lam-
pis socken. -mmikko kon l. -mmik-
koinen isen l. -mpare een l. -mpero
on l. -mpelo on l. -mperoinen isen
dim. litet träsk, putt.

Lampo mmon = lampuoti.

Lamppu pun s. lampå.

Lampsu un = lamsi.

Lampuoti odin s. landbonde.

Lanisi in s. större äfverteg, ställe der
fångad björn slagas, fångst.

Lamu un s. stort fält, skymning s. långs-
sluttande.

Lamuska an s. sorg på ett par stöt-
tingar.

Lana an s. säcklik fästbragd, snöflog,
sladd.

Lanka ngan s. garn, tråd, jänkeken
langat harsnara, -pakka l. -paula tråds-
snara, -solmu suara. -anen sen *dim.*
liten sin tråd. -ainen isen s. trådfull,
gjord af tråd. -ngatoin ttoman s.
trådlös, trådfri. -ngattomuus uuden
s. trådbrist, garnbrist.

Lankeen ngeta v. falla, stupa, säni lan-
kee rösten blir hes, langennut fallen.
-ngennuinen isen *dim.* fallen, sjunknen,
förfallen. -eemus ukseen s. fall, syn-
nin l. syndofall. -eevainen isen s. fal-
lande, felande. -eevaisuus uuden s.
fallande egenkap. -eilen lla v. falla
ofta. -eilemus ukseen s. upprevat fall-
lande. -ngetan ttua s. låta falla, fälla,
nedstörta, l. tuomion fälla dem, förs-
kunna utslag. -ngetus ukseen s. fällning,

störtning. -ngettelen tella v. fälla ofta.
Lanko ngon s. frände, sysling, sväger,
langon heinat illa bergabt hö. -nkous
uden s. svägerlag, syslingkap, fränt-
skap. -ngos oksen s. en af syslingar-
na. -koutan ttua v. beswägra. -nko-
uden ttua v. bli beswägrad, besvryndas.
Lankku kun s. hästfrase. -kutan ttua l.
-kuttelen tella v. gå lufande.

Lansa an s. djup. -sia an s. djup, låg.
-aan sata v. göra låg, lansattu petäjä
afstoppad tall.

Lansuun uta v. gå stapplande.

Lanta nnan s. dynga, gödsel. s. lös,
jemn, -maa slät marf, -savi gåslera,
lannan laiska alldeles lat. -nnoitlan
ttua v. gödsla. -nnoitus ukseen s. göds-
ling, dyngning.

Lannas ntaan s. grund strand, wad.

Lanne nteen s. länd, fida. -nteihuinen
isen *dim.* länd. -nteinen isen s. ht. fida,
länd. -ntere een s. fida.

Lantia an s. låg, l. maa (ägländ marf.
-ntto ton s. dal, s. sumvig (lansia).

Lantio on l. -ntion omen s. bädet
hes människans (lanne).

Lanttu tun s. fälrot.

Lannun ntua v. långsamt sjunka, bli
fräfilös, digna, förlora modet. -nnistan
aal -nniisen ta v. förtrampa, under-
fufwa, fränka. -nnistun ua v. bli un-
dertryckt, qwäfwad. -nnistus ukseen s.
undertryckning, fufning. -nnutan ttua
v. undertrycka, fända.

Lanu un = lana.

Lapa van s. bog, solja i bästet (lappa)
hevonen on lavallansa bästen är bog-
bruten, lavantauli nermeser, lapamato
binnifemast, airon lapa ärblad, lapa-
luu flusberblad, sukan lapa strumpst,
rukin l. rockarm, lapaheinä pennings-
gräs (*thlaspi urense*). -anen sen *dim.*
liten bog, pl. -set wantar. -ainen sen s.
ht. bog. -puri in l. -potin ttimen l.
-pakka kan l. -pakkainen isen s. want.
-akko kon l. -atto ton s. rockarm.
-aun uta l. -aunnon ntua l. -aunnon
ntua v. bli bogbruten. -auttan ttua v.
bogbruta, spränga en häst.

Lapahdan htua s. hästigt braga, spruta
ut hästigt (lapon).

Lapatta tan s. fäste för handqvarnsbands taget. -ainen isen *dim.* = lapatta.

Lapikas kkaan s. sto med fast af samma stycke som sulan.

Lapio on s. spade. -oinen isen *dim.* liiten spade. -oin ida l. -oitsen ta l. -oitaa ttaa v. stufila. -ollinen isen a. spadegande, en spade full, ett spadtag.

Lapitan ttaa = laputan.

Lapo von s. -onen sen *dim.* hö fd mycket med råssan lyftas, liten säte, laposillen anslut laskan sätter vågor: na i högar, högtals, lapokyy riuglab orm? maff? -ova an a. hög

Lapan ppaa l. -ppaan pata v. hala, draga in med båda händerna, skinna, sluka, tulla lappasi som som ett rev, oafs bråtet. -panto nnon s. haling, ins dragning, -vesi flödwatten. -audun utaa v. bli indragen, halad, gå åt, förbrusas. -ppelen pella l. -ppaelen sdr. -ailen lla v. hala småningom. -pe ppeen s. nyttan l. ring af tråd, rev, som skall utdragas, garuboda, tott till spinning, lapsen lappeet barnliador, Lappeen pitäjä Lappneff socken, Lappeenranta Willmanstrand (lappa).

Lappa pan s. plåt, solja, stisva. -alainena isen s. liten flövpad dyra emellan hästranternas, trådlöst emellan rlogens skalmar. -ppia an l. -ppio on l. -pe ppeen l. -ppeinen isen l. -ppi pin s. platt, s. den flata, breda sidan på nat, panna lappeelle lägga på flata sidan, lappehin med flata flörerna, miekan lappi swärdsflinga, lappio-miekka bredflingadt swärd, lappia käsi flata handen, lappiat hartiot breda suldror (lapan).

Lappi pin s. Lappland, Lapin pitäjä Lappo socken i Åbo län, lapin pollo lappugala (*stria lapponica*), lapin sirkku lappstraf (*emberiza lapponica*), lapin sara lappfogräs (*carex vesicaria*). -ppalainen isen s. Lapp a. lapp (lappa).

Lappo pon = lapo.

Lappu pun = lappa.

Lapsi sen s. barn, -puoli styfbarn, -vaimo barnföderte, lasten ämma l. päästaja l. kirvoittaja barnmurste, katsoa lasta flöta, wårba barn, lappeempi me:

ra barn, yngre. -snt won l. -suinen isen l. -sukainen isen *dim.* litet barn. -seus uden s. barnastap -suus uden s. barndom. -sekas kkaan l. -sillinen isen a. barnslig. -illisuus uden s. barnslighet. -illiseesti adv. barnsligt. -selias aona som lätt blir hafwanbe. -sellinen isen s. som har barn, barnslig. -in ia v. fd barn. -seetan ttaa v. wara barn l. barnslig, hanta lapsettaa wiela han har ännu barnsligheter för sig. -ittelen tella v. bete sig som barn, tilltala som barn. -setoin ttoman a. barulös. -settomuus uden s. barulöshet. -seston ua v. bli som barn. -sehdan htaa v. wara barnastig.

Lapsutan ttaa l. -uttelen tella v. klappa, slamsa.

Lapua an s. (= lappio), Lappo socken i Österbotten.

Lapuri se lapa.

Laputan ttaa l. -ttelen tella v. smacka. -tus ukxen s. smacking. -ttaja an s. smackare.

Laru un s. pladdrare. -utan ttaa l. -uttelen tella v. pladdrä. -utus ukxen s. pladder (loru).

Lasi in, -inen isen = klasi, -inen. -serran rtaa v. gläsera.

Laskaan kata v. ty med två trådar mot hwarandra. -kaus ukxen l. -ko on s. sådan föm, laskolanka stomafartråd.

Laskeli in s. stinnåse.

Lasken ea v. slårpa, slårpa efter, tap pa ut, sätta ut stiftbragter, låta (åder), fara l. styra nedför (bäck, fors, ström), furra, strida, lägga (grund, gata), framlägga (ord), berätta, besjunga, lägga sig, päwa laskee solen går ned, vesi l. wattuet faller, poro laskee pohjaan grumset faller på botten, laskee veistä slipar en knif, laskea lukua räfna, l. maalle landa, l. rannasta lägga ut från strand, l. veroa statts lägga. -ku un s. slårpning m. m. se lasken, laskumies forsthyrman, -oja utfallsbete, -paikka utloppsställe, fall, -lohi nedgångslar, -oppi räfnelära, juoman l. återlätning, laskusuoni blod: åder, arter, kadun l. gatläggning, päi-vän l. solnedgång, luvun l. räfnung, sa-

nalasku ordspråk, veron l. slattdaggning, vaatteen l. wed i släder. —kema an s. det som släppes, stället dervör, kosken laskemilla wid försället, laske-masia landnings- l. strandningsställe. —kia an s. den som släpper, gifwer efter, juoman l. munsfän, kadun l. gatläggare, suonen l. äderlätare. —ki-ainen isen s. släppande, nedfarande, s. fastlag. —kin imen s. verktyg för att släppa, stället för nedsläppning, hål i isen för nåtutfättning. —kus ukxen l. —kos ukxen s. nåtutfättning, wed. —keun uta l. —keennun ntua s. sjunsa, nedgå, sätta sig. —keus ukxen s. nedsläppt, sjunket, fallande tillstånd, vesi on laskeuksissa wattuett håller på att falla, säni on laskeuksissa rösten är hörs. —ketan ttaa s. låta släppa, låta lägga ut, kasta (stenar). —ketus ukxen s. nedsläppning, fastning, fridsning nedför. —kettelen tella s. låta fortfarande släppa, lägga ut, kasta, frida nedför, strima, l. maata grabera jord.

Lassi in s. Zard.

Lasta an s. liten spade, stef, murstef, förbindningstråd mellan slädbotten och meden, rintal. bröstben. —anen sen dim. Lastaan tata l. —tan taa s. förflema. —te teen s. förflemande, flander, on las-teolla är författad, förfädd. —taja an s. flanderare. —teetoin ttoman a. flanderfri.

Lasti in s. last. —taan tata s. lasta. —ta-us ukxen s. lastning.

Lastikko kon s. stisva, fim.

Lastu un s. spån, —huone spånhus, fort-hus. —unen sen dim. litet spån. —uinen isen a. spånig, full med spån, gjord af spån. —ukas kkaan a. spånris. —ukko kon s. spånhöj. —uun uta s. spåna, göra spån.

Lata dan s. slädd. —taan data s. slädda. —akoitan ttaa s. platta, jemna.

Latelen se latoa.

Latikoitsen ta s. flytta bort.

Latina an s. latin. —ainen isen a. latinist. —noitan ttaa s. öfversätta till latin.

Latinkainen isen s. en art släbagg.

Latisen sta s. fnarra.

Latiska an a. slat, platt. —koitan ttaa s.

asplatta, jemna. —ainen isen a. platt. —ko on s. slat förl, platt fat.

Latistan aa s. asplatta. —tun ua s. bli asplattad. —tus ukxen s. asplattning.

Latjaan jata = latoa.

Laitin ia s. läppja, slida. —kaisen sta s. läppja hastigt. —ku un s. tunn bälig mat l. dryck. —kielen l. —kelen l. —kiskelen lla s. läppja smält.

Lato don s. laba, —kartano labugård, bafgård. —onen sen dim. liten laba. —oinen isen a. rif på labor. —dollinen isen a. labegande, en laba full. —dotoim ttoman a. utan laba. —dottomuus wden s. labubröst.

Ladon toa s. raba, uppraba, sätta bost. tryck. —tomus ukxen s. rabning, sättning. —toja an s. rabare, sättare. —do teen s. rab, hvarf, något rabadt, färdigslatt. —telen della s. hålla på att raba, prata, berätta.

Latsakka kan s. platt fat.

Latson oa s. slata, blanka, hafa. —otaa ttaa s. hafa, taga.

Lattia an = laattia.

Latu dun s. spår efter frida i snön, —kunta fridparti, släbparti, menes latuon (lakoon) går i ligg. —uinen isen a. spårig, släpig. —uska an l. —ukka kan l. —uskainen isen l. —ukkainen isen a. platt, latukkaheinä penninggräs (thlapi arvense). —ustan aa l. —ustelen lla s. asplatta, tugga som en tand. löt (latiska, latistan). —us ukxen s. fölare.

Latva an s. topp, joenlatva öfwersta loppet af en flod, joen latvat fällarmarna till en flod, Komp. latvempi mer åt tops pen till. —vut uen l. —anen sen dim. liten topp. —ollinen isen a. toppig. —aan ata l. —vistan l. —vustan an s. astoppa. —vas aksen s. toppstycke. —atoin ttoman a. topplös. —viainen isen a. ht. toppen, pl. —viaisest toppblåd, samsla blåd.

Laude uteen = lava.

Lauden l. laudee adv. alldeles, helt och hållet, öfverallt. —utainen isen a. öfverallt förekommande, allmän. —utinaisesti adv. allmänt, wanligt.

Lauba an s. allmän benämning på

gräs, egräs, råg innan den gått i ar.
 -ainen isen *a.* full med ogräs, gräsris.
 Lauha an *l.* -hia an *l.* -hka an *l.*
 -hka an *l.* -htia an *l.* -hto hdon *a.*
 däfwen, wef, len, silmat ovat lauhalaan
 ögonen äro tunga af sömn, lauha
 kalsanto misb uppsyn, *l.* ilma misbt
 wäder. -huus uuden *l.* -hkeus uden
s. däfwenhet, wefhet, lenhet. -aasti *adv.*
 däfwet, lent. -hdun htua *v.* bli däfwen,
 wefna, slå sig, gifwa efter. -hdon
 htoa *l.* -hdutan itaa *v.* göra däfwen,
 wef, lindra. -hdutus ukxen *s.* lindring.
 -hduttelen tella *v.* lindra småningom.
 -histaan aa *v.* förmlindra.
 Lauka an *a.* spegellugn, nurmikaal. grö
 (poa).
 Laukassen sta *v.* afstjuta, lösa (t. ex.
 fött). -u'on ukhoa *v.* stjuta af fortfa
 raube, låta afstjuta. -ukeen *l.* -ukenen
 ueta *v.* explodera, brinna af, bli afstjuten,
 bli föstig, kukka lauquee blomman
 föfuar (rauquee). -keilen lla *v.* ofta
 löfna. -keennun utua *v.* löfna af sig
 själf.
 Laukia an *a.* wef, böslig. -keus uden
s. wefhet. -aasti *a.* wef, misbt (laukeen).
 Laukka kan *s.* fött, galopp, löf, fallast,
 kynsil. hwiitlöf, purjul. *l.* piirtol.
l. ruohol. gräslöf. -kkaan kata *l.* -kon
 kkoa *v.* galoppiera.
 Laukki kin *s.* blås.
 Laukko kon *s.* hål, öppning.
 Laukku kun *s.* wäffa, renjel, -heinä
 denninggräs (*iklaspi arvenae*), laukun
 kieli trefantigt lof på wäffan, laukkamies
 gårbfarihandlare. -unen sen *dim.* liten
 wäffa. -ullinen isen *a.* försebb med
 wäffa, en wäffa full.
 Lauku la'un *a.* långfluttande, *l.* lanka
 löstmunnad tråd. -uelen *l.* -uilen *l.*
 -koelen *l.* -koilen lla *a.* swäfwa i
 luften med orörliga wingar, fara om
 fring på luftfärder, lefwa lustigt.
 Laukan aa *v.* sjunga. -aja an *s.* fängare.
 -ajainen sen *pl.* -set fängtilfällning,
 konsert. -ajisto on *s.* fängför. -anto
 nnan *l.* -anto nnon *l.* -lu un *s.* fäng.
 -lolen lla *l.* -leskelen lla *v.* sjunga
 smått. -lelo on *s.* fäng. -lelman an
s. fäng, fängsyde. -atan itaa

v. låta sjunga, ha att sjunga. -lennan
 itaa *v.* sjunga brillande.
 Lauma an *s.* hjord, flock, mängd, laumoin
 i hjordar. -anen sen *dim.* liten
 hjord. -motan itaa *v.* dela i hjordar,
 laumottain hjordwis.
 Launi in *l.* -nis iin *s.* stor siffrok (af
 träd).
 Laupias aan *a.* barmhertig. -pius *l.*
 -peus uden *s.* barmhertighet. -aasti
adv. barmhertigt. -aallinen isen *a.*
 misdelig. -peun uta *v.* bli misb, bli
 barmhertig.
 Lauri in = Lassi.
 Laus ukxen *s.* massa, ett slags nåt.
 Lauskutan itaa *v.* smäcka.
 Lausu un *a.* långfluttande.
 Lausun ua *v.* uttala, yttra, nämna, prisa.
 -umus ukxen *s.* yttrande. -se een *s.*
 yttrande, wiisford, utfaga. -sehellinen
 isen *a.* som kan tala. -unto nnon *l.*
 -unta nnan *s.* yttrande, yttring. -uelen
 lla *l.* -uskelen lla *l.* -ukselen lla *v.*
 uttala långsamt. -sin ia *v.* beswärja
 (loitsin). -utan itaa *l.* -uttelen utella
v. förmd att tala, samtala med. -utus
 ukxen *s.* samtal. -sahdan htua *v.* yttra
 hastigt. -sahtelen hdella *v.* yttra
 hastigt flera gånger.
 Lauta dan *s.* bråde, -mies nämndeman,
 -kunta nämnd, -suorsa gräsand (*anas
 boschas*), ketun *l.* räffälla. -anen sen
dim. litet bråde, tallric, hermelinfälla.
 -ainen isen *a.* af bräder gjord, rif på
 bräder. -udus ukxen *s.* stort flöte på
 not af brädlapp. -udastan aa *v.* förse
 med sådana flöten. -udun utua *v.* ut
 bredda, grenna sig. -utuilen lla *v.* ut
 bredda sig småningom. -udutan itaa
v. låta utbredda sig. -uduttelen tella
v. låta småningom utbredda sig. -dis
 tan aa *v.* bila en stoff på moisfatta
 fidor. -udotan itaa *v.* brädfå, brädf
 fodra. -udotus ukxen *s.* brädfodring.
 -anen sen *l.* -asin imen *s.* ryggföret
 på hästar. -aelen lla *v.* widröra
 länderna, besiga, tala widlyftigt i en sak.
 Lautikka kan = litukka.
 Lautinainen se lauden.
 Lautsa an = lavitsa.
 Lautta tan *a.* färja, stofflotta, liberlig

quinna. -ttaan tata v. färja, flotta öfwer l. utför wattungdrag. -aus uksen s. flottning. -tturi s. färja, brygga, färjefärl.
 Lautti lin s. lafwe. -te iteen s. fittfälle på lafwe.
 Lauvantai in s. lördag. -inen isen a. ht. lördag.
 Lava an s. lafwe, fädesfack, taimil. drifs bänk, lavantauti nermofcher lavantauti-heinä = pellen vanha (lapa). -vut uen *din*. pall. -aan ata s. flacka.
 Lavasen sta = lakaisen.
 Lavannes eksen l. -vasin imen s. liten spade till omrörning wid brygg.
 Laveri in s. bädd på golf för flera personer, pladdrare. -roitsen ita l. -rran rtaa l. -rtelen rrella v. bädda på golf för flera, pladdra. -rrus uksen s. bäddning, pladder. -rtaja an s. pladdrare.
 Lavi in l. -in imen s. lafwe.
 Lavia an a. wid, widfräckt. -veus uden a. widd, widfräckt. -asti *adv.* widdt. -venen veta l. -vennen ntua l. -vistun ua v. utwidga. -vennan ntua s. utwidga. -ventelen nnella s. utwidga smidningom. -vennus uksen s. utwidgning.
 Lavikas kkaan s. biinnifemaff.
 Lavitsa an s. wäggfäst bänk, långbänk.
 Lavo on = lava.
 Lavos uksen = lappo.
 Lavut se lava.
 Lehajan hata v. fladdra (om lågan). -bitän ttää v. fusa (om wind), glimma. -hahdan htää v. fladdra upp hastigt, flästa hastigt. -hahтелен hdella v. flästa då och då, darra fläktande.
 Lehko-silmä s. plirande, färlåtet öga.
 Lehmus uksen s. lind. -uksinen isen s. af lind, rif på lind.
 Lehmä an s. fo, lehmän kieli fotunga, bockblad, liljekonvalje, lehmän sieni matsopp (*boletus edulis*), lehmän herukka fälska (*caltha pulustris*), lehmän herutin solögon, gullblomster (*ranunculus acris*). -mo on l. -myt yen *din*. liten fo. -myinen isen s. qwiga. -äinen l. -moinen l. -muinen isen a. ht. fo, lehmäinen vasikka fotälf. -alinen l. -millinen a. som har fo, mjölsmat. -miloinen isen s. mjöls-

mat. -ala an s. foplate. -stoin ttöman s. utan fo. -mättömyys l. -mittömyys (*adv.* -mittyä) yden s. fobrist.
 Leho, -onen = lehto se lehti.
 Lehtaus uksen s. råjern.
 Lehti hden s. blad, löf, tehdä lehtia bryta löf, lehtikerpo l. -kerppu löf, knippe, löfband, lösfärfwe, lehtiheinä bredbladigt gräs, -kahila rörwassa (*arundo phragmites*), -keiläs bredspets figt spjut, lehtiinanjuhla löfhyddes högtig, lehtisalo l. -saari löfo, lehtilintu fuggsfogel (*regulus cristatus*). -hyt htieu l. -htyinen l. -htyhäinen l. -htinen isen *din*. litet blad, löf. -inen isen a. löfrit, bladrit, af löf gjord. -htiäinen isen s. på blad gräsbadt bröd. -hdistö on s. bladrifedom, -hdellinen isen s. bladförsedd. -tevä an l. -hdekas kkaan l. -hevä an s. löfrit. -hdikko kon l. -hdikko kön l. -hto hdon l. -hon l. -htonen sen s. löfffog, lund, lehtorupsale löfgröda. -hdes tknen s. löf, löfbrott. -hdin htia v. bryta löf. löfwa, belöfwa, pryda med löfblad. -hditan ttää v. bryta löf, pryda med löf. -hditys yksen s. löfbrytning, löfprydning. -hdityn ttä v. löfwas. -hotan ttää v. wara löfwig, wära frodigt, frodas. -hottelen tella s. löfwas, frodas. -hun ua v. darra som löf, flästa, wista, flara, glo fräckt. -huttelen tella v. flästa, flara. -hdetoim ttöman a. utan ett blad. -hditoim ttöman a. utan blad, bladlös.
 Lehdän htää = lehitän se lehajan.
 Lehvä an s. lummigt träd, löfrit gren, löfrusta. -änen sen l. -vyt yen *din*. liten rusta. -vähkä kan l. -vakas kkaan a. löfrit, full med rust. -äkoityn ttä v. bli lummig.
 Leiha an l. -ake kkeen s. bullerbas. -hun ua v. bulltra, wäsnas. -haan hata v. bulltra, sqwalltra, föra ut.
 Leijaan jata v. swäfwa i lusten med orörliga wingar, fladdra, fara omkring på förlustelser, förlusta sig, ränna omkring. -jas aan s. gungfly. -jun ua v. swäfwa i lusten, gunga på fly.
 Leijona an s. lejon, affej (*aquilus vulgaris*).

Leikuri in *s.* tygellös häst, flöjare, puts-mästare.

Leikka kan *s.* wattenståsua med långt kast.

Leikkaan kata *s.* stära, stöda, obducera, baaäa l. stäret swider, leikkaa vassaa magen sniper. -kkaus uksen *s.* stäring, stöb, obduktion, -huone anastomiasal. -aaja an *s.* stärare, stöbare. -kanto nnon l. -kanta nnan l. -kkuu uun l. -kku kun l. -kkoo oon *s.* stäring, stöb. -kkaelen lla l. -kke-len kella *s.* stära smätt, långsam. -kkelys yksen *s.* småstärning. -kkaun uta l. -kkaudun utua *s.* bli sturen, stära sig. -kkautan l. -kkuutan ttaa *s.* låta stära, stöda. -kon kkoa *s.* stära wälsamt, i stora stycken. -kko kon *s.* stöbstärning. -kkoilen lla *s.* stära flera stora stycken.

Leikki kin *s.* stämt, lek, lya, tekee, las-kee leikkii stämtar, leikin teko stämt, leikkilavo städeplats. -inen isen l. -killinen isen l. -isä an *s.* stämtsamt, lefande. -issyys l. -killisyys yden *s.* stämtsamhet. -isesti l. -killisesti *adv.* stämtsamt. -kin kkiä l. -kitten tä l. -kitan ttaa l. -kittelen tellä *s.* lefa, stämta. -kitys yksen *s.* lek, stämtande. -kkari in *s.* stämtare, spelsung, spelesman. -kku kun *s.* leffas, barnstalltra (leikkaan).

Leikko kon *s.* läderlapp, slädermus == yöleikko (leikkaan).

Leikuttelen tellä *s.* gunga, hoppa, tansia l. dansar gungande, lätt.

Leili in *s.* trädflaska. -illinen isen *s.* med flaska försedd, en flaska full.

Leima an *s.* stämpel, sigill.

Leimaan mata l. -muun mata l. -mun ua *s.* flamma upp, låga, ljunga, blis-tra. -aus uksen l. -akka kan *s.* låga, blirt. -ahdan htaa *s.* hastigt blirtra, låga upp. -ahdus *adv.* -aus uksen *s.* hastig blirt, låga. -ahtelen hdella *s.* hastigt blirtra, låga upp flera ggr. -ahan ua *s.* blänka fram. -ahutan ttaa *s.* låta blänka, blirtra, swänga l. slå med ngt blänfande.

Leini in == kleini.

Leino on *s.* olydlig, usel, swag *s.* folstyg.

Leiponen sen l. -ojainen isen == leivonen.

Leipä ivän *s.* bröd. -änen sen *dim.* litet bröd. -ainen isen *s.* brödrif, af bröd gjord. -ivallinen isen l. -ivakäs kkaan *s.* brödforsedd, wätmande. -ivatoin ttöman *s.* brödlös. -ivattomyys (*adv.* -ivätyys) yden *s.* brödlöshet, brödrifst. -iväs aksen l. -ive peen *s.* brödtämne. -ivon ipoa *s.* baka. -poja an *s.* bakare. -puri in *s.* bakare, brödfärdare. -pomus uksen l. -pous uksen l. -ivonto nnon, *s.* bakning. -ivin ipimen *s.* bröds spade == leivinsläpio. -eivoin ipomen *s.* baktråg. -pare een *s.* begflimp ämus till ett bröd (emos). -ivas aksen *s.* bakverk. -poslen lla *s.* baka smätt, hålla på med bakning. -päydu tytä *s.* bli fullmatad. -pään väta *s.* äta.

Leiri in *s.* läger.

Leisio on *s.* hop, följe.

Leiska an *s.* låga. -aan ata *s.* låga, flamma. -ahdan htaa *s.* upplåga hastigt. -ahdus *adv.* -aus uksen *s.* hastigt upplåganbe. -kun ua *s.* låga, gnistr, flöja. -kutan ttaa l. -kuttelen tellä *s.* ha att gnistr, låta blänka (lieska).

Leissaan ata *s.* låga, flamma, wara ifrig, hoppa, besyra.

Leitsaan sata *s.* wisa wäg, wägleda. -saus uksen *s.* wägwisning. -sari in *s.* wägs wifare (leitsaan).

Leitsotan ttaa l. -ottelen tellä *s.* blomstra, wara präftig.

Leiviskä an *s.* lispund. -ainen isen *s.* lispunde. -koitan ttaa *s.* dela lispundswis, leiviskoittain lispundtals.

Leiv... se leipä.

Leivo on l. -onen sen *dim.* lärfa. -otan ttaa *s.* ila, springa skarft.

Lekka kan *s.* lättja, lya lekkaa lättjas.

Lekkaan kata *s.* ränna, stöta fram.

-katan ttaa *s.* låta ränna, stäsa, gunga. -kattelen tellä *s.* låta fortfarande ränna, gunga, swigta, swäfsa. -kahdan htaa *s.* hastigt röra, stöta fram plöteligt, spritta upp.

Leke kkeen *s.* werfthyg.

Lekkeri in *s.* litet ankare, futting. -ilinen isen *a.* egande futting, en futting full.

Lekki kin *s.* soppa, sås.

Lekko kon *s.* solhetta, statf värme, brasfa. -kotan itaa *v.* hetta, öfa på brasfan. -kotus uksen *s.* upphettning. -kottelen tella *v.* hetta småningom, masfa sig i solhetta l. för brasfan.

Lekku kun *s.* något fritt hängande, pendel. -kun kkua *v.* fritt hänga, röras fritt, swigta, hoppa, waggas. -kutan itaa *v.* låta hänga, waggas af och an. -kutus uksen *s.* waggning, gungning. -kuttelen tella *v.* låta fortfarande hänga, waggas af och an, sladdra, swäfwa.

Leksahdan htaa *v.* spritta upp, flyga hastigt upp. -sutan itaa *v.* låta flyga upp, wista.

Leksi in *s.* gräfflif hyra (karvinkirves).

Leletän itaa *v.* jollra, jämsa sig, bekloga sig. -tys yksen *v.* joller, jämmer, flagan.

Lellehdin htiä = lelletän (lelli).

Lelli in *s.* flemadt barn, morsgris, fötunge. -lletän itaa l. -ittelen tella *v.* pyßla, flemma. -itys yksen *s.* pyßling, flemning. -ikki kin *s.* pyßling, flemadt barn.

Lello on = lelli.

Lellu un *s.* mjukt masfa, gungfly, flapp menniska, -lähde källa på gungfly. -un ua *v.* gunga, waggas. -utan itaa l. -uttelen tella *v.* gunga, waggas, pyßla, flemma.

Lelly yn, -yn yä = lellu, lellun.

Lellätän itaa = lellutan.

Lelostelen lla = lelustelen.

Lelu un *s.* leffaf. -ustelen lla *v.* lefa.

Lemahdan htaa *v.* upplåga (leimahdan), sprida hastigt luft (lemu), flingra sig.

Lemehdyn htiä *v.* unfwa, bli andfallen.

Lemerrän itaa *v.* ställa sig frofig (ff. fatten wid stätning).

Lemetti tin *s.* bröd af säd med agnar-na, stampbröd.

Lemi in *s.* sanft färr, äng, Klemis soffen.

Lemmes = lempi.

Lemmikko kon *s.* öfvergiftwet tillstånd.

Lemmotan itaa = leivotan (leivo).

Lempi mmen *s.* kärleksens, behagens, wäl-

wisjans gudomlighet, kärlek, behag, wäl-wisja, giffasthetta, lempilähti älskogswit, lempilehti l. lemмен lehti täckt löfblad, -lapsi täckt, älsfadt barn, -vasta kärleksqwatt, badqwatt som uppväcker kärlek, -suoja kärleksfullt stydd, -kukka stymorsblomma. -mpinen isen l. -mmyt mpyen *dim.* = lempi. -mmetär tiären *s.* kärleksgubinna, behagens gubinna. -mmikki kin l. -mminki ngin *s.* älsfling. -mmellinen isen *a.* färlig, ljuflig, behaglig, täfelig. -mmetoin itöman *a.* utan kärlek, utan behag. -mmettömyys (*sdr.* -mmetyys) yyden *s.* kärleksbriit. -ia än *a.* mild, gunstig, bewägen. -peys yden *s.* mildhet. -ästi *ado.* mildt, bewäget. -mmia mpia *v.* omfatta med mildhet, bewägenhet, tycka om. -mmittelen tella *v.* wisa omhet. -mmetyinen *s.* älsfling.

Lempio ou *s.* dyngbår.

Lempo mmon *s.* oud warelse.

Lemsukka kan *s.* ögla.

Lemu un *s.* stark luft, wälluft, doft, Lemo soffen. -uinen isen *a.* starkt luftande. -muun muta l. -maan maia *v.* gifwa luft, wälluft. -maus uksen *s.* luftutbredning, -astia färl för wälluft, -vesi luftwatten. -maddan htaa *v.* utbredda plötslig luft, sprida sig hastigt (lemahdan).

Lenkka kan = lenko.

Lenko ngon *s.* hugt, böjning, frofigt träd *a.* swanfig, böjd, -jalka froffot, ovi on lengolla börren är halföppen. -oun uta *v.* böjas, fröfas. -ngotan itaa *v.* göra något i böjd ställning. -oilen lla *v.* bogna.

Lenninkäinen isen *s.* sjupridig gullhöna (*coccinella septempunctata*).

Lensahdan htaa l. -htelen hdella *v.* häfwa sig, röras långsamt och stort.

Lensia än *a.* ljum.

Lentta tan *s.* sidenklädnad, herrskapsklädnad, bredt band.

Lentto ton *a.* liflös, frastlös, orrlös.

Lennän itaa *v.* flyga. -nto unon *s.* flygt, tulen lentoheinä bacfull (*flago arvensis*). -ntolainen isen *s.* bewingadt djur, flygträf. -ntäma än *s.* flygande, tytar lentämä flygdotter. -nnin ntimen *s.*

högverftig. -nnos oxen s. flygande tillstånd, hastigt åfkommen creaturessjufdom, trollstoft, lehmä on lennoksissa kon har trollstoft. -ntelen nnella l. -nneskelen llä o. flyga ofta, af och au. -nnatan itaa l. -nnätän itää o. låta flyga, fasta l. föra ilande, fara snabbt. -nnatos oxen l. -nnatys yksen s. flyndsam hemtning, framstafning, hastig bostafessjuf. -nnätin timmen s. hastigt framstafningsmedel, telesgraf, pl. -met snabba fötter. -nnotin timmen s. verftig till att låta flyga (båge, pil, slunga m. m). -nnaiton l. -nnates iteen s. sprätt i fogelsnara, ryggbörda. -nnättelen tella o. låta flyga fortfarande, framstafva hastigt och ofta. -ähdan itaa o. flyga hastigt, framstafva i en blinf.

Lepakka kan s. bestyrksamhet, beställsamhet. -koitsen ta o. vara i bestyr, låta mycket arbete, smidra ifrigt.

Lepakko on = leikko.

Lepere een s. lätt rörelse. -rtelen rrella v. göra något lätt, springa lätt, sväfva, prata lätt, liäma, innästa sig med tal.

Lepinkäinen isen s. törnstata (*Lanius*).

Lepo von s. hvilä, ro, lugn, lepokammio hwilorum, sängkammare -völlinen isen s. lugn, stilla. -völlisuus uuden s. lugnhet, stillhet. -völlisesti ado. lugnt, stilla. -väs pään s. inhägnad hwileplats för bostapen på betesmark. -votoin ttoman s. orolig. -vottomuus uuden s. orolighet. -vottomasti ado. oroligt. -pään l. -vään väta o. hwila, bostafva. -päys l. -väys yksen s. hwilande. -päelen adr. -päilen llä o. hwila smätt. -vähdän itaa l. -väytän l. -vähytän itää o. taga sig en hastig hwila, låta hwila. -vätän l. -vätytän itää l. -vättelen tella o. låta hwila. -vätys yksen s. tillstånd af hwila. -votan itaa l. -vottelen tella o. lugna, gifwa ro, levottava rogifwande. -votus ukxen s. rogifning, lugnande.

Leppä an l. -ias ään l. -iainen isen s. mild, blid, försonlig. -ppeys yden s. mildhet. -ästi ado. mildt, försonligt.

-pyn ppyä o. blifvas, försonas, stilla sin wrde. -ppyinen isen l. -ppyistä an l. -pyllinen isen s. försonlig, mildsinnt. -ppyisyys yden l. -pyllisyys yden s. försonlighet, mildsinntet. -ppyisesti l. -pyllisesti ado. försonligt. -pytän itaa o. blifva, stilla. -pytys yksen s. blidning, försoning. -pyttelen tella o. blifva småningom. -pyttäjä an s. blidfare, tröstare. -pyttäjäinen isen s. pl. lepyttäjaiset försoningsoffer, blidningsmedel. -ppymätöin ttoman s. oförsonlig. -ppymättömyys yden s. oförsonlighet. -ppymättömästi ado. oförsonligt.

Leppä pän s. al, blob, leppä juoksee bloben riinner, leppäkiako päst, -lintu l. kerttu rödbfjert (*Lusciola phoeniceus*). -terttu l. -tiro nydelpiga, gullhöna. -äinen isen s. af al, alfrif, blobig. -pikkö kön l. -piistö ön s. alskog.

Lepsin iä o. fortstrida. -sun ua o. ballra, röraas barrande. -sahutan itaa l. -sähdän itaa s. röraas plötsligt. -sutan itaa l. -suttelen tella o. sätta i ballrande rörelse, skaka.

Leraelen llä o. moja sig.

Lerja an s. flytande l. mjukt ämne. -ahdan itaa o. bli hastigt mjukt, gifwa plötsligt efter.

Lerkki kin s. flidning. -kin kkie o. flida. Lerkku kun s. fläpp, pendel. -kun kkuu o. hänga rörlig, swänga. -kutan itaa l. -kuttelen tella o. swänga en fläpp l. pendel, runfa. -kahdan itaa o. göra en swängning. -kahdus adr. -kkaus ukxen s. hastig swängning, en pendels swängning.

Lerne een se lintu.

Lero on s. plabdrare. -otan itaa l. -otelen tella o. plabdra. -otus ukxen s. plabder.

Lerppu pun, -putan itaa, -puttelen tella = lerkku m. fl.

Lerska an s. knopp på fläpp (terska).

Lesen eä o. sträda. -se een s. något sträddt. -etan itaa o. låta sträda. -etelen tella o. låta sträda småningom, göra ngt maffligt (lesi).

Lesi l. lesipää s. ferrabigt fornar (keripää). -in iä o. trösta, fränksilja ag-

natna mehest flög, pygla, löpa. -lä-
nen isch v. wäggmed. -se een s. fli,
fäbor.

Leska an s. bytta.

Leski ken s. enka, -mies ensting, les-
ken lehti hästhof (*tussilaga farfara*),
lesken heinä styfnoröblomma (*viola*),
lesken tuohi nytt näsber som wuxit
i skälet för det först borttagna. -keys
yden s. ensting. l. ensting. -inen
isen v. ht. enka, rit på enfor. -ketoin
ttöman s. utan enka. -kitoin ttöman
s. utan enfor.

Lessinki ngin s. fläting, schlefist lärst,
flut lärst.

Lesso on s. näswerdosa.

Lessu un s. bäst lästing. -utan ttaa l.
-uttelen tella s. gå och lärtjas.

Lessti in s. läst.

Lessty yn part. pass. af lesen. -ytän ttaa
= lesen. -te een s. fördringstillsänd,
pt. lesteet fördror.

Leska an s. snärt. -aan ata s. snärta.
-aus ukxen s. snärtning. -asen uta v.
snärta hastigt till. -kä an s. slant, s.
slang, pippan l. pipslang. -ku un s.
snärt, wälling af talskunnamjöl och sars-
mjölk, kylän leiku squallertasta. -kun
na s. swigta, wara slantfig. -kuttelen tella
s. snärta ofta, pissa med tungan, lö-
pa med swallet.

Letkin is = latkin.

Letti tin s. släta, -mato binnifemast, kan-
gasl. släta af wäfränning. -tin ttaa v.
släta. -titan ttaa s. släta, läta släta.

Letti tin s. Lett. -ilainen isen s. Lett,
v. lettist, puhua lettiä l. lettikistä tala
lettiska.

Letto ton s. sank, s. ässa, by, stottmosa,
stoppa, trosskott (lennos se lentää), lät-
ting, -nättu sank äng, -made nissöga
(*cochlea taenia*). -tus ukxen s. lätting.
-lustan sa l. -tustelen lla v. gå wag-
gaude ss. gåsen. -ity tyn l. -ttä tän s.
trosskott, hastigt påkommen boppas-
sjudom. -tos okxen s. hastigt påkom-
met sjudomstillsänd. -tyn tya s.
få trosskott, träna bort, förwina.

Letty tyn s. jernögla i ändan på sm-
merfläng, rostskott.

Leuhka an = reuhka.

Leuhun ua l. -hon oa l. -hotan ttaa
v. flyga omkring som löf, swäfwa.
-hahdan htaa v. flyga, swäfwa upp
hastigt. -hahtelen hdella s. flyga af
och an, swäfwa hit och dit. -hautan
l. -hatan ttaa v. låta swäfwa, swim-
ga hastigt. -hahtelen tella v. swäfwa
långt fram, släsa. -hakko kon l. -hake
kheen s. fläst.

Leuka uan s. haka, fäk, -pieli fäkwin-
tel, -ruoho swimkyl, thorsgräs (*acro-
phularia nososa*). -ainen isen s. haf-
l. fätförledd. -uakas kkaan s. lång-
hafsig. -ailen l. -koilen lla v. grina,
sina, tala rövofa sufer.

Leuto don l. -ösa an s. lindrig, sakt-
lig, blid, mild, lös, sorglös. -tonen dota
s. bli mild, blida.

Levahko s. lättfinnig menniska. -htelen
hdella v. wara lättfinnig, ha nyder.

Leviitta tan = levatti.

Levia an s. bred. -veys yden s. bredd.
-äsi adv. bredt. -vy yn s. bred flä-
wa, plät, flisa, rimsa. -vyys yyden s.
breblef. -vyinen isen s. bred som ngt,
sormen l. fingeröbröd. -vyt yen l.
-ahko on l. -ahkä an s. något bröd.
-ve een s. flisa, flaga, farvning. -vin
ia l. -viin viä l. -veen l. -ve-
nen vetä l. -veya ytä l. -vennyn nty
s. utbreda sig, bli bred. -vitän ttaa l.
-vennän ntaa s. utbreda, göra bröd.
-vitys l. -vennys yksen s. utbredning.
-vittelen tella l. -ventelen nalla s.
utbreda småningom. -vite tteen l. -vi-
ke kheen s. utbredningsmedel. -raan
uta v. utbreda sig hastigt, ila strän.
-vahutan ttaa s. utbreda hastigt, gå
upp på bredden. -vytän ttaa s. belä-
ga med stinnor l. plät, fodra, för-
hyda. -viytän ttaa s. låta utbreda.

Levo on s. wint, lost, taf, frenturs hwi-
lorlats (lepo).

Levä an s. utbredd tillsänd, förstingring,
sank mark, fly, fump, alg, vei levälle
förte widt och bredt, stigrade, lever-
peräinen långsam, efterläten, senfär-
dig, -peräisyys senfärdighet, -perä-
sesti senfärdigt. -ainen isen s. fums-
dig. -äisyys yyden s. fumpighet. -äl-
linen isen s. sent färdig, ofulländad.

levätti tia s. kapproed, öfverroed.

lev se lopo.

Leyhka an s. lö, lätt. -ka an s. wind-
läft, windpust. -ksän kata s. pusta,
flästa, fryta. -kaelen lla s. flästa
fortfarande, röras löst och ledigt, swäfs-
wa fram.

Leybyn jä, -yttelen tella = leuhun,
leuhuttelem.

Lieha an s. smicker, smefning, farest.
-ha een s. smil, småleende min. -biä
an s. smilande, farestående. -akka kan
s. lättfinnig, ofstadig. -aan ata l. -ae-
len adr. -ailen lla l. -hin iä l. -akoit-
ten ta l. -akoin ida s. smidra, smila,
farestera, smefa. -ailia an l. -akoitsia
an l. -hittelia an l. -akko kon s.
smidrare, liemare. -akoitsemus uk-
sen s. smefning, farestering, liemeri
(liehun).

Lieko on = liekko.

Liehme een = liekki.

Liehdon htoa l. -histän aa s. pusta,
flästa. -histös öksen s. pustning. -ho-
tin ttimeen l. -hdin htimen s. pust,
fläst, bälq.

Liehtaan tata, -htari in = lietsaan,
lietsari.

Liehuu ua s. fladdra, swaja, flästa,
fläda, äflas. -uin umen s. fladbrande
saf, levent liehumet wiibyyror. -u un l.
-una an s. swajning, fladder, äflan.
-hon oa s. fladdra, äflas, wäsnaas.
-utan ttaa l. -hotan ttaa s. läta fladdra,
wista, flästa. -utus ukxen s. wistning,
flätning. -uttelen tella s. wista fort-
farande, fläcka omkring. -hautan ttaa
s. läta hastigt fladdra, göra i en blinf
(lieha).

Lieja un s. pösjord, s. pöfig. -uinen
isen s. pöfig. -uisuus uuden s. pöfigs
het. -un ua s. wagga, bogua, swigta.
-utan ttaa s. wagga, gunga på fly, ha
ett swigta.

Lieka liean l. lian s. päte, tjuber. -ie-
kaan lieata l. liata s. tjubra. -eotan
l. liotan ttaa s. hälla tjubrad.

Liekhdan, -karoia, -kittelen, -kaselen
se liekku.

Liekki kio s. läga. -inen isen s. läs

gande, full af lägor. -kin kha l. -kitem
ta s. läga. -kitys yksen s. uppläggande.
Liekkio on s. gast, ond ande, utfatt och
mörbakt barn (liekku).

Lieikko kon s. läga, s. flat, läte djup.
-onen sen dsm. liten läga, eldfsten,
solsten (liekki).

Liekku kun s. gunga, wagga. -kun
kkua s. gunga, wagga fig. -kutan ttaa
s. gunga, wagga. -kuttelen l. -kitten-
len tella s. gunga smått, röras wag-
gande. -kkio on s. fringrännande och
sqwallstrande menniska, bof. -kahdan htoa
s. swänga hastigt. -kahtelen hdella l.
-kattelen tella s. röras hit och dit,
wara beställsam. -kaselen lla l. -ka-
roin ida l. -kartelen rrella s. röras
hit och dit, wara beställsam, smidra.

Lieko lieon s. wattenbräukt träd. -oinen
isen s. ht. sådant träd. -oun uta s.
bli wattenbräukt. -otutan ttaa s. wate-
tenbräuka.

Lieksa an s. grannt utflyrd fläda, Pie-
lis soeden.

Liekkoilen lla s. swäfsra hit och dit, wa-
ra fäst.

Liekuroitsen ta s. fräla flingrande, göra
flingringar.

Liemen enen s. första ullen, lammull,
tunnt moln, liemenet lampaista först-
lingen af ullen, liemenparta första
tunna flägget. -minka ngan l. -min-
kä ngan s. första ullen, hwitt tunnt
moln. -miäinen l. -minkäinen isen
dsm. liten förstling af ull, litet tunnt
moln. -menellinen isen s. med tunnt
hår, ull försedd. -mennän ottaa l. -me-
tän ttaa l. -mentelen nuella l. -met-
telen tella s. öfwerdraga med tunnt
hår l. med tunna moln. -mennyn ntyä
s. så första ullen, håret, bli öfwer-
dragen med moln.

Liemi men s. spad, scppa. -inen isen
s. spadig. -mekoin ttömän s. utan spad.
-mettömyys yyden s. spadbrist.

Liemu on s. flistwatten.

Liemu un s. läga, -valkia lägelb. -muun
uta l. -moon mota s. läga, flamma.
-muilen lla s. läga, fladdra fortfa-
rande, röras hastigt. -mahdan htoa

o. upplåga haſtigt. -mahutan ttaa o. li-
ta haſtigt låga (leimaan).
Lienen net nee nemme nette nevät o.
def. tår, lienoe ollut torbe ha warit,
adr. lien liet lie o. f. w.
Lieno on a. linbrig, len. -ous uden a.
lenhet. -osti adr. linbrigt, lent.
Lientia an a. len, tunu, blid, l. terä
mjukt bett. -nnän ntää o. lena, upp-
wefa, blidfa. -ntelen nnella o. lena,
blidfa ſmåningom, lientelee (str. af
liementele) sateeksi bereba fig ſmå-
ningom till regn, mulna litet. -nnyn
ntyä o. bli len, wefna, blidfa, bli haif-
mulen (adr. af liemennyn). -nnytän ttää
o. göra len, wef, blidfa.
Liena an a. himna på ågat.
Lico ... fe lieka.
Liepahdan htää o. upplåga (lieppo).
Liepakka kan a. fart, ſjuts.
Liepe ppeen l. -eve epeen a. fäll, rand.
-piö ön a. rand. -peys yksen a. gar-
nering.
Liepiä an = lievä.
Lieppo pon = liekko.
Liepsahdan htää o. flinta, flinta, flyga
haſtigt. -htelen hdella o. flinta ofta,
wara rörlig, oftadig. -sahdus adr. -saus
uksen a. flintning, haſtig flygt. -sutan
ttää l. -uttelen tella o. låta flinta,
flyga, ſwånga. -satus uksen a. ſwång-
ning, wiſtning.
Lieri in a. ſwångel, pendel, klåpp, flyg-
ge, brått. -ro on a. maſſ, orm. -ru un
a. wiſtande rörelſe, pendel, jonglör, upp-
tågsmafare. -rin iä l. -run ua o.
ſwånga, wiſta. -rukka kan a. rund
fårning, ringlande l. ruſtande ting.
-rukoin ida o. ruſta, trilla, ringla fig.
-rutan ttää l. -ritän ttää o. ſwånga,
wiſta, låta wiſta, ballra, jonglera, wa-
ra inſtållſam, laulan hieritän ſjunger
med briffande flåmma. -rutus uksen
a. ſwångning, wiſtning, brillande, ſmic-
fer. -ruttelen l. -rittelen tella o. ſwåns-
ga ofta, drilla, tralla.
Liesi eden a. hårb, ſpit. -ia iä o. ſo-
ra ſpiſen l. ugnen -ikkö ön a. ſpit-
håll. -ikäs kkaan a. i ſpiſen ſteft bröd.
-etonen sen dim. liten hårb. -etok ok-
nen a. hårb.

Lieska an a. ugnlåga, flamma, ſpit.
-aan ata o. låga, flamma. -aus uksen
o. haſtigt upplågande.
Liesku un a. gunga.
Liestyn ya o. löstwinna, bli tiſſbaf-
widen. -ytän ttää l. -yttelen tella
o. upptwinna, återwida. -ytys yksen
a. löstwinning. -ymätöin ttömän a.
ſom ej upptwinna, oupplöelig.
Liestän aa o. ſy bräm till flådnad, fäl-
la, nppwedla fanten (adr. af lievästän
ſe liepe), upptwinna.
Liesu un a. håla, ormbunke, ketumien
räffåla, räffåla.
Liete tteen l. -ede teen a. tillandad ſtrand,
nppſwåmmad by, åſſa, ſand, fällåder,
lietelka adr. lietselka af wågorna
nppſtad ſandås, ſandbanf. -iteinen
isen a. flammig, ſandig, full af fällbrag.
-to don a. gytfig, ſauf, modbrig,
mjuf, wef, lättſinnig, blid, a. gytfig
ſtrand, flammig grund, Runo ſoden.
-tonen sen l. -tukainen isen dim. nå-
got flammig, ſlipbrig, mjuf, lättſinnig.
-tän ttää o. göra modbrig, flamma,
upplåta. -tyn tyä l. -dyn tyä o. bli
flammig, upplåtas, faſtna i by.
Lietſaan sata o. wiſa wåg. -sari in a. wågwi-
fare -aus uksen a. wågwiſning (leitſaan).
Lietſon oa o. puſta, flåſta (liehdon).
-se een l. -sin imen a. ruſt, blåsålg.
Lietsukka kan a. får för wåta warer.
Ljedän lietää = liidan ſe liide.
Lieve peen ſe liepe.
Lieve een a. lärfa (leivo).
Lievinko ngon a. mjölkhår, förſta uſſen
på lamm (liemen).
Lieva an a. lös, löſſig, lätt, litet twin-
nad. Komp. -vempi mmän l. -vempi-
nen isen dim. mera lös, mera lätt
twinna. -viin vitä l. -venen vetä l.
-vennyn ntä o. bli lös, lindras, upp-
lösas. -vitän ttää l. -vennän ntää o.
lindra, lösa, löstwinna. -vitys yksen l.
-vennys yksen a. linbring, lättnad.
-viutelen tella l. -ventelen nnella
o. lindra ſmåningom, göra lättnad.
Liha an a. fött, -suoni muſſel, -jankki
ett ſlags föttrått, -kari föttſidan i en
hud, kuollut l. hiika l. paha l. bös-
fött. -as aksen a. muſſel. -ainen isen

a. föttig, af fött. -aisuus uuden s. föttrifhet. -aan ata v. göra till fött, fagta. -allinen isen a. föttlig, sinnlig. -allisuus uuden s. föttfölghet. -allisesti *adv.* föttfölg, sinnligt. -ava an a. fet. -avuus uuden s. fett, fettma. -akas kkaan a. föttrif, forpulent. -hoon heta l. -hon oa v. bli fet. -hotan ttaa v. göra fet, göda. -hotus uksen s. gödning. **Lihä** an a. bufande under, nedfjunfande. -hjeen jeta v. bufa under, nedfjunga af matthet.

Lihta hdan = klihta m. fl.

Lihti hdin s. medelstort fartyg, fluta.

Lihvoitan ttaa l. -ttelen tella v. wara friföftig, öfwerhöpa med skänfer.

Lia ... se liika.

Liid ... se liit ...

Lio ... se liika.

Lihaan bata = liikkaan.

Lihe een s. menföre. -estyn yä v. bli menföre. -ennän ntää s. röra s. fatta, smyga. -ennäyn ylä v. smyga sig, röra sig. -hytän ttaa l. -hyttelen tella l. -hottelen tella v. fatta framfäda, swäfsa fram. -hättelen tella v. framfä.

Liika liian s. utwärt, öfwerlopps, för mycket, öfwerföft, koivun liika utwärt på björk, liika otsassa utwärt i pannan, liian suuri för stor, liikapaljo för mycket, saa liiaksi får för mycket, liikanimi tistnamn, liikavieras objuben gäst, liikahiukset löshår, liikahampaat fjällständer hos hästen, liikatalo stomhemman, liikamaa öfwerloppsjord, liioin l. liion för mycket, öfwerfödig, liiatenkin l. liioitenkin åtminstone, ishynerhet, *Komp.* liiempi mer öfwerfjutande, öfwerfödigare, liiemmä l. liiemmin mera för mycket, liiemmäinen *dim.* något mer öfwerfjutande. -ainen isen a. full med utvärter, fulor, gjord af utwärt. -iallinen isen l. -iikainen a. som har utwärt, öfwerfödig, onödig, stablig. -iallisuus l. -iikanaisuus uuden s. öfwerfödighet, onödighet. -iallisesti l. -iikanaisesti *adv.* öfwerfödig, onödig. -iaksun l. -iastun ua v. anse för öfwerfödig, onödig.

-iikenen iietä v. wara öfwer, till öfwerlopps.

Liike kkeen s. tillstånd af rörelse, vone saatiin liikkeelle man fick baten i rörelse, on liikkeella l. liikkeilla är i rörelse. -kkaun uta l. -kahdun htua l. -kahdan htua v. röra s. röra s. plöfsligt, en gång. -kahdus *adv.* -kkaus uksen s. plöfsligt rörelse. -kahtelen hdella v. röra s. hästigt flera ggr. -kkautan ttaa v. röra på ngt hästigt. -kun kkua v. röra, röra sig. -kunto nonon l. -kennenteen s. rörelse. -kos oksen s. rörligt tillstånd. -kkuva an l. -kkuvainen isen a. rörlig. -kkuvaisuus uuden s. rörlighet. -kkuvaisesti *adv.* rörligt. -kkumatoimittoman a. örörlig. -kkumatomuus uuden s. örörlighet. -kkumatomasti *adv.* örörligt. -kuskelen lla v. röra s. smått. -kutan ttaa v. röra, sätta i rörelse. -kutus uksen s. försättning i rörelse. -kuttelen tella v. röra fortsärande, röra af och an. -kehdiin htia v. röra, manövrera. -kehdyks uksen s. manövrer, rörelse.

Liikio on s. flimp.

Liikkaan kata v. halta, linfa. -kantonon s. haltning.

Liikkio on s. swinfda, skinka.

Liima an s. lim. -aan ata v. limma. -aus uksen s. limning. -asja an s. limmare. -aun uta l. -aannun ntua v. hoplimmas, hopplimbas (liima).

Liimu un s. ung tät björkfög. -make kkeen s. långt björkfög. -motan ttaa v. skymta hwitt på afstånd.

Liina an s. lärst, lin, hampa, esil. försfläde, kasil. handbuc, pöytä. bordsbuc, liinaharja linborste, hwit man, liinapää hwitlugg, ruumiin liinat swepting. -anen sen *dim.* buc. -ainen isen a. af lärst, lin. -aan ata v. swepa. -oudun utua v. blefas. -ahdan htua s. skymta hwitt. -nikki kin s. hwit häst. -nakko kon l. -nikko kon s. hwitmanig häst.

Liininki ngin s. smörgås.

Liipaan wata l. -appaan pata l. -ppoelen lla v. flinta, glida, släpa efter, bebraga. -ppaus uksen s. flintning, bebrageri. -panne nteen l. -pannus uksen s. fulltrighet och halfa på winterwäg,

stjelpigt ställe. -ppa pän l. -ppu pun
s. slippen, brynsten, liippajalka haltande
fot, liipin laapin huller om huller.
-ppoon pota l. -pun ppua l. -vin pia
l. -pastun ua l. -pastan aa l. -pas-
telen lla v. flinta, flinka, halffa, gå
lös. -pastus uksen s. flintning. -potan
ttaa v. låta flinta, ha att glida, slänga
bort, bedraga. -potin ttimeh s. tramp
i spinnrock. -pottelen tella v. låta
fortfarande flinta, glida oafbrutet, swä-
wa fram, slara. -pukka kan l. -puk-
kainen isen *dim.* slarare, *ep.* för sjärl.
-pahdan htaa v. flinta hastigt, begå
ett stålmskytte, nahka liipahti huden
afsläta. -pasen sta v. afstryka, afslös-
sa ett flott. -pasin imen s. tryckrinne.
Liipkainen isen a. ht. örringar, kolmil.
örting med tre tillfater, s. frimöframé.
Liippi pin s. pulshöf. -pin ppia v. flisa
med pulshöf.

Liiru un s. fläktarna (*sterna hirundo*),
drill. -utan ttaa l. -uttelen tella l.
-retän ttaa l. -rettelen tella v. drilla.
-utus uksen s. drillande.

Liisin ia s. löstwinna, wrida upp, wisa
åt sidan, wisa undan.

Liiska an s. mjölke, mjukt masst, tunn
fliswa, rimfa.

Liista an l. -to on s. spjåle, liistoreki
slåde af spjålar. -are den s. liten spjåle,
palsett. -te een s. tunn spjåle (till
slådar, ryffjor), rand, infoguing. -tan
aa l. -tän aa l. -ton oa v. spjåla,
spjålfa. -akko kon s. spjåle hwaraf
bertor ristaas.

Liide teen l. -tene een s. fullrighet och
halffa på winterwäg. -teen deta l.
-dän taa v. stjelpa på halffa och full-
rig wäg. -telen della v. stjelpa ofta.
wanda sig ofta, swäfwä, stfwä sig, liite-
leikse laateleikse (fogeln) flyger lång-
samt swäfwande, wäandande sig på ena
och andra sidan.

Liite tteen s. öfter (liitan).

Liitta tan s. stem, kieli on liitassa tun-
gan är ören (på sjunga). -ainen l. -tal-
linen isen a. stemmig.

Liitti tin s. spjeshäll.

Liitan ttaa v. foga, tillfoga, hoppara,
liitän stfrewis, *adr.* liiten påsligt.

-te tteen s. fogning, liitesaha efter-
hängdt ord. -tteinen isen a. bestående
af fogningar, ht. fogning. -ton oxen
s. hopfogadt stid, fogning. -tinki ngin
s. foguing. -tin ttimeh s. fognings-
medel, fogningsställe. -tto ton s. fog-
ning, öfwerenskommele, förmödan, för-
bund, aviol. äftenstap, kirkkol. fam-
ratskap på kyrkfärd, -kunta förbund af
flera, liittomato en mysligt mäst l.
snigel som finnes till tusendetal och
widrörd är endast stem, anes utwisa
stället der statter ligga nedgrädda.
-ttolainen isen s. bundsförwandt. -tto-
laisuus uuden s. bundsförwandskap.
-totoin ttoman a. utan öfwerenskom-
melse, öfwer förmödan, förbundslös.
-tollinen isen a. ht. förbund. -ttäyn
yia l. -tyn tiwä v. fogas i hop, före-
nas med ngi. -ttiainen isen s. pl.
-set förbundsfest.

Liiva an s. grötig, stemmig massa, gels,
fräs, museran liivaksi frostar till en
smörja, liivalako fädens liggning så
att den ruttnar, liivin laavin huller
om huller, ei liivin swärligen. -ainen
isen a. stemmig. -vin ia v. flinta, af-
lösa, glida, wara hal, falsk. -vitän ttaa
v. ha att flinta, glida, sminga. -vet-
telen tella v. slara omtring. -ästun
ua v. flinta. -vastelen ha v. flinta ofta.
-vistelen ha v. bete sig hatt, dra sig
undan, ej stå wid sina ord (liipaan).

Liivi in v. Liivin maa Riffelnd.

Liivi in s. wäst. -inen isen a. ht. wäst,
on liivisillansa är i fjortärmatna.

Liiv... se liipaan.

Lika ian s. smuts, släst, -kukka kaffersa
(*caltha palustris*). -ainen isen a. smuts-
sig. -aisuus uuden s. smuttfighet. -ai-
sesti *adv.* smuttfigt. -ikaa iata, l. -ai-
sen sta v. smutsa, nebsösa. -aun uta
l. -aunnun l. -aannun ntoa v. bli
smuttsad, nebsöas. -ala an s. smutspöl.
Liki s. närhet, on liki l. likella är när-
ra, tuli likeltä som från närheten,
meni likelle gid nära till, likipai-
koilla, likimaila, likitienoilla i när-
heten, ungefärligen, likipitän ungefär-
ligen, nästan, likimäärin approxima-
tiwt, likimääräinen approximativ, li-

kinattu l. -sattunut l. -sattuinen *fi*st-
 babad. — *Komp.* likempi större när-
 het, meni likemmäksi l. likemmäs l.
 likemmälle *gic* närmare, asuu likem-
 pänsä bor närmare, tuli likemmältä l.
 likempää kom från närmare håll. *Sup.*
 likin närmaſt, on likimpänä l. likin-
 nä är närmaſt, likimmiten, likittain
 näſtan, något ſå när. —keys yden s.
 närhet. —kimmäinen l. —keinen l. —kinen
 isen s. närbelägen. —keisyys yden s.
 närbelägenhet. —kemmäinen isen s.
 närmare belägen. —kimmäinen isen s.
 närmaſt belägen. —kenen ketä l. —ken-
 nya ntyä v. närma ſig, naſſas. —kene-
 minen isen l. —kenemys yksen s. när-
 mandet. —kennän ntää v. närma. —ken-
 nys yksen s. närmandet. —kentelen
 anella v. närma ſmåningom. —ite tteen
 s. närhet. —ityt tiyen *dim.* ſtor när-
 het. —itysen *adv.* nära hwarandra.
 Likistan aa v. trycka, flämma, froma,
 preſſa. —lys yksen s. tryckning, fläm-
 ning. —täjä an s. flämmare. —telen lla
 s. trycka ſmått. —tyä yä v. bli tryckt,
 flämmas. —tymätöin ttomaa s. ſom ej
 flämmas, oframad. —tytän ttää v. låta
 flämma, låta froma.
 Likka kan s. flätab wäſfränning = kan-
 gaslikka (letti), ehtoolikka ett ſlags
 oftonlef.
 Likoon iota v. blötaſ. —kous ukſen s.
 uppblötning. —iko ion s. blötning, om
 liossa är i blöt, likokala Intſiſt, pel-
 lavaliko luntöta, likomato luntä (*pe-
 tromyzon branchialis*). —koun uta l.
 —koonnun ntua v. blötän, bli blött.
 —iotan ttää v. blöta, röta. —iottelen
 tella s. blöta ſmåningom. —iotus ukſen
 s. blötning. —iotutan ttää v. låta blöta.
 Lilli in s. fiſſunge.
 Lillin ia v. flyta på ytan. —itan ttää v.
 lätt framſtälla. —ittelen tella s. bril-
 lo, quattr.
 Lillikka kan l. —lukka kan s. jungfru-
 bär, färingbär (*rubus saxatilis*).
 Lilla un s. lillun marja = lillukka.
 Lilu un s. barnleſſaf.
 Lima an s. gyttja, äſja, pilört, ſtäfte-
 gräs (*sagittaria sagittifolia*), ſafwelbun
 (s), jaa limapuoleen blir på eſters

fälſken, limalehti-koivu hönghjört. —ainen
 isen s. gyttjig, ſlammig. —akoitsen ta
 v. v. wiſſa ſig hal, vara ſalſt. —akka
 kan l. —aska an s. ſlem, äſja, watten-
 blomning, ſonkemoſſa (*fontinalis anti-
 pyretica*), s. flibbig. —askainen isen s.
 gyttjig, flibbig.
 Limi in s. flint, fogning med lanterna
 l. äubarna på hwarandra. —itysten
adv. med äubarna l. lanterna dubbelt
 öfwer hwarandra.
 Liminka ngan s. Limingo ſeden.
 Limma an s. andmat (*lemna polyrhiza*).
 Limo on s. ungt löſträd. —okisto on s.
 ſkog af unga löſträn. —ottelen tella s.
 ſmåningom bli molnbelädd l. antaga
 annat utſeende, öfwertala, löda.
 Limpore een = kaistare.
 Limppa pan s. ngt ſuett, ſteſt, —jalka
 ſuettſot.
 Limppu pan s. limpa.
 Linsio on s. ſluta.
 Linkerö on s. ſlingrande, s. ſtingerbult.
 —oitsen tä s. ſlingra, rulla, ſpringa
 vullande.
 Linkka kan l. —nka ngan s. brantſlip-
 pa utför hwiſſen watten faller i förö.
 Linkku kun s. flinta, —veitsi fälſknif.
 Linko ngon s. ſlunga. —ngon nkoa l.
 —nkoon ngota v. ſlunga. —oja an s.
 ſlungare. —oilen lla v. ſlunga fortſa-
 rande. —ngotan ttää v. ſlunga, faſta
 långt, gå ſnabbt. —ngotus ukſen s.
 ſlungning. —ngottelen tella s. ſlunga
 fortſarande, lunka ſnabbt. —oun uta l.
 —ounnun ntua s. bli ſlungad, ſlungas.
 Linkutan ttää s. linfa.
 Linna an s. flott, fäſte, fäſtning. —anen
 ſen *dim.* liſet fäſte, olla linnasilla ſe-
 fa ett ſlags bollſpel. —nnoitan ttää l.
 —nnoitsen ta s. beſäfta. —nnoitus uk-
 ſen s. beſäftning, fäſte. —alainen isen
 s. flottſbo, flottſinnewånare. —nnuo
 een s. beſäftning.
 Linnikko kon s. ſlöja, ſlor.
 Linta nnan s. tjock mjölkwålling, falſ-
 dryck.
 Lintti tin s. hjortron. —ntikka kan s.
 jungfrubär = lillukka = lintukka.
 Lintu nnun s. fogel, linnun rata winſt

tergata, l. koto sybwest (bit flyttfog-larna fata), l. kotolainen dverg, linnun lerne återröt (*fumaria officinalis*), linnun herne träskwider (*vicia cracca*), linnun silmä ängsnejlisa (*dianthus deltoides*), linnun tattari trampgräs (*polygonum aviculare*), lintuhaukka falk. -unen sen *dim.* liten fogel. -uinen isen *a.* fogelrif. -nnusto on *a.* fogel-föck, fogelställe. -nnustan aa *v.* fånga l. stjuta foglar. -nnustus ukxen *s.* fogelsfänge. -nnustaja an *s.* fogelsfångare. -nnustelen lla *v.* idå fogelsfänge.

Lintukka kan = lillukka = lintikka.

Liperi in *s.* librida (*ligustrum vulgare*), libelits soffan.

Lipas se lippaa.

Lipisen stå *v.* barra, dalkra.

Lipia an *s.* lut, *a.* hal, flippig, smibig, rörlig, listig, lipia terä hwaft skarvt bett, lipiäsuola alfali, -kielinen smidsrande, smilande. -äinen isen *dim.* lut, *a.* hal *v.* f. w. -piöitan ttaa *v.* luta. -pakka kan *a.* flippig, flygtig, ostabig, *s.* ghytja, halfa, flinta, yoliipakka läderlapp. -pakkainen isen l -ponen sen *a.* flippig, hal. -ilaari in *s.* pladdrare, smilare. -vin piä l. -peen vetä *v.* flinta, halfa. -pimatoin ttöman *a.* som ej flintar eller bedrages. -pasen sta *v.* snutta wid, widröra lätt. -vetan ttaa *v.* wara flippig, hal, förorsafa flintning. -itan ttaa *v.* fasta med krafft, gå löst på. -patan ttaa l. -potan ttaa l. -pottelen tella *v.* pladdra, tjuga (lipaan, liva, lippo).

Lipo *prt.* eller, lipo . . . lipo autinsgen . . . eller.

Lipokas kkaan *s.* qwinnofto af ett stycke läder med som blott i hälen och tåändan.

Lippa pan *s.* pressfrage, hattstärm.

Lipperoinen isen *a.* hal, smibig, skälmst (lipia).

Lippi pin *s.* näfwerstef, dryckesfärl af näfwer.

Lippo pon *s.* häf. -pon ppoa *v.* häfwa. -pasen sta *v.* häfwa hastigt, sluka, sluka hastigt, lipasee suuta sijäl sig en tby (lipia).

Lippu pun *s.* wimpel, flagga, fana. -ulai-

nen isen *s.* hörande under fana l. flagga. -pun ppoa l. -puun vuta *v.* fladdra. -putan ttaa *v.* låta fladdra, wifta, tuli liputtaa lågan fladdrar, kieliliputtaa tungan pladdrar. -putteletella *v.* fortfarande ha att fladdra, wifta. -putus ukxen *s.* fladder, wiftning (lipu).

Liprakka kan = lipakka.

Lipsaan sata *v.* halfa. -sahdan htaa *v.* flinta. -sahutan ttaa *v.* komma att flinta.

Lipsu un *s.* ståta (klihta, lihta). -uun uta l. -utan ttaa *v.* ståta.

Lipu vun *s.* halfa, lipukieli hal, qwid tunga. -vun pua l. -puun vuta *v.* glida, strida, halfa (lippu).

Lirppu, -pun, -putan = lerppa m. fl.

Lirajan l. -raan rata l. -risen stå *v.* rinna satta forlande. -ru un l. -rinä an *s.* satta forl. -ristan aa l. -ritan l. -ristytän ttaa l. -ristelen tella *v.* åstabkomma satta forl. -rahdan htaa l. -rahutan l. -ratan ttaa *v.* åstabkomma plöfligt ett satta forl. -raus ukxen *s.* plöfligt satta forl (liiru).

Liro on *s.* ett slags becaffin.

Lirpakka kan *s.* tanflös pladbrare.

Liska an *s.* mårdfälla.

Liskin imen *s.* stopa, stofwel (viskin).

Lisko on *s.* stida.

Lisma an *s.* hampfli (listio).

Lissinki ngin = lessinki.

Lista an l. -te een l. -to on l. -takko kon *s.* list (liista), suuliste efter rätt, desert.

Listin imen *s.* fti (lisma).

Listin iä l. -ton oa *v.* stära bort blaster och rötter af rostwor.

Lisu un *s.* brarenpanka.

Lisa an *s.* tillöfning, tillwärt, panna lisään lägga till. -ään ata *v.* föröfa, tillägga, fortståta. -äys ukxen *s.* tillägg. -äämys yksen *s.* föröfning. -älen *adr.* -äilen lla *v.* föröfa smidnågom. -äyn ytä l. -äydyt ytyä l. -äänyn nytä l. -senen setä *v.* tilltaga, föröfas. -ääntymys yksen *s.* tillwärt. -ännän ntaa l. -äänän ttaa *v.* låta föröfas, ha att tilltaga, föröfa. -äämys l. -ätyy yksen *s.* tillägg, följnad, för-

plement. —*annamen isen a. tillfatt, supplementariff.*

Liikain amen *s. ofdd aferteg.*

Liikon oa *s. fluka glupst. —kassen sta s. fluka hastigt och glupst. —kaus uk-sen s. hastig slutning.*

Lito don *s. knippe, bundt. —don toa l. —toon dota s. lägga i knippor. —ous uk-sen s. knippning.*

Litsa an *s. mårbfälla (liska). —aan ata l. —son oa s. flamma, froga. —sotan ttaa s. låta flamma, frama. —saudun utua s. bli flämb, frosgad, plattas. —aka an a. flämbad.*

Litsotan ttaa *s. smacka.*

Littia an *s. platt. —tteyn yä s. asplatas. —tistan aa s. platta, frysta, sam-mantypa. —tistys yksen s. hopplattning, sammantypning. —tistelen lla s. hopplatta småningom. —tistyn ya s. bli hopplattad. —tteys yden s. plattghet.*

Litta tun = littia.

Littori in = lisu.

Litu dun l. —ukka an *s. platt ting, flif, rimfa, braxenpauka (lisu), tunn omogen flida, nådrosblad, pikkulitukka andmat (lemna polyrrhisu). —uskainen isen a. platt (latuskainen, littia).*

Liustelen lla *s. handtera ngt mjukt.*

Liva an *s. Rittauen.*

Liuhutan ttaa *s. gifwa fart, låta fara ilande. —htelen hdella s. fara lätt, fläba fram, fråla (liukahutan).*

Liud... se liut...

Liuha an *s. öfar. —aan ata s. öfa.*

Liuhadhan htaa = livadhan.

Liuhailen lla *s. wräba munnen och träl-la, gå sorglös omkring.*

Liuhastelen lla l. —hakoitsen ta *s. smila, smefa. —hastus uk-sen s. smefning.*

Liuhki in *s. gräbde.*

Liuhon oa *s. rifwa, flösa. —haisen sta s. rifwa, flösa hastigt, ryda ett stycke ifrån ngt. —huun uta s. rifwas, flösa, förfalla.*

Liuhodon htoa *s. flä omkring sig, smålla till.*

Liuhun ua *s. flabdra, flyga omkring, —llänas. —uainen isen a. sväsfwande, flabbrande. —p. för asplab. —utan ttaa s. låta flabdra, ha att sväsfwa (lie-hun, liuhon).*

Liukeen l. —kenen lineta l. —iukennun nua l. —iukuun iu'uta *s. blötna, wefna, upplöfas, försmästa, förfälla, liha liukee luista, niini puusta töttet lösnar ifrån benen, baset ifrån trädet.*

Liukas kkaan *s. hal, glatt, snabb, smidig, listig. —kkaus uden s. halhet. —kkaasti ad. halt, qwidt. —ahdan htaa l. —ahdun htaa l. —astun ua s. flinta, halfa. —ahdus l. —astus uk-sen s. flintning, halfning, fetwridning. —astelen lla s. halfa fortfarande, tala med hal tunga, smila, smidra. —astelia an s. smidrare. —ahutan l. —ahutan ttaa s. göra hal, låta flinta, halfta hastigt, slänga med fart. —kun kkua s. glida på halfa, strinna.*

Liukkoon kota *s. ströfwa omkring.*

Liuku liu'un *s. ströfwa, nådwerdrickfärl, nådwerfur, laskea liukua strinna. —iu'on iukoa l. —iu'un iukua s. strinna (liukae).*

Liula an *s. liten bit.*

Liuma an = lauma.

Liuttelen tella = liuhtelen.

Liura un *s. lafunge.*

Liuska an *s. flif, flifwa, —hivi fliffersten —anen sen l. —ale sen dim liten rimsfa. —ainen isen a. fliftig, rimfig, fransig, af rimfor. —kon oa s. flära rimsfor, spjålfa.*

Liukahdan htaa *s. flinta. —htelen hdel-la s. halfta, flinta ofta. —kahutan l. —kautan ttaa s. låta flinta, göra ngt snabbt, liiton liukahutti flöt ett hastigt förbund (luiskahdan).*

Liustin ia = luistin.

Liusu un *s. sluttande, menes liusuun går på sned. —un ua s. bli slutt, slutta.*

Liuta dan *s. fena = liutasuoni; liuta-ihminen smidrare.*

Liuto don *s. liutojaa utfliten swag is.*

Liutu dun *s. trefantig halsbuk.*

Liudan utua *s. wefna, uppmjufas, utmattas, förtäras, förfälla.*

Liuvutan ttaa = liukahutan.

Liuvannan ntaa *s. upplösa (liukeen).*

Liva an *s. flem, flippighet. —akka kan s. hal, flippig. —akasti ad. halt, flippigt. —ahdan htaa s. flinta, lla, fly blirtsnabbt. —vaus uk-sen s. flinta*

ning, ögonblicklig framfart. -astus va l. -vistyn l. -vestyn yä v. flinta. -venen vetä v. bli hal, slirrig. -akaskkaan a. haltig, blirf snabb. -astelen lla l. -vistelen lla v. flinta ofta, wara hal, falf. -vautan ttaa l. -vauttelen tella v. göra hal, ögonblickligt ila förbi (liukas, liiva).

Liveri in a. alldeles smal och lång.

Liverran rtaa l. -rtelen rrella l. -roit-sen tä v. qwitter. -rrys yksen a. qwitter.

Livitan ttaa = lipitan se lipia.

Livosniekka kan a. gräddnåda.

Livotan ttaa l. -ttelen tella = liotan, liottelen se liko.

Livutan ttaa v. friuna, glida, göra lätt.

Lohdun htua v. vederqvickas, hugswalas, tröstas. -ullinen isen a. hugnelig, tröstlig. -ullisuus uuden a. hugnelighet. -ullisesti adv. tröstligt. -utoin itoman a. otröstlig. -uttomus uuden v. otröstlighet. -uttomasti adv. otröstligt. -utan ttaa v. trösta. -utus uksen a. hugnad, tröst. -uttelen tella v. trösta fortfarande. -uttaja an a. tröstare, hugswatere.

Lohi hen a. lax, lohikarme drake, nousul. uppgångslar, laakul. nedgångslar. lohikukka falfäsa (*caltha palustris*), färrspira, liemarg (*pedicularis palustris*), lohenniekka larjorell. -inen isen a. laxrif, af lax. -ketoin ttoman a. utan lax.

Lohja an a. Lojo socken.

Lohko hon a. lösgjordt stycke, soppa med rostnycken uti, lohkojako storstifte, lohkokunta stifteslag. -kare een a. stort affstikt stycke, flump. -hon hkoa v. affräva, spjälka, utbräta stycken. -kaisen sta v. affstilla hastigt ett stycke. -kaistus uksen a. styckes hastiga affstijning, utspångning. -lkoon hola v. utspångna stycken. -koilen l. -kailen l. -koskelen lla v. utspångna, spräda flera stycken. -lkeen hjeta v. lösgva i stycken, språngas, sprädas, lohkee rinnasta l. rinta lohkee slem lognar från bröstet. -keilen l. -kielen lla v. spräda i många stycken, smulas, falla i stycken, den ena efter den andra. -hjen-nainen isen a. sprädd, a. lögnadt stycke, fragment.

Lohmu un a. vräffling. -min ia v. göra värdsloft, slå, stära m. m.

Lohna an l. -nikko kon v. ett slags släde. Loho on a. öppet gap, lohosuu öppet gap, ep. för den som sitter och gäspar. -otan ttaa v. tala med widöppen mun, göra värdsloft. -otus uksen a. såbant tal.

Lohtaan hdata = hohdan htua.

Lohtaja an a. Lohed socken.

Loi in a. trög, lättjefull (lojo). -inen isen a. lättjefull, a. inhyssing (loisi).

Loihdin htia v. trossa. -hde hteen pt. -teet trollformler. -htu hdun l. -hto hdon a. trolleri, trolldom, loihdurno trollfång, loihdosanat besvärjelseord, loihtojuoma trolldryck. -htia an a. besvärjare (loitsin).

Loihe imp. 3 p. af laon ref. fleg sig på, började.

Loikkaan kata a. smänga, wiäta.

Loikka kan a. lägsuttande.

Loikkari in a. lång stryfare, vräffling, politiefarl.

Loikki kin a. pistre, antaa loikkiin l. loikkia gifwa på ryggen.

Loikin kkia v. spotta flumfar. -kun kkua v. hänga ned släpigt, kuola loikkau suusta bräglet hänger ned från mun. -kutan ttaa v. låta nedhänga släpigt, smalta, spotta flumfar. -kahdan htua v. hastigt spotta en flum, häfwa, hälla, falla. -kahdalen hdella v. spotta ofta, häfwa fortfarande, liekki loikkah-teli ovesta maäor af lågor häfde sig ur dörren. -kantan aa v. häfwa fram, sätta fram hastigt.

Loikko kon a. ösfarl af nästver, riswa. -onen sen dim. litet ösfarl.

Loiko on a. långsträckt vräfande ställning, loikonansa långsträckt. -oon ola l. -oilen lla v. vräta sig långsträckt. -kero on l. -kare een l. -kuri in a. lång vräffling, lång stryfare, ep. för orm, laskea loikuria prata historier. -kerran rtaal. -kerrehdan htia l. -kertelen rrella a. strida långsträckt framåt, tråla, slingra sig fram.

Loikkoon kota v. springa med långa steg, stutta.

Loile on a. bäl, lullande fång. -anen

ttaa = loittutan. -öttelen tella = loittutelen.

Loilu un s. lallante fäng. -un ua v. fänga lullande. -utan ttaa v. äftads fönuna fäden fäng. -utus ukxen s. lullande fäng. -uttelen tella v. tälla. Loima an s. heb. Loimaa Loimijoki foden (loimauu).

Loimi men s. ränning, hästtädde, loimipuut adr. loinpuut ränningssredskap (luon). -meva an l. -mekas l. -mikas kksan a. som har grof, stark ränning. -illinen isen a. förtebb med hästtädde. -inen isen a. ht. ränning. -metoin ttoiman a. utan ränning l. hästtädde.

Loimuun uta v. låga startt. -mottelen tella v. låga, flamma fortfarande. -mahdan tttaa v. låga upp hastigt, tasta fig, storta (leimaan).

Loira an s. låstigel, flötkast.

Loiraan rata v. stöta, vrästa fig. -ramoinen sen s. vräffling. -rotan tttaa v. släpa l. hänga efter. -rottelen tella v. vrästa fig, stryka lat omkring.

Loiro on v. grof sand, grus.

Loisi in v. inhyffing = loismies (loinen, loi). -io on s. fufelgäst, parasit.

Loiskaan kata v. plästa, sqwalpa. -kaus ukxen s. pläst. -kahdan tttaa v. plästa till hastigt, plumsa. -kahtelen hdella v. plästa hastigt flera ggr. -kin ia l. -kun ua v. plästa fortfarande, framslä. -kte een l. -kina an s. fortfarande pläst, framthel. -kutan tttaa l. -kuttelen tella v. äftadsfönna pläst, framslä på. -kutus ukxen s. plästande, framslände.

Loistua aa v. tysa, fläta, trifwas, lyctas. -to on l. -te een v. glans, flen. -to va an l. -teinen isen a. tylfande, glansfull. -tun ua v. trifwas, antaga glans. -telen lla v. glänfa smätt.

Loitto on s. vräffling.

Loitin ia v. trossa. -ia an s. trossfart, besvärjare (loihdin).

Loittava an a. fladlig, s. fladlig saf.

Loittia ttia = lonia.

Loitti tin = loikki.

Loitto ton a. långsluttande, löstwinad, aflägsen. pl. -tot trån på hwilka fäden i riet fortas, loitos långt bort (= bu-

sa), loittona (= kaukana) fjerran, loittoa fjerran tfrån, komp. loittompi mer sluttande, mer aflägsen. -tekali ado. aflägsen. -osa an l. -ova an a. mycket långsluttande, aflägsen.

Loiva aa v. långgränd, sluttande. -vaan vata v. göra slutt, slutta, göra ngt med lätthet.

Lojo on a. långsträckt, liggande af lättja. -ju un s. vräffande ställning. -otan tttaa l. -öttelen tella l. -jun ua v. ligga långt, göra ngt enformigt, vrästa fig. -otus ukxen s. sådant liggande. -juun jota v. strifa med full häls.

Loka oan s. smuts, träd, lokakuu oktober månad, lokakeima bollerbjörnsfäst (trollius europaeus). -ainen isen a. smutfig, trädfig. -aisuus auden s. smutsighet, trädighet. -aisesti ado. smutstigt. -okaan oala v. smutsa, träda. -aisen sta v. smutsa hastigt.

Lokero on s. gömste, vrå, fula. -vinea isen a. full med kulor, gömsten. -oit sen ta a. släpa sig fram långsamt.

Lokerran rttaa v. stäta, värsta, gnaga, slafwa.

Lokka kon = lokki.

Lokki kin s. stämde. -koten tttaa v. strifa som en stämde.

Lokko kon s. tofs, hanippa en lokolla hamyaret hänger, lutar.

Loko lo'on a. ihäligghet, lokokuovineh leipa ihäligt bröd.

Loksa an s. vrå, trängt ställe.

Loihi in s. bortflamad menniska, kölp.

-llo on a. flemad, länge diad. -llohan tttaa l. -llohtelen tella v. flemma, waga på armaria, gräta tjtande. -llohtus ukxen v. waggning, stut.

Loma an s. mellaurum, springa, grov, fallt, mellantid, lebigghet, grufwa, lomalaute falsadt bräde, ei ole tommaa har ei grov, lebigghet, loma-aika mellantid, lebigghet, asia kay lomiansa myöten safen går i sin ordning, sermet sormien lomahan singrarna i singrars mellaurum l. i singrars ingröpsning, luojan sormien lomitus genom flaparns singlar, aikalomasta l. komittain l. lomispästä underfundom, lomittain, lomastusten, lomakutten, lo-

matuksia fals mot fals, tant mot tant, fjära mot fjära. -mo om l. -monen een *dem.* lomolauta falsadt bräde. -makko kon l. -makka kan l. -me een s. hälla, kivien lomakka stenbrott, pane laudat lomakkoon l. lomakkoin sätt bräderna sida wid sida, lomakkohon loughuta stöt emellan, sätta in i melslantummiet. -mainen l. -moinen l. -meinen isen s. falsad, urhållad, försebb med springor, grovig. -mistun ua s. så springor, gropar, gisna. -meen meta l. -mistan aa v. göra springor, göra bulig, urhålla. -mahdan htaa v. plöteligt komma emellan.

Lomajan aa v. bullra, tala högt, ramla på.

Lommaan ata = lompaan.

Lommotan ttaa v. öppna, utbreda, utsträcka.

Lompaan mmata v. tabla, bastala. -paus ukeen s. tabel, bastal.

Lompalo on s. bredt och strömfritt ställe uti floder, sund.

Lomperi in l. -mppi pin l. -pus uk-sen s. lätting, vrålling. -pottelen l. -pistelen l. -mpustelen lla v. gå och vråla sig, bröla, söla, wara lat.

Lompakka kan s. plånbok.

Lomputan ttaa s. lunfa.

Lonikka kan a. dålig, lat. -ikki kin s. dålig håst.

Lonin ia v. wälja ur hopen, tabla, ned-sätta.

Lonitan ttaa v. sträffa, wäsna.

Lonka ngan l. -nkka kan l. -nkko kon s. höst, moln wid horisonten bebådande regn, sned lutande ställning, half-öppen, lonkkoparta långt nebhängande strågg, lonkalsine långslutt wäg, lugn wäg, dñning, lonkkopuoli lam i ena ron. -ngas nkaan s. höst. -ngun nkua l. -nkun nkua v. hänga löst, wara halföppen, sträffa som forpen (ronkun), sträffa, snada. -gutan l. -nkutan ttaa v. åstadkomma snadning, snada på, spränga, gunga något nebhängande. -nkaan ngata l. -nkkaan kata v. gå lutad mot ena höften, halta, draga långsamt åt sig. -hkaalen *adr.* -nhkaalen lla v. halta smått på ena höften, lunfa. -ngabdan l. -kahdan htaa

v. luta hastigt på höften, snafwa, öppna hastigt litet, snada till hastigt. -ngon nkoa l. -kon kkoa l. -ngotan l. -nkotan ttaa v. gå stultande lutad på höften, öppna på dörren. -nkotus l. -ngotus uk-sen s. stultning, öppning. -ngottelen l. -nkottelen lla v. ryda af och an, öppna och tillsluta, longottele luomia blinka med ögonlocken. -nhutan l. -nhautan ttaa v. ryda hastigt på dörren till öppning, stjuta åt sidan. -kehdin htia v. öppna smått, lunfa.

Lonotan ttaa v. göra ngt i en sträcka, fortfarande.

Lonsa an s. ställe för att undanlägga ngt, påde, hög.

Lonsun ua v. röra af och an.

Lontto nnon s. häfsång.

Lonttaan tata l. -ttailen lla v. blanda, lägga ihop. -ntto ton s. liten upphöjning, grovigt ställe.

Looja an s. läda.

Loonatti tin s. häftmånglare.

Lopatan ttaa l. -perran rtaa l. -rtelen rrella v. pladdra. -pisen ata v. snada, smattra. -pina an s. snack, smatter.

Lopotti tin s. förstad.

Loppa pan s. ngt hängande, -korva hängande öra, -huuli hängläpp (luppa). Loppailen lla v. regna blidsnö. -pakka s. blidsnö med snöglopp.

Loppi pen s. hörn, knut, Lopen pitä Loppis soffen. -inen isen s. hörnig. -ppiainen isen s. trettondag (loppa).

Loppu pun s. slut, ände, lopuksi till slut, *pl.* loput lemningar, rest. -pullinen isen s. slutlig. -pullisesti *adv.* slutligen. -putoin ttoman a. utan slut, ändelös. -puttomuus uuden s. ändelöshet. -puttomasti *adv.* ändelöst, utan slut. -puska an s. qwerblifwen rest, återstod. -pun ppua v. bli slut, ändas. -uvainen isen s. ändelig, slutande. -uvaisuus uuden s. slutande egenhet, ändelighet. -umatoin ttoman a. icke slutande, oändelig. -umattomuus uuden s. oändelighet. -umattomasti *adv.* oändeligen, utan att sluta. -pen *adv.* öfvermåttan, alltför, alldeles. -pen ppea l. -pio ppia v. komma till änd

ban, få l. göra slut. -petan itaa v. göra slut, sluta, avsluta. -petus uksen l. -pete tteen s. avslutning, slutgörning. -pettaja an s. avslutare. -pin ppimen s. slutningewerking, lopinpuut hwarmed wäsnigen avslutas.

Lopsu un s. pladdrare. -ulan itaa v. smacca, suacca, glässa. -utos oksen s. pladder. -sahdan htaa v. glässa hastigt, smacca en gång.

Lorisen sta v. sorla, prata tanflost. -ina an s. sorl, löst prat. -rahdan htaa v. sorla hastigt (lorun).

Loritan itaa l. -ikoisen ita v. banna med småbande, knota. -ittaja an s. bannare. -tus uksen s. knot, bannande. -tellen tella v. knota smått, tråta vå ngu.

Lorotan itaa l. -tellen tella s. göra något enformigt. -tus uksen s. enformigt görande.

Lorpottelen tella = lorputtelen.

Lorpun ppua, -putan itaa, -puttelen tella, -putus uksen = lerpun m. fl. Lortti tin s. trindt aflängt stycke, sp. för elast barn (släpp), obugling.

Lorun ua v. sorla, rinna, glida utför. -ru un s. sorl, sladder, prat, saga, profan wisa, laskee loruja skämtar, sladdrar, sjunger, lorun laskia skämtare, gyllare. -uinen isen l. -ullinen isen s. pratsam, skämtsam. -uun ruta v. skämta, prata, sjunga. -utan itaa v. låta sorla, rinna, rulla utför, sladder. -utus uksen s. sladder, prat. -uttelen tella v. låta sorla smått, sladder fortfarande, tralla.

Lorvi in s. obugling, wexling.

Losa an, -aan ata, -ahdan htaa, -ah-telen hdella = lusa m. fl.

Losainen isen s. skroflig.

Loskaan kata v. smälla, klasta, plasta, prata tanflost, syö loskaa åter glupst (så att det ljuder klastande). -kennan ntaa v. smacca, plasta. -kahdan htaa v. skadkomma en smäll, plasta till hastigt. -kun ua v. smälla, plasta fortfarande. -kutan itaa v. skadkomma ett fortfarande smällande, plasta, klasta, glässa.

Loso on s. reswa, flytta, ymnighet, losopaikka balsanting emellan backar,

losolta ymnigt. -ohka kan s. löms springa, losokka-pihka kåda i en springa, sin, god kåda, losokka-rihma st. godt band.

Losos oksen s. tillja, balt.

Lossa an s. snöglopp.

Lossero on s. fista, koffert.

Lossi in s. färja, färjställe, vräm.

Losu un s. pladdrare. -uun uta v. pladdra.

Lotakko kon s. wattuutt.

Lotaan l. -tajan aa l. -tisen sta v. rasla, framla, klasta, rattast lotaja-vat karran raslar (t. ex. af lösning i fogningar), lotasi rantoja for strapaude, klastande långsmed stränderna. -tasen sta v. rasla hastigt, en gång, stöta emot med rasel, laulas lotasi röt till med sång. -tina an s. rasel, frammel.

Lotea an s. glupst, rast. -asti ado. glupst.

Lotikko kon s. stenig, ojemn, dålig mark, obugling. -koisen ta v. fara öfver sådan mark, göra ngt obugligt, rassa ihov, fuska.

Lotja an s. lastbåt. -aan ata v. föra med lastbåt.

Lotka an l. -ko on s. lös, ospåund, löst hängande. -kerran rtaa v. vara lös och rörlig. -kistan sa v. göra lös, nedspänna, släppa efter. -kistun ua v. bli lös, förslappas, släppas efter. -kotan itaa v. gd, röra lös, swanfig, slapp. -kottelen l. -kuttelen tella v. vara i långsam swantig rörelse, släta långsamt. -kotus uksen s. långsam rörelse, släktning.

Lotkaisen sta v. swälja glupst och hastigt.

-kin ia v. swälja glupst fortfarande.

Lotma an s. bält.

Lottero on s. återtappa i fogen.

Lotti tin, -tto ton = lotka, lotko.

Lotukka kan s. låg hydda.

Lotvo on l. -vana an = lotka.

Loue een = louve.

Loubi hen l. -he een s. stor sten, Louhisaari Billnäs. -hikko l. -heikko kon s. få lle fullt med större stenar, stenhöster. -hinen l. -heinen l. -hikoinen isen s. fall med stora stenar, stenig. -hos oksen s. stembrett.

Louhin *ia* *v.* gnaga (sdfom hemb), froga, bryta. -*iaa* *an* *s.* gnaguing, frokning.

Louhka *an* *a.* godwillig, försontlig.

Louhdun *htaa* *v.* upplösa. -*hdun* *htua* *v.* upptina, upplösas (louhdun).

Loukaan *kata* *v.* återfalla. -*kaus* *uk-* *sen* *s.* återfall. -*kahdan* *htaa* *v.* ha-
stigt påförmis, träffa oförmobadt. -*kah-*
telen *hdella* *v.* framla, gifwa fortfa-
rande doft ljud. -*kautan* *htaa* *v.* stöta,
froga tillsammans (loukkaan).

Loukero *on* = louhikko.

Loukas *kkaan* *s.* falla för större djur
(björn, warg).

Loukas *kkaan* *l.* -*kko* *kon* *s.* wrd, hål,
öppning.

Loukkaan *kata* *v.* stöta, genom stötning
stada, förnärma, halla loukkaa frosten
stadar, kunnaisa loukkaava återörig.
-*kkaun* *uta* *l.* -*kkaannun* *nita* *v.* stöta
sig, bli stött, förolämpas. -*kkaus* *uk-*
sen *s.* stöt, anstöt. förolämpning. -*kkae-*
len *adr.* -*kkailen* *lla* *v.* stöta smätt,
förnärma. -*kkautan* *l.* -*kkahutan* *htaa*
v. låta stöta, stöta hastigt, stussa emot,
plötsligt förnärma. -*kon* *kkoa* *s.* stöta
hårdt, starkt, ofta.

Loukkeinen *isen* = louhikoinen.

Loukki *kin* = lokki.

Loukku *ken* *s.* lin *l.* hampbräda, stäta,
(loukko). -*unen* *sen* *dim.* liten bräda,
olta loukkusilla leta enstags lek. -*kun*
kkua *v.* släpa säsom en linbräda. -*ku-*
tan *htaa* *v.* bräda. -*kutus* *uksen* *s.* bräff-
ning. -*kuttelen* *tella* *v.* bräda småning-
om, froga, söndra. -*kuttaja* *an* *l.* -*kut-*
telia *an* *s.* bräffare.

Louna *an* *l.* -*as* *aan* *s.* middag, sydväst,
pidan lounaa håller middagero, louna-
natuuli sydvästwind, päivä on louna-
naalla solen är i sydväst. -*ainen* *isen*
s. sydvästlig, middag. -*allinen* *isen*
s. ht. middag, sydväst, syo lounallista
äter middag. -*aan* *ata* *l.* -*ailen* *lla*
v. hålla middagero. -*ahdan* *htaa* *v.*
saga sig hastig middagero, middag.
hur. -*nehdin* *htia* *v.* ha middagero.

Loune *een* *s.* erättning.

Louru *un* *s.* smalt, trångt ställe.

Loukun *un* *v.* framla, släpa. -*utan*
htaa *v.* åstadkomma framme, släpa.

-*uttaja* *an* *s.* framläte, louhelaiden
loukuttaja läffneus framläte, *ep.* för
froga.

Loude *leen* *s.* flygd (fläde, segel m. m.
som på windfida upprekas *l.* under för
beskåffor utbredas).

Louve *een* *s.* hafstrut (*larus marinus*).
Loverran *rtaa*, -*rtelen* *rrella*, -*rus* *uk-*
sen = lopatan m. fl. (lovi).

Lovi *ven* *s.* stära, stära, eflas, langeta
loveen falla i eflas. -*inen* *isen* *dim.*
liten stära. -*veinen* *l.* -*vinen* *isen* *a.*
full af stäror. -*vellinen* *isen* *l.* -*vi-*
kas *kkaan* *s.* som har stäror. -*vistan*
aa *l.* -*verran* *rtaa* *v.* göra stäror.
-*vistus* *l.* -*verrus* *uksen* *s.* stäring
af stäror. -*vistelen* *lla* *l.* -*vertelen*
rrella *v.* göra små stäror. -*veaan*
veta *v.* få stära, förminstas, aftaga.
-*vaus* *uksen* *s.* förlust, stada. -*veikko*
kon *s.* håffullhet, berg fullt af grotter.

Luaslauta *s.* foderbräde utanpå ugn.

Lud se lut

Lue se luko.

Luha *an* *s.* väffedesslawa.

Luhi *in* *l.* -*ho* *on* *s.* froghat ting, hälla
frase. -*isen* *sta* *v.* framla och förfalla,
froghas med doft ljud. -*istun* *ua* *v.* fro-
sas, förfalla.

Luhjaan *jata* *v.* gå och stöta, bräla.
-*ja* *an* *l.* -*jus* *uksen* *s.* bröl, tölp (nah-
jaan, nuhja).

Luhmostelen *lla* *v.* wräfas.

Lubo *on* *s.* stada.

Luhia *hdan* *s.* starräng, -*heima* *starrhö*
(*carer*), luhitakaali ängsträse (*cardu-
ne pratensis*). -*ainen* *igen* *s.* starrig;
starrbewart. -*hdikka* *kan* *l.* -*kas* *khaan*
s. återbär (*rubus arcticus*).

Luhti *hdin* *s.* loft. -*hdin* *htia* *v.* besöta
l. wistas i loft.

Luhhon *htaa* *v.* froga (luhi).

Luihahan *htaa* = luikahan (luikas).
Luihkaan *kata* *v.* frisa, ropa högt.
-*aus* *uksen* *s.* fri. -*kin* *ia* *v.* frisa
fortfarande. -*kaelen* *adr.* -*kailen* *lla* *v.*
frisa smätt, då och då. -*kasen* *sta* *v.*
frisa hastigt.

Luihu *un* *s.* hemlighetsfull, illhörig, doft.
Luijaan *jata* *v.* slutta, städa ned med ut-
sträckt hals. -*jottelen* *tella* *s.* städa ned.

-jokes kkaan *s.* nedstädande med ut-
fräckt hals.

Luika = luiko.

Luikka kan *s.* tyglig vind, ängsull (*erio-
phorum*), piirtol. ängdun (*er. vagina-
tum*).

Luikas kkaan *s.* hal. -kaasti *adv.* hållt.
-kkaan kata l. -kkaelen lla *s.* smyg-
ga sig satta framåt, inmunga sig,
grifa (luikkaan). -kahdan htaa *s.* has-
tigt framrynga, stinta, slinka. -kah-
telen hdella l. -kin kkaa *s.* smygga
fram fortfarande, slinta. -kki kin *s.* smyg-
gare, smilare slinkare. -kuilen lla l.
-kistelen lla *s.* glutta, snila, bete sig lis-
tigt, hållt. -keen eta *s.* slinta. -koon eta
s. slinta, glida. -kerran rtaa l. -ker-
telen rrella l. -kerrehdan htaa *s.*
fräpa lätt, grida framåt slingrande,
så svingerbuttar. -kaskan aa *s.* göra
hal, lätt, luikaastihe lumpehele slank
l. svingade sig lätt på näckbladet. -kon
kkaa *s.* göra ngt lätt och rafft. -ku-
tan ttaa *s.* röra lätt l. satta på ngt.
-kuttelen tella *s.* fortfarande göra
ngt med lätthet, gå i gridande fart.
-kahutan l. -kkahutan l. -kauatan l.
-kkautan ttaa *s.* göra ngt hastigt och
lätt, lukon luisen luikahutti stätte
lätt (upp) beuläset (luikas, luikku).

Luikki kin = luikka.

Luikka kun *s.* lång lur. -kutan ttaa l.
-kuttelen tella *s.* blåsa på lur (luikas).

Luiko on *s.* swan.

Luiku, -uoin ida = luikka, luikutan.
Luimia ia *s.* så. pigga. -mahutan ttaa
s. så till hastigt, gifwa ett starkt slag.

Luimu un *s.* ngt nedböjdt, *s.* slanktig,
lönst, korvat luimussa öronen slafade
såsom på en arg häst. -mistan aa
l. -mistelen lla *s.* slota öronen såsom
en bitas färdig häst, wisa wresliga åt-
börder, bete sig arglistigt.

Lainen se luu.

Luippa pan *s.* ängsull (*erio-phorum*).

Luika an *s.* glatt, sluttande, *s.* lång.
slipsten, slängel. -kaan kata *s.* fara ned-
st, halka, glida, nappas om. -kelen lla
s. grida lätt, fara glidande fram. -kah-

dan htaa *s.* slinta. -kattelen hdella
s. slinta ofta. -kahutan ttaa *s.* låta
slinta, hastigt och lätt göra ngt, lem-
po tielle luikahutti hin onde slank
hastigt in på vägen. -kin ia *s.* glida,
grida lätt fram. -ke een *s.* hälfning,
glidning, hastig och lätt framfart. -kia
an *s.* glatt och böjlig, smidig (luikas).
Luisti in l. -in imen *s.* fridso. -in ia
l. -tan aa *s.* strinna, löpa på fridso,
reki luistaa släden strinner, far lätt
på halka. -telen l. -taelen lla *s.* åta
fridso af och an, fara på glatt is.
-to on *s.* fridsoåkning, halka, on luis-
tossa är på fridsoåkning l. är sluts-
tande, luistoreki ett slags släde. -tan
ua *s.* slinta, glida undan.

Luisu un *s.* sluttande *s.* utfall ut ett
träst, mede till forsling. -un ua *s.* bli
l. wara sluttande (luisu).

Luitelen lla = luistelen.

Luittu tun = loitto.

Luidun tua = liudun.

Luitun rtaa *s.* (liudun) utmattas, förtd-
ras, (luistun) slinta, (luu) bli benig,
afmagra.

Luja an *s.* fast, stark, tillförlitlig, mag-
st, lujasta kallasta af mässtigt gud.
-juus uuden *s.* fasthet, starkhet, håll-
barhet. -asti *adv.* fast, starkt, hållbart.
-jitan ttaa l. -jistan aa l. -joitan lla
l. -jennan nta *s.* göra stark, bestäta.
-jitus l. -joitus ukxen *s.* bestäning,
stärkning. -jittelen tella *s.* göra små-
ningom stark. -jenen jeta l. -jennun
ntua l. -joitun ttaa l. -jojanun ntua
s. bli stark, fast.

Lukava an *s.* förbehållsam, inbunden.

Luen lukea *s.* tälja, räkna, läsa, upp-
räkna, tillräkna, ätta, hålla före, ta-
xera, värdera, statta, lokenut mies
litterärt bildad man. -ukia an *s.* lä-
sare, lukiakunta läsewerld, läsande all-
mänhet. -uento nnon l. -uenta nnan
l. -ukemos ukxen *s.* läsning. -uku
unun *s.* räkning, antal, räknestap, läs-
ning, kapitel, lasken lukua räknar,
henkiluku folkräkning, census, folknum-
mer, teen lukua gör räknestap, pidan
lukua tar i akt, vaha luku siitä stor-
sak i det! otan lukuan tar i beräk-

ning, vanha, uusi luku gamla, nya
 stylen i kalender, lukusiat läsförhör,
 ruokaluku beräbön, kärmeen luku
 trollord mot ormbett. -unen sen *dim.*
pl. -set läsförhör. -uvutoin ttoman a.
 tallös, värdelös. -uvuttomous uuden
 a. tallöshet, värdelöshet. -uvuttomasti
adv. tallösti, värdelösti. -ukevainen isen
 a. som kan läsa, i läsaren. -kematoin
 ttoman a. som ej läser, än ej hunnit
 läsaren. -ueskelen lla o. smält räfna,
 läsa. -uetan ttaa o. ha att räfna, ha
 att läsa, förhöra. -uettaja an s. förs
 hörare. -uetus uksen s. uppräkring,
 förhör, examen. -uettelen tella o. upp
 räfna. -uettelemus uksen s. upprä
 ring. -uettelo on s. förteckning. -ue
 tutan ttaa o. läta förhöra.

Lukka kan s. lingon.

Lukkaan kata o. förebrä, tugga.

Lukkari in s. flodare, lukkaripuu i wäfs
 stol cylinderträdet fring hwilket den
 färdiga wäfsven lindas.

Lukkara an l. -ro on s. släthyswel.

Lukki kin s. husspindel, spårhund, spion,
 bränvinetillsmåfning (plukki).

Lukko kon l. -kku kun s. lås, esiluk
 lukku utanlås, lumen marja fettnops
 par (*sedum acre*), lukkuruoho läsgräs
 (*botrychium lunaria*). -onen sen *dim.*
 litet lås. -kullinen isen a. med lås
 försedd. -kutoin ttoman a. utan lås,
 olåst. -kin kkia l. -kitsen ta o. läsa,
 försegla. -kitus uksen s. läsning, för
 segling. -kkimatoin ttoman a. icke lās
 fande, olåst.

Luko uon s. liten djup dals, damm.

Luksutan = luskutan.

Lulla an s. ängsull (*erriophorum*).

Lulli in s. lullinkukka falfstef (*caltha
 polustris*).

Lullonen l. -llunen sen s. jernplåt för
 dörrhåse, *ep.* för björn = lallunen.

Lumi men s. snö, -reki l. -aura snös
 plog, lumen karvainen hwit, lumitirk
 ka = lumikko, lumitykky snöflock,
 lumikukka mjelstört, guldpudra (*chry
 sosepilium alternifolium*). -inen isen a.
 snöig, snöris, af snö gjord, lumisilla
 olo snöbollsfastning, olla lumisilla snö
 bollas. -metoin ttoman a. snölös.

-mettomous uuden s. snöbrist. -itaa
 ttaa o. snöa, fassa snö. -ittelen tella
 o. fassa snö, snöbollas. -itan ttaa l.
 -meudun utua o. bli nedsnöad, öfwer
 snöas. -ikki kin l. -ikko kon s. smä
 wessla (*austela nivolis*).

Lumikka kan s. badstypa (*anemone pul
 satilla*).

Lummaan ata o. battala.

Lumme se lumpe, lumpi.

Lumo on s. öronfusning, böfhet. -on oa
 l. -oon ota l. -oitsen ta l. -ohutan
 ttaa o. tjusa, bedöfwa, göra kånflöds,
 bedrä, förtrolla. -ous uksen s. be
 döfning, tjusning, förtrollning. -oja an
 s. förtrollare, tjusare. -oon uta o. bli
 bedöfwad, tjusad, förheras.

Lumme mpeen s. näckblad (*nymphaea*).

-mpehikko l. -mpeikko kon s. ställe
 bewärt med näckrosor.

Lumpi mmen s. öronfusning, böfhet.

-mpeus l. -mmehdus uksen s. bedöfning.

Lumpio on s. rund knopp, triäa i spinn
 rod, snäffäl, juustolumpio rund öst.
 -ioinen isen s. liten knopp.

Lumputan ttaa o. hoppa, bunka.

Lunastan aa o. återlösa, utlösa, lösa sig
 till ngt. -aja an s. återlösare. -tus
 uksen s. återlösning, utlösen. -tin
 imen s. lösen. -telen lla o. lösa smär
 ningom, ett efter annat. -nnas aan s.
pl. -aat lösen.

Lungan nkaa o. löfna lätt t. ex. nästet
 af björken.

Lunkaan ngata o. drifwa på fjö.

Lunki ngio s. syffonebarn.

Luntio on l. -oin omen s. länb (lan
 tio), lufsa, tur, luntiomarka genomwät.

Luntti tin s. lymmel.

Luo luon s. närhet, grannskap (ty
 kö), menee kirkon lao l. luokse l.
 luoksi går till kyrkans närhet, on
 luona är nära, hos, syö luotansa lihaa
 åter fött ifrån sin närhet, bredwid sig.
 -otanan sen *dim.* närhet, luotasella
 ifrån närheten. -ontelen nnella l.
 -uodun tua o. närma sig, sälla sig
 till, nalkas.

Luode se luote.

Luohkana an s. litet tråg hwari hafre
 bröd formas.

luoho on *s.* äfershwen (*agrostis spica ven-*
a) (kastikainen), paha luoho = luste.
luoju un = luisu.

Luokare een *s.* långt och smalt stycke.
Luokka kan *s.* lösa, släp, ou lasten luo-
kassa räfnas till barn. -kki kin *s.* lös-
ta, luokkinaköinen som har godt
utseende. -kastan aa *v.* lyckas, ha
framgång.

Luoko luovon *s.* hö på slag, luokopäivä
höupptagningsdag efter slag, wader
dag. -koon vota l. -koilen lla *v.*
räffa hö efter slag. -koomatoin ttoman
s. oräffad. -kooja an *s.* räffare. -koun
uta *v.* bli uppräffad, ligga länge på
slag, förberfwas på slag. -koudun utua
l. -kounnun ntua *v.* bli förberfwad
på slag. -koutan ttaa *v.* låta räffa.
Luola an *s.* fula. -likko kon *s.* sten-
hölder, ort med många grottor. -anen
sen *dim.* liten fula. -ainen isen *s.*
full med grottor, gropar.

Luon luoda *v.* göra början, ränna (wäf),
skap, bestämmas af ödet, fatta, l. suk-
kaa, verkkoa göra utkast till strumpa,
nät, l. kangasta ränna wäf, jumala
loi taivaan ja maan gud skapade himmel
och jord, luotu vika naturfel, luotu mi-
nulle af ödet bestämb för mig, luon sil-
mäni kastar mitt öga, l. ojae, kuoppaa
uppfasta dife, grep, l. navettaa utfas-
ta byngan från sähus, l. sontaa mäfa
bynga, kärme luo nahkansa ormen
affastar sitt finnu, luo varsansa kastar
sitt fel, luotu vasikka kastad tall,
luon löylyä kastar bad, l. suovaa upp-
fatta en höslad, luon lautalla färjar
äfwär; *reflex. pass.* luome, luote,
Imp. loime, loihet, loiho slä sig på,
laga sig till. -uoja an *s.* skapare.
-uojainen sen *dim. pl.* -set falas då
något affstas, bortläggas, vikahteen
luojaiset falas då lian bortläggas ef-
ter sista höslagningen. -uomine isen
s. skapelse, uppräning, fastning m. m.
-uonta nnan *s.* skapelse. -uontainen
isen *s.* naturlig (ej konstgjord), medfödd.
-ntia an *s.* naturenlig. -nteus uden
s. naturenligghet. -ntiaasti *adv.* natur-
enligt. -uoma an *s.* början, upprä-
ning, skapadt ting, skidelse, födelsemärke,

fastning, luomaruoho = ramparuoho.
-uomanen sen *dim.* början m. m.
= luoma. -uomatoin ttoman *s.* ofas
pad, oränad. -uomi men *s.* födels-
märke, silmän luomi ögonlock. -uode
teen *s.* skidelse. -uoti den *s.* misso-
ster, fastadt foster, luoden kanto l.
kannettu missofter, understuett barn,
byting, af risen sjukt barn (hwillet an-
ses såsom tecken till att wara under-
stuet). -uodin timen *s.* ösfart, styf-
fel, plogsjöl, mulljösa. -uotikainen isen
dim. = luodin. -tikas kkaan = luo-
din. -outus ukseu l. -uotos okseu
s. färjeställe, wad. -uonti nnin *s.* ut-
kast, kast, silmän luonti ögonkast. -non-
to nnon *s.* natur, naturlig bestaffen-
het, naturkraft hos beswärjaren, luon-
tokappale creatur, luontolahde natur-
lig tälla, luonnon väära, musta af
naturen frofig, swart, nouse luontoni
blif werksam min trolldomskraft. -non-
toinen isen *s.* af natur, af bestaffen-
het, artad, pahanluontoinen elafartad,
af dålig bestaffenhet. -uontoisuus u-
den *s.* bestaffenhet, fallenhet. -uonni-
kas l. -uonnokas kkaan l. -uonteva
an l. -uontevainen isen l. -uonnaa
ntaan *s.* af naturen påslig, lämp-
lig. -uontevuus uuden *s.* naturlig-
påslighet. -uontevasti l. -uonnikkaas-
ti *adv.* lämpligt, påsligt. -uonnolli-
nen isen *s.* naturlig. -uonnollisuus
uuden *s.* naturlighet. -uonnollises-
ti *adv.* naturligt. -uonnoloin ttoman
s. onaturlig, opåslig, olämplig. -uon-
nottomuus uuden *s.* onaturlighet, os-
lämplighet. -uonnottomasti *adv.* onat-
urligt, olämpligt. -uonnistan aa l.
-uonnitan ttaa l. -uonnitsen ta l.
-uonnistan ua *v.* lämpa sig, lyckas.
-uontoun uta l. -uonnun ntua *v.*
arta sig, lämpa sig till, luontuva fals-
len för ngt. -uonnutan ttaa l. -uonnut-
telen tella *v.* lämpa ngt efter ngt,
påga efter ngt. -uonnotar ttaren *s.*
naturens better, naturens alstringskraft
hwilken betraktades såsom quinnlig.
-uonta nnan = luonto, luonnain l.
luonnain naturligen, ei luonnankaan
l. luonnainkaan alldeles icke, luonnain

1. luonnainkin isynnerhet. -uonne nteen
 s. lyyne, öde, omaan luonteen väkeen
 i ens eget ödes l. lydas väkt. på
 slump, på sin häls. -uonteinen isen
 s. af lyune. -uonteisuus uuden s. sin-
 nersart, temperament. -uonnos oksen s.
 räuning, utkast till strumpa, nät, strump-
 mynning. -uotan ttaa v. låta göra ut-
 kast, låta rådda, ha att kasta m. fl.
 af luon. -uote iteen s. öde pl. -tteet
 trollord. -uotti tin s. plögnis, mönster.
 (luode, luotan).

Luoppaan pata v. göra långsamt. -ppae-
 len lla v. röra s. göra långsamt. -ppio
 on s. solare.

Luovun uopua v. sälja sig, öfvergifwa,
 affalla. -uopio on s. affälling. -uopu-
 mus uksen s. affall, öfvergiftning. -uo-
 puise an s. fild, eftergiftande, lämp-
 lig, behaglig. -vutan ttaa v. affälja,
 afwänja, lösgöra, l. virasta entlediga
 från tjensten, luovutan luotoheni mil-
 drar mitt öde, luovuttaa sateeksi bäs-
 da regn. -vutus uksen s. lösgörning,
 affällning. -vutelen tella v. lösgöra
 småningom sälja sig.

Luosa an v. smutspöl. -aan ata v. tola
 oblygt om famliga ting. -su un l. -se
 een s. famligt tal.

Luoska an l. -kio on l. -ko on s. smutslig,
 snuslig qwinna.

Luoso on = luoska.

Luostari in s. kloster, öde hna.

Luosto on s. af nästver, luostokylki hvit
 sida.

Luota dan l. -anen sen dim. tallrif.

Luotane een s. misshandlad (luon).

Luode teen s. nordväst, flodwatten, luo-
 depohja nordnordväst, luodelänsi väst
 nordväst, luodevesi flodwatten, luode
 ja vuoksi ebb och flod. -lainen isen
 s. nordvästlig (luon).

Luoto don s. ö, holme, klippa, Karlö
 (Hailuoto). -onen sen dim. liten hol-
 me. -oinen isen s. full af holmar,
 klippor. -dollinen isen s. holmrik, ht.
 holme. -ola an s. ort på eu holme.
 -olainen isen s. holmsö, öbo, roskari
 (*strepilas collaris*).

Luotan ttaa v. luta mot, stöbja sig på,
 förtrösta, förkita sig på, luotettava till-

förlitlig. -tettavuus uuden s. tillför-
 litlighet, tillit. -tettavasti adv. tillför-
 litligt. -ttamus uksen s. stöbjan, tills-
 förstigt. -te teen s. tillit. -ttilas aan
 s. klient. -ttelen tella v. stöbja sig
 lindrigt, förkita fortfarande. -ttaen
 uta l. -tun ttaa v. stöbja sig på, wid,
 kuta sig till (luon).

Luolti tin l. -io on = luoska (luon).

Luov se luop

Luove een = luode.

Lupa van s. lof, tillstånd, tillåtelse, lo-
 paika ferietid, permisssionstid, omin
 luvin egenmäktigt. -vallinen isen s.
 loflig, tillåten. -vallisuus uuden s.
 loflighet. -vallisesti adv. lofligen, med
 tillstånd. -vatoim toman s. oloflig.
 -valtomuus uuden s. oloflighet. -valto-
 masti adv. olofligt, utan tillstånd. -paan
 vata s. lofwa, bewilja. -paaja an s.
 lofwart. -paus uksen s. löfte. -pae-
 len adv. -pailen lla v. lofwa smitt,
 lofwa flera ggr.

Lupatan ttaa se luppa.

Lupi adv. alldeles.

Lupisen sta = lupatan.

Lupitan ttaa = lupatan.

Lupoi in s. näckros (*nymphaea*).

Luppa pan s. hänge (på wert), träs-
 mössa (*liaken septincola*), moget hjert-
 tron, luppakorva hängande öra, lupp-
 pakuuli hängslapp, luppakoirra pudel.
 -ppainen isen l. -anainen isen s.
 hängande, full med hängen, mössa.
 -pakko kon s. steg med mossiga träs.
 -patan ttaa v. hänga nedåt, pladdra.
 -amastua ua v. bli hängande.

Luppikastikaianen s. thimoteigräs (*phle-
 um pratense*).

Luppo pan s. staggelaf (*unnes hirta l.
 barbata*). -oinen isen = luppainen.

-pakko kon = luppakko.

Luppu pun = luppa. -pakko kon =
 luppakko.

Lupsa an s. tobaksrök.

Lupsu un s. läspning. -utan ttaa v.
 läspa. -uttelen tella v. läspa smitt.
 -sahdan htaa v. läspa till hastigt, falla
 ned med doft ljud.

Lupu vun (= klupu) s. flubba. -puun
 vuta s. flubba.

Lupukka kan = ulpukka.

Lurajan l. -raan rata l. -risen sta o. forja, drillu. -ru un l. -rina an o. forl, drill. -rahdan htaa o. forla till hastigt, göra en drill. -raus ukxen s. hastigt drill, forl. -rahutan ttaa o. d. skadkomma hastigt forl, drillu plöteligt.

Luritan ttaa v. drillu. -tus ukxen s. drill. -ttelen tella o. drillu smått.

Lurjus ukxen s. stynge, sturf. -stelen lla o. bete sig styngefastigt.

Lurkin kkia o. hamla, plocca.

Lurppu pun s. ohestånd, ostf. -putan ttaa o. löpa wårdsöf.

Lurtin tia = lurputan.

Lusa an s. utnött, förfallet ting, wraf, gammal steka. -aan ata o. förfalla, falla ihop. -uhdan htaa v. förfalla hastigt, falla ned med mjukt ljud. -ah-telen hdella o. falla småningom ihop.

Lusin ia o. gnaga, fräta.

Luikka kan s. steb, lusikkaruoho näsbyxor (*thlaspi bursa pastoris*). -ainen isen dim. liten steb. -kallinen isen a. en steb full, med steb förfedd. -koitsen ta o. ösa med steb.

Luskan aa l. -kaan kata l. -kon oa -kun aa v. stallra, klassa, froga. -ku un s. gläse, gläffare. -ke een s. fortsatt klass, gläse. -kaelen odr. -kailen lla v. klassa smått, bullra, wägnas. -kutan ttaa v. gläffa. -kuttelen tella o. gläffa fortfarande. -kutus ukxen s. gläffning.

Luste een s. dårrepe (*lolium perenne l. temulentum*), lusteheina quidrot (*tritium repens*). -ainen isen a. full med dårrepe.

Lusto on s. trädfiber.

Lustu un = luusto.

Lustut nun s. widjeband hwarmed lies bettet, fästes wid stäket.

Lusa un = lusa.

Luta dan s. lieband (lustut), pinne hwarmed näsvertifwor hoffogas.

Lutakko kon s. putt, pöl.

Lade teen s. wägglus, vesilude gräfugga (*oniscus asellus*). -teinen isen a. full af wägglös.

Luikka kan = lude. -tikkainen isen dim. liten wägglus.

Ludin timen s. swart winbår.

Lutisen sta o. wara lös, slamsa, barra.

-istan aa o. slänma ihop ngt löst l. eftergiftwande, frama, pressa. -istelen lla o. slänma småningom. -istun un o. bli hoptsländ, pressa, hoptfalla.

Lutjana an s. halpa, förfumligh menniska, slamsa.

Lutka an s. halpa, luder, slinka.

Lutkotan l. -kutan ttaa o. smacca.

Lutnika kan s. wårp.

Luto don a. ihålig, tom, o. hål, nisch.

Lutsake kkeen s. fogelsfälla.

Lutsu un s. fugga.

Lutta tan = lutsake.

Luttero on l. -oinen isen a. trind, fylig.

Lutti tin s. dryckeslag.

Luttu tun a. lös, iospånn, lösthängande, korvat lutussa öronen stofiga. -tus ukxen s. toffa, lunsig qwinna. -tustan aa o. hafa, slamsa.

Lutakka kan = lusikkaruoho.

Luü nun s. ben, loutarha benhns, lü-ranko stekt, luuvalo gift, luuvalolli-nen isen a. giftfull, luuvalon kukka = luuvana, luuvalon heina harsötter (*trifolium arvense*), brunwåpling (*trifolium spadicum*), pellavan luv lins tåga, luumårko beurdta, sura ben. -uusto on s. bensamling, benharsett. -uinen isen a. benig, af ben. -uutoin ttoman a. benlös, bensfri. -uuttomuus uuden s. benlösset. -uudun tua l. -uuton ttua o. förbenas, bli benhårb, afmagra. -uiston aa l. -telen lla o. d. skadkomma beurdrt, fänna giftplågor, afftala den mjarare yttre delen af en wårt (luisti).

Luuha an s. kayda luuhalla besöfa sin fästmö. -aan ata l. -aelen lla l. -atan ttaa v. besöfa fästmö, besofwa. -atus ukxen s. besöf af fästmö. -attaja an s. besöfare af fästmö, besofware. -at-telen tella o. löpa omfiring, gläffa (luskuttelen).

Luujustelen lla o. gå, röras trögt.

Luukka kan a. halt. -anen sen dim. halt, linskande, luukasluu fotfnöl. -kkaan kata o. halta, linka. -aus ukxen s. haltning. -kahdan htaa v. halta harsigt, wrida foten (kuukka).

Luukko kon s. möga af stinn l. klåde.

Laukkonen sen l. -osin imen s. foto
Whöl, triffa, rulle.

Luulaja an s. Luled stad.

Laulen lla v. mena, förmoda, anse, swarts
sjufas, luulteni l. luullakseni enligt
mitt, förmenaude. -lia an s. förmodare,
swartsjuf. -eskelen lla v. häst för
mena, ha aflägsen förmodan. -lo on s.
förmenaude, förmodan, tycke, epäluulo
mistanke, swartsjufa. -lemus uksen s.
inbillning. -letan l. -lotan itaa v. ins
billa. -letus l. -lotus uksen s. öfwer
talesse, inbillning. -lettelen l. -lotte
len tella v. inbilla småningom. -los
tan aa l. -lostelen lla v. uppfasta hys
pottheser. -lostus uksen l. -lostelu un
s. hypotes.

Luuppa pan s. owanligt lång klädnad
(luppa).

Luuse een l. -si sen s. tjuuningefenst, tjuu
ningemedel, trollkonst, bestickningemedel.
-sin ia v. tjufa, fjäsa, bedära, besticka.

Luska an s. tump, dålig häst (lusa).

Lusun un s. långskuttande. -ua an s.
öfwersta loppet af en flod.

Lauta dan s. sopqwaft. -tanen l. -to
nen sen dim. liten qwaft, wispel, lins
tött. -ainen isen a. ht. qwaft, qwaft
rif. -din tia v. sofa med qwaft. -tus
tan itaa v. sofa, rengöra, wispa.

Lauti in s. dålig qwinna.

Lautnantti tin s. löjtnant.

Luava an s. loge.

Luvana an s. flotterblomma (*paranas
sia palustris*) se luu.

Lyhd se lyht

Lyhmistan aa v. nebböja. -tyy ja v. bli
nebböjd.

Lyhnahan htaa v. hastigt böja.

Lyhde hteen s. halmband, färfwe. -htein
nen dim. liten färfwe, a. full af färf
war. -hdin htia v. sätta i band.

Lyhty hdyu s. drillhjul i qwarn, lyhta.

Lyhy yn l. -yt yen a. fort, lyhimmit
täm som kortast. -yinen l. -ykäinen
isen dim. fort. -yyys l. -yväskyläys yuden
s. fortstet. -yysi l. -yysi l. -yväskyläys
adv. korteligen. -hinen heta l. -hen
hyn ntyä v. bli fort, förfortas. -hen
nan ntaa v. förforta. -hennys yksen
s. förfortning. -hentäjä an s. förfort

tare. -hentelen nnella v. förforta
småningom.

Lyhyttelen tella v. flara, fladdra.

Lyhaan hata = lyyhaan

Lyijy yn s. bly. -yinen isen a. af bly.

Lykky kyn s. löda, lykkyvaate klädnad
som medför löda, geb sångst, kora
lykky olyda. -yinen isen a. ht. löda.
-kyllinen isen a. lycklig. -kyllisyys
yyden s. lycklighet. -kyllisesti adv.
lyckligt. -kaatyn ja v. lyckas.

Lykkaan kata v. framstjuta, stöta fram,
uppstjuta. -kkäys yksen s. framstjuts
ning, uppstöt. -ässä an s. framstjutare.
-kkäelen adv. -kkäilen lla l. -kkelen
kella v. framstjuta småningom. -kin kka
v. framstjuffa. -kkäinen isen a. fram
stjuffande, pl. -iset utstjutningefälak.
-kkäyn yta l. -kkäydyn ytyä v. bli
framstjuten, uppstjutas. -kkäytän itaa
l. -kkäyttelen tella v. låta framstju
ta, låta taga uppstöt. -kyttelen tella
v. framstjuda fortforande litet och hö
stigt, trippa.

Lyly yn a. trind och fort, snubbig.
-lleröinen isen l. -llyräinen isen dim.
snubbig, äggformig.

Lyllyn ja v. stramla, tralla. -ytän itaa
l. -yttelen tella v. drilla.

Lyly yn s. den hårdare sidan i tall,
(janhus), wenstra fotens sida (gjord
af sidan tall), lylykuusi, lylykoivu
hård gran, björt, lylypaikat = ly
lipaikat. -yinen isen a. gjord af hård
tall, wuxen hård.

Lymy yn s. gömställe, gömste, on ly
myssä är gömb. -ynen sen dim. göms
te, pl. -set gömlek, olla lymyillä
sefa gömma. -yn ja v. gömma sig,
wara på lur. -yyn yta v. gömma sig.
-yelen adv. -yilen lla v. sefa gömlek,
söfa ställen att gömma sig, hålla sig
gömb. -ynnyn ntyä v. bli gömb, lög
gas i lönn. -ytän itaa l. -yttelen
tella v. undagömma, förborga. -yys
yksen s. undagömming, lönnlaggning.

Lyokka kan l. -nka ngän l. -nkys l.
-ngys yksen a. nebböjd ställning, is
tuu lyokkapäillään stier lutande stöb
mot båda armbågarna, lyokkyspau l.
lyagyspau ett wärande-träd, som med

loppen är nebböjd mot jorden (ide afbruten), kylla lyokka linnun saapi, kampura kalan velaapi nog får ett nebböjdt (gillradt) tråd en fogel, ett krostigt (tråd som siffkrof) drager upp en siff, sade loi pellow lyngalle regnet nebbfog återu så att säden lutar, riibi ahdettiin lyngalle rian löspac-fades, säden urplades lutanbe. -nkayn yta o. böja sig ned. -ngistyn ya o. nebböjas.

Lynahytan ttas l. -ttelen tella o. äftab-fomma dän, slang (t. ex. med slag).

Lypsän aa o. mjölfa. -sy yn s. mjölf-ning, lypselehuma mjölfaunde fo, hyvä lypsele god att mjölfa. -aja an s. mjölfare. -sin imen s. mjölfningefärl. -sys yksen s. mjölfningestid. -santö naon l. -sintä naon s. mjölfning. -ayia ymen s. mjölfningefärl, tohyra. -atan l. -aytan ttas o. läta mjölfa. -nikki kin s. mjölfko.

Lyrä an, lyrräan ata = hyrrä, hyrräan.

Lyäma an s. brottet i en böjning der belarna ännu hänga ihop, bugt, lym-popolvi frofnä, ep. för björn. -mistyn ya o. afbrytas så att belarna ännu hänga ihop. -mistän aa l. -matan ttas o. böja l. bryta sålunda. -mahdan ttas o. böjas och bräckas. -mähtelen hdella o. swigta och smått bräckas, swigta och braka.

Lysti in s. lust, nöje, förnöjelse, stämt. -inen l. -illinen isen s. lustig, nöjesam, stämtsam. -taan tata l. -tännän ttas o. ha lust, förmd. -tailen lla o. förlna sig.

Lyy yn, -sähdan ttas = lusa, lusahdan.

Lytistän taa, -tyn ya, -tys yksen = li-tistän m. fl. l. lutistän m. fl.

Lytykka kän s. fjortellinning.

Lyty ty = luttu.

Lyhä an s. halt. -ään ata o. halta. -histyn ya o. böja sig ned. -hättelen tella o. halta då och då, göra ngt afsmätt, gång på gång, lyöda lyhäytelevi står slag på slag.

Lyky yn s. nebbufad ställning med böjda frän (kyykky), lutanbe usel lyhda, kunnes lyömmä lykyämme, sysjämmä sykyämme medan wi (två män-

gare) böja oss mot hvarandra, göra må-ra böjningar (under fången). -kka kän s. nebbufad warelse, ep. för haren. -kistan aa o. nebböja, hufa sig ned. -kistyn ya o. nebbufa sig. -kistelen lla o. nebbufa ofta, wara i nebbufad ställning. -kähdan ttas o. hästigt hufa sig ned, nedrinna, flyta ned.

Lyyli in s. fart, själsdrift, lyyliipaikka heligt ställe i skogen under hedendo-men, offerplate, begravningsplate (= vattu- l. vastarautio). -iin ita l. -itän ttas o. anställa offer. -lätelen tella o. ge fart, ha själsdrift, ana, förmoda.

Lyypähdan ttas s. springa hoppande (säsom haren), undslippa.

Lyyptötelen tella o. göra ngt nebbufad, i nebböjd ställning.

Lyyrytän ttas l. -ttelen tella o. löpa iakta, drilla.

Lyyrä an s. saktlig menniska. -ättelen tella o. wara lätt, wara förnöjd, göra ngt med nöje.

Lyyskä an s. gömste.

Lyysään säta o. uiga.

Lyytistän aa, -telen lla, -tyn ya = lyykistan, kyykistan m. fl. och lytistän m. fl.

Lyökistyn ya o. frofna, nebbigna.

Lyökkyy n kyta o. störta fram. -kky kyn s. framstörtning, starkt lopp, det första utslörtande bränninet, förlust (syök-sen, syöksy).

Lyön lyöda o. slå, lyöda laivaa timra ett skepp, lyö maata kastar sig att ligga, lyö leikkia lefer. -yoja an s. den som slår, laivan lyöja skeppstimmerman. -yöma an s. det slagna, slag. -yöntä naon l. -yönti naon l. -yömo on l. -yömy yn s. slag, piffning. -yötän ttas o. låta slå, göra slår, slaswa, slampa, bryta (håst), göra om (om syror), kanka lyöttää ston slaswar, satula lyöttää sadeln bryter, marjat lyöttävät ham-paat bären göra tåberna omma. -yötö ton s. att låta slå, slårhet, (sadel) brott. -yöttäjä an s. den som låter slå, urpsuungesman wid affstraffning, eres-tutor. -yötin tiinen l. -yötti sin s. slamp, walf. -yöttäyn yta l. -tyntä

o. slå sig på ngt, bli skär, skafwas, sabelbrutas.

Lyöppään päta o. hopwälla, förwälla.

-ays yksen o. förwällning.

Lyörytän ttää, -ttelen tellä = hyörytän och lyörytän, -ttelen.

Ladin se lati.

Lähd se läht

Lähi hen s. def. närhet, lähipaikka närbeläget ställe, on lasna (sdr. lassa) är nära l. närvarande, on lähella är nära, tulee lähes (sdr. af läheksi) l. lähelle kommer till närhet, lähtee läheltä går från närheten, lähin nära, nästän, tästälähin härnäst, lähitäs nära förbi, lähiten, lähes nästän. *Komp.* lähempi mer nära. *Sup.* lähin närmast. -hinen l. -heinen l. -hinsainen l. -hellinen isen a. närbelägen. -heisyys l. -hinäisyys yyden s. närhet, närbelägenhet. -himäinen (lähi och mainen) isen a. något närbelägen. -hemmainen isen a. mer närbelägen. -himmäinen isen a. närmast, s. nästa. -helä an s. granngård. -heläinen isen s. granne. -hekäs kkaan s. granne. -hite tteen s. ungefärlig närhet. -heksyttä l. -hetysten adu. nära hvarandra. -hetyt tuyen l. -hetytä an s. stor närhet. -henen helä l. -hennyn ntyä o. närma sig, nalkas. -hestyn yä l. -histyn yä o. nalkas, tillstunda. -hennän ntää l. -histän ää o. närma, föra till närhet. -hentelen nnelä l. -histelen llä o. närma smänningom, närma sig (lähden).

Lähmin is = kähmin.

Lähmähdän ttää o. sälla haublöst.

Lähden htää o. begifwa sig, fara ut, utgå, lofsa, läksin l. lähden kirkkoon begaf mig till kyrkan, lähti laulamaan begaf sig, började att sjunga, lika lähtee vaatteista smutsen lofsar ifrån kläderna, ei lähde kynsistä sär ej från fingrarna, juoksi mitä kapaleesta lähti sprang så mycket han fötter hade. -hto hdön s. afresa, afgång, lähtöpäivä far dag. -hdento nnön s. afresa, affärd. -htiäinen l. -ksiäinen sen o. ht. afresa, pl. -set affäresfälar, hemfölsdjät en brud, hemgåfwa wid

afresan. -aksiäinen amen s. inbjudning, uppbyggd äbo. -htia an s. afresande. -hie-väinen isen a. som afgår, lofsar (släkt). -hietätoin ttoman a. som ej afreser, outplänlig (släkt). -htoten hdellä o. hälla på att afresa, bröja wid afresan. -hdetan ttää o. låta afgå, sända l. fasta bort. -hdetyks yksen s. affändning, bortfästning. -hetän (af lähdetän) ttää o. af sända, utfända, sända. -hetys yksen s. utfändning, fästning, missien, lyhetyskirja sändebref. -hetti tin l. -hettiläs ään l. -hettiläinen isen a. sändebud. -hetteen s. ngt fästadt, fäst. -hetteles tellä o. sända ofta. -hettajainen isen s. pl. -set beständnings afgift, försändningsafgift.

Lähde hteen s. fälla, lähteen silmä l. suoni l. huoko fälläder, luontol. nar turlig fälla. -hteinen isen dim. liten fälla, a. full med fällor.

Lähtemä an l. -tevä an s. qwiga, ung fo.

Lähtämä ttää = lähtän se lähden.

Lahoon otä o. röra trögt.

Läihyttelen tellä = läyhyttelen.

Laijaan otä o. smälla, bullra, slå.

Laikeen kkyä o. röra wågformigt, sqwalpas, genom sqwalpning spillas, slämmas, skimra. -kky kyn l. -kkymys yksen s. sqwalpning. -kka käm s. swall. -ko kkeen s. sqwält. -kkäyn yä o. sqwalpas. -kkäys yksen s. sqwalpning. -kähden ttää o. hastigt sqwalpas, spillas. -kytän l. -kötän ttää o. afstafomma sqwalpning, sqwalpa, skimra. -kytys yksen s. sqwalpning, fästning. -kyttelen tellä o. sqwalpa fort farande, drifwa af och an, swalla. -kkäytän l. -kkäytän ttää o. hastigt sqwalpa. -kehden htia o. sista, läkehtiva wattrad.

Läilyn yä o. gunga, swaja.

Läimiskä an = läimiska.

Läimään mätä o. slå, döga. -mä an s. slagwerffing, tillhugg. -mahdän ttää l. -mäsen otä o. sista färg, nybbletsa. -mähytän ttää o. slå till hastigt (lähmähdän, lämsjän).

Läiskaan kätä o. röra wågformigt med plaskande. -kyn yä o. plaska. -ko oen s. plask. -kytän ttää o. plaska. -kyt-

läjä an s. plåstare.

Läjä an s. hög, hop. -änen sen *dim.* liten hög. -ainen isen a. full med högar. -ään atä v. lägga i högar. -äys yksen s. högläggning, sammanhopning. -älen *adv.* -äilen lä v. lägga småningom i hopar l. i små hopar.

Läjähyys yksen s. slag. -hytän tää v. smälla till. -hyttelen tellä v. smälla fortfarande (läijään).

Läkerrän riää v. blanda.

Läkerä an s. liten pung, bös.

Läkkäri l. -illinen = lekkeri, lekerrillinen.

Läkkäsynnyn ntyä v. bli tung, dofig, dåst.

Läksäin, -äinen se lähdön.

Läksy yn s. lera, lektion, tillrättwäis-

ning. -ynen sen *dim.* liten lera. -ytän

tää s. lera upp, tillrättwäisä. -ytyä

yksen s. upplärning, tillrättwäisning.

Läkä an s. fräga af lifsejjuas mun.

-ähdyn htä v. storfna, qwäfwä. -äh-

tymys yksen s. storfning, qwäfwing.

-äytän l. -ähytän tää l. -ähdän htä

v. qwäfwä, hämma. -ähdys yksen s.

förqwäfwing, hämmande.

Läkerrän riää v. fråla.

Läkäsen tää v. tala orebigt, ala läkata

häll munnen på dig.

Lalli in = lallu.

Lällykä kän s. owanligt fort menni-

ka, dwerq.

Lallatan tää v. tala blött.

Lallotan tää = lallotan.

Lämmyyn mytä l. -mähdyn htä v. böja sig.

Lämmin l. -mpimä an wärme, a. warm.

-mpia an s. warm ort, a. warm. -mpö

mmön l. -mpönen l. -mpynen sen *dim.*

wärme, a. warm. -mmys yden l. -mpe-

ys yden s. warmhet, wärma. -mpiästi

l. -mpösesti *adv.* warmly. -mme mpeen

s. wärme. -mpimäinen l. -mpymäinen

dim. ht. wärme, pl. -set warmgäfwä

(t. ex. warmbröd). -mpiin mmitä l.

-mpeen mmetä l. -mpenen umetä

l. -mminnyn ntyä v. bli warm, upps

wärmas, eldas. -mmike kkeen s. dmne

till wärming. -mmiän tää v. upps

wärma, elda. -mmitys yksen s. upps

wärming, eldning, warm mat, ilsupa.

-mmittäjä an s. wärmare, eldare. -mmi-

te tteen s. uppvärminge l. eldnings-

dmne. -mittelen tellä v. wärma små-

ningom, wärma sig. -mpilä an s. warm

ort, solbaddad ort.

Lämpä an s. flodsträng, dragfnöre,

draglina. -an ää l. -sin iä v. gå tafan-

de, hafa.

Lämsi sen s. fastsuara. -sä an s. fast-

suara, lafo, ögla, kloss, byrlucka, tunnt

och brebt stycke, bröfspanne, rimfa, fil,

sqwallertassa, ovi on lämsällään bör-

ren är på glänt. -syys yden s. sqwall-

er. -sään atä v. sqwallra.

Läma an s. stöfa.

Lämjän mäta v. stina, stimra, glänfa.

Länkeen ngätä v. wetta åt.

Länki ngen s. ranfa, lankiluu bogben.

-ngellinen isen a. som har, här ran-

for. -ngitän tää v. pålägga ranfor.

-nka ngän a. fröft som eu ranfa,

länkapuinen af fröfigt träd. -lämöi-

nen isen a. något böjd, länkamoisil-

läni i min fröfiga ställning. -ngän

nkaa v. hufa, böja sig. -nkäilen lä

v. göra böjningar, swänga sig. -kky

kyn s. fröfning. -ngittelen tellä v.

taga på ranforna, bjuda till att draga,

göra böjningar. -keilen lä v. flänga,

stingra sig, gå på sned. -ngiatyn yä v.

wrida sig, gå på sned.

Länkäyts yksen s. sqwallar, tomt prot.

Länkä ngän s. molntapp = lonka.

Länsä an s. harpun.

Länsi nnen s. wester, länsiluode west-

nordwest. -ainen l. -ntinen l. -ntein-

nen isen a. westlig. -ntän tää v. luta

mot wester, bli afton (läntti).

Läntsäkkä kän a. fort och tjock, tor-

pulent.

Läntti tin s. plump, fläsk, -ihminen fort

och fet menniska. -tittäisin *adv.* fläsk-

tals. -tän tää v. plumpa, fläska (länsi).

Länttäni an s. luder, dumling.

Läntymys yksen s. fläckt mjölkfärl.

Läntystän ää v. flä bank.

Läntä nnän l. -ainen isen a. anhangsord

med modererande bemärkelse, isolanta

l. isolantainen något stor, mustak

swartaffig, något swart. -äisyys y-

den s. rustaläntäisyys swartaffighet.

-äisästi *ado.* väbalantäisästi smdtt, smdäftigt.

Läpi ven *s.* hål, *ado.* igenom, läpitsä l. lävitse l. läpitte igenom, läpikäytävä förhus utanför kyrkor, läpimilen i medeltal, i genomfärning, här och der. -vittaisiin l. -vittain l. lävitellen *ado.* hål för hål, igenom, i medeltal. -pyyten l. -pönnen sen *dim.* litet hål, fingerhål på blåsinstrument. -vistan aa l. -vistelen lla *s.* borra hål, genomtränga. -vistys yksen *s.* genomborrning, hål och flygn. -päsen l. -väsen stä *s.* släppa igenom, swälja, genomtränga. -pasia an *s.* som släpper wåta waror igenom, sil. -piin vita *s.* genomtränga. -vytän ttää l. -vitän ttää *s.* göra små hål, spela med fingrarna på blåsinstrument. -vytys yksen *s.* fingerstag. -vähytän ttää *s.* hastigt låta genomgå, swälja hastigt.

Läppia an *a.* flat, käsiläppia flata handen (lappee).

Läppä pän *s.* flaff, fläpp, flöda, lentaa siivet lapallaan flyger utan att röra vingarna.

Läpähän htää *s.* flaffa hastigt.

Läpytän ttää *s.* flappa mera satta, smacfa, släda.

Läpajan päta l. -patän ttää *s.* pladdra fladdra. -pääkö kön l. -pätti tin *s.* pladdrare, -kieli läspande, oredbig tunga.

Läritän ttää, -tys = läpytän, läpytyts.

Lärppä pän *s.* pladdrare, sqwallertasta. -patän ttää *s.* pladdra.

Lärpytän ttää l. -pähytän ttää l. -tte-len tellä *s.* stänka. -tys yksen *s.* stänking.

Lärpake kkeen *s.* flaff, hänge, pladdrare.

Lärsä an *s.* stråflare.

Lärvenä an *s.* blodrot (*potentilla tormentilla*).

Läsi in *s.* sjufdom, feber. -in ia *s.* ligga, mafa sig, ligga sjuf. -ivä an *s.* sjuf.

Läsikko kön = lasikko.

Lasiainen isen *s.* wäggsmed.

Läsnä *odr.* läsa se lahi.

Läsa an *s.* läs, otät.

Läsähän l. läsähän htää = läs-sähdän.

Läso ön *s.* fähus.

Ladin tia *s.* fråla.

Lätisen stä *s.* pläsa, pladdra. -tina an *s.* plaff, pladder.

Lätistyn yä *s.* falla ihop.

Lätkä an l. -ky yn = letku.

Lätsin ia *s.* pläsa. -inta nnän *s.* plaff. Lätsä an *s.* läg och platt.

Lätsä an *s.* flat, lätsälaan på flaten.

Lättä an *s.* platt, lättänenä plattnäsa.

Lättö tön *s.* moget hjortron, samre näswerffo (virus).

Lätykkä kan *s.* förfallen hydda.

Lätystän aa *s.* släpa, hafa, smutta, frams.

Lätsäkö kön *s.* wattenputt, pöl. -öinen isen *s.* full af pölar.

Lävähän htää *s.* hoppa till, spritta.

-hytän ttää *s.* ha att spritta.

Läv se läpi.

Läyhkä an, -kaan kata = löyhkä, löyhkaan.

Läyhytelen = löyhytelen.

Läyhä an *s.* sorglös. -ailen lla *s.* gå sorglös omkring, gnälla, lipa (liuhailen).

Läykyn kkyä *s.* sqwalpas. -kky kyn *s.* swall. -kytän ttää *s.* åstadkomma swall, sqwalpa, uppröra. -kytys yksen *s.* sqwalpning, upprörning. -kyntö nnän *s.* swall, sqwalpning, öfwerflödigt tal.

-kistelen lla *s.* bröstta sig, förhäfwa sig (läikyn).

Läyli len *s.* swår, beswärlig, träfig, olustig. -lä an *s.* swårmodighet, olust, wämjelse, *a.* utbredd, lös. -lennän ttää *s.* göra swårmodig, olustig, utträta, utmatta.

Läyly yn *s.* starft brännande imbal (löyly).

Läyse een *s.* pl. -seet trollmedel, trollfont (lause).

Läyskä an *s.* långt och tjockt stycke, läyskaleuka lång och tjock hake.

Laad se läät

Laahotan ttää *s.* släsa, slänka. -tys yksen *s.* släning, slämtning.

Laake kkeen *s.* läkemedel, hundslocka, *ado.* selflocka (*campanula trachelium*). -kari

in s. läfare. -kitsen itä v. läfa, bota.
-kitys yksen s. läfning, bot. -karoit-
sen itä v. agera läfare, idka läfarensfe.
Laakkaan kata v. trensa (fjöt). -kkays
yksen s. trenning. -kos öksen s.
tren, trensadj suodd. -kertainen isen
s. bart som trensas i. omviras.

Laakistyn ya v. hörfalla, ramla.
Laakkana an s. förfallen hydda (lättykä).
Laakotan itaa = laikotan (laikyn).

Laama an a. hynig, flytande, som tar
lar med widöppen mun, som ej fan
tig, laamalta runbeligen, flöbände,
lämavesi flödwatten (laama).

Laani in s. län, distrikt. -in ia v. för-
bela i län, ordna, stöta, spjåla med ngt.
-ia an l. -iainen isen dim. ordnare,
stötare. -itan itaa v. låta belä i län,
bortgiftwa län, förlåna. -itys yksen s.
länsfördelning, förlåning. -ittain ado.
länsweis, efter län.

Laannan itaa v. nppwäda ädel.

Laappaan päta l. -pin ppia l. -ppaelen
ado. -ppäilen lla l. -pöttelen tellä l.
-piköitsen itä v. gd wadlande, braga
tungt andan. -pästyn ya v. fä and-
tåppa. -pästys yksen s. andtåppa.
-pästytän itaa v. förorsaka andtåppa.

Laakana an s.

Laasotan itaa v. röras med frasande,
hasande ljud.

Laastan aa v. glänsa, skina.

Laaleva an a. ädlig (laansan).

Laatikko kön s. litet rum, liten ihållighet.

Laado teen s. äfertistel (*cerratula or-
ensis*).

Laadan itaa v. borra, riswa, wårfa.

Laatti tin s. swimstia.

Laava an s. fähus, flem, a. widöppen,
laavassu flemtrut, widöppen mun, flam-
löst talande, ovi on laavalla dörren är
öppen, laavaluvut trollord för boskap.
-ainen isen a. ht. fähus, flemmig.
-allimen isen a. ht. fähus, ett fähus
fullt.

Lohka an, -kaan kata, -kahdan itaa
= loyhka m. fl.

Lohottelen tellä v. lefwa wefligt.

Loihe imp. reses. 3 p. af lyön, slog sig
på, började.

Lokistyn ya v. gd nebbt, förswagas,
förfalla.

Loksin ia v. röras lunfigt. -sahdan
htaa v. dunka, dimpa.

Loka an s. flem, smuts, lokatauti flem-
feber. -ainen isen a. flemmig, smutsig.

Loko on s. lokohousut lågt nebläppta
byror. -otan itaa l. -öttelen tellä v.
fladdra, gd wårdselöst. -ötys yksen s.
fladdring, wårdselös gång.

Lolli in l. -lly yn s. wexling, obngling.
-llakko kön s. fågelunge utan fjådrar.
-littelen tellä v. lefwa wefligt, lätt-
jefullt. -llöinen isen a. weflig, pl. -set
mogua bår.

Lölwa an s. gungfly (lellu, lelluva).

Lomy yn = lemu, löyhkä.

Lomö on s. orebgt, ordnadt tillstånd.

Lonkka kan s. lunf. -kytan itaa l. -ko-
roitan itaa v. lunfa. -kys yksen s.
lunfare.

Lontare een s. flump. -tyke kkeen s.
flump, lunö. -tykedän itaa l. -tys-
tan aa v. lunfa, hasa, gd i. slåpa tungt.

Löntönen sen s. pl. -set hasor.

Lönö on s. lutande ställning.

Löpisen stä l. -perrän itaa v. pladdra.
-pertelen rrellä v. jollra.

Lopajan päta v. röras i komma orebgt,
bli traslig.

Lopoi in s. samre näfwersto (lötto).

Lopo on a. slapp, lös, lopokasinen slapp.
hånt. -otan itaa l. -öttelen tellä v.
göra slappt, fladdra. -ötys yksen s.
fladder.

Löpörö on = löpo.

Lopostan aa v. smutsa.

Lörpötan itaa v. fladdra. -tys yksen s.
fladder. -ttelen tellä v. fladdra fort-
farande.

Loro on s. wråffling. -otan itaa v. wrå-
fas.

Lössittelen tellä v. = lessuttelen.

Lötistyn ya v. bli genomblött, mjufna,
falla ihop.

Loity yn, -yn ya, -ytän itaa, -ytyx yksen,
-yttelen tellä = leiku m. fl.

Lotka an a. förwänd, tofig, mycket wät,
slibbrig, meni lotkalleen på sned, för-
wändt. -asti ado. förwändt.

Lotkana an s. lätting, wråffling.

Löcke on *s.* welling. -ötän ttää *v.* wtää fa fig.

Lötkö tön *s.* tuun näfwerffo. -öner sen *dim.* ffo, flotrassa.

Lötsjän l. -taan tata, -tisen stä = lotajan, lotisen.

Lötö on *s.* löttling. -ötän aa l. -östen lla *v.* rötas mästigt, hafa (lötö).

Löyd se löyt

Löyhkä an *s.* lös, löyhkamielinen fjollig. -kö on *s.* fjollig menniska.

Löyhkä an *s.* stauf. -kaan kata l. -kyn yä *v.* stinka. -kahdan htää *v.* gifwa hastig stauf. -käys yksen *s.* staufbredning. -äilen lla *v.* stinka smätt.

Löyhä an *s.* lös, flapp, löyhamainen isen östadig, något lös. -ästi *adv.* löst, flappt. -hö on *s.* fjollig menniska. -hakkä kan *s.* fjollig, fjäffig. -haan hata *v.* löfa. -häys yksen *s.* lösnung. -hyn yä *v.* flyga löst omfring, fladdra. -hytän ttää l. -hotän ttää l. -hitän ttää *v.* göra lös, släppa efter, läta fladdra. -hyttelen tellä l. -höttelen tellä l. -hittelen *v.* göra småningom lös, läta safta fladdra, fladdra omfring. -hytys yksen *s.* lösgörning, fladdrande. -hatän ttää *v.* swänga. -häytän ttää *v.* swänga hastigt, swinga fig upp. -hahdan htää *v.* swänga hastigt upp, släta hastigt. -hy yn *s.* löst, lös bit, fladdrande stycke, flaga, fläsa, paperin löy-

hy papperstrimfa. -hdyn htä *v.* bli lös, förslappas, gifwa efter, löpna.

Löyhkä hän, -kaan kata, -kahdan htää = löyhkä m. fl.

Löyly yn *s.* imbåd, swettbad = bihi-löyly, löyly haavassa inflammation i får, löylyn lyoty l. lyöma småttastig. löylyn sanet trollerd för bad. -ynea sen *dim.* litet bad. -yinen isen *s.* het, swettbristwande. -ytän ttää *v.* gifwa bad, palwa med bad, tuffa. -yys yksen *s.* badgifning, badpalwing, tufftan. -yttelen tellä *v.* gifwa fortfarande bad, palwa, tuffa smått.

Löysi in *s.* termin.

Löysä an *s.* lös, flapp.

Löydän ttä *v.* hitta, finna, uppfinna. -tö dön *s.* hitt, fynd, löytolapsi hittebarn, löytöpalikka hittarelön. -ty tyn (*sdr.* af löydetty) ngt funnet, meren löytty hafswrat (isfunnerhet på spräck). -tykäinen isen *s.* hittgods. -täjä an *s.* upphittare, finnare. -täjainen l. -tiäinen l. -tyläinen isen *pl.* -set hittarelön. -dyn tyä *s.* hittas, bli funnen, befunnen. -dytän ttää *v.* läta hittas, laga så att något blir funnet. -telias aan *s.* wan att finna, hitta, uppfinningsörf, fyndig. -teliasyyt yden *s.* hittoghet, fyndighet. -teliasu *adv.* fyndigt.

M.

Ma (= mä) *sdr.* af minä.

Maa aan *s.* jord, land, mark, maa kunta landskap, prowins, olla maalla wara på landet, olla maassa wara i landet l. jorden, panna maahan lägga ned, jorda, maahan paniaiset grofol, besgräfning, maakivi l. maaperäkivi jordsaft sten, maajyrät l. -jyväset jordsäntä i spammål, maarahat jorbräntä i pengar, maaherra landshöfding, guswernör, maan herra landets herre l. egare, maan ala jordområde, maanala *sdr.* manala underjorden, maahaltia temte, maan haltia jordegare, maajydän inre landet, maan piiri jordsrets, maapiikka asfalt, maan juoksis lande-

strykare, maankulkia landesflyttig, maankulkeus landesflytt, maamittari landesmatare, maatie landväg, maantie landesväg, maamies landtman, maamies landsmän, mennä maille gå ned (solen), maan muna l. maukku biff (*lycopodon bovista*), maan nouceman ruoho badkrasse (*lepidium ruderals*), maan omena jordschoc, maan suutaintainen näldynör (*thlaspi bursa pastoris*), maan pakkina liten swalört (*ranunculus ficaria*), maapääsky strandswala (*hirundo riparia*), maailma *sdr.* mailma werlb, mailmallinen werlbfig, mailmallisuus werlbfighet, mailmallisuus werlbfigt, mailmanen ht. werlden i

brö helhet, idel, Maalahti Maala's foc-
fen. -aahut uen *dim.* jorb, land. -ai-
nen isen *a.* ht, jorb, land, kotomai-
nen iuhemst, ulkomainen utläudst, mai-
sin (= maitse, maiten) landwägen,
myötämäinen fluttande medföre, vas-
tamainen fluttande uppföre. -aallinen
isen *a.* jorbist, timlig. -aallisuus uuden
a. jorbisthet. -aallisesti *adv.* jorbistt.
-aalainen isen *a.* landebo. -aadun tua
v. bli jorb, landa, tillanda, bli jorbist
l jorbist, maadun maalle landa, maa-
dun maahan falla till jorden, taivas
maatuu himmelen blir öfwerbragen med
moln. -aatumä an *s.* tillandning. -aanto
anon *a.* jorblager. -aadatan ttaa *v.*
låta bli jorb, låta landa, tillanda *v.*
f. w. -aadutus uksen *s.* tillandning,
enlenhet. -aadan taa l. -aitan ttaa
bilda jorb, öfwerbraga med moln. -aa-
telen della *v.* bilda småningom jorb.
-aahion eta *v.* af jorbutbunkning för-
derfwad, så hndutslag. -aahi in
jorbtroll. -aahinen isen *dim.* jorbtroll,
hndutslag, vesimaahinen, tulimaahinen,
maamaahinen, lentomaahinen troll som
wiskas i watten, elden, jorden, lusten,
pl. maahiset små wäsenden som trods
des ha sin wiskelse i jorden (mennin-
haiset). -aahisto *adv.* maisto on *s.*
hndutslag, frisel. -aahite tteen *s.* jorb-
utbunkning. -aatiainen isen *a.* lågwert
(virokas), maalaispellava lin af hem-
wret frö. -aaisema an *s.* trakt, nejd,
-aalewa an *a.* luftande l. smakaude
af jorb. -aatoim ttoman *a.* utan jorb.
Maajas aan *a.* findl, låder (maku).
Maakaan ff. af was och kaan.
Maakan l. maakas se maaria.
Maakkale een *s.* hoptraffling, hopgh-
tring, biukset, pellawat ovat maakka-
leissa häret, linet är hoptrafflast. -loi-
tan ttaa *v.* hoptraffla, hopghitra.
Maakkana an l. -kkina an *a.* sex-
rig ren.
Maalaan lata *v.* måla. -laue uksen *s.*
måning. -leri in *s.* målare. -li in *s.*
färg, mål. -linen isen *a.* färgbesuddlad.
-luki ngin *s.* målning, färg. -liinkinen
isen *a.* ht. målning. -laelen *adv.* -lai-
len lla *v.* måla småningom. -laetan

ttaa *v.* låta måla. -lautelem tella *v.*
låta småningom måla.
Maalinen isen *s.* rostwa som första dret
går i frö. -lainen isen *s.* rostwa som
wäxer af sådant frö.
Maaliskuu *s.* Mars månad.
Maamintima an *s.* sthsmor.
Maammo on *s.* moder. -mmut uen *dim.*
mor lilla.
Maanantai in *s.* måndag. -inen isen ht.
måndag, måndags.
Maanua ia *v.* lösa. -itan ttaa *v.* låta
lösa, smeta. -ittelen tella *v.* lösa små-
ningom, litla.
Maanto nnon *s.* flum, gräbde. -oinen
isen *a.* flummig, gräbbig (mas).
Maarama an *s.* hallon, maan maarama
ästerbär (muurama).
Maaria an *s.* Maria, en maaria *adv.*
en maar, en maariakaan *adv.* en maa-
kaan, en maarin ingalunda, maarian
jää alun, maarian kala flundra, maa-
rian sankyrueho = hajuruoho.
Maata se maakaan och maa.
Maatkoi in *s.* swärmor.
Maatun se makean.
Mad . . . se mat. . .
Maha an *s.* but, mahapaita maghinna,
istherhinna, mahalaukku maglåd. -akas
kkaan l. -alikas kkaan *a.* butig, hafs-
wande.
Mahala an = mahla.
Maharainen isen *s.* stråfmåra (*gallus
uliginosus*).
Mahd. . . se maht. . .
Mabeudun utua l. -henen beta *v.* bli
förlagd, unfna, murfna (mahi).
Mahjehdun htua = mahitun.
Mahi in *s.* ugt murfet, *a.* murfen, sar-
ven mahi quide i born. -iun uta l.
-in ia l. -iinila k. -isten ttua *v.* murfua.
Mahikas kkaan = mahakas.
Mahikki kin se mahdan.
Mahka an l. -ko on l. -kura an *s.*
swulst, snöl.
Mahkio on = maha.
Mahla an l. -aja an *a.* safwa, björklake.
-ainen isen *a.* safwig, af björklake
gjord. -laan ata l. -lin ia *v.* safwa,
toga safwa, tappa björklake.
Mahle een *s.* lemming af sludam.

Mahlikas kkaan *s.* wid föfswel.

Maho on *s.* gall, maho pelto trädesäfer. -ova an *l.* -oinen isen *s.* gall.

Mahdan htaa *v.* höfswas, anstä, låta sig göra, må, förmå. -dollinen isen *s.* höfswift, tillbörlig, wärdig, möjlig. -dollisuus uuden *s.* wärdighet, möjlighet -dollisesti *adv.* wärdigt, möjligen. -dotoin ttoman *s.* otillbörlig, owärdig, omöjlig, ofantlig. -dottomuus uuden *s.* owärdighet, omöjlighet. -dottomasti *adv.* otillbörligen, omöjligen, ofantligt. -htava an *s.* förmående, funnig, måftig. -htavuus uuden *s.* förmåga, måft. -htavasti *adv.* måftigt. -hti hdi *s.* måft, mod, methed, laulun mahti fängmethod, fängargåfwa, mahtipontinen (se ponsi). -hdillinen isen *l.* -hdikas kkaan *s.* måftig, fästlig. -hdattelen tella *l.* -htaalen lla *v.* stråfwa, winnlägga sig om. -hikki kin (*adv.* af mahdikki) måftare.

Mahdan htaa *v.* rymmas, få rum. -utan ttaa *v.* inrymma, gifwa rum. -uttelen tella *v.* gifwa småningom rum, twinga i sig småningom. -utus uksen *s.* inrymning, rumgifning.

Maibia an *s.* spyllig, fet.

Maikaan kata *v.* smafa litet, smutta, gifwa swag luft. -kaalen lla *v.* smefa.

Maila an *s.* fällstrå, fästing för att få trisa, boll m. m.

Mailinki ngin *s.* dnying, swallning.

Mailma se maa.

Mailuva an *s.* liten blomma.

Maima an *s.* agn, bete, romm. -anen sen *dim.* leffiff.

Mainen isen *s.* (= mäinen) efterhängbt ord betybande lifhet, koiramainen hundsäftig, karhumainen björnäftig, sikamainen swinäftig (maa). -maisuus uuden *s.* -äftighet. -maisesti *adv.* -äftigt.

Maini in *s.* mennä mainille gå ned. -in ia *v.* gå ned (se maa).

Maininki ngin = mailinki.

Mainin la *l.* -itsen ia *v.* nämna, förmdla, mainittava som bör omtalas, ryftbar. -ne een *s.* ryfte, förmålan. -neellinen isen *s.* ht. ryfte, beryftad. -neetoin ttoman *s.* öberystad, oemta-

lab. -ninnainen isen *s.* som nämnes, omtalas, utfåges. -nio on *s.* förmålan, beryftad gerning, ibrott, *s.* ryftbar. -niollinen isen *s.* ryftbar, betyblig. -nioisuus uuden *s.* egenstapen att omtalas, öberopas, aufforitet. -nelma an *s.* förmålan. -nittelen tella *v.* förmåla fortfarande, omtala. -nutus uksen *s.* uppmaning.

Maire een *s.* fõt, luf. -railen lla *l.* -rittelen tella *v.* smila, smidra, ledä. -rotan ttaa *v.* smafa. -rottelen tella *v.* smefa, ledä.

Maikin ia *v.* smadfa. -is iin *s.* smad, läderbit, tyß. -kutan ttaa *v.* smadfa, snaffa. -kutus uksen *s.* smadkning. -kutelen tella *v.* smadfa safta. -kaan kata *v.* smadfa, flatscha, safta smålla. -kahdan htaa *v.* hantigt smadfa, flatscha. -koelen lla *v.* fortfarande smadfa, flatscha.

Maista an = maisto se maa.

Maistan aa *v.* smafa. -to on *l.* -ti in *s.* smaf. -tiainen isen *s.* pl. -set litet af ngt till påsmakning. -telen lla *v.* smafa smått. -tun ua *v.* smafa, wara smafelig. -tatan ttaa *v.* låta smafa. -tattelen tella *v.* låta smått smafa (maisto).

Maiteheinä = nätkin.

Maiteroinen isen = maitosieni.

Maito don *s.* mjölk, rieskamaito fötmjöl, maidon päallinen (kuore, taale) gräbde, maitosuu mjölsinn, fõt på första äret, maitosieni ett slags ätlig swamp, maitoheinä fettistel (*sonchus oleraceus*), mjölkfistel (*sonchus oleraceus*), maitokänsä fopp (*boletus cellulosus*). -oinen isen *s.* af mjölk, mjölkstark. -dollinen isen *s.* mjölfeigande, mjölksmat (lehmiloinen). -ti din *s.* mjölfe. -tilas an *s.* gräbde. -tilainen isen *s.* af gräbde, barnflig. -tiainen isen *s.* smörblomma, leijontand (*taraxacum officinale*). -tikko kon = nätkin och voiheinä.

Maitaan aa = maitan.

Maitti tin *s.* matlust, aptit. -tan ttaa *v.* smafa, ha matlust. -tun ttaa *v.* få matlust, bli smafelig (maa).

Maiva an *s.* smadff, fästbete (maima). -aan ata *v.* slå i wattenet ff. fiffen. -ve een *s.* fiffens slag i wattenet, wattenring. -vin ia *v.* slå fortfarande.

Maja an *a.* hybba, herberge, pittää majaa hällä hys, bo, majamies en som bor i herberge. -anen sen *dim.* liten hybba. -alainen isen *s.* gäst, hybkins nymänare. -akas kkaan *s.* gäst, *a.* gästs wänlig. -anne nteen *s.* ringare herberge. -allinen isen *a.* som har hybba i herberge, gästgifware, herbergerad. -ari in *s.* gästgifware. -atoin ttoman *a.* utan hybba, utan herberge. -attomuus uuden *s.* brist på herberge. -aan ata *a.* hamna, råfa in, logera. -silen lla *a.* ha bofstab, logera. -astun ua *v.* taga qwarter, taga in. -aun uta l. -udun utua *v.* lägga sig, nedfatta sig, slå ned sina bopärlar. -joitaa ttaa *a.* ingwartera. -joitus uksen *s.* ingwartering. -joittaja an *s.* ingwarterare, furir. -ahdan ttaa *a.* inträffa, falla in. -jokas kkaan *s.* ingwarterad person.

Maja an l. -ava an *s.* bafwer, majan haju l. majahausta bafwergäll.

Majakka kan *s.* baf.

Makaan maata *a.* ligga, wara belägen, lägga. -kaus uksen *s.* liggning, lägring, makausvaatteet sängsläder, *pl.* set sängsläder. -koo oon l. -kuu uun *s.* liggning, lägring, liggande tillstånd. -kaaja an *s.* liggare, lägrare. -kaelen *adr.* -kailen lla *a.* ligga då och då, ligga wärdelöst. -kaun uta l. -kaan-nun ntua *a.* bli liggfärdig, bli förlegad. -kautan *adr.* -kuutan ttaa l. -kantan ttaa *a.* låta ligga, ha att ligga, inföwa. -kuuttelen tella *a.* inföwa smänningom. -Maatun ttua *a.* bli förlegad. -Maattuma an *s.* rgt förlegadt, maistaa maattumalle smafat af förlegadt.

Makale een *s.* trasa, traschant. -loitan ttaa *a.* trasa, göra trasfig.

Makanen sen *s.* pasman i en härwa, makaslanka märketråd för pasman.

Makia, makeus se maku.

Makkara an *s.* forf, makkaraheinä == karpasen kukka. -rus uksen *s.* forf tillbehör, groft mjöl till forf.

Makki kin *s.* afstråde, latrin.

Mako aon *s.* mage, löpe. -onen sen *dim.*

-liten mage. -oimen isen *a.* magig, af-

mage gforb, *a.* löpe -aollinen isen *a.* som har mage, löpe, en mage full.

Maksa an *s.* lefwer, maksan karvainen lefwerfärgad, maksaheinä taffel (*sedum telephium*), maksalehti blåfippa, maksaohdake florie (*cichorium intybus*). -anen sen *dim.* liten lefwer. -ainen sen *a.* lefwerstark, af lefwer. -atoin ttoman *a.* utan lefwer.

Maksan aa *v.* betala, kostä. -so on l. su un *s.* betalning, utgift, utlaga. -saja an *s.* betalare. -soinen isen *a.* ht. betalning, wähamaksoinen billig. -savainen isen *a.* betalande, kostsam. -savaisuus uuden *s.* föstsamhet. -samatoin ttoman *a.* icke betalande, icke fösttande. -samattomuus uuden *s.* betalningslöshet, ofostsamhet. -samattomasti *adv.* ofostamt. -selen lla l. -sailen lla *v.* betala smänningom. -atan ttaa *a.* ha att betala, låta betala. -attaja an *s.* uppberdman.

Maku aon *s.* smaf, makupala läderbit, makujuoma läder bryd, *ep.* för öl. -uinen isen l. -akuisa an l. -aukas kkaan l. -aullinen isen *a.* smafelig. -akuisuus l. -aullisuus uuden *s.* smafelighet. -akuisesti l. -aullisesti *adv.* smafeligt. -autoin ttoman *a.* smaflös. -auttomuus uuden *s.* smafslöshet. -auttomasti *adv.* smafslöst. -aus uksen *s.* frybba. -austan aa *v.* göra smafelig, frybba. -austelen lla *a.* frybba, smafa på, pröfwa med smafen. -kia an *a.* wälsmafande, fät, makia juuri = makiainen. -keus uden *s.* wälsmafelighet, föthet. -kiasti *adv.* fött. -kiinen isen *a.* stenföta (*polypodium vulgare*), *pl.* makiaiset fötsafer. -keinen isen *a.* föt, *pl.* makeiset fötsafer. -keutan ttaa *a.* göra föt, fersötma. -akenen aeta *v.* bli föt. -kustan aa l. -kustolen tella *a.* smafa på, pröfwa med smafen (maistan).

Malaan ata *a.* behaga, passa (malli).

Maleksin ia *v.* flada omfring.

Mali in *s.* malört.

Malja an *s.* stäl. -anen isen *dim.* liten stäl. -allinen isen *a.* med stäl försebb, en stäl full.

Malja un *s.* spänne.

Malka lan l. -lko loa s. tafwed. -anen sen *dim.* tafwed. -ainen l. -koinen isen a. ht. tafwed, af tafwed. -loa lkoa l. -lkoon lota v. hugga tafwed, belägg med tafwed. -kuri in s. tafwedoborr.

Malkia an a. len, icke stark; icke stark, icke bitter. -kaisen sta v. göra len, utblanda.

Malkio on a. halfduglig (melkia).

Malkki kin s. fat, bunke.

Malla lan = mansikka.

Mallea an a. rund, flötformig.

Malli in s. utfuret mönster, modell, form. -inen isen a. ht. form, minka malli-nen huru formad. -lkaan ata v. forma, gestalta sig, miltä mallaa huru gestaltar det sig?

Mallo on s. hästhalssvakt, stoppning i ränkor.

Mallu un s. hörsäck knuten af rep.

Mall se malt

Malo on l. -lu un s. spricka, maan malo långbat, rantamalo liten hafswiv, mies-ten malulla emellan män, suumalo munöppning. -onen l. -unen sen *dim.* liten spricka. -oinen l. -uinen a. sprucken, full med sprickor. -oun uta v. spricka. -lous uden s. notwaf.

Mallas ltaan s. malt, panna maltaita mätta, mallasruoho = maltta. -ltainen isen *dim. pl.* -set mättning, a. af malt.

Malto llon s. lugnwatten, maltoliha det magra l. köttet i fläsk.

Maltea an = maltta.

Maltia tan s. gårdsnarf, fogelgräs (*stel-laria media*).

Maltan ttaa v. ha insigt, funna, nänna, beherrska sig, malttaa mielenä hejda sig, en malta lyöda jag nännes icke slå. -ttamus uksen s. sjelfbeherrskning, mätta, tålamb. -ttamatoin ttoman a. bråd, obetänksam, otålig. -ttamatto-muus uuden s. otålighet, öfverifning. -ttamattomasi *adv.* brådt, otåligt. -tti tin s. insigt, besinning, sjelfbeherrskning. -te tteen s. finneslugn, mätta. -tun ttua v. hejda sig, stillas, lugnas.

Malttina an s. ung gran (mantila).

Mamma an s. spene, bröst, moder (smek-

ord). -mmo on l. -mmonen sen l. -mmut uen *dim.* mor lilla. -mmelainen l. -mmolainen isen s. underjordigt quinligt wäsende. -mmotar ttaren s. underjordigt quinligt wäsende i den förenämndes tjenst. -mmia in s. sowa wid modersbröst. -mmerehden ltaa v. smeka. -mmotan ttaa l. -mottelen tella v. flema.

Mawa an l. -alainen isen s. underjordens herre. -ala an s. hans hem, underjorden. -alatar ttaren s. underjordens wärddin. -aan ata v. önska en underjorden, önska förderf, förbanna, förmana, slämma. -aus uksen s. förbannelse, förmaning, slämning. -auu uun s. slämning. -aaja an s. förbannare, förmanare, slämmare. -aatan ttaa l. -nattelen tella l. -nautan ttaa l. -nuutan ttaa s. låta förbanna, förmana, infämma.

Manki ngia s. samre slädesplagg.

Mangin kia v. frypa.

Mangun nkua l. -ngutan ttaa v. gnälla, enträget tigga, omfåga besamma.

Manna an s. manbar yngling. -aan ata v. göra manlig, handla manligt.

Mannikas kkaan = mantila.

Mannu un s. jord, underjorden, bef herrskare (mana).

Mansikka kan s. smultron. -ainen isen s. *dim.* litet smultron, a. smultronrik, af smultron.

Manner nteren s. fastland. -ntereinen isen a. ht. fastland, kontinental.

Mantelas aan l. -nnel ntelen l. -ntila an s. ett slags gran (quinlig och rik på föttar).

Manto nuon s. fast, must, farna, maltan mannot grotråbar i malt, mantorauta brädligt jern. -oinen isen l. -nnollinen isen a. fastig, mustig, farnfull.

Manti in = mansikka.

Manu un, manulainen isen = mana, -alainen. -uu, -uutan se mana.

Mara an s. mara, marakatti marfatta.

Maraan ata v. gå tidt och ofta, fram och tillbaka, smutta. -ratun ttua v. smutta.

Marasto on s. fuperad trakt bewärd med björkar.

Maratti tin *a.* mabra (*asperula*).
 Mare een *a.* yttre tunna huden, narf (*marras*).
 Mareksin ia *v.* spriga af och an (*marran*).
 Marhsin amen *a. pl.* marhamet thglar till ribbsef. -haminta nnan *a.* grimma.
 Mari in *a.* mål, slutmål, marispunt län- ga tvärträn under watten wid pater.
 Marja an *a.* bär, mennä marjaan gå på bärplodning, tulla marjasta komma från bärplodning. -ainen sen l. -jut nen *dim.* litet bär. -ainen isen *a.* bär- rif, af bär. -akko kon l. -jikko kon l. -jasto on *a.* bärbevuren plats. -ai- len lla *v.* plocka, samla bär. -atoin ttoman *a.* utan bär. -attomus uu- den *a.* bärbrist.
 Marjos oksen *s.* sarhous.
 Markailen lla *v.* tumla, wältra sig.
 Markenem rjeta l. -kinnun ntus *v.* wif- na, bli andfallen, förfalla, förwin- na.
 Markka kan *a.* marf. -koittelen tella *v.* utbela marfwis.
 Markina an *a. pl.* -at marfnad. -ainen isen *a.* ht. marfnad, *pl.* markkinaiset marfnadsgäfwor.
 Marmatan ttaa *v.* morra, brumma.
 Marmu un *a.* ränjel, wäffa, gnällande, enträget tiggande. -un ua l. -nuun uta l. -nin ia *a.* gnälla, enträget tigga (*mangun*).
 Marraan rata l. -rrin ia l. -rritan ttaa *v.* marra på, morra, fnarra, kissa marraa fatten spinner.
 Markeun uta l. -kenen eta *v.* förna, förtorfa (*marras*).
 Marsi in *a.* hugg, stöt, rintamarsti fi- len emellan lästen och stowissten.
 Marras rtaan *a.* bräddlig, seg, trånande, knande, marraskivi för sten, marras- keä l. -kettu narf, den yttre tunna huden (*mare*, orvas), marraskieli en utkastwad stift af yttre huden, marras- kuu november. -rtio on l. -rtioin omen *a.* bräddlig, *a.* narf. -rio rron l. -ra rran *a.* bräddlig, ofruktbar, gall, martokamppu hanhampa, martotamma ofruktigamt stob, räspyksen marto muif- unge, liten muifa. -rtous uuden *a.* bräddlighet, förfallenhet, aning. -rras-

tun ua *v.* förna, förfina, tråna. -rrun rtua *v.* fina.
 Mariti tin *a.* Märten, Martin. -ila an *a.* St Märrens föden.
 Maru un *a.* ister, stott, smidrare, lis- mare, hydlare. -utan ttaa l. -uttelen tella *a.* liäma. -utus uksen *a.* liämeri.
 Marake kkeen, -kehdan htaa = ma- kale, makaloitan.
 Maruna an = mali.
 Marut uen *a.* jufwer, romhyfsa (*maukku*).
 Masaan satal. -sennan ntua *v.* spåfa, qwä- sa, dämpa. -saus l. -sennus uksen *a.* spåf- ning, qwäduing. -sia an *a.* spaf, qwäst, stilla, lugn. -senen seta l. -sennun ntua *v.* spåfas, qwäfas, stilla sig, hej- das. -sentelen anella *v.* spåfa, hejda smäningom.
 Masikka kan = massi.
 Maskin ia l. -kutan ttaa = maskin.
 Masmalo on *a.* tunn hud, ljumfte, röde wäpling.
 Masmalo on = masmalo.
 Masseli in = massi.
 Massi in *a.* pung (för tobak och elbdon).
 Masto on *a.* mast, isomasto, keulamas- to, perämasto stors, för, aftermast.
 Masuuni in *a.* masugn, basugn.
 Matajainen isen *a.* böls.
 Metakka kan *a.* bebragare, gaffstryfare.
 Matala an *a.* låg, låggrund, fatt, under- fästig, *a.* baus. -liius uuden *a.* lågs het. -asti *ado.* lågt. -ainen isen *a.* låg. -loitsen ta l. -lennan ntua l. -lutan ttaa l. -dallan ltaa *v.* göra låg. -loitun ttaa *v.* låta göra låg. -llun ltu l. -loitun ttua *v.* bli låg, grundas (*mato*).
 Matara an *a.* färggräs (*galium boreale l. verum*). -ainen isen *a.* full af färg- gräs, gjord beraf, mataraiskoivu dwerge- björk (*betula nana*).
 Made teen *a.* lafe, merimade = elas- ka. -teinen isen *a.* lafrif, af lafe. -teetoin ttoman *a.* utan lafe. -teetto- muus uuden *a.* lafrifst.
 Matikka kan l. -kkainen isen *dim.* = made och mato.
 Matka an *a.* resa, wäg, matkamies res- sande, mene matkaas gå din wäg, matkakunta resefällsag, farawan, kello on matkassa fiodan är i gång, suada

matkaan få i gång, åstadkomma. -anen sen *dim.* liten resa. -ainen isen *q.* ht. resa, pitkamatkainen långväga. -alainen isen *s.* resande. -kue een *s.* resfällskap. -kui uun. *l.* -kuus uuden *s.* resa, resfällskap. -kaan kata *l.* -kon oa *v.* resa. -kaelen *adv.* -kailen *lla* *v.* resa småningom, göra resor. -astun ua *l.* -aannun utua *s.* bli restrött. -kustan taa *l.* -kustelen *lla* *v.* resa. -kustus uksen *s.* resa, färd. -kautan ttaa *v.* stida på resan. -kaudun utua *v.* komma på resa, komma till vägs (matkin).

Matkin ia *l.* -kitan ttaa *l.* -kutan ttaa *v.* smäda, sluka med svårighet och flera ggr, härma uppreparde någons ord. -kiskelen *l.* -kuttelen tella *v.* långsamt upprepa, härma. -kaisen sta *v.* hastigt upprepa härmande.

Mato don *s.* frälände bjur, maff, orm, insektlarv, madon lakki ett slags svamp (*agaricus*), madon hantä thimothai (*phleum pratense*), madon siemenkukka renfana (*tanacetum vulgare*). -onen sen *dim.* liten maff. -oinen isen *a.* mafffull. -dan taa *l.* -don toa *l.* -din tia *l.* -telen della *v.* frypa, fräsa. -teli in *l.* -telia an *l.* -teliainen isen *s.* frypare, maff, orm. -televain isen *a.* frälände. -televaisuus uuden *s.* egenfap att fräsa. -televaisesti *adv.* på frälände sätt.

Matto ton *s.* matta.

Matustan aa *v.* tugga.

Maukas, maullinen se maku.

Maukia an *a.* supig.

Maukku kun *s.* romhyfsa, mjölfehyfsa, bläsa, påse.

Mauru un *s.* fatten's löptid, kissa on maurullansa fatten har sin löptid. -uun uta *v.* fräsa såsom en lövst fatt, spinna (fatten), morra, jämsa sig. -riainen isen *a.* frisande, morrande *v.* f. w. (mäyra).

Maus, maustan, maustelen se maku.

Mauskin ia = maiskin.

Meusun ua *v.* smäda (maiskin), snäsa. -ainen isen *a.* smädande, snäsa, *sp.* för björn.

Mautoin, mauntomuus se maku.

Me meidan wi, *pl.* af mina. -eikala an *s.* värt hem, värt trakt. -eikalainen isen *s.* en af de våra, från värt ort. Mehe een *s.* rost i såd.

Mehi in *s.* saft, honing (mesi). -inen isen *a.* honingsfull, besmord med honing. -iläinen *l.* -iäinen isen *s.* bi, mehiläisemä wife, mehiläiskukka hesningsgräs, mariefånghalm (*galium verum*), mehiläiskanerva bergmyrta (*edimopodium vulgare*). -hevä an *a.* saftig, smaglig. -hevyys yyden *s.* saftighet. -hevästi *adv.* saftigt, ymnigt. -hestya yä *v.* bli saftig. -hestän ää *v.* framstypa (mehu).

Mehin ia *v.* gisna.

Mehko on *s.* warg.

Mehdan hitaa *v.* framstypa (mehestän).

Mehlä, mehto *v.* f. w. = metsä m. f.

Mehu un *s.* saft, must, mehuman löst och fet jord. -uinen isen *l.* -uisa an *l.* -ukas kkaan *a.* saftig, mustig. -uua *l.* -uun uta *v.* vara saftig, vara frodigt, leswa gladt, vara munter. -utun ua *v.* bli saftig. -utoin ttoman *s.* saftlös. -uttomuus uuden *s.* saftlöshet. -uttomasti *adv.* saftlöst.

Meiju un *s.* ungt löstråd, helgagelst.

Meikaan kata *v.* smäda. -kailen *lla* *s.* smila.

Meikalainen se me.

Meikaan kata *v.* larma. -ke een *s.* larm. -kshdan hitaa *v.* dunsa till, plumsa in. -kutan ttaa *l.* -kuttelen tella *v.* bullra.

Meisti in *s.* modell, mönster.

Mejakka kan *s.* buller.

Mekko kon *s.* öfverroff, påeld. -onan sen *dim.* liten roff. -kollinen isen *s.* med öfverroff försedd. -kotoin ttoman *a.* utan öfverroff.

Mekuun kuta *v.* tala högljudt.

Mela an *s.* styrblad, melamies styrman. -lon oa *l.* -laan lata *l.* -looa lota *l.* -lin ia *v.* ro *l.* stjuta med styrblad, styra med styrblad. -astan taa *l.* -astelen *lla* *v.* ro med styrblad, wrida båt (melu).

Melkia an *a.* temmelig, anfenlig, lagom. melkia ilma starkt väder, melkia mies

ausenlig man, melkein, melkiaan, melkiasti, melkoittain nästan, temmeligen on melkiällänsä är si och så, afringa värde. -kainen l. -keinen l. -koinen isen l. -lko = melkia

Melku kun s. storåtare.

Mellehdin htia v. wäsnas, sjunga sträl-lande, wara bestyrksam. -llikoitsen ta v. larma och wara bestyrksam. -llastan aa v. husera, ragassa. -llastelen lla v. husera smått. -llastus uksen s. husering, larm.

Melska an l. -ke een s. buller, larm. -aan ata v. bullra, larma. -ahdan htia v. hastigt bullra, plumsa.

Melto llon s. småtta, smidbart fern. -ous uden s. den smidba eller slipade fban af knifryggen (sarvi).

Melu un s. buller, støj. -lia ia l. -luun luta l. -uelen lla v. stöja.

Menaan nata v. förtöra, slösa.

Menen nna v. gå, fara, afresa, åtgå, henki menee liffwet förgår, menee paljo går åt mycket, viinaan menevä begifwen på bränwin, mennyt vuosi förlöbet är, olkoon menneeksi må gå, sormen mentävä dit ett finger rymmes, menee papiksi blir prest, menee pahaksi blir dålig, menee häntä kohtaan pahasti beter sig illa mot honom. -ne een s. gång, gående tillstånd, on me-neilla är i gående. -no on s. gång, åtgång, beteende, sed, ceremoni, rik-kimeno söndergång, söndering, rahan meno åtgång af pengar, paha meno dåligt beteende, owäsende, kirkonmeno l. -menot gudstjenst, kyrkoceremonier, waimon menot gwinnans reglor, yhteen menoon med ens, pitää pahaa menoa hålla owäsende. -nia an s. den som går. -nekki kin l. -nenki ngin s. åtgång, utgift. -nemätöin ttömän s. som ej går l. åtgår, viinaan m. icke begifwen på bränwin. -neys yksen s. gående tillstånd, henki on meneyksissä liffwet är på sitt yttersta, lapsi meni meneyksiin barnet tfnade af, förlorade anderrågten. -newäinen isen a. som går l. åtgår, gångbar. -newäisyys yyden s. gångbarhet, åtgång. -neskelen lla v. gå småningom, bete sig, falla i

wanmaft, ha fallandesot. -neskele-väinen isen a. som har fallandesot, epileptiff. -neskelewaisyys yyden s. fallandesot, m. lapsissa hjertiprång. -notan ttää v. låta gå, låta fara, förgöra, bete, menettää henkensä förlora sitt lif, menettää aikansa förnöta sin tid, menettää ihmisiä behandla mennifkor. -nettäjä an s. som låter fara, förgöra-re, förtörare. -netyks yksen s. förfasrande, beteende, förgörning, förluft. -nettelen tellä v. låta småningom fara, förgöra smått, bete sig. -nehdyn htia l. -netyt tytä l. -neyn ytä v. förgås, råfa i lägerwall, förswagas, aftyna, falla i efflas, afbåna. -nehdys yksen s. förluft, wanmaft, undergång. -nestyn ytä v. triffwas, lyckas, ha framgång. -nestys yksen s. framgång, trefsnad. -nesytän ttää v. beförbra framgång, låta triffwas. -noon nota l. -nos-tan aa v. ha owäsende för sig, larma, behandla illa.

Menkävä an = tukeva.

Menkutan ttää v. tala orebigt, slappla. Menninkäinen isen s. pl. -set små wäsenden wanligast af god art, som ansågos hafwa tillhåll wid kyrkor, bödas själar (keijunen, maahinen).

Mento noon = melto.

Mera an s. mår. -atin ttiemen s. hora. -rottelen tellä v. falla till mår.

Meras aan l. -asin imen s. til wid yrsmide.

Meresi in = rysä.

Meri ren s. haf, syd (i södra Finland), west (i norra Finland), meriäjo hafsswaf, ruttnad stålspåd, -häta sjönöb, -härkä bruchane (*machetes pugnus*), -harakka strandfata (*haematopus ostralegus*), -kaija hafstrut (*larus marinus*), -kivi bernsten, -koika hafsbörn (*falco albicilla*), -komma snäcka l. musla, -koskelo storstrate (*nergus merganser*), -krotti hafspadba (*lophius piscatorius*), -maa fustland, -made = elaska, -mies sjöman, -metsäs l. -metso älfråta, storstark (*phalacrocorax carbo*), -neulainen hafsnål (*syngnathus ophidion*), -sika belfin, marfin, -siika gräff, -suorsa ejder (*fuligula mollissima*),

-teeri swärta (*fuligula fusca*), -tiiro
 fißtärna (*sterna hirundo*), -lähti sjö-
 stjerna (*asterias rubens*), merentakai-
 nen på andra sidan hafwet belägen,
 tranemarinss, meren napa l. -silma
 hafshwirlwel, Merikarvia Salmola.
 -rinen l. -reinen l. -rellinen isen a.
 ht. haf, wid haf belägen, syblig, s. hafes-
 wraf, stälspäc. -riläinen l. -reläinen
 isen a. öbo, kuffbo, sjöorre (*fuligula*
nigra). -ryt yen *dim.* litet haf.
 Merkki kin a. märke, tecken. -killinen
 isen a. märkelig, utmärkt, märkwärdig.
 -killisyys vyden s. märkwärdighet.
 -killiseesti *ado.* märkwärdigt. -kitoin
 ttoman a. omärfflig, outmärkt. -kitsen
 ta s. märta, utmärta, betyda. -kinto
 nnön s. utmärkning, betydelse. -kitys
 yksen s. beffinition, beteckning. -kityi-
 nen isen *dim.* af merkitty märkt.
 Merta rran s. mjärda, nätförmig wässa.
 -anen sen *dim.* liten mjärda. -rralli-
 nen isen a. mjärdebegande, en mjärda
 full. -rratoin ttoman a. utan mjärda.
 -rrattomuus uuden s. mjärdbrist.
 Meru un s. *pl.* -rut de ösmältbara be-
 larua af talgen. -uun uta o. sira.
 Mesi se mete.
 Messinki ngin s. messing. -nkinen isen
 a. af messing.
 Messu un s. messa. -uun uta o. messa.
 Mestaan tata s. halsugga. -taus uksen
 s. halsuggning. -taaja an s. hals-
 huggare, starprättare.
 Mestari in s. mästare. -roitsen ta l.
 -roin ida o. mästtra, drifwa handts-
 werk, bemästtra. -raus uuden l. -rus
 uksen s. mästerkap.
 Mesuun suta o. wäsnas sjetjwärbigt.
 Metaloitzen ta o. trassa.
 Mesi eden s. honing, mjöd, mesiheina
 rödwäpling, -jauuri stenjöta, -kammen
 honingstaß, *ep.* för björn, -leipä hos
 ningstata, -mansikka l. -marja ärfbär,
 -nukka honingsgräs, af honingsrifa
 wärter bestående lunda. -eto don l.
 -etonen sen *dim.* honing. -sia an s.
 honingsätare, *ep.* för björn. -sinen l.
 -etinen isen a. af honing, honingsrif.
 -ettila an s. bistod, honingsrif ställe.
 -oikki kin l. -sikkinen isen l. -siai-

nen isen l. -ottainen isen a. bi. -sik-
 ko kon s. honingsrif ställe, ärfbär.
 Meteli in s. buller, uppror. -loitsen ta
 o. larma, göra uppror.
 Metinen, -tonen se mesi.
 Metsä an s. flog, metsän elain wiß-
 tjur, metsän kaali tornört (*turritis*
glabra), metsän aivena l. aivenä fungus
 segel (*regulus cristatus*), metsahanhi
 wilbgås, -aasi wilbdäna, -harka wiß-
 ore, -hiisi flogerå, -hiiri flogstotta,
 flogsmus, -kana l. -riekko härtipa (*ta-*
gopus subalpina), -kauris råbock, -kähky
 flogsbuwa (*columba oenas*), -mies jä-
 gare, -närho lastrika (*garrulus infus-*
atus), -pukki töfsmes (*parus cristatus*),
 -rastas björstrast (*turdus pilaris*), -sika
 = mayrä, -sirkka en art gräsghoppa,
 -tianen swartmes (*parus ater*), -var-
 punen pilfsnk (*fringilla montana*), -vuo-
 hi råget, stenet, -riista wilbbräd. -so
 on l. -sonen sen *dim.* liten flog, tjä-
 derhane. -si in = metsä i ff. mel-
 simies = metsämies. -äinen isen a.
 ht. flog, flogig. -allinen isen a. flog-
 egande, flogig, wilb. -aläinen sen a.
 flogebo. -älo ön s. flogstrast. -asik-
 sen s. tjäderhane. -sola an s. floger-
 gård. -solainen isen a. inwånare i
 metfola. -sisto ön s. parf. -sistyn på
 o. bli flogbewärt. -sin ia l. -säsn ut-
 ta l. -sästän aa o. gå i flog, jaga.
 -sinkainen isen s. wilbbjur. -sikko kön
 a. flogedunge. -satyn ttä o. bli i flog-
 gen (om för som förwiltas). -ähinen
 isen l. -tolainen isen a. ht. flog, a.
 flogerå, i flog sådd råg (mettä).
 Mettälä, -ttiäinen se mesi.
 Mettuli in s. yrwäber.
 Mettä tän, l. -tto ton o. s. w. = metsä,
 metso m. ff. -ttiinen isen s. flogsbuwa
 (*columba oenas*) = toukomettinen. -ähi-
 nen l. -aläinen l. -tolainen isen a. ht.
 flog, -ruis råg som sås i fyttländer in i
 flogar och har mindre forn. -tuuri in
 s. fo som skiljer sig från hjorden.
 Metu dun, metuun duta = metti,
 -loitsen.
 Metäs äksen = metsäs.
 Meuhaan = möyhään.
 Meuruun ruta l. -rutan aa l. -ruelen

lla *s.* larma, rafa. -re oaa *s.* larm, förvirring.

Min *pron.* efter enstafw. fasus wanligen med *part.* kä, mika, *gen.* minka hwißen, hwad? mika siella mika taalla l. mika missakin den ena här den andra der, mitas *adr.* af mita sina, mitasta = mitas, mihin hwarthän, mista hwarifrån, missa hwarest, miksi hwarföre, miten l. mitenka huruledes, på hwad sätt, milta af hwem, miltei föga fattas att icke, minkalainen l. millainen l. millinen l. mimuoinen hurudan, mika hwarje, enhwar, ei mikaan ingen, ei mitakaan *adr.* mitään intet, ei ole millaan l. minään bryr sig icke om. -ikali *adv.* sämida. -illoin *adv.* när? mita milloinki l. milloin sita milloin tata än ett än annat. -illoinen isen *a.* när sseende, hwißen tids. -inne *adv.* hwarthän? -itätöin ttöman *a.* obuglig, ofstidlig. -itätömys yyden *a.* obuglighet, ofstidlighet. -itätömästi *adv.* obugligt. -ittyinen isen l. -ityys yksen l. -itymä än *a.* hurudan. -ityys yyden *s.* hurudauhet, ei niin miityttä ite det ringaste.

Miehaan ata *s.* wäsna, sjoja.

Mies miehen *s.* man, farl, miehise l. miehiten långsmed män, man för man, miehenpuoli manfön, tulla miehissä komma manstarka, mieskunta en trupp af män, mieskuntainen manbar, mieskuti förening af män, mieskuitta anjeende till personen, miespolvi manskläder. -hinen l. -hunen l. -hukainen isen l. -hut uen *dim.* ung man, liten man, yngling. -huus nuden *s.* mandoni. -hinen isen *a.* manstark, gift. -hekäs l. -hikas kkaan l. -hukas kkaan *a.* giftwuren, manbar, manlig. -hevä än *a.* manstark, fäkt. -hevyyt yyden *s.* manstarkhet, fäkthet. -hevästi *adv.* manstark, fäkt. -hellinen isen *a.* som har man, gift. -heltöin ttöman *a.* utan man. -heltömyys yyden *s.* manebrist. -hela än *s.* manshem. -huisa an l. -hullinen isen *a.* manlig, manhaftig. -hullisuus uuden *s.* manhaftighet. -hullisesti *adv.* manhaftigt. -husta an *s.* lifwet på kläder, bäl af fröppen. -hus-

telen lla *s.* bröstet fig. -himys yksen *s.* folkilsten häst. -histyn l. -hestyn *adr.* miestyn yä *s.* bli man, bli manslig. -hitän ttaa *s.* bemanna, ordna man för man, miehittain man för man. -iestän sä l. -iestelen lla *s.* göra med mankraft. -iestytän ttaa l. -iessutan ttaa l. -iessytän ttaa *s.* besofwa.

Miehka an *s.* fädräls.

Miekkä kan *s.* swärd, miekkaruoho l. kurjen miekkä l. vuohen m. (*trio pseudacorus*). -anen sen *dim.* litet swärd, olla miekkasilla kämpa med swärd, miekkasilla olo swärdstämp. -kallinen isen *a.* swärdsföfdd. -katoin ttöman *a.* swärd saksande. -kattomuus uuden *s.* swärdsbrist. -kkailen lla *s.* fäkta med swärd. -kahdan httaa *s.* flinta, storta.

Miekkoinen isen *a.* lyddig, fäll, *s.* broder.

Mieli len *s.* häg, sinne, lust, wett, panna mieleensa lägga på minnet, pida mielessäs haf i åtanke, som ihåg, ei ole mieltä har ej wett, mieleni tekee jag har lust, noutaa mieltä göra till wiljes, mielinoude görandet till wiljes, wiisfarighet, on hyvällä mielellä l. hyvin mielin är wid godt synne, mielellänsä gerna, mielelläimmip hädre, ylenmiehin egerna, mieltä myöden, l. mielin määrin l. mielen perästä efter behag, on mielissänäs är förnöjd, pahoittaa mielen göra illtydtt, silla mielellä i den affigt, med det sinnelag, puhua mielin kielin tala en till lags, smidra, mieltä mielin med flit, uppsättligen, mieliala *adr.* mieliala det som ligger på sinnet, uppstar hägen, sinness rörelse, beshymmer, -arvio godtydlig uppsattning. -hyvä nöje, behag, -paha illtydthet, -johde hugfott, infall, -juoksu tanfegång, idgång, -karvaus grämselse, -kauppa frivilligt köp, -pilotyde, -puoli rubbad till sina sinnen, wanfönnig, -suosio gunst, wälbehag, fägnad, -teko lust, längtan, -tekoinen l. -tehtoinen omtydtt, lusten, -valta godtydte, sjelfswäld, -valtainen godtydlig, sjelfswäldigt, -valtaisuus sjelfswäldighet, -valtaisesti sjelfswäldigt. -teki-

nen isen *s.* förståndig, flek, villig, förnöjsam. -lellisyyt yuden *s.* förståndighet, flöskhet. -lellisesti *adv.* förståndigt, flekt, gerna. -leinen *l.* -luinen isen *l.* -luisaan *l.* -llas aan *l.* -lus uun *l.* -lu un *l.* -lityinen isen *s.* behaglig, gunstig, beredwillig. -leisyys yuden *l.* -luisuus uuden *s.* gunstighet, beredwillighet. -leisesti *l.* -luisesti *l.* -luisaasti *adv.* gerna, beredwilligt. -levä an *s.* tankebig, tänkande. -levyys yuden *s.* förstånd, wett. -levästi *adv.* förståndigt. -lukas kkaan *s.* efter sinne, lust, behaglig, nöjsam. -lukkaasti *adv.* behagligt, gerna. -linen isen *s.* sinnad, sinnig, kevämielinen lättfinnig, heikkomiellinen swagfinn, pitkamielinen långmodig, itsemielinen enwid. -lisyys yuden *s.* slanthet, heikkomielisyyt swagfinnhet. -lisesti *adv.* slunt, slunigt, ylimielisesti öfwermodigt. -leldön tömän *s.* oförnuftig, fåtunnig, ofäläg, tanklös. -lettömyys yuden *s.* fåtunnighet, tanklöshet. -lettömästi *adv.* oförnuftigt, tanklöst. -lin ia *s.* wara sinuad, ha lust, erna, tycka om. -litän ttää *l.* -littelen tellä *l.* -listän aa *l.* -listelen lla *s.* gifwa i sinnet, göra gunstig, önska, erna, mielistelein ställa sig in. -listys yksen *s.* loctelse. -listyn yä *s.* samtycka, ha behog för. -llän llaa *s.* tänka på, besinna, göra bewägen. -llyn llyä *s.* bli willig, gunstig, fatta tycke, samtycka. -llytän ttää *l.* -listytän ttää *s.* göra bewägen, locta. -llytys yksen *s.* loctelse. -llyttelen tellä *s.* göra småningom bewägen, lifka. -llytke kkeen *s.* förnöjsse, förloctelse. -lustan aa *l.* -lustelen lla *l.* -lystän aa = miellan, miellytän.

Miemo on *s.* wannäktig. -os oksen *s.* rannäktigt tillstånd, on miemoksissa för domnad.

Miero on *s.* soffen, distrikt, allmoge, kayda mieroa *l.* mierolla tiggä, mieron käviä *l.* mieronkierto tiggare, mieromies arreudator af soffen *l.* distrikt, förman för ett distrikt, joutua mieron tielle komma till tiggarskafwen. -olainen isen *s.* församlingsbo, tiggare. -oilen lla *s.* gå fring soffen,

tiggä. -oua uta *s.* komma till tiggarskafwen, nödgas tiggä.

Mieru un *s.* hal menniska, som iundslar sig, smidtrare.

Mies se miehe.

Mietin ttä *s.* eftertänka, besinna, reflextera. -to tteen *s.* eftertanke, reflexion, plan. -tinto onsa *s.* eftertanke, öfwerläggning, diskussion. -ttielen lla. -tiskelen *l.* -tikselen lla *s.* besinna fortfarande, grubbla.

Mieto don *s.* lindrig, swag, andfallen. -onen sen *dim.* lindrig, blid. -dotan ttäa *s.* lindra, förswaga.

Mietto ton = mieto.

Mikkeli in *s.* Michael, St Michel.

Mika se mi.

Millainen, -lloin, -lloinen se mi.

Milma = minua.

Mimmoinen se mi.

Minaan nata *v.* förtenna. -naus uksen *s.* förtennung (tinaan).

Minä an *s.* sonhustru, swärdotter.

Minkka kan *s.* wattenbinda (*gohium*).

Mione se mi.

Minuä an = minä.

Minno on = minä.

Minttu tun *s.* mynta, kissanm. kattmynta (*nepeta cataria*), käenm. harmynta, hartimjan (*calamintha acinos*), maaminttu göfblomma (*seronica chamaedrys*), rantam. flöört (*lycopus europaeus*). -uinen isen *s.* full af mynta.

Minä nun *pron.* jag. *pl.* me wi. -ainen isen *s.* för mig påslig.

Mirri in *s.* fatt, swagbrida.

Miten se mi.

Mitta tan *s.* mått, mittapuua *l.* -riaku måttång, mittapuikko måttsticka. -ainen isen *s.* ht. mått, kyynäran mittainen alnelång. -ava an *s.* långsträckt. -avaus uuden *s.* långsträckt. -avasti *adv.* långsträckt. -itaan lata *v.* mätä. -oja an *s.* mätare. -aus uksen *s.* mätning. -ari in *s.* mätare, maamittari laubimätare. -aelen *adv.* -ailen *l.* -tteen tellä *s.* mätä fortfarande. -ttelo aa *s.* mätning, mieken mittelo swärdmätning, ewig. -tteliä an *s.* mätare, mieken mitteliä ewigefämpa. -ton ttos *s.* mätä i stort. -autan ttäa *v.* läta mätä.

Mittomari l. mittumari s. midfommarbag.

Mittyinen se mi.

Mittyys se mi.

Mitys tuyen = mittyinen.

Mitötöin, -ttömyys, -ttömästi se mi.

Moihkari = muikkari.

Moiikka kan s. flogshybba, swärb (miekkä).

Moiiaainen l. -linen isen s. morot, lång rofva.

Moina an (= moinen), mennä moinaan buga sem säban.

Moinen isen a. life, mafe, en säban, dugtig, en ole konsaan mointa nähnyt jag har allbrig sett mafen (dessa life), kahta mointa kaunihimpi dubbelt försnare, voi moinen mies ad hwilken far! toivot kuin mointaki hyvää du wäntar något bättre till och med, moinen morsian duglig brud, mest i ff. semmoinen (sen moinen) säban, kummoinen (kun moinen) hurudan. -nnan nlaa v. göra lif, forma, gestalta (moinen).

Moisio on s. ingärdad obling i flogen, nyffer, nybygg, herrgård. -sikki kin s. herrgårdsegare, herreman.

Moiskahdan htaa v. flattscha.

Moitin tia v. flandra, tabla, lasta, resta. -ite tteen s. flander, tabel. -ittia an s. tablare, häcklare. -itos oksen s. tabel, tabelwärdt fiff. -itteetoin ttoman a. flanderfri. -ttivainen isen a. flanderande, flanderffuf. -ttivaisuus uuden s. flanderffufa. -tiskelen lla v. flandra smått.

Mojahdan htaa v. smålla doft, stalla, dāna till. -jahdus adr. -jaus oksen s. doft stall. -ju un s. dān, owāfende. -juun juta v. dāna, brumma. -jautan htaa v. āstafomma dān, dānga till. -jakka kan s. buller, owāfende.

Mojotan htaa v. wārfa. -tus oksen s. wārf.

Mokka kan l. -kko kon s. något utfāende, istuu mokolla huulin fitter och och hānger lāpp. -kotan htaa v. wāra utfāende, istuu mokoltaa fitter raf.

Mokoma an pron. den, det, säban, säban der, utmärkt, förträfflig (nästan alltid ironiskt), sen mokoma dessa life, säban, kaiken mokomin för all del,

mitä mokomia hän teki hwad för storswerk gjorde han, mene mokoma gå din flugel, virka mokomampi hög syfla, mokompana morsiana såsom en pryblig brud.

Molempi umman, pl. molemmat båda, molemmin puolin å båda sidor, tehdä molemmin göra båda tillsammans.

Molitan htaa l. -lotan htaa l. -lin ia l. -lisen sta v. mumla. -lahdan htaa v. hastigt mumla till. -laus oksen s. mummel, forl. -loksun ua v. mumla, brumma, tabla.

Moljotan htaa = molitan.

Molli in s. malst (silurus glanis), forg.

Mollotti tin = molempi.

Monakka kan a. hal.

Monakko kon s. munf.

Moni nen a. mången, monenkarvainen mångfärgad, monenlainen, monenkaltaisen mångafanda, monenkertainen mångfallbig, monin kerroin l. monta kertaa många gånger. -nasti l. -nosti adv. många gånger, ofta. -inainen l. -ituinen isen a. mångfallbig, mångafanda, monta monituista kertaa många många gånger. -inaisuus l. -ituisuus uuden s. mångfallbigghet. -inaisesti l. -ituisesti, adv. mångfallbigt. -ikahta l. -iahta han l. -ias aan, a. någon (indef.), åtfällig. -iaasti adv. en gång. -iaa aan s. mångfallbig figur, menee moniaalle går åt många håll, näkyy moniaalla synes på flera håll, tulevat moniaalta de komma från flera håll. -nes ennen a. mångte, kuinka mones hwilken i ordningen. -ikko kon s. flertal, pluralis numerus. -itan htaa l. -ittelen tella v. dela i hovar af flera, monittain l. monitellen flera i senber. -istan aa l. -istelen lla v. upprepa, mångdubbla, multiplicera.

Mongun nkua l. -ngitan htaa v. enträget begära, tjuta (mangun).

Monjas l. -jat l. -jaa aan = monias. -jaasti = moniaasti.

Monkki kin s. trut, pisti monkkiinsa stadt i truten på sig, åt upp.

Monna an s. gammal fru, matroua.

Monni in s. mal (silurus glanis).

Monnin ntia = moitin.

Montoinen isen *s.* underjorðigt fängelse.
Moona an = muona.

Morakka kan *s.* stänim (seipi).

Mora an (moro), morajuuri palsternadä.

Morisen sta *v.* mumla, morra. -rina an
s. mummel, morrande. -rahdan htäa
v. morra hastigt. -rahtelen hdella *v.*
morra fortfarande, mumla till flera
gångar.

Morkkaan kata *v.* nedfatta, tabla, stym-
fa. -aus uksen *s.* stymfning, tabel.

Moro on *s.* lös, förwittrad, murfen, mo-
rokivi = rapakivi.

Morsian amen *s.* brud. -ius uden *s.*
brudstänb, morsiusvaatteet brudtläder,
morsiuslahja brudgäwa, hemgift. -sio
on *s.* brud.

Morski in *s.* murffa (*morchella esculenta*).

Moska an *s.* mischmasch, röra, mölja.
-kaan kata *v.* hopröra, fösa tillsam-
man. -kennan ntäa *v.* hopröra, pläs-
dra. -kali in *s.* smutfig menniska.

Moskuri in *s.* flutba.

Mossaan sata *v.* hopfösa, fyssa.

Mosum suta *v.* mumsa, tala orebigt.

Mouhe een l. -hi hen *s.* fistängel.

Moubia an *a.* lös, mör, luffer. -heus
uden *s.* lufferhet. -asti *adv.* löst, luffert.

Mouhu un = mouhe.

Moukari in *s.* slägga. -roitsen ta *v.* ar-
beta med slägga.

Moukka kan, -kkaan kata = moukari,
moukaruitsen.

Moukki kin *s.* fornuslösbeg till att be-
reda stinn, beta (rapa).

Moukku kun *s.* fistarm, romhylsa (mauk-
ku).

Moukutan ttaa = mökytän.

Mouri in *s.* liten wardelse. -iainen isen
s. en insekt.

Mouru un, -rin ia, -raun ruta, -rutan
ttäa = mauru m. fl.

Mua = minua af minä.

Mualle, mualla se muu.

Mudatse *adv.* fordom.

Mue een = muihe.

Muha an *a.* lös, luffer, *s.* blandning, sa-
han muha sägsån, jaämuha isörja,
muhamaa färjörj. -hia an *a.* lös,
luffer. -hajan l. -haan hata l. -hisen
sta *v.* fösa, mysa. -he een l. -hi hen

a. lös. -heva an *a.* lös, fet. -hehdin
htia *v.* vara lös, mysa. -aus uksen
s. myshning, smälteende. -ho on *a.* lös,
mysande, smälteende. -honen sen dia.
lös, mysfande, förnöjd. -hoilen lla l.
-hotan ttaa l. -hottelen tella *v.* mysa,
smäle. -hu un *s.* lösa ting, jaämuha
isörja. -ahdan htäa *v.* mysa till bäs-
tigt. -ahhtelen hdella *v.* mysa hastigt
dä och dä, fasta smälteende blickar.

Muhju un, muhjuinen isen = muha,
muha.

Muhka an *s.* snöl, romhyssa (maukko).
Muhkia an *a.* fyllig, mullig, präftig.
-keus uden *s.* fyllighet, präftighet.
-asti *adv.* präftigt. -keilen lla *s.*
brösta fig.

Muhkura an = muhka.

Muid se muit

Muihari in = muikhari.

Muihe een *s.* ormgift, etter.

Muihaelen lla = muikkaelen.

Muihkaelen lla *v.* wrida på kroppen,
slänga sig, gå högfärdig, vara trum-
pen, barff. -kari in *s.* högfärdig, barff
menniska.

Muihuttelen tella = muikkaelen.

Muija an *s.* qumma, gammal qwina.
-jittelen tella *v.* falla till muija.

Muikailen lla = muikkaelen.

Muikale een *s.* långt slankt stycke.

Muikava an *a.* swängande, stjudande.

Muikera an *a.* motstjudande.

Muikia an *a.* fyrlig, amper. -keus uden
s. fyrlighet. -asti *adv.* fyrligt, amper.
-ikenen l. -ikeen keta l. mujeta l.
-koon jota *v.* göra sur, bli sur, swida.
-kistun ua *v.* bli fyrlig, hänga läpp.
-ikaisen sta *v.* göra fyrlig, ästadsom-
ma smärta. -kistan aa l. -kistelen lla
v. wrida på munnen (säsom af sur l.
amper smak), göra miner, glo, läsa
wara emot.

Muikkaan kata = muikkaan och mujotan.

Muikkari in = muikhari.

Muikku kun *s.* muisa (*coregonus albula*).

Muikottelen tella, -kuttelen tella =
muikkaelen.

Mui'un ikua = muikkaelen.

Muikula an l. -lainen isen *a.* oval,
lång och rund, *sp.* för orm, aflång potatis.

Muils an *s.* tröål.

Muimo een = muihe.

Muina an *s.* fordomtid, muinoin fordom.

-nainen l. -noinen l. -nallinen isen *a.* fordom warande, muinaisaika fordomtid. -aisuus uuden *s.* forntid.

Muinen *adv.* fordom, ennen muinen i fordomtid.

Muiska an *s.* smack, smackande fyß, a-zelbrodering på qvinnors fjortårmar. -kaan kata *v.* smäcka en fyß. -kaelen l. -kelen lla *v.* smäcka fyßar. -kassen sta *v.* smäcka en hästig fyß. -kaus uk-sen *s.* hästig smäckaude fyß. -ku un *s.* smack, fyß. -kutan ttaa *v.* smäcka. -kuttelen tella *v.* smäcka fortfarande.

Muistan aa *v.* minnas, muistettava min-nestward. -sto on l. -ti in *s.* minne, muistopatsas minnestward, muistoruoho badtimjan (*thymus serpyllum*). -toinen isen *a.* ht. minne, hyvämuistoinen med gott minne, ylimuistoinen som man ej mer minnes, mycket gammal. -tava an l. -tavainen isen *a.* minnesgod. -tamatoin ttoman *a.* minneslös. -tamatomuus uuden *s.* minneslöshet. -telen lla *v.* erinra sig, draga till minnes. -telo on *s.* erinring. -lia an *s.* erinrare. -telainen isen *pl.* -set gåfswor wid begrafni g. -telma an *s.* erinring, minne af ngt. -tun ua *v.* komma i åtanke, falla i minnet. -tutan ttaa *v.* påminna, erinra. -tutus uksen *s.* påminnelse, erinran. -tuttelen tella *v.* påminna ofta.

Moidin itia *v.* fara, färdas.

Muittera an l. -tera an *a.* pryblig, prächtig.

Muja an *s.* lös jord.

Mujakka kan *a.* lös (muja), något fyr-lig, *s.* tunn och fyrilig deg (muikia).

Muje een *a.* lös, luster (muja) *s.* orm-gift, etter (muihe), stärrpa, fyrlighet (muikia), småsiff, siffnygel (muikku).

Mujotan ttaa *v.* göra sur, hänga läpp (muikia), swänga sig.

Muju un *s.* lös jord (muha, muja), grus, sand, stärr wätska, ormgift, eter (muihe). -uinen isen *a.* stenig, gruffig.

Mujunen i talesättet: mujuseni muoto-seni = minun muotoseni.

Mujustelen lla = muihkaelen.

Muka uan *s.* närhet, lifhet, enlighet, såsom, *prt.* när, hos, jemte, samtänka, nemligen, mukamies följeflagare, on muassa är med, hos, sen mukaan i enlighet dermed, mielen muka öfwerensstämmelse med thydet, on muka olevinaan lätsar samtänka wara något, niin muka sanottiin så nemligen sa-des, mennä mukiin göra till wiljes, aflöra efter önskan. -ainen isen *a.* öfwerensstämmande, enig med, påsig, mielen mukainen enig med thydet. -aisuus uuden *s.* öfwerensstämmelse, enlighet, påsiglighet. -aisesti *adv.* lämpligt, påsigligt. -ava an *a.* beqväm, lämplig, mukava tuuli medwinb. -avuus uuden *s.* lämplighet, användbarhet. -avasti *adv.* beqvämt, påsigligt. -ama an l. -koma an *a.* (mokoma) enlig, medgifswande, anseulig, mukama maki brant hade, mukama mies anseulig man. -amatoin ttoman *a.* oanseulig. -ukaan ata *v.* forma, gestalta efter ngt, imitera, påga. -kaama an *s.* imitation, efterbildning. -kaelen *adv.* -kailen lla *v.* efterbilda småningom. -kaelma an *s.* efterbildning, imitation. -kaisen sta *v.* efterbilda en gång. -kahdan htaa *v.* hastigt efterbilda, säga hastigt efter, swara hastigt, mucka. -kaun uta l. -kaannon ntua l. -kaudun utua *v.* bilda sig, foga sig efter ngt, eftergifswa, lämna sig till. -kinen isen *a.* till wiljes görande.

Mukellan htaa *v.* dyka, hemligen undan-draga sig. -llun ltua *v.* dyka hastigt, förswinna plöteligt.

Mukeroitan ttaa *v.* mumsa.

Mukisen sta *v.* mumla.

Mukitan ttaa *v.* slå, bulta, tussa om.

Mukkiloin ida *v.* fast, bulta, tussa.

Mukonen sen = mukainen.

Muksu un = maukku.

Muksahdan htaa *v.* dimpa ned, falla med bän, knuffa. -saus uksen *s.* bänande fall l. stöt, knuff. -sautan ttaa *v.* låta dimpa ned, åstadkomma ett bänande ljud, knuffa.

Mukala an *s.* fnöl, lapsi mukula barn-
fläpp, mukulakivi flappersten, muku-
lajouri blodrot (*tomentilla erecta*), mu-
kulamatara smörblomma (*taraxacum of-
ficinale*). -loitsen ta *s.* flappa på, bulta.

Mukuliainen isen *s.* näsila.

Mukura an = mukula. -roitsen ta *s.*
göra fnölar, bulta, hugga.

Mukuutan ttaa *s.* tugga som haren.

Mulahdan htaa l. -htelen hdella l. -lai-
len lla *s.* plästande dyka, simma un-
der mattnet.

Muli ia = mulipää hornlös.

Mulistan aa *s.* wältra, wrida, rulla.
-tun ua *s.* wältras, wridas, bli wre-
fig. -tus uksen *s.* wältring, omhwälf-
ning.

Muljakka kan = nuljakka.

Muljuun juta *s.* wända upp och ned,
fasta öfwer ända, nedstörta. -jailen lla
s. wända småningom upp och ned.
-jahdan htaa *s.* nedstörta hastigt, falla
öfwer ända. -jautan ttaa *s.* wända ha-
stigt upp och ned, rulla hastigt om-
tring. -jotan ttaa l. -jottelen tella *s.*
nedstörta efter hwart annat, remna,
se med utstående ögon, glo. -je een *s.*
omfastning, omstörtning. -ju un =
mulko.

Mulkaan kata *s.* fasta om hwart an-
nat, wända upp och ned, förwrida,
rubba. -kkaus uksen l. -kka kan l.
-ke kkeen *s.* förwridning, rubbning,
omhwälfning. -kkaelen *sdr.* -kkailen
lla *s.* småningom omhwälfwa, staka om
hwart annat. -kkaun uta *s.* bli om-
fastad, rubbas, omhwälfwas.

Mulko on *s.* menniska med utstående ös-
gon = mulkosilmä. -oinen isen *a.*
som har utstående ögon. -koilen l.
-kailen lla *s.* se med utstående ögon,
wrida ögonen, glo.

Mulku kun *s.* testifelyng, *pl.* -kut tes-
tifilar, suoli- l. kohjomulku brädf,
majavan m. bäfwerigäll, maan l. maa-
hisen m. bofsit (*lycoperdon bovista*),
-hoiä näldhyor (*thlaspi bursa pasto-
ris*), -silmä = mulkosilmä. -kutan
ttaa *s.* fasttera, mulkutettu fastterad
l. försedd med testifilar.

Mulleroineu isen *a.* hopwälftrad, upp-

staplad, hoprassad. -roitsen ta l. -roi-
tan ttaa l. -rmoitan ttaa *s.* wältra
ihop, hopstapla.

Mulli in l. -inen isen l. -ikka kan l.
-ikas kkaan l. -lukka kan *s.* ungnöt,
stut, *fig.* en fullwuren menniska som ej
fau läsa, mullivarsa ärsigammal säle
(multa).

Mullistan aa *s.* omfasta, omhwälfwa, om-
störta. -telen lla *s.* omhwälfwa fort-
farande. -tus uksen *s.* omhwälfning.
-tun ua *s.* omhwälfwas, omstörtas.
-llinmallin *sdr.* huller om buller, om
hwartannat. -llahdan htaa *s.* hastigt
omhwälfwas, falla öfwerända. -llah-
dus *sdr.* -llaus uksen *s.* hastig om-
störtning, stöt.

Mullo on *s.* laxöring, forell. -omen sen
dim. forell.

Mulloon lloa, -ostan aa, -ostelen lla
= mullistan, mullistelen.

Muloksun ua = moloksun.

Multa lla *s.* mull, mylla, multaseina
jortwall, -pääsky strandswala (*hiru-
do riparia*). -ainen isen *a.* af mull,
mullrif. -ava an *a.* mullrif, mull-
stark. -ltaan lla l. -llitan ttaa *s.*
mylla, betäcka med mull. -llin lla *s.*
uppfasta mull, rena från mull. -ltioin
omen *s.* plogbill. -lturi in *s.* plog-
fjöl, mullfösa. -ltimus uksen *s.* mull-
bäuf. -llos oksen *s.* mullsamling, ös-
feru i upplustadt tillstånd. -llikko
kon *s.* mullhög. -tiain amen *s.* som
uppfaster mull från diken, bifesterfä-
re, golfwase. -llatoin ttoman *a.* utan
mull. -llattomuus uuden *s.* mullbrist.

Mummu un *s.* mormor, gammal gumma.
-ula an *s.* mormors l. farmors hem.

Muna an *s.* ägg, munan ruska l. rus-
kia äggula, munan valkia l. valkoi-
nen ägghwita, kana on munassa hönan
är äggstinn, silmän muna ögonsten,
maan muna bofsit (*lycoperdon bovista*),
Munapirtti Regenport. -anen sen *dim.*
litet ägg, ögonsten. -nuainen l. -nui-
nen l. -nonen *dim.* litet ägg, njure,
testifel. -nas aksen *s.* njure = mu-
naskuu. -ainen isen *a.* af ägg, ägg-
rif. -nin ia *s.* wärpa, lägga ägg. -ni-
tan ttaa l. -nitutan ttaa *s.* ha att

wärpa, läta wärpa. -nukka kan l. -nukkainen isen s. litet ägg, munukani, muukkaiseni min lilla (smetsor). -atoin ttoman a. utan ägg. -atomuus uuden s. äggbrist.

Munkki kin s. munf. -ilainen isen s. ht. munpartiet, s. en art fluga.

Munni in s. tum.

Munnottelen tella s. mumfa, tugga med flutna läppar.

Muod se muut....

Muou un s. etterfull, isfen (muju, muihe).

Muokea an a. luffer.

Muokkaan kata s. uppmjusa, möfa, mös besamt bearbeta, behanbla. -kka kan a. bearbetad, nått, bildad. -kkaus uk sen s. bearbetning, ansträngdt arbete, prest. -kkaelen adr. -kkailen lla s. bearbeta småningom, putsa l. pryda sig. -kkautan ttaa s. läta bereda, läta bearbeta. -kkaroitsen ta s. bereda, bearbeta. -kistun ua s. bli bearbetad, bli putsad.

Muolla, muolta, muolle = muualla m. fl. se muu.

Muona an s. fost, stat i wistualier, muonatrekki statbräng, vanhan muona sytning, olla muonalla ha sytning.

Muonen sen = moinen.

Muori in s. mor, gammal qwinna. -itan ttaa l. -ittelen tella s. benämna till muori. -itus uk sen s. benämning till muori.

Muoto don s. utseende, gestalt, sätt, muodoksi för fens full, ei nuotoakaan ide det ringaste, kaikella nuotoa för all del, ei millään nuotoa för ingen del, ingalunda, niin muodoin på sådant sätt, sålunda, således, samalla nuotoa på samma sätt, sammalunda. -onen sen dim. utseende, gestalt. -oinen isen a. af utseende, lif, gestaltad, isän muotoinen af fadrens utseende, kanniin muotoinen stön till utseendet. -oisuus uden s. gestaltsning, lifhet till utseendet, isän muotoisuus faderslifhet. -oisesti adr. lifst. -dollinen isen l. -dollainen isen a. med utseende, temmelig, ej att föraktas. -dollisuus uuden s. medelmåttighet, temmelig buglighet, behjelpighet. -dotoin ttoman a. utan utseende, oformlig, omåttlig.

-dottomuus uuden s. oformlighet. -dotomasti adr. oformligt, ofwermättan. -dokas kkaan a. wader, nått. -dokkaasti adr. wadert, täftt. -toun uta s. så utseende, banas. -dostan aa s. gifwa utseende, forma, bilda. -dostaja an s. bildare, formare, aftefnare. -dostama an s. afbildning. -dostelen lla s. afstedna, afbildta småningom. -dostun ua s. så utseende, gestalta sig, formas. -dostuma an s. formation.

Muotli tin s. gjutform, formulär.

Mura an s. grus, grusig by. -ako kkeen s. sinula, stut grus. -akka kan a. mör (muria).

Murajan l. -raan rata l. -risen sta s. morra, snorra, puttra, brumma, snorta. -rahdan htia l. -rahtelen hdella s. morra hastigt, puttra till. -rahdas adr. -raus uk sen s. hastigt morrande. -ristan aa l. -ristelen lla s. åstas komma morrande, lätt brumma.

Muratti tin s. murgrön.

Mure een, -ehinen isen, -ehdin htia, -ehdun htua, -ehdutan ttaa, -eksun sua, -eksin ia = murhe m. fl.

Murenen, -rennan se muria.

Murha an s. mord, murhamies mördare, murhanainen mörderska, murhapalo mordbrand. -allinen isen a. mordsig. -aan ata s. mörda. -aus uk sen s. mördning. -asja an s. mördare.

Murhe een s. omsorg, bekymmer, sorg, pitää murhetta ha omsorg, on murheissansa är bekymrad, sorgsen, murhevaatteet sorgkläder. -eellinen isen a. bekymrad, sorgsen, bebröfwad. -eellisuus uuden s. sorgsenhet. -eellisesti adr. sorgset. -einen isen a. bebröfwad. -eetoin ttoman a. obekymrad, obefröfwad, sorglös, ide sorglig. -eettomuus uuden s. sorglöshet. -eettomasti adr. sorglöst. -etin ttia l. -ehdin htia s. sörja, wara bekymrad. -ehdun htua s. bebröfwad, donna. -eksun ua l. -eksin ia s. anse för sorglig, bebröfwad. -etutan ttaa s. göra sorgsen, bebröfwad.

Murhu un a. storbusig, forpulent.

Muria an a. mör, bräfflig, lätt frofbar. -in ia s. frofa, tugga. -rikka kan s. större bit. -renen reta l. -rennun ntua

o. smulas, frogas, förswagas, aflaga. -rennan ntaa l. -retan ttaa v. frogsa, smula, dela i små delar. -rennus uksen s. sönderfsmulning, frögning. -rentaja an s. frögare, smulare. -rentelen nnella v. froga småningom. -ru un s. bit, skärwa, kylan muruja lap-sille byggäwot åt barn. -ruuen sen dim. liten bit. -ruinen isen a. ht. bit, full af bitar. -rutan ttaa v. söndra i bitar. -reno on s. smula. -renoinen isen dim. liten smula.

Murisen, -ristan se murajan.

Muristan (= mulistan) aa v. wältra, muristan kulkmia ryhka ägonbrynen, muristain refl. se sur och twär ut. -tua ua v. mulna (murajan).

Murjaadun tua v. skruffas, hoptryckas.

Murju un = murska.

Murkina an s. frukost, middag. -ainen isen a. ht. frukost. -noitsen ta l. -noin ida v. frukostera.

Murmatellen tella v. merita till då och då.

Murnin ia v. furra, brumma. -istan aa v. brumma, puttra.

Muro on s. smula, roff, gråff (coregonus laurotus), gärdsnarf, fogelgräs (stellaria media). -okka kan l. -okas kkaans. småff, mnisa, u. luffer (muria).

Murotan ttaa, -telen tella = murutan se muria.

Murran, -rre, -rrokko, -rros, -rrun se murta.

Murrutan ttaa v. brumma, fnorra, qwisda. -rrus uksen s. wressigt, bedröfwadt tillstånd.

Murska an s. frogabdt, splittradt tillstånd, lyö murskakasi slår i spillror, i fräs. -aan ata v. froga i spillror. -aus uksen s. sönderfrosning. -kelen l. -kailen lla v. froga småningom i spillror. -ahden htaa v. frogas hastigt, gå i plöteligt i spillror.

Mursu un s. hwalroff. -uinen isen a. af hwalroff.

Murran rtaa v. bryta, bëja, murtaa palasiksi bryta i bitar, murti suuta wred på munnen. -rre rteen s. brytning, bëjning, frogsanfall, frogbrytning, murreruoho = viluruoho, kasvojen murtet anfigtsdrag, kielimurre munart,

taudin murre sjukdomsfris, ilman murre wäderwerling. -rto rron s. brytning, brott, fog af windfällén, murtopas windfälle. -rrekko l. -rrikko l. -rokko kon s. fog af windfällén. -rros oken s. brutet tillstånd, fog af windfällén. -rtoinen isen s. full med brott. -rrotoia ttoman a. utan brott, obrytlig. -rrin rtimen s. medel att bryta med, bräcka, murbräcka. -rtaja an s. brytare. -rtelen rrella v. bryta småningom. -rtelo on s. fortsatt brytning. -rtaua uta v. utbrytas. -rratan ttaa v. låta bryta. -rrun rtua v. bryta sig, brytas, murtun murheesta frogas af sorg. -rtumatoin ttoman a. obrytlig, obräddlig. -rtumatoinuus uuden s. bräddlighet. -rtuvainen isen s. bräddlig, som lätt brytes. -rtuvaisuus uuden s. bräddlighet. -rteun uta v. få missfall. -rteutan ttaa v. låta få missfall.

Muru, -unen, -utan se muria.

Musa an s. groft grus, musakivi flapspersten.

Musera an s. grus.

Muserran rtaa v. froga, sönderfresa, förfresa. -rrus uksen s. frögning. -rtelen rrella v. froga småningom. -rrun rtua v. frogas, bli sönderfresad. -rtuvainen isen a. frogsbar. -rtuvaisuus uuden s. frogsbarhet. -rtumatoin ttoman a. ofrogsbar. -rtumatoinuus uuden s. ofrogsbarhet.

Museva an a. mörk, swartaktig.

Muskula an s. styffe, bit, loibhtian muskulat allehanda bitar, såsom af beas ben m. m. hwilka trollskarlen använd der till sina låfemebel.

Musta an a. swart, s. swärta, musta kärme huggorm (vipera berus, var.) -rastas folkrast (turdus merula), -suorna swärta (fulgula fusca), -tiiro l. -tiira swart tärna (sterna nigra), -tikka swart hadsrett (picus martius), mustapää ängdun (eriophorum latifolium), mustapää apilas brunwäpling (trifolium spadiceum), musta tauti swartsjuka, mustan verevä mörklett, brunett, mustan pintainen swartmuffig, musta teeri raddelhane (tetrus hybridus), mustalinta sjöorre (fulgula nigra). -tuus uuden s.

swarhet. -asti *adv.* swart. -ainen l. -tukainen *isen dim.* något swart, swartastig, kynnen mustukainen swarta randen på naglar. -amainen *isen s.* swartastig. -alainen *isen s.* Bigenare. -te *een l.* -tos oxen *s.* swårta. -tuke kkeen *s.* swart ömne, färgämne. -anema l. -telma *an s.* swart fläck, blånad. -ti *in s.* swart hund. -like kkeen l. -tikki *kin s.* swart fo. -tika kan l. -tikas kkaan *s.* blåbår. -tio *on s.* Swartå. -aan *ata s.* swårta. -aus ukxen *s.* swårting. -tun *ua l.* -tenen *teta l.* -tetun *ttua s.* bli swart, swartna. -tulan *ttaa v.* swårta, bakfala. -tus ukxen *s.* swart färg, mustusläde falla med jernhaltig gyttja swarmed läder swartas. -tei *in s.* blåbår.

Muta *dan s.* dy, ässa, grum. -ainen *isen s.* ässig. -aun *uta v.* bli ässig, grumlas. -aannun *ntua s.* bli gyttig, besuddlas af gyttja.

Mutakka *kan s.* röfware.

Mutasen *sta v.* hastigt störa, m. mielen störa någon. -telen *della s.* afstöra satta, warfamt. -teloisen *ta s.* afstöra fortfarande.

Muli *din s.* slånad af reusfin, loppmudd.

Mutisen *sta v.* tala satta, mumla, mucka. -ina *an s.* mummel, tassel (mötisen).

Mutistan *aa =* muikistan.

Mutjutan *ttaa v.* trilla, drilla.

Mutka *an s.* bugt, frångel, fnev. -anen *sen dim.* liten bugt. -ainen *isen s.* bugtig, frånglig. -aan *ata s.* bugta, böja, förwända. -aelen *lla v.* förwända, förwrida. -kin *ia v.* slå bugter, röra s bugter, mutkiten l. mutkien genom bugter, genom frångel. -kitan *ttaa l.* -kittelen *tella s.* göra bugter, mutkittain l. mutkittellen bugtwis, i bugter. -kistan *aa l.* -kistelen *lla v.* göra bugter, slå bugter. -kistus ukxen *s.* böjning, bugtning. -kistun *ua v.* krosna, bugta sig. -kistutan *ttaa v.* låta bugta sig, slå i bugter. -aun *uta l.* -aannun *ntua v.* böja sig, wisa af vägen.

Mutsakka *kan s.* blid, fuffig, oikein kalkan mutsakka rigtigt fiffwäder.

Mutso *on l.* -onen *sen s.* ung hustru, pryblig qwinna.

Mutsoi *in s.* blåbår (musta).

Mutsutan *ttaa =* mutjutan.

Mutta *prt.* men, men dock.

Mutti *tin s.* rätt af mjöl och pylsa.

Mutu *dun s.* elritza (*leuciscus phoxinus*) = mutukala (tuikiainen).

Mutuilen *lla s.* tugga mödosamt. -ustan *aa l.* -ustelen *lla s.* tugga som ett tandlöst barn.

Muu *uon s.* annan, en annan, muuten annorledes, annars, yksi muuna kaksi *än en än två*, muullainen (muunlainen) af annan bestäffenhet. -uutoin *prt.* annars, eljest, kuinka muutoin huru eljest. -uunno *prt.* annorstädes hän. -uulloin *prt.* en annan gång. -uulloinen *isen a.* ht. annan tid. -uuan *smen pron. indef.* någon. -uutama *an l.* -uutamainen *isen pr. indef.* någon, en och annan. -uutamasti *adv.* någons gång, fordem. -uutamisti *adv.* ibland, någrogång. -uukalainen *isen s.* fremming, utlänning. -uukaloisen *ta l.* -uukaloitan *ttaa v.* göra fremmande. -uunainen *isen a.* ht. annan tid. -uua *an s.* annan ort, muualle *dt* annat håll, muualta *från* annat håll, muualle *ans* norrlädes. -uunnun *ntua v.* bli en annan, förändras, förbytas (muunnun, muuten).

Muuja *an =* muija.

Muulehdun *htua l.* -uurehdun *htua v.* härffna. -lehdan *htaa l.* -lehutan *ttaa v.* låta härffna.

Muuli *in s.* mulåna.

Muunnun *ntua s.* förlora känslan, domna. -ntumus ukxen *s.* domning, känslolöshet. -ntelen *nnella s.* qwåljas, ha qwal i magen. -noutan *adv.* muutan *ttaa v.* låta domna, göra känslolös.

Muurainen l. -ahinen l. -riainen l. -rahainen *isen s.* myra, muurahaiskeko l. -posa myrstack.

Muurain *amen l.* -ama *an s.* hjortron = suomuurama, msamuurain l. maa-muurama återbår, olla muuramesa wara på hjortrons l. återbåres plockning.

Muuraan *rata s.* mura. -aus ukxen *s.*

murning. -ari in l. -saja an s. murare.
-ri in s. mur, muuripaäsky labuswala
(*hirundo rustica*).

Muurehdan htua v. förlora fänseln,
domna.

Muurikki kin s. fouamn.

Muuroi in s. hjortron (moget).

Muutama se mau.

Muutan ttaa v. förändra, förbyta, flytta,
ömsa (muunnun). -ttaja an s. förän-
drare, flyttare. -tto ton s. förändring,
flyttning, muuttoaika flyttningstid. -tol-
linen isen s. flyttbar, förändring un-
derkastad. -tollisuus uuden s. flyttbar-
het. -tollisesti adv. flyttbart. -ttolai-
nen isen s. emigrant, utflyttare. -tto-
laisuus uuden s. emigration. -tte tleen
s. ombytte, omverling, muutteen alai-
nen ombytte underkastad. -tteinen isen
s. föränderlig, förändring underkastad.
-tos oxen s. flyttning, förändring,
verling, föränderligt tillstånd. -tin tti-
men s. flyttningssedel, extremitet, muu-
tinvaattet bytestäder. -ttelen tella v.
småningom förändra, ömsa. -ttelo on
s. ömsning, ombytte. -tallan ttaa v.
förändra litet och lätt. -ttehdan htua
v. förändra litet och hastigt, förändras
l. flyttas plötsligt. -tun ttua v. för-
ändras, flyttas. -ttuvainen isen s. för-
änderlig, ombytlig. -ttuvaisuus uuden
s. föränderlighet. -ttuvasesti adv. för-
änderligt. -ttumatoin ttoman s. oför-
änderlig. -ttumattomuus uuden s. oför-
änderlighet. -ttumattomasti adv. oför-
änderligen (ifr. muu).

Muvakas kkaan = mukava.

Myhin hkiä l. -hyn hkyä v. tafla,
mumla. -hky hyn s. flimp, hopgyttring,
taffel, myhinnahkin om hwartannat.
-hka an s. taffel, salamyhkää hemli-
gen under taffel.

Myhisen sta l. -hailen lla l. -höttelen
tella v. tafla, göra taflande.

Myhkyrä an = mahkura.

Mykellän se mykärä.

Mykerrän se mykärä.

Mykevä an s. knpig.

Mykky kyn l. -ylä an l. -yrä an s.
sammaurulladt l. hopgyttradt tillstånd,
hymfel. -yri in s. förbehållsam, tyst-

lätan menniä. -yloitän ttaa l. -yroi-
tän ttaa v. fösa ihop, uppfläta en
hymfel.

Mykka kän s. stum, dumbe. -kaisen stä
v. förstumma, tillstoppa munnen. -kis-
tyä v. twärthäna.

Mykrä an = myyrä

Mykyä an l. -yrä an s. fullrig. -yoi-
tän ttan l. -yroitan ttaa v. göra full-
rig. -yöttelen l. -yroittelen tella v.
göra småningom fullrig (mykky).

Mykärä an sammaurulladt tillstånd.
-karrän l. -kerrän rtää l. -kellän ttaa
v. hopprulla, stryplä, hopgyttra, göra
fullrig, mumla. -kärrys l. -kerrys
yksen s. hopprullning, hopgyttring,
mummel. -kärryn l. -kerrryn rtää v.
bli fullrig, stryplas.

Mykävä an = mukava.

Mylhyyä hytä v. fösa ihop.

Myljyn yä = mylvin.

Myllikköinen isen s. trind, äggformig
(lyllyräuen).

Myllermoitsen tä l. -rmoitan ttaa l.
-roitan ttaa v. fösa om hwartannat i
hög, wältra, omsörta.

Myllistan aa = mullistan.

Mylly yn s. qwarn. -llari in s. mjöl-
are. -ytän ttaa v. mala, låta gå ge-
nom qwarnen.

Myllyn ytä v. uppröra (myllistan).

Myllään atä v. bösa upp, uppröra, hop-
fösa. -äys yksen s. uppbrötning, röra,
wiskerwalla. -ahdan htää v. blifwa
hastigt utstående (t. ex. ögat). -llähy-
tän ttaa v. hopfösa hastigt, göra ha-
stigt framstående. -llastän l. -llöstän
ää = myllään.

Mylvin iä v. böla, wråla. -vä an s. bö-
lare, wrålare, buffel. -vina an s. wrål-
tjut.

Mylä an s. trubbighet, flöhet.

Mynä an s. ett slags swamp, Mynämi-
ki Witmo socken.

Mynnyn nytä = myrryn rtää.

Mynnähdyn htää v. bufa, få mögel.

Myntti tiu s. mynt, wattenmynta (mon-
tha aquatica), johanneksen m. man-
uablob (*hypericum quadrangulare*). -ttään
tätä v. mynta. -ttäys yksen s. mynt-
ning. -ttäjä an s. myntare.

Myriä än *a.* för (muria).
 Myrisen, -rinä se myrrän.
 Myritän ttää *v.* breda fram för att gåcka.
 Myriäinen isen = myrä.

Myrkky kyn *s.* förgift, myrkkyputki *l.*
 -ruoho odört (*cicuta virosa*), -sieni
 flugswamp (*agaricus muscarius*). -yinen
 isen *a.* giftfull, förgiftad. -yisyys yy-
 den *s.* giftfullhet. -kyllinen isen *a.*
 giftig. -kyllisyys yyden *s.* giftighet.
 -kylisesäi *adv.* giftigt. -kytän ttää *v.*
 förgifta. -kytys yksen *s.* förgiftning.
 -kyttäjä än *s.* förgiftare. -kistyn *l.*
 -kystyn yä *v.* bli giftblandad, förgif-
 tas, insupa förgift. -kynöytän ttää *v.*
 giftbränka, författa med förgift.

Myrkä hän *s.* flanf. -kähdyn htyä *v.*
 florfna af flanf.

Myrri in *s.* qwidande barn. -rryinen isen
a. qwidande, knarrig, wreflig, butter.
 -rrytän ttää *v.* qwida, brumma, knar-
 ra, wara wreflig. -rrytys yksen *s.*
 knarrning, qwidan. -rrys yksen *s.* qwi-
 dande, brummande tillstånd, magigt ef-
 flas, myrys mies trollfari, on myrrik-
 sisä är i efstättigt tillstånd. -rrytte-
 len tellä *v.* qwida *l.* brumma fortfa-
 rande. -rryttäjä än *l.* -rrytteliä än *s.*
 qwidare, brummare, trollfari.

Myrryn rtyä *v.* taga ihra (dricka, öl),
 bli förfämb (håallyn), bli ledsen, wre-
 fig. -rrästy yä *v.* antaga förfämb
 smak, *t. ex.* såsom för litet saltadt.

Myrsky yn *s.* storm, -lintu stormfågel
 (*procellaria glacialis*). -ylä än *s.* Mör-
 som soffen. -yinen isen *a.* stormig.
 -yisyys yyden *s.* stormighet. -yn yä
l. -yyn yä *v.* storma. -ytän ttää *v.*
 uppwäckta storm, rafa såsom storm.

Myrskä än = muraka och myrskyinen.

Myrteyn ylä *v.* löpna.
 Myry yn *s.* framstående tillstånd, my-
 ryllansä såsom utstående. -ytän ttää
l. -yttelen tellä *v.* låta framstå. -ytys
 yksen *s.* framställning.

Myrä än *s.* flymning.
 Myrrän *l.* -räjän rätä *l.* -risen stä *v.*
 brumma. -ry yn *l.* -rinä än *s.* brum-
 ning. -rö ön *s.* brummande warelse.
 -rähdy htyä *v.* rofla, snarfa. -ryyn
 yä *l.* -ryn yä *v.* brumma, bäna (myry).

Myssy yn *s.* mössa. -yläinen isen *a.*
 hörande till mösspartiet. -yuen sen *dim.*
 liten mössa. -yinen isen *a.* rif på
 mössor. -yllinen sen *a.* med mössa
 förfedd, en mössa full. -ytöin ttöman
a. möslös, oförfämbig.

Myteyn ylä *l.* -tinnyn ntyä *v.* murfua,
 bli förfämb (myrryn).

Mytisen stä *v.* mumla, surra sakta. -inä
 än *s.* sakta surring. -iäinen isen *s.*
 liten mögga (mutisen).

Mytistän ää *v.* strynka, rynka. -tys yk-
 sen *s.* strynning (mytty).

Mytkahdän htää = nytkahdän.

Mytty tyn *s.* blyte, paqwett, myttyposti
 paqwettpost, on mytyssä är i blyte.
 -tytän ttää *v.* lägga i blyte. -yri in *s.*
 frångelmakare, blyte.

Mytyri in = hytyri.

Mytyyn tyä = myteyn.

Mytäynnyn ntyä = myteyn.

Mytöstelen llä = mytytän.

Mydyn se myyty.

Myymi in *s.* brubens gåfwa åt swärför-
 älsbrarna.

Myyn yydä *v.* sälja, myytävä som är till
 salu, säljbar. -yynti nnin *l.* -yyntö
 nnön *s.* försäljning. -yyjä än *s.* sälja-
 re. -yyskelen *l.* -yyksentelen nnellä
v. sälja smått, utbjuda, hålla fast.
 -yyksentelen nnellä *v.* utbjuda, ut-
 pränga. -yytän ttää *v.* låta försälja.
 -yymätoin ttöman *a.* icke säljande,
 osälb.

Myyni in = myymi.

Myyrä än *l.* -ri in *l.* mullwad, myyrän
 mätas mullwadeshög, -korva mullwad-
 öra, wintergrön (*pyrola chloranta*). -ri-
 äinen isen *dim.* liten mullwad, myra,
 gråfugga. -rään rätä *v.* gråfwa som
 mullwad.

Myssy yn *s.* not *l.* nåt utan telnar.

Myvvyn yykyä *l.* -yyvin yykiä *v.* böla.
 -yykynä än *s.* bölning. -yykiä än *s.*
 bölare.

Mydydyn yytyä *v.* förfina (ehdyn).

Myö = me.

Myö *n. def.* myös (*adv.* af myöksi) af-
 wen, också, myöspärä benägen, böjd
 för, myöten *l.* myöden längsmed, i
 enlighet med, antaa myöden gifwa ef-

ter, miekka miestä myöden swärdet efter mannen, käy myöden här framgång, myötä tillfä, jente, medföre, tules myötä kommer med, on myötä är i följe, myötavirta, -tuuli medström, medwiind, käy myötäkallta l. -sulkaa l. -sukaan går medföre, lyses, puhuu myötä kielin talar en till wiljes, smidrar, myötäkäyminen medgång, myötä myösin med allt sitt, myötäperä medgift, hemgift, myötä päivää med solen, myötäpäiväinen solwiind, myötänna medföre sluttande marck, menee myösiin är eftergiftswande. -läinen l. -läijäinen isen a. medsluttande, ghunsam, positiv, pl. -set medgiftwa, hemgift. -läisyys yyden a. sluttning, förlighet. -läisesti adv. förligen, ghunsamt, efter önskan. -dyn tyä l. -nyn ntyä v. eftergiftwa, foga sig efter, gå in på, swigta. -ntyäinen isen a. eftergiftswande, medgörlig. -ntyäisyys yyden a. medgörlighet. -ntyäisesti adv. medgörligt. -ntymätöin itöman a. omedgörlig. -ntymättömyys yyden a. omedgörlighet. -ntymättömästi adv. omedgörligen. -nnän ntää v. medgiftwa. -taan data v. hålla med, wara med, fara medwiind. -stän ää l. -distän ää l. -ditan ttää v. medgiftwa, foga sig efter. -distyn yä v. bli medgiftswande, bli foglig. -dytän ttää l. -nnytän ttää v. böja l. foga ngt efter ngt, willfara, medgiftwa. -dytys l. -nnytyys yksen a. medgiftswande, eftergift. -styän ttää v. göra fogsam, wara medgiftsam. -tähytän ttää v. wara hastigt med, giftwa hastigt efter. -tyri in a. medgång, medwiind, den som bär allt sitt hos sig.

Myöhä an = möyhä, mouhia.

Myöha an s. sen, tuli myöhaan kom jent. -äinen isen dim. sen. -ästyn l. -histyn yä v. bli sen, bli efter. -äk-syn yä v. anse för sentida. -ästyän ttää v. göra sen, låta bli sen.

Myölainen isen a. ringa aftad.

Myön myöda, myöskelen, myöskentelen o. f. w. = myyn, myyskelen m. fl.

Myösin iä v. flandra, tabla, författa.

-iä aa a. tablare, författare. -stän tää

v. ätra, återfalla. -stelen lla v. författa, ogilla (myö).

Ma = minä.

Mäd se mat.

Mahe hkeen s. afsthög efter en brasa, afstetadt glödbhop. -hin hkiä v. öfvertäcka glödbande fol med aska, ränsa, slämta, stena, obäta sig. -hkiä an s. stön, stänfning, obäfning. -hkiä an s. stön, bölb, lpslummer, rismoşa (Lycopodium selago), umpimähkään på mäs fö. -hkiö ön s. stänande menniska, obäflig person, obäfe.

Mahehdyn htyä = madannyn.

Mahisen stä = mahajan.

Mahla an s. dumhufwud.

Mahnä an s. sifrom.

Mahyn s. froßadt, mjukt tiffstänb, buller, sträl (murska). -hävä an a. froßadt, mjuk, wet, smaltlig. -hajan häta v. ströja, sträla.

Mahö ön, -ötän ttää = mähkiö, mähin.

Maiha an s. fäwa, den inre mjufa barken på trädb. -äinen isen a. fäwig, full af mjuf bark. -hin iä l. -haan tää v. afdraga den inre barken, maihaan naurista fäfwa rofwa till en fastig masha. -äelen adr. -äilen lla v. afdraga småningom barken, fäfwa smått. -äys yksen a. barkens afdragning, fäfning.

Maikin kkiä l. -kkaan kää v. föra ett ljudeligt buller, strifa och larma. -kki kin l. -kkinä an s. strif och larm. -kyn kkyä v. återfalla uf larm. -kytän ttää v. äftadkomma strif och larm, bulla på, bullra. -kähytän ttää v. äftadkomma hastigt larm, bullra hastigt på. -käsen stä v. strifa till en gång. -kähdyys yksen a. hastigt larm, doft skall.

Mainen isen (= mainen) efterhängdt ord bethdande lifhet, härkämäinen orättig. -äisyys yyden a. -ättighet. -äisesti adv. -ättigt.

Maiskan, -kaan, -kähden, -ke, -kylän = maiskin m. fl.

Majallan tää v. wäsnas, larma, ställa.

Mäki äen s. badde, fulle, myötämäki med badde, vastamäki medbadde, mäen kello l. makivaate renneshä, makikurppa

motfulla (*Oclopas rusticola*), mäen
makia l. makainen stenföta, bergsföta,
(*Polypodium vulgare*), makikukka hunds-
tung, muntfö (synonym *officinale*).
makikaura flughafre, landthafre (*asena
futura*), makikupu = nutterva, maki-
vehka bockblad (*conrallaria polygonatum*),
makivyo swanstem (hantävyö), mä-
kihinaat hindertyg, makivuoto fuffigt
hälle nedanem en backe. -inen isen a.
ht. backe, backig. -isyys yyden s. backig-
het. -kela an s. bockblad på backe. -ke-
löinen isen s. backbo. -kimäs aksen l.
-kimys yksen l. -kyrii an s. på backar
stenande häst. -äyksillä l. -äykseti *ado.*
nedför backe. -äys yksen s. tvärband
på stidor. -äysin imen s. hindertyg.
-äysän tää o. förfe stidan med tvärband.

Makkaleisan tää o. flånga sig.

Makra an = mäyra.

Maksahdan htaä, -hdys yksen = mät-
kähdan, matakähdy.

Makuska an s. brödfata.

Makahdan htaä o. gifva ett hastigt och
döft ljud, bräfa till, böla hastigt
(mäkyä). -kaisen stä o. flä en gång,
dånga till, dunsta till. -kaiän tää o.
bräfa (geten). -katys yksen s. bräfning.

Makara an s. flygfä, yrfa, insekt, mygga,
snått, gråtande barn, bylte. -äinen
isen s. litet yrfa, a. full af yrfa.
-kärryn riyä o. byltas ihop, digna
(mykä).

Malkennaa ntaa o. mumla, brumma,
smått gråla.

Malkin kkiä, -lke kkeen, -kkinä an,
-kki kin = mäkin m. fl.

Mallitelen tellä l. -llottelen tellä o.
tala ljudeligt och orebigt, wäsnas gällt.

Mala an s. orebigt, horguttradt tillstånd,
sekamåla häller om buller. -ajan ätä
o. forla, tala orebigt.

Mämmi in s. memma, af rågmalt be-
redd i näfverriswor gräddad söt kaka
till påsten. -inen isen a. ht. memma,
sötig, hyälaude, smilande, wellig. -it-
telen tellä o. lästa, hyäla, wata
wellig.

Mänen nna o. f. w. = menen m. fl.

Mängin nkiä o. pressa, stöta, genom slag
bereda, larma. -nkki kin s. press till

flinnberedning, bundtmakare, stöt, bul-
ler. -nge nkeen l. -nkinä an s. stöt-
ning, bultning, larm. -ngiän tää o.
läta stöta, läta bulta, läta bereda
(flinn). -ngyn nkyä o. tala ljudeligt,
larma. -ngiän tää o. pladdra, sträffa.

Männinkäinen isen = menninkäinen.

Mäntti tin s. hwitgarfwadt läder. -tään
täta o. bereda sådant läder, bulta,
proppa full. -täys yksen s. hwittlä-
ders beredning, bultning.

Mänty nryn s. tall, sikkimänty tall som
wärr till största höjd, masttäd, hyö-
tyrn. som wärr frodigt, joushimänty
qwistfri ända till toppen och fin i we-
den, lylym. hård tall, raitam. l. kan-
gasm. som wärr på mo och har låns-
gre barr, rapam. l. rakam. gärtall,
martall. -ynen sen *dim.* liten tall.
-yinen isen a. af tall, tallbewuren.
-nnykkö l. -nuikkö kön l. -nnistö
ön s. tallskog.

Mäntä nuan s. tjärnstake, pumppång,
mäntäpää *ep.* för millesolblomma.

Märe een s. idislan, tugg till att idis-
las. -ehdin htiä o. idisla. -ehtia an
s. idislare. -ehdys yksen s. idisling,
mat som idislas. -ehtiväinen isen a.
idislande. -ehtimätöin tömän a. icke
idislande.

Märisen stä o. marra, morra. -inä an
s. marrande.

Märkä rän a. wät, märkäpää warböld,
tule marille efwergrät till suppuration,
ei märkäskään icke en droppe, märkä
retä en droppe, säwätt, weden märkä
wattenblomning. -kyys yyden s. wät-
het, fuffighet. -rästi *ado.* wätt, fuff-
tigt. -rin rkiä o. waras, blomma (om
watten). -rkenen retä l. -rennyn ntyä
o. bli wät. -rkäyn ylä o. bli wät,
fuffta. -rännän ntaa o. göra wät,
fuffta, läta suppurera. -rännys yksen
s. besuffning, suppuration.

Märsky yn, -kyn ya = myrsky m. fl.
Märsy yn s. som ständigt gräter =
märsylaukku. -yn yä o. gräta oupp-
hörligt.

Märy yn s. owädet. -ryyn ylä o. storma.

Märä an = mera.

Märänen, -nny s. märkä.

Maski in *s.* maff. -kään kätä *v.* maffa.
Maasaan sata l. -sailen lla *v.* bullsta,
 stoja. -ays yksen *s.* bullrande lcf, stoj.
 -sina an *s.* fräcft l. fältt betende.

Mäsa an = murska.

Mäti din *s.* fiftrom, mätimaha romstinn,
 formage, lyön mädikai flär till eu
 fmörja. -inen isen *s.* full med rom,
 af rom, rombesubblad. -inki ngin *s.*
 storbuft (mäta). -dittoin ttöman *a.* utan
 rom. -dittomyys yyden *s.* rombrift.

Mätkö kön = mataikko fe matäs.

Matkin ia *v.* klappa, dunfa på, fasta
 fortfarande. -kään kätä l. -kählen lla
v. flä l. fasta wärbdlöft. -kahdan htää
v. gifwa ett plötsligt dunfande ljud
 (t. er. genom fall, fast), bimpä ned.
 -kahdys yksen *s.* plötslig dunfning,
 bimp. -kyn yä *v.* gunga af ftötar.

Matin ttia *v.* fortfarande fasta, smäcfa,
 wräfa ihop, fullproppa. -ttään täta l.
 -tän ttää *v.* wräfa, fasta wärbdlöft. -tto
 ton *s.* fast, smitta.

Matäs ttään *s.* tufwa, meni mättaäsen
 gicf under tufwan (i grafwen), mä-
 tässara tufftarr (*carex caespitosa*), ka-
 lamätäs granrustor till fiftfänge. -ttäin-
 nen isen *dim.* liten tufwa, *a.* tufwig.
 -ttähikko kön *sdr.* -täikko l. -tta-
 bistö ön *s.* tufwig marf. -ttäynny
 ntyä *v.* bli tufwig.

Matä dän *a.* ruten, murfen, mätahaava
 rötfär, mätakontti furt ben, matakuu
 rötmanab. -ti din l. -täinen isen l.
 -tikko kön *a.* ruten, röft. -tänen
 datä l. -dännyn ntyä *v.* ruttna, bli
 röft. -tänemys yksen *s.* förruttnelse.
 -datän ttää l. -dännän ttää *v.* röta,
 läta ruttna. -dännys yksen l. -dätys
 yksen *s.* rötning, förruttning.

Mayhyyn hytä *v.* pöfa.

Maykky kyn = maukun.

Mayrä an *s.* gräffwin, gräffling.

Mäys, mäystin; mäyetan fe mäki.

Mäyskin ia = mäiskin.

Määhnä an mähnä.

Maaha an, -äinen isen, -hään hata,
 -hin ia, -hays yksen = mäihä m. fl.

Maaky aayn l. -ynä l. -kinä an *s.* bäl-
 ning, bräfnung. -aayn aakya *v.* böla,

bräfa. -käsen sta *v.* bräfa, böla en
 gång. -aain aakia *v.* böla l. bräfa
 fortfarande.

Maalin ia *v.* garfwa, bereba läder. -ikki
 kin *s.* garfware. -ikka kän l. -itsä an
s. garfweri.

Määne nteen *s.* brägg, flum (maanto).

Määrä an *s.* mäl, mätt, bestämmeffe,
 päämäärä flutmäl, määräpäivä förfäl-
 lobag, jobonki määrään nägortunda,
 ylimäärin öfwermåttan. -äinen isen
s. ft. mätt, mäl, liikamääräinen öf-
 werffjutande mättet, öfwermålig, alam.
 undermålig. -allinen isen *a.* afmätt.
 -ätöin ttöman *a.* öbestäm, öbegräns
 fad. -ättömyys yyden *s.* öbestämthet.
 -aan ätä *v.* bestämma mättet l. mälet.
 -ays yksen *s.* bestämning. -äelen *sdr.*
 -äilen lla *v.* bestämma fmänningom.
 -ritän ttää l. -rittelen tellä *v.* läta
 bestämma, determinera. -ritys yksen
s. bestämning, determination.

Määssä an *s.* hög.

Maavyn = määyn fe määky.

Möhin hkia *v.* ftöta, flä häftigt (mä-
 hin).

Möhitan = möhötan.

Möbja an *s.* mjuf maça, modder.

Möhkä an l. -äle een l. -äre een *s.*
 flump.

Möhkäisen isen *s.* brudgum, möhkäis-
 set förlofningefalac.

Möhkönen sen *s.* spratt.

Möhlä an *a.* bäst, plusfig.

Möhnin ia *v.* bära fig afwigt åt, kläpa.

Möhy yn *s.* smått, onyttigt ting, fover,
 on möhynä är i fmulor.

Möhörä an l. -rö ön *s.* smutfig menni-
 fta. -röilen lla *s.* smutfa fig, befuddla,
 bete fig ofnyggt.

Möhötän ttää *v.* bräfa heft (som beften),
 flollac, bete fig fänigt.

Möinen isen = möinen; tammöinen =
 tän möinen.

Möke een *s.* trumpenhet, istuu mökeis-
 sänsä fitter trumpen, arg (mökö).

Mökerrehdän htää l. -kellän htää l.

-ketän ttää *v.* tugga långfamt, mum-
 fa, rikki mökerrehtää roffen drat ej
 in träden.

Mökisen fe mökä.

Mokki kin *s.* hybba, fluga. -ila an *s.* flället för hybba. -ilainen isen *s.* badstuguhjon, inhyfting.

Mokko kon *s.* af stamp och mjöl gjordt på näfwer stekt bröd.

Moksin ia *s.* bulta, pryglä. -sähdän htaa *s.* dunka, dimpa, plumsa.

Moksa an *s.* lyffe.

Moka an *s.* buller, strän, strål. -kisen stä l. -ajan stä *s.* göra oljub, strána, snorra, knota.

Moko on *s.* en som sitter och mumlar, ser trumpen ut. -otan ttaa *s.* fitta och mumla då och då, bräfa, makaa mökottaa ligger och stonar. -ötys yksen *s.* bräfning, stönande. -öttaja an *s.* bräfare, stönare, *op.* för bedafin. -kotiin ttiemen *s.* trumpen, tillgjordt allvarsam menniska.

Molisen stä l. -lajan l. -laan läta *s.* wräla, böla, råma, wäsna. -lä an l. -lina an *s.* wräl, larm. -laytan ttaa l. -hdan htaa *s.* wräla till hastigt.

Moljyn ya = molisen.

Molko on *s.* mumlare. -otan ttaa *s.* mumla.

Mollake kkeen l. -akka kaa *s.* svart, bunfel, mörk.

Molsa an *s.* flö.

Moljyn ytä = molisen.

Molo an *s.* lurf.

Mönkerä an *s.* herdesur af träd omwistrad med näfwer. -ngyn nkyä *s.* tuta med lur, ropa hårdt, ryta, wräla.

-nkaisen stä *s.* ryta till. -ngerrän rtaa *s.* göra ngt med wrälände, snorraende ljud.

Mönkäre een *s.* stort stycke, klump.

Mörisen stä, -rinä = molisen m. fl.

Mörkale een = möhkale.

Mörko on *s.* buse, *op.* åt björn, spöke.

Mörköinen sen *s.* strömfåre (*cinclus aquaticus*).

Mörnin ia = möyrään.

Mörri in *s.* spöke (myrri).

Mörrinkäinen isen = möyrinkainen.

Möry yn *s.* brölare.

Moro on *s.* warg.

Mössitän ttaa *s.* taga (om björnens gång).

Möyhia an *s.* lös, mör, luder. -heys yden *s.* mörhet, luderhet (mouhia).

Möyhkä an = möhka.

Möyhaan bata l. -hin ia *s.* wäsna, sträla, larma. -be een l. -hina an l. -hy yn *s.* sträl, larm.

Möykkä kyn *s.* limpa, romhölfa (mouku, moukku). -kyn kkyä *s.* bafa limpa, knäda, ifrigt tillaga. -kytän ttaa *s.* tugga som tanblösa, mumla.

Möykkaan kää *s.* sträla, larma (möyhaan).

Möykäri in *s.* obändig menniska, larmare.

Möyrinkäinen isen *s.* surrande insekt.

Möyrään räta l. -rastan aa *s.* bölande upplasta jord (som tjuren). -ryyn rytä *s.* ryta, wräla. -ry yn *s.* wräl, möyrmys = myrrymies.

N.

Naakin kkia *s.* frypa för att komma på willebräd.

Naakka kan *s.* faja (*corvus monedula*).

Naakku kun = nartha.

Naala an *s.* naturlig form, steknad, läkai naalaltansa rubbades ifrån sitt rätta stid. -ainen isen *s.* besaffad, kaiken-naalainen = kaikenlainen. -akas kkaan *s.* underlig till utseendet. -ailen lla *s.* främa sig, fofettera, gå grann. -ailensainen isen *s.* fofetterande.

Naali in *s.* fjällräf, fjällræda (*canis lupus*), *s.* glupst, snäl. -leus uden *s.* snälhet, glupsthet.

Naalikko kon, naalo on = neulikko.

Naama an *s.* anfigte, näsa, tuohinaama näfwermaff, naamasarwi renhorn betäckt med hud. -ari in *s.* mafl. -ailen lla *s.* gapa, wisa anfigtet.

Naantali in *s.* Nånendal.

Naappean pata *s.* fastnagla.

Naappo = nappo.

Naapuri in *s.* granne. -isto on *s.* grannstap. -rus uksen *s.* en af grannarna.

Naara an *s.* hona, hora, bragg, trof l. häf att upptaga från sjöbotten, naaran nappi l. nappi wägel. -as aksen l. -as aan *s.* hona. -anen sen dim.

hona. -ainen isen *a.* ht. hōna. -aan ala
v. dragga, lōba, upptaga från sjöbotten.
 Naappu pun = lyhde.
 Naarma an l. -mi in l. -mu un *v.*
 främa, blodfräsa. -ainen l. -uinen isen
a. främig. -atoin ttoman *a.* utan främa.
 Naarmaus uksen *v.* underarmsbörda.
 Naarttu = narttu.
 Naasti in *a.* snygg, hyffad, konstfärdig,
s. tafflage å fartyg. -ius uden *s.* ren-
 lighet, snygghet, konstfärdighet.
 Naati din *a.* behändig, stidlig, förstån-
 dig. -aiainen isen *dim.* behändig.
 Naatta tan *s.* hinna, kärpan naatta tor-
 fadt hermelinefött. -tun ttua *v.* öfvers-
 dragas med hinna, förterfas.
 Naattu tin *s.* blaster, blad och stängel på
 rotvärtter. -inen isen *dim.* liten bla-
 ster, *a.* blasterrif, af blaster.
 Naattu tuu = narttu.
 Naava an *s.* trädmossa, laf, -ainen isen
a. lafwig. -vikko kon *s.* lafrif flog.
 Nahisen sta *v.* småväsnas, snyta. -ina
an s. tågel, frysning. -hin hkia *v.*
 knastra. -ikoitseen ta *v.* knysta. -stun
 ua *v.* bli swampig. -stutan ttua *v.* låta
 bli swampig, låta wigna (nahka).
 Nahjaan jata *v.* gnida, bete sig sensår-
 digt. -jus uksen *s.* brölare, tafatt.
 -justan aa *v.* söla, göra långsamt.
 -justus uksen *s.* sölning, tafatt betes-
 ende. -justelen lla *v.* bete sig bröligt.
 Nahka han l. hkan *s.* hud, sinn, läder,
pl. nahat pels, nahkahevonon mycket
 mager häst, -muna windbagg, -pilvi
 tuunt mōln, -siipi läderlapp, -lappu-
 lainen torfsmossa (*pellidea aphyrosa*),
 -paju gråwibe (*salix cinerea*). -anen sen
dim. litet sinn, *pl.* -set fäll, pels. -ainen
 isen *a.* af sinn, af läder. -hallinen
 isen *a.* som har sinn l. läder. -kuri
 in *s.* förordar, bundtmarkare. -kia an *a.*
 mjuk och seg, skinnaktig, swampig. -ki-
 ainen isen *s.* nesjonäga, slädermus, lä-
 derlapp, windbagg. -hkenen hjeta l.
 -hkeennun ttua *v.* bli skinnaktig, swam-
 pig. -hoitan ttua *v.* öfwerdraga med,
 sinn, förse med sinn. -haltoin ttoman
a. utan sinn. -haltomuus uuden *s.*
 sinnsbrist. -hoitun ttua *v.* öfwerdragas
 med hud (nahisen).

Nahtaannun ttua *v.* bli swampig, wigna.
 Nahturi in *s.* subd.
 Nahuutan ttua = nahisen.
 Nain ida *v.* gifta sig, ätta, taga till
 ätta, naipa giftwuren man, naitava l.
 naitavainen giftwuren qwinna, on nai-
 tavissa är giftwuren. -iminen isen *s.*
 gifte, giftermål. -ima an *s.* giftermål,
 naimaika giftotid, on naimoissa är
 sygellstätt med giftermålsfrågor. -ima-
 toin ttoman *a.* ogift. -imattomuus *s.*
 ogift tillstånd. -inen isen *s.* qwinna,
 fida, hustru, liikanainen konfubin, nai-
 nen mies gift man, naiseläjä qwins-
 person, naispuoli qwinnofoin, naiskoira
 tif, naisvalta qwinnowälde, naisjumala
 gubinna, naislaulaja sångarinna, nais-
 opettaja lärarinna. -isekas kkaan l.
 -isellinen isen *a.* gift. -isela an *s.*
 qwinnohem. -ittilas aan *a.* giftwuren,
s. friare. -itio on *s.* manbar fida.
 -iskelen l. -ikselen lla l. -isken-
 nellen *v.* fria. -itan ttua *v.* bortgifta,
 förmåla. -ittaja an *s.* giftoman. -ita-
 jainen isen *s.* bortgiftning, *pl.* -set
 förmålning *s.* förlofningskalas, mö-
 qwäll. -ittelen tella *v.* bortgifta, förorda
 giftermål. -iitan ttua *v.* låta bortgifta.
 Naka na'an *s.* hål i båtbottnen.
 Nakerran rtas *v.* gnaga. -rrus uksen
s. gnagning. -rtaja an *s.* gnagare. -rie-
 len rrella *s.* gnaga smått.
 Nakka kan *s.* liten hammare. -kkaan
 kata *v.* slå, fasta. -kkaus uksen l.
 -kkuu uun *s.* knackning, knäning. -kkaa-
 ja an *s.* knackare, fastare. -kkaelen
 lla l. -kkelen kella *v.* knacka smått,
 fasta fortfarande. -kkelo on *s.* fast-
 ning. -kin kkia *v.* knappa, klappa, fasta
 fortfarande. -kutan l. -kitan ttua *v.*
 hamra, knacka. -kutus uksen *s.* knack-
 ning. -kuttelen tella *v.* knappa. -kkaun
 uta l. -kkaudun ttua *v.* fasta sig, fa-
 stas. -kkelutan ttua *v.* låta hamra,
 ha att fasta.
 Nakki kin *s.* falla, råttfalla.
 Nakkia an *a.* snäll, rast.
 Nakla an = naula.
 Nakotan ttua *v.* falla.
 Nakran aa = nauran.
 Naksutan ttua *v.* knappa, smacka.

Naku-herra *s.* småherre. -uri in *s.* snyltgäst, golfståndare.

Nakutan, -tus, -ttelen *se* nakka.

Nali in *s.* utstående tillstånd, silmat ovat nalillaan ögonen äro utstående.

Nalikka kan *s.* tapp, poikanalikka pojsknyffel.

Nalja an *s.* stämt, ei naljalla icke gerna, svårsligen. -akas kkaan *a.* stämsam. -ailen lla *s.* stämta. -juri in *s.* stämslare, gycklare.

Naljun ua, -ntan ttaa, -jahdan htaa = nuljun m. fl.

Nalkki kin *s.* fil till att flytwa med, poikanalkki pojsknyffel, puu on nalkissa trädet är sådant att barken kan hel afdragas (för att göras till piva, flöjt), koirat ovat nalkissa hundarna häusga ihop. -kin kkaa l. -kitsen ta *s.* fila.

Nalkutan ttaa *s.* fnacä. -ttaja an *s.* fnacäre. -tus uksen *s.* fnacning. -ttelen tella *s.* fnappra.

Nalli in *s.* ung björn, liten man. -inen isen *dim.* liten nalle.

Nalpa lvan = nalva.

Nälva an *s.* stem. -aannun ntua *s.* bli stemmig (nälja).

Nami in *s.* prut, ei namin l. namilla icke gerna, svårsligen.

Namu un *s.* namnam, sötsaf.

Napa van *s.* nässe, medelpunkt, axel, napakaira näsware, myllyn napa hälet midt i qvarnsten, -rauta jernaxel hwar på öfra qvarnstenen hwilar, napakivi sten hwar på denna axel hwilar, nauriin napa ben raft nedgående roten på rofwan, meren napa hafeshwirlwel, naparuoho näswelgräs (*cotyledon umbilicus*), maan napa jordaxel, jordens medelpunkt, taivaan napa zenith, rataan n. hjulaxel, färraxel, pyörän napa hjulsnaf, navan pubkeema näswelbräcf. -anen sen *dim.* liten nässe, axel. -ainen isen *a.* ht. nässe, medelpunkt. -puri in *s.* en för hwilken näsweln swäller. -paun uta l. -paannun ntua *s.* fastna i axeln, statna genom fastnande i axeln som qvarn. -pakka kan *s.* rofwa med lång rot, poikanapakka pojsknyffel, glunt. -poon vota *s.* afåra rofrotter (listin).

Naperoitsen ta l. -rran rtua l. -pertelen rrella *s.* fnappra. -rrus uksen *s.* fnapping. -rtaja an *s.* fnapprare.

Napi in = narttu.

Napisen sta *s.* stråla, knorra, knota, fälla. -pina an *s.* knot, strammel. -stan aa *s.* stråla. -stus uksen *s.* strammel.

Napoa an *s.* granne.

Napoon *se* napa.

Nappa pan *s.* knöl, syflis, nappapoika pojsknyffel.

Nappaan l. -ppajan pata l. -pan ppaa *s.* gripa hastigt, nappa uti, wara i handgemäng. -ppaus uksen *s.* nappas tag, handgemäng. -ppaalen *sdr.* -ppailen lla *s.* gripa småningom uti. -pin ppia *s.* fortfarande nappa, plöda.

Nappi pin *s.* blemma, knapp, sarven n. wårta på horn med hwilka små barn födas, nappiherra = nakuherra, nappiheina höstallra (*rhinanthus crista galli*), nappikukka renfana (*tanacetum vulgare*). -pitan ttaa *s.* förse med knappar.

Nappo pon *s.* litet färl med handtag, fopp. -pollinen isen *a.* ett sådant färl fullt.

Nappula an *s.* pinne, tapp, plugg. -ainen isen *dim.* liten pinne, *a.* försebb med pinnar, pluggar.

Napsan aa *s.* fnäppa. -ahdan htaa *s.* fnäppa till hastigt. -sutan ttaa l. -sutelen tella *s.* åstadkomma fnäppning, fnappra. -sutus uksen *s.* fnapping. -sahutan ttaa *s.* fnäppa till hastigt.

Napu van *s.* napulauta damspel.

Napukka kan *s.* liten och fort, knubbig, *s.* tapp, plugg (nappula).

Napuri *se* napa.

Naputan ttaa *s.* fnacä. -tus uksen *s.* fnacning. -ttelen tella *s.* fnacä smält.

Nara an *s.* trångt, snarande, bräckligt tillstånd, njugghet, pitää naralla hålla wid dålig föst, naraskettu = marrakesi, nurin narin upp och ned, huller om buller. -raan l. -rajan rata l. -riisen sta *s.* fnarra. -rina an *s.* fnarning. -rahdan htaa *s.* fnarra till hastigt.

Narikka kan *a.* knubbig (napukka).

Narka ran *a.* trång, arm. -kutan ttaa *s.* fnarra, brumma. -kutus uksen *s.* fnarning.

Narri in *s.* narr, gädd, gyckelmakare, puts, narrinparta l. -parinen stämstam, räljerande, narrin karvat håren i nacken mot hårfsästet. -rraan rata *s.* narra, stämta. -rraus uksen *s.* narrning, stämt. -ittelen tella *s.* tofås, galnas, gyckla.

Narsku un *s.* knastring, äfersål (*brassica campestris*), ukon narsku = karaheinä. -kan kaa *s.* knastra, gnifla. -kahdan htaa *s.* knastra till hastigt. -kun ua *s.* knastra. -kutan ttaa *s.* ästadsfömma knastrande. -kutus uksen *s.* knastring.

Narsu un = naaras.

Nartsu un *s.* trafs, starfwa, lump. -sa-
kas kkaan *s.* trassig.

Narttu tun *s.* tif, hynda.

Nasa an *s.* yrhammare, nasakuja yra med hammare, pasanenä plattnäsa, plattnos. -akka kan *a.* fast, starf, swärtrörlig.

Nasahdan htaa *s.* gifwa ett hastigt doft ljud. -saus uksen *s.* doft ljud.

Naseva an *s.* stadig, tjenlig, påsande.

Nasia an l. -ain amen l. -ainen isen *s.* tibast, fällarhalsbår (*daphne mezereum*).

Nasina an = nasia.

Naskaan kata *s.* smäcka, smäcka. -kahdan htaa *s.* smäcka till hastigt. -kun ua *s.* smäcka, klaffa. -kutan ttaa l. -kuttelen tella *s.* smäcka fortfarande, äta smäckande, klaffa. -kutus uksen *s.* smäckning. -kin ia *s.* smäcka. -ki in l. -ku un *s.* smäckning, smäckare, *ep.* förgris. -kula an *s.* smäckare, poikavaskula pojfnuffel.

Naskaan kata *s.* lasta. -kuu uun *s.* lastning, naskuulauta brådet hwarpå lastas. -kali in *s.* syl. -lin imen *s.* syl, *pl.* -imet lastverktyg, sylar m. m.

Nassakka kan *s.* fagg.

Nassu un *s.* steusqwätta (*saxicola oenanthe*).

Nasta an *s.* bubbla, prydnads näf, nagel på wägbalans, spänne. -aan ata *s.* förse med nasta. -te een *s.* utfäende prydnad = nasta.

Nasti in *a.* snugg, nått, hyggelig. -isti *ado.* hyggeligt, nått (maasti).

Nasu un *s.* lochningsord för grisar.

Nata dan *s.* swingel (*festuca ovina*, *elastor* m. fl.)

Natajan = natisen.

Nati din *s.* brofista, förswirfe.

Natisen sta *s.* knastra, knafa. -ina an knaf. -tistau aa l. -tistelen lla *s.* brisga att knarka, tuffla om, pina. -isutan ttaa = natistan.

Nato don l. -onen sen *s.* mannens syster, swägerffa. -ola an *s.* swägers fars hem.

Natta tan *s.* stem, mögel. -aun uta l. -tun ttua l. -aannun ntua *s.* bli förlegad, fara illa, mögla, nattunut ins rotad.

Natu dun l. -unen sen *s.* tif, hynda, sföfa.

Natustan, -telen = natistan, natistelen.

Nauha an *s.* band, rem. -anen sen *dim.*

litet band. -aineo isen *a.* af band.

-allinen isen *a.* som har band l. rem.

-atoin ttoman *a.* utan band. -atto-

muus nuden *s.* bandbrist. -hotan ttaa

s. förse med band l. remmar. -aan ata

s. slår med rem, nauhaa poikki slår

så ngt går af, syö nauhaa åter glupft.

-aaja an *s.* pryglare, storätare. -hin

ia *s.* fortfarande så, piffa, äta glupft.

Naubia an *a.* fölig, slapp.

Nauka an *s.* fliflem. -ainen isen *s.*

flemmig.

Naukia an *a.* söt, angenäm.

Naukka = niukka.

Nauku un *s.* jamning. -ua ua *s.* ja-

ma. -una an *s.* jamning. -hasen sta

s. jama engång, tala fint, förnämt.

-uilen lla *s.* jama smått, gällt. -utan

ttaa *s.* ha att jama. -unto mmon *s.*

jamning.

Naula an *s.* spif, nagel, stålpond, mart.

-anen sen *dim.* liten spif. -ainen isen

a. af spif, full med spifar, af stål-

ponds wigt. -aan ata *s.* spifa, nagla.

-aaja an *s.* spifare. -aus uksen *s.*

spifning. -lin ia l. -litsen ta *s.* spifa

fast, fastnagla, ristiin naulita forsfä-

sta. -loitaa ttaa *s.* förse med spifar,

naglar, förnagla. -laelen l. -lelen lla

s. spifa småningom. -litutan ttaa *s.*

låta fastspifa, låta förnagla. -litsia an

l. -loitaja an *s.* fastspifare, förnaglare.

Nauma = naama.

Nauran aa v. *stratta*, *utstratta*. -ru un l. -ro on s. *stratt*, *ätölje*, *naurusana* gläpord, *pitaa* *nauruna* hålla till *ätölje*. -ruinen isen a. *strattsfjuk*, *löjlig*. -ruisuus uuden s. *strattsfjufa*. -rullinen isen a. *löjlig*. -rullisuus uuden s. *löjlihet*. -rullisesti adv. *löjligt*. -relen l. -raskelen l. -reskelen lla v. le, *stratta* smått. -ahdan htaa v. *stratta* hastigt, ge till ett *stratt*. -ahtelen hdella v. *stratta* hastigt då och då. -atan ttaa l. -utan ttaa v. *uppväcka* *stratt*, bringa att *stratta*, minna *naurutta* jag har *strattluft*.

Nauris iin s. *roswa*, *katin* *nauris* fatt-oft (*malea rotundifolia*), *koiran* n. = *narsku*, *nummin*. = *rätväna*, *ukon* *nauris* *älterrym* (*erysimum cheirantoides*). -iinen sen a. af *roswa*, full med *roswor*. -iitoin tloman a. *utan* *roswa*. -iittomuus uuden s. *rosbrist*.

Nauska an (=nassu) s. *stenqwätta*. -kutan ttaa v. *sqwatträ* såsom *stenqwättan*. -ahutan ttaa v. *slå* med liten *flatsch*, *flatscha*.

Nauta dan s. *nötfreatur*. -anen sen dim. litet nöt. -ainen isen a. ht. *nötfreatur*. -dallinen isen a. som har *nötfreatur*. -datoin tloman a. *utan* nöt. -dattomuus uuden s. *nötfbrist*.

Nautin ttia l. -titsen ita v. *njuta*, *nyttja*. -into innon s. *njutning*, *bruf*, -oikeus *nyttjorätt*. -ttio on s. *njutning*, *nyttjande*, *vanha* *nauttio* *besittningsrätt* af *håfd*. -te tteen s. *njutning*, *njutbar* *produkt*. -ttia an s. *nyttjare*, *njutare*.

Navakka kan a. *kraftfull*, *häftig*, *starkt*. **Naverran** rtia v. *borra*, *gnaga* *igenom*. -rtaja an s. *borrare*, *gnagare*. -veri in s. *borr* (*naverrän*).

Navetto ton l. -tta tan s. *fåhus*. -tolinen isen a. som har *fåhus*, ett *fåhus* fullt. -tun ttua v. *få* små l. *luft* af *fåhus*.

Navi in s. *hynda*, *låtthet*, *olla* *navissa* *wara* *löpst*, *para* *sig*, *olla* *navilla* *wara* *lätt*, *ei* *navin* *svårigen*, *navin* *lätt*. -ia an a. *lätt*, *fast*, *stabig*.

Navo on s. *Magu* *sofen*.

Ne l. *nöt* *pl.* till *se* *den*.

Nebkia = *nibkia*.

Nehito hdom a. *litet* *sluttande*, *panen* *vesinehdolle* *fätter* på *sueb* så att *watts* *net* *afrinner*.

Neiti eiden s. *flida*. -inen isen dim. *liten* *flida*, a. ht. *flida* (*neitia*).

Neitia an a. *futtig*, *däwren*. -teys yden l. -ti den l. -ide iteen s. *futtighet*, *däwrenhet*. -idyn tyä v. bli *däwren*, *juftas*. -idytän ttää v. *göra* *futtig*. -idytyksen s. *befuttning*.

Neito idon s. *flida*. -onen sen l. -okainen isen l. -idyt ityen dim. *liten* *flida*. -oinen isen a. ht. *flida* (*neiti*, *neitsy*).

Neitoinen isen s. *mört*. -turi in s. *liten* id.

Neitsy yn l. -si sen l. -se een s. *jungfru*. -yt yen l. -ynen sen l. -yhäinen isen dim. *liten* *tädd* *jungfru*. -yys yden s. *jungfrubom*. -yinen isen a. ht. *jungfru*. -yllinen isen a. *jungfrulig*. -yllisyys yden s. *jungfrulighet*.

Neiveä l. *neivä* = *naivä*.

Nekla an = *neula*.

Nekosa an a. *beqwäm*. -kottelen tella v. *fitta* *raf* och *förnsjd*.

Neljä an a. *fyra*, *neljin* l. *nelin* *fyra* i *gängen*, *fyra* på *en* *gång*. -ästi adv. *fyra* *gångar*. -li in a. *fyra*, *taytta* *neliä* i *fullt* *galopp*, *nelijalkainen* *fyrfotad*. -äs annen a. *den* *fjerde*. -änesti adv. *för* *fjerde* *gängen*. -annes eksen l. -annys yksen s. *fjerdebel*, *kwartal*. -likko kon s. *fjerding*. -lio on l. -lia an s. *fyrfidig* *figur*, *tulla* *nelialta* *fomma* *från* *fyra* *häll*. -aстан aa l. -listän aa v. *galopperra*. -litän ttää l. -littelen tella v. *bela* i *hopar* af *fyra*, *nelittain* l. *nelitellen* *fyra* i *senber*. -lo on l. -lonen sen dim. *fyra* i *fortlef*. -ää aan = *neliä*, *tulla* *neljältä*. -akko kon l. -jönen sen s. *fyrtling*.

Nenka adv. *så* *der*. -ainen isen a. *sådan*.

Nenä an s. *näsa*, *ända*, *ubbe*, *spets*, *nenä* *klassit* *gläsogon* (att *ställas* på *näsan*), *nenäliina* *näsduf*, *istuu* *seipään* *nenässä* *sitter* i *spetsen* på *en* *stör*, *vennen* *nenässä* i *båtfören*, *nenävastainen* *sid* i *sid* *emot*, *panna* *nenällä* *förtrolla*. -änen sen dim. *liten* *näsa*, *pl.* *nenä*.

set halfsochor betäckande allenast tårna.
-akas kkaan a. som har stor näsa,
näsvis. -äva än a. stornäst. -ävyys
yyden s. stornästhet. -allinen isen a.
som har näsa, i ändan l. fören sittan-
de. -aldin ttöman a. näslös. -atto-
myys yyden s. näslöshet. -nitän ttäa
o. pålägga näsa, förse med för, med
spets, med ända, nenitän saappaita för-
sso stöflor. -astän ää o. påsa ändan,
spetsen, fören, nenastän venettä lägga
fören i land, fastgöra båtfören i land.
-aan ätä l. -äelen llä o. vidröra med
näsan, städa näsan i, närma sig näs-
wist, draga båtfören i land. -nistelen
l. -nittelēn tellä o. gifwa stöd, näs-
wisas, blanda sig nti, taga åt sig. -äyn
ytä l. -äydyn ytä o. möta, stöta e-
mot, bli stött. -nusta an s. täbandet
på stiba. -nustelen llä o. snofa, ut-
spionera. -ästi in s. badhymla (*achil-
lea millefolium*).

Nepas aan s. hyffonbarn, kuffin. -ppo
pon l. -pain amen äm. = nepas.
-painen isen s. bröfpling.

Nepsia än a. fufftig.

Nepä än a. smaltig.

Nerkko kon l. -rko ron a. swag, späd,
ringa.

Nero on o. snille, förstånd, omtänke.
-ollinen isen l. -okas kkaan l. -osa an
a. snillrik, förståndig, skarpsinnig, klof,
omtänksam. -ollisuus uuden s. skarps-
sinne, omtänksamhet, drift. -ollisesti l.
-okkaasti adv. snillrikt, förståndigt, oms-
tänksamt. -oon ota o. urffilja. -otoin
ttoman a. oförståndig, oomtänksam. -ot-
tomuus uuden s. oomtänksamhet, stö-
het. -ottomasti adv. oförståndigt, oom-
tänksamt.

Neste een s. suft, saft. -tän ää l. -tytän
ttäa o. besufta. -tyn yä o. bli fufftig,
saftig. -teinen isen a. fufftig, saftig.
-teisyys yyden s. fufftighet, saftighet.
-eelin ttöman a. saflös. -eettömyys
yyden s. saflöshet.

Net = ne.

Netka an a. höjd.

Neula an s. nål, silmä l. silmineula
synål, verkon n. nätnål (käpy), neu-
laruoho stor wärlöf (*guga lutea*), pai-

menen neula herdensl, sammandwa
(*erodium cicutarium*), neulaomona spif-
flubba (*datura stramonium*), neulakota
l. -kotelo nålfederal hängande i quins-
nors gördel, kuusen neula granbarr,
neulaseppä nålmafare. -anen sen l.
-lonen sen äm. liten nål, gabb, barr.
-ainen isen a. ht. nål l. barr. -liai-
nen isen s. geting. -atoin ttoman a.
utan nål. -attomuus uuden s. nålbrist.
-lon od o. sy. -loja an s. fömmare.
-lous ukxen s. fömning. -le een s.
fömarbete, fömträd (silmäinen). -los
oksen s. fömarbete. -likko kon s. nål-
böga, nålbyna. -loskelen l. -loelen llä
o. sy smäkt. -lotan ttäa o. låta sy.
-lotun ttua o. få stidningar af dom-
ning, domna.

Neuvo on s. råd, utwäg, medel, redskap,
pitaa neuvoa rådbilaga, löysin neuvon
hittade på en utwäg, kulkuneuvot re-
skap att färdas med, juomaneuvot,
syömäneuvot tillgång på dryck, mat,
hyvät neuvot goda redskap, goda ut-
wägar. -okki kin s. råd. -oinen isen
a. som har råd, utwäg, epäneuvoinen
rådlös, tvekhägen, kaksin, hermafrodit.
-ollinen isen l. -okas kkaan a. rådig,
som har utwägar, medel. -ollisuus uuden
s. rådhghet. -ollisesti l. -okkaasti
adv. rådigt. -otoin ttoman a. rådlös.
-ottomuus uuden s. rådlöshet. -otto-
masti adv. rådlöst. -os oxen s. råd,
valtioneuvos statråd, kauppaneuvos
kommerferåd. -on oa o. råda, under-
wisa. -oja an s. råbare, underwisare.
-oelen adv. -oilen l. -oskelen llä o.
råda småningom. -otan ttäa o. låta
råda, låta underwisa. -ottelen tellä
o. rådfå, rådbilaga. -otus ukxen l.
-ottelu on s. rådbilagning.

Neva an s. fladt träblöst färr, Nevajoki
Nevafloben, en flod som rinner genom
ett fladt färrland. -ainen isen a. färr-
rig, sumpig. -aisuus uuden s. sum-
pighet. -voitun ttua o. bli färrig, bli
sumrig.

Neveska an s. swärbotter.

Nevä an l. neviä än = neivä, näivä.

Ni prt. alls, ei ni mitään allside, all-
deles intet.

Niske kkeen = nietos.

Niatu uksen l. -tos oksen = neitos.

Nidon, nide se nito.

Niedän se nieta.

Niehän aa v. plocta, asplocta.

Niekka kan s. lufande ställning, kavelee
niekalleen gät framlutad. -kkaan kata
v. nida. -hkaisen l. -kaisen sta v.
nida en gång, soutaa niekaisee ror
och nida, ror framlutad. -kautan ttaa
v. nida hastigt. -kutan l. -kotan ttaa
l. -kuttelen tella v. nida fortfarande.
-kutus uksen s. niding.

Niekka kan s. måstare, konstnär, runo-
niekka skalb, voitton. segerwinnare,
kielin. språkmästare, språkfam, matäs-
niekka niitta tufwig ång, kansiniekka
försebb med lof, tornin. försebb med
torn.

Niekla an = neula.

Nielen lla v. swälja. -lia an s. swälja-
re. -lu un s. swalg, ingång (i ryssjor),
nieluuka tid då fiffen tar på bete.
-lunen sen l. -luke kkeen dim. litet
swalg. -la an s. hwad på en gång
nedswäljes, swäljning. -laus uksen s.
hastig swäljning, flunt. -lenta nnau l.
-lento nnön s. swäljning. -eskelen
lla v. swälja fortfarande. -etan ttaa
v. låta swälja. -lasen sta l. -lasen
sta v. swälja hastigt, sluta. -lasin imen
s. swalg. -llyn lya v. bli uppswäljd,
gå i strupen. -llytan ttaa v. låta bli
uppswäljd.

Nielukainen isen a. aflängt rund, slin-
lande, ep. för orm, weskla.

Niemi men s. landtunga, udde. -meke
kkeen l. -mes eksen l. -myt yen dta.
liten landtunga. -melainen isen s. bo-
ende på udde l. landtunga. -minen isen
a. full af udde. -metöin ttöman a.
utan landtunga.

Nieputtelen tella v. flara och pipa ff.
geting.

Nieri m l. -ria an l. -riainen isen s.
röding.

Nieta dan s. mörkbrun häst.

Nietia an a. fuffig, blid, n. ilma tö-
wäder.

Nietto ton l. -tos oksen l. -te tteen s.
fuödrifwa. -tostan aa v. samla drifwer.

Niettu tun s. niminielttuun wid namu,
så att iutet glömmes.

Nietän ttaa = nietostan och niedän.

Niedän taa v. guaga, låta på.

Niherrän rtää v. striba framåt.

Nihervä an a. tät, lummig, qwisstrif.

Nihia an s. det minsta, ei nihiaakaan
ide det ringaste.

Nihka han l. -hku bun s. utmattadt
tillstånd, olla nihella wara utmattad,
ej wilja röra. -ki ado. alldeles noga,
trött, fuffigt. -kia an a. utmattad,
trög, däfwen. -keys yden s. tröghet,
däfwenhet. -kiasti ado. trögt, däfwet.
-aun uta l. -aunnun sdr. -aannun
ntua l. -audan utua v. utmattas, bli
trög. -kistyn yä v. bli däfwen.

Nihku han l. -hvuun s. hida, snystning.
-hun l. -hvuun hkuu s. snysta, gråta
hida. -han hkaa l. -hkaan hata v.
snysta, snystande begära, snysta (nihka).

Niaam ata v. niga. -aus uksen v. niga-
ning. -askelen lla v. niga fortfarande.

Niikutan ttaa = nikutan.

Niin se se.

Niini nen s. bast, niinipuu lind. -isto
on s. lindskog. -inen isen a. af bast,
bastrif. -iloinen isen s. bastrep. -itoin
ttöman a. utan bast. -ittömyys yyden
s. bastbrist.

Niippo pon, -pollinen sen, -pokas kkaan,
-pastua ua = nippo m. fl.

Niippu pun = nippa.

Niisi se niite.

Niisaun uta = nipastun.

Niiska an s. mjölfe, niiskakala mjölffiff.
-ainen isen a. mjölffig.

Niiskun ua v. snysta. -utan ttaa v.
ästabomma snystning, snysta. -utus uk-
sen s. snystning.

Niisti in a. snuf.

Niistan aa v. snysta, aftaga ljus, snäsa.
-telen lla v. snysta fortfarande. -tin
imen s. snystwerktyg, pl. niistimet ljus-
sar. -täjä an s. snystare. -tätän ttaa
v. låta snysta.

Niisu un = nirsu.

Niisi den s. wäffkast. -sinen l. -tinen
isen a. ffastig, neliniitinen fyrkästa.
-in ia l. -itän ttaa v. träda i kast.

Niitti tin s. band, garn.

Niutu tun *s.* äng. -unen sen *äm.* liten äng. -uinen isen *a.* änggrif, ht. äng. -tullinen isen *a.* med äng försebb. -tän ttää *v.* flå hö. -itelen tella *v.* flå smått och fortfarande. -ttaja än *s.* flåtterfarl l. qwinna. -tto ton l. -tanta nnän l. -tänne nteen *s.* hö. flåtter. -tos oxen *s.* slaget tillstånd, höslag, ängsarbete. -te ttoen *s.* höflåtter. -tatän ttää *v.* låta flå, hålla höflåtter. -ttajainen isen *s. pl.* -set flåtteröl.

Niitty tyn = niittu.

Nikalmo on = nikara.

Nikara an *s.* litet wattenfall.

Nikela än *a.* starrp.

Nikerrän rtää *v.* stära dåligt.

Nikistän sä *v.* qwåfwa, strypa. -tys yksen *s.* strypning. -kahdun htua *v.* qwåfwas, strypas.

Nikitän ttää = nikerrän.

Nikka kan *s.* snyftning, hida, nikan yrtti l. ruoho ängsfåra (*serratula tinctoria*). -kotan ttää l. -kutan ttää *v.* wåda hidsning, snyftning, snyfta. -kotelen tella *v.* besväras af hida l. snyftning. -kotus uksen l. -kutus uksen *s.* hidsning, snyftning. -kotutan ttää l. -kostutan ttää *v.* låta hida, ha att snyfta.

Nikki kin *s.* ett slags färl,

Nikula an l. -li in *s.* ett par sammanbundna tornfårskar.

Nikutan, nikutus se nikka.

Nila an *s.* något flipprikt, stem, koivun nila björklake, nilan aika björklakestid, menförestid, elää toisen nilalla lefwa på andras befoftnad, *pl.* nilat gålar.

Nilaan ata *v.* jollra, fördrifwa tiben.

Nilja an *s.* stem, flipprikt. -akas kkaan l. -akka kan *a.* flipprikt, hal. -astun ua *v.* flinta, halka, wridas. -astus uksen *s.* flintning, halkning, wridning. -ahdun htua l. -aannun ntua *v.* bli flipprikt, halka hastigt, wridas. -akoitan ttää *v.* göra hal, flipprikt. -akoitun ttua *v.* bli hal, bli flipprikt.

Nilki len *s.* stärlhet, olla nilellä wara stärl, nilelle palanut kaski en alltför starkt bränd swed. -lon lkoa l. -lkoon lota *v.* afslå narfven, stinna, utslaga. -ko ado. alldeles, nilko nimetöin alldeles

namulös. -konainen l. -kinnainen isen *s.* liggfår, *a.* stärl, naken, flipprikt. -koinen isen *a.* flipprikt, hal, listig. -kas kkaan *s.* flipprikt, halt ställe på wäg (nilkka).

Nilikka kan *s.* wrist, fottnölsled, häsle, -luu fottnöl. -anen sen *äm.* fottnöl. -kahdan htua l. -kahdun htua *v.* halta hastigt, wrida häslehen. -kastun ua *v.* wrida, flinta. -kku kon *a.* halt, flipprikt. -kkari in *s.* wristbetslädnad, ylletofsa för wristen. -kun kkuu l. -kutan ttää *v.* halta. -kuttelen tella *v.* linfa. -kutus uksen *s.* haltning. -kautan ttää *v.* låta halta, låta wrida.

Nilos oxen *s.* halka, flipprikt, slät flippstrand, -kivi underwattenssten i forfar öfwerwårt med möga. -on oa l. -oon ota *v.* lofsa (barken). -ostan aa *v.* flinta (nila, nilki).

Nilppu pun l. -ppainen isen *a.* flipprikt, hal, glatt.

Nilvaka kan = niljakas.

Nilvehdin htia *v.* smutta, förpla litet.

Nimi men *s.* namn, ristinimi kristningsnamn, förnamn, likaniemi tillnamn, sukunimi familjenamn, nimikirja matrifel, nimiloppu nioärlig l. äldre renore, nimen- l. nimenomainen enfow, nimenomaisesti l. nimenomaan l. nimenomattain enfannerligen. -ikko kon *s.* namne, på ens namn, nimikkopun träd planteradt i någons namn. -inen isen *a.* med namn, benämnd, sen nimenen så benämnd, nimismies länsman. -mellinen isen *a.* som har namn, ansebb. -metöin ttömän *a.* namulös. -mettömyys vyden *s.* namulöshet, namnbrist. -mikko kon *s.* nomen. -metö nnön *s.* nominativ. -meen metä l. -men ea *v.* säga wid namn, säga uttrydeligen, yttra. -itan ttää *v.* benämna, nimittain nemligen. -itys yksen *s.* benämning, nimitysmies länsman. -itysten ado. namn för namn. -ittelen tella *v.* benämna fortfarande, gifwa namn, öfnämna.

Nimpiäinen isen *s.* bålgetting (*v. aspa erabro*).

Nion oa = nidon se nito.

Nie een = nide se nito.

Nios oxen = nietos.

Nipistan, -pistys, -pistelen se nippu.
Niptlinkäinen isen = nimpäinen.

Nippa pan l. -ppi pin s. ett slag sfn-
gerspel emellan fönen, slut, lyöda nip-
paa spela nippa, nippatauti weneriff
sjukdom.

Nippo pon s. snarstiden, s. snarstidens
het. -pollinen isen s. ömtålig, grann-
laga. -pastun ua s. bli snarstiden.
-ppuri in s. som plågar bli snars-
tiden.

Nippu pun s. snibb, spets. -pistan aa
s. med fingerpetsarne gripa l. snipa,
nyppa. -pistys yksen s. snipning. -pis-
telen llä s. snipa, flamma. -pistytän
ttaa s. låta snipa.

Nippula an = nyppyla.

Nipsan saa s. snipsa, snipa med bost
styd, smada litet.

Nirajan rata = nirisen.

Nirha an s. fräsbete. -hoitsen ta s.
fånga frästör på bete.

Nirhan haa l. -haan hata s. gnaga,
skafva. -haus uksen s. gnagning. -hain
amen s. skafverfkyg.

Nirisen stå s. forla, porla satta, slöpra
fram, qwiba. -rinä an s. satta forl.
-rahdan htaa s. porla till hastigt,
spruta fram fint. -ristän aa s. åstad-
omma slut forl. hålla ut sista droppen.

Nirkas kkaan = nirisi.

Nirkko kon s. udd, spets. -kka kan s.
spetsig, stary i spetsen, stiden, nirkoin
starkt, wrefigt. -kastan aa s. spetsa,
göra wrefig. -kastun ua l. -kkamas-
tan ua s. bli wrefig.

Nirppa pan s. småwessla (mustola ni-
valke).

Nirppa pan l. -anen sen l. -pakka kan
s. mislynt. -pistan aa s. snörpa, rynn-
ta (på näsan). -pistelen llä s. ofta
rynna, wisa sig mislynt.

Nirppi pin = nirso.

Nirso on l. -su un s. matgrann, mat-
wälgande, fint åtanke. -sutan ttää l.
-attelen tella s. åta litet och fint.

Nirskan aa l. -kun ua s. gnifsla. -kai-
dan htaa s. gnifsla hastigt. -kahtelen
hdella s. gnifsla hastigt flera gånger.
-kutan ttää s. ha att gnifsla. -kutus
uksen s. gnifslan.

Nirasi in s. spenslig, i ansigtet mager
menniska.

Nirun ua = nirisen.

Nisellyn lityä = nivellyn.

Niska an s. nade, öfre och närmaste des-
len till något, niskatuuru uadgrop,
nurin niskoin l. ylenniskaan l. ylennis-
koin l. ylenniskojaan häls öfwer huf-
wud, niskapuut l. niskat åsar, wasar,
kosken niska stället närmast öfwan
en förö. -ainen isen s. nadig, nadab,
uppiniskainen hårdnadab, hälsstarrig.
-aisuus uuden s. nadens bestaffenhet,
uppiniskaisuus hårdnadenhet, hälsstarr-
ighet. -aisesti adu. nadadt. -allinen
isen s. med nade försedd, öfwanom
belägen. -atoin ttoman s. utan nade.
-ava an s. tjodnadig, hälsstarrig. -ku-
ri in s. hälsstarrig, enwis menniska,
uadstysstet (sjukdom). -kuristi adu. häls-
starrigt. -kuruus uuden s. hälsstarr-
ighet. -kuroitsen ta l. -koittelen tel-
la l. -kuttelen tella s. wara häls-
starrig, enwisad. -kaan ata s. göra
nade, göra insärning omkring något,
t. ex. stöd.

Nissi in s. tiggare.

Nisu un s. hwete. -unen sen dim. litet
hwetebröd. -uinen isen s. af hwete.
-atoin ttoman s. utan hwete. -utto-
muus uuden s. hwetebrist (nisa).

Nisä an l. -su un s. spene, bröst, ni-
salapai bibarn. -änen l. -sunen dim.
spene. -sus uksen s. en af spenarna.
-akas kkaan l. -allinen isen s. som
har spenar. -atoin ttoman s. utan en
spene. -sitoin ttoman s. som saknar
flera spenar, spenlös.

Nidon toa s. hästa fast, binda. -de teen
s. häfte, band. -toja an s. hästare,
bindare, kirjannitoja bostbindare. -te-
len della s. hästa l. binda fortfarande.

Nitska an s. stålbasad (litska).

Nitu dun, nitunen sen = nisa, nisänen.

Ninba an s. bitande, arg, farg, matgrann,
niuhat silmät hotande uupshyn, -pyssy
bösa som ej sprider haglen. -akka
kan s. bitande, isfen, wrefig. -haan
hata l. -hoon hota s. bitas, wara arg
(om djur), tilltala hotande, flösa l.
flära hastigt. -hotan ttää l. -hottelen

tella l. -hostelen lla v. bitas, heta
att bitas. -haus uksen s. bett, hot-
fullt tilltal, häfzig skärning.
Niuka u'an s. fardialgi.
Niukahdan htaa, -kahdus uksen, -ka-
hutan ttaa = liukahdan m. fl.
Niukeen niueta = hiukeen
Niukia an s. flapp.
Niukka kan a. farg, fnapp, s. fnapphet,
brist. -kkuus uden s. njugghet. -kasti
ado. fargt, fnappt. -kistun ua s. bli
fnapp, afstnappas. -kallinen l. -kal-
lainen isen a. något fnapp. -silen
lla v. lida mot slutet, wara flufflig,
wara motwillig.
Niukoon uota = niukeen och niuvetan.
Niu'un ukua s. pipa, gnälla (naukun).
Nius uksen = nivus.
Niuskan kaa v. bitas, gläffa.
Niuvetan ttaa v. reta, wäcka smärta i
hjärtgropen, ha fardialgi (niuka).
Niva an s. trång, af tätta luft öfwer-
wuren bädd, strömdrag i floder. -ainen
isen l. -veä an s. starkt strömmande.
Nivala an l. -ara an l. -arainen isen
a. wriden, frusig (niverä).
Nivela an l. -vel len s. led, handled.
-leinen isen a. ledfull, ledad. -llan
ltaa l. -llytän ttaa v. sträcka leden.
-llyn ltyä s. bli sträckt, wridas, gå ur
led. -llys yksen s. ledsträckning, leds-
wridding.
Nivellän ltaa v. tälja med flö knif, göra
införning (nivela).
Niveri in = niverä.
Niverrän rtaa v. genomorra (näverrän).
Niverä an s. masur, a. wriden. -ainen
isen a. af masur, wriden (niverä).
Nivo on s. bristande matlust, ädel, leda.
Nivon oa v. binda, hästa. -oja an s.
bindare. -ve een s. band, binda, häf-
te. -vuli in s. sådesband. -voskelen l.
-velen lla v. binda, hästa smänningom.
-voun uta l. -vetyn ttyä v. bli bunden,
hästad, bli seg (nidon).
Nivoon ota v. fälla hår, släppa hår.
-votan ttaa v. ha att fälla hår. -vo-
tus uksen s. hårfällning.
Nivus uksen s. höft och ljuste, nivus-
liha skaffda. -unen sen dim. lampaan
nivuset bafdel'n af ett slagadt får.

No, moh int. utrop af förundran.
till uppmuntran, pådrifning. -hotan
ltaa l. -hitän ttaa v. ropa noh, på-
drifwa. -hotus l. -hitus uksen s. till-
rop af noh, pådrifning.
Nobko hon s. tölj.
Nohova an s. grof, stark.
Nohvas aan = nohova.
Noiden, noitten, noita m. fl. pl. af tuo.
Noikkaan kata s. nida på hufvudet.
-aus uksen s. nidning.
Noita dan s. trollfari, hera, noidan
nuoli förhering af bokar, häfzig be-
skäffjusa, trollfott, stjernfall, noidan
henki spådomsande, noitakeinot troll-
fouster, trollredskap. -anen sen dim.
trollfari, hera. -ainen isen a. trollf,
full med heror. -tu dan s. trolleri,
noitumarja trollbär, ormbär (*paris
quadrifolia*). -dun tua v. trollo, förs
banna, swära. -tuus uksen l. -tumus
uksen s. trollning, hereri. -turi in s.
trollfari, hera. -tia an s. trollare.
-tuolen lla v. bruta trollo, swära ofta.
-dutan ttaa v. låta trollo. -duskele
lla v. trollo smått, ibka trolleri.
Noja an s. lutande l. stödjande ställning,
pöydan nojalla stödd mot bordet, o-
man onnensa nojassa förtröstande på
egen lycka, olla rohtojoen nojassa me-
dicinera, nojatauoli länsol, farmstol.
-ainen isen a. stödjande, pl. nojaiset
farm. -aan ata v. luta l. stöbja sig
mot, låna på, nojaa lupauksiin lita
på löften. -aus uksen a. lutning, stöb-
jande. -jo on s. lutning, böjning, on
nojossa är lutande, teki nojon gjorde
en bugning. -jun ua l. -joon jota l.
-jotan ttaa v. luta, stöbja sig mot,
swigta. -atutan ttaa v. låta luta, ha
att stöbja sig.
Nokare een s. flump.
Noki oen s. fot, nokipää brandar, noki-
kolari fotare, nokipoika fotargosse,
nokiukko fotargubbe, nokikana sötthäna
(*fulica atra*). -imus uksen s. fotare.
-inen isen a. fotig. -isuus uuden s.
fotighet. -isesti ado. fotigt. -oen okea
v. borttaga fot, foto. -kia an s. so-
tare. -oento nnon s. fotning. -oento-
lainen isen s. fotswart menniska, so-

tig, fotare. -okeen oela v. bestryfa med fot, sota ned. -keun uta v. bli fotig. -keutan ttaa v. göra fotig, sota ned. -oetoin ttoman a. utan fot. -oetomuuus uuden s. fotbrist, fotlöshet.

Nokka kan s. näbb, ubbe, spets, veneen nokka framstam, nokkahauki näbbgädda, nokkaviisas försmäblig, nåswis. -anen sen *dim.* liten näbb m. m. nokkastilli sup. -ainen isen a. näbbig, näbbad. -ava an a. långnäbbig, wresfig. -aun uta l. -aannun ntua v. bli långnäbbig, bli stött, dra på näsan. -kkaan kata v. slå med näbben. -kkailen lla v. dra på näsan, taga åt sig. -kin kkaa v. plocka med näbben, hacla, picka. -kasen sta v. fnappa till en gång med näbben. -kiskelen lla v. plocka fortfarande med näbben. -kittelen tella v. näbbas, gnabbas, retas.

Nokkeinen sen = nokkonen.

Nokkela an a. näbbig, qwid, slof, snabb, snif.

Nokkera an = nokkela.

Nokko kon s. droppe, liten höfsata. -onen sen *dim.* liten droppe. -kun kkua a. droppa. -kutan ttaa l. -kotan ttaa v. låta droppa.

Nokkonen sen s. näsfa, kusais- l. siera- l. rautanokkonen etternäsfa (nokko).

Noko, i ff. nokonokka lång näbb. -otan ttaa v. fitta med näbben lång, fitta och hänga näsa (nokko).

Nok lvainen l. nokulainen isen = nokkonen.

Nolkki kin s. manslem, if. hundens.

Nolo on a. tafatt, trög. -osti *adv.* tafatt, bafwändt. -otan ttaa v. fitta tafatt, gapa snjglöds.

Nolpotan ttaa v. droppa. -ppu pun s. droppe.

Nolva an s. ändan på timmerstod utom timran, t. er. för att uppbära ställningar.

Noperran rtua l. -pertelen rrella v. fnappa, göra småsafer. -rrus ukxen s. fnapping.

Nopia an a. snabb, snäll, qwid. -peus uden s. snabbhet. -asti *adv.* snabbt.

Noppa pan s. droppe, ett slags spel, heittää noppaa spela noppa, kasta tär-

ning. -anen sen s. liten droppe, tärning. -ppaan pata v. droppa, plocka, fnappa. -aus ukxen s. droppning, plockning, fnapping. -pahdan htaa v. droppa hastigt, fnappa till, fnappa bort. -pin ppia v. plocka fortfarande.

Noppo pon s. fågla, lyö noppoa spelar l. kastar fåglor. -onen sen *dim.* liten fågla. -ppula an s. pinne (nappula).

Nopsa an = nopia.

Nopsahdan htaa = nopsahdan.

Noputan ttaa l. -ttelen tella v. flappa, fnappa. -tus ukxen s. flapping, fnapping (noppa).

Noraan, norajan m. fl. se noro.

Norha an s. tvågrenig stör för att uppljsta såbestårswar.

Nori in s. anes betedna nio slags sjufdom, i mun och hals, i spenar med swulst, rödfot (verinori), då mjölken i förtid vill hsta (jamakkanori), twinfot (kuivanori), norijoubi l. norinuora hanf, norikoniti surbent, noriheinä = kärmeen marja l. vilkka l. orpolap- sen kukka l. sydänmarjan kukka, jamakka noriheinä = pistosruoho l. waivaisten kukka l. äitipuoli, kuivanorihenä ehrenpris (*veronica officinalis*) l. = ikävän kukka l. maki- vehka, miespuolen eläimen kuiva noriheinä hundbiol (*viola canina*), lehmännorihenä = karaheinä, punanorihenä = kellokukka, tervanorih. = suopillike, virumanorih. = angerva, verinorihenä = hiirenkorvanlehti l. karvakellukka l. koisonpuu l. pääskynkukka, papunorihenä bacfluta (*silene rupestris*).

Noria an a. böjlig, smidig, wig. -reus uden s. böjlighet. -asti *adv.* böjligt, smidigt, wigt. -rjenen eta v. bli smidig, böjlig. -istan aa v. böja, göra böjlig (noro).

Norkkaan kata v. snålas, wara snyltgåst. -kotan ttaa l. -kottelen tella v. slå och hängla. -rkko kon s. snyltgåst. -rke kkeen s. snyltning, ett hänglande och wäntande.

Noro on s. lågländt ställe der watten samlas, bäld, rännil, noromaa låg

fumpig marf, juoksee noronansa riuser som en båd, forlande. -onen sen *dim.* liten båd, jäänoronen ispigg. -oinen isen *a.* full med rännilar, sumpig. -re een *s.* en fallande droppe. -rahdan htaa *v.* hastigt droppa ned. -rahtelen hdella *v.* droppa tätt. -rajan l. -raan rata l. -risen sta l. -roon rota l. -rotan ttaa *v.* flyta satta, forla. -run ua *v.* dryppa.

Norppa pan *s.* en art fål.

Norppaan pata, norpe ppeen = norkkaan, norke.

Norsa an *s.* solögon (*runculus nivalis*).

Norskaan kata, norske een = norkkaan, norke.

Norsu un *s.* elefant, norsun nokka elefantsnabel, norsun luu elfenben.

Norsi rren *s.* noré (*osmarus eperianus*).

Norvotan ttaa *v.* dröja, wara trög.

Nosela an *a.* eldig, qwid.

Nost se nousen.

Notkia an *a.* böjlig, wef, wig. -keus uden *s.* böjlighet. -asti *adv.* böjligt, wigt. -jatan aa *v.* böja, göra böjlig. -istus ukxen *s.* böjning. -istelen lla *v.* böja småningom, böja hit och dit, göra wef. -kistun ua *v.* böja sig. -ko on *s.* böjning, balfärfning. -koinen isen *a.* full med böjningar l. dälber. -kelma an l. -kelmo on *s.* liten böjning, bugt, liten balfärfning. -kahdan htaa *v.* böja sig hastigt, swigta. -kahtelen hdella *v.* swigta ofta. -kun ua *v.* böja sig l. swigta fortfarande. -kutan l. -kotan ttaa *v.* ha att swigta, swinga, wagga. -kuttelen l. -kottelen tella *v.* swinga l. wagga fortfarande. -kutus l. -kutus ukxen *s.* fortfarande böjning, swigt.

Noud se nout....

Noukka kan *s.* näbb. -ukin kkia *v.* plocka fortfarande. -kkelen kella l. -kkielen lla l. -kiskelen lla *v.* plocka småningom. -kkaan kata *v.* plocka en gång. -kkasen kasta *v.* plocka som hastigaft. -kkaus ukxen *s.* hastig plockning, snackning med näbben (nokka).

Nousen nousta l. nosta *v.* uppfiga, stå upp, swälla, taikina nousee begen jäfer, kuu nousee månen går upp, nouseva viikko nästa weda. -su un *s.*

uppfigning, höjning, kuun nousu månen uppgång, nousuvesi flödwatten, nousukala uppgångsfisk. -semto nnon l. -semus ukxen *s.* uppfigning, höjning, jäsuing. -utan ttaa *v.* ha att stiga, laga att jäsa. -ostan aa *v.* upphöja, upplyfta, nostaa pellavia uppstaga lin från rötning, nostaa huodon upphäwa ett rop, nostaa kapinan uppstå ett uppror, nostaa kansaa uppstå folk. -ostaja an *s.* upplyftare, wädfare. -osto on l. -ostanto nnon l. -ostanta nnan *s.* upplyftning, upphöjning, uppbåd, nostoraki uppbådet self, nosto-ovi fallucka. -oste een *s.* upplyftningstillstånd, upphöjning, on nosteella är under upplyftning, jäsaube. -ostin imen *s.* häfstång, taikinan nostin jäsuingemedel för beg, nuotan nostin waf för winternot. -ostajainen isen *s.* upphöjning, *pl.* -set upphöjningefalas (wid namnsdag, wid uppbådet m. m). -ostantain amen l. -ostantainen isen *s.* så mycket en för gången lyftar. -ostannus ukxen *s.* notwaft, upplyftning. -ostelen lla *v.* lyfta småningom, nostelee sydäntä retar, tör gallan. -ostallan ltaa *v.* upplyfta lätt och hastigt. -ostalmus ukxen *a.* så mycket en i gången lyftar. -ostatana ttaa *v.* låta lyfta, låta upphöja, lyfta hastigt, nostatan jalkaani lättar på foten. -ostattelen tella *v.* lyfta hastigt då och då. -ostutan ttaa *v.* ha att jäsa. -ostatutan ttaa *v.* låta wäda.

Nousiainen isen *s.* Nousts soffan.

Noudan utas *v.* afhemta, gå efter något, följa, noutaa vetä hemta maten, on vetä noutamassa är efter watten, noutaa mieltä göra till wiljes, willfara. -ude uteen *s.* afhemtning, willfarighet, mielen noude tillfredsställelse. -uto don l. -udanto nnon *s.* afhemtning, noutopoika eu gosse som hemtar (afstjarna pilar). -utaja an *s.* afhemtare. -utelen della *v.* afhemta småningom, göra fortfarande till wiljes. -utelias aan *a.* eftergiffam, willfarig. -uteliasuus uuden *s.* eftergiffamhet. -udatan ttaa *v.* låta afhemta, efterfölja, efterkomma, willfa

ra. -udatus uksen s. afhemtning, mien-
len u. willfarighet. -udattelen tella
s. låta småningom afhemta, fortfa-
rande efterfomma. -udatelma an s.
efterföljd, iakttagande. -udatutan ttaa
s. låta afhemta, ha att willfara.

Noverran rtaa, novertelen rrella = no-
perran, nopertelen.

Nuha an s. snut, bulnad, snufwa, nuha-
tauli qwarfa, fatarr (nyha). -ainen
isen s. full med snutar, plågad af
snufwa, fatarrallist. -hajan aa l. -hi-
sen sta s. snysa, mumla. -hina an s.
snysning, mummel. -haelen lla s. wi-
stas i knutar, smygga, stjufas, lefwa e-
lämbigt.

Nuherran rtaa s. gnugga, arbeta ifrigt
utan afbrott. -rrus uksen s. gnuggs-
ning, ifrigt arbete, stöt.

Nuhja an, nubjin l. nuhin ia = nui-
ja, nuijin.

Nuhd... se nuht...

Nuhjaan l. -ailen lla s. bröla, röras
tölpigt, stöta. -ju un l. -jus uksen
s. bröl, tafatt menniska. -justan aa l.
-jutan ttaa l. -justelen lla l. -jut-
telen tella s. bete sig bröligt. -jaan-
nun ntua s. förbröjas, uttröttas.

Nuhjakka kan a. swär, tung.

Nuhku hun s. trög menniska. -ainen isen
a. trög, sölande. -keroitsen ta s. bete
sig trögt, söla.

Nuhraan rata s. nebsöla, smutsa, besub-
bla. -raus uksen s. nebsmutning. -raun
uta s. bli nebsölad, smutsas.

Nuhde hteen s. tabel, bestraffning (med
ord), tillrättawisning, nuhteen alai-
nen tabelwärb. -hteetoin ttoman a.
ofstrafflig, oflanderlig. -hteettomuus
uuden s. ofstrafflighet. -hteettomasti
ado. oflanderligt. -htelen hdella s.
tabla, förebrä, bestraffa. -htelo on l.
-htelus uksen s. förebräelse, bestraf-
ning. -htelia an s. flandrare, bestraf-
fare. -htelutan ttaa s. låta bestraffa,
låta tillrättawisa.

Nuija an s. flubba, -sota flubbfrig, -mies
flubbewäpnad man. -aan ata s. flubba.
-jin ia s. flubba fortfarande, bulta på
med flubba. -atoin ttoman a. utan
flubba.

Nuijotan ttaa s. bete sig färfst, wara
stött.

Nuikutan ttaa = nujuun.

Nuiska an s. brunst. -kin ia s. wäbra
(säfom bunden), snysa (nuuskin).

Nuiskotan l. -kutan ttaa s. gåspa, ha
att gåspa.

Nuisto on s. litet stuttande l. stes ställ-
ning. -tan aa s. göra stuttande l. stes.

Nutti tin s. spets.

Nuiva an s. bister, färf, twär, ogästvänlig,
njugg (nuijotan). -vistun ua s. wi-
sa (näivetyn).

Nuja an l. -jakka kan l. -ju un s. bul-
ler, owäsnede, rustighet, storm. -jaun
juta s. wäsnas, rusta.

Nujerran rtaa s. förtära, dämpa, kufwa.

Nujo on s. leda wid mat, s. aptills.

-jun ua s. wara utan matlust, ofmagra.

Nukellan ltaa l. -kertelen rrella s. brä-
ta med något, gnugga.

Nukero on s. ryggbenets ända, olla nu-
kerolla ha ondt i ryggen och magen
af mycket sittande. -oinen isen a. snar-
rig, qwidande. -oitsen ta s. qwida,
stjufas, snarra, lefa med dödo (nukke).

Nukka kan s. sjun, lo, lapp, rugg, tofs,
nauriin nukka roten på rosran, ru-
kin nukka trof på spinnrodsrullen,
nukkaviero l. -vieru löfsten, nukkaan
asti ända till det minsta, nukkaheina
= luikka. -ainen isen a. fjunig, löf-
wig, ruggig. -katoia ttoman a. utan
lo, utan nock. -kin kkia s. inwäfwa
hängande trädar, insh toffar l. lappar,
nukin nauriita affära rötterna på rof-
wan (listin). -kitan ttaa s. insh l. in-
wäfwa hängande trädar l. toffar, sä-
ta frokar på spinnrodsrullen, nocka,
bulta. -kitus uksen s. inwäfning af
toffar, nockning, froksinfättning, bult-
ning. -kkeri in s. fjunigt, toffigt klä-
de. -kistun ua l. -aannun ntua s.
bli löfwig, repa sig. -kkelen kella s.
förse med lo. -kelma an s. veran nu-
kelma wäflädd.

Nukkaan kata s. fitta och ondfas.

Nukke ken l. -ke kkeen l. -kki ken s.
docka, nukenlehti groblad (*plantago
major*).

Nukku kun *a.* frög (nukku), *siuu* (nukka),
pellavan nukkuja linnefäf.

Nukun kkua *e.* sofwä, infomma. -kkuja
an *s.* sofware. -kus uksen *s.* sofwande
tillstånd, on nukkuissa är infomnad.
-kkuvainen isen *a.* sofwande, på sömn
begifwen. -kkuwaistus uuden *s.* be-
gifwenhet på sömn. -kkumatoimittoman
a. icke sofwande, sömnlös. -kku-
mattomuus uuden *s.* sömnlöshet. -kah-
dan htaa *e.* infomna hastigt, taga en
liten lur. -kistan ua *e.* nebfalla in-
fomnad. -kutan ttaa *e.* inföfwa. -kutus
uksen *s.* inföfning. -kuttaja an *s.* sofwä-
re. -kuttelen tella *e.* inföfwa småningom.

Nukulainen l. -liainen l. isen *s.* nägla
(nokkonen), nukulaishumala humlebiin-
da (*cuscuta europæa*).

Nukulvainen isen = peipinen, peippo-
nen (*galeopsis, lamium*).

Nulikka kan l. -ikas kkaan *s.* stängel,
knäffel.

Nulja an *a.* sned, förwriden, silmat ovat
nultjallaan ögonen äro afwiga. -akka
kan l. -aska an *s.* stem, slipprighet.
-akas kkaan l. -jo on *a.* slipprig.
fal. -an aa *e.* slinta, halsa. -aan ata
e. låta halsa, runka. -astelen lla *e.*
slinta ofta, gå fram halsande, bete sig
osäfert. -ahdan htaa *e.* slinta hastigt.
-autan l. -ahutan ttaa *e.* försträcka
(en led), hastigt låta slinta, stussa. -ju
un *a.* slipprig, fal. -jun ua *e.* wara
rörlig, runka, stafs. -jutan ttaa l. -jut-
telen tella *e.* stafs, runka, wanka
omfring. -jutan ttimeen = nultjus-
naula. -jus uksen *s.* bröl, flåpare,
nultjusnaula trubbig fil. -jutus uksen
s. stafning, wankning. -justan aa l.
-justelen lla *e.* bröla, bete sig tafatt,
wanka omfring sygglös.

Nulkka kan *s.* lunk, traf. -ari in *s.* traf-
ware. -kkaan kata *e.* trafwa. -autan
ttaa *e.* låta trafwa.

Nulikki kin = nulikka.

Nulli in = nulikka.

Nulo on *a.* modstulen, hängsjuke, nedsta-
gen. -onen sen *dim.* nulosenlainen
något modstulen.

Nulvo on = nulo. -otan ttaa *e.* wara
l. blifwa modstulen.

Nummi men *s.* höglandet sandfält, mo, hed,
nummijakala = kangasjakala, num-
men varsi = kanerva, nummen nau-
ris = råtvana, nummen kukoistus
bactimjan (*thymus serpyllum*), num-
menkukka = vaivaisten kukka, num-
men vasara ett slags insect, Nummen
pitäjä St. Karins socken l. Nummis.
-inen isen *dim.* mo, *a.* full af moar.
-mmetoin ttoman *a.* utan mo, hedlös.

Nunna an *s.* nunna. -ainen isen *a.* ht.
nunna.

Nunnu un *s.* bröstvärta, spene, blomma,
ruis l. sininunnu blåflint, punanunnu
rödflikt, harakan n. = harakan kukka,
tervan. = horsma, tulen. åltgräs (*ra-
nunculus flammula*), voinunnu = voi-
kukka. -nno on l. -nnonen sen l.
-unen sen *dim.* spene, hjertunge (smet-
ord). -nnottelen tella *e.* smeta. -nnot-
telen lla *e.* tugga lätt.

Nuod se nuot....

Nuoha an *s.* snas, snufwa, ei nuohaa-
kaan icke det ringaste. -aunnu ntuu *e.*
bli snasig. -haan ata l. -hon oa *e.* feja,
snasa, så nuoho pataa gnid dig ej mot
grytan. -hoja *s.* fejare. -hotan ttaa *e.*
låta feja.

Nuohkia an, nuohka an = nuoskia,
nuoska.

Nuojun ua *e.* bugta sig.

Nuokka kan *s.* näbb (nokke), nickning,
blund. -kkaan nuokata l. nuata *e.* hac-
ka med näbben, nicks. -kkaelen *str.*
-kkailen lla *e.* småningom haka, nicks.
-kin kkaa *e.* haka, nicks fortfarande.
-kahdan htaa *e.* hastigt haka, nicks,
nicks, blunda hastigt. -kun kkua *e.*
wara nicksande, blunda. -kutan ttaa *e.*
låta nicks, ha att blunda. -kuttelen
tella *e.* låta småningom nicks, ha lång-
samt att blunda.

Nuolen lla *e.* slida. -eskelen lla l. -ek-
sentelen onella *e.* slida fortfarande,
stefa. -lesen sta *e.* slida hastigt. -lu
un *s.* stefning, stefe, nuolusormi stef-
finger. -lin imen *s.* stekfärl, stefe. -lia
l. -leskelia an *s.* slidare, snål warelse.
Nuoli len *s.* pil, Nuolijoki Strelma.
-inen isen *a.* pilfull, ht. pil. -itan
ttaa *e.* förse med pilar. -itus uksen

s. utrustning med pil. -ittelen tella *v.* förse småningom med pil. -letoin ttoman *a.* utan pil. -litoi ttoman *a.* utan pilar.

Nuopea *an a.* olustig, nedslagen, orflös. -peus uden *s.* olust, orflöshet. -peasti *adv.* olustigt, slappt.

Nuoppaan pata *v.* nyppa, lugga, hårdbraga.

Nuopukka *kan s.* stump.

Nuora *an s.* rep, kalan nuora syster, alla nuoralla vara på troffstef. -aunen *sen dim.* litet rep, sträck, alla nuoralla lefa en slags lek. -ainen isen *a.* af rep, repfull, snörråt, replif. -aisuus uuden *s.* repfullhet, replifhet. -aisesti *adv.* replift. -anne nteen *s.* rottråd. -allinen isen *s.* med rep försebb, ett rep fullt. -aan ata *v.* snöra. -ritan ttaa *v.* förse med rep, binda med flera rep. -attelen tella *s.* gå snörråt. -atoin ttoman *a.* utan rep. -attomuus uuden *s.* repbrist.

Nuori *ren a.* ung, nuorilanta något ung, -ruus uuden *s.* ungdom. -iso on *s.* ungdom, ungt folk. -rukainen isen *a.* ungdomlig, *s.* yngling. -rukaisuus uuden *s.* ynglingadåder, ungdomlighet. -rukaisesti *adv.* ungdomligt. -rekas kkaan *a.* något ung, ungdomlig. -ikko kon *s.* ungmor. -rrun rtua l. -ristun ua l. -rennun ntua *v.* bli ung, föryngras, ruoho nuortuu (wignadt) gräs återfår sin grönska, taivas nuortuu himmeln öfwerdrages med friska moln (som båda regn), rauta nuortuu jernet blir mjukare (nuoria). -rennan ntaa l. -rrutan ttaa l. -rennutan ttaa *v.* föryngra, uppfriska, uppmjuka. -rruttelen tella *s.* mulna med unga friska moln.

Nuoria *an a.* smidig, böjlig. -rrun, -rrutan se nuori.

Nuorre rteen = nuora, nuortehen no-rahtelee droppar oafbrutet (såsom rep).

Nuortia *an* = nuoria, noria.

Nuosi *in s.* höfsd.

Nuoska *an l.* -kia *an a.* fuktig med blidfnö. -keus uden *s.* fuktighet. -autan ttaa *v.* fukta.

Nuot *pl.* till tuo.

Nuode teen *s.* systerman, nuodevaimo l. -mies brudens söljeslagare ifrån föräldrarnas hus. -oti den *s.* pl. nuodet brudens föräldrar. -teus uden *s.* swägerskap, styldskap i swägerslag.

Nuotio *on s.* stöfvel, nödbed.

Nuotta tan *s.* not, mennä nuotalle gå på notbragning, nuotan reisi l. siipi fidsstypet i noten, nuotan pera bafstlen. -anen *sen dim.* liten not. -tti tin = nuotta i ss. nuottikota notshydd. -ainen isen *a.* notrif, af not. -tallinen isen *a.* notegande, notbragare, en not full. -tus ukxen *s.* notbelag, notlag. -tustan aa *v.* draga mödosamt. -ttue een *s.* notfolk.

Nuotti tin *s.* not, ton, melodi (nuotta).

Nupero *on s.* swangben.

Nupia *an a.* fort, knapp, olustig, nupia mieli fort, kärf, olustig till lyonet. -allinen isen *a.* något knapp. -via pia *v.* vara opaslig, olustig. -isen sta *v.* knota, vara fort om näsan, mumla. -ina *an s.* knot.

Nupo *on* = nuppo.

Nuppa *an s.* hornlös fo.

Nuppi *in s.* knapp.

Nuppiainen isen *s.* geting.

Nuppo pon *a.* fullig, hornlös.

Nuppu pun *s.* liten knapp, nyppa, smula. -unen *sen dim.* liten nyppa, smula. -uinen isen *a.* full med nyppor.

Nupukka *kan s.* boll, litet flöt, liten knypp, nådros = ulpukka, upukka.

Nupula *an* = peiponen.

Nura *an s.* ståra. -raan rata *v.* draga en ståra.

Nurajan l. -raan rata l. -risen sta *v.* forla, mumla, knota. -rina *an s.* forl, knot. -ru un *s.* forl, liten båd med forlande watten, knot. -rus ukxen l. -re een *s.* forlande, knotande tillstånd, alla nureissansa vara mislynt. -rahdan htaa l. -rahutan ttaa *v.* forla hastigt, mumla till. -reksia ia l. -reksun ua *v.* knota, knorra. -ritan ttaa *v.* knota, tabla. -ristan aa *v.* låta forla, låta rinna till sista droppen. -ristun ua *v.* bli ledsen, bli stött (narka).

Nures ukxen *s.* ljumfte.

Nuri in = nurja, nurin niskoin l. niskojansa öfverända, nurin narin förwändt, bakwändt, upp och ned, nurin puolin afwigt, nuria päin åt orätt håll, silmat nurin ögonen afwigt, menes nuria går ifull.

Nuria an, nureus uden = nurja, nurjaus.

Nurja an a. förwänd, omwänd, afwig, ogin, wrång, nurja mieli afwogt sinne, kantaa nurjaa kilpeä bära afwogt fölb. -juus uuden s. afwoghet. -asti adö. förwändt, ogint, afwogt. -jus ukxen s. ogin, wrång mennista. -ahdan htua l. -ahdun htua s. flinta, wrida (nultjahan).

Nurkka kan s. hörn, knut, wrå, nurk-kaväki inhysesfolk, meren nurkka häfsbugt, nurkkavieras l. -virri l. -vilppa golfständer, snyltgäst, nurkan takuinen som finnes bakom knuten, hemwuren tobak (naveton takuinen), nurk-kapääsky hufswala. -anen sen dim. litet hörn. -ainen isen a. hörnad, med knutar. -kallinen isen a. med hörn försedd, s. timmerman som för upp en knut, inhysing. -kitan ttaa s. förse med knutar l. hörn, dela på hörnen l. knutarna, nurkittain hörnwis, knutwis. -kkaan kata s. stryfa fram längsmed fanten l. wäggen. -kkaus ukxen s. fanten af en wif. -katoim ttoman a. utan hörn. -kattomuus uuden s. hörnbrisf (nurku).

Nurku run s. misnöjdhet, owilja, knot. -run rkua s. forla, mumla, flandra, tabla, beflaga sig, knota. -kastun ua s. bli knotande, mislynt.

Nurmes eksen s. Murmis socken.

Nurmi men s. gräswall, hårdwall, lind, nurminiittu hårdwallsång, nurmi-suorsa leffeland (anas clypeatu), nurmiheina l. pihannurmi trampgräs (polygonum aviculare), hirven nurmi = jussikko, isonurmi = puutarpää, launurmi rörflen (phalaris arundinacea). -ikas kkaan = säärinurmi tätel (aira capitata). -inen isen a. full med gräswall. -isto on s. ängsmarf. -ikko kon s. gräsmatta. -meun uta l. -me-

tun l. -mitun ttua s. bli gräslupea, bilba gräswall.

Nurpia an a. sluftig, otålig, nedflagen. -rve rpeen s. nedflagenhet, olla nurpeellaan wara nedflagen.

Nurppa pan = nurpia, nurpalla nenin mislynt.

Nurraan rata s. forla, mumla, qwida, marra, tigga entråget. -rrutan ttaa l. -rruttelen tella s. marra, tigga entråget. -rrutus ukxen s. entråget tiggeri. -rrus ukxen s. snarrigt tillstånd, näwis tiggare. -rrustan aa = nuristan.

Nurska an s. ett slag orrm.

Nurtia an = nurpia.

Nuru, nurus se nuraan.

Nurun se nurku.

Nurve se nurpia.

Nuska an = nurkka.

Nuskula an = naskula se naskaan.

Nussin ia l. -iskelen lla s. ha samlag, -ssu un s. samlag.

Nuti din s. triå i stutbåge (nutilus bentriåa), döbligt slag, bulnad, notipå fast hufwud. -din tia s. göra fel. -istan aa s. stryfa, qwåfwa, frama, qwåfa, långsamt släpa, göra mödesamt. -istelen lla s. frama, qwåfwa småningom.

Nutisen sta = nurisen.

Nutkun ua s. knydas, gunga. -utan ttaa s. knyda fortfarande, ryda. -kahden hia s. swigta hastigt. -kahdus ad. -kaus ukxen s. hastig swigtning.

Nutraan l. -rajan rata s. forla, brumma, frasa. -raunnán ntua s. bli knottig.

Nutterva an s. höfblomster (hieracium pilosella).

Nuttia an a. fullig.

Nuttinen isen s. tånglake (saururus viparus).

Nattu tun s. rof.

Nattura an s. knottighet, upplagdt hår.

Nutukka kan s. lappf qummofo af renbenling.

Nuturoitsen ta s. knusla, göra något safta.

Nutustan aa l. -telen lla s. knusla, göra något utan buller, göra i safta makt.

Nuud se nuut

Nuuba^{an} s. snuwa, sfun.
 Nuuhkin ia = nuuhdin.
 Nuuhdin htia l. -htaan hdata o. wädra, stöfa, nefa, snusa (nuuskin).
 Nuukka kan s. lutande ställning, on nukkallaan är lutande. -kkaan kata o. nida, luta. -kahdan htas o. nida harsigt, blunda.
 Nuukko kon l. -ke kkeen = nuppo.
 Nuukutan ttaa = nuukkaan.
 Nuupia an = nupia.
 Nuuppo pon = nuppa, nuppo.
 Nuurun ua o. tråna, afstyna, sjufas, flaga. -u un s. afstynning, trånad. -utan ttaa o. förorsaka afstynning. -umatoin tuoman a. sorglös, ej beslagansvärd.
 Nussa an s. brist. -ainen isen a. nödsfallid.
 Nuusakka kan a. tung, beswärlig, swär.
 Nuuska an s. snus, panna nuuskaa snusja. -kuri in s. snusare. -kaan kata o. snusa, nefa, wädra. -kaus uksen s. snusning, nosning. -kin ia o. wädra, snofa, nefa, snysla. -kia an s. snofare, spion. -kelen l. -kielen lla l. -kiskelen lla o. snofa smätt här och der. -ku un s. snus, snofning. -kun ua o. snusa, snysla. -kitan ttaa l. -kittelen tella l. -kutan ttaa l. -kuttelen tella o. snofa, låta snofa, snysla. -kutus l. -kitus uksen s. snystning.
 Nuudan taa o. utmatta, luta af mattahet. -dun tua o. utmattas, förwisgna, lehma nuutus kon asmagrar, finar. -dutan ttaa o. låta wisgna. -tea an a. hängslut, matt. -teus uden s. hängslufa, matthet.
 Nyhd se nyht. ...
 Nyhermainen isen a. hörnig, kantig, stöflig.
 Nyhervä an a. trubbig.
 Nyhisen stä, -hinä = nuhisen, nuhina.
 Nyhjäan jäta o. stussa, stöta. -jäys yksen s. stussning. -jäilen lla o. stussa smätt. -jin ia o. stussa fortfarande. -jinä an s. fortsatt stussning. -jäsen stä o. stussa en gång. -jäytän ttaa o. låta stussa, stussa hastigt.
 Nyhkäre een s. snöl, hinder.
 Nyhkaan häta o. ryda, handfas. -käys yksen s. rydning. -bin hkiä o. ryda

fortfarande. -käsen stä o. ryda en gång.
 Nyhdän htas o. uppryda, rensa lin. -htöhdön o. upprydning. -htelen hdellä o. uppryda småningom. -htäsen hdasta o. uppryda en gång. -hdatan ttaa o. låta uppryda.
 Nyhä an s. hörn, snut, snuwa (nuha).
 Nykerä an l. -kerö ön l. -keräinen isen a. trubbig, asnupen, fort. -kerys yksen s. stump, nykeryslau = nupero. -kermä an l. -ky ya l. -kä an s. stump, fort ända, nykänenä l. nyky-nenä l. nykeränenä fort och trubbig näsa. -kyyys yyden s. trubbighet, stumpsastighet. -kerrän rtää l. -kertelen rrellä o. asnupa, sönderpledda. -kerrehdän htas o. ryda hastigt, snysla, ryda ut. -käsen stä o. snysla till, ryda en gång. -kin hkiä o. ryda fortfarande, sprita (sjäder). -kintä nnän l. -kintö nnön s. plöddning. -kerryän rtyä o. bli trubbig, fort, hopfalla. -kerrys yksen s. hopfallet tillstånd.
 Nyketyän ttyä o. aftaga, asmagra, bli fattig.
 Nyin ykia = nykin.
 Nykistän ää o. frama, trycka i hop. -tys yksen s. framning, tryckning. -tyn ya o. bli framad, tryckt, gifwa efter för tryckning, böja sig ned.
 Nyhkaan kata o. stussa, snussa. -käys yksen s. snuff.
 Nykkärä an = nuttura.
 Nyky ny'än s. den närwarande tiden, låta nykyä nu för tillfället, nykyään l. nykyjaän för det närwarande, nykypuheinen nu ifrågawarande. -y'yt ykyen Jim. nykyellä, nykyeltä för det närwarande. -yinen isen a. nuwarande, nykyisin nyligen. -yisyyt yyden s. nuwarande tiden. -yisesti ado. för det närwarande (nytt, nykerä).
 Nykä, nykäsen se nykerä.
 Nykerä an = nykerä.
 Nyljen lkea o. slå, stinna. -lkia an l. -lkyri in s. slåre. -ljentö nnön l. -lky lyn l. -lko lön s. slåning, -ljin lkimen s. knif för att afstilla näfret från björken. -ljeskelen lla o. slå småningom. -ljetän ttaa o. låta slå. -lkio ön s. slummet.

Nyljyn *yä*, nyljytän *ttää*, nyljyttelen *tella* = *nuljun m. fl.*

Nylkka *kän l.* -*käs kkaän s.* liten *bac-*
te l. upphöjning på vägar.

Nylä *än s. flö.* -*synnyn ntyä s.* bli *flö*,
förflöas.

Nynnerö *ön s.* tafatt *muennista*, ofskadlig
stadfare. -*öinen isen a.* tafatt.

Nypera *än l.* -*roinen isen a.* fort, trub-
big, stumpaktig, nypera öhra trögt *wä-*
xande foru. -*perтелен rrella s.* gnugga.

Nyplä *än s.* liten upphöjning, knopp,
knapp (nyppyla). -*lin iä v.* fingreta,
snatta. -*lään lata s.* sugra, knypplä.
-*ly yn s.* fingrering, knyppling, -*laa-*
tikko knyppläddä, -palikko knypplä-
pinne. -*lykka kän = nyplä.*

Nyppy *pyä l.* -*ylä än s.* blemma, knopp,
liten upphöjning. -*yinen isen l.* -*yläi-*
nen isen a. full med blemmor, knop-
var. -*ppään päta v.* nappa. -*ppäys yk-*
sen s. nappning. -*pin ppia v.* nappa
fortfarande, nappa, *plöda smått, knypplä.*
-*päsen stä v.* nappa hastigt. -*ppelen pel-*
lä v. nappa smått. -*pistän ää v.* kni-
pa ihop. -*pistys yksen s.* hopknipning.
-*pistelen lä v.* knipa fortfarande. -*ppy-*
loitsen tä v. slå ut blemmor, knypplä.

Nypöstelen *lä v.* knypplä.

Nypötän *ttää v.* stta upprätt och tiga.

Nyrea *än s. flö.* nedstämd, allvarsam,
ängslig. -*reys yden s.* ängslighet. -*reyn*
yta l. -*reydyn ytyä s.* bli *flö*, *stanna*
i wärten, bli nedstämb. -*re een s.*
nedstämbt tillstånd, nedslagenhet.

Nyrbi *in s. flö* redskap. -*in iä l.* -*haän*
bata v. arbete med *flö* redskap, grofshugga.

Nyrisen *stä v.* mumla, murre. -*inä än*
s. mummel, murrande (nurisen).

Nyrjähdän *htää l.* -*hdyn htyä, -hytän*
ttää, -hdys yksen = nujahdan m. fl.

Nyrkki *kin s.* knyttnäse, längden från
tungan till första leden. -*inen sen*
dim. olla *nyrkisillä kämpä, knyttnä-*
wesamp, bora. -*kitän ttää v.* dela i
tumfängder, *nyrkittain tumfängdewis.*

Nyrkka *kän a.* brant, tvårt, wrefsig,
nyrkkanöita underbnad trollfari, nyrk-
kä mieli omilla, förargelse. -*ke kkeen*
s. brant, brådstupa. -*kästyn yä v.*
bli wrefsig, förargas. -*kähdän htää v.*

bli hastigt wrefsig, bli stött. -*kästän*
ttää v. göra wrefsig, stöta, förnärma.
-*kyttelen tellä v.* gå nedslagen, bete sig
trumpet (jyrkka).

Nyrpistyn *yä s.* bli trumpan, slatna.

Nyrri *in s.* rimsaltad och på näswe
stett ströming, *a. flö (nyrhi).* -*iainen*
isen dim. = *nyrri*

Nyrrytän *ttää v.* göra något tyft och
trögt, mumla, *qwida, enträget begära*
(nurrutan), förswaga (nyrri *flö*).

Nyrsytän *ttää s.* snösta.

Nyrytän *ttää s.* skafwa, utmargla.

Nyrvähän *htää, -hytän ttää = nyrjah-*
dän, nyrjahytän.

Nyrväisen *stä v.* förtörna.

Nyry *yn l.* -*yä än s.* spenslig, swag,
snarvig.

Nyraädyn *ytyä l.* -*räännyn ntyä = ny-*
reydyn.

Nyskyn *yä, -kinä än, -kytän ttää =*
jyskyn m. fl.

Nystelmä *än s.* wärta, listorn.

Nysterma *än = nystelmä.*

Nystylä *än = nystylä.*

Nystyrä *än s.* knöl, bulnad, wärta, bubbla.
-*ainen isen a.* knölig.

Nystö *ön s.* liten knöl, knöl.

Nysä *än s.* snugga, stump (nykä).

Nyt *prt. uu (af nyty).* -*tyinen isen =*
nykyinen.

Nyte *ie nytte.*

Nytisen *stä v.* knota, mumla. -*inä än*
s. knot.

Nytikin *iä s.* rycka fortfarande. -*kyn yä*
v. bli ryckt, gunga, swigta. -*käsen stä*
s. rycka en gång. -*kytän ttää l.* -*kyt-*
telen tellä v. rycka ofta, soutaa nyt-
kyttää *ro ryckande, elää n.* släpa fram
listwet. -*kytys yksen s.* fortsatt ryckning.

Nyte tteen *s.* slöb med sthysa (under
håflor).

Nytti *tyä s.* slöb (nyte), hylte, docta.
-*yuen sen dim.* liten docta. -*tykka kän*
s. hylte. -*tystelen lä v.* hylta, göra
ngt långsamt, trama, *qwäsa surdningom*
(autistelen).

Nyttyrä *än a.* wrefsig, trumpan.

Nyttö *tön s.* knappen i ändan på sieffastet.

Nyvellinen *isen a.* fattbar, begriplig,
tyblig.

Nyykin kkaa o. nida fortfarande på hufwubet. -kkaan kata l. -kan kkaa o. nida, knyda. -kkays yksen s. niding. -kätän ttää o. nida haftigt. -kätän ttää l. -kyttelen tellä o. nida, ha att nida. -kys yksen s. nida, lutande ställning, olivat nykykyissä woro i lustande ställning, funder samma.

Nyytä an s. blemma, wårta, knyl. -ayn yta o. bli flö. -ään ata o. förflöa, förswaga.

Nyyrin iä o. röra; långsamt. -istyn ya o. draga sig tillsammans, frumpa ihop, hufa ned sig.

Nyykä an s. suus. -attelen tellä o. nyfa, fräfa, frusta (nauska).

Nyytän aa s. nyfa, nyta (niistan).

Nyytä an a. flö.

Nyökki kin s. flö knif.

Nyökään kata = nuokkaan.

Nyökätän ttää = nykyätän.

Nyölötän ttää o. gå l. röra tölptigt, hafa. -ttäjä an s. hafare, wår.

Näa se näa....

Näe se näk....

Nähd se näk....

Nähä an a. flö.

Nähjä an a. mörbultad, haadad, trasfig. -saan ata o. hugga i siffat, troffa, trafa. -äsen ata o. förorsala kontusion.

Nävehdin htia o. ata med nästan orörliga läppar.

Näverran rtää l. -rtelen rrolla o. borra, gnaga sig igenom, marra, ha knipnigar. -rrys yksen s. gnagning, knipning.

Näverä an s. swag.

Näivä an a. förwignad, seg, fufftig och flaf. -vyn ja l. -vehdyn htä l. -vetyt tytä o. afthna, förwigna, förwina, bli fufftig och flaf. -vetän ttää o. förtaga krafterna, låta afthna, ha att afmagra. -vetäjä an s. som låter afthna, twinfol. -akka kan a. seg. -akasti ado. segt, ogera. -vistelen llä o. wara seg, wisa omwila l. motsträfwigbet.

Näen nähä o. se, anse, erfara, näkee hyväksi anfer för godt, förgodtfinner, Jumala nähköön Gud bättre! näkee nälkää, vilua erfar hunger, költ, matkoilla monta nähään på refor erfar man mycket. -btäwä an a. (part. pass).

fnulig, att ses, silmin n. ögonfennlig. -btäwästi ado. synbarligen, silmin nähtävästi ögonfennligen. -akia an s. fiare, spåman, andessåbare. -akema an s. det sebba, syn, affänd, silman näkema det ögat ser, synhäll. -ain aki-men s. synorgan. -ako aon l. -aky ayn s. syn, utseende, näköala synwidd, näköpiiri horisont, kaunis näöltänsä l. näkyänsä l. näköjänsä flöu till utseendet, vaivan näkö beswår, nään näkö libantet af hunger, näkyleipä fläbebröd. -akoinen isen a. af utseende, sen näköinen af sådant utseende, woren näköinea till utseendet som blob. -akosa an l. -akysä an a. fnulig, ansentig, tulla näköälle l. -kyälle komma till afstärning, komma fram, bli fnulig, näkysä ruaksi spiefam till mat. -äe äkeen s. prof. -äos ökaen s. fnuligt föremål. -äeskelen llä o. se, erfara smärningom. -ayn akysä o. fnuas, tulla näkyviin komma till afsyn, bli fnulig. -akyräinen isen o. fnulig. -akyräisyys yyden s. fnulighet. -akyräisästi ado. fnuligen, på fnuligt sätt. -akymätöin ttöman a. ofynlig. -akymättömyys yyden s. ofynlighet. -akymättömästi ado. ofynligen, på ofynligt sätt. -akyla an a. länge fnulig, långewarig, spiefam. -akymys yksen s. fnuwilla, flen. -äytän ttää o. låta se, wisa, wisa sig, näyttää valkiata hålla ljus, n. todeksi bewisa fanningen, niin näyttää så wisar det sig, så synes det, näyttää pahalta ser ut illa, niin näyttää minusta så synes det mig. -äytäjä an s. wisare. -äytös ökaen s. wisning, förwising, bewising. -äyte iteen l. -äytti tin s. prof. -äytäntä -anän l. -äytäntö nnön s. wisning, framwisning. -äyttelen tellä l. -äyteskelen llä o. wisa smärningom, fortfarande, förwisa, exponera. -äytteliä an s. förwisfare, utställare. -äyttelöön s. förwising, exposition, utställning. -äytelmä an s. bet förwisjabe, exposition, expositionssartitel.

Nakki kin s. näcken, näkin kenkä l. kota snäcka (mya margarettfara), näkin heinä = hiiren herne, näkin hapsat l.

hiukset fotagräs (*sparganium natans*), näkin valtikka fäfwelbun (*typha angustifolia*), näkin lehti näktrösbld. -inen isen *dim.* liten snäda, näktrösbld.

Näky, näkysä, näkylä se näen.

Näkä, nä'än *s.* pösjörb = näkamaa, hiiren näkä = kurjen papul i virvila. -kales een *a.* snartiden, swär, owänliq. -käräinen isen *s.* qeting.

Nalikka kan *s.* nalikkajuuri nestlirot (*geum urbanum*).

Nälja än *s.* stem. -ämäinen isen *a.* stemattig. -äinen isen l. -akas käään *a.* stemmig. -äisyys yden *s.* stemmighet. -äisesti *adv.* stemmig. -äännyä nyä l. -ästyn yä *v.* stemma, bli stemmig.

Nalka län *s.* hunger, minun on nalka, olen nälässäni jag är hungrig, nalkakoivu dwergrjörk (*betula nana*), nalkapellava wilblin, ängelin (*linum catharticum*), nalkakarki stor. -äinen isen *a.* hungrig, *s.* snultört (*orobranche major*). -äisyys yden *s.* hungrighet. -äisesti *adv.* hungrigt. -lästyn yä l. -listyn yä *v.* bli hastigt hungrig. -lkäyn yä *v.* bli hungrig. -lityn tyyä *v.* bli nfhungrad. -litän ttaa *v.* göra hungrig, minua nälittää mig hungrat.

Nällystän ää l. -telen llä *v.* mumsa, tugga som en tanblö.

Nälvehdan htäa *v.* ha leda för mat, ääla.

Nälvä än, -äinen isen, -akka kan, -äännyä nyä = näljä m. fl.

Nällyän yä *v.* gnaga med tänderna, göra stemmig (näla).

Nälä än *s.* stem, nälakotti stembunt *op.* ät grodan, nälamies = näälä. -äinen isen *a.* stemmig. -akka kan *a.* stemmig, utsliten, utnyttjad.

Nämät *pl.* af tama.

Nänni in *s.* bröstvärta, spene, nännivieru afwänd från bröstet, *pl.* nännit swulster i näsan (ett slags hästisnfdom). -inen isen *dim.* liten spene. -illinen isen *a.* som har spenar. -itöin töömsän *a.* utan spenar, spenslös.

Näpiä än *s.* näpen, nätt, knapp, snäll. -pöys yden *s.* näpenfet, nättghet. -ästi *adv.* nävet, snällt, knappt.

Näplökka kan *a.* hal.

Näplään lata *v.* fingrera, röra med fingerpetsarna.

Näppi pin *a.* näpen, knapp (näpiä), *s.* fingerpets, emellan två fingerpetsar, lyön näppiä spela med fingerpetsarna, on näpissä är emellan två fingrar. -iä än = näpiä. -pisti *adv.* knappt, näpet. -ppärä än *a.* händig, qwid, snäll, färbig. -ppäryys yden *s.* händighet. -ppärästi *adv.* händigt, qwidt. -ppäinen isen l. -pukka kan = näppiä. -ppäräinen isen = näppärä. -pe ppeen *s.* nypande ställning, pris, sormet ovat näppeellään fingrarna äro nypfärbiga. -pillinen isen *a.* hwad som rymmes emellan fingerpetsarna, pris, nypa. -pin ppiä *v.* nypa, knipa fast och fortforande. -ppään päta *v.* knipa till, knäppa, slå fast. -ppäys yksen *s.* knipning, knäppning. -päsen stä *v.* slå med fingerpetsar, knäppa en gång, tufta lindrigt. -pästys yksen *s.* knäppning med fingerpetsen, lindrig tuftan.

-pitän ttaa l. -pittelen tellä *v.* knäppa fortforande, knipa. -pitin ttimen *s.* kniptång. -pistan ää l. -pistelen llä *v.* knipa, fingrera, snatta. -pistäjä än l. -pisteliä än *s.* snattare. -pistys yksen *s.* snatteri. -pisteleminen isen *s.* snattandet.

Nappy pyn l. -ylä än *s.* blemma, qwisla. -ynen sen *dim.* liten blemma. -ynen isen l. -yläinen isen *a.* blemmig, full med qwislor.

Näpistelen llä = näpistelen se näppi.

Näpsä än l. -äs ään *a.* wig, snäll, qwid.

Näpasen stä se näppi.

Näpyrä än = näppy.

Näpöstelen llä = näpistelen se näppi.

Näre een *s.* ung gran, ung tall, närehara hör af qwislig gran, *pl.* näreet granfnär, ulkomaan näre lärfräd (*pinus larix*). -ehyinen isen *dim.* = näre -ehikko *adv.* -eikko kön l. -eistö ön *s.* granfnär, tallfnär, ung gran l. tallskog.

Närhi in *s.* nöstfrifa (*garrulus*), kousankan. lästfrifa (*g. infusus*), hobkan. nöstfrifa (*g. glandarius*), sininärhi bläfrifa (*coracias garrula*). -in iä *v.* af

bita litet i sänder, gnaga. -haan häta
 v. farga, hugga dåligt.
 Nari in *a.* snarrig, wreflig. -isen stå v.
 snarra. -isa an *a.* snarr.
 Narkki kin l. -kka kan *a.* snarsticken,
 qwid, lättfattlig. -kas kkaan *a.* snar-
 sticken, otålig. -kkays yden *a.* snarstic-
 kenhet, otålighet. -kisti l. -kästi *adv.*
 hetfigt, otåligt. -kastyn ja v. förtry-
 tas, bli stött. -kastys yksen *a.* förtry-
 telse. -kästyän ttaa v. upphetsa, för-
 tryta, göra stött.
 Narkahytän *adv.* narkäytän ttaa = nar-
 kästyän.
 Narmi in *a.* narf.
 Narpeen rvetä v. se på med begärlighet.
 Narpio on *a.* Nerpis soffen.
 Narri in = närbi.
 Narte tteen *a.* häjsja, aflång flad.
 Nartta tan *a.* flapel.
 Narvi in *a.* narf. -itan ttaa v. slå narf-
 wen bort, taga det yttersta flaket, snäs-
 las. -istelen tellä v. äta petande (utan
 att wara hungrig).
 Narva an *a.* snål (närvi).
 Nara an *a.* hälsbränna. -astän aa v. ästas-
 komma hälsbränna, minna närastaa jag
 har hälsbränna.
 Näräjan rästä = närisen.
 Nasekka kan = ulpukka.
 Näsen enen = näsia.
 Näsia an l. -ain änen l. -ainen isen
 = nasia, nä-ianini tibast.
 Naska an *a.* lutande ställning. -ämöinen
 isen *dim.* något lutande, on näskallaan
 l. näskämöisillään är lutande
 Nästi in *a.* nått, listig, qwid att fatta.
 Nasty yn *a.* blemma. -yinen isen *a.*
 blemmig.
 Näsy yn *a.* nått, näpen, pryblig, snäll.
 Näsä an = näsy.
 Näsäke kkeen *a.* hwit näctros.
 Nätkin imen *a.* wedelsjö (*lathyrus*). -kel-
 ma an l. -kima an l. -kymään = nätkin.
 Natty tyn *a.* flöja, hufwa.
 Näystän aa l. -telen llä v. göra ngt
 mödosamt, tugga mumsande, flåpa med
 swärighet. -tio imen *a.* ringen l. ög-
 lan i ändan på en simmerstång (letty).
 Näta dan *a.* töwäder, fufftigt snöwäder,
 nätaruoho = malta, nätäsammal =

karhunsammal. -dastän aa v. töa, falla
 fufftig snö.
 Nädän taa l. -telen della v.] fatta i
 hemligen, gripa i smyg, tråta i mjugg.
 Näveri in l. -in imen *a.* nafsware. -rrän
 rtää v. borra med nafsware, gnaga.
 -rrys yksen *a.* borring, gnagning.
 -rtelen rrella v. borra småningom,
 gnaga fatta.
 Näveskä an *a.* swärdotter.
 Nävia an *a.* flaut, spenflig. -verikki kin
 v. utmagrad menniska.
 Nävola an *a.* dålig surmjölk.
 Näyherä an *a.* rörlig och raff, smidig.
 Näyhiä an *a.* fufftig, däfwen.
 Näyhin ia l. -haan häta v. slå, smälla till.
 Näykin kkaa v. nappa uti, rycka, uagga
 (wanl. med tänderna), kana näykkii
 hönan plockar sig. -kiskelen llä v.
 nagga fortfarande, gnabbas. -kkaan
 häta v. hugga i, fatta tag (med tån-
 derna, näbben). -kkaalen llä v. bitas
 smått, gnabbas.
 Näyn, näytän, näyttelen m. fl. se näen.
 Näakka kan *a.* stappsnä.
 Näälä an *a.* hufstruns broder.
 Nään *adv.* af näen.
 Näännyn ntyä v. digna, försmätta. -ys
 yksen *a.* wanmatt. -nnän ntää l. -ytän
 ttaa v. utmatta. -yttelen tellä *a.* utmatta
 småningom. -ytys yksen *a.* utmattning.
 Näärva an *a.* ljunne.
 Näärä an, näärän näppi = naaran näppi.
 Näasi in = näakka.
 Näatselmä an *a.* warietet af taimen.
 Näatta tan = naatta.
 Näata dan *a.* mård, systersman, mänty-
 näätä slogsjärd (*mustela marles*), ha-
 pansäätä stenjärd (*must. foina*). -änen
 sen *dim.* liten mård. -äinen isen *a.*
 mårdbrif.
 Nöhkä hän *a.* snas (=nöhta).
 Nöhkö hän *a.* fort, undersätsfig. -ötän
 ttaa v. fitta framlutad, owerksam.
 Nöhta hdän *a.* fallasta, snas. -äinen isen
 a. full med fallasta, snas. -hdyän htyä
 v. öfwerdragas med fallasta l. snas.
 -hdytän ttaa v. öfwerdraga med fall-
 asta l. snas.
 Nökkönen sen *a.* snhaddad tobak, kardus
 tobak.

Nolkki kin l. -kköri in s. stump, knyf-
fel, nökkisaapas halfstövvel.

Napelen lla l. -loitsen ta s. knyppla.

Nöperö ön s. stump, snugga.

Noyhtä hdan, -sinen isen = nöhtä,
nöhtäinen.

Nöyle een s. sömträd (neule se neula).

Nöyrä an s. böjlig, ödmjuk, eftergiftwen,
swag, mild, nöyrä sairas swagt sjuf,
nöyrä pää, nöyräpäinen swagfinnt,
nöyrä ilma mildt, fuktigt wäder. -ryys

yyden s. böjligbet, ödmjukhet. -ästi
ado. böjligt, ödmjukt. -rryn rtyä s. bli
böjlig, ödmjuk, ilma nöyrtyy wädret
slår sig (då det börjar snöa efter följ).
-ristän ttää l. -rennan ttää s. för-
ödmjuka. -ristyn yä l. -rennyn rtyä
l. -rynnyn rtyä s. bli böjlig, förswa-
gas, förödmjukas. -rytan ttää s. göra
böjlig, förödmjuka. -rytys yksen s.
förödmjukelse. -ryttelen tellä s. förödmjuka
småningom.

Oas okaan = oka.

Odas taan = ota.

Odelina an s. ny wärt på slagen äng l.
föröad åter, årswing. -ainen isen s.
full med årswingar. -moitsen ta s.
flå rotstoft, drifwa årswingar, wära
till efterslått (aluva).

Oderva an, -ainen isen, -voitsen ta =
odelma m. fl.

Odin se ota.

Odotan ttää s. wäntä. -tus ukxen s.
wäntning. -ttaja an s. wäntare. -tta-
jainen isen s. pl. -set wäntningelön.
-ttamatoim ttoman s. icke wäntande.
owäntab, oförmobad. -ttamattomasti
ado. owäntabt, oförmobabt. -te tteen
s. wäntningestillstånd. -tteleen tellä s.
wänta smått, wänta fortfarande. -tutan
ttää s. låta wänta.

Oh, oho, ohoh int. utrop af förundran
l. flagan, l. för att drifwa på häft.
-hkaan bata v. ropa oh, suuta, stäna.
-hotan ttää s. ropa oh.

Ohaisen sta = ohjaisen.

Ohake kkeen, ohakas kkaan = ohdake.

Ohamus ukxen, ohaus ukxen, ohamo
on = ohin.

Ohanto noon s. isländsmoja.

Ohdake kkeen s. tistel, maksa ohd. =
sikuri, tuliohd. = hepobierikka, me-
hilais l. onsioid. = piikkiäinen. -kkei-
nen isen s. full med tistel. -kkeelli-
nen isen s. som har tistel. -kisto on
s. tistelbewuxen ort. -ketoin ttoman s.
utan tistel.

Ohennan, ohenen, ohennun se ohia.

Ohe een, ohellinen isen, ohelainen isen

= oh i m. fl.

Oh i hen s. uttre kanten l. rauben, flå-
let wid sidan, brädd, ohilaudat stöbrä-
berna på sidan, sen oheasa berjemte,
tämän oheasa härjemte, ohitae förbi.
-illinen isen s. belågen wid sidan,
tillgränsande. -hilainen isen s. sö-
granne, stöfamtat. -in imen s. tins-
ning. -imo on l. -imoinen isen s.
sidan af kroppen, tinning.

Ohia an s. tunn. -hu un l. -hut uen
l. -hukainen isen sin. tunn. -huus
uden l. -huus uuden l. -hukaisuus
uuden s. tunnhet. -hiasti l. -huosti l.
-hukaisesti ado. tunnt. -hennan ttää
s. förtunna. -hennus ukxen s. för-
tunning. -henen heta l. -hennun ttää
s. förtunnad.

Ohja an s. tygel, töm. -as aksen s. en
af tyglarna. -allinen isen s. med tyg-
lar försedd. -jillinen isen s. fuß. -an
amen l. -ake kkeen s. rättesnöre, le-
bare. -atoim ttoman s. tygellös, otyg-
lad, utan ledning. -attomuus uuden
s. tygellöshet. -attomasti ado. otygladt.
-aan ata s. styra med tyglar, låsta,
leda. -aus ukxen l. -jo on s. ledning,
länkning. -aalen sdr. -aillen lla v.
småningom tygla, leda. -aasen sta s.
låsta i häft, bestämma häftigt rigt-
ningen. -atutan ttää s. låta tygla,
låta leda.

Ohkaan se oh.

Ohkainen, ohkaisuus sdr. af ohukainen,
ohukaisuus.

Ohova an = ohva.

Ohra an s. foru, kaksitahkoinen l. -sär-

mainen trärabig, neljätahkoinen l. -teräinen l. keripää fyrradig, hymy- l. hämä- l. homöpää l. kahdeksantahkoinen 8radig, lesipää l. kuusitahkoinen 6radig, ohran kukka äfferros, orögon (*agrostemma githago*), ohralintu sädesärilä (*motacilla*), ohrasuorsa gräs- and (*unas boschas*), on ohran jyvä silmässä är litet pirum. -anen sen *dim.* småforn. -ainen isen a. fornig, af forn. -atoin ttoman a. utan forn. -attomuus uuden s. fornbrist.

Ohta = otsa.

Ohtain amen = ohdake.

Ohto, ohtonen = otso, otsonen.

Ohu, ohuus, ohukainen se ohia.

Ohutan ttaa = ohennan.

Ohva an l. ohvaka kan a. förträfflig.

Ohvainen isen = ohin.

Ohvatta tan s. waghals, a. tilltagfen, flinf, ohvatniekka lyften pångt, liebhäber.

Oi, oi oi, oi voi *inf.* utrop af förund-
bran, löfe, flagan. -ijotaa ttaa s. ro-
pa oi. -ivotan ttaa s. ropa oi voi.

-ijotus l. -ivotus uksen s. wettlagan.

Oih = oi. -hkaan kata s. ropa oih,
stona. -hkailen lla s. ropa fortfatt
ot, oih, beflaga l. jämra fig.

Oikia an a. raf, rät, rigtig, rättwis,
höger, makaa oikiana ligger raf, on
oikiassa är på rätt, har rätt, oikia
käsi höger hand, oikeettain l oikees-
taan med rätta, egentligen, oikein rätt,
oikioppinen rentärlig, oikiuskoinen rät-
troende. -keus uden s. rafhet, rigtig-
het, rättwisfa, domstol, mena oikeu-
teen gå för rätta, käy oikeutta pro-
cessar, istuu oikeutta fittet till doms,
oikeus istuu domstolen har fitt fäte,
sin session. -asti *adv.* rätt, rätt. -kuus
uuden s. rafhet, ginhät. -ijeti l. -ije-
tensa l. -etis *adv.* rätt, gint, genast.

-ijennan l. -jennan ntaa s. göra raf,
rätta, berättiga, gina, utsträcka. -ijen-
taja l. -jentaja an s. rättare, förref-
tor. -ijennus l. -jennus uksen s. rät-
telse, berättigaude, utsträckning. -ike-
nen l. -ikeen ijeta l. -jenen jeta l.

-ijennun l. -jennun ntua s. bli raf,
rätta fig, bli utsträckt. -ikasen ijasta l.
ikasta s. rätta hastigt, gifwa rigt-

ning, gina. -ikasu un s. rättelse, för-
rektion. -ijentelen l. -jentelen anella
l. -ikastelen lla s. småningom göra
raf, rätta l. gina här och der, sträcka
fig. -ijelmus l. -jelmus uksen s.
sträcka, ginnäg. -jelvoinen isen a. raf,
ginande. -ijus l. -jus uksen s. raf
rigtning, ojuspuu raft träd, ojusporo
ten som går raft. -ijustan l. -justan
l. -ijastan aa s. gå raft framåt, gi-
na. -ikistan aa s. rätta. -ikistus uk-
sen s. rättning. -ikeutan ttaa s. berät-
tiga (oiko).

Oikka kan = oikku.

Oikkaan kata = oihkaan.

Oikku kun s. höjelse, nyck. -kullinen
isen a. nyckfull, frånglig.

Oiko l. oikoinen = oikia, oikotie ginnäg,
oikopäätä genast, direkt, oikomalkoin
ginnägän, oikoiseen raft fram. -ikoon
ojota l. -ijon ikoa s. raft rätta l. gi-
na, sträcka fig, utsträcka. -ijoskele-
lla s. sträcka raft fortfarande, sträcka
fig. -ijostutan ttaa s. låta sträcka fig.

Oilinki ngin s. raf wägsträcka på sjöar
så långt ögat når (oikia).

Oima, oimo = oiva.

Oinas aan l. -aksen s. snöpt bagge,
gumse, wädur, olla oinahilla wara
hos gumfen.

Oino on s. gumse (oinas), elghane.

Oinostelen lla = onnostelen.

Oirin ia s. ha förkänning af smutdem,
wara opafelig. -into nnon s. förkän-
ning. -re een s. förkänning, opafelighet.

Oisan aa s. wägleda, wägwisa.

Oisto on = oikku.

Oitan ttaa = oivallan.

Oiva an l. -allinen isen a. bra, förträfflig,
oivan tavalla dugtigt. -allisuus uuden s.
förträfflighet. -asti l. -allisesti *adv.* för-
träffligt. -allan ttaa s. fatta, begri-
pa, warfeblifwa. -allus uksen s. fatt-
ning, rättelse. -annan ntaa = oivallan.

Oivukka kan l. -ke kkeen s. swart
winbär.

Oja an s. bife, ojan varsi l. vieri bi-
seffant. -anne nteen l. -anen sen *dim.*
litet bife, fära. -ake kkeen l. -juke
kkeen, l. -akas kkaan l. -kainen
isen = oivukka. -akka kan s. swart

minbår (oivukka), try (*lonicera xylosteum*). -as sksen *s.* blankfard på en plog. -ainen isen *a.* full med bifen. -anto nnon *l.* -annes nteen *l.* -jelma an *s.* utfallsbife, flödbådd. -jaan jata *l.* -jin ia *l.* -jitan ttaa *v.* bifa. -jitus uksen *s.* bifning. -jittaja an *s.* bifare. -jittaminen isen *s.* bifandet. -jitutan ttaa *v.* låta bifa. -atoin ttoman *a.* utan bife. -attomuus uuden *s.* difesbrist.

Oka oan *s.* tagg, vigg, gadd, hulling, spets, borst på forn m. m. -anen sen *dim.* liten tagg m. m. -ainen isen *a.* taggig, full med spetsar, borst m. m. -kinen sen *a.* försebb med spetsar, mångspetsig, mångtaggig. -aallinen isen *a.* med spets *l.* hulling försebb. -aatoim ttoman *a.* utan tagg, borst o. f. w. (oas).

Okka an = oka.

Okkela an *a.* finflik, spetsfundig. -Juus uuden *s.* finflikhet. -loitsen ta *v.* bete sig finflik.

Okko kon, okkonen sen = ukko, ukkonen.

Okkula an *s.* fortitida (*boletus suberosus*).

Oksa an *s.* qwist, oksapu den qwistiga delen af ett träd, oksatie bitwäg. -anen sen *dim.* liten qwist. -ainen isen *a.* qwistig. -aisuus uuden *s.* qwistighet. -aisesti *adv.* qwistigt. -sikas kkaan *l.* -sava an *a.* qwistfri. -allinen isen *a.* med qwist försebb. -sillinen isen *a.* qwistig. -sin ia *v.* qwista. -sitan ttaa *l.* -sittelen tella *v.* låta qwista. -atoin ttoman *a.* utan qwist. -sitoin ttoman *a.* utan qwistar, qwistfri. -as-tun ua *l.* -situn ttaa *v.* bli qwistig.

Okse een *s.* fräknig, syvor, oksewika fallenhet att fråsa. -ennan ntaa *v.* fråsa. -ennus uksen *l.* -ento nnon *s.* fräknig. -entelen nnella *v.* fråsa fortforande. -etan ttaa *l.* -ennutan ttaa *v.* ha att fråsa, qwälja. -etus uksen *s.* qwäljning. -etia ttimen *s.* fräsmedel.

Okusukka kan = oksanen.

Okuli in *s.* groft lasan.

Ola an *s.* flinta, olakoiwu lång, rak, qwistfri men för björt.

Olas aan *s.* flara under fliban. -stan aa *v.* göra flara. -stutan ttaa *v.* låta göra flara under flidor (olka).

Olen lla *v.* wara, finnas, bestinna sig, ei siita ole det duger icke, on ollen är wist, ei ollenkaan alls icke, ollenkin, olletikin isynnerhet, minulla on jag har (hos mig är), olen lukuut jag har låst, olin tullut jag hade kommit, ollaan man är, hyvä oltava godt att wara, olla muonalla wara på stat, på sytuing (med wiß stat), on olewanansa låttar wara. -emus uksen *s.* wäsende. -lia an *s.* den som är, itseolia inhyssing. -ento nnon *s.* wärelse, wistelse, flid. -ennollinen isen *a.* som har wärelse, wäsendtlig. -lo on *s.* wistelse, on oloita finnes rundtlig. -lova an *a.* rymtlig. -lollinen isen *a.* som har wistelse, som finnes, som är till, tillräcklig, rundtlig. -evabko on *l.* -labko on *a.* som är någorlunda, rundtlig. -evainen isen *a.* bestntlig. -evaisuus uuden *s.* bestntlighet. -ematoim ttoman *a.* obestntlig, som ej är till. -emattomuus uuden *s.* obestntlighet, icke-existens. -lin imen *s.* i ff. o-linsia wistelseort. -elen lla *l.* -eske-len *l.* -ekselen lla *v.* wara, wistas, bröja. -elma an *l.* -eskelemus uksen *s.* wistelse. -eun uta *l.* -eudun utua *l.* -eennun utua *v.* qwarstagna, stagna för att wara, bli wan att wara. -etan ttaa *l.* -ettelen tella *v.* wara fortforande, låta wara, hålla, bemöta. -etus uksen *s.* underhåll, bemötande. -eksin ia *v.* bruka wara, hängla, bröja, wistas. -eksun ua *v.* förblifwa, wänja sig wid. -lollan ttaa *v.* hinna till, wara rundtlig. -etutan ttaa *v.* göra wan att wara, wänja wid wistelse.

Oljama an *l.* -ain amen *s.* en ung hustrus första besök i föräldrahuset.

Olka lan *s.* flundra, olkavarsi öfwerarm, olkapaa arel, olkakuli arellapp på fljorta, olkaluu *l.* olkavitaa nyckelben. -ainen isen *a.* hörande till arel, *s.* epålett, arellapp. -lallinen isen *a.* som har flundra, *s.* arellörda. -ajes een *l.* -ajos oksen *l.* -aus uksen *s.*

studerbörda. -las lkaan *s.* fals under
wenstra skidan. -lus uksen *l.* -luin
lkumen *s.* arelband, hängsel. -aannan
ntua *s.* få areln sjut af illa liggande.
Olkeen *l.* -lkenen ljeta *v.* förföya sig
af en händelse, inträffa tillfälligtvis,
förminna oförmödat.

Olki ljen *s.* halm, olkikupo halmfärf-
we. -inen isen *s.* af halm, halmrif.
-isuus uuden *s.* halmrifedom. -ljetoit
ttoman *s.* utan halm. -ljettomuus uu-
den *s.* halmbrist.

Olo se olen och olut.

Olut uen *l.* -lo on *l.* -lonen sen *l.* -la-
nen sen *l.* -lukkainen isen *l.* -luoinen
isen *s.* öl. *Komp.* oluempi mer öf stark,
panna olutta brygga öl, oluen pano
ölbryggd. -uinen isen *s.* af öl, ölris,
öf stark. -utoin ttoman *s.* utan öl. -ut-
tomuus uuden *s.* ölbrikt.

Oma an *s.* egen, omakasvainen hem-
wärt, omatekoinen själfsgjord, toisen
oma en annas tillhörighet, omatun-
to samwete, omatuntoinen samwete-
grann, kadotuksen oma öfwergifwen
till förderfvet, pieksi kuoleman omaksi
piffade till egen åt böden, så att föga
hopp om lifwet återföb, omastakaa
(*adv.* af omasta takaa) för egen räf-
ning, på egen konto, omantakainen *l.*
-takeinen af eget fördråb, som är för
egen rädfning, tulla omillensa komma
till de fina, så sitt igen, stå sig ut, on
siihen omansa är dertill klippit och
ffuren. -as aksen *s.* egen, det egna.
-ainen *l.* -ahinen *l.* -ahainen isen *s.*
egen, förwandt, erinomainen synnerlig,
utomordentlig, nimenomainen namne-
lig, uttrycklig. -aisuus uuden *s.* egen-
dom, egenfkap, erinomaisuus synnerlig-
het, utomordentlighet. -aisesti *adv.* på
eget sätt, eget, erinomaisesti synnerli-
gen, utomordentligen, nimenomaisesti
uttryckligen. -mituinen isen *s.* egen-
domlig. -mituisuus uuden *s.* egendom-
lighet. -mituaisesti *adv.* egendomligt.
-minainen isen *s.* egen, min, din, sin
egen. -minaisuus uuden *s.* tillhörighet,
egenhet. -mikka kan *prt.* nästan, så
när, omikka lankesin så när hade jag
fallit. -min ia *v.* draga fänsla på,

tyda sig igenfänna. -mistan aa *l.* -mis-
telen lla *v.* tillägna, taga i besittning,
besitta. -mistaja an *s.* tilläggnare, be-
sittningstagare, egare. -mistas uksen
s. tilläggnan, besittningstagande. -mis-
tun ua *v.* bli egen, tillfalla. -mitan
ttaa *l.* -matan ttaa *v.* tillägna, omat-
tain *l.* -omittain egentligen, isynnerhet,
erinomattain synnerligen, isynnerhet,
nimenomattain uttryckligen.

Omena an *s.* äppel, maan omena pos-
tatis, tammen omena ollon (terhö);
omenatammi ollonef. -nut uen *l.* -ai-
nen isen *dim.* litet äppel. -ainen isen
s. af äppel, äppelrif, lif äppel. -atoin
ttoman *s.* utan äppel. -attomuus uu-
den *s.* äppelbrist.

Ometta an *l.* -tto ton *s.* fähus (na-
vetto).

Ompelen mmella *v.* sy, sömma. -lu un
l. -lus uksen *s.* söm, sparbete. -lia
an *s.* strädbare, sömmare. -mmel mpe-
len *s.* söm, sparbete (umpelen).

Ouales een *s.* kläfwa, flyta.

One een *l.* -onea an *s.* hemst, dyfster,
gläbjetom.

Onelma an *s.* dälb, låg trakt, förbjupning.

Onerva an, -voitsen ta = odelma,
-moitsen.

Onhe een *l.* onheellinen isen *s.* flen,
flank, obuglig.

Onhi hia *s.* botten. -itoin ttoman *s.*
bottenlös.

Onkalo on *s.* håla, ihållighet, bergskrefwa.
-oinen isen *dim.* liten ihållighet, *s.* full
med hålör.

Ong ekeen *s.* luftdrag. -ngehdin htia
wara drag (i rum).

Onki ngen *s.* metrefskap, siffstrof, ongen
siima *l.* lanka metref, ongen varsi *l.*
vapa *l.* pähla *l.* raippa metfpo, ongen
koukku metfrof, onkimato *l.* -liero
metmaff, mennä ongelle gå på mete,
olla ongella wara på mete, ottaa on-
keen taga på mete, taga iakt, lägga
på minnet. -ngin nkia *v.* meta, upp-
siffa, utleta, utforska. -ia an *s.* metare,
utforskare. -kerus uksen *s.* ngt upp-
siffadt, uppletadt, distadt. -kielen lla
l. -keilen lla *l.* -ngiskelen lla *v.*
meta fertsarande, utforska. -akelleima

l. -ngelma l. -ngerma an s. ugt som utforfas, letas, gåta, snärjande ord. -ngelmainen l. -ngelmoinen l. -nger-voimen isen s. gåta, snärjord, a. gåt-lis, gåtariad, snärjande. -ngelmoitsen ta s. efterfinna. -ngitan ttaa s. låta meta, låta utleta. -ngittelen tella s. wara syfselfatt med metande, snärja med ord, utforfa, begynna grål. -ngittelemus ukxen s. utforfning, retning till grål.

Onnea an a. hemst, dyfter (onea).

Onnehdia htia = ongehdiu.

Onni nen s. öde, lycka, handgrep, kova onni olycka, onnen kohtaus lyckträff, onnen toivotus lyckönsfning, onnen pöytä kiromantist tecken i handen, heit-tää oleville onnillensa lemna åt sitt öde, onnen heitto af lyckan öfvergift-men, olycksfogel, onnen rikko olycks-siftare, onniheina hwiwäpling. -inen isen a. ht. öde, lycka, kovaonniinen olycklig. -nellinen isen l. -nellias aan a. lycklig. -nellisuus uuden s. lycklighet. -nellisesti adv. lyckligen. -nnetoin ttoman a. olycklig, obuglig, oansenlig. -nnettomuus uuden s. olycka. -nnettomasti adv. olyckligt. -istun ua s. lyckas, -istus ukxen s. framgång, medgång. -istan aa s. lyckas, lyckönska. -istutan ttaa s. lyckliggöra. -ittelen tella s. lyckönska. -ittelo on s. lyck-önskan.

Onnun ntua s. halta. -ntuja an s. hal-tare. -ntumus ukxen s. haltning. -ntu-mun l. -ntuvainen isen s. haltande. -nnahdan htia s. snafwa, flinta. -nnah-telen bdella s. snafwa då och då. -nnahdus ukxen s. snafwing. -utan ttaa s. ha att halta. -ntuilen lla l. -nnus-kelen lla s. halta smält.

Onsi nnen s. ihållig, s. ihållighet, djup dal, on ontta walsassa i mogen sinnes tom-rum, puu on onnella trädet är ihåll-igt. -io on l. -ila an s. bål. -inen l. -illinen isen a. ihållig, full med ihålligheter. -ntelo on a. ihållig. -nteva an s. ihållig, rymlig. -in ia l. -itan ttaa s. urhålla. -nterva an a. ihållig. -ntervuus uuden s. ihållighet, urhålladt

tillstånd. -ntura an s. bugtigheten midt under foten (antura).

Ontto ton s. ihållighet, tomrum, föglös flåd i färr. -tistan aa l. -tistelen lla l. -tistutan ttaa l. -tistuttelen tella s. göra ihållig.

Opas ppaan s. wågwisare, handlebare. -stan aa l. -stelen lla s. wisa wåg, wågleba, handleba. -staja an s. wåg-wisare, handlebare. -sto on l. -stus ukxen s. wåglebning, handlebning. -stun ua s. bli wåglebb, wånja sig wid, låra sig. -pin ppia s. besöka, låra känna, erfara, försöka, låra sig, afhemta hustru, oppinut lärbd, litterat. -ppivai-nen isen a. som lär sig, studerande, läraktig. -ppivaisuus uuden s. lärak-tighet. -ppivaisesti adv. läraktigt. -ppi-matoin ttoman a. som icke lär sig, oläraktig. -ppimattomuus uuden s. oläraktighet. -ppimattomasti adv. olär-aktigt. -ppi pin s. låra, lärdom, oppi-isä läromästare, oppipoika lärgeffe, oppilapsi skolbarn, uskon oppi tros-låra, oppisana konstern, opin keino studiemedel, oppimies konstnär. -ppinen isen a. lärbd, som lär sig, lärig, kova. -tröglärb, pikao. lättlärb, värao. oras-lärig. -pinto nnon s. studium. -ppia an s. besökare, lärjunge, hustruns af-hemtare. -ppilas aan l. -ppilainen isen s. lärjunge, elev. -pisto on s. under-wisningsanstalt, yliopisto högstola, yli-opistolainen ht. högstolan, afademicus. -pillinen isen a. ht. låra, lärdom. -ppu pun l. -pe ppeen s. fattningsförmåga. -ppeinen isen a. läraktig. -ppeisuus uuden s. läraktighet. -piskelen lla s. låra sig småningom. -ppenen peta s. wara läraktig, låra sig. -peennun ntua s. bli läraktig, låra sig småningom. -petan ttaa s. låra, underwisa. -petus ukxen s. underwising, opetusvirka lä-roembete, opetuslapsi lärjunge. -pettaja an s. lärare. -pettajatar ttaren s. lärar-inna. -pettelen tella s. låra fortfa-rande, låra sig, öfwa sig. -petutan ttaa s. låta låra, ha att underwisa.

Opiitta tan s. nöb.

Opotta tau s. hage, instångd täppa.

Ora an s. borrh, oranena spetsuåsa, ora-

tuomi flån, stärfebår (*prunus spinosa*),
poltinora brånbort. -ro on *dim.* liten
bort. -anen sen *dim.* liten bort, *synl.* -as-
tan aa *v.* sweda med jern (oras, ori).
Orailen lla *v.* tåta till för att göra
något, försöka, göra försök, slappla
(wid läsaing).

Orakko kon *s.* ruttörne (*ononis spinosa*).

Oras aan l. aksen *s.* brodd, on oraalla
wara broddbeläpen. -stan ua l. -stin
ia *v.* taga brodd, bli broddbewuren.
-stan aa *v.* trifwa brodd (ora),

Oras aan l. -asa an l. -ro on *s.* hane, oras-
sika l. orosika fargalt, orasa kissa han-
fatt (orrikas, oro).

Orava an *s.* eforre, mantal (i Samolax),
oravan marja ifornbår (*consuiliaria bi-
folia*), oravikuusi gran i hwilfen ef-
orrtar wistås, fotttrif gran, oravarihma
ett timmer gråwerf, lepta- l. siipi-
orava flygande eforre (*pteromys volans*).
-ainen isen *dim.* liten eforre, *s.* eforrtif.

Oravas aan *s.* ett sådesmått, tolstedel
tunna.

Orehkipuu hägel.

Orhi in *s.* hingst (ori), orhipaa gulwif-
wa, orlåg (*primula veris l. elatior*).

Orhia an *s.* traftig, rast. -heus uden
s. rasthet. -hittain *adv.* traftigt. -hit-
telen tella *s.* pröfwa, känna efter.

Ori in l. -is iin *s.* hingst. -ro on l.
-ronen sen *dim.* liten hingst.

Orja an *s.* trål, slaf, orjantappura l.
orjanruoska törnrosbuske (*rosa canina*),
orjaväki tjenstfolk. -juus uuden *s.* träl-
dem, slafweri. -allinen isen *s.* slaf-
wist, trälattig. -allisuus uuden *s.* slaf-
wisthet. -allisesti *adv.* slafwist, träl-
attigt. -aan ata l. -ailen lla *v.* träl-
la, slafwa. -juutan ttaa *v.* förslafwa,
göra till träl. -juutun ua l. -jistun
ua *v.* förslafwas, bli träl.

Orkin kkia *v.* wårdelöst söka, raffa ihop.
Orko ron *s.* futtig dälb. -koinen isen *s.*
full af futtiga dälber, fant.

Oro on se ora, oras, ori. oronen se ori.

Oroinen isen (= orkoinen) *s.* ht. dälb,
oroinen koiru i fant dälb wårande
björk, björk med lös web.

Orpana an *s.* hyffonbarn, fufin, *pl.* or-
panat släktlingar, on.orpanoissa är på

befök l. kalas hos anhöriga. -nus uk-
sen *s.* en af fufinerna. -nuus uuden
s. fufinsfap. -noitsen ta *s.* beföka an-
höriga. -rvostan aa *v.* anse för släktling.
Orpo rvon *s.* fader: och moderlös, wårns-
lös, arfslös, orpolapsen kukka timje-
meronifa (*osoronica scrypplifolia*). -rvit-
sen ta *v.* göra fader: och moderlös,
göra arfslös (orpana).

Orrikas kkaan *s.* gält.

Orsi rren *s.* spett, äs, sparre. -inen isen l.
-rionen sen l. -rntu ruen l. -rruk-
ka kan *dim.* liten sparre, spett. -inen
isen *s.* rif på sparrar. -rrellinen isen
s. med sparrar försebb, ett spett fullt,
en äs full. -sallinen isen *s.* sparrförs-
sebb. -rtelo on *s.* äslifhet. -rretoin
-ttoman *s.* utan ett spett l. äs. -rsi-
toin ttoman *s.* utan spett. -sitan ttaa
v. förse med spett, tråda på spett.

Orusti in *s.* gewär

Orvas aan *s.* öfwersta huden = orvas-
kesi l. -ketto l. -kettii (marraskesi).

Orvo on = orpo.

Osa an *s.* del, lott, osaveli l. osamies
belegare, osakunta afdelning, osakirja
aktiebref, lottsebel. -anen sen l. -sut
uen l. -ake kkeen *dim.* liten del.
-ainen isen *s.* belad, bestående af de-
lar, lottab, kolmiosainen tredelad, ko-
vaosainen wanlottab, olycklig. -aisuus
uuden *s.* belighet. -allinen isen *s.* bel-
attig. -allisuus uuden *s.* belattighet.
-allisesti *adv.* belattigt. -akas kkaan
s. belegare, *s.* belattig. -atoin ttoman
s. obelattig, wanlottab, lottlös. -atto-
muus uuden (*adv.* osatuus) obelattig-
het, lottlöshet. -suus uuden *s.* portion,
andel, *pl.* osuukset hemgift. -sin ia l.
-sitan ttaa l. -sittelen tella *v.* stifta
i delar, osittain l. ositellen belwis,
del. -singo ngon *s.* andel, lott, med-
gifte, arf. -sikas kkaan l. -sikkainen
isen = osakas. -sue een *s.* lott, affie.

Osaan sata *v.* träffa, råta, hitta fram, fums
na. -aus uksen *s.* händelse träff. -aaja an
s. som hittar, träffar, kännare. -aajai-
nen sen *s.* kännare, *pl.* osajaiset be-
löning för träff i stjuntuig. -aelen
lla *adv.* -ailen lla *v.* bjuda till att
träffa, försöka, fresta, efterapa. -aun

uta l. -aannun ntua v. hända, tima.
 -atan ttaa l. -attelen tella v. låta
 träffa, figta, mätta, eftersträffa, nå.
 Osmā an s. jerf, silfras (*gulo borealis*),
 brobb, osman solmu walfnut, osman
 pello fryddgård, trädgård, osman kää-
 mi kastvelbun, smalkabb (*typha an-
 gustifolia*).
 Osoṭan ttaa v. pefa, rigta, figta, wisa,
 bethga, härma. -ttaja an s. wifare.
 -tin ttiemen s. wifande instrument, be-
 wis. -te tteen s. anwising, bethgande.
 -tus ukxen s. anwising, bethgelse,
 härkning. -ttelen tella v. pefa fortfa-
 rande, figta, härma. -ttelemus ukxen
 s. härkning. -ttelia an s. härmare.
 -telma an s. mimist framställning.
 Os *int. sdr.* af oh sinä o du!
 Ospitsu un s. föppor.
 Ossunnin ntia l. -udin tia v. förafta,
 flandra, afundas.
 Ostan aa v. föpa. -to on s. föv. -tosa
 an s. ful, till salu. -tokas kkaan s.
 nyligen köpt. -tos okxen s. uppföp.
 -tavainen isen s. som föper, föplysten.
 -tavaisuus uuden s. föplyst. -tamatoim
 ttoman s. icke föpande, oföpt. -telen
 lla v. föpa fortfarande, föpa smätt.
 -tatan ttaa v. låta föpa. -tattelen tella
 v. låta föpa smätt.
 Osun ua = osaan,
 Osutan ttaa = osotan.
 Osviitta tan s. wägwisfare, hanbledning
 uttydning. -ttu tun s. fanningsteden
 på wäg, kännesteden.
 Ota dan l. -das taan s. tagg, spets.
 -anen sen *dim.* liten spets, tagg. -ainen
 isen s. förfedd med taggar. -din ti-
 men s. spetsigt wapen l. werfthyg, spjut.
 -din tia v. sticka, kampa med spjut.
 -telen della v. kampa, hålla på af-
 stånd, bortdrifwa. -telus ukxen s. kamp.
 Otan, otatan se ottaa.
 Otarva an s. små hår i ögonlocken (ve-
 sikarvat).
 Otava an s. larwät, farlawagnen l. stora
 björns stjernbild, wåha otawa lilla björn,
 otawan ohra stort ofsaligt fornslag. -ai-
 nen isen *dim.* = otawa.
 Oteri in s. fälsinglighet, obuglighet, *adv.*
 alldeles.

Otnaakka kan s. obugligt ting, *prt.* lit.
 wäl, fanfe.
 Oto don = otus se otan.
 Otrā an, otrainen isen = ohra, oh-
 rainen.
 Otrakas kkaan = upokas.
 Otsa an s. panna, otsan kieru bugten
 emellan ögonbrunnen, otsarako fronsöm,
 otsakulma tinning, otsawierus sidan af
 pannan, otsiseinä bawäggen. -so on
 s. bredpanna, *ep.* för björn. -sonen sen
dim. liten björn.
 Otan ttaa v. taga, antaga, borttaga,
 ottaa hyväksi wäl upptaga, gilla, o.
 vastaan taga emot, o. yhteen taga
 ihop, sammanbräbba, o. vaarin taga
 i akt, o. veroa upptaga flätt. -ttami-
 nen isen s. tagandet, *pl.* ottamiset
 lockmat för fasttagning af hästar m.
 m. -ttaja an s. tagare, veron ottaja
 flättens uppbärare. -ttamus ukxen s.
 tagning. -tanto nnon l. -lanta nnan
 s. tagning, otantamielinen ostadig. -tto
 ton s. tagning, emottagning, uppbörd,
 ottomies uppbördsman, veron otto flät-
 teuppbörd, papin otto prestuppbörd, toki-
 otto utmätning, ottolapsi fosterbarn, sil-
 män ottomäärä så långt ögat kan se, ot-
 tosenat magiffa ord för att fånga häst l.
 annat djur, kowa ottoissaan sträng i sin
 uppbörd. -ttonen sen *dim.* = otto, lock-
 mat. -te tteen s. tag, grepp, udtag,
 kolmeen otteesen i tre tag, tulen otteet
 medel att uppfånga elden (snöffe, lap-
 par m. m.), hevosen otteet lockmat
 för att fasttaga häst. -tin ttiemen s.
 medel att taga med, lockmat. -tos ok-
 sen s. tag, fångst. -tollinen isen s.
 antaglig, giltig, behaglig, Jumalalle
 otollinen Gudi behaglig. -tollisuus
 uuden s. giltighet, antaglighet. -toli-
 sesi *adv.* giltigt, behagligt. -tus uk-
 sen s. byte, fångst, willbräd, frät. -tuk-
 sinen isen s. ht. byte, willbräd, o.
 tuuli sydwäst. -ttelen tella v. taga
 småningom, tagas med hwarandra,
 kampa. -ttelo on s. kamp. -ttelus
 ukxen l. -ttelemus ukxen s. kamp
 (otelus, ota). -ttaun uta l. -ttaudun
 utua s. bli tagen, fästa sig. -tatan ttaa
 v. låta taga. -tattelen tella v. låta

småningom taga, försöka att taga.
-taksun ua l. -taksin ia v. anse böra
tagas, fattas, antaga, förmoda, niin
otaksun asian så synes mig saken böra
fattas, så förefaller saken mig. -tustelen
lla v. jaga, fånga villbråd.

Ottukka kan = otus se otan.

Oukkamastun l. -mustun ua v. stubsa,
håpna, bli slagen af förwåning.

Oukattelen tella v. täppla i sång.

Oulu un s. Uleåborg. -ulainen isen s.
Uleåborgsbo.

Ounas aan s. slug, förslagen, listig. -aus
uden s. slughet. -stan aa l. -stelen
lla v. ha förfäringar, upptänka, upp-
finna, wara klok, ana. -stus ukxen v.
aning. -no on s. förfäring till sjufs-
dom. -non oa l. -nostelen lla v.
ha sjutdomsförfäringar, upptänka.

Ouru un s. rånna, djup dåld, ouruvesi
flödewatten.

Ouurukka kan = oivukka.

Outa dan s. fogstregionen af ett berg.
-ainen isen s. fogig. -dun tua s. för-
willas i fogen, outuwa flyttig i fog-
gen.

Outo don s. fremmande, obefant, owan-
lig, oerfaren. -ous uden s. obefantssap.
-onen sen dim. = outo. -dosti l.

-osesti adv. på fremmande sätt, owan-
ligt, oerfaret. -dos oxen s. obefant
tillstånd, bortkommenhet, owana, teki
ondokselta gjorde af owana. -doksun
ua l. -daksin ia v. anse för frem-
mande, fremmas. -dostan aa l. -dos-
telen lla v. anse för fremmande, anse
för owanlig, förwånas. -dostun ua v.
bli fremmande, känna sig fremmande,
fremmas. -oun uta v. bli fremmande.

Ovela an s. förslagen, slug, listig.

Overa an = upera.

Ovi ven s. dörr, oven pieli l. pieline
dörrpost, oven suu dörröppning, stället
närmast inuansför dörren, ovi on auki,
kiini, selällään dörren är öppen, fast,
på wid gaswel. -vellinen isen s. med
dörr försebb, ht. dörr. -vut vuen l.
-vonen sen dim. liten dörr. -vetoin
ttoman s. dörrlös, utan dörr. -itan
ttaa v. förse med dörr. -vus ukxen s.
dörr med tillbehör, dörr med dess om-
giffning.

P.

Pa enå. prt. ju, dock, onpa han är ju,
otampa jag tar dock, jag tar ju.

Paader, paadun, paadutan, paadhan,
paahdun se paasi, paate.

Paakia an l. -kio on s. sammangetttrab
flimp, klump, boll. -kioitun ttua v.
sammangetttras, bli flimpig, flibbas.

Paakku kun s. flimp, boll, båk.

Paaksu un s. tät. -usti adv. tätt, ofta.

Paali in s. påle, mål. -ikka kan s. fort
påf, påfling, flavytråd. -ikoitsen ta v.
förfölja l. slå med påflingar.

Paalitan ttua v. rulla, wältra. -ttelen
tella v. wältra fortfarande, wältra sig
(som bruden). -ttelia an s. som wäl-
trar sig.

Paalu un s. påle. -uun uta l. -utan
ttaa v. påla. -utus ukxen s. pålning.

Paametti tin s. ombömeskraft, snille.
-tin ttimen s. snille, snillewerk, qwid
orblef.

Paanu un s. tafspån. -utan ttua l. -ut-

telen tella v. belägga med tafspån, påla.
-utus ukxen s. spånbeläggning, pål-
ning.

Paapalan ttua l. -potan ttua, -ttelen
tella m. fl. = papatan o. f. w.

Paappo pon s. barnmorffa. -potan ttua
v. wara barnmorffa.

Paari ren s. pl. paaret bår.

Paarma an s. stimm, tjog, broms, paar-
malintu löffångare (*ficodula trochilus*)
(parma).

Paarmas, paarmaus = parmas.

Paarna an s. göffe.

Paarotan ttua v. gå l. röra tungt.
-tin ttimen s. swärrolig warelse.

Paarre rteen s. fäll, fant. -rran rtaa v.
fälla, fanta. -rtelen rrella v. fälla
småningom. -rritun ttua v. fällas,
fantas.

Paaru un s. tillredning. -uun uta v. till-
reda. -ukoitun ttua v. tillfaga (i
fetna).

Paarva an s. *figurareförläbe*, förflinn.
 Paasaan ata s. *storma*, *bestorma*.
 Paasakka kan s. *spö*.
 Paasen = pajasen.
 Paaske een l. -ku un s. *små ben i bjurs leder (phalanger)*.
 Paasto on s. *fasta*. -oinen isen a. *h*t. *fasta*. -oon ota s. *fasta*.
 Paasu un s. *stodfogning*.
 Paasi aaden s. *bred sten, håll*. -sinen l. -sibinen isen l. -tonen sen l. -tero on l. -der teren *dim*. liten *håll*. -sinen isen l. -tinen isen a. af *håll*, full med *hållar*. -ikko kon s. af *stenhållar uppfyllt marf, stenhöfster*. -ikas kkaan s. på *håll gräddad kaka*. -sukainen isen *dim*. liten *kaka gräddad på håll*. -aahdan (*adr. af paaehdan*) htaa s. *stefa, bryna, rosta (på håll), bränna, saarnata paahtaa predika med stor ifver*. -aahdun htaa s. *bli brynt, bränd*. -aadun tua s. *förstenas, förhårdas, fastna*. -aatumus uksen s. *förstening, förhårdelse*. -aadutan ttaa s. *förhårda, låta fastna, stanna*. -aaduttaja an s. *förhårdare*. -aadatus uksen s. *förhårdning, förstodning*.
 Paatsa an l. -as aan l. -se een s. *felbryna, fadelbryna*.
 Paatsain amen l. -ama an s. *bratwied (rhannus frangula)*. -amainen isen a. af *bratwied*.
 Paattain amen l. -ama an l. -ttermen an = *paatsain*.
 Paatti tiu s. *båt*. -inen isen *dim*. liten *båt, a. båtrif*. -tillinen isen a. *båtesgande, en båt full*.
 Paatu dun = *pato*.
 Paavi in s. *påfve, paavikunta påfvebome*. -inen isen a. *påwiff*. -isuus uuden s. *påwiffhet*. -illinen isen a. *påßig*. -ilainen isen s. *papist, katolik*. -ilaisuus uuden s. *papisteri, katolicism*.
 Paha an a. *ond, elaf, dålig, illa, liten, cnyttig, pahan ilkinen illastinnad, -ilkisyys illfuntthet, -juoninen illfundig, -juonisuus illfundighet, -kurinen wanartig, -päiväinen l. -kelpoinen usel, jämmerlig, -sisuinen ofynnig, -tapainen illaartad, ofelbig, pahateko ill-*

gerning, pahantekia illgerningsman, pahan pieksia fallandesot l. epileptif. paha tauti weneriff sjukdom, paha ruoho ogräs, tedä pahaä göra illa, kay pahoin det går illa, minun tekee pahaä jag känner obehag, adfel, panna pahaksi tycka illa wara. — *Komp.* pahempi sämmre, wärre. — *Sup.* pahin samst, wärst. -huus uuden s. *ondfka, elafhet*. -hemmuus uuden s. *förfämring*. -hasti *ado*. illa, dåligt. -hainen sen *dim* = paha, -ei pahaista kalaa icke så liten, anseftig stf. -haisesti *ado*. *fnarpt, swärtigen*. -he een s. *last*. -hus ukseen s. *hin onde, flyngel*. -halainen l. -holainen isen s. *ondt wäsende, hin onde*. -hikko kon s. *förderfware, maan p. landspåga*. -heke kkeen s. *som förorsakar ondt, skada*. -hastun l. -hak-sun ua s. *anse för illa, bli illtydt, upptaga illa*. -heksin ia s. *misstycka*. -henen heta l. -hennun ntua s. *försämras, förderfwad*. -hennan ntua s. *försämra, förtörna*. -hennus uk-sen s. *försämring, anstöt, förargelse*. -hetan ttaa s. *försämra*. -hettamus uksen s. *försämring (i sjukdom), recidiv*. -hon oa l. -hoilen lla s. *tycka illa wara, tala illa*. -hotan ttaa s. *göra illtydt, utledna*. -hotun ttua s. *bli illtydt*. -hotus uksen s. *illtydthet*. -hottelen tella s. *ondfka, illfka*.
 Pahdan, pahdon se *pahto*.
 Pahdas htaan = *patsas*.
 Pahka an s. *fnöl, böld, veripahka bled-böld, visap. masurfnöl, pahkakoivu björfmed masurfnölar, perap. gump, arsfint, tulla pahkaa l. päätapahkaa foma bums, huswudrupa, pahkametsä grof obegagnad fog, urfog*.
 Pahki *ado*. *alldeles, pahkipaljas alldeles bar*.
 Pahkita an s. *stofsvel*.
 Pahku hun s. *mål*. -hun hkua l. -hkuan huta s. *mätta*. -hon hkua s. *hugaa med ansträngning, klyfwa*. -koilen lla l. -kuilen lla s. *mätta*.
 Pahku un l. -ara an s. *fort och tjod stumpy, slump*. -uroin ida s. *sprifas förtroligt*.
 Pahl an l. -lain amen s. *långt spö*.

Pahna an s. strå, strö under bostap, bds, swinstia, ibe, joulun pahnat julhalm, pahnakunta = pahnuus. -nus ukseen s. en full af djutungar, tj. grisar, stoc, ibe. -ainen isen s. full med strå, lefwande i strå. -aan ata s. bestro med strå, trasla och trampa till strå. -aus ukseen s. halmtrasel, bestroendet med strå. -noitan itaa s. bestro med strå, lägga julhalm. -noitus ukseen s. bdsläggning. -nikka kan s. widstoswel (huari strå fan insättas).

Pahtana an = paatsain.

Pahtaposka rensting (*oestrus tarandus*).

Pahto hdon s. stummande surmjölk, jäs-mjolk, bryning. -hdun htua s. löpna och jäsa. -hdan htua l. -hdon htua l. -hdutan itaa s. låta löpna, puhua pahtaa tala fort och orebigt, rådda ihop (paahdan).

Paadhan = paahdan se paasi.

Paidon toa = paittaa.

Paija an s. leffat, omtydt sak, paijalapsi afslingsbarn. -aan ata s. imea. -aus ukseen s. smekning.

Paikka kan s. ställe, lapp, buf, tvg, paikkakunta trakt, paikkapaikoin här och der, kymmenen paikoilla wid passio, paikkaposki släktig kind, tuossa paikassa genast, på släkten, kasipaikka hantbuf, paikan ranta buffant. -anen sen dim. liten ställe, liten lapp. -kkuus uuden l. -ke kkeen s. nejd, trakt. -ainen isen s. af lappar, lappig, släktig. -kku kun s. släkt. -kkulainen isen s. lappig, släktig, olif till färgen, paikkulaispainen ojemn (till wårten). -kkulaisuus uuden s. lappighet, släktighet, olifhet. -kkulaisesti adv. släktigt, ojemnt här och der. -kallinen isen s. ht. släktet, orten. -kottain l. -kotaisain l. -kotellessi adv. släktlös, här och der. -kkaan kata s. lappa, släda. -kkaelen adv. -kkailen lla s. lappa fortfarande. -kkaus ukseen s. lappning. -kkanja an s. lappare, slädare.

Paimen enen s. herde, on l. käy paimenessa går i wall, paimenkoira wallhund, paimenen neula samnåbb (*ore-dum circularium*), paimenen sauva = piisku, paimenlintu = panakka. -mo

on l. -monen sen dim. liten herde. -ennan itaa s. walla. -entelen nnella s. walla fortfarande. -ennus ukseen s. wallning. -ntaja an s. wallare. -nnutan itaa s. låta walla.

Paimio on s. Pemar foden.

Painan aa v. wara tung, wäga, tynga, nedtynga, nedtrycka, trycka, färga, göra ngt häftigt, brottas, painaa päänsä jänka sitt hufwud, paina pajusta joutai tryck ned (böj) af wide en bäge, painaa verkaa färga fläde, painaa pakooa ta till flykten, aana bevosan painaa lät häften fara på, painaa kirjan trycka en bok. -aja an s. tryckare, mara, äänen painaja herhet. -ajainen isen dim. mara, pl. painajaiset tryckninge l. färgningestofnad. -aminen isen s. tryckning, en kirurgisk operation i folkmedicinen. -anta nnan l. -anto nnen s. tryckning, färgning. -ava an l. -avainen isen s. wägaende, wigtig. -avuus nuden s. wigtighet. -avaisuus uuden s. wägaende egenkap, wigtighet. -avasti adv. wigtigt. -mo on l. -nu un s. tyngd, wigt, tryckning, tryckeri, on painossa är i press, under färgning, wastapaino motwigt, tasapaino jemmigt, kirjapaino boktryckeri, myy painolta säljer efter wigt. -nollinen isen s. som har wigt, wäghar. -nollisuus uuden s. wägharhet. -notoin ttoman s. wigtlös, owäghar. -nottomuus uuden s. owägharhet. -nostan l. -nustan aa l. -nostelen lla s. trycka, tynga. -nu un s. släder (i lds). -ne een s. tryck, press, färg. -nim imen s. böjningewerktyg (=painapuu), böjning. -akekkeen s. nedtryckning, släknung. -nio our s. färgeri, tryckeri. -ni in s. tryck, färg, brottnung, lywät painia brottas, sylipaini brottnung med tag om lifwet. -nelen l. -neskelen lla s. fortfarande wäga, trycka, brottas. -nelu un l. -nelo on l. -nelus ukseen l. -nelemus ukseen s. fortfarande tryckning, brottnung. -nim ia l. -nielen nnella s. brottas. -aelen lla s. smäningom trycka, nedtrycka. -atan itaa l. -attelen tella s. låta trycka, påstynda. -astan aa s. tynga, beswä-

ra. -nuu ua v. bli tryckt, nedtryckas, sänka sig, böjas, sjunka. -nutan ttaa l. -nuttelen tella v. låta trycka, nedtrycka, ha att böjas l. sjunka. -annes nteen s. böjning, sänkning, dalsänkning.

Paippaan pata v. strika. -patan l. -potan ttaa l. -pattelen l. -pottelen tella v. strika fortfarande, sladdra, göra ljud. -pahdan htaa v. strika till hastigt.

Paise se paisun.

Paikkaan kata v. kasta med kraft, slunga, slunga. -kaus ukxen l. -ke een s. kastning, slungning. -kelen l. -kaelen lla v. smält kasta, slunga. -kahdan htaa v. slunga hastigt, en gång. -kahutan ttaa v. låta hastigt slunga, slänga hastigt. -kon oa v. slunga kraftigt, smälla, bänga. -kin ia v. fortfarande slunga. -kis a.s. ljudet af slag, smäll.

Paistan aa v. steka (jfr. paasi), hetta, stina med hetta. -to on s. stekning. -ti in s. stek. -tikas kkaan s. något stekt (t. ex. rosva). -tin imen s. stekningsverktyg, det som stekes, en stek, paistinpannu stekpanna, paistinvarras stekspett, -leipä stekbröd. -te een s. stek med hetta, paivan p. solken, solhetta. -aja an s. stekare. -annainen isen s. stek. -tun ua v. stekas, bli stekt. -atan ttaa v. låta steka.

Paisun ua s. svälla, föröka, öfvas, sydan paisuu hjertat sväller (af wrede, högmöb), vesi paisuu wattenet stiger. -unta nman l. -unto nnon l. -umus ukxen s. uppsvälning, vedepaisumus öfverswämning. -se een l. -su un l. -suma an s. swulst, bölb, paisu- l. paisumaruocho portlat (*portulaca oleracea*). -utan ttaa v. låta svälla, göra swällande, föröka. -utus ukxen s. uppsvälning. -ute tteen s. bölb, blödpenna.

Paita idan s. fjorta, linne, rautapaita jernharnesk. -anen sen s.m. liten fjortsta, on paitasillaan är i bara fjortan. -tulainen l. -tolainen isen a. fjortsläbb. -idotan ttaa v. förse med fjortsta, påkläda fjorta. -toun uta v. is klädas fjorta, påkläda sig fjorta.

Paitilas aan s. underlag under en häffång.

Paitsi p.t. utan, undantagande, utom, förbi. -ius uden s. undantag, bryt. -selen lla v. gå förbi, undwisa. -io on a. förlustig.

Paitaan tata l. -ton ttoa v. slämma till rätta, twista. -aaja an s. slämmare. -ttaus ukxen l. -ttuu uun l. -te tteen s. slämmning, uban paitteella med förslaget wite, wid hot af. -ttuutan l. -ttautan ttaa v. låta slämma. -ttelen tella v. slämma, ortwerla.

Paitti tin l. ten s. p.t. paitet = paitset se paa.

Paitto ton s. beg för beredning af färs, stinn, beredning, penkkipaitto beredningsstället på en bänk. -ttoon tota v. barfa, beta, bereda (stinn, hudar). -tuuri in s. betare, beredare. -ttaun uta v. bli beredd, betad.

Paja an s. werfstad, smidja, konrepaja maffinwerfstad. -anen sen l. -jo on s.m. liten werfstad, smidja. -allioen isen a. smidjeegande, i smidja wistande, en smidja full. -jotan ttaa v. föra i smidja, hamra, klappa. -jotus ukxen s. hamring.

Paja an s. busser, oljud. -aan ata v. ha ljud, sjunga. -atan ttaa l. -attelen tella v. åstadkomma ljud, tala, sjunga, jemra sig. -atus ukxen l. -atos oksen s. sång. -akka kan s. sladder, snack, paanee pajakkata snackar. -ahdan htaa v. åstadkomma ett hastigt ljud, sjunga. -ahdus ukxen s. sång.

Pajahka an l. -akka kan l. -ake kkeen l. -ahdin htimen l. -aisin imen = paatsain.

Pajari in s. rif och bål man, bojar.

Pajasen sta v. hyla lindrigt, lumi pajasee katta snön flyter handen.

Pajatsin imen l. -tti tin l. -atin htimen = paatsain.

Paju un s. wibe (*salix*), wibeband, wibebarf, halapaju grönvil (*salix fragilis*), jolster, wefarpil (*s. pentandra*), hauben paju (*s. viminalis* l. *pentandra* l. *rosmarinifolia*), korip. forgpil (*s. viminalis*), nahkap. gråwibe (*s. cinerea*), raitap. sålg (*s. caprea*), ruttupaju lång wibeart, waivaisten paju dwergwibe,

vesip. forgbil, virnapaju (*s. glauca*), viron p. vanlig pil, vitsasp. gråvide, pajulintu l. pajutuikkinen l. pajukerttu lössångare (*ficodula trochilus*), pajupehko wifesudr, pajupulmunen vanlig bomherre, rinta l. keulapaju, keskipaju, kanta- l. perapaju de tre twärsbanden af wide i släddor, nahka on pajuassa huden är i bark. -uinen iseu a. af wide, wideris, med wideband försebb. -ukko kon l. -usto (*adr. paisto*) on s. wideförg. -utin ttiimen s. bratwide. -uun uta v. affbarfa, barfa. -utan ttaa v. förse med wideband, barfa. -utus uksen s. bandning med wide, barfning.

Pakahdan, -hdun se pako.

Pakajan pajata, pakaelen lla = pakisen, pakinoitsen.

Pakana an s. hedning, pakaman piiri rand i flippor efter wattenets swell l. bränning. -ainen isen *dim.* hedning, a. hednist. -nuus uuden s. hedendom. -allinen isen a. hednist. -allisuus uuden s. hednisthet, hedendom. -allisesti *adv.* hednistt. -noitsen ta v. wanhelga, -nnun ntua v. bli hedning.

Pakara an s. flint, bafdel, stinka, silmat pakaralla päässä ägonen utslående.

Pakastan se pakkannen.

Pakatsu un l. -tsin imen = paatsain.

Pakelias aan s. glupst, ej fräsmage.

Pakenen paeta v. fly, flytta. aflägsna sig. -nia an s. som flyr. -no on s. flytt. -ako aon s. flytt, tillflytt, men- na sutta pakoon fly för wargen, lahti päättänsä pakoon begaf sig (för att söka flydd för) sitt hufvud (lif), ottaa pakonsa taga sin tillflykt, pakove- si ebb. -konen sen *dim.* flytt. -kolai- nen isen l. -kuri in s. flyftung. -kosa an a. på flykten stadd. -akoon aota v. fly, undkomma. -akenutan l. -aetutan ttaa v. aflägsna (pako).

Paki *adv.* raft, strax, paki paraastaan omedelbart, enfon.

Pakisen pakista *adr. paista* v. prata, tala. -kina an s. prat, samtal, käy pakinoille somner till tals. -kinoit- sen ta v. fortjarande prata, hålla tal. -kasen sta v. tala ut hastigt, ljuda

plöfligt. -ae akeen s. tal, prat. -kit- sen ista v. tala, tiggä. -kitsia an s. pratere, tiggare.

Pakka kan s. packe, badde, de, höjd, snöl i rauror, reisipakka tjodt lärsthyde, linnun pakka = pakka. -kkaan kata v. stoppa, truga, våbörda, tiggä. -kkaa- ja an s. trugare, tiggare. -kkari in s. packare. -kkaus uksen s. packning, trugning. -kkaun uta v. stoppa sig, truga sig, påtränga. -kkaunnon l. -kkaunnon ntua v. sammanpackas.

Pakkannen sen s. stark föld, vinterföld, pakkastianen talgmes, talgere (*parus major*), pakkasen kaidat isfigurer på fönster. -kastan aa v. tyla starkt, hålla stark föld. -kastun ua v. bli stark föld.

Pakki kin = pakko.

Pakko kon s. tvång, spänning, trängsel, nöd, nödwändighet, pakkotyö tvångsar- bete, pakkopäivä svart dag, nödens dag, rinnon pakko bröstvärt (af mjölkens afstannande), pakkolaina tvångslån, pakkosovinto kapitulation. -oinen isen l. -kollinen isen a. spänd, rinn, twungen, nödwändig, wärfande. -kollisuus uuden s. stinnhet, twungenhet. -kollisesti *adv.* twunget. -kotoin toman a. spänud, v. twungen, smärtlös. -kottomuus uuden s. otwungenhet, smärtlöshet. -koto- masti *adv.* otwunget. -olainen isen s. tiggare. -kkoon kota v. truga, twins- ga, nödga, begära enträget, tiggä. -kkooja an s. tiggare, trugare. -ko- tan ttaa v. twinga, truga, spänna på, wärfa, maito pakottaa nisiä mjölken spänner på spenarna. -kotas uksen l. -kote tteen s. spänning, trugning, tvång, wärf. -kitan ttaa l. -kaisen ta v. spänna på, nisat pakitaan spenarna bli spänuda. -kkuun kuta v. wandra omfring och tiggä. -kkuuja an s. tiggare.

Pakun kkua = pakoon se pako.

Pakkula an s. snöfswamp (*boletus igni- arius*) utan stal och stör (käapa). -ainen isen a. af swamp, swamvig.

Pakla an = paula.

Pako aon s. remua, sprida, on paolla är spruden, har remua. -akoon aota v. remua, sprida, lägna. -koelen lla v. få remnor, sprida småningom. -kah-

dan htaa v. spränga ut, hastigt remna.
-kahtelen hdella v. slå remnor fort-
jurande. -kahdun htua v. utbrista, spric-
ka, remna, storkna (pakenen).

-Pakrain amen s. Iusterjern.

Paksu un s. tjoef. -uus uuden s. tjoef-
het, tjoeflek. -usti adv. tjoeft. -ullai-
nen isen l. -umainen isen l. -ulanta
nnän l. -uttava an s. något tjoef
-uinen isen s. af tjoeflek, sormen pak-
suinen af en fingers tjoeflek. -uisuus
uuden s. tjoeflek. -us ukxen s. tjoef
tillstånd, grofse, on paksuksissa är i
grofse. -unnan ntaa v. göra tjoef.
-unnuu ntua v. bli tjoef, tjoefna.

Pakura an = pakara.

Pakuri io = pakkula (jfr. pakenen).

Pala an s. bit, palan aikaa fort stund.
-anen sen dim. liten bit, smula. -lot-
tain l. -lasittain adv. bittas, styckewis.
-loon lota l. -lotan ttaa v. dela i bi-
tar, stycka. -lottelen tella v. stycka
fortfarande, dela i små bitar. -lotus
ukxen s. styckning. -lotun ntua l. -lah-
dan htaa l. -lehdun htua v. gå i bi-
tar, sonderfalla. -asti io s. snifen ef-
ter bit, nappande (palan, palaan).

Palan aa v. brinna, håstigt långta. -ava
an s. brännande, het, minna on pala-
va jag har het, är swettig, påva on
palavimmallansa solen skiner som war-
mast. -avuus uuden s. hetta, swettig-
het. -avasti adv. brinnande, het, swet-
tigt. -avastun aa v. bli swettig. -avoit-
sen ta v. swettas. -lo on s. brand,
brandplats, afbrand plats, paloapu
brandhjelp, brandstob, palovakuus l.
-vakuutus brandförsäkring, palomerkki
brännmärke, palomies snedjeskarl, pa-
lokesä brandförmär (då mycket fog
brinner), palovartia brandwakt, palo-
viina brännvin, palokarki spillstråka,
swart hafspest (*picus martius*), palo-
heinä = horsma. -anto nnen s. brand.
-askelen l. -leskelen lla v. brinna
småningom. -leken lla l. -lenen leta
v. brinna, frysa, kådet palelevat hån-
berna frysa. -lellan htua l. -lennun
ntua v. förfrysa, förhyla. -lellan htaa
l. -lennan ntaa v. förhyla, förfrysa
fog. -lelletan ttaa l. -lellutan ttaa v.

förfrysa, ha att förfrysa. -leltelen htella
v. förhyla småningom. -lellus ukxen s.
förfrysning, förfrysning.

Palaan l. -lajan lata v. återwända,
wända om, wältra. -laus ukxen s. åter-
komst, återwändning, tien palaus twärt
slutande wäg, återwändswäg, paivan
palaus solstånd. -luu uan s. återwänd-
ning, paluumatka återtag, återresa.
-laun uta l. -launnuu ntua l. -laudun
ntua v. återkomma. -lautan ttaa l.
-latan ttaa v. ha att återwända, åter-
bringa, tillbakabringa. -luutan ttaa v.
ha att återwända. -lauteleen l. -laute-
telen tella v. fortfarande återbringa,
bringa oafbrutet tillbaka. -latus l.
-luutus ukxen s. återbringning, till-
bakabringning. -lattaja l. -lauttaja an
s. återbringare, tillbakabringare.

Palatti tin s. lasive nära tafet.

Pale = palje.

Palehdun htua v. förtorkas (pala).

Palhon aa v. uthugga grofwa stycken,
grofhugga.

Palikka kan, palikoitsen ta = pöaliikka
m. fl.

Palja an s. slägg, rådbolster. -anen sen
dim. hammare (palja).

Paljakka kan s. hëgra fotens stida (si-
vakka).

Paljas aan s. bar, blott, nafen, tal-
idel, paljain jaloin barfota, paljaal-
tansa bart, blott, enfamt. -aus uden
s. barhet, talhet, nafenhet. -aasti
adv. bart, naset. -astan aa v. blotta,
göra bar, nafen. -astus ukxen s. blots-
tande, utblottande. -astun aa v. bli
blottad, utblottad. -astelen lla v.
blotta småningom.

Palas lkaan s. renbete, fogswäg (paljin).

Palje lkeen s. båg, palkeen kieli wen-
til, palkeen kielellä på wentilen l. i
form af en wentil, poikapalkeet pojs-
btingar.

Paljin lkimen s. renbete om sommara,
nålen på fjölor l. spånnen (pania).
-ljin lkia v. gå på sommarbete. -lki-
nen sen s. betande renshjorb.

Paljo on s. mycket, paljon l.
paljolta mycket, runbligt, ylen paljon
förmådet. (Komp. & sup. enempi, enin

af enä). -ous uden *s.* myødenhet, mångd. -osti *adv.* myødet, rundligt. -okas kkaan *a.* rundlig, något myøden, mer långtande, som tar myødet för sig. -ohka an l. -ohkainen isen *a.* något för myøden, litet för rundlig. -oksun ua l. -oksin ia l. -ostun ua *e.* anse för myødet.

Palkka kan *s.* lön, lega, sold, palkkavaki besoldadt folk. -alainen isen *s.* legos hjon, löntagare. -kollinen isen *s.* tjänstehjon. -kallinen isen *a.* aflönad. -katoin ttoman *a.* lönlös. -kattomuus uuden *s.* lönlöshet. -kattomasti *adv.* lönlöst, utan lön. -kkaan kata *e.* af löna, lega, besolda. -kkaus uksen *s.* aflönning, besoldning. -kkaaja an *s.* löns giffware, besoldare. -kitsen ta *e.* ersätta, webergälla. -lke kkeen *s.* ersättniing, godtgörelse. -lkkio on *s.* webergällning. -kinto nnon *s.* webergällning, belöning, premium. -kitsia an *s.* belönare, webergällare.

Palkki kin *s.* balk, halfgrund stock, wägg l. plank af byliff träd.

Palkku kun *s.* block.

Palkut lkkuun *s.* förening af två l. tre tjäninnor wid transport.

Palko lvon l. lon *s.* fida, strimma efter slag, palkoheinä, koiran l. ukon palko afterfenap, pitkäisen palko tornort (*turritus glabra*), palkokala elritza (*leuciscus phoxinus*). -onen sen *dim.* liten fida. -oinen isen *a.* fidorif, fids full. -oisuus uuden *s.* fidorifedom. -lvollinen isen *a.* försebb med fida. -lkoun l. -lkiun uta *e.* bilba fida, bfi fidorif. -lvotin ttoman *s.* utan fida.

Palku lvon l. lun = palko, kielipalku plabbertassa.

Palkus uksen *s.* block, pajan palkus blocket under säbet (palkku).

Pallas se paltaa.

Palle se palte.

Pallea an = pallia.

Pallero on *s.* boll, flot, forpulent meniska. -oinen isen l. -rvoinen isen *a.* flotrund, forpulent.

Palli in *s.* boll. -inen isen *dim.* liten boll, ovat pallisilla tesa bollspel. -ikka kan *s.* liten boll, flump.

Pallia an l. -io on *s.* wefa lifwet, fida, kant, palliolika slaffida. -ioinen isen *a.* ht. fidan, wefa lifwet.

Pallitsen ta l. -ittelen tella *e.* plabdra, snada.

Pallo on *s.* boll, flot (palli). -llukka kan *s.* litet flot, flump. -llukas kkaan *a.* flumpig, flotformig. -oilen lla *e.* wältras som en boll, rulla, gå runfande.

Palmikko kon *s.* flåta. -mus uksen *s.* flåta fring håret på flåtor. -mikkoinen isen *dim.* liten flåta, *a.* ht. flåta. -mikoitsen ta *e.* flåta.

Palmu un *s.* palm, blomhänge (*amen-tum*).

Palo on *s.* brand (palan), olycka (polo). -oinen isen l. -okainen isen = poloinen.

Palpaheinä = Väinön taimi l. ukon käämi.

Palpatan ttaa *e.* slappa. -tin ttimen *s.* trådflocka på kreaturs hals.

Palsta an l. -to on *s.* långt och smalt stycke, skifwa, teg, spalt, hylfbräde.

Pallas llaan *s.* flundra (*pleuronectes platessa*).

Paltaannun ntua *e.* hupa sig, hoggsttras, stoppa.

Palle lteen *s.* fäll, stoning, stört. -ltan ttaa l. -ltaan tata l. -llistan aa *e.* fälla, sto. -ltaus uksen l. -llistus uksen *s.* fällning, stoning. -llistelen lla *e.* fälla småningom. -llistaja an *s.* fällare.

Paltinen isen *s.* för myøden, ylönpaltinen öfwerflödig, omåttlig, ylönpaltisuus öfwerflöd, omåttlighet, ylönpaltisesti öfwerflödigt, omåttligt.

Paltsasilinä utstående öga, flotöga, rundöga.

Palta tan *s.* bergstutning, teras, brinf, linnan palta glasf, kaupungin p. sluttning ifrån staden utåt. -tto ton *s.* sluttning, vesipalitto wattenyta. -ttonen sen *dim.* liten sluttning. -ttainen isen *a.* full med sluttningar.

Paltti tin *a.* förmyøden, omåttlig, suupaltti som brukar munnen för myødet, näswie, uppfubfig i ord. -inen, -jous = paltinen.

Palttina an s. lärft. -ainen isen s. af lärft.

Paltto ton s. gammal och wau, förfärlig (om djur som sluppit ur gyller, palttokettu, -susi) s. rand, trög häft. -tun ttua s. bli af erfarenhet förfärlig (paltta).

Palttu tun s. påst.

Palturi in s. hemwuxen tobak, dålig tobak.

Palvaan wata s. påswa. -aus ukxen s. påsning. -vo on s. påswadt fött l. fiff.

Palvelen lla s. tjena, byrja. -lia an s. tjänare, byrfare. -lus ukxen l. -lo lon s. tjänst, byrfan. -levainen isen s. tjänstwillig. -levaisuus uuden s. tjänstwillighet. -lewiseesti adv. tjänstwilligt. -von oa l. -voon wota s. tjena edw. mjuft, bedja, tigga. -voimen isen s. edwjuftt bedjande, ömflig, eländig (poiloimen). -lutan ttua s. ha att tjena.

Pamajan mata l. -misen sta l. -muun muta s. bullra, dån. -mu un l. -mina en s. buller, dån. -mahdan ttua s. knalla till. -mahdus sdr. -maus ukxen s. knall. -mahtelen hdella s. knalla fortfarande. -mahdutan l. -mahutan sdr. -mautan ttua s. låta knalla, qstloja stott. -mahuttelen tella s. låta knalla fortfarande.

Pamppu pun s. snett (i fortspel), färla, farbas, äfersenap (*sinapis arvensis*). -ppari in s. den som för färla, farbas, öfwermedig och måftig man.

Pampuroitsen ta s. släta ihop flera trådar, trasla ihop.

Panakka kan s. gullärla (*molacilla flava*).

Panen nna s. sätta, lägga, ställa, pan-na vastaan göra motstånd, p. maata lägga sig till hwila, p. aittaa uwpöra gärdesgård, p. kirjaan antedua, p. muis-toon lägga på minnet, p. maahan be-grafwa, p. ohraa få torn, p. rupulia vaccinaera, p. päällessä l. yllensä ta på sig, p. munia wärpa, p. poikia, penikoita framsföra ungat, p. pahaksi taga illa upp, p. ihmeeksi förund-ra sig, panna tyttöä wanhebra, stämma ut en flicka, halla panee frosten förderfwar, stadat, noita panee troll-

farlen förderfwar (genom magiska medel), panee omiansa berättat egna dårter, panee sanoja pratar, berättar, panee olutta, taikinaa, viinaa tillreder öl, beg, brännwin, p. lukkuun tilläsa, ukko panee äftan dånar, p. p. p. jag har hufwudwårk. -nia an s. sät-tare, infättare. -nento nnon l. -nenta nnan s. sättning, ställning, panenta mieli af andra ingifwen tanke. -no on s. sättning, ställning, tillredning, rokon pano vaccination, panorokko vac-cin, aidan pano gårdning, maata pe-no gång till hwila, noidan pano troll-skada, oluen pano ölbruggd. -na un l. -nus ukxen = pano. -nos ukxen s. sats, infats, påsats, trollskada. -ni-sinen isen s. pl. paniaiset sättning: l. tillredningsföreläs, maahan paniaiset grafol, oluen paniaiset kalas wid öl-bruggd. -ennainen isen s. af andra ingifwen, påsatt, trollad, falsk. -elen l. -eskelen lla s. sätta fortfarande, battala, waurhetta m. m. -etan ttua s. låta sätta, låta ställa, besä, genom magiska medel inwerfa. -etus ukxen s. sättning, magisk inwerfan, förtal. -ettelen tella s. förtala, battala. -et-telia an s. battalare, förtalare. -et-telemus ukxen s. förtal. -etar tiara s. hera. -eun uta l. -eudun ttua l. -ettaun uta l. -ettaudun ttua s. lägga sig, hända. -etun ttua s. bli ställd, satt. -eutan ttua s. låta sätta, för-hera.

Panin imen s. nålen uti spånne, söla m. m.

Panka ngan = pankku.

Panki ngin s. balja, bytta.

Panger nkeren = peng-r.

Pankka kan s. bytte, den tjodare delen af ngt, siipip. wingstomm, rintap-bröstköttet hos foglar.

Pankko kon s. ugnsbänk, bytte.

Pankku kun s. spånne af metall, metall-prydnad (nasta), band på qwas, bår-band på åmbare.

Panko ngon s. strimma is. på djurs hårbeklädnad, pankokarhu ringbjörn. -oinen isen l. -ngollinen isen s. strimmig.

Panku ngun *s.* hufvudslag för renen.
-uri in *s.* påsejufa.

Panna an *s.* bann, excommunication, panna pannaan bannlysa. -ainen isen *a.* bannlyst, wård att bannlysa. -ahainen l. -ahinen l. -alainen l. -allinen isen = pannainen.

Panne een *s.* swallis.

Panni in *s.* trödtredjedels tunna.

Pannu un *s.* panna. -unen sen *dim.* liten panna. -ullinen isen *a.* egande panna, en panna full.

Panta nnan *s.* band (till färl), nosgrimma, spänne.

Pantia an *s.* halsband, fort och tjock qwinna. -tero on *s.* halsband, hafwande qwinna.

Pantio on *s.* rundt stångfel (för fogels fångst, förwaring af fål under stark tyngd), prest, kalapantio förwaring af fål under tyngd, jakalapantio hög af renmossa. -oitsen ta *s.* gärda en pantsio, lägga fål i förwar.

Pantti tia *s.* pant. -ttaan tata *s.* lägga i pant, förpanta. -ttaus uksen *s.* förpantning.

Panu un *s.* eld, låga. -uinen isen *a.* eldig, lågande.

Paoskainen isen *s.* skeppsbåt.

Papahdan itaa, papatan itaa = paapatan.

Papallan itaa *s.* mältra, tala oredigt.

Papara an = saparo.

Papela an l. -lo on *s.* liten fula (papena), papelojuuri stenbräda (*saxifraga granulata*). -llan itaa *s.* trilla, tala oredigt, barra.

Papelkko kon = puikkari.

Papena an *s.* liten fula, t. ex. i bynga, harbynga.

Paperi in *s.* papper, panna paperille antefna. -inen isen *a.* af papper.

Papka an *s.* stpl.

Papotan itaa = puputan.

Pappaloitsen ta = papallan.

Pappi pin *s.* prest, papin tappaja ett slags skalbagge, papinkukka balderbrä (*matricaria inodora*). -inen isen *a.* preststrif, ht. prest. -pillinen isen *a.* presterlig. -pillisuus uuden *s.* presterlighet. -ppius l. -ppeus uden *s.* prester-

wårdbighet, presterkap (egenkap). -pisto on *s.* presterkap (stånd). -ila an *s.* prestgård. -pitoin ttoman *s.* utan prest. -pittomuus uuden *s.* prestbrist. Papu vun *s.* böna årt, hiiren papu = hiiren herne, harkä-l. harkipapu bonds böna, kohvi-l. kahvipapu l. karvaspapu lupin (*lupinus angustifolius* l. *linifolius*), kurjenpapu tranårter (*vicia sepium*), pietarin papu landtsneftar (*melampyrum nemorosum*), turkin papu turkisk böna (*phaseolus vulgaris*), salkopapu störböna. -unen sen *dim.* liten böna, liten årt. -uinen isen *a.* af årt l. bönor, årttrif. -vutoin ttoman *a.* utan årt. -vuttomuus uuden *s.* årtbrist. -umus uksen *s.* slåd i hårbeslådnaden på djur, papamusilves slådig lo. -puri in *s.* svartslådig fo. -purikko kon *s.* slådigt djur. -uilen lla *s.* wara slådig.

Papukaija an *s.* papegoja.

Para an *s.* genius som befördrar; riflig mjölksfångst, paran voi l. oksennus l. paska trollsmör (*ethalium flavum*).

Parahdan se parku.

Paraisten pitäjä Bargas socken.

Parempi mman *Komp.* bättre, paras rahan *adr.* räs l. rahan *Sup.* bäst (i st. f. soffitimus begagnas hyvä), paraka som bäst, parhaallansa l. parhaaltaansa scm bäst, bäst, parhain päin till det bästa, parahiksi till det bästa, till bästa tiden, sinun parhaakes till ditt bästa, paremmiin l. paremmiten bättre, parhain l. parhaiten l. parhaiten l. paraiten l. parhaimmiten bäst. -relampi mman l. -remmainen isen = parempi. -raha *adr.* parain l. -rahainen *adr.* -rainen isen l. -rhain imman = paras. -rahulmainen isen *a.* lagom, temmeligen god. -haasti *adv.* bäst. -rahola an *s.* bättre folk, gräddan af en societet. -reus uden l. -remmuus uuden *s.* företråde, bättre egenkap. -raus l. -rhaus uden *s.* bästa egenkap, företråde framför alla. -rannan itaa *s.* förbättra, reparera, bota, läsa. -rannus uksen *s.* förbättring, bättring, reparation, läkning. -rantaja an *s.* förbättrare, läfware.

-rantajainen isen *s. pl.* -set läfarelön, reparationsoffnad. -rantamus uksen *s.* reparation, läfning. -rannes nteen *s.* botemebel. -rantelen nnella *s.* småningom förbättra, läfa. -rantelia an *s.* småförbättrare, småläfare. -rannutan ttaa *s.* läta förbättra, läta bota. -rannuttelen tella *s.* läta småningom kofa. -ranen rata l. -rannun ntua *s.* bli bätstre, botas. -rantumus uksen *s.* bättröblifning (parku).

Par i *s.* par, fällskap, fällskapswana, parikunta hjonelag, paripuoli utan maste, hulluin parissa i gatningars fällskap, tekee koiran paria gör hundsfnep. -inen isen *dim.* pariskunta hjonelag, koiran parisia hundfnep, parisoi min samrat, mafe, *s.* ht par, pariset lehdet parblad. -itan ttaa *s.* dela parwis, parittain parwis, paritale.

Parikka, Parikkala se paritsa

Parila an *s.* jernhållter för ljusterelben. Parisen sta, paripa an = porisen, porina.

Paritsa an *s.* winst af ocker, hwad som ges på köpet, parisniekka (i st. f. paritsniekka) gårdshandlare. -ikka kan *s.* ockrare. -ikkala an *s.* ockrarehem.

Parja an *s.* ocker. -aan ata *s.* ockra, förtrycka, förtala, fandra, försmåda. -jaus uksen *s.* försmådelse. -jaelen lla l. -jattelen tella *s.* tala försmädligt, smått försmåda.

Parka ran *s.* stadfare. -anen sen *dim.* = parka.

Parkki kin *s.* barf, kangasparkki mjölouris. -kitsen ta *s.* barfa.

Parku run l. -rkuna an *s.* tjut, högsjubd gråt, jemmerfri. -ula an *s.* tjuthem, ort der mycket gråtes. -run rkua] *s.* tjuta, gråta högljudt. -rkumus aksen l. -runto nnen *s.* tjutning, högljudt gråtande. -uja an *s.* storgråtare, tjutare. -rahdan ttaa l. -rkaisen sta *s.* tjuta till plöteligt. -rutan ttaa *s.* ha att tjuta, ha att storgråta. -rutus uksen *s.* retelse till storgråt. -ruttaja an *s.* den som har att storgråta i tjuta. -ruttelen tella *s.*

fortfarande i småningom ha att storgråta.

Parma an *s.* broms, parmihaukka *ep.* för nattfjärren. -ainen isen *s.* bromsrif.

Parma an *s.* förbjupningen emellan bröstet, bröst, stöte, aiinsa parmoilla i sin moders bröst, wid sin moders bröst. -aus uksen *s.* så mycket som kan bäras mellan bröstet och båda händerna, parmaus heiniä maunsebörda hö på armarna. -as aan *s.* parm (hömätt).

Parmu un = parmas.

Parpatan ttaa, parpattelen tella = paapatan, paapattelen.

Parras, -rrus, -rrastan se partaa.

Parrun se parta.

Paru un *s.* sparre.

Parsi rren *s.* stoff, sparre, ds, tilja, spilta, sätt, mode, riihen parret djar na hwar på såden upplägges för att torfa i rior, ridå, laattian parsi golf, tilja, työn parsi arbetsätt, vaattoen parsi slädesmode, puheen parsi talesätt, munort, virren parsi sångart, sananparsi egendomligt talesätt, ordspråk. -ikko kan *s.* grof sparre, sparrfog, timmerfog. -rretoi ttoman *s.* utan ds. -rsitoin ttoman *s.* utan dsar.

Parsikka kan *s.* hästprånglare, hästbytare. Parsin ia *s.* stoppa med nål, göra ämne och bättré, gå öfver någon så att den kommer emellan benen, parsin sukkaa stoppa strumpa, parsi jalkiansa gör om och förbättrat sitt förra arbete, p. jalkia gå i svären. -ia imen *s.* stoppninginstrument, parsinneula stoppnål. -into nnen *s.* stoppning. -iskelen lla *s.* stoppa småningom. -itan ttaa *s.* läta stoppa. -ittelen tella *s.* trefna, gå långsamt fram.

Parsina an *s.* dagswerke till herrgård.

Parskun ua *s.* stänka, fräsa, frusta. -utan ttaa *s.* stänka på. -utus uksen *s.* påstänkning. -uttelen tella *s.* stänka småningom. -ututan ttaa *s.* läta stänka.

Parta rran *s.* skågg, partaveitsi rasiin, ajaa l. ajella partaa rafa, partahapen = rämmele, partaruoho = karv-korte, pukin parta fackelblomster (h-

thrum salicaria). -ainen isen *a.* fägig, af fäg. -rrakas l. -rrokas kkaan *a.* starft fägig. -rrallinen isen *a.* som har fäg. -rratoin ttoman *a.* fäg. lös. -rrattomuus uuden *s.* fägglösheit, fäggbrikt. -alainen isen *a.* med hwigt eller egenomligt fäg. -rtaan rraa *s.* rafa. -rrun rtua l. -rroitun ttua *s.* bli fägig, bli fäggbelupen. -roitun ttua *s.* påflåda l. påhänga fäg, förfe med fäg.

Parras rtan *s.* rand, kant, brädd, par-raspuut l. -puolet brädgång. -rrus uksen *s.* brädgång. -astan aa *s.* jemna en kant, laga om kanten, parrastaa peltoa uppgräfta l. laga om teg-kanterna.

Partio on *s.* ströftåg, ströparti.

Partsa an *s.* som har hwigt fäg, wäl-mående (parta).

Partsiheina mannafwingel (*glyceria fluitans*).

Partti tin *s.* gråsand, braxenpanfa == luhnan partti.

Partuska an *s.* hillebård, stridsyra.

Parun, parutan, parutus se parku.

Parva an == parvi swärm, stinn.

Parvi ven *s.* swärm, stinn, skara, enkelien parvessa bland englastaran. -vit-tain *adv.* starwis. -vellinen isen *a.* ht. skara, swärm, swärmbilbande. -veen veta *s.* bilbo swärm, gd i stinn. -veilen lla *s.* rörs i stinn, samlas då och då i stinn.

Parvi ven *s.* skulle, wind, lättare, altan, parvipääsky labuswala (*hirundo rus-tica*), parvipöllo kattuggla (*strix aluco*). -vellinen isen *a.* med skulle försebb, en skulle full. -vetoin ttoman *a.* utan skulle.

Pasaan l. -sajan sata *s.* fräsa, hwäsa, sjuda. -sina an *s.* fräsning. -sahdan htas *s.* fräsa till hastigt. -sahdus *adv.* -saus uksen *s.* hastig fräsning.

Paseri in *s.* swart smorläder == pase-rinahka.

Pasi in *s.* tekee pasikseen gör utan an-lebning, af egen brikt, itkee pasiaan gråter utan skäl.

Pasikoin ida *s.* plassa.

Paska an *s.* stit, träd, lort, smut, rau-dan l. pajan p. flagg, -asia strunt saf,

-mies dålig saf, -ruoho ogräs, -kieli läspig tunga, -tauti == paskuri, -silma smutigt anstigt. -ainen isen *a.* trädig, lortig, smutig, -meri örent b. å flipp-sullt l. gråsfullt haf. -aisuus uuden *s.* lortighet. -aisesti *adv.* lortigt. -ko een *s.* ögonsjuka, sjuf mage, en som ofta trädar. -atti tin *s.* diarrhe, en paskatulla har diarrhe. -kuri in *s.* ögonsjuka med warfytning, storstare. -ko on *s.* ögonstufdom, *sp.* för warg, nötskrifa, wipa, näse, alaspako strunt, obugling. -koinen l. -kollinen isen *a.* lortig, obuglig. -kannan ntas l. -kantelen nnella l. -kin ia *s.* stita, träd. -kannutan ttas l. -katan ttas *s.* besör-bra afföring, ha behof af afföring.

Pasma an *s.* pasman, sträng i garnu hartsa. -ainen isen *a.* af pasman. -aan ata l. -ailen lla l. -motan ttas l. -mottelen tella *s.* dela l. filja i pas-man, pasmottain pasmantals. -atoin ttoman *a.* utan pasman.

Pasmenta nnan *s.* mesfingsbandet på sticfor- hufwudbonab.

Passi in *s.* pass. -itoin ttoman *s.* passlös.

Pasuri in *s.* braxenpanfa == lahoan-pasuri.

Pasuun suta *s.* flaska, gifwa flang. -su-na an *s.* skall, flang, basun.

Pata dan *s.* gryta, spader (i fortspel), patarani söndrig gryta, pataluhta ge-lee, patalakki möja med bred fulle l. stat fulle, patarauta skastad jerugaf-sel hwarmed grytan lyftas. -anen sen l. -to don l. -tonen sen *dim.* liten gryta. -ainen isen *a.* grytrif, ht. gryta. -dallinen isen *a.* gryteganbe, en gryta full. -turi in *s.* grytmed.

Patama an *s.* damm, uppstånd bäck (pato), djup grov l. göl i sandma.

Patakka kan *s.* buller, larm, oljud. -koit-telen tella *s.* förerfaka larm l. oljud.

Pade teen *s.* pl. pateet wagar, stigar, tuli pateilleni besötte mig, kavi pa-teillani gjorde besöt hos mig.

Patero on *s.* grov, förbjynning.

Patikka kan *s.* buller, jalkapatikka bul-ler med fötterna, hastig gång. -koit-sen ta *s.* springa med buller.

Patina an s. näfwerfsto, stig (pade), tuli patinoilleni befötte mig.

Patistan aa v. egga.

Patja an s. bolster, längdyna, sabeldyna (paatsa).

Pato don s. damm, förbämning, korvato damm som går blett till en del af strömmen. -toon dota v. uppdamma. -toun uta l. -toudun utua v. uppdammas (pats).

Patsaan l. -sajan sata v. ljuda pats, snarra, sprafa. -ahdan htaa v. ljuda hastigt pats. -ahdus sdr. -aus ukxen s. hastigt patsljub. -akehdan htaa v. sprafa då och då.

Patskaan kata v. slå, smälla med hett ljud, sprafa. -ahdan htaa v. smälla till, sprafa hastigt. -ahdus sdr. -aus ukxen s. hastigt sprafande.

Patsas aan s. stob, pelare, spifelftåndare, spifel.

Patti tin a. lat. -io on s. lätting, fölare. -ittennun ntua v. bli lat.

Patto ton s. fel, fust, synd, förbrytelse, liten fil, sanapatto icke ordhällig, lögnare, valapatto menedare. -oinen isen a. fustande, felande, syndig, valapattoinen menedig. -oisuus uuden s. brottförlighet, valapattoisuus meneförlighet. -tturi in s. fustare, brottskåmmare. -tturoitsen ta v. fustta, skåmma bort.

Patusavi stuf lera.

Patukka kon s. farbas, färja, fruefål, fäbler, märmsjöll (*hypocheris maculata*).

-koitsen ta v. rissa.

Patus ukxen s. fustare. -stan aa l. -stelen lla v. fustta, flåpa (patto).

Patvaroitzen ta v. fördrifwa tiden.

Patvaska an s. talman.

Patvi in s. masur. -inen isen a. af masur. -itoin ttoman a. utan masur. -ikko kon s. masursteg.

Pauanne nteen s. dunrare, dundergub, (paukun).

Pauha an s. grund, flippa, pauhalouve hafétrut (*larus marinus*).

Pauhaan hata s. wåsnas, larma, dåna. -aaja an s. larmare. -hu un l. -hina an l. -he een s. larm, dân. -haelen sdr. -hailen lla v. wåsnas smått, larma, dåna jertsfarande. -hon oa v. larma groft.

Pauhnu un s. hög snö l. gytta. -uan uta v. trassa, mödosamt röra fram.

Paukkaan kata v. smälla, knalla, larma.

-kun kkua v. smälla, knalla. -kkeen s. smäll, knall. -kkina an s.

fortfarande smålande. -kahdan htaa v. smälla till hastigt, knalla till. -kah-

dus sdr. -kaus ukxen s. knall. -kah-

telen hdella v. knalla till flera gånger. -kutan itaa l. -kuttelen tella v.

förorsaka knallar, smälla, klappa, bulsa. -kutus ukxen s. smällning, bulkning.

-kkaelen lla v. brufa smälla. -kahutan sdr. -kautan itaa v. förorsaka hastig

knall. -kautelen tella v. förorsaka fortfarande hastiga knallar, puffa, piffa.

-kon kkoa v. smälla hårdt. -kku kun s. smäll, paukkupu ep. för gran,

-heina gölyst (*tychnis discica*).

Paukura an s. swullnad, knöl.

Paula an s. snöre, streck, band, snara, kengän paula stoband, stösnöre, linoun

paula fogelsnara, verkon paula nättelna, paularuoho stögstlöfwer (*trifolium*

medium). -anen sen dim. litet snöre, näfwerfsto med serhörnig öppning. -ai-

nen isen a. snörst, af snöre. -allinen isen a. försedd med snöre, ett band

fullt. -atoin ttoman a. utan snöre, bandlös. -lon oa l. -loon lota v.

snärja, fånga. -loitzen ta v. fånga med snara, utlägga snaror. -loitzen itaa v.

snöra, förse med telna. -loitzen ukxen s. snörning, telnas widfästning.

Pauni in l. -io on s. liten wattpatt, mindre wattenfärl, wattupaf.

Paunu un = paunu.

Pauru un = pauba.

Pausahas ukxen s. brus, stcr sup.

Pauskahdan htaa v. fratscha, plumsa. -kahdus sdr. -kaus ukxen s. fratsch,

plum.

Peeveli in s. böbel.

Peherrän rtaa v. röra ihop.

Pehka han s. murfenhet, pehkapuu murfet träd. -kiö on s. murfen stubbe,

flump. -ainen isen a. murfen. -aan uta l. -audun utua l. -aannun ntua v.

murfua. -aannan ntaa v. göra murfen, låta murfua.

Pehko hon s. sop (boletus), gammal

tät buße, pajupehko gammal hfwig wis
debuße. -hon hkoa l. -oilen lla l.
-oun uta l. -ounnun ntua s. bli buße-
attig, stå ut quistar, bli lummig.
Pehku hun s. strö, lemningar efter hö,
-tade bds-l. strögöbsef.
Pehmaro on, pehmarran rtaa = peh-
merö, pehmerrän.
Pehmerö on s. lös beglif blandning med
salt. -rrän rtaa v. göra sådan bland-
ning, besubbla (pehmiä).
Pehmiä an s. mjuf, pehmiä kieli läspande
tunga, pehmiä mies slapp, idet sträng
man, p. paa bäligt hufvud. -meys
yden s. mjufhet. -ästi ado. mjufst,
läspigt. -myt yen l. -muinen l. -moi-
nen l. -mukainen isen dim. något
mjuf. -moisus uuden s. någorlunda
mjuf. -moisesti ado. något mjufst. -me-
nen l. -meen metä l. -mennyn ntyä
l. -miän mitä l. -min iä v. mjufna,
wefna. -mennän ntää l. -mentelen
nuella l. -mitän ttää l. -mittelen tella
o. göra mjuf, uppmjuf. -mennys yk-
sen l. -mitys yksen s. uppmjufning.
-mittäjä l. -mentäjä an s. uppmjuf-
fare. -mitytan ttää o. låta uppmjuf.
Pehna nan s. strö. -aan ata v. göra strö,
behandla hö wårdselöst, fasta huller om
bullen (pahna).
Pehtaroitzen ta l. -roin ida v. wältra
fig, tumla (om häften). -ro on l. -re
een s. wältringsfälle.
Pehtelen hdellä = pehtaroitzen.
Pehu un s. strö, lemningar efter hö.
-ustan aa v. skafa ut strö, betäcka
med strö. -ustun ua v. bli ströbetäckt.
-utoin ttoman s. utan strö.
Peiho on s. gömställe. -oon ota v. göm-
ma fig.
Peijaaan jata v. bebraga, swika, narra.
-jari in s. spetshof, stälm. -jaus uk-
sen s. bebrägeri, stälmshyde. -jailen lla
o. narra, begä stälmshyden.
Peijainen isen s. hin onde, pl. -set be-
grafning, graföl. -jakas kkaan l. -ja-
kainen isen = peijainen.
Peijaaan jata v. utfrånna.
Peikala an s. fugg, tagg.
Peikalo on s. stolpe i wäffstol.
Peikaroitzen ta v. bulta, stampa.

Peiko l. peikko kon s. spöke, ondt wds-
fende, buse, elaf mennista, peikoleipa
förbömbt bröd.
Peili in s. spegel. -laan lata o. spegla.
-laus uksen s. spegling. -lailem lla v.
spegla sig fortfarande.
Peipinen isen s. plifter, pliftra, föröört,
hampört (*galeopsis tetrahiti*).
Peipo, peiponen sen = peippo, peip-
ponen.
Peipotan ttää, -tus uksen, -tielen tella
= peijaan, -jailen, -jaus.
Peippi pin l. peippinen isen = peipinen.
Peippo pon l. -onen sen dim. bostut
(*fringilla caelebs*), plifter (peipinen),
blindnågla (*lamium amplexicaule*).
Peippu pun l. -unen sen s. bostut, blind-
någla. -putan ttää v. hafwa ljud som
en flut, snada som en flut, göra ngt.
swagt (peippo).
Peitsi in s. spjut, lans, pif, peitsiruoho
lungeljus (*verbascum thapsus*). -ikas
kkaan s. lanssnett. -in iä v. flida
med spjut.
Peitta tan, l. peitto ton, peittoon tota
= paitto, paittoon (peitan).
Peitan ttää v. betäcka, öfwerflyla, dölja,
peittää ohraa inmylla fornutfäde. -te
teen s. betäckning, täckelse, on peit-
teessa är betäckt, dold. -tto ton s. täc-
ke, gömste, lehma on metsän peitossa
kon är förwillad (genom tröllereri) i
skogen så att den ej hittar hem eller
hittas, on peitossa är betäckt, hem-
lighållen, peittosans myrskift, förtäckt
ord. -ttionen sen dim. = peitto, on
peittosilla leser gömle. -totoin tto-
man s. utan täcke, öförtäckt. -ttäjä an
s. betäckare. -ttielen tella v. täcka smä-
ningom, förhemliga, peittelee sanojan-
sa talar förtäcktta ord. -ttäyn ytä l.
-tyt tytä v. bli täckt, förborgas. -tä-
tan ttää v. låta täcka, förborga. -ttely-
tan ttää v. låta småningom betäcka,
låta förhemliga.
Pejo on s. ödemart, öte.
Pekaloitzen ta v. böfa, gräswa.
Peka = pika hastighet. -kellan lla s.
springa hastigt.
Pekko kon s. äfertomte, wißbjur, flam-
pall.

Pelastan aa v. befria, frälsa, rädda.
-taja an s. befriare, frälsare. -tus
uksen s. befrielse, frälsning. -te een
s. räddningsmedel, räddning. -tun ua
l. -taudun utua v. bli befriad, räd-
das. -tutan ttaa v. låta befria.

Pelehdyn htys v. wisna, förwisna, blets-
na, gulna, peletynty rakkaus förblef-
nad färle. -dys yksen s. förwisning.
Peli in s. spel. -laan lata v. spela. -laus
uksen s. spelning.

Pelkko kon s. bjelle.

Pelkkä kan a. ibel, ren, oblandad.

Pelko lon l. -lvon s. fruktan, räbbsa.
-onen sen dim. on pelkoisilla är små-
räbb. -lvollinen isen a. fruktande,
räbb, fruktansvär. -kuus uuden s.
räbb egenkap, räbbhåga. -kuri in s.
pultron, räbb warelse. -kuruus uuden
s. pultroumässighet, stor räbbhåga.
-lkaan lata l. ljata v. frukta, räbas.
-le lkeen s. fruktan. -latan l. -ljatan
ttaa l. -lotan ttaa v. strämma, göra
räbb, injaga fruktan. -latys l. -ljäty
yksen l. -lotus uksen s. strämmande,
strämma. -läte l. -ljäte tteen s. strämma,
sträcmedel. -lätelen l. -ljätelen tellä l.
-lollenen tellä v. strämma smält, of-
ta. -lästyn l. -ljästyn yä v. bli strämb,
förfsträdas. -lästys l. -ljästys yksen
s. strämsel, sträcf, on pelästykissä är
strämb, är förfsträcf. -lou lkoa v.
frukta, räbas. -kuroitsen ta v. bete
sig som pultron. -kurillinen isen a.
pultroumässigt, owägsam. -lätytän l.
-ljätytän ttaa v. låta strämma.

Pellava an a. lin. -ainen isen dim. lin,
a. af lin, ahdepellava flugblomster
(*antirrhinum linaria*), kitupellava hör-
fåring (*myagrum sativum*), koiran pel-
lava = karahcina, sian pellava l.
nälkäpellava = kitveli.

Pelle lieen se pelto.

Pellervo on, pellervoinen isen se pelto.

Pelli in s. spjell, plåt.

Pelmu un s. larm. -muun muta l.
-maetan aa v. wäsnas, larma. -muu-
tan ttaa v. uppröra, häfwa huller om
bullen. -mutan ttaa v. lurfwa om.

Pelppu pun s. fort och tjockt ting, luss

sig qwinna. -putan ttaa l. -puttelen
tella v. röras waggande, swänga.

Pelsin imen s. tjock sparre l. ds, hwar-
på andra mindre hwila (i ria, babs
fluga), underds.

Pelti llin = pelli, peltiseppä plåtfla-
gare.

Pelto llon s. åter, tekee peltoa upp-
ger nyäfer, peltovares råfa (*corvus
frugilegus*), peltoapilas = kirppuhei-
nä, peltohiiri marfmuß, peltokana
lunggripare (*charadrius apricarius*), pel-
topyy tapphöna, waffel (*perdis*), pel-
topaula = paularuoho, peltokukka =
tasku, peltovilla binka (*erigeron acre*),
pellon vanha l. vanhanen l. vanhin l.
vanhain l. vanhake l. pellon huma-
la l. peltoruoho badhumla, misselolus
blomma. -onen sen dim. liten åter.
-oinen isen a. ht. åter, återrif. -llo-
toin ttoman a. utan åter. -lottomuus
uuden s. återbrist. -ltoainen isen s.
äfterarl, i åter sådd råg (motfätt swed-
jeråg). -lle lteen s. lös jord, humus-
jord, grasmylla, graf. -llervo on l.
-llervoinen isen s. äftertomte, äfterrå.

Peltaan tata v. nebtampa såden (pelto).

Pelu un s. pl. pelut flamp, agnat.

Pemaan l. -majan mata l. -misen stä
l. -muun muta v. stöfa, wäsnas, bull-
ra. -mu un l. -minä an s. stöf, bul-
ler. -mahdan htas l. -mahtelen hdella
l. -mahutan ttaa v. röras med hastigt
stoj, rusa fram l. upp. -mahdus sdr.
-maus uksen s. framrusande med stoj.
-mistän aa l. -mistelen llas v. ryda,
rifwa löst.

Pemppu pun = peppu.

Pengastan aa v. lufsa.

Pengon nkoa = penkaan.

Peni in s. walp, unge, radfa, penikul-
ma l. penikuorma ml. -ikka kan s.
walp. -ikoitsen ta l. -ikoia ida v.
walpa.

Penkaan ngata v. böfa, uppmylla, wrä-
fa emfull, wända upp och ned, besa-
ra, småfrukta. -kaun uta l. -kaan-
nun ntua v. bli uppböfad, wändas
upp och ned.

Penger nkeren s. affats, brink, fulle på
stränder, pellon penger återren, uu-

ninpenger ungebrits, pilven pengor
tjod molutapp, pohjan penkeret nor-
dens yttersta fuster. -akeristo on s.
wall.

Penkka kan s. brinf, isbro, sjöstum.

Penkki kin s. bänf. -kitan ttää s. förse
med bänf, föra ett stillasittande lif.
-killinen isen a. bänkförsebb, en bänf
full. -kitoin ttöman a. utan bänf.

Pensas aan s. buste, pensaspyöri gräs
sparf (*fringilla domestica*) l. sungöf-
gel (*regulus cristatus*). -ahinen sdr.
-ainen l. -aallinen isen a. buftig, buft-
rif. -ahisto sdr. -asto on l. -ahikko
sdr. -aikko kon s. buftsnär, buftage.
-astun ua s. bli buftbewärt (pensia).

Pensia an s. hfwig, lummig, ljum, lif-
giltig. -seys yden s. hfwighet, ljum-
het, lifgiltighet. -asti adu. hfwigt, ljumt,
lifgiltigt. -sin ia s. drifwa skott och
grenar. -sitän ttää s. förse med skott,
ha att drifwa skott. -istyn ya s. bli
buftig, lummig, bli ljum. -soin omen
s. skott, telning (pensas).

Pensu un s. mängd.

Pentele een s. ondt wäsende, hin.

Penter ren, penterä an, pentura an =
penger.

Pentturi in s. twärträd i båt, toft.

Pentu nuun l. penturi in = peni,
penikka.

Penu un = peni.

Penä an, penimys yksen, penästän ää
= tenä, tenimys, tenästän.

Penään näta s. förmana, infärva, förs-
sätra med fasthet. -näys yksen s.
varning.

Pepeällän ttää s. stöta, bräsa, flara
omfring.

Peperän rtää l. -rtelen rrella s. wäl-
tra fig.

Peperö on s. lös deglit blandning (peh-
merö). -oinen isen a. luffet, lifnande
peperö.

Pepo on l. -onen sen s. bostn (peippo).

Peppu pun s. flug, säte.

Peppuroitsen ta s. wältra fig (peh-
taroitzen).

Pepu un = pehmerö.

Perakko se perä.

Peranko ngon s. stor brasa.

Peratuinen se perkaan.

Pere een s. familj. -ehdin htia s. så
familj, hushåll. -ehdyn htia s. wänja
fig wid familjen, bli hushvarn, bli tam,
qwidna till, så fast fot (perhe, perkaan).

Peretnikka kan s. förkläde.

Perhana an = pentele.

Perhe een s. familj, perhekunta famil-
jen i sin helhet. -eellinen isen a. som
har familj, till familjen hörde. -etyn
ttä s. bli hushvarn, bli tam.

Perho on l. -onen sen dim. l. -otti tin
sjäril, perhon kukka tulfört (*asclepias
vincetorum*).

Perhus uksen = pentele.

Peri prt. blott i sammans. utmärkande
det yttersta, afstågna i rum och tid,
det bakom l. i bottenwarande, det ses
dan fordom bestående, arf, alldeles, pe-
riseinä tafwägg, perisalo den afstågs-
naste stegen, perikokka bastam, peri-
kato l. -turmio total förlust, fullfoms-
lig undergång, perijuuri grundstam,
perijuuriin alldeles i grunden, perilapsi
lyckans barn, söndagebarn, perityhmä
alldeles dum, perivanha urgammal, pe-
risana ursprungligt l. slämbod, peri-
kuva urbild, perisuku slägtstam, pe-
risynty första ursprung, perisynty arf-
synd, perikunta samarwa. -in ia s.
fomma till målet, nå, arfwa, en peri-
mieltäs ja bryr ej om ditt tycke, ku-
kin perii omansa hwat och en tager
fitt, karhu perii raadon björnen åter
fommer till afet, lempo sinun peri-
koon fan anamme dig, peritty kalu
ärfd sak. -ia an s. arfware, arfwinge.
-illinen isen s. arfwinge, rintap. bröfs-
arfwinge, selkap. basarfwinge, sivup.
siboarfwinge. -into nnön s. arf, -jako
arfskifte, -maa arfweford. -imys yksen
s. arf, arfgods. -innöllinen isen l.
-imöinen isen a. arfslig. -innötöin
ttöman a. arflös. -itöin ttöman a.
arfwingslös, ändlös. -inne nteen l.
-intie en l. -innös öksen s. arfslott,
arfwedel. -itän ttää s. föra till målet.
-ittelen tella s. sträwa till målet
(peru, perä).

Perila an s. ledstäng.

Perinä an s. rådbolster, lakan.

Perjantai in *s.* fredag. -inen isen *s.* fredags.

Perkaa rata *s.* rensa, perkaa niittua rensa äng, göra nyång genom bortröjande af flog. -aaja an *s.* renfart. -ans uksen *s.* renöning. -rko ron *s.* renöning, perkomaa röjadt l. under röjning warande land. -kiö ön *s.* nås got renfadt, nyröjadt marf. -re ekeen *s. pl.* perkeet bortrensade ting, sopor, efterhörd. -ratuinen isen *s.* strådt bröd. -kaun uta l. -kaunnun ntua *s.* bli renfadt, röjjas, tömmas. -kautan ttaa *s.* låta rensa l. röjja. -kaelen *adv.* -kailen lla *s.* småningom rensa, röjja. -ron rkoo *s.* rensa groft. -kasen sta *s.* rensa i hast.

Perkele een *s.* djefwul. -eellinen isen *s.* djefwulst. -leellisyyt vyden *s.* djefwulshet. -leellisesti *adv.* djefwulstt.

Perki *adv.* alldeles, i grund (peri).

Perkko kon = perko.

Perma an = permu.

Perma an *s.* permien. -alainen isen *s.* Permier, *s.* permist. -akko kon *s.* permist qwinna.

Permanto nnon *s.* gulf.

Permennän utaa *s.* hada, nagga.

Permi men l. -mio on *s.* snara, giller, kuljen permitta far utan hinder.

Permu un *s.* styng, stynglarf, fuöl på djurs kropp innehållande denna larf. -unen sen *dim.* = permu. -uinen isen *s.* full af stynglarf l. fnölar.

Perna an *s.* mjelte, pernaruoho wägsfenap, dufwekdål (*sisymbicum officinale*). -ainen isen *s.* ht. miette.

Perniö ön *s.* Bjerno socken.

Pernä än *s.* bast.

Peroitan ttaa *s.* draga tillbaka, upphäfsa (peru).

Perse een *s.* rumpa, säkin p. fädbotten. -saus uksen l. -sustin imen l. -suus uksen *s.* bassthyde på fläder. -so on *s.* snål (på mat). -ous uden *s.* snålhet. -osti *adv.* snålt. -sokas lkaan l. -somainen isen *s.* något snål. -son oa l. -soilen lla *s.* snålhet. -sotan ttaa *s.* wäcka begär l. snålhet. -sotus uksen *s.* wäckelse till snålhet. -sottelen tella *s.* snålhet. -sch-

din htia *s.* affkala barten långt ned på fjärrträd.

Perska an *s.* något litet, poikaperska liten gosse.

Persta an *s.* murten, för af murtenhet, perstatauti rötfeber. -aun uta l. -aannun ntua *s.* murfna, bli för af murtenhet.

Pertuska an *s.* rothra, qwisthya

Peru un *s.* grund, botten, arf, qwarlätens flap, alldeles, perun kelvotoin alldeles eduglig, perumkin helt och hållet, perukirja bouppstedningsinfrument, perukirjoitus bouppstedning. -allinen isen *s.* genuin. -us uksen *s.* grund, botten, bokapesslaawe af widjor, spröd lafring, straffe (*chama vulgaris*), tafs på en krof, peruspiirre grundutkast, plantning. -usta an *s.* grund, botten. -urtin imen *s.* klafwe af widjor, tafs. -ustan aa *s.* grunda, grundlägga. -ustus uksen l. -uste een *s.* grund, grundwal, original. -ustetoin tioman *s.* grundlös, utan grundwal. -ustaja an *s.* grundläggare. -ustan ua *s.* få grund, bli grundad. -ustatan ttaa *s.* låta grunda. -ustaan uta l. -ustaudun utua *s.* grunda sig på. -ukka kan l. -uke kkeen *s.* tratten wid yttersta ändan, lahden perukka bottuet, ändan af wisten. -ustan ttaa *s.* lägga grund, beträffa, draga tillbaka, ådra, rygga, urphäfsa (peri, perä).

Peruna an *s.* potatis.

Pera an *s.* det yttersta af något, bafel, styre, botten, grund, veneen perä bitt after, peräkeula after, pidan perä styra, perän pitäjä l. perämies styroman, perälauta afterfitt, peräsood bafwägg, kylan, pohjan perilla i yttersta ändan af bryn, norden, peräsuoli ändtarm, perätuuli l. peräntakainen tuuli förlig wind, ei pääta ei perä hwarfen början eller slut, juo perille asti dricker ända till botten, kotoperä hemort, perän varsi l. puikko rotpinsne, perätauti hemorrhoider, peräjurppu smausffruf, peräkunta aflägsen trakt, perävieri bafliint, seuraa perävikkaa följer i hamn och hål, pääse perille

fommer till målet, till grunden, begriper, ei ole perää har ej grund, saviperä lergrund, maapera kivi jordfast sten, peräkato = perikato, käy perässä går efter, on perässä är efter, är för ett hemta, menee perään går till åter, går efter, perästäpäin efteråt, vuoden perästä efter ett år, *pl.* perät stamp (som vanligen malas efter annan mäl), *instr.* perin i *fl.* perin pohjin, perin juurin alldeles i grund, i botten, takaperin tillbaka. *Sup.* perin imman långst bakom l. borta l. i botten belägen. -ainen isen l. -ahinen isen *a.* bakom, aflägsset belägen, full med stamp m. m. sielä kotoperäisin hemma berifrån, peräinen tuuli medvind, ovat peräisin äro efter hvarans bra. -rimmainen isen *a.* långst bak om belägen, utomordentlig. -allinen isen *a.* bakvarande. -alainen isen *a.* boende i aflägsen trakt, sittande bak i båten, styrman. -äsin imen *a.* styre, roder. -äsin imen *a.* *pl.* perätsimet stamp. -äin ämen *a.* bostadsklassee af misja. -akäs kkaän *a.* som har bred bafvel. -rakko kon *a.* stället bakom l. efter, efterlämn. -ätöin tömän *a.* ändlös, grundlös, ogrundad, balla ei pannut perättömäksi frosten tog ej helt och hållet. -ättömyys yyden *a.* ändlöshet, grundlöshet. -ättömiästi *adv.* grundlöst. -aan l. -ajan atä *a.* gå efter, träda tillbaka, upprepa, bekräfta, eftertrakta. -ailen lla *a.* gå långsamt efter, eftertrakta, efterstå. -ahdan htää l. -äsen stä *a.* draga sig hastigt tillbaka, gifwa efter, rygga. -ähdyks yksen *a.* hastig eftergift. -ätän ttää *a.* ha att träda tillbaka, draga tillbaka, ha att rygga. -ätyks yksen *a.* tillbakadragning. -äyn ytä l. -äännyän nytä l. -äydyntä ytä *a.* draga sig tillbaka, gifwa efter, återvända l. komma till målet, anlända, hamna. -äytän ttää *a.* ätra, rygga, draga tillbaka, låta anlända, föra till målet. -äti *adv.* alldeles, gansta. -ätäin l. -akkain l. -akkaa l. -ätysten l. -ätyksin l. -äksytä l. -äksyttäisin l. -äksyttäin l. -äkkanä l. -äkkanaisin efter hvarandra.

Pesen stä *a.* tvåtta. -siä än *a.* tvåttare, tvåtterffa. -so on l. -su un *a.* tvått. -semys yksen *a.* tvåttning. -se een *a.* tvått, hvar som tvåttas. -seminen isen *a.* tvåttandet. -setio timen *a.* tvått, såpa. -sin imen *a.* tvåttinstrument, tvåttmaskin. -selen l. -seskelen lla *a.* tvåtta småningom. -säsen stä *a.* tvåtta hastigt. -setän ttää *a.* låta tvåtta.

Peski in *a.* lappmudd.

Pesmetti tin *a.* fort kastan.

Pesmi in *a.* wisja.

Pesratti tin *a.* brofig.

Pessaan atä *a.* nedgöra, utrota.

Pessuota an *a.* pratande sällskap.

Pesti in *a.* städsl, fånglina. -taän tata l. -tään tää *a.* städsla. -taus uksen *a.* städsling.

Pesä än *a.* bo, näste, mindre ugn, pesäkunta full af ungar, piipun pesä pipshufvud, hatunpesä hatifull, tuulen pesä väderslott, knut på björkar, aurinko on pesällensä vinter-solståndet, pesän pabikko rötägg. -änen sen l. -sonen sen *dim.* litet bo. -äinen isen *a.* rif på bon, ht. näste, ugn. -allinen isen *a.* försedd med näste, ugn, ett näste l. ugn fullt, piipun pesällinen en pipa full. -ake kkeen *a.* litet bo, puppa. -sin iä *a.* bygga bo. -sitän ttää *a.* låta bygga bo, förse med bo. -sintä nnän l. -sintö nnön *a.* bobyggnad.

Petkele een l. -kel len *a.* stampjern, höstet, stöt. -kellän ttää *a.* stampa, stöta, bulsa, klappa.

Peto don *a.* rofddjur, Petolahi Petolaks. -oinen isen *a.* rofddjurslit, rofdirig. -oisuus uuden *a.* wilddjursnatur, rofdirighet. -dollinen isen *a.* wildd, rofdirig. -dollisuus uuden *a.* willdhet.

Petra an = peura.

Petruska an *a.* persilla.

Pettäjäinen *adv.* pettäinen isen *a.* *pl.* -set gåfwor af nytt tjänadst smör (kirnuiiset).

Petäjä an l. -jäs aan *a.* hög, qwistfri tall, tallbarf använd till nöddröd. -jäinen isen *a.* af tall, af barfdröd. -jikko kön l. -jisto on *a.* tallfog. -ttu tun *a.* barfdröd, barf till dröd.

Petän ttää v. bebraga, swifa, förräda, gifwa efter, perustus pettää grunden ger wifa. -ttäjä an s. bebragare, förrädare. -te iteen s. bebrägligt tillstånd, mistag. -tinko ngon s. bebräglighet. -tturi in s. bebragare. -ttiö on s. bebrägeri, mistag, tulivat pettioön blefwo bebrague. -tos oxen s. bebrägeri, förräderi. -tollinen isen s. bebräglig. -tollisuus uuden s. bebräglighet. -tollisesti adv. bebrägligt. -tielen tella v. smått bebraga, swifa. -tyä ttä v. bli bebragen, bebraga sig. -tätä ttää v. låta bebraga.

Petävä an = pätevä.

Peuhaan hata = pauhaan.

Peukalo on s. tumme, peukalhanka tumswinkel. -oinen isen dim. liten tumme, gårdsmyg (*trogodytes europaeus*), a. tumslång. -ollinen isen a. med tumme förledd, tumslång. -oitsen ta s. widröra med tumme l. fingrar, manipulera, måta med tumme. -otoin ttoman a. utan tumme.

Peura an s. hjort, wilbren, peuran jakälä l. sammal l. ruoho renneja, -peuran vehka wattenflöswer (*menyanthes trifoliata*), peuralammas förwilbdt får. -anen sen dim. liten hjort l. wilbren. -ainen isen a. rik på hjortar l. renar, af hjort l. ren. -ala an s. hjortars l. renars uppehållsort. -roitun ttua v. förwilbas. -roitutan ta v. förwilba.

Peuston oa v. stöfa, snöfa.

Pi enkl. prt. efter 3 pers. præ. ind. och konc. (vi).

Piahto hdon = pihatto.

Piakka kan l. -kko kon s. brödspade.

Piakko, pian se pika.

Pid . . . se pit . . .

Pied . . . se piet . . .

Piehtaruitsen = pehtaruitsen.

Piekkö kon s. näbbmus (*sorex araneus*), brödspade (piakko).

Pieksen estä l. -ksän sää v. rifa, piffa, plagg, prygl, slå, pieks-e kieltä låter tungan gå slitigt, pieks-e tuulta slå i wädrer, plåddra om ingenting. -sä an l. -säjä an s. rifare, piffare. -sännös oxen l. -santo nnön s. piffning. -sain amen s. glatt fulltrigt stäl

le på winterwäg, ställe der släden står och står. -setän l. -sätän ttää s. låta rifa. -selen l. -seskelen llä l. -seskentelen nnella v. piffa smått. -selmä an s. piffadt ställe l. ting, tuhat tuulen piekselmästä tusentals af vinden nedpiffade, nedstafade (trän l. qwishtar).

Pieksu un s. halfflöswel. -ullinen isen a. som har halfflöswel.

Pieles oxen s. aflång hö l. sädesflad. -stän aa v. städa (pieli).

Pieli len s. stolpe, post, auman l. sauran pieli stolpe midt i höstaf, hahden pieli-puu l. purjen pieli mait, versjän pieli grindstolpe, oven pieli dörrpost, akkunan p. fensterpost. -inen isen dia. = pieli, Pieliä. -los oxen s. stolpe, post, ryggen emellan två blegfätor, ett illa plöjdt ställe, obrunnet ställe på swed (pälvi). -lus oxen s. stolpe, post, kudde, dyna. -listän aa l. -listelen llä v. upprepa en stolpe, post. -len llä l. -llän ttää v. luta åt sidan, reras åt sidan, wäja, käy pieltän l. pieltän går långsmed sidan, undwifante, wäjaude.

Piena an s. trädbist, slå. -aan ata v. försä med list, slå.

Pieni nen a. liten, fin (motf. suuri), pieni raha fliljemynt, pienilanta något liten, pieniä jauhoja fint mjöl. -nut nen l. -noinen l. -nukainen l. -nokainen l. -nekkainen l. -nykkainen isen dim. spåd, fien, små. -nekkö on a. något l. temeligen liten. -nemäinen isen l. -nelämpi mmän a. (komp. pienempi) mera liten. -nuus uuden l. -nyys yyden s. litenhet, spåd älter, jo pienoudesta reban ifrån spåda åren. -nemmys yyden s. större litenhet, öfwerwagande fluhet. -nenen neta l. -nennyn ntä v. bli liten, fintröas. -nennän ntää l. -nistän aa v. göra liten, fin, froga till smått. -nennys yksen s. sönderfemulning, söndermalning. -nentelen nnella l. -nistelen llä v. sönderningom göra liten, froga. -neksyn yä l. -nestyn yä v. anse för liten (jfr. väha).

Pientare een l. -nnar ntaren l. -ntaro

on *s.* återren (pyörtänä, pyöntäre).
 Pieren rrä *s.* fjärta. -riä *an s.* fjärtare.
 -ru *un s.* fjärt. -reskelen llä *v.* slår-
 ra fjärtar. -rahdan htaä *l.* -rasen
 sta *s.* släpva en fjärt. -retän ttäa *s.*
 befordra fjärtuing.

Pieska *an s.* wad, grundt ställe emellan
 tvånnē land.

Piessa *an s.* ondt wäsende, olycka. -ahainen
 isen *sdr.* -ainen isen *s.* ondt wäsende.

Pietari *in s.* Petter, St. Petersburg,
 Pietarsaari Pedersöre, Jakobstad, pietar-
 in kukka = pellon vanha, p. papu
 se papu, p. putki se putki, p. ruoho
 = nappikukka.

Piedin timen *s.* wad (pidusta af pitka).

Pietimys yksen = piettio.

Pietti tin *s.* rödbeta, bet i fortspel.

Piettio *on l.* -tin timen *l.* -turi *in s.*
 illa fastreadt bjur, halfgälling.

Piha *an s.* gårdeplan, borggård, mans-
 gård, miespiha mangård, karjapiha
 labugård, hevospiha hästfäst. -atto ton
l. -aus uksen *v.* labugård, fähus, lam-
 maspihatto, harkapihatto *m. m.*

Pihajan bata *l.* -hisen stä *v.* hwäsa,
 heit pipa. -hina *an s.* hwäsning. -his-
 tän aa *v.* låta hwäsa.

Pihka *kan s.* fäda, harts, pihkamaito
 rämjölfs. -ainen isen *a.* fäbig. -aisuus
 uuden *s.* fädighet. -hkaan bata *l.* -hoi-
 tan *l.* -hkoiitan ttäa *v.* öfwerbraga med
 fäta, hartsa. -hkaun uta *l.* -hoituu
l. -hkoiituu ttua *v.* bli fädig. -hun
 hkua *v.* broppa långsamt (ff. fädan
 af träd), fläpva ut. -hku hun *s.*
 fläppling.

Pihlapuu = pihlaja.

Pihlaja *an l.* -lava *an s.* rön, reen pih-
 lajat twärband af rön i släba, pitää
 pihlajansa står fast, pihlajalintu ibens-
 swans. -lajainen *sdr.* pihlainen isen
dim. liten rön, *a.* af rön. -jatar
 ttaren *s.* rönens upprättställande wä-
 sende, *ep.* för björnhonan. -lajikko
sdr. -laikko kon *l.* -jisto *sdr.* -laisto
on s. rönstög.

Pihti hdin *s.* släfwä, tång, pärepihti
 släfwä för pertsblög (irvo), linnun
 pihti fogelsnara, pihtipieli *l.* -puoli
 törrepest, pihtikontti *l.* -polvi törrent.

-hdistän aa *l.* -hdistelen llä *v.* snipa
 med tånger, slämma, snipa. -hdioki
 ngio *s.* slämma. -hdin htaä *v.* sätta
 i släfwä (nåfwer).

Pii iin *s.* flinta, pigg, tinne, yttre knu-
 ten rd hus, haravan, kaiteen, kamman
 pii tinne på räffa, wäffteb, sam, pii-
 kivi flinta, hörnsten, selkapii ryggstod,
 riihen pii = piitta, piipivo *sdr.* piipio
 flintnåfwe, hårdhänt. -iidyn iityä *l.*
 -iinayn ntyä *l.* -tyu tityä *v.* hårdna,
 fastna hårdt. -iitän ttäa *v.* förfe med
 piggar, timnar (räffa, wäffteb), rispä,
 hartsa. -iitämä *an s.* fel i wäff genom
 wäfftebens rispning, piitämä leipä flä-
 bakadt bröd.

Piia *an l.* -anen sen *dim.* liten fläda
 (smeford).

Piika iian *l.* iikan *s.* mö, fläda, piga,
 piikakasso brudtärna, vanha piika gam-
 mal piga, *ep.* för nattfärran (*capri-
 mulgus europæus*). -kuus uuden *s.* mös-
 dom. -anen sen *dim.* liten fläda. -ai-
 nen isen *a.* rif på flädor, lif flädor,
 piikainen vasikka kofals. -aisuus uu-
 den *s.* flädrifedom, flädlighet. -iiallinen
l. -iikallinen isen *a.* jungfrulig. -iium
 iikua *v.* bli fläda på nytt (om enfor).

Piikkara *an s.* flämma, nöb, förlägenhet.

Piikki kin *s.* tagg, spjut. -kkinen *l.*
 -kkinen sen *dim.* liten tagg. -kki-
 nen isen *a.* taggig, spjutrif. -killinen
 isen *a.* tagg *l.* spjutbewäpnad. -iläi-
 nen *l.* -ilöinen isen *s.* strandfäta
 (*hematopus ostralegus*). -iäinen isen *s.*
 färrtifel (*cirsium palustre*), strandfäta.
 -kitän ttäa *v.* ge fläford.

Piikkio *on s.* Piiffis seften.

Piikko kon *s.* twärfästod wäf, sädwäf (pii).

Piikkoon kota = piikkoon.

Piili *in l.* piilikives = piilu; -in ia
 = piluun.

Piilo *on s.* gömste, gömställē = piilo-
 paikka, *Komp.* piilompimer undansymb,
 mindre länd. -onen sen *dim.* litet
 gömste, *pl.* piiloset gömste. -len llä
l. -lon oa *l.* -loon lota *v.* gömma
 sig. -lelen *l.* -leskelen llä *v.* gömma
 sig fortfarande. -llän ttäa *v.* fly hem-
 ligen. -letän ttäa *l.* -lotan ttäa *v.* dö-
 ja, gömma. -lotus uksen *s.* gömning,

unbanböljning. -lattelēn l. -lottelen lla
o. gömma fortfarande, hålla sig gömd.
-oisa an s. gömdt tillstånd. -loka
kkaan s. full med gömslen, som göm-
mer sig. -okkaasti l. -okkali ado.
gömdt, dolt.

Piilu un s. bila. -uun uta o. bila.

Piima an s. surmjölk, piimaheina = kar-
päsens kukka. -äinen isen s. af sur-
mjölk, rif på l. besuddad med surmjölk,
pitkäpiimäinen en fo som länge mjölkas,
långsam, sensfärdig. -allinen isen s.
som har surmjölk. -menen metä l.
-mistyn yä o. bli surmjölk, löpna.
-min ia l. -miin mitä o. tjockna,
segna, leppä piimii alen uttjyrrar en
seg wätsta. -mitan ttaa o. låta (mjölk)
furna.

Piina an s. pina. -aan ata o. pina.
-aus uksen s. pinande. -ailen lla o.
pina långsamt.

Piinnyn se pii.

Piipatan ttaa l. -paroitzen ta l. -pa-
roitzen ttaa l. -peroitzen ttaa l. -pitan
ttaa o. pipa, quida, quitra, gnälla.
-patus uksen l. -pitys yksen s. pi-
pande, quitter. -pattaja an l. -pittaja
an s. pipare quitterare (piippa).

Piipio se pii.

Piipon ppoa o. stutta, trippa, taga stut-
tar. -otan ttaa o. ha att stutta, löpa
hoppande, stuttande, quitra. -otin
tminen s. mebel att stutta med, bens-
pipa på foglar. -ottelen tella o. sprins-
ga trippande.

Piippa pan s. ihälig sjelf, strå, piippa-
lakki spetsig mössa med tofs, piippa-
heina starr (carex). -pitan ttaa o.
framstä spetsig, uppvisa. -pitys yk-
sen s. uppvisandet (piipatan).

Piippo pon = piippa.

Piippu pun s. pipa, rör. -unen sen dim.
liten pipa. -uri in s. hylfat wid brän-
winsbränning.

Piippula an s. örhänge.

Piipuri in s. spifbott.

Piirama, -rallan, -rasen se piiru.

Piiras raan l. -akka kan l. -akainen
isen s. pirog, piiraan paalikas stöt
hvarmed pirogbeigen blandas (piiri).

Piiri in s. frets, omfrets, rund, omfång,

maanpiiri jordfrets, kylaas piiri by-
område, piirikuula frets, distrikt. -ro-
nen sen dim. liten frets, post. kafa,
bröd. -ikka kan s. frets, rundel. -itan
ttaa o. omgifwa, omringa, belägra.
-itys yksen s. omringning, belägring.
-ittäjä an s. omringare, belägrare.
-ren rta l. -in ia o. omringa. -ros
oksen s. omfretsning, omringning.

Piirro on = piiru.

Piiroo oon s. bafelse, pirog, post. kalas
(piiras).

Piirto rron s. inristadt stred, strimma,
piirtoheina = sälli, -laukka = purja,
-luikka ängdun (*eriophorum vaginatum*),
-pää blås, -rauta rif, sticel. -rra
rtaa o. inrista, gravera, upprista, tedna
genom inristning. -rrin rimen s. rif,
ristningsinstrument, grastficel. -rtäjä
an s. inristare, graverare, gravör.
-rros oxen s. inristning, inristadt ar-
bete, gravyr. -rtelen rrella o. rita
fortfarande, hit och dit. -rratan ttaa
l. -rrättelen tella o. låta inrista l.
gravera. -rrallan ttaa o. inrista som
hastigast, inrista lätt och litet.

Piiru un s. linje, stred, pirog, bafelse,
pl. piirut kalas (piiroo, piiras). -uko
kkeen dim. litet stred, liten linje. -rama
an s. stred, blinf, ögonblif, senad.
-rallan ttaa o. draga ett litet stred,
glimta. -utan ttaa l. -ustan taa o.
förse med stred, strecka, linjera. -utus
oksen s. streckning, linjering. -uttelen
tella o. strecka smått. -rasen sta o.
draga ett stred.

Piirustus uksen, piirustan aa, piiruste-
len lla, piirustaja an = piirto, piirra,
piirtelen, piirtäjä.

Piiskahdan se piisku.

Piiska an s. ysfte, sqwätt, tår. -aan ala
o. piffa.

Piisku un s. guldris, jungfrutis (*colida-
go virgaurea*).

Piisku un s. hwißelpipa, liten pipa,
piiskalapsi spådt barn. -uinen isen s.
pipande, spåd. -un na o. pipa (hyfning).
-kahdan ttaa o. pipa hastigt. -kutan
ttaa l. -kuttelen tella o. ättabomma
pipning, quitra. -kutus uksen s. pip-
ning.

Piispa = piispa, piispan yrtti fingerborges-
blomma (*digitalis purpurea*).

Piiteri in = Pietari.

Piitin imen l. -ime een s. Bited stad.

Piitishaina l. piittäinen isen = puna-
pillikas.

Piutta tan s. stort träd, mastträd, bjelle
som förenar flera mindre, toft, förenings-
träd, pohjapiutta bottenbjelle i skepp.
-ttaan tata s. säta hufwubbjelle, fast-
spisa, utspänna en flädd hud.

Piitävä an a. lutanbe, sned.

Pika pian a. snar, pian snart, nästan,
tuota pikaa på ögonblicket. *Komp.* pi-
kempi den snarare, pikemmin *instr.*
mera snart, snarare, mitä pikemmin
sitä paremmin ju förr desto bättre,
piammiten l. piammasti *adv.* snarligt,
nästan. *Sup.* pikin den snaraste, pi-
kimmiten l. pikimmalta som hastigast,
pikavhainen snar till wrede. -ainen
isen a. snar, snarstiden, hetsig. -aisuus
uuden s. snarhet, snarstidenhet, hets-
sigbet. -aisesti *adv.* skyndsamt, häftigt.
-kuus uuden s. snarhet, häftighet.
-kastun ua s. bli häftigt ond, förfra-
fig, öfwerila. -kastus uksen s. öfwers-
ilning. -kastutan ttaa s. ha att öf-
werila sig, reta till öfwerilning. -iakko
kon s. snarlig, piakkoon l. piakkoin
snarligen.

Pikari in s. bågare, pikariheina = kär-
päsenkukka. -illinen isen a. en bågare
full.

Piki pien s. beß, renfett, pikihiki beß-
olja. -inen isen a. beßig. -ien ikeä l.
-ikeen ietä l. -ikiin ietä l. -kitän ttaa
s. beßa, med beß öfwerdraga. -kiin-
nyn ntyä s. bli beßig l. beßartad.
-ietöin ttöman a. utan beß. -ietto-
myys yyden s. beßbrist.

Pikka kan s. jernstör.

Pikku kun a. liten, pikkupollo svarf-
uggla, pikkutikka liten haffsprett. -unen
l. -kkanen l. -urainen l. -kkaarainen
l. -uriikunen l. -kkariikainen sen *dim.*
mycket liten.

Pikoilen lla = pakoilens sprida.

Pikoon = pilkkoon.

Pikoun = pakoun och pilkkoun.

Pila an s. stämt, gädd, gäddlare, stada,

förderf, a. stegg, pilallansa l. piloil-
lansa l. pilan vuoksi l. -paiten på
stämt, för ro stull, pilapube stämt-
samt prat, tekee pilaa gör gädd, gör
stada, meni pilalle l. piloille blef för-
derfwad, päästää piloista befria från
förderf, från ränfer. -anen sen *dim.*
stämt, pilaspäihin l. -paiten för ro
stull. -allinen isen a. stämtsamt, för-
derfwad. -aan ata s. stämta, göra
narr, förderfwa. -aus uksen s. stämt,
gädderi, förderf, förderfwadt tillstånd.
-aun uta l. -aannun ntua s. för-
derfwad.

Pilaste een s. spilla, splittra.

Pile een s. påle.

Pilhon oa s. hugga i mindre stycken
(palhon).

Pilistan sä l. -telen lla s. hwißla, pipa.
-tys yksen s. hwißling, pipning. -täjä
an s. hwißlare, pipare.

Pilkka kan s. stämt, gädd, stymf, små-
belle, pilkkasuu gäddrisware, satiriser,
pilkkakirves stäm, begäbbare, gäddel-
makare, kanta pilkkaa lida försmädel-
se, tekee pilkoilla gör på stämt. -kal-
linen isen a. stämtsamt, försmäblig.
-kallisuus uuden s. försmäblighet.
-kallisesti *adv.* stämtsamt, försmäblig.
-kkaan kata s. gädda, försmäda, stym-
fa. -kkaaja an s. försmädare. -kkaus
uksen s. försmäbelle (jfr. pilkka nes-
danföre).

Pilkka kan l. -kku kun s. flädd l. mär-
ke i träd genom barkens bortslagning,
flädd i allmänhet, pilkkaotsa med stjer-
na i pannau, pilkkaturpa flädnos,
snopp, pilven pilkka molnflädd, pilk-
kapääsky hufswala, pilkkatie stoges-
wäg efter i träd inslagna märken.
-kkanen sen l. -kkunen sen *dim.* li-
ten flädd, pridd. -kkainen isen l. -kku-
inen isen l. -kallinen isen l. -kulli-
nen isen a. flädfig, priddig. -kkaisuus
l. -kkuisuus uuden l. -kallisuus l.
-kullisuus uuden s. flädfighet. -katoin
ttoman a. fläddlös, opriddad. -kan kkaa
l. -kkaan kata l. -kkuun kuta s. ntslä
barken på träd så att fläddar, märken
uppslå, flädda, märka, spjelfa, hugga
stycken af träd, lysa, glänfa, kua on

pilkatta mänen är i aftagande, i neban (liksom urhuggen), piaret pilkkaavat penssilla dropparna glänsa på buffarna. -kon kkoa l. -kkoon kota o. slå märken, spjelsa, hugga i smått, flytwa, pilkkoo tiela märka wägen medelst inhuggningar i träden, karhu pilkkoo lehman björnen tifuwer ton. -kotan ttaa l. -kottelen tella l. -kutan ttaa l. -kuttelen tella o. slå märken i träd, wisa då och då en fläck, blinfa, glimta. -kotus l. -kotus uksen s. märthuggning, blinfining. -kottaja l. -kuttaja an s. som gör fläckar, pricksar. -kkaun l. -kkoun uta l. -kkounun utua o. bli instagen med märken, bli fläckig, pridikig. -kun kkoa o. bli spjelft, brista l. gå i slifer. -ke kkeen s. flisa, skärwa, spåna, slabb, blinf, silman pilkkeeksi för syns skull. -kin kkaa o. tindra, blinfa fortsarande. -kistan aa o. öppna litet på ögat, titta, lura, päiwa pilkistaa pilven raosta solen tittar fram emellan molnen. -kistelen lla o. fortsarande titta, plisra. -kehdaan htaa o. skinnra, tindra, lysa på afstånd. -kahdaan htaa o. hastigt öppna ögat, göra en blinf. -kki kin o. fo med stjerna i pannan.

Pilkko kon l. -onen sen dim. pilkkopimia l. pilkkosen pimia alldeles mörkt, mörkt.

Pilla an s. flada, förderf, förlust, förstörelse, lyö pillan pareiksi slår i spillror. -astun ua r. bli stenande, rasande. -astus uksen s. raseri, stengaslenhet.

Pillahdan se pilli.

Pillahtelen hdella = pilkin se pilkka fläck.

Pilles eksen s. blindnäsfla (*lamium amplexicaule*).

Pilli in s. mindre rör, pipa, flöjt, pilliheina rörwaß (*arundo phragmites*), juoksee pillinansa rinner såsom ur ett rör, pillinieikka pipare, blåfara på pipa, flöjtblåfara, pillikukka lejonstamb, smörblomma (*taraxacum officinale*), kurjen pilli pipnäsfla (*betonica stricta*). -ike kkeen s. blindnäsfla (*lamium*), stuopillike bruntwäpling (*prunella vulgaris*). -ikäs kkaan a. pipig, rörformig,

punapillikas (*lamium purpureum* l. *amplexicaule*), valkopillikas (*lamium album*). -ikka kan l. -ikka kan = valkopillikas. -itan ttaa v. blåsa på flöjt, pipa, veri juoksee pillitää bloden rinner som ur ett rör. -itys yksen s. flöjtblåsing, pipning. -jäinen isen = peipponen (*lamium, galeopsis*). -llahdaan htaa o. spruta ut såsom ur rör.

Pillimus uksen = pillomus.

Pillo on s. öfwerdåd, wäktöwerfan, äwertsan. -on oa o. äwerfa, wäktöwerfa. -omus uksen s. äwerfan, äwerfare, fladedjur (pilla).

Pillu un s. qwinoblygg. -utan ttaa o. reta till l. begå samlag. -utus uksen s. retelse, samlag.

Piloinen isen = poloinen.

Pilpa lvan s. fröhus på humla m. fl. wärter, flarnbit (pilva).

Pilppa pan l. -ppu pun s. liten bit, en i båda ändarna snedad trädbit till lek, lyö pilppua leter pilpra. -unen sen dim. olla pilppusilla leka pilppa. -ppuun puta l. -puttelen tella o. skära i bitar. -pustelen lla o. skära i små bitar. -patan ttaa l. -pattelen tella o. pingla med små stycken, drilla. -patus uksen s. drillning, plingel.

Pilpura an = pirlupa.

Pilskaan kata o. plassa. -ke een s. plaff.

Pilsma an s. snas.

Pilsu un s. tunn skåna, roff. -uun uta o. göra tunna skånor, roffa.

Pilta llaan = pinta.

Piltto ton l. -omus uksen s. wäktöwerfare, skrifare. -osa an a. wäktösam, yster. -ttoun uta l. -ttöyn ytä o. bli yster, stygga.

Pilu un s. spjåle.

Pilva an s. barkbit, flarn.

Pilvi ven s. fn, moln, gelet, menoe pilveen blir mulen, on pilvessä är mulen, umpipilvessä öfwerallt mulen, pilvisää mulen wäbertek, pilven ripset tunna strömoln, pilven kauna tunat moln, pilven penger tjof molnrand, katajapilvi enesmör (*tremella juniperina*). -inen isen a. mulen. -ves eksen s. stugga. -vestyn yä o. bli mulen, mulua. -veen vetä l. -veilen lla l.

-vestelen llä l. -vittelen tellä v. malna småningom, hålla på att mulna. -vitoin ttöman a. utan ett moln. -vitöin ttöman a. molusfri.

Pimejan mata v. hvinä gällt. -mahdan htaa v. smålla gällt.

Pimia an a. mörk, dunkel, s. mörker, pimiät silmät blinda ögon, pilkosen l. umpi-pimia stidmörk, pimiän päihin l. pimein päisin i mörkret, blindtvis. -meys yden s. mörker, dunkelhet. -ästi adv. mörkt, blindt. -mento nnon l. -mentö nuon s. dunkel, mörker. -mentola an s. mörkretshem, mörk ort. -maikko kön s. älsfare af dunkel, mystiker. -menen l. -meen metä l. -miin mitä l. -meyn ytä l. -mennya nyä v. förmörkas, fördunklas. -meneminen isen l. -mennys yksen s. förmörkelse. -mennän ntää l. -mitän ttää v. förmörka, förblända. -mitys yksen s. förmörkande, förbländning.

Pinkka kan s. hög, höp.

Pinkko kon, -kotan ttää, -kan kkaa, -kailen llä = pinko, -ngotan, -nkailen.

Pinko egon a. starkt spänd, trång, s. spänning. -nkoon ngota v. spänna på, pinkoo tiehensä begifwa sig på flykten, spänna af. -ngotan ttää v. spänna, utspänna. -ngotus uksen s. spänning, utspänning. -ngottaja an s. spännare. -ngotin tūmen s. spänninstrument, spännare (i wäf). -ngottelen tellä v. spänna småningom. -ngahdan htaa v. spänna hastigt.

Pinne, pinnistän, pinnistys, pinnistelen, pinnän, pinnehän se pinte.

Pinno on s. litet stop.

Piinan l. pianya se pinta.

Pino on s. wedtraf, wedkast. -onen sen dim. liten wedtraf. -oimen isen a. full med trafwar. -ollinen isen a. som har wedtraf, till wedtraf hörande, eu traf full. -oon ota v. trafwa web. -ous uksen s. wedtrafning. -ooja an s. wedtrafware. -oilen llä v. trafwa småningom. -otan ttää v. låta trafwa. -otus uksen s. bestyr om wedtrafning.

Piasi in s. messel.

Pinta nnan s. hta, pintalauta brådet ifrån stoffban, pitää pintansa håller fast

med sitt bestut, enwiskas. -ainen isen a. ht. ytan, af ytan gjord, itsepintainen enwis. -aisuus uuden v. itsepintaisuus enwishet. -ntaan nnta v. af: hugga ytan, belägga l. bestyrka ytan. -nnun ntua l. -nnyn nyä v. fastna wid ytan, bilda hta, hårdna, bli trög, försmälta, lehma pintau kon finar, pintunut lapsi utmårgladt barn.

Pinne nteen s. stark spänning, press, flämma, påasta piika pintehestä släpp släcken ifrån flämmen. -ntetyn tyä v. bli spänd, bli inbiten -nuistan aa v. flämma, pressa, spänna till. -nnistys yksen s. flämning, tillspänning. -nnistelen llä v. fortfarande flämma, spänna till, snipa. -nnän ntää l. -nnen ntää l. -nnehdin htia v. spänna, ans stränga, hta, ala pinnä yrta l. ans sträng icke.

Pinterö on = pantero.

Pintta tan s. twärball, toft, mastbalk.

-ttaan tata v. förse med twärball.

Pio on = pivo.

Pipi in a. sju (barnligt ord).

Pippa pan l. pippu pan s. pipning.

Pippi pin s. härmningsord af pappi, tuota kosi pipit, tuota papit till denna friade både prester och leviter.

Pippuri in s. peppar. -inen isen a. af peppar.

Pira an s. spillra a. stör. -akka kan s. stör, sprittande, yster, s. pitrog. -akkonen isen a. stugg, Bengalen. -akoit-sen ita v. spritta till, stugga, stena.

Pirajan l. -raan rata l. -roon rota v. drypa med prassel, droppwis och porlande flyta, kringströs i spillror, förgå, förflyta. -raeten adr. -raillen llä v. småningom drypa, flyta, förflyta. -rahdan htaa v. hastigt droppa, spritta ut, kasta ut en splittra, spricka med ljud (som glas). -rahdas adr. -raus uksen s. hastig droppning, spridning, litet kallas. -rahtelen hdella v. fortfarande och hastigt droppa, spritta ut flera gånger. -rahatan adr. -rautan ttää v. låta hastigt droppa, spritta ut, kasta ut. -rotan ttää l. -rottelen tellä l. -rostelen llä v. låta droppa, kringströ, droppwis kringspri-

ba, stänfa. -rotus uksen *s.* stänfning, fringströende (pira, pirisen).
 Pirana an *s.* gröt af mjöl, ärtor och rofwor.
 Pirastan aa *v.* splittra, smula. -te een *s.* spiftra, spån.
 Pirehdyt htya *v.* sprittra till.
 Piri *adv.* piri pintaan täynnä alldeles bräddfull.
 Pirisen stå *v.* droppwis och präglande flyta, sippra. -rinä an *s.* porlande, präg-l.-stän aa l. -stelen lla *v.* låta porla och prägla, smält stänfa. -stys yksen *s.* porl. stänfning med præg. -styn yä *v.* fringstänfas, spillas. -istytän ttää *v.* låta stänfa, strö (pirajan, piria).
 Piria an, piristan aa, piristyn yä = pirtia, pirtistan, pirtistyn.
 Pirkale een *s.* spjåle, sulittra. -rkaan rata l. -rkaelen lla *v.* splittra, slå spjålar, knäppa. -rke een *s.* knäppning.
 Pirkkeli in *s.* spristång.
 Piroon, pirotan, pirottelen, pirotus se pirajan.
 Pirpa an = pirta.
 Pirpale een = pirppa.
 Pirppa pan l. pirppo pon *s.* fjäder i sälla.
 Pirpula an *s.* hudsläck.
 Pirrilakki = piippalakki.
 Pirskaan ata *v.* stänfa, spruta. -ke een *s.* stänf, præg. -kon oa *v.* stänfa rastt. -kun ua *v.* stänfas, spruta omfring, stritta. -kutan ttää l. -kotan ttää *v.* fringstänfa, bestänfa. -kuttelen tella *v.* smänningom stänfa. -kutus uksen *s.* stänfning. -kottaja l. -kuttaja an *s.* stänfare. -kahdan htaa *v.* hastigt stänfa. -kahdus *adv.* -kaus uksen *s.* plösslåg stänfning.
 Pirsta an l. -tä an l. -te een *s.* splittra, spiftra. -tan aa l. -taan tata l. -tän aa *v.* slå i spiftror, smula, nedgöra. -ton oa *v.* splittra rastt. -totan ttää *v.* låta splittra l. förderfwa.
 Pirta rran l. -pirta rron *s.* wäffeb, pirran päalinen wäffebeläfwä.
 Pirtia an *s.* flarwafen, quick, listig, nyfter. -tistän aa *v.* uppstiffa, uppstiffwa. -tistyn yä l. -teydyt ytyä *v.* bli flarwafen, quicka till, tillstiffna,

bli nyfter. -tistys yksen *s.* tillquidande, medel att göra flarwafen l. nyfter.
 Pirtti tin *s.* pörte, röffuga, fluga, pirttivaimo l. ämma barnmorfa. -inen isen *dim.* liten fluga. -tike kkeen *s.* barnfångeshustru. -ilä an *s.* Börtom. -tillinen isen *s.* som har pörte, ett pörte fullt. -iyn ytä l. -iydyn ytyä *v.* löpna l. jäsa uguswärmen (om mjöl).
 Piru un *s.* djefwul, pirun hevonen l. piika stänba (*libellula*), piran paska dyfwelsträck, pirun purema ängwädd (*scabiosa succisa*), utslagesjufdom. -ulainen isen *s.* djefwulens tjenare. -ullinen isen *s.* djefwulst. -ullisuus uuden *s.* djefwulsthet. -ullisesti *adv.* djefligt.
 Pisa an l. pisama an *s.* fräfne. -ainen isen l. pisamainen isen *s.* fräfning. -amallinen isen *s.* släckig, fräfning. -amoin ida *v.* så släckar l. fräfnar.
 Pisar ren l. -ra an *s.* droppe. -ro een l. -rainen isen *dim.* liten droppe. -ainen isen *a.* full af droppar. -arran rtaa l. -artelen rrella l. -aroitsen la *v.* droppa. -soon sota l. -saan sata l. -soilen lla l. -sottelen tella *v.* utspira, tillra. -rittain *adv.* droppwis.
 Pisi *adv.* pisipintaan bräddfull, pisin-kitti gulärta (*motacilla flava*).
 Pisin immäu *sup.* af piika lång.
 Pisku un *s.* liten släck, pried, droppe (tilltalord till barn). -uinen l. -kainen isen *a.* liten, späd. -kuruinen l. -kurainen l. -karainen isen *dim.* mycket liten, späd. -ko on *s.* pried, droppe. -kun ua l. -kaun uta l. -kuilen lla *v.* utspira, bli bestänkt med priedar, droppar. -kotaa ttää l. -kutan ttää l. -kutan ttää *v.* bestänfa, fringströ. -kutus l. -kutus uksen *s.* stänfning. -kahutan *adv.* -kautan ttää *v.* låta fringströ l. stänfa, hastigt fringströ. -kukas kkaan *a.* priedig, marmorerad. -kottelen l. -kuttelen tella *v.* smält stänfa l. fringströ.
 Pispä an *s.* bisfop, pispän keräjä bisfopvisitation. -allinen isen *s.* bisfoplig. -aus uuden *s.* bisfopwärbigghet.
 Pissi-silmä *s.* glosöga.
 Pistän aa *v.* flinga, sticka, reta, förors

saka sthng, spisa, råcka till, pistaa sikaa
 slagta swin, kylkeani pistaa jag hor
 sthng i sidan, pistaa riihta uppsatta
 sad i rian, pistaa kortin göra affpel
 på ett fort, taga öfwer ett fort, nie-
 mi pistaa mereen landtungan sticker
 ut i hafwet, pisti ihmeeksi wachte
 förundran. -to on l. -tánto nnön s.
 sthng, stic, pistotauti håll och sthng,
 pirtosana sticford, riihen pisto rieurp-
 sättning, ovipisto sådraden till torfning
 närmaft till riedörren, pistoneuvo stic-
 werktg, pistomarja trollbår, ormbår
 (*paris quadrifolia*), piston-puu ullti-
 stel (*onopordon acanthium*). -tos oxen
 s. tillstånd af sthng, sticning, pistos-
 heinä stisfnabb (*geranium robertianum*),
 pistoskukka sthsmoreblomma (*viola bi-*
color). -te een s. något stuctet, punkt,
 päle, statett. -tiäinen l. -tännäinen
 isen s. pistet (med snärt af i hwarandra
 stuctna, ej twinnade trådar). -tike kkeen
 s. gabb. -tiäinen isen s. törntagg. -tin
 isen s. sticwerktg, gabb. -täjä an s.
 sticare, sthng. -täväinen isen s. stic-
 fande, tillräcklig. -tävaisyyys vyden s.
 sticfande egenfap, tillräcklighet. -tä-
 väisesti adv. sticfande, tillräckligt. -te-
 len lla l. -täelen lla s. sticfa fortfa-
 rande, ge sticfard. -telias aan s. som
 brufar sticfa. -tiljainen l. -tilkainen
 isen s. wägtistel (*cirsium lanceolatum*).
 -täyn yä l. -täynnyn ntya s. sticfa
 sig, bli stucten. -täytän l. -tätän ttää
 s. låta sticfa. -tällän ttää s. sticfa ha-
 sigt och lätt, understicfa. -telöitän ttää
 s. förarga, reta.

Pisty yn, pistyn yä = pysty, pystyn.
 Pisyyn yä, pisätän ttää = pysyn, pysätän.
 Pite se pitkä.

Piti int. utrop af skadefröjd. -itän ttää
 l. -ittelen tella s. ropa piti piti, ut-
 tala sin skadeglädje. -itys yksen s. pi-
 tiroy, skadefröjdsroy (kutti).

Pitiäinen isen = peipinen.

Pitkä an s. lång, (*Komp.* pitempi, *Sup.*
 pisin), laskee pitkäksi l. pitkalleen lög-
 ger sig utsträckt, ennen pitkaa innan
 fort, pitkin l. pisin tieta långsmed
 wägen, puhuu pitkältä talar utförligt,
 pitemmältä utförligare, pitkäkainen

långtstwad, pitkämielinen långmobig,
 pitkänomainen långlagb, pitkävetäinen
 utdragen, släpig. -tuus uuden s. långb,
 utsträckning på längden, ajan pituuteen
 med tiden, under tidens långb. -ästi adv.
 långt. -äinen isen s. lång, s. ljungeb,
 ästa. -tuinen isen s. så lång som, af
 långb, sormen p. fingers lång. -tui-
 suus uuden s. långb. -tukainen isen
 l. -telä an s. något lång. -allinen isen
 s. långwarig, långsam. -allisyys vyden
 s. långwarighet. -allisesti adv. lång-
 warigt, långsamt. -idusta an s. sticte i
 långb, wäd. -kallöinen l. -källoinen isen
 s. långtrådig, tråfig. -kulainen l. -kylai-
 nen l. -tulainen isen l. -kulitsa an s.
 aflång. -kulaisuus l. -tulaisuus uuden
 s. aflång form. -kyrkäinen isen s. lång-
 sträckt. -ko een s. förlängning. -kitan
 ttää s. förlånga, fortsätta, råcka, forts-
 fara, pitkittain långödt, på längden,
 pitkittävä fröniff. -kitys yksen s. förs-
 längning, fortgång. -kite tteen s. mes-
 sel till förlängning. -kittelen tella s.
 förlånga småningom, söla, pitkittelen
 sölande. -aksya yä s. anse för lång,
 langlebas. -ästyn yä s. anse för lång,
 bli lång. -itenen idetä l. -idennyn
 ntya s. bli långre, förlångas. -idennän
 ntää s. förlånga, göra längre, uttänja.
 -idennys yhsen l. -identö nnön s.
 förlängning. -kistan = pitkitan. -kis-
 telen = pitkittelen. -kistyn yä s.
 förlångas.

Pitniikka kan s. rund mössa (= pa-
 talakki).

Pito, pitoinen se pitää.

Pitseeeri in s. pitshast, försegling. -see-
 raan rata s. försegla.

Pitulitsa an l. pituritsa an = pitku-
 litsa se pitkä.

Pituus, pituinen, pitulainen se pitkä.

Pidan ttää s. hålla, behålla, anse, un-
 derhålla, behandla, fira, måste, pitää
 lukua hålla, föra räkning, bry sig om,
 pitää hyvänä hålla af, förplåga, pitää
 liki hålla nära, wara närngången, liki-
 pitäin nära, ungefär, pitää hulluna
 anse för galen, mitäs siitä pidat hwad
 tydest du berom, pitää hevosia under-
 hålla hästar, pitää pahoia hålla, be-

hambla illsa, pitää neuvoa hällä rdb, rdbpää, pitää häitä sira bröllopp, minun pitää sanoinan l. sanoa jag måste säga. -itämä an s. det som hålles, firas m. m. käden pitämä handfäste, tag. -tämyns yksen l. -tine een s. hällande, firande m. m. pitämyspuu heligt träd, mielipitine tyde, åsigt. -danto nnön l. -danta nnän s. hällande, talon pidanto gårdshållning. -ito don s. hållning, firning, pl. pidot gåstahud, hyrā pito god behandling, pitovaatteet flitskläder, pitohuone gåstahudstrum, huolen l. marheen pito omsorg. -itonen sen *dim.* = pite. -itoinen isen a. som hålles, puolipitoinen halffiten, hyvän pitoinen wålhållen. -ide iteen s. hållning, neuvon pide rådbplåging. -iti idin s. hällande, undershåll. -dikko kon l. -dakkko kon = piti, pide. -idin itimen s. mebel att hälla l. underhålla, liban pitämet op. för örnens flör, hengen pitämeksi till lifwets underhåll. -dake kkeen s. hållhåfe, hñder. -itelen idella l. -ideskenlla l. -itäelen llā s. fortfarande hälla, handtera, widröra. -tely yn l. -tolys yksen s. handtering, bruf, widröring. -idehna an s. det widrörda, pihtien pidelma stället som tånger widrör l. fattar. -datan ttā l. -daytan ttā s. återhålla, hämma, hejda. -datys yksen s. återhåll, affstadsande, hållare. -datin timen s. återhållsmebel, hållare, hållhåfe, struf i fautele. -dattelen tella s. återhålla småningom, hämma då och då, stādna flera ggr. -datya ttya s. bli återhållen, hämmas. -daytan ttā s. låta tillbakahålla. -distan aa s. sammantrycka l. hindra (med hållare pidin).

Pitaja an l. -jäs aan s. soffen, pitäjäkunta soffan i sin helhet. -jalainen isen s. soffnebo.

Piuhkaan kata, piuhkon oa = piukun, piukin se piukka.

Piukare een s. flisa.

Piukea an a. fast, hård.

Piukka kan a. strängt spännb, flåmb, trång, knapp, s. flåmma, sido piukkaan bind strängt. -kasti *adv.* spåndt, trångt,

knappt. -kkainen isen *dim.* = piukka. -kkeä an l. -kkava an a. strängt spännb, gält ljudande, hwinande, flinande. -kkeasti l. -kkavasti *adv.* spåndt, hwinande. -ke kkeen s. spåning, flåmma, hwin, gnåll, småll. -kotan ttā s. tillspåna, tillbraga strängt, flåmma. -kotus ukseen s. tillspåning. -kotin ttimeen s. spånnare. -kkaan kata s. gältt ljud, hwin, gnåll, strålla. -kin kkaa s. fortfarande hwin, gnåll. -kun kkua s. bli spännb, gnåll. -kutan ttā l. -kuttelen tella s. tillspåna, flåmma, smålla, strålla. -kahdan ttā s. hastigt hwin, smålla till gältt. -kah-telen hdella s. smålla till fortfarande gältt.

Piu'on ukoa = piukin se piukka.

Piuru un s. säf (*scirpus*).

Piusta an s. långt stycke, långweb, wåb (pidusta af pitka).

Piuttu tun a. nåswis.

Piuvi in s. ett slags fortspel. -vaan vala s. säga topp i piuwisfel.

Pivo on s. nåswe, göben, umpipivo fusteu nåswe, pivon silmä l. peä midten af nåswen, pivon ala twärhandsmått, pivon täysi = pivollinen. -ollinen isen a. ht. nåswe, en nåswe full. -oon ota l. -oelen *adv.* -oilen llā s. trycka med nåswen, fustea nåswen, gifwa hand, utbela nåstals. -varran rtā l. -vertelen rrølla s. trycka, borttaga, tillägna sig. -ottain l. -ottaisin *adv.* nåstals.

Piyvi in = piuvi.

Plaasti in s. murbruf. -taan tata s. rappa.

Plakkari in s. siffa (lakkari).

Plenkku kun s. planta (lankku, palkki).

Pliiski in s. strandfata (*Artemisia cotula*).

Plyijy yn s. bly (lyijy). -yinen isen a. af bly.

Plukki kin s. tillmåstaing.

Plakki kin s. blåst, blest.

Pod se pot....

Pohadhan ttā s. framstörta fusaude, fråsa upp hastigt. -htelen hdella s. fusande framstörta då och då.

Pohatta tan l. -alto tom a. förmögen, rif, af rifeedom uppblåst. -hakas kkaan l. -hakke kan a. stält, ställig. -hotan

l. -hatan itaa v. vara stält l. stältig, lyfa. -hatun itua v. bli förmögen, bli upprätt.

Pohdan, -hde, -hdin se pohiti

Pohja an v. botten, grund, nord, fladd, Bojo soden, juo pohjaan dricker i botten, palas pohjaan widbrännas, perin-pohjin alldeles i gruud, kengan p. kosula, pään pohja hufwudfubde, Poh-jamaa Österbotten, Pohjameri Norbotten, pohjashiti polstjerian, nordstjernan, poh-jaskeet = marinpuut, pohjalatu bofkn. *Komp.* pohjempi = pohjem-mainen närmare bottnet, mer nordlig. *Sup.* pohjin = pohjimmainen närmast bottnet, nordligast. -anen sen *dim.* = pohja, pohjanen palas det är norr-sten, pohjasen palo norrsten. -ainen isen l. -joinen isen a. belägen i botten, nordlig, v. nordan. -jallinen isen a. bottenförfedd. -atoin ttoman a. bottenlös. -attomuus uuden a. bottenlös-het. -attomasti *adv.* bottenlöst. -ala l. -jola an v. norrländ. -alainen isen a. Österbottning. -jukka ken a. botten, djupaste l. innersta delen, bottenvär, djup bugt, testifel. -jus uksen a. botten. -aan ata v. bottna, göra botten, fladda. -ailen lla v. förse med botten. -aun uta v. fladdas, förses med botten. -astan aa v. bottna, söka botten. -astun ua v. bottna, komma till, finna botten. -audun utua v. nå botten, komma till botten. -aunnon utua v. falla i botten. -jiu ia v. göra botten, bitda bottenfats. -jitsen ta v. förse med botten. -jos uksen a. fladdning.

Pohje hkeen l. -hkie an l. -hkie on l. -hkie omen a. wade, airon pohje den tjocka delen af åren närmast handtaget.

Pohkuroitsen ta v. mucka, knysa.

Pohmelo on l. -milo on a. frapula, pohmelnieikka frapulant.

Pohiti hdin a. fart, yhteen pohitiin med samma fart, täytta pohitia i full fart, pittää pohitinsa håller på, upphör ej. -ikas kkaan a. i fart fladd, häftig. -hdin hta v. skata, wana, dryfta, paa pohitii hufwudet darrar. -hdan htaa l. -htaen hdata v. wana, dryf-

ta. -hdin htimen a. dryfta, wana. -hde hteen a. dryftning, *pl.* pohteet lättad som faller från dryftan. -htelen hdella l. -htaelen lla v. dryfta småningom (puhti).

Pohvaan wata v. pösa nyv, uppsjuda, pråla, prunka. -vaus uksen a. pöning, tomt prål, prunk. -va an a. pösande, prålande. -vaune nteen a. råfa i is, uppsjuda watten, iskorpa utan watten inunder (kohva), tomt prål. -vas-telen lla v. stryta.

Pojes se poikki

Poika pojan a. son, gosse, unge, poika-puoli styffen, poikamies ung, ogift man, kanan poika fyddling. -kanen sen l. -ikonen sen *dim.* liten gosse, gosse till. -ainen isen a. manlig, maskulin, rif på gossar l. ungar. -aisuus uuden a. manlighet, gossålder. -jannin l. -jinnin ntimen l. -jintima an a. styf-son. -kamas aan l. -kamainen isen a. pojfaktig, icke fullwuren. -amaisuus uuden a. pojfaktighet. -amaisesti *adv.* pojfaktigt. -kuus uuden a. gossålder, swåndom, full. -aus uden l. -kue een a. full; sonahop. -jin ikia v. lägga ungar, söda (om bjur). -kimus uksen a. ungläggning, södande af ungar. -jitan ttaa v. låta lägga ungar, bringa att framföda. -jatoia ttoman a. utan son l. unge. -jitoia ttoman a. utan söner l. ungar.

Poikki ken a. twär, twärsaf, twärsöfwer, lyö puun poikki slår trädet af, poikkitie twärwäg, poikkikatu twärgata, poikkipuolin l. poikkitelaa l. poikkiteloin på twären, tien poikki twärsöfwer wägen, poikenluoma för-trollad åfomma, onaturtig, poikessa *adv.* poissa bort, poikkeen bort, poikellansa på twären, poikeksi *adv.* poijes l. pois bort, heitän poijes l. pois fastar bort, poikin twärsöfwer, *komp.* poikemmaksi längre bort. -inen isen *dim.* = poikki, poikkikatu twärgata. -kkinainen isen a. afbruten. -kkinaisuus uuden a. afbrutet tillstånd. -kkinaisesti *adv.* afbrutet, ofaumanhångande. -ke kkeen a. twärställning, fränwato. -kkein emen a. afbruten,

på tvåren warande. -kittain l. -kettain l. -kitteloin *adv.* på tvåren. -kkeen keta l. -kkeilen lla *v.* wifa af på sidan, tvåren, afwifa, wifa in, poiketava frypin, frog, afwäg. -kkeus uk sen *s.* afwifelse, frännaro. -kkeemus uk sen *s.* wifning åt sidan, afwifelse. -kkeun uta *v.* wifa af. -kkeutan ttaa *v.* ha att wifa af, aflägsna. -kellan ttaa *v.* hastigt och lätt wifa af, wara borta som hastigaft. -kkile een *s.* afbrutet l. bräckligt ting. -kistan aa *v.* wifa på tvåren, bilba wintel. -kistelen lla *v.* wifa fortfarande i wintel, wifa hit och dit, slå frumbugter. -kistun ua *v.* böja sig på tvåren, aflägsna sig. -oistan aa (af pois) *v.* aflägsna, afwärja, fördrifwa, sätta in slag från halfwa wäfwen. -oistelen lla *v.* afwärja småningom. -oistaja an *s.* afwärjare. -oistamus uk sen *s.* afwärjning.

Poimia ia l. poimen ea *v.* plocka, knyppla, rynta. -ia an *s.* plockare, knypplare. -mento nnon l. -menta l. -minta nnan *s.* plockning. -mu un l. -me een *s.* plockning, weff, poimuhousut i limningen wedade byxor, poimulehti baggsfålar (*alchemilla vulgaris*). -muinen isen *s.* wedlig, *s.* forg till bärplockning. -minki ngin *s.* forg till bärplockning. -mielen lla l. -miske len lla *v.* fortfarande plocka, knyppla. -muun muta *v.* lägga i weff, rynta. -mutan ttaa l. -muttelen tella *v.* låta lägga i weff l. rynta. -mitan ttaa *v.* låta plocka. -mehdan htaa *v.* röra plockwis, lunta. -mettelen tella *v.* trippa.

Pois, poissa, poistan, poistelen *se* poikki. Poju un l. pojut poikuen = poikonen. Poketoin ttoman *s.* olämplig, obuglig. Pokko kon *s.* wärf. -kotan ttaa *v.* wärf. -kotus uk sen *s.* wärfning, wärf (pakko).

Pokkuroitsen ta l. -roin ida *v.* bedja artigt, få genom öfwerfälning.

Poksa an *s.* veneriff sjukdom.

Pola an *s.* brits, lastve, högt soffställe.

Polanne nteen *s.* tie on polanteella wä-

gen bröter igenom, ehurn på stau tillhårdnad (poljen).

Polasin imen *s.* fort fäste hwarmed renrebet fästes wid stäbau.

Poljen lkea *v.* trampa, träda, nedträda, förtrampa, träda, bestiga, kukko polkee tuppen trådar. -lkia an l. -lkuri in *s.* trampare, förtrampare, förtryckare. -ljio lkimen *s.* något som trampas, tramp. -luin lkuinen *s.* trampa, steg i tramp. -lku lun *s.* trampning, gångstig, polkubinta wanpris, ramppris, myy kalunsa polusta säljer sin wara till underpris. -kunen sen *dim.* liten gångstig, liten ingång, trappsteg. -lkuinen isen *s.* full med stigar, stående i wanpris. -lkema an *s.* det trampade, sen orin polkema afwel efter den hingsten. -lkeunnun ntua *v.* hårdtrampas, nedtystas, förtrampas. -lkelen ljella l. -ljeskelen lla l. -ljeksi ia *v.* tramp. -la lätt. -lkuttelen tella *v.* stampa, hoppa flumfigt. -ljetan ttaa *v.* låta trampa, låta bestiga. -ljettutan ttaa *v.* låta trampas l. bestigas.

Pollistan, pollistelen, pollistun = pullistan m. fl.

Polo on *s.* stångtrof, flab, till trof, fort fäste i ändan af renens dragrem (polasin). -onen sen *dim.* liten trof.

Polo on *s.* olycka, nöd, polon alainen nödsfäll, beslaganswärb. -oinen isen *s.* olycklig, jämmerfull. -otoin ttoman *s.* icke olycklig, icke nödsfäll. -olan ttaa l. -ottelen tella *v.* jemra sig, flaga.

Polskun ua *v.* plaffa. -ku un l. -ke een *s.* plaff, plaffande. -kutan ttaa *v.* åstadkomma plaff, plaffa. -kutus uk sen *s.* plaffning.

Polsta an *s.* slådtäcke af läder, fotmantel. -tu un = polsta.

Poltaa an *s.* fort hysla.

Poltan ttaa *v.* bränna, poltta viinaa bränna brännwin, p. tupakkia röfa tobak, pakkainen polttaa frosten skadar, vatsaa polttaa magen lider af hastig smärta, af inflammation. -tto ton l. -tanto nnon *s.* bränning, polttopuu brännwed, brännse, viinan poltto brännwinsbränning, polttouhri brännoffer, polttotauti hetfig feber. -tti tin =

poltto. -te tteen *s.* bränning, hetfig feber, inflammation. -ttoinen isen *s.* brännande, hetfig, inflammatorisk. -tos oxen *l.* -tas axen *s.* det som bränns ned, brännst. -tin ttoinen *s.* brännsvett, poltinora *l.* -rauta brännbort, poltinnierkki brännmärke. -ttama an *s.* det brännnda, putken *p.* spiffböld. -ttaja an *s.* brännare. -ttavainen isen *s.* brännande. -ttavaisuus uuden *s.* brännande egenkap. -ttajainen *l.* -ttarainen *l.* -ttiainen isen *s.* brännåsla (*urtica dioica*). -ttelen tella *l.* -teskelella *s.* bränna smått *l.* fortfarande. -tatan ttaa *s.* låta bränna.

Polus, polustan, polustin se polvi.

Polvi ven *s.* knä, led, slägtled, fröfning, polvihinna spannrem, polvilau *l.* -lumpio knäffäl, polvikiverrin *l.* -kiverrys *l.* polventaivuin knäved, polvijuuuri knäböjd rot, knärot, polviluku slägtregister, genealogi, polvi polvelta led för led, ei polvenansa alldrig i sitt lif, miespolvi mansålber, pahapolvi hin onde, polvikunta släkt, generation, puhki polveni genom min hela lifstid, on polvin siellä asunut har en längre tid bott der, jäi polvemmaksi förblef en längre tid, polviheinsä = satapolvi wattenbiuda (*galeum aparine*), hanhen polvi = pihan nurmi, kurjen *p.* = taskunäre, varsan *p.* bleknäfwä (*polygonum persicaria*), vihava varsan polvi wattenpeppar, bitterknäfwä (*polygonum hydropiper*). -ves oxen *s.* generation, mansålber, polvekseen Pohjolahan till det en mansålber (att förbas) af lägsna Pohjola. -vinen *l.* -vuinen *l.* -vahainen isen *s.* ledfull, lång till knäet, en mansålber warande, alldrig, päivän polviset hopiat silfwerpiecer gamla som solen, urgamla. -ittain *l.* -ittaisin *adv.* ledwis. -ikas kkaan *s.* ledfull, full med fröfningar, bugtig. -veke kkeen *s.* liten fröfning, bugt. -vari *in s.* fröfigt uafwareffast. -vus ukxen *s.* ett knä, *pl.* polvukset knäpar. -vistun ua *s.* knäfalla. -in ia *l.* -veilen *lla s.* göra bugter, fröfningar. -lus ukxen *s.* knäband, strumpeband. -lustan aa *s.* förse med strumpeband,

förse med knäbetäckning. -lustus ukxen *s.* påläggning af strumpeband *l.* knäbetäckning. -lustin imen *s.* stigsbygel. -vun uta *s.* härleda sig ifrån, härstamma.

Pomisen sta *s.* gifwa doft tomt ljud. -iloitsen ta *s.* tala oförståndigt, pladbra högt.

Pompi mmin *s.* bomb. -mmitan ttaa *s.* bombardera. -mmitus ukxen *s.* bombardering.

Ponka ngan *s.* foja, hybba, if. af granbarf. Ponkaan ngata *s.* bänga upp, bullra doft.

Ponnistan aa *s.* spränna upp, sparka upp sig, sparka emot, streta, anstränga sig. -tus ukxen *s.* uppspänning, ansträngning. -taja an *s.* den som spänner, stretare. -tin imen *s.* spännare, tryckfjäder, fötsb. -ikes kkeen *s.* fötsb. att sparka emot. -telen *lla s.* fortfarande uppspanna, streta emot, med ansträngning göra ngt, käy ponnistelee går med tunga steg. -telemus ukxen *s.* ansträngning, sträfsamhet, stretande.

Pono on *s.* ponojaa isförpa utan watten inunder, stöpis.

Ponta nnan = ponto.

Ponsi nnen *s.* knoppen i ändan på skast (hxa, spjut, pil), styrka, kraft, lusikan ponsi stebkast, ei pontta ei perää *l.* ei perää ponttakaan icke den ringaste grund. -anetoin ttoman *s.* utan knopp i ändan, ändlös. -ntinen isen *s.* med knopp försedd, måttig, mahtipontinen wäldig. -nnan ntaa *s.* göra knopp i ändan, affluta.

Ponto nnon *s.* band. -nnoloin ttoman *s.* utan band, hejdlös, hästig.

Popotan ttaa = puputan.

Poppa pan *l.* -ppo pon *s.* trollskarl, spåman = poppamies. -ana an *s.* bobin. -aunnon ntaa *s.* af en händelse inträffa. -aus ukxen *s.* oförmedelbar händelse.

Populi in *s.* inhysing.

Pora an *s.* strån, stri, hëgljudd gråt, borrh. -aan ata *s.* stråna, högt gråta, borrh. -aaja an *s.* strånare, borrhare. -ajan aa *s.* porla, slå bubbler, stråna, fnorra. -ahdan htaa *s.* uppgifwa ett hästigt strån, porla upp. -ahdus *sdr.*

-aus uksen *s.* hastigt strän, plötsligt porl. -ahutan *sdr.* -autan ttaa *v.* framfalla hastigt strän, låta hastigt porla upp. -astan aa *v.* borra. -re een *s.* bubbla, liten blåsa på watten, spricka, liten remna, porevesi watten som porlar upp (t. ex. ut sprickor på isen), flödwatten, porejää is på flödwatten, on poreissa är sprucken. -reinen isen *a.* full med sprickor. -reilen lla *v.* slå sprickor. -rehdin htia *v.* bubbla, slå blåsor på watten. -reetoin tioman *a.* utan sprickor, utan bubblor. -rin ia *v.* slå fortfarande bubblor, slå tätt och ofta, klappa på. -risen sta *v.* porla, slå bubblor, knorra, qwäsa. -rina an *s.* fortsatt porl, forl, qwätning. -ristan aa l. -ristelen lla *v.* låta porla, ha att forla, göra strän. -ro on *s.* spricka, wärf, buller, grus, glöbassa, porokello furirklocka, pään poro spricka i hufvud l. hufvudwärf, porokakku på affa gräddadt bröd, kahvin poro kaffesump, raukee poroksi sönderfaller i grus, porotyo släpararbete, fustwärf, poroseppä fuffare, poropeukalo släpare, fuffare. -roinen isen *a.* full med sprickor l. affa l. grus, sprucken. -roon ota *v.* spricka. -roilen lla *v.* spricka småningom. -rokas kkaan *s.* på affa gräddadt bröd, *a.* grusblandad. -rotan ttaa *v.* låta spricka, wärfa, pådrifwa, släpa, bullra, brumma, källa på, ulos pohjani porotan bullrar l. porlar så att mitt botten utdrifwes, pohjanen kovin porotti uordan bullrade starkt, ajaa porottaa för så att gruset flyger. -rotus uksen *s.* spräckning, wärf, buller, pådrifning. -rotutan ttaa *v.* låta spricka, ha att wärfa, låta pådrifwa. -ru un *s.* porl, strän, storgråt. -rutan ttaa *v.* ha att sträna l. storgråta. -rutteja an *s.* den som har att sträna l. storgråta. -rutus uksen *s.* twång att storgråta l. sträna. -ruttelen tella *v.* ha att fortfarande sträna l. storgråta.

Pore, poreinen, porectoin, poreilen, porehdin se pora.

Porhi in l. -ho on *s.* braxenpanna (lisu).

Pori in *s.* Björneberg.

Porisen, porina, poristan se pora.

Porkka kan *s.* stafe med knopp i ändan, (för att pulsa i watten, framstjuta båt), halswulst, qwarfa. -kkaan kala *v.* framstjuta båt med stafe, stafa, pulsa. -kin kkaa *v.* stafa fortfarande, pulsa. -kkoon kota *v.* stafa rastt, stöta framåt, sträna.

Porkkana an *s.* morot, aflång rofwa.

Poro on *s.* tam ren, poromekko lappmudd (pora).

Poro, poroinen, poroon, poroilen, porotan, porotun se pora.

Porohka an *s.* snut.

Porriainen isen *s.* fardborre (*arctium lappa*).

Porro on = pillike.

Porr se port. ...

Porsas aan *s.* gris. -ainen isen *däm.* liten gris, *a.* rit på grisar. -aallinen isen *a.* som har grisar. -sin ia *v.* framstjuta grisar, grisa.

Porskun ua *v.* qwäsa, plumsa, stänfa. -utan ttaa *v.* ha att qwäsa, stänfa på. -utus uksen *s.* stänfning. -uttaja an *s.* stänfare. -uttelen tella *v.* stänfa fortfarande. -ka an = porkka.

Porstua an *s.* förtuga.

Porras rtaan *s.* trappa, spång, sammakon porras ormbunke (*polypodium filix mas*). -rtainen isen *däm.* liten trappa, *a.* ht. trappa. -rrastan aa *v.* förse med trappa l. spång. -rrastus uksen *s.* trapp l. spångbyggnad.

Portimo on on *s.* hermetin.

Portia tan *s.* näfweriswa.

Portti tin *s.* port.

Portsu un *s.* slagsmål.

Portto ton *s.* hora, stöfa. -onainen isen *a.* horist, *s.* stöfa.

Poru, porutan, poruttaja, porutus, poruttelen se pora.

Porvari in *s.* borgare. -isto on *s.* borgerskap (stånd). -ruus uuden *s.* borgerskap (egenkap).

Posahdan ttaa *v.* plumsa, plaska till hastigt. -ahdus *sdr.* -aus uksen *s.* hastigt plask, plums. -suun suta *a.* plaska. -sotan ttaa l. -sutan ttaa *v.* uppwäsa plask, plaska. -sutus uksen *s.* plaskning. -sautan ttaa *v.* åstafomma hastigt plask.

Poski ken *s.* find, fida, poskipää finds
fnota, poskitie fidsvåg, biwåg. -inen
isen *l.* -keinen isen *s.* ht. find, på
fidan *l.* affides belågen. -kus ukxen
s. fäst, den ena af finderna. -koilen
lla *s.* årsta öfver finder, smeta.

Posliekka kan *s.* porstua.

Poslukka kan *s.* stor massa i nåt.

Possakka kan *s.* dagöwerfe.

Posta an == piikkiäinen.

Posti in *s.* post.

Potaati in, potas aan, poteri in ==
peruna.

Potasmaa an *s.* högsta fotens fida (pot-
kasma).

Poden tea *s.* sjutas, fragla. -oto don
s. sjutdom. -tilas aan *s.* sjuttling.

Potisen sta *s.* pösa, mumla. -ina an *s.*
böning, mummel.

Potka an *s.* sparfrestap, bassot, skufa,
benling under högsta fida, meni juok-
supotkaa begaf sig i lurf. -aan ata *s.*
sparka. -ahdan hta *s.* sparka till ha-
stigt. -aisen sta *s.* sparka till en gång.
-hin ia *l.* -ken ea *s.* sparka fortfa-
rande, sparkas, gå snabbt. -kia an *s.*
sparkare. -hiainen isen *s.* sparkning. -ki-
tan itaa *s.* ha att sparka. -kittelen tella
s. ha fortfarande att sparka, sparkas,
sprattla. -ko on *s.* sparkning, sparkre-
stap, sjäder. -kotan itaa *s.* anfälla med
öfverna, motspårta fötterna, draga *l.*
spänna upp en sjäder. -kotus ukxen
s. spårning med fötterna, uppspän-
ning. -ku un == potko (jfr. följ).

Potku un *s.* ett slag nåt. -ken ea *s.*
utlagga nåt. -kus ukxen *s.* utlagdt
tillstånd.

Potokka kan *s.* tastränna.

Portra an *s.* grann.

Portsi in *s.* gris.

Potska an *s.* knopp, stott.

Potskaus ukxen *s.* renens dragrem.

Potsolan itaa *s.* sjuda, pottra.

Potti tin *s.* flaska, frusa. -ilo on *s.*
lergryta.

Pottu tun *s.* potatis, potta.

Potus ukxen *l.* -usa an *s.* remmar till
att hindra slädens slintning på hä-
stens hälar.

Potuska an *s.* dyna, kudde.

Pouaan ata *s.* spå i fort.

Pouahutan itaa *s.* uppehålla, stanna.

Pouahdan itaa *s.* plumsa, gå i hast
med buller. -hanne nteu *s.* isförlja,
isförpa utan watten inunder (kohva).

Poukama an *s.* djupt ställe emellan forsar,
bukt, liten wif.

Poukka kan *s.* trångmål, nöd, flamma,
hast, utsprafad eldgnista. -kkaan kata
s. nödga, flamma efter, hasta. -kkous
ukxen *s.* efterfattning, anfattning, ha-
stande. -kkailen lla *s.* nödga smält.
-kko kon *s.* hastig rörelse utåt, åter-
studning, ilande fart, tulipoukko spr-
fande gnista. -kkoon kota *s.* ila ut,
återstudsa. -kkous ukxen *s.* återstuds-
ning. -kahdan itaa *s.* plöfligt ut-
springa, återstudsa hastigt. -kahdus uk-
sen *s.* hastig återstudning. -kotan itaa
s. ha att återstudsa, ha att ila, fläms-
ma efter, tvinga, wälsamt behandla,
bulta på. -kotus ukxen *s.* bringande
till återstudning, efterfattning, wäls-
amt behandling, bultning. -kku kun *s.*
ansättning, wäls, byte. -kutan itaa *s.*
wälsamt behandla, bulta, byta. -ku-
tus ukxen *s.* bultning, bytning. -kkura
an *s.* hoppande *l.* studande fart, böj-
lig lurf. -kkuroitsen ta *s.* löpa i hop-
pande fart, studsa upp fortfarande (t. ex.
en trisa), lunka hoppande.

Pounu un *s.* lång och smal tufwa, tuf-
strång i mossor. -nikko kon *s.* mossbe-
lupen trakt *l.* fulle.

Pouta dan *s.* klar och torr wäderlef, pou-
tawuosi torrt regelöst år, poutahaukka
lärfsal (salco subbato). -ainen isen *s.*
klar och torr. -tiainen isen *s.* lärfsal.
-din tia *s.* wara klar och torr, för-
torfa (om wäderlef), poutiva pelto af
soltorfa libande åter. -dittelen tella
s. förtorfa, plåga med torfa. -ditun
itua *s.* bli förderfwad af soltorfa, liba
af torfa.

Povi ven *s.* barm, notfil. -veilen lla
s. fäna i barmen. -vetoin ttoman *s.*
utan barm.

Povoinieikka kan *s.* huswudprydnad för
qwinnor.

Prami in *l.* -ia an *s.* prunfande, prast-
älsfande. -meus uden *s.* prunf, präla,

-maan mata *v.* prunfa. -maelen lla *v.* prunfa smätt.

Priiskun ua *v.* stänfaß, stritta. -kaun uta *v.* hastigt stänfaß. -kaus ukseu *s.* stänf. -ko on *s.* stänfdroppe. -kutan l. -kotan itaa *v.* stänfa. -kuttelen l. -kottelen tella *v.* stänfa smätt. -kotus ukseu *s.* stänfning. -kottaja l. -kultaja an *s.* stänfare.

Prokenen oeta *v.* tillskrifna.

Prokopää *s.* lustigt huswud.

Prostin ia *v.* spriga.

Prostina an *s.* blärgarnstyg, öfwerroß af linne. -ainen igen *a.* af blärgarnstyg.

Protisen sta *v.* vrottla, mumla.

Provasti in *s.* prost, provastikunta prosteri.

Pruikkaan kata *v.* spruta upp ut munnen, uppfasta. -kkaus ukseu *s.* uppsprutning, uppfästning.

Pruuki in *s.* bruf. -kaan kata *v.* bruksa. -kaus ukseu *s.* brufning.

Praikka hän *s.* framla. -kkaan kata *v.* framla. -kkays yksen *s.* framling. (räikka).

Praiska an, -kaan kata l. -kytan itaa, -kays yksen = praikka m. fl.

Pranti tin *s.* bostyck, tryckeri. -ttaan tata *v.* trycka. -täys yksen *s.* tryckning.

Pud se put

Pudistan aa *v.* stafa, affstafa, utstafa, studda. -tus ukseu *s.* stafning. -tun ua *v.* bli stafad. -tutan itaa l. -sutan itaa *v.* förorsafa stafning. -telen lla *v.* stafa smätt.

Pue se puke.

Puh *ist.* uttryck af uppblåsthet. -hajan hata l. -hisen sta *v.* snysa, stänfa, pösa. -hahdan htaa *v.* hastigt stänfa, pösa till. -hahdus *adv.* -haus ukseu *s.* hastig uppblåsning, stänfning. -hakka kan *s.* uppblåst, däst, plusfig. -hallan itaa *v.* bläsa, stäsa. -hallus ukseu *s.* blåsning. -haltaja an *s.* bläfare. -hallun ltua l. -hellun ltua l. -histun ua *v.* bli uppblåst, däst, plusfig. bortbläsa. -hallutan itaa *v.* låta bläsa, stäsa, förorsafa uppblåsthet, dästhet. -hallutelen tella *v.* småningom låta bläsa. -hellan ltua l. -histan aa *v.* uppbläsa, genom blåsning utspänna, göra plusfig. -histus ukseu *s.* uppblåsthet, folif (puhka, puhki, puhun).

Puhdas se puhta.

Puhde se puhte.

Puha, -einen, -elen, -eskelen, -elias, -elialisuus, -eliaasti se puhon.

Puhistan, puhistun, puhistus se puh.

Puhka han *s.* stänning, stänfning, uppblåsthet, olla puhassa wara i nöd.

-hkaan hata *v.* stäsa, puhta, stänfa, stäsa ut, hwila. -kelen lla *v.* fortfarande stäsa. -hku hun *s.* stänning,

yhta puhkua med en, *eg.* med en andning, ett andetag. -hun hkua l. -hin hkua *v.* snysa, stäsa pösa. -kuilen lla

v. småningom snysa, stäsa (puh, puhki).

Puhki *adv.* genomborradt, genom, ampua puhki seinän fjuta igenom (genomborrande) wäggen, puhuu puhki korvani bläset genom mitt öra, bläset

l. talar så att öronen wilja sprängas, puhki polveni all min lifetid igenom.

-hkeen hjeta *v.* spricka, brista, utbrista, utbräta. -hkeus ukseu l. -hjento nnon *s.* sprickning, utbrott. -keilen lla

v. småningom spricka, utbräta. -kaisen sta *v.* stäsa häl, utstäsa, utsläsa, rensa (stiff).

-kaistus ukseu *s.* utstänning, genomborring. -kasu un *s.* stiffrenning, genomstänning. -hon hkoa l.

-hkoon hota *v.* utstäsa rastt, brista i stort. -kuri in *s.* pryl. -kaisutan itaa l.

-hotan itaa *v.* låta utstäsa, brista, låta brista (puh, puhki, puhotan, puhon).

Puhlea an *s.* uppblåst, plusfig. -lahka kan *a.* fullig, trind.

Puhna an l. -nu un *s.* öfvermåttan tjock l. seg.

Puhotan itaa l. -ttelen tella *v.* utspricka, wäxa frodigt, florera, stöna, stäsa -tta tar *s.* uppblåst menniska. -tin timmen *s.* bläsbålg (puh, puhka, puhki).

Puhdas htaan *a.* ren. -htaus uden *s.* renhet. -htaasti *adv.* rent. -htainen isen l. -htaallinen isen *s.* rentig. -htaisuus uden l. -htaallisuus uden *s.* rentighet. -htaallisesti *adv.* rentligen.

-hdistan aa l. -hdistelen lla l. -hdastan aa l. -hdastelen lla l. -hdin htaa *v.* rengöra, rena. -hdistus ukseu *s.* rengörning, rening. -hdistin imen *s.* reningssedel. -hdistaja an *s.* rengörare. -hdistun na *v.* bli ren, rengöras.

-hdistaan uta o. rengöra fig. -htu-
nainen isen a. något ren, snygg,
nätt, renlig.

Puhde hteen s. otta, stymning, tiden
för arbete wid eldsåls, aamupuhde,
iltapuhde morgons, aftenstund wid elds-
ljus. -hteinen isen a. ht. puhde.

Puhti hdiin s. fart, kraft, wälsfänd (pohti),
förfärd, inre obestämd afkomma. -inen
isen l. -ikas kkaan a. förfärd.

Puhun ua o. bläsa, tala, puhua valkiata
bläsa upp eld, puhua suunsa puhtaaksi
tala rent ut. -uri in s. bläsfart, stark
wind. -huja an s. bläsfart, talare. -hu-
vainen isen a. bläsfande, talande. -he
een s. bläs, tal, mundtlig process, pu-
hemies talman, puheen parsi talefätt.
-heinen isen a. talande, talig. -heel-
linen isen a. som talar, talande. -hu-
matoin ttoman a. icke talande, tigan-
de. -helen l. -heskelen l. hekselen l.
-huskelen lla o. prata, spräsa, tala
fortfarande. -helias aan a. spräffsam,
wältalig. -heliaisuus uuden s. spräfs-
samhet, wältalighet. -heliaasti ado.
spräffsam, wältaligt. -hutan ttaa l.
-huttelen tella o. ha att tala, tilla-
tala, sampräsa, samtala (puh, puhka,
puhki).

Puid puit. . . .

Puikkaan kata l. -hkuun kuta o. gräsa.

Puikkia an a. qwid, egentär.

Puikeli in = puikia, -kellan ltaa, -ken-
nan ttaa, -keltelen llella, -kentelen
nnella = puikin, puikutan.

Puikia an a. tappformig, långsam af-
smalnande. -kkari in s. tapp, nästic-
sa. -kko kon l. -kku kun s. tapp,
plugg, pigg, jäapuiikko iärrigg, kari-
puikko nyistpinne, sukkapuikko = suk-
kavarra strumpstida. -hkonen sen dim.
olla puikkosilla lesa stickef. -kin kkaa
l. -kutan ttaa o. stida fortfarande,
hastigt stida, slinka, puikkii piiloon
stider sig undan, p. tiehensä slinker bort
sin wäg. -kahdan htaa o. hastigt stida,
slinka undan. -kaddus uksen s. hastigt
undanstidande, bortslinkning. -kabtelen
hdella o. slinka fortfarande. -kahutan
ttaa o. slinka hastigt, ha att slinka.

Puulu un = puuha.

Puime een s. tufwa.

Puin ida o. slä, trösta, p. nyrkkia pöy-
taan slä nästwen i borbet, pui silmiänsä
blinka, slippa med ögonen. -ima an s.
tröstning, puimakone tröstmaskin. -into
nnon l. -inti nnin s. tröstning. -itan
ttaa o. läta slä l. trösta.

Puinen se puu.

Puippu pun s. hyckling, fogelunge. -pe-
roinen isen a. pipande, s. pipare.
-peroitseen ta o. pipa. -pottelen tella
o. pipa, slinka undan (puikutan se
puikia).

Puiskahdan htaa, puiskahdus uksen =
puikahdan, puikahdus se puikia.

Puisma an = kuisma.

Puistan (sdr. af pudistan) aa l. -telen
lla o. stafa, störa, begära. -tus uk-
sen s. stafning, fordran. -tatan l. -tu-
tan ttaa o. förorsaka stafning. -tut-
taja an s. stafart, ep. för konwulsi-
ou. -tutus uksen s. stafning, kon-
wulsion.

Puisto, puistikko se puu.

Puidin tia (= pujoon) o. genomträda,
smygga igenom, puiten smygande. -itukka
kan s. plugg, pinne, poikapuitukka
snypfel till göse.

Puitan ttaa o. stafa (puistan), smygga sig
bort (pujotan), sätta träd, hoppa från
träd till träd (puu).

Puite se puu.

Puittaaan tata o. smygga sig undan.

Pujantelen nnella o. blinka (puin).

Pujea an a. owa. -jo on a. långsam
affmalnande, spetfig, hufande, gräbo (*ar-
temisia vulgaris*), pujoparta pipstagg.
-joinen isen a. full med gräbo, gjord
af gräbo, långspetfig. -jaan jata l.
-joon jota o. genomstida, träda igenom,
smygga sig, slinka fram. -jaun uta o.
träda sig igenom, hastigt smygga, slinka
fram. -jotan ttaa l. -jottelen tella o.
genomträda, smygga igenom. -jotus uk-
sen s. genomträdning, smygning. -jot-
taudun utua o. smygga sig fram, ar-
beta sig igenom, slinga sig igenom.
-jautan ttaa o. läta arbete sig igenom,
stafa fram. -jahdan htaa o. hastigt
träda igenom, smygga, slinka, slinka
fram. -jahdus sdr. -jaus uksen s.

hastigt genomtråbande, smygning, stinkning. -jahtelen lidella s. slingra sig igenom (puikia, pukea).

Puka an s. sadelfnapp, pucel, bulnad. Pukahdan htaa s. röra sig hastigt, svänga sig.

Pukale een l. -li in s. ore med frumböjdt hufvud.

Pukama an s. böld (puka), tallstrunt.

Pukara an s. långsluttande wattenfall.

Pukari in l. -are reen a. emwä, styfsfunt. -rainen l. -rinen isen a. emwä, motstråfwig. -roitsen ta s. emwä.

Puen ukea s. påtråda, påflåda. -uin ukimen l. -ukema an l. -uku uwan l. -ukuin ukumen l. -ue ukeon s. drägt, kläduad, pukeon parsi flådesmode. -ukia an s. påflåbare. -ukine een s. beklädning, bekläduad. -ueskelen lla s. påflåda småningom. -uetan ttaa s. genomtråda, städa igenom, påflåda, -uetus ukxen s. genomträdning, påflädning. -uettelen tella s. genomtråda fortfarande. -keun uta s. påflåda sig. -kellan ttaa s. tråda, slingra igenom.

Pukina an = uutta.

Pukka kan s. stöt, knuff, böjning, trotts, pock, käyda pukalleen gå till fänges, olla pukallaan ligga. -kkaan kata l. -kkaelen adr. -kkailen lla s. stöta, stufsa, böja, buga, pocka. -kkaus ukxen s. stötning, stufning, pock, bugning. -katan ttaa s. låta stöta.

Pukkari in s. trädnydel till träblås.

Pukki kin s. bock. -inen isen Jim. liten bock, a. rif på bockar. -ila an s. bockars wistelseort. -kin kkia s. stöta, stänga (pukka).

Puksahdan htaa s. nedfalla hastigt, dimpa ned. -hus ukxen s. dimpning. -hutan ttaa s. nedstörta, qwätta.

Puku, pukuin se puke.

Pukuri in = pukari.

Pukuloin ida s. stöta emot (pukkaan).

Pula an s. hål i isen, nöd, fara. -ajan l. -aan ata l. -lisen ata s. porla, plassa, byta. -lina an s. plaff, porl. -lake kkeon s. djup wattengöl uti färmarf. -ahdan htaa s. falla i waf,

plumsa ned, byta hastigt. -ahdas adr. -aus ukxen s. plumsning, hastig byfning, plaff. -ari in s. byfare. -akka kan s. waf, nöd. -li in s. porl. plaff. -likki kin s. plaffare, byfare. -lakoiisen l. -likoitsen ta l. -likoitaa ttaa s. plaffa.

Pulikka kan s. mystpinne, trädylugg, fask. Puljahdan htaa s. flinta, dimpa.

Pulju un l. -ukas kkaan a. stormagij, forpulent.

Pulka kan s. renflåde att åka uti, plugg, pulö. -kkaan kata s. pulsa. -ari in s. pulfare. -kin kkia s. förse med pluggar l. pinnar. -kitsen ta s. plugg, fila, genom sammanpressning fastreca.

Pulkko kon s. plugg. -kotin ttimen s. vinne.

Pulkhuri in = pulikka.

Pullahdan htaa s. slå hastigt blåsa, uppbyta som en blåsa.

Pullakka kan a. stinn, uppblåst, trind.

Pullero on s. boll. -rias aan s. fupig, fouwer. -rtelen rrella s. blåsa upp munnen, bete sig högfärdigt, wara genstråfwig, knota. -rehdan htaa s. tumla om, triffa.

Pulli in s. rundt färl, tumlare, flaska, stinnhet, uppblåsthet, silmat ovat pulillansa ögonen äro utstående som stöt. -istan aa s. göra rund och uppblåst, utfrånna, pösa upp. -istus ukxen s. uppblåsning, swällning. -istun aa s. bli uppblåst, uppdrifwas, bli ris, fullig, bogua. -ikka kan s. större rundt färl, anfare. -ikoitsen ta l. -itan ttaa l. -ittelen tella s. tala med uppblåsta finder, tala högratswande, mumla, puttra, fäbbila.

Pulliainen isen s. en aggecart.

Pullo on s. rundt färl, flaska, blåsa på watten, notflöte af flarn, propp, flarn, pullonaama uppblåst anfigte. -olas kkaan s. fupig. -oinen isen a. af tallbarf, försedd med flöten. -on os l. l. -oon ota s. tillryppa. -otan ttaa s. låta forka, flarna, proppa, förse med flöten. -otus ukxen s. forfning, förseende med flöten. -otun ttaa s. bli öfwerdragen med barf, flarnas.

Pullus ukxen s. fölp.

Pulma an s. owäsende, tillfälligt äkomma, hinder. -ahinen isen *dim.* = pulma. -aan ata v. bullra, stöja. -astan aa l. -astelen lla = pulmaan.

Pulino on l. -onen sen = pulmu, pulmunen snösparf.

Pulmu un s. nedgräfsda rotfrukter till förvaring under wintern, snösparf (*emborisa nivialis*). -unen sen l. -ukainen isen *dim.* liten snösparf, punapulmunen bomherre (*pyrrhula vulgaris*).

Pulpukka kan s. näckros (ulpukka), maan pulpukka bollerblomster (*trollius europaeus*).

Palpun ppuu l. -putan ttaa v. ljuba pul, såsom då något rinner ur en butelj, porla, flunsa. -putus uksen s. porling.

Pulsakka kan s. runtblagd, spällig.

Pulsa kan l. -kas aan l. -ki in l. -kia an s. hög till värten, anseelig, prydlig, stolt. -keus uden s. prydlighet, stoltshet. -kasti l. -kiasti *adv.* prydligt, ståtligt. -kastun ua v. förskönas, bli prydlig.

Pulsukka kan s. fetlagd och slamsig, s. trulsa.

Pulvana an s. perusstod, möppestod.

Punaan ata v. dunsta på, slå med doft ljud.

Pumppa pun s. pump, fröhus på farbörre. -ppuun puta v. pumpa, pumfa. -uja an s. pumpare. -putan ttaa v. låta pumpa, röra upp och ned på watten, puttra.

Pumpula an s. liten blåsa, blåddra.

Pumpuli in s. bomull. -inen isen s. af bomull.

Puna an s. rodnad, rödfärg, rödt, punakivi rödfrita, punamaa l. -multa rödmysla, punamaali rödfärg, punatauti rödfot, punaverinen röblett, blond, punajuoksu gyllendäber, punahanta l. -takkinen rödfjert (*lusciola phoenixurus*), punarinta gråsfika (hane), punapää gråsfika (hona) (*fringilla linaria*), punapulmunen l. -tulkuu bomherre (*pyrrhula vulgaris*), punalatva hämpört (*expatorium cannabinum*), punajuuri l. -kukka blodrot (*tormentilla erecta*), punajuurikka rödbeta, punalaukka rödblaf, puna-apila rödwäpling,

punakettu brandräf. -ni in l. -no on l. -ne een s. rödfärg. -nonen sen *dim.* rödfärg. -nainen isen s. röd, tulipunainen eldröd. -nakka kan s. röblett, rödbruffig. -nahka an l. -nahko on s. rödbattig. -nava an s. start röd, rodnande. -alainen isen s. återros (*agrostemma githago*). -nikki kin s. röd fo, p. sieni ett slags ätlig swamp. -naan ata l. -nastan aa l. -nistan aa v. göra röd, rödmåla, rödfärga. -nastus uksen l. -nistus uksen s. rödfärgning, rödnande. -nastun ua l. -nistun ua v. bli röd, robna. -notan ttaa v. robna. -notus uksen s. rodnande. -nahdan htaa v. hastigt robna, antaga hastig, flyktig rodnad. -nahdus uksen s. hastig rodnad. -nastutan ttaa v. göra röd, förorsaka rodnad. -nehdun htua v. bli röd, robna. -netan ttaa v. bli röd. -nehdin htia v. fortsarande synas röd, stifta rödt. -nerran ttaa l. -nertelen rrella l. -neroitsen ta v. stifta rödt. -nerrun rtua v. bli rödtstiftande, bli rödbattig. -nulainen isen s. återros (*agrostemma githago*) (puno).

Pungastan aa v. mödosamt ästadkomma.

Punkalaidun itumen s. Pungalaitto.

Punkki kin s. trädlus = punkkitai.

Punnaan ata v. böfa, försöka med all makt.

Punnikka kan s. lod, fula i thermometer (punta).

Puno on s. rep, snodd, något snobt. -on

oa v. suo, wrida, twinna med fingrar.

-os oksen s. snodd, wridet tillstånd.

-ne een s. snodd, snobt, böjt tillstånd,

snobrbete. -noja an s. twinnare. -nonta

nnan s. twinning, wridning, snodd.

-nonnainen isen s. snöre. -noilen lla

v. sno småningom. -netan ttaa v.

wrida, suo, träda igenom (ett snöre).

-netus uksen s. genomtråning (pue-

tan, pustus). -netin timen s. det som

genomtrådes, snöre, band (till flo).

-nallan ttaa v. wrida, wända om. -nal-

lus uksen s. wridet rep, wriden,

strogig ställning (puna).

Punta nnan s. tyngd, pund. -ainen isen

s. tung, pundig. -ari in s. besman

puntaripää ängfasse (*alopecurus pra-*

sensis), puntarikalu hwad som wäges

med besman. -nnitsen ta v. wåga, uppståga. -nnitus uksen s. wågning. -nnitsia an s. wågore. -nnittelen tella v. småningom wåga, öfwerståga. -ntias aan s. wigtig, forpulent. -nnus uksen s. wigt, tynghd, börda. -nnitutan ttaa v. låta wåga.

Puntti tin s. bult, byrhållt.

Puntuin uida v. gråla, fara emot.

Puo on s. ars, stuf, rumpa, föbflodelarna, makiapuo lådermun. -otto ton s. snål (perso).

Puobaan ata v. ståfa. -ari in l. -aaja an s. ståfare (puuhaan).

Puohtaja an s. glada (*milous regalis*).

Puohde hteen s. bøjning.

Puohdan htaa m. fl. = pohdan o. f. w.

Puola an s. Polen. -alainen isen s. Polack.

Puola an l. -lain amen l. -lanan sen l. -lakka kan s. lingon, sian puola nijolen, hepopuola smörbår, swinbår (*cornus suecica*).

Puoli len s. hållt, half, midt, sba, parti, puolitoista halfannan, puoli kolmatta två och en half, päivä on puolella dagen är wid hållften, middag, puolipäivä middag, puoliyö midnatt, puolikuntainen, puolieräinen halfgången, halfgjord, -eräisyyt l. -kuntaisuus halfhet, halfgångenhet, puolikkainen omogen till sin ålder, wid halfwa åltern, puolivali midtemellan, puolitiessä halfwåge, tiepuoli sban af wågen, äitipuoli styf-mor, velipuoli halfbror, mielipuoli wanstunnig, puolihankainen tuuli sba: wind, puolipurje flyfware, miespuoli l. miehenpuoli manligt kön, vaimo-puoli qwinligt kön, käsipuoli enhåndt, leivän puoli brödbelen af sban, tästä puolen härefter, kotopuolella i hemstrakten, lähti kotopuoleen begaf sig åt hemtrakten, kahden puolin på båda sidor, molemmia puolin å båda sidor, idän puolella från ostanten, puoleltani ifrån min sida, puolestani å mina wågnar, raumiin puolesta i anseende till fröppen, pitää vaimon puolta wara på hustruns sida, pitää puolensa stå på sig, puolta pitämätöin owelldig, antaa puolta gifwa medhåll, puolen pito

medhåll. -inen isen dim. liten hållt, midt, middag, olla puolisehka spisa middag. -istelen lla v. spisa middag. -linen isen l. -leinen isen s. till hållt l. sba l. midt hörande, pahan puolinen mera dålig, hörande till dåliga sban, idän puolinen åt östliga sban belågen. -iainen isen s. till sba hörande, pohjan puolainen åt nordens belågen. -imainen isen s. halfgjord, åt sban belågen. -immainen isen s. mest åt sban belågen. -limmiten l. -limmittain adv. hållt om hållt, till halfs. -inainen isen s. half, halfgjord, halffärdig. -inaisuus uuden s. halffärdighet, ofullgångenhet. -inaisesti adv. till hållften, halfwåge, halfgjordt. -letoin ttoman l. -letoinen isen s. utan hållt, utan mafe, utan medhåll, tygellös. -lettomuus uuden s. hjälplöshet, försvarslöshet, tygellöshet. -lettomasti adv. tygellöst, oförsvarligt. -itan ttaa l. -ittelen tella v. dela i halfwor, puolittain l. puolittaisin l. puolitellessen till hållften. -lennan ntaa v. borttaga hållften, få öfwerhand. -lenen leta v. förminskas (eg. till hållften). -ikka kan l. -iska an l. -ikas kkaan s. hållt, halfwa, sian puolikas swin sba. -isko on s. hållt, vagina. -ikkon s. hållt, halfstunna. -ikkoinen isen s. till hållften l. halfstunna hörande, halfstunne, puolikkaisin halfstunnuswis. -ikoitan ttaa l. -ikoitsen ita v. halfs wera, dela i halfstunnor, puolikkottain halfstunnuswis. -iso on l. -isa an s. mafe, gemål. -lalainen isen s. partiman. -llan ltaa v. gynna, bistå. -ltaja an s. biträdande sångaren wid runosång. -llun ltua v. blifwa halfwerad, ituber las. -lut uen s. hållt, parti. -lus uksen s. förwar, ersättning, puolamies adwofat, medhållare. -lustan aa v. förwara, wårja, ersätta. -lustus uksen s. förwar. -lustaja an s. förwarare. -lustelen lla v. småningom förwara, hålla med.

Puolukka kan l. -ainen isen = puola, koiran puolukka = juovukka.

Puuskari in s. qwadstjware. -kin ia l. -karroisen ta l. -karoin ida v. qwadstjwa.

Puosta an s. hög åstrand, till stranden
l. isstanten drifven isförja.

Puoti din s. bod.

Pupisen sta s. mumla. -ina an s.
mummel.

Pupa un s. harunge, hare. -ulan ttaa s.
smatta, låta som haren. -uttaja an s.
op. för haren.

Pura an l. -as aan l. -asin imen s.
huggbort, huggjern, stor syl. -aan
ata l. -astan aa s. borta. -asja an l.
-astaja an s. bortare. -aus uksen l.
-astus uksen s. bortning. -asen sta
s. borta hastigt (puren, puraan).

Puraan l. -rajan rata l. -risen sta s.
porla, fräsa, prusta, frusa. -re een s.
blåddra. -rina an s. porl, fräning,
stubbning. -rahdan htaa s. hastigt porla,
frusa till, purahiti itkuun utbrast i gråt.
-ristan aa s. ha att porla, förorsaka
fräning, preša, trycka, slämma, fra-
ma. -ristus uksen s. hopprefning,
framning, tryckning. -ristun ua s. bli
hopprefad (pura, puren).

Purakka kan l. -kas kkaan l. -kko kon
s. trådsaffa ofta med dubbelt botten,
förg af näfver.

Puran rkaa = purkaan.

Puren rra s. bita, snipa, snöpa renar,
vatsaa puree det sniper i magen. -eina
an s. bett, pirun purema ängsvädd
(*scabiosa succisa*). -ria an s. bitare,
tuggare. -re een s. bett, snipning.
-rin imen s. tand, betar. -ru un s.
tugga, tuggbus, snipning, saban pura
fåglpån. -eskelen lla l. -ekselen lla
l. -entelen anella s. bita fortfarande,
tugga smått. -ekein ia s. bitas, tuga.
-eksentelen anella s. vilja bitas.
-eun uta s. bita sig (t. ex. fast), förs
härdas. -ehdin hta l. -ehtelen hdella
s. tugga på, hålla länge uppå. -etan
ttaa s. låta bita, tugga åt någon, beta.
-ettoja an s. tuggare, betare. -etus
uksen s. tuggning, betning. -ettelen
tella s. tugga småningom, beta. -rto
rron s. bete, yhteen purtoon i ett bete,
pitää purtoa hvila för att beta. -ri-
mus uksen s. som gerna bites. -rai-
sen sta s. bita hastigt, hugga i med
tänderna (pura).

Purbastan aa l. -telen lla s. heta.

Purhotan ttaa s. yfwas.

Purhuun huta = pursun

Puri in = purila.

Purikas kkaan s. den största reftva i
ett reftland (som toges för att smata
på, puren).

Purila an l. -lo on l. -las aan s.
handbåt.

Purina, -isen, -istan -istun, -istus se
puraan.

Purje een s. segel, purjelaita segelleb,
peräp. aftersegel, -pieli mast, -raaka
rå, -piotta mastbånt, -tuuli förlig
wind, medwind. -einen l. -ehinen isen
s. försedd med segel. -ehdin hta s.
segla. -ehdun htua s. anlända med
segel. -ehdus uksen s. segling, seg-
glats. -ehtia an s. seglare. -eetoin tto-
man s. utan segel. -eettomus uuden
s. segelbrist.

Purjen rkaa l. purjin rkia = purka an.

Purju un s. gräslöt (*allium scoenopraum*)
= purjulaukka.

Purkaan rata s. lösa, utlästa, aflösa,
tömma, häfva, nedtaga, nedrifva, ådra,
upphäfva. -rkaus uksen s. lösnung,
aflösning, tömning. -rkaja an s. löss-
fare, aflösare m. m. -rkajainen isen
s. pl. -set ersättning wid köps häfs-
wande. -rku run s. affsning, nedtag-
ning, tömning. -kis kkiin s. tömb,
tom, ren. -rkaun uta l. -rkaannun
ntua s. aflösa, uttömma. -rkaelen
lla s. uttömma småningom. -rkautan
ttaa s. låta häfva l. upphäfva.

Purkilo on = purtilo se pursi.

Purku run s. yrwäder = purkuilma l.
-sää. -rkuva an s. yrwäder, snöyra.
-ruo rkua l. -rkuun ruta s. yra som
snö (purkaan).

Purilakka kan s. inhysing, wräffling.

Purma un s. ett slags släde, snösparf
(pulmu). -unen sen dim. liten släde,
liten snösparf. -ustan aa s. glupa i sig.

Purno on l. -nu un l. -nonen sen s.
lär, trattformig inhägnad för orrfångst,
höfande wattenfisk marf. -nuun uta s.
pösa l. fräsa upp.

Puro on s. bäck, bäld. -onen sen dim.
liten bäck, reftla.

Puros oxen = purras.
 Purppoon pota v. swälla till.
 Purra an = pursi.
 Purras aan s. ispygg, on jääpurraissa är full med ispyggar. -rrikas kkaan s. ispygg, haukip. liten gädda, gädd-snått. -rro on s. tagg. spets, airon purrot århandtag.
 Purru un s. långsamt åtande människa (puren).
 Purseennun ntua v. swälla till, slå sig.
 Pursi se purte.
 Pursin ia = pursun.
 Purskun ua l. -kan aa v. frusa, spruta ut, frusta, supta högt. -kahdaa htaa v. hastigt frusta, spruta ut. -kahdus adr. -kaus ukxen s. utfrustning, hastig utsprutning. -kutan ttaa v. låta spruta, utgållande spruta.
 Pursos oxen = purtilo.
 Pursto on = pyrstö.
 Pursu un s. getpor, sqwatram (*ledum palustre*) = suopursu, pursumarja trädbär (*empetrum nigrum*), pursurahka porö (*myrica gale*).
 Pursu un = pursos.
 Pursun ua l. -suun suta v. frusta, spruta, brypa, wattenlägga, stöta linnekläder i tvätten. -utan ttaa v. låta frusta, ha att brypa, supta, låta wattenlägga. -utus ukxen s. suptning, wattenläggnng.
 Pursi rren s. fartyg, farkost. -rtio on l. -rtilo on s. efflod, hö, tråg.
 Purtsa an s. stryktadt tillstånd, purtsaturpa rhykad nos.
 Purta rrun s. ren (fastrebad genom tuggning, puren).
 Purvu un, purvunen usen = pulmu, pulmunen.
 Pusa an s. påse, pung. -akka kan s. bälte.
 Pusajan l. -saan ata v. arbeta, med ansträngning.
 Puserran rtua v. trycka, pressa, pusertaa kasiänsä wiber sina händer. -rrus ukxen s. tryckning, pressning. -rros oxsen s. uttryktadt l. utframadt ting. -rtaja an s. framare, pressare. -ro on s. bylte, arbetsrod. -sertelen rrella v. småningom pressa, frama. -rrun

rtua v. bli pressad, framas.
 Puska an s. windpust, wäderil, det första och starkaste ölet af en bryggd. -kun ua v. puffa (puuska).
 Pusken ea s. stänga, piska håll i bröd. -ko on s. stängning, picning. -ku on s. stängning, noidan pusket trollsten, trollskott. -kia an s. stängare. -kuri in s. stängare, brödpiska. -kai-nen isen s. geting. -kin imen s. horn, brödpiska. -kelen lla l. -keskelen lla v. stänga smått, stängas. -kaseh sta v. stänga till, slå till med hornen. -etan ttaa v. ha att stänga, reta horns bostav. -kin ia v. stänga fortfarande.
 Puso on s. större näfwerflaska.
 Pussahdan htaa v. pösa till hastigt, slårpa andan med doft ljud. -htelen hdella v. ofta pösa upp, puffa till doft.
 Pussakka kan s. gördel (pussa).
 Pussi in s. påse, qwarntrott. -ssukka kan s. liten påse, ridbyl. -ssus ukxen s. uppöst tillstånd, stinnhet, råsaftighet, posket ovat pussuksissa finderna äro pöfiga, urblåsta. -ssaan ata s. infatta qwarntrott.
 Pusu un s. legel, en art hund. -utan ttaa v. hetta en hund, säga bug, bus.
 Pudas utaan s. flodgren som åter förenar sig med hufwudfloden, bugt i en flod, flodfälla, trångt och stridare ställe i en flod.
 Putero on s. stöfware, sölare. -rehdan htaa v. stöfa, söla.
 Puti din a. bugtig, buglig, s. risare, spögubbe, putipuhdas alldeles ren. -ils an s. risarehem.
 Putikko kon s. wattenjuft ställe.
 Putina an s. aflång på botten stående trädfassa, fort och tjock människa.
 Putisen sta v. nedfälla praflande, praf-la. -stan aa v. ha att prafsa, warfa.
 Putkama an s. spifböld (putki).
 Putki ken s. rör, ihålig stängel, stiba, faliber, ohra on putkella fornaret är inom stängeln, umpiputkessa gömb i stängeln, bukan p. wilbperfilja (*orthocynapium*), ihmisen p. återröf (*sumecia officinalis*), karhun p. l. emäputki stegöpipa (*angelica sylvestris*), koiran p. hundfummin (*cherophyllum sylvestre*),

maito p. = maitoheinä, paha p. *stafra* (*oenanthe fistulosa*), myrkkyp. l. syötänp. l. villip. odört (*cicuta virosa*), puiken polttama spibölb.

Putki in l. -ia an a. *stynbsam* i sin rörelse. -ia ia o. fara *stynbsamt*. -kaas kata o. röra med kraft och *stynbsamhet*. -kaelen lla o. *stjuta* fram, *stafa*. -kahdan htaa o. *hastigt* *stjuta* fram, *syritta* till, putkahtava siemen frö som *stjuter* upp, grobart frö. -kahdus *edr*. -kaus ukxen s. *hastigt* *framstjutan*de, *plössl*g fart. -kahtelen hdella o. *stjuta* *hastigt* fram en efter annan. -kaun uta o. *stjuta* fram, *framträda* *plössl*g. -kautan ttaa o. *läta* *framstjuta*, *länga* fram, *stjuta* upp *hastigt*. -ku un s. fart, rak *sträckning*, aika putkua med *bugtig* fart, putkunansa raft fram, nousee putkullensa refer sig i rak *fällning*.

Putoon udota o. falla, nedfalla. -tous ukxen s. fall, wattenfall. -toovainen isen a. fallande, som lätt faller. -toovaisuus uuden s. lätt fallande egen *skap*. -toomatoin ttoman a. icke fallande. -toelen *edr*. -toilen lla l. -telen della o. falla *småningom*, falla en efter annan. -dotan ttaa o. falla. -dotus ukxen s. *fällning*, fall. -doken l. -dote tteen s. fall, wattenfall, grov l. *genombrott* på *winterwäg*. -dotteinen isen a. full med fall, grovig. -dottaja an s. *fällare*. -dottelen tella v. falla *småningom*, falla *fortfarande*, icke bära (om wäg som bryter igenom).

Putra an s. ett slags bollspel.

Putro on = puuro.

Putta tan s. *hinder*. -tan ttaa o. *fastna*, *stagna*. -ttelen tella o. *fastna* på och på. -tatan ttaa o. *läta* *fastna*.

Putti ün = pukki.

Putu dun s. *affall*, *sovor*, *orenlighet*. -ukka kan s. *strunt*, *slarwa*. -uinen isen a. full med *sovor* l. *orenlighet*. -dun tua o. bli *trafig*, *förarmas*.

Puu uun s. *träd*, *puun* *parta* *trädbas*, *puutarba* *trädgård*, *puun* *suoni* l. *syv* *trädfiber*, *puurastas* *björktrast* (*turdus pilaris*), *puuseppä* *snickare*, *puuvilla*

bomull, *istua* -*puulle* *sitta* ned (på *trädbänk*), *hevonen* on *puissa* *hästen* är *förespannd*, ei *puusta* *pitkaan* icke ur *släkten*, *puusakki* *sp.* för *predikstol*. -uuhut uen l. -uuhunen sen *däm*. *lis* tet *träd*. -uisto l. -uibisto on l. -uislikko kon s. *park*, *alle*. -uinen isen a. af *träd*, *trädstark*, *post*. *sä*. -puisuus uuden s. *trädaftighet*, *trädsöwerflöd*, *plump*het. -uiseva an a. *trädbewuxen*, *trädstark*, *slump*igt *gjord*. -uutava an l. -uulas aan a. *trädstark*, *plump*. -uite tteen s. *brunn*sista, *pl*. *puitteet* *fällningar*. -uukko kon s. *täljknif*. -uukkonen sen *däm*. *täljknif*, *dolt*, *olla* *puukkosilla* *wara* i *slagsmål* med *knif*. -uutikka kan s. *trädblock*. -uunnun ntua l. -uudun uutua v. *förtråas*, bli *trädaftig*, *domua*. -uuntumus l. -uuntumus ukxen s. *trädblifning*, *domning*. -uunnutan ttaa v. *läta* *förtråas*, ha att *demna*. -uunnutus ukxen s. *brin*gande att *förtråas* l. *domna*. -uutoin ttoman a. *trädlös*, utan *träd*. -uutto muus uuden s. *trädbrist*.

Puuha an s. *bestyr*, *sjäs*, *sjäff*. -aan ata o. *bemöda* sig, *ifrigt* *arbata*, *sjäffa*. -aus ukxen s. *mödosamt* *arbetande*, *bestyr*samhet. -aalen *edr*. -ailen lla o. *bestyra*, *fortfarande* *bemöda* sig. -hon oa o. *groft* *bemöda* sig, *bestyra* *raft*.

Puuhakas kkaan = puukhia.

Puuhka an s. *bräm*, *luden* *pelstrage* l. *ärm*uppslag.

Puukhia an s. *yfwig*, *pöng*, *stolt*. -keus uden s. *yfwighet*. -asti *edr*. *yfwigt*, *stolt*.

Puuhoon hola l. -hotan ttaa = *puhotan*.

Puuhuva an a. *fistande* l. *stötande* i någon *färg*, *egande* *färg* af.

Puujan jata o. *stöfa*, *wara* *bestyr*sam. -jaus ukxen s. *stöt*, *bemödande*, -jaelen *edr*. -jailen l. -jelen lla o. *bestyra* *fortfarande*, *sträfwä*. -jelo on s. *efterhäng*et *letande*.

Puukka kan a. *ranfig*.

Puulea an l. -leva an a. *fyllig*, *trind*. -leus uden l. -levuus uuden s. *fyllighet*, *trindhet*.

Puumerkki kin s. *bomärke*.

Puumuli in, -inen isen = pumpuli, pumpulinen.

Puunöljy yn s. bomolja.

Puunnuu, puunnumus, puunnumus se puu.

Puurakka kan s. fuchsfärgad häft.

Puurakoitsen ta v. rinna med forl, löpa med forlande ljud.

Puurlaukka kan = purju.

Puuro on s. gröt. -oinen isen a. grötig. -os oksen s. gröttillbehör, grötmjöl.

Puurran rtaa l. -rtelen rrella v. göra infärning, gräfwa fätor, reffla, genomföta, stöfa.

Puura an l. -ru on = puurakka.

Pauska an s. vindstöt, wäderil, attack, flinnyrknad på rona, taulen pauska wäderil, pauskatauli wind med ilar, vihan pauska anfall af wrede, kuoleman p. dödsattack, noidan pauskat trollskott, häftiga flinndoms afkommor, kädet pauskassa händerna böjda i fädan, pauskan reika öppning bakom gummor's fjortel. -anen sen dim. liten il, attack. -ki in l. -ku an = pauska. -inen isen l. -kuinen isen a. häftig men afbruten, p. tauti flinndom med häftiga anfall. -aan ata v. blåsa l. anfalla häftigt med afbrott, utkasta l. uppfasta med afbrott (ff. en pump). -kun ua v. fortfarande blåsa med ilar, puffa, snysa då och då, pauskaa vihaas, träser af wrede. -ahdan htaa v. plötsligt blåsa l. snysa, plumsa. -ahdas adr. -abus l. -aus uksen s. plötslig il, windkast, häftigt fall, sanan pauskaus infall, quidhet. -attain l. -attaisin adr. fästals.

Pausniekka kan v. eufas man.

Puusti in s. vindstöt, häftigt slag, knuff.

Puutiainen isen s. trädlus (puu, punkki).

Puutan ttaa v. häfta, häfta, fastna. -tto ton s. häfte, häftning, fastnande, puutovene bät hwarmed noten lösgöres ifrån bottnet, verkon puutto hinder (träd, sten m. m.) hwari nätet fastnar i botten. -tloinen isen a. full med dyslita hinder. -tokas kkaan s. fänge. -ttomus uksen s. häftning, widhäftning. -te teen l. -tos oksen s. häftning, fastnande, hinder, verkko on puutteesa

l. puutoksessa nätet har fastnat, pursi ei pääse puutoksesta bätten slipper ej lös ifrån sitt fastnade tillstånd. -teellinen isen a. häftad, fästad, full med hinder. -ttelen tella v. häfta, häfta småningom, fastna då och då. -tua ttaa v. häfta wid, fastna, fatta uti, taga i med, smitta, förtråas, domna, pursi puuttua bätten fastnar, puuttuu asiaan tar i saken, puuttuu työhön börjar arbetet, ei puuta siihen besfattare sig ej dermed, räcker icke dit, puuttunut ruoho förtråadt, förtråadt gräs, käsi puuttuu handen domnar. -tunnainen isen a. som fäster sig, s. smitta. -tus uksen s. förtråadt, domnad tillstånd, käteni on puutuksissa min hand är domnad. -ttunainen isen a. förtråad, förhårdnad. -tatan ttaa v. låta häfta l. häfta. -tattelen tella v. låta fortfarande l. småningom häfta. -tutan ttaa v. låta förtråas, ha att domna (puu, följ. puutun).

Puutan ttaa v. fattas, brista, minulla puuttuu mig fattas. -te teen l. -tto ton l. -tos oksen l. -ttumus uksen s. brist, kuoli sukupuuttoon dog så att dermed hela släktet utdog. -tollinen l. -tteinen isen a. bristfällig. -tollisuus uuden s. bristfällighet. -tollisesti adr. bristfälligt. -ttuva an l. -ttuvainen isen a. bristande, otillräddig, medellös. -ttuavaisuus uuden s. medellöshet. -ttumatoin ttoman a. icke bristande, tillräddig, oafbruten, fortfarande. -ttumattomuus uuden s. tillräddighet, oafbrutenhet. -ttumattomasti adr. oafbrutet, tillräddigt. -ttuilen lla l. -ttelen tella v. vilja fattas l. brista. -tutan ttaa v. förorsaka brist, låta fattas.

Pyhin l. -hjin hkie l. -hkaan häta v. aforta, utstryka. -hkimsy yksen s. utstrykning, afortning. -he hkeen s. afortning, tor/buf, handbuf. -hjin l. -bin hkimen s. torfverfkyg, tor/buf, handbuf. -hkinta l. -hinta nnan s. afortning. -hkeilen lla l. -hkielen lla l. -hkäilen lla v. aforta småningom. -hkäsen stä v. aforta häftigt, med ens, pyhkäsi ohitseni snuddade förbi

mig. -hkasin imen s. torttrasa, disttrasa.
Pyhtaa aan s. Pyhtis socken.

Pyha an s. affdängd, särskild, helig, s. helg, fastedag, Pyhäristi Moshla socken.
-hyys yyden s. helighet. -asti ado. affstängdt, särskildt, heligt. -ainen isen s. helig, till helg hörande. -atoin ttöman s. profan, icke helig, utan helg. -hyytöin ttöman s. ohelig, utan helighet. -hyyttömyys yyden s. ohelighet. -hyyttömästi ado. oheligt. -haan häta l. -hin ia l. -hennän ntää s. göra helig, inviga. -honen hetä s. bli helig. -hitan ttää s. affstänga, fridlysa, förbehålla sig, helga, fira, fasta, pyhittää vainion instänga ett gårde, pyhitti minulta ohria förbehöll sig forn af mig, pyhittää lepopaivan helga hviledagen. -hitsen tä s. inviga. -hitys yksen s. affstängning, fridlysnung, helgande, invignung, bigt, skriftermål. -äilen llä s. drifwa omfring på helgdag. -akka kan l. -akko kön s. heligt ting.

Py'in ykia s. stära, göra instärningar, bleda, sprida. -ykima an s. stära, spricka (på läpvar, händer). -ykia an l. -yka yän l. -kale een l. -kala an s. stära, trappsteg (inhuggna i en fied), grab, afdelning emellan två stäror, paragraf, rand på köhorn, pykaläpua särskildt, pykaläsarvi ep. för lo som kalfswat l. för ogift qwinna som fått barn. -ykine een s. instärning. -ykalainen isen s. som har stäror, ränder, kalfswad, stärad, bledad. -ykalikko kön l. -ykalisto on s. bledstog, här och der affkalad stog. -ykkallän ttää l. -ykalloitsen tä s. stära, stära stäror, bleda, tedna. -ykallys yksen s. stärning, bledsning, stärräfning, antedning. -yko y'on s. sprida. -y'an ykaa s. sprida sönder.

Py'yn pykyä s. stjuta efter, lyfta upp oundertill.

Py'jyn yä l. -jyyn jyta = pylvin.

Pylkä kan s. stolpe. -ainen isen s. med stolpe försedd, stolvattig. -kkäsen käästä s. sätta en stolpe för l. emot, stoppa (tylkkäsen).

Pelli in s. något rundt och kort, härkapylli liten trind ore. -lly yn s. något rundt och kort, framdtöjd l. upp

och nedvänd ställning, meni pyllyllensä föll hufwudstupa, häränpylly fulkerbotta, meni pyllyä gjorde fullersbotta. -llykka kan s. rund och trind, stotformig. -istan aa l. -istelen llä s. fullra, stjuta fram stufen, wända upp och ned. -istyn yä s. gå hufwudstupa, tumla om. -istys yksen s. omtumling, framstjutning af stufen. -istaja an l. -istelia an s. den som tumlar l. framstjuter stufen. -istytän ttää s. ha att tumla. -liahdan htää s. tumla hastigt om.

Pylpyrä an s. blod.

Pylsö yn s. pulsa.

Pylvän ia s. rama, böla. -inä an s. rämning, bölande.

Pylväkkö kön s. skogsbewuren kulle.

Pylvas aan s. pelare, stötta, styta. -stän aa s. förse med pelare, styta upp. -stys yksen s. uppstykning.

Pynnän ntää s. anstränga.

Pyperö on s. något rundt, stotformigt.

Pyre, pyreinen, pyreilen se pyräjän.

Pyrhistän aa l. -telen llä s. stafa mingarna, rugga, rusta sig. -hahdan htää s. hastigt stafa mingarna, rusta upp.

Pyrisen, -inä, -istan, -istelen, -istys se pyräjän.

Pyritän ttää s. ropa, falla.

Pyrin rkiä s. sträfwä, ästas, hasta. -rkiminen isen l. -rkimys yksen s. sträfwan, stretande. -rkiä an s. sträfware. -rkiväinen isen s. sträfwande, sträffam. -rkiväisyys yyden s. sträffamhet. -rkiväisesti ado. sträffamt. -rkimatöin ttöman s. osträffam. -rkimatömyys yyden s. osträffamhet. -rkikien l. -rkiskelen llä s. sträfwä smidningom. -itän ttää s. drifwa på, ge stjute. -ittäydyn ytyä s. pådrifwade, hasta.

Pyrky ryn = purku.

Pyrskahdan, -hdys, -kyn = purskahdan, -kahdas, -kun.

Pyrstö on s. stfert, pyrstötähti komet.

Pyrstöön öta s. trösta (forn) andra gången.

Pyrö yn s. snöbra, granbe fart. -vinen isen s. snöbrande. -yyn ytä s. yra med snö, yra omfring. -ytän ttää s. låta yra, drifwa på god fart, yra.

Pyräjän l. -rään räta l. -risen stä s.

wara i smått barrande rörelse, surra, snorra, porra, rōras bestyrksamt, pyristen surrande, snabbt, bestyrksamt. -rina ån s. surring, bestyrfam rörelse. -reen s. liten bubbla på watten, surr, port. -reinen isen s. full med bubblor, porlande. -reilen lla s. flå bubblor, porra smått, bubbla. -rähdan htää s. surra till hastigt, flyga upp med fatta strån (som hjerpen), rufa, stadna plöfsligt med surring. -rähdys sdr. -rays yksen s. plöfsligt fatta strån, hastig surring. -rähtelen hdella s. åstadsfomma ofta hastigt strån, flara till ofta. -ristän aa l. -ristelen lla s. sätta i barrande l. surrande rörelse, rufsa, stafa, sprattla. -ristys yksen s. rufning (puraan, puristan).

Pyrö ön = pyyrö.

Pyssy yn s. böga. -ynen sen dim. liten böga. -ytöin ttöman s. utan böga. -yttömyys yyden s. bögbrist.

Pystyn yä s. skära, bita på, ta på, in-tränga, fatta, göra intryck, kirves pysty yren står, tar på, nuoli pysty nahkaan pisen in-trängde i skinet, luku p. päähän läran fastnade i minnet, ei pysty opetukseen fattar ej undervisningen, kauneus pysty silmiin skönheten gjorde intryck, työhön pystyvä arbetesför, jalka pystyi feten wridas. -yväinen isen s. skärande, hwaß. -ymätöin ttöman s. icke skärande, ohwaß. -ytän ttää s. låta skära, ha att ta på, göra hwaß (följ. pysty).

Pysty yn l. -yā ån l. -tö ön s. upp-rättständerne ställning, on pystyssä l. pystössä l. pystyällä är upp-rättständerne, pystypää upprätt hufwud, nousen pystöön l. pystyyn l. pystyälle refer mig upp, pystövalkia bräsa af upp-rättständerne träd, ruispysty mindre sådesstack, pystypilvi ett wib horisfonten uppstigande moln. -tös öksen s. ständare, stolpe, skjul af upp-rättständerne träd. -yinen isen l. -ysä ån s. upp-rättständerne. -yän ytä l. -ytän ttää s. uppresas. -yttelen tella s. uppresas fortforande. -ytys yksen s. uppresning.

Pyssyn yä s. qwarbliswa, förbliswa. -ymys yksen l. -yminen isen s. qwarblisning,

bestånd. -yvä ån l. -yväinen isen s. warattig, bestående. -yväisyys yyden s. warattighet. -yväisesti ado. warattigt. -ymätöin ttöman s. owarattigt. -ymättömyys yyden s. owarattighet. -ymättömästi ado. owarattigt. -sään sätä s. ha att stadna, hämma, stilla. -säys yksen l. -säätö nuon s. hämning, stillande, halt, pysäyssanat trollformel till att hämma blodflödet. -säyn ytä s. blifwa stående, stadna. -sätän l. -säytän ttää s. ha att stadna. -säty yksen s. standning, hämning. -sätellen tella s. stadna på och på, hämma ofta. -sytän ttää s. låta qwarstadna, hålla på samma ställe, stilla. -syty yksen s. hållande på ett ställe, stillande. -yttelen tella s. stilla fortforande (t. ex. ett litet barn), bjuda till att qwarhålla, hålla sig wib något. -sähdän htää s. ha att hastigt stadna, stadna hastigt. -sähdyn htä s. bli hastigt stående. -sähdys yksen s. hastigt stadnande, halt. -sytytän ttää s. låta hålla stilla, låta stilla.

Pyterä ån s. grumlig. -trään trätä s. grumla. -träkka kaa s. grumlig, s. grums, grummel.

Pytky yn l. -kö ön s. aflång bit. -ylä ån s. aflång. s. aflångt färl. -yläinen isen s. aflång. -kin iä s. skära i aflånga stycken, braga sig undan (pötkin). -kellän ttää = pötkellän.

Pytty tyn s. bytta. -ynen sen dim. liten bytta. -yinen isen s. rif på byttor. -tyllinen isen s. ägande bytta, en bytta full. -tykka kaa l. -tikko kaa dim. liten bytta. -tytän ttää s. lägga i bytta, förse med bytta.

Pyttyä ån s. drifhjul i qwaru.

Pyvin iä s. skjålas, låta narfwen löpa.

Pyy yyn s. hjerpe, pyypäisku l. -pilli hjerppipa, pyyn kaali = laade, pyyn marja ifornbår (*convallaria bifolia*), pyyn paula mattegräs (*lycopodium clavatum*). -yyhyt yen dim. liten hjerpe. -yyhistö ön s. hjerppfog, hjerpphytte. -yinen isen s. hjerpprif, af hjerpe. -yytöin ttöman s. utan hjerpe.

Pyyd . . . se pyyt . . .

Pyyhin hkia s. astorfa. -hin hkimen s.

afterfningömedel, -trösa. -he lkeén
s. handbaf. -hällan ltää s. torfa lätt,
saffa. -hättelen tella s. afterfa små-
ningom. -hkäsen hästä s. torfa ha-
stigt (pyhin).

Pyöki in s. stenröfe, råsten. -itän ttää s.
aftrösa, uppresta råstenar, rörlägga.

Pyöin yykiä l. -yykään yytä s. wrä-
la. -yykäsen stä l. -yyhädän ktää s.
wräla till hastigt. -yykäelen llä s.
wräla smätt.

Pyölin ia l. -lyyn lytä s. råma, böla
(pylvio).

Pyölevä an l. -liä an l. -läs aan s.
trind, rund, tjöck och kort, knubbig.
-levvys yyden l. -leys yden s. knub-
bighet. -ly yn s. knubbighet, tjöckhet,
tjockt ställe (pyöry)

Pyöly yn s. ringa hybba, ibe, pyölypoi-
ka ep. för björn (pyölevä).

Pyöry yn s. århandtag, ringa hybba
(pyöly).

Pyöra an l. -rö ön s. framstående, ut-
stående tillstånd, on pyörallansa är
utspänn, framstående, pyörasilma ep.
för haren. -ristän aa l. -ristelen llä
s. utspänna, utsträcka, söla. -ristys yk-
sen s. utspänning, söl.

Pyöria an = pyölevä.

Pyödän yytä s. fånga, eftersträwa,
begära, bjuda. -dys yksen s. fångred-
skap, dragb, fångst. -yyunös öksen s.
fångst. -däntö nnön l. -däntä nnän
s. fångst, begäran. -yytämys yksen s.
fångst, anhållan, bjudning. -yyntö nnön
l. -yynti nnin l. -yytö dön s. fångst,
begäran, sträfvan, koston pyynti l.
pyyntö hämbegär, pyötopaikka fångst-
ort. -yytäjä an s. fångare, begärare.
-yytelen della s. fånga småningom,
begära fortfarande. -dätän ttää s. låta
begära. -yytän ttää s. bjuda, stämma,
instämma. -yyms yksen l. -yytö tön
l. -yytös öksen l. -yyte tteen s. bjuds-
ning, stämning. -yyttelen tella s. bjuda
fortfarande, instämma en efter annan.

Pyöllän ltää s. -llys yksen l. -lto llön,
-likkö kön = pykallan, pykallys,
pykalikko.

Pyöhdin htä s. tjärna. -hdin htimen
s. tjärna, pyöhdinmaito tjärnmjölk.

Pyöninki ogin s. flulle, loft, wind.

Pyörän riämen l. -riäna an l. -riäno
ön l. -riäne een s. återren, pyöränä-
pö lö bakhumla (*achillea millefolium*).

Pyöra an s. hjul, rulle, triå, hwirvel,
pyörätauti swindelsjuka (hos djur då
de gå omkring), on pyörällä rullar
omkring, har swindel, pyöräsilma rull-
öga ep. för haren, pyörävyö bälte med
ringar för att värma bägen, pyöra-
ruoho vore (*myrica gale*), pyöräpää l.
l. -päinen wilbhjerna. -ake kkeen dim.
litet hjul, triå. -riäinen isen s. rull-
lande, s. triå, hwirvel. -rö ön s. rund,
trind, rullande, hwirlande, swindlande,
s. swindelsjuka. -ry yn s. swindel, cirkel,
rundel. -ryläinen isen s. något sig
rullande, wältrande, ep. för orm, triå,
flot. -rea an s. rund, trind, rullande,
pyöräpää afrundad änd. -reys yden
s. rund skapad, flotformighet. -rykkä
kan l. -rikka kan s. flot. -rin ia s.
rulla, löpa omkring, wara bestyrksam.
-riä an s. rullare, ssefare. -riäinen isen
s. tumlare, belfin. -rin imen s. rulle,
pyörinäuta swarffjern. -riminen isen
l. -rintä nnän l. -rintö nnön s. frings-
lörning, bestyrksamhet. -rike kkeen s.
sem har att gå omkring. -ryn yä s.
gå omkring, rulla. -rielen l. -rysk-
len l. -rikselen llä s. löpa fortfa-
rande omkring, wara smätt bestyrksam.
-ryelen llä s. löpa satta omkring,
rulla satta. -ritän ttää l. -rytän ttää
s. ha att löpa omkring, låta rulla.
-ritys l. -rytys yksen s. omwridning.
-rittelen l. -ryttelen tella s. fortfa-
rande satta wrida omkring, låta smätt
rulla. -ahdän htää s. hastigt wrida
omkring, hastigt wända sig om. -ah-
dys yksen s. hastig omwridning l. om-
wändning. -ahytän sdr. -äytän ttää s.
wrida hastigt omkring. -ähtelen htella
l. -äyttelen tella s. wrida flera gån-
ger hastigt omkring. -renen retä s.
bli rund. -rennän ntää l. -ristän aa
s. afrunda. -rennys yksen s. afrunds-
ning. -rrän rtää s. ha att rulla, wri-
da omkring, swarftwa, wända om,
swindla. -riäjä an s. omwridare, swarfs-
ware, paan pyöräjä swindel i huswärd.

-rläjäinen isen *s.* hwiirwel, swindel, *pl.* -set kalas *L.* betafuining för omfrings wridning af något. -rläys yksen *s.* omfringwridning, swarfning. -rre rleen *s.* hwiirwel. -rläma an *s.* något wri-
det, hwiirwel. -rlo rön *L.* -rtönen sen *dim.* härhwiirwel. -rrätän *L.* -rrätän
ttää *s.* ha att wända om, återfalla, pyörrätä sanas återfalla diina ord. -rrät-
telen *L.* -rräytelen tella *s.* flera ggr
ha att wända, wända sig omkring af
och an. -rryn rtyä *s.* swimna, afbä-
na. -rtymys yksen *s.* affwimming, bäs-
ning. -rrys yksen *s.* afdånadt *L.* af-
swimnadt tillstånd. -rrytän ttää *L.* -rrytte-
len tella *s.* förorsaka swindel, förwiba,
förwilla, minua pyörrytää det swindlar
för mig. -rrytys yksen *s.* swindels fram-
fallande.

Pyösynä an *s.* rund.

Pyötikko kön *s.* djup grop.

Pä *enkl. part. ju, doct* = pa.

Pä . . . se pä . . .

Pähkinä an *s.* nöt, Pähkinälinna Röt-
borg, pähkinäpuu hassel, maan päh-
kinä torstäl (*scaria ranunculoides*),
pähkinänakkeli nötwäcka (*sitta euro-
paea*). -äinen isen *s.* hasselträd, *a.*
rif på nöter.

Pähkä an *s.* minneört (*corydalis bulbosa*).

Painen, päistikkaa se pää.

Päistar ren *L.* -re een *s.* stäfwä, päis-
tarkarwa hwitnaude här på djur, päis-
tarkarhu gråstfig björn. -reinen isen
s. full med stäfwor. -rikas kksan *s.*
full med stäfwor, *s.* djur med hwitna-
de här. -rikkö kön *s.* djur med hwit-
naude här.

Päitset se pää.

Päivä an *s.* sol, dag, söder, päivä nou-
see, laskee, päistaa solen uppgår, neds-
går, stiner, *p.* koittaa dagen gryr, päi-
vän tassaus dagjemning, *p.* seisaus *L.*
-pesä *L.* -palas solstånd, *p.* sappi
wädersol, *p.* kirput solrör, sydänpäivä
middag, päivän rinta solbadsställe,
tänä päivänä *adv.* tanäpäivä idag, päivä
päivältä dag från dag, öin päivin dag
och natt, päivätyö dagswerte, ottaa päi-
vistä afdagataga, ei päivänään *L.* iki-
päivinä alldrig någonsin, olin pahem-

missa kuin päivissä jag war illa af-
kommen, joutuu päiviin räkä i bryd-
ri, tekee päiviin göra förgäfves, via
miehen kaluineensa päivineensä för man-
nen med alla des safer, lensi lintu
päivän alta flög en fågel ifrån söder,
päivän hakkara gulleblommor (*chry-
santhemum segetum*), päivän ampama
(*potentilla norvegica*), päivän kääntäjä
solwändare, *ep.* för solros, päivän nou-
to solhämtning, *ep.* för solwända (*he-
lanthemum vulgare*). -äinen sen *L.* -vyt-
yen *L.* -vönen sen *dim.* lilla, goba
dag, sol. -äinen isen *s.* ht. dag, lif,
kolmen päiväinen tre dagar gammal
L. lång, jokap. hwarbdaglig, pahan *p.*
jemmertig, turhaap. fäfsång, päiväinen
rauta ufelt jern. -vynen isen *s.* ht.
dag, en dags. -alainen isen *s.* dags-
färl. -allinen isen *s.* ht. dag, *s.* mid-
dagsmåltid, syö päivällistä spisar mid-
dag, päivällinen rauta ufelt jern. -stoin
ttöman *s.* utan sol, dag, *p.* pohja den
mörka norben. -vittain *adv.* dagtals.
-ätär ttären *s.* solens *L.* dagens ge-
binna. -äys yksen *s.* dagsresa. -äyk-
sittain *adv.* dagsrestals, i dagmarscher.
-änen atä *s.* dags. -allistän aa *L.*
-astän aa *s.* swifa middag -vään ytä
L. -vityn *L.* -vetyn tityä *s.* bli solbränd,
förstämde af solen. -vitan ttää *s.* låta
solbrännas, förstämmas af solen, flaga,
betslaga sig. -vittelen tella *s.* sola sig,
sola bort en dag, betslaga sig. -vyn yä
s. bli utmattad af dagens hetta. -änne
nteen *s.* sol *L.* daglifhet.

Pakistan aa *s.* hryda, utseffera.

Pakia an *s.* tjodt kött, den främre tjodta
delen af sotfulan. -äinen isen *dim.*
= pakia.

Pakka kan, -änen sen = pakia.

Pakkaan ksta *s.* stängas (om gumse).

-kin kksia *s.* stängas fortforande. -kka-
sen ksta *s.* stänga till hastigt.

Pakähden htaa *s.* röras ur släden, göra
den minsta rörelse, studsa.

Pakara an *s.* tjodt kött (pakia), brunst
(hos får), rödbeta, potatis, pakarapapa
potatismos.

Palkki kin *s.* spjåle. -kin kksia *s.* stå
ut en flisa, spjålfa, kila.

Palkky kyn = pälvä.

Palkare een s. splittta, flisa.

Palkas lkaan s. näfwer l. metallspådt under foten på fidor, fotfäste, låge, påastå tästa palkahasta befria ifrån denna (fwdra) fällning. -alan aa v. göra fotfäste.

Pallahdan htää l. -hdyen htyä v. rusa hastigt ifrån, störta.

Pallaan atä v. göra rastt, äta gluppt.

Pallotian ttää v. bullra, rafa.

Palvi ven s. obrunnen släkt på en fved, snöfrit släkt om wintern och wären, bar tufwa (pielos). -inen l. -veinen isen a. full med sådana släckar, släckig. -vehdin htää v. wara släckig, få släckar. -in ia v. bita släckar, smålta snön släckals.

Palya yä v. smidra sig fram, influera.

Pala an s. näfwer l. metallspådt på fiden under foten (palkas palkaan).

Pallahdan htää v. fujälkas, flisas, splitttras, flyga omkring (palkki).

Panninki ngin s. fabelgarn.

Panttari in s. stormast.

Panttaan tätä v. göra något med ansträngning, syö l. lyö pantaä.

Panta noon s. swärm, stumm.

Pana adr. af päivänä.

Pappa pän s. bröd.

Pare een s. perta. -ainen isen a. rif på pertor, af pertor. -eellinen isen a. försedd med pertor. -eetoin ttöman a. utan perta. -eettömyys yyden s. pertbrist.

Parisen stä l. -räjan stä v. furra, gnifsla, stänka, fräsa, prusta. -inä an s. furr, gnifsl. -rähdän htää v. furra l. gnifsla hastigt. -ristän aa v. ha att furra, låta gnifsla, fräsa, prusta. -ristys yksen s. furrning, fräsning. -ristiinen s. frammeffverftng, frampla. -ristaja an s. furrare, gnifslare, ruoron p. pelifan (bisk.). -ristelen lla v. furra smått, satta, stänka. -rähytän l. -räytän ttää v. ha att hastigt gnifsla, braska, frewera, spränga.

Paritan ttää s. förpla.

Paria an s. anseelig, flor.

Parjanne nteen s. öppet och högländt ställe.

Parkka kan s. framla.

Parmä an s. fin, pergament, stinnband.

-ainen isen a. af fin, af pergament.

Parpatsu un s. brödfata.

Parpatan ttää s. fräla. -tys yksen s. fräl.

Parra an s. framla, fräslare. -aan atä v. framla, fräsla.

Parskya yä v. frusta, prusta, stänka. -ky yn s. prustning, stänkning, vuohi on pärskyllänsä boden är brunstig, pärskylheinä strandfil (*uehillea ptarmica*). -ytän ttää v. stänka på. -ytys yksen s. påstänkning. -yttelen tollä v. stänka smått, stritta. -kähdän htää v. frusta hastigt till. -kähdys adr. -käys yksen s. frustning. -käytän ttää v. ha att hastigt frusta, ha att prusta.

Parstö ön s. frustning, fräsning.

Party rryn l. -rtö rrön s. bräte, ströp, pärtöneen päivimeen med rubb och stubb. -tyilen lla v. ströpa, roffa.

Parajan, -rähdän, -rähytän se pärisen.

Passi in s. bäs, bogge, gumse, passim keltukka = karvakeltukka, passin karisina gumefatta, ep. för dens tillstånd hwars hustru ligger i barnfäng.

Pasakka kan s. knyte.

Paden atää v. buga, gå an, förmd. -atövä an s. buglig, påslig, lämplig. -äteellinen isen a. buglig, påtittlig.

Pateyn ytä v. tima, fte af en händelse.

Patine een s. hufwudbonad, grannlåt (pää).

Patka an s. stump, tupakan p. tuggbus, laiskap. lat hymmel. -kin ia s. stycka, stära i stumrar, plocka (humla). -kitän ttää v. låta stycka, låta plocka.

Pätsi in s. ugn.

Pättära an s. fulle, hymmel.

Pätän ttää v. gå an. -ttävä an s. buglig, stark, anseelig. -ttämätöin ttöman a. obuglig. -ttäyn ytä v. bete sig kraftigt, sätta sig kraftigt.

Padon patoa (=paden) v. buga. -atö adon s. buglighet, förmåga, iron. ufsehet. -atöinen isen a. buglig, påfabel, ufel, ömflig.

Paa aan s. hufwud, ända, öfwersta l. högsta delen, lakki passaa mögan på hufwudet, påakello hufwudställe, pään

alus l. alainen l. alunen hufwubfubbe, pääolaki hjäga, pääkannus tilbenes utstott, päänrako som i hufwubstälén, pään seinäluu hjäggben, pääripa hufwubbindel, päärivatoin utan bindel fring hufwubet, pään pakko l. särky l. poh-ti hufwubwärf, paalapi hál för hufwubet, pääoma hufwubstol, kapital, on hyvällä päällä är mid godt lygne. pääköysi stag, tappaa l. etsiä l. lesiä päästä löffa hufwub, pystyy päähan fastnar i minnet, menee päähan fastnar i minnet, berusar, on päissänsä l. viinapäissä är berusad, ajattelee päänsä ympäri begrundar efter yttersta för-mäga, pitää pitkin päätänsä efterfinnar nuga, pistää päähan riinner i hägen, veitsen pää kniiffast, ohran pää torn-ar, järvenpää trästänba, päästä päähan ifrån ena ändan till den andra, päivät päätänsä dagarna igenom, pää-lause slutyttirare, viikon päästä efter en wecta, jää päällä vesi alla isen uppd, wattnet inunder, päällä päämäri öfwerfittare, jää lahtee päältä pois isen går bort från ytan, pääsi päälle slapp öfwerst, på ytan, pukee päälle pätlä-der, tuota päästä genast, yhta päästä på en gång, med ens, päästäpitäin l. päitapitäin l. päätahavin l. -pahkaa l. -solkaa hufwubstupa, päältä iskein l. ylipäätä l. ylipään öfwerhufwubtaget, parhaasta päästä förnämligast, för det mesta, päänsänsä allbeles, helt och hållet, panee päätäni flandrar mig, kantaa l. kantelee päälleni anslarar mig, ajaa päähäni beffyller mig, fyller på mig, pain emot, åt, minua pain mot mig, sinnepain ditåt, loppumaan pain lutanbe mot slutet, paljain pain med bart hufwub, päätapäin ifrån y-tan l. det öfwersta, på förhand, alla pain med hängande hufwub. -äähyt yen dim. litet hufwub. -äinen isen a. hufwub, speffad, isopainen storhufwub, isepäinen egenfinnig, enwis, heikko-päinen swaghufwub, rubbad till sina sinnen, rautapainen med jernspets för-sedd. -aisyys yyden s. hufwighet, it-sepaisyys entwisshet. -äisesti ado. itse-päisesti entwist. -ällinen isen a. öfre,

yttre, på ytan warande, s. öfwerstå, täcke, dynwar, gräbbe, kaupan pääl-liset gåfwa på köpet, hevosen päälliset mellaugist mid hästbyte, psällisvaate öfwerklädnad, ytterklädnad, psälliseksi utöfwer, slutligen. -ällisesti ado. öf-werhufwub, hufwubskligen, slutligen. -aali in s. det öfre, yttre, öfra sidan, Wienan psällilla vesillä på de ytterom Dwina besittliga wattenbrag, psällin-kokka hybåge. -ällinen isen a. öfre, yt-tre, pirran psällinen wäfftebsklädnad, psällishame öfwerfjortel, rautapsällinen jernbsklädnad, jernbsklädd, psällin psällinen omena för solen utfatt äppel, psällitse längmed det öfwersta, yttligt, psällimmiten yttligt, öfwerhufwubtaget. -äalimäinen isen a. öfwerwarande. -äalimmainen isen a. mer öfwerwarande. -aalikko kön s. öfwerman, aufse-rare, föreståndare. -aalikkyyt yyden s. förmanstap, besäl. -äällys yksen s. öf-wersta delen af ngt, öfwerstå, gräbbe, psällysmies öfwerman, -kenkä öfwer-ffo, -vaate öfwerklädnad, ytterklädnad, -takki öfwerroff. -äällystän an s. öf-wertåg, öfwerbrag, fteppsbädd. -äätiön ttömän a. hufwublös, ändlös. -äätiö-myys yyden s. hufwublösghet, ändlös-ghet. -äättömästi ado. hufwublöst, änd-löst. -aahinen isen s. grimma. -aahimys yksen s. hufwubbonad, grimma. -äätine een l. -aähine een s. hufwa, fapuschong, hufwubbonad. -aähkä an s. stabb i hufwub. -aähkö kön l. -aähkönen sen s. som har stort hufwub, a. swindel-sjuft. -aähkä kön s. bred hra. -aitsi sen s. pl. päitset l. -aitsin imen pl. päitsimet hufwublag, betfel. -äatyksin l. -äa-tyksin l. -äaksyin l. -äaksyttain l. -äak-syttä l. -äaksytyksin l. -äaksyttäisin l. -äaastyksin l. -äaätysten l. -äaistikin ado. ända mot ända, hufwuden mot hwarandra. -aistikkaa l. -aistimysten ado. hufwubstupa. -aalistyksin l. -aali-tyksin l. -aalistysten l. -aaleksyttää l. -aalekkaa l. -aallekkain ado. öfwer l. på hwarandra. -äädyn tyä o. ändas, komma till flut, komma fram, råfa, komma l. ste af en händelse, miksi paa-

tyy hwab blir flutet, paaty sinne stad-
nabe ber, paaty nakemään rāfabe fe.
paaty kasiini stadnabe i mina hānder.
föll mig i hānberna. -aade teen s. hān-
belse, trollskott. -aato don s. öfwersta
gafwel på byggnad. -aaty dyn s. red-
ningen på gafwelväggen pl. pådyt l.
paatyhirret flockar till gafwelreäning.
-aatyri in s. froppås. -aateyn l. -aa-
tāyn yā v. komma till slut, komma
hāndsefweis. -aatan ttāā v. ānda, fluta,
draga slutfats, besluta, affluta, nāda.
-aatoē oksen s. afflutning, beslut, ut-
slag, slutfats, päätokseksi till slut. -aato
teen s. afflutning, slut, āndelse, nāda-
ning, päivān päätteeksi för att affluta
bagen, päälle päätteeksi till på föpet.
-aatin tīmen s. afflutningöfverfthg, af-
flutning, slut, nādning. -aattelen tellā
v. affluta smāningom, öfwerwāga. -aa-
telmā s. slutledning. -aatteyn yā l.
-aātn tyā v. flutaē, āndaē, komma
till afflutning, nādaē. -aistān āā v.
påfatta gramma, betfa, förfe med ānda.
-āihdyn htyā v. bli ruffig. -āihtmys yk-
sen s. ruffigt tillstånd. -āihtmys yk-
sen s. berusning, brudenhet -āihdytān
ttāā v. berusa. -āalistān āā l. -lys-
tān āā v. öfwerdraga, lägga öfwerfag,
gifwa på föpet, pladdra. -aalitan ttāā
v. lägga på hwarandra.

Paakia ān = pakia.

Paaksi in l. -sy yn s. fölswin.

Päärme een s. ärr. -ehetōin ttōmān s.
utan ärr.

Päärmä ān s. fäll. päivān p. föltring.
-āān ātā v. fälla.

Pāāsen stā v. flippa, löskomma, befriās,
uuni pāāsee elbningen är fullāndad,
ugnen är färdig att grādā. -emys
ykēn l. -entō nnōn s. undkomst, be-
frielse, utwäg. -eliās āān s. som lätt
slipper. -siā ān s. som slipper. -siāi-
nen isen s. påff. -sin imen s. und-
komstmedel, befrielse, pāāsin päivä be-
frielsebag, affteēdag. -sō ōn l. -sy
yn s. undkomst, befrielse. -semātōin
ttōmān s. som icke slipper, bunden wib
ngt, on pāāsemātōmāssā är illa fast.
-stān āā v. flappa, lösgifwa, lösa,
flumma. -stājā ān s. löfare, befriare,

-stō ōn s. lösning, lösgifning. -synnin
pāāsto absolution, pāāstokirja orlofs-
sedel. -stin imen s. löfmedel, befrielse,
sewerfthg, lösen, pāāstin avain löfentys-
fel. -stelen llā v. lösa smāningom,
flappa en efter annan. -stātān ttāā v.
lāta lösa, lāta lösgifwa. -stättelen
tellā v. lāta lösgifwa en efter annan,
flappa efter dā och dā.

Paasky yn s. swala, linna- l. viiri- l.
terva- l. mustapaasky tornswala (*cy-
prolus apus*), haara- l. latopaasky ladus
swala (*hirundo rustica*), rästäpaasky
huswala (*h. urtica*), ranta- l. törmä-
l. vieru- l. multapaasky strandswala
(*h. riparia*), pāāskyn kukka l. -hattu
ängenejlisa (*dianthus deltoides*). -ynen
sen l. -yläinen isen dim. liten swala,
pāāskysen ruoho swalört (*chelidonium
majus*).

Pāāstān m. fl. se pāāsen.

Pāāstān āmen l. -tāinen isen l. -tājai-
nen isen s. nābbmuē.

Pōhd... se pōht...

Pōhellys yksen, -llān ttāā = pōhkō,
pōhkōilen.

Pōhisen, -istān, -istyn, -istys se pōhō.
Pōhkān kātā l. -kāsen stā v. gā dums
bristigt fram, rusa fram.

Pōhkō ōn s. dāre, tof. -ōmäinen isen s.
dārmāsfig, smātasfig. -ōilen llā v. bete
fig dārlift, fānās. -ōytān ttāā v. bedāra.

Pōhkōrā ān = kanukka.

Pōhmerō ōn s. lōē mērfā. -ōinen isen
s. moddrig (pehmerō).

Pōhnā ān s. rummet hwari laren wib
patorna instāngēē, ruffigt tillstånd. -āān
ātā l. -āilen llā v. lefwā i rus.

Pōhnō ōn = pōhkō.

Pōhrō ōn, -ōinen isen = pōhmerō,
pōhmerōinen.

Pōhdān ttāā v. trippa.

Pōhō ōn s. röfghet, swullnad, vesipōhō,
pōhōtauti wattusot, pōhōpiimā jāē-
mjōff. -ōnen sen dim. = pōhō. -ōi-
nen isen s. pōfig, uppblāst, uppswalld.
-ōkās kkāān s. pōfig, s. pōfigt, wāl-
jāst brōd. -hisen stā v. pōfā, jāfā.
-hinā ān s. pōēning, frādning. -histān
āā v. hā att pōfā, gōra pōfig. -hiatys
ykēn s. uppōēning, uppblāēning. -his-

telen lla v. smänningom låta pösa, bete sig uppblåst. -hahdan htää v. hastigt pösa upp. -otan ttää v. låta pösa l. swälla, wråta sig. -ötys yksen s. uppsblåsing, swällning, wråfning. -ötyn ttää l. -öyn ytä v. swälla, bli uppsöft. -öytän l. -öytän ttää v. låta pösa, swälla.

Pöjotan ttää v. tränga sig fram, wara framsusig.

Pokellyn ltyä = pokerryn.

Pokerryn rtyä v. digna ned, bli medwetslös -rrys yksen s. medwetslöshet.

Pokio on = pokkelo.

Pokkelo on s. torr stubbe (pokko). -loityn ttää v. swälla utan att gro (om sådesforu).

Pokin kkaa l. -kkaan kata v. stöta, böfa, slå. -kåsen stå v. stöta hastigt, stussa, rusa.

Pokkylä an s. halstruten stubbe.

Pokkärä an s. foja.

Pokko kön s. höfuggla (*stris fuscus*).

Pokko kön s. torr stubbe. -kkiannyn ntyä v. förhårdna, förtorka.

Pokaa an s. hydda, foja.

Pokolo on s. owanligt fort ting, snabb.

Pokotan ttää v. wara hård och torr, sita orörlig (pokko). -tin ttimen s. pokotinleipa uselt bröd (af halm, stamp).

Polho on s. ihållig stubbe, fanna af ett urhålladt träd, fåne, mehiläispolho bifupa.

Polikka kan = polkky.

Polisen, -inä, -istan se poly.

Polkky kyn s. blod, stor stödanbå, rullvälf. -ynen sen *dim*. litet blod, snabb. -ynen isen s. af ett blod gjord. -kkyy n kyä v. wälta med rullwält, hugga fort, göra till blod. -kyyän ttää v. göra blod, hugga en stoc till forta stocen.

Polhka kan s. sub.

Polkäre een = polkka.

Polly yn s. stoft, flugande dam l. snö, snäs, nattsid för att från creatur fördrifwa insekter. -ynen isen s. full af stoft, dam. -yy n ytä v. damma, yra. -yytän ttää v. uppröra dam, damma, kulkee p. fara dammande fram. -llahdan htää l. -llahytän l. -llaytän ttää v. fluga upp som dam l. yrnu, plöfligt rusa

upp, blösa, omdantadt anlända. -llastyn ya v. bli uppstränd, uppjagas hastigt (poly).

Polla an s. liten holme.

Pollo on s. uggla, uf, fåne, pollompi fånigare. -otan ttää l. -ötelen tella v. bete sig tölpassigt. -ömainen isen s. ufastig, tölpassig. -ömaisyy yden s. tölpassighet. -ömaisesti *ado*. tölpassigt.

Polvänä an l. -västi in s. bumhufwub.

Poly yn s. dam, stoft, yrnu, polyhiekkä flugand. -ykkö kön s. damhop, damfämling. -yy n ytä v. damma, yra. -lisen stå l. -lajan lata v. yra omfring.

-linä an s. yra. -listän sä v. uppswäda yra af dam l. snö. -lakka kan s. yra, bryberi. -lahdan htää v. hastigt damma, fluga upp som dam. -lahdys yksen s. hastig yra. -lahytän *adr*. -laytän ttää v. hastigt uppswäda yra, yra, stafa hastigt, fälla ett öfwerlagdt ord, förhastig sig i tal. -laytteles tella v. fortfarande damma l. yndra.

Polo on s. ihållig fläm, urhålladt fäst (polho). -ötti tin s. stor flöda, ställa. -otan ttää s. ljuda ihålligt, ringa på stor flöda.

Pöminen stå s. mumla. -inä an s. mummel.

Pömpö on s. stinn, utslående fäst. -ötelen tella v. gå stinn, röra sig snifig.

Pönkia an s. busig.

Pönkka kan l. -kko kön s. stötta, styta, bom, on pönkilla är på stötter, pönkka-hame styffjortel, frinolin. -kkaan kata v. stötta, styta, understöja, tillbomma. -kkäys yksen s. stötning, tillbomning. -kin kkaa v. stötta fortfarande, hålla på att bomma. -kitän ttää l. -kisen tä v. stötta, förse med stötter, understöja. -kitys yksen s. stötning. -kistelen tella v. utspänna, sträda sig, arbeta sig ur.

Pönnistän sä = pönnistan.

Pönttö tön s. djupt l. aflängt trädfärl, trädmortel, prebiffol.

Pönskka kan l. -kko kön s. högfärdig, stolt, elegant. -kkäys yden s. högfärd.

Pöperö on s. röra, mörja, hönsteg.

-rtelen rrella o. röra ihev, fädda, rulla.
 Pöpisesh stä o. mumla. -inä an o. mum-
 mel.
 Pöppö I. pöpö ön o. bufe (barnsträmma).
 Pöppörö ön = pöperö.
 Pöpökäinen isen s. torndyfwel.
 Pöpora an = pöperö.
 Pöporöinen isen = perho.
 Popotan itää = puputan.
 Porhä an s. lufswighet, ruggighet, pör-
 häpää smörblomman efter blomningen.
 -aan atä o. wara ruggig, hwirfla upp
 (röf, dam). -histan ää v. lufswa, rug-
 ga, resa hären (porhö, porrö).
 Porhö ön s. lufswighet. -önen sen l.
 -olainen isen = perho. -ötän itää l.
 -ötyn tityä = porrotän, porrotyn.
 -okas kkaän = porroinen (porrö,
 porhä).
 Porisen stä l. -rajan räta v. brunma,
 furra, forla.
 Poroyyn yä o. damma, hwirfla (porhä).
 Porpatan itää = porisen.
 Porporäinen isen = pöporöinen.
 Porrinkainen isen = pörhäpää.
 Porrö ön s. lufswighet, spöfe. -öinen
 isen s. lufswig. -ötän itää v. lufswa,
 rugga, fluga med ruggiga, utsvärrade
 wingar, furrande fluga. -ötyn tityä v.
 bli lufswig, ruggas.
 Porotän itää = porotan.
 Pösy yn s. mlärda.
 Pösäkkä kan s. knyte.
 Pösö ön s. knippe.
 Pötikka kan = pötsi.
 Pötty yn s. långt stycke, -tupakki rull-
 tobak. -kin iä v. stära i långa styc-
 fen, taga långa steg, lunka. -kahdän
 itää v. eg. hastigt stära, hastigt rö-
 ras, flinka fram, plötsligt inträffa.
 -ytän itää v. låta stära i långa stic-
 wor, lunka. -kasen stä v. hastigt stära
 ett stycke, flinka fram. -kellän itää v.
 flinka l. lunka lätt och hastigt (pötkä,
 pötö).
 Pöttylä an = pötö.
 Pötka an = pötty.
 Pötö ön s. wräfling, stryfare, lathund.
 -ötän itää v. wräta sig, bära sig åt
 tem wräfling (pötty).

Pötsi in s. wämb.

Pöty dyn s. fram, smäjafer.

Pöyhe een s. yfwighet, pöfighet. -hia
 an s. yfwig, lufswig, pöfig. -heys
 yden s. pöfighet, uppblästhet. -histan
 ää s. uppresa hären l. fjädrarna, hög-
 färbas, uppbläsa. -histys yksen s. hä-
 rens uppresning, högfärdigt beteende.
 -histelen lla v. yfwas, bete sig hög-
 draget, wara uppbläst, främa sig.
 -histyn yä v. bli yfwig, pösa upp.
 -hitän itää v. uppösa, uppludra. -hityn
 tyä v. bli pöfig l. yfwig (pöyhkeä,
 pöyhtia).

Pöyhke een s. mebel att hålla i pöfigs-
 het, ärtstida l. spjäle. -kia an s. pös-
 fig. -keys yden s. pöfighet. -kio ön
 l. -kanä an s. uppbläst, brng mennis-
 sta (pöyhe, pöyhtia).

Pöyhtia an s. pöfig. -htari in l. -hto
 hdon s. uppbläst menniska, ketun pöyh-
 tari ep. för räffwansen. -hdyn htyä
 v. bli pöfig. -hdytän itää = pöyhi-
 tän se pöyhe.

Pöyhtän itää = pöyhtän se pöyhe.

Pöyhän hata v. wara med fjädrar l.
 hären uppressa, yfwas (pöyhe), ropa
 larma (pauhaan). -häytän itää v.
 hastigt uppresa här l. fjädrar, göra
 hastigt yfwig, yfwas hastigt, göra
 larm. -hastelen lla s. yfwas, främa
 sig.

Pöyhotän itää, -tölen tella, pöyhistän,
 pöyhistelen se pöyhe.

Pöykis, -kio = pöyhkia, pöytkio.

Pöytkiä an, pöykkaan, pöykastelen
 itä = pöyhia, -histan, -histelen se
 pöyhe.

Pöytkio ön l. -kko kön s. fäne (poh-
 kö), hög, hov. -kky kyn l. -kka kan
 s. hög, hov, snödriswa. -kkyri in s.
 lappmudd af fullwärdta renfäin.

Pöykkaan kätä l. -kan kkaa v. bullra,
 larma, tala hårdt. -kahdän itää v.
 larma till hastigt, flinka fram ober-
 märkt, låta ett ord undfalla sig. -ka-
 htän odr. -käytän itää v. wäcka ha-
 stigt larm, fölla ett oöfwerlagdt ord.

Pöylin iä v. böla. -inä an s. bölande.

Pöylään atä s. röfa (nät).

Pöyre een s. gnilla af set.

Pöyry yn s. sotguista (pöyre), lurfwig:
het (pörrö), on pöyryllänsä är lurf-
wig. -ristän aa s. resa hären l. fjäs
drarna, rugga, yfwas. -ristelen lla s.
fortfarande resa häret, främa sig. -ris-
tyn yä s. bli lurfwig, ruggig. -ristytän
ttää s. ha att ruggas, göra lurfwig.
Pöysti in s. stinka, lårstynke.
Pöyttio ön s. storåtare, böffel, som sit-
ter länge till bords.
Pöytjä an s. Pöytis sofen.

Pöytä dän s. bord, pöytävaate l. -luna
bordsbud, pöytäkunta bordsfällskap, is-
tan pöydällä sitter på bordet, istan
pöytään sätter sig till bords, pöytä-
risti föresätter till bord, pöytäjako ego-
delning på farta, jalkapöytä bord med
fot, fotblad. -änen sen dim. litet bord.
-äinen isen s. bordrif, ht. bord. -dal-
linen isen s. bordgande, ett bord fullt.
-tyri in s. fat. -dätöin ttöman s. ut-
tan bord.

R.

Raad se raat....
Raahan hata s. släpa, braga (luahan).
Raahdin htia s. nämäs, hafwa hjerta till.
Raakkia an = raakia.
Raahtomaito = rahkamaito.
Raainta nnen s. mjölsstafwa.
Raaja an s. extremitet, lem, raajarikko
främpling.
Raaka raa'an sdr. raan s. rå, omogen,
osoft, dum, sydan on raaka fänner
äffel. -kuus uuden s. råhet. -asti sdr.
rätt. -aako aa'on l. -kela l. -kila an
l. -sautila an s. omogen frukt, fart.
-alainen isen s. wilde, barbar. -kiun
uta s. bli rå.
Raaka raa'an sdr. raan s. rå, stång, långt
spö, flaga, strimma, rand. -äinen isen
s. försedd med rå, spö, randig. -aa'ol-
linen isen s. randig, brofig. -aa'oitan
ttaa l. -aa'oittelen tella s. göra rand-
big, utmärka med ränder l. färd. -aa'-
oitus ukxen s. randning, stredning.
Raake kkeen sdr. af radake.
Raakia an s. anfenlig, sträf, tylig.
Raakkaan kata s. wräfa, rata. -kkali in
s. wräfare.
Raakki kin = raatikko.
Raakku kun s. snäcka, musla.
Raaku un = kreakku.
Raa'un aakua s. frara (fråfan). -aaku-
na an s. frarande. -aautan ttaa s. ha
att frara.
Raama an l. raamakes kkaan s. grof, raff.
Raamastan aa s. öppna, uttaga inel-
sborna.
Raamattu tun s. skrift, bibel.
Raamu un s. sträma, stära. -min ia l.

-moitan ttaa s. strapa, rista, göra
stråmor. -masen sta s. flösa till, strapa
engång.
Raana an l. -no on l. -nu un s. något
lurfwig, utnött, wraf, ratgods, slarfwa.
ylletäde, rha, sär, himmelsstreck, mäs-
or, ampui linnun raanaan särade so-
geln med skottet, raudan raana sär af
eggjern, ilman raana wäderstreck, me-
teor. -nio on s. slarfwa, utnött till
stånd, sträf. -an aa l. -aan ata l.
-nnan ntaa s. utnötta, utmatta, utmär-
la, rata, wräfa, pladdra, syö raana
äter glupst. -ni nen s. pladder, mjöls-
stafwa, tunntapp, raaniheina = poi-
mulehti l. rautalehti, raanilehti =
ruokoruoho, raanikukka = vuohena,
vesiraani = limma, kiroraani reus-
na (tanacetum vulg.) -aun uta s. bli
utmattad, utmärklas. -nnun ntaa s.
utmärklas, utmattas, besökas.
Raapakka kan s. släng.
Raapin ppia s. strapa, slarfwa, rubba.
-pasen sta s. strapa till hastigt, flösa.
-ppu pun s. slaf. -putan ttaa l. -pu-
tan aa s. strapa, slarfwa. -putus ukxen
l. -pustus ukxen s. strapping. -putte-
len tella s. strapa smätt.
Raapotan ttaa s. slänga, wräfa, behanda
wärdelöst (riepotan, raapakka).
Raappaan pata s. tillgripa, gripa
roffa, plundra. -ppaus ukxen s. till-
grepp. -ppasen pata s. tillgripa
stigt. -ppaalen sdr. -ppailen lla
tillgripa fortfarande, smätt (raapin).
Raappana an s. swartgrå strandwä
(tringa maritima), spant.

Raappo pon *s.* rishög wid wägar, i hwila
fa herdar fordom offrade för att be-
wara sin hjörb.

Raasakka kan = rasa.

Raaseli in *s.* stäl af största slag, byhands-
lande.

Raasi in *s.* häckla, farda. -in ia *s.*
häckla, farda, kraffa, riswa, misshandla.

Raasku un *s.* långt spö.

Raastan aa *s.* kraffa, riswa, stita lös,
stöfka, rycka, ha ryckningar, slitningar.
-ton oa *s.* riswa, rycka hästigt, stöfka.
-to on *s.* rifning, stöfning. -ti in *s.*
rifning, plåga, knipa. -tin imen *s.* rif-
jern. -tin ia *s.* riswa med rifjern. -tel-
lan itaa *s.* riswa lätt och hästigt.

Raasu un *s.* plöjarens spö.

Raata dan = raatta.

Raadan aataa *s.* arbete tungt, röbja,
obla, brufa. -aataja an *s.* arbetare,
oblare. -aade teen *s.* medosamt ar-
bete, röbjuing, obling *pl.* raateet färdig-
brändt swedjeland. -aadanto non *sdr.*
-aanto non l. -aadanta nnan *sdr.*
-aanta nnon *s.* arbete, arbetande.
-aatto ton *s.* uppröbjadt ställe. -da-
tan itaa *s.* låta röbja, ha att upp-
brufa. -aato don *s.* arbete, as, döb
fropp. -dollinen isen *s.* rifwen, plås-
gab, eländig. -dollisuus uuden *s.* förs-
righet, elände. -diako on *s.* asplate,
luderplate, asamling. -aatelen della
s. riswa, farga, plåga. -aatelu un l.
-aatelo' on l. -aatelus ukxen l. -aa-
telemus ukxen *s.* rifning, fargande,
stöfning, förstöring. -aatelema *sdr.* -aa-
delma an *s.* bet rifna, fargade, stöf-
ling. -aatelutan itaa *s.* låta farga
(raatta).

Raatake kkeen = raate.

Raatar i in l. -tali in = krautari.

Raadin tia l. -diskelen lla *s.* tillreda
mat, laga sig färdig, stynba sig. -ti
din *s.* tillställning, bestyr, raatimuori
matlagerstia på falas.

Raatikko kon *s.* snäcka, musla.

Raatta tan *s.* war i får, ögon m. m.
-ainen isen *s.* warig. -ttaan tata *s.*
förfärd, författa. -iikko on *s.* wanhärd,
öfwergrifwet tillstånd, sträf, wraf.

Raattana an *s.* perftnippa, perftbög.

Raate tteen *s.* wattenflöfwer (*menyan-
thes trifoliata*).

Raavas aan *s.* bostap, nôt, fä, kreatur,
s. fullwärt, grof, dugtig. -vaasti *ado.*
groft, dugtigt. -vokkinen isen *s.* en
af bostapen. -vaallinen isen *s.* bju-
riff, sächtig. -vahainen isen *s.* bostap,
nôt, *s.* bjuriff, fullwärt. -aitun itaa *s.*
bli grof, dugtig, bli fullwärt. -aitutan
itaa *s.* göra dugtig. -vastan aa *s.* ut-
taga inselfworna, öppna (raamastan).

Raavilo on *s.* taffpira.

Raavon poa = rapaan.

Raavun, -utan = raavun, raautan.

Radake kkeen = raate.

Rae... se rake...

Raha an *s.* stinn, pelöbjur, penning,
munt, rahasaari holme med pelöbjur,
rahakarwa härigt stinn l. dyrbart här,
ep. om hjörn, rahahaltia stättmästare,
fästör, rahakirja plånbok, rahaonyönti
myntpregling, rahamies kapitalist, ra-
hapula penningfris, penningfnipa, puh-
das raha reda pengar, kontant, pieni
raha stiftemynt. -anen sen *dim.* ==
raha. -ainen isen l. -akas kkaan *s.*
penningstark. -allinen isen *s.* penning-
egande, förmögen. -allisuus uuden *s.*
penningtillgång, förmögenhet. -atoin
ttoman *s.* utan penningar, penninglös.
-attomuus uuden *s.* penningbrist. -as-
tan aa *s.* förse med pengar. -hon oa
s. gifwa fästningspengar, fria.

Rahdin htia = raahdin.

Rahe se rahke.

Rabi in *s.* lös bänk, isnot, winternot,
olla rahilla wara på notbrägt.

Rabia an *s.* isnot.

Rahii iin *s.* isfortpa, den tid på hösten
då watten börjar isbeläggas.

Rahisen sta *s.* rasla, stramla. -ina an
s. rasel. -stan aa *s.* ha att rasla,
wisna. -stun ua *s.* wisna.

Rahitsa an *s.* stytbar bänk (rahi).

Rahjus ukxen *s.* brölare, sölmakare. -stan
aa l. -stelen lla *s.* bröla, söla (nahjus).

Rahka an *s.* stum, drägg, jäst, rahka-
sammal rödmossa, hwitmossa (*sphog-
num*), rahkasuo färr med röd l. hwit
mossa, rahkanansa *eg.* med stit stum,
öfwerfördigt, rahkamaito jämsjöl (sur-

mjölk som fått jäsa i ugn). -ainen isen *a.* stummande, bräggblandad, jästblandad, mosfig. -kio on *a.* stor möste med spagnum. -audun utua *a.* bli stummande, bli bräggig, mosslupen, gyttra sig.

Rahe hkeen *a.* läderrem (uti of, ranfor, flägor m. m.), panna rahkeisin sätta i ofet, kookun rahe tafs.

Rahkia an *a.* rast, tilltaggen.

Rahkainen isen *a.* omogget här (raako).

Rahkila an = raakila, raako, rahkainen.

Rahkine een *a.* ädenband.

Rahko on *a.* blemma, bölb, utslag, foppor (roikko), mannen i månen. -oinen isen *a.* full med utslag, foppor.

Rahmikoitsen ta *a.* sno, twinna, fläta.

Rahna an *a.* splint, spjäl, ristknif, sår (raana). -no on *a.* -nu un *a.* -nus uksen *a.* splint, sår, bart, slabb. -non oa *a.* -noon nota *a.* -naan nata *a.* spjälka, göra splint, sår, sarga, barta, slabba.

Rahnikoitsen ta = rahmikoitsen. -nikko kon *a.* den som slätar *a.* slingar.

Rahon oa *a.* aflocka, rycka bort (raha).

Rahta hda = rahitsa.

Rahta hda *a.* ringa ting, storf, smula, grand. -unen sen *dim.* = rahitu. -uinen isen *a.* liten, ringa, flen.

Rahva an *a.* fullvärt, dugtig (raavas).

Rahvas aan *a.* folk, pöbel, folksamling. -ahainen isen *dim.* = rahvas.

Rahnas san *a.* fräslig, opaslig. -naan nata *a.* förderfwa, förstöra. -ainen isen *a.* sjuflig, fräslig. -staa aa *a.* vara sjuflig. -stelen la *a.* fräsla. -autan l. -asutan ttaa *a.* göra sjuflig, förstöra (if. hessan). -audun utua *a.* bli sjuflig, fräslig.

Raikas kkaan *a.* klar, obemängd, friskt, mör, spänd, gäll. -kia an *a.* friskt, gäll. -kastun ua *a.* uppflarna, bli friskt, mör, gäll. -kun kkaa *a.* -kkaan uta *a.* ljusda gällt, återfalla gällt. -kutan ttaa *a.* -kuttelon tella *a.* strifa gällt. -kka-hun ua *a.* -kkahutan ttaa *a.* strifa till gällt. -kku kun *a.* fall, falla.

Rai'un raikua = raikun.

Raima an *a.* -mo on *a.* -mainen isen *a.* wildskint, häftig, snabb, eldig (raivo). Raina an *a.* släfwa, *a.* knapp, liten. -aadi *adv.* knappt, usuggt.

Rainas aan *a.* riswen, sårab, stympad. -nio on *a.* något i riswet, slitet, ufelt tillstånd, wraf. -no on *a.* fragment, stump, stycke, remna, spricka. -nosen sen *a.* *dim.* = raino. -oinen isen *a.* fragmentarisk, bestående af stycken, bitar, sprickig, remnad. -nos okseen *a.* sprucket *a.* riswet tillstånd. -naan nata *a.* -nitsen ta *a.* förderfwa genom risning, göra wraf.

Raini in *a.* släfwa.

Rainikka kan *a.* ledare af ett rentåg (raitto).

Rainta nnan *a.* mjölksläfwa (raino).

Raipakka kan *a.* häftigt, högljudt banande. -koitsen ta *a.* banna strängt, högljudt.

Raippa pan *a.* spö, rep, snara, sex alns mått, raippalintu flyttfogel, vuotaraippa dragrem, Raippaluoto Replot. -anen sen *dim.* litet spö, strek. -ppaan pata *a.* -pon ppoa *a.* slä med spö. -pin ppia *a.* -pitsen ta *a.* slä med spö, binda med rep.

Rairo on *a.* råta, reswa, remna i isen.

Raisio on *a.* sump, färr, öfvergiftwen mark, på såfot lemnad obling, steso sothen.

Raiska an *a.* grand, smolt, slag, reiska pelto dålig åter, lapsiraiska ömsligt barn. -ke een *a.* smolt, stråp, slag, ånen raiske heshet. -ainen isen *a.* stråpig, slagpig. -aan ata *a.* förderfwa, stända, förstöra, slösa. -aus uksen *a.* förstörelse, ständning. -aalen *adv.* -aillen la *a.* förderfwa småningom. -kia *a.* strö omkring, slösa fortjaraude. -kio on *a.* förderf, på såfot lemnad mark, förstämnd tillstånd, *a.* stråpig.

Raistan aa *a.* rista, wärfa. -te een *a.* ristning, wärf.

Raisu un *a.* hurtig, häftig, eldig, yr.

Raita dan *a.* sälg (*salix caprea*), rand, släbspår, raidan kanea *a.* kapa ett slag trädsuamp (*boletus swaeolens*), raitmänty frodigt med långa barr wärande tall. -anen sen *dim.* = raita. -ai-

nen isen *a.* af sålg, randig. -ava an *a.* randig. -taan data l. -taelen lla *a.* randa.

Raide iteen = raitio och raita.

Raiti din *a.* lafan.

Raitio on *a.* flåd l. hjulspår, rentåg (bestående wanligen af tio renar, den följande bunden wid den föregående flåde), renherde, tåg, byväg. -oin omen *a.* långt spår, tåg. -ito don *a.* rentåg, långt spår, lång linje, råfa (rairo). -idon itoa *a.* leda ett rentåg, beledsa, följa en rad l. linje. -itioisen ta *a.* walla renar.

Raitan ttaa *a.* bilba rad l. queue, gå i rad (raitio, raitti).

Raitti tin *a.* byväg, tåg, öppen plats emellan hus (raitio, raitan), raitimiten längsmed tåget.

Raitis tiin *a.* sund, nyfter, friff, pigg. -ttius uden *a.* sundhet. -stun ua *a.* bli nyfter, friff, sund, qualmfr.

Raidun tua = raivun.

Raiva an l. -vo on *a.* huswudflål, takaraivo bafhuswud.

Raivaan vata l. -von oa *a.* röbja. -aus ukxen *a.* röbning. -vaelen *adv.* -vailen l. -voelen *adv.* -voilen lla *a.* röbja småningom, undanflässa. -voun uta *a.* bli röbjad. -voutan l. -vuutan ttaa *a.* låta röbja. -vio on *a.* röbjad matf (raivo rafaude).

Raivo on *a.* råfa, lång spricka på is, glas m. m. -oinen isen *a.* full med råfor l. sprickor (rairo, raiva).

Raivo on *a.* rasande, wilb, tygellös, on raivossa år rasande. -ous uden *a.* raseri, wildhet. -osti *adv.* wildt, tygellöst. -okas kkaan *a.* wilb, tygellös. -vio on *a.* wild. -voon vota *a.* rafa, wara wilb. -vistelen lla *a.* rafa smått, upphöra att rafa, stillas, lugnas. -oudun utua *a.* bli rasande.

Raivun pua *a.* nebbigna.

Raja an *a.* gråns, rå, stohafa, rajasuutari stoffidare, Rajajoki Syfterbäck. -akko kon l. -alainen isen *a.* rågransne. -ainen isen *a.* ht. gråns, wid grånsen warande, hafsig, trafig. -atoin ttoman *a.* grånslös, obegränsad. -attomus uuden *a.* grånslöshet. -attomasti *adv.* grånslost. -atuksin *adv.*

grånswid, gråns mot gråns. -aan ata *a.* gå upp rå. -joitan ttaa *a.* begränsa, utstaka gråns, omgifwa. -joittelen tella *a.* småningom begränsa, instränka. -jaus ukxen l. -joitus ukxen *a.* begränsning, instränkning. -aun uta *a.* begränsa sig. -jimmainen isen *a.* närmast grånsen l. rån belägen. -jaannun ntua *a.* bli olustig, bli trafig.

Raja an *a.* gällt ljud. -anen sen *dim.* = raja, *pl.* rajaset slöfad. -akka kan *a.* gällt ljudande, återfallande. -autan ttaa *a.* strälla till (rajayan).

Rajenta naan = rainta.

Rajetsa an = rainta.

Raju un *a.* häftig, wåldsam, stormig, rajuilma stormwäder. -uus uuden *a.* häftighet. -usti *adv.* häftigt, wåldsam. -uinen isen l. -ullinen isen *a.* något häftig, yrande, stormig. -aun uta *a.* rafa, yra, wara wåldsam.

Rae akeen *a.* hagel, torn, gryp, suola-rae saltorn, raesuola groft fornigt salt. -akehinen *adv.* -akeinen isen *a.* af hagel, haglande. -aehdin htia l. -akistan aa *a.* hagla.

Rakennan kentaa *adv.* keta *a.* bygga, uppföra, bereda, laga i ordning. -kentaminen isen l. -kentamus ukxen *a.* byggaudet, beredandet. -kento nnon *a.* byggnad. -kentaja an *a.* byggare, beredare. -kennus ukxen *a.* byggnad, beredning, tillredning. -kentelen unella *a.* bygga småningom, bereda fortfarande. -kentelema *adv.* -kennelma an *a.* småbyggnad, tillrustning. -kennun ntua *a.* bli byggnad, beredas, lagas. -kennutan ttaa *a.* låta bygga l. bereda. -kennuttaja an *a.* den som låter bygga.

Raki in *a.* fräfta (raakku).

Rakas kkaan *a.* får, älskad, älsktig. -kakhainen isen = rakas. -kkaus uden *a.* färlef. -kkaasti *adv.* färt. -kastan aa *a.* älsta. -kastaja an *a.* älsfare. -kastelen lla *a.* älsta fortfarande, älsta en och annan. -kastun ua *a.* bli får, förälsta sig. -kastus ukxen *a.* färslifning. -kastutan taa *a.* göra förälstad.

Rakka kan *a.* stengrund, stensamling. -ainen isen *a.* stenig, klippig.

Rakki kin *a.* radfa, roff.

Rakkine een *s.* starft jernredskap.

Rakkinen sen *s.* rufel, dåligt hus.

Rakko kon *s.* blåsa, rakkopilli fädpipa, rakkotauti bråd, rakkohoinä smålor, äggling (*ailons infatu*). -onen sen *dim.* liten blåsa. -oinen sen *a.* full med blåsor, af blåsa gjord. -kollinen isen *a.* försedd med blåsa, en blåsa full. -kotun ttua *s.* få blåsor. -kotoin ttoman *a.* utan blåsa, fri från blåsor. -kottomuus uuden *s.* brist på blåsa.

Rakku kun *s.* snäcka (raakku), *pl.* rakut byror.

Rako a'on *s.* springa, spricka, glänt, ovi on raollansa dörren är på glänt, kulki miesten raossa gåd mellan männer. -onen sen *dim.* liten springa. -oinen isen *a.* full med springor, ht. springa. -aollinen isen *l.* -aokas kkaan *a.* som har springa. -aotoin ttoman *a.* utan springa. -akoon aota *s.* bilda springa, spricka, öppna litet. -koilen lla *s.* spricka fortfarande, bilda sprickor. -aotan ttua *s.* öppna en springa, glänta, öppna litet. -aotus uksen *s.* gläntning, halföppning. -aottelen tella *s.* glänta småningom.

Raksahan htua *s.* gifwa ett hastigt frarande ljud, klicka, kratfa till. -aahutan ttua *s.* låta hastigt ljuda krats, låta klicka, knäppa till. -sutan ttua *l.* -suttelen tella *s.* krata, ljuda som trasten, qwittera. -sutus uksen *s.* qwitter.

Raksi in *s.* ärring, stropp, hant. -in ia *s.* släpa, riswa, qwista. -ila an *s.* hängsel.

Rallaan lla *s.* sjunga ral la la la, tralla. -llatan ttua *s.* tralla. -llatus uksen *s.* trall. -llattelen tella *s.* tralla smått, drilla i sång.

Ramajan l. -maan mata l. -misen sta *s.* framla, forla. -mina an *s.* fram: mel, forl. -mahdan htua *s.* framla, hastigt. -mautan ttua *s.* ha att framla, stå så att det framlar (rami).

Ramakka kan *a.* kraftig, stark, flint, beslutfam. -kaati *ado.* starft, hästigt.

Ramasen sta *s.* utmatta, uttrötta (som solfönet).

Rami in l. -ia an *a.* stolt, prälande. -meus uden *s.* stolthet, prälighet. -maan

meta l. -maelen lla *s.* stryta, präla.

Ramistun ua = ranistun.

Ramo on = ramu.

Rampa mman *s.* lam, ramparuoho et: tergräs (*linnea borealis*). -ainen isen *a.* något lam, lamig. -mpaan mmata *s.* förlama. -aus uksen *s.* förlamning, lamhet. -mmitsen ta *s.* halta, göra halt. -mmio on *s.* förlamad menniska, swag i fötterna. -mpaunnun l. -mpaannun ttua l. -mmeaunun ttua l. -mmeetun ttua l. -mmoitun ttua l. -mmasetun ua l. -mpaun uta l. -mpeun ut l. -mpiun uta *s.* bli lam, förlamad, bli swag i fötterna, förfalla. -mpaantan ttua *s.* förlama fötterna. -mmenutan ttua *s.* förswaga, göra ofärdig. -mpailen lla *s.* gå som ofärdig.

Ramppi pin *s.* dörrhake.

Rampu mmun *s.* ett lappt musfingr: ment. -utan ttua *s.* knäppa med fingrarna.

Ramu un *s.* stråp, wraf, bitar, pårämu hufvudställe. -uinen isen *a.* utnött, utmattad, alderdomswag. -moitan ttua l. -moittelen tella *s.* ligga i wraf, stråpa, wrafas.

Ramu un *s.* kraft, wigghet. -ukas kkaan l. -mokus kkaan *a.* kraftig, dugtig, tung (ramakka).

Ramuun-muta = remuun.

Rana an *s.* bristlubba, påstrau. -aan ata *s.* briswa in (pålar, stenar).

Rani in *s.* stråp. -ia ia l. -imoitsen ta *s.* rata, wrafa, utuota, uttrötta, gnata på. -nistun ua l. -neetun ttua *s.* bli gammal, bli stråpig, förnötas (raane).

Ranka ngan *s.* långwed, fram (utan qwistar och rot), Rankasaari Raufi, selkäranka ryggrab. -anen sen *dim.* = ranka. -ainen isen *a.* rif på långwed, af långwed. -ailen alla *s.* gå stultande, tagla. -ngon nkoa *s.* hugga långwed, slå. -akoelen lla *s.* hugga smått, piska.

Rankaisen ata *s.* straffa, bestraffa (eg. gifwa på ryggen). -stus uksen *s.* straff, bestraffning. -sia an *s.* straffare, -stutan l. -sutan ttua *s.* låta straffa.

Rankinen sen *s.* tält l. hänge öfwer sången till flydd mot insekter.

Rankka kan a. hylig och fuktig, sowa-
laude, rankkasode hällregn, slagregn,
stark och fall regnfull. -kkaan kuta o.
hällregna. -khiinun utua o. bli opas-
sig (af köld och wåta).

Rankki kin s. drank.

Ranko ngon = ranka.

Rankuilen lla o. gnälla.

Rann.... se rant...

Ransa an s. stöpar. -aan ata o. uthug-
ga en fog, arbeta tungt och flitigt.
-sin ia o. arbeta tungt.

Ranta nnan s. strand, rantapääsky strands-
swala (*hirundo riparia*), -raukko l.
-raukkonen l. -rauku l. -raukuja strands-
pipare (*charadrius hiaticula l. minor*),
-sipi bedaffin, -kukko brughane (*ma-
chotes pugnaz*), -tilleri drillsnäppa (*to-
tanus hypoleucos*), -räiva strandwraf, -hei-
nä strandhäfte (*elymys arenarius*), -kor-
te = hunsian, -sappi jorbgalle (*ery-
thraea angustifolia*), -yrtti floört (*lyco-
pus europaeus*), -harakka strandfla-
ta (*hemalopus ostralegus*), -maikuinen
tiotaggig frigg (*gasterosteus pungti-
tus*). -nnempi mman o. närmare
stranden belägen. -nnut utuen l. -nta-
nen sen *dim.* = ranta. -ainen isen
a. ht. strand, syvärantainen med djup
strand. -nnallinen isen a. wid l. på
stranden warande. -nnikko kon l. -nnas
ntaan l. -nne nteen l. -ntuus uuden
s. fußt. -alainen isen s. strandbo. -aun
uta l. -aunnon *sdr.* -aannun utua o.
lanta, lägga till. -annoitan utua o. bils-
da strand, tillanda. -nnoitus uksen s.
tillandning (ranne).

Ranne nteen s. handled, strimma, rand,
kant, rannerengas armband. -nteinen
isen a. ht. handled, strimmig.

Rantio on = raitio.

Rante tteen s. wedplats wid gården, afs-
rätterplats.

Ranttio on s. wräffling (ranttu).

Ranttu ton a. småstfig, smulgråt, mis-
lynt, s. wräffling, flarswa, hafa.

Ranu on = rani.

Rapa vao s. draf, drägg, träd, gård, mur-
brut, grus, rapakivi sjelfstråften, rapa-
ryöpäs hög af sådan sten, rapamänty
gårtall, martall, rapakalja l. -taari

sämsta spidöl (dräggblaubad), suola
kavi ravaksi saltet förwittrade. -akko
kon s. wattenputt, pöl. -ainen isen s.
draswig, dräggig, gärig. -pihko kon
s. gruffigt ställe. -aan ata o. bestryfa,
rappa. -audua utua l. -ahdan htaa l.
-ahdun htua l. -aun uta o. uppblåst,
förwittrade, smälta, flyta. -pahtelen
hdella o. smälta småningom, wara så
som drägg. -atan itaa o. låta bestrys-
ta, rappa, dropra (rapajan).

Rapajan l. -paan wata o. smattra, snapp-
ra, rasla, med rasel göra något ff.
slå, gripa, sliga o. f. w. -paus uksen
s. rasel, slag. -pain amen s. rasel,
slag, swall. -pasen sta o. slå till, rycka.
-pahdan htaa o. rasla till hastigt,
rycka m. m. -pahutan itaa o. åstad-
komma hastigt rasel, slå till, stöta m.
m. -pisen sta o. rasla. -pina an s.
rasel. -pistan aa l. -pistelen lla o. åstad-
komma rasel, stafa ned, förjaga, frings
strö. -pistus uksen s. åstadkommande af
rasel, stafning, förfingring o. f. w. -pis-
tun ua o. bli nedstafad, stingaras, afmags-
ra, förfalla, komma i olag, gisna (ravis-
tun). -pin se ripin (rapa, rappu).

Rapelo on a. lös, mör.

Rapi vin = rappi.

Rapia an a. häftig, kraftig, strid, uppblåst,
uppswallad, hymnig, ludet, spröd, stör.

Rapisko on s. mager och swag t. ex.
to, häft.

Rappi pin s. sänfsten för ryfsjor.

Ruppaan pata o. taga uti, rassa, röfwa.

-ppaus uksen s. tag, rofferi, røfweri.

-ppari in s. røfware. -patti tin s. tjuf.

Rappio on s. förfallet stid, ruin, lås-
gerwall, obestånd, wanhåfd. -ppeudun
utua o. förfalla, komma i olag, råfa
i lågerwall.

Rappo pon s. en slags mindre trästa.

Rappu pun s. tråtsfälla, *pl.* raput stege.

-unen sen *dim.* *pl.* rappuset = ra-
put. -ppuun puta o. slåtttra upp. -pah-

dan htaa o. fliswa hastigt (rapajan).

Rapsan aa l. -saan sata l. -sin ia l.

-sutan itaa l. -suttelen tella o. flara,

trassa, slå l. stära med frassaude ljud,

slå med qwasst. -si sen s. bladlös qwisst,

qwasst. -sun ua l. -suun euta o. frast-

sa, röra^s med fräsande ljud, rinna, drypa med ljud. -*sutus* uksen *s.* flaxning, fräseⁿing. -*sahdan* htia *v.* flara till hastigt, dimpa ned med ljud. -*sahdus sdr.* -*saus* uksen *s.* hastig fräseⁿing, plötelig flaxning. -*sahutan* ttaa *v.* låta flara hastigt, knäppa till. -*seh-din* htia *v.* röra^s med satta buller, spritta (om fiff).

Rapu vun = krapu.

Rapuli in *s.* något dåligt, obugligt, oⁿnyttigt ff. dryck, smör m. m.

Rapueka an *s.* stum, löbber.

Rapuun se rappu.

Rasa an *s.* hafa, utflitet plagg, arbetsⁿwant. -*ainen* isen *a.* sänderig, utfliten.

Rasahka an *a.* stofflig, grof, ojemn, hofsⁿstumpen, rasahka mänty nödwuren tall.

Rasajan l. -*saan* sata *v.* rasla. -*sahdan* htia *v.* rasla till hastigt. -*sahdus sdr.* -*saus* uksen *s.* gny, hastigt rasel, ruffning. -*sahtelen* hdella *v.* rasla hasⁿstigt flera gånger, gå raslande. -*sau-tan* l. -*suutan* ttaa *v.* ha att rasla, göra något raslande, dassa.

Rasakka kan = ramakka.

Rasein imman *sup.* för raskain af raskas.

Rasi in *s.* nedhuggen swed som ej blifwit afbränd på rätta tiden, obränd fläck i swedjeland, öfverglifwen brud, ogift äldre syster till en yngre som är gift, suömöja (*ranunculus nisalis*).

Rasia an *s.* aff. -*ainen* isen *dim.* liten aff. -*allinen* isen *a.* affförsedd, en aff full. -*atoin* ttoman *a.* utan aff. -*ioin* ida *v.* lägga i aff.

Rasitan, rasitus, rasittelen, rasiunnon se raskas.

Raskas aan *a.* tung beswärlig, raskas vaimo hafwande qwinna, raskas mieli tungt flume, tungstunthet. -*sus* uden *s.* tyngd, beswärlighet, hafwandeⁿssav. -*aasti sdr.* tungt, mödosamt. -*autan* ttaa *v.* betunga, beswära, göra hofsⁿwande. -*aunnon sdr.* -*aunnon* ntua *v.* bli tung. -*sitan* ttaa *v.* betunga, beswära, betrycka, belasta. -*sittavainen* isen *a.* beswärande, tryckande. -*sittamatoin* ttoman *a.* icke beswärande, obetryckt. -*situs* uksen *s.* beswär, belastning, betryck. -*sittelen* tella *v.* beswä-

ra fortfarande, plåga. -*siunnon* l. -*siunnon* ntua *v.* bli beswärad, betryckad, utⁿmattad. -*sitanen* ttaa *v.* låta beswära.

Raskin ia l. -*itsen* ta *v.* nännas.

Raskun ua *v.* strämla. -*utan* ttaa l. -*ut-telen* tella *v.* åstadkomma strammel, strämla fortfarande.

Rassehdin htia *v.* qwista.

Rastas aan *s.* träst, korpi- l. kulorastas bubbelträst (*turdus viscivorus*), kataja- l. -*kyntö* l. rakättirastas björkträst (*t. pilaris*), laulu- l. hankirastas fångträst (*t. musicus*), labo- l. punarastas rödⁿwingad träst (*t. iliacus*), kaulurastas ringträst (*t. torquatus*), mustarastas folträst (*t. merula*). -*ahainen* isen *dim.* liten träst.

Rasii in *s.* wägwisfare (af många slag), stafe, remmare, pridd på fjön, grab, anⁿtal, råfensfay, rastlitis stafad wäg. -*ikka* kan *s.* wägwisfare, stffa, råfemwerftig. -*ikoitsen* ta *v.* stafa l. märka wäg, råfna, beråfna, utråfna. -*turi* in *s.* råfemmåfare, stifferkarl. -*tiim* tita = rastikoitsen.

Rastin ia *v.* hyfla.

Rasu un = rasa.

Rasva an *s.* fett, flott, späck, rasvakivi späcksten. -*ainen* isen *a.* flottig, späckⁿfig, fet, smord. -*aisuus* uuden *s.* flotⁿtighet, späckighet, -*fettma*. -*aan* ata l. -*voitan* ttaa *v.* smörja, bestryfa l. blanda utv med fett. -*vaus* uksen l. -*voitus* uksen *s.* smörjning. -*aun* uta l. -*voitun* ttaa *v.* bli smord, bli fettⁿblandad. -*stoin* ttoman *a.* fettlös, späckⁿlös. -*attomuus* uuden *s.* fettlöshet. -*ainen* lla l. -*voittelen* tella *v.* smörja smått, fortfarande.

Rata dan *s.* stig, bana, gång, linnun rata wintergata (rati).

Ratajan l. taan data l. -*tisen* sta *v.* snarra. -*tina* an *s.* snarr.

Ratas se ratt....

Rati din *s.* rad. -*inen* isen *dim.* liten rad, *a.* radiq. -*ditan* ttaa l. -*taan* data *v.* rada, radittain radwis. -*don* toa *v.* rada, gå i linje, gå fortfarande. -*telen* della *v.* rada småningom.

Ratimoitsen ta *v.* klättra.

Ratjaetan aa *v.* rhaa, rissa.

Ratkaisen *s.* sprätta upp, affilja, afgöra.
-kanto nnon *s.* sprättning, öppnaude.
-kasu un *s.* småtning, afgörande, flitning (af en twift). **-kaun uta l.** **-kaunnun ntua l.** **-keen keta l.** **-kenen keta l.** **-keun uta l.** **-keennun ntua** *v.* bli sprättad upp, uppsprättas, afgöras. **-kein kermen** *s.* sprätta, spricka, öppning. **-keilen lla v.** sprättas småningom upp, spricka. **-kon oa v.** sprätta i stort, rafft, afgöra hastigt, uppbryta, ikläubhat ratkoomme lätom och straxt sluta ewig fred, ratkoo aanis affär, spränger strånger. **-ko on** *s.* stor sprätta, stor öppning, vastaratko (maa) nyss uppsbruten marf. **-konen sen** *ep.* för dålig sträddare. **-koilen l.** **-koskelen lla v.** fortsärande sprätta rafft. **-kautan l.** **-kuutan l.** **-kotan ttaa v.** låta sprätta, låta afgöra.

Radon toa v. ofta gå af och an (rati).

Ratki *adv.* alldeles.

Ratku un = rasa.

Ratkutan ttaa v. fnäppa.

Ratsajan sata, -sina an, -sahdan htaa, -sahтелен hdella = ratajan, -tina m. fl.

Ratsas aan *a.* ribande, astuu maahan ratsahilta stiger ned från hästryggen, ratsain l. ratsahin ribandes, -kalut ribstyg. **-su un** *s.* ridhäft. **-sus ukxen l.** **-sain amen** *s.* ryttare. **-sastan aa l.** **-sustan aa v.** riba. **-sastelen l.** **-sustelen lla v.** riba smått. **-sastus ukxen** *s.* ridt. **-sastaja an** *s.* ryttare, ribare. **-sastin imen** *s.* ridtyg.

Ratso on = rastas.

Ratsou, ratsustan, ratsustelen *se* ratsas.

Ratas ttaan *s.* hjul, *pl.* rattaat färta, wagu, rataaskala narywal (*monodon monoceros*). **-stan aa v.** förse med hjul.

Ratto ton *s.* munterhet, tidsfördrif, ratokseni för ro full. **-tosti** *adv.* muntert. **-osa an l.** **-oinen isen** *a.* munter, rolig. **-ttonnen tota v.** bli roligare, gladare.

Ratuli in *s.* försökningsfalsk, traftering wid förelösning.

Ratus ukxen *s.* trög menniska, stadare. **-stan aa v.** draga frastlöst, tuffla, trassla. **-stin imen** *s.* besfelygel. **-stelen lla v.** draga l. släpa sig fram, tuffla om något, bete sig släpigt. **-stus uk-**

sen *s.* släpning, släpigt beteende.

Rausbutan, raushdan *se* rautia.

Rauha an *s.* fred, lugn, rauharaha fristilling, rauhakirja fredstraktat. **-ainen isen** *a.* fridsam. **-aisuus uuden** *s.* fridsamhet. **-aisesti** *adv.* fridsamt. **-allinen isen** *a.* freblig, fridålfande. **-allisuus uuden** *s.* freblichkeit. **-allisesti** *adv.* fredsligen. **-atoin ttoman** *a.* ofreblig, orolig. **-attomuus uuden** *s.* orolighet, *es* fred. **-attomasti** *adv.* ofreblig, oroligt, freblöst. **-aan ata l.** **-hoitan ttaa v.** freda, lugna, bestärma. **-aus ukxen l.** **-hoitus ukxen** *s.* fredande, lugnande. **-hoittelen tella v. lugna småningom. **-aunnun l.** **-aannun ntua v. lugna sig. **bli freblig.** **-hoitun ttaa v.** bli stillad, lugnad, fredas. **-honen beta v.** bli lugn, få fred.****

Rauha an *s.* förtel. **-anen sen l.** **-ajainen isen** *djm.* liten förtel. **-asin imen** *s.* förtel, *pl.* rauhaset testiflar.

Rauhnaan nata v. slå sönder, förderfwa. **-nasen sta v.** hugga uti, slå till. **-ne een** *s.* hårdhet, sträffhet, hmad som hugger uti l. tar emot sträff, ströflighet.

Raukia an *a.* ramlande, upplösande, utmattande, matt, fall. **-keus uden** *s.* matthet, förfallet tillstånd. **-ukeen u'eta v. ramla, förfalla, tröttna, digna. **-keemus ukxen** *s.* utmattning, förfall. **-ukenen u'eta v. begynna att mattas l. förfalla. **-keilen lla v. ramla då och då, småningom förfalla l. utmattas. **-kassen sta v. upplösa, utmatta, beswära. **-kasia an** *s.* upplösare. **-u'on ukua v. utmatta. **-uahutan ttaa v. ha att ramla, slå ned. **-uahdan htaa v. hastigt ramla, affalla, afstyna hastigt.**************

Raukka kan l. **-anen sen** *s.* arm, eländig, stadare menniska. **-ainen isen** *a.* eländig, arm.

Raukotan ttaa v. jemra sig, klaga. **-u'un ukua v. klagande bedja, gnälla, quida, jemra sig. **-kuja an** *s.* gnällare, pipare, rannan raukkuja = rannanrauuku. **-uku u'un** *s.* jemrare, pipare, rannan rauku strandpipare (*choradrius hiaticula l. minor*). **-ukko kon l.** **-kkonen sen** = rauku. **-kuilen lla v.** gå och gnälla, klagande tiggga.**

Rauma an s. sund, råda i isen, hafesström, Juutin rauma Öresund, Raumaa kaupunki Raumo stad. -alainen isen s. Raumobo, a. ht. Raumo.

Raunio on s. ruin, röfe, Lapin rauniot Lappstöfen, rauniorastas l. -ruutti stensqvätta. -ainen isen a. ht. ruin, ramlande, full med röfen. -ikko kon s. ort full med röfen l. ruinert. -niainen isen s. stenlänke (*asplenium ruta muraria*).

Rauoukka kan s. backfrage (*lepidium ruderule*).

Rauska an s. svillra, splittra, bråte, utkastadt as. -kan aa s. strålla, frösa med stråll. -kahdan htaa s. strålla till, frögas med stråll. -kahdus sdr. -kaus uk-sen s. hastig stråll. -kin ia s. fratscha, gnifla, slå i tras. -kis sdr. fratsch, riuskies rauskie fritsch fratsch. -kon oa s. söndersplittra, frösa, slå i splittror. -kun ua s. knastr, knarka, braka. -ku un l. -kina an s. knastring, knarkning, fratschande, rauskukala rcsa. -kutan htaa l. -kuttelen tella s. åttadsfomma ett knastrande ljud, fratscha, knarkfa. -kutus uk-sen s. fratschning, knarkning.

Raustea an s. friskostig.

Rauta dan s. jern, jernsät, harkkorauta hartjern, meltor. l. mantor. smidt jern, räasy- l. raakkyrauta brådtligt jern, lammassraudat färfar, ketun raudat räffar, on raudoissa är i jern fänge släd, on raudassa är jernbefädd, (håsten) är jernstod, ren raudat jernmedar och jernbeslag till en släde, rautakanki jernstör, kankirauta stångjern, rautapaita jernpanfar, rautakivi jernmalm, rautakynnet jernspetsar i gasfelplog, rautahieinä stålgräs (*nardus stricta*), rautalehti groblad (*plantago major*), rautakukka l. -puna strandsblommor, sadelblommor (*lythrum salicaria*), rautanokkonen etternäsla (*wrtica urens*), rautapursu = suopursu, rautayritti jernört (*centaurea scabiosa*), rautalampi träst med jernmalm, Rautalampi söden, rautayot jernnätterna (13—19 juni), raudan karvainen jernfärgad, fuchse. -ainen isen a. af jern. -tio on l. -tiainen isen s. jernmed, fuchshäst. -dus uk-sen l. -das aksen s.

något jernastigt, hårt, raudusjaa hårt höftis, rauduskoivu = rautaiskoivu. -tiainen isen s. jernparf (*accutor modularis*), rautaiskoivu en art björt (*betula alba, verrucosa*), rautaisleppä en art al (*albus glutinosa*), pl. rautaisset löf af sådan björt till badqvast. -dikko kon s. fuchshäst. -dotan htaa l. -dottelen tella s. belägga med jern, jernbeslä. beslä (häst). -dotus uk-sen s. jernbeslagning. -dottaja an s. som jernbeslä. -dotutan htaa s. låta jernbeslä. -datoin ttoman s. utan jern. -dattomuus uuden s. jerndrift. -dan tua s. hårdna (som jern).

Rautso on s. gröt af sifrom.

Rautu oun s. forell, Rautus sooden. -unen usen dim. liten forell, lagöring.

Rouvas = rautiais, rautikko = rautikko se rauta.

Rauvun raukua = rau'un se raukutan.

Ravahdan htaa l. -hdun htua s. göra en hastig rörelse, springa till, ilma ravahiti kylmäksi vådret sprang öfver till föld.

Ravakka kan a. stink, snäll, eldig. -kakaan a. stark, grott.

Ravatti tin s. sång som kan bäras, flyttbar sång.

Ravia an s. grof, stor, stark.

Ravio on s. större lebamot i kroppen (rsaja), stenröfe (raunio).

Ravistan aa s. låta gifna, göra otät, låta bli gifnen, stafa (rapistan). -tun aa s. gifna. -tus uk-sen s. gifnadt tillstånd.

Raviisen ta s. nära, föda, mätta. -itsia an s. föbare, mättare. -itseemus uk-sen s. föbandet. -into naon s. näring. -innotoin ttoman a. utan näring. -innotomuus uuden s. näringelöshet. -intola an s. vårdshus, näringsställe. -innoisen ta s. föda, bespisa sig, mottaga näring. -iutan htaa s. låta föda.

Ravon poa = rapajan.

Rehajan l. -haan hata s. lefa, rafa, stöja. -haus uk-sen s. stöj, smäll (rekkia).

Rehin is = rehajan.

Rehia an a. bredbröstad, bredarlad, hög, hjertad, bröstande. -hevä an l. -heväinen isen s. utbröstande, florerande, frodig, treflig. -hevyyt yyden l. -hevä-

syys yyden *s.* frambröslighet, frodigs-
het -helan ttaa *v.* frobas, triswas.
-hellän ttaa *v.* wara l. roras frodig,
stottfara. -hellinen isen *a.* redlig, upp-
rigtig, öppen. -hellisyy yyden *s.* reds-
lighet. -hellisesti *adv.* redligen, upp-
riktigt. -hentelen nnella *v.* bröstta sig,
hwäs. -histelen lla *v.* bröstta sig.
Rehjaaa an *s.* slarf, trasbark. -jolan ttaa
v. gå som en slarf, slarfwa sig fram.
-jatän ttaa *v.* wara ihopfällen, wara
slarfaktig, slarfwa.
Rehkaan ata l. -hkaan ata l. -hkin iä *v.*
bullra, stöja, gräsa. -kina an *s.* buller.
Rehkama an *a.* måttig, inspektserif.
Rehko on = rekko.
Rehma an *a.* fröppande, sig framsläpande.
-ään atä *v.* släpa sig fram, hafa, wäs-
nas. -min iä *v.* släpa sig fortfaraande,
tumla om, ragla, wada.
Rehne een *s.* storf. -einen isen *a.* storf-
wig. -eisyy yyden *s.* storfwighet.
Rehotan ttaa l. -ttelen tella *v.* ligga
widöppen, ligga wärböslöst (med utslag-
na ben), frobas, stratta högljudt, upp-
läga (rehia).
Rehtava an *a.* wördig, ställig.
Rehti hden *a.* redlig, ärlig. -lelä an *a.*
buglig, ordentlig. -tevä an *a.* buglig,
raff, raffer, stolt (rehia).
Rehto hdon *s.* afståndet emellan två
par gärdesgårdstörar, rehtoaita gär-
desgård, gjord af horisontelt lagd gärd-
sel så att gärdesgården består af stäl-
la stöden efter gärdselus längd, rehto-
tarha gärde som innefattas af sådan
gärdesgård, huonerehto husrad.
Rehu un *s.* freafurafoder, bäg. -uun uta
v. samla foder, samla sin bädd. -uilen
lla *v.* wärfas. -uoin ttoman *a.* utan
foder. -uutomuus uuden *s.* foderbrist.
Rehva an *s.* ruffor slawade på hwar-
andra till ställe. -ana an *a.* stöjande,
s. lurf. -astan aa *v.* slåa, stöja.
Reijaaan jata *v.* stöja, lefa, larma. -jaus
uksen *s.* stöjande, bullersam lek. -ja-
hun *adv.* -jaun uta *v.* bortlefas, för-
drifwas wid lek, förnötas under lek.
-jahтелен hdella *v.* hoppa, trippa, stö-
las. -jahutan ttaa *v.* stå upp med bul-
ler och bång.

Reikkaan kala = reijaaan.

Reikutan ttaa l. -kottelen tella *v.* göra
wärböslöst, utan möda, gapstratta, wärfas
sig m. m.

Reika i'an l. ijan *s.* häf, reikarabi l.
-renttu gångstol. -änen sen *dim.* li-
tet häf. -ainen isen *a.* hälig, häffull.
-ijakas kkaan *a.* eg. full med häf. *s.*
pimpsten. -ijannes nteen *s.* stort häf,
remua. -ijin ikia *v.* göra häf.

Reima an l. -akas kkaan *a.* förträfflig
hurtig, raff, wig. -akkaasti *adv.* hur-
tigt, förträffligt. -astelen lla *v.* wisa
sig hurtig. -ahdan htaa *v.* hastigt wisa
sin hurtighet, bröstta sig, utbreda sig.
-mistelen lla *v.* bröstta sig. -astun wa
v. bli hurtig, upplåga.

Reimi in *s.* långref.

Reipas ppaan *a.* hurtig, raff. -ppaus
uden *s.* hurtighet. -ppaasti *adv.* hur-
tigt, raff. -stun wa *v.* bli hurtig. -sta-
tan ttaa *v.* göra hurtig.

Reisi se reite.

Reiskaan kala l. -kin iä, -kaus uksen
= reijaaan reijaus.

Reiskutan ttaa l. -kuttelen tella *v.* wara
wärböslöst, gå och lättas.

Reistaan tata *v.* stöja, slåa, försöka,
bjuda till, fresta. -laus uksen *s.* slåa,
försök. -to on *s.* buller owärfande. -ailem
lla *v.* försöka smått (reiskaan).

Reisi iden *s.* lär, nuoton reisi ena not-
sida, myllyn reisi l. siipi quarnwin-
ge, saksen reisi sarhällst. -tonen sen
dim. litet lär. -sinen l. -tinen isen
a. läröfsebb, ht. lär, hajareitinen med
utbredde lär. -likka kan *s.* lärstycke,
piikareitikka lärslarf, långlärig flicka.

Reivas aan *s.* dräll.

Reki re'en *s.* släde, rekiveto l. -veto-
nen föl på andra året (som första
wintern förespränns), takareet stöttin-
gar, rekissä l. -keli slädföre. -ekinen
l. -ekonen sen *dim.* liten släde. -eki-
nen isen *a.* slädförsebb. -e'ellinen isen
a. med släde försebb, en släde full.
-keydyn tytä *v.* komma i släde, bli
släde utaf.

Rekkale een *s.* slarfwa, slif.

Rekko kon *s.* bröstslapp, hwitt bröst
(riekko).

Rekule een *s.* werfftyg.
 Rekutsi in *s.* fälte (reki).
 Rellittelen tella *s.* göra wårdslöft, juosta rellittelee lunfar.
 Rellu un *s.* qwinna's blighd, mes (till menniska).
 Rema an l. -ana an, -aun uta l. -aanun ntua = raanio, raaniun.
 Remahdan htaa *s.* utbrista i ljud, prusta i stratt, blåsa upp i fräsande låga, fräsa till m. m. -ahdus *sdr.* -aus uk-sen *s.* ljubeligt utbrott. -akka kan *s.* bullerfam, stöjande. -mehdyn hiya = remahdan. -mahtelen l. -mehtelen hdel-lä *s.* utbrista ofta, fortfara under stöj. -mauttelen tella *s.* larma till fort-farande, strälla då och då (remu).
 Remastan aa = remestän.
 Remeli in *s.* rem.
 Remes een *s.* stäm-fam, jollrande. -stän aa *s.* jollra, stäma.
 Remetti tin *s.* kappfädd, wåtsfädd.
 Remmäan ata *s.* bullra, wåsnas. -mmätelen tella *s.* bullra till då och då, ha buller för sig.
 Remo on *s.* wanmächtig, *s.* buller, makaa remorankana ligger rastlång. -on oa *s.* röra's wanmächtig, släpa sig fram. -olan ttaa l. -ottelen tella *s.* wräsa sig, utbrista (remahdan, remu).
 Remppa pan *s.* offici, oordning. -ppaan pata *s.* bringa i offici, förwirra. -ppa-unnun ntua *s.* råfa i offici. -ppaun uta *s.* råfa i offici, utmattas. -putan ttaa *s.* göra släpigt, wårdslöft, stram-la, sjunga slagbångor. -putus uk-sen *s.* strammel, slagbångor. -putin tti-men *s.* släp, släpande börda.
 Rempäelen llä = remmättelen.
 Remu un *s.* buller, stöj, slang, ströp, raudan remuja jernströp. -un ua l. -uun uta l. -uilen llä *s.* stöja, bullra, wåsnas, lefa stöjande. -utan ttaa l. -uttelen tella *s.* göra buller, göra med buller, hassa, slarfwig.
 Rena an *s.* offici, oordning. -aan ata *s.* bebrifwa ofog, wara sjelfswäldig. -aun uta l. -aannun ntua *s.* blifwa oordentlig.
 Renka ngan *s.* wält.
 Rengas nkaan *s.* ring. -nkahainen *sdr.*

-nkainen isen *sdr.* liten ring. -stän aa *s.* förfe med ring, ringa. -stus uk-sen *s.* ringpålåggning, ringning.
 Renki ngen *s.* öppet, nafet tillstånd, på glänt, ovi on rengellansa börren är på glänt. -nkeen ngets l. -ngan nkaa *s.* öppna sig, gifwa sig tid, hinna, böra. -nko ngon *s.* öppen, nafen, bar, stango kapell, makaa reidet rengollaan. -ngotan ttaa *s.* öppna, stå öppen, nafen, makaa rengottaa. -ngottelen tella *s.* wräsa sig, wältra sig.
 Renki ngin *s.* ämbare, dräng.
 Renkkaan kata *s.* böja åtfrils sägbladet's tänder (renki).
 Renkku kun *s.* fyrfotad bänk, pall, ställning (krenkku). -kun kkuus *s.* snartra. -kutan ttaa *s.* låta snarra, prälla, sjunga dåligt, sjunga slagbångor, sladdra. -kutus uk-sen *s.* slodder, slagbångor.
 Renkkule een *s.* gröfre hagel, warghagel.
 Rensahdan htaa *s.* utbrista i ljud, smetta. -sunto nnon *s.* snack, förtal. -sut-telen tella *s.* sladdra, slaffas.
 Renska an *s.* ång, rhenst win.
 Rento nnon = rentto.
 Rentsu un *s.* handbåt (purila).
 Rentto ton l. -nttu tun *s.* waf i lederna, hängande, trafig, lumpen, *s.* slarf, wräffling, renttumies, renttuherra slarf till man, lumpen herre, laksi rentonansa begaf sig med rubb och stubb. -tukka ken *s.* slarfwa, lump, sammakon rentukka falsfela (*caltha palustris*). -tus uk-sen *s.* wräffling. -tustan aa l. -ttuun tuta l. -totan ttaa *s.* ligga helt waf, wräsa sig, bangla, gå slarfwig.
 Renttuu uun *s.* ett slags åfbon för släpning af timmer och andra grofwa ting.
 Renuun nuta = rensan.
 Repakko kon = repale och räpakkö.
 Repale een *s.* slarfwa. -leinen isen *s.* slarfwig, trafig. -lainen isen *s.* tras-hanf. -lehdan hta *s.* slarfwa, hänga l. gå slarfwig.
 Repana an = repale.
 Repeen ewetä *s.* brista, rifsas, sprida sönder. -peemys yksen *s.* bristning, spridning. -peilen llä *s.* brista l. spric-fa småningem. -vin piä *s.* rifsas. -pe-

len vella o. rifuwa fortfarande. -val-
kan ltaa o. rifuwa hastigt och lätt, rye-
ta, slunga. -pelettelen tella o. rifuwa
smått l. fortfarande. -vellytän ttaa o.
låta rifuwa. -päisen l. -väisen stå o.
rifuwa hastigt, ryda. -väistys yksen s.
rifuing. -väisemys yksen s. rifuwandet.
-väisia imen s. rifuwingewerftig, re-
väisintauti l. pt. -met sitningar i ma-
gen (af kolif). -väistytän ttaa o. låta
hastigt rifuwa. -vehdyn htyä o. rifuwas
hastigt. -vitän ttaa o. rifuwa l. låta
rifuwa. -vittelen tella o. rifuwa fortfan-
dande, rifuwas med hwarandra. -ven-
mäinen isen s. rifuwet l. brustet ställe.
Repo evon s. räf, reposaari Råföö, re-
von tulet norrfen, revon kaura nåls-
dynor (*thlaspi bursa pastoris*), revon
leipa = ketunleipa. -oien sen dim.
liten räf. -oien isen s. rif på räfwat.
Reposa an s. lustig, munter.
Repoten ttaa o. hänga wårdsloft (rip-
pus), gå och hänga. -ttelen tella o.
maka sig.
Reppana an s. stadare, liten.
Reppu pun s. renfel, wåsta, reppureki
tiggarslåde. -putan ttaa o. förse med
renfel, bära wårdsloft.
Reppänä an s. röthål, taföppning för
röf.
Repu un s. sjelfswåldig lef, buller.
-una an s. moderslida. -uun uta l.
-utan ttaa o. lefa sjelfswåldigt, bullra,
bära wårdsloft, kasta sig hit och dit,
hänga slarfwigt, slå lindrigt, bada. -su-
tus uksen s. badning. -saan sata o.
kalasera. -saus uksen s. kalas. -sah-
dan htaa l. -sahdan htaa o. hastigt
kasta sig l. falla, dimpa, wältra m. m.
Reskaan kata o. lefwa öfwerbådig; i
fus och bus.
Resla an s. pt. reslat släds l. färrfog.
Respeli in s. frångel.
Resu un s. lurf, luden l. slarfwig
klump, ep. för ludna ting l. djur.
-utan ttaa o. löpa lurfwig, traffa.
-ssauden utaa o. bli lurfwig, komma
i förwirring.
Resu un s. slarfwat. -uinen isen s. slarf-
wig.
Resuun suta o. stämta.

Retka an s. trasa, makasi retkallaan
låg och wräste sig. -ale een s. wräste-
ling.
Retki ken s. tåg, gång, willowäg, frupp-
håll, retkitie biwäg, ristiretki företåg.
-kinen isen s. full med biwägar, frupp-
håll, gångar, pahan retkinen illfundig.
-keen ketä l. -kin is o. tåga. -keyn
yta o. komma på wäg.
Retkahdan htaa = retskahdan.
Retkalehdan htaa o. ranta.
Retkotan ttaa l. -ttelen tella o. hängla,
wråfas.
Retskahdan htaa o. dimpa, falla knöfl
och fall.
Rettelo on = rettu.
Rettu tun s. slarfwat. -uinen isen s.
slarfwig, ep. för röthål (reppänä) fullt
med sotfånger. -tukka kan s. slarfwat
(retu).
Retu dun s. bladlus, slarfwat (rettu),
smuts, Retusaari ön hwarpå Kronstabt
är byggd. -uinen isen s. full med
bladlös, slarfwig (rettuinen), smutfig.
-uutan ttaa l. -ustan aa o. slarfwat,
bära sig åt släpigt, handffas. -tus
uksen s. slarf, tyttöretus flicksnärta.
-ustun ua s. smutsas, slarfwat, bli
handffad.
Retu dun s. distad munter berättelse,
retukirja roman, laskee retua berättig
historier. -usa an s. munter, pratsam.
Retwana an = rentu.
Reudon se reutoon.
Reuhaan bata l. -hantan aa o. wåsnas,
larma, rifuwas. -hakka kan s. larmare.
Reuhka an l. -ana an s. luden mēssa
med bred bräm, farpus. -ainen isen
s. slädd i luden mēssa. -astan taa o.
slunga som en farpus.
Reuhkaan kata = reuhaan.
Reuhon oa, -hotan ttaa = reuhaan.
Reukaloitsen ta = retustan.
Reu'un ukua = räykyn.
Reuallan ltaa o. wråta l. slunga hastigt
och lätt (reutoon).
Reuna an s. brädd, fant, rand. -ainen
isen l. -ahinen isen s. till kanten l.
brädden höraude, wid kanten wistande,
med fant försedd. -allinen isen s. wid
randen belägen. -nus uksen l. -nuk-

ka kan *s.* fant, list, bräm, garnering.
 -nusta an *s.* rummet vid fanten, marginal.
 -nustan aa *v.* fanta, garnera.
 -nustus uksen *s.* fantning, garnering.
 Reusko on *s.* bräf, *sp.* för äffan. -on
 oa *v.* bräfa.

Reutoon dota l. -don toa l. -tuun du-
 ta *v.* göra ngt med mycken ansträng-
 ning, anstränga sig, wälsamt rifwa,
 bryta, kasta m. m., reuoksen reke-
 hen släpar sig till släden, reutoihen
 rekehen wräste sig i släden. -toelen
 l. -tuelen lla *v.* smänningom anstränga
 sig, släpa, wrästa. -tuun uta *v.* an-
 stränga sig, bli wräst. -tuutan ttaa *v.*
 ha någon att anstränga sig, utmatta,
 illa behandla (retustan).

Reuvun = reu'un.

Rev.... se rep....

Reyhän hkää = räykyn.

Ria an *s.* staba. -allinen l. -allainen
 isen *a.* stadlig. -atoin ttoman *a.* ofstadlig.

Riehden htaa *v.* strifa till hastigt. -dus
 uksen *s.* häftigt strif.

Riakko kon = riikko.

Riehaan hata *v.* wäsnaa, bullra. -haus
 uksen *s.* buller. -hakoitsen ta *v.* bull-
 ra starkt, lättflunnigt fröjbas. -hun ua
v. wäsnaa, låga, brusa, pösa, fräsa,
 oroa. -hu un *s.* bullersamt beteende.

Riehaan kata *v.* wäsnaa, bullra, för-
 derwa. -kaun uta *v.* brusa upp, bli
 yster. -käisen l. -käisen sta *v.* brusa
 hastigt upp, göra ngt hastigt, rycta
 med buller. -kin ia *v.* wäsnaa med
 något, göra något bullersamt.

Riehkä an *s.* smitta, säng, nebrig men-
 nista. -äsen stä se riehaan.

Riehoitan ttaa *v.* sätta i rörelse, orca
 (riehun).

Riehdin htiä = riehkin.

Riehtilä an = rietilä.

Riehto hdon *s.* stycke, trasfa (rehto).

Riehu, riehun se riehaan.

Riehtän ttaa l. -ttelen tellä *v.* styn-
 da med buller, bullersamt fara fram.

Rieikkaan kata = riehaan.

Rieikko kon *a.* oftyrig, listig, yster (för
 rieikko).

Rieikko kon *s.* snöripa, metsärieikko dal-
 ripa (*lagopus subalpina*), tunturirieikko

fsäkripa (*L. alpina*) jfr. rekko.

Riekun hkua *v.* sträna, strifa. -hkuna
 an *s.* ström. -utan ttaa l. -uttelen tellä
v. ha att sträna.

Rierun ekua, riekuna an = riekun,
 riekkuna.

Riemu un *s.* fröjd, jubel, duf. -uinen
 isen *a.* fröjdan, jublande. -ullinen
 isen *a.* fröjdesfull. -ullisuus uuden *s.*
 fröjdesfullhet. -ullisesti *adv.* fröjdesfullt.
 -mas aan l. -musa an *a.* fröjdesfull.
 -mutoin ttoman *a.* glädjelsö. -mutto-
 muus uuden *s.* glädjelsöhet. -mutto-
 masti *adv.* glädjelsöst. -uiten ta *v.*
 fröjbas, jubla. -uitsemus uksen *s.*
 fröjbandet, jubbandet. -mahdan htaa *v.*
 upprusa af fröjd. -mahdus *adv.* -me-
 us uksen *s.* hastig upprusning af
 fröjd. -mahtelen hdella *v.* fortfares-
 de upprusa af fröjd. -mastun ua *v.*
 känna l. drifwas af fröjd, tuli rie-
 mestui palamaan elden upplågade till
 att brinna. -mastus uksen *s.* färd
 af fröjd, fröjdesfull drift.

Riena an = paitilas.

Rienas aan *a.* oregertig, bullersam.

Riennäs ntää *v.* hast, stynsa. -mo-
 nnon' *s.* hast, stynsamhet. -ntelen
 onella *v.* hast smätt. -nnatan ttaa
 l. -nnätelen tellä *v.* ha att stynsa,
 påstynsa, stynsamst föra. -nnätyy yk-
 sen *s.* påstynsanden, stynsamst framstef-
 fande. -nnyn ntä *v.* stynsamst l. obe-
 märkt anlända, snart tillstunda. -my-
 tan ttaa = riennatan.

Riepakka kan = raapakka. -pakoin
 ida *v.* bita k. smaka en bit på och då.

Riepile een, -loitsen ta = riepu, riepotan.

Riepas ppaan = reipas.

Rieppa paa = raapakka.

Rieppo pon *s.* rätt af rosor, keitinrieppo
 roffoppa, muikia r. en annan rofrätt.

Riepsaan sata *v.* slita, rycta hastigt. -sa-
 dan htaa = retskahdan.

Riepsutan ttaa, -ttelen tellä = riepu-
 tan, rieputtelen.

Riepu vun *s.* trasfa, skarwa, äija riepu
 stadars gubbe, henkiriepu det arma
 lifwet. -unen sen *dim.* liten skarwa.
 -uinen isen *a.* skarwig, trasfig. -vul-
 linen isen *a.* trasfig, trasfigt slädd. -vus-

tan aa o. flita i träför. -putan l. -pottan ttaa l. -pattelen l. -pottelen tella o. låta hänga i slarfwor, slarfwa hit och dit, wårdeslöft och illa behandla. -putus l. -potus ukxen s. slarfwig ber handling, fringslarfwande. -putin l. -potin timen s. något slarfwigit hånsgande t. er. örlappar.

Riepäs ppään s. grushög.

Rieska an s. färff, ofyrad, s. fötmjöllf (rieskamaito), ofyradt bröd (rieska-leipä), rieskamaa nyodling, rieskalta nyligen, oförmödat, rieskakukka gullwifwa (*primula veris*), rieskaheinä = matara. -kanen sen l. -konen sen dim. = rieska. -ainen isen s. färff, ofyrad, mjölbttanbåd.

Riesta an, -ainen isen = röhna, röh-näimen.

Rietikka kan = raatikka.

Riesuun suta o. pösa, ilffas, bli står, nppläga, inflammeras.

Rietila an s. stespauna.

Rietta tan s. smuts, ofnygghet. -tas ttaan l. -ttainen isen a. otäct, stygg, westerstyglig. stem. -ttaus uden s. otäcthet, ofnygghet. -ttaasti ado. otäctt, westerstygligt. -ttaun uta o. bli otäct, smutsas, oroad. -ttaudun utua o. bli smutfig, otäct, bli uppretad. -taste-len lla o. förhålla sig otäctt, nedsmutsa. -listelen lla o. bete sig otäctt, tala otäctheter, rauta rietistelees jernet ilffas (under smidningen). -ttaannun utua o. retas, få tag i något ondt.

Riete tteen = huosisin.

Riettu tun = kaarne.

Rietta tän = rietas.

Rietu dun = riepu.

Rievoinen isen = röhnäinen.

Rievun, -vutan, -vuttelen = riekun, riekutan.

Rievä an s. ofyrad, föt, färff, widare i mynningen, rieväleipä fötfurtbröd, rievälanka gillertsnöre i räffar.

Riha an s. förtel, pyßling, ungdom. -ainen sen a. liten, fråd, swag. -atsu un a. liten goße, roifpyßling.

Rihd se riht

Ribka an l. -ama an s. fram, husegråd. -amoitsen ta l. -amoin ida o.

handla med framwaror.

Rihlaan lata o. springa af och an utan ändamål. -laus ukxen s. onödigt språng.

Rihma an s. band, oravarihma ett timmer (40 ft.) efortstun, linnun rihma fogelsnara. -anen sen dim. litet band. -as aksen s. snara, ett timmer flinn. -ainen isen a. med band försedd, full med band. -mon oa o. binda med band, förse med snara. -melo on s. trådbämne, trådbattighet.

Rihdän htää s. frypa.

Rihvakka kan s. spenstig, slant.

Riiaan ata = reijaan.

Riid se riit

Riiennes se riisi.

Riihatoin ttoan s. oregerlig, oftyrig.

-ttomuus uuden s. oregerlighet. -tto-

masti ado. oregerligt, oftyrigt.

Riibi hen s. ria, panna, l. pistää l. ahtaa riibtä uppståta såd i ria, tappaa riib-tä tröffa. -inen isen a. rif på rior. -hellinen isen a. rie-regande, en ria full. -hetöin ttöman a. utan ria. -hit-sen ta l. -hitän ttaa o. ria. -hen ea o. tröffa, ria.

Riiho on s. oftyrighet, ofastad såd i rian (riihi). -otoin ttoman a. oftyrig (rii-hatoin).

Riikene een s. blågg.

Riiki in s. rife, riikinkukko påfögel.

Rikolais-viholainen = nokkonen.

Riivun kua = riavun.

Riima an s. fljul.

Riimi in s. rim, ordning, förteckning, riimisauva l. riimispuu runstaf.

Riimiska an s. wålb.

Riimu un s. rim, runbstaf, grimma, riimusauva runstaf (riimi).

Riion oa = reijaan.

Riipasen se riipu, riivin.

Riipantelen nnella o. streta.

Riipia an s. raff. -peys yden s. raffhet. -asti ado. rafft. -pistyn ya o. bli raff. -pistan aa o. göra raff, upplifwa (riipia).

Riivin pia o. afstyda (blad, fnorpar, barr), afblåda. -vin pimen s. afstydingewerfttyg, riivinalauta bant för afstyckning af lufnoppar, riivinarauta sif-jern. -von poa o. afstyda wålbfsamt, greft. -poelen lla o. afstyda då och

bd. -pasen sta o. afryda hastigt. -vek-
sin ia o. afryda här och der.
Riipotan ttaa l. -telen tella o. bura
något hångande, slarfva hit och dit,
gd och frilla något (riepotan, riepu).
-tin timen s. berlod.
Riippa pan s. tyngd, börda, sänke, riip-
pakoivu hångsfört.
Riipe ppeen s. frans, tofs.
Riippi pin s. sänke, börda, wiffa, nåt-
formig hösäc (mallu).
Riipu un s. streck, sträma, strimma. -us-
tan aa s. sträda, göra stråmor, strim-
mor. -ustelen lla o. hålla på att
göra stråmor. -pasen sta o. draga
hastigt ett streck, en sträma (riipun,
kriipun).
Riipsi sen = ripsi.
Riipun ppua, -utan aa, -ustelen lla =
riipun, ripustan, ripustelen.
Riisi in s. engelska sjufan, atrophä, ra-
chitis, riisiruoho l. -heinä luslumner,
riögräs (*tycopodium selago*), riisimarja
fällarhalebär. -inen isen a. behäftad
med engelska sjufan.
Riisi riien l. riiden = riisi in, riien
koprat stinknäsla, swinfnyler (*stachys
palustris*), riienmarja = riisimarja.
Riiskon oa o. gråla, bannas fortfa-
rande.
Riiskun ua o. stritta, stänkas. -utan ttaa
o. stänka. -utus ukser s. stänkning.
-uttelen tella o. hålla på att stänka.
-kahutan ttaa o. stänka hastigt, fasta
med fräsande ljud.
Riisniekka kan s. saffransfärgadt ri-
stön.
Riista an s. förråd af säd, willebråd,
egobelar, riista-aita l. -huone wisthus,
metsän riista willebråd, viinan riista
blandning till brännwinesbränning. -ai-
nen isen a. rif på förrådet, förmögen.
Riistan aa o. rycka bort med wålb, af-
stilla, löserya, sprätta upp, aflåda,
beröfwa, plundra. -telen lla o. små-
ningom löserya. -to on s. löserys-
ning, sprättning, plundring. -ton oa
o. löserya wålbamt. -toja on s. den
som löseryer, plundrare. -tyn yä o.
bli löseryet, uppsprättas.
Riistäs aan = rastas.

Riisun ua o. aflåda, beröfwa. -unta
naan l. -unto noon s. aflådnung.
-uja an s. aflådare. -umus ukseu s.
aflådnung.
Riita dan s. twist, tröta, riitaveli l. ri-
takumppani tråtobroder, olla riidois
wara oense, twistu, riitamaa twistjerd.
-de teen s. twifligt tillstånd. -ainen
isen a. twiflig, tråtosam. -aisuus uu-
den s. tråtosamhet. -aisesi .odo. trå-
tosamt, twifligt. -dakas kkaan s. tråts-
girig. -datoin ttoman a. utan tråts,
fri från grål. -telen della s. twiila,
tråta, gråla. -tely yn l. -telo om l.
-telys yksen s. twist, grål. -aan ut
l. -aannun ntua o. bli twiflig, bli o-
ense, komma i tråta. -aannutan ttaa o.
bringa i grål (riite).
Riitsin ia = riistan.
Riitta tan s. rad, traf.
Riite tteen l. -tto ton s. tunn isfjörpa,
rimfrost, säiden riite l. kekiriitto men-
före. -ttehinen isen a. full med isfjör-
pa, isblandad. -tyn tyä l. -totum ttaa
l. -ttounnun ntua l. -tlaunnnun ntua o.
öfwerdragas med isfjörpa, hårdna på
ytan, solna, slofna. -tän ttaa o. rima,
affätta rimfrost. -ttäydyn ytyä = ri-
tyn (riive, riitan).
Riitan ttaa o. råcka till, swisa. -ttäma-
toin ttoman s. otillräddlig (riite).
Riian iikua = riuvan.
Riivaan wata l. -aillen lla o. förwirra, för-
brylla, ohelga, riivattu rasande, siinä ri-
vattu du förbömde! -aus ukseu s. förwir-
ring, förderf, raseri. -vos ukseu s. för-
wirrad tillstånd. -vi in s. förwirrad
fart, täytta riivia i full fart. -viö on s.
rasande, besatt menniska, förderf. -vaan
uta o. bli förwirrad, bli rasande. -vaa-
dun tua l. -vaannun ntua = riivaan.
Riivakka kan = rivakka.
Riive een s. isfjörpa, isgata. -ven enen
l. -vannes nteen l. -vannos ukseu s.
isfjörpa på snön.
Riivi in = riipiä (riivaan).
Riivun se riuvan.
Rija an s. gårdesgård af fällba träd =
rytöaita.

Rikene neen *a.* hastig, rikeneen *hastigt*.
-neesti *adv.* hastigt.

Rikevä *an* = rikene.

Rikeä *an a.* tälbewuren.

Rikas khaan *a.* rif. -kkaus uden *a.* ris
fedom. -kkaasti *adv.* rifligen. -stan na
a. bli rif. -stumus ukxen *a.* rifblif-
ning. -stan sa l. -stutan ttaa *a.* rifta,
göra rif.

Rikka kan *a.* allt smått och obugligt,
färrn, fopor, fråd, roff, rikka silmässä
roff i ögat, rikkaahuoho ogräs, riidan
rikka hemlig oenighet, tulla omille
rikoille komma till egna fopor, *b. d.*
hem. -anen sen *dim.* = rikka. -ainen
isen *a.* full med fopor, ogräs, roff.
-koilen lla *a.* samla fopor, fopa (rikki).

Rikki kin *a.* swafwel. -kitan ttaa *a.*
swafsa.

Rikki *adv.* sönder, on rikki är sönder,
mene rikki går sönder, rikkiwiisas
öfwerflöf. -ke kkeen *a.* sönderighet,
säden rike menföre, *pl.* rikkeet trol-
lade afkommer. -kko kon *a.* sönderig-
het, brott, bresch, raajarikko lytt,
frymting, valarikko edsbrytare, mene-
bare. -kkinainen l. -kkonainen l. -kon-
nainen l. -kkeinen isen l. -kein imen
l. -kkoien omen *a.* sönderig, sönderad,
pl. rikonnaiset trollade afkommer. -kkin-
naisyyys yyden l. -kkonaisuus uuden
a. sönderigt tillstånd. -kollinen isen *a.*
sönderig, brottflig. -kon kkoa *a.* söns-
dra, bröta, förbröta, rikkoa kelin
förderfwa föret, rikkoa vatsan förorsä-
ka diarrhe, rikkoa mielen förtörna.
-kos oxen *a.* brott, rikossasia brott-
målt, hengen rikos lifesat, rikosuhri
födoffer. -kkoja *an a.* brytare, förbrö-
are. -konta nnan *a.* brytning, plöjning
af lunda. -kkoilen lla *a.* söndra smått.
-kkoutan ttaa *a.* låta söndra. -kun
kkua l. -kkaun nta l. -kaannun ntua l.
-kkoun uta l. -kkoonnun ntua l. -kkuu-
dun utua *a.* gå sönder, brötas (rikka).

Rikku kun *a.* prick, punkt, småsak.

Riko *adv.* rikorihma bandstump. -otan
ttaa l. -ottelen tella *a.* pryda, utfira,
förse med prydnader. -osa *an a.* pryds-
lig, frilg.

Rikoi in *a.* rifsdalet, riksisilmäinen
glödsög.

Rikutan ttaa *a.* tindra, glimma.

Rilla *an a.* trisa. -llin ia *a.* rulla,
trilla.

Rillaan lla *a.* exercera, öfwa. -llaus
ukxen *a.* exercis. -llinki ngin *a.* sam-
lung till exercis, soldatmöte.

Rima *an a.* spillra. -ale een *a.* små bit, fras.

Rimpi mmen *a.* strandbrör, rörhwaßa
(*arundo phragmites*), sanft ställe i färr,
rimmen påst rörtöfs, rimpialho sump-
traft bewuren med rör.

Rimpoilen lla *a.* dingla.

Rimpotin ttimen *a.* töfs.

Rimsi in *a.* spets.

Rimuun muta = rämyyn, remuun.

Rinkevä *an a.* wid, rymlig.

Rinkila *an a.* fringla.

Ringun ukua *a.* frisa, fnarra. -ukutan
ttaa *a.* låta fnarra, flamma på något.

-nkutus ukxen *a.* fnarrning. -kaisen
sta *a.* frisa till hastigt.

Rinnistelen lla = rinnustelen se rinta.

Rinso on *a.* farg.

Rinta nnan *a.* bröst, ett högre l. framför
l. wid sidan beläget ställe, rintalapsi svens-
barn, -lasta bröstben, -kehä bröstförg,
rinnan ahdistus andtappa, rinnan polte
bröstinflammation, rintaliina l. -ihokas
chemifette, rintavarjo bröstbedäckning,
brösttharneß, rinta rinnoin bröst mot
bröst, rintarynnakko bestormuing bröst-
ganges, rinnoin bröstganges, med brö-
stet, rintamaa högre sluttande mark,
mäen rinta badslutning, päivän rinta
sluttande och för solen öppet ställe,
nuotan rinnat framre belarna af noten,
sodan rinta första lebet i en slagtorbs-
ning, juhlan rinta tiden närmaßt före
helg, käyvä rinnan l. rinnoin gå jemte
hwarandra, laskea rinnalle sätta i bredd,
ei tule isänsä rinnalle kommer ej i
jemnbredd, kan ej jemföras med sin
fader. -nne nteen *a.* brant, brinf, vuo-
ren rinne bergslutning, puolipäivän rin-
ne tiden närmaßt midnagen. -teinen
isen *a.* ht. brant, brinf, full med brans-
ter. -ainen isen *a.* bröstlig, bröstförsebb,
a. brant. -ava *an a.* högbröstad, bred-
bröstad, modig, brantig. -avuus uuden

s. bredd l. högbrosthöghet. -avasti *adv.* högbrosthöghet, stormodigt. -aalen *adv.* -aalen lla v. bröfsta fig. -nnain l. -nnat-tain l. -nnatuksin l. -nnatusten l. -nnaksutten l. -nnaksutta l. -nnak-suttain l. -nnakkain l. -nnakkaa l. -nnakkaisin *adv.* bredwid hwarandra, i bredd. -nnakkainen isen s. ställd bredwid hwarandra, parallel. -nnak-kaisuus uuden s. paralleliism. -nnak-sutan ttaa l. -nnaksuttelen tella l. -nnattelen tella l. -nnatustelen lla v. sätta i jemnbredd, jemnföra. -nnus uk-sen s. bröfstem, bröfistfärm, bröitbe-täckning. -nnustin imen s. bröfstem. -nnusta an s. stället framför, slutning, bröfstem. -nnustan aa v. spänna till bröfstremmen, bröfsta fig. wara motsträfs-wig, gripa tag i bröfset, brettas. -nnus-tus ukxen s. bröfstremmens spänning, bröfstring, brottning. -nnustelen lla v. spänna smänningom bröfstremmen, brot-tas. -nnustella an s. brottare. -tuus uuden s. upphöjning.

Rio on s. qwiistär på en rödhad äng, sopor, strö, riolaja qwiisthög.

Ripa van s. grepe, handtag, påaripa hufwubbonad, hårklädsel, kangasripa upplagd wärfänning, vyöripa sätte på bältet. -ivatoin ttoman s. utan här-klädsel, utan grepe (ripo).

Ripa an s. strunt (ripo), ripa-asia strunt-sat. -asin imen s. slif. -atoin ttoman s. utan slif, blott och bar (ripale).

Ripajan pata v. stänka, droppwis flyta l. falla, plaska. -paus ukxen s. stänk, ylast. -pahdan htaa v. hastigt stänka, stritta. -pahdus ukxen s. strittning, hastig stänk, stänkaude rörelse. -pakka kan s. tillstånd af stänkning, mjufhet, lättflytande, diarrhe, on ripakalla har diarrhe. -pakoin ida v. ha diarrhe.

Ripaisen sta v. hastigt göra ngt, gripa, stära, slå.

Ripakko kon s. trasa.

Ripale een s. trasa, fragment. -letoin ttoman s. utan trasa, blott och bar.

Ripe ppeen s. stänk (ripajan), affall, fringsftrödd qwarleswa, lemning (ripa, ripale). -eksin ia v. bugga, stänka smält.

Ripin rapin *adv.* fringsftrödt hit och dit.

Ripistan aa, -talen lla = ripotan, ripotta-len.

Ripia an s. snäll, rast, pryblig, snällad. -peys yden s. rasthet. -ä-li *adv.* snällt, rastt. -peyn ytä v. bli rast.

Ripo on s. strunt, slarwa, slarwigt ned-hängande ting, hårklädsel, riporihma hårstättning (ripa). -otan ttaa l. -ot-telen tella v. fringsftrö l. falla smä-ningsom, spilla omkring, juoksee ri-pottelee springer lätt, springer och spil-ler, sataa ripottelee regnar smält (ripa, rippa).

Rippa pan s. sänke, sänklob. -potan ttaa v. förse med sänke. -potus ukxen s. widhäftning af sänken.

Rippi pin s. strift, striftermål, bigt, rip-pilapsi striftskolebar, rippi-isa strifte-sader, salarippi öronbigt. -pitän ttaa s. strifta, bigta. -pitys yksen s. striftning, bigtning. -pittaja an s. striftare.

Ripon ppoa v. spisa, hinna till.

Rippu pun s. något nebhängande, osir-pu förhänge, forlåt, ridd, rippahapen = rämmele. -uinen isen l. -uisa an s. hängande. -pun ppuu v. hänga ned, bero af. -uja an s. som nebhänger, pendel. -pus ukxen s. hängande till-stånd. -uinen lla v. hänga fortfarande. -pustan aa v. hänga upp. -pustus ukxen s. upphängning. -pustaja an s. upphängare. -pustelen lla v. smän-ningsom upphänga. -pustutan ttaa v. lå-ta upphänga.

Ripsa an l. -sas aan s. hurtig, snäll. -akas kkaan s. hurtig. -aasti l. -akkaasti *adv.* hurtigt. -saan sata v. slänga. -ahu-tan ttaa v. hurtigt l. hastigt göra ngt.

Ripas een l. -si sen s. ögonbryn, blom-flase, frans. -su un s. frans, rimla. -sun ua v. hänga ned som frans. -sa-tan ttaa v. låta hänga ned, strö, blin-sa. -sutus ukxen s. blinfning, stänk-ning. -suttelen tella v. blinka fortfa-rande, strö smält, satta röras.

Ripsiä an = ripeä.

Ripukka kan s. liten grepe (ripa).

Ripuli in s. strunt, löst lif, fräffötter (bålig strift).

Riputan ttaa, riputus ukxen, riputtelen tella = ripotan m. fl.

Risa an *s.* förtel, påfökt, slarfwä, strif och ryt. -anen sen *dim.* liten förtel. -ainen isen *s.* full med förtlar. -atoin ttoman *s.* utan förtel. -aan ata *s.* slarfwä ihop, göra slarfwig, rifwa, farga, wäsnas. -saus uksen *s.* hops slarfwing, rifsning, gny, ei risausta eikä 'rasausta hwarfen snäpp eller gny.

Riskaen kata *s.* larma, bullra, leka bul-
lersamt. -kaelen lla *s.* slämma ut,
förderfwa (raiskaan). -kahutan ttaa *s.*
fakta med buller.

Riskamo on *s.* båtubans telna i harr-
not (ina).

Riski in l. -kila an l. -kilainen isen
l. -ko on *s.* grifla (*aria*).

Risku un, riskutan ttaa = risu, risu-
tan.

Risoilen lla *s.* fd små sprickor.

Risotan ttaa *s.* strifa (som skatan),
snattra.

Rissa an *s.* liten slätad forg.

Rista an *s.* ärt. -ainen isen *s.* af ärt-
ter, ärtfr.

Risti in *s.* förs, fristning, slöfwer (i
fortspel), panna ristiin lägga i förs,
ristiin nautita *sdr.* ristinnaulita förs-
fästa, ristiluut förstryggen, ristihuuli
föreläppig, ristikatu twärgata, risti-
randat försgaller af jern, ristinokka
försnäbb, ristinrastin härs och twärs,
ristilehti (*merchantia*), blåslippa, ristin
päiwa försmessa (den 15 sept.). risti-
kanto l. ristipetsäja helig stubbe, tall
(med förs försebb), kantaa ristiänsä
bära sitt förs, olla ristiksi wara till
förs, vie ristiile för till att döpas,
ristilapsi barn som skall fristnas, dop-
barn, ristinimi fristningsnamu. -inen
isen *dim.* litet förs, *s.* förfig, förfad,
med förs försebb. -isa an *s.* beswär-
lig, förtreflig. -ikko kon *s.* förswerf,
dopbarn. -ikka kan *s.* förswis släp-
ning, ristikka l. ristikkain förswis.
-ikkainen isen *s.* förswis lagd, alter-
nat, ristikkaisin förswis. -ikko kon
s. försläggning. -ikettyä l. -itysten
sdr. förswis. -in ia l. -itsen ia *s.*
döpa, fristna. -into nnön l. -intä
nnän *s.* fristning. -ima an *s.* dop, ris-
timänimi dopnamu. -is an l. -isiä an

s. fristnare. -iainen isen *s.* den som
fristnas, *pl.* ristiäiset barnsöl. -toilen
lla *s.* förfa förtfaraude, fruga, slä
slöfwer. -teilyks yksen *s.* försning,
frystning.

Risto on = rista.

Risu un *s.* ris, ruffa. -uinen isen *s.*
full med ris. -ukko kon *s.* riefudt,
riehög. -uun suta *s.* samla ihop ris,
hugga ris, belägga l. släda med rus-
stor. -utan ttaa *s.* bestro med ris. -utu-
tan ttaa *s.* låta risbestro.

Rita dan *s.* fälla, snara, warggrop, ridan
toimi *ep.* för fornbräll.

Ritajan l. -taan data l. -tisen sta *s.*
braka fint, spraka. -tinä an *s.* brak,
sprafning. -tistan aa *s.* ha att braka,
låta spraka. -tistelen lla *s.* låta spraka
smått.

Ritari in *s.* riddare. -isto on *s.* ridders-
skap, riddareorden.

Ritta tan = riitta.

Ritustan aa l. -stelen lla *s.* handstas,
göra slarfwig, långsamt.

Ritutan ttaa l. -uttelen tella *s.* stänka
smått, dugga. -utus uksen *s.* slänfning,
duggning. -utin ttimeen l. -ukainen
isen *s.* stänkerfkyg, sin sprutfauna (ti-
rutan).

Ritva an *s.* spö. -ala an *s.* spöort, spös-
bemuret ställe.

Riuahutan ttaa *s.* hastigt afstyna, förs-
trötta, låta hastigt afstyna (riukeen),
hastigt strifa till (riu'un).

Riud se riut....

Riuhakka kan = riuhka.

Riuhdaistan aa = riuhkaisen.

Riuhdon htoa *s.* hastigt göra något, slä,
rifwa m. m.

Riuhka an l. -kia an *s.* wig, qwidt,
slinf. -ailen lla *s.* rörs wig. -aisen
sta *s.* göra qwidt, snyda till, rycka
bort, rappa till.

Riuhaisen sta = riuhkaisen.

Riukainen isen *s.* förtärande, som
har att afstyna, *ep.* för eugelfsa sjufau,
twinfot m. m. (riukeen).

Riukeen l. riukenen riu'eta *s.* afstyna,
förfälla (raukeen).

Riuku riu'un l. riuuan *s.* gärbjel, stång,
spira, mittariuku måtsång, riukubanta

quidstjert, *pl.* riuvut handbår. -unen
sen *dim.* liten stång. -uinen isen *a.*
af gårdsef l. stänger gjord. -ukuun
u'uta l. uvuta *e.* hoppa med stång,
stängla fram.

Riuoon ota *e.* trötta sig, anstränga sig,
röras hastigt. -otan itaa *e.* förtrötta,
ha att magra, låta aftyna. -ottelen
tella *e.* småningom låta aftyna, vråfa
sig maktlös, rieskosena riuottelit du
vråftes såsom färst (obearbetad) och
maktlös (rinkeen).

Riu'un riukua *e.* strifa gällt, stråna.
-iukuilen lla *e.* strifa gällt fortfa-
rande. -iukutan itaa *e.* ha att strifa,
strifa på någon, påskynda, tala gällt.
-iukuttelen tella *e.* strifa fortfarande
gällt, tralla.

Riu'utan itaa, riu'uttelen tella = riu-
otan, riuottelen och riukutan, riukut-
telen.

Riunias aan *a.* förträfflig.

Riusa an *s.* flaga.

Riuska an = riusa.

Riускаan kata l. -kun ua *a.* fräsande
stänka, bullra. -ke een *s.* stänk med
gn, fräsande buller, fratsch. -kon oa
e. stänka mycket, brasa, brassa. -kin
ia *e.* fräsa och stänka fortfarande, bra-
sa, fratscha. -kis *adv.* fratsch, riuskis
rauskis fritsch fratsch. -kahutan itaa
e. stänka hastigt på ngn, fasta med bul-
ler och bras.

Riudon toa = riuhdon.

Riudun tua *e.* aftyna, tråna, förfalla.
-iutumus uksen *s.* aftyning, själfåg.
-iuto don *s.* ngt aftynadt, utnött, förs-
fallet. -utoun uta l. -tounun ntua
e. aftyna, försvaga. -iutukainen isen
s. förtärande, *ep.* för engelska flutan.
-dutan itaa *s.* förorsaka aftyning, förs-
tära.

Riutta tan *s.* banf, reswel, rad af klip-
por, rusta, lång rad, jään riutta rads-
wis brisvande is. -ainen isen *a.* full
med banfar, reslar, riuttainen maa *s.*
jenn l. fuperad marf. -tetun ttua *e.*
uppsyllas af rustor, windfållen m. m.

Riuvoon, -votan, -vottelen = riuoon,
riuotan, riuottelen.

Riuvon, -vutan, -vuttelen, -vahutan =
riu'un, riu'utan, riu'uttelen, riuohutan.
Riva an *s.* grepe (ripa).

Rivehdan htua *s.* röras hastigt, rast,
spritta till.

Rivaisen sta = ripeisen.

Rivakka kan l. -kas kkaan *s.* hurtig, rast.

Rivastun, rivestyn se rivo.

Rives an = rivakka, ripia.

Rivi in *s.* rad, traf, *a.* illa tilltygad, bläs-
brad, rivinoma förderwad, stympad.
-in ia *e.* rada. -itan itaa *e.* rada, lå-
ta rada, rivittain radwis (rivio).

Rivin ia *e.* dista, drifwa. -in imen *s.*
distwerftig, rivinrauta drifjern (riv).

Rivio on l. -oin omen *s.* stympad, was-
ställt, förderwad (rivi).

Rivo on *a.* smutfig, otädt, ständlig. -voss
uden *s.* smutfighet. -vosti *adv.* otädt,
ständligt. -vostan l. -vastan *a.* *e.*
smutsa, stända, tala otädt. -vostan l.
-vastun ua l. -vestyn ya bli smutsad,
nedträdad. -vostus l. -vastus uksen.
smutsning, nedträdning. -voilen lla *s.*
bete sig otädt, tala otädtheter.

Rod ... se rot ...

Roha an *s.* häcla = rohalauta. -hin
ia *e.* häcla.

Rohd ... se roht ...

Roheva an = rohkia och roteva.

Rohisen sta = rohisen.

Rohistun ua *e.* bli swampig (som en
rosva).

Rohka kan *s.* häcla, fart, art. -hin hlia
e. häcla, afriwa linfnoppar (roha,
rokka).

Rohkale een *s.* fart.

Rohki *adv.* djerst, modigt, rätt fram. -ia an
a. modig, djerf. -keus uden *s.* djerfhet.
-iasti *adv.* djerst, modigt. -ias aan *a.* modig.
-hkeen l. -hkenen hjeta *e.* brista, våga,
förbrista sig. -hjennan ntua l. -hkassen
hasta *e.* gifwa mod, göra modig. -hjen-
nus l. -hvaistus uksen *s.* uppmuntran.
-hjennun ntua *e.* bli modig, uppmuntras,
weberquidas. -keilen lla *e.* ha mod,
wisa sig modig. -keon ntua *e.* fatta med.

Rohko hon *s.* fart (rohka).

Rohmuska an *s.* wed.

Rohdin htua *e.* häcla. -hdin htimen
s. blår. -htiminen isen *a.* af blår,

blårblåndab. -hdotun tua v. bli blå, bli lif blå, bli swampig (rohistan).
Rohto hdon s. frydda, låfemebel. -ainen isen s. fryddab.
Rohdun htua v. så utslag, stå ut, bli öfwerdragen med skorpa l. fnas. -htuma an s. utslag.
Rohvasen sta, -stus ukxen, -stun ua = rohjennan, rohjennus, rohjennun se rohki.

Roid . . . se roit. . .

Roibdin htua v. starft upplåga.

Roikale een s. hängande starfwa, lång och spenslig wråfpling.

Roikas kkaan s. slitig.

Roikkaan kata v. slånga, stutta, setaa roikkaas hållregna. -kin kkia v. stutta fortfarande, hänga ned i trasor. -kahdan htua v. dimpa. -kun kkua v. hänga ned binglande, strifa (forpen).

Roilotan ttaa v. göra ngt wårdsloft.

Roima an s. grof, rundlig, pyvig, rast, tillstagsen, roimahousu widbyra *eg.* för en starfwig slöfare, roimakadella med slöfande hand, roimassade hållregu, roimatyo groft arbete. -aan ata v. wara rundlig, lefwa pyvigt, wista. -aus ukxen s. pyvigt lif. -min ia v. göra rast, stå fortfarande med långsamma slag.

Roina an s. stråp.

Roinaan neta v. råma, larma. -naus ukxen s. råmning. -nistan aa v. larma, rnta, pocta.

Roipakka kan s. lång och smal.

Roipotan ttaa l. -ttelen tella v. trasa, handfsta, slåpa.

Roir an s. rigel, smäll (i lås), stå. -aan ata v. rigla.

Roiska an s. lång stryfare, lång trasa. -an aa l. -aan ata v. slånga, bänga, stå med brast, rötas med brast. -ke een s. brastande slängning l. slag, plaff. -ahdan htua v. dimpa, med brast göra ngt. -ahdus *adr.* -aus ukxen s. dimpning med hastigt brast. -ahтелен hdella v. dimpa ofta. -kun ua v. hänga ned starfwig, slånska. -ku un s. stråp, rastigt ting. -kin ia v. brasta fortfarande, stråsa.

Roisto on s. rost, slödder, stråp. -osa an s. rostig, stråpig. -otan ttaa l. -ottelen tella v. blånda med rost, rosta, gå

omkring som slödder, slåntra. -oun uta v. bli wråfpling.

Roittio on s. wråfpling.

Roitto ton s. brinnande bål, stor låga.

Roito don s. snyltgäst, golfstånbare, roitotauti utfot, magisjuka.

Roidun tua s. förfämma, tiggga. -tuja an s. tiggare.

Roiva an s. smäll (roira?). -aan ata v. slånga, wråsa bort.

Roivas aan l. -ajas aan s. ett band (lin, hampa).

Roja an s. dy, mudder, smuts (ruoja). -ainen isen s. dyig, muddrig, smutfig. -astan aa v. smutsa, besuddla. -akka kan s. wattenhaltig, tunn, smatlös.

Rojahdan htua v. falla rast lång med brast. -jahdus *adr.* -jaus ukxen s. fall och brast. -jabutan ttaa v. ha att falla, hastigt brasta.

Royo on s. lång wråfpling, brast, smuts, tråd.

Roju un s. hop af stråp, smuts, stråps hög, ruotoinen roju *eg.* siffenshop, stråvigt redskap gjordt af siffen. -nun uta v. samla stråp, wråsas som stråp.

Rokallan htua v. så blemmor, *eg.* så små foppor. -atun ttaa v. så utslag, bli sårig (rokko).

Rokka kan s. ärt, ärtfoppa med rotfrukter. -kas ukxen s. arter m. fl. (ingredienfer till rocka). -ainen isen s. af arter l. ärtfoppa.

Rokki kin s. fugga, so.

Rokko kon s. foppor, tuhkarokko megling, laattarokko breda wattenfoppor, vihulaisorokko frisel, rokon pano waccinering, panna rokkoa waccinera, rokonrikko l. -rikkoinen l. -arpinen foppårtig. -ouen sen *dim.* små foppor. -ainen isen s. behåftad med foppor. -kotan ttaa v. waccinera. -kotus ukxen s. waccinering.

Rokostelen lla v. stråpa ihop, pygla.

Rolli in s. ofnödigt bagge, rolliakka pratstusfåring.

Rollotan ttaa v. strålla.

Romahdan htua v. brasta doft (som i tomt rum). -ahdus *adr.* -aus ukxen s. doft brast. -ahтелен hdella v. brasta fortfarande doft. -masen sta v. dun-

bra, båda en gång. -mahutan *adv.*
-mautan ttaa *v.* dunbra till, så till
med braf. -mu *un s.* bän, larm. -mal-
lan ttaa *v.* braka hastigt och lätt. -mal-
tes uksen *s.* litet braf, *pl.* romallak-
set litet falas.

Romaska *an s.* vindfälle.

Rome *een s.* vindfälle, stenar *m. fl.*
stroffighet. -entola *an l.* -esko kon
s. stog med vindfällan, stenbunden,
oländig mark. -einen isen *a.* stroffig.

Romennus uksen = romallus.

Romewa uta *v.* bli försträckt, uppsträms-
mas.

Romi *in s.* Rom. -malainen isen *a.*
romerf, *s.* Romare.

Romotan ttaa *v.* göra rastt.

Rompakka *kan a.* hurtig, smält öfver-
bådig.

Rompatan ttaa *v.* pladdra högfäst.

Rompka *an s.* brädd, kant.

Rompottelen tella *v.* röra, bete sig
wärdslett.

Romppa *pan =* rompakka.

Rompsis *int.* fratsch.

Rompuu *ppua =* rumppuun.

Romsi *in s.* stogsbrand, romsivalkia
stoftel, romsiköysi *rep* för att braga
en båt urpför forfar, romsisauva *ång*
för att fjuta ut båten från strand.

Romsu *un s.* snöflast, stråfs. -uinen
isen *a.* slastig, full med stråfs.

Romu *un s.* stråp, larm. -ut *oen s.*
stråphög, höp. -uska *an s.* stråp, små-
saker, yskan *r.* fort hösta, taudin *r.*
lindrig slufdom. -uinen isen *a.* strå-
vig, romsistauti lindrig slufdom. -alus-
tan *aa v.* fragla, vara halfslut. (ro-
mahdan).

Roni *in =* rani.

Ronkka *kan s.* höft, triangelfrof, rom-
kallaan på fda, på glänt.

Ronkkaan kata *l.* -kun kkua *v.* frara,
brumma, poä. -kutan ttaa *v.* ha att
frara, låta brumma *l.* poä. -katus
uksen *s.* frarning, brumning, poä
(ronkin).

Ronkkelainen isen *a.* full med gropar *l.*
grottor, full med stenhöfster (lokeroi-
nen).

Ronkia kkaa *s.* gräfva ut. -kaisen sta
v. hugga ut. -kutan ttaa *v.* låta gräf-
va ut.

Ronni *in s.* grop i berg.

Rontto ton *s.* afhuggen trädstoma, *a.*
ihälig (ontto).

Rontukka *kan s.* falskela (*caltha pala-
stria*).

Ronkka *kan s.* af låda och albart fotab
befot för att färja fästredskap (ronkka).

Ropaisen sta = rapai-en.

Ropajan pata *l.* -pisen sta *v.* host fram-
la. -pina *an s.* frammel. -pahdan hta
v. framla till hastigt, dimpa. -pahdas
adv. -pau uksen *s.* hastigt frammel.
-pistan *aa v.* afstafomma frammel,
framla.

Ropakko kon *s.* göl, putt, smuts, träd,
förstadd person under julhelgen. -oimen
isen *a.* full med puttar, trädig (ra-
pakko).

Ropatin *adv.* förgäfwes, till intet.

Ropatti tin *s.* bödd, brets.

Rove peen *s.* näfverrifwa, -pehut *oen
dim.* liten rifwa. -peellinen isen *a.* en
rifwa full (roppi, rovikko).

Ropio *on =* rovio.

Ropistun ua *v.* bli nypläst, lösas upp.

Ropo *on s.* stärf, tyrf, ropoheina hö-
stallra (*rhinanthus crista galli*), ropojä
isförpa, ropokynsi fortnagel.

Ropotan ttaa *v.* göra ngt groft, fä-
pladdra.

Roppa *pan s.* ofaltadt *l.* illa berett
smör.

Roppaan pata *v.* flappa, bulta, ryda
undan, beröfwa.

Roppi pin *s.* näfverfärl, rifwa. -ppinen
isen *l.* -ppoinen isen *dim.* = roppi.

Ropsa *an s.* drifrig, rast, elastif, frän-
fig. -asti *adv.* spänstigt, wigt. -aan
ata *v.* slänga, fästa wigt. -ain *in s.*
slå, wista fratsande. -sahdan hta
v. hastigt slå *l.* falla, dimpa. -saus
uksen *s.* hastigt slag *l.* fall, dimpa.
-soten *l.* -sutan ttaa *v.* afstafomma
fratsande, baka, bada, slå med qwas *l.*
spå, tröffa.

Rosa *an s.* gruta, begrafningsställe.

Rosahdan hta *v.* hastigt wäsnas, fräsa,
braka. -ahdas *adv.* -aus uksen *s.* plöt-

fligt wäsende, fränsning. -autan itaa v. äftadblomma häftigt wäsende, låta fräsa, brasa.

Roska an s. roff, fräv, sopor, roska-ruoho ogräs, roskaväki slödder. -ainen isen s. roffig, fräpig, full med sopor. -aan ata v. fräpa, smutsa.

Rosma an s. drifstig, tilltaggen.

Rosmessa an s. beg.

Rosmo on, -oinen isen, -on oa = rosvo, rosvoinen, rosvon.

Rosmukka kan s. froflig fnöl, -heinä göfblomma (*veronica chamaedrys*).

Roso on s. torrt ställe i jändan af ett träd, froflighet, häftig låga, raudan rosot jernslag, -oinen isen s. full med torra ställen (om träd), ihälig, froflig. -otan itaa v. häftigt låga, flamma.

Rospuka an s. fröhjuldig färre, arbetsfärre.

Rospuutta tan l. -tto ton l. -tos oksen s. menföre.

Rossi in s. gräsparf, gräspink (*fringilla domestica*).

Rostan as l. -tin ia v. ryfta, ansa, gifwa gruta. -to on s. ryft, ans (rosa).

Rostina an s. farväl, affed.

Rostuo on s. jul.

Rosvoon vota s. plundra, röfwa. -via ia v. röfwa, wara på röfstäd. -vo on l. -voja an s. röfware. -voinen isen s. plundrande, full med röfware.

Rota dan s. underlag mder häftning, underjorden (hos Lapparna), rotameri bottenlöst haf. -aimo on s. helfwete.

Rotajan l. -taan data l. -tisen sta v. flamma, pladdra groft, flakra. -tina an s. flammer. -talo on s. grof pladderare. -tisten aa v. låta flamma, tala groft och högljudt.

Roteva an s. stark, raff, häftig, frimodig, tilltaggen. -asti ado. rafft, häftigt.

Roti din s. mjölke = rotimäti.

Rotikko kon s. ruin, förfallen byggnad.

Rotimo on = rutimo.

Rothadnan htaa v. göra ngt med häftigt buller, falla, dimpa. -ahdos ado. -aus ukken s. häftigt bras. -ahisten hdella v. fortfara med plöfliga brasning. -kannan ntaa s. äftadblomma

bras. -kistun ua v. förfalla.

Rotko on s. bergstrefwa, svartillgång, lig flytta, wrärling. -oinen isen s. full med flyttor. -otan itaa v. flucka (om höns). -oitlen tella v. gå omsfring hyflolös, wräfas, wauka.

Rotkun ua s. gunga, wackla med bras.

Rotma an s. bastant, stark.

Roto don = rota, rotu och rotilo.

Rotosa an l. -ova an = roteva.

Rotsin ia = rostin.

Rotta tan s. råtta. -anen sen dim. liten råtta. -ainen isen s. full med råttor, smutsad af råttor. -tatoim toman s. ntan råttor.

Rottarainen isen s. gräsparf.

Rotti tin s. pung, wattenputt.

Rottinen isen s. fänswane.

Rotto ton s. häftig låga, flamma.

Rota dun s. race, art, slägt, kön. -aus ukken s. slägt, familt. -unen sen dim. = rotu, sieltä rotusin härflammande beritran. -uinen isen s. hörande till race, art. -din tia s. härflamma, uppfomma, föda, alstra. -tina an s. barnsängsgäfin. -tiun uta s. uppfomma, uppfjuta, uppwära.

Roud . . . se rout . . .

Rouhaan hata l. -hin ia v. bräsa, frofsa, hyssa med grofhyfwel, stära groft, grofbyggga. -haus ukken l. -hina an s. bräffning, frofsning, grofsfärning. -hassen sta s. stära till groft. -he een s. bräf, bräffning, pl. rouheet grofsfarna l. bräfade ting, gröve. -hennan ntaa v. frofsa lifet, bräsa smått. -hennus ukken s. småbräffning. -hitan itaa v. låta grofbyggga, låta bräsa.

Rouka u'an, roukaan u'ata = roukka, roukkaan.

Roukahutan itaa s. bryta häftigt.

Roukka kan s. swärta (kofad af träd-barf för nät), förwällningswatten = roukka-vesi. -kkaan kata s. kofa swärta (till nät), swärta, förwälla. -kkuus ukken s. swärtning, förwällning. -kistun ua s. swärtna, bli hofvframpen (roukka).

Roukka kan s. fäll.

Roukkio on s. stor hög. -ottain ado. högata.

Roukko kon = roukkio och roukku.
Roukku kun s. tvärträd på slädbotten,
tvärball.

Rouko u'on s. bred remna i hafseisen,
fäll (roukka).

Roumakivi s. stenart.

Rounio on = raunio.

Rousi in s. golfstilla i spilla, bås, rou-
simato sned.

Rousko on l. -ku un s. broff (rysto,
rusto). -ainen l. -uinen isen s. bro-
ffig, af broff.

Rouskun ua v. fnastra, frata, brata. -ka
an l. -ku un s. fnarr, brat, fnastran-
de, rouskanlehti l. rouskulehti gulb-
ris (*Solidago virgaurea*). -kin ia v. tuga
ga fnastrande, bita groft, fortfarande
fnastra. -kina an s. fortfarande fnarr.
-kahdan htaa v. hastigt fnastra l. bra-
fa till, falla in med brat. -kahdus sdr.
-kaus uksen s. hastigt brat. -kutan
htaa v. fnarfa, fnastra, froga l. tuga
ga ljudeligen. -kutus uksen s. fnarf-
ning.

Rouste een l. -tane een = routa.

Rousto on = rusto.

Routa dan s. frata, frusen mark, säle,
routakukka slätterblomma (*parnassia
palustris*). -ainen isen s. krafig, frof-
lig, fälsfull. -tikko kon l. -teikko kon
s. väg l. ställe med frata, froflighet.
-taan data v. låta frysa, ha att förstelnä.
-dan taa l. -datan ttaa v. bli krafig, frysa
till. -din tia v. -fryssa undan frata,
fatta undan den förfrusna skorpan, gö-
ra fri från iskorpa.

Routollinen isen s. raff, tilltaggen.

Routto ton s. häfsja. -ttoon tota v.
häfsja.

Rova an s. båd, bål (rovio), stenhög,
skogsburen ds med fala ställen.

Rovatti tin = ravatti.

Rove een s. löst, uppläppt tillstånd, tuo-
hi on roveellaan näfret lofnar, han
on roveellaan han är wid godt mod.
-eellinen isen l. -eisa an s. lösläppt,
munter, frif (rovi).

Rove peen se rope.

Rovi in l. -io on s. wedhög, bål, brins-
nande wedhög (i swed), tvärighet, far-
ligt ställe. -in ia l. -itsen ita v. sam-

la swedjebränder, samla brännwed, sam-
la i hög, rovia rihta slä banden mot
väggen. -vehdin htaa v. röbja mark.

Rovikko kon s. näfverrifwa. -vistun ua
v. bli hopstrumpen, frympa ihop (sem
näfwer).

Rua se ruoka.

Ruha an s. grus, oli siellä ruhaa rom-
paa der fanns lift och olift.

Ruhd se ruht

Ruhjaan jata v. bemöda sig tungt, ar-
beta ifrigt och strängt, bräfa med ngt.
-jon oa v. råbbräfa, froga. -jus uk-
sen l. -jainen isen s. en som bräfar
och besvärar sig, trassare, klumfig ar-
betare, sensfärdig menniska. -justan aa
v. trassa, bräfa. -justelen lla v. tra-
ssa smått, gå och trassa, bete sig töls-
digt, klumsa. -justus uksen s. bräff,
trass. -jaisen sta v. hastigt anstränga
sig, förorsaka en kontusion. -jenen jeta
v. bli bräfad, förtrögas. -jennan ttaa
v. froga. -jennus uksen s. frofning.
-jahdun htua v. falla som en vråfning,
fatta sig vråfande.

Ruhka han s. smolt, smälsater, sträp,
rubkaruoho ogräs, -tauti utsch, -kivi
sjelfsträfsen, lös stenart, pl. ruhkat
lösören.

Ruhma an l. -mo on s. blod, hädels-
tråg. -men enen, -meninen isen =
ruumen, ruumeninen.

Ruhmaska an s. wed. -ainen isen s.
wedig, full med wed.

Ruho on s. bröstben (hos foglar), stor
froppskapnad, obåte, folsöf, hopstrum-
pen menniska (af engelska hjutan), ru-
horampa hopstrumpen och lam.

Ruhtina an l. -as aan s. furste, isorah-
tinas storfurste, ruhtinakunta furstens
döme. -atar tlaren s. furstinna. -ainen
isen l. -allinen isen s. furstlig. -ei-
suus uuden l. -allisuus uuden s. furst-
lighet. -aisesti l. -allisesti sdr. furst-
ligt. -nuus uuden s. furstewärdighet.

Ruhto hdon l. hon s. frogad tillstånd,
lyd ruboksi (för ruhdoksi) slår i fro.
-hdon htoa v. slå i fras, froga, brä-
fa, stampa, arbeta med stor ansträng-
ning. -taisen sta v. froga med ett
slag.

Ruia an = Ruija.

Ruiha un *s.* stoj. -uun uta *v.* stoja.

-uaja an *s.* stojare.

Ruija an *s.* renselrem, bårrem, nordliga Norge, Ruijasomeri Söhsafwet.

Ruikka kan *s.* jämrare, qwåfare, spruta, ruikkaporsas födgrið, ruikkatauti diarrhe. -ainen isen *s.* gnållande, lipande. -kkaan kata *v.* gnålla, jämrä sig, spruta. -kkaus uksen *s.* jämmer, sprut. -kkaelen *adr.* -kkailen lla *v.* gnålla smält, lipa. -kutan ttaa l. -kuttelen tella *v.* ha ett flagande låte, jämrä sig, spruta. -kutus uksen *s.* jämmerlåt, sprutning. -alehdan htaa *v.* gå omfång flagande (ruisku).

Ruikka kan *s.* smal, tunn, ruikkamainen l. -moinen något smal, spenslig (ruikku). -kahdan htaa *v.* magra, af-taga hastigt.

Ruikku kun *s.* tunn, smal, liten, pikkuruikka helt liten, ringa, on ruikut-lä har diarrhe, ruikkutauti diarrhe, ruikkumainen l. -moinen något smal, liten. -unen sen *dim.* helt liten. = pikkuruikkunen (ruikka, ruiska).

Ruippaa an *s.* rågmjöf blandadt i surmjöf.

Ruis se ruki.

Ruivautan ttaa *v.* spruta fram, stritta.

Ruiska an *s.* flaga.

Ruiska un *s.* spruta. -kaan kata *v.* spruta. -kin ia *v.* spruta fortfarande, stånka. -kahdan htaa *v.* hastigt spruta. -kahdus *adr.* -kaus uksen *s.* hastig sprutning. -kautan ttaa *v.* åstadsomma hastig sprutning, plötsligt spruta upp. -kun ua *v.* spruta, stånka. -kutan ttaa *v.* låta spruta, hålla på att spruta, stånka. -kutus uksen *s.* sprutning, stånkning.

Ruita tan *s.* småroff.

Ruitto ton *s.* pl. ruitot inelöfvarna i brösfamitet, de ålsblare iure belarna.

Ruittu tun *s.* nederbörd med storm. -uinen isen *s.* stormig och tyrande.

Ruitus uksen *s.* liten stackare.

Ruja an *s.* förfallet, stråpigst ting, reki-ruja (raja).

Ruje on *s.* utnött, söndrig, trossad, lytt och lam.

Ruju un *s.* söndrig, stråpig. -uun uta *v.* samla stråp, stråpa, wåsnas.

Ruka uan *s.* fåda. -ainen isen *s.* fådig.

Rukale een = makale.

Rukas se rukka.

Rukeva an *s.* tjock, tät.

Ruis rukiin *s.* råg, ruisräkka fornfarr, ångsfarr (gallinula crex), ruisluste l. -hattara l. -heinä swingel (*bromus secalinus*), ruiskukka wårrågeblomma (*draba verna*), blållint (*centaurea cyanus*), Ruissalo Rinnala. -ukihinen l. -ukinen isen *s.* af råg, rådig, -uisto on *s.* rågfält. -ukihitoia ttoman *s.* utan råg. -ukihittomuus uuden *s.* rågbrist.

Rukka kan l. -kas kkaan *s.* lappmudd, handffe. -anen sen *dim.* handffe, saada rukkaset få forgen (i frieri). -ana an *s.* pelö.

Rukka kan *s.* arm (rauikka). -anen sen *dim.* = rukka.

Rukki kin *s.* spinnroff.

Ruko u'on *s.* höfåte, høy, hög, röfsen (*phalaris arundinacea*). -ukoon u'ota *v.* fätta i fätar. -u'otan ttaa *v.* låta fätta i fätar, fätta i fätar.

Rukoilen lla *v.* bebja. -koilia an *s.* bebja. -kous uksen *s.* bön. -koilutan ttaa *v.* låta bebja.

Ruma an *s.* ful, wanstaplig, ruma henki hin onde. -muus uuden *s.* fulhet. -asti *adv.* fullt, wederstyggligt. -anen sen *dim.* l. rumanlainen isen *s.* något ful, mera ful. -menen eta l. -mistan ua l. -mennun ntua *v.* bli ful. -mennan ntua l. -mistan aa l. -mennutan ttaa *v.* göra ful, wanställa. -maksun ua *v.* anse för ful.

Rumahdan htaa *v.* dimpa ned.

Rumiska an *s.* owanligt djup, rymlig, frymmande.

Rummiakko kon *s.* sumy, farr.

Rumppa pan l. -ppi pin *s.* pabda, grobunge. -ppuun puta *v.* qwåfa (som grodan).

Rumppaan pata = runtaan.

Rumppu pun *s.* swanßen (rumppa).

Rumu un *s.* stimm. -uun uta *v.* stimma.

Runbustan aa = runtustan.

Runko ngon *s.* troyppen utom hufwud, armar och ben, bål, himlakropp. -oilen isen *s.* till sam, bål hërande. -oilen

lla *v.* röra*s* i luften.
 Runn *se* ruoto.
 Runni in *s.* isberg på drift.
 Runo on *s.* sång, poetisk dikt, gall ren*s* fo, runoniekka *flab.* -ous uden *s.* poesi, diktning. -oon ota *v.* skriva vers, dikta. -oelen *adr.* -oilen lla *v.* besjunga, dikta. -oilia an *s.* *flab.* diktare. -oelema *adr.* -oelma an *s.* dikt, sång. -osto on *s.* diktsamling, poesi. -omus ukxen *s.* poesi, diktning. -oja an *s.* sångare, ikiruvoja erärdelig sångare. -otar tlaren *s.* sånggubinn*a*, sångsmå. -otan ttaa l. -ottelen tella *v.* omskriva l. översätta på vers, rimma. -otus ukxen *s.* rimmande.
 Runsas aan *a.* riflig, rundlig, ymnig. -aus uden *s.* ymnighet. -aasti *adv.* rifligen, rundligen. -stelen lla *v.* förhållva sig, sprundas.
 Runsi in *s.* stråde, båg, runsimies ren*s* hållningehjon. -in ia *v.* stråda, spilla föder.
 Ruusu un *s.* båg wid tröstning. riisfoder, stråde, runsukupo bågfarve. -uinen isen *a.* af båg, bågblaudad, full med stråben (runsi).
 Runta nuan *a.* dugtig, frifostig. -tuus uden *s.* frifostighet, överslöd. -tuva an *a.* frifostig.
 Runteli in *s.* byrlud*a*.
 Runteva an *a.* forpulent, groflemmad.
 Runto nuon *s.* den tjodare och starkare delen af kroppen, bröst, buk, kroppsbål (runko). -nnokas kkaan *a.* storbutig. -nnakko kon *s.* den tjodare och starkare delen af kroppen, bröstgångskraft, väkirunnakko stormlöping, bröstgångsfart, vuoren runnakko bergsfreija, on runnakossa är förderwadt, trosfadt, i oortning. -nnon ntoa l. -nnaan ntaa *v.* med bröstet påtrånga, sönderbruta. -nne nteen *s.* frokningstillstånd, förkrokning. -ntelen nnella *v.* froga småningom, påtrånga, anfälla. -nnahdan htas *v.* hastigt påtrånga, plöfsligt froga, förfälla, nebbigna. -nnikoitsen ta *v.* hårdt behandla, missgandla (ryn*näs*).
 Runntaan tata *v.* dånga, slånga, gifwa rundligt (runta).

Runtti tin *s.* stadare, trassant.
 Runtu nuun *s.* fridag ff. för tjenstehjon efter allhelgondagen, efter julhelgen m. m.
 Runtukka kan *s.* laste l. brist wid mar*n*.
 Runtus ukxen *s.* hofstrumpen, liten staccare.
 Runtuus, runtuv*a* *se* ruuta.
 Ruoa *se* ruoka.
 Ruod *se* ruot....
 Ruohd *se* ruoh*t*....
 Ruohi -kengat sandaler (nästan utan öfverläder; hållas på foten medelt band).
 Ruohka an *s.* stråta, linrepa. -hkaan hata l. -hkin ia *s.* stråta, repa (lin) (roha).
 Ruohku un = ruohka.
 Ruoho on *s.* gräs, ört, ruohosirkka = heinäsiirkka, ruohon karvainen gräsfärgad, ruohonpää rörtose. -oimen isen *a.* grästig, gräsbewårt. -okko kon l. -osta on l. -hikko kon *s.* gräsbewårt ställe. -otun itua *v.* bli gräslupen, gräsbewårt. -otan ttaa *v.* ha att vära gräs, låta bli gräslupen. -otoin tteman *a.* gräslös. -ottomuus uuden *a.* gräslöshet, gräsbri*st*.
 Ruohdin htimen = rohdin.
 Ruohdin htia *v.* förtrista sig, waga.
 Ruohdun htua *v.* smitta, få utslag, bli krig.
 Ruoja an *s.* slam, äfva, od, wrak, flygel, ett slags qwinnoffa (ruoju). -sinen isen *a.* flammig, äffig. -akko kon l. -jehikko *adr.* -jeikko kon *s.* flammigt ställe. -jolan ttaa *v.* göra flammig, flamma, waga af sig, wraka sig. -jottelen tella *v.* gå och wraka sig.
 Ruoja un *s.* ett slags stö (släta och öfvertåg af samma läder med blott en söm), halflöfvel, pjeffa, wräckling. -us ukxen *s.* pl. ruojukset ett par sådana skor, tillbehör dertill. -ustan aa *v.* förse med ruoja, bära sådana skor, wraka. -ustelen l. -uttelen tella *v.* gå och wraka sig.
 Ruoka ruo'an l. ruan *s.* mat, spis, olla rualla spisa, menes rualle gå till bord*s*, ruokauhri spisoffer, ruokamake matjord, ruokaruoho matnyttiga w*e*

getalibitet, ruokapaa (Kitar II: 294) poet. såbæsmært, ruokamato mal (uti matwaror). -ainen isen a. såbænde, matnyttig, åtande, isorokainen matbrugg. -ava an. a. såbænde, matrif, matnyttig. -avuus uuden a. nåtande egenfæv, matnyttighet. -kin kkaa v. såba, nåta, underhålla, gifwa mat. -kkia an. a. såbare, underhållare, matgiftware. -kkielen lla v. såba smått, gifwa smått nåwing, fortfarande underhålla. -uokaan ruokata l. -uokailen lla l. -uoastan aa v. spisa, bispisa sig, såta sig mat, farogera. -kitan ttää l. -kittelen tella a. låta mata. -uo'itan ttää v. förse med mat. -kastan aa v. ställa mat. -kittutan ttää v. låta mata. -uas akseen a. rätt. -uatoim ttoman a. utan mat. -uatomuus uuden a. matbrist (ruokke).

Ruoke kkeen a. pl. ruokkeet byxor, bräder.

Ruokki kka a. torbmule (alea torde).

Ruokko kon a. wårð, stöfvel, putening, ans, rytt, gödning (ruoka), stråla (ruohka). -ainen isen a. snugg, putfab, hofwiff. -oamus uuden a. fuggghet. -kotoim ttoman a. ofuggg, wårðelös, ofyffad. -kottomuus uuden a. ofuggghet, wanstöffel, otådhet. -kottomasti a. ofugggt, ofyffadt. -kon kkoa l. -koon kota v. huffa, putfa, fuggga, ryfta, anfa. -kkoomus ukxen a. hysning, putening, rytt, ans. -kholainen isen a. som står under någons wårð l. ans, stötebaru. -kotutan ttää v. låta ryfta, låta göda. -kitten ta v. renfa.

Ruoko uovon a. rör, rörwag (arundo phragmites), ruovon päristäjä rårðrom (ardea stellaris), bibl. pelifan, ruovon pää rörtöfs, ruokohatti rörtarfoft (Gf. 18, 2). -koinen isen l. -uokkoinen isen a. rorbawum, af rör. -uovoito on l. -uovikko kon l. -uo'ikko kon a. rorbawumet ställe.

Ruoma an a. dragram (i ranfor).

Ruomi men l. -men enen a. öbe tiff, sånd, wofbelupenhet.

Ruomi ia, -malainen isen = Romi, romalainen.

Ruona an a. ett slags ryfsa, flamm, båd,

wallad (ruuna), takkon ruona stirs, nensflamm.

Ruopa van, ruopainen = ruoppa, ruopainen (ruoppi).

Ruopeennun ttua v. uppristas, upprisfas (fi. trådar i fanten på tyg).

Ruopas ppaan a. sturöfe.

Ruoppa pan a. gytta. -ainen isen a. gytigt.

Ruoppi pin a. hafe. -ppaan pata l. -pin ppia l. -pon ppoa v. frassa tillsamman, frassa grov, hafa. -putan ttää l. -puttellen tella v. frassa. -putus ukxen a. frassening. -postelen lla v. frassa, rässa. -paisen sta v. frassa hättigt.

Ruoppio on a. nebra ånden af snifbetet som ingår i kastet, snif ttan bett, obugligt rebffap, obugling.

Ruosa an a. stöfa.

Ruoska an a. piffe, gifel. -anen sen dim. liten piffe. -ainen isen a. ht. piffe, rif på piffar. -kin ia l. -kitten ta v. piffa, gifla. -kia an l. -kittia an a. piffare, giflare. -kimus ukxen a. piffning. -kittelen tella v. piffa fortfarande. -kittutan ttää v. låta piffa.

Ruoste een a. rost, brand i såb, ruostepää brandar, ruosteperä maamarf med jernhaltig grund, ruosteheinä ett slags starr (cares). -ehinen adr. -einen isen a. rostig, brandfull (såb). -ttun aa v. rosta, bli rostig. -ttumus ukxen a. rostning, -ttutan ttää v. göra rostig, låta rosta. -teetoin ttoman a. utan rost.

Ruostosa an a. strid (saatos).

Ruota dan, ruotainen isen = ruoto, ruotainen.

Ruode teem a. ribba (ruoto).

Ruoti dia = ruoto.

Ruotainen isen = ruojus.

Ruotikas kkaan = ruodin.

Ruotiloim omen a. ribba, litet frö (som trådes igenom tafweden) se ruode, ruoto.

Ruodin timen a. plogrist. -din tia v. rista upp jorden, föra med rist.

Ruoto don a. stöbet, selkärutto ryggstab (hos stötar), ruotopuoli den större hälften (som innehåller ryggstaben), mal-

kain ruoto = ruotiloin, kynän ruoto
benet i pennan. -oinen isen *s.* benig.
-oisuus uuden *s.* benighet. -dollinen
isen *a.* benförsebb, benig. -olainen isen
s. stor benig fiff. -din tia *s.* borttaga
benen. -ditan ttaa *v.* låta borttaga be-
nen. -omastun ua *s.* bli benig, hård-
na. -uotto ton *s.* ffelett, benrangel.

Ruotsi in *s.* Sverige. -salainen isen *a.*
fwenff. -sakko kon *s.* fwenff quinna,
fwenffa, frustiftel (*carduus crispus*). -si-
tan ttaa *l.* -sinnan ntaa *v.* förswenffa.
-itus uksen *l.* -sinnus uksen *s.* för-
fwenffuing.

Ruotsin ja = ruohdin.

Ruotti tin = ruodin.

Ruotu dun *s.* rote, ruotukunta rotelag,
ruotuvaivainen rotfattig, ruotusotamies
rotfölbaf. -ulainen isen *s.* rotehjon.
-dutan ttaa *s.* förfe med *l.* fätta på
rote.

Ruotukka kan *s.* stenbär (*rubus saxa-
tilis*).

Ruotus uksen *s.* eg. Herodes, elaf men-
niffa, mödosamt arbetande menniffa.
-sian aa *v.* mödosamt arbete. -stus
uksen *s.* mödosamt arbete.

Ruovi in *s.* form, fapnad.

Ruovin pia = ruopin.

Rupa van *s.* braf, drägg, grummel, ru-
paturpa brastryne, *ep.* för swin, rupa-
heinä ängsnill (*filago arvensis*). -ainen
isen *a.* grumlig, dräggig. -pajan aa
s. röraß bullerfamt. -paan vata *l.* -pa-
tan ttaa *v.* grumla, vrata strunt. -pa-
tus uksen *s.* fträfwel.

Rupeen veta *s.* fatta uti, widhäfta, fös-
retaga fig, börja, rupee minuun fäs-
tar i mig, valkia rupee seinään elden
fattar i wäggen, rupee papiksi före-
tager fig att bli prest, rupee työhön
företager fig arbetet, börjar arbete,
rupee rualle börjar spisa, rupee vai-
vaan dtager fig befvärret, rupee huo-
lelle, murheelle börjar förja, rupee
puhumaan börjar tala. -peus uksen
s. widbröring, smitta. -eematoin tto-
man *a.* icke widbrörande, icke smittande,
icke börjande, obörjad. -eema an *s.*
tiden emellan två måltider, smitta,
början. -eeminen isen *s.* fattandet,

smittandet, börjandet. -pala valla *s.*
widbröta, handtera. -peun uta *s.* fatta,
smitta, taga sin början.

Rupian, -ama, -aminen = rupeen, ru-
peema, rupeeminen; rupiaman sanat
trollformel emot smitta, siija kaanteli
niitä hyvää rupiaman gubben wände
på dem en god måltidsmellanstånd,
teki rupamiseen gjorde oasbrutet. -ai-
nen isen *s.* beswärjare.

Rupi ven *s.* stor, on ruvella *l.* ruvesa
är storfwig, rupisammakko ett slags
groda (*rana portentosa*). -inen isen *a.*
storfwig. -ilas aan *s.* wanffaplig men-
niffa *l.* djur. -vetoin ttoman *a.* utan
storf. -vetun ttaa *s.* bli storfwig.

Rupila, rupilainen = rupla.

Rupisen sta *s.* brumma, morra. -ina
an *s.* brummande, morrande.

Rupla an *s.* rubel. -littain *ado.* rubel-
wis, en rubel i sänder.

Rupoon vota = rukoon.

Ruppana an *s.* hopffrumpen stadare (ran-
tus), palt.

Ruppo pon *s.* smal bugt, sund.

Rupsaan sata *v.* flänga, dänga (ripsaan).

-saus uksen *s.* flängning, fastning.

-sahdan htaa *v.* dimpa, ihopfälla med
braf. -sahdus uksen *s.* braf, dimp,
fall med braf.

Rupsale een *s.* löfgröda (*rana arborea*).

Rupta an *s.* ärr.

Rupuli in *s.* meßling, rupuliruoho aflej
(*agrostis vulgaris*). -inen isen *a.* fjul
i meßling. -lainen isen *a.* ftrypallig
ep. för grodan (rupi).

Rusa an *s.* bäs, foyor, rusakupo bäs-
band. -ahdan htaa *l.* -ahtelen hdella
s. gifwa ett hastigt och doft ljud (som
en bäsfnippe). -aus uksen *s.* hastigt
doft ljud. -autan ttaa *s.* äftadofomma
ett sådant ljud.

Rusakka kan *s.* en insekt, rusaffa.

Rusama an = rusikka.

Rusappa pan *s.* brunaffig (ruso).

Ruse een *s.* röbaffig färg, smink. -ä-
ran rtaa *s.* fflista röbaffigt, rusertava
röbaffande, röbaffig (ruska, rusko).
-etun ttaa *s.* bli röb (ruskia).

Rusennan ntaa *s.* froßa, förtfroßa. -a-
uksen *s.* froßning. -aun ntaa *s.* bli

frosab, förfrosas. -ntalen nnella o. froga småningom.

Rusikka kan s. fnytnäfw. -koitsen ta o. så med fnytnäfw. -koitsia an s. fnytnäfwesfämpe. -koitsemus uksen s. fnytnäfweslag.

Rusina an s. rusiu. -ainen isen a. af rusin.

Ruska an = rusko, ruskaruoho wattens peppar, bitternäfw (polygnum hydro-piper).

Ruskaan kata o. braka, båna. -kahdan htaa o. hastigt braka till. -kahdus adr. -kaus uksen s. hastigt brak. -ke een s. fortsatt brak.

Ruskia an s. mörtröd, röblett, ljusbrun, brändgul, munan ruskia äggsgula. -keus uden s. mörtrödh. -kiainen l. -kuinen isen dim. = ruskia. -ketun ttua o. bli brun, bli solbränd. -kentan ttua l. -ketutan ttua o. gifwa brun färg, låta solbrännas. -ko on s. rodnad, aamurusko morgonrodnad, ruskolehmä ljusbrun l. röd fo, ruskoruoho wattennäfw (polygnum amphibium). -konen sen dim. liten rodnad, munan ruskonen äggsgula. -kio on s. röd ore. -kas aksen s. röd fo. -kotan ttua o. ästadfomma rodnad, fina rödaktig. -kottelen tella o. hålla på att fina rödt. -kotun ttua = rusketun.

Ruskitsu un s. hndutslag.

Rusku un s. brak, ruskuleipä fnäffebröd. -un us s. braka. -utan ttua o. ha att braka (ruskaan).

Ruso on, rusotan ttua = rusko, ruskotan.

Rusakka kan = rusakka.

Rustainen isen s. amfibie.

Rusto on, rustoinen isen = rystö, rystöinen.

Rusu un = rusa.

Ruta dan s. underlag för hästfång, half-rutten ris, hwaqa, rustor m. m., wraf. -ainen isen a. full med sådant wraf.

Rutajan, -taisen se ruti.

Rutas aan s. ängdun (erriophorum vaginatum).

Rutea an a. bräddlig; fräslig, opaslig (ruti).

Ruteva an a. mycket grof, stark (rote-

va). -voitun ttua o. bli grof, stark.

Ruti ado. ihoptryckt, frogab, igenom, lyön ruti står frogande, rutihullu stormgalen, rutikiukkuinen genomg. rutilaiska stöclat, genomlat. -tajan aa l. -tisen sta o. braka, knaka, qwida. -taisen sta o. frykta, froga, stå till med brak. -ina an s. brak, knakande, qwidande. -tistan aa o. hoppreßa, hoptrycka, frynkla, froga. -istus uksen s. hoppreßning, frynkling, frogning. -tistelen lla o. froga småningom. -istun ua o. bli hoptryckt, frynkla, frogas. -tistutan ttua o. låta froga.

Rutimo on s. gammalt träd med nedhängande qwislar, sp. för stort träd.

Rutium uta o. bli fuktig. -us uksen s. fuktighet.

Rutja an s. Finnmarken och Nordlanden i Norge (Ruia), Rutjan meri Jöhsafwet, Rutjan pilwet ljusa moln som uppstå ur Jöhsafwet, Rutjan koski myt. Ralström? -alainen isen s. Norff, Norrman.

Rutja an s. slående rof (föraktligt), nedhängande starkwa, wraf. -ake kkeen l. -ale een s. starkwa, starkwigt klädd menniska. -ahden htaa o. rifwa l. rufsa hastigt, rycka fram, kasta sig plötfigt. -jon oa o. rifwa, froga, braka. -jotan ttua o. låta froga, ha att braka. -jun ua o. hänga ned, hängla. -justelen lla o. gå och hängla.

Rutkaan kata o. handtera wårdelöst, göra wäsende. -kale een l. -kula an s. stark hant. -kahdan htaa o. hastigt braka, fratsa, hopfalla med brak (om ruttna saker). -kaisen sta o. göra hastigt brak, rufsa af med frats. -kutan ttua o. ästadfomma brak, froda (hånan). -kutus uksen s. frodning. -kuttelen tella o. fortfarande ästadfomma brak, hålla på att fratsa med brak, röras fratsande. -kehdin htia o. släpa hasande l. satta fratsande, röras fratsande.

Rutsa an s. blodfärdare = sukurutsa. -aus uksen s. blodsam = sukurutsaus. -ainen isen a. blodfärdande = sukurutsainen.

Rutto ton a. hastig, s. hastig böb, pest = rattotauti, tuli ruttoon l. rutoin

tom haſtigt, rutto kaynti haſtig gämg.
ruttokuolema bräddb, ruton nuoli elaf
böld, ruttojuuri wendelört (*valeriana
officinalis*). *komp.* rutompi haſtigare.
-toſti *adv.* haſtigt. -tommasti *adv.*
haſtigare. -oinen isen *a.* förpeſlad,
haſtig. -oisa *an a.* haſtig. -oisesti *i.*
-oisasti *adv.* haſtigt. -ton ttoa *a.* göra
haſtigt.

Ruttu tun *a.* ſtrynfa, froſabt, preſabt
tillſtånd, rutupaja en wideart med
breba äggformiga blad. -uinen isen *a.*
ſtrynflig. -itaan tata *a.* ſtrynfa, froſa,
frama ihop. -taudun utoa *a.* bli
ſtrynflig, hopſtrynklas, hopframad.

Rutu dun *a.* örlar (*salmo trutta*).

Rutuilen lla *a.* äta ſmått, genta ſig.

Rutuinen isen = ruttuinen.

Ruubi hen *a.* ho, eſtkod, liſſiſta. -inen
isen *dim.* liten eſtkod, *a.* rif på eſtkods
ſar. -hellinen isen *a.* egande eſtkod,
en eſtkod full. -itan ttaa *a.* urhålla.

Ruukin kkia *a.* bota, furerä.

Ruumen enen *a.* agnar, ruumenkoppi
aguhus. -eninen isen *a.* agutg, agus
blandad. -nus uksen *a.* agutög, agus
hus.

Ruomis iin *a.* fropp, leſamen, liſ, ruu-
miin arkku liſſiſta, ruumiin mato liſ-
maſt, ruumiin heinä häningegräs (*ga-
lum oerum*), ruumiin madon yrtti en-
blommig wintergrön (*pyrola uniflora*).
-iinen isen *a.* ht. fropp, liſ, pakou-
ruumiinen thoſt till froppen. -iikas
kkaan *i.* -iiva *an a.* forrulent, grott,
ſtyllig. -iillinen isen *a.* froppſlig. -iil-
lisuus uuden *a.* froppſlighet. -iilli-
sesti *adv.* froppſligen. -iitoin ttoman
a. ofroppſlig. -iittomuus uuden *a.*
fropplöſhet, ofroppſlighet.

Ruuna *an a.* wallaf, ruunan kummi wal-
laſſadder, *sp.* för en ſom ej kan läſa,
ej gått till ſkrift, ej bugat till ſadder.
-naan ata *i.* -niisen ta *a.* göra till
wallaf, laſtrera.

Ruuno on *a.* gall renſo.

Ruunu, ruunaan = kruunu, kruunaan.

Ruuppa pan *a.* wärta, utſlag, ſabb.
-ainen isen *a.* wärtig, ſabbig.

Ruuppu pun *a.* affall, aſſträte, ſmula,
grumö. -uinen isen *a.* full med affall

m. m. -utan ttaa *a.* ſmula, göra till
grumö.

Ruusa *an a.* ett ſlags eſtkod.

Ruuska *an a.* brudtärna.

Ruusti in *a.* hwitt, ſtort riſſon, musta-
ruusti ſwart ſtort haſtigt riſſon.

Ruusun un *a.* roſ, roſen, ruusun ruoho
daggſfålar (*alchemilla vulgaris*), vesi-
ruusun lehti ſåkra (*phellandrium apo-
theum*). -uinen isen *a.* roſig, behåſlad
med roſen.

Rautana *an a.* ſmitta, aſſyward mas-
niſſa.

Rauttu tun *a.* ſtröp, roſt.

Ruuti din = kruuti.

Ruv ... ſe rup

Ryhä ... ſe ryht

Ryhelma *an a.* utſlag (ryhdelmä of ryh-
dyn).

Ryhettelen tella *a.* gå froppaggig.

Ryherä *an* = ryhiä.

Ryhiisen ata *a.* brufa, ſorla, grymta.
-ina *an a.* ſorl, bras. -istan aa *a.* ha
att ſorla, brufa, ſylla med brufis. -i-
telen lla *a.* ſmått ſorla, frumma ſig,
bröſta ſig (ryhettelen, ryhka, ryhiä).

Ryhiä *an a.* ſwrig. -heys ydem *a.* ſw-
righet -asti *adv.* hwrigt, högdraget.

Ryhjys yksen, ryhjystän aa = ruhja,
ruhjustan.

Ryhkä *an a.* brufis. -hkomen hjeta *a.*
ſollas med brufis, läſas ſi. ia.

Ryhmy yn *a.* ſula, ſuol, ojemmet. -yn
yksen *a.* ſtrynſta, ſtrynfligt ting. -yi-
nen isen *a.* ſuolig, ojemn. -yyä ylä
a. ojemua, ſtrynſta, bulles, rubba, göra
offidligt, fuſta. -melainen *i.* -myläi-
nen isen *a.* något ſtrynflig, froſig.
-mistyn yä *a.* hopſalla, hopſtrynklas.

Ryhmä qn *i.* ryhmas aa *a.* kläſe, grum,
ſlunga.

Ryhti hdin *a.* ſtånd, beſtånd, pitää ryh-
tiensä på på ſig, hålla profwet.

Ryhdyn hiya *a.* fatta uti, faſtna, ſmitta.
-htymä *an a.* hwad ſom faſtnar, ſmit-
ta, ſabb. -ytän ttaa *a.* låta faſtna, ha
att ſmitta. -hdynnäinen isen *a.* ſmit-
tad, *a.* ſmittſot, utſlag.

Ryhä *an a.* pudel, bröſſben på ſoglar,
käypi ryhässä niskahein går nedbåd, ry-

basofhainen pudelruggig. -hy yn a. pufflig.

bijy yn a. wa.

bijn kĩa a. hofla, harkla, wara brunnig (om reuen, som derwid har hos fande late). -ykia an a. hoflare, bruus fig ren. -ykima an a. hofning, varning, brunn. -yka yan a. hofla. -ykainen isen a. hofande, befwarad af hos fa. -ykaisen ala v. hofla till en gang. -yitan tĩa v. reta till hofning. -yitytan tĩa v. ha att hofla, lata hofla.

lykama an = ryyry.

lymistan aa l. -telen ha o. faka, hárde behandla.

lymmakko kon = rynnakko.

lymisen ala l. -majan mata l. -myyn myta o. wädnas, bullra. -mima an l. -may yn a. gub, omdöende. -myinen isen a. butterfam. -mähdan tĩa v. hafstigt wädnas, dimpa.

lymy, rymyinen, rymylläen = ryhmy, ryhmyinen (ryminen).

lyma an l. rymyys yyden, rymin ia, rymistan aa, rymenen mela, rymiatyn ya = ruma m. fi.

lyma an a. bytling. fälle.

lymatyia an a. Nimito soeden.

lynkkaan kĩa v. fäta på, häftigt faka, bullra på (t. ex. en dörr). -kytan tĩa v. fortfarande fäta l. faka. -kytys yksen a. fortfarande butning l. fäfning. -kyttelen tella v. smått bullra l. faka.

lynska ngan a. bröst, buf, rynkavatsa fackbuf, titerbuf. -ngin kĩa v. tränga på (rynnas).

lynsäyn yta o. tillhördna.

lynnas nĩa a. bröstben, bröst, spole i hoftrinda. -ntänen sen dem. bröst, maata ryntäsilla ligga framstupa. -ntätysten l. -nnälysten ado. bröst mot bröst, bröstganges. -ntäinen isen l. -nnakaa kĩa a. frambröstad, starkbröstad, -nnakko kon a. bröststyrka, pågående bröstganges, häftigt anfall, stormning. -nnän nĩa l. -nnistän aa l. -nnatan tĩa v. bröstla sig, anstränga sig, gå bröstganges till råga, bestorra. -ntäys yksen l. -nnistys yksen l. -nnäty yksen a. bröstning, häftigt an-

fall, bestormning. -ntäyn yta l. -ntätydyn ytya v. rusa mot, tränga på. -nnän ia v. tränga på fortfarande, gifwa stöt på stöt.

Ryven peä v. föla sig, tumla om, wältra sig ff. swin i gottja. -ve poen a. tummelylate, göl. -pia an a. wältrare, den som tumlar i gottja. -vetän tĩa v. låta wältra sig, föla, smutta, pluttra. -vetys yksen a. wältring, subbling. -venne nteen a. nedsmutadt ting t. ex. klädnad. -vettelen tella o. smänningom nedföla. -py vyn a. wältring i gottja, tummel. -pelias aan a. som gernat tumlar i gottja.

Ryppy pyu a. strnfä, rypa, ryppykynnös fig. om strnförarna i pannan. -yinen isen a. strnfilig, rypig. -yisyys yyden a. strnfliighet. -pyllinen isen a. rypfad. -pyisest l. -pyllisest ado. strnfeligt. -pytöin itömän a. ofstrnfslad. -pyttöm, ys yyden a. ofstrnfliighet. -pyttömästi ado. ofstrnfligt, utan strnfä for. -pistän aa v. rypfa, snörpa ihop, strnfä. -pistys yksen a. strnfning, rypfning. -pistelen illa v. strnfä, rypfa smänningom. -piatyn ya a. strnfäas, rypfas, bli hofsnörpt.

Rypäle een l. -lö ön a. fäse, flunga. -heinen isen a. i fäsar wärande, rif på fäsar. -leellinen isen a. rif på fäsar, en fäse full. -löityn itya v. bli fäflig, bilda fäsar. -paistoi om a. samling af fäsar (rypas).

Rypöön wöla, ryvön peä, ryvös öksen, rypöja an, ryvötän tĩa = ryven m. fi.

Rysee an a. snabb. -aati ado. snabbt.

Ryskin ia l. -kaan kĩa a. ha att braka, bullra, wädnas starkt, arbeta groft. -katan tĩa v. låta braka, groft arbete. -katys yksen a. brakande, groft arbete. -kahdän tĩa v. häftigt braka till. -kahdys adr. -kays yksen a. häftigt brak. -kina an l. -ke een l. -ky yn a. brak. -kyn ya v. braka, bäma. -kytän itya v. ha att braka, braka på. -kytys yksen a. brakning. -kyttelen tella o. braka smått. -kahylan ado. -kaytän tĩa v. afstöttemma ett häftigt brak.

Rysmä *an* *s.* flase, grupp, rymmähti
 (justjerman. -akas kkaan *l.* -akkainen
 isen *a.* gruppwis warande.

Ryssä *an* *s.* Rysse. -alainen isen *a.* ryss.

Rystä *an* *l.* -äs ään *s.* fnoge (rystö).
 -tynen sen *dim.* *pl.* rystyset fingerfno-
 garna.

Rystö *ön* *s.* broff. -önen sen *dim.* broff.
pl. rystöset fingerfnogarna. -öinen isen
a. broffig (rusto, rystä).

Rysy *yn* *s.* buller, arbete med stof, kamp,
 käsirysy nappatag, käykäämmä käsi-
 ryyhyyn lätoen of fämpa. -yyn ytä *s.*
 bullra, stofa. -sukka kån *s.* buller.
 -sähdän hitaa *s.* hästigt bullra, dunfa,
 dimpa. -sähdys *adr.* -säys yksen *s.*
 hästigt buller, dunfning, dimp. -sähy-
 tån *adr.* -säytän ttää *s.* ästadsfomma
 hästigt stof, läta dimpa (rysa).

Rysä *an* *s.* ryssja. -sytt syen *dim.* litten
 ryssja.

Rysämä *an* = rysmä.

Ryti *dim.* *s.* strandröt (*arundo phragmites*),
 hwaßa. -inen isen *a.* af rör. -ikko
 kön *s.* ställe bewuxet med rör (rytö).

Rytimö *ön* = rutimo.

Rytisen stä, rytinä *an*, rytistän *äs*,
 rytistelen llä, rytistys yksen = ruti-
 sen *m.* fl.

Rytkin *ia* *s.* knyda, ryda. -kyn yä *s.*
 stakas, knydas med bräf. -kytän ttää
s. staka, knyda, klappa på. -kytys yk-
 sen *s.* stakning, knydnung med bräf.
 -kyttelen tella *s.* hålla på att knyda,
 ryda, staka. -kaan kätä *s.* knyda,
 wräka med bräf. -käisen stä *s.* knyda
 till, wräka fram med bräf. -kähdän
 hitaa *s.* bräfa till wid ett rnd. -käh-
 dys *adr.* -käys yksen *s.* ett rnd med
 bräf. -käyn ytä *s.* bli ryddt, ryda sig
 fram.

Rytkä *an* *s.* rostwa, brudstans man
 (rytkö).

Rytkö *ön* *s.* stakwa, smutstigt plagg,
 brudstans man på bröllopp. -öinen
 isen *a.* stakwig, smutstigt klädd. -ötän
 ttää *s.* gå och stakwa. -ölä *an* *s.*
 brudstans mans hem.

Rytti *yn* *s.* hopträd tillstånd, strynka,
 mennä ryttyyn falla ihop. -yinen isen
s. strynflig. -tyetan *äs* *s.* hopträda,

strynfla. -itä tån *s.* något hopträd,
 oansenligt, rytthäveronen litten häst.

Ryty *dyn* *s.* stof, larm. -yinen isen *a.*
 stofande, larmande. -tyyn dyta *s.* stof
 larma (rytisen).

Rytiytän *äs* = rutistän.

Rytä *dän* *s.* strandwraf. -äle oen *s.* wä-
 tande ting.

Rytö *dön* *s.* bräte af fällba träd, wib-
 fälle, rytöaita gärdsegärd af hela trä-
 -öinen isen *a.* full af wibsfällen.

Ryv se ryp

Ryvas pään = rypäle.

Ryyd se ryyti

Ryyhdelmä *an* *s.* utslag (ryhelma).

Ryyhkä *an* *s.* trißa.

Ryymään mäta *s.* äta glupst.

Ryyppään päia *s.* supa. -ppays yksen *s.*
 supning. -ppy pyn *s.* sup. -ppäjä *an*
l. -ppö pön *s.* supare. -pys yksen *s.*
 supigt tillstånd, olla ryyppäksissä wä-
 drufen. -ppäilen *l.* -ppelen pella *a.*
 supa smätt, på och på. -pin ppia *s.*
 supa fortfarande, förpla. -piksin *ia* *l.*
 -piskelen llä *s.* supa fortfarande, rad-
 la. -ppäytän ttää *s.* läta supa, ha
 att supa, göra öfwerlastad.

Ryystin *ia* *s.* förpla fortfarande, få ge-
 nom tänberna. -tän ää *s.* förpla, brä-
 ga wätworor i sig, härfla. -täja *an*
s. förplare, ryytelajapeippo grönsak
 (*fringilla chloris*). -tin imen *s.* stä.
 -telen llä *s.* förpla småningom. -tä-
 tan ttää *s.* läta förpla.

Ryystö *ön* *s.* wälb.

Ryyssy *yn* *s.* trasigt plagg, lump. -yinen
 isen *a.* trasig. -ykkä kån *s.* trafa.

Ryytty *yn* *s.* udel menniska *l.* ting.

Ryyty *dyn* *s.* steladt tillstånd, utmatt-
 ning. -dyn tyä *s.* af söld och wäta stä-
 na, styna af smuts, bli trög. -ymys
 yksen *s.* stelning, stöblifning, hopträng-
 ning. -dytan ttää *s.* läta stelna *l.* stä-
 na, göra trög. -dytys yksen *s.* stä-
 görning, förfelning. -tistyn yä *s.* bli
 stöf, utmattas.

Ryöhiä *an* *s.* dösig, öfwig, ymuig. -hoy-
 yden *s.* dösigghet. -hö *ön* *s.* löst, wä-
 ligt tillstånd, sladdande, wärdelös men-
 niska, on ryöhöllänsä är i upplöft.
 stakwigigt stid. -ötän ttää *s.* wära *l.*

figga oordnadt, döfagt, hfwigt, flarf-
wigt. -haan bätä o. wäsnas, fladdra
högfjukt, brufa. -hina an s. wäfenbe,
brus. -hellan litä o. brumma litet,
frufa.

Ryöja an s. oländig, obanab.

Ryökaan bätä l. yö'äia o. rapa, bete fig
ledt, weberwärdigt. -kays yksen s. rap-
ning. -kale een s. rapning, led, we-
berwärdigt menniffa. -kalehdän hitä o.
bete fig weberwärdigt, gå och rapa.
-yö'in kiä o. rapa fortfarande. -yö-
kina an s. fortfatt rapning.

Ryömaan mätä o. frypa på alla fyra.
-mi in l. -my yn s. fyrfota fläffning.
-mä an s. tag, labb, s. fort och tjod,
neljin ryömin på alla fyra. -mia an
s. fort och tjod, s. frypare på alla
fyra. -miainen isen s. frypguld (po-
tentilla reptans). -min ia s. frypa forts-
farande.

Ryöna an s. wraf, uppfastadt fjögräs,
medder, florf, orenlighet. -ni in =
ryöna, ryönisammakko = rupisam-
makko. -ninki ngin s. wraf, hafswraf.
-nehikko adr. -neikko kon s. wraf-
fullt fläffe. -näan mätä o. nedsmutsa,
plottra, flubba, uppfasta wraf. -nai-
nen isen s. smutfig, wraf full, florf-
wig. -nystän aa v. wrafä, fläpa fig
fram.

Ryöpeinen isen s. flod ofwanom inre
täfet.

Ryöpia an s. flrib, häftig. -piallinen isen
s. något flrib. -piallinen isen s. flrib-
aftig. -peilen lla o. wara flrib, fljelfe
wälbäs.

Ryöppy pyn s. hrande dam, hrwäber,
yrnö. -yinen isen s. full med yrdam
l. yrnö. -pyn pyä o. yra, damma.
-pytän litä o. ha att yra, damma,
wrafä omfring, flänga hit och dit. -py-
tys yksen s. hrande, wrafning, frings-
flängning. -pyttelen tellä o. smått
damma, flänga fortfarande hit och dit.

Ryöppä pän s. flribaste bränningen i en
flröm. -pän ppää o. förwälla.

Ryöpsähän hitä = räpsähän.

Ryöpas ppään s. hög, hop, ofwerrodt af
blaggarn (ryöpo).

Ryöpo von s. ofwerrodt af blaggarn. -oi-

nen isen s. af groft lärft.

Ryöseikko kon = risukko.

Ryöetan aa v. flita löe, taga med wälb,
utmäta, plundra. -äja an s. utmätare,
plundrare. -ty yn l. -äys yksen l.
-ämys yksen s. utmätning, plundring.
-tö ön s. utmätning, plundring. -äsen
stä o. häftigt löeflita. -äyn ytä o.
rycta fig löe, fasta fig. -telen lla o.
fmåningom utplundra, utmäta ett efter
annat.

Ryösyn yä l. -sään säta o. brufa, frufa.
-säys yksen s. brusing.

Ryötän litä (adr. af ryvötän) o. låta
wälftra fig, föla, smutsa. -ttäinen isen
s. smutfig. -tys yksen s. nedsmuts-
ning, nedsmutsad, nedfölad, flarfwig
menniffa. -tin timen s. tallrif. -tty
tyn l. -ttö tön = ryökäle och ryytty.

Ryövin = ryö'in se ryökaan.

Ryövään wätä o. röfwa, plundra, ned-
smutsa. -väys yksen s. röfning, plun-
bring, smutsning. -väri in s. röfware.
-viö ön l. -vy yn s. röfning, plun-
bring, rofferi, byte, rof. -vyys yyden l.
-veys yden s. roflust, röfweri, rofferi.
-väydyn ytyä o. nedsmutsa fig, bli
plundrad.

Rahisen stä l. -hajan bätä o. florra,
flräla. -inä an s. flräl, larm. -istän
aa v. göra flräl, harkla.

Rahja an l. -änä an s. rufel, trasbanf.
-ään ätä o. trafa, hafa, fläpa häftigt.

Rahkä an s. ögonfluff. -äinen isen s.
fluffig.

Rahmia ia l. -mään mätä o. waba i
fnö l. gyttja, trasfa. -makka kan o.
trasf, luffig menniffa. -mys yksen s.
luffig menniffa.

Rahni in s. grön hadspett (*picus stri-
dis*).

Rahnaan ätä o. illa medfara, flita i
trasfor.

Rahvannes nteen = raijannes.

Rahy yn = rahina.

Raihaan bätä o. larma, flräla.

Raijannes nteen s. myth. upphöföman till
engelfta flutan (riisi).

Raihkaan bätä o. flöfa, bullra.

Raihyyn hytä l. -hyn yä = raihkaan.

Raikia an a. gäll, starp, rystande, brännande (solsten).

Raikka kan a. gällt, strällande ljud (t. ex. af en trumpet). -kin kkaia l. -kkaan kaa o. rova -starp, ställa med starp stämma, ryta. -kkaia an a. starp rovaude, gällt larv, fortsatt trumpetstöt. -kyn kka o. strälla. -kylan ttää o. ha att strälla, blåsa på trumpet. -kytys yksen a. strällandet, trumpetblåsning. -kyttelen tellä o. ha smått att strälla, stöta fortfarande i trumpet. -kähdan hää l. -kaisen stä o. ryta till gällt, stöta hastigt i trumpet. -kähdys adr. -käys yksen a. hastigt strällande, en trumpetstöt. -kähylan adr. -kähylan ttää o. sträbbonna sträll.

Raima an a. snöre, rem. -min ia o. furra till, horbraga.

Raimaan mäta o. flä, bänga. -mytän ttää o. flä fortfarande, bulta, klappa. -myttäjä an s. klappare, bultare.

Raippa pän = raippa.

Raikka an a. gny, sprafning, labb (le-
-sari). -kään kää o. göra gny, sprafa, brafa. -ke een a. spraf, braf, gny. -kän aa l. -kin ia o. hålla gny, sprafa fortfarande. -kina an s. fortsatt sprafande, gny, braf. -ky yn a. spraf, braf. -kyn yä o. sprafa, brafa. -kylan ttää o. låta sprafa, ha att brafa. -kytys yksen a. sträbbonnandet af braf. -kyttelen tellä o. sträbbonna fortsatt braf, gå och stänka. -kähdan hää o. sprafa till, brafa hastigt. -kähdys adr. -käys yksen o. ha stigt braf.

Raima an a. rotrep.

Raisy yn a. färrtraft med vindfällan, storfwigst plagg, a. wildsinnt (raasy). -säs yksen a. braf.

Raiva an a. wraf, stacture, obugling, a. sturft, upprörd, rävalinto asfogel. -vaan vää l. -vetän ttää o. flä med kraft, förderfwa, göra wraf, belacta. -saja an a. förderfware, belactare. -vätyn ttä o. bli förderfwad, bli obuglig, bli wraf. -vittelen tellä o. göra poftfred, bete sig sjelfswärdigt (raava).

Rajahdan htää o. smålla till hastigt, strälla till. -ahdys adr. -äys yksen o.

hastigt småll, sträll. -ahdysen hdelin. strälla till fortfarande, då och då. -ahylan adr. -äylan ttää o. ha att strälla till, föränga med småll, aflösa ett stött. -hdyn htä o. gå sönder i sprida med en sträll.

Rakisen stä o. prat. -inä an a. prat. Rakki kin a. hetta. -kitan ttää o. hetta, babba (solen), rakkirauta = rakkysrauta.

Rakky kyn = raatty.

Rakka kan a. staf wid hubbberedning, o. tvg, brä. -kkaan kaa o. affafwa föttet från hudar, bereda med stäffern. -äys yksen a. affafning, hubbberedning, rakkysrauta stäffern. -äylan ttää o. låta affafwa, ha att bereda.

Rakeyn yä, rakesytän ttää = rakytän.

Rakylä ia = raaky.

Rakytän ttää o. gläffa.

Raka ra'an a. snor, rakaliina näbbst, rakasuu l. rakanokka suerfilling, rakajuuri wallört (*comphytum officinale*), rakanhanty gärtall, mörtaff, rakahoon mjuft qwiirig gran, rakahapena gearlaf (*lichen pliatatus*). -äinen isen a. snorig. -äisyys yden a. snorighet. -äisen stä o. smeta. -äylan ttä o. smeta ned, smutsa.

Rakajan aa l. -kään ttää o. brafa, stratta högljudt.

Rallahattu stoffhatt.

Rame een a. myra, färr bewurd med små träb, fump, oländig sant mark. -einen isen a. myrtatad, full med myrter, sant, fumpig. -eikko l. -ekko ten a. myrtatad trakt, myra.

Rämisen stä, rämiä an, rämiätän aa = rämyyn, rämiä, rämytän.

Rämmele een l. -mmene een a. flägg-laf (*uuno kirep*). -linen isen l. -mmeninen isen a. full med flägglaf, af flägglaf gjord. -mmen ia o. famla flägglaf.

Rämmen mpia o. trafta, fläpa sig fram, wada i snö, smuts, gå trögt.

Ramppa pän a. frostat, fumpad, kött, strallande, litet klingande, ramppakello grof bjellra, ramppakontti haltande fot. -patän ttää o. klinga litet, framla på.

Rämpöe een v. sväber med regn och föld.

Rämpöhdän hää s. dimpa.

Rämsy yn s. långt pladder, slarfwigt ting. -syya sytä l. -saan sätä l. -syntän ttää v. pladdra länge, behandla slarfwigt.

Rämyyn mytä l. -myn yä l. -majan mata v. skälla, strämla doft. -my yn l. -mä an s. fröghdt l. sprudet ting, sträv, skällrande l. framlande ting, lyön rämsäki skä i fras, kelloräma spruden och strumlande flöda, räma-kurkku hos strupe. -makka kän s. hest ljudande, roslig, skällrande, s. moras, ramakka mänty i färr wärande tall, gärtall, martall. -makko kön s. moras (räme). -mytän ttää v. ästafomma skällrande ljud, ha att skälla. -mähden hää v. skälla till hastigt, skälla till. -mähdys adr. -mäys yksen s. hastigt skällrande, skäll, bras. -mah-telen hdella v. braka l. braka då och då. -mäytän ttää v. ha att hastigt skälla, skä, dänga med bras.

Ränki ngen s. ranta, panna ränkiin förespänna. -inen isen s. med ranfor föresedd. -ngellinen isen s. som har ranfor. -kitän ttää v. pålägga ranfor, förespänna.

Rängyn nkyä v. rama, rpta.

Räntä an s. fultig. -tyn yä v. bli fultig, bli swampig.

Räntty tyn s. inelworna af slagtdjur. Rantä nän s. snöslagg = lumiranta, Rantamäki St. Marie socken. -äinen isen s. snöslaggig.

Rave peen s. förhöjning till fiddbord (varpe) i lastbåtar, stant. -apia an s. försebb med sådan förhöjning, af tunna bräder gjord. -vehdin hää v. stanta.

Räpälä an = räpälä.

Räpistelen llä l. -itän ttää l. -ittelen tellä l. -isytän ttää v. flara, blinfa (räppä).

Räppy pyä s. stryntä, wed, trädfälla, on räpyllämä är stryntlad. -yinen isen s. stryntlig (räppy).

Räppä pän s. snapprande slag, räppäsa-de hästigt regn (så att det snappar),

räppäsilma blinfande öga. -ppäsa päta v. snappa. -päntän ttää v. ha att snappa. -patti tin s. blinfande mensiska, blinfare. -pähdän hää v. snappa till hästigt, blinfa. -pähdys adr. -päys yksen s. hästigt snapprande, slag, blinf. silmänräpäs ögonblinf. -pahytän adr. -päytän ttää v. ha att snappa till hästigt, blinfa. -pytän ttää l. -pytte-len tellä v. blinfa fortfarande, flara wingarna, flara. -pytys yksen s. blinfning, flarning. -pyttä, ä an s. blinfare, flarare.

Räppä an s. röfshäl i tafet.

Räppö pön s. blandning af barkmjöl och mjölk.

Räpsähden hää v. göra något med hästigt, doft ljud, falla igen, slå v. f. w. -sähdys adr. -säys yksen s. hästigt ljud af fall, slag m. m. blinf. -sähytän adr. -säytän ttää v. ästafomma hästigt ljud, blinfa. -syntän ttää l. -syttelen tellä v. fortfarande blinfa, flara (ifr. räpistelen och räppä).

Räpy yn s. flo, näfwe, tass. -yla an s. simfot hos djur.

Räpytän, räpytyä, räpyttäjä, räpyttelen se räppä.

Räpä an l. -väs pään l. -äle een s. trasa, slarfwa, rågblomma. -allinen isen s. trasig, slarfwig. -älähden hää v. trasa, wara trasig. -västän aa v. hasa, blomma som rågen. -västelen llä v. hasa smått, gå och främa sig.

Räpakka kän s. yrwäder. -kko kön s. yrande, yr, yster, flygtig, s. wattenpuft. -koitsen tä l. -köin idä v. pra, wara yster, tumla i gytta (räpakko).

Räpälä yn = räpälä.

Räpätän aa v. trassa, tala oansändigt. -telen llä v. flara (räpistelen).

Räseikko l. -ehikko kön s. lös sandjord.

Räsetyn tytä v. wisna alldeles (näivetyä).

Räsetyn tytä = räsetyn.

Räseikkäs kksän s. undgrenig ruska, hfwig buske, snär.

Rästas aan s. taffot, wäbertaf, träst (rastas). -te een s. taffot, wäbertaf. -tin imen s. taffot. -tiloin omen l. -tilain amen = rästin.

Räsy yn *a.* utnätt, swag, spröb. -ymainen isen *a.* något förswagad.

Räsa än *s.* skarfwigt ting, *a.* skroflig. -ainen isen *a.* skroflig. -alikko kön *s.* skrofligt ställe. -ahdan htää *l.* -ahtelen hdella *v.* brafa till, dunfa.

Räsakka kån *s.* nödwuren och qwistig (t. ex. tall).

Rätisen stä *v.* sprafa. -tina än *s.* sprafande. -te tteen *s.* sprafning, framla. -tistan aa *v.* ha att sprafa.

Ratka än *l.* -kåns än *s.* trasbånf.

Rätsi in *s.* särf. -inä än *s.* särf, uselt fyffe.

Rätteri in *s.* fälrot.

Rätti tin *s.* lapp, flut, skarfwä, rättibat-tu stöfig hatt, nenärätti nädbuf, paitarätti fjortskarfwä, niitturätti ängelapp. -ity tyn = rätti. -tinen isen *l.* -titys än *a.* skarfwig, träfig, stöfig. -tistyn yä *v.* bli stöfig *l.* skarfwig, förwighna (rässetyn).

Rättiainen isen *s.* gråsparf.

Rättä tan = haikka.

Rättänä än *s.* höningsgräs, jungfru marie fånghalm (*galium verum*).

Rätvänä än *s.* blodrot (*tormentilla erecta*).

Rätyn dyn = rätinä.

Rätä dån, ratäjän aa = rätinä, rätisen.

Raviin vitä *v.* flinga doft.

Ravistan aa *v.* stafa (ravistan).

Rävytelen llä = rävästelen se räpä.

Raväjän *l.* -vään vätä = räviin.

Ravähdan htää, -rähtelen hdella, -väys yksen, -vätän ttää = räjähdän m. fl.

Räv se rap

Rayhä än *l.* -akka kån *s.* stråfåre, stråfåre, storpratåre. -håns hata *l.* -hyyn hytä *v.* larma (som en bruden), stråfla. -hina än *l.* -hy yn *s.* larm, strål, stråfmet. -hålen llä *v.* larma smått, stråfla fortsetande.

Räy'yn aykyä *v.* strifa (som råfwen), bråfa, upp'tina. -äykymätöin uömän *l.* -äykynetöin ttömän *a.* som ej upp'tiner (t. ex. färr). -äykeen ay'etä *v.* upp'tina. -äykytän ttää *l.* -äykyttelen tellä *v.* ha att strifa, marra på, uppsmåla, strifa. -äykösen stä *v.* ha att upp'tina *l.* upp'tina hastigt.

Räyskyn yä *l.* -kin ia *v.* bråfa, rytä, ställa, stala wrefligt. -kina än *a.* rytä, ställ. -ke een *s.* bråf, ställ. -håns stä *v.* rytä till, bråfa hastigt.

Räystyn yä *v.* wigna.

Räystäs åån = rästäs, räste.

Räytyn tiyā = räystyn.

Räyttelen tellä *v.* uppsmåla, strifa (räykyttelen)

Räydyn tyä *v.* fråsa.

Räyty dyn *s.* sifstafstråben hwarafl stot urfåsa. -dytän ttää *v.* utfåsa tran af sifstafstråben.

Räyvyn ykyä, rävyvtän ttää, rävyvtelen tellä, rävyvtelen llä, rävyvtelen llä = räy'yn m. fl.

Räyväne nteen = räivä.

Räähistan aa *v.* anstrånga.

Räähkä än *s.* allt örent, synb, räähkähenki djefwulen, teen räähkää begår synb, sanon räähkää bigtar, otan räähkää afhör bigt. -äinen isen *a.* ören, synbig. -kåns kätä *v.* synb, förberfma (räähkään). -äläinen isen *a.* profan, ören.

Räähkään hata = rähisen och räyhään.

Räähkä kån *s.* ängfnart = ruisräähkä (*gallinula crex*), räähkäsuorsa frid-and (*anas crecca*). -kitän ttää *v.* snatt-ra, ropa som ankan *l.* anden. -kitys yksen *s.* snatter.

Räähkään kätä *v.* pina, plåga, misshandla. -kkäys yksen *s.* plåganbe, misshandling. -kkääjä än *s.* plågare.

Räähky kyn *a.* spröb, räähkyrauta spröbt *l.* brådtligt jern. -yla än *s.* bråstplå.

Räähkyn kkyä = räävyn räähkyä.

Räähky vyn *l.* -ynä än *s.* strån, tjut. -vyn kyä *v.* strifa af ifsta, stråna, tjuta (räy'yn).

Räämim ia *v.* träffa, stöfa.

Räämä än *s.* war i ögat. -äinen isen *a.* warig. -ätti tin *s.* warögd men nista.

Räämäle een *s.* strifhals (lääma, läämälä).

Rääpe ppeen *s.* qwarlefwa, p. rääpport qwarlefwor, strapor. -ppään päis *a.* förspilla. -ppäys yksen *a.* förspillning. -pin ppia *v.* rifwa här och der, strapa uti något, fråla framåt, råbba.

Raapio on *s.* oländig.

Raappa pän *s.* ögonwar (räama), trög menniska (raappa, räpin). -äinen isen *s.* warig.

Raapy vyn *s.* snöslaff, blögsel.

Raapys yksen l. -yksi an *s.* muissa, trög menniska, liten stadare. -stän aa *s.* fräla framåt, fara, wara trög.

Raapaköitsen tä = räpystän.

Raapale een l. -lä an *s.* qwarleswa, starfwa, falas på qwarleswor. -leinen l. -läinen isen *s.* starfwig, full med qwarleswor, olla raapalaisilla wara på efterfalas. -lehdän htas *s.* hänga i starfwor, släpa i starfwor, starfwa sig fram. fara efter (raape).

Raasikko kön = räasymaa.

Raasy yn *s.* trasa, lumpy, onyttigt tög, räasyranta elafartadt jern, räasymaa onyttig färjorb. -yn ya *s.* bli onyttigt, elafartadt, istas, haawa räasyy färret istas.

Raasa an *s.* strifhals.

Raatikka kän *s.* kältrot.

Raastityn ya = ryytietytyn och rätietytyn (rätti).

Raatty tyn *s.* hög.

Raattia tän, räattäinen isen = räappa, räappainen.

Raattaan tata, räattäys yksen, räattäjä an = raakkaan m. fl.

Raaty dyn *s.* rad. -dytän htas *s.* rada, räadyttäin radtals.

Raadyn tyä *s.* förfalla, förwisfna (ryydyn).

Raatykkä kän *s.* kantaraatykkä *ep.* för näfwerffo. -äinen isen *s.* smutfig, wanskaplig, otädd.

Raатыsän aa *s.* göra något trögt, med ansträngning, släpa, handtera släpigt (retustan).

Raatori in, räataröitsen tä = kraatori, kraataröitsen.

Raavytän htas, räavyttelen tella = räkytän, räkyttelen.

Raava an *s.* försmädare, hädare. -vaan wata *s.* häda, försmäda, tala försmädligt.

Robotyn tytä *s.* bli stroffig.

Rohin is, röho ön, rohisen eta, rohina an, rohähdän htas, röhäys yksen = rohin hkiä m. fl. se röhka hes hösta.

Rohka an *s.* stor strafe (*mergus merganser*), fart. -ale een *s.* fart.

Rohka hän *s.* hes hösta, bröstwärt, fasthor, bränd hos swin, röhkäruoho kungeljus (*verbascum thapsus l. nigrum*).

-hko hän *s.* swin, saaren röhko en fet öbo (ställob). -hin hkiä *s.* hösta hest, grymta. -hyn hkiä *s.* grymta.

-kina an *s.* hes höstning, grymtning. -kasan stä *s.* hösta till, grymta hastigt.

-kays yksen *s.* grymtning.

Rohlotän htas *s.* stratta torrt höstande.

Rohmia an *s.* tung och trög. -mys yksen *s.* tung och trög menniska. -mystän aa *s.* gå och trassa, lunsa.

Rohmy yn *s.* strynfla. -yinen l. -yskäinen isen *s.* strynflig, ojemn, stroffig.

Rohni in = räbni.

Rohna an *s.* snas, storf. -äinen isen *s.* snasfig, storfwig. -astän aa *s.* göra snasfig, trasa.

Röho ön *s.* fet och bäst (menniska, djur). -stän htas *s.* bete sig som fet och bäst, sitta tjock och orörlig, stratta torrt höstade l. pustande, ligga wärfande och pustande (rähin).

Rökäs kkaän *s.* gira.

Rökko kön *s.* röfpling, stadare (raukka).

Roky yn *s.* ett slag stadt.

Rökä an *s.* brunst -äinen isen *s.* brunstfig. -astän aa *s.* wara brunstfig (röhka).

Roko ön = roky.

Rolly yn = rollu.

Rollotän htas *s.* falla handläst.

Römi in *s.* djup däl.

Römiä an *s.* grof, framfusig, uppbläst. -asti *adv.* framfusigt.

Römmetelen nnella *s.* hwass, högmödas.

Römpä pän *s.* frimödan för tjenstefoll i början af november = römpäviikko, pitäs römpä hälla fridagar, fira festi.

Römpsy yn = römsy.

Römseikko kön *s.* dältigt fär.

Römsy yn *s.* snöslaff. -yinen isen *s.* snöslaffig.

Römy yn *s.* buller, larm. -yyn ytä l. -yn ya l. -ystän aa l. -ystelen htas *s.* bullra, larma.

Römyskäinen isen = rybmuyinen.

Römäkkä kän = römiä.

Römön ön, römöinen isen = ryhmy, ryhmyinen.

Rönky ngyn s. wrdl, ryt. -ngyn nkya v. wrdl, rnta, stafa med brak. -ngytän ttää v. ha att wrdl, fortfarande stafa något med brakande.

Rönsy yn s. rotsfott, telning. -yinen isen a. full med fött. -yy n ytä v. flå fött.

Röntin ttia v. hoppa tungt.

Ropelias aan a. ojemn.

Ronttyyn tytä = reuntuun.

Röppö pön s. paunfatsdeg, mat af mjölk och mjöl.

Röpa an s. smuts, roff. -ainen isen a. smutsig.

Röpolainen isen a. ojemn, strosfig.

Rössö ön s. palt.

Rösö ön, rösöinen isen = ryhmy, ryhmyinen.

Rötelikko kön s. fogsmarf med färri-ga, wattenstufa ställen.

Rotikkö kön s. ufelt gjordt ting.

Rotisen stä v. fuarra doft. -tind an s. doft snarr.

Rotky yn s. hängande, rökytupakki längs tobak.

Rötka an s. slakt tillstånd, putosi röt-kalleen föll handlöst i full. -ahdan bias v. dimpa ned handlöst, falla långsträckt.

Rotko ön s. sumpig bäld, sanft ställe, bergstrefwa (rotko). -ötän ttää v. göra ngt slappt, släpa, wräfa sig.

Röty dyn s. knaster, strunt.

Rötshyn yä v. rösla, smägrymta. -ytän ttää v. ha att rösla.

Roto dön s. windfälle. -öinen isen a. full med windfällen, qwisar m. m. -ökko ön s. fog med windfällen (ryto).

Røyhea an a. lurfwig, uppöst. -eys yden s. lurfwigget, uppblåsthet. -eäti ado. lurfwigt. -etyinen isen a. lurfwig, pös-sande, ep. för håriga djur. -entelen onnellä v. lurfwig sig, resa hären, wara uppblåst.

Røyhkia an, røyhkeys yden, røyhkäsi = røyhkia m. fl.

Røyhkailen lla = røyhailen och røyk-kailen.

Røyhtelen hdellä, røyhtäytän ttää, røyhtelytän ttää = røyhailen, røyhäytän.

Røyhtään = røyhään.

Røyhtän ttää s. stafa, damma. -ty yksen s. statning.

Røyhä an s. rapning. -äinen isen a. rapande. -hään hätä v. rapa, pladdra. -he een s. rapning, pladder. -hailen lla v. rara smått, pladdra. -hiä is s. rapa fortfarande. -hähän bias v. rapa hastigt. -hähäys adr. -häys yksen s. plörlig rapning. -häytän ttää s. & stadbomma rapning.

Røyhötäinen isen = røyhötäinen.

Røyke kkeen s. kraka. -kkeinen isen s. krastig.

Røykkia an a. uppblåst, sturft, framfusig. -kkeys yden s. sturftghet. -äsi adr. sturft, framfusigt. -kkio ön s. framfusig, högmödig menniska. -kkaan kka l. -kkaelen adr. -kkaillen lla v. tala framfusigt, stöta på, stryta, redla. -kkäys yksen s. stryt, wrdl, högtrogenhet. -kin ia v. uppföra sig, framfusigt.

Røykkä kyn l. -kka kan l. -kko kön l. -kkio ön s. hög. -kyn kkyä v. lägga i högar. -kyytän adr. högtats (roukkio).

Røykas kkaan, røykistelen lla = røykkia, røykkaelen.

Røykas kkaan s. girs (rokas).

Røykkytellen tellä v. illa medfara.

Røyhtän ttää, røykytys yksen = røyhtän, røyhytys.

Røykäytän ttää = røyhäytän.

Røyköttän ttää l. -ttelen tellä v. larma wara sturft.

Röyske een s. strömoln (mödt).

Röyskin ia, röyskö ön, röyskies an = rouskin, rousko, rouskina.

Röyste een s. stark ojemnhet, strosfighet. -einen isen a. strosfig. -ehikko kön s. strosfigt ställe t. er. på is.

Röystäytän ttää v. drifwa på höfsan, ha att höfsa.

Röystö ön, röystöinen isen = rystä, rystöinen.

Röystöitan ttää v. äftadbomma rapningar (røyha).

Röysy yn s. trädgreen l. ruffa till att tädä rysjor wid sigte. -yinen isen a. full af sådana ruffor.

Röyty dyn l. -teikko kön s. strosfighet.

Röytä dan s. regntaf, stjel.

Röytäytän ttää = røyhäytän.

S.

Sa *adr.* af sinä du = sä.

Saaha, saahanto, saahuustaa = saada, saanto, saadustaa.

Saahka an *s.* liten fyrståde.

Saakari in *s.* pnnug för tobak och elddon.

Saakeli in *s.* hin onde.

Saakka *adv.* ända till, intill.

Saakkuna an *s.* fabel, saga. -noin ida l. -noitsen ta *v.* berättat sagor.

Saalaan lata *v.* samla, hupa. -las laan *s.* samling, fångst, nyss framfödt barn. -lis iin *s.* fångst, byte, ref. -liillinen isen *s.* fångstrik, gifvande, lönande. -lihitoin *adr.* -liitoin ttoman *a.* utan fångst, utan byte.

Saalonan ota *v.* släpa (om renar).

Saama an *s.* ett slags nät för fiske i för. -annan ntaa *v.* fiska med saama (saan).

Seen saada *v.* få, erhålla, bekomma, ankomma, gifwa, begyuna, saa toimeen får i stånd, saa matkean får i gång, saas l. saakaas tästa fjäl! sai kalan käteeni fäst (= gaf) fischen mig i handen, tuli saapi semmoiset vahingot elden medför sådana skador, sai itse saaniaksi begynte sjelf till ordare (att orda), saa toteen kan bewisa, en saa ollukei jag kan ej wara, uthärda. -aatava an *a.* det som hör så, rättighet, inkomst, uppboord, pappi on saatavillansa presten är på sin uppboord, on saatavissa står att få. -aaminen isen *s.* erhållandet, minulla on saamista jag har att få, minun on saaminen jag måste få. -aama an och *dim.* -aamanen sen *a.* det erhållna, fångst, saamamies fordringsägare, saamani jälkeen efter min förmoda, *pl.* saamat häfwor. -aamaloim ttoman *a.* som ej får, förmått, tafatt. -aamattomuus uuden *s.* tafatthet. -aamattomasti *adv.* tafatt. -aamun ukken *s.* erhållandet, utförandet. -aaja an *s.* erhållare, verkställare, begynnare, brudtärna. -aajamen sen *dim.* den som får, larsen saajamen sanat trollformel för barnaföderskor, *pl.* saajasel barnföderskor. -aajas

aan l. -aajannainen isen *s.* brudfäta, brudens upprättelse. -aanti nnin l. -aanto nnon *s.* fång, fångst. -aakku kun *s.* i-komst. -aatan ttaa *v.* göra att någon får, föra, ledsga, bringa, förmd, funna, saattaa sanan föra ett budskap, saatta hautaan beledsga till grafsten, saattaa pulaan bringa i nöd, en saata sanoa jag är ur stånd att säga, saatan tulla jag kan komma. -aattava an l. -aattavainen isen *s.* beledsgars be, verkställande, buglig. -aattamatoim ttoman *a.* oförmögen, obuglig. -aattamattomuus uuden *s.* oförmåga. -aattaja an *s.* beledsgare, sanan *s.* budbärare. -aatto ton *s.* ledsgning, swit, effort, konwrt, handlingeförmåga, saatotaki processjon, följe. -aatanto nnon *s.* beledsgning. -aatin ttimen *s.* ställe der noen uppdraget. -aattelen tella *v.* beledsga. -aattelu un *s.* beledsgning, processjon. -aataan ttaa *v.* låta ledsga. -aavun aapua *v.* wara att få, inträfa, blifwa, olla saapuvilla wara tillstådes, uppmakta, olla saapuvissa wara till hands, saavuin sinne inträffade (händelsewies) der, saapui sotamieheksi blef soldat. -aavutan ttaa *v.* ha att wara tillstådes, nå, uppnå, upphinna, en saavuta sanoja jag finner icke ord. -aavutus ukken *s.* upphinnandet. -aavuttelen tella *s.* bjuda till att upphinna, att nå. -aadustan aa *v.* bemöda sig att få, efterfråga. -aaksentelen nnella *v.* få ofta, brufa få.

Saani in *s.* färdstade, bredstade.

Saani, saanikka = saati, saatikka.

Saapas ppaan *s.* stöfwel. -put ppuen l. -ppainen isen *dim.* liten stöfwel. -ppainen isen *a.* bestöfslad, rik på stöflar. -ppaallinen isen *a.* som har stöflar, en stöfwel full. -pastan aa *v.* gd i stöflar, förse med stöflar. -pastelen lla *v.* gd i stöflar, hgsfärbas i stöflar. -ppaatoim ttoman *a.* utan stöflar. -ppaattomuus uuden *s.* stöfwelbrist.

Saapostelen lla *v.* efterfråga, begärn (ifr. saapua, saadustelen af saan).

Saapukka kan *s.* ett slags qvinnomössa, swanmössa.

Saara an *s.* gren (haara), saarapuu plogstjert.

Saarava an = saarva.

Saari ren *s.* ö, högre fastare ställe i ett färr, saarikukko brudhane (*machetes pugnas*). -rinen isen *l.* -rellinen isen *s.* örif, full med öar, ht. ö. -retoin ttoman *s.* ölös, utan ö. -ritoin ttoman *s.* fri från öar. -relainen isen *s.* öbo. -res eksen *s.* liten ö, holme. -rento nnon *s.* halfö. -rema an *s.* till landning. -risto on *l.* -rikko kon *s.* stångård, öflock. -reke kkeen *s.* smal och lång ö, landtunga, äfverteg, rygg emellan plogfåror. -renne nteen *s.* landtunga. -rran rtaa *s.* bringa i öform, omgifwa, ringa, omringa, innesluta, belägga. -rtaja an *s.* omringare. -rtorron *s.* omringning, inneslutning, försäkring, circumvallation. -rros okesen *s.* inneslutet tillstånd, snärjande fonsfjarepp. -rtelen rrella *s.* småningom omgifwa. -rratan ttaa *s.* låta omringa. -rennun ntua *s.* bita holme, tillanda.

Saarna an *s.* predikan (eg. saga, berättelse), saarnavirka predikoembete. -aan ata *s.* predika. -aaja an *s.* predikant, predikare. -aillen lla *s.* predika smått, då och då. -autan ttaa *s.* ha att predika, låta predika.

Saarni nen *s.* aff (*fraxinus excelsior*). -inen isen *s.* af aff, affrif. -isto on *l.* -ikko kon *s.* affskog.

Saarua an *s.* ett slags larnot.

Saarna an *s.* utter (saukko).

Saasta an *s.* orenlighet, smuts, styggelse. -ainen isen *s.* oren, smutsig, besmittad, weberskyggelig, af sjukdom ansucken, smittande, smittosam. -aus *l.* -aisuus uuden *s.* orenlighet, smutsighet, smittosamhet. -aisesti *adv.* orenligen, smutsig. -atoin ttoman *s.* obesmittad, ren. -tun ua *s.* bli oren, besmittad. -tamus uksen *s.* orenblifning, smitta. -tuva an *l.* -tuvainen isen *s.* smittosam. -tuvaisuus uuden *s.* smittosamhet. -tumatoin ttoman *s.* icke smittosam. -tutan ttaa *s.* orena, besmitta. -tutus uksen *l.* -tuttamus uksen *s.* förörening, besmit-

telse. -tuttelen tella *s.* småningom *s.* rena, fortfarande besmitta.

Saastan aa *s.* brida till (af saas lästa se saan).

Saatan, saatanto, saatatan se saan.

Saatana an *s.* satan. -nallinen isen *s.* satanist. -nallisesti *adv.* satanist.

Saate *l.* saaten = saati.

Saati *l.* saatikka *prt.* ända till (saakka), än mer, så mycket mer, med ei så mycket mindre, än mindre.

Saatin se saan.

Saatto ton *s.* hönadsm (saan).

Saaveroitteen tella *s.*

Saavi in *s.* så. -illinen isen *s.* som har så, en så full. -itoin ttoman *s.* utan så.

Saavun, saavutan se saan.

Sadastan aa = sadastan.

Sadatan ttaa *l.* -tielen tella *s.* förbanna, önska ondt. -tus uksen *s.* förbannelse.

Sad ... se sat.

Saha an *s.* såg, sahamylly sågvaru, wattenfåg, puukkosaha sticfsåg, sahan puru *l.* jauho sågspån. -aan ata *s.* såga. -aus uksen *s.* sågning. -aaja an *l.* -huri in *s.* sågare. -aillen lla *s.* såga smått. -atan ttaa *s.* låta såga.

Sabajan jaa *l.* -hisen ata *s.* fatta sort, fusa. -hina an *s.* fatta sort, füsning. -hakoitin ttaa *s.* samvård (statan).

Sabi in *s.* grund, wad.

Sahia an *s.* trögt flytande *l.* löpande, sahia ääni hes röst, sahia tie trög, icke glatt väg. -iamainen isen *s.* trögastig. -heus uuden *s.* tröghet, heshet.

Sahka an = saakka.

Sahkari in *s.* prestafgift.

Sahko on *s.* handklappning. -oon ola *s.* klappa med händerna.

Sahkutan ttaa *s.* slabbra, plabbra.

Sahra an *s.* gaffelplog, sahran tappi tvårhåndtaget, *s.* siivet mulsföretena, *s.* sankarauta såset för gafflarna, *s.* kynnet gafflarna på plogen. -ria ia *l.* -raan ata *s.* plöja med gaffelplog.

Sahrain amen = sahra.

Sahti bdin *s.* swagbrida, spisel.

Sai *prt.* ända till (saati).

Saiho on *s.* hundboja, räffoja, förvaringsställe, buggregn.

Saija an s. brudtärna (saaja, saajannainen af saan), saijarahvas bröllopsfolk.
-allinen isen s. bröllopsgäst.

Saikara an s. spö.

Suikka kan s. fläng (saiitta), hwetebröd.

Saikko kon s. fläwa, fläng (saikka).

Sailuke kkeen s. smalt nås.

Saima an s. större båt, fluta (soima).

Saine een a. farg. -eesti ado. fargt, en tråget.

Sainiainen isen s. förtel.

Sainikko kon s. thefanna.

Sainio on s. blög.

Saipio on s. twål. -oinen isen a. twålig, twålhaltig, af twål. -oitsen ta o. twåla.

Saippio on l. -ppua an, -ppuoitsen ta l. -ppuoitan ttaa = saipio m. fl.

Saippoheina nältynor (*thiapei bursa pastoris*).

Sairas aan a. sjuf. -aus uden s. sjufdom. -aallinen l. -aalainen isen a. sjufsig. -aallisuus uuden s. sjufsigghet. -astan aa v. wara sjuf, sjufas. -astus ukxen s. sjufwarande. -astelen lla v. sjufas smått, träsä. -astun ua v. insjufna.

Saisotan ttaa v. förebdä, gifwa förfänsning af sjufdom, wårta fatta.

Saita dan a. nbf. njugg, afwmbfsjuf. -tuus uuden s. nbfghet, njuggghet. -tuden a. njugg, ogäffri. -turi in s. gnibare, girigbui.

Saitta tan s. fläng, flör, notskate (saikka).

Saitti tin s. torrfiff.

Saivar ren s. gnet, infektägg, saivarheina grö (*pos annua*). -reinen isen a. full med gnetter. -rran rtaa o. fynas full med gnetter.

Saivo on s. flart flälle i sjö, eg. bet flälle der första botten är genombruten i sjö med dubbelt botten.

Sakara an l. -ri in s. utflående spets, yttre rand, bäge, huoneen sakarat tinnarna på huset, kuun sakarat mäuens horn, sakarisormi lillfinger, haravan sakara.

Sakaristo on l. -rsti in s. sakristia.

Sakeriainen isen = sakarisormi.

Sakia an a. trågt flytande, tjödf, tät, grumlig. -keus uden s. tjödfghet, tät-

het, grumligghet. -asti ado. tjödf, grumlig. -ako a'on s. tjödf, grummel, drägg, bottenfats, flöning. -akaan saata o. blanda, göra tjödflytande. -akaanun l. -akeennun ntaa o. bli tjödflytande, blandas. -akeen l. -akenen aeta l. -akoun uta o. bli tjödf, tjödfna. -akoon aota o. bli tjödf, samsa fig, blandas, göra tjödf, blanda. -aotan ttaa l. -akennan ntaa o. göra tjödf, blanda. -akka kan s. grum, bottenfats, fump. -akkaan kata o. blanda röra om. flälla, tabla. -kosa an a samfig, föbände.

Sakko kon s. pliff, bot, uhkasakko wite, sakon alainen pliffsfäll, bömd till böter, saan l. vedan sakkoa pliffar. -kotan ttaa o. pliffsäla. -kotus ukxen s. pliffsfällning. -kotteja an s. pliffsfällare. -kottelen tella o. pliffsfälla på och på. -kotutan ttaa v. låta pliffsfälla. -kkoon kota v. förtala.

Saksa an s. Tyskland, tyska språket, tysman, utländsf, saksan wiinaa win (af alla slag), saksan kataja äbrodd (*ortomista abrotanum*), saksan kiereheina = terkus, saksan pihlawa högtorn (*crategus oxyantha*), saksan palttina utländsf (flut) lärft. -alainen isen a. tyff. -astan aa v. bräta på tyffa. -annan ntaa o. förtyffa, öfwerfatta till tyffan.

Saksi sen s. far.

Saksiainen isen s. flutbåge af jern.

Sala an a. hemlig, lönnlig, salakatta l. -myhkä l. -piten l. -mutua l. -vihkaa l. -viten hemligen, i tyffhet, salapoika oäfla son, salapuria lömff, salavaarna bymning, salawaimo konfubin, salavuoteus lönnfaläge, salaoja tädf, dife, salamielinen hemlighetsfull, salakamma undangömdt spöfe, salaa hemligen, ou salassa är lönnlagdt. -lainen isen a. hemlig, salaisin hemligen. -laus l. -laisuus uuden s. hemlighet. -laisesti ado. hemligen, dobt. -laan ata o. förhemliga, döfla, gömma. -laus ukxen o. för döflning, förhemligande. -laaja an s. för döflare, gömmare. -laun uta o. döfla fig, för döflas. -lakka kan s. bymning. -lakkoitsen ta o. fälla l. förena med bymningar. -lakkali ado. hemligen.

Salakka kan *s.* löja (*abramis alburnus*).

-kkainen isen *a.* löjrit, af löjor (sala).

Salama an *s.* blirt. -moitsen ta *s.* blirtra.

Salasma an = salama.

Salava an *s.* blirt, en pilart, smärt smal häft salavan hapen i. hyötý pomeranäs-laf (*tecanora aurantiflaca*). -ainen isen *a.* af pil. -vikko kon i. -visto on *s.* pilfög.

Sale een *s.* spjåle. -ehinen *sdr.* -ainen isen *a.* af spjålar. -lin ia *s.* spjåla, göra spjålar, flygwa pertwed. -leilen lla *s.* spjåla, lofna t. spjör.

Salava an *a.* smärt, nätt.

Sali in *s.* sal. -illinen isen *a.* fateganbe, en sal full.

Salitiin timen *s.* det froftiga benet som bilbar struphålan = salitinluu.

Salkki kin *s.* löja (salakka). -imainen isen *a.* löjastig, smärt, tunn.

Salkko kon *s.* fastrerad ore (salven).

Salkku kun *s.* woffa.

Salko loa *s.* lång stång, humlestång, spristång, nåtstång (föt att leda nåt under isen). -oinen isen *a.* med stång förredb, 40salkoinen humalisto en humslegård af 40 stänger. -lkoon lota *s.* fätta ut nåt under isen.

Sallin ia i. lta *s.* tillåta, bewilja, medgifwa, låsa. -imus uksen i -intanen *a.* tillåtelse, tillståndelse, stidelse, oförmodad olycksbändelse. -imatoin tioman *a.* icke sålunde, ofälig, olidlig.

Salma an = salvain.

Salmi men *s.* sund. -meko kkeen *s.* långt smalt sund. -inen *dim.* litet sund, *a.* rift på sund, till sund hörande.

Salmi in *s.* Salmis socken.

Salmo on = salvain

Salo on *s.* flogbewuren ö, flog i en flog-lös trakt, lund, Salo socken, päivan salo ljustrimma wid horisonten, tuohi on salolla näfret löser sig, salopokko fjelluggla (*stris nyctea*). -onen sen *dim.* liten lund. -oinen isen *a.* full af flogrifa holmar, ft. lund, Saloisten pitaja Salo socken.

Salpa lvan *s.* rigel, bom. -lpaan lwata *s.* rigla, tillbomma. -lpaus uksen *s.* rigsling, tillbomning. -lvotin ttimen *s.* reds

flap hwarmed något tillbommas, pt. salvottimet ett slags tänger för att tillflämma borden wid båtbyggnad, rigel med tillhörande ting. -lpaan uta *s.* bli riglad, tillbommas.

Salpo lvon = salvain.

Salvan aa *s.* timra. -vain amen *s.* hörn (under timring). -vo on i. -vu un *s.* timring, salvumies i. salvomies timmerfari, salvopuu timmerflock, jyrsalvo sådeslår. -vos oxen *s.* påändande timring, nyptimrad hús, timmerfogning, meßfriuga, timrad frut. -vaja an *s.* timrare.

Salvaan wata *s.* werfa, ta på, inwerfa, sasa salvasi sydameen ordet inwerfande på hjertat, työ salva arbetet går undan för hand. -aamatoin tioman *a.* oförmögen, owerkssam, utan werkan. -aamattomus uuden *s.* owerkssamhet, oförmögenhet, brist på werkan. -akas kkaan *a.* werksam, werfande.

Salven ea i. -veen wata *s.* fastrera, snöpa. -vuri in *s.* snöpare. -via an i. -vio on i. -vikko kon *s.* snöpt djur, en nuf. -vos oxen *s.* gumfe. -vo on i. -vu un *s.* snövrning, snöpt djur, salvohärkä ore, salvokukka sapun (salvan). Samaan ata, samaus uksen, samaten lla = samon, samous, samoilin.

Sama an *a.* den samme, bet samma, samassa i bet samma, samanlainen *sdr.* samallinen lifadan, samalla tavalla i. tapaa i. muodolla i. muotoa på samma sätt, samaten i. samoten i. samoin sammaletes, sammalunda. -asti *sdr.* sammaledes. -ainen isen = sama. Samaska an i. -kainen isen *a.* mulen, oflar.

Samero on i. -oinen isen *a.* oflar (samia). Sametti tin *s.* sammet. -inen isen *a.* af sammet.

Samia an *a.* oflar. -meus uden *s.* os flarhet. -asti *sdr.* oflart.

Sammakka kan i. -akko kon *s.* groba, korpisammakko flockgroba (*combimator igneus*), rupis. padda (*bufo vulgaris*), sammakon kukka falfleta (*caltha palustris*), sammakon porras ormbudske (*polypodium filix mas*), sammakon ruoho = rautalehti, sammakon

marja paddbär (*vacca spicata*), sammakkoliba pärdt fött (if. i härfhof). -ainen isen a. full med grodor.

Sammal len l. -ale een a. möss, väggmossa (*hypnum parietinum*), karasammal en art björnmossa (*polytricum juniperinum*), hukan a. l. karhuk a. l. näta a. l. suden s. björnmossa (*polytricum commune*), rahka s. l. suo s. rëds l. hvitmossa (*sphagnum latifolium l. capillare*), valkia s. hvitmossa, ruskia s. röbmossa, vehmasammal. -linen l. -leinen isen a. mössig, mössfull. -likko kon l. -listo on a. mössbewuret ställe. -loitsen ta v. mössja, förse med mössja. -loiten ttua l. -llun ltaa v. bli mössläpen. -llan ltaa v. läspa, tala otydligt. -ltelen llella v. läspa smätt.

Samme een l. -mmi in = sampi.

Sammio on s. far. -ollinen isen a. med far försebb, ett far fullt.

Sammun ua v. stötna. -us uksen s. utsläkt tillstånd, meni sammuksiin stötnade. -uke kkeen s. släktningsmedel. -unnan ttua = sammun. -utan ttua v. släcka. -utus uksen s. släkning. -utin ttimen s. släktningssedskap. -uttaja an s. släktare. -uttelen tella v. släcka småningom.

Samo on s. snabb fart, trängtan. -on oa l. -oon otta v. ila, flynda, sträffa. -ous uksen s. snabb fart. -oilen lla v. flynda smätt. -otan ttua v. fördrifva. -ottelen tella v. färdas. -oja an l. -oilia an s. flyndare, farare.

Sammus mpään s. torff, råsten, sammarsuho lyöslummer (*hyssopodium selago*), sammaskuori l. -kynsi torffsnäcka, sampaan lakki torffmossa (*pellidea uphakea*). -mpainen isen a. med torff behäftad.

Sampi mmin s. stör (*acipenser sturio*), stert l. stark fart.

Samisi in s. dugtig sup.

Sana an s. ord, budskap; sanalla sanotu med ett ord sagdt, sana sanasta l. sanasta sanaan ord för ord, sanalasku ordspråk, sanan parsi ordsäkt, talesätt, fras, syö sanansa håller ej sitt ord, bryter sitt ord, vie sanan för budskap, sanan saattaja budbärare, sanasantal muntligen, sanajohto ordledning, sana-

puku ortografi, sanasopu: språk, ords konstruktion, sanajalka ormräs, brästen (*pterus aquilina*), pl. sanat trollformler, magiska besväringsformler, madon sanat mot ormbett, haavan sanat mot sår. -nanen sen *dim.* litet ord, olla sanasilla ordbetras, tråta. -nasto on s. ordförråd. -nainen isen a. ordrif, af ord. -nava an l. -nallinen isen a. ordrif. -nollinen isen a. med ord utrustad, artikulera. -natoin ttoman a. utan ord, ordbes, artikulera. -nom oa v. säga. -noma av s. l. -nomainen isen *dim.* sägen, underrättelse, rätte, sanomakellot sjärläringning. -nomus uksen s. berättelse. -nomatoin ttoman a. icke sägande, outfäglig. -nomattomasti *adv.* outfägligen. -noelen lla l. -neskelen lla l. -noelen *adv.* -noilen l. -naelen *adv.* -nailen lla v. orda, tala smätt, prata. -nelia an s. ordare, trolskarl (med magiska ord). -nelias san a. ordrif, pratfam.

Sangen *adv.* ganska.

Sanka ngan s. tjock, stark, våldande. -ari in s. hjälte. -arillinen isen a. heroisk.

Sanka ngan s. bärhandtag (bågformigt), ketun sangat räffar. -ngallinen isen a. med bärhandtag försebb. -nko ngon s. ämbare. -nkonen sen *dim.* litet ämbare. -ngollinen isen a. med ämbare försebb, ett ämbare fallt. -nkoon ngota s. stutta, hoppa, springa. -nkoilen lla v. stutta smätt, ärna springa, begynna springa.

Sankia an = sankka tjock.

Sankka kara tåt. -kkuus uuden s. tåthet. Sankki kin s. fångpanna, sankkireika fånghål.

Sanko, sankonen, sankoon, sangollinen se sankka.

Santa mman s. sand. -ainen isen a. sandig. -naakas kkaan a. sandstark, sandhaltig. -natoin ttoman a. utan sand. -nattomuus uuden s. sandbrist. -noitan ttua v. sanda. -noitus uksen s. sandning. -noittaja an s. sandare. -noittelen tella v. sanda småningom. -noitun ttua v. bli sandad, bli sandalupen.

Santalo on l. -loin omen s. massa wid natteluan, massa som bitas wid telnans widfästning.

Santti tin = santti.

Sapakka kan s. liten fitt.

Saparo on s. kort svans (ff. fåren), lammas on saporollansa fåret är brunstigt. -oitaa ttaa l. -oittelen tella v. para fig.

Sapas ppaan = saparo.

Sapatto ton s. stöfwel (saapas).

Sapi in s. nådvis, snål.

Sapikka kan s. stöfwel af renhub.

Sapikoitsen ta v. sprattla.

Sapila an l. -las aan s. bårstäng, höbår. -loin ida v. båra med sapilat.

Sapora an s. damm för stoffänge.

Sappa pan l. -pain ppaan s. öppning i bafåndan på rygg, sapan nuora ryggfåre till samma öppning.

Sappi pen l. pin s. galle, wrébe, päivän sappi wädersol, sappiheinä = kurjenkello l. pitkäisen palko, rantasapi arun, tufengyllen (*erythraea angustifolia*), sären sappi = kärpäsen kukka. -inen isen dim. liten galle, s. gallhaltig, gallblandad. -pikas kkaan l. -pellinen isen s. gallblandad, gallstark. -pen ppea l. -ppeen peta v. bli gallblandad, förbittras, wrébgas.

Sapra an l. sapraanen sen l. saprain amen = saura höstaf.

Sapsa an l. -si in l. -so on l. -su on s. weta lifwet, ljunst, bogmuffel (bet hängande föttet på bjursboge), sapsolu bogben, sapsutauti ett slag hästsfusdom. -suttelen tella v. röra (så som bogmuffeln på nysslagadt bjur).

Sara an s. starr (*carex*), Lapin sara lappstogräs (*c. vesicaria*), matassara l. turvessara tuffstarr (*c. caespitosa*), rantasara (*c. riparia*), vesisara blås starr (*c. acuta*). -rainen isen s. starrbewuren, rif på starr. -ravikko sdr. -raikko l. -rakko kon l. -ravisto on s. starrång. -riola an s. starrongifwet hus, hem i starr-rif trakt.

Sara an l. saraja an s. liber.

Sarajas aan = sara l. sarakko. -sajainen isen = sarainen.

Sarana an s. gångjern.

Saraniikka kan s. binifemaff.

Sarastan aa v. dagas.

Sari in = sarja.

Saristun ua v. glesna, aftaga.

Saritan ttaa v. anförro, öfwerlemas.

Sarja an s. stråda, rad, full, list, ijdä, stór, rand, munasarja alla i ett bo l i en fortsättning wårpta ägg, lapsia kahdesta sarjasta barn af två fullar, hammassarja tandrad, sarjaväli melautib emellan wårpningar. -ainen isen l. -allinen isen s. i långa stråfor för belab, randig. -aan ata v. samla i stråfor, inbjuda.

Sarjo on = sarja.

Sarka ran s. tege, fyrstäftigt wadmal, starr (sara), nåfverrimsa (tano). -ainen sen dim. liten tege. -ainen isen s. teglaggd, af wadmal gjord. -ron rkoa v. tegläggga, belä fig, frobas. -rkova an l. -rkovainen isen s. frodig.

Sarkka kan s. fugglas, fup.

Sarkut kuen s. bvalag.

Sarpa rvan s. blomhwass (*belomus umbellatus*), rörhwass, sarpaheinä härtåg, fälttåg, knippletåg (*luzula pilosa l. campestris*). -rvikko kon s. hwassit ort (sarvi).

Sarpio on = sarpa.

Sarva an = sarpa.

Sarvas aan s. öfuren (obiten) ren.

Sarvi ven s. horn, sarvipuoli enhornad, sarvipuu = sarvikko, sarvihauki näbbgädda (*belone vulgaris*), sarvipollo feggnf (*stris otus*). -inen isen dim. litet horn, s. behornad, pl. sarviset ett slag lef. -vellinen isen s. behornad, ett horn fullt. -vento nnon l. -venta nam l. -veno on s. höstbenens spetsar. -vikko kon s. ploghandtag. -veuu ula v. bli hornig. -vitan ttaa v. behorna, förle med horn, mata med horn. -vinkainen isen s. insekt med långa antenner (sarpa).

Sarvina an s. rock med ryator öfwer rona = sarvinatakki.

Sarvo on = sarpa.

Sasu un s. kind, qwidde i horn, merg i renhorn, broff, sasupaal kindnoter. -ainen isen s. porös och svröb; mergig. -utoin tioman s. merglös.

Sata dan s. hundra, sata kertaa hundra gånger, satakertainen hundrafaldig,

satakerittu bladmoge (hos *Islande* bjurr), satakieli norblig näftergal (*Isociola philomela*), satajalka = satainen, satalatva luftgräs (*milium effusum*), satalehti = satahinen, satapolvi watenbiinda (*gallum aparina*). -dasti *adv.* hundra gånger. -das annen *a.* den hundrade. -dannesti *adv.* hundrade gånger. -tainen isen *adv.* hundrafallbig. -dottain l. -dottaisin *a.* hundratale. -abinen isen *a.* backhumla, tusenblad (*achillea millefolium*). -tiainen isen l. -tin-kainen isen *a.* statlus.

Sadan taa *a.* regna, brista, gå af (staf-ten uti waf). -de teen *a.* regn. -teimen isen *a.* regnig. -teisuus uuden *a.* regnighet. -teisesti *adv.* regnigt. -teelin isen *a.* regnande, regnig. -teetoin ttoman *a.* utan regn. -teetomuus uuden *a.* regnbrist. -telen della *a.* regna smått, fortfara att regna.

Satahainen isen *a.* förträfflig.

Satain amen *a.* ruggfogel (salo).

Satama an *a.* hamn.

Satahdan, satannun se satun.

Satatan ttaa = satotan.

Sadin timen *a.* fälla, flata, satimen selkain språten hwarwid fällan hänger, *s.* ulku stängen mot hwilken locket uppgifras, *s.* vihi fort gårdesgård för att leda fågeln i fällan. -atiminen isen *a.* rif på fällor.

Satka kan *a.* flump.

Sato don *a.* åring, gröda, ruggning, hyvä sato god åring, siipisato ruggning, lintu on sadolla fogeln är i ruggnings-tillstånd, lehtisato löffställning, satolintu ruggfågel. -oinen isen l. -okas kkaan l. -oisa an *a.* åringrif, gifwaude, fruktkar. -toon dota *a.* frodas.

Satun uta = satun.

Satu dun *a.* saga, rättesaf, trädgård, satuniekka trädgårdsmästare. -unen sen *dim.* liten saga.

Satula an *a.* fabel. -ali in *a.* fabelmarfart. -ulus uksen *a.* pl. satulukset feltyg. -uloitsen ta l. -loin ida *a.* fabel. -uloisuus uksen *a.* fabeling.

Satuna an *a.* träff, händelse (satun).

Satun ttaa *a.* stöta, widröra, träffa, hända, sattui jalkaan stötte mot foten,

jalka sattui foten blef stött, sattui tolemaan råfabe somma, satuin sinne inträffade händelsewis der. -itumus uksen *a.* stötning, träff, händelse, tillfällighet. -tunnainen isen l. -tunainen isen *a.* tillfällig. -tunnaisesti *adv.* tillfälligtwis. -tunto non *a.* widbröring, stötning, träff. -itumoinen isen *a.* träffande, händande, näin sattumoisilla säg af en händelse. -utan ttaa *a.* låta widröra, ha att stöta, beröra, stöta, stada. -utus uksen *a.* stötning, stadande. -uttelen tella *a.* stöta l. stada smått. -tahdan ttaa *a.* hastigt widröra. -tannun ttaa *a.* bli stött, stada. -ttu tun *a.* widbröning, likisattu leipsa stålbatadt bröd.

Sau un *a.* stillfrö (*isymbrium osia*).

Saukko kon *a.* utter. -oinen isen *a.* rif på uttrar, ht. utter.

Sauma an *a.* sön, fogning, saumareuta pressjern, saumahöyle sponthyswel. -ainen isen *a.* full med sömmar l. fogningar. -aan ata *a.* sammanfoga, sammanfö. -aus uksen *a.* fogning, sömning. -atoin ttoman *a.* utan sön. -atomuus uuden *a.* brist på sön.

Sauna an *a.* badstuga, bad, badning, selkäsauna stryk, saunajaako l. -maija gräsugga, saunakukka famomillblomma, sötblomster (*matricaria chamomilla*). -nallinen isen *a.* som har badstuga, en badstuga full. -naan ata *a.* bada med qwast, piska. -naaja an *a.* badare. -notan ttaa *a.* bada, föra i badstuga. -notus uksen *a.* badning. -nottaja an *a.* badare. -nottelen tella *a.* bada smått, bröja i badstuga. -natun ttaa *a.* bli i badstuga, så badstulust l. smat.

Saura an *a.* höstak, *a.* flitig, ifrig (istefjeftig), sauran pieli l. virpi upprätt stående stör i höstak.

Saurain amen l. saurama an *a.* sauramen kukka = keltakukka och påskyn kukka.

Sauras aan *a.* oförtruten, rast, flitig (saura).

Sautan ttaa = saavutan se saan.

Sauva an *a.* staf, läpp. -anen sen *dim.* liten staf. -ainen isen *a.* ht. staf, af staf gjord. -akas kkaan *a.* som begag-

nas staf, frumpling, orfids. -voin omen
s. bärting, stör hvarmed batar fram-
stundas. -vakko on s. bärting; staf,
spjole i wäffel som uppbar skafen.
-von oa l. -vaan ata o. framskjuta båt
med stör, måta med stör, pejla med
stör. -vaus ukxen s. båtframskjutning,
mätning, pejling. -vaelen adr. -vailen
l. -voelen adr. -voilen lla v. frams-
skjuta, stöda sig på staf, framförsla.

Savakko kon = sawakko.

Savakko kon = savikko.

Saverikko kon s. länf wid släbfsjätttran för
att fälla summersången, qwinmötngd.

Savi ven s. lera, savipuoli l. -pyörä
reform, saviperä lergrund, saviasia
krumförefärl, saven valaja krumfösa-
re, savikotti murbrukelär, savipääsky
strandswata, saviseikko lergaf (fälls-
ord), saviruoho l. -heina = savike,
savipuolen ruoho räsmjöl (euphorbia
helioscopia), savipuolen juuri = hepo-
hierikka. -inen isen s. lerig, af lera.
-ike kkeen s. stöter heurif, mälla
(elenopotium bonus Henricus, viride,
glansum): -ikko kon s. lerjord, ler-
marf, lergrund, lersfärgad häst. -veen
veta l. -vitan ttua s. lerslä, bestyrka
med lera: -veen l. -viun-uta o. bli lerig.

Savita an = savitsin.

Savitsen ta o. häftla, farba. -sin imen
s. häftla, farba.

Savitta tan s. spets.

Savo on o. Sawolais, Sagu foden,
Savonlinna Rpslott. -olainen isen s.
sawolaisfist, s. Sawolaisjare.

Savotta tan s. murbruk (savi), faktori,
fabrif.

Savu un s. röst, sawustia röstelselar, py-
hä savu röstelse, sawuviina forlant wid
brännwinsbränning: -uinen isen s. rös-
fig, röstfull. -utan ttua l. -uttolen tella
s. röfa, nedröfa. -utas ukxen s. röst-
ning. -utan ttua s. bli nedröst. -ukka
kon = sawuviina. -uun uta l. -ustan
aa = sawutan,

Se sen pron. den, denne, denna, pl. ne
desse, dessa, sentään den berföre, sentään
dett, lifwät, senlainen adr. sellainen,
semmoinen adr. semmoinen sådan, sepa
se just det ber, jäsä, minfann, förs!

sita pääta genast, oförtöfwadt, såwa-
ten l. varten: i och för det, berföre,
siksi tist det, berföre, sillä berigenom,
dermed, thg, th, on sillansa l. sillan
dr oförändrad, kohta sillaan straxt på
fund, jaa sikseensä blir derwid, jätti
sillansa lemnade straxt, siten längs-
med det, sålunda, samedelst, smtr. pl.
niin så, ja, wißt, niin kyllä så nog,
tulee niiksi tommat berhöän. Deras här-
ledda se under silo, sika, sikkinen.

Seena ad = seutta.

Seera an s. backhumla (achilles mil-
folium).

Sees, seestyn, seestyän = seijas, sei-
jastun, seijastutan.

Seh på sekaat imp se ber, tag (ord för
hundar).

Seijas aan a. flac, molnfri. -astan aa s.
wara flar, wara molnfri. -astus ukxen
s. uppfloining. -astun aa o. uppfarna.
-astutan ttua o. låta flarna.

Seijas sekeen, -stan aa, -styn ya, -p
yksen = seijas m. fl.

Seikia an, seikonen h seikoen seita
= seijas m. fl.

Seikka kan s. ärende, omständighet, af-
fär, sak, förhållande, bryberi. -amus
ukxen s. äfwenhydrare. -ailen lla o.
astala en sak, brifwa affärer.

Seikki kin s. lång stöt, skafra.

Seikko kon l. -kku kun s. perthållare.
-onen l. -unen sen dmi. = seikko.

Seilaan lata o. segla. -aus ukxen s.
segling. -li in s. segel.

Seimi men s. frubba, seimiköysi af wid-
jor slagen träs.

Seinä an s. wägg, oisi- l. peri- l. pe-
räseinä betwägg, aivuseinä fibowägg,
oviseinä berrwägg, supposeinä wägga
ät höger på agnshdan, pttas seinä
vasten hälla mot wäggen, betwägg.
Komp. seinempi närmare wäggen ber-
lägen. -änen sen dmi. liten wägg.
-äinen isen a. wäggförfedd, wäggfäst.
-allinen isen a. wäggförfedd, wid wäg-
gen belägen, på seinalliset tungsta för-
den som wid fastning faller wid wäg-
gen. -nus ukxen s. rummet wid wäg-
gen, sandwall wid wäggen. -nuotan aa

v. förste med wägg, förste wäggen med
sandwall, fästia mid wäggen.

Seipi iven s. stämm (*leuciscus grislagnus*).

Seipo ivoon s. manslem.

Seipainen se seiväs.

Seisari in s. Seittfär.

Seison oa v. stå, wara stående. -ovai-
nen isen a. stående, bestående. -ovai-
uus uuden s. stående egenkap, stånd,
bestånd. -omatoin toman a. icke stå-
ende, icke bestående. -oja an s. den som
står. -ojainen sen dim. pl. seisojaiset
ståndarelsen l. gåfwa. -omus uksen s.
ståndet. -oa an l. -saa aan s. stående
tillstånd, nousi seisoaalle l. seisaa
leg upp i stående ställning. -oelen
adr. -oilen lla l. -oskelen lla v. stå
fortfarande, hålla på att stå. -otan
taa v. ha att stå, stålla upprätt, be-
stå, pröfwa. -otus uksen s. ställande
upprätt. -ottelen tella v. stålla upp-
rätt fortfarande. -sahdan btua v. stans
na hastigt. -sahdus adr. -saus uksen
s. hastigt affstannande. -sattelen bdella
v. stanna då och då hastigt. -satan
taa v. ha att stanna. -satus uksen s.
affstannandet. -sattelen tella v. stanna
ofsa, uppehålla, förersäfa afbrott. -sau-
tan ttaa l. -sauteleen tella v. stanna
hastigt. -soun uta l. -saun uta l.
-saannun ntua l. -sahdun btua l.
-sotun l. -satun ttaa v. stanna, af-
stanna, upphöra. -soutan ttaa v. ha
att stanna. -sous uksen l. -santo
noon s. stanning, stådebefästing.

Seitsemän adr. seitsen emän a. sju,
seitsenkunta förening aff sju, seitsentäh-
tinen ep. för karlawagnen. -mäsi adr.
sju gånger. -mäs annen a. den sjunde,
seitsenmänneksi för det sjunde. -män-
nosti adr. för sjunde gången. -ito don
l. -tonen sen s. sjuu. -itseminen isen
l. -itsukka kan s. sjuu.

Seitti tin s. spindelwäf.

Seivi in s. spinnrock.

Seiväs ipään s. stör, gärdesgårdesstör.
-ipäinen sen dim. liten stör, a. rik på
störar. -stän aa l. -stelen lla v. stöta,
förste med störar, infälla störar, genom-
borra med stör, slåfwa med stör. -stys
yksen s. störning, störinflagning. -stä-

ja an s. störare. -stöön aa v. störhop.

Seka sean s. blandning, sekaleipa blanda-
bröd (af flera slags mjöl), sekaseura
blandadt sällskap, sekaseuroin l. seka-
seurasin hopyblandadt, om hvarartannat,
sekaseuraisuus ordning, oenlighet, so-
kasotku l. sekasorto l. sekaseohro hopy-
ghitring, oreba, wirtwar, sekamielinen
rubbab, sekamalais om hvarartannat,
sekasortoinen förwirrad, i ordning,
muiden seassa ibland andra, seoin
blandadt, hopyrört. -ksinen isen a.
blandad, förblandad, orebig, seksisin
= seoin. -ksisuus uuden s. blandadt
l. orebigt tillstånd. -kaisesti adr. =
seoin. -kava an a. orebig, blandad,
hopyrört. -kavasti adr. = seoin. -ka-
lainen isen a. blandad. -kalaisuus adr.
sekaluus uuden s. blandadt tillstånd.
-kalaisesti adr. = seoin. -kansinen
isen = sekalainen. -kansisuus uuden
= sekalaisuus. -kansiresti = seba-
laisesti. -kali in s. blandmat. -kuli
in s. blandfäb. -keliikko kon s. blanda-
ning, blandadt ting l. sak, röra. -ekaa
eata v. blanda, förwira. -ekaus uk-
sen s. blandning, förwirling, oreba,
on sekauksissa är rubbad. -kaun uta
l. -kaannun ntua l. -kaadun utua v.
bli blandad, inblandad, inwettad, foma
i oreba. -kaannus uksen s. be-
blandelse, oreba, rubbning, störing.
-kaannutan ttaa v. beblanda, förwira-
ra, störa. -eko eon s. blandning, röra.
-ekoon eota v. blanda, inblandad,
förwiraad, grumlas. -eos uksen s. gjord
blandning (t. ex. till beg före fudde-
ningen). -ekoitan ttaa l. -eoitan ttaa
v. blanda, hopyröra, rubba, förwira,
grumla. -ekoitus l. -eoitus uksen s.
blandning, hopyröring, förwirling. -ekoit-
telen l. -eoittelen tella v. blanda smäs-
ningom, hopyröra fortfarande. -ekoit-
taun l. -ekoittaudun utua v. bli hopy-
blandad, inblandad. -koitutan ttaa v.
låta blanda.

Sekkeilen lla = selkeilen se selkia.

Seka prt. samt, seka... etta både...

och, såväl... som, otan mins, seka
sina jag tar, hurn mycket mer du.

Selailen lla v. ståda i synlös på något,

Selina an *a.* gräsgrön?

Selitan, selitys, selittelen *se* selkiä.

Selja an *s.* fläder (*sambucus nigra*), mes-
bifament. -ainen isen *a.* af fläder.

Selkennän ntää = selkkaan.

Selkia an *a.* klar, tydlig, rebig, tekee
selkian gör klar, utreder. -keys yden
a. klarhet, tydlighet, rebighet. -ästi
ado. klart, tydligt. -lko lon *s.* klarhet,
reba. -lkoinen isen *a.* tydlig, rebig.
-lotoin ttoman *a.* orebig. -lkenen l.
-lkeen ljeta l. -lkiin lita *v.* klarna,
bli klar, bli rebig, reba fig. -keilen
lla *v.* småningom klarna, reba fig små-
ningom. -litan ttää *v.* förklara, utlys-
sa, utreda. -littaja an *s.* uttydare, ut-
redare. -litys yksen *s.* förklaring, ut-
redning, uttydning. -littelen tellä *v.*
småningom utreda l. förklara.

Selkkaan kala *v.* förvirra, fludda, tala
orebigt. -kkaus uksen *s.* förvirring,
rubbnig. -kkaun uta *v.* förvirraa,
rubbas. -kkuun kuta = selkkaan.

Selkka kån = selkia.

Selko lon l. -onen sen *s.* aflågfen fjög,
ödemarf, lankesi selkosen selällensä
föll raf lång på ryggen, avasi selko
selällensä oven öpnade dörren på wid
gafvel (selkia, selkä).

Selka län *s.* rygg, äs, yttre fjärd, öpps-
na sjön, selkäsaita gårdesgård på yttre
(högre) långriban af ett fält, selkä-
hirsai öfversta tafäsen, selkalouve fill-
mäfe (*larus fuscus*), selkaluu l. -pii
l. -ranka l. -ronkka l. -ruoto rygg-
rad, selkäsolmu ryggfota, selkapuu
= selkain, selkähevonon rihhäst, sel-
kätauti ryggmergs libande, selkäpe-
rintö hafari, astua hevosen selkään
figa på hästryggen, yön selkään mot
natten, selkäsauna stryf, selkävesi öpps-
na sjön, kaatuu selällensä faller på
ryggen, ovi on selällensä dörren är
på wid gafvel, suu selällensä mun
widrypen, selin med ryggen, olla sel-
kätaiteella hwila endast på midten mes-
san båda ändarna safna stöd. *Komp.*
selempi närmare ryggen, längre ut på
sjön. -änen sen *äm.* = selkä. -ainen
isen *a.* ryggad, ryggig, selkäinen puu
ryggformigt, upprättbjört träd. -läkas

kkaan l. -lkava an *a.* ryggfart, hög,
ryggig. -lallinen isen *a.* ryggig, ut
på fjärdens belägen, selällinen saari ö
ute i öppna sjön. -kama an *s.* äs,
landtrygg. -kämäinen isen *a.* ryggig,
on selkämaisillansä är på rygg. -kä-
mys yksen *s.* ryggbörda, ryggrem, bäs-
lädret på handffen, ryggstycke. -kämystä
an *s.* ryggstycke. -länne nteen l. -lä-
nge nkeen l. -läke kkeen *s.* äs, land-
trygg. -käin kämen *s.* språten hwar
wid en djurfälla (sadin) hänger, not-
torfningsstäng. -littain l. -littaisin *ado.*
rygglänge. -litysten *ado.* med ryg-
garna mot hwarandra. -lys yksen l.
-lkus uksen *s.* telna. -lus uksen *s.*
eftertropp. -lkään lata *v.* fladda.

Sellaan llata *v.* flumma.

Sellainen *se* se.

Selvä an *a.* klar, utredd, rebig, epäselvä
oflar, orebig. -viö on *s.* reba. -venen
veta l. -viin vita l. -veyn ylä *v.* bli
klar, rebig, reba fig, bli qwitt. -vike
kkeen *s.* flarning, medel att göra re-
big. -vitän ttää *v.* reba, utreda, göra
klar. -vitys yksen *s.* utredning, klar-
görning. -viittelen tellä *v.* göra små-
ningom klar, utreda fortfarande. -vil-
tän ylä *v.* reba fig.

Sema an *s.* mängd (till antal, läja hög,
till storlek).

Semmenkin *prt.* ifynnerhet.

Semmoinen *se* se.

Sempi in = sampi.

Sentti tin *s.* ett slags dräff.

Sentään *prt.* dock, ändock, lifwål (se).

Sepal len l. -le een *s.* halsning, rand
kring halsen. -lus uksen *s.* bräm.

Sepal len l. -les een *s.* halsrand (se-
pal). -peli in l. -po on *s.* som har
hvit rand om halsen (t. ex. hund).

Sepi in *s.* den höga framstämnen af skä-
ben. -pakko kon *s.* dragrep fäst på
framändan af skåben.

Sepo *prt.* seposelvään till fullkomlig
klarhet, seposelällensä rasilång på ryg-
(sepal).

Sevin epiä *se* sepaan.

Seplikoin ida *v.* gräfwa i ngt famla.

Seppela een *s.* härband, frans. -loitten
tä l. -loin ida *v.* befransa.

Seppli in *s.* wäpling, flöfwer, hjal-
böga, inre fädens bestag.

Seppi pin = sepi.

Seppä pän *s.* mästare, if. smed, kulta-
seppä guldsmed, tinaseppä tennjutare,
pauaseppä snidare, sanaseppä talare,
ranoseppä skold, mennä sepille gå till
werkstad. -pästi *adv.* konstmessigt. -ala
än *s.* smedens hem. -ppo pon l. -ppo-
nen sen *dim.* = seppä. -ppola an =
seppälä. -pin ppimen *s.* sepiakalut
smidjowerkftg. -pän ppää *s.* utarbete,
förfärdiga. -pin ppia *s.* smida. -pitan
ttäa *s.* låta smida, tillwerka, bilda,
smida. -piitys yksen *s.* tillwerkning,
smidning. -pittäjä än *s.* tillwerfare.
-pittelen teila *s.* smått tillwerka, smi-
da smått. -pitsen tä *s.* begagna smed,
låta smida, sepismies som begagnar
smed.

Sepro on = seuro se seura.

Sepukka kan *s.* hwichthafg hund (se-
peli).

Sepustan aa *s.* inpacka i framåndan af
flåden (sepi). -tus uksen *s.* sådan in-
packning. -telen lla *s.* småningom så-
lunda inpacka.

Sepä vän = sepi.

Sepään wäta *s.* omarma, gå om, om-
famna, omwexla. -päelen lla *s.* fort-
farande omwexla, omfamna då och då.
-vin pia *s.* omwexla fortfarande,
nyttä, sepiä auki afwexla, afnyttä.

Seremiekka kan *s.* ryggrem.

Serkku kan *s.* systonbarn, kusin. -unen
sen *dim.* = serkku. -ala an *s.* fu-
sus hem. -kus uksen *s.* en af fust-
terna.

Serkönen sen = saakeli.

Serpa van *s.* foppa.

Serrin ia *s.* uträfna, utforska.

Sesteri in *s.* bråll, qwarntlyfta.

Seteli in *s.* fädel.

Setkan kukka gullfärlar (*ranunculus acris*).

Setki ken *s.* parcerjem, flufdomsanfall.

Seia dan *s.* farbror. -ala än *s.* farbrors
hem. -ainen isen *s.* farbrors, ht. far-
bror. -datoin ttöman *s.* utan farbror.

Seuhdon htos *s.* skata, omröra, blanda,
förtwira. -htoon uta *s.* omkastas, frings-
frös, fringdammas.

Seuhun ua l. -huun huta *s.* larma,
wäsnas.

Seula an *s.* fäll, kantaa vettä seulalla
lasta watten på gåsen. -anen sen *dim.*
litet fäll. -ainen isen l. -ajainen isen
s. fällstik. *pt.* -set sjuufjernan, vlej-
berna. -allinen isen *s.* fälllegande, en
fäll full. -stoin ttöman *s.* utan fäll.
-lon oa *s.* fälla. -lous uksen *s.* fäll-
ning. -oja an *s.* fällare. -lasen ata *s.*
fälla hastigt, låta hastigt gå genom
fällen. -lun ua *s.* fällas, skafas.

Seuna an *s.* brinnande wästerflod (för
swebjning). -aan ata *s.* swebja med
wästerflod.

Seura an *s.* fällskap, följe, följd, seura-
kunta församling, seurakuntalainen
församlingssbo, seurahuone societetshus.
-alainen isen *s.* ledamot i fällskap,
parti m. m. -asto on *s.* ett slutet fäll-
skap, hela följet, processjon. -atoin ttö-
man *s.* utan följe, fällskapslös. -atto-
muus nuden *s.* fällskapslöshet. fäll-
skapsbrist. -aan ata *s.* följa, beledsaga.
-aus uksen *s.* följning, beledsagning.
följd. -aaja an *s.* följare, följeflagare.
-aamus uksen *s.* följning, följd. -anto
nnon l. -anta nnan *s.* följning, efter-
följd, följd. -annollinen isen *s.* följd-
rif, följdber medförande. -rus een l.
-ruu uun *s.* följe, fällskap. -raus uu-
den *s.* fällskap, följaktighet, åtfölje.
-aelen *adv.* -ailen lla *s.* följa små-
ningom, fortfarande beledsaga. -ron
oa *s.* följa rastt. -ro on *s.* bolog.
-rustelen l. -ruelen lla *s.* fällskapa,
göra följe, gå i processjon. -ruun uta
s. förfölja.

Seutu dun *s.* omgifning, grannskap, när-
het, juhlan seutu högtidstiden, yön
seutu natttididen. -us an l. -ura an
= seutu.

Sevako kon = sepakko se sepi.

Sevelmys yksen *s.* fjortans halsöpp-
ning.

Sevi in = sepi.

Sevo on = serkka.

Sevä an *s.* hårdnad snö.

Sia an *s.* ställe, rum, plats, gram. ka-
fus, saa rahaa leivän siasu får den-
ningar i stället för bröd, on siellani

är på min plats, an siassani är i mitt ställe, panos siallensa sätter på sitt ställe, panos siansa sätter i sitt ställe, yösia nattqvarter, tekee siaa bereder plats, bääbar. -ainen isen s. platshafwande, ställföreträdare, wifarie, subtitul. -ahainen l. -ahinen isen -atim ttimea l. -atti tin = siainen. -aisuus uuden s. wifariat. -allinen isen a. platshafwande, som har utrymme. -ava an s. rymlig. -avuus uuden s. rymlighet. -atoin tloman a. utan plats, utan ställe. -aan ata l. -aitson ta o. ha plats, wistas. -aamen sta o. gora plats, taga plats, wistas. -alhan ltaa o. ställa på sin plats, ordna. -astun na s. nedlätta sig på en plats, taga plats. -astutua ltaa o. låta taga plats, nedlätta på en plats, placera. -ioitan ttaa o. gifwa plats, ställa, ordna, nedlätta, placera, stä låger. -ioitus ukson s. placering, nedfattning. -ioittelen tella o. ställa fortfarande, ordna, mas ka, gram. beklina. -ioitteleminen isen a. placering, ordnandet, gram. beklination. -ioitun ttaa v. placera sig, nedlätta sig, boställa sig, stä sig ned.

Sid se sit

Sied se siel

Siehtarlainen isen = siestarlainen.

Siekaan ata l. -kailen lla o. dröja, försä. släutra. -kailia an s. släutrate.

Siekale een s. flit, flisa.

Sieikki kia s. fattighus, ljunq. -ilö on s. ljunqsudr.

Siekla an, sieklon na = seula, seulon.

Sielikko kou s. wedig fruntimmersrod, fosi.

Siellä ado. der, derstädes. -ltä ado. dets ifrån.

Siela un s. själ, sielun paimen själas herde, själasörjare, sielujen päivä allhelgont dag. -anen sen tim. = sielu. -allinen isen a. bejjälad. -utoin tloman a. själlös, obessjälad.

Siemen enen s. frö, fön, bynt, flunf (siemi), siemenkato fröförlust (då för den ger mindre än utsädet war), hiedan siemen sandfön, siemenwäcka sätungs löda, sielswamp (*singularis campanulata*), siemenala utsädesområde, siemen-

pää ar, fröhylla. -eminen isen a. full med frö, bynt. -enelkinen isen a. frögarde, med frö försedd. -ennän ntaa o. bejd, stä. -ennys yksen s. sjädd. -enelöin tloman a. utan frö, frölös, utan bynt. -enettömyys yden s. fröbrist. -mukkan s. fröerswa.

Siemi men s. flunf, andetag. -men uden l. -mays yden l. -maus uuden l. -my yo l. -myys yden s. flunf, dryck. -myt yen tim. liten flunf.

Siena an = seuna och siemi.

Sieni in s. swamp (*agaricus*), ihminen sieni l. ruoka- l. syömä- l. riska- (*a. delticiatus*), kallio s. = karsku, kantaa. murffa (*orchella excelsa*), härpäsen l. härvas s. flugsvamp (*a. muscardus*), lampaan s. l. lammis s. l. kangass. (*a. subulcra*), laukkas. (*a. rodontus*), lehman s. matförr (*boletus edulis*), nummens. l. abos. (*a. compestris*), aiuis. (*a. violaceus*), siltas. l. sontas. (*a. finetarius*), auolas. l. silkkas. = syömäsieni, leppas, löpäs, oravi s., pirun s., punikki s., roskus., sikas., suden s., voi s. olifa flug swampar. -inen isen a. swamprif, swampig. -netyä tyyä o. bli öfverwazen med swamp, bli swampig.

Sientiä an a. ofunnig, något smutsig.

Siepale een s. flis, flif (sipale).

Siepotan ttaa, -pottelen tella = viipotan, viipottelen (sieppaan).

Sieppaan pala s. snarva, rappa, ryda, tillgriva, sieppaa korvalle rappat till på örat. -ppasen pasta o. ryda härstigt, nappa. -ppaus ukson s. ryd, rapp, tillgrepp. -ppari in l. -ppa pa l. -ppo pon s. tillgripare, undantagare, siepposessi partigångare. -ppi in a. flunf, snäll, händig. -ppi pin s. l. härntag. -ppaelen adr. -ppailen lla s. ryda fortfarande, snappa.

Sieppura an s. frage af björastiga, bota Siera an s. slipsten, hmit här, sierehina l. sian siera = pellen vanka, siaranokkonen = rautapokkonen.

Sieraan rata o. spräda, fränsfilja, öfwerdraga med skorpa (som sprider), försmå. -raun l. -roun uta l. -rotun l. -rotun ttaa o. spräda, stä sprider,

öfwerdragas med hård sprickande forpa. -ro on s. spricka. -rottuminen isen s. sprickning, huddömsning (t. ex. hos barn). -routan l. -rotan ttaa s. ha att spricka, låta öfwerdragas med sprickande forpa. -rotus ukxen s. forps bildning och sprickning.

Sierain amen s. niåborr.

Sies l. siesi in = seijas.

Siestain amen l. -tama an s. swart winbår. -amainen isen s. full med swarta winbår.

Siestar ren, siesturi in, siestarlainen isen = siestain.

Siesteri in = siestain.

Siesiin imen s. handtag i håtfören.

Siedän taa s. tåla, medgifwa, tillåta. -telen dells s. småningom medgifwa.

Sieveli in s. tobak.

Sievi in s. sandfulla l. sandfält.

Sievä en s. nått, tått, snåll, behändig, hyggelig, sievään snållt. -vyys yyden s. nåttbet, tåttbet. -asti adv. nått, snållt, behändigt. -vennya nyä s. bli nått. -vistan aa v. göra nått, hyffa, pryda. -vistyä yksen s. hyfsning. -visten lla s. göra smånått, hyffa, pryda, bete sig artig, smickra, komplimentera. -viin ita s. lofna lätt, reda sig. -vitan ttaa s. flyda, tillflyda.

Sihajan hata l. -hisen ata s. hwäsa. -hina an s. hwäsning. -hahdan htaa s. hwäsa hastigt. -hahdus adv. -haus ukxen s. hastig hwäsning. -hahtelen hdella s. hwäsa hastigt då och då, tagla. -hatan ttaa l. -histän aa s. åskadkomma hwäsning. -halus ukxen l. -histys yksen s. hwäsning. -hahteleu l. -histelen hta v. fortfarande åskadkomma hwäsning, tagla. -herrän rtaa s. hwisla hwäsa. -bertelen rrella s. hwisla smått, qwittra.

Sihkainen isen s. fluffig.

Sihku un s. fiening, sihkusiima fisöga. -ura an s. fisanbe tillstånd, halföppen.

Sihtööri in s. sekretetare.

Sihtä hain s. fitt, figt. -htaan hdata s. fitta, figta.

Sihutan ttaa s. bugga.

Sii siin s. mellersta öfen under taf = siihirsi.

Siid se siit. ...

Siika siian s. fitt. -iianen sen dim. smd. fitt. -kamas aan l. -kamainen isen s. fittig, flug, bakflug.

Siikain-n isen s. arspets (på forn), agn (-ikainen).

Siili in s. igelfott.

Siili in s. fitt. -laan lata s. flla. -laus ukxen s. flning. -laaja an s. flare. -lailen lla s. flla småningom.

Siuha an s. springa.

Siima an s. snere, ref, snärt, flocksträng. -maan ata l. -maelen adv. -mailen hta s. förse med ref, snärt, sträng, snärta till. -aus ukxen s. widståning af ref, snärt, sträng, snärting. -moitan ttaa s. förse med ref, springa med stora steg rakt fram.

Siimes eksen s. flugga, fluggrift hälle.

Siinnän ttaa s. flymta, se vndligt, fly nas orebigt (t. ex. på affänd). -smy ntyä s. bli flymtande, flymta. -am nteen l. -nto nnon s. flymt.

Siipi ven s. winge, siipipuoli entwingab, siipiorava flygande eforte, siipinasto ruggning, siipikynkä wingbroff, siipikarja fjäderfå. -pinen isen nim. liten winge. s. bewingad. -vyt pyen dim. liten winge. -vellinen isen s. enwings gab. -villinen isen s. bewingad. -vetoin ttöman a. utan en winge. -vitoin ttöman a. winglös. -vekas kkaan s. bewingad, wingstark. -vitan ttaa s. bewinga, höja wingarna, flara, flåsta, förefiera. -vityä yksen s. bewingning, flåstning, föref. -puun vuta v. med winge smeta, bestryfa, smörja. -peilen illa s. flåpa winge.

Siira an s. gråfugga (anisus asellus). -anen sen dim. = siira. -ainen isen s. full med gråfugger.

Siiritse adv. förbi (utan att widbräa).

Siirro on s. utsprickningstillstånd, siirrosil-mä glöddga. -otan ttaa s. utspricka, utspärta. -ristän aa s. spärta (uppögonen).

Siirrän rtaa s. flytta, förflytta, fördråga. -rto rron s. flyttning, fördråstning. -rros okxen s. flyttning, transport, flyttfak. -rtionainen isen s. flyttbar. -rtolainen isen s. flyttande menniska, utvandrare, kolonist. -rtelen rrella s. flytta smått. -rryn riyä l. -rtäydyn

tytä o. bli fluttad, förflyttas, flytta sig. —rrådhan htaa o. flytta hastigt. —rråddys yksen o. hastig flyttning. —rrådan ttaa o. låta flytta. —rråts yksen o. föranstaltad flyttning. —rrållan htaa o. flytta lätt och hastigt, flytta smält. —rrydan ttaa o. ha att flytta, röra från stället.

Slirto rron o. utspärrad spån, flisa. —oilen lta o. sprida (siiro, siirran).

Sils prt. alltså, fördenkfull.

Sihana an o. lång smal rimfa.

Siheti ia o. snugg, stärb. —tia an = siesti. —teys yden o. snugghet, städighet. —tisiu adv. snuggt, städadt. —tikäs kksan o. fin. —töia ttöman o. otad, ofnugg. —in ia l. —tiin tita o. uppsnugga, rengöra, putsa, wara fin.

Sitika an o. fjol.

Sitida an = sitika.

Side teen o. buggregr som genast stelnar, snöflagg, isförja. —dyn tya o. stelnar, fallna, slå sig.

Sihan, siittelen, siutin, siittamy, siutos, siitos se sikiin.

Sivatta tan o. husdjur.

Silvi in, siivtan ttaa = viitta, viiton (siipi, siivo).

Siivhdan htaa o. ila flarande, flynda flamtande (siipi).

Silvita an o. mjölkfä. —löitsen tä l. —löin tida o. flä, låta gå genom flen.

Siivin ia l. —vitsen tä = siivilöitsen. —vitys yksen o. fltning (siipi, siivo).

Siivo on o. ordning, städ, anständighet, flä, flädd, sedig, hofiam, siivo elama flädd lit, rekisivo flädföre. —ous uden o. anständighet, hofiamhet, moderation. —osti adv. flädd, sedigt, anständig. —onen sen l. —ollinen isen l. —okas kksan o. hofiam, anständig, ordentlig, snugg. —ollisuus uden o. anständighet, hofiamhet, ordentlighet. —ollisesti adv. anständig, ordentligt. —otoin ttöman o. ofnugg, ofanständig, ordentlig. —otoinous uden o. ofnugghet, ordentlighet. —otoinasti adv. ofnuggt, ordentligt. —ooni öta o. flädd, ordna, rengöra, rensa, uppnyddra. —oon uta o. flädd, rengöras. —velen l. —voilen lla o. flädd smärningom, uppsnugga. —vitan

ttaa o. rensa, uppnyddra. —voles lla o. uppsnugga.

Siivuun vuta = siipuun se siipi.

Siiv... se siipi.

Sika sian o. swin, sikalisko = sisilisko, sian barmas flugblomster (*antirrhinum linaria*), sian karva l. beind = lapin sara, sian kamara l. kerila l. harja stälgräs (*nardus stricta*), sian kulku wattenreppar, bitterblad (*polygonum hydropiper*), sian kukka nädros (*nymphasa*), hwars fröhus fallas siha), sian karsa swintrine, bodhumla (*achillea millefolium*), sian louka = valko pillikas, sian pampupula = ulpukka, sian marja l. puola l. puolain mjölön (*arbutus uva ursi*), sian rousi l. rouka smörbär, swinbär, (*cornus suecica*), sian veri johannisört (*hypericum perforatum*), sian pellava wilblin, ängslin (*linum catharticum*). —ikanen sam l. —iko ion dim. litet swin, sikopahda swinflia. —ikainen isen o. swintrif, swinastig. —ikamainen isen o. swinastig. —ikamaisuus uuden o. swinastighet. —ikamaisesti adv. swinastigt. —ikomas aen o. swinastig, swinlif. —ikuri in o. swinherde. —ikastun ua l. —ikamastun ua o. bli swinastig. —ikastutan ttaa o. göra swinastig, nedswina. —ikoelen lla o. swinas, bete sig som swin.

Sikainen isen o. torn. l. ha fröfog tnan de häffjas.

Sikempi = sinnempi.

Sikenen sieta = sikiin.

Sikeri in o. grupp, tahtisikeri stjernbild. —rtelen rrellä o. wäsnas i grupp, quitta?

Sikeä an o. seg, djup, tung, nuktua sikeen l. sikein infomna djupt. —keinen isen dim. = sikeä. —ki adv. alldeles, siki siepattu alldeles betagen, förwirrad, silmat siki umppea ögonen alldeles fast, sikisokia flodflin, sikisoki blinblin, siki nuktua djupt infomnad. —kistyn ya o. segna, taina. —kistynä thoy (som fläddnad af wita träd wid torfning m. m.) (sikiä).

Sikiin siita o. apas, wara ofnugga. —ikiimys yksen o. afflig. —ikio on o. affwel, påget, unge, warr,

sikioeläin afwelsbjur. -ikiäva an o. afwelsam, produktiw. -ikiävyys yden o. afwelsamhet. -ikiävasti adv. afwelsamt. -ikiistöin ttöman o. iſte afwelsam, ofruſtsam, utan afwel. -ikiättömyys yden o. oafwelsamhet, ofruſtsamhet. -ikiöiteen tä o. aſla, föda nungar, fortplanta. -iitan ttää (adv. af ſihtän) l. -iittelen tellä o. aſla, föda, fortplanta. -iittämys yksen l. -iitos ukſen o. aſting, fortplantning. -iitös ukſen o. afwelsbjur.

Sikka kan o. brunſt (hos får, getter), on ſikassa l. sikoillansa är brunſtig. -kkuri in o. brunſtigt bjur. -kotan ttää o. wara brunſtig, rara ſig. -kutus ukſen o. löpning, varning (sikoon).

Sikkelo on l. -loin omen o. nypfäräd teg för ſädd. -loitän ttää o. utmärka för ſäningömannen huru långt de ſädda ſornen fallit (sikkoiittaa).

Sikko kon = sikka och seppi, olla sikossa wara brunſtig, wara ſamlad.

Sikla an o. ej ordbräglig, bebräglig, o. nct: teli (siula)

Sikli in o. ſaffern.

Sikoon iota l. -kotan ttää o. dämna, ſamla. -kous l. -kutus ukſen o. uyp: dämning (sikka).

Sikuna an o. bräntwins land, efterland, ſtufelotja. -ainen isen o. oreuad af efterland.

Sikuri in o. cichorie (*cicorium intybus*).

Sika *prt.* ber, dit, *komp.* sikempi mera bität. -ali *prt.* denna wäg, allt efterſom, ſå widt, i den mon. -alainen isen o. derboende, på den ſidan boende (se).

Sila an o. tunn ſiſwa, lamell på ytan iſt af metaller, ſaga (silu), lugnt ſtrömfritt ſtälle i eſwar = silajoki (koste), *pl.* silat ſeltyg, ſela. -aan ata o. öſwerdraga (iſt. med metall), foliera. -aus ukſen o. öſwerdragning, foliering. -aaja an o. den ſom öſwerdrager, folierare, beſlagare. -aelen *adv.* -ailen lla o. ſmåningom öſwerdraga. -ava an o. ſpäck (silia).

Silakka kan o. ſtröming, inſaltad mat (ſſ, fött, ſwampar). -ainen isen *dim.* ſmåſtröming, o. riſ på ſtröming, gjord

af inſaltadt ämne. -koilen ta o. ſän: ga l. ſamla ſtröming.

Sile een o. ſint ſlagg. ſaga.

Silia an o. ſlät, jemn, glatt. -leys yden o. ſlätthet. -asti *adv.* ſlätt. -levä an = silia. -liähkä l. -leahka kan o. något ſlät. -li in o. ſlät, ſilikera ſlät nys: ſan, ſilivili jemnt ſyntaube, ſmidrare. -lo on o. ſlätthet, glattthet, ſilopaa ſalt huſwud, ſilotalvi ſnölös winter med halfa, kaatui ſilolla föll på halfan. -lonen sen o. ſlät, glatt. -loon lota o. glänſa, blomſtra. -leyn yta l. -lenen lota l. -lennyn ntyä o. bli ſlät, glatt: taſ. -lennän ntä o. göra ſlät, glatta, ſtryka. -lotan ttää l. -lottelen tellä l. -leilen llä o. glatta, jemna, ſtryka, beſtröfa, ſläta. -lotin uimen o. ſlät: ningöwerktug, ſtryjern. -litän ttää l. -liittelen tellä o. ſläta, glatta, jemna. -litys yksen l. -lotus ukſen o. ſlät: ning, ſtryning, jemning. -litytän ttää o. läta ſläta, ha att ſtryka.

Silkka kan o. idel, ren, obemängd, silkka puu qwiſſfritt träd, silkka vesi idel rent watten, iſfritt watten. -kko kon o. rent barbröd, *prt.* alldeles, silkko tyyni alldeles noga.

Silkki kin o. ſilke, ſiden, ſidenud, silkkipaa huſwud prydt med ſilke l. med ſilkeslent bdr. -inen isen o. af ſilke.

Silkkoon kota o. halfa, ſlinta. -koilen lla o. ſlinta fortſarande (silkka).

Silli in o. ſill. -inen isen o. ſillrif, af ſill.

Sillinen isen o. ſädan, ſädan ſom, jätta ſillisekai lemnar ſäbant det är. -il: loin *prt.* då, silloin talloin då och då. -illoinen isen o. dåtidens, dåwarande. -llottelen tellä o. göra något då och då. -lti *prt.* derföre, siltipä juſt derföre (se).

Silma = sinua.

Silma an o. öga, auſigte, ögla, maſſa, falläder, ſlad- l. blomfuopp, tihru- l. tiirosilma ſurögd, liika- l. varasilmat glasögon, silmapuoli enögd, silmapas: ko l. -vuoro ögonſjufa, silmakouta ögonloſt, silmäbapen l. -karva ögon: bdr, silmän ripeet ögonbryn, silmäkul: ma tinning, silmänetu ögonmät, ögna:

rande hastigt och lätt på, rycka m. m.
-vautan ttaa l. -vauttellen tella v.
lata hastigt rycka, på, slänga, sivauttaa
döme. -sälto llön s. innehåll. -sallys
yksen l. -sälmys yksen s. innaumäte,
pt. -kset inelivort. -su un s. iure fius
net, lyune, mod, ilsta. -suinen isen s.
af finne, lyune, pahan sisuinen ilsten.
-sus ukseen l. -susta an s. innaurum,
innaumäte, innaandöme. -sustan aa s.
s. inreba, fedra. -sustus ukseen s. inreb
ning, fedring. -sattain l. -sätysten ado.
inom hwarandra. -suttelen tella s. ilfas.
Sisaliisko on = sisalisko.

Sisar ren, -rys yksen, -ryys yyden ==
aisar, sisarus, sisaruus.

Sitaisen af sidon te sito.

Sitkahdan ttaa v. lasta hastigt omfring
ff. en sänningeman. -kahdus adr. -kaus
ukseen s. fringfastning. -kahutan adr.
-kautan ttaa v. slunga omfring. -kain
-amen l. -kama an l. -ka an l. -ke-
loin omen s. utstafning wid sabb, sä-
ningesträng. -koitan ttaa v. utstafa för
sänningemannen.

Sitkia an s. seg, farg. -keys yden s.
segghet. -asti adr. segt. -iian ttaa l.
-itelen tella v. göra seg, göra ngt
segt, trögt, sitkitain l. sitkitellen trögt,
långsamt. -istyu ya v. segna, bli seg.
-istan aa s. göra seg. -istys yksen s.
seggörning. -istelen tella v. fortfarande
göra seg, gnida. -ku un s. seg mäs-
sa, flister. -keyn yta l. -kennyn ntyä
s. segna. -kistytan ttaa v. låta segna.
Sidon toa v. binda, förbinda. -itoja an
s. bindare. -ide iteen s. band. -itee-
töin ttöman s. utan band. -idos ok-
sen s. förband, bundet stid. -itoma an
s. något bundet, band, färfwe. -idoin
itomen = sitoma. -itelen della l.
-itoelen lla v. binda fortfarande. -ite-
la un s. fortsatt bindning. -loun uta
l. -lounnun ntua s. bli bunden, för-
bindas. -idotan ttaa v. låta binda.
-dottelen tella v. låta fortfarande binda.
-itaisen ata s. binda hastigt.

Sitta, tan l. -tti tin l. -tlu tun s. lort,
trög, lunder, sittahelpä matienpeppar,
hijerblad (*Polygonum hydropiper*). -ai-
nen isen s. lortig. -ttiainen isen l.

-ttinen isen s. fornyhet. -tun -ttaa
v. göra sitt tarf.

Sitto l. sitten adr. sedan, sedermera, än-
dock, ei sitteksän ide. sedan ens. -stem-
min ado. sedermera, sednare. -tys tigen
l. -titynen isen pron. sädan. -töin ttö-
män s. utan sädan (se).

Siuhaan hata v. hwina. -hans uksee s.
hwini. -haelen lla v. hwina fortfaran-
de, flöza med wingar. -hadden ttaa
v. hwina hastigt, snäsa till. -hotan
ttaa l. -hottelen tella v. åstadkomma
hwini, flara

Siuhkaan hata v. hwina, flara, wisa.

Siukioin omen s. utnött så att tyget
blifwit glest men ej fått hel. -ki ado.
alldeles.

Siukkaan hata l. -kkoon kaja l. -kon
kkoa = siuhkaan. -kahdan ttaa v.
framflytta.

Siukku kun l. -unen sen dim. syster,
hjärtunge, snula.

Siukoon u'ota v. hwina. -iuotan ttaa v.
åstadkomma hwini. -iuottelen tella v.
fortfarande åstadkomma hwini (t. ex.
genom wingarnas rörelse), flara.

Siula an s. telu, flygel af en not. -ava
an s. wid på telnan.

Siunaan nala s. wälsigna. -naaja an s.
wälsignare. -naus ukseen s. wälsignelse.
-naelen adr. -nailen lla v. wälsigna
fortfarande, framtälla. -naatan ttaa
v. låta wälsigna.

Siu'on iukoa = siukoon.

Siuotan, siuottelen te siukoon.

Siu'un kua = siukoon.

Siuvahutan ttaa l. -huttelen tella v. d.

ff

ff

Siv

v

ff

-

ff

ff

v

a

ff

ff

ff

ff

korvalle flamma till en örfil, s. balki
flå i flyt, juoksi sivautti sprang i hast,
i en blint (sivu).

Sivas aan s. slåt, hal. -akka kan s. slåt
hal, nått, s. höggra fotens, stida.

Sivelen, sivelys se sivu.

Siverrän riää, -vertelen rrellä = vi-
serrän, visertelen.

Sivia an s. s. big, sedesam, hyffad. -veys
yden s. s. bigget, hyffening. -asti ado.
sedesamt, hyffadt. -istan aa s. göra
s. big, hyffa, civilisera. -istaja an s.
hyffare. -istys yksen s. hyffening, ci-
vilisation. -istyn yä l. -veyn ytä s.
bli hyffad, civiliseras. -istelen llä s.
hyffa småningom, städa.

Sivokainen isen = sivia.

Sivu un s. s. big, singel, sivusuku stils-
kap å stöne, sivusia bisaf, sivutie
biväg, sivupuoli som har fel i ena si-
dan, meneo sivu l. sivutse l. sivutte
går förbi. -ustuksin l. -utuksin l.
-uksutta l. -uksutiaisin ado. stida mot
stida. -uinen isen s. s. big, från stidan
tagen, smal, fien. -uisuus uuden s.
s. bigget. -uiseeti ado. s. biggt. -ullinen
isen a. med stida försedd, till stidan
hörande, s. s. bigget, make. -utoin
ttoman s. utan stida, stidolam. -usta
an l. -usto on s. plats på stidan, st-
bodel. -utan ttas l. -uttelen tella s.
stuta åt stidan, wäja, sätta stift, lem-
na, gå förbi, maka undan, sivuttain l.
sivuttaisin stidläuges. -utus uksen s.
stjutning åt stidan, förbigång. -un ua
l. -uun uta s. widröra stidan, gå förbi,
widröra i förbigarten, sätta uti, griva,
beröra, bestryka. -voien llä s. lätt be-
röra, bestryka, stäta, stäta af stidan.
-velys yksen s. lätt beröring, bestryk-
ning. -vutan ttas s. låta gå förbi,
lemna derhån, sivuttamilla i förbi-
gående. -vallah, -vautan se sivaan.

Soh int. nog!

Sohajan aa l. -hisen eta s. wädra, fräsa.
-hina an s. forl, brus. -hahdan ttas
s. plöfligt fräsa, brusa ss. iöförsja.
-hadus adr. -haus uksen s. hastig
brusning. -hatan ttas s. ha att fräsa,
låta brusa. -hautan ttas s. låta ha-
stigt brusa, hviista starkt.

Sohin ia l. -hon oa l. -huun huta l.
-hikoitsen ta s. blindtwis göra något,
stöta på mäsä. -ia an s. stötare på mäsä.

Sohju un s. stöp, wät snö.

Sohka han = sohju.

Sohlaan lats l. -lin ia s. stä l. stöta
på mäsä. -lo on s. wärtslös menni-
sta, stöp, hornwädt, pl. sohlot wärtol.

Sohmaan mata s. fusta, starkt ihop.
-mailen lla s. starkt meri in s. fustart.

Sohon, sohoja se sohin, sohia.

Sohrin ia s. blanda ihop, grölfsa.

Sohu un = sohinna.

Soid se soin.

Soikia an s. lång och smal, aflång.
-keus uden s. aflång stavnad, smal-
het. -kulainen isen a. något smal och
lång, något aflång. -kale een s. lång,
rimfa. -kala an s. lång och smal, s.
kieli = sokala kieli. -kenen keta s.
bli lång och smal. -kennan ttas s.
göra aflång. -kelehdan ttas s. hån-
ga l. röra lång och smal, löpa på
höga och springa ben. -kotan ttas s.
wara l. röra som lång och smal.
-karrehdan l. -kerrehdan ttas l. -ker-
telen rrella = soikelehdan. -kko kon
s. aflångt kärl.

Soilotan ttas s. wagg, stafa, ajaa soi-
lottaa för gnybande. -lotin ttimen s.
waggande l. stafande ting, ep. för sim-
mergång under skning. -lun ua s. wagg,
gunga. -lu un s. waggning, s. wäl-
ning, tindrande, ep. för norrfen. -loun
luta s. wagg, tindra, wara norrfen.
-lehdin ttas s. tindra.

Soima an = saima.

Soimaan mata s. werka på affänd, för-
rebrä, lasta, bestryka, meri soimaa tan-
ne hafwet werkar (med sin fastighet)
allt hit, soimaa varkaaksi bestryker
för tjuf. -maus uksen l. -ma an l.
-ma een s. werkan på affänd, bestryk-
ning, förebräelse, soimassana stymfört.
-maelen adr. -mailen lla s. werka smitt
på affänd, förebrä på och på. -min ia
s. fortfarande werka, förebrä.

Soimi men s. frubba. -mukainen isen
dm. liten frubba (seimi).

Soimia an, soimennen meta = soipia,
soipenen.

Soimaa ia v. taga hemligen, undan-
snälla (soimaan).

Soimaa un s. bestrykning, låga. -uun uta
v. uppågå, flamma (soimaan).

Soinen te suo.

Soin ida v. ljuba, låta, ringa, keltot
soivat flackorna ringa, linnut soivat
foglarna spela. -idin timen s. fögellet,
djurs lek i allmänhet, soidinmies fos-
gelfångare. -nti nnin l. -nto nnon s.
spel, fläng, ringning. -ntu nnun s.
harmoni, tonsall. -ntuinen isen s. har-
monist. -nnutoin ttoman a. oharmonist.
-nnun ntua v. harmonierna, rimma.
-nnutan ttaa v. ha att harmoniera,
flamma. -itan ttaa v. ha att ljuba,
spela, ringa, leda fogel, jaga, drifwa
på, förtä fram, fösa bort. -ittaja an
s. spelare, spelman, ringare. -ittajai-
nen isen s. pl. soittajaiset instrumens-
talfest. -ittajisto on s. musikaliskt
kapell. -itanto nnon l. -itanta nnan
s. spelning, ringning. -ittamus ukseen
s. musk, spel. -itto ton s. spel, ring-
ning, musk, jagning, drift, störning,
blöf, soittoneuvot musikinstrumenter.
-itin timen s. musikinstrument. -itte-
len tella v. spela, ringa fortfarande.
-ittelo on s. musk, spelning. -telma
an s. muskstycke, musikaliskt tillställning.
-itatan ttaa v. ha att spela, låta spe-
la l. ringa. -itattelen tella v. låta
fortfarande spela, ha att flinga. -itsu
un s. eldblöf. -idun tua v. börja
spela.

Soipalainen l. -polainen isen s. luden
fö l. halfstövvel.

Soipia an a. blid, ljum. -pens uden s.
blidhet. -asti ado. blidt, ljumt. -ipe-
nen iveta l. -ipeun uta l. -ivun ipua
v. bli ljum, blida. -ivutan ttaa v.
göra blid. -ivutus ukseen s. blidgörning.

Soiro on s. lång och smal planka, bat-
sens, soirois taf och lång wäg. -ot-
telen tella v. gå frist på, stryfa rakt
fram.

Soiverran rtua v. flänga, trippa.

Sojautan ttaa v. åstadkomma hastigt füs-
ning, hastigt göra något med wäsende,
sojautti eteen stad sig fram med
hjädnad.

Sojo on s. lutande ställning. -otan ttaa
v. vara l. göra något i lutande ställ-
ning, ajaa sojotti åtte framilande.

Soka o'an s. grand (stodligt för ögat),
fnas, smuts, affall, grums, kelen soot
små siften. -ainen isen a. full med
små orenlighet, grumlig, smutslig. -are
een s. smula, grand, flinur. -okean
oata v. orena, göra grumlig. -aisen
sta v. besmutsa, sola, orena, göra blind.
-aistus ukseen s. besmutning, förore-
ning, bländning. -ari in s. orenare,
besmuttare. -ala an a. oren, läspande.
-kellan ttaa s. läspa. -kerran rtua l.
-kertelen rtella l. -kerroin ida v.
tala tydligt, wrånga, rådbråka (ett
språk). -kerrus ukseen s. bländning,
gyttring, orebigt tal, röra. -ki ado.
blindt, sikisoki blinttwis. -kia an a.
blind, umpi- l. oppisokia stenblind.
-keus uden s. blindhet. -kiasti ado.
blindt. -okeen l. -okenen oeta l. -ko-
un uta l. -okennun ntua v. bli blind,
förblindas, bli grumlig. -kennen ntua
l. -kistan aa v. göra blind, förblända.
-kennus ukseen s. förbländning. -keu-
tan ttaa l. -keuttelen tella v. för-
blända.

Sokara an s. grus, grof sand.

Sokeri in l. -kuri in s. socker. -inen
isen a. af socker, sockerhaltig.

Sokeroitsen ta s. slabbra. -roitin ttaa
v. slabbra, blinttwis göra (soka).

Sokka kan s. sprint, myk. personlighet,
sokan linna jättegryta.

Sokkelo on s. mörk ort, labyrint. -kko
kon s. blindbock. -kkonen sen dim.
blindbock, olla sokkosilla lefa blind-
bock (soka).

Sokuisa an a. orebig, tråklig (soka).

Sola an s. smuga, smal gång emellan
hus, på, tafutsprång, balkong. -lus
ukseen s. gång. -lukke kan l. -luke-
kkeen s. smalt tåg, allée. -lanen sen
dim. smal wäg emellan gården.

Solajan l. -laan lata l. -lisen sta v.
framla, forla, porla. -lo on l. -lu
un l. -lina an s. frammel, forlande,
porlande, säni kuuluu solonsaan rēsten
hōres tydligt och utbällande. -lahdan
ttaa v. framla till, göra något med

hastigt framme, falla med ljud, dimpa, sluta. -lahdus *adv.* -laus uksen *s.* hastigt framme, dimpa, slutning. -listan aa l. -listelen lla *s.* åstadsförmå framme. -lahutan *adv.* -lautan ttaa *s.* åstadsförmå hastigt framme, stå till, bänga, puffa. -lun ua *s.* röra med framme, stas, glida ned. -lutan l. -loian ttaa l. -luttelen l. -luttelen tella *s.* åstadsförmå framme, forla, stas nedåt. -listus uksen l. -loius uksen *s.* framling, nedstafning. Solakka kan *a.* qvickfri, lång och smärt, wälwärt (solia), *s.* liten ingröpt handspade.

Sole een *s.* förtret.

Solia an *a.* rak och lång, smärt, slank. -leva an l. -lova an *a.* slank, smärt, wälwärt. -lehhikko *adv.* -leikko kon *s.* flog af qvickfria och raka smärta träd.

Solikoin ida *s.* röra af och an lösa ting. Solislau *s.* nyckelben.

Soljun ua *s.* stas med framme, glida ned under stafning. -juvainen isen *a.* stasande, waggande, glidande, slutande. -jahdan htaa *s.* hastigt glida, sluta, försträcka. -jahdus *adv.* -jaus uksen *s.* slutning, försträckning (solajan).

Solkaa *prt.* pääta solkaa hufvudstupa.

Solkeva an = solia (solki).

Solki ljen = solia, soleva *ss.* solkikoi-vu lång qvickfri björk, kaatuu solkenansa stupar raklång, tulee solkenansa kommer raka wägen, fort, lätt, solkenaan hullu rent af galen, mættuu solkenansa rymmes behindradt.

Solki len l. -ljen *s.* spänne, solja -lkinen isen l. -lkinen sen l. -lkeinen isen *dim.* litet spänne, solja. -inen isen *a.* med spänne försedd, rif på spännen *s.* laste (solkkinen). -lollinen l. -lollinen isen *a.* som har spänne. -litan ttaa l. -littelen tella *s.* förse med spänne, spänna på bälte med spännen.

Solkkaan kata *s.* blanda, röra ihop, stas ihop. -kkaus uksen *s.* hövröring, stafning. -kkeinen isen *a.* hövrörd, hörgyttrab, traslab. -kkaisuus uuden *s.* hövrördt, tillstånd, traslighet. -kkaisesti *adv.* hövrördt, trasligt. -kkam-

nun ntua *s.* hövröras, traslas, borts blandas. -kahdan htaa *s.* hastigt stas, försträcka. -kahdus uksen *s.* hastig stafning, försträckning. -kka kon *s.* röra, orda, solkkuvesi distvatten. -kin kkaa *s.* blanda ihop fortstasande, röra ihop list och olift.

Solkkinen isen *s.* liten laste i badstuga närmast muren, twärbjelle i badstuga (solki).

Solkotan ttaa = solkin, solkkaam.

Solkunen sen = solkkinen.

Solli in *s.* wäg i forfar.

Sollu un = solki.

Solmu un l. -mi men *s.* knut, föta, led på wärtsångel, vetosolmu lörfknut, umpisolmu blindknut, osman solmu wätknut, oikia *s.*, risti *s.*, huoran *s.*, sian *s.* elisa slags knutar, sanan solmu ordwändning, soiton *s.* trill, oljen solmu led i hälm, solmuheina spargel (*spargula arvensis*). -munen sen l. -minen sen l. -muke kkeon *dim.* litet knut. -muinen l. -minen isen *a.* knutig, full med knutar. -mullinen l. -mellinen isen *a.* knutförsedd. -mus uksen *s.* ögla, rämsfuara. -meen mita l. -miin mita l. -min ia l. -mielen l. -melen l. -miskelen lla *s.* knyta. -mustan aa l. -mustelen lla *s.* göra öglor, wirta, göra rämsfuara. -mitan ttaa l. -mittelen tella *s.* låta knyta. -mitutan ttaa *s.* låta knyta. -meen uta *s.* knyta.

Solo, sololan, solotus, solottelen *se* solajan.

Solu, solun, solutan, soluttelen *se* solajan.

Soluke, solukka, solus *se* sola.

Solva an *s.* sned delig ställning, ovi en solvalla bärren är på sned. -astan aa *s.* göra sned.

Solvaan vata l. -vaisen sta *s.* nuffar, ma, förörlampa, stymfa, fränka. -vaus uksen l. -vaistus uksen *s.* förörlampning, stymning, fränkning. -vauvan ntua *s.* fränka, agera öfverstättare, hövröra. -vauvan uksen *s.* öfverstättari, hörgyttrab.

Solvakka kan = solki. Soma an l. -as an *s.* påslig, mätt, tryblig, *s.* mängd, passorns hufvud

pyrpnab. -ainen isen *dim.* nätt, pyrp-
lig. -maus uuden l. -maus uden l.
-maisuus uuden s. pyrpilighet, nätt-
het, påslighet, lämplighet. -masti l. -maasti
l. -maisesti *adv.* påsligt, nätt, pyrpiligt.
-matoin ttoman s. etjenlig, opaslig.
olamrlig. -maan etal l. -maelen *adv.* -mai-
len lla l. -mastan aa s. påsa, lampa till,
göra tjenlig. -mitan ttaa l. -mittelen
tella s. göra pyrpiligt, uppsnugga, pry-
da. -mistauten ttaa s. påsa till. -mis-
tun ua s. bli påsligt, bli pyrpiligt.

Somer l. -ri ren l. -ro on s. grus,
småsten, Somero socken, Somerniemi
Sommarnäs kapell, somerokivi klaps-
persten. -rinen l. -roinen isen s. grus-
fig, grusblandad, rif på klappersten.
-rikko kon s. ställe fullt med grus l.
klappersten.

Somlaan lata s. låpa, bråka med ord.
Sommelo on s. aflängt nyttan (med un-
derlag af hornvina trädar), bundt.
-mittelen tella s. bundta ihop, tåta
till, försöja, påsa, låta göra.

Sommerran rtas s. pladdra (somerran?)
Sommistun ua s. påsa sig, hampa sig
(somistua?)

Sompa manan s. trisa på fjärfas, på
pulsfjör m. m. nåtfänte. -anen sen
dim. = sompa.

Sompelo on s. traslig knut, trasel. -loit-
sen ta s. funta trasligt, trasla ihop,
trodla wårdelöst.

Sompe on s. nåtföte af nåfwer.

Songerran rtas s. göra något ömfligt,
etympiligt, mumla, låpa, laulaa son-
gertaa sjunger dåsligt. -rrun rtua s.
hopfrynna, Ranna i wårten, bli nöds-
wungen (nyreydyn).

Sonkkaan kala l. -kotan ttaa l. -kutan
ttaa s. tabla, brumma, ställa, baktala,
sqwallro. -kotas l. -kutus uksen s.
tabel, brummande, sqwaller.

Sonni ia s. tjur. -inen isen *dim* liten
tjur, s. rif på tjurar. -illinen isen s.
tjuragonde. -itoin ttoman s. utan tjur.

-ittomaus uuden s. tjurbrist.

Sonnu uksen s. förte, fäll. -stan aa
s. uppstörta, påslåda sig för resa. -stus
-uksen s. uppstörning, utstyrsl till res-
sa. -staja am s. uppstörtare, utstyrare.

-stelella lla s. småningam uppstörta.
Sonsar ren l. -re een l. -ri ia s. lopp-
pa. -roitsen ta s. löppa sig.

Sonta nnan s. bynga, gödsef. -ainen isen
s. byngig, smutfig. -aisuus uuden s.
smutfighet. -ala au s. byngslat. -la
an l. -tiainen isen l. -nninkainen isen
s. torndyfwel. -nnikko kon s. byng-
hög. -noin ntia s. lorta, bynga ugh.
-nnitan ttaa s. bynga, gödsla. -nnitus uk-
sen s. gödsling. -nnittaja an s. gödslare.
-nnittelen tella s. gödsla smått, -nna-
toin ttoman s. utan bynga. -nnasto-
muus uuden s. gödsefbrist. -nnan ntua
l. -ntaun uta s. smutfas, subblas af
bynga.

Sopa van s. fjorta, slådnab, solisopa,
trigsfjorta, harnest.

Sopahutan ttaa s. fasta af, fasta bort.
Sopainen isen = sopero.

Sopajan aa = sopisen.

Soperkko kon s. en wattenfogel.

Sopero on s. orebtig talande, låspande,
flammande. -rran rtas l. -rtelea rtalla
l. -roitin ttaa l. -roitsen ta s. tala
orebtigt, talsla, låpa, flamma.

Sovin opia s. påsa, wara påsligt, rym-
mas, söga sig till, öfwerensomma,
försonas. -piva an l. -pivainen isen
s. påsligt, försenlig. -pivaisuus uuden
s. påslighet, försenlighet. -pivasti l.
-pivaisesti *adv.* påsligt, försenligt.
-pinatoin ttoman s. opaslig, oforsen-
lig. -pimattomuus uuden s. opaslig-
het, oforsenlighet. -pimattomasti *adv.*

op

fai

me

tie

l.

-p

ad

s.

s.

no

aa

lig

-vi

lig

-vi

för

enlig, opaslig, otjenlig. -vitan ttaa o. passa, lämpa, försona, liqvidera. -vitus uksen s. påsning, försoning. -vit-taja an s. den som passar i. lämpar, försonare. -vittajainen isen dim. försonare, pl. sovitajaiset försoningsmötet, försoningsoffer. -vittelen tella o. passa fortfarande, inpassa. -vittelo on s. inväsende. -vistun ua o. bli påslig, bli löslig. -peun uta o. bli påslig, lämpa sig. -peva, -pevasti = sopiva, sopivasti. -peutan ttaa o. göra påslig, göra löslig, lämpa.

Sopisen sta o. mumla. -ina an s. mummel. Soplitsa an s. näsverförg för hårfoder under resa.

Sopo on s. orebigt talande, fjeft. -otan ttaa l. -ottelen tella o. tala orebigt, röra ihop, fjäffa. -otus uksen s. orebigt tal, röra. -ottaja an s. orebig talare, hörrörare.

Soppaan pata o. hviissa.

Soppi pen s. knut, winkel, hörn, suojaksi -sopen kululle till skydd för knutstryparna. -pimmainen isen a. närmast knuten belägen. -pakko kon s. knutstrypare, som väntas i knutarna. -pukka kan o. liten knut, wrd.

Soppu pun s. oreba, språkförbistring, ottydligt uttal.

Sopsa an = nopsa.

Sopsan aa o. icke flinta, fästa sig (ff. foten på is).

Sopsotan ttaa o. pottra, sjuda.

Sopu, sopuas, sopuisa, sopuinen, sopuisuus, sopuisasti, se sovina sopia.

Sopuli in s. fjälllemmel.

Sora an s. grof sand, grus, storrande ljud, sorakieli storrande tunga, sorajouhi storrande tagel, ep. för häst, sorapilli rörpiva, flämsa. -ainen isen a. gruffig, storrande. -amainen isen a. grusaktig. -reikko kon s. grusfält. -rajan l. -raan ata l. -risen sta o. storra, brunna. -rina an s. storrning. -rillen lla o. storra smått, snarra. -rahdan htaa o. storra till hastigt. -rhdus adr. -raus uksen s. hastig storrning. -ratan ttaa l. -risten aa o. ha att storra, voida läpi suonien sorata ldt salwan frusa genom ådrorna

(soria, soro).

Sore een s. luftblåddra. -ehdin hta s. blå blåddror, gd på flöswarna (sorkehdin se sorkka).

Soria an s. raf, reslig, fager, pryblig. -reus uden s. reslighet, fagerhet. -esti adr. fagert, pryblig, förträffligt. -rova an s. reslig. -ristan aa l. -ristelen lla l. -ron -oa s. göra raf, råta, pryda, hyffa. -ro on s. raft och långt ånde, spjåle. -ronen sen dim. litet raft ånde. -rotin timen s. rättningsverktyg, o. för finger (sora, soro).

Soritan ttaa = sorotan och sobrin. -tas uksen s. omröring, sorituspuikko röt-pinne, rötrom.

Sorja an = soria.

Sorjahan htaa o. halva, flinta.

Sorkia an, sorkeus uden, sorkiasti = soria, soreus, soriasti.

Sorkka kan s. flöf, vesaran sorkka öfra delen af hammareu (sakara), sorkka-aita ett slags gårdesgård. -anen aa dim. liten flöf. -ainen isen a. flöf förtebb, af flöf gjord. -kahlinen l. -kallinen isen a. som har flöfwar. -katoit ttoman a. utan en flöf. -kitoit ttoman a. utan flöfwar, oflöfwar. -hkaa v. gd på flöfwar, afbraga flöfwar. -kehdin hta s. gd på flöfwar. -kuttelen l. -kottelen tella o. rötas på flöfwar. -kahdan htaa o. wrida hasleden (nilkahtaa wrida fotleden), hastigt förfalla. -kahdus uksen s. wridning. -kistan aa o. sträcka ut flöfwar na l. benen.

Sorko ron, sorkonen sen = soro, sorenen se soria.

Sorun rkua o. rötas med bån, sorkua maa märk med gungfly.

Sormi men s. finger, ensimäinen s. påfinger, pitka s. långfinger, nimetön s. ringfinger, pikku s. l. väha s. l. sakari s. lillfinger, sormikoukku fingerstok. -minen isen l. -mut uen dim. litet finger. -minen isen a. finger. -millinen isen a. fingerar hafwande, fingerfärdig. -metoin ttoman a. ett finger hafwande. -mitoin ttoman a. fingerlös, ohändig. -min ia l. -mittetelen tella l. -meilen lla o. fingerre.

-mikas kkaan *s.* fingerwant. -maus l. -majus ukxen l. -majas ukxen l. -mannes ukxen *s.* lin l. hampa så mycket som med fingrar kan omfattas, häfta. -mus ukxen *s.* fingerring, kihlasormus trolosuiningering, sormuskukka förgättnigei (*mysotis scorpioides*). -mustan aa *v.* förse med ring. -mustelen lla *v.* förse med ringar.

Soro on *s.* dryppande droppe, liten blåsa l. perla på watten m. m., soroin droppe, wiis. -ronen sen *dim.* liten droppe, perla, tulen soronen flygande gnista. -otan ttaa *v.* droppa, dryppa, porla (*sora, soris*).

Sorokka kan *s.* hufwa, qwinncmösa. Sorppa pan *s.* gren (i gaffel, grepe m. m.) Sorriainen l. sorriinkainen isen *s.* surtaube insekt.

Sorran rtaa *v.* förtrycka, nedtrycka, bestrycka, fälla flög. -rie rron *s.* nedstrykning, förtryck, flögfällning, gårde af fällba och på stubben lemnade träd (*sortoaita*), ruffa, blårgarnstyg. -rtoinen isen *s.* förtryckande, gjord af nedfällba träd, blårgarnstyg. -rtaus ukxen *s.* nedstrykning, förtryck, flögfällning. -rtaja an *s.* förtryckare, undertryckare, flögfällare. -rranto noon l. -rranta noon *s.* förtryck, flögfällning. -rre rteen *s.* nedtryckt tillstånd, förtryck. -rros oksen *s.* nedstrykning, förtryck, fällba flög. -rta rrun *s.* förtryck, ruffa, nedfällde träd med qwislar. -rte-len rrella *v.* småningom nedtrycka. -rrutan ttaa l. -rruttelen tella l. -rrattelen tella *v.* låta nedtrycka, förtrycka, låta fälla flög. -rrun rtaa *v.* bli nedtryckt, undertryckas, gå under, nedstörta, sortunut åäni bruten stamma. -rrutan ttaa *v.* låta nedtrycka, låta fälla flög.

Sorsa an = suorsa, sorsan leipä = limma, sorsan kukka = sammakon kukka.

Sortaan tata *v.* fälla flög till gårdesgård, lägga gårdesgård af fällba och qwislade träd. -tto ton *s.* flögfällning till gårde, gårde af qwislade träd (*sortio, sorran*).

Sortti tin *s.* swärta (*fuligula fusca*). -ttai-

nen isen *s.* smutsig af swärta. -ttaan tata *v.* swärta.

Sorun se sorku.

Sorva an *s.* farf (*leucicus erythrophthalmus*). -anen sen *dim.* liten farf. -ainen isen *s.* farfriff.

Sorvaan vata l. -vaolen odr. -vsilen lla *v.* swarwa. -vaus ukxen *s.* swarwing, flögflighet på isar. -vi in *s.* swarwing, flögflighet, sorvirauta swarfjern, sorvijaa flögflig is (hwarest ofta stälten ylgar). -vari in l. -vaaja an *s.* swarfware. -vatan ttaa l. -vautan ttaa *v.* låta swarwa.

Sorvottelen tella = sorkottelen.

Sorvu un = sorva.

Sose een *s.* snömos. -einen isen *s.* full med snömos. -ehdin htia *v.* öfvergå i mös.

Soska an = sose.

Sossa an l. -sso on *s.* smutsig, plump qwinna.

Soste een = sose.

Sosu un l. -ut uen = sose.

Sota dan *s.* frig, strid, solaherra officer, sotamies soldat, sotaväki frigsmannskap, sotajoukko frigshår, trupp, sotakenttä l. -tanner stridfält, sotalaiva örlogsskepp, sotarinta slagordning, sotakeino frigskonst, sota-ase wapen, sotapappi fältprest, sotamies frigsmän, kayda sotia göra fälttdg. -ti din = sota, sotilakko stillestånd, sotipaikka stället för striden. -tainen isen *s.* frigist. -taisuus uuden *s.* frigisthet, frigslust. -sisesti adr. frigist. -dallinen isen *s.* till frig hörande. -din tia *v.* friga, strida. -tia an l. -tilas aan l. -turi in *s.* frigare. -tiivainen isen *s.* i frig inwecklad, frigaude. -timatoin toman *s.* icke frigaude, neutral. -timattomuus uuden *s.* neutralitet. -tielen l. -diakelen lla *v.* friga smått. -ditan ttaa *v.* befriga.

Sotka an *s.* fogbe, knipa (*fuligula olengula*). -koon l. -onen sen *dim.* = sotka.

Sotken ea *v.* trampa, genom trampning bearbeta, uppmjuka, knäda, byta. -kin ia *v.* fortfarande trampa m. m. -kun ua *v.* trampa, knäda, byta, klappa byta. -kuja an *s.* trampare, knädare, bytare.

viinakurnan s. den som trampar vin-
preßen. -ku un s. trampning, fnä-
ning, bytning, byfe, sotkujuhott mjdöl
till fnädnung, vaate on sotkussa plog-
get är i byfe, piika on sotkulla flie-
fan är på byfe, tie on sotkuna vägen
är såsom att fnäbas, d. ä. djupt träs-
fig, sekasotku röra, wirrwarr. -kielen
lla l. -kattelen tella s. fortfarande
trampa l. fnäda. -ketan utaa s. låta
fnäda. -kennun utaa s. hopfnäbas.

Sotti tin s. förbindning.

Soud.... se sout....

Soukero on s. smygvär, winkel (soukka).
Soukka kan s. smal, trång, s. gaffels
plog. -kkuus uuden s. smalhet. -kasti
ado. smalt. -kkenen keta l. -kennun
ntaa l. -kistun aa s. bli smal, af-
smalna. -kennan utaa l. -kistan aa
s. göra smal, minka på bredden, taga
af. -kennus l. -kistus ukse s. smal-
görning, affmalning. -kentelen nnela
l. -kistelen lla s. göra smärningom
smal. -kennutan utaa s. låta göra
smal, låta taga af.

Soudan utaa s. ro, soudan kättyä rör
på waggan. -to don l. -tu dun l.
-danto nnon l. -danta nnon s. robb,
soutolus robbfarting, soutoneuvot robb-
werting, soutukasakka robbatebrång.
-taja an s. robbare. -din timen s.
robbwerting, äre. -tuus uuden s. ärs-
spår. -ielen della l. -deskelen lla l.
-dekselen lla s. ro smält, hit och dit.
-datan utaa l. -dattelen tella s. låta
ro, somerinen soudatelko stenon (i
qwarn) må röraas wara i gång.

Sovaisen sta, sovaistus ukse = so-
kaisen, sokaistus.

Sove pæn = soppi.

Soverikko kon = saverikko.

Sor.... se sop....

Spitelli in s. spetälffa. -inen isen s.
behäftad med spetälffa.

Suata ata l. -uitaan ta l. -ahdan htaa

s. suvaiten, suvahdan.

Suata utaa s. suvaiten.

Saha ran s. tagel, hwäsning, krogadt
tillfänd; ett slag qminsträja. -ha-
jan ata l. -hisen sta s. hwäsa, saka-
tagla. -hima on s. hwäsning, hwäsning.

tagel. -hakka kon s. sakaende. -haan
lla s. hwäsa smält. -hahdan htaa l.
-hantam utaa s. hwäsa till hastigt.
-hahdus adr. -haus ukse s. hastig
hwäsning. -hahtelen hdella s. hwäsa
till då och då. -histan aa l. -hatan
utaa s. afstafomma hwäsning, hwäsa,
tagla. -histus l. -hatus ukse s. hwa-
sning, gny, tagel, forl. -histelen l.
-hahtelen tella s. afstafomma då och
då hwäsning, tagla fortfarande.

Suhakko kon s. wästråd.

Suhe kkeen = suhki.

Suhjo on l. -ju un s. mörja, blandning.

Suhki hin s. forl, tagel, owäsende (=
ha, suhu).

Suhkuri in s. krogadt l. smältkrogadt
bröd.

Suhnun nuta s. fjuda, hwäsa (om bed-
fudnga).

Suhoian utaa, suhottelen tella = su-
hatan, suhattelen.

Suhta hdan s. mätta, moderation, pro-
portion, förhållande, työn ja pallan
suhta förhållandet emellan arbete och
lön. -hde kteen s. affeende, förhållan-
de, sen suhteen i affeende berp. -ai-
nen isen s. som står i förhållande,
proportionerlig, motfwarande. -aisus
uuden s. motfwarighet, proportioner-
lighet. -aisesti ado. proportionerligt.
-dallinen isen s. som har mätta, me-
dererat, måttlig. -dallisuus uuden s.
moderation, hoffamhet, lämpa. -dali-
sesti ado. medereradt, med lämpa. -de-
toin ttoman s. utan mätta, omotfwa-
rig, oproportionerlig, som står i miss-
förhållande. -dattomus uuden s. miss-
förhållande, disproportion. -dattomus-
ti ado. oproportionerligt, i missförhå-
llande.

Suhu un s. hwäsning. -un aa s. hwäsa.
-utan utaa s. låta hwäsa. -uttelen tella
s. fortfarande afstafomma, hwäsning,
saka suhuttelee åter med tagla l.
hwäsaande ljud (suhu). -suhki
Suhattelen tella = suhkiattelen. -suh-
Suihin ja = suihhin. -suihki
Suihkko keta l. -kan aa s. hwäsa-
ga l. som hwäsa, hwäsa, göra, ha-
giga, suihka suuta tröda hastigt on

tyg. -här i n. hvinare, stryfare, wing-lätt. -kaelen lla o. hvinu smält, rö-ras smält hvinande. -kassen sta o. hastigt hvinu till, hvdäsa hastigt, framfaga en hvißning. -kautan itaa l. -kauteleen tella l. -kattelen tella o. ästafomma hvinande, låta fara så det hviner, hastigt stjuta, lasta m. m. -kin ia o. fortforande hvinu, tuli suihkii elden går upp med hvin, härja suihkii savua borsten ut-sprutar röl. -ke een l. -ku un s. fortforande hvin, hvinande rörelse, vattenstråle, uppsprutning, suikkulähde springbrunn.

Suihuu hkua = suihkin.

Suija an a. tam, foglig, smekande, lärlig.

-minen isen äm. = suijs. -aan uta o.

smeka, farskera, bortsnappa, undansuilla.

Suikalus ukxen s. härfova.

Suikas kkaan s. spöfe.

Suikia an a. lång och smärt, smidig.

-kaus uden s. smärthet, smidighet.

-asti adv. smidigt, antoi suuta suiki-

asti löpste behandigt. -kale een s. lång

och smal bit, litet stycke, tyttösuikale

stika med smidig fropp. -kelo on s.

spensigt, smidigt ting. -kailon lla o.

dra sig, söla. -ikeen l. -ikenen i eta

o. bli lång och smal, bli smärt, silmat

suivevat valosta ögonen hopdragas

(bländas) af ljuset. -kera an a. lång

och smidig, slingrig, frälände. -kerreh-

dan htaa o. slingra sig då och då, frä-

la fram mödosamt. -kertelen rrella

o. slingra sig fram. -ko on s. långt

och smidigt ting, pellaavasuiho lintapp.

-kula an a. aflång, lancettlik. -kulainen

isen a. något aflång (soikea).

Suikkaan l. -kkojan kala l. -kkaelen

adv. -kkaelen lla o. hastigt göra ngt,

wingla, suikkasi sudeksi förwandlade

i en båt till warg, sillo suuta suik-

kojeisin dt den skulle jag slänga en

tyg. -kkari in s. winglare, slingrare.

-kahden htaa l. -kahtelen hdehla o.

hastigt stjuta fram, springa fram plöt-

ligt. -kahdas adv. -kaus ukxen s.

plöfslig framfart, handwänning. -kka-

hutan adv. -kkautan itaa o. låta nå-

got framstjuta, lasta fram, puffa. -kka-

uttelen tella o. fortforande framstjuta.

-kaisen eta o. stryfa fram, ila. -kin kka o. stryfa omkring, gå omkring med trattering för att samla sig (leik-kuroitsen).

Suikkeli in s. smidig, suikkolisukka strum-pa med smidig.

Suikki kin l. -kko kon = suiko.

Suikkul-n lla = suikkutelen.

Suikkula an = suikula se suikia.

Suila an = suivero.

Suulu un s. ett slags hornslag (suote-ro-suu) med trädor wid munnun.

Suulun ua o. flinta.

Suimainuus ntus o. förtörnas.

Suimanen sen s. wargmat, op. för då-lig hund.

Su'in se suka.

Suin pr. med efterhängadt ki l. kin och kaa, suinki päivällä isynnerhet om dagen, jos suinki jaksat om du blott orkar, ei suinkaan ingalunda (suu).

Suinen se suu.

Suipaun uta = suivaa.

Suippo pon a. spetfig. -ppu pun s.

spets, suippulakki spetsnäs.

Suiraan rata o. wämsas.

Suistan, suistun, suisti se suu.

Suitan itaa o. spisa, råda till, ha möj-lighet till, förnöja, qwitaa, ei suita hinner ej till, har ej förmåga till, suiton tulla jag torde komma, suittaa pilkalla koko asian affpisar med hän hela saken, suittava sade måttligt regn, suittava ilma passabelt väder. -taaja an s. den som hinner till, qwitare, betalare. -ttamaton ttoman s. wansmåttig, olidlig. -ttelen tella o. qwitaa småningom.

Suitsen ea l. -sun na l. -suun sutaa o.

ryfa. -su un s. röl, ryfande, rys

fande baddning dt treatur. -sutan itaa

o. ha att ryfa, röfa, bränna röfelse.

-sutus ukxen s. rölning, röfelsebrän-

ning, röfelse. -suto ttom s. röfelse.

-suitaja an s. som låter ryfa, röfars.

-suvinen isen a. ryfande. -suvaisuus

uiken s. ryfande egenskap. -suuttamaton

ttoman s. låt ryfande. -uttelen tella o.

ha fortforande att ryfa, röfa då och då.

Suutsi se suu.

Suutto ton s. suuton oljet wärfadesplan.

Sulvaan vata l. suivahdun htua l. sui-
vaun uta, suivahdus *adr.* suivaus uk-
sen = suuvun, suuvus se suu.

Suives an a. långsmal.

Suivelo on s. waf på isen (selfmant
uppfommet).

Suiv-ro on s. lång stöt (hvarmed hö-
fåtor underföfås).

Sujahd-n htua o. hwina till hastigt,
plötsligt ila förbi l fram. -jahdus *adr.*
-jaus ukxen s. hastigt hwini, il. -ja-
hutan *adr.* -jautan htua v. ha att hwi-
na l. ila hastigt. -jo on s. rätt fram,
sträcf, kulkee sujona går fram raka
vägen. -jotan htua l. -jottalen tella
o. befordra framgång i rak sträckning,
ila fram. -jotus ukxen s. befordran
framåt, rörelse rätt fram. -jun na o.
böja efter något, lämpa sig efter, fo-
ga sig efter, gå för sig, strida fram,
ei suju siihen böjer sig ej därefter,
lämpar sig ej dertill, sujuva böjlig,
smidig, afpassad. -juvainen isen a. böj-
lig. -juvaisuus uuden s. böjlighet.
-juvaisesti *adv.* böjligt. -jutan htua
o. böja efter något, fega l. lämpa till,
afpassa. -jutus ukxen s. böjning, till-
lämpning, afpassning. -juttelen tella o.
småningom fega, afpassa.

Suka u'an s. hållsträpa, borste, borst,
fintlig, klipp, stygg människa, a. flint,
händig, sukapa den tvåklufna ändan
på borst, borstlik: hufvud, myöta su-
kaa utföre, medföre, on aika suka är
en stor klippare. -u'as aksen s. borst.
-ahain *adr.* -ain amen s. ändan af
bestråden hvarwid borst fästes. -ai-
nen isen a. borstig, borstlik, bestaffad,
arkad, vastasakeninen tuuli motwind.
-akaan uata o. borsta, bestryka. -u'in
ukia o. borsta fortfarande, bestryka,
stryka fram, bete sig klippst, draga upp,
bedraga. -u'in ukimen a. borste. -ukai-
sen sta o. borsta hastigt, göra något
hastigt t. er. slå, äta, fringa, sukai-
see sydanta träffa snärtsamt hjertat,
sukaisi korvalle slog till en örfil, su-
kaisi pakoon strök på foten.

Sukari in s. storpa, ett slags berr.

Sukaun uta o. trifwas, ha framgång,
lyckas, inträffa, sukausi pois begaf sig

bort, niin asia sukausi så utföll sa-
ken. -kia an a. som trifwas, bugtig,
wälsformad, påfelig, flint, färdig. -kenn
uden s. buglighet, påflighet. -kiasti
adr. påfligt, höfwißt. -ukeen l. -uke-
nen u'eta l. -ukeun uta v. trifwas,
tillwexa, förwandlas; blifwa, blifas,
inträttas. -kennen htua o. låta trifwas,
gifwa framgång, förwandla, inträtta.
-kentelen naella o. småningom låta
trifwas, gifwa fortfarande framgång.
-kava an = sukia (suka).

Sukellan, sukelтелен, sukellehdan, su-
keloitsen, sukellus se sukki.

Sukeva an, sukevuus uuden, sukevasti
= sukia, sukeus, sukiasi se sukaun.

Sukka kan s. strumpa, sukkarihtua l.
-paula strumpeband, -varras strum-
peband, kutoa sukkaa stida strumpe,
hög mustin sukin går i swarta strumpor,
är swartstuf, sukkamieli swartstuf,
färlefsens gudiina, sukkajolka fot be-
klädd med strumpa, *sp.* för häst som
har hwhita fötter nederst wid hofwar-
na. -anen sen *dim.* liten strumpa. -ai-
nen isen a. strumpbeklädd, strum-
pe, en strumpa full. -kin hkia o. dra-
ga strumpor uppå, förse med strumpor.
-kiaan htua o. bekläda med strumpor.
-katoia ttoman a. utan strumpa. -kat-
tomuus uuden s. strumpbrist.

Sukki kin s. stalf, a. spetsfundig. -khe-
an a. wig, lustig, qwid, förslagen.
-kkeluus uuden s. qwidhet, lustighet,
slughet. -kkelasti *adv.* lustigt, qwidt.
-kkelus ukxen s. slug, klippst människa.
-kellan htua o. inålla sig, wara rans-
full, frångla, bemautila sina affigter,
dyta. -kellus ukxen s. frångling, dyt-
ning. -keltaja an s. winglare, dyfart.
-keltelen llaella o. wingla, dyta fort-
farande. -kelehdan htua l. -keloitsen
ta o. wingla, reda sig igenom, dyta.
-kkelo on s. dyfning. -kellutan htua o.
ha att dyta.

Sukku kun s. frogadt tillstånd, lyö su-
kaksi slår i tras.

Sukkula an l. -lainen isen *dim.* stett-
spole, wäffstättel.

Sukoilen lla o. bemautila, se genom fin

granna. -kostelen lla o. smeta, liema (sukki).

uks int. rox till att hetsa hundar. -utan ttaa o. hetsa. -uttaja on o. hetsfare. -utus uksen o. hetsning. -utelen tella o. ärtä, retne, leda.

Suksi sen o. sfida, suksilatu sfida, pl. sukset sfida, tramp i väfvel. -ses uksen o. tramp. -sin ia o. gå på sfida.

Suku u'un l. -uun o. släkt, släktkap, sukukunta hela släktet, sukukunnittain släktwis, efter släkter, suurta sukua af hög börd, ei sukuakaan ide det ringste, tulee sukuunsa lifnar sin släkt, sukupuutto släktets utrotning, olen sukua jag är i släktkap, suvusta sukuun ifrån släkte till släkte, on sukuperää härstammar, sukuisa stamfader, sukuvirsi släktfång (om släktets bebrifter). *Komp.* suvumpi närmare besläktad. -kuinen isen a. till släktet hörande, besläktad, suurisukuinen högättad, olla sukuisin härstamma. -kulainen isen o. släkting. -alaisuus uuden o. släktkap, syöskäp. -vutoin ttoman utan släkt.

Sula an o. smält, flytande, isel, klar, ren, o. waf, sula pelto upptiad l. uppförd äfer, sula arino blotta näd, sula petos isel bebrägeri, sula mies wig man, ajaa sulaan äta in (i waf), matkustaa sulalla resa på bar marf, sulalavi snölös l. bar winter. -an aa l. -aun uta o. smälta. -aan ata o. smälta, smälta upp, läta upptia, sula peltoa för upp äfer. -aus uksen o. smältning, uppsmältning, smält tillfänd. -aelen *adv.* -ailen lla o. smätningom smälta l. uppsmälta. -atan ttaa o. uppsmälta. -attaja an o. uppsmältare. -atus uksen o. uppsmältning. -attelen tella o. smätningom uppsmälta. -autan ttaa l. -auttelen tella o. uppsmälta, läta uppsmälta.

Sula an = sulo, suloinen t. er. esajan on kadet sulimmat = suloisimmat, sulin suin = sulosuin, sulasanainen = sulosanainen, sula jumala = sulojumala.

Suleikka kan o. flästa.

Sulha on l. -ho on l. -hainen isen l.

-hokainen isen o. ungfar, behaglig l. intagande man, friare, sästman. -holoin ttoman o. utan färaste sin.

Sulikko kon o. se hauki.

Sulja an o. lättflytande, glatt, smidig.

-ahdan htaa o. flinta. -ahutan ttaa o. ha att flinta.

Sulju un o. bländning, mörja, jaasulju isförja, kalan suljut sistaflast. -uun uta o. röra ihop. flä igenom (isen om wären).

Sulj . . . se sulku.

Sulka lan o. fjäder, pennä, pensel, tunn isförpa, fant, sulkasato fjäderlöshet, sulkaneula fantig nål (äimä), sulkapää obra ferradiat forn. -ki = sulka, sulki-neula = sulkan., sulkiturska smätorff (*gadus lardatus*). -anen sen *dim.* liten fjäder. -minen isen a. fjädrad, af fjädrar gjord, fantig, kolmisulkainen neula trefantig nål. -lullinen isen a. fjädrar hafwande. -lin lkia l. -lkiin lita l. -lkaan lata l. -litaa ttaa l. -littelen tella o. besjädra, förse med fjädrar t. er. pilar.

Sulkava an o. wimba (*obramis vimba*), landtubbe, Sulfawa soffen o. färf, spetfig, fjäderlit (sulka).

Sulkahan htaa = suljahan och surkahan.

Sulkkava an l. -vo on o. aflängt fornbröd.

Sulku kun = silkki; sulkuinen isen = silkkinen.

Sulku lan o. stängsel, damm, sulkulasta dammlucka, sulkulauti andtäppa. -uinen isen o. full med stängsel, dammar, libande af andtäppa. -lje lkeen o. dämning, stängdt tillfänd, on sulkeissa är stängd. -ljen lkea o. stänga, tillstänga. -ljen lkimen o. dämninges medel, dammlucka. -lkeilen l. -ljeskelen lla o. stänga smätningom. -ljetan ttaa o. läta tillstänga. -ljetus uksen o. instängning, kloster. -lkemus uksen o. tillstängning. -lkia an o. tillstängare. -kiainen isen o. tillstängare, pl. sulkiaiset stängarelön.

Sullon oa o. packa, sammanpacka, stoppa, inpressa. -oja, an o. packare. -omus uksen o. inpressning, inpressning. -oun uta o. packas. -oskelen lla o. packa

småningom. -otan ttaa v. låta það. Salmaan ata l. -min ia l. -mön oa v. tillwita, hâda, förtala. -maus ukxen a. tillwittelse, hâdelse.

Salo on s. behag, a. ljaf, mild, solo jumala mild gnd, sulösanoma ljuf underrättelse, sulopuheinen l. -saininen ljufigt talande. -ous uden s. ljufhet. -oimen isen l. -ova an a. ljuf, angenâm, behaglig. -oisuus uuden s. ljufhet. -oisesti adv. ljufligen. -otan ttaa l. -osten aa l. -ostutan ttaa v. för-ljufwa. -ostun ua l. -onnun ntua v. bli förljufwad, fördäffa sig. -oilen lla v. göra småningom ljuf, lefwa ljuf-ligen.

Sulppu pun = silppu.

Sultani in s. tornört (*verruis glabra*).

Sulva an s. Golf.

Sumataani in s. lappfärd.

Suma een s. himma, duggregn. -estan aa v. duggregna. -etto ton s. dimmigt, duggregnigt wäder (sumu).

Sumia an s. mulen, dunfel, dyfter, äng-sig. -meus uden s. dunfelhet.

Sumina an s. dunfel, wanflig, s. summa, summan veren sulkia det mörsta blodets hämmare, sulloo summaksi röster i träsk, tillintetgör, antaa summalta ger i skott, sumwis, summin i mängd. -mmittain adv. sumwis. -stoin ttoman a. ofantlig. -an aa v. fördunkla, göra wanflig, frastlös.

Summu un s. kräfwa.

Sumppu pun s. fump.

Suma an s. flinnwässa, renfel. -anen een l. -ahinen isen dim. liten wässa.

Sumu un s. himma, töden. -muinen isen l. -moinen isen a. dimmig, tödnig. -muun uta l. -mailen lla v. bli dimmig, bilda himma.

Suunnantai in s. söndag. -inen isen a. till söndag hörande, suunnutaisiin om söndagarna.

Sunta nnan s. td. -ava an l. -ainen isen a. tdande, bild.

Sunta nnaa, suntainen isen, sunnallinen, sunnutoin ttoman = suunta m. fl.

Suntia an l. -tio on s. kyrkowärdare (eg. ordnare, direktor, af sunta, suunta). -ania ntia v. wässa med staf, göra

wärdaretjenst, flä, utstamma, begäda. -nnitan ttaa v. flä, sträffa.

Suo on s. färr, suo-apila fräffötter, hummelfötter (*comarum palustre*), suokanerva l. -pursu l. -kursu getport, sqwattram (*ledum palustre*), suopillike brunwäpling (*prunella vulgaris*), suosammal rödmossa (*sphagnum latifolium* l. *capillare*), suokarppa l. -kuikka l. -kulli storspof (*numenius argenteus*), suokukko brushane (*machetus pugnax*), suotiikka l. -vikla gröndent suäppa (*totanus glareola*). -uokulainen isen = suokukko. -uohut uen dim. litet färr. -uolisto on s. fumpig ort, färräng. -uodun tua v. bli färr. Soinen isen a. färrig.

Suod . . . se suot . . .

Suohko on s. drägg.

Suohkoon ota v. gnida, feja, besjöpla.

Suohkuri in s. florpa.

Suoko on s. djurslem, on suohokken är brunsig.

Suoja an s. fjul, flygd, blida. kon. suojempi blidare. -jainen isen a. fjdande, blid. -jameinen isen a. lifnande fjul, något blid. -jaan ata v. gifwa flygd, bli blid. -jaleen adv. -jailen lla l. -jattelen lla v. flydda, blida. -jelen lla v. flydda, besflydda. -jelia an s. besflyddare. -jelus ukxen s. besflydd. -jus ukxen s. flydda, foja, grunda gårde i forfar för att hindra strömmen att slingra näten. -justan aa v. gifwa taf öfwer hufwudet. -juste een s. fjul liber.

Suokko kon s. smått björkläf.

Suola an s. salt, suolamaito surmjöl som i ugn hårdnat till klimpar (holkelo), panee suolaan insaltar, suolavesi saltlake, suolaseinä l. -ruoho = suolake, suolakala insaltad flä, suolarae saltforn. -lake kkeen l. -lakkaan s. hälsyra, ängsyra (*rumex acetosa* l. *scutellaria*). -lakka kan l. -lako on s. saltting (*triglochin palustre* l. *verruinum*). -lainen isen a. saltig. -laisuus uuden s. saltighet, saltbalt. -laisesti adv. saltigt. -lakko kon s. saltfar. -latoin ttoman a. saltlös. -lottomuus uuden s. saltlöshet. -lottomasti

adv. saltlöst. -laan uta *v.* salta. -lae-
len *adv.* -lailen lla *v.* smått salta.
-laus uksen *v.* saltning. -laun uta l.
-launoun ntua l. -laudun tua *v.*
saltas. -lautan itaa *v.* låta salta (suo).

Suoli len *s.* tarm, midja, uppråning,
till nåt, suolivyo midja l. bålte frung
midjan, peråsuoli åburtarm, suolikulli
l. -mulku l. -revenue brock, suoli-
palle trös, tarmfår, suoliriisi ett slag
af engelska sjufan. -inen isen *dim.* li-
ten tarm, *a.* tarmig, af tarm. -illinen
isen *v.* till weta lifwet hõrånbe, *s.*
bålte. -ikka kan l. -ikkainen isen l.
-inkainen isen *s.* maß, springmaß,
spolmaß, metmaß. -ikas kkaan *s.* som
har brock, bålte, tjock om lifwet. -ikko
kon l. -listo on *s.* tarmkanal, weta
lifwet, bålte (suo, suola).

Suollan itaa *v.* plocka ned, småningom
draga bort, förspilla småningom, suol-
taa halkoja bår bort wedtrån en bõr-
da i sänder, suoltaa heinia draga ned
hå från fladen. -ltaelen lla *v.* plocka
långsamt, draga ut, *s.* surullista virt-
tä sjunger långsamt på en foeglig wi-
sa. -llun ltua *v.* småningom utfalla l.
förminkas, bli tom, sumu suoltuu dim-
man förspingras småningom. -llutan
itaa *v.* låta utfalla, tömma.

Suomi men *s.* Finland, Finska språket.
-malainen isen *s.* finne, *a.* finsk.
-mennan ntua *v.* förfinnska. -mennus
uksen *s.* förfinnsning. -mentaja an *s.*
öfversättare till finskan. -mennutan
itaa *v.* låta förfinnska. -mestan aa *v.*
bryta på finska.

Suomin ia *v.* fjälla, rena, pryglar, piffa,
(suomus). -itan itaa *v.* låta pryglar.

Suomistan aa *v.* ha att donna.

Suomus uksen *s.* fjäll, -lohi stinnlar.
-uinen l. -uksinen isen *s.* fjällig. -us-
tan aa *v.* fjälla. -uloitsen ta l. -uloin
ida *v.* förse med fjäll. -ukks kan *s.*
fjällret (*latron aquemaria*).

Suon uoda *v.* unna, förinna, önska, be-
haga, hyvån suova l. suopa som öns-
kar godt, pahan suova som önskar
öndt, afwundeman, suokoön Jumala

giffwe Gud! -uopaisuus l. -uovaisuus
uuden *s.* unnande l. önsfande egens-
kap, hyvån, pahan *s.* wållwilsa, illwilsja.
-uoma an *s.* det unnade, Jumalan suo-
masta af Guds fidselse. -uomuuus u-
uden *s.* unsamhet. -uonto nuon *s.* un-
nande, tillönsfning. -uontoinen isen *a.*
unnande, hyvån *s.* godfinnt. -uotava
an *a.* önsfward, önsfelig, suotavin ter-
veys högönsfelig wålmåga. -uotu dun
a. unnad, önsfad. -uotuinen isen l.
-uotuise an *a.* önsfad, efterlångfad, wåls-
willig, suotuinen kuolo luf bõd. -uo-
run pua *v.* samsja. -uovutan itaa *v.*
samsja. -uovuttelen tella *v.* samsja små-
ningom, göra tillgiffwen.

Suoni nen *s.* åder, sena, verisuoni åder,
lihasuoni mustel, valtasuoni pulåder,
suonen veto senbrag, awaan l. isken l.
lyön l. lasken suonta står åder, su-
nirauta snåppare, suonivyo = suoli-
livyo, suoniruoho gåsgras (*potentilla
anserina*). -inen isen *a.* ådrig, senig,
af senor gjord. -ikas kkaan *a.* åders-
full, senig. -illinen isen *a.* som har ådror,
senor. -neloin tloman *a.* utan åder l.
sena. -nitoin tloman *a.* senlös. -nit-
tomuus uuden *s.* senlöshet. -inkainen
isen *s.* spolmaß. -in ia *v.* draga ihop
krampaktigt, öfwerdragas med spindel-
wåf. -ikko kon *s.* rep af senor.

Suopa van se suon.

Suoepa an *a.* blid, godmodig. -peus
uden *s.* blidhet. -peasti *adv.* blidt.

Suopunki ngin *s.* kasthuara, reusnara.

Suora an *a.* raf, redig, suoraan l. suo-
rastansa raft, direkt, yhta suoraan oupp-
hörtigt, pååta suoraan direkt, raft fram,
suorimmiten rakaste wågen, så raft som
möjligt. -ruus uuden *s.* rafhet, redig-
het. -rasti *adv.* raft. -rattain *adv.* rata
wågen, direkt. -rimmittain *adv.* så raft
som möjligt. -rea an *a.* reddar, ordent-
lig, noggrann. -reus uden *s.* reddar-
het. -rin ia *v.* göra raf, reda, klarera,
liqwidera, berigtiga. -rinta nuan *s.*
betalning, utredning. -ritan itaa l.
-rittelen tella *v.* göra raf, klara,
utreda, bilägga, afbetala, utlåta. -ri-
tus uksen *s.* rafgörning, utredning,
liqwid. -risten aa *v.* rata, gina, reda

ut. -rran rita o. rāta, utreda, utreda. -rrun rita o. bli raf, redas, bli färdig. -ristun ua o. bli raf, redas, bli ginnare. -riuden utaa o. bli rātab, utredas. -ron oa o. rāta raft, rāda, reda till, tillreda. -ros oxen s. utrebt tillstånd, färdigt färd. -rostelen lla o. göra färdigt, fullända småningom. -run ua o. komma i färd, bli utredd. -rus uksen s. fosa.

Suorama an s. färgfullor, gulfullor (*anthemis tinctoria*).

Suoro on s. bjurslem, suorokota förhub.

Suorsa an s. and, heinäs. l. lautas. l. hankis. l. kirsis. gräsand (*anas boschas*), joubis. l. piikkis. stjertand, spjutand (s. *acuta*), haapanas. l. vius. bläsand (s. *penelope*), nurmis. leffeland (s. *elypeato*), rääkkäs. fridand (s. *crocca*), suoran leipa andmat (*semna polyrrhis* m. fl.). -anen sen dim. litu and. -ainen isen s. rif på änder, af and.

Suorua an l. -ava an s. tapp af hår, lin, hō m. m. test, hårlock. -ainen isen s. tefig, lockig. -uasa an s. lockig. -vinen isen s. hoptofwad.

Suosio on s. ynnest, bifall, villfärdighet, samsa, mielisuosio ynnest. -si in = suosio. -siollinen l. -sillinen isen s. ynnestfull, huld, wälwillig, medgörlig, samsesam. -sin ia o. gynna, med ynnest omsätta, samsas. -sitan ttaa o. göra wälwillig, samsa, göra förtrolig, wänlig, smeka. -sitas uksen s. tamsning, smekning. -sittelen tella o. småningom göra förtrolig, smeka, smekas, liska, hylla. -stun ua o. gifwa sitt bifall, samtreda, bli förtrolig, bli tam. -stamus uksen s. samtycke, öfwerenskommissie, bifall, medgifswande. -stuma an s. bifallen l. öfwerenskommen sak. -stutan ttaa o. förmd till bifall, ha att medgifwa, smeka. -stutus uksen s. beweselse till medgörlighet, smekning. -stutelen tella o. småningom ha till medgörlighet, liska.

Suosku un s. affräde, mörja. -kuinen isen s. full af affräden. -kun ua l. -kuun kuta o. röra ihop.

Suoste een s. fläskall, affräde. -einen

iben s. fjällig, besölad med fjäll och affräde.

Suosti in s. larsoppa.

Suostun, suostutan, suostutus, suostumus se suosio.

Suota dan s. löpff hōp af ston, on suodilla l. suodassa l. suodalla är löpff. -ainen isen s. löpff. -din tia o. wara löpff.

Suodan taa o. slå igenom (watten genom stinn).

Suoti din s. kastanjebrum häst.

Suotta adv. för ro skull. -ainen isen s. affigtslös. -iten adv. för ro skull, men suottenki gifv ändock. -ttailen lla o. göra ngt utan affigt, stämta.

Suotti tin = suoti.

Suotuinen, suotuisa se suon.

Suova an s. rund hōstäck, luon suovaa stäckar, suovan ala ängsareal som afkastar en stäck. -anen sen dim. liten stäck. -ainen isen s. rif på stäckar. -aan ata o. stäcka. -ailen lla o. stäcka småningom (suon).

Suovattu tun s. lördag.

Suovero on s. föreningen af kapptrigan (somp) och kappen (sauva), föreningen af sätet och bettet på ett spjut, fogning, ringformigt beslag till fogning. Suovia an s. gammalt hō som samlas om wäran.

Suorun, suovutan, suovuttelen se suon. Supaa aan s. grotta.

Sapi adv. alldeles, söi sapi åt upp allt. Supia an s. nedtryckt, eftergifwen. -peus uden s. nedtryckthet, eftergifwenhet (suppia).

Supisen sta o. tagla, hwiska. -ina an s. tagel.

Suppia an s. trång, hōpdragen, hōptryckt. -ppaun puta o. hōpdraga, hōpsnörpa, hōppressas, sammantraggas. -ppennun ntua l. -ppenen peta o. bli hōpdragen, hōpsnörpas, -pistun ua o. bli trång, hōpsfälla, hōpdragas, gd ihop. -pistan aa o. snörpa, hōpdraga, göra trång. -ppalo on s. quartratt, strut, burk. -ppo pon s. sörja, mörja. -ppu pun s. hōpdraget tillstånd, stödnung, isförsja (som till-

hoppar forfar, flöber, qvarnåmmor m.), baddning åt kreatur, suppusu hopfnörpt mun, hopdragen l. smälare mynning, marja on supussa båret är i sin hylsa, marjasuppu bårhylsa, bår-riswa. -ppula an s. fart. -pikka kan s. bår-riswa. -vus uksen l. -pu vun s. hopdraget tillstånd, stöckning. -putan ttua s. hopfnörpa, flöcka, förstoppa, tagla. -putus uksen s. hopfnörpsning, förstöckning, tagel.

Surajan l. -raan rata l. -risen sta s. furra. -rina an s. furrning. -rahdan htua s. furra till hastigt. -rahdu sdr. -raus uksen s. hastig furrning. -rah-telen hdella s. furra till då och då. -rahutan sdr. -rautan ttua s. ha att hastigt furra.

Surehdun htua = surkastun.

Suren rra s. förja, vara besymrad, fåns na smärta, wårfa, ei luun suremata, ei suuruksen suremata idt en smula, ej det ringaste. -ria an s. förjare. -remus uksen s. förjning. -reilen lla l. -reksin ia l. -reen eta s. vara sorgsen, besymrad, fånna medlidande. -retan ttua s. ha att förja, tillfoga sorg l. smärta, fåra på. -retus uksen s. tillfogandet af smärta, plåga. -rettaja an s. den som tillfogar sorg. -rettava an l. -rettavainen isen s. sorg med förande, smärtande, smärtsam. -rettavaisuus uuden s. smärtsamhet. -rettavaisesti adv. smärtsamt (suru).

Surja an s. larnåt (suuri).

Surkastun ua l. -kamastun ua l. -kaanun ttua s. wisa, hopfalla, förfalla, bli hopstumpen. -kahdan htua l. -kahdun htua s. förfalla hastigt, wisa plöfligt.

Surkeenun ttua l. surkenen eta = surkastun.

Surkia an s. ömfelig, eländig, beslaglig. -keus uden s. elände. -asti adv. eländigt. -ainen isen l. -allinen isen s. någorlunda ömfelig l. beslaglig. -rko ron l. -rku run s. medlidande, mianun tulee surku jag fänner medlidande. -run rkua s. fånna medlidande. -kutan ttua l. -kuttelen tella l. -kailen lla s. beslag, fånna medlidande. -kutus

uksen s. beslagan, medlidamhet. -keutan ttua s. göra ömfelig, bedröfwa.

Surma an s. brådd, wålsam döb, undergång, surmasilmus rännfnt, surmasolmu löpfnt, en surmakseni l. surmikseni idt till min döb. -ainen isen l. -allinen isen s. döblig, förderlig. -aan ala s. mörda, tillfoga wålsam döb, nedgöra, förderfwa. -aus uksen s. mördande, förderf. -aaja an s. banesman. -aelen sdr. -ailen lla s. mörda då och då, förderfwa fortfarande. -autan ttua s. låta mörda, ha att nedgöra.

Surraan rata s. furra.

Surtsin ia = surajan.

Suru un s. sorg, omsorg, besymmer. -uinen isen l. -ullinen isen s. sorglig, sorgsen, besymrad. -ullisuus uuden s. sorgsenhet, besymmersamhet. -ullisesti adv. sorgligen. -utoin ttoman s. sorglös. -uttomuus uuden s. sorglöshet. -uttomasti adv. sorglöft. -run ua s. vara sorgsen, besymrad, fånna medlidande. -us uksen s. sorgset tillstånd. -ustan aa s. bedröfwa. -ustun ua s. bedröfwas (suren, surkia).

Survaan wata s. wråfa, fluffa, slå. -vatan ttua s. låta wråfa. -vaelen lla s. småningom wråfa. -vaisen eta s. ha stigt wråfa, fluffa, gripa uti, slå till. -von oa s. stampa sönder, slå, hyttiset survoat myggorna hoppa lefande upp och ned. -vo on s. stamp, survoleipa stampbröd. -oinen isen s. stampig, stampblandad. -votoin ttoman s. utan stamp, rent (bröd). -vonta noan s. stampning. -vous uksen s. stampning, stampadt tillstånd. -voin omen l. -vin imen s. stampwertthg, stötel, survinrauta stampsjern. -viainen isen l. -vojainen isen s. lefande mygga, knott, pi. survojaiset l. surviaiset stampningefalas. -voelen sdr. -voilen l. -velen lla s. stampa smått. -votan ttua s. låta stampa. -votaja an s. den som låter stampa.

Susi uden s. warg, suden korento trollslånda, suden silmä l. marja trollbår, ormbår (paris quadrifolia), suden petkel l. sammal björnmoßa. -utonen

sen *din*. liten warg. -usimas aan l. -usimainen isen *a.* wargattig. -usinen isen *a.* ht. warg, olla susilla lefa warglef.

Sussuna an *s.* fjortel med lifsthyde.

Susutan ttaa *s.* hyfsa. -tus ukxen *s.* hyfsning. -ttaja an *s.* hyfsjare.

Suteva an *a.* påslig. -vuus uuden *s.* påslighet. -vasti *adv.* påsligt.

Suti din *s.* subd, pensel. -din tia *v.* beskrifsa. -laan data l. -tustan aa *v.* subda, besubda. -litan ttaa *v.* låta subda.

Sutikka kan *s.* långbänk, liten brygga. Suttja an *s.* lös menniska, squallertasta, wräckling. -aan ata *v.* tagla. -jotan ttaa *s.* wråta sig, drifwa omkring hyfslös.

Sutkahdan htaa *v.* röra sig hastigt. -kin ia *s.* röra på något fortfarande, läksi sutkimaan begaf sig på färd, sutki selkään pistade på ryggen.

Sutsuna an *s.* fjortel af finare tyg jemte lifsthyde, klädning (sussuna).

Suttu tun *s.* baddning (åt för).

Suu uun *s.* mun, mynning, öppning, suun laki gom, suun pieli munwinkl, suupalkti stor i mun, försmäblig i ord, annan suuta hyger, suun onto hyfsning, joen suu ämynning, äminne, oven suu börröppning, säkin suu sädsmykning, avain on suulla nyckeln är före, kirveen suu yrskett, suumalo munöppning, suuvuoro tillfälle att tala i sin ordning, suusana muntlig underrättelse, suusanaisin muntligen, suutasuksin l. suuksutusten l. suutasusten l. suutatusten l. suutusten mun mot mun. -uinen isen *a.* med mun l. mynning försedd, isosuinen stormunt. -uullinen isen *a.* muntlig, munnen full. -uullisuus uuden *s.* muntlighet. -uullisesti *adv.* muntligen. -uutoin ttoman *a.* munlös. -uulas aan *a.* munwig, stor i mun. -uulastun ua *v.* bli munwig. -uukko kon *s.* stormun, stortalig menniska. -uukkonen l. -uupponen sen *din*. liten mun. -uukostelen lla *v.* slåta om munnen. -uutan ttaa *v.* stoppa i mun, spilla, spisa, råda till (suitan). -uute tteen *s.* ratadt foder, spillfoder. -uutelen del-

la *v.* hyfsa. -uutelo on l. -uutelus l. -uudelmus ukxen *s.* hyfsning. -uudan taa l. -uudin tia l. -uuditsenta *v.* fäla, inså til för att tillstoppa, proppa. -uuditus ukxen *s.* filning, tillproppning. -uude teen *s.* fil, propp, *pl.* suuteet spillfoder. -uitsi sen *s.* *pl.* suitset betfel. -uitsetan ttaa *v.* betfä. -uitsitoin ttoman *a.* utan betfel, oberstad. -uistan aa *v.* tygla, styra, lånsa, stjelpa med mun nedåt. -uitsia an *s.* betflare. -uistun ua *v.* stupa på munnen, bli tyglad, hämmas, försalla. -uuvun pua *v.* förstoppas i mun l. mynning, förqwaswas (t. ex. af mat i strupen), tråka, trötta ut sig, mylly suupuu qwarnen stannar (af underwatten), suupua veteen stupar i watten. -uuvus ukxen *s.* stoppadt l. stopadt tillstånd, qwasfning, mattighet. -uuvutan ttaa *v.* förstoppa, proppa (= suutan). -uutamoinen isen *a.* framstupa, on suutamaisillaan är framstupa. -uutaksuttelen l. -uutasuttelen tella *v.* slåsa mun mot mun, mot hwarandra. -uulittelen tella *v.* stoppa igen, nebfysa.

Suukkona an *s.* gädda.

Suula an *s.* hamfnopp.

Suunta nnan *s.* wäderstreck, rigtning, mål, rikt, hoffsamhet, mätta, ilmasuunta wäderstreck, suuntamies hoffsamman. -ainen isen *a.* rigtab, wettande, hoffsam. -aisuus uuden *s.* rigtning, hoffsamhet. -sisesti *adv.* hoffsamt. -nnallinen isen *a.* rigtab, lämpad, ändamålsenlig, mättlig. -nnallisuus uuden *s.* ändamålsenlighet, lämplighet, mätta. -nnallisesti *adv.* ändamålsenligt. -nnatoin ttoman *a.* utan rigtning, oändamålsenlig, olämplig, omättlig, oformlig. -nnattomuus uuden *s.* olämplighet, oformlighet. -nnattomasti *adv.* olämpligen, oformligt. -ntaan nnata *v.* rigta, lämpa. -ntaun uta *v.* rigtas, lämpas, inträffa. -nnin ntia *v.* rigta, rigta, försöka, bjuda till. -nnitan ttaa *v.* rigta, ordna, dana, forma. -nnitus ukxen *s.* rigtning, ordnande, formning. -nnittelen tella *v.* småningom rigta, forma, lämpa efter (sunta, suntia).

Soupaun uta = suuvun se suu.

Suupponen sen *dim.* liten mun (suu).

Suuri ren *a.* stor, förnäm, Suursaari
höglarb, suuriarvoinen högt ansedd,
högwördig. -ruus uuden *s.* storlek, stor-
het. -resti *adv.* storligen, högeligen.
-ruinen *l.* -rubinen isen *a.* id stor
som. -rehko on *l.* -rehkoinen isen
a. något stor. -rellinen isen *a.* något
stor, högdragen, högfärdig. -rellisuus
uuden *s.* högdragenhet. -rellisesti *adv.*
högdraget. -renlainen isen *a.* storat-
tab. -remmainen isen *a.* mera stor,
temligen stor. -rio on *s.* not för stor-
siff, larnot (surja). -rima an *s.* grön.
-rimus ukxen *s.* magnat. -renen reta
l. -rennun ntua *s.* bli stor, förstora.
-rennan ntua *s.* förstora. -rennus
ukxen *s.* förstoring. -rentelen nnella
s. förstora småningom, bete sig hög-
draget. -reksun ua *s.* anse för stor.
-reilen lla *s.* högfärdas. -rran rtaa
s. mala grön.

Suurus ukxen *s.* frustoft, gruta, afreds-
ning (i matlagning). -ruksellinen isen
a. ht. frustoft *l.* afredning, grutab. -rus-
tan aa *l.* -rustelen lla *s.* frustoftera,
gruta, afreda. -rustus ukxen *s.* frus-
tostering, afredning. -rustaja an *s.* frus-
tostare, afredare.

Suutan ttaa = suitan (suu).

Suutari in *s.* stommare, lindare (*linca*
uhari). -roitsen ta *l.* -roin ida *s.*
ibfa stommarehyfe.

Suutan ttua *s.* lefsua, bli otålig, förars-
gas. -ttumus ukxen *l.* -te tteen *l.*
-tto ton *s.* lefsnad, otålighhet, förars-
gelse. -tus ukxen *s.* lefjet *l.* för-
argadt tillstånd. -tuks kkeen *s.* an-
ledning till förargelse. -ttumatoim tto-
man *s.* oförtruten, oförarglig. -ttu-
mattomuus uuden *s.* oförtrutenhet.
-ttumattomasti *adv.* oförtrutet. -tutan
ttaa *s.* göra lefsen, förarga. -tu-
tus ukxen *s.* refning till förargelse.
-tuttelen tella *s.* småningom utlefsua,
förarga. -tuksennan ntua *s.* börja att
förargas. -ttaun uta *s.* bli led, lefas
wid (suu).

Suuvittelen tella *s.* eftersträfa.

Suuvan, suuvus, suuvutan se suu.

Suvaitseen ta *s.* tåla, medgifwa, tillåta,
behåga. -vaan vatal. -vahdan htaa =
suvaitseen. -vatan ttaa *s.* låta behåga,
buga, suvattava pagabel, buglig.

Suvainen isen *s.* bårblomma. -vistan taa
s. blomma (bår).

Suvakko kon *l.* -valikko kon *s.* stor
hwarpå rånningen windas i wåfslol.

Suvanto nnon *l.* -nne nteen *s.* lugnt
watten emellan strömfällen, den lugna
uppgående siban i ett strömdrag,
spiegelblankt ställe på sjöar. -tolainen
isen *s.* boende wid stillwatten, *ep.* för
Wäinämöinen.

Suvi ven *s.* sommar, blida, söder, sydän-
suvi högsommar, suvikausi sommars-
tiden, suvikunta sommartiden, års-
gammalt föl, biläpp, suvipäivä som-
marbag, blid dag, Siburtins den 14
april, suven ihana härspira (*ozalis*
acetonella), *komp.* suvempi blidare, syb-
ligare. -vinen isen *s.* till sommar hö-
rande, blid, syblik. -vellinen isen =
suvinen. -vikas kkaan *s.* sommarråg.
-veen veta *s.* blida, tåa. -veilen lla
s. blida, bli sommarliff. -velen ttaa
s. tåa, göra sommar. -vikko kon *s.*
sommarräff, sommarlamm.

Suvero on *a.* ranf.

Suvas se suppia.

Sydän ämen *s.* hjerta, midt, färna, we-
se, sydänala hjertgrop, maggrop, sy-
dänkarsina hjertsäck, sydänkalvo mel-
laugärbe (*diaphragma*), sydäntauti mjelt-
sjufta, sydänpallui oudsinnt, öfwerdådig,
sydän on vallallansa *l.* sydämen ir-
kitauti hysteri, hystofonbri, sydän ty-
kyttää hjertat flappar, käy sydämelle
tar på hjertat, förorsafar ådel, kaan-
tää *l.* katkoo sydäntä förtorofar ådel,
on sydämissä ilftas, sydänkäpy hjert-
unge, sydäntalvi midwinter, högwinter,
sydänkesä högsommar, sydänpäivä, sy-
dänyo middag, midnatt, sydänmaa in-
re aflågsnare delen af ett land, sydän-
vesi bet mellersta djupaste waitnet,
puun sydän trådet färna, kyntilän
sydän ljuswefe. -ämyt yen *dim.* litet
hjerta. -äminen isen *a.* hjertab, af
hjerta tillredd. -ämellinen isen *a.*
hjärtlig. -ämellisyyt yden *s.* hjert-

lighet. -amellisesti *adv.* hjertligen. -amikas kkaan *s.* behjertad. -ametoimittoman *a.* hjertlös, klenmobig. -amettomyys vyden *s.* hjertlöshet, klenmobighet. -amettomästi *adv.* hjertlöst, klenmobigt. -amikko kön *a.* egenfinnig, iffen, ondskant. -amys yksen *s.* inelösworna i brösthälän, tanke, längsten, passion. -annya ntyä *s.* lägga på sinnet, bli passionerad, bli uppbläst, illasas, wredgas. -annys yksen *s.* hjertlibande, passion, sinnesrörelse, wrede. -annysennän ntää *s.* göra passionerad, förarga, reta. -annän ntää *s.* förarga.

Syeldys yksen *s.* förargelse.

Syhtään data *s.* flafwa.

Syhyn yä *s.* flia. -hy yn l. -hä än *s.* flining, fläda. -helmä än *s.* fläda, syhelmäruoho blämunfar (*scabiosa arvensis*). -helmainen isen *a.* full med fläda. -ytän ttää *s.* flä, flubba, flraspa. -ytys yksen *s.* flubning, flrapning. -yttäjä än *s.* flubbare. -yttelen tellä *s.* flä fortfarande.

Syi in *s.* fiber, träd. -inen isen *a.* flberfull, trädig (syy).

Syitän ttää *s.* flilla.

Sykehdyä htyä *s.* runda sig som en boll, hopfälla, utslodna. -kerö ön *s.* flänge (på wärt), hopprullad härfläbsel, snurrightet. -kerrän rtää *s.* göra snurrig, hopwedla, twinna. -kerrys yksen *s.* snurning, twinning, linfnäda. -kerryn rtyä *s.* snurra sig, twinna sig. -kerte-len rrella *s.* flingra ihop.

Sykki kin = sykky.

Sykin kkia = sykan.

Sykky kyn *s.* boll. -yrä än *s.* snurra, hopwedlad l. traslad garn. -yräinen isen *a.* snurrig (sykehdyä).

Sykkä kän = sykky.

Sykko kön *s.* hopwedlad l. traslad boll, listig meunista.

Syksy yn *s.* höft. -yinen isen *a.* ht. höften.

Sykyinen = syksyinen.

Syksy, syksyinen = syksy, syksyinen.

Sykan kkaa l. -kytän ttää *s.* flöta, flapsa, flafa. -ahtelen hdellä *s.* flappa på och på, ha tonwulfioner.

Sykörö ön *s.* härfläta.

Syköytän ttää *s.* iutaga, röra (hjertat).

Syli len l. -lin *s.* famn, sylikummi famufadder, syli puita en famn web, syli vettä famusbjupt watten. -inen isen *a.* famnsläng l. bjup. -illinen isen *a.* ht. famn, en famn full. -lennös oxsen *s.* famnsbörda. -litän ttää *s.* mäta i famnar, sylittäin famutals. -letysten l. -litysten *adv.* omfamnande hwarandra. -lennäinen isen *s.* en famn full, famnslängb. -len ea l. -leen letä l. -liin litä l. -lelen lla l. -leilen lla *s.* omfamna. -leilys yksen *s.* omfamning. -leilia än *s.* omfamnare. -leilytän ttää *s.* låta omfamna, föra i famn. -letän ttää l. -lettelen tellä *s.* draga famutals.

Sylki ljen *s.* spott. -ljen lkea *s.* spotta, bespotta. -lko lön *s.* spottning. -lky lyn *s.* bespottning, pidan sylkyä anfer wärd bespottning, kärmeen sylky (*sumaria mucilago*). -lkia än *s.* spottare. -lkemys yksen *s.* spottning. -lkielen l. -lkeilen l. -ljeskelen l. -ljekselen lla l. -ljeskentelen nnellä *s.* fortfarande spotta. -ljeksin iä *s.* fortfarande spotta l. bespotta. -ljetän ttää *s.* ha att spotta, framfälla salivation. -ljety yksen *s.* salivation. -ljetyä ttä *s.* bli bespottad. -ljetytän ttää *s.* låta bespottas. -lkaisen stä *s.* spotta hastigt. -ljeskelytän ttää *s.* ha att bespotta. -ljettelen tellä *s.* fortfarande framfälla salivation, bespotta. -ljetytän ttää = syljetän. -ljetyttelen tellä = syljetelen.

Sylkky kyn *s.* hambfnopp, linfnopp. -ynen sen dim. liten knopp. -yinen isen *a.* full med knopp.

Sylkky kyn *s.* sqwalp, flafning. -kyn kkyä *s.* flafas, röras häftigt, sukat sylkkyvät strumporna falla ihop. -kytän ttää *s.* flafa, röras fram och åter, kenkä sylkkyttää skon flafwar. -kyty yksen *s.* flafning. -kyttelen tellä *s.* flafa fortfarande. -kähdän htä l. -kaytän ttää *s.* flafa häftigt, flafas plöfligt, flöta. -käys yksen l. -kämä än *s.* häftig flafning, grop i hjulspåret (af

ädbons fäfning). -kin kka v. fäfa fortforande.

Sylky yn = sylkky (sylki).

Sylan kka v. göra gropar i hjulspåret.

Syltty tyn s. i west nedfallet tillstånd, sylta, sukat syltyssä frampona ihopfallna, syltitykeimot syltämnen. -yinen isen s. hopfallen, full med west, ht. sylta. -llyyn tytä v. hopfalla, hopwedlas, sylta. -tytan ttää v. ha att hopsyfalla, låta sylta.

Syltä llän s. famnsmått. -ainen isen s. famelång, l. djup m. m. -llittain ado. famutala. -ltilen llä v. mäta i famnar. -littelen tellä v. draga famutala (syli).

Sylvään vätä v. flöta, drifwa, föfa. -vänn nteen s. wågformiga upphöjningar på winterwäg (hwilka ha fläden att flöta). -väisen stä v. flöta hastigt, wdräfa, fasta sig, flörta.

Syly yn l. -lys yksen = syli.

Synkiä an s. dunfel, ryflig, tät (skog). -keys yden s. dunfelhet. -kiäsi ado. dunfelt, ryfligt. -keyn ytä l. -kenen keta l. -keenayn nytä l. -kistyn yä v. förbundlas. -keytän ttää s. förbundla. -kiö on s. ödemarf.

Synkka kän l. -kkö kön = synkia.

Synsärä an s. fasta fortstridande.

Synti nnin s. synb, synnin lankeemus synbasall, tekee syntiä begär synb. -inen isen s. synbig, s. syntare. -nnilinen isen s. synbbelaftad, synbig. -nnilisyys yyden s. synbighet. -nnistoin ttöman s. synblös. -nnistömyys yyden s. synbfrilhet.

Synti nnyy s. ursprung, uppfomst, födelse, syntänsä ursprungligen, med afseende å ursprunget, till börden, synnyttänsä ifrån födelsen, syntyperäinen medfödd, pl. synnyt ursprungsord, trollord bekräftande ett tings uppfomst. -nyen sen äm. = synty, on syntysin Ruotsista är till börden swenskt. -nnyynäinen isen s. ht. födelsen, född, s. födelsemärkte. -nnyy nytä v. uppfomma, uppfä, födas, råfa, bli utaf. -tymizinen isen l. -tymys yksen s. uppfomst, födelse. -tytä an l. -nnyntä nnän l. -nnyntö nnön s. födelse, uppfomst.

-ntyväinen isen s. som födes. -tyväisyys yyden s. nativitet. -tymätöin ttöman s. ofödd, som ej blir utaf. -nnyttän ttää v. föda, äftadkomma. -nnytyyksen s. framfödanbet, äftadkommandet. -nnyttelen tellä v. föda fortforande, bjuda till att äftadkomma. -nnyttäjä an s. som föder, äftadkommer. -nnyttär ttären s. föderffa.

Syplä an = sylla.

Syrjä an s. kant, rand, sida, näs, wäsfom, syrjäkämnen twärhåud, syrjävesa flöskott, syrjäjoki biflod, syrjäsy biorsaf, syrjätie bväg, komp. syrjempi närmare sidan l. kanten belägen. -äinen isen s. kantad, med rand förödd, på sidan belägen, icke till saken hörande. -äisyys yyden s. kantighet, belägenhet på sidan. -allinen isen s. med kant förödd, på sidan warande. -alainen isen s. på sidan l. affides boende, ej till saken hörande. -ään atä l. -ailen llä v. kanta, bestryka l. hysla kanten, wisa åt sidan, gå flälanges. -äys yksen s. kantning, kantskrifning. -jiniä v. kanta, kantskrifva, gnaga på kanten, luta sig på sidan. -jittain ado. flälanges. -jatyksin l. -jatysten ado. sida mot sida, kant mot kant. -äsen stä v. röjja åt sidan. -äyn ytä l. -ähdyt hytä l. -ästy yä l. -äydyt ytyä v. komma åt sidan l. kanten, wisa åt sidan.

Syrväsien stä = surväsien.

Sysi yden s. fol, sysihauta folmila. -ysinen isen l. -ytinen isen s. folfull, folrif, af fol. -itän ttää v. bränna fol, förbränna. -ityn tytä v. färfolas.

Sysmä an s. tjockaste skog, Sysmä socken.

Sysyriä an l. -äinen isen = ynsiä.

Sysään stä v. flöta, fluffa, framstjuta. -says yksen s. flötning, flöt, knuff, framstjuning. -sälen ado. -säilen llä v. flöta fortforande, framstjuta på och på. -sin iä v. flöta oafstrufet, gifwa flöt på flöt. -säyn ytä l. -säynayn nytä v. flötas, framstjutas. -säisen stä v. framstjuta hastigt.

Syden ytä v. hugga waf, hastigt wärfa.

Sytty tyn s. tände. -tyn tytä v. tändas, utbrista. -ymys yksen s. tändning.

utbrott. -tyke kkeon *s.* tånbe, tånbe medel, retmedel. -yte tleen *s.* tånbe, fel. -tto tôn *s.* eldfång. -tytän ttää *s.* ontånba, uppstånba. -tytys yksen *s.* antånbning, uppstånbning. -tyttaja an *s.* antåndare, uppwiglare. -tyttelen tella *s.* antånda småningom. -tåndån htää *s.* tånba hafstigt.

Sytään datä = sysään.

Syve een = syi.

Syvä an *s.* djup. -vyys yyden *s.* djuphet, djuplek. -västi l. -älti *adv.* djupt. -vannen sen *dim.* = syvä. -vyinen isen *s.* så djup som. -änne tleen *s.* för djupning. -allinen isen *s.* djupfinnig, djupgående. -allisyys yyden *s.* djupfinnighet. -ällisesti *adv.* djupfinnigt. -äitse *adv.* långmed djupen. -veen vetä *v.* hugga waf (syden). -venen vetä l. -vennyn ntyä *s.* bli djup, för djupa. -vään vätä l. -vennän ntää l. -vään ttää *s.* göra djup, fördjupa. -väys yksen l. -vennys yksen l. -våtys yksen *s.* fördjupning, djupgörning. -ventelen nnellä l. -vaelen llä l. -våtelen tella *s.* fördjupa småningom. -vennytän ttää *s.* låta fördjupa. -vin iä *s.* fördjupa fortfarande.

Syy yyn *s.* orsak, skäl, fiber, safring (syi), syytä med skäl, syyttä utan orsak, saklöst, syyntalainen skylbig. -yyllinen isen *s.* skylbig, safer. -yytöin ttömän *s.* skuldfri, icke safer, ofskylbig. -yyttömyys yyden *s.* skuldfrihet, ofskuld. -yyttömästi *adv.* ofskyldigt. -yytän ttää *s.* wara orsak till, besträffa, anslaga, åtala. -yyttämä an *s.* åtal, tilltal, åtalad sak. -yytös oxsen l. -yytöntö nnön *s.* åtal, besträllning. -yyte tleen *s.* besträllning. -yyttelen tellä *s.* fortfarande besträffa (syytän, syyhyn).

Syyd... se syyt...

Syyhyn yä, -helmä an, -hy yn, -hytän ttää, -hyttelen tella = syhyn m. fl.

Syyhy yn = lyyky.

Syyli len *s.* safring. -inen isen *s.* ringad, randad.

Syylinki ngin l. -nkä ngän *s.* strumpfot, socka.

Syytä an *s.* wårta, swulst, knöl, syytäjauri stenört (*scrophularia nodosa*). -äi-

nen isen *s.* full med wårter, knölig. -ätän ttää l. -lytän ttää *v.* förorsaka wårter, knölar, skawa (om frö). -ätelen tellä *s.* göra smått knölig, skawa smått.

Syymä an = syhelmä.

Syymään mätä l. -mäelen *adv.* -mäilen llä *s.* jäfwa. -mäys yksen *s.* jäf. Syy (adv. af syk) höft, Syyksuu Sepember, syyksilma höftwäder, syyksylw höftfärb. -stän sä *s.* göra höft, bereda till höften (åter).

Syyryä = sysryä.

Syytän ttää (adv. af syhytän) flä. -yytö tôn l. -tyt tyn *s.* fläda. -tös oxsen *s.* klining, fläda, omhet (syy).

Syydän taä *s.* häfwa, fasta hoptals, wårta. -telen dellä l. -dättelen tellä *s.* småningom häfwa.

Syän ämen, syännyn ntyä = sydän, sydännyn.

Syöksen yöstä *s.* störta, stjuta fram hästigt, rånnu. -sän sä l. -sään sätä = syöksen. -selen l. -yöskelen llä *s.* störta fortfarande. -syn yä *s.* rusa, frambrifwas hästigt. -sy yn *s.* störning, framruening, förlauf. -sin imen l. -stävä an l. -stäväinen isen *s.* flottspole, wäsföttel. -sahdän htää *s.* hästigt störta, rånnu plöftigt. -sahytän ttää *s.* låta hästigt framstörta.

Syökäilen llä *s.* göra bugter (ff. framlastad båt).

Syökänne een = sylvänne.

Syömi men, syömikko kön = sydän, sydamikko.

Syön yodä *s.* åta, förtära, fräta, syöpa l. syövä åtanbe, frätanbe, fräfta, fallbrand, syötävä åtbar, syö sananas bryter sitt orb. -yöjä an *s.* åtare, frätare, fallbrand. -yöjätär ttären *s.* frätersta, mykt. ormens moder. -yöläs ään *s.* glupsk, mättad. -yömä an *s.* mat, inuamåte, infrom, syömääika mättid, syömähhammas orextand, syömäsieni åtbar swamp (*agaricus deliciosus*), makaran syömä infrom i korf. -yömätöin ttömän *s.* icke åtanbe, oäten, fastande. -yömättömyys yyden *s.* bristande matlust, fastande. -yöminki ngin *s.* falad med mat. -yömäri in *s.* frätare, sparre

under mellantaf. -yömyyksen a. ätande tillstånd, bästhet. -yömyys yden s. ätning, ylönsyömyys omättligt ätande. -yönti niin l. -yöntö näin l. -yönnös oksen l. -yönnys yksen s. ätning. -yöpalainen isen s. gluppi insekt, maagien. -yöskelen lla l. -yöskentelen onella v. ätä smätt, då och då. -yötän tää v. läta ätä, mata, göda, beta. -yötti tin s. bete, agu, särjen syötti mörtbete, dagflänka (*ephemera vulgata*). -yötteen s. betning, matning, gödning, foster, lockmat. -yöttiänsän l. -yöttiläinen isen s. gödträf. -yöttö tön s. matning, betning, gödning. -yötinkäinen isen s. bete if. metmass. -yöttelen tellä v. föda l. göda l. beta smänningom. -yövyyn pyä v. frätas, förtäras, lida, tie syöpy vägen får gropar. -yövytän tää v. läta förtäras, etfa. -yötätän tää v. läta beta, mata upp. -yöttelytän tää v. läta smänningom uppätas.

Syönnöy ntyä = sydännyn.

Syöstän ää, syöstäyn l. -tyy yä, syöstän = syöksen, syökäsen, syöksein.

Syötänputki odört (*cicuta virosa*).

Syöveri in = syvännne.

Sääd se sat

Säe se sak

Säestän = sädestän.

Sähin iä l. -isen stä v. stöna, wara hes, himma. -iän an s. stön, füsning, stumm. -iä an s. hes. -heys yden s. heshet. -iästi ado. heft. -istän an s. äftabkomma best ljud, ha att stöna. -hähdän htää l. -hähtelen hdella v. hästigt stöna, susa till, fräsa.

Sähkö ön s. sprafning, electricitet. -hin hkiä v. sprafa, gniftra. -hkiän an s. sprafning (sähin, säihkyn).

Säihkyn yä l. -kan sä v. sprafa, gniftra, bliftra, löddra. -kyelen lla v. fortfarande sprafa, gniftra.

Sähätän tää = sähistän.

Säihäytän tää v. swänga, flunga.

Säijie ikeen l. -ijes eksen l. -ikä ijan s. träsända (efter näi). -ikinen l. -ikäinen l. -ikeinen isen s. af träsändar bestående, trädig.

Säikkä kan s. framla, sandrefivel, bank. -kahdän htää v. spritta till, flygga,

bli främb. -kahdyä sdr. -käys yksen s. hastig främsel, fräd. -kahielen hdella v. spritta till då och då. -kahdyn htä l. -kytyn tyy = säikahdän. -kky kyn s. finnestörelse, fräd. -kyn kkyä v. bli främb, bli flygg, löddra (säihkyn). -kytän tää l. -kyttelen tellä v. främma. -kytys yksen s. uppfrämning. -kahytän sdr. -käytän tää v. uppsfrämma, främma hastigt. -kättelen tellä = säikättelen.

Säikale een s. affstift stude, stump, splittra, ben, stänka. -lehden htää v. gå i bitar, stympas. -loitsen tä v. wara i stycken, fladdra i trasor.

Säilin iä v. värfa (*rheumatism*).

Säily yn l. -lö ön l. -lös öken s. förwar. -yn yä v. förwaras, wara i förwar. -rys yksen s. förwarabt tillstånd, förwaringsställe. -lio ön s. förwaringsställe, refervoir. -ytän tää v. förwara. -ytys yksen s. förwaring. -yttäjä an s. förwarare. -yttelen tellä v. förwara fortfarande. -yytän tää v. läta förwara.

Säila an s. swärbesflinga, sabel. -ahdän htää v. blänka hastigt, swänga, röra hastigt.

Säinen se sää.

Säippy pyn s. torr trädgren. -ppä pän s. långt spö. -ppään päta v. slå med spö, främma stigar i bragder.

Säirytelen tellä = sähyttelen.

Säistän se sää.

Säisy = säysy.

Säen äkeä l. -äkeen l. -äkenen äetä s. famla i hög (t. ex. glöb), betäcka (t. ex. glöb med affa), hölja, nedtyfja, glimma, tindra, bli stjernflart. -äe äkeen l. -äes äkeen s. betäckt hög, gniftra. -äkeinen l. -äkeinen isen s. full med hopar, gniftrande, glimmande. -äehdin htä v. gniftra. -äkeilen lla l. -äestän ää v. tindra, glimma, gniftra, bli flart, flarna upp. -äkene een l. -äen kenen s. gniftra. -äkenöitsen tä v. gniftra.

Säke een s. malstift (*silurus glanis*).

Säkeennyn ntyä = säkehdyän.

Säkehdyän htä v. fastna, bli hastigt ständende. -eyä yä l. -eydyn tyyä v. fastna, utmattas och städnä, smutfas. -ehytän sdr. -eytän tää v. ha att fastna, qwarställa, fördröja, förjaga (säikahytän).

Sakeloitan ttää *a.* reta, ärtä.
 Saketan ttää *v.* sätwatträ (som staten).
 Sakeytän ttää *v.* betäcfa föl (säen).
 Saki äon l. -äe skoen *v.* mant, höjd
 på fluldrorna. -äekas khaän *a.* flulder-
 blad, bogblad.
 Sakki kin *a.* säcf. -inen isen *äm.* påfe,
a. säcfrit, af säcf gjord. -killinen isen
a. säcfegande, en säcf full. -kittöin tto-
 män *a.* utan säcf. -kittömyys yyden
a. säcfbrist.
 Sakkaan kää l. -kän kkaa *v.* röra, för-
 orfata, tillgöra.
 Sakahdyn htä = sakehdyn.
 Saka ään *a.* gnista, mant. -ä'an kaa *v.*
 gnistra (sake, säki).
 Sakainen isen *a.* ett fägs ögonflufdom.
 Sako äon *a.* hög, hov (säe).
 Sale een l. sälo ön, säleilen llä l. sä-
 loilen llä = sale, säleilen.
 Salisen stä l. -läjan läta *v.* framla.
 -inä än *a.* frammel. -lähdän htä *v.*
 framla till häftigt. -lähdys *adr.* -läys
 yksen *a.* häftigt frammel. -listän ää
 l. -listelen llä *v.* äftadsonnma fram-
 mel, framla på. -listys yksen *a.* fram-
 ling. -listäjä än *a.* framlare.
 Salke een l. -kare een = säle.
 Salkevä än l. -lkö lön *a.* twåärigt föl
 (rekiveto).
 Salli in *a.* öfwerdådig menniska, gefäll,
 knappsäf (*scirpus palustris*). -ittelen
 tellä *v.* öfwerdådas. -ikko kön *a.* med
 knappsäf bewuxet ställe.
 Salloys yden *a.* bän, buller.
 Saly yn *a.* trädftröp, fröp, flulderbörda.
 -ytän ttää *v.* lasta på (eg. fluldrorna),
 påbörda, påhäfwa. -ytye yksen *a.* på-
 lägnung, påbörande. -yttelen tellä *v.*
 småningom pålasta.
 Salo ön *a.* remna i brottet, spillra.
 Sampi in = sampi.
 Sampyla än *a.* sänla.
 Sämsä än *a.* quinnas hufwudbonad.
 Sämsä än *a.* brott.
 Sänkin gen *a.* stubb. -inen isen *a.* stubbig.
 -iäinen isen *a.* första somnarens kalf.
 Sänky ngyä *a.* fäng. -ynen sen *äm.*
 liten fäng. -yinen isen *a.* hörande till
 fäng, rif på fängar. -ngyllinen isen
a. fängegande, en fäng full.

Säntti tin *a.* ordning, böffram, flippen,
 panna sänttillensä lägga i ordning.
 Säntteän täta *v.* swära.
 Sänäjalka = sänäjalka.
 Sapi in = seipi.
 Sapla än *a.* löst fläst till pannor.
 Sappi pin *a.* dörrhåse. -pistan ttää *v.* förfe
 med hate. -pin ppia *v.* sätta hafan på.
 Sappale een l. -pal ppälen *a.* unga flis-
 fors hufwudbrödnad, angeliska (*angelica*
archangelica).
 Sapsyn yä, säpsytän ttää, säpsahdän htä,
 säpsähdyn htä, säpsäytän ttää, säp-
 syttelen tellä = säikyn m. fl.
 Sapake kkeon l. -kko kön *a.* förlös bäs-
 bekädnad af renbenling.
 Sapale een *a.* spillra, flarfwa, lump.
 Säre een *a.* sprudet l. spilttrabt tillfläub
 så att belarna sammanhänga, sprida,
 äkkuma on säreissä fönstret är spruc-
 ket, har spridit. -reinen isen *a.* full
 med spridit. -risen stä l. -räjan *adr.*
 -rään räta *v.* ballra, flärra, flärra.
 -rinä än *a.* ballring, flärrande. -rähdän
 htä *v.* flärra till häftigt. -rähdys
adr. -räys yksen *a.* häftig ballring.
 -rähtelen hdella *v.* flärra till på och
 på. -ristän ää l. -ristelen llä *v.* ä-
 ftadsonnma ballring, flärra på. -ristys
 yksen *a.* ballring. -reilen llä *v.* ballra
 smätt, spräckas småningom.
 Säreittelen tellä *v.* spritta, lefa.
 Sarjen l. -ren rkeä *v.* trofja, söndra,
 wärfa, wärla till mindre mynatfort,
 rygga, wärla, särkee kivia trofjar flä-
 nar, *a.* liiton bröter förbundet, *a.* kas-
 pan ryggar löpet *a.* påstå, hammasta
 ha hufwud, tandwärf, *a.* luita ha
 tornwärf, gift, särjettä sydan förtro-
 sakt hjerta. -rkä än *a.* trofjare, wärl-
 are till småmynt. -rkemys yksen l.
 -rky ryn l. -rko rön *a.* förtrofning,
 söndring, wärf, wärling, rygga, wärl.
 -rkelen l. -rkielen llä l. -rjeskelen
 llä *v.* trofja smätt, wärla fortfarande.
 -kian l. -rkiin rita = särjen. -rkisin
 ämen *v.* wärfande sär l. swulst. -ryä
 rkyä l. -rkeyn ytä l. -rkeydyn ytä l.
 -rkeynnyn ntä *v.* trofjas, sprida, gå
 sönder, utwärla. -rkyvä än l. -rky-
 väinen isen *a.* bräcklig. -rkyväiäys

yyden *s.* bräddligghet. —kähden htää *v.* gä hastigt sönder, frogas hastigt.
 Särki rjen *l.* —ren *s.* mört. —könen sen *dim.* liten mört. —inen isen *dim.* liten mört, *s.* mörtif, af mört.
 Särkkä kan *l.* —rkä rän *s.* sandrefwel, sandås (saikka).
 Särmi in *l.* —mä an *s.* flen, späd, *s.* fant, facett. —in ia *s.* göra fanter, splittra, wärfa. —miö ön *s.* priäma. —mäinen isen *l.* —makas kkaän *s.* fantig, kakisärmsinen ohra twäradigt *l.* gumrifs forn.
 Särppään päta *l.* —pään wäta *l.* —rvän rpää *s.* lupa, förpla. —rpäjä an *s.* su pare, förplare. —rvin rpimen *s.* sofwel. —rvikas kkaän *s.* sofwelstrif. —rvilkinen *l.* —rpimellinen isen *s.* till sofwel tjenaude, som har sofwel. —rvitoin ttöman *s.* utan sofwel. —rvittömyys yyden *s.* sofwelbrist. —ppäelen llä *l.* —rpelen rvellä *s.* förpla fmdningom. —rvin pia *l.* —rpin ppia *s.* förpla fortfarande. —rvähden htää *s.* förpla hastigt. —rvähdy *sdr.* —rväys yksen *s.* hastig förpling. —rvähtelen hdellä *s.* förpla hastigt bä och bä. —rvätän ttää *l.* —vätelen tellä *s.* låta förpla, erbjuda till förpling. —rväty yksen *s.* tillbud till förpling. —rvyn rpyä *s.* bli förplad.
 Särvi en *s.* spenslig, späd, *s.* hwaß fant, ram. —inen isen *s.* fantig, hörnig.
 Särverskerko *s.* nät med grofwa massor (siulaverkko).
 Säräjän, särähden, säräys, särähtelen *se* säre.
 Säräkkä kan *s.* landtunga (säräkkä).
 Säränä an = sarana.
 Särö ön, säröisä an *l.* säröinen isen *l.* särökas kkaän, säröilen llä = säre, säreinen, säreilen.
 Särös öksen *s.* söndersplittrad wed (säre).
 Säsä in *s.* ett qwarter.
 Säsä in *s.* hoffsamt beteende, anständighet.
 Säsy yn *s.* merg, gelee, mörja, smuts. —ytöin ttöman *s.* smutsfri. —yinen isen *s.* mergig, af merg.
 Säsär ren *s.* förtretligghet, beswärlighet.
 Sädä äteen *s.* sträle, guista. —ätenen een = säde. —ätenen isen *l.* —äteninen isen *s.* strälände, strälfull, guistande.

—adestän sä *v.* sträla, lysa, gry. —ades-
 tys yksen *s.* stråning, gryning. —adäh-
 din htia *l.* —äteilen llä *v.* besträla,
 utsträla. —dastän sä *l.* —döstän sä *v.*
 gry. —ätenöitsen tä *s.* guistra, sträla.
 —ätelikko kon *s.* focus, brännpunkt.
 Sädin tia *v.* tala ifrigt, gräla på, bans-
 nas. —dän tää *v.* göra ifrigt *l.* fort.
 Säterinen isen *v.* af något dyrbart äm-
 ne, cedar(?).
 Sätke een *l.* —ki ken *s.* föbflöwärf.
 Sätkä an *s.* rad, ordning, serie, ägon-
 sjuddom af flera slag, ff. taulisätkä,
 saunasätkä *s.* f. w. sätkävesi blywats-
 ten. —sän tää *s.* göra något i ordning,
 radwis, ordna, raba, göra något utan
 omsöep, raft fram, ffd. —ätän ttää =
 sätkäen. —ähden htää = saikähden.
 Sätin tia *v.* flandra, förebrä, bannas.
 —titän ttää *s.* ge sticford, stämta på
 en annans beöfinad.
 Sätta tan *s.* bete (på trof).
 Sätään data *v.* göra något ifrigt *l.* fort
 (sädin).
 Sävia an *s.* nätt, täd, foglig. —veys yden
s. foglighet. —vy yn *s.* lönne, ton, nyd.
 —vyinen isen *l.* —vykas kkaän *l.* —vyisä
 an *s.* foglig, sälig, saktmodig. —vyisyys
 yyden *s.* foglighet, saktmodighet. —vyi-
 sesti *ade.* fogligt, saktmodigt. —vytöin
 ttöman *s.* ostadig, nydfull. —vyttömyys
 yyden *s.* ostadighet, nydfullhet. —vytän
 ttää *l.* —vyttelen tellä *s.* göra lönnet
 föränderligt, göra mjeltjuu. —vel len
l. —vele een *l.* —ven nen *s.* ljud, ton,
 strof. —velikko kon *s.* tonfälla. —vel-
 län ttää *s.* tonfälla, gifwa ton, sjunga.
 —veltäjä an *s.* sjungare, tonfältare. —vel-
 lytän ttää *s.* flamma.
 Savähden htää *s.* fte hastigt, göra nå-
 got hastigt. —vähdy *sdr.* —väys yksen
s. hastig händelse, hugg, slag. —väh-
 tän *sdr.* —vätän ttää *l.* —vättelen tellä
 = saikytän, saikayttelen.
 Sayhkaän kätä = saihkaän.
 Sayhytän ttää *l.* —hyttelen tellä *s.* stafa,
 stfjäl, omtröra.
 Saykyn kkyä, saykytän ttää = saikyn,
 saikyttän.
 Sayly yn, saylyn yä, saylytän ttää =
 säily, säilyn, säilytän.

Säyla an l. -las aan s. språte, trädpinne.

-aan äta v. fästa med trädpinnar. -äys yksen s. fäban höpfästning.

Säynäs aan l. -näjä an l. -nävä an s. id, säynäskukka gulwifwa, orlägg (*primula veris*). -näinen isen a. rif på id, af id.

Säyrytän tää, -ttelen tellä = säykytän.

Säysä an l. -sy yn a. stilla, fridsam.

Säyytän tää, -ttelen tellä = säykytän.

Sää aan s. träd uti twinning, snodd, wäberlef, ordning, kolme säätä tre trädar i twinning, säapuoli nuora rep hwari en träd brister, pitää säätä wän-tä på före l. bättre wäberlef, säiden riite l. liihe menföre, on säällansa är i sin ordning. -äinen isen a. af träd, wäberlef beträffande, ordnad. -äistän ää l. -äistelen lla v. flä rep, twinn-na, flä tredje träden till twänne redan twinnade, flarwa, upprepa förfångas rens ord (i runofång), inwända (i tal).

-äistäjä an s. repflagare, efterfångare som upprepar förfångarens ord (puol-taja). -äistö ön s. repflageri. -ääde teen s. träsända, snodd, ordning. -äatehesti adu. formligen, ordentligen. -äädän tää v. ordna, reglera, anordna, förordna, flifta. -äätämä an s. det

ordnade, reglerade, fliftelse, förflyn. -äätö nuon s. anordning, reglemente, fliftelse. -nnöllinen isen a. regelbunden, enligt reglemente, reglementariff. -ännötöin ttöman a. oreglerad, regelbunden. -äätös öksen s. anordning, fliftelse, förordning. -äätö dön s. an-ordning, fliftelse. -äätö dyn s. fländ, ceremoni, ordning, aviosäätö äfta fländet, talonpoikainen säätö bondefländet, paulan säätö utspänd gillerträd. -äädyläinen isen a. ordentlig, ceremoniell, wälordnad, wälfästad, wälfestflädd, hysfab. -äädyläisyys yyden s. ordnad flift, ordentlighet, hysflöning. -äädyläisesti adu. ordentligen, hysfladt. -äätyläinen isen s. fländsmedlem. -äädytöin ttöman a. oordentlig, ordnad, ordningslös, ohysfab. -äädytömyys yyden s. briftande ordning l. hysflöning, oordnad flift. -äädytömästi adu. ordentligt, ohysfabt. -äättelen della s. ordna fländin-

gom, anordna fortflarande. -äätäilen lla v. fljunga (om foglar). -äädyn tyä v. ordnad, foga flig efter. -äädytän tää l. -äädyttelen tellä v. indela i fländ, läta ordna flig, laga att man ordnar flig. -äädytys yksen s. fländsindelning, iordningfläddande.

Säädän fe sää.

Sääksi sen s. liten flugflif insekt (mögga?), kalasääksi = sääksi. -inen isen a. full af wäfla insekter. -sela an, -seläinen isen = sääskela, sääske-läinen.

Sääksin sää v. ordna, reglera, friticera. Säälä in s. medfländ, ömhet, wäfländ, minun kay sääläki l. on säälä jag har medfländ. -in ää v. wäfla, ömma för, ha medfländ, flona, flara, utrusta, förbereda. -iväinen isen a. flon-sam. -iväisyys yyden s. flonsambet. -iväisesti adu. flonsamt. -imätöin ttöman a. flonlös, oflonsam. -imättömyys yyden s. flonlöshet.

Säälitän an s. näsduf.

Säämiskä an s. flämfliftiun. -äinen isen a. af flämfl.

Sä'an fe säkä.

Säännöy ntyä = säädyn (fe sää) och sydännöy.

Säännän ntää = säädän fe sää.

Säapale een = säpale.

Sääri ren s. flmalben, sääriluu flenben, benpipa, säärusukka = säärys, sääri-kenkä flöfwel, säärinurmi = nurmikas, hevosen sääri flungflarls spira (*pedicularis sceptrum corolinum*). -inen isen a. bent, pitkasäärinen längbent. -rin ää v. flpringa lätt, flända i lopp. -iva an a. fläftig. -ittäin adu. fläftigt. -rys yksen s. flmalbensflrumpa (utan fot). -rystän ää l. -rystelen lla v. förfl med bensflrumpor, löpa l. gå med fläbana. -rystin imen s. bensfländnad.

Sääksi ken s. glada (*milvus regalis*). -inen isen a. rif på glador. -kela an s. flälle der glador wäflflä flig. -koläinen isen s. flemma ifrån en ort der glador flinnas, ep. för gladan fljelf.

Sääsö yn s. foja, flhydda. -ynä an s. flhydda, flindre flapell.

Säästän ää v. flpara, flona. -läväinen

isen *a.* sparfam, ffonfam. -tävaisyyden *s.* sparfamhet, ffonfamhet. -tävaisesti *adv.* sparfamt. -tämätöin ttömän *a.* osparfam. -tämättömyys yyden *a.* briffande sparfamhet. -tämättömästi *adv.* osparfamt. -tämys yksen *l.* -töntö nnön *s.* sparning, besparning. -ti in *l.* -tö ön *s.* besparing. -toinen isen *l.* -tösä än *a.* sparande, sparfam. -tös ok sen *l.* -tys yksen *s.* besparingstillstånd. -telen lla *e.* spara smduingom. -tyn yä *e.* bli besparad, besparas. -tymätöin

ttömän *a.* som ej besparas, som går åt. -tyväinen isen *a.* som besparas, som bibehålles. -tytän ttää *e.* hålla i besparing, låta besparas. -teliasaan *a.* sparfam. -teliaisyyden *s.* sparfamhet.

Saatan ttää = säadan se sää.

Sääty se sää.

Saaveli in *s.* tobafspung.

Sokkaan kata *e.* stoppa, stida.

Sössarpuu = oivukka.

T.

Taa aan = tämä.

Taa *adv.* af ta'a se taka.

Taahe hteen = tade.

Taaja an *a.* tät. -juus uuden *s.* tätthet.

-jasti *adv.* tätt. -jennan ntää *e.* förtäta, göra tät. -jennus uksen *s.* förtätning. -jun ua *l.* -jennun ntua *e.* bli tät, förtätas, ei taaju blir ej tät, lydas ej, pågar ej.

Taakea an *a.* oflar, dunfel.

Taakka kan *s.* börda.

Taakse se taka.

Taale een *s.* gräbde. -leinen isen *a.* gräbde, af gräbde. -lehikko kon *s.* gräbde, suäda.

Taammainen isen = tammöinen se tämä.

Taamun ua *e.* tämja. -uja an *s.* tämjare.

Taamuun muta *e.* fatta, begripa. -mu un *s.* fattningsgäffa, begrepp (taju).

Taana an *a.* icke snar, icke bräd.

Taanne *adv.* bakut. -nnun ntua *e.* bli efter, komma bakut, draga sig tillbaka, förfämras, bli wan. -ntelen nnella *e.* fjnta tillbaka (ff. häften). -nnoin *adv.* nyligen, för en tid sedan. -nnöinen isen *a.* bakom warande, för en tid sedan fädd, förfäuten. -nnöhdin htia *e.* gå fortfarande tillbaka, ha retrogad rörelse, verka retroaktivt (taka).

Taantai *adv.* i ene.

Taanu un *s.* hydda.

Taarakainen isen *l.* -rasti in *s.* byfogde, byälfte.

Taari in *s.* spissöl, rapataari grumligt, gement spissöl.

Taarna an *s.* en art starr (*carax dioica*).

Taaron *adv.* förgäfwes.

Taas *adv.* åter, änyo. -stun ua *e.* bli efter, draga sig tillbaka (taka).

Taasen = taas.

Taastin ia = tastin.

Taata an *l.* -tto ton *s.* fader. -ttonen sen *dim.* far lilla. -ttola an *s.* faderhem.

Taatse se taka.

Taaverrun rtua *e.* digna, förswaga.

Tade teen *s.* bynga. -dikko kon *s.* bynggrepe, bynggaffel. -atoinen isen *a.* bynggig, byngbesölad. -adetan ttää *e.* bynga, gödfla. -adetus uksen *s.* gödfling. -adikoitsen ta *l.* -adikoin ida *e.* flytta bynga (med tadikko).

Taha an *s.* wilja, teki tahallansa qjorde med wilja, affigtligt, kenen tahansa hwems som helst, kuinka tahansa huru som helst.

Tahdes taan *s.* snäbad deg, smet. -histun ua *e.* bli flibbig, flibbas.

Tahd . . . se taht . . .

Taherran rtää *e.* intrasla, inmänga. -rrun rtua *e.* intraslas. -rrus uksen *s.* intrasfling.

Tahi *l.* tahikka = taikka.

Tahje hkeen = tahas.

Tahkiasinen isen *s.* farborre (*arestum lappa*). -kimus uksen *s.* somlig, tafatt mennissa.

Tahko hon *s.* kant, sida, slipsten, joka taholta ifrån alla kanter, kasiatikko flyttbar slipsten. -hkoinen sen *a.* fantsig, kuusiatikkoinen obra ferradigt fornkollinen isen *a.* fantig. -hkulainen

isen *a.* något fäntig. -hotoin *l.* -hko-
toin ttoman *a.* fäntlös, utan flipsten.
-hon hkoa *l.* -hkoon hota *v.* släpa,
gnäda, afstörta. -hkous ukxen *l.* -hko-
mus ukxen *s.* flipning, gnäding. -hko-
elen *sdr.* -hkoilen lla *v.* gnäda små-
ningom, släpa smått. -kaisen sta *v.*
gnäda *l.* släpa hastigt.

Tahma an *l.* -maska an *s.* segt ämne
som fastnar på det vidröres, flem.
-mainen isen *l.* -maskainen isen *l.*
-mia an *a.* med segt ämne öfverdra-
gen, flibbig. -maisuis uuden *l.* -meus
uden *s.* seghet, flibbigbet. -maan ata
l. -maelen *sdr.* -mailen lla *v.* göra
flemmig, flibbig, besuddla med segt äm-
ne. -min ia *l.* -mielen lla *v.* göra
flibbig, fråla i flem, bröla. -maun uta
v. bli seg på ytan, besuddlas. -muun
ua *v.* bifwa seg, bli trög.

Tahnia an *s.* fufftig.

Tahraan rata *l.* -raelen *sdr.* -railen lla
v. subba, besmutsa. -raus ukxen *s.* subb-
ning, besuddling, smutsning. -ro on *s.*
widhängande smuts. -roinen isen *a.* be-
suddlad. -rotan utaa *v.* låta subba, be-
suddla. -rin ia *l.* -rielen *l.* -riskelen
lla *v.* subba fortfarande, nåla. -rin
imen *s.* subb. -re een *s.* ämne som på-
subbas, bestyrkning. -riskä an = tahro.
-raun uta *l.* -raannan ptua *v.* bli
besuddlad, häfta wid, flibba sig fast.
-rautan ita = tahrotan. -rus ukxen
s. brölare. -rustan taa *l.* -rustelen lla
v. bröla, söla, bete sig föligt.

Tahdas htaan = tabas.

Tahto hdon *l.* -hdoin htomen *s.* täppa,
inhägnad backbrint = tahtomaa.

Tahto hdon *s.* wilja, kenen tahtonsa
hwems som helst, kuinka tahtonsa
huru som helst. -oinen isen *a.* willig,
hyvätahtoinen mållwillig. -oisuus un-
den *s.* willighet. -oisesti *adv.* willigt.
-hdollinen isen *a.* som har wilja, be-
stämd, bestäfsam. -hdollisuus uuden *s.*
bestäfsamhet. -hdotoin ttoman *a.* wil-
jelös. -dottomuus uuden *s.* wiljelös-
het. -hdottomasti *adv.* wiljelöst. -don
htoa *v.* wilja. -htomus ukxen *s.* wil-
jandet. -htoja an *s.* den som will, den
hugabe. -htovainen isen *a.* wiljande,

lysten. -ovaisuus uuden *s.* lystenhet.
-htovaisesti *adv.* lyftet, gerna. -htoma-
toin ttoman *a.* icke wiljande, obenågen.
-htomattomuus uuden *s.* obenågenhet.
-htomattomasti *adv.* obenåget, ogerna.
-oelen *sdr.* -oilen lla *l.* -htellen hdella
l. -hdoskelen lla *v.* wilja smått, öns-
ka sig.

Tai in *pron. dem.* = tämä denne; tainkal-
tainen isen = taimmoinen sådan.

Taid . . . se tait . . .

Taika i'an *s.* förebud, fördom, widöf-
pelle, trolldom, ohran taika förebud,
tecken till förnwardt, unen taika tecken
till sömn, lätt sömn, taikausko wid-
öfepelle, ei siihen ole taikaa bertill stans
intet tecken, deraf blir intet, taikapus-
si trollpöffe, amulett. -amainen isen *a.*
herlik, widöfelig. -amaisuus uuden *s.*
widöfelighet. -amaisesti *adv.* widöfely-
ligt. -ainen isen *s.* fördomsfull. -ai-
suus uuden *s.* fördomsfullhet. -aisesti
adv. fördomsfullt. -kaan i'ata *l.* -aelen
sdr. -ailen lla *v.* öfva swartkonster,
tyda tecken, trolla smått. -aus ukxen
s. teckenytning, trolleri, pådom. -ka-
ri in *s.* hermästare, swartkonstnär. -i'e
ikeen *s.* magist inwerkan (if. skablig),
förherad smitta, genom magiska kon-
ster pålagd afkomma. -kia an *s.* afkom-
ma genom widöfelig medel. -iko i'on
s. trolleri, widöfepelle, dårskap. -i'on ikoa
v. wara hermästare, bruka widöfelig
medel, trolla. -ikoja an *s.* förherare.
-ikoma an *s.* mytologi.

Taikina an *s.* beg, taikinamarja, taiki-
napuu degbår (*ribes alpinum*). -nainen
isen *a.* degig, *s.* degbår = taikinapuu.
-noitsen ta *l.* -noin ida *v.* bli degig,
antaga deglighet.

Taikka *prt. sdr.* af tahikka eller, taikka
mar hwad ännu, hwad i all werlden.

Taikko kon = tadikko.

Taima an *s.* tafås.

Taimen nen *s.* taimen, röding (*salmo
alpinus*), ten (taina).

Taimi men *s.* det första som af en wårt
skuter upp, planta, on taimella har
nyß uppffjutit, står i plantor, taimi-
lava driffbänk. -minen isen *s.* rif på
plantor. -metto ton *s.* driffbänk. -min

ia o. uppsjuta plantor, fött.
Taina an s. planta (taimi), ten (taimen).
Tainakka kan s. ofruttig.
Tainehdun htua = tainnen.
Tainio on s. wanmaft, swimming. -neus uden s. medwetslöshet, swimming. -nnun ntua o. falla i wanmaft, swimna. -nnus ukxen l. -nnos okxen s. tillstånd af wanmaft l. swimming, omedwetenhet.
Tainna an = tainta.
Taigo oa = taina.
Tainta nnan s. ten, stända.
Taintio on = tainio.
Taipale een s. nås, wägalångb emellan twänne ställen. -ivallen ltaa o. draga båt öfwer ett nås, färdas ett wäghycke. -ivaltalen lla s. smänningom draga öfwer nås. -ivallen ltaa o. komma öfwer nås.
Taivua ipua o. böjas, få böjelse för, bli begifwen på, taipunut viinsan begifwen på brännwin. -ipumus ukxen o. böjelse, böjning. -ipuvainen isen l. -ipusa an s. böjlig, benågen, begifwen. -ipuvaisuus uden s. böjligghet, begifwenhet. -ipuvaisesti adv. böjligt, benåget. -ipumattomuus uden s. oböjligghet. -ve een s. böjning, bugt, wick. -ivutan ltaa o. böja, bewefas, göra benågen, förmd till ngt. -ivutus ukxen s. böjning, bewefelse, öfwerfåning. -vutelen tella s. smänningom bewefa, böja, öfwerfåla.
Taistan aa l. -telen lla s. brottas, kämpa. -to on l. -tu un s. täfning, kamp, täistatoveri medkämpa. -telu un l. -telus ukxen l. -telemus ukxen s. kämp, strid, täistelukisa kämpalek. -telia an s. kämpare.
Taistun ua o. wänjas wid, förlera stryghet (barn, djur).
Taito idon s. fukkap (braktiff). fiddligghet, erfarenhet, taitomaa = tahtomaa. -idollinen isen s. funnig, fiddlig. -idollisuus uden s. funnighet. -idollisesti adv. funnigt. -idotoin ttoman s. ofunnig, ofiddlig. -aidottomuus uden s. ofunnighet. -aidottomasti adv. ofunnigt. -ide iteen s. konst, taidenieikka konstnär. -iteinen isen l. -iteellinen isen s. rörande konst, konstfaren, konstnärlig.

-iteellisuus uden s. konstnärslighet, konstfarenhet. -iteellisesti adv. konstnärsligt. -idan itaa o. funna, wara fiddlig till, taiten fiddligt. -itaja an s. den som tau. -itavainen isen s. fiddlig. -itavuus uden l. -itavaisuus uden s. funnighet, fiddligghet. -itavaisesti l. -tavasti adv. fiddligt, funnigt. -itamatoin ttoman s. ofiddlig, ofunnig. -tamattomuus uden s. ofunnighet, ofiddlighet. -tamattomasti adv. ofiddligt, ofunnigt. -telen della s. funna smätt, förmd.
Taitan ttaa o. bryta, böja. -tos ukxen s. brytning, böjning, brutet tillstånd. -te tteen s. böjning, wifning. -tun ttaa o. böjas, brytas. -ttumus ukxen s. brytning, brott. -ttuma an s. af brutet stycke, fragment. -ttunainen isen s. afbruten, s. afbrutet stycke. -ttaja an s. brytare. -ttelen tella o. bryta smänningom, wisa ett efter annat.
Taival ipalen = taipale.
Taivas aan s. himmel, taivaan kaari regnbåge, taivaan karvainen himmelstöld, taivaan kansi l. -laki himelshwalf, taivaan napa zenith, taivaan vuohi l. makara becaffin (*sceloporus gallinago*), taivaan ohra flastriff torn, taivaan ruoho majs. -vo on l. -vonen sen dim. himmel. -ahimen adv. -ainen isen dim. himmel, s. himmelft. -aallinen isen s. himmelft, ei taan taivaallista icke det minsta. -astan aa o. under bar himmel göra ngt, blöta under bar himmel, flarna i lusten, lunta taivastaa huoneeseen snö tränger i drifwes in i rummet. -astus ukxen s. blötning under bar himmel. -astelen lla o. flarna smänningom, gapa åt himlen. -voittelen tella o. gapa åt himlen, himla fig. -astun ua o. blötas under bar himmel.
Taivassalo (trol af tavi och salo) Töfsala steden.
Taiv . . . se taip . . .
Taju un s. böjning, fans, fansning, fattsningeförmåga, förstånd, soiton tajut böjningar, driller i musk. -un ua l. -tun uta o. böja fig, fidda fig, kämpa fig, föga fig efter, begripa, fatta, soito soitolle tajuu spelet fogar fig

efter musiken d. d. klingar harmoniskt.
 -uolen lla o. foga sig småningom, be-
 gripta långsamt. -jon oa l. -joun uta
 l. -jounnan ntua o. foga sig, harmo-
 niera. -jutan ttaa o. foga, lampa ef-
 ter, joksikin tajuttaa går an någotsfändr.
Taka taa s. det basom warande, taka-
 alka bafst ot, takamaa utford, utmarf
 (belågen basom andra ågor), takape-
 rin tillbafa, takaperäinen l. -peroinen
 baswänd, takapuoli basfel, takapaa bas-
 unde, takareki fötting, takapaju bafers-
 sta widjebandet på en flåde, olla taka-
 pajulla wara på efterfållen, takaraiva
 basfelen af hufwudsfålen, takaraäinen
 aflågsen, takatuupari brångassfåndare,
 veitsi on takapivossa knifwen är i nås-
 wen med biffet basut, rupesi takale-
 koon började åtra sig, voimastakaa
 af alla frakter, luvan takaa med till-
 stånd, takavarikko förwar hos en an-
 nan, qwarstad, depositions, seqwester,
 takavara deponeradt gods, mene takani
 gå basom mig, katso takasi sdr. taas
 se basom dig, pani rahat hänen ta-
 kansa deponerade pengarna i förwar
 hos honom, tuli takaa foni basifrån,
 ajaa takaa försölja, vuoden takaa efter
 ett år, juoksi seinän takaan sdr. taan
 l. taa sprang basom wäggen, on seinän
 takana är basom wäggen, taaksi sdr.
 taas åter, dunjo, taatse bas förbi. *Komp.*
 taampi l. taempi längre basom belå-
 gen, tulee taampaa fommer längre
 basifrån, on taampana är längre bas-
 om. *Sup.* tain imman l. takin kim-
 man långst basom belågen. -akamainen
 isen a. basom warande. -aemmainen
 sdr. taemmainen isen a. längre basom
 warande. -akimmainen isen a. långst
 basom warande. -akanen taata o. kom-
 ma-basut, bli efter. -akainen l. -akui-
 nen isen a. basom warande, kannan
 takainen basfläder, basfytting, lukun
 takainen inlåst, navetaastakuiset hem-
 myren tobaf, takaisin tillbafa, edesta-
 kaisin fram och tillbafa. -akala an s.
 basom belåget ställe l. boning. -akalainen
 isen a. basom boende l. wistande. -alo on s.
 utmarf. -akalista on = takalo. -akusta
 sdr. tausta, taus basfel, basom war-

rande ställe, kannan taus basfläder,
 pellon tausta ouppitagen marf basom
 åter. -akaan uta o. wisa tillbafa, gif-
 wa efter, lindras. -akaisen sta sdr.
 taaista l. -akautan ttaa o. ha att wisa
 tillbafa, tillbasadrage, hämma. -akaan
 taata o. gifwa ryggsföd, borga, gå i
 borgen. -akaus ukken s. borgen, borg-
 ning. -akaa ja an s. den som borgar, bor-
 gesman. -akuu uun l. -ake een s. bor-
 gen. -akaelen sdr. -akailen lla o. borga
 för, försåkra, bedyra.

Takahduu htua = takerrun.

Takallun htua = takellun.

Takaltelen se takentelen.

Takeinen isen se taki.

Takellan htua, takellun htua = takerran,
takerrun.

Takeen = takia.

Takenen taeta = takanen.

Takerran htua o. fnäda, göra flibbig,
 flibba, inwedla, innåsta. -rrus ukken
 o. fnåbning, flibbning, insårtning, för-
 wedling. -rtelen rrella o. fnåda små-
 ningom, flibba då och då, hopqyttra,
 fastna då och då, slappa. -rrun htua
 o. fnådas, flibbas, insårtas, intrasslas,
 fastna, stadna.

Taki ad. alldeles, taki tahallaan med
wett och wilja.

Taki l. tokia prt. för full, sentaki för-
bensfull, derföre. -keinen isen a. förfull
warande.

Takin ia l. -kitan ttaa o. fnåppa.

Takiainen isen = takhiainen, kelta-
takiainen brunfåra (*hidens tripartita*).

Takisen sta o. fastna. -stan aa o. wid-
 fåsta, flibba, hämma. -stus ukken s.
 fastning, flibbning, hämning. -stelen
 lla o. fasta, flibba småningom, fast
 sig fast, gnabbas, söta grål. -stelias
 aan a. trådgirig, fastnande. -stua aa
 a. fastna, flibbas, snårjas, utmattas,
 nebtyngas.

Takka kan s. börda (taakka), spis, hätt,
 eldstad, fogelsålla. -anen sen dsm. liten
 börda, liten spis. -kallinen isen a. som
 har eldstad, en börda full.

Takkala an s. snåns fastnande om win-
 tern, flibbighet, tungt före, takkalaheli
 = sipsukeli.

Takkela an *s.* liffig, tilltagfen. -asti
ado. liffigt.

Takki hin *s.* roff, tadjern. -inen isen
s. med roff förfebb, af tadjern. -kil-
linen isen *s.* roffegande.

Takkiainen isen = takhiainen.

Takku kun *s.* ragg, rugg, takkuvilla
grof hoggpitråd ull, ajaa takkua fälla
hår, ruohon takku tofwigt gräs, tak-
kuvarsa föl (yngre) med ruggigt hår,
takkuruoho = sian takku fällgräs
(*ardus stricta*), puun takku afflaf (*H-
chen frasinus*). -kkuinen isen l. -kul-
linen isen *s.* raggig, groffhårig. -umus
uksen *s.* raggigt bjur. -umas aan l.
-umainen isen *s.* något groffhårig, nå-
got raggig. -kutun ttua *v.* bli ragg-
gig, tofwig.

Takkula an *s.* swansrem, *pl.* takkulat
remtyg.

Takla an = taula.

Tako *int.* uttryd för att loffa får.

Ta'on akoo *v.* smida. -aonta noan l.
-aonto nnon *s.* smidning. -akoja an
s. smidare. -ako a'on *s.* smidning.
-a'e akeen *s.* smide, *pl.* takeet jern
affall wid smidning, jernspån. -ake-
hinta noan = taonta. -a'ollinen isen
s. som låter smida åt sig. -akoilen lla
l. -a'okelen l. -a'oksele lla *v.* smi-
da smått, smida hwarjehanda. -a'otan
ttaa *s.* låta smida.

Takra an *s.* trof (?), takrapohja = tal-
kapohja.

Takuu *se* taka.

Tala an l. -as aan *s.* fjul för båt, not,
löf, lapp till båt, lafwie i tråd för att
lura på wiitbbjur. -anen sen *dim.* = tala.
-aan ata *v.* lappa båt. -atan ttua *v.*
låta lappa (talha l. talla).

Tali in *s.* talg, talitiitinen l. talitianen
l. talitikka talgmes (*parus major*). -inen
isen *s.* talgig, af talg. -iin ita l. -it-
sen ta *v.* talga, bismörja med talg.
-itoin ttoman *s.* talgfri. -ittomuus
uuden *s.* talgbrist. -iun uta l. -iun-
nun ntua *v.* bli talgig.

Talikko kon, talikoitsen ta = tadikko,
tadikoitsen.

Talja an l. -jo on *s.* rå hud, flådfäll.

Taljus uksen = toljake.

Talka lan *s.* föl, yrhammare, underlag
under häffång, talkapohja fölbotten,
fölswin. -likaan lata = talaan.

Talkkuna an *s.* hård beg af sofadt och
fropadt torn l. hafre. -nus uksem *s.*
tillbehör till talffuna.

Talkoo oon *s.* arbete med falas, heinä-
talkoo flotteröl. -kous uden *s.* hållans
bet af arbetsfalas, talkousruno fång
wid ett sådant falas. -oollinen isen
s. hörande till arbetsfalas.

Talla an l. -as aan *s.* stena, stoning, bråds-
lapp under båt, trädmede under släden,
wall emellan qvarnstenar, isflimp un-
der hästhofwen (tilsa), floß, årgam-
malt swin, kirveentalla yrhammare.
-ainen isen *s.* med stena l. stoning
förfebb. -llotan ttua l. -llottelen tella
v. förfe med stena, flo, lappa (båt).
-llotus uksen *s.* stoning, beläggning med
stena.

Tallan aa l. -aan ata *v.* förtrampa, ned-
trampa, tallaa hirtta påga in stock wid
wåggstimming. -aus uksen *s.* trampning,
nedtrampning. -aaja an *s.* trampare.
-aelen *sdr.* -ailen lla *s.* trampa små-
ningom. -audun utua *v.* bli trampad,
förtrampas.

Tallero on *s.* rundastig. -ainen isen *s.*
något rund, kort och knubbig, *ep.* för
björn.

Talli in *s.* stall.

Tallikka kan = tallo.

Tallina an *s.* Rewal.

Tallitsen, tallitan, tallitus *se* talsi.

Tallo on l. -os oksen = talla.

Talloitan ttas, talloittelen tella = tal-
litan, tallittelen (talla).

Tallu un = tallo swin.

Tallukka kan *s.* swin (tallo), toga (tal-
lus, tollukas).

Tallukas kkaan = tallus.

Tallun ttua = taltun.

Tallus uksen *s.* toga, socka, lapp under
foten i froplägg. -stan aa l. -stelen
lla *v.* gå i sockor, gå socka, trassa fram.
-stus uksen *s.* sådan gång.

Talma an l. -maska an *s.* oren l. flif-
big ansats på något, årg på metal-

ler, orenlighet på tungan, flabbigt snas på fötterna, töcken, dimtåcke. —männen isen l. —mia an a. flabbig, snasig, v. flar; oren; ärgig. —maisuus uuden a. flabbighet; dimdunkel, ärgighet. —maan ata l. —mitan itaa a. fläbba wid, smörja. —mastan ua l. —metun itua l. —mistan ua a. bli flabbig, ärgas, oronas genom ansats på ytan, bli oklar. Talmitta tan a. messel, huggbort.

Talo on a. hemman, gård, talon hävitys gårdshöfverelse, ett slags fortspej, talonpoika bonde, talonpoikainen bondiss. —ous uuden a. hushållning, ekonomi, asettaa taloutta anslägga hushåll. —onen sen *dim.* litet hemman, liten gård. —oien isen a. full af gårdar, rörande gård. —ollinen isen a. gårds: i hemmansägare. —okas kkaan a. hemmansägande, a. bonde. —ollisuus uuden a. boskaphet. —otoin ttoman a. utan hemman l. gård, icke boskaf. —ottomuus uuden a. brist på hemman l. gård, icke boskaphet. —otun itua v. bosätta sig, bli boskaf. —oilen lla a. gå gård ut och gård in.

Talos lkoon = talkoo.

Talvon lpoa v. fnäda, älta. —lvoin lpoimen a. fnädningspade.

Talsin ia l. —iskelen lla a. wada i gyttsja, bila l. hugga med bottenryxa, långsamt, hugga l. göra något. —so on a. bottenryxa, böjd bila hvarmed tråg m. m. utgröpas.

Talsi llen a. gömma, förwar, tallekalu i förwar fatt, beponerad sak, panna talteen l. tallekte sätta i förwar, olla tallessa l. tallella wara i förwar, talteen sanoia, tein sate, gjorde förgräwes. —lteva an l. —ltevas aan a. som sorgfälligt förwarar sitt, sorgfälligt, aftsam, försigtigt. —lteen lleta l. —litsen ta l. —llitan itaa l. —llessan itaa a. förwara, ha i förwar, gömma, underhålla. —llitsia an l. —llittaja an a. förwarare. —llitus uksen a. förwaring.

Taltan itaa a. fläbba fast, hejda, stilla, hämma, sätta. —ltun itua a. fläbbas wid, sätta, hejdas, sätta sig, wänjas wid. —ltumus uksen a. fast,

fläbning, widhäftning, fastnande, hejd. —ltutan itaa l. —ltuttelen tella a. låta fläbbas, hejda, småningom sätta li wänjas wid. —ltutus uksen l. —ltuttamus uksen a. hejdning, hämning. —ltuttaja an a. hejdare.

Talitta tan a. messel, huggbort (talmitta). Taluitta tan = talitta.

Talus uksen a. stopplagg (tallus), stift wor under fotfulan i stöfkor.

Talun ua l. —uun uta a. nalkas långsamt, gå långsamt, lebas, leda wid handen. —u an a. långsam rörelse, ledning. —utan itaa a. leda wid hand, handleda, föra. —utus uksen a. handledning, ledning. —uttelen tella a. leda småningom. —uttaja an a. ledare.

Talvaan wata = tallustan och talom.

Talvi ven a. winter, pitää talvea öfwerwinter, talviluha böfött, talvileipa moderfata, poikatalvi förwinter, syngelwinter, takatalvi efterwinter, talvilahdot giller för foglar i trädstoppar under hösten och wintern, mailotalvi första wintern för en häst, talven selkä wintergata, sednare delen af wintern, suvin talvin sommar och winter. —vinen isen a. wiutrig. —vellainen l. —vimainen isen a. winterlif. —vias aan l. —viainen isen a. wintergammal, kolmitalvias varsa treärigt föl. —vikko kon a. distad warelse, hwit till färgen, som tros wistas i såhus, rida för m. m. a. född om wintern, om wintern till snanas des ff. lar som wistas wintern i eff, orm (snof) som påträffas om wintern i såhus o. f. w. —velen lla l. —veilen lla a. bilda winter, bli winter. —velen itaa a. hålla öfwer winter, öfwerwinter. —vittelen tella a. bli småningom winter, tillbringa wintern. —vitan itaa a. stanna öfwer wintern, toga winterquarter.

Tamia an a. bastant.

Tamineen een a. pt. tamineet full rustning, full uniform, gala drägt.

Tamma an a. sto. —anen sen *dim.* litet sto. —ainen isen a. rif på ston, rörande sto. —mmoon oal. —mmoilen lla a. springa efter sto (om hingst). —mmottain ado. stowie.

Tammaan ata *v.* inträffa, träffa, stå in.
-aus uksen *s.* träff. -mmun ua l.
-mmou oa = tammaan. -mmous uk-
sen = tammaus (tamma).

Tammakko kon *s.* en art taimen, forell.
Tammelikko kon *s.* plogfåra, tamme-
likkoon på punkten, omständligen, ut-
tryckligen.

Tammi men *s.* ef, Saksan tammi bof,
tammikuu januari månad, tamnipak-
kainen sträng kölb, Tammisaari Öf-
näs. -inen isen *a.* rif på ef, af ef.
-isto on l. -ikko kon *s.* efffog.

Tammisen ta *v.* våga.

Tammukka kan = tammakko.

Tamo on = tamu.

Tamosna an *s.* tullafgift.

Tampere (*ädr.* Tammer) en *s.* Tammer-
fors stad, tammerkoski sjelfwa forsen.

Tampistun ua *v.* styfna, stelna.

Tamppi pin *s.* spännrem, svältrem.

Tamppa an *s.* maska wid telnan.

Tamppu pun *s.* stamp. -ainen isen *a.*
af stamp, full med stamp.

Tampsia an = tamia.

Tamu un *s.* ordning, sticl. -usti *ado.*
ordentligt, säkert. -ullinen isen *a.* or-
dentlig, duglig, -fast. -ukas kkaan *a.*
ordentlig, stark.

Tana an *s.* beredd ställning, beredskap.
-akka kan *a.* stark, fast, styf, pålitlig,
ihärdig. -aan ata *v.* utsläppa (tråd),
utläggga mer än nödigt. -akoidun tua
v. stadgas, bli styf (tania).

Tanhu un *s.* dans. -uelen lla *v.* dansa.

Tanhua an *s.* fätåg, boskapsgård, stjul
emellan sähus och laba. -ainen isen
dim. litet tåg. -allinen isen *a.* med
fätåg försedd, en boskapsgård full.

Tania an *a.* stadig, stadgas, bestant, styf.
-nistun ua *v.* stadgas, bli styf. -neu-
dun utua *v.* stadga sig, bli beständig.

Tanikka kan *s.* jalkatanikassa till fotö,
Tanikan linna = Tarttolinna?

Tänkkaan kata l. -kkoon kota *v.* bete
sig self, stapla, tamma. -kki kin *s.*
selfhet, listof (takkii). -kistan ua *v.*
styfna. -kistan aa *v.* göra styf. -kis-
tus uksen *s.* styfgörning, styfhet.

Tanko ngon *s.* stång. -onen sen *dim.*

liten stång. -oinen isen *a.* med stång
försedd. -ngollinen isen *a.* med stång
försedd, ett stängs mått, en stång full.
-ngotan itaa *v.* förse med stänger, mät-
stängwis, tangottain stängwis. -ngo-
toin ttoman *a.* utan stång.

Tankutan itaa l. -ttelen tella *v.* stapla,
tala med afbrott, med swärighet. -tus
uksen *s.* stapling.

Tanno on *s.* hufvudbindel.

Tann se tantere.

Tano on *s.* näfverrimsa, tanotorvi näf-
werlur, tanokontti wäffa af näfwer-
rimfor. -oinen isen *a.* af näfverrim-
for gjord. -okas kkaan l. -okainen
isen *s.* näfwerfso. -otan itaa l. -ottelen
tella *v.* omwira med näfverrimsa, ut-
tänja, längta. -otus uksen *s.* omwirs-
ning med näfverrimsa, uttänjning.

Tansi on *s.* dans. -in ia l. -saan sata
v. dansa.

Tantere (*ädr.* tanner) en *s.* hård marf,
fäst, trampadt ställe, tannermäa två
gångar bränd swedjemarf. -nuerran
rtaa l. -nnertelen rrella *v.* trampa,
tumla, styfsla bort gräsmattan, bräna
för andra gången en swed, trampa
hård. -nuerrus uksen *s.* trampning,
styfpling, swedbränning för andra gån.
-nteroitan itaa *v.* trampa. -nnerrun
rtua *v.* bli hård (om marfen), bli gräs-
lupen.

Tanttu tun *s.* föst.

Tanu un *s.* hwit qwinnohufwa (tanno,
tano). -utan itaa *v.* förse med hufwa.

Tao se tako

Tapa van *s.* feb, wana, händelse, tillfäl-
lighet, pahat tavat dåliga feber, taval-
lansa på sitt sätt, tavasta af wana,
stundom, aika tavasta sällan, tavastaan
wanligen, i allmänhet, tavan taiten *v.*
behindradt, noggrann, tavanakaa tid
efter annan, tidt och ofta, tapaturma
slump, oförmödad händelse (if. elaf),
teki tapaturmaa gjorde oförwarandes,
af en händelse, tapaturmainen tillfäl-
lig, oförutsebb, utan föresats, tapatur-
maisuis tillfällighet, oförutsebb till-
dragelse, olycka, tapaturmaisesti oför-
warandes. -anen sen *dim.* = tapa,
tapasiaan efter sin wana. -ainen isen

a. artab, beffafab, lifnande, hyvān tapainen wälfreibad, epätapainen oftadig, wanfflig, veitsen tapainen lifnande knif. -aisuus uuden s. fedlig beffoffenhet. -aisesti *adv.* fedligt beffaffadt, lifnande. -vallinen isen s. wanslig. -vallisuus uuden s. wanligbet. -vallisesti *adv.* wanligen, wanligtwis. -vatoin ttoman s. owanlig. -vattomus uuden s. owanligbet. -vattomasti *adv.* owanligt, oftadigt, oftadligt. -votoin ttoman s. utau fiff och feber, oftryg, wälfam. -paan wata s. träffa, hända, råfa, gripa efter, tapasi sanoa råfabe faga, tapasi hänen råfabe honom, tapasi miekan grep efter swärdet, tapaa sanoja fofter efter ord, meni tapaamaan gid för att råfa, för att föta. -paus uksen s. händelfe, träff, gåta. -paelen *adv.* -pailen lla s. råfa fertfarande, famla efter, förföfa att komma åt, efterföfa, jaga efter. -paisen sta s. haftigt råfa, gripa till. -pahdun hlua v. inträffa på samma ftälle, hända, inträffa, tilldraga fig. -pahuma an l. -pahumainen isen s. inträffad händelfe. -pahumus uksen s. tilldragelfe, händelfe. -pahтелен hdel-la s. hända på och på. -voitan ttas s. eftertrakta, famla efter, föta efter, följa i fpåren, efterrapa, föta på, tarhan tammisen tavoitti upphauu en efgård, lakkia päästänäs tavoitti bjöd till att få mögan från sitt hufwud, lasku tavoitti tuhannen resultatet af räkningen war ett tulen. -voitus uksen s. eftertrakta, sträfwan, resultat, efterrapning. -vottaja an s. eftertraktare, efterrapare. -voittelen tella s. småningom eftertrakt, fyfta på, allubera. -paudun utua s. infinna fig. -vastan aa v. plåga. -vastelen lla v. plåga ofta.

Tapani in s. Stefan.

Tapanto noon s. golfstilla (tapan).

Tapia via = tavi.

Tapio on s. flogsgub, graufångare (*A-codula alietina*), tapion kanto stubbe fem flår stott omfring fig, tapion pöytä *ep.* för en träblopp som utbreder sig horifontelt. -tala an s. Tavius hem. -olainen isen s. en af Tavius foif.

Tapliikkainen isen s. pridig, flädig. -kki kin s. flädigt djur (tapli).

Tapan ppaa s. böda, bräpa, slagta, tröfa. -ppo pon s. bräp, tappolanner bräpfält, bräpplats. -ppaja an s. bräpare, tröfare, papin tappaja ett slags skalbagge. -ppajainen isen s. *pl.* tappa-jaiset slagtfalas, tröffalas, tröfningslön. -panto nnon s. tröfnung. -ppelen pella s. småningom böda, tröfa, fläp. -ppelu un s. träffning, drabbning, slagning, slagsmål. -ppelus uksen s. slagsmål. -ppelias aan s. slagefämpe, slagbulte. -patan ttas s. låta böda, låta tröfa. -pattaja an s. den som låter slagta, tröfa. -pattelen tella s. småningom låta böda l. slagta.

Tappaan pata s. tappa, förlora. -ppio on l. -ppo pon s. förluft.

Tappara an s. yra, bila, swärd. -ainen isen *dim.* = tappara.

Tappi pin s. tapp, tapin väantaja ängsuart (*gallinula cruz*), tappimiekka förfedd med tapp. -inen sen s. med tapp förfedd. -pitan ttas s. förfe med tapp.

Tappo pon s. tärpa. -onen sen *dim.* liten tärpa. -oiuen isen s. rif på tärper (tapan, tappaan).

Tappura an s. blår, tappuralanka blår garn, tappuran marja njupon, orjantappura törnrosbuste (*rosa canina*). -rainen isen s. af blår, af törnrosbuste gjord. -risto on s. blårhög, flög af törnrosbustar. -roitien ta l. -roit-tan ttas s. drifwa (med blår). -roitun tuu s. bli som blår.

Tapuin ppumen s. flapptråd. -utan ttas s. flappa. -utus uksen s. flappning. -uttaja an s. flappare. -utteelen tella s. flappa fortfarande.

Tapuli in s. flapel, kellostapuli flodstapel.

Tapuna an s. fop, flod (håfkar).

Taraha an = tarha.

Tarakka kan s. häftaf, haffafel, på berg wårande swärgift träd (gran, tall), liemare, istuu tarakalla fitta dafem fadeln.

Taratan ttas s. yraf, fladdra.

Tare een = tarakka.

Tarha an s. inhågnad, gårde, gård (å. för bofkap), ladugård, hem omfring en

fiotkotta, puutarha inhägnad trädplantering, part, luutarha bengård, benhus, kirkkotarha fyrfogård, tarhapiika labugårdspiga, yrtitarha fröddgård, trädgård, tarhakakko = tarhapollo bergus (*striz budo*), tarhakärme inof, tarhalatvainen tätopprik. -hanen sen l. -hasin imen *dim.* liten inhägnad, liten gård, olla tarhasilla lefa gärdselet (med i ring satta stenar). -huri in s. gärdswast, yrtitarhuri trädgårdsmästare. -hila an s. frans, ram. -haan ata l. -hailen lla v. omgifwa, omhägna. -haus uksen s. omgifning, omhägna. -hoitan ttaa l. -hoitsen ta v. omgård, inhägna (is. för bofkap). -hoitus uksen s. omhägna.

Tarikainen isen = torikainen.

Tarisen sta v. berättta. -ina an s. berättelse, historie. -inainen isen *dim.* liten berättelse, fabel. -inallinen isen s. berättande, historisk. -inoin ida l. -inoitsen ta v. berättta. -inoima an s. berättelse, nowell.

Taritsen ta, taritselen l. tarittelen = tarjoon, tarjoelen.

Tarjo on s. anbud, tillbud, ou tarjona är till buds. -on oa l. -oon ota v. erbjuda, bjuda, tillbjuda. -ous uksen l. -oomus uksen s. tillbjudning, anbud -oja an s. tillbjudare, bjudare, ropare (på auktion). -oelen *sdr.* -oilen lla l. -oskelen lla l. -ontelen nalla s. bjuda fortfarande, då och då. -oun nta v. erbjuda sig, erbjudas.

Tarken en rjeta l. -kennun nta v. utvärda följ, icke frysa.

Tarkia an = tarkia.

Tarkka kan l. -kas kkaan s. stark, nogga, noggrann, attsam, tarkkaan l. tarkalleen l. tarkoin noga, noggrant, tarkkapsainen som har starkt hufvud, tarkampuja starklytt, tarkka Tapiola det starklynta Tapiola d. ä. Tapiolafet. -kkuus uuden l. -kkaus uden l. -kkuu uun s. starkhet, noggrannhet, uppmärksamhet, attsamhet. -kasti *adv.* starkt, noggrant. -kan kkaa l. -kkaan kata l. -kastan aa v. behandla med noggrannhet, aftgifwa, atta, undersöka. -kastelen lla v. aftgifwa fortfarande,

bete sig attsam, öfwerwaga, besigtiga. -kkaus uksen s. aftgifning. -kastus uksen s. aftgifning, undersökning. -kkaun uta l. -kastun ua v. bli noggrann, bli starklynnig. -koitan ttaa l. -koittelen tella v. lyfta, figta, rigta, mätta, ha för affigt. -koitas uksen s. lyfte, lyftning, affigt, afseende. -kotin tiimen s. medel att lyfta l. figta, rigt, *ep.* för Tapiola wärdinnan såsom starklynnig. -kistan aa v. göra noggrannare, förbättra. -kistus uksen s. förbättring, stärkning. -kistun ua v. bli noggrannare, stärkas. -kistutan ttaa v. stärka, göra noggrann.

Tarkkiainen isen = takkiainen.

Tarna an l. -mo on l. -mu un s. fänska, kraft, raffhet, tarmoin takes med yttersta kraft. -mu un l. -muas aan l. -mokus kkaun l. -mukas kkaan s. kraftfull. -motoin ttoman s. kraftlös. -mos oksen s. kraftlöst tillstånd, wansmakt. -moun uta s. få krafter l. fänska, komma till sans. -mosa an s. pl. tarmosat släbstänger.

Tarna an = taarna.

Tarne cen = tarve.

Tarnu uo, tarnuinen isen = turnu, turnuinen.

Tarpa van l. -voin pomen l. -vin pimen s. stör att framsjuta båt. -von poa v. stotta, stöta fram båt med stång, slå med stådan stång (för att främma fiskar i nät), gå l. trassa i smutsen. -poilen lla v. stotta smått. -paan wata v. slå. -paisen sta v. slå till en gång. -po von l. -pomus uksen l. -rvonta nnan s. slag med stådan stör, plaskning, siffriskning i nät, tarpoverkko l. tarvinverkko stottuät, pulsnät.

Tarpia an s. knapp. -rve l. -rves peen s. behöf, tarf, nöd, tarvekalu behöfligt redskap, tarvetila då behöf göres, tehdä tarpeensa göra sitt tarf, olla tarpeellansa wara på sitt tarf. -peinen isen l. -peellinen isen s. behöflig, nödig. -peellisuus uuden s. behöflighet. -peellisesti *adv.* nödighetsvis. -peetoin ttoman s. behöflig, nödig. -peettomuus uuden s. behöflighet.

-peettomasti *adv.* onödigtwis. -rvitsen *ta v.* ha af nöden, behöfwä, ei minun tarvitse tulla jag behöfwer ei komma. -vitsevainen *isen a.* behöfwande, nödställb. -vitsevaisuus *uuden s.* nödställb belägenhet.

Tarri *in s.* färrstäfte (*equivetum palustre*).

Tarrus *uksen =* tahrus.

Tartto *ton s.* potatis, Tarttolinna *Dorpat*.

Tartun *ttua v.* fastua, hästa wid, smitta, gripa uti, fatta, tarttuva tauli smittosam sjukdom, tarttuneen ruoho = piisku. -ttumus *uksen s.* widhäftning, smitta. -ttuvainen *isen a.* fastnande, smittande, smittosam, t. virna = kiereheinä. -ttuvaisuus *uuden s.* widhäftande egenkap, smittosamhet. -ttumatoin *ttoman a.* icke fastnande, ofmittosam. -tos *oksen s.* anhäftning, gripning. -ttiainen *isen =* tahkiainen farborr. -tunnainen *l.* -ttunainen *isen a.* smittosam, s. smitta, utslag. -tuksentelen *nnella v.* fastna smått, hästa wid. -tutan *ttaa v.* ha att fastna, hästa, anställa, besmitta, inympa. -tutus *uksen s.* widhäftning, inympning. -tuttelen *tella v.* småningom ha att fastna, besmitta gång efter annan.

Taru *un s.* berättelse, historie, fabel. -uinen *isen a.* historisk, fabelaktig (tarina).

Tarvas *aan s.* stort djur (Glefant, Mammuttdjur?).

Tarv se tarp

Tasa *an a.* jenn, plan, slät, panna tassan dela jemnt, tasajako jennu delning, lumi on aidan tasalla snön är jemnt högt med gårdegården, tasapaino jemwigt, tasamäärä proportion, analogi, tasapää tappelo enwig, tasasauma franswel, tasakerta sista stöckhwarfswet intill röfset på hus (utom gästarna), taksjemna, tasakärsä plattnos, *ep.* för björn, tasaturpa *ep.* för häst, tasaterä jemnt bett, bita, tassalanko *l.* tassapolvinen jemnstyld, tasavalta republif. -ainen *isen a.* jenn, platt, epätasainen ojenn. -aisuus *uuden s.* jemnhet, epätasaisuus ojennhet. -aisesti *adv.* jemnt, epätasaisesti ojennnt. -akka *kan a.*

jennu, tasakkaa jemnt fördelad. -aan *ata v.* jemna, dela jemnt, göra lista. -aus *uksen s.* jemning, päiran tassaus dagjemning. -aaja *an s.* jemnare, equator. -ailen *lla v.* jemna smått, jemta. -aun *uta l.* -aannun *ntua v.* bli jemn, jemnas, jemta fig. -soitan *ttaa v.* jemna, göra jennu, släta, ersätta, godt göra. -soitus *uksen s.* jemning, ersättning, godtögrelse. -soittelen *tella v.* jemna småningom, jemta, släta. -sin *ia v.* jemna fortfarande, stadga.

Taskin *imen s.* frunt pxa (till urhållning).

Tasku *un s.* ficka, höffalltra (*rhinanthus crista galli*), taskukello fickur, taskuvaras ficklufs, kivitasku stenfwätta, taskunäre liewarg (*pedicularis sylvestris, palutria*). -uinen *isen a.* med ficka försedd. -uttelen *tella v.* gå med ficka, stramla, slappa.

Tasma *an l.* -mio *on s.* ef. -mia *an a.* starf.

Tassaan *ata v.* gå tågande, röras satta hofande. -ssu *un s.* satta hofande ljud, tassujalka tågande fot, kivitassu stensfwätta, kiven tassu stenwofa, färgmofa (*lichen saxatilis, tinctorius*). -ssukka *kan s.* en satta gående, hofare. -ssin *ia v.* röras med doft ljud fortfarande, tråda. -ssutan *ttaa l.* -ssutelen *tella v.* åstadkomma satta doft ljud, gå tågande. -ssutus *uksen s.* rörelse med satta ljud. -ssuttaja *an s.* stensfwätta. -ssahdan *htaa v.* hofa hastigt.

Tasso *on =* taskin.

Tastin *ia v.* hämma, hejda, tåmja. -iun *uta l.* -iunnun *ntua v.* hämmas, hejdas. -iutan *ttaa v.* hejda, göra tåm. -iuttelen *tella v.* hejda småningom, tåmja fortfarande.

Tateinen *se* tade.

Tatio *on =* tassainen.

Tatjus *uksen, tatjustelen lla =* nahjus, nahjustelen.

Tatron *oa v.* uppwedla, underlöfa, utforssa, subbla (tåbraan). -oskelen *lla s.* uppwedla småningom, subbla fortfarande (tåbraelen). -oinen *isen =* tårainen.

Tattara an *s.* Zigenare. -ainen isen *a.* Zigenerriff, määggiff.

Tattari in *s.* bohwele = tattarkaura l. tatarvehnä; tattarheinä = kahsoim-ruoho l. vinkeriäinen, linnun tattari = pihan nurmi, siantattar snoppaz, mortåg (*poligonum visiparum*). -inen isen *a.* af bohwele.

Tatti tin *s.* swamp (*bolatus*), hepotatti (*b. scaber*), lehmän t. (*b. edulis*), voitatti (*b. boninus*), rahka t. mörfförun härd swamp, haapat. saffianfärgad rar swamp, keltat. mörfförun swamp.

Tauha an *a.* rå, obildad. -aan ata *s.* tauka, larma.

Taukeloihten ta *v.*

Tauko u'on *s.* tåg, rep, tauko päästasi tapoa bind ett rep från ditt husvud.

Taukoon u'ota *s.* flanna, upphöra, taukoomatta oupphörigen. -kous uksen *s.* afflanning, upphör. -koutan ttaa *s.* ha att flanna, låta upphöra, uppsjuta, fördröja, förhåla.

Taula an *s.* snöffe, taulakaapa snöfftida (*bolatus fomentarius*), taulaheinä solögen (*canunoula acris*), takoo taulaa hereda snöffe, förargas. -anen sen *dim.* snöffbit. -ainen isen *a.* af snöffe, snöfftrif. -akas kkaan *s.* trög, solande. -aan ata *s.* anwända l. gifwa snöffe. -loitan ttaa l. -lastan aa *s.* samla snöffe.

Taula un *s.* taffa.

Tauna an *a.* spaf, stilla, fattlig.

Taurio on *s.* förderf.

Tauru un *a.* mör, mjuf, *s.* ofsalad tjärwed. -raun aa l. -raun uta l. -ron oa *s.* bli mör, uppmjusas, swälla (färf stf wid föning).

Tauskan kata l. -kon oa = tiuskaan.

Tauta den = säynäs? touts?

Tauti din *s.* sjukdom, sjufa, kalkutauti farfot, kivit. stenpation, vidutauti frogsa, keltat, gulfot, vesit, wattufot, lautsauti giff, pamentatauti påtrollad sjukdom, tautivuode sjufbädd, vatsatauti diarrhe, Jumalan tauti obefant sjukdom som fereftälles särffildt af Gud tillffidad. -tinen isen *a.* sjufflig, som sjufas, vilutautinen froppatient. -tisuus uuden *s.* sjufflighet, fräfflighet, -dillinen isen

a. som har l. medför sjukdom, afund: -dillisuus uuden *s.* sjufflighet, ofundhet. -tiuden utua l. -tiunnan utua l. -distun aa *s.* insjufna, få sjukdom, bli sjufflig. -distan aa l. -distelen tta *s.* liba af sjukdom.

Tautta *prf.* för full, derigenom (taki, kautta).

Tau'un ukus, tau'utan ttaa = taukoon, taukoutan.

Tavaan vata l. -vaelen *adr.* -vallen tta *s.* stafwa. -vaus uksen *s.* stafning. -vu un *s.* stafwelse. -vuinen isen *a.* stafwig. -vautan ttaa *s.* ha att stafwa, låta stafwa.

Tavara an *s.* wata, egendom, tavara-sitta warumagasijn. -ainen isen *a.* rif på waror, förmögen.

Tavaakainen isen *a.* ofemnu.

Tavi in *s.* fridaud (*anas crecca*).

Taviokuurna tallbit (*corythys nucleator*).

Tavoitan, tavoittelen, tavoitus se tapa.

Tavon takoa = ta'on.

Tavuu uun = tavaus.

Te teidän J, Öder, *pl.* af sinä.

Teen tehdä se tek. . .

Teeri ren *s.* orrt, teeren riput fräfuar, teerimetso ractelhane (*tetrao hybridus*). -inen isen *a.* rif på orrtar.

Teesin imen *s.* en slags yr.

Teetan se tek. . .

Teevin is *s.* halsa (om barn).

Tehdas, tehdastelia se tek. . .

Tehkia an l. -ka an l. -kasa an l. -kannen sen *a.* trög, senfärdig, obegriplig. -kännyn nys *s.* bli trög, utmattas.

Teho on *s.* kraft, liflighet, drift, framgång. -ollinen isen l. -okas kkaan l. -oisa an *a.* werksam, driftig, spisam. -oisuus uuden *s.* driftighet, wighet, spisamhet. -oloio toman *a.* wäfflas, overksam, otillräddig. -oon ola *s.* triswas, wata wid frust, förflå. -otan ttaa l. -oitsen ta *s.* ha att triswas, ädgalägga drift, utwedlas, ha framgång, stjuta stott, förflå. -oimnu utua *s.* bli driftig, utwedlas, börja att triswas. -oitelen tella *s.* utwedla frustningom drift, erbjuda, jota.

Tehto hdon, tehtoisia an = teho, tehoissa.
Teijaan ata l. -jailen lla v. gå med låt-
ta steg, trippa, sprättas. -aus uksen
s. lått gång, sprättning.

Teikkii kin s. stång.

Teikkaan kata l. -kun kkuu = teijaan
sprättas. -kari in s. sprätt.

Teikalainen isen s. hos eder boende, af
ebert parti (te).

Teili in s. stegel. -laan lata v. stegla.

Teinen se tie.

Teini in s. djefne, teinisolmu walfnut.

Teippaan pata l. -ppailen lla l. -pas-
tan aa l. -pastelen lla = teijaan,
teipastus = teijaus.

Teiri in = teeri.

Teiskaan ata l. -kaelen sdr. -kailen lla
l. -kun ua v. trippa, sprättas. -kari
in s. sprätt. -ka an l. -ko on s. sprätt-
aftighet (teijaan).

Teivastan aa l. -telen lla = teipastan.

Teivin ia s. stymma undan.

Teen tehdä (st. teke) v. göra, förfärbis-
ga, tillverka, utgöra, tekee työtä ar-
betar, tekee tiestä bygger väg, t. oh-
raa får forn, tekee peltoa upptager
äker, tekee eloa förbar, t. heinää slår
hå, t. lapsia aslar l. förder barn, tekee
veroa utgör skatt, tekee leikkii stäm-
tar, t. pilkkaa gör narr, tekee kalsa
rensar sig, tekee siaa bådbar, mieleni
tekee jag har lust, mig lyfter. -ekia
an s. görare, työn tekia arbetare. -eki-
ainen isen dim. pl. tekiaiset betalning
l. belöning för arbete, de ätbara inel-
sborna af siften, hyvanteikiaiset godt-
görelse. -ekia in ämen s. arbetelön.
-ekemys yksen s. handling. -ekema
an s. werk. -e'e ekeen s. under arbes-
te, on tekeella l. tekeilla är under ar-
bete. -ein kimen s. instrument. -eko
e'on s. gerning, werk, förfärlning, työn
teko arbete, heinan teko höstättar,
tekosynti werkssynd, tekomieli tillgjords-
het, tekosyy swepfål, tekopyhä stuf-
lig, tekosonta artifiell spillning, te-
koviisas tillgjordt wis. -ekonon sen
dim. litet werk, sprätt. -ekoinen isen
s. gjord, puolitekoinen halfgjord, oma-
tekoinen sjelfgjord. -ehtyinen isen dim.
af tehty gjord. -eos oksen s. werk, on

teoksilla är under arbete. -eento l.
-eento nnon l. -eenta nnon l. -eent-
to nnon s. görning, arbete, vaneen
teentäruno sång under båtarbetet. -eh-
das htään s. werkstad, fabriek, karjan
tehdaa böfapens hwiiloplatz, venheen
tehdaa båtrummet der walfnut sam-
las, fölswoin, yrttitarhan tehdaa frydd-
gårdsbåuf, rabatt. -ekolen e'ella l.
-eentelen eennella v. göra smått, ar-
beta smått. -eelma an s. småwerk,
ofullständig arbete, verkon teelma un-
der arbete warande nåt. -eekelen lla
l. -eekentelen nuella v. göra smått,
göra sig till, förfälla sig, agera. -eek-
elemys yksen s. förfärlning. -eek-
kelma an s. låtfabt werk, teaterpjäs.
-eelan ttaa l. -eettelen tella v. låta
göra. -eettaja an s. som låter göra,
arbetsfogde, uppsyningsman. -eetto ion
l. -eetäntö nnon s. föranstaltning. -eet-
tan ttaa l. -eottelen lla v. låta göra,
beskylia. -ekeyn ytä l. -ekeenayn nytä
l. -ekeydyn ytä v. göra sig, blifwa,
göras, wänjas, förwanblas, öfwergå.
-ehdastelen lla v. idka fabriekförrelse.
-ehdastelia s. fabrikant, industriidkare.
-ekaisen sta l. -ekaisen stä v. göra
hastigt.

Tekka kan s. stut, ett fåge gråshoppa.
Teksti in s. text.

Tela an s. allt bortskämbt, förderfwadt,
bränder på swedjeland, rullstock, fäs-
wel, rulle, telapuu tillhugg som mede
för ens bane, poikkitelaa på tvåren,
telat täynnä tynnyria tunnuställningarna
fulla med tunnor, telalaute rullbräde,
telarattaat blockwagn. -laan ata v. fä-
da, förderfwa, förgöra, bringa om lif-
wet. -laus uksen s. fäda, förderf, för-
närmelse, färande, lemlästning, bane.
-latan ttaa v. förlora. -laun uta l.
-laannun utua v. fäda, förderfwa,
förlora, förgöra, få sin bane. -loi-
tan ttaa v. förgöra, afträta, nedgöra.
-loitus uksen s. förgörande, afsträttning.
-loitaja an s. förgörare, afsträttare.
-lotan ttaa v. förse med fälar l. rullar.
Teli in s. rulle, fäswel, jasteli iefläm,
maa on telein marfen består af frus-
na flimpar, knölar, telipää iefnöl på

väg l. isar. -ikko kon s. knuffel. -ine meen s. ställning, pl. telineet ställningsgär.

Teljahdan htaa s. flinga till doft.

Teljo on s. toft, roddarbänk, pl. teljot garnering (i båt).

Telki ljin = tela, teli.

Telki ljen s. bom, rigel, smäll (i lås), panna telkeen tillbomma, rigla. -kinen l. -keinen isen s. med rigel försedd. -lkeen ljeta l. -ljin lkia s. tillbomma, rigla, tillstuta, stänga. -ljin lki-men s. bom, rigel, stängsel, hinder. -lje lkeen s. tillbommadt sticl, axel. -ljutan ttää s. förse med rigel, bom. -kacen sta s. tillbomma hastigt. -kentelen nuella s. bomma, stänga småningom.

Telkin kkaa l. -kiten ta s. fila, brifwa med fil l. wigg, plugga, hoppa på ett ben (barnlek). -kin kkiimen s. fil, wigg, plugg. -kitän ttää s. infila, tärsvöihin telkitaksen infilar sig (innes kluter sig) i sticlband (sticlharneff).

Telkku kun s. underlag, akkunat. t. under fönsterbrödet.

Telkkä kan s. wigg, knipa, swärta (u-hugu), telkkapää hinder.

Telkkä kan l. -ama an s. ordnadt tillstånd, godt sticl. -amoinen isen s. ordnad, i godt sticl.

Telkytän ttää l. -ttelen tella s. häcka, stöta.

Tellin ia s. omfamna wid helsning (om barn, teevin).

Tellitelen tella s. häcka, hamra. -llaan aa s. häcka, slampa, trampa, stryla fram rytmis. -llays yksen s. stöt, stafning. -llastan l. -llustan aa l. -llustelen lla s. lunka, ragla, trassa fram.

Telly yn = teljo.

Telme een s. stöj, buller, gup. -meen etä l. -min ia l. -män aa l. -mään aa s. bullra, stinna, stöja, knuffa. -mäke kkeen s. stöj, buller. -mäys yksen s. knuff. -mäelen adr. -mailen lla s. wäsnas, stöja, knuffas.

Teloitän, teloitän, teloitutus se tela.

Telon oa, teloon ota = telaan.

Telpäs aan s. fegslund.

Telsa an s. smäll i lås, rigel.

Telso on s. höfhyr. -on oa s. hugga med sådan hyr, grofshugga.

Telta llaan l. llaan s. tätt, himmel öfwer något, fånghimmel, sparlafan, vell, brude himmel. -amoinen isen s. som har eget tätt, egen fånghimmel, förnögen, lyfflig, fäll (smeforb). -turi in s. den som håller vell.

Telus uksen = teline.

Temmaan ata s. rycka, bortrycka. -mmaus uksen s. ryckning, paroryem, ryck. -mmaelen adr. -mmailen lla s. rycka smätt, på och på. -mmoon oa s. rycka groft, rastt. -mmotan ttää l. -mottelen tella s. ha att rycka starkt. -mmotin timen s. medel att rycka fram, op. för håst hof, örnens flor s. f. w.

Temminäinen isen s. städad, grann.

Tempaan mmata, tempaus uksen, tempaelen adr. -pailen lla, temmon mpoa = temmaan, temmaus, temmaelen, temmon. -paisen sta s. rycka till en gång. -mmiin mpia s. rycka fortfarande.

Temppu pun s. tätt, grepp, tag, knep, omständighet. -uuen sen dim. = tempu. -uinen isen s. fonstig, ränkfyll, nyckfull. -pustan aa l. -postelen lla s. ha knep för sig, wara ränkfyll, nyckfull.

Temun ua l. -muun uta s. bullra, larma, wäsnas. -mahdan htaa s. städ somma ett hastigt dån.

Tenho on s. frastyttring, förtrollning, förhering, ei tule tenhoa gör ej werkan, tenhon päivällinen olycksbådande, tenhoteras godt städande sticl. -ola an s. Tenala soffen. -ollinen isen l. -oisa an s. frastig, werlande, bedårande, förtrollande, förderflig. -ous uden s. frastighet, karlawulenhet, frifhet. -oon ota l. -otan ttää l. -ottelen tella s. förtrolla, förtjusa, intaga, förhera, bota med ondt. -hetar l. -hatar ttären s. tjuferska, herar.

Tenii se tenä.

Tenka ngan s. penning, ränta, t. heina = kukkarohaina.

Tenkeliikki kin = tenlikka.

Tenkkelin in, tenkkelen kella, tenkelmys
yksen = tenkka, tenkkaan.

Tenkka kan s. hinder, motstånd. -kkaan
kata s. göra motstånd, hindra.

Tenlikka kan s. stöpsif, släcksif. -ainen
isen *dim.* nubb.

Tennastelen lla = tenhottelen.

Teno on = tenho, tenoteräs.

Tentteri in s. swimming.

Tentta tun s. liten bacchympe.

Tenä an s. motstånd, tekee tenää sätter
sig emot. -nin ia l. -nästan så s. göra
motstånd, jysä tenii pellossa såden vill
ej slå brodd, ej komma upp. -nimys
yksen s. i städig häft. -näyn yä s. bli
arg. -nännyn niy s. inwedlas, bort-
blandas.

Teos, teotan, teottelen se teke.

Tepasen sta s. taga forta steg, stiga
smått, nått.

Tepan ppa l. -pastan aa l. -pastelen
lla s. stöja, wädnas, ifrigt synla, snofa.
-pastus ukxen s. stöj, ifrigt synlande,
snofande.

Teperryn rty s. digna.

Tepin ppia s. trippa, traswa, öfwerlägga,
bilägga. -pistelen lla l. -ppailen lla
s. trippa, hoppa smått. -pon ppoa s.
hoppa raskt, trippa med större steg.
-ppo pon s. tripp, teppovesi begwatten.
-pponen sen *dim.* småtripp, tekee
tepposia gör utg, begår galenskap.

Tepo tehty, alldeles väsligt.

Tepsaan sata s. storpa, göra skäl för sig,
spisa, råda till. -sin ia s. storpa fort-
farande, skata, gå med lätta steg, för-
stå, råda till. -suttelen tella s. strö,
skata, göra lätt.

Tepuli in = temppu.

Teputan itaa = taputan.

Tere een s. lädertrimsa i sömmar, rand
i sko.

Terentelen anella s. bjuda till, heta,
främma.

Terhen nen s. skul, skyld, lå, dimma.
-ninen isen l. -nellinen isen s. lugn,
worm, wex, len, dimmig. -nän ntaa
s. göra lugn, stilla, stymma, saari ter-
hentää holmen bildar lugnt watten (på
långban), terhentää näköä stymmer syn.
-ntäinen isen s. lugnande wind, wind-

stilla (terho).

Terhistelen lla = terentelen.

Terho on s. osson, s. frist, wälmäde,
lugu (fri för wind, terhen). -heninen
isen s. full med osson. -holainen isen
s. boende i lugu, wälmående, säll (tel-
tamainen).

Terhu un s. abborgräs (*potamogeton*),
meriterhu (*p. gracilis*).

Terhus ukxen l. -usta an s. ormögön
(*asperugo procumbens*).

Teriläpää ep. för hjortron.

Terma an, termä an = törmä.

Termon oa s. bortskaffa, stotta undan.

Terne een l. -ni in s. råmjölk, kalfsand,
-ternikarva bet första fina häret wid
föbelsen, ternepilvi tunnt moln. -ni-
nen isen s. af råmjölk, råmjölkblan-
dad. -nikko kon s. bjur som ännu ej
fållt bet första häret, gulblad häft.

Teröitan, teroituis se terä.

Terve rpeen s. härdat, härdat.

Terri in l. -terriinen isen = teeri, ter-
riinen.

Terssannun atua s. fastna, släpas.

Tersikka kan s. fort, trubbig, nödwuren.

-sisyn yä s. bli nödwuren, bli fort,
trubbig.

Tersia ia l. -iskelen lla s. göra något
med upprepade händanden, åfå, ter-
sii työssä, tyttöä.

Terska an s. osson, snopp, postaterska
pojksuffel.

Terstyn yä = tersistyn se tersikka.

Tersuttelen tella s. skata, sälla.

Terton ado. alldeles.

Teritu tun s. klase, hänge, tallsstrunt,
töfs på härband, leppäterttu rödfjert
(*lucciola phoeniceurus*).

Terva an s. tjära, tervahauta tjärba,
tervakukka = terrakka, tervapääsky
tornswala (*cypselus opus*), tervarinta
tjärbröst, ep. för släde, båt, tervavei
l. tervan kusi tjärwatten, tervaveini
allehanda slibbiga wexter, tervanansa
råmjölk (*opilabium angustifolium*). -ei-
nen isen s. tjärig. -akka kan s. tjär-
ört, flugång (*lychnis viscaria*). -os
aksen s. tjärwed, tervansleppä al med
slibbiga blad. -aksinen isen s. ruf
på tjärwed. -aan ata s. tjära, för-

bittra. -aus uksen *s.* tjärning, kirkon-
tervaus kyrktjärning, *ep.* för otldigt
fångelag. -asja an *s.* tjärare. -aelen
sdr. -ailen lla *s.* tjära smält. -autan
ttaa *s.* låta tjära.

Terve een *a.* friskt, sund, helbregda, ter-
vetulta wälfkommen, terve l. terve mies!
hell! war heljab! -ehyinen isen l. -ei-
nen isen *dim.* = terve, terveisiä kau-
pungista helöningar ifrån staden, ter-
veisillä käyntö besök, viift. -eys yden
s. helja. -eesti *adv.* sundt. -eellinen
isen *a.* helsofam. -eellisyyys yyden *s.*
helsofamhet, sundhetstillstånd. -eelli-
sesti *adv.* helsofamt. -ehdän htää l.
-ehdin htia *s.* helja, helja på. -ehdys
yksen *s.* helöning, vähelöning. -ehte-
len hdellä *s.* helja fortsarande, en ef-
ter annan, gå på visiter. -ehytän *sdr.*
-eytän ttaa l. -eytelen tella *s.* låta
helja, bota, läka. -ehdyn htä *s.* bli
friskt, läkas, botas.

Tervetän ttaa, tervetöys yksen, tervette-
len tella = tervehdän, tervehdys,
tervehtelen.

Tervoitan ttaa = tervsaan.

Terä an *s.* i allmänhet för alla ting
det hwarmed de nitra sin werkan. ff.
egg, bett, flinga, spets, udd, ox, flida,
forn, veitsen terä knifbett, egg, päivan
terä solstifsa l. solstidde, teräkasvut
ar: l. flidwäxter, ruis tekee terää rå-
gen bilbar ar l. forn, silmäterä ögon-
sten, kiukaan terä öfwersta delen af
en badstugun, sukan, saappaan terä
foten af strumpan, stöfweln, teräpää
fvetfig, sahran terät gaffelplogens gaff-
lar, airon terä årblad. -änen sen *dim.*
litet bett m. m. pl. teräset soctor,
halvstrumpor. -äinen isen *a.* skarv,
fvetfig, fornsull *s.* f. w. -äisä an *a.*
rif på forn, flidor m. m. -äisyyys yy-
den *s.* skarphet, fornsifhet. -avä an *a.*
skarv, hwaß, qwid. -ävyys yyden *s.*
skärva, hwaßhet, qwidhet. -ävasi *adv.*
skärva, hwaßt, qwidt. -ätöin ttöman
s. utan bett, flö, utan forn, fornlös.
-ättömyys yyden *s.* stöhet, fornlöshet.
-ään ätä *s.* förfe med bett l. flinga,
göra fornsif. -roitän ttaa l. -roitelen
tella *s.* skärva, hwaßa, infärpa. göra

fot till strumpa l. stöfwel. -roitus ok-
sen *s.* skärpning, hwaßning, infärp-
ning. -roitun ttua *s.* bli skärpt. -ritän
ttaa l. -rittelen tella *s.* förfe, flida
forn, wänta på fornets wert. -ritöys
yksen *s.* skärffoning. -ravöitan ttaa *s.*
hwaßa. -rävöityn ttä *s.* bli hwaßt.
-rännyn ntä *s.* bli hwaßt. -räö aksen
s. stål, teräsjaä färnis, teräsheinä =
ruosteheinä, teräspära försebb med stål
i ändan. -räksinen isen *a.* af stål.
-räksellinen isen *a.* scm har stål.
-rastän ää *s.* förfe med stål, härba.
-rästys yksen *s.* förstälning. -rästyn
yä *s.* bli stälad, härbas, terveys te-
rästyy heljan blir urriggad. -räsin imen
s. skarpt werftug, stampjern, stampstål.
-ruke kkeen *s.* benlös strumpa, socka.

Tesmä an *s.* ordning, stid.

Tesseli in l. -sso on *s.* ett slags bre.

Testamenti tin *s.* testament.

Tetina an *s.* oformligt tjöd menniska.

Tetri ren l. -ryt yen, tetrinen isen
= teeri, teerinen.

Teuhaan bata l. -haelen *sdr.* -hailen
lla l. -hon oa l. -hastan aa l. -ha-
kehdan htää l. -haloitsen ta *s.* fästtra,
larma, stöja. -haus uksen *s.* larm,
stoj.

Teubka an = reubka.

Teubko on, teubkoinen isen = keub-
ko, keuhkoinen.

Teuoon ota l. -on oa *s.* ryda fram,
gunga, wagga fram. -otan ttaa l. -ot-
telen tella *s.* skafa, rusta, ryda, fara
fram rydvis, waggande.

Teuras aan *s.* slagträf, slagtbostap. -astan
aa *s.* slagta. -astus uksen *s.* slag-
ning, slag. -astaja an *s.* slagtare. -aste-
len lla *s.* slagta smält. -astutan ttaa
s. låta slagta.

Teuri ren, teurinen isen = teeri, tee-
rinen.

Teuro on = tiera.

Teutaroin ida *s.* röras wärdelöst, wara
i bestyr, wägnas.

Teuva an *s.* Östermark sofen.

Teuvon oa, teuvotan ttaa = teuon, teu-
otan.

Teva an *s.* elghane. -ana an l. -ane een,
s. elghona.

Tia an *s. myt.* stråffogel. -anen sen *dim.* liten fogel, mes (*parus*), talitainen l. pakkaist. talgott (*p. major*), mustat. swartmes (*p. ater*), tupsut. tofsmes (*p. cristatus*), lappit. (*p. lapponicus*), pensast. fårtnes (*p. palustris*), sinit. blåmes (*p. caruleus*), tiasen pibka l. ravi sin genomskinnlig fåba, tiasen kieli lårspande barnsligt språk med insliffadt ti.

Tiakka kan *s.* diafon.

Tidun se titu.

Tie en *s.* wåg, maantie landswåg, tie-ohi l. tievieri wågfant, tien haara wågskinnad, sivutie fjdowåg, biwåg, mennä tiehensä gå sin wåg, on tiella är på wåg, är i wågen, tien takainen i åndan på wågen belågen. -ehyt yen *dim.* liten wåg. -ietoin ttoman *s.* utan wåg, wåglös. -iettomuus yyden *s.* brist på wåg. -ieikko kon *s.* som är på wåg, wiftas wid wågar, *sp.* för warg. Teinen isen *s.* försebb med l. rif på wågar.

Tienaan nata l. -naelen lla *v.* tjena, arbete för betalning.

Tienoo oon *s.* nesb, omgifning, kirkon tienoilla i tratten af kyrkan, joulun tienoilla wid julstiben, ei laske tienoollensa lemmar ej tilltråde till sig. -oinen isen *s.* till tratten hörande.

Tiepsu un = tupsu.

Tiera an *s.* snöklimp under hästfoten (tilsa), steinmoßa, färgmoßa (*lichen saxatilis*), kiven tiera (*byssus jolithus*). -roitan ttää *v.* bilba snöklimp. -rotin ttimen *s.* boll, fula, klimp. -rotun ttua *v.* få snöklimp under foten.

Tieraan rata l. -raelen *adr.* -railen lla *v.* göra under legheten, ha lediga stunder, gå af och an, wara i bestyr utan att utträtta något.

Tierantelen nnella = tieraelen och teivastelen och terentelen.

Tiere een *s.* andra bränning på swed då den wid första brännningen obrända weden samlas och brännes, polttua tierettä. -elen lla *v.* bränna obrunna ställen och bränder på swed.

Tieron oa *v.* wältra.

Tieto don *s.* kunskap, kännedom, under-

rättelse, epätieto owisshet, tietokarha l. tietohalmainen wettgigig, tietokukkarotrollpung. -toinen isen *s.* funnig, wetande, epätietoinen owis, twiswelastig. -toisuus uuden *s.* funnighet, epätietoisuus owisshet. -dollinen isen *s.* som är föremål för wetande, möjlig för wetandet. -dollisuus uuden *s.* möjligghet för wetandet. -doka kkaan *s.* wettgigig, nyffen. -dotoin ttoman *s.* satsande kunskap l. underrättelse. -dantaa *v.* weta, ha kunskap, tieteni med min wettkap, tietääkseni så widt jag wet, till min kännedom, tietämättä utan att weta, owetande, tietävä wetande, kaikkietietävä allwetande, tiedetty *adr.* tietty fänd, olla tietyillä l. tietyissä wara på befanta ställen, wara så att man wet utaf det, tulla tietyihin komma inom kunskapskretsen. -tysti *adv.* såsom befant, weterligen. -tälä an *s.* wetare, spåman, tietäjä-amma spåfaring. -täväinen isen *s.* wetande. -täväisyys yyden *s.* wetenhet, kaikkietietäisyys allwetenhet. -tämätöin ttoman *s.* owetande, obefant. -tämättömyys yyden *s.* owetenhet, obefantkap. -de teen *s.* wetenkap, tiedemies l. tiedenieikka wetenkapöman. -teinen isen l. -teellinen isen *s.* wetenkaplig. -teellisyys yyden *s.* wetenkaplighet. -teellisesti *adv.* wetenkapligen. -telen dellä *v.* weta smått, weta något, kunskapa. -dustan aa l. -dustelen lla *s.* kunskapa, göra sig underrättad, utforska, höra efter, höra åt. -dustus uksen *s.* utforskning, eftersporing. -dustelia an *s.* kunskapare. -don toa l. -toilen lla = tiedustan. -doitsen ta *v.* spöselfätta sig med wetande, forska. -doitsia an *s.* forskare, filosof. -dyn tyä *v.* bli befant, komma till kunskap, uppbyggas, tulla tietyihin komma till kunskap. -tymätöin ttoman *s.* som ej kommer till kunskap, outgrundelig, katosi tietymättömiin förswann i obefanta öden.

Tietän ttää = teetän se teke.

Tieva an *s.* holme i ett farr, fogesulle. -aannun ntua *v.* bilba sådan holme, bli smutslig, dammig.

Tierrän rtää l. -rtelen rrellä *v.* gå-

ra i mjugg, smagla. -rrys yksen s. smagel.
 Tihisen sta o. hmdsa fatta. -inā an s. hmdning.
 Tihia an a. tāt, farg. -heys yden s. tātšet. -hiasti *adv.* tāt. -hennan ntāa l. -hitan ntāa o. göra tāt, förtāta. -hennys yksen l. -hitys yksen s. förs tātning. -honen heta l. -heyn yta l. -hennyn ntāa v. bli tāt, förtātas. -heikko kön s. tāt flog. -heytān ntāa l. -hennyān ntāa o. lāta förtāta.
 Tihkia an a. tāt, knapp, farg (tihia). -keys yden s. tātšet, fargšet. -kiasti *adv.* tāt. -kaan kata v. felas, brista. -kaisen sta o. hastigt göra tāt, tillstoppa, hindra. -kaannun ntāa o. bli wid litet lif, digna.
 Tihku hun s. dagg, sin fuffighet, flyvring, a. tāt, knapp, nöjd med litet (tihkia). -hun bkua v. genomflypra, flint genomtrānga, tārās. -butan ntāa l. -huttelen tella o. lāta flypra, tārās, grāta fatta, astua tihutteles stiger trippande. -hutus uksen s. flyppring, fatta grāt, snyftning.
 Tihkuri in = tuhkuri.
 Tihma an a. dugg, duggregn, tihmasilmā rinnande öga, surögd. -maska an s. surögghet. -mo on l. -mu un = tihma. -maan ata l. -muu ua l. -maun mnta o. dugga. -maus uksen s. duggning. -maelen *adv.* -mailen lla o. dugga smätt. -melen lla o. dugga smätt, wara surögd.
 Tihnetin ttia o. flynda, sfāssa.
 Tihnu un s. dugg. -utan ntāa v. dugga.
 Tihon s. ogerning, ondt. -olainen isen a. ondsfull, affhywārd, hin ondt.
 Tihoon ota v. frāta l. fuda, framflypra.
 Tihraan rata v. froga.
 Tihru un s. surögghet. -uun uta v. wara surögd. -utan ntāa o. dropra, dugga, plira.
 Tihtha hdan s. wāfjed.
 Tihtaan hdata = tāhtaan.
 Tihtia an = tihia.
 Tihu un = tihia, tihon och tihku. -uus uuden = tiheys.
 Tihun, tihutan, tihuttelen se tihku.
 Tihunti onia s. tiende.

Tihvaroisen ta o. tinbra.
 Tihverā an a. farp, uga. -asti *adv.* farp, noga.
 Tiikka kan s. bolstertwar, penispuereli.
 Tiikki kin s. wattngroy för lindrötsning.
 Tiiksi in = tiiski fopp, tiiksin luomat tinat i fopp gjutna tennisfater.
 Tiili len s. tegel, ruter i fortspel, tiiliarkku tegelform, tiiliherne tegelārt (varietet af wanliga arter). -inen isen a. rif på tegel, af tegel, s. dim. litet tegel. -lari in s. tegelslagare, stigbögel.
 Tiima an s. timme, tiimapatats solwifare. -anen sen *dim.* en timme. -aus uksen s. en timmes wäg. -ainen isen a. en timmes.
 Tiimakka kan a. stark, stadig, uthållande.
 Tiimelen lla v. brottas.
 Tiinalainen isen s. mellansball i rior.
 Tiine een a. dräktig, hafwande. -eys yden s. dräktighet, hafwandefkap.
 Tiinu un s. tina. -ullinen isen a. med tina försedd, en tina full.
 Tiippon pota o. wippa. -potan ntāa o. ha att wippa, gifwa efter l. böja sig.
 Tiira an s. tärna (*sterna*), raukutiira stråttärna (*s. caspia*), kalatiira flåttärna (*s. hirundo*), mustatiira svart tärna (*s. nigra*).
 Tiirikka kan s. byrt.
 Tiirro on l. -ru un = tiira.
 Tiisa an s. mal, oftast.
 Tiiska an s. höfång.
 Tiiski in a. njugg, s. fat, fopp, tiiskinsa nojalt på grund af sin njuggghet.
 Tiistai in s. tisdag. -ainen isen a. tisdag.
 Tiistakka kan s. stenqwätta (*saxicola oenanthe*).
 Tiisteri in s. hornstiftel (*carduus lanceolatus*).
 Tiis int. loford för hundar. -sti in l. -stinen sen s. waly, radfa. -stitan ntāa l. -stiittelen tella v. loffa walpar l. hundar. -stiys yksen s. loffning af hundar.
 Tiiteroihten ta v. trippa.
 Tiiti in l. -inen isen s. tätting, mes (*parus*).

Tiitterä an *a.* quid, behändig.

Tiivi in *a.* tät, fast, njugg, farg, *s.* wiya (*tringa*). -veys yden *s.* täthet, farghet. -visti *adv.* tätt, fargt. -vistan aa *v.* göra tät, förtäta. -vistys yksen *s.* förtätning. -vistelen tella *v.* smält förtäta, wara farg, inoga -venen veta l. -vistyn ya *v.* bli tät, förtäta, bli farg.

Tiivis iin = tiivi, tiwis.

Tika *s.* tikapuut siege. -kas kkaan *s. pl.* tikkaat siege.

Tikahdan htaa *v.* hastigt röra, knäta, muña. -kahduu htua *v.* fiska. -kaisen sta *v.* färit tilltala, muña.

Tikari in *a.* dolf

Tikela an *a.* träng, snäf.

Tikera an = tiku.

Tikia an, tikeys yden, tikiasti = tihiä, tiheys, tihiasti, tikia vatsa hårdt lif.

Tikisen stä *v.* pipa, fint droppa.

Tikistan aa l. -telen lla *v.* streta emot, moffäga. -iys yksen *s.* motfäretning, motfägning.

Tikka kan *s.* haffspett (*picus*), stafe, musta t. svart haffspett (*p. martius*), isotikka stor haffspett (*p. major*), pikut. liten haffspett (*p. minor*), kirjat. hvitryggig haffspett (*p. leucotus*), tikkatie stafab wäg. -kkanen sen *dim.* liten haffspett. -koitan ttaa *v.* stafa.

Tikkela an *a.* fyrig, bitter.

Tikku kan *s.* stä, strigel, talgmed. -unen sen *dim.* liten stä, strigel. -uinen isen *a.* full med stä, ht. strigel. -kutan ttaa *v.* förse med stä, stä, strigla. -kutus ukxen *s.* beläggning med stä, strigling.

Tikkuri in *s.* tiotal, bäcker (kalkstun), nllwant.

Tikkara an = tihiä.

Tiku un *s.* os. -uinen isen *a.* ofande, öf. -uun uta *v.* ofa. -utan ttaa *v.* stä i ögonen såsom os l. röt, laga os. -plus ukxen *s.* stä i ögonen till följe af röt (tikku).

Tikunaariainen *s.* tretaggig spigg (*gasterosteus aculeatus*).

Tikute teen *s.* band, hårfastning med band, tikutemato binnifemaff. -tan ttaa

l. -ttelen tella *v.* fästa ihop hår med band (tikku, tiku).

Tila an *s.* rum, utrymme, plats, lägenhet, belägenhet, läge, ställning, tillstånd, före, napp, lädermunstade till horn hwarmed haru matas, biborn, ei ole tilaa utrymme finnes ej, laske tilallensa fätt på sitt ställe, oma tila egen lägenhet, hyvassa tilassa i godt stånd, ei lapsi ota tilaa haruet tar ej horn, tilarute menføre. -anen sen *dim.* litet rum, liten lägenhet. -ainen isen *a.* ht. rum, lägenhet, före. -aisuus uuden *s.* tillfälle, läglighet, tillstånd. -ava an *s.* rymlig. -avuus uuden *s.* rymlighet. -avasti *adv.* rymligt. -allinen isen *s.* lägenhetsinnehafware, possessonat, *a.* bofast. -allisuus uuden *s.* bofasthet. -atoin ttoman *a.* utan lägenhet, iät bofast. -attomuus uuden *s.* brist på lägenhet. -asto on *s.* statistik. -lus ukxen l. -lustus ukxen *s.* lägenhet if. mindre. -lustan aa l. -lustelen lla *v.* förse med lägenhet. -loitan ttaa l. -loitelen tella *v.* placera, ställa, mata, gifwa rum. -luri in *s.* ofadig äbo, flyttande ofta.

Tilaan lata *v.* beställa, prenumerera. -laus ukxen *s.* beställning. -aaja an *s.* beställare. -laelen lla *v.* beställa smärningom.

Tilahdan htaa = tilkahdan se tilka. Tilhi in *s.* fiden swans (*hombocilla garula*).

Tili in *s.* redogörelse, räfskap, beffed, tilin teko redowisning, tehdä tilin göra redo, göra räfskap, tilin alainen redowisningsförlig.

Tiljahewonen häft på foder (ruokohewonen).

Tilka lan *s.* lapp, flif, fil. -anen sen *dim.* liten lapp. -ainen isen *a.* lappig. -koitan ttaa *v.* lappa. -koittelen tella *v.* lappa smält. -koitus ukxen *s.* lappning. Tilka kan *s.* droppe, squätt. -anen sen *dim.* liten droppe, liten squätt. -ainen isen *a.* droppig, squättig. -kkaan kuta *v.* squätta. -kkaus ukxen *s.* squättning. -kahdan htaa *v.* hålla en squätt. -kahdus ukxen *s.* hastig squättning. Tilkin kkia *s.* stoppa, drifwa. -kin kki-

men s. briffjern, stoppningsfil. -hitsen
ta l. -kitan ttää v. drifwa, tillstoppa,
ditta, falsatra.

Tilkon kkoa v. låta dropa (tilkka).

Tillku kan s. lapp, sqwätt (tilka, tilk-
ka). -unen sen s. liten lapp, liten
sqwätt. -kun kkoa v. gå i bitar, dropa.
-kkumus uksen s. droppning, lappigt
ting. -kkuun kuta l. -kuitsen ta v.
lappa. -kkuilen lla v. klippa i lappar.
-kutan ttää v. hoppficka, låta dropa,
dropa, dela i lappar l. små bitar. -ku-
tus uksen s. hoppfickning, droppning,
droppning. -kuttelen tella v. ficka
småningom, dropa smått, dela, trippa.

Tillastan aa v. hotfullt fordra.

Tilleroinen isen l. -roinen isen a. rund,
trillande.

Tillukas kkaen = tillus.

Tillukka kan s. liten bågare, halffstrum-
pa, nådblad. -ainen isen a. liten
bågare, a. rund och fort, snabbig.

Tillus uksen s. halffstrumpa, socka.

Tilsa an s. snöklimp under hästfoten,
tillsakirves hammare för att bortföra is-
klimp. -sainen isen a. som har sådan
isclimp. -soitun ttää v. så sådan is-
climp.

Timiero on s. tobaksolja, bittert ämne.

Timon oa v. utlåta fig.

Timppi pin s. härbindel.

Timu un = sima.

Tina an s. tenn, tinapaa tennhusvud, hus-
vud med tennprydnader, tinarinta tenn-
bröst, bröst med tennfrånne, tennfår-
gadt bröst, bröst med klingande röst,
tinaseppa tennglutare, tinasavi hård
blålera, tinasilma sp. för starr i ögat.
-ainen isen v. af tenn, tennrif. -aan
ata v. förtennig. -aus uksen s. förtens-
ning. -aaja an s. förtennare. -ailen lla
v. småningom förtenna. -autan ttää v.
låta förtenna. -atoia ttoman a. uran
tenn. -attomuus uuden s. tennbrist.

Tinka ngan s. beting, prut. -kaan gata
v. betinga, pruta, ditta, fika bräder
tätt till hvarandra. -aalen adr. -ai-
len lla v. betinga fortfarande, pruta
smått. -aus uksen s. betingning, prut-
ning. -ki gin s. beting, a. snabb, nidff.

-ngin kia l. -ngon nkoa v. pruta.

-kia an s. prutare, gnibare i handel.

-ngitan ttää v. låta pruta. -ngitte-

len tella v. pruta, låta smått pruta.

Tinkki kin l. -inen isen s. mes (parus).

Tionerrän riää v. trampa marken hård
på ett ställe (tannertaa).

Tinnervyö = tinavyö.

Tinnitän ttää l. -ttelen tella v. ljuda

gällt ff. en flocka, bjellra.

Tiutti tin s. klumpf, snaps. -ttaelen lla v.
smutta.

Tioitan ttää l. -ttelen tella v. gråla på

någon, gnata, marra. -tus uksen s. gnat,

fortfarande tråta. -ttaja an s. gnatare.

Tipakoitsen ta = tippaan.

Tipla an s. prick, punkt, fläck. -likas l.

-lokas kkaan a. prickig, fläckig, fläc-

fig. -lotan ttää l. -lutan ttää l. -lot-

telen l. -luttelen tella v. göra pris-

fig, pricka, göra spräckig.

Tipo on l. -onen sen s. styfwer, hwit-

ten, alldeles (tippo).

Tippa pan l. -ppu pun s. droppe, tip-

pukivi droppsten, slakstitt, tippastani

stranguri, slämma, jalkitippu esterlank,

tippujuoksu trippande lopp. -tippaan

pata v. dropa, trippa. -pun ppua v.

dropa, flyta droppvis. -pahdan ttää

v. dropa hastigt. -pahdus adr. -paus

uksen s. hastig droppning, en hastigt

fallen droppe. -pahtelen hdella v. drop-

pa hastigt fortfarande, då och då. -pu-

tan ttää v. dropa, ha att dropa, drys-

pa. -putus uksen s. droppning, dropps-

ning. -puittelen tella v. dropa forts-

farande. -pautan ttää v. låta hastigt

dropa. -pauttelen tella v. låta fortfa-

rande dropa hastigt, falla en och an-

nan liten droppe.

Tippo l. tipponen uti ff. meni tippo-

tiehensä l. tipposen tiehensä gif sina

färde, pani tipposen tyhjäksi gjorde

alldeles slut, tömde alldeles.

Tipsuttelen v. trippa.

Tirajan jaa v. tråta fortfarande (tora).

Tirhakka kan a. pigg, skarp. -kasti adr.

skarp. -koin ida l. -koitsen ta v. wa-

ra pigg, se till noga.

Tirhiä an a. arg, grålig, mumwig (huud,

färing).

Tiri in *s.* = tirilauta bråde på nöttflen.
Tirikka kan = tirhia.

Tirisen stå *v.* flppra, forsa flnt. -inā an
s. flnt forl. -rahdan htaa *v.* flppra ut
hastigt, ge hastigt ett flnt forl. -ristan
aa *v.* åstafomma flnt forl. låta flppra.
Tiritan ttaa *v.* tillfluta ögat till hälften,
plira.

Tirkatti tin *s.* hufwa, flöja.

Tirkia an *s.* klar, plirande, pigg, flnt.
-keys yden *s.* pigghet. -kiasti *adv.* piggt,
flint. -kistan aa *v.* glutta, titta, lura,
plira, se noga. -kistys yksen *s.* plir-
ning, flöning. -kistelen lla *v.* titta,
fifa. -kahdan htaa *v.* titta npp hastigt.
-kahdus uksen *s.* hastigt uppsende. -kis-
tylän ttaa *v.* låta lura.

Tirkka kan (= tiirikka) *s.* byrf, kala-
tirkka strandstata (*hemotopus ostrale-
gus*). -kkaan kata *v.* uppbyrfa. -kkaus
uksen *s.* uppbyrfning.

Tirkkenen ketä *v.* upphöra, försvinna.

Tirkku kun = tirkka.

Tirmaan ata *v.* brida starkt och fortsa-
rande.

Tirpaan rvata *v.* wänta, bida.

Tirpatti tin *s.* tobaksolja l. amat myc-
ket bäst ämne.

Tirskun ua *v.* snypa, gnifla, qwittra.
-ke een l. -kona an *s.* gniflan, snyps-
ning. -kahdan htaa *v.* stritta, gnifla
hastigt. -kahdus *adv.* -kaus uksen *s.*
hastig gniflan. -kutan ttaa *v.* ha att
snypa l. gnifla, puhui tirskutti tala-
de gniflande. -kutus uksen *s.* gnifs-
lans framfallande, gniflan. -kuttelen
tella *v.* småningom framfalla prufs-
ning, gnifla då och då.

Tirsa un = nirsu.

Tirso on *s.* för långt utstående ända, lång
näsa.

Tirutan ttaa, tiruttelen tella, tirutin tti-
men = ritatan, rituttelen, ritakainen.

Tisma an = tihma och täsmä, tismai-
nen, tismelen = tihmainen, tihmai-
len.

Tisnu un = tihma.

Tissi in *s.* spene. -inen isen *dim.* liten
spene.

Tissu un *s.* luden flö, mjuk hasa. -utan
ttaa l. -uttelen tella *v.* gå med ludna

flor, gå lätt och mjukt. -utus uksen *s.*
gång med mjuka flöplagg, hasning.

Titi din *s.* pip, *ep.* för liten fogel, talg-
mes (*parus major*). -isen stå *v.* pipa.
-inā an *s.* pipning. -itan ttaa l. -itto-
len tella *v.* låta pipa, ha att pipa.
-itys yksen *s.* pipnings framfallande
(tiiti).

Tittia an, tiikin ia = tihia, tihitan.

Tiiti tin = tiiti.

Tidun tua *v.* frifua, qwidna till.

Tiu un *s.* tjog.

Tiuha an = tihia.

Tiuhia an *s.* förs i wäfwen, tiuhapauikko
pinne hwarpå garnet, som inwäfves,
är uppnystadt, *pl.* tiuhat l. tiuhlietat
perfor som omgifwa tiuhia, ohran
tiuhat foragnat.

Tiuhiti in *s.* en utan flåde ledig löpande
häft, spannhäft. -ia an *s.* ledig lö-
pande (häft).

Tiukka kan *s.* tät, sparsam, nsugg, spänh,
tjof gåstgifsveri. -kkenen keta *v.*
tätna.

Tiukkanen sen *s.* timmerman (insekt).

Tiukku kun *s.* droppe, falas. -kun ktaa
v. droppa, dryppa, roa sig. -kutan ttaa
l. -kuttelen tella *v.* droppa, hälla
droppwis. -kutus uksen *s.* droppning.
-kahdan htaa *v.* droppa hastigt.

Tiuku iu'un l. -iu'un *s.* pipning, ping-
ling, bjällra. -unen sen *dim.* småpip-
ning, tätting. -iu'un iukua *v.* pipa,
pingla. -iu'utan ttaa *v.* pingla.

Tiunti nnin *s.* tionde (tuhunti).

Tiuris iin = tyiris.

Tiuru un *s.* löja.

Tiurun ua *v.* flppra, stritta.

Tiusahus uksen *s.* sqwätt.

Tiuskaan kata l. -kin ia l. -kun ua *v.*
snäsa, ryta, tala snästigt, wrefigt. -ka
un l. -kumus uksen *s.* snäsning, wref-
igt tilltal, bann. -kusa an l. -kina
an = tiusku. -kailen lla *v.* snäsa då och
då. -kassen sta *v.* snäsa till en gång, ryta
till wrefigt. -kahdan htaa *v.* hästigt
snäsa. -kaus uksen *s.* hastig snäsning.
-kon oa *v.* snäsa groft, snäsa ofta.

Tiuvastan ta *v.* tala wrefigt.

Tiuvun tiukua, tiuvutan ttaa = tiu'an,
tiu'utan se tiuku.

Toaan sta v. anfatta med ord.
Tjvokka kan = tihla.
Tivi in l. -ia an l. -is iin a. tät, fast, kompakt, farg, noga. -veys yden a. tätthet. -visti l. -viisti l. -vasti *adv.* tät, fast, fargt. -vistyn ya a. tätna, bli fast, kompakt, bli sparsam. -vistelen lla a. wara' sparsam, wara noga (tiivi).
Tivotan ttaa = tiotan.
Tyris iin = tyris.
Toeri in s. fart, påfening.
Tod . . . se tosi.
Tõe se toke.
Toennan ataa v. urfslla, fatta, få reda.
Tobin ia = tohvan.
Tohisen, tohina, tohistan se tohu.
Tohitan ttaa v. rätta.
Tohko on a. plumpyt byggd, tung och svår (slåtr).
Tohko on s. dumhufvud, laivan tohko bafsam: -omainen isen a. något dum.
Tolan ttaa v. stölas.
Tohlo on v. fäne (tolho).
Tohluks uksen a. bröl. -ustan aa l. -ustek- lla v. bröla.
Tohmia an a. modbrig. -mero on s. modder, råblöshet, dumhet. -meroinen isen a. något modbrig, tafatt, förwändande.
Tohmeron rtaa v. gå i modder, arbeta tafatt, fuffa. -melo on = tohmero.
Tohotan ttaa = tohitan.
Tohvin ia v. stöfa, tätta ihop.
Tohtaja an l. -tava an s. Rorlom (*co-lymbus arcticus*).
Tohtia hta v. töras, wäga. -htelias an s. wägsam. -htekaisuus uuden s. wägsamhet.
Tohu un v. bän, buller, bost. -tu ua l. -uun uta v. bosta. -utan ttaa v. försärfä bostning. -uinen isen a. susans, bänning, bostfull. -hisen sta v. fuffa, wäslas. -hina an s. fuffning, strål.
Tohisten aa v. stöfströmma fuffning l. strål.
Tohvaan wata v. göra ngt blindtvis, rycsa; st. stbba m. m. tohvaa tuonelaan stbba i affensiden. -vaisen sta v. harsigt och blindtvis göra ngt, tohvalsee tukkaan fatta i lungen.
Tohvikke kan = tohko.
Toi = to.

Tölkäläntä boddist.
Toikkaan kata l. -kkaelen lla v. stöta på maff.
Toikkaroin ida l. -roitsen ta a. ragla, stapla, göra på maff, fuffa.
Toikki kin s. granngård.
Toikkonen sen; yksitoikkonen ensöring.
Toinni men s. trädarna i en fyrstafstad wäfnad, wäp, upprättning, omtanke, bestrfamsket, werksällighet, toimikangas fyrstafstad tyg, kangas on toimella wäfsen är upprämd, ei ole tointa har ej omtanke, bestrfamsket, aa toimeen får i stånd, tulee täyteen toimien som mer till full werksällighet, toimimies kommissionär, toimikunta werksällande myndighet, bestrfelse, direktion. -minen isen a. gjord af fyrstafsta tyg. -mikas kkaan a. fyrstafstad, bestrfam, s. fyrstafstad tyg. -mikkainen isen a. fyrstafstad. -meva an s. omtänksam, bestrfam. -mellinen isen l. -melias an l. -mias an a. bestrfam, beställsam, werksam, omtänksam. -mellisuus uuden l. -meliasuus uuden s. bestrfamsket, omtänksamhet, werksamhet, drift. -mellisesti l. -meliasesti *adv.* omtänksam, driftigt. -metoin ttoman a. obestrfam, omtänksam, owerksam, sorglös. -mettomuus uuden s. owerksamhet. -mettomasti *adv.* omtänksam, owerksam. -mieen meta v. reda fig. -meupun ntua v. komma till befinning. -mitan ttaa l. -mittelen tella v. uträtta, werksälla, besörja, stäffa, bestrfa. -mitus uksen s. förrättning, werksällighet, göromål, bestrfelse, redaktion. -myltsaja an s. förrättare, werksällare, redaktör. -mistan aa = toimitan. -miskelen lla v. wära bestrfam, lylla.
Toinen isen a. den andre, en annan, toiseksi för det andra, kaksitoista (kynimentä) tolf, kolmetoista trettan, kahdestoista den tolfte, kolmastoista den trettande, toisin annorlunda, toisinaan underfundom, joka toinen hyvärinään, toisena (*adv.* toisno, toista, tois) nuonna året näst för det sista, toispäivänä i förra, sanoivat toinen toisellaan sade at hyväräydrä. *Kapp.* toisempi mer annorlunda, toisemmin

ennorlundare. -isanne *adv.* dt annat håll. -isa *aan* l. -isia *aan* *s.* annat ställe, toisapain dt annat håll, meni toisaalle l. toisalle gick dt annat håll, tuli toisaalta l. toisalta kom annorstädes ifrån. -isesti *adv.* för andra gången. -iste l. -isti l. -isten *adv.* en annan gång. -istan *aa* *s.* göra om, göra andra gången, toistaa peltoa plöja andra gången, toistamiseen för andra gången, ånyo. -istainen *isen* *s.* till annan tid hörande, jättas toistaiseksi lemna till en annan gång. -isin *ia* *s.* upprepa, göra om, berätta annorlunda. -isin *imen* l. -isinto *noon* *s.* variant. -isekkali *adv.* -iskali *adv.* genom en annan, enligt en annan.

Toinnun *ntua* *s.* repa sig, hemta sig, komma sig före, qwicna till, bli redig. -ntumus *uksen* *s.* tillfriskning, tillqwicning. -naus *uksen* *s.* wederqwicningstillstånd ifrån dwala. -utan *ttaa* l. -uttelen *tella* *s.* ha att rera sig, beförtra uppkomst ifrån lägerwall.

Toiun *ipua* *s.* tillfriskna, qwicna till, hemta sig. -ipumus *uksen* *s.* tillfriskning. -ivutan *ttaa* l. -ivuttelen *tella* *s.* uppfiska, wederqwicna. -ivutus *uksen* *s.* wederqwicelse, förfriskning.

Toidun *itua* = toinnun.

Toitan *ttaa* *s.* trifwas, sinna sig, fatta, ropa.

Toitotan *ttaa* *s.* bläsa på lur (åstadskomma ljudet toitoto). -itotus *uksen* *s.* blåsning på lur. -itahutan *ttaa* *s.* stöta i lur. -itattelen *tella* *s.* stöta i lur då och då, fortfarande.

Toivennun *ntus* = toivun.

Toivikki *kin* *s.* brudhjelpsamling, kayda toivikilla gå på insamling till brudhjelp.

Toivo *on* *s.* hopp, önskan, epätoivo förtsiffla. -vio *on* l. -ve *een* *s.* förhoppning. -voinen *isen* *s.* som hoppas, hoppfull, epätoivoinen förtwiflad. -votoin *ttoman* *s.* hopplös. -vottomuus *uuden* *s.* hopplöshet. -vottomasti *adv.* hopplöst. -von *oa* *s.* hoppas, önska. -voja *an* *s.* den som hoppas, önskar. -vojainen *isen* *dim. pl.* toivojaiset betätning för önskan, önskelön. -vorna *an*

s. något önskad, önskan. -votan *ttaa* *s.* ha att hoppas, tillönska. -votus *uksen* *s.* tillönskan, onnen toivotus gratulation. -vottaja *an* *s.* önskar, onnen toivottaja gratulant. -vottelen *tella* *s.* tillönska fortfarande.

Toivun, toivutan, toirutus *se* toipu.

Tojotan *ttaa* *s.* ställa upp, uppfatta.

Tokaan l. tokejan *kata* *s.* göra på måfå, tåta till, rapa till. -kassen *sta* *s.* göra hastigt och blindtvis. -kautaa *ttaa* *s.* hastigt och blindtvis göra någont, slå igenom ff. wårfnön. -kahdan *htaa* l. -kadin *tia* *s.* wåråna, förmärka, gå. -katan *ttaa* *s.* förmärka, erinra sig.

Tokari *in* *s.* mygga.

Toe okeen *s.* damm, stängsel i watten för fästbragder. -okeinen *isen* *s.* med damm l. stängsel försedd. -oetoin *ttoman* *s.* utan damm.

Tokero *on* *s.* ett slags mjölblandning (pehmero).

Toki *prt.* säkert, wist, dock, tokipuheinen raft fram talande, fritalig, tokieto fräckt tagande, dumbristig, framfusig, rofferi. -inen *isen* l. -inainen *isen* *s.* raktfram, djert, fräckt.

Tokka *kan* *s.* bylte, snirpe, fardus. Rod, porotokka renfod, terveen tokka fristare. -anen *sen* *dim.* litet bylte, liten aff.

Tokkaan *kata* *s.* stida, stinga, pida. -kkari *in* *s.* pidare, brödpigg. -khe-roitsen *ta* *s.* pida, hacla. -kkaroitan *ttaa* *s.* låta pida. -kin *kkia* *s.* pigga, pida, uagga. -kitan *ttaa* *s.* låta hacla l. pida.

Tokkimus *uksen* *s.* brushane (machetes pugnaz).

Tokko *prt.* monne, monne wäl, monne dock. -oinen *isen*; yksitokkoinen = yksitoikkonen.

Tokutan *ttaa* *s.* drifwa på, påskynda.

Tola *an* *s.* spår efter släde l. stida i snön, gångstg, olla tolalla wara på spår, begripa. -aan *ata* *s.* göra spår i snön. -ahdan *htaa* *s.* hastigt komma i spår, rinna i hågen.

Tolaan l. tolejan *lata* *s.* smutsa, befudla. -laun *uta* *s.* bli smutsad (tola).

Tolho on *s.* stor näsa, trut, fåne. -*os* uksen *s.* bredfästad människa (tohlo).
Toli in *s.* plats, vägnar, on miehen tolissa är i mans ställe, i en mans göromål, minun toliui å mina vägnar, tulla miestoliin fomma i beräkning med män.

Tolikka kan *s.* fort och snabbigt ting.
Toljaan jata, -jaun uta = tolaan, tolaun.

Toljake kkeen l. -jus uksen *s.* sensärbig, fömlig människa. -jotan ttaa l. -jottelen tella l. -justan aa l. -justelan lla *s.* göra något fömligt, sensärbigt, bröla. -jotus uksen *s.* bröligt beteende.

Tolkki kin *s.* aff, suolatolkki saltfar.

Tolkku kan *s.* begrepp, reda. -kullinen isen *a.* begriplig. -kullisuus uuden *s.* begriplighet. -kullisesti *adv.* begripligt. -kutoin ttoman *a.* obegriplig. -kuttomus uuden *s.* obegriplighet. -kuttomasti *adv.* obegripligt. -kuin ida l. -kuitsen ta l. -kkuon kuta *s.* försik, mena, utreda med ord, prata.

Tolkuttelen tella *s.* gå värdeslöst.

Tolla an *s.* hydda.

Tollakka kan *s.* fåne, dummerjous. -koitsen ta *s.* bete sig dumt, stå och gäpa.

Tollero on *s.* rundt bylte, dumhufvud.

Tollikka kan = tollakka.

Tollisko on, -istelen lla = tollakka, tollakoitsen.

Tollo on *s.* rundt bylte, dumhufvud, lymmel, bräckrut, tuohitollo näfvernsle till näfslöte, on tollossa är höpbyltad, makas tollollansa ligger vråsfande, på rygg.

Tollukka kan l. -kas kkaan *s.* soffa af trasor l. finu (talus). -ustan aa l. -ustelen lla *s.* gå på soffor, hafa, trasfa.

Tolma an *s.* soft, dam. -ainen isen *a.* dammig. -aan ata *s.* damma, röra upp dam.

Tolokka kan *s.* winterfar.

Tolppo on *s.* blåshorn.

Tolva an *s.* rentraf, tolsfälling. -aan ata *s.* trasfa.

Tolvana an, -noitsen ta = tollakka, tollakoitsen.

Tolvelo on = tolvana.

Tomejan l. tomean mata l. -misen sta *s.* dåna, ljuba doft. -mina an *s.* dån. -mahdan htaa *s.* hastigt dån till. -mahdus *adv.* -maus uksen *s.* hastigt dån. -mahtelen hdella *s.* dunka till då och då. -mautan ttaa *s.* åstadsfomma hastigt dån, stå till dånande. -mauttelen tella *s.* åstadsfomma då och då ett hastigt dån. -mistan aa *s.* åstadsfomma fortfarande dån. -mikoitsen ta *s.* åstadsfomma fortsatt dån, danna, gråla på någon högljudd.

Tomera an *a.* hastigt talaude, bannande, dumhufvud.

Tomerran rtua *s.* utmattas, bigna ned.

Tomia an *a.* ostar, dunfel.

Tommoine isen = tuommoine se tuo.

Tomppeli im *a.* pundhufvud, tölp. -listi *adv.* dumt, tölpigt.

Tomperoitse ta = toikkaroitsen.

Tomas an *s.* unfenhet. -aan ata *s.* lufta unfet, gå plump. -aannun ntua *s.* unfna.

Tomu un *s.* dam, tomuperhoinen mal (tinea). -uinen isen *a.* dammig. -uisuus uuden *s.* dammighet. -uisesti *adv.* dammigt. -utoin ttoman *a.* damfri. -uttomus uuden *s.* damfrihet, dambrikt. -un ua l. -uun uta *s.* damma, flyga dam. -utan ttaa *s.* damma upp l. bort. -uttelen tella *s.* damma smådingom, ajaa tomuttelee åter dammande. -utus uksen *s.* damning. -uttaja an *s.* dammare. -utun ttua l. -uunnun ntua *s.* neddammas, bli dammig.

Tongin nkia *s.* böfa, gifwa stador, pisa. -nkaisen sta *s.* böfa hastigt, ståa upp förbeh. -ngaistan aa *s.* böfa, plöja.

Tonko ngon *s.* forell, förs som drar till sig.

Tonne = tuonne se tuo.

Tontti tin *s.* tomt, tolst. -ttu tun *s.* tomt, tontun parta tallst (sedum telephium).

Topakka kan *s.* sjelfständig, icke eftergifvande.

Topi in *s.* sjukdomsanfall, paroxysm.

Topostan aa *s.* åta glupst.

Toppa an *s.* hösta.
 Toppinen isen *s.* liten abbore.
 Toppainen isen *s.* socka af tåg.
 Toppu pun *s.* fruka, potta.
 Topsis ia *s.* trampa.
 Tora an *s.* tråta, fiff, bannor, strapa, te-
 kes toran framfallar tråta, saa toria
 får bannor, torahammas hörntaub,
 ägontaub, huggtaub, bete, töräryvä mjöls-
 dryga. -ainen isen l. -asa an l. -akas
 kkaan *a.* grålig, tråtosam. -aisuus uu-
 den *s.* gråtlighet. -aisesti *adv.* gråligt.
 -aloin tioman *a.* icke grålig, utan grål.
 -attomasti *adv.* utan grål. -re een *s.*
pl. toreet bannor. -raan l. -rajan ata
s. fiffwa, flås, bannas, qwida, sorla.
 -railen lla l. -relen lla *s.* bannas.
 -relias aan *a.* grålig. -rastelen lla *s.*
 wara grålig. -run ua *s.* gråla, fiff-
 was, tråta, bannas, tillråttawisa -rus-
 kelen lla l. -reskelen lla *s.* gråla
 smått, bannas fortfarande, gnata på.
 -rahdan htaa *s.* hastigt gråla, snåsa
 till. -rutan ttaa *s.* låta banna, gifwa
 muntlig strapa (tores).
 Torakka kan *s.* torasan.
 Toratsu un *a.* istådig.
 Tores een *s.* flummer, hengen toreet
 sjåldåg (tora).
 Toreuden utua *s.* komma i grål (tora).
 Torho on *s.* dumhufwud.
 Tori in *s.* torg, waltulebning, qwarutratt.
 -ikainen isen *s.* lif qwarutratt, *ep.* för
 björntryne. -itan ttaa *s.* leda watten.
 Torjun ua *s.* afwärja, afwånda, sösa bort,
 fördrifwa. -unto nnon *s.* bortföörning.
 -uja an *s.* afwåndare, bortföfare. -uske-
 len lla *s.* fortfarande och smått afwärja.
 Torkka kan *s.* nickning af flummer, blund,
 fyrfowåfare. -ari in *s.* fyrfowåfare.
 -kanto nnon *s.* flummer, nickning. -kah-
 dan htaa *s.* nicka till af flummer, swig-
 ta, wackla, swafwa. -kailen lla *s.* nic-
 ka hit och dit i flummer. -katan ttaa
s. ha att nicka, låta nicka. -kahtelen
 hdella l. -kattelen tella *s.* nicka till
 då och då i flummer, wackla fortfa-
 rande, swigla. -kahutan ttaa *s.* ha att
 hastigt nicka, wackla, astui torkahutti
 steg med en nickning, steg nickwis. -kku
 kun *s.* blund, flummer, ilta virkku aa-

mu torkku talon hävittää afstomwala
 morgonförm förstår gården. -kus uksen
s. flumrande tillstånd. -kun kkaa *s.*
 blunda, flumra nickande. -kkuja an *s.*
 blundare. -kunta naan *s.* blundning.
 -kutan ttaa l. -kuttelen tella *s.* ha att
 nicka och blunda, tynga, gå wacklande,
 swånga. -kutus uksen *s.* instumring,
 sömnattighet, sömntyngh. -kon kkoa
s. pefa fram, råcka ut, slanta. -kotan
 ttaa l. -kottelen tella *s.* pefa, wisa med
 utsträckt hand l. redskap. -kotin ttiemen
s. pefstida. -kutus uksen *s.* pefning,
 fingerwising. -kko kon *s.* slantfrof,
 triangelfrof.
 Torkuvoitsen ta *s.* söla, låtfa göra nå-
 got, sjeffa.
 Torni in *s.* torn, torniniekka med torn
 försebb. -nu un *s.* upptornadt mola,
 ästmola uppstaplade på hwarandra.
 -nuun uta *s.* upptornas, uppstaplas
 (mola, röt).
 Tornio on *s.* Torned.
 Toro on *s.* qwarutratt, dumhufwud.
 Torokkasilma = torkkasilma blundöga,
 blundare.
 Torppa pan l. -ppi piu *s.* torp. -anen
 sen *dim.* litet torp. -ari in *s.* torpare.
 -ainen isen *s.* rif på torp.
 Torraillen lla *s.* bete sig fårst, gå och
 stösa.
 Torrakko kon *s.* stolpe på färror för att
 sammanhålla laster.
 Torro on *s.* utstående ställning (i dålig
 mening), torropas stryktamt npphöjdt
 hufwud, on torrollansa är illa utstå-
 ende, är med näsan i wåbret. -omai-
 nen isen *a.* något utstående, något
 stryktam. -otan ttaa l. -ottelen tella
s. wara utstående, låta utstå, torrottaa
 jalkojansa utsträcker sina ben oföfcligt.
 Torrus uksen *s.* sömnyrsla, domnadt
 tillstånd.
 Torskahdan htaa *s.* sjunka hastigt t. et.
 i smuts.
 Torstai in = tuorstai.
 Torto rron = tortto.
 Tortti tin *s.* spinurof.
 Tortto ton *s.* trådratt, aflångt trådfärl.
 Turan, toruskelen, torutan se tora.
 Torvi ven *s.* rör, lur, basun, trumpet,

op. för squaleraktigt, pratsam menni-
ga, kurkkutorvi luftstrupe. -vinen isen
dim. liften lur, litet rör, a. ht. rör, lur.
-veen veta o. blåsa i lur, stynda?
-vetan ttaa o. blåsa i lur, basun m. m.
Tosi oden a. sann, verklig, s. fanning, all-
mar, puhuu totta talar fanning, näy-
tän todeksi bewisar wara sannt, tot-
ta, tosin i fanning, tehdä totta göra
skäl för sig, todenteko allwar, toden-
teolla på allwar, toden totta sann-
färdeligen, olla tosisansa wara helt
allwarfam, todesta l. todestaan l. to-
den perästä på fullt allwar, toden-
peräinen fanningeellig, todenmukai-
nen, todenlainen sannolik, todenmu-
kaisuus, todenlaisuus sannolikhet, to-
denlaisesti sannolikt, tosiansa i fan-
ning. -odesi *adv.* sannertligen. -otuus
uuden s. fanning. -otinen isen a. sann-
färdig, allwarfam = yksitotinen, to-
tinen tosi verklig fanning. -otisuus
uuden s. sannfärdighet, allwarfamhet.
-otisesti *adv.* sannertligen, allwarfamt.
-otinainen isen a. sann, sannfärdig,
trowärdig. -otinaisuus uuden s. tro-
wärdighet. -odellinen isen a. wiß,
werklig. -odistan aa l. -odistelen lla
r. bekräfta fanningen, betyga, intyga,
wittna. -odistaja an s. wittne. -odis-
tus uksen s. wittnesmål, intyg. -odis-
tin imen s. bewisningsmedel. -oteu-
dan ntua l. -oteennun ntua o. bekräf-
ta sig, befinnas. -oteutan ttaa o. be-
kräfta, befinna, leda i bewis.
Toskaan kata o. äta glupst.
Tosmempi *komp.* bättre.
Tosso on s. fäne.
Toten *prt.* för full.
Totero on a. enfalbig (tosi).
Totku un l. -unen sen s. siffaffall, af-
sträde wid siffrensning, siffrás. -uinen
isen a. full af siffaffall.
Tottelen tella o. bry sig em, befhymra
sig om, hörsamma, lyda, tauti ei tot-
tele rohjoja sijnfdomen ger ej wisa för
läfemedel. -levainen isen a. lybattig,
lydig. -lervaisuus uuden s. lybattighet.
-lervaisesti *adv.* lybattigt, lydigt. -le-
matoin ttoman a. olybattig, olydig.
-lemattomuus uuden s. olydnad. -le-

mattomasti *adv.* olydigt. -lemus uk-
sen s. lydnad.
Totti tin = kuontalo.
Totto ton s. spisel, eldskad. -ttonen sen
dim. liften spis. -ttonen isen a. ht. spis-
fel. -tollinen isen a. med spisel för-
sedd, i spiseln wistande, spisen full.
Totun ttua o. wänja sig, bli wan. -ttu-
mus uksen s. wanblifuing, wana. -ttu-
vainen isen a. som wänjer sig, lärat-
tig i öfningar. -ttuwaituus uuden s.
läraktighet, lätthet att wänjas. -tu-
matoin ttoman a. som ej wänjes, wan.
-ttumattomuus uuden s. brist på wa-
na, owana. -tutan ttaa o. wänja, gö-
ra wan, öfwa. -tutus uksen s. wänj-
ning. -tuttaja an o. wänjare. -tuttelen
tella o. wänja småningom. -tuskelen
lla o. wänjas småningom.
Touhaan hata o. stöja. -hip ia o. stö-
ja. stöfa. -hina an l. -hu un s. stöj,
stöt. -hotan ttaa l. -hottelen tella o.
upprösta stöj, göra larm, stamsa.
Toukaan u'ta, toukaisen u'aista =
toukkaan, toukkaisen.
Toukka kan s. larf, i
samnabbb (*Cerodium*)
kat tänger. -anen s.
-ainen isen a. full
Toukkaan kata o. gi
stöta, slå, stänga. -
stöta m. m. -aisen
sticfa. -kin kkia o.
m. m. -kkina an s.
stängande.
Toukki kin s. klump.
Touko u'on l. uvon s. sädd, säde, is.
wärsäde, tekee toukoa sär, touon teko
wärsädd, toukomaä wärsädeplan, tal-
vitouko höstfädd, leikkaä toukoa stö-
dar is. wärsäde, toukokuu maj mä-
nad, toukoleipä större bröd af först-
lingsfädd att ätas i maj, toukometti-
nen stögedufwa (*Columba aenas*), tou-
kolintu ringärla (*Motacilla alba*). -ukoon
u'ota o. göra sädd, bereda skeru till
sädd is. om wären.
Tou'on toukoa = toukoon.
Toupikas kkaan s. yllewant.
Tourin ia o. gräfwa, omröra med hand.
Tousu un s. gunga. -un ua o. gunga.

-utan ttaa v. ha att gunga, låta gunga. -uttelen tella v. ha att gunga fortfarande, gunga fig. -utas uksen s. gungning. -uttaja an s. gungare.

Touta dan i. -ain amen s. farp.

Touvi in s. tåg. -inen isen a. af tåg.

Touvaan ata l. -ailen lla v. stå och gapa, stå handfallen.

Toveri in s. famrat, följeslagare. -ritsa an s. famrat, följeslagarinna. -rus uksen s. en af famraterna. -ruus uuden s. famratfäp.

Tovi ven l. vin s. resa, gång, sådan toviin, tällä tovilla berita gången, toisella tovilla andra gången.

Tovoti in s. ett slags brädspel, schack.

Trankki kin s. brandt.

Trenki ngin s. dräng.

Trumpa mmun s. trumma. -pari in s. trumslagare. -putan ttaa v. trumma. -putus uksen s. trumning. -puttelen tella v. trumma smått.

Tue . . . se tuki.

Tuhajan bata l. -hisen sta v. susa, mysa, fläsa. -hina an s. sus, fläsning. -hahdan htaa v. susa till hastigt, fläsa hastigt. -haus uksen s. hastig susning, fräsa upp. -hahtelen della v. susa hastigt då och då, flämta. -hatan ttaa v. ha att fläsa, susa, rusa, flyga med susning. -hin ia v. susa fortfarande, rusa l. stå blindtvis, hit och dit.

Tubat l. tuhannen a. tusen, tubat l. tuhannen miesta tusen man, tuhannen miehen tusen mans, tuhannen tubatta million, tuhansin tusentals. -hannesti ado. tusen gånger. -hannes nnennen a. den tusende. -hannennesti ado. tusende gången. -hansittain ado. tusentals. -hansinen l. -hantinen isen a. tusensalbig.

Tuhe een s. stöt, susning, brudenhet. -erran rtua l. -ertelen rrella v. guida, stösa, fläpa. -errun rtua v. guidas, gnuggas. -errus uksen s. guidning, stöt (tuhajan).

Tuhisen, tuhina, tuhin se tuhajan.

Tuhjakka kan a. tung.

Tuhka han s. asfa, tuhkapää brandar, tuhkarupuli l. -rokko mesling, tuhkanoula op. för dålig strädbare, tuh-

kepesä asfgrop, asfrum. -ainen isen a. asfig, asfölandad, af asfa, s. mesling, pl. tuhkaiset minsta slag myggor. -hkaan bata l. -hoitan ttaa l. -hoitelen tella v. besfro med asfa. -hoitus uksen s. asfning. -hkelo on l. -hkiainen isen l. -hkusinen isen s. bost (lycopodon bovista). -kuri in s. mesling, bost. -kimo on l. -kimus uksen s. asfist.

Tuhkaan bata l. -hin hkiä v. nosa. -ku hun s. nosning, luft (tuhka).

Tuhku hun, tuhkuun huta, tuhkatat ttaa = tuhu, tuhutan (tuhkaan).

Tabla an s. potatis.

Tablaan lata v. stösa, förstösa, förstingra, misshushälla. -laus uksen s. misshushällning. -laaja an s. stöfare. -lari in s. stöfare. -laelen adr. -lailen lla v. smått förstösa.

Tuhli in s. potatis (tuhla).

Tuhma an l. -anen sen l. -atsainen isen a. dum, oförståndig. -muus uuden s. dumhet. -masti ado. dumt. -menun ntua l. -menen meta v. bli dum. -mennan ntua v. göra dum, undertrycka, hamma.

Tuhain ia v. bösa, stösa, nosa. -nio on s. uppblåsd hög, hov, bost (lycopodon bovista), snöskvamp, snöste, dröl, bruten. -nainen isen a. full med högar, bostkar, gjord af dem, brölig. -nu aa s. nosning, stö, bösare, dröl, oravan tuhnu etorrbo. -uus uksen s. stöfare, nosare, dröl. -nustan aa v. stöla, dröla, göra smuffigt.

Tuho on s. förderf, ofärd, undergång, komp. tuhompi förderfigare, samre. -oien isen a. förderfig, stablig, liten. -otoin ttoman a. utan vederlag, fri från ofärd. -on oa l. -otan ttaa v. förderfva, förgöra, förstöra, tillintetgöra. -oon ota v. stöda, förderfva, förgöra, lindra (smärta). fringhidas (för vind), fringhträs, uppblåsas (tuhka, tuhutan).

Tubostan aa v. andas, rusta, flämta. -taa v. bli andtruten, förlora andan. -tus uksen s. andtrutet tillstånd.

Tubotan ttaa v. fläsa. -tiin timen s. vind. öppning i blåsbålg, fläff (tuh, tuhka).

Tuhraan rata l. -raelen *sdr.* -railen lla o. böfa i smutsen, wältra sig i smuts, smutsa, besuddla. -re een s. uppböfadt tillstånd, böfning. -raus ukxen s. böfning, smutsning. -raun uta l. -raannunntua o. smutsa sig, bli smutsad, nedlösas. -rin ia u. böfa fortfarande. -rasen sta o. böfa upp hästigt. -ruun rnta s. böfa upp. -rutan ltaa o. söla, sudda, bestryfa. -ru un s. sölning, smutsning, sölare, böfare, tuhruksilma surög (eg. smutsöga). -rus ukxen s. böfare, sölare, dröl. -rustan aa l. -rustelen lla o. böfa, söta, smutsa, göra smutsigt.

Tuhtalaudat twärbräderna emellan gafs felyogens handtag.

Tuhto hdon s. toft, tulse.

Tuhu un s. duggregn, sning, windpust. -un ua l. -uun uta l. -uelen *sdr.* -uilen lla o. sufa. -utan ltaa l. -uttelen tella v. bugga, åstadsomma sning (gäende, springande o. f. w.), jfr. tuhajan.

Tuihon oa = tuikin.

Tuigon oa, -oon ota, -otan ltaa, -ottelen tella = tuion m. fl.

Tuiki *sdr.* alldeles, helt och hållet, menes tuiki går om intet. -ia an s. stöande, skarp, amper, frätande, stöande, wresig. -keus uden s. skarphet, wresighet. -kiasti *sdr.* skarpt, wresigt. -kiainen isen s. elritza (*leuciscus phoxinus*). -kinen isen s. stöande, skarp, stötande. -kelehdan ltaa o. stöta fortfarande hästigt.

Tuikka kan s. stöande, hästigt, skarp, wresig, s. som stöter med trynet, hästigt meniska, hästigt wrede. -ainen isen s. stöande med trynet, hästigt, skarp, wresig. -are een s. något utspringande ff. guista, spån m. m. -kan kkaa l. -kkaan kata o. stöta (ff. med tryne, horn), stussa hästigt, slå till oförmärkt, droppwis hålla, hästigt utfara, tindra (if. om stjernfall). -kkailen lla o. stöta då och då, droppa fortfarande. -kahdan ltaa o. stöta hästigt, stöta fram l. förbi, dörpa. -kahdus *sdr.* -kkaus ukxen s. hästigt stöt, plöfsligt framskötande. -kahun ua o. bli framskött, stöta ut. -kki kin s. framskötning, tuikkipainen hästigt, ofstadig. -kkinen isen s. spigg

(*gasterosteus*), pajutaikkinen lössångare (*Acedula trachilus*). -kin kkaa o. stussa fortfarande (med nos, horn o. f. w.), bitas (som arja hästar). -kkiloitsen ta o. stöta fortfarande, pöta. -kku kun = tuikki. -kutan ltaa o. stöta fortfarande, stöta, binda nät, wara wresig, bitas. -kutus ukxen s. fortfarande stötning, stötning, nätbindning. -kuttelen tella v. stöta då och då, fortfarande stöta, fara fram ryckwis, hålla droppwis.

Tuima an s. wälsam, hästigt, skarp, wild, ohoffad, rå, saltlös. -muus uuden s. hästighet. -masti *sdr.* wälsamt, hästigt, wildt. -men enen s. rå, ofastad. -menetoin ttoman s. eduglig, försörwad. -metuinen isen s. ofastad, rå. -maan ata l. -man aa l. -maelen lla *sdr.* -melen lla l. -mellan ltaa o. qwälsja ff. saltlös mat l. hunger, rå obehagligt sätt plåga, wara hästigt, skarpa till. -menen meta l. -mennunntua o. bli saltlös, ofmaklig, bli hästigt. -mennan ltaa o. göra saltlös, ofmaklig. -mistun ua s. bli hästigt, bli wälsam, upplåga, wredega. -mistelen lla o. bete sig hästigt, wälsamt. -mistutan ltaa o. göra hästigt.

Tuion oa l. -oon ota o. stöta (hufwudet fram), draga i sig, förpla. -otan ltaa o. stöta fram (tuikkaan), titta fram, se förskulet. -ottelen tella o. stöta fortfarande (hufwudet fram), titta, glutta.

Tuippaan pata = tuikkaan.

Tuira an s. hwit slipsten.

Tuiretuinen isen s. ofsenlig, obetydlig.

Tuis int. hyß, utrop wid seglars fördrifwande.

Tuiskan aa l. -kaan kata l. -kin ia s. fasta omkring, strö hit och dit, stussa, stöta. -kina an l. -kinus ukxen s. fringfastning, fringspribning, stötning, stussning. -ke een s. fringfastadt ting, wirrwar, kanaan tuiskeet hwad hénan fringfastat. -kahdan ltaa o. hästigt fringfatta, bli utströdd, utbräta och hästigt sluga omkring, falla fringskrödt l. handlöst. -kitan ltaa l. -kittelen tella s. låta fringskrö, fringfatta. -ku un s. fringfastning, snöwa, snöfall. -kuinen

isen *a.* full af fringfastade safer, snös-
grande. -kun ua *v.* fringströs, snöa.
-kuun kuta *v.* fringfastas, snöa, tuli
tuiskuu elben fastar lögur omfring.
-kutan ttaa *l.* -kuttelen tella *v.* ha
att fringströ, snöa, hra, tulee tuiskut-
tain kommer som en snöyra, dam-
mande.

Tuitan ttaa se tuki.

Tuitti tin *s.* ei tuittia ei taittia iße med-
wetande, i sus och däs.

Tuittu tun *s.* ryd, snarstickenhet, otälig-
het, hetfighet, tuittupäinen snarsticken-
hetfig, tuittupäisyys snarstickenhet, het-
fighet, häftighet. -uinen isen *a.* nuf-
full, häftig. -ten *adv.* häftigt. -ttuilen
lla *v.* wara snarsticken.

Tuiverran rtaa *v.*

Tuivilohten ida *v.* städa.

Tuivu un

Tujahdan htua *v.* häftigt framstörta, ila
förbi. -jahdus *sdr.* -jaus ukxen *s.* hä-
ftig framstörtning, förbifort. -jakas
kkaan *a.* häftig, ilande (tuikka).

Tujainen isen *s.* mindre näfverslappa.

Tukahdun *l.* -kehdun htua *l.* -kaun uta
v. förqwäfwas, storfna, dämpas. -kah-
dus *sdr.* -kaus ukxen *s.* förqwäfwing.
-kahutan *sdr.* -kautan ttaa *v.* qwäfwä,
hämna, dämpa. -kauttelen tella *v.*
förqwäfwä smänningom, en efter an-
nan, dämpa smått. -keutan ttaa *v.*
qwäfwä. -keuttavainen isen *a.* qwäf-
wande.

Tukala an *a.* swär, beswärlig, mödosam.
-luus uuden *s.* swärighet. -lasti *adv.*
swärt, mödosamt. -lustun ua *v.* ut-
ledsna.

Tukela an, -luus uuden, -lasti = tu-
kala m. fl.

Tuki tuen *s.* stöb, tukiseiväs stöbjan-
de gärdesgärdesstör, tukitoivo tillförlitligt
hopp, tukiturva wärn, *pl.* tuet styltor.
-ukeva an *a.* stadig, stöb, fast, stark,
västlig. -ue ukeen *s.* stöb, understödt
tillstånd. -uen ueka *l.* -ukeen ueta
v. stöbja, understöbja, upprättställa,
stötta. -ukia an *s.* stöbjare, förswa-
rare. -uetoin ttoman *a.* utan stöb,
wärlös. -uitan ttaa *sdr.* af tuelan ttaa
v. läta stöbja.

Tuki *adv.* alldeles = tuiki.

Tukka kan *s.* luga, här, tukkanuora *l.*
tukkanuotta *l.* tukkanuottanen här,
dragning, kirveen tukka yrhammare.
-ainen isen *a.* luggig. -amainen isen
a. luggif, länghärig. -kkaan kata *l.*
-kkaelen *sdr.* -kkailen lla *l.* -kistan
aa *l.* -kistelen lla *v.* lugga. -kistus uk-
sen *s.* luggning. -kistaja an *s.* luggare.
Tukkeen keta *l.* -ken kkea *l.* -kin kkaa
l. -kitsen ta *v.* tillstoppa, täppa, stoppa.
-ke kkeen *s.* igentäpvt tillstånd, täpp-
ningsmedel, stoppa, förband, bref. -kkia
an *s.* täppare, tillstoppare. -kkio on
s. tillstoppning, förstoppning. -kkielen
lla *l.* -kkiskelen lla *v.* tillstoppa små-
ningom, hälla på att stänga, täppa,
pätuga. -kkeun uta *l.* -kkeennon
ntua *l.* -kkeuonun ntua *v.* bli till-
stoppad, täppas, stängas. -kitan ttaa
v. läta tillstoppa, täppa. -kitas ukxen
s. tillstoppning. -kittelen tella *v.* läta
smänningom tillstoppa, täppa smän-
ningom. -kitutan ttaa *v.* läta tillstoppa.
-kko kon *s.* täpp, stoppa, bundt, för-
band, heinätukko höstapp, ei yhdestä
tukkoa tule af ett blir ingen bundt,
haaran tukko särbindel, vesitukko wät
trasa, tie on tukossa wägen är stängd,
tillstäpt. -kos ukxen *s.* tillstäpt till-
stånd. -kon kkoa *v.* stoppa till rast.
-kkoon kota *v.* göra snippror, stada
säd. -kolan ttaa *v.* förte med bindel
(sär), dela i bundtar, tukottain bundt-
wis. -kku kun *s.* snippr, bundt, tukku-
kauppa groffhandel, tukkukauppias
groffhandlare, rahatukku penningbundt,
tukkunaan alltihop, rubb och stubb, ei
tukkunaan alldrig i werden, tukulta
en groff, i parti, tukommin mer i
bundt, närmare hwarandra. -kkunen
sen *dim.* liten bundt. -kun kkaa *l.*
-kkuelen lla *v.* stoppa in, inwedla,
gömma. -kkuun kuta *v.* sösa ihop,
höpa, samla. -kutan ttaa *v.* sätta i
bundtar, tukuttain bundtwis.

Tuko *prt.* = tako.

Tukustan aa, tukustelen lla, tukustus
ukxen, tukustaja = tukistan m. fl. se
tukka.

Tukuun tu'uta = tukkuun se tukkeen.

Tulen *lla* *o.* *fomma*, *uppfomma*, *bli ut-*
af, *blifwa*, *mogna*, *affasta*, *fännas*,
tillfomma, *böra*, *beträffa*, *aika* *tulee*
tiden *tillfunder*, *tulee aikaan* *l.* *toi-*
meen *fommer* *till* *rätta*, *ei tule* *jos*
ei ole *tullakseen* *fommer ei om* *det*
så *idde* *är* *af* *ödet* *bestämmt*, *tullen* *men-*
nen *gående* *och* *fommande*, *terve* *tul-*
tuas *wälfommen*, *minun* *tulee ikävä*
jag får *ledsam*, *tuho* *hänen* *tulevi*
förderfvet *öfvergår* *honom*, *tuleva* *aika*
den *tillfommande* *tiden*, *ei siinä* *tule*
mitään *deraf* *blir* *intet*, *tulee* *ter-*
veeksi *blir* *frist*, *pahoin* *tullut* *illa* *ut-*
fommen, *tulin* *saaneeksi* *jag* *blef* *den*
som *sagt*, *fom* *att* *säga*, *ohra* *tulee*
fornet *mognar*, *pellostä* *tuli* *tyynyri-*
äfern *affastade* *en* *funna*, *tules* *kalal-*
le *l.* *kalalta* *fännes* *som* (*smatar* *l.*
luttar *af*) *frist*, *minun* *tulee* *saada*
jag *har* *att* *sä*, *minun* *tulee* *tehda*
mig *tillfommer* *att* *göra*, *mitä* *asiaan*
tulee *hmad* *safen* *angår*, *tulee* *isäänsä*
bräs *på* *sin* *föder*. -*eskelen* *lla* *o.*
fomma *småningom*. -*evainen* *isen* *a.*
fommande, *tillfommande*. -*evaisuus*
uuden *a.* *framtid*. -*evaisesti* *adv.* *i*
framtiden, *framedes*. -*ento* *nnon* *l.*
-enta *naan* *a.* *ankomst*, *moguing*. -*en-*
nasti *adv.* *wid* *ankomsten*, *strax* *från*
början. -*lia* *an* *a.* *som* *fommer*, *ankom-*
mande. -*liainen* *isen* *a.* *pl.* -*set* *ans-*
komstgåfwor, *hemkomstöl*. -*lemus* *uk-*
sen *a.* *ankomst*, *tillkomst*, *taudin* *tule-*
mus *sjukdomsanfall*. -*lo* *on* *a.* *ankomst*,
affastning. -*lonen* *sen* *dim.* *liten* *af-*
fastning. -*los* *oksen* *l.* -*lokki* *kin* *a.*
affastning. -*loisa* *an* *a.* *rit* *på* *affast-*
ning, *ymnig*, *inbringande*, *winstigifwans-*
de. -*lokas* *kkaan* *a.* *nyfömling*. -*leun*
uta *l.* -*leennun* *ntua* *l.* -*lehdun* *htua*
l. -*letun* *ttua* *o.* *mogna*. -*leus* *uksen*
l. -*leumus* *uksen* *a.* *moguing*, *mognad*.
-letan *ttaa* *o.* *lata* *fomma*, *ha* *att* *mog-*
ua, *lata* *blifwa*, *förwänbla*. -*lettelen*
tella *o.* *lata* *ofta* *fomma*, *fomma* *tibt*
och *ofta*, *ikäva* *taulelle* *levi* *ledenaden*
påfommer *tibt* *och* *ofta*. -*leutan* *ttaa*
l. -*leennutan* *ttaa* *l.* -*leennuttelem* *tella*
o. *lata* *mogna* (*tuli*).

Tuli *len* *a.* *eld*, *tolikivi* *swafwel*, *toliki-*

vinen *af* *swafwel*, *tulkhorento* *eldgaf-*
fel, *tulikurkku* *eldgap*, *tulirauta* *eldstä-*
tulipalo *eldswäda*, *brand*, *tulibehku*
eldstäga, *kalevan* *tuli* *fornblirt*, *tuli-*
soitto *bloß*, *tulipunainen* *elbröd*, *toli-*
sia *elbhad*, *hård*, *tulimuja* *lawa*, *tu-*
limato *lysmast*, *tulen* *lento* *reform*,
hudutslag *l.* *det* *som* *förorsafar* *utslag*,
hwitfida (*potentilla argentea*), *ängsull*
(fluga arvensis), *tuli-öljy* *stedwatten*,
tulimaa *swedjad* *marf*, *tulikerta* *öfwer-*
sta *stenlagret* *i* *ugnsbotten* (*arina*), *tu-*
lenkestäva *elbfast*, *tulen* *ornalle* *tulille*
fommer *till* *egen* *hård*, *hem*, *olen* *tu-*
lillani *är* *wid* *min* *hård*, *olen* *tulis-*
sani *jag* *är* *wred*, *upphettad*, *tulihor-*
nu = *horsma*, *tulinunna* *ältgräs* (*ran-*
nunculus flammula), *tuliruoho*, *tulioh-*
jake *frushyra*, *swinshyra* (*rums crispus*).
-lonen *sen* *dim.* *liten* *eld*. -*lehma* *an*
a. *glöd*, *brasa*. -*lennos* *oksen* *l.* -*len-*
nus *uksen* *a.* *brasa*, *eldstad*. -*linen*
isen *a.* *eldig*, *eldad*. -*lisuus* *uuden* *a.*
eldighet. -*lisesti* *adv.* *eldigt*. -*lellinen*
isen *a.* *som* *har* *eld*. -*lus* *uksen* *a.* *pl.*
tulukaet *elddon*. -*listan* *aa* *o.* *upps-*
hetta, *glörge*, *göra* *eldig*. -*listus* *uksen*
a. *upphettning*, *uppgledning*. -*listun*
ua *o.* *bli* *upphettad*, *uppgjodgas*, *upps-*
elbas. -*lehdun* *htua* *o.* *bli* *het*, *eldig*,
inflammeras. -*lehdus* *l.* -*lehus* *l.* -*leus*
uksen *a.* *inflammertadt* *tillstånd*, *inflam-*
mation. -*lennus* *ntua* *o.* *bli* *eldig*,
bli *bränd*, *tulentunut* *jyvä* *brandfä-*
badt *sädesform*. -*likka* *kan* *a.* *elbröd*
get. -*litun* *ttua* *l.* -*llun* *ttua* *o.* *bli*
eldig, *bli* *elbröd*, *tulittu* *vuohi* = *tu-*
likka. -*litan* *ttaa* *l.* -*littelen* *tella* *o.*
swassa, *göra* *eldig*, *färga* *elbröd*. -*li-*
tus *uksen* *a.* *swasting*, *färgning* *till*
elbröd.

Tuljun *ua* *o.* *flafas*. -*utan* *ttaa* *o.* *flafa*.
Tulkka *kan* *a.* *mutter* (*i* *hjul* *och* *struf-*
war), *hjulhöga*.

Tulikki *kin* *a.* *tolf*. -*ila* *an* *a.* *tolfs* *hem*.
-kitsen *ta* *o.* *tolfa*. -*kitus* *uksen* *a.*
tolfning. -*kitsia* *an* *a.* *tolfare*.

Tulku *kun* *a.* *flabb* *emellan* *twänne*
stodtar, *bomherre* = *punatulikka* (*pyra-*
rhula vulgaris), *jokitulikka* *ämnyning*.

Tulla *an* *a.* *tulle* (*hanka*).

Tulli in *s.* tuff, tullipsaalyt tullförwäls-
tare. -llaan ata *v.* förtulla. -llaus uk-
sen *s.* förtullning.

Tullikko kon *s.* snobb, nabhatullikko lä-
dersnobb, piffe.

Tullo on *s.* rulle, bytte. -oon ota *v.*
pösa urp.

Tullu un = tulla.

Tulppa pan *s.* fil, propp, forf. -ppaan
pata *s.* infila, forfa, proppa. -ppaus
uksen *s.* proppning.

Tulva an *s.* wårflöde, tulvavesi flödmats-
ten, joki on tulvillansa dn flödar öf-
wer, öfwerflömmar. -vaan ata l. -vai-
len lla l. -vin ia l. -vehdia htia *s.*
öfwerflömma, flöda öfwer.

Tuma an *s.* färua. -akas kkean *s.* färu-
rif, färufull. -mehtelen hdella *v.* ut-
taga färuan, nderjöfa.

Tumakka kan *s.* dimmig.

Tumma an *s.* dunkel, mörklett, tumman
punainen mörkröd. -akka kan l. -ava
an *s.* något dunkel, mörklett. -mmeh-
dan htia l. -mmehtelen hdella *v.* för-
dunkla, nefätta. -mmennan ntaa l.
-mmetelen nnella *s.* fördunkla, släcka,
hämna. -mmennus uksen *s.* fördunk-
ling. -mmenen eta l. -mmennun ntaa
l. -mmetun ttua l. -mmehdun htua
l. -mmoun uta l. -mmuun uta l.
-mmun ua *s.* fördunklas, utslöcka.
-mmeksun ua *s.* anse för mörk. -mmu-
tan ttaa = tummennan.

Tummeli in *s.* spåndt, stinnt jufwer.

Tumppu pun *s.* want. -ppunen sen l.
-pponen sen *dim.* liten want.

Tumpukas kkean = tumppu.

Tumpuloitsen ta *v.* tuffla, handffas.

Tumpura an = tumma, tympera.

Tungen nkea l. -nkeen ngeta *s.* trån-
ga, intrånga, påtrånga, påtruga, på-
drifwa. -pkia an *s.* påtrångare, trus-
gare. -nkemus uksen *s.* påtrångning,
påpådning. -nko ngon l. -nku ngun
s. trångfel, tankometsä l. -laiho sfog
l. såv så tät att man måste trånga sig
igenom. -nkoinen isen *s.* trång, att
genomtrångas. -ngos oksen *s.* sam-
mantrångbt tillstånd, trångfel. -nkeilen
lla l. -ngokelen lla *s.* trånga l. på-
truga småningom. -nkoun uta l. -nke-

ndun utua *v.* bli intrångb, påtrångas,
intrånga sig. -ngotan ttaa *s.* intrån-
ga, påpåd, påtrånga. -ngetus oksen
s. påtrångfel, påpådning. -ngotelen
tella *s.* smått påtrånga, wara på-
hängsen. -ngeksin ia *s.* trånga fortfa-
rande. -ngeitsen ta *s.* trånga sig. -nkei-
sen sta *v.* trånga hastigt.

Tunkio on *s.* dyngflöd, dyngflög. -oinen
isen *s.* full med fopor l. dyngflögar.
-oitian ttaa *s.* göra dyngflög.

Tuukka kan *s.* unfenhet. -ainen isen
s. unfen. -saunnon utua l. -ahun l.
-aun uta *s.* unfna. -autan ttaa *s.* lä-
ta unfna.

Tunnen ntea *s.* fäuna, tunteakseni så wdt
jag fäuner. -ntia an *s.* fäunare. -ntemus
uksen *s.* fänning, fänsla, fänfel. -ntevai-
nen isen *s.* fännande. -ntematoim ttoman
s. icke fännande, obefant. -ntemattomuus
uuden *s.* brijt på fänsla, obefantkap.
-nne nteen *s.* fänsla. -nto nnon *s.*
fänsla, fänfel, medwetande, omatuno
samwete, on tunnollansa har sitt med-
wetande, tunnon mies samwetsgrann
man, tunnon waiva l. tuska samwets-
qwal, tuntomerki igenfänningsteden.
-ntoinen isen *s.* fänslig, fännande,
medweten, samwetsgrann. -ntoisuus
uuden *s.* fänslighet. -ntoisesti *adv.*
fänsligt, medwetet, samwetsgrann.
-noollinen isen *s.* fänslig, samwets-
grann. -noollisuus uuden *s.* samwets-
grannhet. -noollisesti *adv.* samwets-
grann. -nootoim ttoman *s.* fänslös,
medwetslös, samwetslös. -noottomuus
uuden *s.* fänslöshet, samwetslöshet.
-noottomasti *adv.* fänslöst, samwets-
löst. -nti nnin *s.* fänfel. -ntelen noel-
la l. -nteilen lla *v.* fäuna smått, fän-
na efter, så fänning af, igenfäuna.
-noelma an *s.* fänsla -nooun utua *s.*
fännas, märkas, lehma tuntuu foitret
i kon fännes, fan märkas. -ntumas
uksen *s.* fänning. -nous uksen *s.*
fännemärke, fänneteden, = tunnustahu
l. -merkki, tunnussena lösen, paroll.
-nnustaa *aq v.* befäuna. -nnustas uk-
sen *s.* befännelse. -nnustaja an *s.* be-
fäunare. -nnustelen lla *s.* draga fän-
sla af något, fäuna sig före, fäuna ef-

ter. -unehdin htia l. -ntasen nnaata
o. kanna, hawwa kanna af. -nnistan aa
o. igenkanna

Tunturi in s. fjell, tunturipölla fjelluggla
(striz nytes).

Tuo on *pron.* den der, tuota pikaa strart,
genast, en pane tuokseni bryr mig ej
detom, tuonpään hals öfwer hufwud,
utan betänfande, two tuostakin tid efs
ter annan, tuolla der, tuollempana
der längre bort, tuolta derifrån, tuom-
moinen l. tuollainen sädan der, tuo-
naan för en tid seban, tuonaampi för
längre tid seban.

Tuohi hen s. näfwer, tuohikontti näfwer-
wäffa. -inen isen a. af näfwer, s. uäfs-
werriwä. -ikko kon s. näfwerriwä.
-ikka kan l. -ikkainen isen s. näf-
werfko. -itaa ttaa s. belägga med näf-
wer. -itun ttua s. bli öfwerdragen med
näfwer, bli näfwerlik. -hon oa l. -hoon
hota l. -haan hata s. gå med näfwer-
bloß omfring på ett fyttiland, fytta
med näfwer, göra wdröslöst. -honen
sen *dim* = tuohi. -hus uksen s. näf-
werbloß, bloß, ljust, ljustring, tuohus-
neuvot ljustingsredskap, tunhuskala
fist fångad med ljuster, rasvatuohus
tafsljust, tuohuskanta ljustaste. -hus-
tan aa s. ljustra. -hustus uksen s.
ljustring. -hustaja an s. ljustare. -hus-
telen lla s. ljustra smått.

Tuohku un = tuoksu.

Tuokempi a. *komp.* längre bort belägen,
tuokempana der längre bort (tuo).

Tuokio on s. ögonblid, en stund. -oinen
isen a. ett ögonblid.

Tuokkoinen isen = tuohikkainen.

Tuoksu un s. doft, yrande stoff, kukan
t. blommans doft, tuoksulami yrnö l.
lös snö som fringsföres af vinden. -ui-
nen isen s. doftfull, yrande, dammig.
-un ua l. -uun uta s. dofta, yra,
damma, fluga omfring, ryka. -uuns
uksen s. yra. -utan ttaa l. -uttelen
tella s. damma, ha att yra. -utus
uksen s. damning. -sin ia s. yra forts-
farande. -sina an s. fortsatt yra, ifrig
rörelse, fluff.

Tuoli in s. stol. -inen isen *dim.* fiten
stol, a. full af stolar.

Tuollinen se tuon.

Tuolloin, tuollainen = tuonain, tuo-
nainen.

Tuomi men s. hägg (*prunus padus*).
-inen isen a. af hägg, rif på hägg.
-ikas kkaan a. rif på hägg, s. häggs-
bär. -isto on l. -ikko kon s. häggstog.
-ikka kan = tuomi.

Tuomio on s. dom. -mitsen ta o. döms-
ma. -mari in s. domare.

Tuon uoda s. hemta. -uominen isen s.
hemtning, *pl.* -set hemkomstgådwor. -uoja
an s. hemtare. -uonti nnin s. hemtning,
införel, affästning. -uominki ngin s.
hemtning. -uollinen isen s. hemtab,
pl. tuolliset hemkomstgådwor, hemtning.
-uotan ttaa l. -uottelen tella s. låta
hemta, inhemta, importera, affasta.
-uottaja an s. som låter hemta, im-
portör. -uottamus uksen s. inhems-
ning. -uote tteen s. det hemtabe, pro-
dukt, affästning. -uodun tua s. hems-
tas, bli hemtab.

Tuonain l. -nattain *adv.* för en tid seban.
-nainen isen l. -noinen isen a. för
en tid seban waraude. -nne *adv.* dit,
komp. tuonnempi längre ditåt (tuo).

Tuoni nen s. dödgub, döb, tuonen koirra
tuonis hund, luben sjärlarf. -nela an
s. tuonis hem, underjorden, graf. -ni-
nen isen a. Tuonis, döbaude.

Tuoppi pin s. stop. -inen isen *dim.* li-
tet stop. -pillinen isen a. som har
stop, ett stop fullt.

Tuore een l. -res een l. -ri ren a. rå,
färf, fuffig, frist. -reus uden s. färf-
het. -reesti *adv.* färfst, frist. -reun
uta l. -reennun ttua l. -rehdon htua
o. bli färf l. fuffig. -rrun rtua =
tuoreun. -rehdin htia s. wisa sig färf,
fuffas, uppristat. -rennan ntua l. -relan
ttua l. -reutan ttaa s. göra färf l. frist,
fuffa. -rikki kin s. sonamn. -rustan aa
l. -rustelen lla s. fuffa småningom,
uppmjusa.

Tuoro on = tarve.

Tuorstai in s. thorsdag. -inen isen s.
thorsdag.

Tuovila an s. Loby.

Tuovus uksen, tuovustan aa, tuovus-

tus uksen = tuohus, tuohustan, tuohustus.

Tupa van *s.* fluga, tupasirkka *syrfa* (*achetes domestica*). -anen sen *dim.* liten fluga, sofum. -vallinen isen *s.* stugegande, en fluga full. -vatoin ttoman *s.* utan fluga.

Tupakka kan *l.* -kki kin *s.* tobak, polttaa tupakkia röfa tobak. -koin ida *l.* -koitsen ta *v.* nyttja tobak, *is.* röfa.

Tupas ppaan *s.* tuiwa (typäs).

Tupehdun htua, tupehdus uksen, tupehdutan itaa = tukehdu, tukehdu, tukehutan.

Tuper, uti *ss.* tuperkeikka fullerbytta = tupermylly, tupermullikka. -rran rtua *l.* -rtelen rrella *v.* göra fullersbytta, wältra sig med fullerbyttor, fara en modbrig wäg. -rrun rtua *l.* -rrehdan htua *v.* slå fullerbytta, tumla (kuper).

Tupina an *s.* tillhugg, påf (tupin, tuppaan).

Tupo *adv.* alldeles, tupoturha alldeles såfång.

Tuppaan pata *v.* stoppa, stufsa, packa. -ppaja an *s.* stoppare, stuffare. -ppaus uksen *s.* stoppning, packning. -ppaelen lla *v.* stoppa smätt, packa på, påtränga. -pin ppia *v.* stoppa fortfarande, stöta på oafbrutet, stufsa ständigt. -pitan itaa *v.* ha att stöta på, drifwa fram, klappa på, stynna på. -ppo pon *s.* stoppa, stoppning. -pottelen tella *v.* stöta på smätt, tuoda tupotteles hemtar stynnande, *eg.* stötande på.

Tuppero on *s.* modder (tuper).

Tuppi pen *s.* flida, balja, siementuppi fröhus, tuppisuu tillstående tillsnörpt mun, ohra on tupella fornet är i flida, fornaxet håller på att framträda, tuppiballa frost som fladar såden innan den gått i ar, tuppisaksa gårdsfårighandlare, tuppipisto i fortswel sålft affrel med mindre fort än det utslagna, piika on tupella flidan är wid älber att bära flida (knif). -inen isen *dim.* liten flida, *s.* försedd med flida. -pes eksen *s.* flida med tillbehör. -ppelo on *s.* fort flida, fort ting i allmänhet, fort snubbig menniska. -petoin ttoman

s. utan flida. -pikas kkaan *s.* flidfor mig, *s.* en slagst want.

Tuppura an *l.* -ri in *s.* hwirfwel, orkan, strynka.

Tupru un *s.* röfvelare, hwirfwel, fladdring, rykning, doft. -uun uta *l.* -uelen lla *v.* hwirfla, flida röfvelare, ryfa, fladdra, röfas fladdrande. -utan itaa *l.* -uttelen tella *v.* låta hwirfla, fladdra, röfas fladdrande. -rakka kan *s.* hwirfwel, hrwäder, håftighet, naimatuskan tuprakka håftigt giftasluft, trampun t. trumhwirfwel.

Tupsu un *s.* tofs, tupsupäinen som har tofs i ändan, tupsuniska *ep.* för fides swans (*hombycella garrula*), tupsuhyyppä tofswiwa (*vanellus cristatus*), tupsukukka *ep.* för wäpling. -unen sen *dim.* liten tofs. -uinen isen *s.* toffig, tofsad. -uun uta *v.* fladdra som en tofs, swaja. -utan itaa *l.* -uttelen tella *v.* ha att swaja, fladdra, skaka, wista, ajaa tupsutti-les åter swajande, fladdrande. -sahdan htua *l.* -sahтелен hdella *v.* swaja hastigt, dimpa, dunka (t. *er.* fallande). -sautan itaa *v.* ha att hastigt swaja, falla hastigt, ha att dimpa. -sia ia *v.* wista fortfarande (t. *er.* med swansex), borsta *l.* damma med wista.

Tupu van *s.* flydning.

Tupuri in *s.* nätmärke i hafæet, stöte, ställning i trädtopp för mätning, tupurihera *ep.* för landtmätare.

Tura an *l.* -ro on *s.* nedfänkta gran och tallrutor för stflek, *s.* mjuk, wattenfjuk (turisen).

Turaan rata *l.* -ron oa *v.* lappa, stoppa (is. nät).

Turahtelen hdella = turittelen.

Turahdu htua *v.* flabas af hetta.

Turakka kan *s.* korfspelet var och på förare, två herrar och en narr.

Turha an *s.* såfång, onyttig, wanflig, tekee turhaksi tillintetgör, menee turhaan gå om intet, puhuu turhia talar strunt, tuli turhaan *l.* turhain päin som förgäfwes, turhamielinen, turhapainen såfånglig, inbillig, turhaa aikainen wanflig, onyttig. -huus uuden *s.* såfånga, flärd, wanflighet.

-hasti *adv.* fäfsångligt, onyttigt. -hæ-
len *adv.* -hæilen lla *s.* vara fäfsång,
tala fäfsångligheter. -haun uta *s.* bli
fäfsång.

Turila an l. -as aan *s.* oßonborre, för
värter fladlig rhyra. -lo on *s.* för-
derfligt ting.

Turisen sta *s.* gnifla, fråsa, frusta
(watten under foten på fäuf mark, tu-
ra). -ina an *s.* gniffler, knarr. -ikko
kon *s.* wattenfjuf mark. -istan aa *s.*
ha att frusta, åftubfomma fråsning
(t. ex. fupning).

Turistun ua *s.* fwälla.

Turja an *s.* bafdelen af naden, Landet
på andra Åban fjellen i norden, Nor-
ge, Lappland, Lapp, trashant, Turjan
meri Jeshafwet, Turjan tunturit lapp-
ska fjellen. -ake kkeen *s.* want, trash-
hant. -alainen isen *s.* Lapp, Norr-
man.

Turjutun ttaa l. -ttelen tella *s.* flaka,
wagga.

Turki = tuiki.

Turkka kan *s.* eländig, fröflyg, öfwer-
giftwen, turkkaliha benlöft kött. -ainen
iten = turkka, turkkainen tuli ry-
flig eld.

Turkkaan kata l. -kin kkia *s.* fluffa,
flöta.

Turkki kin *s.* pels, Lurf, ihoturkki
pelöred, lifpels. -inen isen *dim.* liten
pels. -killinen isen *a.* som har pels.
-ilainen isen *s.* Lurf, *a.* turkiff. -kkuri
in *s.* bundmafare, förönr. -kis iksen
s. tillbehör till pels, pelswerk. -kitan
ttaa *s.* pelsa på.

Turku run *s.* torg, Åbo stad. -unen
sen *dim.* litet torg. -ulainen isen *s.*
Åbo-bo, *s.* till Åbo hörande.

Turkutan ttaa l. -kuttelen tella *s.* in-
wagga, flöta på fortfarande, truga.
-tus uksen *s.* waggning, påftötning
(turkkaen).

Turma an *a.* oförfligtig, förwågen, *s.*
förwågenhet, förderf, olycka, flada, ta-
paturma owäntad, oförmodad olycka,
öde, vafflig!ligt olycksfall, tapatormaa
af en händelse. -asti *adv.* oförfligtig,
förwåget. -ainen isen *a.* förwågen,
förderflig, fladlig, tapaturmainen till-

fäfligt, oförmodadt olydflig. -aisuna
uuden *s.* förwågenhet, förderflighet,
tapaturmaisuus tillfäflighet, oförmodad
(elat) händelse. -aisesti *adv.* förwåget,
förderfligt, tapaturmaisesti oförwaran-
des. -mio on *s.* förderf, flada, förö-
delse, turmiolta förwåget. -miollinen
isen *a.* förderflig. -melen lla *s.* för-
derfwa, flada. -m-lus uksen *s.* för-
derf, förflörelse. -melia an *s.* förderf-
ware, förflörare. -meun uta l. -meen-
nun ntua l. -miun uta l. -mellun ltua
a. förderfwas.

Turnu un *s.* lapp på fläder. -uinen
isen *a.* lappig.

Turo on *s.* ruffa till fläfler, fäflsnippe
(tura).

Turpa van *s.* nos, mule, trut. -ainen
isen *a.* med nos, mule förledd. -ailen
lla *s.* brufa trut l. mule, lehmät tur-
pailevat.

Turpa van *s.* afp (*cyprinus aspius*). -rpa-
inen isen *a.* rif på afpar.

Turvo l. turves peen *s.* torfwa, tillfa,
gräfswäl, turpeen alainen under torf-
wan warande, begrafwen, afiden, tur-
vessara tuffnar (*carax caespitosa*). -rpei-
nen isen *a.* torfwig, af torf. -rpeisuus
uuden *s.* torfwighet. -rpeellinen isen
a. som har torf. -rpeetoin ttoman *s.*
utan torf. -rpehikko kon l. -rveikko
kon *s.* torfmark, torflägt. -rpeennan
ntua *s.* bli torfluyen, bli torfwig.

Turpia an *a.* uppswäld, swulflig, fylflig,
fet. -peus uden *s.* fylflighet, uppswäldt
tillflånd, fetma. -puus uuden *s.* fyl-
flighet, obflruktion. -penen vela l. -vun
pua l. -poon vota l. -poun uta l.
-pounnun ntua *s.* tillfwälla, swullna
till, bli fylflig. -votan ttaa l. -vutan
ttaa l. -voittelen tella l. -vuttelen
tella l. -vustutan ttaa *s.* ha att fwäl-
la, låta swullna, låta bli fylflig. -vo-
tus l. -vutus uksen *s.* uppswällning,
turvotustauti pöeffusa, wattufot.

Turras aan = tursas och turilaa.

Turri in *s.* lurf, rudel. -ikas kkaan l.
-isas aan *a.* lurfwig.

Turr . . . se turta.

Tursas aan *s.* pöffig, *s.* fabelaktigt haf-
widunder, frate = meritursas. -saan

ata o. bösa upp, göra bösig. -sastun ua l. -sistan ua o. bli bösig.
 Tursin ia l. -sabtullen tella o. städa fort-
 farande, trädla.
 Turska an s. torff, hafswidunder (tur-
 sas), isoturska stortorff, stödfiff, sul-
 kiturska små torff, turskahapen torff-
 mössa (*peltidea ophthosa*).
 Turskun ua, turskahdan htaa, turskutan
 ttaa, turskutus ukxen = purskun m. fl.
 Tursuun uta = purskun och tursastun.
 Turta rran a. stel, styf, känslös, halfs-
 murfen, sur. -taun uta l. -teun uta l.
 -rrun rtua l. -rtuannun rtua o. stels-
 na, styfua, förlora känslan, bli murfen,
 bli sur. -rrus ukxen s. stelnabt, styfs-
 nabt tillstånd. -rto rron s. stelnabt, styfs-
 nabt, murfet, surt ting, turtopuu surt
 halfmurket träd, gammalt vindfålle.
 Turu un s. hörn i såd t. påse, qwarus-
 tratt, torg (turku).
 Turva an s. beffydd, tillflykt, förtrostan,
 tillsörfigt, tillit, turvapaikka tillskyf-
 ort, turva-ase förswaröwpen, on tur-
 viessani är i mitt högn, paase turvansa
 Jumalaan sätter sin förtrostan till Gud.
 -ainen isen l. -allinen isen a. beffyds-
 dab, wårnab, säfer, förtrostanfull.
 -allisuus uuden s. säferhet. wårnabt
 tillstånd. -allisesti adv. förtrostanfullt,
 med tillsörfigt, tillitfullt. -atoin tto-
 man a. wårnlös, obeffyddab, oförsörjd.
 -attomuus uuden s. wårnlösheit. -at-
 tomasti adv. wårnlöst. -aan ata l.
 -aalen adv. -ailen lla o. flydda, wårna,
 göra flyddande, förse med flydd, taga
 sin tillflykt, förtro sig åt, öfwerlemla
 sig åt beffydd, turvaa pakoon taga till
 flykten, turvaa huoneen förser rummet.
 -velen lla = turvailen. -vaun uta o.
 taga sin tillflykt. -vittelen tella o. fö-
 la sin tillflykt, söka sitt flydd, hålla
 sig till. -aunnun rtua o. flyddas,
 wårnas.
 Turvakko kon l. -vikas kkaan s. luden
 want. -oinen isen dm. liten want, a.
 med want försedd, ep. för björn.
 Turvas rpaan = turpa asp.
 Turvastun ua l. -vetun ttua = tur-
 peennun.
 Turv se turp

Tuska an s. ångest, nöd, webermöda,
 tuskin nåppeligen, snappyt, hädin tus-
 kin med njuggan nöd, tuskahiki ån-
 gestswett. -ainen isen a. ångestfull,
 ångflande, mödosam. -aisuus uuden s.
 ångestfullhet, ångflan. -allinen isen l.
 -aloinen isen a. ångsig, pinsam. -al-
 lisuus uuden l. -aloisuus uuden s.
 ångsigheit, pinsamheit. -allisesti l. -aloi-
 sesti adv. ångsigligt, pinsamt. -aun uta
 l. -aannun rtua l. -audun rtua l.
 -astun ua l. -kistan ua o. bli ång-
 sig, komma i nöd, bli utlefden. -kä-
 telen tella l. -kistelen lla l. -kailen
 lla o. ångslas, beslaga sig. -abutan
 adv. -autan ttua l. -astutan l. -au-
 tan ttaa o. förorsaka ångest. -kiin-
 nun rtua o. komma i ångest, utmät-
 tas af ånglan.
 Tutaan l. tutajan data l. -tisen sta o.
 barra, skafas. -tina an s. bartning,
 skafing. -tintan aa l. -tistelen lla o.
 ha att barra, skafa. -tistus ukxen s.
 skafing. -tistaja an s. skafare, bars-
 rare.
 Tutka an s. udd, undersökning, kritif.
 -katoin ttoman a. utan udd, sunder-
 sökt. -kain amen s. udd, åffing. -ka-
 metoin ttoman a. utan udd, utan åff-
 ing. -kaan kata o. utforika, besöka.
 -kaelen lla o. besöka då och då, efter
 fråga. -kin ia o. forika, undersöka, ut-
 grunda, granska. -kia an s. granskare,
 forikare. -kimus uksem s. forikning,
 granskning. -kinto nonon s. granskning,
 betraktelse, undersökning. -kelen l.
 -kielen lla o. forika fortforande, gran-
 ska smått. -kelma an s. forikning, trolle-
 formel. -kelmus ukxen s. themat. -kie-
 telen lla o. undersöka, begrunda, be-
 trakta. -kistelemus ukxen s. under-
 sökning, betraktelse. -kaisen sta o. ha-
 sigt utforika, fråga efter. -kaisia an
 s. efterfrågare. -kitan ttua o. låta
 granska. -ku un s. granskning, beräk-
 ning. -kutoin ttoman a. outgrundelig,
 oberäknelig, ordförb.
 Tuttava, tuttavuus, tuttu se tuun.
 Tutti tin l. -inen isen s. tott, sugfors
 för barn, eldbon.
 Tuud se tuuti.

Tuubia an *a.* yfwig, pöfig, flätlig. -heus uden *s.* yfwigbet. -hiasti *adv.* yfwigt, pöfigt. -hakka kan *l.* -hakas kkaan *a.* mycket yfwig, träfig, flarfwig. -helen *lla* *v.* bredda ut, göra pöfande. -hon oa *v.* pöfa, fläia, wara ifrigt beflyrsam. -hotan itaa *v.* låta pöfa, ha att fläfa, tulla tuuhottaa fomma fläfande. -hahdan htaa *l.* -hahtelen hdella *v.* flätta. -haus uksen *s.* flätt. -hu un *s.* flätt, luft, transpiration. -huun buta *v.* lufta, flätta, transpirera.

Tuuhka hun *s.* flätt.

Tuukkaja an *s.* uggla.

Tuulas aan *s.* ljuster, tuulaaskopra ljuster-häfter, olla tuulaalla wara på ljustering. -stan aa *l.* -stelen *lla* *v.* ljustra. -etus uksen *s.* ljustering. -staja an *s.* ljustrare.

Tuuli len *s.* wind, wäder, bläst, tuulihaukka = poutahaukka, tuulen lento hndutslag, tuulen pyörre flydrag, tuulen pyöräinen wäderhwiwel, puhua tuuleen tala i wädrer, tuulen pieksia yrhätta, wädrasfare, tuulen pesä *l.* kopra fläste upp i träd berifrån en mängd frobiga grenar utgå, tuulen kopra ormburte (för de frobiga grening), tuulen säari = horema, tuuliahmalo = paukkuheina, tuulirautunen = tuikkioen -linen isen *a.* bläfig, windfull, tuulispää orfan. -leinen isen *a.* windig, ht. wind, *s.* fläspäd (som wräses på strand af winden). -liaisen isen *a.* windfull, tuuliaisimuna windägg, tuuliaisipää = tuulispää, tuuliaisoura mindre anfare, bragg. -likas kkaan *s.* pl. tuulikkaat twänne med topparna sammanwridna blöf-widjor, som kallas öfwer hö för att hindra det att fringkastas af winden. -len *lla* *v.* bläsa (om wind). -leskelen *lla* *v.* bläsa smätt. -letan itaa *l.* -litän itaa *l.* -lutan itaa *l.* -letutan itaa *v.* wädra, rena *l.* torfa i bläst, fasta säb. -letus uksen *l.* -litus uksen *l.* -lutus uksen *s.* wädring. -lettelen *l.* -littelen *l.* -luttelen tella *v.* wädra smätt, wädra fig, röras i fria lusten, låta bläsa på fig, taga friff

luft. -leun uta *l.* -leunun ntaa *l.* -letun itaa *v.* bli wädrad. -llun itaa = tuuleun.

Tuulias aan = tuubia.

Tuulos uksen *s.* Tuuliois.

Tuuma an *s.* råb, affigt, plan, råbflag, pitää tuumaa råbflä, omin tuumia på eget råb, flösmant, yksin tuumin ges menfamt, enhälligt, tuuman mies förslagen mau, tuuman seppä projektmasfare. -akas kkaan *s.* rådig, förslagen. -ainen isen *a.* rådig, rådgörande, yksituumainen enhälligt, ense, ruttotuumainen hastig i beslut. -akkaasti *l.* -aisesti *adv.* rådigt, yksituumaisesti enhälligt, gemensamt. -aan ata *l.* -aolen *adv.* -ailen *lla* *v.* resonnera, råbflä, öfwerlägga, uttasta plan. -aus uksen *s.* råbplägning, plananläggning. -saja an *s.* tänfare. -min ia *v.* öfwerlägga, besänfu, öfwerwäga. -mitan itaa *l.* -mittelen tella *v.* rådgöra, öfwerlägga.

Tuuma an *s.* tum. -ainen isen *a.* tumö. -allinen isen *s.* tumölängb.

Tuume een, tuumainen isen = tuumi, tuuminen.

Tuumen nea *s.* jufwer.

Tuumi in *s.* färna. -minen isen *a.* färnsfull, färnig (tuuma).

Tuun luta (*adv.* af tunnen tuntea) *v.* fänna, erfara, tuten genom att fänna, såsom fändt, pass. tutaan fännes, igen fännes. -uttava an *a.* den som fännes, bekant, förtrogen. -uttavous uuden *a.* bekantflap, förtrogenhet, förtrolighet. -uttavasti *adv.* förtroget, förtroligt. -uttawa *a.* den som är fänd, bekant, förtrogen. -utusti *adv.* på bekant sätt, förtroligt. -utustan aa *l.* -utustutan itaa *v.* göra bekant *l.* förtrogen.

Tuuppaan pata *v.* fluffa. -ppaus uksen *s.* fluffing. -ppari in *s.* fluffare, takatuuppari. -ppailen *lla* *v.* fluffa då och då. -pin ppia *v.* fluffa fortfarande. -pahdan htaa *v.* hastigt fluffa, framstötä.

Tuura an *s.* isbill, tuurakala stöckfisk. -rin ia *v.* hugga med isbill. -ritan itaa *v.* hugga med isbill, hugga, stida, -rittelen tella *v.* fortfarande hugga, stida, ajoi tuuritteli förde stampande,

tuuritteli muotan stad, knypplade nos-
ten.

Tuurikka kan *s.* haspel, kerä tuuri-
kalla haspela.

Tuuru un se niska.

Tuusin ia *s.* wädra, spära, ana. -ittelen
tella *s.* bestymra, ängsta.

Tausula an *s.* Thugby.

Tuuti ia *s.* sömmu (barnord). -tilainen
isen *s.* barn som söfves. -tu un *s.*

wagga, barnbädd. -tunen sen *s.* liten
wagga. -to on *s.* sofftälle. -diu tia l.

-ditan ttää l. -dittelen tella *s.* wagga,
söfwa barn, skafa. -ditus uksen *s.* wagga-

ning. -dun tua *s.* söfwa *eg.* i wagga,
wagga, skafas. -dutan ttää l. -duttelen

tella *s.* söfwa. -dutus uksen *s.* insöf-
ning.

Tuutti tin *s.* strut if. af näfwer för här-
plockning, myllyn tuutti qwarutratt,

sokerituutti söckertopp. -inen isen *dim.*
liten strut, näfwerstrifwa, *s.* försebb med

strifwa.

Tuuttilo on *s.* strunt, hädä.

Tuuvia ia, tuuvitan ttää, tuuvittelen
tella, tuuvitus uksen l. -tuuvinta nnan

= tuudin, tuuditan, tuudittelen, tuu-
ditus se tuuti.

Tyd ... se tyti, tyty.

Tyheva an = tyhä.

Tyhä an = tyhä.

Tyhjä an *s.* tom, menee tyhjaan går om
intet, teen tyhjäksi gör om intet, tyh-

jin käsin med toma händer, tyhjä vil-
jasta tom på såd, tyhjääpysty tomstå-

ende, inbillst. -jyys yyden *s.* tomhet.
-jästi *adv.* tomt, förqäfwes. -jänen sen l.

-jänen sen *dim.* tom, *s.* iubilnings-
föster. -jämainen isen *s.* tomlik, så

fänglig. -jennän ttää *s.* tömma, ut-
tömma, göra tom. -jennys yksen *s.*

uttömmning, tomgörning. -jentäjä an *s.*
uttömmare. -jentelen nnellä *s.* tömma

smådingom. -jennyy ntyä l. -jenen
jela *s.* bli tom, uttömmas. -jenaytän

ttää *s.* låta tömma.

Tyhkä *s.* idel, *adv.* alldeles, helt och
hållst. tyhkä tyven fullkomligt lugnt

(tyhkä).

Tyhkä an, *s.* sämiskt, dum, enfalbig.
-tyyyä yyden *s.* dumhet. -mästi *adv.*

dumt, enfalbigt, dåraktigt. -menes
metä l. -mennyn ntyä *s.* bli dum,

bedåras. -mistyn yä *s.* bli försagt,
håpua. -mennän ttää *s.* bedära, hån-

ma, hejda. -mistän aa *s.* göra häpen,
förwäna. -mistys yksen *s.* försagdhät,

håpenhet, förwåning, öfwertraktning.

Tyhvä an *s.* frodig, lummig med grenar-
na uppåt, qwislig (tuuhia).

Tyhyttelen tella *s.* bete sig trögt, göra
långsamt.

Tyhä = tyhka.

Tykki kin *s.* fanon. -kisto ön *s.* artill-
leri. -kitän ttää *s.* bestycka. -kitys yk-

sen *s.* bestyckning.

Tykin kkia *s.* piska. -kkaan kala *s.*
stöta sakta, fluffa, slappa, sydan tykkaa

hjärtat slappar. -kyn kkyä *s.* skafas,
hoppa, gurpa. -kytän ttää *s.* låta hop-

pa, skafa, slappa, sydan tykkyttää hjär-
tat slappar. -kyttäjä an *s.* skafare,

slappare. -kyttys yksen *s.* slappning.
-kyttelen tella *s.* stöta, slappa fort-

sarande, istuu tykkytteele sitter nua-
fande.

Tykka kån l. -kkö kön l. -kky kyn *s.*
stort stycke, block, *s.* större än vanligt,

corpulent, tjock, *adv.* alldeles, helt och
hållst (tyhka), tykkanansa l. tyhko-

nään helt och hållst, tyvenee tykkaan
lugnar alldeles, hålligt, metsä on ty-

kössä slegen är full med snö (ger in-
tet återljub), tykka tyven fullkomlig

stiltje, tykknansa (= tukkumansa)
alldeles.

Tyko *s.* närhet, tyköpaikka stället när-
mar, tuli tyköni tom till mig, meni

tyköäni gick ifrån mig, on tyköäni
är hos mig, kirkon tyköni i närheten

af kyrkan. -öinen isen *s.* nära wa-
rande.

Tyköön yötä *s.* strömma.

Tytkia an *s.* tillbafastönde (ss. istadig
häft), motbjudande, ädlig, led. -ken

yden *s.* ädlighet, led. -lin kka *s.*
stöta tillbafa, itreta emot, uppstöta,

studja, ädla. -kinto nnön *s.* tillbafa-
stötning. -kittelen tella *s.* låta smått

stöta, flumma. -kaisen sta *s.* häftigt
stöta tillbafa, ha eu nppstötning. -kio-

tyn yä *s.* bli nppstötig, bli motfän-

tlig l. motshjudaude. -kytän ttää o. stöta fram och tillbaka. -kytys yksen s. fram och tillbakafästning. -kyttelen tellä o. fortfarande stöta fram och tillbaka.
 Tyllerö ön s. fort och rundt ting, klot. -öinen isen s. fort och triud, snubbig, klotformig.
 Tylpiä än = tylppä.
 Tylppä pan s. trubbig, icke spetsig.
 Tylpä vaa = tylppä.
 Tylsä än s. stö. -syys yyden s. stöhet. -sästi ado. stött. -syn yä l. -senen setä l. -sennyn ntyä l. -sistyn yä sdr. -styn yä l. -syn yä o. bli stö, förs stöas. -symys yksen s. stöblifning. -syttän l. -styttän ttää o. förslöa. -sytyks yksen s. förslöandef. -syttelen tellä o. förslöa smänningom.
 Tylvä än s. stubb, qvarlemnad stöges-täppa på striga stögen blifwit nedhuggen. -äinen isen s. stubbig, rif på stögetäppor.
 Tyly yn s. drag, swär, sträng. -yyys yyden s. draghet, stränghet. -ysti ado. dragt, färdt, strängt. -ystyn yä o. bli färdt, förgrummas.
 Tymeen metä o. stämna, hämma, med magissa mebel ställa blodstödet. -metys yksen s. stämning. -mäisen stä o. stämma hästigt.
 Tymperä än s. dunkelfärgad (lumpura).
 Typiä än s. wämjelig, ädlig, typiä tuuli swär obehaglig bläst. -peys yden s. wämjelighet, wämjelse. -piästi ado. wämjeligt. -peyn yä l. -pistyn yä l. -pän yä o. få wämjelse, ledas wid. -peytän ttää o. göra wämjelig. -päisen stä o. framfälla hästigt wämjelse. -päilen llä o. wämja smält, ädla.
 Tymä än s. lim. -äinen isen s. limmig. -akäs kkaän s. limmig, stämmig, wämjelig.
 Tynki ogen l. -nka ngän s. affstumpadt stycke, stump, stubb, veitsen tynki knifs stump, luudan t. qwasstump, sitoman t. tjödfanda af ett sådesband, aidan tynkä stör för gärdesgård. -ngin nkiä l. -nkoon ngöta o. stöbja. sätta stöb för något. -nko ngön s. stöb.
 Tynkkeli in s. fort swans (stälens).
 Tyonyri in s. tunna, tyonyrilintu gran-

stängare (scedala abietina). -rillinen isen s. en tunna full.
 Tyny yn l. tynys yksen s. gäst, swin.
 Typärä än l. -räinen isen s. stumpad, fort, trumpen, eländig, tafatt, säfunnig, enfalldig. -ryys yyden s. tafatthet. -rästi ado. tafatt, trumpet, enfalldigt. -rryn rtyä o. bli stymrad, bli tafatt, förslöas, digna. -rrys yksen s. sanslöst till stånd, afdnning. -rrän rtää o. stympa, sammandraga, göra täpigt. -rtelen rrollä o. släpa, bete sig tafatt. -röit-sen tä = typertelen.
 Typi ado. stympadt, alldeles, typityhjä alldeles tom, typihanta stubbswans. -iä än = typerä.
 Type ppeen l. -ppi pin l. -ppy psn s. stump, stäte, stubb, propp, aidan type stöb för gärdesgård, typpyhanta stubbswans, hännan typpi swansstump. -ppia än s. stympad. -pin ppia l. -ppään päitä o. stympa, förse med stump, tillstoppa, proppa. -pistän ää l. -pistelen llä l. -pestelen llä o. stubba, stympa, affstympa. -pitän ttää o. handtera en stump, minä tynkällä typitän jag suger på en pipstugga, jag handterar en stump l. stugga.
 Typpyrä än s. fulle, s. stympad (typera).
 Typyrä än l. -räinen isen s. fort och tjödf, fortwärt.
 Typäle een = typpyrä.
 Typäs ppään s. liten tuffa (type).
 Typö, typösen ado. alldeles, typö l. typösen tyyni alldeles noga, allsammans.
 Tyraani in s. tyrän. -ius uden s. tyranni. -inen isen s. tyranniff.
 Tyretän ttää s. stämna, hämma strömmeh l. loppet. -etyks yksen s. stämning, hämning. -ehyn eytä sdr. -eyn yä l. -ehdyn htyä o. stämmas, stillas, städa, upphöra. -eys yksen l. -ehdys yksen s. stämning, affstämning, upphör. -ehytän sdr. -eytän ttää = tyretän -eytys l. -ehytys yksen = tyretys och tyrehdys.
 Tyrjä än = Turja.
 Tyrjään jätä o. stöja.
 Tyrkkaän kätä o. stöta fram, fluffa på, stöta efter. -kkäys yksen s. råstning, efterstjuning, utfstjuning. -kkäelen sdr. -kkäilen llä o. stöta smänningom. -ky-

tan ttää l. -kyttelen tellä o. stöta fortifaranbe efter, brisäa på, truga, påstruga. -kytya yksen o. påbrifning, påstrugning. -kin kkia o. stöta l. sticäa fortifaranbe, trocäla.

Tyrky ryu a. humpig, wigtig.

Tyrmiä an l. -miäs aan a. stel, oböjlig, trög, hälsfarrig. -meys yden s. stelsket, oböjligbet. -miasti a. stelt, oböjligt. -mistyn yä l. -meyn yä o. stelua af häpnad, försträcelse, häpnad, förlora fänsningen. -mistys yksen s. förstelnings, häpnad, försträcelse. -mistytan ttää o. ha att stelua af saka. -mys yksen s. stelnad, medwetslöshet tillstånd, duning.

Tyrmiä an a. stel, oböjlig, s. mörkt ruu, fängelse, torn, stytande blod, tyrmiäluoeloinen härdhjärtad, ogin, tyrmiäsi lyöty ihäälägen. -syn yä = tyrmityn. -äys yksen = tyrmyä. -äään ätä o. göra stel (tyrmiä).

Tyrni in s. hästörne (*hippophas rhamnos*). -niä an = tyrmiä.

Tyrpäännöy ntyä = tyrtyä.

Tyrsky yn s. frus, prustning, gapstratt, stark snufning, soppityrskyt stratt i knuten, i mjugg. -yn yä o. frusa, prusta, snufsa. -ytän ttää o. ha att frusa, snufsa. -kin iä o. frusa, snufsa fortifaranbe. -ke een l. -kinä nän s. fortsatt frus l. snufning. -kahdän htää o. frusa till, utbrista i snufning, prusta till.

Tyrtyä yä o. bli öfwermått, få matleba. -ymys yksen s. matleba, öfwermåttbet. -ytän ttää l. -yttelen tellä o. öfwermått, stilla blod. -ytys yksen s. öfwermåttning, blodstämning.

Tyrää aan s. Tyrmiä soffen.

Tyrä an s. tefsticel, pt. tyrät broc, trollfulor, trollskott, tyräruoho ettergräs (*linnaea borealis*), tyrän neste riformsört (*euphorbia helioscopia*), tyräheinä brocsört, wärgört (*herniaria glabra*), tyrävyö brocband, tyrämaiset broc. -änen sen dim. = tyrä. -äinen isen a. försebb med tefstilar, trollfulor. -äkäs kkaän a. beswärad af broc.

Tyrö ön s. djup göl, Tyris.

Tyserä an = tukeva.

Tysky yn s. tung, owig, swär.

Tyssään sätä s. afstära, styma, städa, rata, göra uppständer, söpa upp.

Tystainen isen s. tramp i fogelgiller.

Tyti din = tyro.

Tytisen stä, tytina an = tutisen, lutina.

Tytty yn s. den pulserande rörelsen på ett wärkande ställe, bulnad, sär. -ytän ttää o. knucka, rycka, klappa, slå (som pulsen, hjerta).

Tytrintimä an s. stjuftotter (tytar).

Tytti tin s. sticäa (tyttö), docka, tyttiäkaapa hwitticäa, fortticäa (*holatus uderatus*). -tin ttä o. få stidor (tytar).

Tyttty tyn s. sticäa, docka (tytti). -yuen ysen dim. liten sticäa, docka. -yinen isen a. rif på stidor, dockor (tytar).

Tyttö tön s. jungfru, sticäa, tyttölapsi sticäbara. -önen sen dim. liten sticäa. -öinen isen a. rif på stidor. -öys yden s. jungfrubom, sticälif. -töstän ää o. besöka stidor (tytar).

Tyty dyn s. damm, hinder emot stytande watten, blod, mjölk. o. s. w. vesityty wattenreserwoar, liten damm. -dya tyä o. dämmas, hämmas, uppfyllas, tillfredsställas, bli nöjd, tytyy onneensa är nöjd med sin lott. -tyväinen isen a. nöjd, förnöjd, tillfredsställd. -tyväisyys yden s. förnöjsamhet, tillfredsställelse. -tyväisesti ado. förnöjsamt. -tymäloin uöman a. misnöjd, öfnöjd, otillfredsställd. -tymättömyys yden s. misnöje. -tyynys yksen s. förbämt tillstånd, mättighet, förnöjdhet. -dytän ttää l. -dyttelen tellä o. dämna, förnöja, tillfredsställa. -dytyys yksen s. dämning, förnöjandet, tillfredsställandet. -dyttaja an s. förnöjare.

Tytär ttären s. dotter, tytärpuoli, tytär-lentämä stjuftotter, Tytärsäari Tyttärstär. -ttärinen isen a. rif på dottrar angående dotter.

Tyven nen a. luga, stilla, s. windstill, luga. -enlö önön s. windstill, luga, stilltje. -enesti ado. lugnt, stilla. -enetiä l. -ennyn ntyä o. bli luga, stilla, luga. -ennas yksen s. lugnhet (tyvi).

Tyvi ven *s.* rotāndan, florāndan på ett träd, nebra āndan af ett ting, istuu tyvemmälle sätter sig närmare roten. -vinen isen *a.* med rotānda försedd, af rotāndar gjord. -vistō ön *s.* hōp af rotāndan, ställe jallt med stubbar. -vikas kkaan *a.* tjof wid rotāndan. -veen vetā l. -vin iā *s.* bli tjof wid nebrā delen af stammen, affala nebra delen af stammen (till tjärwed). -vennān ntāā *s.* affala stammen. -vennys yksen *s.* affalning (tyven).

Tyvytān tyā, tyvytān ttāā, tyvytys yksen = tyvenny, tyvennān, tyvennys se tyven.

Tyyhyttelen tellā = tyhyttelen.

Tyyli in *s.* remmen emellan betšet och tömmen. -in iā *s.* styra, tygla.

Tyynelā ān *s.* tulle.

Tyynē een l. -ni nen *a.* lūgn. -neys yden *s.* lūgn, stillhet. -nnān ntāā *s.* lūgna. -nnyā ntyā *s.* lūgnas, stillas. -nytān ttāā *s.* lūgna. -nistelen llā *s.* börja lūgnas (tyven).

Tyyni *adv.* noga, alldeles.

Tyyppā pān *s.* tut, lur. -ppāān pātā *s.* tuta, trumpeta.

Tyyppas ppāān *s.* badē, fulle (typās).

Tyyris iin *a.* dyr. -reys yyden *s.* dyrhet. -riisti *adv.* dyrt. -ristyn yā *s.* bli dyr, fördyras. -ristān āā *s.* fördyra, stegra prisēt. -ristys yksen *s.* prisēstegring.

Tyyškā ān *a.* noga, sparsam, tyyškā puu tjofst trād. -āsti *adv.* noga, sparsamt.

Tyyssia *s.* uppehållsort, tillhåll.

Tyysti in l. -tā ān *a.* stilla, lūgn, noga, sparsam, tyystin nogrannt, noga. -ty yā *s.* lūgn, stillhet. -tyys yyden *s.* noggranmhet, sparsamhet. -tisti l. -tāsti *adv.* noga, sparsamt. -tō ön *s.* stilla ort, hwioplats. -tyn yā *s.* stillas, lūgnas, tystna. -tytān ttāā *s.* lūgna, stilla, bringa till tystnad. -tytys yksen *s.* lūgnanbet. -tyttelen tellā *s.* lūgna småningom.

Tyytem = tyyti noga.

Tyyty dyn, tydydyn tyā, tydydyan ttāā, tydydytys yksen, tydydyttelen tellā = tyty m. fl.

Tyytytyn *s.* skälmeja, lur. -tyn ttyā l.

-tytān ttāā l. -tyttelen tellā *s.* bläsa på lur. -tytys yksen *s.* bläsning på lur.

Tyyvytā, tyyvytān, tyyvyttelen = tydyn m. fl.

Tyō yōn *s.* arbete, werk, möba, hampa, päivätyō dagswerke, tehdä tyōtā arbete, tyōmies arbetsfari, tyōsia l. tyōsio arbetsställe, nyplog, nysweb, yhta tyōnāosā utan uppehåll, tyōn takaa med all möba, toin tuskin med nuggan möb, tyōala werksamhetsstätt, tyōpiiri werksningsfrets. -yöllinen isen *a.* werflig, fastst. -yöllisesti *adv.* med gerningar, fastst. -yölās āān l. -yölāinen isen *a.* arbetöbrng, swär, beswärlig. -yölāys yden l. -yölāisyys yyden *s.* beswärlighet, mödosamhet, swärighet. -yölāasti *adv.* swärligen, med möba. -yölāyn yta l. -yölāstyn yā *s.* utmattas af arbete, fā arbetseleba, bli beswärlig, swär. -yölāstytān ttāā *s.* utmatta genom arbete, förswära. -yöteliās āān *a.* arbetsam, werksam. -yöteliāisyys yyden *s.* arbetsamhet. -yötöin tömān *a.* arbetslös, syßlölös: -yöttömyys yyden *s.* arbetslöshet, syßlölöshet. -yöttömästi *adv.* arbetslöst, syßlölost. -yönnyn ntyā *s.* komma i werksamhet, stå sig på något. -yönnān ntāā l. -yöntelen anellā l. -yöntāelen llā *s.* mödosamt sträfwā, mödosamt framdrifwa, stöta fram, stjuta fram, affärba. -yönnēselen llā l. -yönnēselen llā *s.* fortfarande framdrifwa, truga på. -yöntō nōn l. -yönti min *s.* mödosam sträfwā, stöt, framstjuning, beskickning. -yönnin ntimen *s.* sträfe. -yönnān ttāā = tyōnnān. -yönnättelen = työntelen. -yönnāllān llāā *s.* stöta lätt, stjuta fram lätt. -yöbdyn htyā *s.* stanna i arbete. -yönelöitēn tā *s.* ha planer.

Tyōkkaān kātā *s.* fluffa. -kin kkiā *s.* fluffa fortfarande, stida, rida.

Tyōrā ān?

Tā = tāma.

Tāhd... se taht...

Tāhkā kān l. hān *s.* ar, tabkaputki l. -tuppi arhulsa, tabkapasheina ängsaffe (*alopecurus pratensis*). -ānen sen dim. litet ar. -āinen isen *a.* artif, arbä-

rante. -allinen isen *a.* arbaraude, försebb med ar, ett ar fullt.

Tahinä an = tärma, tasma.

Tahne een *a.* prid, fläsk. -eellinen isen *a.* pridig, flädig, brofig.

Tahde hteen *a.* qwarleswa, öfwerfett, hponoen tähteet ruiner efter hus, ruohon tähteet qwarleswor af gräs, pane tähteelle lägg i förwar, maistaa tähteelle gifwa leda i smaken, jaa tähteeksi blir öfrig (till förwaring), pitaa tähteella hälla i förwar. -hteinen isen *a.* som har qwarleswor, i förwar lagd. -hteetöin tiömän *a.* som safuar qwarleswor, tuli tähteetöin vieras elden är en gäst som ej lemnar något qwar (tähti).

Tahti hden *a.* stjerna, prid, tecken, för full, taivas on tähdessä himmelen är stjerner, pohjantähti nordstjernen, polstjernen, kointähti morgonstjernen, pyratähti komet, tähtiryssä stjerna-grupp, tähtikunta stjernsystem, tähti-ruoho ästerfyle (*spargula arvensis*), tähti otsassa fläsk uti pannan, bläs, taunastähti kunnestecken, sentähden betföre, tähteni för min full, pojan tähden för sonens full, pitaa tähdellä hälla i förwar, panna tähdelle lägga i förwar, eg. lägga till märke, lägga märke till. -htinen isen *l.* -hyt htyen *dim.* liten stjerna *m. m.* -htinen isen *a.* stjernfull, bestjerna. -hdellinen isen *a.* med stjerna *l.* märke försebb, angelägen, wigtig. -hdellisyys yyden *a.* wigtighet. -hdellisesti *adv.* angeläget. -hdetöin tiömän *a.* stjernlös, utan märke, utan tecken till, utan qwarleswa (tähte). -hdistö ön *a.* stjernbild, constellation. -hiilo ön *a.* ästerfyle, ästeröid. -hitän tiä *l.* -hytän tiä *a.* bestjerna, förse med stjernor. -tyri in *a.* stjernört (*stellaria graminea*). -hteilen lä *a.* bitda stjeruor.

Tähden tiä *l.* -hiän hdala *a.* mätta, figta, märta, waräna. -htöja an *a.* mättare, figtare. -htämys yksen *a.* mättning, figtning, rigning, warëblifning. -htäilen lä *l.* -htelen hdella *a.* figta smått, mätta fortfarande. -hdystän ää *l.* -hdystelen lä = täh-

dän, tähtelen.

Tahyyn hytä *a.* waräna, märta, se, figta. -hystän ää *l.* -hystelen lä *a.* bete, besita, titta, gapa, söka (tähdystän).

Tai in *a.* luf, tules taihin får löf, tai-tarha *ep.* för reform. -inen isen *dim.* liten luf, *a.* lufsig, full af löf. -illinen isen *a.* som har löf. -itöin tiömän *a.* utan löf. -idyn ityä *a.* få löf, nedlusa. -itelen della *a.* plocka löf, löfä. -itelys yksen *a.* löfning. -itan tiä *a.* nedlusa, söka löf. -ittelen tellä *a.* nedlusa.

Takempi se tämä.

Taki *adv.* alldeles, taki täynnä (täpi).

Takka kän *a.* det feta, fättiga af något, linnun takka fogelbröst, takkakaula späckhals, *ep.* för häst, takkaan hastigt. -kahdan hiä *a.* röres hastigt och litet. -kähtämätöin tiömän *a.* som ej röres det minsta.

Taky syn *a.* lunga, täkytauti lungfot.

Taky syn *l.* -äkö äön *a.* agn, bete på frof. -äytän ää *l.* -äystelen lä *a.* betta frof, bereda. -äystys yksen *a.* betning, tillredning.

Taka, takali se tämä.

Takala an *l.* -läinen isen *a.* offärlig, obuglig, olämplig (tämä).

Tallaan ata *a.* pada, stampa, trampa (tallaan). -lläys yksen *a.* padning, stampning. -lläri in *a.* padare. -läilen lä *a.* pada fortfarande. -llytän tiä *l.* -llyyttelen tellä *a.* läta pada. -llitän tiä *a.* pada.

Talloin, talloinen se tämä.

Tämä an *pron.* den här, *pl.* nämät dessa, on tallansa är så här, tänpänä (*adv.* af påwäna) idag, on tiä *a.* är här så, lahti tästä begaf sig härifrån, tammoinen isen sådan här = tallainen *l.* tallainen. -äkä *adv.* här, hit. *Komp.* takempi närmare hität belägen. -äkali *adv.* i denna mån, härigenom, i enlighet med detta. -äkalä an *a.* ort här i närheten. -äkalänen isen *a.* här *l.* hität boende *l.* warande, härwarande. -änne *adv.* hit. *Komp.* tannoempi, tule tannemmaksi som närmare hit. -ällöin *adv.* wid den här tiden. -ällöinen isen *a.* denna tid.

Täni *adv.* så här mycket.

Tän . . . se täma.

Tapehdia htia *v.* röra långsamt och bufsamt.

Täpi *adv.* alldeles, täpitayna alldeles full, bröddfull. -inen isen *a.* full packad, täpisten täynä = täpitayna. -itan ttäa *v.* packa, drifwa, fylla. -ityn ttäa *v.* bli packad, fyllas.

Täpla *an s.* fläsk. -likas kkaan *a.* fläskig, spräcklig, apellastad. -linki ngin *a.* apellastad häst.

Täppy pyu *a.* samre blår.

Täppyrä *an* = täpärä.

Täppä pan *s.* fläd, vrid.

Täppään päta *v.* fylla, stoppa, packa. -ätän ttäa *v.* låta fylla, låta drifwa, ha att stoppa.

Täpyttelen tella *v.*

Täpära *an s.* wid yttersta randen warande, knapp, trång, seisoo täpärällä står på yttersta branten, panee täpärällä sätter på yttersta randen, täpärällä knappt, täpära aika mot slutet liande tid, knapp tid, angelägen tid, täpära mieli knapp ombömesförmåga, inifrånthet. -räinen isen *l.* -rälinen isen = täpära. -rästi *l.* -räisesti *adv.* jemnt wid randen, just jemnt.

Täpätti tin *a.* fångtåde.

Täpö, täpönen = täpi, täpinen.

Tärisen, tärina, täristän, täristelen se tarajan.

Täritän ttäa *v.* begripa.

Tarkia *an a.* böjd för, angelägen, vidhågad, wigtig. -keys yden *s.* willighet, wigtighet. -kiästi *adv.* gerna, wigtigt, noggrannt.

Tarkki kin *l.* -kka kän *a.* fort, knapp, noga, wigtig, tarkki aika knapp, bråd tid, tarkalta knappt, knappast tillräckligt, tarkin tuskin med njuggan nöd. -kisti *adv.* knappt, noga, just jemnt. -kimmaesti *adv.* som nogast, på spissen.

Tarkoitän ttäa, -ttelen tella = tarkoitan, tarkoitelen se tarkka.

Tärnä *an s.* kraft, wälbefinnande, tillhörigt skid (tärmo). -äinen isen *a.* kraftig. -allinen isen *a.* kraftfull, wälördnad.

Tärppä pän *a.* bröddnåda, nappning.

-ppään päta *v.* fnåda bröd, nappa (spisen). -ppäys yksen *a.* fnådning, nappning. -päisen stä *v.* nappa hastigt, engång. -pin ppia *v.* nappa fortforande. Tärrytän ttäa *v.* rista, wärfä.

Täräkin iä *l.* -kyn jä *v.* stänfa, frusta, fräso. -kina *an l.* -kynä *an a.* stänfning, fräsning. -kytän ttäa *v.* stänfa på, förorsafa frustning, fräsning. -kahdan htäa *v.* stänfa, frusta hastigt. -kaisen stä *v.* stänfa engång, frusta till.

Tärtän ttäa *v.* gifwa sig tid *l.* tälamod. -ttämys yksen *a.* tälamod.

Tärwän wäta *v.* förderwa, förämra, förölampa, skymfa. -wiö ön *a.* förderwadt skid. -wäys yksen *a.* försämring, tabel. -wäelen llä *l.* -wäelen llä *v.* smält förderwa, tabla fortforande. -wäädyn ytiä *v.* försämras, bli billigare.

Täryytän ttäa, täryyttelen tella, täryytys yksen = täristän, täristelen, täristys.

Täräjän *l.* tärään rätä *l.* -risen stä *v.* barra, ballra. -rinä *an s.* ballring. -rähdän htäa *v.* ballra hastigt, strälla till. -rähdys *adv.* -räys yksen *a.* hastig ballring, sträll. -rähtelen hdellä *v.* ballra till på och på. -rähytän *adv.* -räytän ttäa *v.* åstadkomma hastig ballring, strälla. -räyttelen tella *v.* åstadkomma hastiga ballringar, *en.* efter annan. -ristän aa *l.* -ristelen llä *v.* ha att ballra, staka, skälla. -ristäys yksen *a.* skafning med åsföljande ballring. -ristytän ttäa *v.* ha att ballra.

Täsmä *an s.* kraft, ordning, noggrannhet (tärma), tekee täsmälleen uträffar till punkt och pricka, täsmälla jemnt upp, täsmälla jemnt, på punkten, just så, täsmän ruoho hougellöshet (*omplutus officinalis*).

Täti din *a.* faster, moster. -inen, nen *dim.* moster *l.* faster, lilla, *v.* mosters *l.* faster. -ilä *an a.* mosters *l.* faster hem.

Tätty dyn *a.* lunga, tätytän lunga, tätyruoho ehreupis (*peranica officinalis*). -tyinen isen *a.* beträffande lunga, af lunga. -dytöin ttämän *a.* utan lunga.

Tätys tuyen = tämmöinen se täma.

Tävy yn *s.* lunga, ett slags mössa (*unna plicata*). -vyinen isen = tätyinen (täty, taky, koubko).

Täysi yden *a.* full, uppfyllb, *s.* fullhet, täysihulla fullt galen, täysi mies fullvärt man, täysi kuu fullmåne, täysivartinen fyrkräftadt lärft, astia on täysi l. täynnä (*adv.* af täytensä) tärlet är fullt, laivat tuovat täytensä viljaa fartygen hemta fulla laster såd, suun täysi mun full, tekee täyden göra fullt, täyden täysi alldeles full, öfverfull, pane täyteen sätt fullt, täysin käsin med fulla händer, niin täydellensä fullkomligt så. *Komp.* täydempi mera full, fullare. *Sup.* täysin fullast. -yteys yden *s.* fullhet. -ydesti *adv.* fullt. -ysinäinen isen *a.* full, fullständig. -ykinäisyys yyden *s.* fullhet, fullständighet. -ysinäisesti *adv.* fullt, fullständigt. -ysittäin *adv.* fullkomligt, alldeles. -ydellinen isen *a.* fullkomlig. -ydellisyys yyden *s.* fullkomlighet. -ydellisesti *adv.* fullkomligt. -ydemmainen isen (*af komp.*) *a.* mer full. -ysimäinen isen (*af sup.*) *a.* fullast. -yteläinen isen *a.* fullig. -yteläisyys yyden *s.* fullighet. -ysiläs aan *a.* fullb. -ydyn ytyä *s.* bli full, fullas, råda till, behöfvas, nödgas, måste, toivoni täytyy mitt hopp går i fullborban, minun täytyy mennä jag nödgas gå, miesten täytyi vaan ei vaimoin täytynyt männerna måste, men quinnorna måste icke, miehen täytyy rahaa man- uen måste ha pengar. -ytymys yksen *s.* fullblifning, fullborban, nödvändig- het, tvång. -ytymätön ttöman *a.* som ej tau fullas, omättlig, omättlig. -ytymättömyys yyden *s.* omättlighet. -ytän ttää *a.* fulla, uppfylla, tärna, fullgöra, fullborba, råda till, tränga på, an- sätta. -yttämys yksen *s.* fullning, full- ändning, anställning, anfall. -ytös ok- sen *s.* fullningestillstånd, fullning, full- ändning, täytösuhri fullseffer. -yttö ton l. -yte tteen *s.* fullnad, fullbor- dau. -yttäjä an *s.* fullare, fullbordare. -yttelen tellä *a.* fulla smänningom. -ydennän ntää *a.* påfulla, förfullstän- diga. -ydennys yksen *s.* påfullning.

-ydytän ttää *a.* låta fulla, göra till- räcklig, nödga, tvinga. -yityän ttää *a.* låta fulla l. fullborba.

Täystan, täytsy, täystelen se taky. Teä ttään *pron.* denne (tämä), taalla här, taalla härifrån.

Taalinka ngän l. -nki ngin *s.* strumpfot. Tääny yn = taanu.

Toherrän rtää *a.* flåtta, peta. -rry yksen *s.* flått, fludd.

Tohlakas kkaan *a.* dubbel näfwerffo. Tohlaan lata *a.* starfwa, göra värde- löst. -lö ön *a.* starf, hafsig menniska, fjäne.

Tohmerö ön = tohmero.

Tohrin iä *a.* sudda, fludda. -rään rtää *a.* = tohrin.

Toinen isen *a.* hörande till arbete, ar- betet (työ).

Toisevä an *a.* arbetsam, arbetsdug. -vyys yyden *s.* arbetsamhet (työ).

Tokerö ön l. -ri in *s.* fort och trub- big, flump, poikatokerö poikfluffel. -rrän rtää *a.* göra trubbig, göra plump, flumfig, peta, sticka wårdelöst.

Tokkaan kata *a.* sticka, stöta, stoppa. -kaya ytä *a.* stickas, håmmas, bli på- ende, stanna. -kahdan htää *a.* stanna hastigt. -kaisen stä v. stöta till (st, stä) en gång. -kitan ttää *a.* hälla på att stöta, stäta fortfarande.

Tokro ön *s.* smuts, put.

Tokahdan htää *a.* stöta mot, stöta på hastigt.

Tokorä an = tokerö.

Tokotti tia *s.* ryffolja, näfwerolja.

Toligen stä *a.* bullra. -inä an *s.* buller.

Tolkia an = torkia.

Tolkki kin *s.* stöt, stötel, burs. -kytän ttää l. -kytölen tellä *a.* stöta.

Tolkko kön *a.* näfwerfält, saltar, fläsa.

Tollerö ön l. -rä an = tokerö.

Tolli in *s.* backstuga, torp. -lliikka kan l. -llyikka kan *s.* pyffe.

Tollistan aa l. -telen la *a.* bete sig st- nigt, ställas, gapa enfaldigt. -istä ön l. -istäjä an *s.* stalling.

Töllyn yä *a.* lofna, uppfylla, påfa, löfna.

Tollahdan htää *a.* göra omöantadt, bämpe- Tollo ön *s.* dnm, fänig, enfaldigt menniska.

-ötan ttää l. -öttelen tellä o. fånas, stå och gapa enfaldigt (tollistan).
 Tolloa lloa o. dö, stupä.
 Tolma an s. högre brant, fulle, brinf (torma), påle, stöt. -ainen isen a. full med branter, fullar. -aan atä o. stöta, fluffas, söga stidord. -äys yksen a. knuff. -min iä o. stöta fortfarande, fluffa. -mästan aa o. bullra.
 Tolpia an = tolppä.
 Tolppä pän a. trubbig, tekee tolpan af bryter, afvisar, t. kieli trög tunga. -anä an s. dumhufvud, tötp.
 Tolsaan läta o. föla, fuska, blanda bort, smutta. -lanta naan s. fölande, fusst, smutning. -lakka kan a. otymplig, dum.
 Tömisen stä l. -mäjan mäta o. bäna. -minä an s. bän. -mahdan htää o. bäna hastigt. -mäys yksen s. hastigt bän. -mähtelen hdellä o. bäna hastigt flera ggr. -mistän aa l. -mistelen lä o. framfälla bän, bulla, stampa. -mistys yksen s. bullning, stampning. -mistytän ttää o. ha att bäna, bullra på.
 Tomppeli, tömppelisti = tomppeli, tomppelisti.
 Tömyri in a. lång lur, sprätrör, ropare.
 Tömsään sätä o. röra lunfigt, tungt.
 Tönkia an s. stel, styf. -istyn yä o. stelna, styfna.
 Tonkki kin a. klump, klunga, t. maa marf full med foder, tufsvor m. m. -kittään ado. klumpvis, i klunga.
 Tonkka kan a. stel, styf (tönkia), s. klump, blod (tonkki), pilven tonkka molnaby.
 Tönkkö kön l. -kyrä an l. -kyrö ön = tonkka.
 Tönkä ngän s. stäng för att stöja l. stänga (tynko), dörrstäng. -nkään ngätä o. sätta stöb för, stänga med stäng (en dörr).
 Tonkale een s. klump.
 Tönkö ngön, tönköön ngötä, tönkötän ttää = tonka, tonkän. -ngötyn tiyä o. bli uppkylad, stelna, styfna.
 Tönkä an s. bade, fulle.
 Töntö tön = pöntö.
 Töpe ppeen s. tofs, tapp. -ppi pen s. klump, a. stympad. -ppy pyn s. tofs,

tapp, dåliga blår, bref. -ppyinen isen a. toffig, af blår l. bref. -pytän ttää o. bita, falsatra. -ppo pön a. stympad, s. klump.
 Toppä pän a. trubbig.
 Toppönen isen s. pl. toppöset fottrasa, öfverstrumpa, tofsa (töpe).
 Toprakka kan a. dunkel, mörk.
 Topakko kön = toppä.
 Töpo i ff. töpöhätä stubbsrane, töpösuu höpsnört mun med framffutande läppar.
 Törehikko adr. töreikko kön s. fjögräs, marf full med vindfällan.
 Torikko kön s. högt kärl i förhållande till bredden.
 Töristyn yä o. stelna, fastna på.
 Törin rkiä o. lunka.
 Törkia an s. plump, grof, wanfaplig. -keys yden s. plumphet, grofhet. -kiästi ado. plump, groft.
 Törkkä kan = törky.
 Törky ryn s. ogräs, roff, soror, affall, dåligt foder, törktyö dåligt arbete. -yinen sen a. toffig, ofnagg. -yllinen isen a. smutfig.
 Törmistyn yä, törmistytän ttää = tyrmistyn, tyrmistytän.
 Törmä an s. äbrant, brinf, flutning, törmäpääsky stransfwala (Airundo riparia). -äinen isen a. full med branter. -ään atä = tölmään.
 Törni in = terni.
 Törpäckö kön s. mindre kärl för högt i förhållande till bredden (törrikko).
 Törri in a. som står och gapor, piika-törri lat, brölig piga. -rrötän ttää o. stå och gapa. -rrys yksen s. gapaude tillstånd, swimming.
 Törrytän ttää o. stallra på, strälla.
 Törsilö ön s. dumhufvud.
 Törstö ön s. stelad klump, isklump, blodklump (töristyn).
 Törtö rrön s. frut, hylsa, omfag.
 Töräilen lä = törötän.
 Törö ön s. twär, fäc, bifst meunniffa. -ötän ttää l. -öttelen tellä o. bete sig fäcst, twärt, wara surmulen, stå rak och bifst.
 Tössänä an = töttö.
 Totisen stä = tutisen.

Totterö ön *s.* strut, *a.* strutlif, hög och spetfig.

Töttö ön = totterö.

Töyhtö ön *s.* tofs, töyhtöpa *ep.* för sidenwans (tupsn).

Töykä an *a.* stel, twär, *s.* twärwigg.

Töykkenen keta *v.* sjunfa, luta, stelna? Töykin kka l. -hkaan kata *v.* fluffa, stöta, flumpa. -kiskelen lla *v.* fluffa smätt.

Töykky kyn = tönkki.

Töykkä kaa l. -ama an *s.* fulle, fluttning.

Töykkö kön = tönkka och töykka.

Töykyr an = töykka.

Töyky y'an *s.* strandis när wattenet runnit undan.

Töylikkä kaa *s.* andhål i tunna.

Töylä an *v.* tufwa. -äinen isen *a.* tufwig. -leikko kon *s.* tufwig marf.

Töyri in, töyrinen isen = teeri, teerinen.

Töyrin ia l. -ristan aa l. -ristelen lla *v.* böfa, gräfwä upp.

Töyry yn *s.* upphöjning, fullrighet. -rynnen isen *a.* full med ojemnheter.

Töyrä an l. -äs aan, töyräinen isen = törmä, törmäinen.

Töykeään kata *v.* wara arg, snäsa, bitas. -ke een *s.* snäsning.

Töytään tata *v.* stöta på, rusa (töytaa). -tin ttia *v.* stöta fortfarande, flumpa, fluffa. -ttailen lla l. -ttelen tella *s.* stöta på och på, fluffa smätt. -ttäjä an *s.* stötare, fluffare.

Töytään data *v.* stöta fram, rusa. -tyttän ttia *v.* hemta rusande.

Töyvaan wäta *v.* rusa på, öfwerfalla, stöta öfwer.

Töywös oksen *s.* fulle, brant (bit ej se len fliner).

U.

Udelma an *s.* duu (uto).

Udin timen = uudin.

Udus uksen = uudin.

Uh! utrop af tynning. -hisen eta *v.* ropan. -ina an *s.* uhropning. -habdan htaa *v.* ropan uh hastigt.

Uhari in *s.* liten borrh, spifforrh.

Ubersin imen = uhari.

Uhe een = uhku.

Uhia an *a.* frodig, wälwärt, pryblig. -heus uden *s.* frodighet. -hiasti *adv.* frodigt, pryblig. -hitan ttia *v.* uppmuntra, ägga.

Uhka han *s.* hot, wite, uhkapuhe, uhkasana hotelse, uhkasakko wite, tekee uhalla gör på trots. -hasti *adv.* dugtigt. -hallinen isen *a.* hotfull, stor, dugtig, mycken. -hkaan hata *v.* hata, wara öfwermodig, uhaten hotande, öfwermodigt. -hkailen lla *v.* hata smätt, på och på. -hkaus uksen *s.* hotelse. -hkaaja an *s.* hotare. -hotan ttia l. -hottelen tella *v.* hata, löfwa förut, stryta. -hotus uksen *s.* hot, stryt (uho).

Uhitelen tella = uhkailen och uhitän.

Uhki *adv.* utmärkt, ganska. -ia an *a.* fylfig, frodig, wälwärt, präktig. -heus

uden *s.* fyllighet. -hiasti *adv.* frodigt, präktigt (ubia).

Uhku han *s.* watten och förja på isen, stöpe, dimma, mist, uhkuvesi flödwatten, ukkureika häl i isen hwarifrån watten porlar upp, uhkutelvi winter med flödwatten, uhkujaa swallis. -hkainen isen l. -hullinen isen *a.* af flödwatten, med watten på isen. -hun hkaa l. -hkoun huta *v.* porla upp, flöda öfwer, swälla, utarilla uhkavilla med swällande, flödande jufwer. -huiten lla *v.* smätt porla, flöda öfwer. -hutan l. -hkutan ttia *v.* ha att porla upp, låta flöda öfwer. -kiinnan ntua *v.* fastna i watten och förja.

Uhma an *s.* trots, förtret, storåtare, *a.* hurtig, flink, tekee uhmalla gör på trots, tehdä uhmaa göra förtret, sytytti uhmilla tulen antände elden af förargelse, hämb. -maan eta *v.* trofwa wara hurtig, driffig. -mittelen tella *v.* göra förtret. -mas aan *a.* hurtig, flink.

Uho on *a.* grott, tolosal, stöttlig (uhkia), *s.* flödwatten på isen, hwårt fört, swårighet, luftdrag, rimfrost (uhku),

uho uusi alldeles ny, olla uhoissa wara i flödwatten, ide slippa fram, wara i nöd, kylmä uho käypi raosta kallst drag kommer in genom springan, pakkaisen uho rimfrost efter söld. -otan ttaa l. -ottelen tella o. låta porla upp (uhkutan), ha att flöda öfwer, stöpa. -ostan aa o. draga (luft). -oon ota o. draga, berätta skrytstigt (uhka).

Uhri in a. offer, uhriteuras offerdjur, uhriropo offerpenning, uhrisana maggift ord hwarmed t. ex. gömda flakter fås fram. -raan rata o. offra. -raus ukxen s. offering. -raaja an s. offerare. -railen lla o. offra fortfarande, då och då. -ron oa o. offra hastigt l. mycket.

Uhti in a. hetfig, otålig.

Uhtu hduu = uutu och uudin.

Uhu un *ist.* uhu-top, *uf.* a. grott (uho). -aun uta l. -ailen lla o. ropa uhu (uhku).

Uhvallutan ttaa o. uttrötta. -vetun ttaa o. tröttna.

Ui *ist.* utrop af flagan, affty, fytj. -ikkaan kata o. ropa ui, qwida, jämska fig, tjuta. -ikerran rtaa o. qwida. -ikahdan htaa o. ropa hastigt ui, framstötta ett qwidande ljud. -ikutan ttaa l. -ikutelen tella o. ha att ropa ui, weskaga, qwinfa, qwida. -ikutus ukxen s. qwidande, weskagan. -ikuttaja an s. qwidare, jemrare.

Uijutan ttaa o. strifa ui, qwida, gnälla.

Uikenen uieta l. -kennun ntaa o.

Uikka kan l. -kko kon s. bostad (*frisingilla calaba*).

Uikki kin s. smal gång emellan hus, brandgata.

Uikukko kon s. wetta (för wattenfågel). fogelformigt bräde till nätmärke, ff. af ui (uin) och kukko.

Uiku un s. bopping (*podiceps*).

Uikula an a. spåd, fien.

Uik . . . se Ui.

Uilo on s. halffstöwel med bred uppåts böjd sula och söm midt på foten.

Uilotan ttaa o. flaga, strifa, tjuta.

Uila un a. flod i hafwet (motsats till ebba).

Uin ida o. simma. -ija an s. simmare. -ima an s. simning, uimanhaka simhub, uimajalkainen simfotad. -imari in s. storstummare. -imus ukxen s. fena. -inti nnin l. -inta nnan s. simning. -iskelen lla l. -ikselen lla l. -iskennan ntaa l. -iksennan ntaa l. -iskentelen nnella l. -iksentelen nnella o. simma fortfarande, hit och dit. -itan ttaa l. -ittelen tella o. låta simma, ha att simma, sätta öfwer watten. -itto ton l. -ittonen sen s. simning, simställe, ställe att simma öfwer, stång för att leda nät under isen. -ita dan l. -itas ttaan l. -ite tteen l. -idus ukxen l. -ittu tun o. stång hwarmed not l. nät ledas från waf till waf. -itin ttime = uimus, uittamo och uita. -itti tin s. rämnål, wattenledning, uittisuorsa en andart. -ittamo on s. ställe der man låter hästar simma öfwer. -ittaja an s. som låter simma.

Uinaan nata l. -naelen *sdr.* -nailen lla o. somna, slumra. -nahdan htaa o. hastigt inslumra. -nahtelen hdella o. hastigt inslumra då och då. -non oa l. -nun ua o. insomna. -nutan ttaa o. insöfwa. -nutus ukxen s. insöfning. -nunnan ntaa o. bli sömnig, bli tung. -nus ukxen s. slummertillstånd, on uinuksissa är inslumrad. -naatun ua o. bli sömnig, utmattas, bufa under, gå under.

Uisma an s. uisman heinä = piiskunlehti och kiroruoho.

Uisti in s. fästdrag, uistinheinä stofsgräs (*sparganium natans*). -tan aa l.

-telen lla o. ro drag. -tin imen s. drag.

Uitan ttaa o. gå omkring med brännwin, m. m. för att samla fiff (suikin), tiggande samla (uin).

Uivelo on s. fölate, långsam menniska.

Uivotan ttaa l. uivottelen tella = uilotan.

Ujakka kan l. -kko kon s. stark, tyvä, hastig, driftig, hastig.

Ujea an a. spetfig.

Ujellan ltaa = uilotan.

Ujen nen s. smula, grand.

Ujerran rtaa = uilotan.

Ujo on s. blug, blugsam, ofsygg, snuggig, ujolaiska ytterst lat. -jomainen ien

a. något blyg, fallen för ofnyggghet, oborstad. -jous uden *s.* blyghet. -josti *adv.* blygt, blygsamt. -joon ota l. -joelen *adv.* -joilen lla l. -jelen lla l. -jotan ttaa l. -jottelen tella *v.* wara blyg, blygas, wara bafslug. -joksun ua l. -jokselen l. -jokelen lla l. -jostan aa l. -jostelen lla *v.* blygas, wara blygsam.

Ukisen sta *v.* stäuka, jämra sig. -ina an *s.* jämmer, stön.

Ukitan ttaa *v.* brifwa på.

Ukki kin *s.* pöl.

Ukko kon *s.* man, gubbe, farfar, *ep.* för öfverguden i runorna (ylijumala), äfsta, ukon puoli maufön, ukon haude äfstawalm, ukko jyrisee äfstan går, ukon ilma äfstawäber, ukon nuoli äfstawigg, ukon kivi qwarté, ukon koira fjärillarf, ukkavarvas flortä, ukon istukas äfterrättika (*raphanus raphanistrum*), ukon kaura flughafra, landtshafra (*avena fatua*), ukon lehti fattswans (*verbascum nigrum*), ukon lumme kallfesta (*caltha palustris*), ukon nauris l. -palko äfterfenap (*sianapis arvensis*), ukon narsku nälbynor (*thlaspi bursa pastoris*), ukon tuhnu l. tuhmi l. tassu boffst (*lycoperdon bovista*). -onen sen *dim.* liten gubbe, äfsta, ukkosen nalkki äfstawigg, ukkosen heinä ängtrasé (*cardamine pratensis*). -oinen isen *a.* gubblit, angående gubbe, rif på gubbar. -ola an *s.* farfars hem, gubbehem, gubbbhus. -kollinen isen *a.* som har man. -kotoin ttoman *a.* som ej har man.

Uksi sen *s.* dörr. -itoin ttoman *a.* utau dörr.

Ukura an *s.* groy, grotta, grufwa, silmät ovat ukurassaan ögönen äro insjuntna ff. hos gammalt folk.

Ulappa pan *s.* öppen fjärb, öppna fjön, widsträckt öppet fält.

Ulasvesi = kulasvesi.

Ule een *s.* fall wärwind.

Ulhi hen *s.* ho.

Ulhia an = uljas.

Ulia an l. -as-aan *a.* blek, af libande utfeende, flätlig, stolt (uljas). -ainen isen = ulia. -asti *adv.* flätligt.

Ulisen sta *v.* jämra. -ina an *s.* jämmer.

Uljas aan *a.* hurtig, raff, fäst, stolt. -jaus uuden l. -jaus uden *s.* hurtighet, stoltghet. -jaasti *adv.* hurtigt, fäst, stolt. -jainen isen *a.* hurtig, stornobig. -jaisuus uuden *s.* stornobighet, wäldigt mod. -jamoinen isen = uljas. -jaelen *adv.* -jailen lla *v.* prunfa, yfwas. -jastelen lla l. -juttelen tella *v.* prunfa, skrjta, skrättas. -jastan aa *v.* uppmuntra. -jastun ua *v.* bli munter, hurtig.

Ulkki kin *s.* röfslimpa (*cottus scorpius*?)

Ulko (lon) *s.* det yttre af något, rummet utanför, ulkopuoli yttre sidan, ulkomaa utland, ulkomuisti ur minnet, utantill, ulkokatto yttre tak, ulkoilma yttre luften, ulkokullatta l. ulkokullainen på yttre sidan förgyllt, frymtattig, frymtare, ulkokultaisuus frymtattighet, ulkotawti diarrhé, ulkotyo utarbete, ulkomeho yttre fäst, tuk ulkoa som utifrån, menni ulos (*adv.* af uloksi) gick ut, on ulkona ör ute, on ulolla har utfot, ulee ulolle, haisee ulolta inffot framt, ha uthusluft. *Komp.* ulompi längre utåt belägen. *Sup.* uloin längst ut belägen. -lkoinen isen *a.* yttre, utom belägen, *s.* diarrhé, tulee ulkoisesta fommert utifrån. -lkosa an *a.* utom belägen, yttre, olla ulkosalla wara ute. -lkonainen isen *a.* yttre, utwändig. -lkonaisuus uuden *s.* utwändighet. -lkonaisesti *adv.* utwändigt. -lkolainen isen *s.* utlänning. -lkomainen isen *a.* utländsk. -lommeinen isen *a.* längre ut belägen. -lommeus l. -lommeisuus uuden *s.* belägenhet längre bort, ut. -loimmainen isen *a.* ytterst belägen. -lon lkoa *v.* wara ute, saka hus och hem. -lkoon lota *v.* gå ut, begifwa sig ut, härstamma. -lkoon ota l. -lostun ua l. -lkoudun tua *v.* komma ut, komma längre bort, sträcka sig. -lotun tuua *v.* sträcka sig, rätta till, hinna till, kasi ulottuu kattoon hantven räder till tafet, ruoka ulottuu vuodeksi maten hinner till för ett år. -lottuva an l. -lottuvainen isen *a.*

som råder, hinner till, tillräddlig. -lot-
tuvaisuus uuden s. tillräddlighet. -lot-
tuvaisesti *ado*, tillräddligt. -lottomatoin
ttoman s. som ej råder, otillräddlig.
-lottomattomuus uuden s. otillräddlig-
het. -lotutan ttaa s. ha att råda, gö-
ra tillräddlig. -lotan ttaa l. -lottelen
tella s. utsträcka, sträcka, söka att räk-
ka, försöka, sträfva. -lotus uksen s.
utsträckning. -lonnan ntaa s. utsträcka,
utdraga. -lohtaa aan s. ställe utom,
på afstånd. -lostan aa s. afföra, lare-
ra. -lostun ua s. komma ut, afåga-
na sig. -lostus uksen s. afföring, la-
rering. -lostutan ttaa s. bringa till
afföring (ulo).

Ulku lun s. ställning till att upphänga
not, gillerfång (sadin).

Ulla an s. hemlighet, ullan kanteella
hemligen, blindvis, på måfå.

Ullakko kon s. vind, vindrum, fälle.

Ullottelen tella s. frida framåt, fara
fram.

Ullutan ttaa = ullottelen.

Ulo on s. fall värtwind (ule, ulko).

Ulpea an s. fulen.

Ulppa pan s. täflan, sträfwan.

Ulppaan pata s. porla upp.

Ulpukka kan s. näckros (*nymphaea*), kel-
tainen u. gul näckros (*n. lutea*), val-
kia l. valkoinen u. hvit näckros (*n.*
alba). -ainen isen *dim.* = ulpukka,
s. rif på näckrosor.

Ulvi in s. kläfva hvarmed båtbräder
höjas.

Ulvila an s. ulfsby.

Ulvon oa l. -voon ota s. tjuta, ryta.
-vina an l. -vonto noon s. tjut. -voja
an s. tjutare. -voilen lla l. -voskelen
lla s. tjuta smått. -vahdan htua s.
tjuta hastigt, ryta till. -vahdun htua s.
komma att ryta, tjuta af en händelse,
gifwa ett tjutanbe ljud. -vaisen sta s.
ryta till engång, upphäfwa ett tjut.
-voian ttaa s. ha att tjuta, låta ryta.
-vottaja an s. som har att tjuta. -vo-
tutan ttaa s. låta tjuta.

Ume een s. dimma, töcken. -mia an s.
dimmig, dunkel. -mennan ntaa s. töa
med bagg och dimma.

Ummenetoin ttoman s. obuglig, offici-
lig, oförståndig.

Ummerran rtaa s. affida.

Umpi mmen s. tilltäppt, alldeles om-
kringlutet tillstånd, öppningslöshet, för-
stopning, umpijarvi, umpilampi träff
utan aflöpp, umpiaina oafbruten går-
desgård rundtomfning, rundtomfning
gårdad täppa, umpiluu ben utan ihä-
lighet, *poet.* tand, umpisilma tillslutet
öga, umpisilmin med tillslutna ögon,
umpisokia stockblind (på båda ögo-
nen), umpitauti förstopning, obstruk-
tion, umpisolmu blindfnut, umpipera
i ändan tillsluten, wåg eller wif utan
utgång, hwarifrån man måste åter-
vända, umpitie, umpikatu återvänds-
wäg, gata, umpipursi bäddad farfäst,
umpikenka ett slags rieför, umpikul-
ju helbetäckt, umpisuomalainen som en-
dast kan finsta, umpikielinen som kan
blott ett språk, umpimaho gall och af-
finad, umpimähkään, umpitobkoon,
umpipain på måfå, umpimaarainen
ungefärlig, i rundt tal beräknad, me-
nee umpisukkulaan byter under wat-
ten, kastaa umpipaahan böpa medelst
nedfänkning under watten, umpimaarin
i rundt tal, umpisana tveetydigt ord,
umpi vaira förstopning plågar, men-
nä umpeen gå fast, täppas, vuoden
umpeen året om, tie on ummessa
vägen är tilltäppt, igenryd, vatsa on
ummella magen liber af förstopning,
tulla ummelle få förstopning, para-
nee umpeen gror igen. -mpens uden
s. täptheit. -mpinen isen s. täppt, um-
misenkä = umpikenkä. -mpiainen
isen l. -mpinainen isen s. täppt, på
alla sidor omfluten, ungefärlig, på
måfå gjord, umpinainen uni oafbruten
sömn, umpiaisesta tehty på måfå gjord,
uppbiffad. -mmikko kon s. som kan
blott ett språk. -mme mpeen s. för-
stopning. -mmelti tin l. -mmettu tun
s. förstopning, obstruktion, on umme-
tulla har förstopning. -mmehdun
htua s. bli täppt, tillsluten, få för-
stopning, bli usken (genom att vara
i ett tillslutet rum), leipa ummehtuu
brödet unfnar. -mmehdus l. -mme-

uos uksen *s.* tillstutning, tillstappning, unkenblifning, förstopning, wattuflåmsma. -mpeen mmeta *v.* tillstutas, omflutas. -mpentan ttaa *v.* tillstuta hastigt, täppa plötsligt. -mmitan ttaa *l.* -mmistan aa *v.* tillstuta, tillstoppa, svepa. -mmitus uksen *l.* -mmistus uksen *s.* tillstutning, förstopning, svepsning. -mpeun uta *l.* -mmistun ua *v.* tillstuta fig. -mpelen mmella *v.* tillstuta, sy, ihopsy, sömma. -mpelu un *s.* söm, syarbete. -mpelus uksen *s.* sömning. -mpu mmun *s.* obanad wins terwäg.

Unehduh htua *v.* glömma, förgåtas. -eus *l.* -ehdus uksen *s.* glömska. -hdutan *l.* -hutan ttaa *v.* låta glömma, låta falla ur minne (unhotun).

Uni nen *s.* sömn, dröm, on unissansa är sömnig, unen huope *l.* vienos *l.* vietto lätt sömn, näkee unta drömmet, unenasko dröm, unikukka wallmo (*paper*), unikeko sjuksoware, unilukkari tärwäddare, uniluu tinningsben, uniluun rako fjällsöm, univesi *l.* -öljy sömndryck. -nonen sen *dim.* = uni. -ninen isen *l.* -nellinen isen *s.* sömnig. -nisuus uuden *l.* -nellisuus uuden *s.* sömnighet. -nisesti *l.* -nellisesti *adv.* sömnigt. -nelias aan *l.* -nelikas kkaan *l.* -nelias aan *l.* -nikas kkaan *s.* sömnaktig. -neliasuus uuden *s.* sömnaktighet. -neliaasti *adv.* sömnaktigt. -nekkö kon *l.* -nikko kon *l.* -ntelo on *s.* sömnaktig människa, untelompi mer sömnaktig. -nteluus uuden *s.* försoffning. -ntero on *l.* -ntio on *s.* sömnig människa. -netoin ttoman *s.* sömnlös. -nettomuus uuden *s.* sömnlöshet. -nettomasti *adv.* sömnlöst. -neen neta *l.* -neksin ia *l.* -neksun ua *l.* -nin ia *v.* brömma. -nelen lla *l.* -nikelen lla *v.* brömma smått. -nelma an *s.* dröm. -netan ttaa *l.* -nitän ttaa *v.* ha att sofwa, minna unittaa jag betungas af sömn. -netin ttimen *s.* sömndryck. -nostun ua *l.* -nnun ntua *v.* wara sömnaktig, betungas af sömn, bli duswen. -ntuva an *s.* sömnaktig. -nekselen lla *v.* gå i sömnen. -nekselia an *s.* sömngångare.

Unha an *s.* snufwa (nuha).

Unhotan ttaa *v.* glömma, förgåta. -he een *s.* glömska. -hottaja an *s.* glömmare. -hottavainen isen *s.* glömsk. -hottavaisuus uuden *s.* glömskhet. -hotus uksen *s.* glömska. -hotun ttua *v.* glömmas förgåtas. -hottumatoin ttoman *s.* oförgätlig. -hottumattomasti *adv.* oförgätligt. -hotutan ttaa *v.* ha att glömma, låta förgåta, låta falla ur minnet.

Unka ngan *s.* wästerflod (junka). -nkaan ngata *v.* föra med wästerflod, enwift pågå.

Unkka kan *s.* unkenhet. -ainen isen *s.* unken. -aan uta *v.* unfna.

Unnan-kanteelta *l.* -kanteelle = al-lankanteelta, tehdä unalla göra med yttersta kraft, puhua unnankanteen tala förtäckt.

Unohdan htua, -hdus uksen, -hdun htua, -hdutan ttaa = unhotan *m.* fl.

Unner nteren *s.* fält? susi ulisi untella.

Unnun ntua, untelias, unteluus, untio, untero se uni.

Untelo on *s.* fjun (se uni).

Unnin ntimen *l.* unnuin ntumen *s.* fjun, dun (untuva).

Untuva an *s.* fjun, dun (se uni).

Uokko kon *s.* stypa (*anemone*).

Uoma an *s.* bjup, dälb.

Uopaja an *s.* bjup och smal wif.

Uotan ttaa, uottelen tella = odotan, odottelen.

Upa, upainen = uppa, uppainen.

Upakko kon *s.* sauf göl (uppi).

Uve peen, uvehdin htia = upia, upeilen.

Upa an *l.* -ras aan *l.* -rias aan *s.* ihäfflig, trågen, ibog. -ruus uuden *l.* -riaisuus uuden *s.* trågenhet, iboghet. -rasti *l.* -riaasti *adv.* tråget, ibogt. -rran rtaa *v.* wara ibog.

Upi *adv.* uppi.

Opia an *l.* -as aan *s.* ypperlig, stolt, öfwermodig, egin, poet. häst if. hingst. -peus uuden *v.* ypperlighet. -piasti *adv.* förträffligt. -peilen lla *s.* högfarande, prunka, yfwas.

Upikas kkaan = upia.

Upisen sta = ukisen.

Upo, upoti = uppo.

Upokas kkaan *s.* begel, gjutform, ett slags stöfvel.

Uppa pan *s.* bottenfats, grummel, grums. -ainen isen *s.* grumlig. -pakko kon *s.* sankt mark, bottenlös bh (uppi).

Uppalanti nain *s.* tuggellös, halsstarrig.

Uppi pin *s.* stång med jernspets l. isbill i ändan.

Uppi *adv.* i botten, alldeles, gansta, upp-
piniska styfnaste, uppiniskainen hals-
starrig, uppiniskaisuus halsstarrighet,
uppiniskaisesti halsstarrigt, uppilaiska
stodlat. -ppo pon *adv.* i botten, all-
deles, i grund, *s.* försänkning, i sankt,
bottenfats, grums, uppotalvi winter
med mycken snö hwari man sjunker,
upposokia stedsblind, opponoita grunda-
lärd trollkarl, oppovalkia alldeles ljus,
oppouusi alldeles ny. -pponen sen *dim.*
= uppo, opposen uusi alldeles ny.
-ppoinen isen l. -pposa an *s.* slun-
fande, grumlig, on opposalla är slun-
ken, i sankt. -ppu pun *s.* sankt ställe,
djup snö, uppuyöt nätterna igenom,
apputie wåg som sjunker af mycken
snö, uppukele före på sjunkande l. stö-
vig wåg, uppuilma swårt snöfall. -pon
ppoa l. -ppoon pota l. -pun ppua l.
-puun puta *s.* sjunka, försjunka, ned-
sjunka. -ppomus uksen *s.* nedsjunkning,
försjunkning. -pos oksen *s.* försjunket
tillstånd, i sankt, meni upoksiin gick i
sankt. -pe ppeen *s.* försjunket tillstånd,
sanktställe, röstställe för lin. -ppio ou
s. försjunkning. -ppoun uta l. -ppoon-
nun utua *s.* försjunka, försänka. -ppo-
us uksen *s.* sjunkning, försjunkenhet.
-potan utaa *s.* försänka, nedänka, brän-
ka. -potus uksen *s.* nedfänkning, för-
sänkning, bränkning. -pottaja an *s.*
sänkare, bränfare. -pottelen tella *s.*
nedänka småningom, slä igenom (om
wåg).

Upukka kan *s.* nådros (ulpukka).

Ura an *s.* fära, stära, bädd, strå, dålig
wåg, stig, tie on urilla wägen är full
med stäror. -ranen sen l. -re een *s.*
liten fära, stära. -rainen isen l. -rakka
kan l. -rakainen isen *s.* full med stä-
ror, stäror. -ras aksen *s.* hjulspår.

-raan ata l. -raatan aa *s.* stära, fära.
astägenas, öppna sig. -railen lla *s.*
göra stäror, följa en stära, gå fram
på en stig. -reun uta t. -renen reta
fomma astad.

Uraa aan *s.* swagfinnt, galen, dum.

Uraan l. -rajan rata l. -risen sta *s.*
morra, mumla, qwida. -rajanta nnan
l. -rina an *s.* morrande, mummel, qwi-
bände. -rahdan htaa *s.* morra till, mum-
la hastigt. -rahtelen hdella *s.* morra
till då och då (ura).

Urakka kan *s.* beting, entreprenad, drös-
gammal ren, urakkamies entreprenör,
tekes urakalla gör på beting, på en-
treprenad (ura).

Ure, ureun, urenen se ura.

Urhas aan l. urhakka kan, urhakkuus
uden = urhia, urheus.

Urhia an *s.* modig, bjerf, manhaftig.
-heus uden *s.* modighet. -hiasti *adv.*
modigt, manhaftigt. -himus uksen *s.*
hjelte.

Urho on *s.* modig, *s.* man, urhoim mo-
digt. -ous uden *s.* manndom. -oimen
isen *s.* rif på kämpar, manlig. -olli-
nen isen *s.* modig, manhaftig, tap-
per. -ollisuus uden *s.* tappighet, man-
haftighet. -ollisesti *adv.* tappert, modigt.
-otun ttua *s.* bli modig. -ostelen lla
s. bete sig modigt, låta vara modig.

Urimoin ida l. -itsen ta *s.* leda sig fram,
tåga fram med swårighet på dålig wåg
(ura).

Urisen, urina se uraan.

Uryala an *s.* lrbiala.

Urkenen reta = urenen se ura.

Urkin kkaa *s.* utleta, sista ut, snöa fram,
urkkimalla genom mödosamt utletande,
här och der hopsyamlande. -kinto nnon
s. mödosamt sökande, snökande.

Urkko kon = urakka.

Urkopaivittynyt solbränn, brunlett, brun-
nett.

Urku run, pl. urat *s.* orgor. -unisti in
s. orgelhus.

Urmas aan *s.* frodig, raff, *s.* bulnad
(urme).

Urme een *s.* snöl, bulnad på kreatur i
huben, bränstark (permu), urmasket-
tu öfversta huden, epidermis.

Uro on l. -os oon s. fullmuren man, tapper man, hjelte, urotyö l. urostyö hjeltebedrift, urolaulu hjeltesång, uoruno hjeltesång, hjeltebiff. -onen sen dim. = uro. -oinen isen l. -ohoinen isen s. rif på män. -ous uden s. mansdom, tapperhet, manföu. -os oxen l. -osa an s. manfön, hanfön, urosliutu hanfogel, urosporo renhane, urospuoli manfön. -okas kkaan s. mantlig, grof. -ollinen isen l. -oollinen isen s. mantlig, tapper, hjeltemodig. -ollisuus uuden l. -oollisuus uuden s. mantlighet, tapperhet. -ollisesti l. -oollisesti adv. mantligen, tappert. -olainen isen s. en art stor skalbagge (urho).

Urpa van l. -pi ven l. -pu vun s. björfs l. alfnopp, urpalintu = urpuvarpunen = urpiainen, urpasavi jäseletä, urpamaa jäsejord. -painen isen l. -pinen isen s. full med björfs l. alfnopp. -piainen isen s. gråffä (fringilla hämaria). -paan vala l. -pailen lla s. blodä björfs l. alfnopp.

Urpikka kan s. en sjuksdom som börjar med swullnad i händer och fötter.

Urrin ia s. gnälla (uraan).

Ursa an s. ätting, ursanlua fnölben i stortån.

Uru un = ura (urku).

Urvakko on = urhas.

Urvelo on l. -lu un s. dum, trög mensiska.

Usl hetäningsord för hundar. -saan sata s. hetja hundar.

Usia an s. mången, flere, usein ofta. Komp. usiampi flere, usiammin oftare. Sup. usein fleste, useimmin oftast. -seus uden s. flerhet, mängd. -sias adv. ofta.

Usisen sta s. sätta fråga, sippa ut med frågning. -ina an s. sätta frågning.

Usitan ttaa l. -ttelen tella s. tussa, hetja hundar, -tus ukxen s. tussning, hetäning (us).

Usko on s. tro, öfvertygelse, förtroende, epäusko wantro, kristin usko kristnas tron, uskon kappale trosartifel, uskon oppi troslära, paana uskonsa siihen sätta sitt förtroende dertill. -osti adv. flitigt. -oinen isen s. som har tro, troende, heikkouskoinen som har swag tro, epäuskoinen som har wantro.

-oisuus uuden s. trogenhet, epäuskoiuus wantrogenhet. -oisesti adv. på troende sätt. -ollinen isen s. trogen, flitig. -ollisuus uuden s. trohet, flit. -ollisesti adv. troget, flitigt. -olainen isen s. trosförwandt. -onto nnon s. religion. -otoin ttoman s. trolös, utan tro. -ottomuus uuden s. trolöshet, otrohet. -ottomasti adv. otroget, tros löst. -on oa s. tro, förtro, anförtro, uskoo asiansa hänelle förtroer sin sak åt honom, uskottava trowärdig, uskotavasti på trowärdigt sätt. -ovainen isen s. troende. -ovaisuus uuden s. troende flinesart. -omatoin ttoman s. icke troende, otrogen, otrolig. -omatomuus uuden s. bristande tro, otro. -omattomasti adv. otroget, otroligt. -omus ukxen s. troendet, religion. -otan ttaa s. ha att tro, intala, öfvertala. -otus ukxen s. öfvertalning. -ottelen tella s. löda att tro, inbilla. -ottelia an s. öfvertalare, inbillare. -ottelemus ukxen s. öfvertalning, inbillning. -kallan ttaa s. ha förtroende till, lita på, förlita sig, förbrista sig. -kallus ukxen s. förtroende, tillit, förlitande, bristighet. -kalias aan s. tillitessfull, bristig, tilltaggen. -kaliaisuus uuden s. tilltaggenhet, bristighet. -kaliaasti adv. tilltagget, bristigt. -kallutan ttaa s. göra tillitessfull, lofwa. -kotutan ttua s. ha att tro, öfvertygga.

Usma an, usmainen isen = usva, usvainen, usman ruoho honingsöfver (melilotus officinalis).

Uspakki kin s. öfvermåttan, för mycket.

Uss, ussaan ata l. ussutan ttaa = us, usaan.

Ussina an s. flitig, idog. -nuus uuden s. flitighet. -nasti adv. flitigt, flinkt.

Ussakka kan s. bälte, gördel.

Usva an s. dimma, töcken, ånga. -ainen isen s. dimmig, töckig.

Utala an s. rast, djurf, lustig, behändig.

Utar ren l. -are een s. jufwer.

Utaun uta l. -ahun ua l. -audon tua s. hända, inträffa, råfa, af en händelse se, utauin näkemään jag råfade se, työmiehiä utautui rannalle arbets-

farlar råfade mara på stranden, råfade inträffa på stranden, unhotti utaumasta glömde af en händelse.

Utava an = utala.

Utelen della o. fråga noga efter, flitigt utforska. -lus uksen s. efterfrågan. -lias aan s. frågvis, nyssiken. -liaisuus uuden s. nyssikenhet, -liaasti *adv.* nyssiket.

Uten *adv.* flitigt, noga.

Uti *int.* tillrop för att locka får.

Utiainen isen = utubeinä.

Utra an s. arm, eländig.

Utsniekka kan s. örring, kolmiliippaisut utsniekat örring med tre hängen l. tillsatser.

Ute tleen = untuva.

Uutera an = uutera.

Uutu tun s. honlamm (uti).

Utu dun s. dunst, imma, fjun, knppylad spets, utusade buggregn, utupilvi dunstmoln, lätt moln, utumaa fumpig mark, utukarva fjun, utuhöyhen dun, utupaita fjunig len sår, utuköyha utfattig. -ukka kan s. tjock rök, liten fluga. -uinen isen s. dunstfull, immig, mörk, sorgsen, sinhårig, snullig, fjunig af dun. -dutoin tloman s. icke dunstfull, icke fjunig. -dustan aa s. bugga, buggregna. -dustelen lla s. göra till fjun, göra snugg, gnida.

Utura an s. åsja?

Uu nun = uuttu.

Uudin se utti.

Uudas uksen = uuttu.

Uudutan itaa = uutan.

Uud... se uusi.

Uuhi hen s. tacks. -inen isen *dim.* liten tacks, s. rik på tacks, -ho on *dim.* tacks.

Uuhka an s. werskam, bristig.

Uuhkajainen isen = uhu ugglä, uf.

Uuhtu dun = uuttu.

Uukahdan htaa s. roras. hastigt, slinta.

Uukko kon = uuhi.

Uukoi sen = uui.

Uukutan itaa, uukutus uksen = uikutat, uikutus se ui.

Uula an = ura.

Uulas aan l. -lia an s. ofantlig, ytterlig. -lu un s. styrka, kraft. -luus uuden l. -leus uden s. kraftighet, styrka.

Uuma an s. midja, wesa lifwet (uumi). Uumaan mata s. gifwa ifrån värme l. föld, muuri uumaa lämminä muren utstrålar värme.

Uumarran itaa s. bemöda sig, sträfsa.

Uumen nen s. spricka, ingröpnung i träd, *pl.* uumenet inellwor, maan uumenissa i jordens inre.

Uumi men s. midja (uuma), förstånd, fogelnäste uti ihåligt träd (uuttu).

Uuni in s. ugn, uuninkoukku brandstas, uunin tukko ugnsdör, stängsel för ugn. -illinen isen s. med ugn försedd, en ugn full. -itoin tloman s. utan ugn.

Uuppera an = upera.

Uup... se uuvun.

Uura an l. -as aan s. driftig, idog.

Uuraan salmi Erångsund. -aus uden s. drift, idoghet. -aasti *adv.* driftigt. -astan aa s. idka, winnlägga sig om, besitta sig om.

Uuro on s. djup dån.

Uuros oxen = ura.

Uurre rteen s. lagg, instärning för ett kärilbotten, uurresaha laggare, laggfåg. -rteinen isen s. med lagg försedd, med instärning försedd. -rtehuinen isen *dim.* liten lagg, liten ståra, s. med lagg försedd. -rran itaa l. -rrastan aa s. göra instärning, lagga, färdas genom skog som jägare, halkaisee puuta uurtamalla flyhwer ett träd med förut huggen ståra långsmed trädet, uurtaa tien pahaksi färdar wägen till dån. -rros oxen l. -rto rron s. laggståra, wilbrens jagt, käy uurttoa jagar i skogen, genomfärdas skogsmarker. -rtaja an s. laggare. -rtelen, rrella s. lagga l. ståra småningom. -rrun itaa l. -rrastun aa s. ståras, laggas. -rteetoin tloman s. utan lagg.

Uusahdan htaa = uukahdan.

Uusakka kan s. öfwerdån.

Uusi den s. ny, rd, ofoft, Usikaupunki Nyssad, Uusimaa Nyland, uusviikko nästa wesda, uudelleen på nytt, uusi uudelta impromptu, syö uudelta libaa åter rått fött, liba uusi lihottaa, kala uusi kuolettaa rått fött gör fet, rd siff bödar, skadar. -desti *adv.* på nytt, ånyo. -tinen isen l. -tonen sen *dim.*

Waae een = vahti.

Waaeli in *s.* wal, förslag, papin vaali
preftwal, panna vaaliin uppföra på
förslag, vaalisarna proffprebifan. -in
ia *s.* föta, wårda, anfa, guugga. -ia
an *s.* fötare. -imus uksen *s.* fötsel,
anf. -ikko kon *s.* wålfött. -itan ttaa
s. låta föta. -imoiuen isen *s.* fött,
anfob (vaalas).

Waaellan ttaa = vaellan.

Waaia un *s.* census, ränta, fatt.

Waan *konj.* men, utan, en minä vaan
sina ide jag, utan du, tulee vaankin
fommer wist (jfr. vaka).

Waaana an *s.* njugg, liten, *s.* plogbill,
vaanasta njuggt, knappt.

Waanin ia *s.* lura på willebråd, smuga
sig på stotthåll, så spår på, förfölja.

Waapahden ttaa *s.* flinta, snafwa, wackla
hastigt. -pahdus *adr.* -paus uksen *s.*
fidoftig, felftig, knydnung, ryck. -pa-
hutan *adr.* -pautan ttaa *s.* ha att flin-
ta, göra en knyck. -potan ttaa *s.* -pot-
telen tella *s.* wagga, flaka, röra hit
och dit, lentaa waapottaa flyger lång-
samt, waggande.

Waa-pin *adv.* viipin wa-pin på måfå.

Waa-ppera an = vaperä.

Waa-psainen isen *s.* -salainen isen *s.*
-sahainen isen = waapsainen.

Waa-psautan ttaa, waapsaus uksen =
waapsautan, waapsaus se waapahden.

Waa-psainen isen *s.* geting.

Waa-pukka kan *s.* hallon. -ainen isen
s. rif på hallon.

Waa-run pua *s.* wånga af och an, run-
fa, gunga, wara raut.

Waa-pustan aa *s.* -telen lla *s.* flaka,
wagga, gå wacklande.

Waa-putan ttaa, -ttelen tella = waap-
otan, waapottelen se waapahden.

Waa-ra an *s.* berg, klippa, fara, bed,
vaaramaa bergland, on vaarassa är i
fara, vaarapaikka farligt ställe. -ainen
isen *s.* bergig. -allinen isen *s.* farlig.
-allisuus uuden *s.* farlighet. -allisesti
adv. farligt. -aloinen isen *s.* farlig,
äfwentyrilig. -aloisuus uuden *s.* äf-
wentyrighet. -aloisesti *adv.* äfwentyr-
ligt. -aan ata *s.* warffo, afwånda fara,
bewara. -roitan ttaa *s.* -roittelen tella

s. låta warffo, wara. -roitus uksen
s. warning. -ratoin toman *s.* utan
berg, ofarlig. -rattomuus uuden *s.* ofar-
lighet. -rattomasti *adv.* ofarligt, utan
fara.

Waa-rein *s.* -rama an *s.* hallon (vaa-
pukka). -aminen isen *s.* rif på hallon.
Waarannan ttaa *s.* widröra, angå, be-
träffa.

Waa-ri in *s.* wårð, aft, ots vaari siila
gif aft derpå, tag wårð derom, pita
vaarin hålla wårð, gifwa aft, ei pida
vaaria håller icke wårð, gifwer ej aft,
otlas vaariin taga i wårð, vaarin ot-
tamus iasttagelse, uppmärksamhet. -ik-
ko kon *s.* förwaring, takawaarikko se
taka.

Waa-ri an *s.* plugg, trädnagel, salawaar-
na bymning. -nainen isen *s.* full med
pluggar, naglar. -maan ata *s.* -nitsen
ta *s.* -noitan ttaa *s.* rugga, bymla.

Waa-rnas aan = plogbill (vannas).

Waa-riainen isen *s.* -ninka ngan *s.*
-ninkainen isen *s.* -nikka kan *s.* -ni-
kas kkaan *s.* -ningas nkaan *s.* swin-
lus.

Waa-ron oa = varun.

Waa-rran ttaa *s.* -rtelen rrella *s.* luta,
wara lutanbe, ha att luta, neblägga.
-rtaja an *s.* nedlutare, mata. -rran-
nan ntaa *s.* ha att luta, neblägga,
bringa i nöd (vaara).

Waa-rtaan rrrata *s.* flgta.

Waa-ru un *s.* regnmoln.

Waa-run ua *s.* luta, swigta, frånga.

Waa-sa an *s.* Wasa. -salainen isen *s.* Wa-
sabo.

Waa-sa an *s.* swagbrida.

Waa-sikivi alun.

Waa-din timen *s.* tre-*s.* fyraårig tmsfo.

Waa-din tia *s.* forbra, yrfa, nöbga, twins-
ga, pådrifwa. -dinta nnan *s.* forbran,
yrfande, twång. -tia an *s.* fordrare,
pådrifware, plågar. -timus uksen *s.*
forbran, twång. -diskelen lla *s.* for-
dra smått, yrfa fortforande. -ditan
ttaa *s.* -dittelen tella *s.* forbra, ut-
forbra, utförsta.

Waa-tisen sta, waatitsen ta = viitisen.

Waa-don toa *s.* plåbba, flåbba.

Waa-te tteen *s.* flåde, buå, lårfst, flådnab,

vaatepankko klädesbank, pöytävaate
 bottebud, kaulavaate halsbud, halsband,
 vaateasu beklädnad, vaateen parsi klä-
 desmode, klädespersedel, vaatekerta om-
 gång kläder, vaatevarpa mast (som upp-
 bär segelbuden), vaatevalkeuinen hvit
 som lärst, *pl.* vaatteet kläder, pitovaat-
 teet stitkläder, pyhävaatteet helgdags-
 kläder. -tebut uen l. -ttehuinen isen
dim. = vaale. -tteus ukxen s. bekläds-
 nad, klädebrägt. -tteinen isen s. med
 kläder försedd, af lärst. -tteellinen isen
 s. som har kläder. -tteetoin ttoman
 s. utan kläder. -tteettomuus uuden s.
 brist på kläder. -tetoin ttoman s. utan
 beklädnad, naken, utan bud. -tetan ttua
 l. -tehdiä htia s. kläda, bekläda, byta.
 -tetus ukxen s. beklädnad, bytning.
 -tettamus ukxen s. beklädnad. -tteun
 uta l. -tetun ttua s. bli beklädd, klä-
 das, bytt. -tetsin ia = vaatehdin.
 Waavitan ttua l. -ttelen tella s. beme-
 sa, öfvertäla, utgrunda.
 Waava an s. litet barn, docka. -vun
 ttua s. frara (som fräkan), gräta (som
 litet barn). -vutan ttua l. -vuttelen
 tella s. ha att frara, ha att gräta.
 -vutus ukxen s. framfallet af frar-
 ning, grät. -vatar l. -vutar ttaren s.
 myr. qvinnligt väfande som har barn
 att gräta (vaaku, vaapu).
 Waderma an s. hallon. -mainen isen
 s. af hallon, rif på hallon.
 Waadon toa = vatustan.
 Wadus ukxen s. ref.
 Waellan ttua l. -ttelen ttella s. wandra.
 -ttaja an s. wandrare. -ttamus ukxen
 l. -ttus ukxen s. wandring.
 Waha an s. flippa, håll, var, vahatu-
 hus varljus. -anen sen *dim.* varljus.
 -anen isen s. af var, varrif. -aloin
 ttoman s. utan var. -altomuus uuden
 s. varbrist.
 Wähäus ukxen s. begåta.
 Wahder hteren = wahtera.
 Wahetan ttas, vahetus ukxen, vahetun
 ttua = vaihetan m. fl.
 Wahinkö ngon s. raba, förlust, teki va-
 hingossa l. vahingosta gjorde af wäda,
 öfverfendes, vahingon valkia wäfeld.
 -nkoinen isen s. raband. -ngollinen

isen s. rablig, medförande förlust, wäb-
 lig. -ngollisuus uuden s. rablighet,
 wäblichkeit. -ngollisesti *adv.* rabligt,
 wäblichen. -ngotoin ttoman s. ofrablig,
 rabdelös. -ngottomuus uuden s. ofrab-
 lighet, rabdelöshet. -ngottomasti *adv.*
 ofrabligen. -ngoitsen ta l. -ngoin ida
 l. -ngoitan ttas s. raba, medfara, för-
 derfara. -nkoun uta l. -ngoitan ttas
 s. bli rabad, förderfard.
 Wahla an s. bregel, skum. -aan ata s.
 bregla, skumma.
 Wahla an = watsa.
 Wahtera an l. -ri in s. lönn. -rainen
 isen l. -rinen isen s. af lönn. -risto
 on s. lönnfog.
 Wahti hdiä s. wakt. -htaan hdiä l.
 -htaalen lla s. waktia. -htaus ukxen s.
 waktande, wakt. -hdiä htia s. hålla
 wakt, waka upp. -hdiäkelen lla s.
 waktia smått, lura.
 Wahti hden l. -hto hdon l. -hta hdon
 s. fradga, skum, wahtharja aalto skum-
 ryggig wåg. -htinen isen l. -hloinen
 isen l. -htuinen isen s. fradgande,
 skummande. -hdotoin ttoman s. utan
 skum. -hdottomuus uuden s. brist på
 fradga. -htoon hdiä l. -htuun hdiä
 s. fradga, skumma. -hdun ttua l.
 -htoun uta l. -htiun uta s. bli skum-
 mig, börja fradgas. -hdotan ttas s.
 ha att skumma, framfara fradga. -hdo-
 tus ukxen s. framfallet af skum.
 Wahturi in = watturi.
 Wahva an s. stark, hållbar, fast, fräftig,
 tjock, hafwande. -vuus uuden s. stark-
 het, fasthet, hållbarhet. -vasti *adv.*
 starkt, fräftigt, hållbart. -vallinen isen
 s. stark, hållande, uthållande. -valli-
 suus uuden s. hållighet, uthållighet.
 -vun ua l. -venen weta l. -venoun
 ttua s. bli stark, tilltaga i styrka l. fjöd-
 les. -vennan ttas l. -von oa s. göra
 stark, förstärka. -vennus ukxen s. för-
 stärkning. -vistan aa l. -vistelen lla
 s. förstärka, bekräfta, stabfästa, fast-
 ställa. -vistus ukxen s. förstärkning,
 bekräftelse, stabfästelse, fastställelse. -vi-
 taja an s. förstärkare, bekräftare, stab-
 fästare. -vistun ua s. bli stark, för-
 stärkas, repa sig. -vute ttien l. -vute

kkeen s. hwab som ger styrka, förstärkning, stöd, fäste.

Wahveroinen isen s. rifson.

Wai *prt.* eller (i alternativt förnekande satz), hanko vai kuika tulee kommer han eller hvem, tuleeko vai meneeko kommer eller går han, vai niin jaks, är det så.

Wai l. vaiti *prt.* työst, ole vai l. vaiti war työst, tig, vaioleminen l. -olo työst nab. -ikenen iketa l. i'eta o. työstna, stillaas, tröötta, förswagas. -ikenomus uksen s. työstlöshing. -ikennan utaa l. -ketan ttaa l. -kitan ttaa o. työst, stilla. -ikennus uksen l. -iketut uksen l. -ikitut uksen s. nedtyöstning, stillaande. -ikahutan ttaa o. nedtyöst l. stilla has stigt. -ikurus uksen s. bafstug mennist. -a. o. työst och listig, lömsk. -ikuri in s. stilla, työstlåtten mennistä, stulting. -ikuro on s. flummer. -ikastun ua o. työstna hastigt.

Waihe een s. mellanrum, stifte, stede, byte, vaiheikka mellantid, vaiheaita mellangärdesgård, vaihemies medlare, pellow ja niitun vaiheella emellan äfseru och ängen, kahden mielen vaiheella i wal och qwal, kylan vaiheil l. närheten af byu, tulee vaiheesta kommer emellanåt, werklwis, oli vaiheessa war en gång, elämän vaihe lifwets werling, vaiheen alainen omwerling underkastad, ombytlig, vaiheen alaisuus ombytligheit, *pt.* vaiheet öden, stidesser, werlingar. -heellinen isen s. mellanliggande, werlingstrif, s. mellanrum, medlare. -heinen isen l. -hetteen isen s. omwerlande, werlingstrif. -hoinen isen s. forbdna, ombytt. -hetan ttaa *sd.* -hdan ttaa o. byta, ombyta, werla, v. huonon parempaan byta dältigt mot bättre, vaihtaa hopian kupariksi werlar stiftet till löp par. -hettaja an *sd.* -htaja an s. bytare, werlare. -hetus uksen s. byte, werling. -hto hdon s. wexel = vaihtoseteli, werling, vaihtokalu bytesaf, vaihtonimi pseudonym. -hettelen tella *sd.* -htelen hdella o. byta l. werla fortfarande, omwerla, wara omwerlande, lämmin ja kylmä vaihtelevat wär-

me och kold omwerla. -htelo on s. fortfatt byte, omwerling. -hettelemus uksen s. fortfatt byte, omwerling, ombyte. -hetun ttaa *sd.* -hdun htua o. bli bytt, ombytas, förwerlas. -hdus uksen s. tillstånd af byte. -htelehdan htua o. wara ombytlig, omwerla tidt och ofta. -haan hata l. -haelen lla l. -hon oa o. byta, werla (= vaihetan). -hos oksen s. tillstånd af byte, byting. -hokka kan l. -hokas kkaan s. byteswara, byting. -hetutan ttaa o. låta byta.

Waihlo on s. matt, swag.

Waikahutan, waikastun, waikenen, waikennan, waikennus, waiketut se vai.

Waikia an s. swär, beswärlig, swärtsam, ömskelig. -keus uden s. swärighet, beswärlighet. -keasti *sd.* swär, med möda, ömskelig. -keutan ttaa o. förswära, göra beswärlig. -keudun utua o. förswäras, bli beswärlig, uttråkas. -kera an s. jemmerlig, flagande. -keroinen isen s. jemrande, jemmerfull, lösländig. -keroinen ita l. -keroin ida s. jemra sig, flaga. -keroitsemus uksen s. jemmerflagan. -kerran ttaa l. -kertelen rrella o. äftadkomma jemmer, flaga jemrande. -kertaja an l. -kertelia an s. jemrare. -kerrehdan htua o. stöta fram jemmerrop.

Waikitan ttaa, waikutut uksen = waikeroitsen, waikeroitsemus och waikennan, waikennus (vai).

Waikka *prt.* fastän, ehuru, önsfönt, opp och, waikka koska l. milloin utar som helst, waikka kohta om och, om äfwen strart, waikka vapsan om fritt, önsfönt.

Waikkaan kata, waikkaelen l. waikkailen = waikeroitsen.

Waikkana an s. lång stör för upphängning l. torkning, slädstång.

Waikku kun s. örwar, stytande fäda, waikkulaut tinningbenen. -uinen isen s. full af örwar, fädig.

Waikuri, waikuro, waikurus se vai.

Waikustan aa = waikeroitsen.

Waikutun ttaa l. -htelen tella s. waikka, bewesa, förmd, ei waikuta siihen mitään inwerfar, har infet instytande beropa, waikuttava syy, werlande orsak. -htavainen isen s. werfande, inwerfande,

Waitelen della l. -loitson ta. o. saksia, nttä saksab af udgot, flaga öfwer brist, flaga. -lus ukxen s. uttrad saksab, flagan. -lia an l. -loitsia an s. saksare, flagare (vajaa).

Waiti *pr.* tyst (se vai). -tiainen isen a. tystlätten, on vaitiaisilla sätter och tigger. -tolva an s. tystlätten.

Waiva an s. besvär, möda, elände, plåga, näkee vaivaa har besvär, vaivan näkö besvär, möda, vaivan palkka mödän lön, on vaivoissa är i plågor, vaivoia l. vaivalla med möda, knäppt. -vainen isen a. trödt af besvär l. mödor l. plågor, fattig, s. fattighjon, vaivashoito fattigförsörjning, vaivaiskunta fattigbistrist, vaivaiskoivu dvärgbjörk (*betula nana*), vaivaisten kukka ängströkt (*expuraria officinalis*), vaivaloen villa = villapää. -vaisuus uuden a. elände, plågsamt tillstånd, egenkap af fattighjon. -vaisesti *adv.* eländigt, fattigt, nödvuret. -valoinen isen a. besvärlig, mödosam, plågsam, eländig. -valoisuus uuden s. besvärlighet, plågsamhet. -valoisesti *adv.* besvärligt, mödosamt. -vallinen isen a. besvärab, plågab. -veri in s. rödporr (*andromeda polifolia*). -veroinen isen a. eländig, arm. -vatoia tloman a. fri från besvär, möda, plåga. -vattomuus uuden s. frihet från besvär, m. m. -vatomasti *adv.* utan besvär l. möda. -vto on s. ställe l. ting hvarpå mycket arbete blifwit nebligdt. -vus ukxen a. plågotillstånd. -van aa l. -vaan ata l. -vaelen *adv.* -vainen lla o. besvärä, plåga, bearbeta (lera, läder), fräda. -vaaja an s. plågare, bearbättare. -vaus ukxen s. besvärande, plåga, bearbetning. -vanto noon l. -vanteen s. besvärande, plågsam svärighet. -viatar tlaren s. myck. plåger, ssa. -violar tlaren = vaivat. -vaun ula l. -vaunun ataa l. -vaun ula l. -veaden tea o. bli besvärab, plågab, bearbättas. -vmitas ataa = vaivaan. -voitas ukxen = vaivans.

Waivonen vela, vaivaunun ataa, vaivanan ataa, vaiventelen anella = vaimenen m. f.

Waivun, vaivus, vaivotan, vaivotus, vaivuttelen se vaipa.

Waja an s. fjul, liber, öfverbyggd fräp. -anen sen *dim.* litet fjul. -aiden isen a. rit på fjul, *Ar.* liber.

Wajaa aan a. det bristande, icke fulla, ofullständiga, olla vajaa brista, sakna, astia on vajaa vettä särlet är icke fullt med watten, vajaa lakkaa det bristfälliga, ofullkomliga upphör, jata pata vettä vaille (*adv.* af vajaalle) lemna grytan icke full med watten, on vettä vaille (*adv.* af vajaalla) saknar watten. -jous uden s. brist. -java an l. -javainen isen l. -jakka kan l. -jainen isen l. -janainen isen l. -jalkinen isen a. icke full, bristande, ofullständig, bristfällig, ledig, vajava antaa icke fullt färl, vajava mies ledig färl. -javuus uuden l. -javaisuus uuden l. -jänaisuus uuden l. -jallisuus uuden s. icke fullt tillstånd, bristfällighet, ofullständighet, ledighet. -javasti l. -javastesti l. -jallisesti *adv.* icke fullt, bristfälligt, ofullständigt. -jaan jata o. wata icke full, brista, sela, wata ofullständig, icke ha fullt, wata ledig. -jeus ukxen s. ofullhet, brist, ledighet. -jeantelen anella o. brista l. sela då och då, fattas ofta.

Waje een l. -jea an = vajaa, teki paria vajeeksi gjorde ett par mindre, vajeelle, vajeella = vaille, vaille. -jenen eta = vailaan. -jennus ukxen = vailennus.

Wajehdan ataa, vajehtelen hdella, vajehdus ukxen, vajehtelo on = vohetan, vaihetelen, vaihetus, vaihtelo.

Wajo on s. trappa (vaja).

Wajo on s. sjunkning. -oen eta o. sjunka, i sjunka, nedsjunka, jalka vajoo -jamen foton sjunker i vön -tumb vajoo foton sjunker, ger efter. -ous ukxen s. sjunkning. -oilen lla o. sjunka smått, då och då. -ouen ata o. sjunka, sänkas. -otan ataa l. -ottan ataa o. ha att sjunka, sänka. -otus ukxen s. sjunkning. -ottaja an s. sjunkare. -ottatellen ataa o. sänka då och då. -omatoin tloman a. icke sjunkande. -ottamaton

ttoman *a.* idde fänkande, idde insjun-
fande (vajoo).

Wajoo oon = vajaa, vajonainen isen
= vajansainen; vajonainen kuu idde
fullmdue. -joutan ttaa = vailennan.

Wajun ua, vajuun uta = vajoon, va-
joun se vajo.

Wakaa vakaan *adr.* vaan l. -kava an l.

-kainen isen *a.* fast, säfer, stadig, ständ-
ettig, redlig, städfri, upprigtig, rätt-
rätig, vakainen lapsi stilla, offhydigt

barn. -kaus uden l. -kuus uuden l.

-kavuus uuden l. -kaisuus uuden l.

-kasthet, säferhet, stadighet, tifförlitlig-
het, ständaktighet, försätving, vakuus-

yhtiö försäkringsbolag, palovakuus

brandförsäkring. -kaasti l. -kavasi l.

-kaisesti *adv.* fast, säfert, ständaktigt.

-kainainen isen *a.* stadig, ordinarie.

-kinaisuus uuden *a.* stadighet, egen-

skap af ordinarie. -kinaisesti *adv.* sta-

digt, ordinarie. -akaan vaata *v.* be-

kräfta, betygga, försäkra. -kaamus uk-

sen *s.* bekräftelse, försäkran. -kaun uta

l. -kaudun utua l. -kaunnuu *adr.*

-kaunnuu ntua l. -kiinnun ntua *v.*

stadga sig, bestäta, bli stadig, bli be-

stäubande. -kamoisen ta *v.* bekräfta,

lofwa säfert. -kautan ttaa l. -kustan

aa *v.* göra säfer, stadig, försäkra, gö-

ra beständande. -kitan ttaa *v.* lugna,

stämna, stilla. -kittaja an *s.* stillare,

lugnare. -kitus uksen *s.* stillandet,

lugnandet. -kuutan ttaa l. -kuuttelen

tella *v.* göra säfer, försäkra, bekräfta,

öfwerthyga, olen vakuutettu jag är öf-

werthygad, huone on vakuutettu huset

är försäkradt. -kuutus uksen *s.* för-

säkring, försäkran, öfwerthygelie. -kuut-

taja an *s.* försäkrare, betryggare.

Waketan ttaa *v.* flaga, wesslaga.

Waketi flaganbe?

Wakka kan *s.* släppa, wacka, olla va-

koillansa mara på uppbört. -kkanen

sen *adv.* liten wacka. -kallinen isen

a. en släppa full, som har släppa.

-kkuri in *s.* släppomafare.

Wakoon *s.* sära, plogsära, vesivako

wattensära, vakomitta (*eg.* längden af

en sära) 125 steg, stadie. -akoimen

isen *a.* full med säror, särad. -aon

akoa l. -akoon aota l. -akoiilen lla *s.*

sära, plöja säror, bespeja, spionera.

-akoja an *s.* bespejare, spion. -akous

uksen *s.* kunnspänning, spioneri. -akoun-

nan ntua *v.* bli särad, säras. -aotan

ttaa *v.* låta göra säror. -aotoin tto-

man *a.* utan sära.

Waku aun *s.* wagg. -kutan ttaa *a.*

wagga. -kutus uksen *s.* waggning (va-

kaa).

Wala an *s.* ed, tehdä l. vanna valan

göra l. gå ed, väära vala mened, va-

lapatto mened, valapattoinen l. vala-

patturi menebare, valapattous meneberi,

falskt vittnesmål, valaside genom ed

bekräftad förbindelse, todistusvala witt-

nesed, puhdistusvala wärjemåsed. -lai-

nen isen *a.* edig, edelig, vääravalainen

mened. -laisesti *adv.* edeligen. -lalli-

nen isen *a.* beedigad, bewuren.

Waladhan, walahunan se valan och valo.

Walaisen, valaistus se vala.

Walakka kan *s.* wallad. -koitsen ta *v.*

walladä, utföra hingst.

Walakka kan l. -kko kon *s.* hjorttronfart.

Walama an = vahtera.

Walan aa *v.* gjuta, öfwerhgjuta, öfwer-

stölja, spöla. -laja an l. -luri in *s.*

gjutare, stöljare. -laus uksen l. -lento

noon l. -le een l. -lo on l. -lu un

s. gjutning, stöljning, spelning. valan-

tovaski mesing, valevesi stöljwatten,

vale varpu = valanne varpu, veriva-

lo blodström. -lia an *s.* gjuten. -laoe

nteen *s.* medel att öfwerhgjuta med.

gjutgods, valanne varpu raft och slätt

svö ss. gjutet, valanne vuori glatt berg.

-lannainen isen *s.* gjuten, *s.* gjutgods.

-lin imen *s.* gjutwerting, valinkauha

stöppest, gjutpest, valinkaski, valinterts

gjutkoppar, gjutskål, pt. valimet gjut-

formar. -lailen lla l. -lelen lla l. -les-

kelen lla *v.* gjuta smält, öfwerstölja

bä och bä, spöla fortfarande. -laun

uta l. -loup uta l. -lon oa l. -luun

v. gjutas, stöljas, spölas, flyta smidnas

gom, brypa, glida, vesi valuu vaat-

teista wattinet bryper isden släberna,

vaate valuu pöydältä bufen glider ned

från bordet, suoni valaau fenan strö-

tes. -lenen leta *v.* brypa, strödas, wä-

gäse, haava v. sädet utwidgase. -jahdan hitaa l. -lahtelen hdella o. gjutas harsigt, broppa, glida ned plötsligt, sjunka, falla, digna neb. -latan ttaa l. -lotan ttaa l. -lutan ttaa o. läta gjuta, läta skölja, spola, ha att dropa, uttänja, mjölta. -lattaja l. -lottaja an s. som läter gjuta, sköljare, mjölfare. -latus ukxen l. -lotus ukxen l. -lutus ukxen s. beshyr om gjutning, öfversköljning, uttänjuing. -latin ttimen s. gjutningsmedel, sköljvatten. -lattelen tella l. -lottelen tella l. -luttelen tella o. gjuta fortfarande, spilla squättals. -lahutan ttaa adr. -lautan ttaa o. harsigt läta gjuta, hastigt öfverskölja (valo).

Walaas aan s. hwal, valaskala hwalstij (ifr. valkia).

Walaus se valan och valo.

Walava an s. ljust, blef, ljuslett (valo), gjutande, sköljande (valan).

Wale een s. lögn, fien, ajaa valeeksi brifwa till lögn, påstå wara osanning, valekuvu fienbild, irrbild, valekatto provifionelt taf, valepuku förflädnad, valekuollut fienbild, valehauta lönngras, valenimi pseudonym, valerikaus fienrifedom, kyntää valeesen plösa träde. -ehellinen adr. -eellinen isen s. lögnaktig, falsk, fienbar. -eellisuus uuden s. lögnaktighet, fienbarhet. -eellisesti adr. lögnaktigt, falskt. -ehtelen hdella o. luga, tala osanning. -ehtelia an s. lögnare (valan).

Walenen leta s. ljusta, blefna. -lennan nttaa o. göra ljust, blefa, beshyfa med hwitt. -lennus ukxen s. blefning (valo).

Walesniekka windfalle.

Walava an = walava.

Walhe een, valheellinen l. valheinen isen, valhettelen tella, valhettelia an = vale m. fl.

Wali in s. den nebra qwisfräa delen af en trädslam, flapssträf.

Wali in s. wal, valikunta walfomite, walmansap, valirahinas fursurste. -ikko kon s. något utwalbt, elit. -in ia l. -ikoitsen ta l. -itsen ta o. wälja, valittu utwalb. -ksemus ukxen s.

wal, wäljning. -io on s. något utwalbt, valio waimo utmärkt qwinna. Sup. valioin den utmärktaste.

Walia an se valan och valo.

Walimo on s. ljust ting, ep. för hritig bjur ff. hermelin (valo).

Walistan, valistus, valistaja, valistavainen, valistun se valo.

Walitan ttaa l. -ttelen tella o. flaga, beslaga, anslaga. -ttaja an s. flagare, flagande part, anslagare. -tus ukxen s. flagan, flagomål.

Waljakka kan s. blef (valia).

Waljas aan s. pl. valjaat rede, ranfor, fellyg, panna valjaisin föresfränna, sätta i rede, päästää valjaista offräma, slippa ur redet. -stan aa l. -stelen lla o. föresfränna. -staja an s. föresfrännare. -stus ukxen s. föresfränning. -stun ua o. föresfränna. -stutan ttaa o. läta föresfränna.

Waljo on = walju.

Walju an s. fulen, hylig, kallstämig, trumpen, fnarrig, wedersigglig. -juus uuden s. fulenhet. -justi adr. fulek, kallstämigt, trumpet. -jahdan hitaa l. -jahdan hitua o. bli hastigt fulen, trumpen, bli andlös, bli andfallen. -jaannun ntua o. bli fulen, bli andfallen. -jenen jeta o. bli fulen. -jehdun hitua o. fulna, bli hylig l. andfallen, blefna (valkia).

Walke an l. -ama an s. bätthamn, läsningsplats, öfwerfartsort.

Walkia an s. hwit, ljust, lysande, s. eld, låga, brasa, walkia sammal hwitmeke, walkia juuri quicrpt (*triticum repens*), walkiapää hwitthufvud, ängdun (*eriphorum latifolium*), iskee walkiaa står upp eld, puhuu walkiaa bläser upp eld, seisoo walkian edessä står för brasan, elden, walkiasoitto eldböf, munan walkia ägghwita, walkian juoksa hwitthuf, Walkiasaari Bielosloff. -kiainen isen dim. munan walkiainen ägghwita, walkiaisen juoksu = walkian juoksu. -keus uuden s. hwitthet, hieshet, ljust, tuo valkouteen hemtar fram i ljust. -kiasti adr. hwitt, ljust. -kholon s. hwita, hwitthet, walkopaa = walkiapää, walkopas apilas hwit wäpning.

valkoparta hviitt flägg. -koainen isen
s. hviita. -koimen isen l. -keuinen
isen s. hviit, munan valkoinen ägg.
hviita. -koisuus uuden s. hviithet.
-kin imen s. hviithet, blefe. -lkeen l.
-lkenen ljeta s. hviitua, ljuäua, blefua.
-lkoon lota l. -lkoilen lla s. göra
hviit, hviitmena. -keilen lla s. bränna
eldar, illuminera. -kaitsen ta s. hviit-
mena. -kaisen sta s. hastigt göra hviit
l. ljuä, upplysa hastigt, valkaisee he-
vosen slår en häst, v. puun ofbarfar
ett träd. -kaistus uksen s. hastig hviit-
görning, blefning, upplysning, asbars-
ning (valenen, valo).

Walkan kkaa l. -kkaan kata s. bulta,
flå, stöta, enständigt påstå, försäkra i
sten, valkkamalla genom bultande, bult-
ning. stöt. -kkaus uksen s. bultning,
stötning, enständigt påstående, walfning.
-kain kkaamen s. stöt, påf. -kki kin
s. walf, påf, stör. -kitsen ta s. stöta
fram en stör under isen.

Walkas kkaan s. hviit fo. -kki kin l.
-kko kon s. hviit häst (valkia, val-
kan).

Waluku kun s. härhwiirwel, barumösa,
blås, flåf (valkia).

Walkuin kkumen l. -kkuna an l. -kkune
een = valkain se valkan.

Waliko, valkonen, valkoon, valkoilen,
valkoainen, valkoinen se valkia.

Walkottelen tella s. blüda (valkia?)

Wallaan ata s. bestryta med watten för
att få isyta. -lli in s. isyta, isfförpa,
wall.

Wall se valta.

Walmas aan s. dragmuffel, pl. valmaat
renbröfset emellan frambenen, valma-
kukka ettergräs (*Linnaea borealis*). -aun
uta s. så fel i bogen. -astan aa s. för-
respånna ren. -aan ata s. braga till sig.
-aus uksen s. tillbragning.

Walmaia an s. pipa, flöjt.

Walmis iia s. färbig, beredd, tillredd,
mogen, mötgjord, wader, valmis läh-
temään färbig att fara. -meus uden
s. färbighet, bereddhet, mogenhet. -mia-
tan aa s. förfärbiga, bereda, tillredda,
tillsmälta. -miatus uksen s. beredning,
tillredning, förfärbigande. -miataja an s.

beredare, tillreddare. -mistelen lla v.
småningem förfärbiga, tillredda fortfa-
rande. -mistun ua s. bli färbig, till-
redas, mogna. -mistandun ntua s.
laga sig färbig, bli förfärbigad. -mis-
tutan ttas s. låta förfärbiga.

Walmu un s. wallmo = unikukka.

Walo on s. smärta, wärf, luvvalagift,
torrwärf. -luilen lla s. ha gift, lida
af torrwärf.

Walo on s. ljuä, sten. -loinen isen l.
-lossa an s. ljuä, lysande. -lollisen
isen s. ljuägaude, försedd med eld
(valke). -lotoin ttoman s. utan ljuä.
-lottomuus uuden s. ljuäbrist, brist på
upplysning. -loon ota l. -lostan aa s.
lysa, wara ljuä, illuminera. -lahda
htaa l. -lahtelen hdella s. lysa ha-
stigt, blänka fram. -lahdus adr. -laus
uksen s. hastigt ljuä, blänkning. -la-
hutan adr. -lautan ttas s. låta hastigt
lysa fram, låta blifstnabbt, wisla.
-laisen sta s. upplysa. -laistus uksen
s. upplysning. -laisia an s. upplysare.
-lia an s. ljuä, blef. -listan aa s.
upplysa, illuminera. -listus uksen s.
upplysning, illumination. -listavai-
nen isen s. upplysande. -listaja an s.
upplysare. -listun ua s. upplysag, bli
ljuä (valan, valkia).

Walokki kin l. -okas kkaan s. hjör-
tron. -kkinen isen l. -kkainen isen
s. rif på hjörtron.

Walon lkoa = valkoon se valkia?

Walon oa, valotan, valotus, valottaja,
valotin, valottelen, valoun se valia.

Walpakka kan = valvas.

Walpas ppaan, valppaus uden, valp-
paannun ntua, valppaun uta = val-
vas nt. fl.

Walvas lpaan s. wafen, waffam. -lpaan
uden s. wafenhet, waffamhet. -lpaati
adr. waffam. -lpaan uta l. -lpaan-
nun adr. -lpaannun ntua, l. -lpaan-
ua l. -lpaatan ua s. mogna, bli waf-
sam, bli litig. -lpa lpaan s. waf-
tillstånd, olla valpella, wara waf-
(valvon).

Walsain antaa s. waffam, waffam-
waffamger.

Walta Han s. wälde, mätt, herrawälde, p. vallat herrskap, ståndspersoner, wälsamies mättegande, kaikkivalta allmätt, vallon alainen underkastad en annans wälde, omynbig, undersäte, esivalta öfwerhet, waltakunta rike, on wallassani fädr i min mätt, on valta sanoa her rättighet att säga, mielivalta godtycke, wäkiwalta wäld, waltatie allmän wäg, waltaoja utfallesbide, aflossesbide, waltasuoni pulsåder, waltawalhe idel lögn, waltaisa ättfader, stamfader, waltasänti ättmoder, stammmoder, waltavanhemmat stamförfädrar, päästää vallallensa släppa lös, on wallallansa är lös, on wallassa är i matten, har matten, waltameri ocean, werlböghaf, wallanhimo herfslystnad, waltastuin thron, vallon kivistä af bara sten, vallon iso gangsa stor. -ltanen sen dim. = waltas, wallasvaki l. -säätty herrskap, ståndspersonförfädrar, wallasainen förnamdäm. -ltainen isen l. -ava an s. mächtig, itsewaltainen egenmächtig, omawaltainen sjelfständig, mynbig, mielivaltainen godtycklig. -ltaisuus uuden s. mächtighet, itsewaltaisuus egenmächtighet o. f. w. -ltaisesti adv. mäktigt, itsewaltaisesti egenmäktigt m. fl. -llatoin ttoman s. öfhyrig, bångstyrig, oregerlig, sjelfwäldig. -llatomuus uuden s. öfhyrighet, oregerlighet, anarki. -llatommasti adv. öfhyrigt, oregerligt, anarkiskt. -ltaan lta s. tillegna sig, miika waltas hwad går åt, hwad fattas. -ltaus ukxen s. besittningstagaude, öfwerwäldigande, förwällande, beswår, tystande omständighet, kenen waltauksesta genem huems förwällande. -ltias sen l. -ltainen isen s. mächtig, herrskande, kaikkivaltias allsmächtig, itsewaltias sjelfherrskare. -ltisuus uuden s. mächtighet, wälde, kaikkivaltisuus allsmächtighet, monivaltisuus mångwäld. -ltiaasti adv. mäktigt, kaikkivaltiaasti allsmäktigt. -llikka kan s. spira, spjotr. -llikas kkaan l. -llikkainen isen s. spira, s. magnat, potentat. -lliten ta s. herrsk, regera. -llitons ukxen s. herrskande. -llitia an s. herrskare. -llinto nnon l.

-llitus ukxen s. herrskande, herrswälde, regering. -llio on s. stat. -llioinen isen l. -liollinen isen s. st. stat, politisk. -lliomus ukxen s. statens. -llimus ukxen s. drift, trångtan, nöd, ättomma. -llikko konw. thron. -lloin omen s. lös, fri, obunden, waltio o-maisuus lösegendom. -llotoin amsen s. lös, ledig, syftlös. -llotian itas s. bemäktiga sig, tillwälla sig, eröfra. -llotius ukxen s. besittningstagaude, eröfring. -llottaja an s. eröfrare. -llottelen tella s. taga smärtingom i besittning, bemäktiga sig bet ena efter bet andra, bete sig wälsamt. -ltuun s. fuktmätt. -ltuun itas s. befälsmäktiga.

Waltti tin s. trumf.

Walu un = wälska och -walo, wäljaka mjestfotad. -uilen lla = wälstani.

Walun, valuun, waluri, walutan, wältus se valun.

Walwakka kan s. hwitaktig. -waannun ntua s. hwitna (valvon).

Walvon oa s. wafsa, nöd, underkastad, rēda l. rensa (ull, bldr), jaa walvooften har annu ej lagt sig öfwer hetsfödd på) sjon. -voja an s. wafare, förtärfar. -vojainen isen s. pl. -set wälsande t. ex. wid sjuks, lid m m. wälsön. -vonta nnon l. -vonto mäs. -vous ukxen s. wafande, -ve edw s. wafande tillstånd, on walwella l. wälveilla är wafen, on walppa wälwäld är flampfen. -wosa amia. wälsim. -voilen lla s. wafa smätt. -venen weta l. -vaannun ntak s. bli wälwä wafna. -voitän itas l. -voitelemällä l. -veutan itas s. wälwa, godt wälsen, minua walwoitaa jag öfwertrampas löshet. -voitus ukxen s. uppmäktig, sjuksom som ej inbesittens somn. -watan itas s. låta wafa, haättewafa, hålla isen öppen, wafa isen emittäl s. förenad för förmödelshet, den fört wäntas s. att förmödel, den förtwänt, mycket efterlängtnis -wätsä mäs s. wafeshällning, wätsä isfetsdyma wälles ständigt öppad. -wätsä nnon is -wätsä kketen s. öppning i den wältsäwätsä l. -wätsä itas s. wätsä wätsä wätsä

till l. wänta någon så att fönnen för-
jagas (valpas, valvakka).

Wamma an s. åkomma, sår, böld. -anen
sen *dim.* liten åkomma. -ainen isen a.
med åkommor behäftad, bräcklig. -alli-
nen isen a. bräcklig. -allisuus uuden
s. bräcklighet. -aan ata v. förnärma,
sära, fränka, hämma, stämma (blods-
flöde). -aus uksen s. förnärmelse, sår.
-mmas aksen l. -mmus uksen s. så-
raude werfityg, wapen, spjut, plogbill
(vannas), vammukset rakennat, kei-
haat terävat teroitat du förfärdigar spju-
ten, hwaßerbe spetsiga lanjarna. -mmau-
tan itaa v. tillfoga hastigt en åkom-
ma, hämma, stilla, stämma.

Wampa mman = vamma. -piainen
isen = ampiainen.

Wana an s. spår efter släde, efter far-
tyg i sjön, sära, ränna, graf, streck, råfa
på isen, blåd, flast, stiel, tupakin vana
tobaksstiel. -anen sen *dim.* litet spår,
sära. -ainen isen a. försebb med spår,
fårör m. m. -aan ata v. sära.

Wanaja an s. Wäno soffen.

Wanakka kan a. utgållig (navakka).

Wanastan aa v. berga flöfoder (vana,
vanaja).

Wang se vank....

Wanha an a. gammal, äldreftigen, van-
ha luku gamla stilen, vanha vuosi
året efter gamla stilen, det förflutna
året, vanha joulu julen efter gamla
stilen, vanha piika gammal piga, *ep.*
för enkel beklädn, vanhastansa af gam-
malt, olla vanhoillaan wara wid det
gamla, vanhalanta något gammal, pel-
lön vanha backhumla (*achillea millefo-
lium*). *Komp.* vanhempi äldre, *pl.* van-
hemmat föräldrar, esivanhemmat första
föräldrar, vanhemmiten med äldre,
på gamla dagar. *Sup.* vanhin äldst, kau-
pungin vanhin stadens äldst, maan van-
hin landshöfding. -huus uuden s. äl-
derdom, hög ålder, vanhuudesta af äl-
der. -haati *adv.* på gammalt vis. -ha-
mainen isen l. -hakas kkaan l. -hak-
ko kon a. gammaläftig. -hamaisuus
uuden s. gammaläftighet, äldreftigen-
het. -hamaisesti *adv.* gammaläftigt.
-hemmainen isen (*komp.*) *acc.* mer gam-

maläftig. -himmainen isen (*sup.*) ä-
meft gammaläftig. -hemmuus uuden
(*komp.*) s. företråde i ålder, större äl-
der, vanhemmuuten med äldre (wid
högre ålder). -heun uta l. -henen
heta l. -hennun ntua l. -hetun itaa
v. åldras. -hennan ntaa v. göra gam-
mal, stöta barnlösa gamla för att träs-
da i deras besittning. -hentaja an s.
stötare af barnlösa gamla. -hennus
uksen s. gammalgörning, stötsel af
gamla. -hakusun ua v. anse för gam-
mal. -hala an s. hem l. samlingssort
för gamla l. gammalt, antiqvitetsmus-
seum. -hasto on s. samling af gamla
l. gammalt. -hatan ttaa v. göra gam-
mal, minna vanhattaa jag fänner mig
älderstrött. -hus uksen s. gubbe, old-
far.

Wanhurskas aan (*ff.* af vakaa, *gen.* vaan
och hurskas) a. rättfärdig. -kaus uden
s. rättfärdighet. -kaesti *adv.* rättfär-
deligen. -kautan ttaa v. rättfärdiggö-
ra. -kauttaminen isen l. -kauttamas
uksen s. rättfärdiggörelse. -kaston ua
v. rättfärdiggöra, bli rättfärdig.

Wania an = vanakka.

Wanka ngan s. jernhake hwarmed brin-
nande stöckar wältras öfwer svebjeland.
-amoinen isen s. den som wältrar
brinnande stöckar, swäbjebrändare.

Wangas nkaan s. öbla, *poet.* orm.

Wankaisen sta v. hastigt gnälla till,
ljuda, bāna gällt. -kahun *adv.* -kaun
uta v. ljuda, bāna. -ngun nkua v.
gnälla, bāna. -ngutan ttaa l. -ngut-
telen tella v. ha att gnälla, bāna.
-ngutus uksen s. åstadscommandet af
gnäll, bān.

Wanki ngin s. fånge, heinäwanki ett
ombundet höfats, vankinauhat fångrem-
mar. -ius uden s. fångensfång. -ngit-
sen ta v. göra fången, fångsta.

Wankka kan l. -kkava an s. wäldig,
ofantlig, stark, beständande. -kaesti *adv.*
wäldigt, ståtligt, elaa vankasti. -kem-
masti *adv.* wäldigare, starkare, ståtli-
gare. -kkaan kata v. hålla i styr,
hålla under toffeln.

Wankkuri in s. *pl.* vankkurit lastwaga,
arbetswagn.

Wanko ngon l. -nku ngon = vanka. l

Wannas aan s. plogbill, uppstående flamm
men på farthg, råda, keulavannas
framstäm, perävannas basstäm (vam-
ma och vana).

Wannelen lla = vannoilten. -nnelo on
s. edgång.

Wannenruoho bodret (*pipinella sa-
faga*).

Wanne nteen s. tunnband, band, frans,
strimma (efter slag m. m.). -nnin nti-
men s. bandämne, band. -nteellinen
isen a. bandad, strimmig. -nteinen
isen a. rif på band. -nnikko kon l.
-nnikka kan s. frans, kukka vannik-
ko blomsterfrans, vannikkoraha brud-
gåfwa. -nnehdin htia s. banda, fransa.
-nnehtia an s. bandare, tunnbindare.

Wannon oa s. swärja, göra ed. -omus
uksen s. swordom, edgång. -oja an s.
swärjare, edgångare. -oilen lla s.
swära smält, begå ed. -otan ttaa l.
-ottelen tella s. ha att swära, taga
ed, betbiga. -ottaja an s. som tar es-
den. -otus uksen s. edtagning, beedi-
ganbe. -oon uta l. -otun ttaa s. förs-
binda sig (med ed).

Wanotan ttaa s. draga streck, linjera
(vana).

Wanta nnan = vanne.

Wanterä an s. tjock, grof, rast.

Wanti in s. handbär.

Wanti tin s. bakåndan af slädmeden.
vantlimies man som står bak på me-
darna, lakej. -titsen ta s. stå bak på
medarna, wara lakej.

Wanto ton s. sexörers slant.

Wanttu l. wantus ttuun s. want. -ttui-
nen isen s. dim. liten want, a. med
wantar försedd, rif på wantar. -ttuul-
linen isen a. som har wantar, en
want full. -ttuun tuta s. trassa, slä-
pa. -tutan ttaa s. påsläda wantar.

Wanttura an = vantera.

Wanun ua s. walsa sig, bli tjock och
tät, häfta sig wib, flibba, vanun vai-
moon sästa sig wib, gista sig med en
qwinna. -uke kkeen s. walfadt till-
stånd, flibbighet, begåsta, tukka on
vannukkeissa. luggen har tofwat sig.
-ukkeinen isen a. tofwig, åltad. -urna-

toin ttoman a. som icke walfas. -utan
ttaa l. -uttelen tella s. walsa, fudba,
åsta, genomarbata, vanuttaa puuta
susta ett träd ofta så att det ej mera
fastar sig. -utus uksen s. walfning,
åltning, bearbetning, vanutusmylly
walf. -uttaja an s. walfare.

Wao se vako.

Wapa van s. lång och smal stång, on-
gen vana mettpö, verkon vana nåtstör,
grenigt träd till torfning af nåt. -ve
peen s. lång stör, is. för nåt- l. not-
torfning. -paan wata l. -peilen lla l.
-vehdin htia s. upphånga nåt l. not
till torfning, leda not l. nåt medelt
stör. -watan ttaa s. sätta spén i rad.

Wapaa aan a. fri, försedd med laga förs-
swar, wapaa ehlo fri wilja, vapaehloi-
nen frivillig, vapaehtoisuus frivillig-
het, vapaehtoisesti frivilligt, vapamie-
linen frifinnad, vapamielisyys frifinnat
het, vapamielisesti frifinnadt, vapa-
herra friferre, vapasuku adel, vapasu-
kuinen wälboren, vapasukisuus adel-
skap, wälborenhet, vakakirja frifref, pri-
willegium. -paus uden s. frifet, laga
förswar. -paasti ado. fritt. -paan ata
s. förklara fri, befria, gifwa laga förs-
swar. -pahdan htia s. befria, lösa,
frälsta. -pahtaja an s. befriare, fräls-
sare. -pahdus uksen s. befrielse, fräls-
ning. -paun uta l. -paudun utua l.
-pahdun htia s. bli fri, frälsad. -pah-
dutan l. -pahutan adr. -pautan ttaa
s. frigöra, befria, entlediga, lösa.

Wapaan l. vapajan wawata l. -pisen sta
s. barra, stälwa, bäfwa. -pia an s.
darrning, flammer. -pisevainen isen
a. barrande, bäfwande. -pisevaisuus
uden s. bäfwande egenstap. -pise-
mätin ttoman a. icke bäfwande. -vahan
htaa l. -vahdus htua s. stälwa till
hastigt, hoppa upp af bäfwan, stakas.
-vahdus adr. -vaus uksen s. hastig
bäfwan, hastig skafning, skalf. -vakte-
len hdella s. bäfwa till då och då.
-vahutan adr. -vautan ttaa s. staka
hastigt, knäcka. -pistan aa l. -vistan aa
l. -pistelen lla l. -vistelen lla s. staka,
göra barrande, flamma. -pistutan l.
-pisutan ttaa l. -pistutelen l. -pistut-

telen tella *s.* förorsafa darrning. -pistuttaja an *s.* som har att darra, *ep.* för froga.

Wapera an *a.* ranf, ofstabig, slipprig, hal. Wapere een?

Wavon poa *s.* stafa starft, plabdra. -nta nuan *s.* orebigt prat.

Wapsainen l. vapsahinen l. vapsahainen l. vapsiainen l. vapsalainen = vaapsiainen.

Wapustan aa, vapustelen lla = vaapustan, vaapustelen.

Wapuutan ttaa = vapautan se vapaa.

Wara aa *s.* förträd, tillgång, reserv, stöd, hjäl, förhyn, affsamhet, warfahet, warning, mögdrag (instrument hwarmed mögfringor justeras), varahuone förträdshus, takavara förträd för framtiden, varainsa jalkeen efter hans tillgångar, talven varaksi till winterförträd, vararikko banfrutt, onko vieraan varaa finnes det träd, tillgång för fremmande? omilla varoilla l. omin varoin med egna tillgångar, jättas omalle varalle lemua på egen hand, hänellä on saava varana honom återstår blott (tiggare) stafven, vanhat sauvojen varahan de gamle till stafven (ss. deras stöd), varamies reservfarsl, varatuomari vicedomare, varaleipä nödbrod, varaseivas stödstör, varasilmat glasögon, konserver, varalauta brädgång, fibbord, tillfottstråde på båtkanten, lqwättbord, varamakso tillfött (med betafning), pitää varalla hålla i beredskap, taga i aft, olla varoissansa vara på sin wakt, varoilta valmis på förhand färdig, ei vara venettä kaada affsamhet sijelper icke båt, istu melan vaskisen varahan sitt ned för att afta på styrbladet af korrpar, omaia vanhempiain varassa i egna föräldrars wård, pään varalle Wainämöisen med affsamhet (stafande) på Wainämöisenens hufvud, onko valssassa varaa finnes det utrymme i mögen. -anen sen dim. = vara. -ainen isen l. -akas kkaan *a.* med förträder l. tillgångar försejd, behållen, affsam, försigtig, vähavarajnen med små tillgångar, epävarainen af tvifvelaktiga tillgångar, oförsigtig.

-aisuus nuden l. -akkuus pudon *a.* behållenhet, tillgångar, affsamhet, vähavaraisuus ringa förmögenhet. -allinen isen l. -akoinen isen *a.* förmögen, bemedlad. -allisuus uuden l. -akaisuus uuden *s.* förmögenhet. -allisesti l. -akoisesti *adv.* förmöget, utau briff. -ava an *a.* tillräcklig, rymlig, stark, rundlig, varavalt rundligt. -avun uuden *s.* rymlighet, utrymme. -aloin ttoman *a.* medellös, oaffsam, opålitlig. -attomuus uuden *a.* medellöshet, oaffsamhet, oförsigtighet. -attomasti *adv.* obemedladt, oaffsamt. -asto on *s.* samling af förträd, fön. -ajan l. -aan ala l. -aillen lla *s.* förse, utrusta, se fott sig, göra rum, afta sig, gifwa aft, wara försigtig, wara, justera mögfringga, byvältä varaten wäl mått, rundligt tilltaget. -aus uksen *s.* utrustning, affsamhet, warning, justering. -ahun *adv.* -aun uta *s.* bli försejd med, utrustas, bli warnad l. warfodd. -audun utua *s.* bli warfodd, se ut om, ana, misstänka. -rikko kon *s.* förwar (varas, varo, varu).

Waras ahan *adv.* aan *a.* tidig, varahin *adv.* varhain l. varain tidigt, samulla varhain tidigt om morgonen. *Temp.* varahampi *adv.* varaampi l. varempi tidigare, varahammin l. varemmin *adv.* bigare. *Sup.* varahin *adv.* varain tidigaste, varahimmin *adv.* varaimmin *adv.* bigast. -ahinen *adv.* -ainen isen *a.* tidig.

Waras rkaan, varastan, varastelen, varastus, varastaja se varka.

Ware een *s.* pl. vareet agnar, varejka *styl.* *eg.* tre mot hwarandra utpresta fädesfärwar. -ehinen *adv.* -ainen isen *a.* af agnar, full med agnar.

Wares eksen *s.* fräsa, vareksen halia stogonäbb (*geranium spicata*), vareksen leipa hundviol (*viola canina*), vareksen lapa blomris, rödpors (*Andromeda polifolia*), vareksen: marja l. varsi fräsbär, fräfris (*Juniperus communis*), vareksen ruis björnmossa (*Hylocomium commune*), vareksen varppi färglummet (*Hyssopus officinalis*), stogefräsen, stogefäsa (*Aspidium*, *filix*).

ma), *ermis (peris aquilina)*. -eksi-
nen isen *a.* rif på trädet.

Warhain se varas.

Warhe een *s.* småfog.

Wari in *s.* sjubande watten, *a.* het, va-
ritaikina sötsur dea, varileipä = va-
rikko, varimakis blandning af strap
och hett watten. -imus uksen *s.* stor
gröta (inmurad). -ikko kon l. -ikoi-
nen isen *a.* sötsur, *s.* sötsurt bröd.
-itsen ta l. -istan aa l. -itan ttaa *s.*
låta sjuda, upphetta, koka. -istun ua
s. bli upphettad (vara, varisen).

Wariala l. varijalka = varejalka.

Warisen sta *s.* affalla småningom. -stan
aa l. -stelen lla *s.* låta småningom
falla, koka ned, strö omkring. -stus
uksen *s.* nedskafning, fringsströende. -stin
imen *s.* ströfled. -staja an *s.* skafare,
som fringsströr. -stun ua *s.* bli ned-
skafad, fringsströs (vari).

Warjo on *s.* flugga, fljul, bestärm,
flydd, förewänning, sten, sateen varjo
flydd för regn, rakkauden varjolla med
sten af färlef. -onen sen *dim.* liten
flugga m. m. -oinen isen l. -osa an
l. -okas kkaan *a.* fluggrif, fluggig.
-oisuus uuden *s.* fluggighet, fluggris-
sedom. -ollinen isen *a.* som har l. ger
flugga. -otoin ttoman *a.* flugglös, us-
tan flydd. -os oksen *s.* fljul. -on oa
l. -oon ota l. -ostan aa l. -otan ttaa
s. bestugga, bestärma, flydda, har för-
rewänning. -ostin imen *s.* solfsäder.
-je een *s.* flydd. -jelen lla l. -joelen
adv. -joilen lla l. -jostelen l. -jotte-
len lla *s.* bestugga fortfarande, be-
flydda. -jelas uksen *s.* bestflydd. -jelia
an *s.* bestflyddare. -levainen isen *a.*
flyddande, bestflyddande.

Waras rkaan *s.* tjuv, on varkaissa är på
stöld stadd, meni varkaisin begaf sig
att stjåla, varkain hemligen, stjålendes.
-rkaus uden *s.* tjuvad, stöld. -rkaal-
tinen isen *a.* tjuvaktig, tjuv. -rkaal-
isuus uuden *s.* tjuvaktighet. -rkaalli-
sesti *adv.* tjuvaktigt. -rasten aa *s.*
stjåla. -rastaja an *s.* den som stjål,
tjuv. -rastas uksen *s.* stöld. -rastelen
lla *s.* stjåla i smutt, snatta. -rastutan

ttaa *s.* låta stjåla. -rkaitoin ttoman
a. utan tjuvvar.

Warkki kin *s.* swårta (*fuligula fusca*).

Warma an *s.* stadig, säker, stark, wiß,
tillförlitlig, sann, varmaan wißt, säkert.
-maus uuden *s.* stadighet, säkerhet,
wißhet. -masti *adv.* wißt, säkert. -mis-
tun ua *s.* bli stark, få krafter, repa
sig. -mati *adv.* wißt, säkert. -mistan
aa *s.* försäkra.

Warma an l. -anen sen *s.* frans till
underlag för koffarl.

Warmahlan htaa *s.* spritta till af för-
sträffelse. -mahdus *adv.* -maus uksen
s. böhwan.

Waro on *s.* förråd, tillgång, attsamhet,
stöd, sått, mößspringa, ei ole varoa till-
gång finnes ej, kylmän varoksi till
flydd mot kölden, olla varolla wara
på sin wakt, varoin försigtigt, att-
samt, i förråd. -os oksen *s.* sått, möß-
springa. -osa an l. -oinen isen *a.*
attsam, försigtigt. -oisuus uuden *s.* att-
samhet. -osasti l. -oisesti *adv.* att-
samt. -otoin ttoman *a.* oattsam. -ot-
tomuus uuden *s.* oattsamhet. -otto-
masti *adv.* oattsamt. -oke kkeen *s.* stöd
(t. ex. för gårdesgård). -okas kkaan
s. stöd, *a.* attsam. -on oa l. -oon ota
s. wara attsam, atta sig, atta på,
warfo, tro, misstänka, varoi loppunsa
lähenenän trodde sitt slut nalkas, va-
roi salatuksi misstänkte wara undan-
doldt. -oja an *s.* aftigifware, warnare.
-oelen *adv.* -oilen lla *s.* wara smått
attsam, befara, försigtigt undwisa.
-ovainen isen *a.* försigtigt. -ovaisuus
s. försigtighet. -ovaisesti *adv.* försig-
tigt. -omatoin ttoman *a.* oförsigtigt.
-omattomuus uuden *s.* oförsigtighet.
-omattomasti *adv.* oförsigtigt, utan att
se för sig. -otan ttaa l. -ottelen ttaa
s. atta på, göra attsam, fasta nyss
märksamhet på, warna, förmana. -otus
uksen *s.* warning. -ottaja an *s.* war-
nare. -otun ttaa *s.* bli warnad, wot-
kos (vara, waru).

Warohainen isen *s.* ett slags flit (*cypris-
musari*).

Warpa van *s.* ris, qvist, gren (blåblås),
stjåla, varpauu mast, varpalände stba

med fdbbord, bräddfull. -anen sen dim. liten qvist, stott. -ainen isen a. af ris, qvistar gjord. -vikko kon l. -visto on s. risfog, ställe fullt med qvistar l. stott. -ve peen s. långt smalt spö, ribba, spjåle (för att upphylla lin, årtter), fdbbord, sqwättbord. -vennan ntaa l. -ventelen nnella o. qvist, afqwista, underqwista, rensa, minska, hämma, dämpa. -vennus ukxen s. afqwistning, dämpning. -venen vela l. -vennun ntua o. afqwistas, glesna, minskas, dämpas (varpu).

Warras rpaan s. tå, varvaskenka sandal, toffel (med öfverdrag endast på tåna), harakan varpaat mattegräs (*lycopodium clavatum*). -rpahuinen l. -rpahainen sdr. -rpahinen l. -rpainen dim. liten tå, a. med tår försebb, pl. varpaiset traftering wid barns födelse, olla varpaisillaan wara på tåspetsfarsna. -rvakas kkaan s. toffel, sandal. -rpaatoin ttoman a. utan tå. -rvas-tan aa l. -rvastelen lla o. gå på tå, trippa. -rvastus ukxen s. trippning. -rvastin imen l. -rpaallinen isen s. fotrem på fidor.

Warpe ppeen l. -ppine een s. fdbbord, varpelaitehilla bräddfull. -pehdin htia o. förse med fdbbord (varpa).

Warpu rvun s. qvist, ris, gren, litet spö, varpulintu sparf. -rpuinen sen dim. liten qvist, sparf, fint (*fringilla*), kottivarpuinen gråsparf (*f. domestica*), hamppuv. hämppling (*f. coenobina*), varpusen rieska = neularuoho, varpusen ruoka humlebinda (*cuscuta europaea*), varpushaukka sparfsöt (*asturnisus*), varpuspollö sparfuggla (*stris passerina*). -rvutan ttaa l. -rvuttelen tella o. förse med ris, qvistar, spjåla upp (årtter, lin). -rvutus ukxen s. uppspjålning.

Warpulainen isen s. soffa (varvas), stare (*sturnus vulgaris*) (varpu).

Warr.... se varras och varsi (vart....)

Warsa an s. fåle, föl, takkuvarsa föl på första året, varsan polvi trampgräs (*polygonum aviculare*), träsfötter (*comarum palustre*), varsan kavio häst-hof (*tusfilago farfara*), vintergrön (py-

rola rotundifolia), stotterblomma (*parnassia palustris*), hundviol (*viola cennina*). -anen sen dim. litet föl. -ainen isen a. föltrif. -allinen isen a. fölegande. -son oa l. -soitsen ta o. föla.

Warski in a. bristig, raff, utgållig.

Warsta an s. flaga. -anen sen dim. litet flaga. -ainen isen a. med flager försebb.

Warras rtaan s. spett, varrasruoho röd-sjöfver, sukkavarras strumpstida, panna vartaalle hänga på spett, panna vartaasen träda på spett. -rtahinen sdr. -rtainen isen dim. litet spett, a. full med spett, h. spett. -rrastan aa o. träda på spett.

Warrin ia o. fråla.

Warsi rren s. kast, stjell, stängel, bdl, utsträckning längsmed något, saappaan varsi stöfvelkast, piipua varsi pipkast, pavun varsi årtstjell, läksi varrasa lögnade ifrån kastet, varsityö kastars bete, tungt arbete (med kastadt werktyg), kirveen varsi yrkast, täysi varrelta fullturen till kroppen, varsiveikka af lifa wårt l. längd, sauvaan varsi stommen af en käpp (utom knopp, doppsko), varsioja längstrakt, större bite, käy, menee varteen påsar till kastet, går an, går för sig, saada vartoon så i stånd, kadun varrella wid gatan belägen, viljelce joen varsia oblat åstrånbarna, varsin allbeles, gansta, varsin varlen enfom, varsin vastaa svarar gesnast, ei varsinkaan icke så heller, alls icke. -rrut rtuen dim. litet kast m. m. -rsinen isen a. kastad, med stjell försebb, pitkavarsinen långkastad. -rsinainen isen a. egentlig, werklig, ordinärie. -rsinaisuus auden s. egentlighet, egenkap af ordinärie. -rsinaisesti ado. enfannerligen, egentligen. -rtinen isen a. kastad, kastad, kaksivartinen tvåkastad, neljävartinen fyrekastad. -rrelinen isen a. kastad, med stjell försebb, puhdasvarrellinen snygg till kroppen, wältwårt, joen varrellinen längsmed en belägen. -rteva an a. med tjofst, starkt kast försebb, starkt, långwårt. -rretsin ttoman a. utan kast l. stjell. -rtom

uta o. ja fast, stängel. -rtan ttua o. fasta. -rrun rtua l. -rtun ttua o. bil-
da stängel, tillwära, tillfriska, repa sig,
bli refig.

Wartalo on s. bål (af kroppen).

Warten *prt.* förskull, mitt varten hvars
före, sita varten derföre, hanta varten
i och för honom, vällan varten enfom.

Wartia an s. waft, waftare, waftare, -rtio
on s. waft, waft, on vartiolla är på
waft, vartiowaba wårdesten. -rtius uden
s. waftställning. -rtioin ida l. -rtioit-
sen ta o. wafta, bewafa. -rtioitsemus
uksen s. bewafning, waftning. -rtioit-
sia an s. waftare, bewafare, uppsy-
ningsman. -rron rtioa l. -rtoon rtioa
o. bewafa, wara uppmärksam, wafta,
afwafta, wänta. -rtioja an s. waftare,
wäntare. -tun ttua o. bli waftad, be-
wafas (vars). -tutan ttua l. -tuttelen
tella l. -rtioitan ttua o. låta be-
wafa.

Wartia tan s. slaga (varsta).

Wartti tin s. blådgarnstyg. -inen isen
s. af blådgarnswäf gjord.

Waru un s. förråd, beredskap, stöd, aft-
samhet, on varulla är i beredskap, i
reserv, ole varullas war på din waft,
aiti lapsen vara modren barnets stöd.
-usa an l. -ullinen isen s. warfam,
aftsam, försigtig. -allisuus uuden s.
warfamhet. -usasti l. -ullisesti *adv.*
warfam, försigtigt. -utoin ttoman s.
utan förråd l. stöd, owarfam. -un ua
o. bereda till förråd, förse sig med.
-ute tleen s. förråd, reserv, ostaa va-
rutteeksi köper till reserv, förråd, för
säkerhets skull. -utin ttiimen s. flydds-
medel, beklädnad, rustning. -us ukken
s. warning, flyddsmedel. -usta an s.
förråd, tillgång. -ustan aa l. -ustelen
lla o. förse med, utrusta, göra färdig,
befästa, försänka. -ustus ukken s. ut-
rustning, befästning, säfte, försänkning.
-ustelma an s. säfte, staus. -ustin imen
s. flyddsmedel, beklädnad, rustning (va-
rutin), peipon sulilla, varpusen va-
rustimilla med hofusens sjädrar, spar-
wens beklädnad. -uste een s. rustadt
tillstånd. -ustun ua o. bli försedd, bli
utrustad l. rustad (vara, varo).

Warvin ia o. bestyra, ha att göra.

Waryis iksen = varvikko och varve.

Warv se varp

Wasa an = vasikka.

Wasama an s. pil med knopp i ändan,
solf.

Wasara an s. hammare, vakivasara slägs-
ga. -ainen isen *dim.* liten hammare,
s. ht. hammare. -roin ida l. -roitsen
ta o. hamra.

Wasen l. vasempi emman s. wenstör,
vasemmalle åt wenster. -emmut mpo-
en = vassen. -suri in s. wensters
håndt.

Waserran rtua o. hwißla (viserrån).

Waseten, waseli *adv.* med slit, enfom,
ei waseli icke just, icke precist.

Wasikka kan s. kalf, vasikan marja
begår (*ribes alpinum*), vasikan silmä-
kalfstela (*caltha palustris*), wasikka val-
taa toista den ena staccan befaller den
andra. -kkainen isen *dim.* liten kalf,
s. ht. kalf, kalfrit, kalfstinn. -kallinen
isen s. som har kalf. -katoin ttoman
s. utan kalf. -koin ida l. -koitsen ta
o. kalfswa.

Waska an = wasikka.

Waski ken s. foppar, valkia vaski meß-
ing, vaskiseppä fopparslagare, vaski-
kieli fopparsträng (på instrument),
vaskikirjat kintabissa fopparstrater på
håndskarna, vaskikarme ormskå, fop-
parorm, vaskimato (*carabus nitens*).
-kineu isen s. af foppar. -kitten ta
o. foppa. -kuri in s. fopparslagare.
-kitta an s. ormskå. -kitan ttua o.
förse med foppar, foppa. -kitus uk-
ken s. fopping. -kitutan ttua o. låta
foppa.

Wasta an s. qwaft, vastarauniot se vat-
turauniot. -as aksen s. löf till qwaft,
olla vastaksessa wara på löfbrott till
qwaftar.

Wasta an s. bet gent motstående, bet mot-
stående, motsatta, *prt.* framdeles, utli-
gen, utgå, ändteligen, vastapaata midt-
emot, vastapäinen motsatt, vastatuuli
l. vastailma motvind, vetaa vastakyn-
tä gör motstånd, sitetar emot, vasta-
haka motståndighet, sanoa vastahakaa
säga twärtemet, vastahakaan twärtem,

vastahakoinen l. vastakorvainen l. vastamielinen l. vastapintainen motfråswig, vastahakoisuus motfråswighet, motwillighet, vastahakoisesti motfråswigt, motwilligt, vastariuta motfrånd, vastaluku motfråfning, vastamaa l. vastetuaki motbåde, annan vastakin ger åfwen framdeles, en vasta sinua vai-
vaa icke så snart skall jag beswåra dig, vasta silloin först då, vasta ikään helt nyss, vasta nyt först nu, nu änd-
teligen, vasta-alkavainen nybörjare, vasta aikaa först tid nu, tulee vastaan kommer emot, pistää vastaan sätta sig emot, pitää vastaan hålla emot, on minua vastaan är gentemot l. emot mig, on minua vastassa är mig till möte, tulee vastasta kommer ifrån att ha varit emot l. till möte, vastoin tahtoani emot min wilja, vastoinkäyminen motgång. -anen sen s. motwind. -ainen isen s. motfätt, besittlig midtemot, motfridig, framdeles stende, framtida, vastainen tuuli motwind, jäädä vastaiseksi lemnas på framtiden. -aisuus uuden s. belågenhet emot, motfridighet, framtid. -aisesti ado. motfätt, motfridigt, framdeles. -allinen isen s. motfätt, konträr. -ten ado. emot, vasten suuta emot mun. -takkaa l. -takkain l. -tuksin l. -tatuksin l. -tätusten l. -takautta l. -takauttain l. -taksutten ado. emot swarandra. -taan l. -tajan ata l. -taelen adr. -tallen lla v. gå emot, wara esmot, wara motswarig, swara, swara för, answara, infnåda mjöl, vastaa valkista hämmä elben, ei tämä vastaa sitä det här swarar ej emot betsa, vastaa minua swarat mig, vastaa sen answarat berför, vastaa hänen puolestansa swarat å hans wägnar. -taus ukken s. motfättning, swar, infnåbning af mjöl. -taaja an s. swaraude, answarare. -tau uun s. motfrånd, swar. -tin imen s. motfättningsebel, försvarsanstalt, mjöl till fnåbning. -tine een s. motswarighet, pant, mafe, kengän vastine mafen till en flo. -like kkeen s. motswarighet, pant, intednad egendom. -taavainen

isen s. motswarande, swarande. -ta-
matoin ttoman s. icke motswarande, s.
motswarig, icke swarande, icke jemu-
god. -tus ukken s. motfrånd, hinder,
beswar, wedervärdighet. -tuksellinen
isen s. motfråswig, beswärtlig, förtret-
lig. -tustan aa l. -tustelen lla v. gö-
ra motfrånd, streta emot, emottaga, st-
ta (barn, sjufo). -tustaja an s. mot-
fråndare, motstretare. -tustus ukken s.
motfrånd, stretning emot. -ti in s. brud-
gum. -tuli in s. brudfölje (som mot-
tager bruden och ledjagar henne till
brudgummen).

Wasa un s. perstorg (vassen).

Wata dan s. ett slags not (drages icke
till land utan i båt), förbämning af
rustor, wataruoho mältgräs (*stellaria
media*).

Wataja an s. sumpig mark, färr. -jikko
kon s. färrigt ställe. -jainen isen s.
sumpig, färrig.

Wati din s. fat. -inen isen dim. litet
fat. s. rik på fat. -dillinen isen s.
som har fat, ett fat fullt.

Watikoitsen ta v. flinga (slåta med fling-
ring).

Watimo on s. fiedwatten.

Watisen sta v. sqwattra.

Watja an s. Boternas land. -jalainen
isen s. wotiff, wotlåndare.

Watkaan kata l. -kutan ttaa v. wassa,
fnåda, gnugga.

Wadon toa = watustan.

Watsa an s. mage, buf, watsapaita buf-
hinna, watsani on rikki jag har bio-
rhé, watsani on ummella jag har ob-
struktion, watsan pure magntipning,
watsaani puree jag har magntipning-
gar, watsaville magntipning, watsan
väännä magnlåga, watsatauli biarrhé,
watsaruoho biobrot (*tormontilla erecta*).
-sanen sen dim. liten mage. -sainen
isen s. bufvig. -sakas kkaan s. storbu-
fig. -suri in s. biarrhé, atfot. -satus
ua v. så stor buf.

Watta tan, wattikas kkaan, wattari in
= watsa, watsaksa, watsuri.

Wattalo on = watta och vyhti.

Wattu tun s. hallon, återbär, watturas-
miot steniga backar l. höjder betwara

med hallonts, heliga ställen i isanti-
den. (fr. lyly). -tuinen isen s. hal-
konti. -tukko kon s. ställe ritt på
hallon.

Watukka kan = vattu.

Watustan aa l. -stelen. lla s. göra nå-
got officiellt. släpa, handfäs, fudba,
gniba, traska, mumsa. -stus ukxen s.
officiellt handterande.

Watven aa s. utplöda, blanda, traska.

Wauhka aa s. fugg, folkrig, rasande.

-ko on s. fugg, rasande meniska.

-hää m. m. -kaan kata s. pladdra jäuigt.

Wauhti in s. fart.

Waukka kan, vaukko kon = vauhka,
vaukko.

Wauke an l. -lo on l. -lu un s. wid-

jehand, till net, nät, ärtullar, släbor

m. m. -lon aa s. widja, gnugga. -la-

-kaa ttaa s. förse, med widjehand.

Wauun aa s. pl. vauut wagn. -ulliden

isen s. wagneande, en wagu full.

Wauca. an s. slaga, groft säll.

Wauas. aan s. förfäkommen, återställ

ester sjudom, väf, kraftfull, hmuig,

drig. -raua uden s. sundhet, kraftfull-

het, hmuighet, drigghet. -raasti ad.

raasti, drigt. -raastua aa s. femma fig

före, återställas till hälsan, repa fig,

hå- stärfare, hmuigare.

Waurio on s. ofall, olycka.

Wauua an s. litet barn, docka. -vaan

ata l. -vatan ttaa l. -vattelen tella

s. stöta ett litet barn, wagga. -vautan

ttaa s. låta wagga (vaava).

Wawia an = vaaja; vavainen isen =

-vaajanen och vaajainen.

Waw se vap

Wed se vet

Wentustelen lla s. prata dumheter, skäm-

ta groft.

Wekka an s. wigne (calla palustris),

måhivikka bodblad (canuallaria polygo-

-nata), peuran vekka = raate, Wekka-

latti Bedtqst foden. -ainen isen s.

af wigne, rif på wigne.

Wekko: oop s. wering, företag. -keys

yden s. företag, i. i. elaf offigt. -kei-

len lla s. waga företagsom, ha planer.

Wekma an = vekka, vekmahumar nödi

brödemortel (deri mätströter frosas).

Wekmas aan s. riefog, ungfog, lund,
Bebmo foden. -ainen isen s. lummig,
löfrif, vehmaismaa tättbewuren, fet
jord. -aato on s. lummigt ställe, lund.
-astan aa s. wära ämpo med fog, bli
buffbewärt.

Wehmaro on l. -mare een l. -mera
an l. -mare een s. tistellång.

Wehna an l. -nä an s. hwete, juola-
vehua = juolas. -nainen isen l. -nai-
nen isen s. af hwete, s. hwetebröd.

Wehria an l. -ainen isen s. gröu. -ai-
syys yden s. grönska (vihria, vibe-
ria).

Weijasa jala s. wingla, bedraga. -jaus
ukxen s. wingleri, bedrägeri. -jari in
s. winglare. -jakas kkaan s. bedräglig.

Weikalahdaa hisa s. stära till hastigt,
ha att rinna (blod).

Weijo on s. broder. -onen een dim.
brer lilla (veikko).

Weikaa i'ata l. kata l. -kaelen lla l.

-kastelen l. -kiatelen lla s. sprättas,

lofettera, brösta fig. -kari in s. sprätt,

lofett.

Weikela een s. äfwentyrare.

Weikka kan s. täflan, strid, wad, ei sa-
nan veikkaa idde eit ords stridighet,
lyö l. panna veikkaa slä wad. -kkaan
kata s. täfla, strida, hålla wad, v. tu-

hannen ruplaa slä wad om tufen rubel.

Weikka kan l. -kko kon s. broder, veik-

kokunta broderlag. -kkous aden s.

broderfag. -kkanen l. -kkoneu een

dim. brer lilla. -kkoinen sen s. bro-

derlig. -kkoisuus uuden s. broderlig-

het. -kkoisesti ad. broderligen. -kka-

moimen isen = veikkanen. -kottelen

tella s. falla till brer, tala förtroligt.

Weikuna an s. aprilsmånad (huhitiku).

Weimari in s. shugel, hymmel.

Weinen isen = weineu l. weinen se we-

isaan sata s. sjunga. -saaja an s.

sångare. -su un l. -suu uu s. säng,

weisuväyla sängled, ep. för ströva

-saalen ad. -sailen lla s. sjunga snätt,

tralla. -sautan ttaa l. -sauttelen tella

s. ha att sjunga, låta sjunga.

Weistha aa s. stälja, bjälja, planka,

hugga. -ti in s. knif (veikoi). -ti in

en täljainstrument, -weistinkirves plaut-

ningeyra, täljyra. -te een *s.* täljnings-
tillstånd, on veisteella är under tälj-
ning. -to on *l.* -tö on *l.* -töntö unön
s. täljning, huggning. -tos oxen *s.*
täljarbete, täljningstillstånd. -täja an
s. täljare, huggare, kuvan veistäjä bild-
huggare. -tämö on *l.* -tämöinen isen
s. *pl.* veistämöt *l.* veistämöiset ställe
för täljning, warf. -telen lla *v.* tälja
smått, tälja fortfarande. -telys yksen
s. täljarbete. -tätän ttaa *v.* låta tälja,
hugga. -telytän ttaa *v.* låta smånu-
gom tälja. -tyä yä *v.* bli täljd.

Weiterä an *s.* stark, qwidt (veitsi)

Weitikka kau *s.* stäm, sälle, stalf. -kkai-
nen isen *dim.* = veikikka. -koitsen
ta *v.* bejd dårffarer.

Weitikki kin *s.* maskin.

Weitikka kan = veikikka.

Weito on, veitonen sen = veikko, veik-
konen.

Weitsi sen *s.* snif, partaveitsi raksnif.
-sinen isen *l.* -sonen sen *l.* -syten
dim. liten snif. -sellinen isen *s.* snifs-
egande. -setoin ttöman *s.* sniflös. -set-
tömyys yyden *s.* snifbriist.

Weiva an *l.* -vi in *s.* snep, konfigrepp,
bedrägeri. -vaan ata *l.* -vaelen *adv.*
-vainen lla *v.* konsta, bedraga. -vaus
uksen *s.* bedrägeri. -vittelen tella *v.*
nyttja snep, frånga, bedraga.

Wekara an *s.* frodigt ting *fi.* largål,
gren, fäststef, frjutsstef, klo, *ep.* för
stäm (veitikka).

Wekkuli in *s.* stalf. -lehdin htia *v.*
stalfst.

Wekkärä an = vipperä.

Wekoilen lla *v.* wråfas, tagla. -kous
uksen *s.* flunga.

Weku un *s.* sofa, sträda.

Wekärä an = vekara.

Wela an *s.* långref (velka).

Welho on *s.* trollfari, herar, velhovai-
mo herar, spåqwinna. -onainen isen
s. trollfona, *s.* trollad, förherad. -ous
uden *s.* hereri. -oinen isen *s.* trollst,
magist. -oisuus uuden *s.* trollsthet. -oi-
sesti *adv.* trollst. -on oa *v.* trolla,
förhera. -ous uksen *s.* förtroflning,
förherning. -oja an *s.* trollfari. -ouu
uta *v.* trollad, förheras, bli trollfari.

Weli (i st. för velji) ljen *s.* broder, täy-
sireli sambroder, velipuoli styfbroder,
velivaino broderhat. -ljenen sen *l.*
-ljyt yen *dim.* bror lilla. -ljeys yden
s. broderfkap. -ljellinen isen *s.* bro-
derlig. -ljellisyys yyden *s.* broderligt
het. -ljellisesti *adv.* broderligen. -lin-
tima an *s.* styfbroder, fosterbroder. -ljes
eksen *s.* en af bröderna. -ljeksyys yy-
den *s.* broderskapet emellan bröder.
-ljestyn yä *l.* -ljeedyyn ytyä *v.* för-
brödras, ingå broderfkap.

Welike kkeen *s.* handtag i dörr.

Welj . . . se veli.

Welka lan *s.* skuld, olen welkaa hänelle
är styldig honom, otan velaksi tar på
skuld, påavelka husfnudstol, welkakirja
skuldbedel, velan alainen skuldbelastad,
skuldsfatt, welkamies borgenär, welkapas
styldig, förbunden, förpligtad. -jallinen
isen *s.* styldig. -jallisuus uuden *s.*
skuldsfatt tillstånd. -latoia ttöman *s.*
skuldfri. -lattomuus nuden *s.* skuldfri-
het. -lkaun uta *l.* -lkaannun ntua *l.*
-lastun ua *v.* bli styldig, bli skuldsfatt,
råfa i skuld. -lkauminen isen *s.* skul-
fattning. -lon lkoa *v.* fordra, utfösa
en skuld. -lkomus uksen *s.* fordran,
utförsning. -lkoja an *v.* fordringsägare,
indrivare af skuld. -lkoilen lla *v.*
fordra då och då, gå och utfösa skuld.
-lvollinen isen *s.* förpligtad, styldig,
pliktig. -lvollisuus uuden *s.* pligt, styldig-
het. -lvollisesti *adv.* af styldighet,
som sig hör. -lvotan ttaa *l.* -lvottelen
tella *v.* förpligta, förbinda. -lvotus
uksen *s.* förpligtelse.

Wellamoitsen ta *s.* frodas, wara lummig.

Wellava an *s.* frodig, lummig.

Welli in *s.* bror (veli), wälling.

Wellon oa *s.* trampa, snäda, iqwalpa,
bölja, staka. -omus uksen *s.* snäddning,
bråfsning. -otan ttaa *l.* -ottelen tella
v. låta trampa, snäda, runda hit och
dit, staka, bete sig trögt, släpigt. -otus
uksen *s.* snäddning, bråst, ryddning hit
och dit, släpigt beteende. -oskelen lla
v. snäda smått, bräsa.

Wellun ua, vellutan ttaa, vellutus uk-
sen = vellon *m.* st.

Wellmetän ttaa *l.* -ttelen tella *l.* -min

ia *v.* lefwa forgfritt, lefwa i fus och dus.
 Welo on, velotan itaa = veulo, veulotan.
 Welpperi in *v.* tråbflasta.
 Welputtelen tella *v.* flabbra.
 Weltava an = vellava.
 Weltto ton *a.* flapp, trög, olustig, makaa velitonansa ligger löst, flappyt.
 -ttous uden *v.* flapphet, wcklighet. -tostutan itaa *v.* förlappa.
 Welv . . . se velka.
 Wemmel mp-len *a.* bäge, lela, stråte, band omfring något, ilman vommel *poet.* regnbäge. -mpelöinen l. -mpeleinen isen *a.* bågig, fröft. -mmellan itaa *v.* böja, fröfa, linfa, gå ostadigt.
 Wempele een = vommel.
 Wemmon mpoa *v.* rycka, draga ryckwis (temmon).
 Wenahdan htaa = venahdan se venyn.
 Wenakka, venakko se venäjä.
 Wene een *a.* båt, veneväylä båtled. -neinen *sdr.* -neinen isen l. -no on l. -nonen sen *dim.* liten båt, julle. -neinen isen *a.* beträffande båt, båttrif. -neellinen isen *a.* bättegande, en båt full, båtlast. -neelsainen isen *a.* båtsharl, roddare. -neetoin ttöman *a.* båtshes, utan båt. -neettömyys yyden *a.* båtshrist.
 Weng . . . se venk . . .
 Wenhe een, venheinen isen, venheelinen isen, venheläinen isen, venheetoin ttöman = vene m. fl.
 Wenjoki Glawänka.
 Wengas nkaan *a.* fröft, böjd, obäfflig, cwig. -nkala an l. -nkale een *a.* os bäftligt ting, slump, obäftligt djur, os bäfta. -nkainen lla *v.* böja, fröfa, förwrida, göra obäfflig, bete sig owigt. -nko ngon *a.* owigt, obäftligt framskridande. -nkoon ngota *v.* fortskrida, röra fram owigt. -ngotan itaa l. -ngottelen tella *v.* ha att skrida fram owigt, röra fram obäftligt, fara fram med stora tag.
 Wenku ngun = vengas.
 Wenna an *a.* luster, mör.
 Wennehdin htiä *v.* tråta, fiska.
 Wenni in *a.* rd bast (nuppmjukt).
 Wenno on *a.* samrat, förtrogen. -onen sen *dim.* = venno. -ollinen isen *a.*

samratlig, förtrolig (vento).
 Wennon oa *v.* släpa, draga långsamt. -ottelen tella *v.* låta släpa långsamt, släpa sig fram (vengottelen se vengas).
 Wenna an = venäjä, vennäpuu lind, vennämatto bastmatta.
 Wennaan näta, vennäilen = vennon, vennä nabkaa guggar, uppmjukt flun.
 Weno on *a.* trög, långsam människa. -onen sen *dim.* = veno. -ollinen isen *a.* trög. -otan itaa l. -ottelen tella *v.* göra trögt, bete sig trögt (vene).
 Wenton non *a.* ren, idel, gungande, mjuf, *a.* gottig sjöstrand, sumvig ställe, ventovesi l. vennon vesi idel watten, öppen flar sjö, ventovieras l. vennon viaras alldeles frammande. -nnellinen isen = vento (venno).
 Wentsä an *a.* wigfel. -seen etä *v.* wiga.
 Wentura an = väntyrä.
 Wenun ua, venutan itaa, venuttelen tella, venutus uksen = venyn m. fl.
 Wenyä ja *v.* utsträckas, utspänna, wara elastisk, uttänjas, tagna, sträcka sig, ligga utsträckt, raklång. wräfa sig, jalka venyy foten blir försträckt, vennyäheinä ettergräs (*linnea borealis*). -yja an *a.* som ligger utsträckt, wräflång. -yntä nnän l. -yntö nnön *a.* utsträckning, utspänning, elasticitet, wräckning. -yksinen isen *a.* uttänjbar, elastisk. -yväinen isen *a.* som töjes, som ger ut, uttänjbar. -ymätöin ttöman *a.* outtänjbar, som icke tagnar. -yelen lla *v.* utsträckas smält, utsträcka sig långsamt. -ytän itaa l. -yttelen tella *v.* utsträcka, töja, utspänna, uttänja, förlånga. -ytys yksen l. -yttelo on *a.* uttänjning, utsträckning. -yttäjä an *a.* uttänjare, töjare, utspännare. -ytytän itaa *v.* låta utspänna. -nähdän htiä *v.* utspänna hastigt. -nähtelen hdellä *v.* töja hastigt då och då. -nähdyn htiä *v.* utspänna hastigt, försträcka sig, lägga sig rak lång som hastigast. -nähtän *sdr.* -näytän itaa *v.* töja hastigt, låta töja hastigt.
 Wenäjä an *sdr.* Wenäs ään *a.* flyglad, puhuu venäjää talar ryska, murtua venäjäksi bröter på ryska. -näjäinen isen *a.* ryff. -nälsäinen isen *a.* ryff.

s. ryffe, horntitel (*carduus uenthot-*
de.). -nakka kan s. ryff man. -nakko
kon s. ryff qmiuna. rußiuna.

Wenät äen = Wenäja.

Wenään atä s. rafa, wara sjelfsmålbis.

Weranko ngon s. brant hofestrand.

Wera.... se verka.

Werohdan btää = vierahdan.

Werha an = verho

Werhelen illä = verhoelen.

Werho on s. täctelse, plagg, flådnad,
gömfälle, jalkaverhot fotplagg, silmän
verho hiuna på ögat. -oinen isen s.
betäctt, fuggig. -otoin ttoman s. obe-
täctt, utan skydd l. plagg. -ottomuus
uuden s. brist på täcte, skydd, plagg.
-on oa l. -oon ota s. betäcta, skyd-
da, beflåda. -oelen lka s. betäcta smätt,
dölja. -otan itaa l. -ottelen tella s.
förse med flåder, låta betäcta l. skyd-
da. -otus ukern s. betäctning, beflåds-
ning. -ottaja an s. betäctare, skylare.
-otua itua s. bli betäctt, skyddas.
-otutan itaa s. låta betäcta, låta be-
flåda, förse med plagg.

Weri ren s. blod (*inf. varta l. vertä*),
verikoira blodhund, verikorva lottlös,
veriuarma blodwite, veripahka blod-
böld, verimato blodiget, verivalo blod-
wärt, verisylky blodspottning, veri-
ymma blodörstighet, veritauti gyllens-
äder, verenheitto blodpinning, veri-
nirhaia blodriipa, veriruoho blodört
(*tormentilla*), veriheinä strandhastra
(*elymus arenarius*), verimaksabeinä
binfa (*erigeron acre*), verimänty en
tallart, sian veriheinä johannisört (*hy-
pericum perforatum*). -inen isen s. blod-
big, af blod, färgad, mustan v. brun-
nett, mörklett, valkian v. blond, ljus-
lett. -isyys yyden s. blodighet, färg.
-isesti ado. blodigt. -rellinen isen s.
blodfull, s. blodsförwandt. -rellisyys
yyden s. blodfullhet. -retöin ttoman
s. blodlös. -retömyys yyden s. blod-
löshet, blodbrist. -revä an l. -reväi-
nen isen s. blodfull, frist, färg, färg-
gad, verevä touko fröttigt wårsåpe,
verevä täbba frist ar, verevä juuri
bedblad (*convallaria polygonatum*), mus-
ten v. mörklett, valkian v. ljuslett, tu-

liverevä eldröd, rurspurrd. -revyys
yyden s. blodfullhet, fristhet, färg.
-res eksen s. blodigt, frist, färgt,
liffigt, rödt tillstånd, syö verehæta
äter i blodigt, färgt tillstånd, veres
vesi frist watten, vereket sanomat
färsta underrättelser, vereket kasvot
liffigt, frist, rödt aufigte. -restö oa
s. blodsamling, blodförråd. -ristän aa
l. -restän aa s. nebbloba, söla med blod,
fära, farga, synas blodröd, frist. -ris-
tys yksen l. -ristämys yksen s. nebb-
blodning, blodbefuddling. -restyn yä s.
bli blodad, sölas med blod, bli färd,
wara färd. ny, nyssedd, tima. -reh-
dyn htyä s. bli blodig, frist, återställas,
repa sig. -rryn rtyä s. bli blodig, ver-
tynyt hasva får med ifstelnadt blod.
-rrytän itaa s. nebbloba.

Werka ran s. flåde. -rkainen isen s. af
flåde, verkainen lammass finulligt färd.
-ratoin ttoman s. utan flåde. -ratto-
muus uuden s. flådesbrist. -roitän itaa
s. beflåda l. förse med flåde, öfrers-
draga med flåde. -roitutan itaa s. lå-
ta öfwerdraga med flåde (vero).

Werkanen sen s. verkasen poika för-
bannad.

Werkka kan s. långsam, fattlig, stark,
flitig, kulkee verkaa l. verkalleen l.
verkallensa l. verkaan far fram satta,
siihen verkaan i den mon. -kkainen
isen l. -kallinen isen s. fattlig, mäs-
lig, trög. -kkaisesti ado. satta. -kkai-
len kailla l. -kastelen lla s. fortstrida
i satta mäs. -kastun ua s. satta sig.
-kkaan kata s. hålla nt.

Werkko kon s. nät, kutoo verkkoa bin-
der nät, panee l. laskee verkkoa läg-
ger ut nät, katsoo v. se efter nät, ko-
kee v. wittja nät, hammahakin verkko
spindelwäf. -onen sen dim. litet nät.
-oinen isen s. rif på nät, ht. nät.
-omus ukson s. upplagshälle för nät.
-kollinen isen s. nätegaude, ett nät
fullt. -kotoin ttoman s. utan nät.
-kottomuus uuden s. nätbrist.

Werkkula een s.

Werma an s. stark, s. ring till grytus-
derlag, reisiwerma höstpauna. -mus
ukson s. styra.

Wernukehdin htia o. upprepa samana ord, fálta, fára.

Wero on s. stätt, jorðránta, wárde, máltib, veron alainen stättfýrlig, laskee veroa pålágga stätt, veron lasku stättlágning, koko veron mau helt hemman, puolen veron maa háfst hemman, háfst mantal, verolunnas stättelösen, láhú verolle begaf sig på uppþórb, vetää veroa erlágga stätt, váha veroltaan ringa till sitt wárde, söi peitua leivän verosta át bari i stället för bröd, káy miehen verosta går för man, ruokavero máltib, verováli tiden mellan máltiderna. -oinen isen s. wárd, jemförlig, miehen veroinen jemförlig med en man, att sätas i en mans ställe, ei minkään veroinen af intet wárde, ei suuren veroinen icke af stort wárde, af ringa wárde. -ollinen isen s. stättfýrlig. -ollisuus uuden s. stättfýrlighet. -olainen isen s. stättdragande. -otoin ttoman s. stättfri. -ottomuus uuden s. stättfritet. -ottomasti adv. stättfritt. -otan ttaa s. stättlágga, bestatta. -otus ukxen s. stättlágning, bestättning (verka).

Wersa an l. -as aan s. klase, marjaversa bärklase.

Werso on s. stött, telning, buge. -soinen isen s. rif på stött, telningar, frodig. -son oa l. -syn yä s. stätt ut stött, frodas, tilltaga. -somatoin ttoman s. som ej stätt ut stött, utan telningar (vesa).

Wersuttelen tella s. sladdra.

Werta rran s. något jemförbart, life, mase, verta verrasta life mot life, kouran verta ungefär en nåfve, minkä verta huru mycket, sen verta så mycket, kaksi sen vertaa dubbelt så mycket, antoi saman verran gaf ungefär lika mycket, ei verroinkaan icke ditåt ens, vetää vertoja l. vertaa komma upp mot, tälla jemförelse, ei liene maailmassa vertaani veistäjätä i werlden torde ej finnas min life till täljare. -rtainen isen s. jemförlig, lif, wuren, ei sen vertaista ole deß life, mase finns ej. -rtaisuus uuden s. jemförlighet, lifhet, wurenhet. -rrallinen isen s. motsvarande. -rratoin ttoman s.

ejjemförlig, ejförlifnellig. -rrattomuus uuden s. jemförlighet. -rrattomasti adv. jemförligen. -rtaan rtate l. -rtailen lla s. jemföra, förlifna wid, vertaa Suomea saareen jemför Finland med en ö, vertaa S. saareksi förlifnads. wid en ö. -rtaus ukxen s. jemförelse, lifnelse, parabel. -rtaja an s. jemförare, förlifnare. -rranto nnou s. jemförelse. -rrallan ttas s. jemföra hastigt. -taun uta s. jemförelse, förlifnas wid. -tautan ttas s. låta jemföra. Wertti tin s. lönsoläge, konfubinat, vertimies hörsarl, vertilvaimo heta (värta). Weruke kkeen s. ursäkt, påfande, stättord, vetää verukkeita förebara ursäkter. -ruttelen tella s. småtalla, gifwa stättord, gå át.

Werus ukxen s. hästkrase.

Weräjä an s. grind. -räjäinen isen dim. liten grind, s. rif på grindar. -räillen lla s. stätt wid grind. -räjain ida l. -räjoiän ttas s. färie med grind.

Wesa an l. -so on s. stött, telning. -saanen sen dim. liten telning. -sainen isen s. rif på stött, gjord af telning. -sahko kon s. snär af stött och telningar. -sahkoinen isen s. full af telningesnär. -son oa s. affära telningar, qwisfa, afhugga stött. -soimus ukxen s. löffärning, afqwistning. -soin omen s. löffära. -soon sola l. -soilen lla s. stätt ut stött och telningar, fredas. -soitun ttua l. -soun uta s. bli rif på stött, bli full med telningar.

Wesi, vesinen, vesikko, vesittelen se vete.

Wesin imen = vesuin.

Wesla an s. styre på stöttor.

Weslakka kan, vesloitun ttua = vetelä, vetelöitsen se wesi.

Weso, veson, vesoitun, vesoin se wesa.

Westan aa, vestelen lla, vestos, vestämys, vesto, vestämöinen = veistan m. fl.

Wesuin umes s. frodig bry till urhållning.

Wesuri in = vesoin af wesa (vesi).

Wessela an s. lustig, treflig.

Wesi eden s. watten, vedenpaisumus

öfwerfswämning, emävedet de djupaste hafsvatten, vedet silmissä tårar i ögonen, vesiajo wräfning l. hward som wrätes hit och dit på sjön, veden emänta haföfren, sjöfren, vesihäisi wattenrä, sjörä, vesikello l. -kellukka wattenbubla, blåsa, vesikivi sten som följes af watten, straubsten, vesinapa l. pyörre wattenhwiirwel, vesiperämaa wattenfjuf marf, vesiperä apaja tomt warv, vesitauti wattenfot, veden visa l. märkä l. vesiheerne andmat (*lemna polyrrhiza*), vesiluste wattenperpar, bitterblad (*polygonum hydropiper*), vesiahma sten, kardialgi, värtkäite (*egretum palustre*), vesikorte fräfeu (*egretum palustre*), vesibeina maltgräs (*stellaria media*), vesipaju forgpil (*saltia minimalis*), vesisara blåstarr (*carex acuta*), vesiahmalo wattenlöfwer (*menyanthes trifoliata*), vesikarvat små retande hår i ögonen, vesilinta sjöfegel, vesiruubi wattenröna, wesiroma fars tyggwraf. -eto don l. -etonen sen dim. watten. -esinen l. -etinen isen a. wattig, wattlagd, wattenhaltig. -esikko kon a. wattenöbla, frötabbore, meuf, dank. -esu ua l. -esunen sen a. wattenbjur, wattenorm. -esuri in a. wattenqwar. -elehinen isen a. wattenrä, watten troll, sjörä. -etewä an a. wattenrif. -etewyys yyden a. wattenrifedom. -edetoin ttöman a. utan watten. -edetömyys yyden a. wattenbrist. -etyn ityä l. -etityn ityä a. bli wattenbränt, swälla till af watteninsugning. -ettymys yksen a. wattenbränfning. -etytän itää a. wattenbränfa, wattenä. -etytys yksen a. wattung. -etistän aa l. -esitän itää l. -etistelen itä l. -esitelen tellä a. wattenä, tärä. -etistaja an a. som utgjuter tärar, grätare. -etelä an a. wattenastig, flytande, sauf, tulla wetelälle komma på sanft ställe, få löst lif. -etelyys yyden a. wattenastighet, flytbarhet, löshet. -etelästi ado. wattenastigt, fläppt, löst. -etelys yksen a. fläpp, löstfläppt menniska, lättig. -eteläinen isen a. något wattenastig, någorlunda flytande. -etelikö kon a. ställe fullt med puttar. -eto-

loitsen tä l. -etelöia idä a. bli wattig, wattenä, bli flytande. -etelöitän itää a. göra wattig, ha att wattenä (vedän, wesa).

Wesin imen = wesiin.

Wet ado. utmärkande bekräftelse, bekräfting.

Wetjustan aa l. -stelen itä l. -stelehdan itää a. fläpa mödosamt, traga, arbete dröligt.

Wetkiä an a. seg, miuf. -kä an a. seg, saltlös. -kistyn yä a. segna, uppmjuskas. -kyn yä a. uttänjas. -kään kää l. -käelen adr. -käilen itä l. -kelen itä a. uttänja, utbraga, -käisen itä a. utbraga hastigt. -ko on l. -kula an l. -kuri in a. trög menniska, häst m, m. -kätän itää a. låta uttänja, minnaa vetkättää ja har sugning.

Wedän itää a. draga, astia wälää kannun färlet drar (inrymmer) en fanna, leipa wälää rahaa brödet drar (erforsdrar) pengar. -etäjä an a. dragare, den som drager. -etämä an a. drag. -etämys yksen a. dragning, last till släpning. -ede teen a. dragning, spänning (af bäge). -edin timen a. draginstrumment, handtag, tistelfång, släpfast. -edike kkeen l. -dikko kon a. handtag, fäste, tistelfång. -däntö nnön l. -däntä nnän a. dragning, släpning. -dätti tin a. handtag, reen wedätti = sawerikko. -eturi in a. liten fläde (som drages af menniskor på isar), fälte, spannflyga. -etelen dellä l. -edeskelen itä l. -edäskelen itä a. draga, släpa smått, söla. -eteli in a. fyrhjulig tärä, Yliveteli Öfwerwetil församling, Aliveteli Niderwetil. -etelys yksen a. wrätling. -etelehdän itää l. -etelehtelen itä l. a. fläpa sig fram, släpa, brifma omfång. -dallän itää a. draga lätt och hastigt, rinda lätt. -dalletän itää a. låta rinda lätt, draga lätt, sakta. -etäisen itä a. draga hastigt. -edehdän itä a. släpa sig fram. -edyn itä l. -etäyn itä l. -etäännyn ntyä l. -etäydyn itä a. dragas, draga sig, nahka wetäyti kuivaksi sinnet drog sig (blef) tork. -dätän itää a. låta draga, låta släpa, befordra fram. -dätys yksen a. släpning, framspänning. -dättelen tellä

o. låta småningom släpa. -eto don s. dragning, släpning, last, utrymme, dragtighet, wad, rekiveto hevonen häst på andra året (som första gången föresprännes släden), vetosolmu släpnut, hengen veto dragning af andan, lyoda vetoa slä wad, vetoraha wadbensning, panna vetoon wäbja. -etonen sen *dim.* = velo, rekivetonen = rekiveto, ibon v. spasim, suonen, ruumiin v. framp. -etoinen isen a. som drager, inrymmer, kannun vetoinen som drager en fanna, af en fannas dragtighet. -edon toa l. -etoon edota o. wäbja, vedotta asia wäbjadt mål. -edäperäinen l. -edäperäinen a. som slärar efter, långträdig, släpig, trög, efterlåten. -edäperäisyys yyden l. -edäperoisuus uuden s. långsläpighet, efterlåtenhet. -edäperäisesti l. -edäperöisesti *adv.* långsläpigt, efterlåtet (*vesi*).
 Wetre een s. bitter.

Weuhka an a. ombytlig, lättfönnig, fjesfig. -kaan ata o. wata ombytlig, hanbla fjesfigt. -kuri in s. lättfönnig, ombytlig, fjesfig mennista. -koon ota o. släbäbra om allehanda.

Weulo on a. böjd, fjes, sned, veulosuu snedmun. -oskainen isen a. något sned, fjes. -otan ttaa o. göra snedt, puhuu veulottaa talor snedmynt.

Wi *enkl. part.* = pi.

Wia se vika.

Wid se vit

Wiehe een = vihi.

Wiehka an s. wägstida, wägstafare, wägstafke, viehkatie stafad wäg. -kon oa l. -kotan ttaa o. stafa wäg.

Wiehkuri in s. hwirfwel. -roin ida l. -roitsen ta o. hwirfla, wältra fig, smärma omkring.

Wiehdan ttaa o. förleda, förföra. -hde hteen s. loffelje, hwirfwel. -hdake kkeen s. lofmat.

Wiehe een s. hwirfwel.

Wiehätän ttaa o. förleda, hänföra. -tys yksen s. loffelje, hänförelse. -ttelen tella v. loffa. -tyy tityä o. bli förledd, hänförelse. -tteleväinen isen a. loffande, förlebande, hänförande. -ttaja an l. -ttelia an s. förledare, hänförare.

Wiekas kkaan a. qwift, listig, spetsfuns dig, slug, bafslug, förlagen. -kkaus uuden s. qwiftighet. -kkaasti *adv.* qwift, flinkt, flugt. -kastelen lla o. bete sig flugt, liäma. -kistelen lla o. bete sig bafslugt, förfälla sig. -kastelia l. -kistelia an s. liämare, bafslug mennista. -koittelen tella l. -kittelen tella o. bete sig bafslugt, föra bafom ljuset, tubba, natra, smittra. -kastelemus uksen l. -koittelemus uksen l. -kittelemys yksen s. tubbning, liämeri, hyäfleri.

Wiekki kin s. fart (*vien*).

Wiekko kon s. wäg, wigt af omfr. 2 löspund (norrstätt mått).

Wiekotän ttaa o. förleda.

Wiekun kua o. milttra, bewetas, pipa, gnälla. -utan ttaa o. milttra, beweta, ha att gnälla.

Wielis iin s. handgäfwä, förning (*vien*).

Wielä *adv.* ännu, ytterligare, mitä vielä hwad ännu, hwad mer.

Wiemaan mata l. -maelen *adv.* -mailen lla v. swindla. -maus uksen s. swindel. -mistän taa l. -mistelen lla o. förorsaka swindel. -mistys yksen s. orsak till swindel, swinning, swindels fjafa. -mistyn jä o. swinnä, få swindel.

Wien iedä o. föra, afföra. -iejä an s. förare. -ieminen isen s. förning, *pl.* viemisest förning, handgäfwor. -ieminki ngin s. förning, handgäfwä. -ientö nnön l. -ienti nnin s. förning. -ienos oksen s. förning, i tillstånd att föras. -iemäri in l. -iemerö on s. fluttning, afförpöbife. -iepä vän a. förande, s. fluttning. -iepävä an a. fluttande. -iepävyys yyden s. lutning, fluttande egenstaf. -ietän ttaa o. låta föra, flutta, tillbringa, föra, förleda, vietän joulua firar jul. -ietämys yksen l. -ietäntö nnön l. -ietäntä nnän s. omsorg att föra, firning, tillbringning. -ietto toa l. -iete tteen s. ledning, afförning, tillbringning, firning, förledelse, loff, viettomaa fluttande mart, ajan vietto tidsfördrif, jalkiviete spårledning, viettolintu loffogel, vietepilli loffripa. -ietinki ngin s. ledning, fluttning, till-

bringning. -ietas oxen s. flutning, lockelse. -iettoinen isen l. -iettoinen isen s. flutande, lätt att föra l. förleda, ledig. -iettelen tella s. föra fortfarande, ledsa, förleda, förföra. -iettelä an s. förförare, förledare. -iettelys yksen s. förförelse, förledelse, bedräglig menniska, skärm. -iettelmys yksen s. förförelse. -ietteleväinen isen s. förledande, förförande. -ietteleväisyys yden s. förledande egenkap. -ietetän tää s. låta föra. -tyt itä v. föras, förledas, förföras, hänföras, förgå.
 Wiena an s. traften fring Dwina floden och Swita hafvet, Wienajoki Dwinafloden, Wienameri Swita hafvet.
 Wieno on s. tunn, spåd, lindrig, lugn, unen vieno slummer. -oinen isen = vieno.
 Wiento noon, vientoinen isen = vieno, vienoinen.
 Wieppaan pata, vieppaja an, viepotan ttaa, viepottelen tella, viepotus uksen = wiippaan, viipotan m. fl.
 Wiepra an s. wildswin.
 Wiepraan rata l. -raelen lla s. göra något med fräsande ljud, slå, dänga, slänga, släpa, siipi taivoo tapasi, toinen vettä viepraeli ena wingen wid rörde himmeln, den andra slårade (fräsande) längsmed watten. -rahdan htaa l. -rahtelen hdella s. göra med hastig fräsning, slå till, dänga till, wista.
 Wierahdan htaa, vierahhtelen hdella = vierähän, vierähtelen.
 Wierauto noon = vieres.
 Wieras aan s. fremmande, s. gäst, ep. för qweša, vieras mies mittne, käy vieraisa går på visster, besök, on vieraisa är på bjudning, vieraan vara xdb, tillgångar för en fremmande, vieras sormessa qweša i fingret. -rahainen isen sdr. -rahinen isen l. -rainen isen = vieras, on vieraisilla är på besök. -raus uden l. -raisuus uuden s. fremlingsskap, egenkap af gäst. -raasti l. -raisesti adu. på fremmade sätt, gästligt. -railen lla s. gästa gå på besök. -raun uta l. -raanoun ntua l. -raudun tua s. bli fremmande, aflägsnos. -raston ua s. bli fremmande, anse för fremmande. -rautan l. -rastutan

ttaa v. göra fremmande. -rastan aa s. taga mot fremmande, ha gäster, gästa, wara gäst, anse för fremmande, lapsi vierastaa barnet anser för fremmande, sthr. -rastus uksen s. gästning, blyghet. -rastaja an s. gästare, besökare, gäst. -rastelen lla s. wara såsom fremmande hos någon, besöka ofta, bete sig som fremmande. -raksun ua l. -ramustun ua s. anse för fremmande, wara blyg. -ro on s. affsty, afwänning, olla vierolla hålla på att afwänjas. -ron oa l. -roon rota s. bete sig som fremmande, undwisa något såsom fremmande, sthy, vieroo työtä sthr arbete, v. valitusta sthr att flaga. -roja an s. den som sthr. -rotan ttaa l. -routan ttaa l. -rottelen tella s. göra fremmande, afhänta, afwänja. -rotus uksen s. afwänning, afhändning, abalienation. -roun uta l. -rounnon ntua s. blifwa afwänd, fliljas.
 Wieren rrä l. -reen etä s. rulla, trilla, rafa ned, slutta, fara fram längsmed något, vierevä rullande, fluttande, vierryt rullad, framfaren, vierreet ajat framfarna tider. -res eksen s. rullning, flutning, fant, rand, kynneltvies tårflöde. -reskutasin l. -rehayten l. -reksytä l. -reksyttäin adu. sda wid sda, fant wid fant. -remä an s. rullning, nebräsning, traften inwid l. längsmed något, virran vieremät strömmens stränder. -reskelen llä l. -reskentelen l. -reksentelen nnella s. rulla smält, wältra sig, trilla, tillra. -royn ytä s. bli rullad, ramla, rafa ned. -retän ttaa s. ha att rulla, wältra, vierettää herneitä ransa arter, vierettää sanoja prata, omfala. -retys yksen s. wältring, rullning, rensnung, ställning wid hwarandra's sida, sammanträffning, beröring. -retysten l. -retykäin adu. sda wid sda. -rettelen tella s. wältra fortfarande, rulla, drilla. -rehytän ttaa l. -rehdan htaa s. rulla hastigt, slå en drill. -rrän rtää l. -rtelen rrtellä s. wältra, rulla fram, slutta, viertää kaskea l. paloa bråna med medelt wältring af brinnande skof, man viertää marken sluttar. -rto tron s. wäl-

tring, sluttning, viertomas: sluttland, swedjemark, viertomies swedbrånare. -rre rteen *s.* rullning, sluttning, rullande ställning, hvirfswel, rullstod (för swedbränning), rullhåse (för stochwåstring), fant, rand, veden vierre watsenhvirfswel, perävierteet aräskintar, virran vierteet strömstränder, kesävierre sommarbränd swed för att nåsta sommar ansas, kukkavierteet blomsterfanter. -rtehiinen *sdr.* -rteinen isen *dim.* = vierre, *s.* sluttande, rullande, wid sidan belägen, full af hvirflar. -rteloin omen *s.* rullhåse, sidobalk under taket. -rteloin omen *s.* rullhåse (vieri).

Wieri ren *s.* rullning, fant, rand, brädd, sida, kynnerviuri tårflöde, vierimaa sluttande mark, sidoländ, ylivieri öfre fant, istuu viereeni sätter sig bredwid mig, nousee vierestani stiger upp från min sida, vieritse förbi sidan, längsmed fanten. -rinen isen *l.* -reinen isen *s.* fantad, randad, med fant försedd, wid sidan warande. -rimäinen isen *s.* wid sidan warande. -remmäinen isen *s.* närmare wid sidan. -rimmainen isen *s.* närmast sidan. -rellinen isen *s.* wid sidan warande, *s.* sidofamrat. -rekksin *ado.* sida wid sida. -rin *ia l.* -rielen *lla s.* rulla, trilla, wältras, ramla, rassa ned. -rimys yksen *s.* rullning, nedrasning, ras. -rin imen *s.* rulle, safswel. -ristö ön *s.* ställe fullt med sluttningar, branter, fullt af jordras. -rikko kön *s.* ställe fullt med branter, sluttning, brant, -riyn yta *s.* rulla, wältra sig. -ritän ttaa *l.* -rittelen tella *s.* rulla, wältra. -ritys yksen *s.* rullning, wältring. -rittäjä än *l.* -ritteliä än *s.* rullare, wältrare. -ristyksen *ado.* sida wid sida (vieren, vieru).

Wieri in *s.* björn.

Wierku kun *s.* ett omfringslöpande jern på renens bringa, hwarwid förremmen är fastad, den med knop försedda rörliga froken på ett grinfäst.

Wieroksun ua = vieraksun *se* vieras.

Wierre rteen *s.* wört, rullning m. m. -rteinen isen *s.* af wört (vieren).

Wierr... och viert... *se* vieren.

Wieru un *s.* wälterstod, flabb, sluttning, ramling, ras, risping i tygfanter, vierulehti hästhes (*tussilago farfara*), mältaviera mullras, vierupääsky strandswala, vierumaa = viertomas. -uinen isen *s.* sluttande, full af branter *l.* jordras. -un ua *l.* -uelen *lla s.* rulla, wältra, rassa ned, ramla. -us äksen *s.* rullning, tratten inwid något, kynnerviuri tårflöde, otsavierus tinning: -usta an *s.* tratten inwid (vieren, vierl).

Wiery yn, vieryinen isen, vieryn = vieru, vieruinen, vierun.

Wierähän hias *s.* wältra hastigt, rulla stötflikt. -htelen hdelä *s.* rulla lätt, då och då. -hytän ttaa *s.* wältra hastigt, stjelpa (vieren, vieri).

Wieskaan ata *s.* utstafa.

Wieska an *s.* strömdrag, lugnare strömming ofwan och nedanom forfar, taudin vieskat sjufdomsattacker, ylivieska lugnt ställe ofwan för, alivieska lugnt ställe nedanom för. -kallinen isen *s.* bebräglig, förledande.

Wiessa an *s.* wäg. -ssaan ata *s.* uppväga, upphysa. -son oa *s.* uppväga, öfwerwäga. -sin *ia s.* wäga, långsamt öfwerwäga, betänka sig.

Wiesti in *s.* budskap, underrättelse. -inen isen *dim.* =iesti.

Wiestäva än *s.* sluttande.

Wietriä än *s.* glad.

Wiet... *se* vien.

Wieun *l.* vieun = viekun.

Wiha an *s.* hat, öwändskap, fiendskap, on vilhoissaan är wredgad, vihamies fiende, vihan kauna gross, iso viha stora ofreden, vihavuosi frigsår, kiven viha lärta (*alauda arcanis*), kärmeen viha ormgift, haavan viha små blemmor omkring sär, stark sweda i sär, pakosen vihat här snällingar under stark föld, ilskhet i sär till följe af föld. -hainen isen *s.* arg, wredgad, häftig, vihainen virata dryg werst. -haisuus uuden *s.* wresflighet. -haisesti *ado.* wredgad, wresfligt, häftigt. -hallinen isen *s.* hatande, fiendslig. -hallisuus uuden *s.* fiendsflighet. -hallisesti *ado.* hatfullt, fiendsligt. -hatoin tioman *s.* utan wrede, utan hat. -halainen isen *s.* myra, et:

ternåßla (*urtica urens*). -haan ata o. hata. -haaja an s. hatare. -hastun ua o. bli arg, förlörnas, bli hästig. -hastutan ttaa o. göra förargad, reta till wrede, förarga. -hava an l. -hakka kan o. ond, hästig, frodigt wårande, eldig, bitter. -havuus uuden s. ontffa, ilffa, frodigt wårt, eldighet. -havesti ado. ilffet, frodigt. -havoin ida l. -havoitsen ta o. ilffa, swida, frobas. -hanta annan a. frodig, lifaktig, friff, grönstånbe. -hannuus uuden s. frodighet, grönffa. -hantava an a. grönastig, grönstiftande. -hannus uksen s. frodigt, eldigt, grönstånbe tillstånbe. -hannan ntaa l. -hantelen nnella o. frobas, grönffa. -haunun ntaa o. bli frodig, bli grön. -hanto non s. grönffning. -hantoinen isen a. frobande, grönstånbe. -havoitau ttaa l. -havoittelen tella o. förorsaka hästig sweda, swida, ha att swida (viho, viheria).

Wihajan aa = vibisen.

Wihdikko kon l. vihdikko och vihdon se vihta.

Wihdoin ado. ändteligen. -hdin htia l. -dyn htia o. se ändteligen, inträffa stiftigen, gifwa sig till tåle, triffwas (vihdyn).

Wihelen lla o. reta, plåga, kieltä suusta viheles plågar så att tungan vill gå förlorad. -liainen isen a. eländig. -liaisyys yyden s. elände, eländighet. -liaisesti ado. eländig.

Wiheliä an, viheliä an = viheria.

Wihellan ttaa l. -ltelen lla o. hwißla, pipa. -llys yksen s. hwißling. -ltaja an s. hwißlare. -llytän ttaa o. ha att hwißla, låta pipa.

Wiheria an l. -riäinen isen a. grön. -riaisyys yyden s. grönhet, grönffa. -rrän rtaa o. sista grönt, lysa grönt. -riöisen ta o. grönffa. -rryän rtyä o. bli grön, antaga grön färg.

Wihera an = viheria.

Wiherrän rtaa l. -rielen rrella o. hwißla, pipa (hjerren), futtra (orren). -rrys yksen s. hwißling, pip.

Wiheän hetä o. redas, framfemma.

-heyn ytä o. uppfedlas.

Wihetan ttaa = vihetän.

Wihi in s. stångfel af ris, is. wið förgeltnaror för att leda fogeln, gry, teden. Wihisen sta o. satta susa, qwittra, fräla, hwiimla. -inä an s. susning, qwitter, hwiimmel.

Wihi... se vihki.

Wihja an s. wint, antydning, löst ryfte. -jaan ata l. -jailen lla o. antyda, ge wintar. -jaisen sta o. ge en wint, ha stigt antyda, ita framåt (vibhaan). -jahdan htia o. gifwa hästig wint. -jahdus adr. -jaus uksen s. hästig wint. -jautan ttaa o. låta winta, låta antyda.

Wihka han s. wint, salavihkaa hemligen, i mjugg. -hkaan hata l. -kaelen lla o. ge hemliga wintar. -kaisen ata l. -kahdan htia o. ge en hemlig wint (vibja).

Wihki hin s. stångfel (vibi), wigfel, wårde, vihki viiden vaimon fem hustru wigfel b. d. fem wigda hustrus wårde, vibkisanat wigfelord, on vihilla är under wigfel, vibkipari brudpar, vibkituoli brudstol. -hkiä an s. wigare, inwigare. -hkiäinen isen s. pl. vibkiaisat wigfel, wigningssafas, inwigningshögstid. vibkiaispari brudpar. -hin hkiä l. -hkiin lita o. wiga, inwiga. -hkiys yksen l. -hkimys yksen s. wigning, inwigning -hitan ttaa o. låta wiga, låta inwiga.

Wihko hon s. lös knippe, löst band, häfte. -onen sen dim. liten knippe, listet häfte. -oinen isen a. rif på knippen.

Wihkoma an = vibko.

Wihlaan ata o. stära en stiftwa, stifta, bedåra, tjusa. -laus uksen o. stärning af en stiftwa, stiftning, bedårande, tjusning, sydamen viblaus hästig smärta, stiftning i hjertat, pirun viblauket bjeswulens hemsökelse, anfall af mjelsjuka. -le een s. ref, snipning. -lekkkeen s. tunn och lång stiftwa. -laisen ata o. stära till hästigt. -lon oa s. stära på rafft. -loon lota l. -laun luta = viblaan.

Wihma an s. duggregn. -mainen isen a. duggreguig, mulen och fufftig, dimmig. -maan ata l. -mun ua o. dugga. -maelen adr. -mailen lla l. -melen lla o. dugga smått. -mon oa o. dugga stort.

Wihne een *s.* borst, rigg, borst på ar, agn. -nehinen *sdr.* -neinen isen *s.* borstig, med borst förfedd, full af agnar.

Wiho on *s.* hat, häftighet, frodighet, grönsta, omogen frukt, vihoviimininen den aldraststa, vihovesi starkwatten. *op.* för lut, vihovirta häftig ström. -olainen isen *s.* myra, etternågla. -ollinen isen *s.* fiendtlig, *s.* fiende. -ollisuus uuden *s.* fiendtlighet, fiendskap. -ollisesti *adv.* fiendtligen. -oon oia *s.* frodas, grönsta. -oilen lla *s.* frodas, illsta. -oitaa ttaa *s.* ha att frodas, reta, göra wred, frodas, grönsta. -oitus uksem *s.* retelse, wredgadt sinne. -oittelen tella *s.* ha småningom att frodas, reta fortfarande, istas (viha, viheria).

Wihta dan *s.* qwaft, badqwaft, wihtaparta hwiagt stagg. -hdas aksen *s.* badqwaftämne, lös till badqwaft, olla vihdaksessa wara på löfbrutning till badqwaft. -htanen sen *dim.* liten qwaft. -htainen isen *s.* qwaftstif, qwaftlik, hwiag. -hdikko kön *s.* qwaftsteg, ung björksteg. -hdon htoa *s.* baba med qwaft, bafa. -htoja an *s.* badare. -htomus ukxen *s.* badning. -htelen hdella l. -htoelen lla *s.* baba smått.

Wihti din *s.* härswa, Wihtis soden. -inen isen *dim.* liten härswa, *s.* rif på härswor. -hdin htia l. -htiin hdita *s.* härswa. -hdin htimen *s.* härswel = vihdinpuut.

Wihu un = viho och vihma.

Wihuri in *s.* stormil, windstöt, by.

Wihvila an *s.* färrgräs, farr. -ainen isen *dim.* = vihvila, *s.* rif på färrgräs.

Wiikko kon = viidakko se viita.

Wiibaan ata *s.* länka, gå undan.

Wiihetan ttaa, viihetys yksen, viihetellen = viihdytän m. fl.

Wiikka an, viihkotan ttaa = viitta, viitotan.

Wiuhdin htia *s.* idas, gifwa sig till tals. -hdyn htia *s.* wara stilla, tällig, stillas, triswas, bröja, wistas, lapsi viihdytt barnet lugnas. -dyke kkeen *s.* medel att lugna med, lefsa. -dytän ttaa

s. lugna, stilla. -dytys yksen *s.* stillandet, lugnandet. -dyttelen tella *s.* lugna småningom.

Wiuhyn ya, viihytän ttaa, viihyttelen tella, viihytys yksen = viihdytän m. fl.

Wiikahde hteen = vikahde.

Wiikaisen sta *s.* hindra, hämma, wara i vägen.

Wiikari in *s.* wifareffäl.

Wiikate tteen = vikahde.

Wiikko kon *s.* wecta, längre tidsrymd, viikkokausi en wectas tid, keskiviikko onsdag, en viikkoa wiwy jag bröjer icke länge, jäi sinne viikommaksi blef bit för en längre tid. -kkolainen isen *s.* wectaarbetare. -kkonen sen *dim.* = viikko. -kkoinen isen *s.* ht. wecta, en wectas, långwarig. -kollinen isen *s.* en wectas, långwarig, bröjande, menneen viikkolainen förra wectans. -kotaa ttaa *s.* fördela i wector, viikottain wectotals, en wecta i sänder. -kottelen tella *s.* fördela i wector, bröja, föla. -kostun ua *s.* stanna qwar längre tid. -kommainen isen *s.* mera långwarig, viikommaiset juonet längre tids ränfer.

Wiiksi sen l. sin *s.* morrhår, musstaf.

Wiilakoidun tua = viilistyn se viilia.

Wiileheinä s. blåstar (*caras acuta*) (viilen).

Wiilen lla l. -llan ttaa *s.* stära en stiswa, upprista, städa upp, viilten tieta snett öfwer vägen. -li in *s.* rist, viilivannas plogrist. -lo on *s.* uppristning, infärning. -lin ia l. -leksin ia *s.* rist fortfarande, ha ristningar i magen l. leberna. -lle lteen *s.* lång infärning, lång stiswa. -lto llon *s.* infärning, uppristning, riststära, snedhet, menne viiltoon går på sned. -leke kkeen *s.* lång och smal stiswa, hängel, bärrem, plogtilta. -ltelen llalla l. -leskelen l. -lekselen lla *s.* stära stiswor, göra infärningar. -ltelems l. -leskelems yksen *s.* fortfarande infärning l. uppsristning. -letän ttaa *s.* låta upprista; ha att flysua, styra en båt. -letin tti-men *s.* redskap hwarmed man låter flysua, roder, styrblad. -lettaja an *s.*

som låter upprätta, styrman. -lettelen tella o. låta småningom flyhwa, flifwa, flyhwa (lusten), lå fram. -leksin is o. flåra, rista, knipa (imagen). -llah-dan htåå l. -laisen sta o. flåra till hastigt, viilabti veren juoksemaan flar till så att blöden började rinna. -llät-tän ttåå = viiletän. -llättelen tella = viilettelen.

Wiilia an a. swal, friff, listig. -leys yden a. swalhet. -listyn yå o. bli swal, bli friff, qwidna till. -listän åå o. göra swal, friff.

Wiilu an s. flifwa (viilen).

Wiima an a. drag, streck, tuulen viima lustdrag, pakkaisen viima lustdrag i fölb. -ainen isen a. dragig, streckad, linjerad. -aan sta o. draga, förleda, bortblanda, päästä viimaa det swindlar i hufwudet. -aus uksen s. dragning, bortblandning.

Wiime a. sista, yttersta, viime viikolla under förra weckan, viimein slutligen, vihdoin viimein ändtligen, viimeen sed-nast, förra gången. -meinen isen l. -minen isen a. sista, yttersta, sednaste, viimeinen päivä yttersta dagen, viimeinen tuomio yttersta domen, viimeiseksi för det sista, viimeistakin sednast, viimeiseltä slutligen, mot slutet, viimeis-viikko sednaste weckan, viimeinen voitto sista sicket (ett slaggs fortsvel). -meis-tän åå l. -meistelen l. -mistelen llå o. lägga sista handen wid något, af-sluta, döda. -mesyn yå o. blifwa siff färdig, bli till siff, bröja.

Wiina an a. win, paloviina brännwin, sekkan viina utländskt win, viinamarja winbär, druswa, viinapuu winträd, viinapensas winbärbuske, viinamäki l. -tarha wingård, viinalaskia muunfauk, on viinassa l. viinapaissa l. viinapain är drucken, viinakukka guldris (goldene virgaurer), viinaheina man-nablob (*hypericum quadrangulare*). -ainen isen a. full med win, drucken, winblaubad.

Wiini nen a. foger, poet. pil. -nikas kkaan l. -nihe kkeen a. rem för att bära fogret på ryggen. -nikoitsen ta r. fästa fogret på ryggen.

Wiinainen adr. viindainen sen a. ru, obefläddad. fin.

Wiino on, viinoinen isen = vino, vi-noinen

Wiinto nnon, viintoinen isen = vino, viinoinen.

Wiipale een s. flifwa.

Wiippaan l. wiippajan pata o. flunga, flånga, swinga, twånga omkring, rötas af och an, löpa beströfamt omkring. -ppaaja an s. som slungar, swingar, går hastigt omkring. -ppaus uksen o. flångning, slungning, swingning, hastigt fringlöpande. -pahdan htåå o. flåstigt flunga, bli slårgd, wiippa till. -pabutan adr. -pautan ttåå o. flånga hastigt, wiippa till. -pauttelen tella o. flånga hastigt då och då, wiippa gång på gång. -pon ppoa o. flånga rafft, löpa hastigt omkring. -potan ttåå l. -pot-telen tella o. ha att swinga, wiitta omkring. -potus uksen s. swångning, wiiftning.

Wiipperö ön = vippera.

Wiippi pin a. påsmanband i härswa, of-werthoppning af ett hwarf wid garn-rekning så att garnet blir fortare, tuli wiippi blef misgång.

Wiipsi in a. härstråd, härswel = wiip-sipuu. -in in o. härswa. -in imen a. härswel = wiipsipuu, wiipsiaribma påsmanband i härswa.

Wiipuri in s. Wiborg.

Wiipy vyn a. bröjsmål. -vyn pyä o. bröja, qwardbröja, uppssjutas. -pyms yksen a. bröjsmål, qwardbröjande. -vy-tän ttåå l. -vyttelen tella o. ha att bröja, fördröja, uppssjuta. -vytys yksen a. fördröjning, uppssjof. -vyte tteen a. uppssjof. -vykki kin l. -vyke kkeen a. bröjsmål, medel att fördröja. -vähän htåå o. bröja som hastigast. -vähdy yksen a. hastigt bröjsmål, fort uppssjof. -vahtelen hdellä o. bröja som hastigast då och då. -päydyn ytyä l. -västyn yå s. komma att bröja, komma för sent.

Wiiri in s. slagga, skjel, viiripaa of-fadig, rubbad menning, viiripaashy tor-swala (*cyprinus apus*), vitrin varar slaggs flång -riäinen isen a. rorphäna (*perdis*

cinerea). -ristelen lla *v.* wrida af och an, qwinka, grina, wrida sig. -rio ön *v.* ruot af wildhet, raseri.

Wiiru un *s.* streck, sträma, viirunaama färdigt anfigte, *pl.* viirat broderier längsmed fjertärmen. -uinen isen *a.* stråb, färd, streckad. -utan itaa *v.* strå, strecka. -ustelen lla *v.* draga streck hårs och tvårs.

Wiisas aan *a.* wis, itsewiisas sjelfflok, rikkiviisas öfwerwis, språngwis. -saus uuden *s.* wisjet. -saasti *adv.* wist. -sakas khaan *a.* wielig. -sakkaasti *adv.* wieligén. -sastun ua *v.* bli wis. -sastelen lla *v.* wara spetsfundig, wara flyftig. -sastelia an *s.* spetsfundig menniska, härflyfware. -sastelemus ukxen *s.* spetsfundighet, härflyfweri. -so on *s.* spetsfundig menniska, härflyfware, sjelfflok, tillgjord, olla wiisoissaan göra sig till, wara tillgjord. -sastutan itaa *v.* göra wis.

Wiisi, wiisinen, wiisikko se wiite.

Wiisku un, wiiskun ua, wiiskutan itaa, wiiskuttelen tella = wisku m. fl.

Wiisto on *a.* sned, wind, *s.* fliswa, mennee wiistoon går på sned, on wiistossa är i sned ställning, wiistopurje flyfware. -toinen isen *a.* sned, fl. -tosti l. -toisesti *adv.* snedt, på snedden. -tänää *v.* göra något på snedden, yksi siipi wettä wiisti den ena wingen sneddade wid, strapade i watten. -tolen lla *v.* snedda fortfarande, wiistellen snedbande, på snedden.

Wiita dan *s.* buffvär, tät fog. -tikko kon l. -dakko kon *s.* tät fogepart, löfrif lund.

Wiitake kkeen = wiikate, Wainamoinen wiitakheet Orions stjernbild.

Wiisi iiden *a.* fem, wiisin fem i fender, wiisivartinen femstäfa, wiisiloppinen femhörning, wiisihaara femgten, gaffel till att omröra med, wiisilehti frypgulb (*potentilla reptans*). -iidesi *adv.* fem gånger. -iides deenen *a.* den femte, wiidenneksi för det femte. -iidenneksi *adv.* för femte gången. -iisia an *s.* femhörning, wiisialle åt fem håll. -iisikko kon *s.* forusyl af fem dubbelband, hafresyl af fem band, fem-

ma. -iito don l. -iitonen sen *s.* femma. -iitinen isen *a.* innehållande fem. -iitelen della l. -iitelöisen ta *v.* ståta fem trädar. -iisitän itaa l. -iisittelen tella *v.* dela fem och fem, wiisittain l. wiisittelen fem i fender, fem och fem.

Wiitisen stå *v.* påflåda fem dragter, wiitiseikse waatiseikse påfläder sig fem dragter, af wiisi, wiitta, waate.

Wiitsin id *v.* idas, icke sty, wara idog, trågen. -selias aan l. -selia an l. -seliainen isen *a.* idog, trågen. -seliisyyden *s.* idoghet, trågenhet. -seliiaasti l. -seliiaisesti *adv.* idogt, tråget. -seria an l. -serininen isen = wiit-seliäs. -seraus uuden = wiitseliisyyden.

Wiitta tan *s.* wågwisare, öfwerroct, fapproct, sarkawiitta wadmalsöfwerroct. -ttainen sen *dim.* = wiitta. -ttainen isen *a.* försebb med wågwisare l. öfwerroct. -ttaan tata *v.* staka wåg, gifwa tecken, winka med hand, hisa upp. -ttaus ukxen *s.* wågstafring, winking, upphising. -ton ttoa *v.* staka wåg. -tontan nuan *s.* wågstafring. -ttoja an *s.* wågstafrare. -totan itaa l. -tottelen tella *v.* gifwa tecken, staka wåg. -totus ukxen *s.* wågstafring.

Wiite tteen *s.* sätt, sed. -tteinen isen *a.* ht. sätt.

Wiiva an *s.* streck, linje. -vaan ata *v.* teckna linjer. -vanto nuan *s.* linear-teckning. -vainen isen *a.* streckad, full med linjer. -vailen lla *v.* draga streck, linjera. -von oa *v.* draga streck rakt, linjera fort.

Wiiv . . . se wiipy.

Wika ian *s.* fel, skuld, vikapad skyldig, vikaubri skuldboffer, vian alainen felaktig. -ikanen sen *dim.* litet fel. -ikainen isen l. -iakas khaan *a.* felaktig, skadad. -iallinen isen *a.* felaktig, skyldig, skuldbelastad. -iallisuus uuden *s.* felaktighet, skyldighet. -iallisesti *adv.* felaktigt. -iallinen isen *a.* felaktig, skadad, bräcklig, stympad. -iallisuus uuden *s.* felaktighet, bräcklighet, staddad, stympad tillstånd. -istoin toman *a.* felfri, offskyldig. -iattomuus uuden *s.* felfrighet, offskuld. -iattomasti *adv.* felfritt, offskyldigt. -ion ikoa *v.*

fänna fel, fänna smärta, mistänka, befara. -iksan iata v. skada. -ikailen lla v. hälla för felaktig. -ikaun uta v. taga skada. -ikoon iota v. få fel. -iotan ttaa l. -ikoitan ttaa v. skada, förberäva, göra skyldig, bestycka. -iotun ttaa v. få fel, bli bestyckad. -ika-utan ttaa v. sätta i olag, göra felaktig, skada.

Wikahde hteen l. -ate tteen l. -ahdin htimen l. -atin timen s. lia, vikateheinä swärdsgräs (*sparganium erectum l. ramosum*).

Wikajan aa = vikisen.

Wikeroinen isen = vikuri.

Wikevä än, wikevyys yyden, wikevästi = vikkela m. fl.

Wikisen stå v. pipa, gnälla. -kinä an s. pip, gnäll.

Wikio ön s. blåsand (*anas penelope*).

Wikkara an s. skinnlapp, menee että sikkarat vilkkuvat far så att stopporna flyga.

Wikkela an s. snabb, qvidt, listig. -kkellys yyden s. qvidshet. -kkelaati ado. snabbt, qvidst, listigt. -kellan ltää v. vara listig, flingra fram, hasta. -keltäjä an s. vottigör. -kellyn ltyä v. börja ila, komma hastigt undan, packa sig bort.

Wikkuri in s. skottning (vikkara).

Wikla an s. en som ständigt upprepar samma sak, snappa (*totanus*). -lutan ttaa v. upprepa ett och detsamma.

Wiksi in s. qvidt.

Wikuri in s. istabig, s. istabig häst. -rainen l. -rinen isen s. istabig, motståndstig, -roitsen la v. vara istabig (vika).

Wikutan ttaa v. skada. -tus ukxen s. förnärmelse, skada. -ttamatoin ttoman s. ofastlig, icke stablig (vika).

Wilaan lata v. glimma, glimta, glimbra. -laelen lla sdr. -lailen lla v. glimma smält. -lahdan htää l. -laisen stå v. glimma hastigt, blinka, hastigt ila förbi. -lahdus sdr. -laus ukxen s. hastigt glimtning, blint, yhdessä vilauksessa i en blint, vilaukselta som hastigaft, i blinten. -lahtelen hdella s. blinka hastigt på och på. -lahutan sdr. -lahutan ttaa l. -lautteen tella v. fram-

falla hastig blimning, göra något i en blint, vilautti ohitse för blirtsnabbt förbi.

Wilajan aa = vilan och vilisen.

Wilappa pan s. slug, listig.

Wilhon oa l. -hoilen lla s. hugga i stycken. -hous ukxen s. sönderhuggnings.

Wilhun ua v. fasta ögonen hit och dit, blänga. -haisen stå v. fasta hastigt en blint.

Wilisen stå s. flinga, forla gällt. -lina an s. gällt forl, fling. -listän aa l. -listelen lla s. ha att flinga l. forla, hvingla. -listys yksen s. flingning, forling.

Willitan ttaa l. -ttelen tella v. springa flinft.

Wilia an = viilia.

Wilja an s. affastning, produkt (fl. såd, wilbbråd), ymnighet, viljaruosi ymnigt år, viljalta l. viljoin rifligen, vilja käy vikomatta kostaven går utan att taga skada, så fel. *Komp.* viljempi ymnigare, viljemmallta l. viljemmin rifligare, i rifare mått. -jainen isen l. -jasa an l. -java an l. -jakas kkaan s. rifligen, ymnig, frodig, gifwande, lönande. -jaisuus uuden l. -javuus uuden s. ymnighet, god affastning, tillgång på såd. -javasti ado. ymnigt, rifligen. -jallinen isen s. ymnig, rif på spannmål. -jallisuus uuden s. ymnighet, rikedom på såd. -jaan stå l. -jelen lla l. -jeskelen lla s. obla, anwända, braga nyttä. -jelys yksen s. obling, bruf. -jelia an s. oblare, brukare. -jelemys yksen l. -jeskelemys yksen s. oblandet, bruket, anwändning

Wiljo on s. förträfflig, pyrrerlig. -joan oa = viljelen.

Wilju un = valju.

Wiljun ua v. hvingla l. pipa starkt (som björnen). -umus ukxen l. -una an s. vingning, hvingling.

Wilka kan s. fruswäge, frusning på watten, lissekomwall (*convallaria majalis*), seuraa perävilkkää följer i häma och hä!

Wilkas kkaan s. snabb, listig, munter.

-kki kin a. snabb, qwid. -kkaus uden a. snabbhet, lifligbet. -kkaasti *adv.* lifligt.

Wilkun kkaus o. glindra, glimta, blinfa, tindra. -kka kun l. -kkuna an a. tindring, glimtning, blinfning, vilkonvalkku lifjekonwaffe. -kkuri in a. blinfare, fläm, flur. -kutan ttaa l. -kuttelen tella o. ha att glimta, blinfa, waka något blänfande ting. -kutus ukseen a. blinfning, blänfning. -kuttaja an a. som låter blinfa. -kaisen sta o. flippa till med ögonen, blida haftigt, blinfa. -kahdan htaa o. blänfa fram haftigt, blinfa, glimta haftigt. -kahdus *adv.* -kkaus ukseen a. glimt, blinfning.

Willä an a. ull, villakoira pudel, puuvilla bomull, villavuona ofliyppt lamm, villapää ängenull (*eritophorum*) *port. ep.* för flumhöljda wägor, villavaiippa ylle mantel. -ainen isen a. af ull, ylle. -ava an a. ullrif, ullstark. -avuus uuden a. ullrifedom. -aus ukseen a. ulltett. -atoin ttoman a. utau ull. -attomuus uuden a. ullbrist. -aunnun utaa o. bli ullstif. -llari in a. ulligt djur, pudel.

Willi in a. wilb, a. raseri, villikoira wilb hund, villipää rasande menniska l. djur, raseri, tulee villiin blir rasande, on villissä är i raseri, är tofig, villiruoho hundtunga, munklöf (*cynoglossum officinale*), villihumala humlebinde (*cuscuta europaea*). -iys yden a. wilbhet, raseri. -ikko kon l. -ikko kon a. rasande menniska l. djur. -itsen ta o. göra rasande, förwilla, bedära, förleba till dårskapet. -itsia an a. förledare, förwillare. -itän ttaa o. göra wilb, förwilla. -itys yksen a. förwiltning, förledning, bedärning. -llehdin htiä o. fara rasande omfring, stryka omfring.

Wilmi in l. -meikko kon a. flog af unga och rafa tallar.

Wilottelen tella o. skimra, glänfa.

Wilpia an, vilponen sen, vilvas lpaan, vilpoitan ttaa, vilpoittelen tella = vilpas, vilpastan, vilpastelen.

Wilpas ppaan a. tylig, friff, liflig flinf,

rörlig. -ppaus uden a. tyllighet, friffhet, liflighet, snabbhet. -ppaasti *adv.* lifligt. -ppaun uta l. -ppaunnon *adv.* -ppaannun utaa l. -pastun ua o. bli tyllig, friff, liflig, qwidna till efter utmattning af wärme. -pastan aa o. göra tyllig, uppriffa, upplifwa. -pastus ukseen a. uppriffning. -pastelen lla o. upplifwa småningom, swalka sig, bete sig lifligt, muntert. -pastutan ttaa o. weberqwidä. -ppa pan a. liflig menniska, nurrkavilppa knutstryfare. -ppo pon a. golffändare.

Wilppi pin o. swef. -ppinen isen a. swefull. -pillinen isen a. swefull. -pillisyy yden a. swefullhet. -pillisesti *adv.* swefullt. -pitoin ttoman a. sweflös, utan swef, menlös. -pittomyys yden a. sweflöshet, menlöshet. -pitömästi *adv.* sweflöst, menlöst. -pistelen lla o. bete sig swefullt, trolöst öfwer gifwa. -pistyn ya o. swefullt öfwer gifwa, affalla. -pistys yksen a. trolöst öfwer gifwande, affall. -pisteleväinen isen a. swifande, ofstadig. -pisteleväisyys yden a. ofstadighet, swifligbet.

Wilakun ua o. glimta, hwimla. -kuna an l. -ke een a. glimtning, hwimmel. -kutan ttaa l. -kuttelen tella o. ha att glimta, låta hwimla. -kutus ukseen a. glimtning, hwimmel.

Wiltio on a. raseri, stymf, on wiltioissaan är rasande. -öin ömen a. rasande, stymfande menniska. -öitsen ta o. rafa, stymfa.

Wilu un a. föld, frost, a. fall, minun on vilu jag har kallt, vilu pance ohran földen förderfwar kornet, vilutauti froga, vilu ilma kallt wäder, wilukela flus rpgg (*cyclopterus lunpus*), wilukieli bos finf (*fringilla coelebs*), wilulintu tråds frypare (*certhia familiaris*), viluruoho felftnoppar, passgräs (*sedum acre*), sminfrot (*lithospermum arvense*), wilukukka flippa (*anemone*), falska (*caltha palustris*). -uinen isen a. kall, fryfande, frofig. -uisuus uuden a. tyllighet, swalbet. -ukka kan a. bläflippa. -ukainen isen a. froga. -un ua o. bläfa kallt, wata kallt lufttrag. -utan ttaa o. låta

Wipale een *s.* pifwa, rimfa.

Wipele een *s.* pifwa, långt och smalt spö.

Wipla an *l.* -lo on *s.* pifwa. -lainen isen *l.* -loinen isen *a.* pifwig, bestående af pifwor.

Wippainen isen *a.* fonstig, inmedlad.

Wipelehdan htaa *s.* springa *l.* röra med lediga ben, trippa, polsera.

Wipperä an *s.* lefan, *a.* snabb, ilande. -rästi *adv.* snabbt, qvidt. -ppoon pota *s.* hastigt drifwas omkring (vipajan).

Wippu pun, vipun ppua = vipu, vivun.

Wipsi in *s.* härswel, härstråd. -sin ia *s.* härsla. -su ua *s.* tofs af trädans bar, wippa, vipsuhuuli hängläpp.

Wipu van *s.* ett till giller nedböjdt växande träd, som wid lökning slår upp och hänger willbrådet, häftyg, häfsång, domkraft, hifswerk, swängel, wäghall, wäghalans, kaivon vipu brunns wind, ankkurin vipu windspel, virittaa vipua nedböja och gillra ett träd, linnum wivut fogelus fjertpennur (bbsva och rörliga upp och ned). -punen sen *dim.* = vipu, psästä psäskyltä vipunen tös en liten fjertpenna af swalan. -puinen isen *a.* rik på gillerträd, häftyg *m.* m. fjädrande, elastif. -vun pua *l.* -puun wuta *s.* nedböja och gillra ett träd, häfwa upp, upplösta med häftyg, swängel, hifa upp, wäga. -pusin imen *s.* häftyg, winge. -vutan taa låta häfwa upp, låta hifa, låta uppvinda. -vutus uksen *s.* upphöjning, hifning, swängning. -vustan aa = virutan. -vustia imen = vipusja.

Wipula an = vipale.

Wipuli in *s.* jemmergråt.

Wirake kkeen *s.* änglyra (*rumer crispus, acutus*).

Wirantelen nnella = virkailon.

Wirä een *s.* frusning på watten. -ehdin hua *s.* gd i frusningar.

Wirhe een *l.* -hi hen *s.* lyte, fel, brist, wans, virhesakko plikt af tillfogadt lyte, virbiaset stadwerktyg. -heinen *l.* -hinen *l.* -heellinen *l.* -hellinen *l.* -hillinen isen *a.* felaktig, bristfällig, lytt. -heisyys *l.* -hisyyys yden *l.* -heellisuus *l.* -hellisuus uuden *s.* bristfäll-

lighet, felaktighet, lyttighet. -heellisesti *adv.* felaktigt. -heys yden *s.* egenkap af fel, lyte, felaktighet. -heetoin *l.* -heetoin ttöman *s.* fri från fel, utan lyte, utan wans. -heettomyy *s.* -heettomyy yden *s.* felfrihet. -heettomästi *l.* -heettomästi *adv.* felfritt.

Wiri in *s.* sorl, brus. -risen stå *s.* sorla flut, flippa. -riinä an *s.* fint sorl, flipp-ring.

Wiria an *s.* flitig, rörlig, bristig, listig, ansa on viria gillret är uppvändt, viria tuli listigt brinnande eld, slar eld. -reys yden *s.* flit, rörlighet, brist, listighet. -reen *l.* -reenen retä *l.* -riin rita *s.* bli flitig, idog, bli rörlig, listig, antändas, upptändas, uppvännas, uppslämmas, valkia virii elden tändes, viulu virii stolen uppvänues, slämmas, valistus on virinnyt upplöningen har blifwit upptänd. -re een *s.* sporre till listighet, bristkraft, tände, uppvändt *l.* gilltradt tillstånd, ansa on vireellä gillret är uppvändt, virevarpu gillerspinne. -ritän taa *l.* -rittelen tellä *s.* göra listig, ha att bli flitig, antända, tända, uppvänna, uppgillra, slämma (instrument), uppslämma (sång), slälla försåt, slunga. -riitys yksen *s.* pådrifning till listighet, flit, uppvänning, antändning, slämning, uppslämning, slungning. -rittäjä an *s.* pådrifware till listighet, antändare, slämmare, uppslämmare, sångare (virkia).

Wirka ran *s.* embete, tjänst, besättning, virkamies embetsman, virkakunta embetswerk, virkaveli embetsbrober, virkaheitto asfandab, affatt, virkapuoli fusvenston, permivirka fogelsångst, virkakoirä god hund, jagthund, virkapuku uniform, virkavuosi tjenstedt. -rkainen sen *dim.* = virka. -rkainen isen *s.* tjenstgörande, spöselfatt, officiös. -rkaisuus uuden *s.* tjenstförrättning, egenkapen af officiös. -rkaisesti *adv.* officiöst. -rallinen isen *a.* som har tjenst *l.* besättning, officiell. -rallisuus uuden *s.* egenkapen af officiell. -rallisesti *adv.* officiellt, på embets wägnar. -ratoin ttöman *s.* tjenstlös, utan besättning, obuglig -rattomuus uuden

a. tjenstlöshet, syfvelöshet, eduglighet.
-rkailen lla o. iupfla, beityra, officiera
(virka).

Wirkia an a. rörlig, hurtig, flink, we-
derqwidt, återställb. -rkeys yden a.
rörlighet, wederqwidt tillstånd. -rkiaati
ado. rörligt, lifligt. -rkoen l. -rkoen,
rotä l. -rkiin rita l. -kistya ya l.
-kastun ua o. bli rörlig, bli weder-
qwidt, återställas, qwidna till. -kis-
tan aa v. upplifwa, uppfriffa, återställ-
la. -kistys yksen a. upplifning, upps-
friffning. -kistytän itaa v. upplifwa.
-ron l. -rvon rkoa l. -rkoon rota l.
-rvota o. bli liflig, fd lif, qwidna till,
repa sig, komma sig. -rokas kkaan a.
liflig, a. wårt med full wårtkraft (moti-
maatainen). -rkoiilen lla o. småning-
om qwidna till. -rvoton itaa o. we-
derqwidta, gifwa nytt lif, ha att repa
sig, förfriffa. -rvotus ukxen a. weder-
qwidning, uppfriffning, uppvädfelse till
nytt lif. -rvottaja an a. uppfriffare.
-rvote iteen a. uppfriffningsmedel, we-
derqwidfelsesmedel. -rvottelen tella o.
småningom wederqwidta.

Wirkka kan s. all slags yttring, kaden
virkka rörelse l. wint med hand, tuu-
len v. windens fufande rörelse. -kan
kkaa l. -kkaan kata o. knypa, yttra,
orda, säga. -kanta nnan a. yttran, tal.
-kkaalen la l. -kkelen kella o. yttra
smått, orda fortfarande. -kahdan htaa
o. yttra hastigt. -kon kkoa o. yttra rafft.

Wirkku kun a. liflig, a. lifligt djur.
-kkuinen isen a. liflig. -kkuus uu-
den l. -kkuisuus uuden a. liflighet,
lifstigtigt. -kun kkaa l. -kkuun kuta
a. bli liflig. -kutan itaa l. -kuttelen
tella o. upplifwa. -kutus ukxen a. upps-
lifning, uppfriffning. -kuttaja an a.
uppliffware. -kustun ua o. uppliffwas,
qwidna (virka).

Wirko . . . se virkia.

Wirma an a. eldig, snabb, a. fel, lyte,
isäu wirma pojalla sonen har fabrens
fel, virmaruoho ettergräs (linnae bo-
realis), virma (= viruma) noriheinä
dugeruta (thalictum flavum). -ainen sen
dim. liten åfomma. -ainen isen a. ys-
ter, hästigt, artad, beffaffad. -allinen

isen a. yster, eldig. -asti l. -aisosti l.
-allisesti ado. ystert, rafft. -aus ukxen
a. hästigt åfomma, ånstöt, tillstöt. -ai-
len lla v. wara yster. -aun uta o. bli
yster, fd en ånstöt.

Wirna an l. -as aan s. wider (victa),
fifärt, i allm. wårt med lång och smal
stångel, if. flingerwårt. -ainen isen a.
rif på wider, m. m.

Wirn akka kan a. sofett. -naan ata o.
rötas långsamt. -nailen lla o. sofets-
tera, fd och yfwas -nahtelen hdella
o. fd iften, wisa tänderna. -mistelen
lla o. wrida på munnen, grina, flina.
Wirnaska an a. en tobaksfort med röda
blommor, frenmande tobak.

Wiro on s. Gulland, Wirolahti Webers-
lafs socken, Wirokannas eg. född i
Gulland (Wirossa kannettu), viron pa-
ju pil. -olainen isen s. Gull, a. eds-
ländst. -osin imen s. gillerpinne, flip-
sten = Wiron kivi.

Wiroitan itaa o. befordra (virka).

Wirokas, viron se virkia.

Wirpi in l. -rven s. spö, qwidt, röt,
lång stång. -rvikko kon s. flög med
långa och smala tråd, ungflog. -rvi-
tan itaa o. flafa wåg med unga trån.
-rvitys yksen s. utskafning.

Wirpiin rviä o. wafua.

Wirpo on s. spö. -pojen aa o. piffa
(virpi).

Wirpu rvun a. långt smalt spö (virpi),
flöjel.

Wirri in s. fnyttgäst, nurkkavirri golf-
ståndare.

Wirsi rren s. psalm, sång, virsikirja
psalmbok. -inen isen l. -ikas kkaan
a. rif på psalmer, sånger, bestående af
psalmer. -in ia o. flunga psalmer.

Wirssi sin s. perrförg.

Wirsta an a. werst, fjerdingewåg, uria,
göbelswatten. -onen sen dim = wirsta.
-ainen isen a. en werst lång, urinshäl-
tig (virtsa).

Wirsu un l. -ukka kan s. nåfwerffe.
-uilen lla o. gd med nåfwerffor.

Wirta rran s. ström, virtahopo flöbbid.
-rtanen sen dim. liten ström. -rtainen
isen l. -rtava an a. strömande, ström-
full. -rtaisuus uuden l. -rtavuus u-

den s. strömsfullhet, stark ström. -rran rtaa l. -rtan rtaa s. strömma. -rtaus uksen s. strömming. -tailen lla s. strömsma smått. -rron rtaa l. -rtan rtaa s. strömma rästt, virrottain strömmis, i strömmar. -rtolen lla s. strömma rästt, fortforande.

Wirtas an s. Birbois.

Wirtas an s. bostaps utin, gödselwatten, vitsakinner smutslår, ep. för dygigt kreatur. -ainen isen a. full af utin l. dyngwatten. -aan uta s. fasta watten.

Wirtyn tyyä s. förlora färgen, färgera, blefva.

Wiru un s. qwitter. -uun uta s. qwittera.

Wirun ua s. fjölja, ligga i watten, tösja, flyta fast, utsträda sig, ligga utsträckt, wräta sig rullång. -uma an s. fjöljning, fensträckning, uttöjning, wräkning, virumabeinä = pistosheinä och ramparuoho. -uja an s. som fjöljes, som ligger utsträckt. -utan ttaa l. -uttelen tella s. fjölja, spola, uttöja, uttänja. -utus uksen s. fjöljning, uttöjning. -uttaja an s. fjöljare, tøjare. -ututan ttaa s. låta fjölja.

Wirva an s. lyftigubbe, irrbloß, a. yster, virvapaju solster (*salix pentandra*). -allinen isen a. full af irrbloß, yster (virva).

Wirvalo on s. frans (under grytor, pansnor).

Wirvanto anon l. -vanne nteen s. frans (virvalo), randlist.

Wirve een s. band, bindel, wågskaf. -veitän ttaa = virvitän se virpi.

Wirveli in s. wider, resgräs (*steia* och *salix*).

Wirvikko, virvitän, virvitys se virpi.

Wirvilä an s. dustius (*eruum hirsutum*), wider (virveli).

Wirv . . . se virkia.

Wisa an s. masur, visapahka masurfnöl, visaperä l. -peräinen = visainen, veden visa andmat (*lemna polyrhiza*). -sainen isen s. af masur, masurfarf. -sakas kkaan s. masurbjörf, a. masurfarf. -saun uta s. bli masurlist, så masur.

Wise een s. duggregn.

Wiserrän rtaa l. -rtelen rrellä s. qwittera, brillä. -rrys yksen s. qwitter. -rrer

rtéen s. brill. -rtaja an s. qwitterare, fångfogel.

Wiskaan l. viskajan kata s. fasta, slänga, viskaa jyviä fasta l. rena fäd. -kaaja an s. fastare. -kaun uksen s. fastning, slungring. -kin inen l. -kuri in s. fastwerftig, fastföswel, viskinalapio fastföswel. -kain amen s. östar. -kin prt. viskin vaskin fringströdt här s. och tvårs. -ku un s. fastning. -kaelen sdr. -kailen lla l. -kelen lla s. fasta smått, fasta fortforande, hit och dit. -kähden htaa l. -kasen sta s. fasta fastigt. -kon oa s. fasta rästt. -koilen l. -koskolen lla s. fasta rästt fortforande. -kaun uta l. -kaudun utua l. -kaunnu sdr. -kaunnu nua s. bli fastad, slungas, tuuli viskautui vastavetki winden fastade sig emot. -koun uta s. fastas rästt, slängas. -kautan ttaa s. låta fasta. -kotan ttaa s. låta fasta rästt. -kottelen tella s. fortforande låta fasta rästt, slänga sig wälsamt hit och dit.

Wiskari in s. ett slags som begagnadt i stället för hästfö.

Wisku un l. -una an s. hwisning. -un ua s. fnysta, hwisfa. -utan ttaa l. -uttelen tella s. fnysta, tagla, mumla. -utus uksen s. hwisning, mummel, tagel (viskaan).

Wisina an, vismon oa = visva, visvon, vismaheinä = vinkeriäinen.

Wiso on = vino och visu.

Wispiläinen isen s. vintergrön (*pyrola umbellata*).

Wissi in a. wiß, säter. -ssays yden s. wißhet. -ssisti sdr. wißt, säters. -ssitän ttaa l. -ssytän ttaa s. förwißa, försätra. -ssitys yksen s. förwißning, försäkring. -ssyy yta s. förwißas.

Wisto on a. obehaglig. -totan ttaa s. wäda obehag, åstadkomma riftningar, rönningar, minua vistottaa jag känner obehag, har rönningar.

Wisu un a. tät, icke lät, noga, sparsam, listig, visu astia tät färl, ola visu vaari gif noga aft, visukintu smålling, gnibare, visuvesi = visva. -uus uuden s. täthet, noggrannhet, färlighet, listighet. -usti sdr. tät, noga. -utan ttaa l. -uttelen tella s. wäda tät,

moga; sparsam, göra åt, bte sig lifstigt. -uulus ukson s. tätgöring, svar samt l. lifligt betende.

Wiewa an s. wätska i får l. hölbes, watsenhetligt war, wisshetnad solögen (resuscitatus aere). -wainon isen s. wätskande, warig. -won oa s. wätskas, waras.

Witta dan s. furd, s. wätta i andan på wät till bes igenfinnande, brængerås (stipes lacustris), flötagräs (sparganium subuln). -wenee witsahan går på sued. -wende iteen s. suedt tillstånd, wenee witsalle l. witehin går på sued. -wita-moh isen l. -wainen isen s. sued, witsamin på suedden, kathee witeiseen -wrister på sued, witsainen kampi träff fott med brængerås. -witalikko kon s. suedt tillstånd, ung riefkog. -wikkon s. riefkog kon s. ung riefkog. -witas ukson s. långt ris, gren, gärdesband (witsa). -widin timen s. flastknif, i i instakka. -widin tia l. iteen delta s. flastwa med flastknif, flara länga flastbr. stryfa fram. -wito on flasting, hawproning, witoewitsi träds knif hwarmed hampa renas isdn flastmör. -witsisen sta s. hastigt flara en flastwa, stryfa hastigt fram på suedden. -widoa na l. -witoilen lla s. flara till wofft, stryfa fram, rensa hampa frdn flastwar.

Witi din s. nyss fallen snu suö, is. i kallt wäder, så att ett qwidande låte uppstår, witali före i sådan suö, swärt förr, witsa witsa häller ett qwidande låte. -witiem isen s. kallt med nyss fallen suö, trögt (före). -witiem sta s. qwida, rypa, gnifla. -witiä an s. qwidning, wibudug, gnifet. -witiya yä s. blä trögt före (wita).

Witja an s. sed, rautawitjoihin rakenma kläd i jernsed, wylkisswija bälte af järnanen l. hällen.

Witka an s. sensfärbig, trög, långsam, witkan l. witkaan l. witkoin långsamt. -wainen isen l. -kallinen isen s. sensfärbig. -kallisuus unden s. sensfärbig het. -kallimoti odu sensfärbigt. -kutan uua l. -kuttalen tella l. -kistelen lla -kustelen lla s. wara sensfärbig, göra

långsamt. -kutus ukson s. sensfärbigt betende.

Wito don s. sued (wita).

Witrin ia s. fly i tyfhet, tuli vitrii sammalissa metsään elden flyger ljudloft långsmed mökan i flogen, hiiwi vitrii.

Witsa an s. ris, spö, band i gärdesgård l. färl, antaa witsaa gifwa ris, saa witsaa får ris, saa witsoja för spö (ris), witsamies rufare, witsawäli afståndet emellan gärdesgårdsbanden, witsaruoho farbaser, tornört (turritis glabra). -saanen sen dim litet ris, band. -saa ukson s. ris l. gren till band, witsaspuja till band dugligt wibe (salix cinerea). -sikko kon s. riefkog, rismark, wibjesskog, ung löffkog (witiikko se wita). -saana sata l. -saalen sdr. -saillen lla s. rifa, bafa, hufstryfa, tufta, förse med wibjeband. -saas ukson s. riefning, hufstryfning, tuftan, hemförfelse. -son oa l. -sooke-len lla s. rifa, hufstryfa, tufta starkt, förse med wibjeband. -saatan aa l. -saatelen lla s. förse med wibjeband, binda gärdesgård. -saatus ukson s. gärdesgårdens bindning.

Witokan ua, witskutan lla = witskan, wiskutan.

Witta tan, witas axen s. f. w. = wita m. fl.

Wittu tun s. qwinnoblygd.

Wiu int. hwinaude ljud, wiusuorda bläsand (anas penelope). -uuhatan lla s. roya l. ljuda wiu. -uuhadan llaa s. ljuda hastigt wiu, hwina till hastigt. -uuhakka kan s. hwinaude, hastig, wuhakka kavi det hwinaude. -uhina an l. -uhu up s. hwin -hua aa s. hwina. -uhuelen lla s. hwina smått, röros hwinaude. -uuhatan llaa s. hu att ljuda wiu, låta hwina -uuhitelen tella s. röros med hwin hit och dit.

Wiuikka au s. stark hwinaude wend, windfläst, winddrag, wista. -fläst, plogbill, plogrit, iltawiuikka afstonsfläst, ertowiuikka flästsnärta, wips. -hu un. s. fläst, hwin. -kana aa s. fläst, plog, winge. -kuri in s. hwin, dän, brat. -kalainen isen s. försedd med ris, p. för plog. -kaan kata s. hwina, röros hwinaude, flara upp med plogrit, -hawa

an s. stiftande. -kale een s. tång stift-
wa, tilla. -kaisen sta s. stära hästigt.
-hon hkoa s. stära rastt. -kantan ttaa
s. stäta hwinä.

Wiuhdon htoa s. wista, mennä viuhtoo.
-htane een = viuhkana.

Wiuha un s. öfvar, hwin (viu).

Wiuahdan htaa = vivahdan.

Winkale en s. stifta, klipp.

Wiukelo on s. renna, bergstrefwa.

Wiukka kan s. hästigt, hwinande (viu).

Wiukaun s. stol, viulun vinguttaja birstlare.

Wiura an s. fall genomträngande blåst.
-rahuten ttaa = viuahutan se viu.

Wiura un s. sned, förwriden. -ukka kan
s. förwridet ting, något som wridet sig
(vierukka).

Wiuahdan htaa s. flugas, fastas med
hwin.

Wivahan htaa s. hästigt wippa upp
(vipu), glimta hästigt förbi, ha tycke
af ngt wid hästigt ögonkast, hwinä till
(viu), vivahiti punaiselta glimfabe ha-
stigt af rödt, vivahiti veljehensä hade
tycke af sin broder. -vabhus ukxen sdr.
-vaus ukxen s. hästigt wippning, hästigt
glimtning, vivaukselta som hästigtast, i
en blinf. -vahutan ttaa sdr. -vautan
ttaa l. -vauttelen lla s. wista hästigt,
så så att det hwiner. -vahtelen idella
s. då och då glimta l. wippa.

Wiwikko kon = vitsikko.

Wiv . . . se vip. . .

Wob int. stönande ljud. -hkaan kata l.
-hkaelen sdr. -hkailen lla s. ropa
wob, stöna, stänka. -hka hka l. -hui-
len lla s. stöna, stänka. -hutan ttaa l.
-hkutan ttaa l. -huttelen tella l. -hkut-
telen lla s. ha att stöna, stänka. -hku-
tus l. -hutus ukxen s. stön, stänkning.
Wohla an s. fid, munafwel. -anen sen
dim. fliffing. -ainen isen s. rif på fid.
-hka is s. föda fid, fälla.

Wohlaan sta s. flabbra.

Woi l. voin int. utrop af jemmer, we,
ack. -ikka kan s. en som ropar woi,
jemrande, eländig, fluffing. -ikkään
kata l. -ihkaan kata l. -ikkaelen sdr.
-ikkailen lla s. ropa woi, jemra sig.
-ihahdan htaa s. ropa hästigt woi,
uppgiftiga ett jemmerrop. -iherran ttaa

l. -ikerrehdan htaa s. jemra sig.
-ivotan ttaa l. -ivotellen tella woi.
pa woi woi, jemra sig. -ivotus ukxen
s. wesslagen, slagolät.

Woi in s. smör, voileipa smörgås, voi-
kukka smörblomma (*Lorodanthus offi-
cinale*), voiheina fräskmett, *voilei-
te* (*melampyrum*), voisipuli smörstef,
voisieni ett slags swann *voileinen*
sen dim. liten smörbit. -ikko kan l.
-itio on l. -itikko kon s. hvar af
smörgul färg, i tabellfärgad it. häst.
-ikkoinen isen s. gulaktigt, -inen isen
s. smörig, smörvif. -ilakka kan s.
smörfärgad, blåst. -idan ttaa s. smör-
ja. -itia an l. -itaja an s. smörjare.
-ide teen l. -isin imen s. smörjafäl-
wo, balsam. -iteinen isen s. smörjig,
rif på smörja. -itelen dello s. smör-
ja. -itelus ukxen l. -itelemus ukxen
s. smörjning, smörjelse. -itehia an s.
smörjare. -idun ttaa s. blinf. besatt,
besubblas. -idutan ttaa s. besmörja,
besubbla. -iteroinen isen s. roimoi.
-itoin ttoan s. itan smör. -itto-
muus uuden s. smörvif. (voin).

Woiluke kkeen s. halstym under ränder.
Woin ida s. förmå, orka, vara i stånd,
kunna, kunna voit huru mår. bu ei
voi saada förmår ej, är ej i stånd att
få, voi niin olla kan så vara, voipa
förmågen, förmående, voitava swann
man förmår, bequäm, djulig, voin: öf-
wer hwilken en annan förmår, ita-
mående, swag, fluffig, anaka voitu
tyngd af fönn, tunnoka voitu henvett
af samtvetet. -iuli nim s. förmåga,
styrka. -ivas paan s. förmående, för-
mågen. -ima an s. kraft, styrka, mäst.
-imakas kkaan s. stark, wälsmående,
sig wälbesinnande. -mus ukxen s. wäst,
öfwermaäst. -muus uuden s. kraft, för-
måga. -ituus uuden s. itämående.
-imallinen isen s. stark, mäktig. -imal-
lisuus uuden s. starkhet, mäktighet.
-imallisesti sdr. starkt, kraftigt, mäs-
tigt. -imatoin itoan s. frastig, wän-
mättig, oförmågen. -imattomuus uu-
den s. frastlöshet, wänmättighet, oför-
mågenhet. -imettomuus ita, frastlöst,
wänmättigt. -imosen mela s. frast.

ka, förföfra sig. -imastan ua v. så styrka. -imistän aa l. -imistutan ttaa v. gifwa styrka. -imistus ukxen s. styrking. -imistelen lla v. gifwa smärningom styrka, uppöfwa sina krafter, gymnaslicera. -imistelu un s. gymnastik. -imustan aa v. så öfverhand, bli öfverlågfen. -innun ntua v. så krafter, repa sig. -itan ttaa v. wara öfverlågfen, öfverträffa, öfverwinna, besegra, wiinna, befomma, edella voittein på förhand. -ittamus ukxen s. winning, befegring. -ittaja an s. öfverwinnare, befegrate, wiinnare. -ite iteen v. öfverwunnet tillstånd, on laudin voitteessa, unen voitteessa är i slufdoms, sömnens wåld, något sluf, sömning. -itinhi ngin s. ställe der någon besegras. -itto ton s. winst, seger, voitossankari segerhjälte, voittonaa eröfradt land, prowins, voittoetki segertåg, on unen voitossa är något sömning, rukiit tulevat harvan voitoksi rågen blir gles, på glesare stån. -ittonen sen dta. olla voitossilla wara i bardalef, kampa. -ittonen isen l. -itollinen isen s. fegrande, winnande, öfverlågfen, fördelaktig. -itollisuus uuden s. öfverlågfenhet, fördelaktighet. -itollisesti adv. fegrande, fördelaktigt. -ittelen tella v. wiinna smärningom, kampa, mätä fin styrka. -ittelo on s. täflan i styrka, kamp. -iteskelen lla v. fegra smärningom. -idun tua v. förswagas af slufdom (voitu). -iran ipua v. så något krafter, utmattas, bigna. -ipumus ukxen s. utmattning. -ivus ukxen s. utmattningestillstånd. -ivutan ttaa v. utmatta, undertrycka, nedtrycka. -ivutus ukxen s. nedtryckning, utmattning. -imatuuonnu ntua l. -imattaudun utua v. förlora krafter, bli orklös (voi).
Wokisen sta v. numla. -ina an s. mummel.
Wokki kin s. spinnerod.
Woli in l. -linto nnon s. frihet, råttighet. -lin ia v. handla frött, efter godtycke.
Wolikka kan l. -kki kin s. töl, ep. för warg.

Wollu un s. qwinoblygd. -utan ttaa v. ha samlag.
Wolo on s. lång städa, volomsama ep. för warg. -lotan ttaa v. tjuta. -lotus ukxen s. tjut.
Wolus ukxen pl. volukset = purilant.
Wonka ngan s. blåst och yrwäder, storm, fart. -nkaisen sta v. tjuta till doft ff. stormen. -ngun nkua v. tjuta doft. -nkula an s. wråfling.
Wonukka kan s. elaf menniska.
Woolme een s. sjukdomsanfall, attack.
Wora an l. -ro on s. tjuf, röfware. -ruun rula v. bedraga, stjåla, röfwa. -rokka kan s. liten stål.
Wormu un s. elggräs (*spiran ulmaria*), tulivormu himmelsgräs, råmjälfe (*epilobium angustifolium*).
Wornin ia v. fråla. -itan ttaa v. fråla, ha att fråla.
Woro se wra.
Worota an s. windspele. -rotti tin s. struf, strufformig mydel.
Worsmin ia v. trodla.
Wosa an s. wågwisfare.
Wosuun uta v. slabbra.
Wotka an l. -ko on s. lättig, ep. för warg. -kistelen lla v. lättjas, wråfa sig.
Wotsahdan htaa v. plumsa, bimpa, stå till med doft slud.
Woura an s. hyra, arrende, frakt. -aan ata r. lega, hyra, frakta. -aus ukxen s. legning, fraktning.
Wouti din s. fogde.
Wuhisen sta v. fusa.
Wuitin tia v. gå bort.
Wuitti tin s. andel, lott.
Wujun ua s. ligga och wråfas.
Wunukka kan s. barnunge, snuffel.
Wuo vuon s. strömsfåra, ström, strömgift ställe, vuokivi sten i strömsfåra (ofta af beshnerligt utseende), vuohaina watenmöja (*batrachium heterophyllum*), som vuoksi derföre, i anseende bertill, rahan vuoksi i och för pengars skull, ikänä vuoksi i anseende till sin ålder. -uodan taa v. flyta, låfa, veri vuotaa haavasta blodin flyter från såret, astia vuotaa färlet läfer, vuotava flytande, låfande. -uotavainen isen s. flytande, låfande.

-uotavaisuus uuden *s.* flytande *i.* låfande egenfkap. -uoto don *s.* flytning, låda, vuotokivi droppsten, skalastit. -uolas aan *s.* flytande ymnigt, ymnig, flyllig. -uotaja an *s.* som låfer, flyter. -uodatan ttaa *i.* -uodattelen tella *e.* utgjuta. -uodattaja an *s.* utgjutare. -uodatus ukxen *s.* utgjutning. -uoksi sen *s.* flod, ström, Wuoksen ström, luode ja vuoksi ebb och flod. -uoksinen isen *dim.* liten flod, *s.* rif på floder (vuolaan).

Wuod se vuo och vuot....

Wuohi hen *s.* get, vuohen kukka *i.* herukka hvittflippa (*anemone nemorosa*), vuohen miekka swärdsliila (*iris pseudacorus*), vuohen silmä hvittflippa *i.* preßfrage, vuohen sieni murkka (*morchella esculenta*), taivaan vuohi enfel bedaffu (*scolopax gallinago*). -inen isen *dim.* liten get, *s.* rif på getter.

Wuohinen isen *i.* -hiainen isen *i.* -hunen sen *i.* -honen sen *i.* -hus ukxen *s.* hastes på hästar (vuohi).

Wuoho on *s.* tätsten = vuojokivi.

Wuohunen sen = vuohiainen.

Wuoka an *s.* sätt, form, siihen vuokaan tehty gjord på det sättet, efter den formen.

Wuokki kin *s.* elf (joki).

Wuokko kon *s.* stäf, humör, lynne, finnestillstånd, hvittflippa (uokko). -kotina *adv.* stäfstals.

Wuokonen sen = vuohonen.

Wuokra an, vuokraan ata, vuokraus ukxen = voura *m.* fl.

Wuoksi, vuoksinen se vuo.

Wuolaan lata *i.* -len lla *i.* -lin ia *s.* utfära tunna stiftwor, stafwa, glatta, urhålla, vuoltu *i.* vuolitettu kivi glatt huggen sten. -lama an *s.* urhållning i wärande träd (till följe af ed, röta *m.* m.). -li len *s.* sparre (tältst träd), stiftblåsa. -liainen isen *i.* -lunen sen *dim.* mindre tafsparre. -le een *s.* sparre. -letoin ttoman *s.* utan sparre. -lia an *s.* glättare, huggare, urhållare. -lin imen *s.* werktig för att stafwa, stafjern, hållsnif. -las aan *s.* glatt, stät (vuo). -leke kkeen *i.* -lake kkeen *s.* tunn stiftwa, stafwa. -la un *s.* glatt-

ning, stafning, urgröpning, tunn stiftwa. -los oxen *s.* tältning, glättning. -linta naan *s.* glättning, urhållning -liskella *i.* -leskelen lla *i.* -liskelen lla *s.* skära fortfarande stiftwer. -laisen ata *s.* skära en stiftwa.

Wuolainen isen *i.* -ahinen isen *i.* -ahainen isen *i.* -ankoinen isen *s.* uti färr wistande myth. personlighet, myrsmalmens alstrare, i myror wistande, *sp.* för jern. -lahatar *adv.* -latar staren *s.* qwinlig personlighet af samma egenfkap, jernalstrariina.

Wuolehdan htaa *v.* bli om ff. tänderna af tyra.

Wuollan ltaa *s.* strömma starkt, rycka med sig som en ström. -lle lteen *s.* starkt strömdrag, strömmande ställe. -llas ltaan *s.* starkt strömmande (vuo).

Wuolu un *s.* stiftblåsa. -unen sen *dim.* liten blåsa (vuolaan).

Wuoma an *s.* stort widsträckt färr (vuono).

Wuona an *s.* lamm, villavuona får som ännu icke blifwit klippt. -nin ia *v.* lamma.

Wuonilo on *s.* ärgammal renko. -ngas kaan *s.* striff ren, hwarmed *t.* ex. ännu icke under året blifwit färd. -ngunkua *s.* bli brukbar, färska, förnyas.

Wuono on *s.* fjord.

Wuopa van *i.* -paja an *i.* -pio on *s.* djup insärning i flod *i.* trästftränder.

Wuori ren *s.* berg, vuoren kukkula *i.* kummu bergstopp, vuorisentu bergstrakt, vuoren kulma bergstlad, vuoren vaate *sp.* för färgmoða (*lichen saxatilis*), vuoren kukkanen bräddblad (*teuonora tartarea*), vuoren haltia bergsträ, vuoren wäki myth. wäsenden i berg, mene vuoreen *i.* vuoriin gå åt fänder. -rinen isen *dim.* litet berg, *s.* bergig. -ilainen isen *s.* bergsbo. -mo on *s.* bergmoða, bergland. -retoin ttoman *i.* -ritoin ttoman *s.* utan berg.

Wuoro on *s.* stift, tur, werling. tyra, vuoroin turwis, ämsom, suun *i.* sanan vuoro tur att tala, heppen vuoro andrum, vuorokausi bugin, vuorostaan i sin tur, vuorovirsi werklång, vuoroviljelys werelbruff, vuoro siinäsiä

ögonflåd, panna vuorolle förpatta, ut-
lega, utthya. -roon ota v. utthya, för-
patta. -rous uksen s. förpaktning, ut-
arrendering. -roinen isen a. turande,
alternerande. -rotan ttaa l. -rottelen
tella v. omwerla, göra turwis, alters-
nera, vuorottain l. vuorotellen turwis.
-rottainen isen a. omwerlande, alters-
nativ. -ottaisesti *adv.* alternatiivt. -ro-
tus uksen a. omwerling, turwis gör-
ning. -rotain ttoman a. utan tur,
utan werling.

Wuorsa an s. tredrig ren. -su un l.
-so on s. tredrig renso l. båfwer,
vuorsuadin tredrig renso, vuorsuhär-
ka 3drig renore.

Wuosa an s. wrätling, afftrap.

Wuostava an a. brant.

Wuode teen s. bädd, tehdä vuodetta
bädda, vuoteen oma sängliggande,
tautivuode jotsång, kuolinvuode döds-
bädd. -teus uden s. liggning, salavuo-
teus sängsläge. -teinen isen a. hö-
rande till bädd, rif på bäddar, s. sängs-
famnrat, salavuoteinen till sängsläge
hörande, salavuoteinen lapsi ofta barn.
-teisuus uuden s. sängfamnratkap, sa-
lavuoteisuus sängsläge. -teellinen isen
a. som har bädd, sängliggande.

Wuosi den s. år, vuotena *adv.* vuonna
1860 år 1860, vuosikausi året om,
vuosiluku årtal, mennyt vuosi förlis-
bet år, tuleva vuosi nästkommande år,
vuoden tulo årsafkastning, vuosi vuo-
delta år från år, vuosikertomus års-
berättelse, joka vuosi hwarje år, joka
toinen vuosi hwarannat år. -tonen
sen *dim.* = vuosi. -linen isen l. -tui-
nen isen a. årig, mennee vuotinen
fjeldårig, vuotinen työ årsarbete, vuon-
na vuotuisena *adv.* vuotuisa hwarje
år, vuonna vuotuisenansa hwar flit
år. -tiainen isen l. -tias aan a. årig,
åregammal. -tuus uuden s. året i sin
helfet, årswärt, årsgroda. -sinainen isen
a. hwarje årig, för hwarje år. -sittain
l. -sittellen *adv.* årligen.

Wuota dan s. hüd, vuot-raippa drag-
rem af hüd. -tanen sen *dim.* liten hüd.
-täinen isen a. af hüd, rif på hudar.

-tikainen l. -tiainen isen s. *af af* ti
hüd. -tava an a. hüdstarf, bred.

Wuotan ttaa, vuottelen tella = odotan,
odottelen.

Wuotan ttaa v. följa efter, gå efter spår.
-tos okseen s. då spår synas, lummella
on kyllä vuotos på suon äro nog spår
synliga. -tun ttaa v. hinna, komma i
fågte, wisa spår, ei vuottunut jalkis
inga spår syntes till.

Wuot... se vuo och vuosi.

Wutkastaan aa l. -kustan aa v. wräta.
Wyhdytän ttaa v. tyttä, stilla (barn).

Wyhisen stä v. mysa, mumla. -inä an
s. satta mummel.

Wyhti hdin s. härswa. -hdin hiia s.
härswa. -hdin htimen s. härswel, här-
träd = vyhdinpuit (vihli).

Wyräjän aa l. ryysen stä v. furrä.
-riinä an s. furr.

Wyo vyön s. bälte, gördel, färlband,
froppens midja, vyöliina förläde, mick-
ka vyöllä swärtet i sidan, miekka vyös-
sä swärtet i bästet. -yöhyt yen l. -yö-
nen sen *dim.* litet bälte. -yös okseen
s. färlbandsamne, trädgren m. m. -yö-
tärä an l. -yötärö on l. -ylistö on
s. tinning fring midjan (rä hörer,
fjortlar). -yölinä an s. förläde. -yö-
tän amen l. -yötäinen isen l. -yö-
tiö on l. -yötelys yksen s. midja.
-yötärys yksen s. lif på fläder, yös-
tärystän fring midjan. -yötäinen isen
s. midja, *pl.* yötäiset föröruggen. -yöti
den s. band, ring, vyöden nuorat
snören på plogen hwarmed den rög-
ras, yötikaula ringhals. -yöllinen
isen a. försedd med gördel l. band,
görblad, bandad, s. förläde, vyöllis-
vilja gördelsedja, yölliskoukku gör-
delsrof. -yötän ttaa l. -yöttälen tella
v. görtla, omgjörda, banda. -yöttäjä
an s. görblare, bandare. -yötös okseen
s. omgjörning, bandning. -yöde tern
s. midja, *pl.* yötöet höfter. -yötän
htimen s. medel att omgjörda l. ban-
da, gördel, midja. -yötöin ttämän a.
utan gördel, bandlös, obandad.

Wyöre een = yörys.
Wyöry yn s. hwiřswel, jorbras, fätt-
ning på wägar (der man lätt fjesper).

-ryinen isen *a.* hwirflande, full med hwirflar *l.* ras, fluttaude. -ryn *yä o.* wältrae, rafa ned, rulla. -rys yksen *s.* rullning, rullande tillstånd. -rymys yksen *s.* rullning, ras. -ryke lkeen *a.* rullande ting, rulle, lumivyöryke suoras, lavin. -ryskelen lla *o.* rulla smått. -rahdan htää *v.* rulla hastigt, hwälfwas eu gång. -rahdys yksen *s.* hastig omhwälfning. -rytän ttää *l.* -ryttelen tella *o.* rulla, wältra. -ryttäjä *än s.* rullare, omwridare. -rytys yksen *s.* wältring, omfringwridning. -rähyan *edr.* -räytän ttää *o.* wältra *l.* wrida en gång omfring. -räyttelen tella *o.* wrida *l.* wältra en gång bä och bä. -rin *ia o.* rulla *l.* rafa ned fortforante.

Wyöt.... se vyö.

Wae.... se väki.

Wähkyrä *än l.* -räinen isen *a.* tjödt och fort, undersättig.

Waha *än a.* liten, ringa, vähan väha *l.* vähin vähin mycket litet, vähaarvoinen af ringa värde, vähamielinen enfaldig, oestertänksam, vähavarainen med små tillgångar, vähavakinen med ringa krafter, ringa mannskap, litet folk, vähapatonen obetydlig, oansenlig, vähin voimin med ringa krafter, vähin puhumin med få ord, väha *l.* vähan parempi litet bättre, on vähissä är förminskadt, finns föga qwar, on vähällä saada är nära att få, vähiltä olisi kuollut war nära att dö, vähapu siitä hwad mer, föga är deraf att wänta, hwad betyder det, vähemmakoi i mindre grad, vähintakin *l.* vähinakin *l.* vähinään åtminstone, ei vähintakaan ej det ringaste, icke det minsta. -hainen isen *a.* liten. -hyys yäden *s.* litenhet, ringhet. -häkko *ön l.* -halantä *nnän l.* -halantainen isen *a.* något liten, temligen ringa. -henen betä *l.* -hennyn nyä *o.* bli liten, förminskas. -hennän ttää *l.* -hentelen *nnalla o.* göra till mindre, förminskas, förringa. -hentäjä *än s.* förminskare. -hennys yksen *s.* förminskning. -häksyn *yä l.* -hästyn *yä l.* -heksin *ia o.* anse för ringa, anse för litet. -hitän

ttää *l.* -hittelen tella delar, smittain *l.* v. hitellen småningom, hiten ttää *a.* låta se ttää *s.* wara snapp, id Waijyn *yä l.* -yilen lla lura på. -yjä *än s.* fäst, lurare. -ymys ykning. -yinen isen *a.* be. -ys yksen *s.* försäl ttää *l.* -yttelen tella fäst, bita bathåll. -ytbandet af bathåll. -yttäjä *än s.* den som låter ställa försät.

Waijan *aa v.* blänka, skimra.

Waijala *än s.* putsmåfara.

Waijyn *kkä o.* flara, swärma, swäfla, waggas af och an.

Waijarehdän htää *o.* herpa, bullra, framla.

Waijastelen lla *o.* lura, titta.

Waijyn *yä l.* -lajyn *yä l.* -lähdyä *lytä l.* -lehdyn *lytä o.* stillas, urphöra, försvinna, juoma väilähty drycken blir anfallen. -lähytän ttää *o.* stilla *l.* låta urphöra hastigt, göra i en blink.

Waijastelen lla = väinastän.

Waijä *än s.* väinäns taimi kaffvelban (*typha latifolia*).

Waijäminen isen *s.* Väinäminen, på Waijämoiset *l.* Waijämoisen värsut sjuåterau.

Waijästän *aa o.* anstränga. -tän *yä o.* bli ansträngd, ansträngas, försträffa sig. -tytän ttää *o.* anstränga, ha att anstränga sig.

Waijpas ppaan *a.* swag i benen, trögt framsträbande. -stän *aa l.* -stelen lla *o.* trögt framsträda, ragla, wackla fram, frypa. -stys yksen *s.* trögt framsträbande, raglande.

Waijstän *aa o.* wäja undan, för någon, mafa åt, siban, undwäja, gå undan, parera. -telen lla *o.* wäja långsamt undan, wända fortforande. -tyä *yä l.* -täydyä *yä o.* wäja undan, gå undan, dröga sig åt siban, fly.

Waijstän ttää *l.* -ttelen tella *o.* påstå, disputeras, anstränga sig. -ttäjä *än s.*

disputator. -tös öksen *s.* disputation, råttende.

Waive een l. -vä an *s.* creaturens. -veinen isen *dim.* liten lus, *s.* full af löß.

Waivyn ikya = väikyn.

Wajyn ya *s.* himra, blänfa. -ystan aa l. -ytelen lla = wajyn (väijän).

Wakerryn rity *s.* tigua ned.

Waki sen *s.* kraft, styrka, wåld, folk, obran waki fornets must, öl, brida, sonnan waki gödselmußt, väkiwiina sprit, väkivasara slägga, väkikapula l. -karttu handfawel, väkirynnakkö storm, bes stormning, väkivalta wåld, väkivaltainen wåldsam, väkivaltaisuus wåldsamhet, väkivirta starkaste strömsåran, väkisuoni senu, väkisuuri öfwermåttan stor, väkipakko nödtwungenhet, väkiäla hward som med arbete förtjenats, väkipyöri blodt, väkivointi all kraft, all förmåga, väkipala brödbit som lemmas oaten, väkihammas widsomstana, väkipuoli half kraft, halffolk, trål, kirkkoväki kyrkofolk, palkkaväki tjenstefolk, työväki arbetefolk, sotaväki frigesfolk, menee sotaväkeen går i friges tjenst, jalkaväki fotfolk, infanteri, heiväsväki rytteri, väenläsku folkfråfning, tulla väkeensä komma till kraftera, återgå krafterna, on lähde väkeen jag går icke, wiset icke för wåld, väsan väki foster, tekee vihan väessä handlar i wredestmod. -äkinen isen *s.* kraftig, wåldsam, twungen, folkrif, väkisin l. väkiseen l. väkisten med wåld, väkinen työ twungen arbete, käyda väkisille antwända wåld, olla väkisillä lefa nattbugg. -äkiäns yyyden *s.* twungenhet. -äkiästi *adv.* med wåld. -äkinen isen *s.* anseelig. -äellinen isen *s.* kraftig, folkrif. -äekäs kkaän *s.* folkrif. -äellisyys yyyden *s.* folkrifhet, kraftighet. -äestö ön *s.* folkmågd, manskap. -äkevä an *s.* stark, wåldig. -äkevyyt yyyden *s.* styrka, starkhet. -äkevästi *adv.* starkt, wåldigt. -äkinäinen isen *s.* wåldsam, twungen. -äkinäisyys yyyden *s.* wåldsamhet, twungenhet. -än äkiä *s.* så styrka, föröfö. -äkeyn ytä l. -äkeynnyntä ntyä l. -äkeydyn ytä *s.* bli stark l. folkrif. -äetan itää *s.* göra

stark, krysta, göbfa. -äeto tteon *s.* starkgörning, göbfling, göbvel. -äetyt ysön *s.* starkgörning, göbfling, krystning, ansträngning. -äetan aa *s.* beselka, wåldföra. -äetöin tömän *s.* utan kraft, folktom. -äettömyys yyyden *s.* kraftlöshet, folktomhet. -äettömästi *adv.* kraftlöst, maktlöst.

Wäkisen stä *s.* mumla, hwäsa.

Wakkara an *s.* lefan, hårflata i naden.

Wakä vä'an *s.* hulling. vakapiikki, väkähäs harpun, väkarauta jernredskap med hulling, krof m. m., stena på ora, hammare m. m. -äkänen sen *dim.* liten hulling. -äkäinen isen *s.* försebb med hulling. -äkään västä *s.* förse med hulling.

Wäkäisen stä = väkisen.

Waleä an *s.* snabb, flydsam, välehen joudu, välehemmin tarvitahan frunda snart, suarare du behöfwes, välehimmin suarast. -leys yden *s.* hastighet, -leästi *adv.* hastigt, flydsamt.

Walhyn ya *s.* gifwa ett pladdroude ljud, pladdra. -haan häta *s.* pladdra.

Wäli in *s.* mellantum, mellantid, mellangäst, välikappale medel, Wälimeri Wädelhofwet, väliaika mellantid, väliesinä mellantwägg, välipuhe aftal, välipala mellanmål, välikirja kentrost, välipappi interimäpreditant, välimies medlare, juoksee kyläin väliä springer emellan byarna, virsta taloin väliä en werst emellan gårdarna, maksaa väliä betalar emellan, pitää väliä hässä upp emellan, göra affende på, brä sig om, ei ole väliä det är tetsamma, suorittavat väliäns göra upp liqwid ständemellan, quitta ständemellan, välipää mellanstof, välikauppias mästare, välistä emellanåt, stundom, välitsee genom mellanstället, meni jalkain välitsee gif fram emellan benen. -listi l. -listöin l. -littain l. -limmiten l. -limittain *adv.* stundom. -linen isen *s.* mellanwarande, awainten väliet nyckelband, nyckelring, veitsen väliet band l. fed hwarmed knifwen hänger i bättet. -likkö kön *s.* tistelfång. -lin imen *s.* föreningsband. -littän itää *s.* medla, bemedla. -littäjä an *s.* medlare. -litys

yksen s. bemedling. -lite tteen s. mel-
langift. -littelen tella v. bemedla, medla
fortfarande, hålla upp emellan. -linai-
nen isen s. ömsfödig. -lys yksen s.
vakoin välykset sång emellan bifin l.
fårör. -liyn yta s. fomma emellan.

Walisen stå = valaan.

Walja an a. wid, rymtig, on valjalla är
på öppna fältet. -jyye yyden s. widb,
rymlighet. -jästi ado. rymligt. -jakko
kon a. något wid. -janen etä s. bli
wid, widgås.

Waljahdan htää l. valjahdyn htä s.
gigna, domma, bli anfallet (valjahdan).

Waljakka kan a. fändt (välja).

Walkia an = väla.

Walkyn kkya l. -kkaen kätä s. blänfa.
-kkymys yksen l. -kkyna an s. blänf-
ning. -kahdan htää v. blänfa hastigt.
-kytan ttää l. -kyttelen tella s. ha
att blänfa, swänga ett blänft ting.
-kyltäjä an s. som låter blänfa, swän-
gare. -kytys yksen s. blänfning, swäng-
ning. -kahytan ttää s. ha att hastigt
blänfa.

Walla an s. djupare watten emellan for-
sande ställen.

Walppa pän s. groft säll, rigel, a. grof,
stor, on väljalla välpalla är på wida
öppna fältet -ppään päta l. -ppäelen
adr. -ppäilen llä s. sälla, afstilla.
-ppäys yksen s. sällning. -ppäaja an
s. sällare.

Walsyn ya s. gifwa ett pladdrande, ore-
digt ljud, pladdra. -sään sätä s. plad-
bra. -säkka kan a. pladdrande, folig.

Waltti tin s. plog, trädesföcl l. trädsföcl.
-tään tätä s. plöja upp lunda. -ttäys
yksen s. upplöjning.

Waltan ttää l. -ttelen tella s. gå ur
wägen, wäsa, undwisa, gå an, buga
någorlunda, valttava behjelpig, anna
valttää lät gå, lät stå, ha anstånd.
-ttäväinen isen a. undwifande, behjelp-
lig. -ttäväisyys yyden s. undwifenhät,
behjelpighet. -ttävästi l. -ttävisesti
ado. behjelpigen, temligen. -ttäjä an
s. som undwifer, wäjäre. -ttämätöin
ttöman a. undwiffig. -ttämättömyys
yyden s. undwiffighet. -ttämättömästi
ado. undwiffigen. -ttämys yksen s.

undwifande. -te tteen s. undwifande,
stift. -tyu tytä s. undgå, undslippa,
gå förbi.

Walaan läta s. blänfa. -lahdan htää s.
glänfa l. blänfa hastigt. -lahdys adr.
-läys yksen s. hastig glänf, blinf, tuli
väläykseltä tom fer en blinf, ett ögon-
blinf. -lähtelen hdellä s. blänfa ha-
stigt då och då, glimta. -lahytan adr.
-läytan ttää s. ha att hastigt blänfa,
blinfa, göra något i en blinf.

Walotan ttää s. blänfa, lyfa, flamma
fortfarande.

Wämmia an a. stadig, fast. -mmeyä yden
s. stadighet.

Wänkelä an = vankia.

Wänkia an s. oböjlig, styf, fast, stark.
-nkeys yden s. oböjlighet, starkhet.
-nkästi ado. oböjligt, starkt. -nkään
ngata s. böja trögt, med ansträngning,
draga mödosamt åt skön, streta, öf-
ponera enwist. -nkäilen llä s. böja
långsamt och trögt, böjas hit och dit
trögt, röra sig stelt. -ngytän ttää s.
gnata, hålla styft på, omtugga sam-
ma sak.

Wänni in l. wännikainen isen s. hårdt,
segt ting.

Wänttyrä an s. trög, tölpig menniska.

Wänttään tätä s. stå wälsamt och starkt,
damma till, byta på. -ttäys yksen s.
wälsamt slag, påpassning.

Wänttiön tön s. gammalt flifwermynt
(vankto).

Wänsän atä s. brottas.

Wäppään päta s. gå hastigt.

Wäpyrä an s. blod (väkipyrä).

Ware een s. lindrig darrning, frusning,
vilun väreet frösbristningar. -ry ya a.
frusning på wägor. -räjän sätä l. -ri-
sen sätä s. darra. -ristä an s. fortsatt
darrning. -rähdän htää s. darra till
hastigt, spritta till, ställa. -rähdys
adr. -räys yksen s. hastig darrning,
-rähtelen hdellä s. darra till då och
då. -ristän aa l. -ristelen llä s. ha
att darra, staka. -ristys yksen s. darr-
ning, stakning. -räytän ttää s. fram-
falla hastig darrning, staka hastigt.
-risytän ttää l. -ristytän ttää s. fram-
falla darrning.

Wari in *s.* färg, värlusikka mälad
grønn fäb. -riuen isen *s.* färgig, fär-
gab.

Warjyn yä *s.* barra, kafas. -jymatoin
ttoman *s.* som ej kafas, orubblig, orör-
lig, ovlägsam. -jähdän htas *s.* kafas
hästigt, rubbas plörligt. -jähtelen hdel-
la *s.* kafas då och då, kälfska.

Warjattelen tellä *s.* hålla sig undan,
bröja.

Warjottelen tellä *s.* bröja.

Warny yn *s.* skrattisjuf menniska.

Wärä an *s.* bläsand (*anas penelope*).

Wärsy yn *s.* wers. -ynen sen *dim.* lis-
ten wers. -ynen isen *s.* bestående af
wers. -yttäin *adv.* weröwis.

Wärsi in *s.* påse, wässa, säd.

Wärtti tin = vertti.

Wärttina an *s.* slänba, hjulefra, vätti-
nallu lilla armpipan.

Wärttä tian = vertti.

Wartaja an *s.* butsmakare, flippare.

Warvennan ntäs = varvennan.

Warvittelen tellä *s.* undwisa.

Warwin ia l. -vyn yä *s.* barra, hoppa,
röres bestrysam, liha wärvii köttet hys-
par, röres spaemodigt -vähdän htas
s. barra till, spritta till. -vähds yk-
sen *s.* sprittning. -vähytän *adv.* -vay-
tän ttas *s.* ästafbomma hästig barra-
ning. kafa hästigt. -viäinen l. -vai-
nen isen *s.* spaemer l. rötning i hus-
den, hudframp. -vytän ttas *s.* ha att
barra. -vyttaja an *s.* den som har att
barra, *ep.* för spaemer.

Wäsenen setä l. -sennyn ntys *s.* utmat-
tas. -sennän ntäs *s.* utmatta.

Wäserrän ntäs = wäserrän.

Wäskynä an *s.* swetson.

Wäsöyn yä *s.* prata dumheter. -ssä an
s. oordnad, förfallet stid, kaikki on
väsällänäs allt är i ordning, för-
fallet.

Wästi in *s.* fäste, ringärla (*motacilla*
alba).

Wästarakki *s.* sädesärla, ringärla, gul-
ärla (*motacilla alba, flava*), på gaffel-
plog ett twärträd som förbinde alfat.
-täkäinen isen *s.* smeford för småfo-
gel, lilla nätta fogel.

Wäsöyn yä *s.* bli trött, förtröttas. -sys

yksen *s.* trötthetstillstånd. -symöys yksen
s. trötthet, matthet. -syskelen lä *s.*
småningom tröttnas. -syttän ttas l. -sytt-
telen tellä *s.* trötta, utmatta. -syttä-
ja an *s.* den som uttröttar. -sytyys yk-
sen *s.* uttröttning. -säyn ytä l. -säy-
dyn ytä *s.* bli något trött, förminskas,
bli slut. -söytän ttas *s.* trötta något,
förminskas. -sähdän htas l. -sähdyn
htä *s.* bli hästigt och litet trött, ned-
digna, kafas, kuydas. -sytytän ttas
s. låta uttrötta.

Watjattelen lä *s.* dra sig, släutra.

Watkaan kätä *s.* slunga, störta, kala.
-kale een l. -kala an *s.* långt stycke
(som slänges). -kahdän htas *s.* slun-
ga hästigt. -kahdys *adv.* -käys yksen
s. wälbsam slungning, störning, käl-
ning. -käya ytä *s.* bli slungad, störta
ned, falla utsträckt, kastas till marken.
-kytän ttas *s.* slunga hit och dit, tuff-
la, handkas. -kistelen tellä l. -kyl-
telen tellä l. -kystelen lä l. -kylöt-
sen ta *s.* kasta hit och dit, slå sin-
gerbultar, röres långsamt.

Watsykkäinen isen = vähsinen.

Watyloitsen ta = vätkyloitsen.

Watystän aa, vätystelen lä = vähyt-
tän, väkyttelen.

Watöstän aa = vähytän.

Wäy yn *s.* måg, swårson. -ynen sen
dim. måg lilla. -yinen isen *s.* rif på
mågar, beträffande måg. -ytöin ttoman
s. utan måg.

Wavahdän htas l. -htelen hdelä *s.* ka-
fa, kälfska hästigt, spritta (wawahdän).

Wäylä an *s.* fingsädra, farled, djupaste
strömfåran. -länen sen *dim.* liden fings-
ädra. -lävä an *s.* med stor fingsädra
förfedd.

Wäshatan ttas, wäshake kkeen = vä-
hatan, vichate.

Wäsjään jätä *s.* gå ut wägen för mä-
gon, undwisa.

Wäskä kan = waka.

Wään wästä *s.* wrida. -wäntö nnoon *s.*
wridning. -wätti tin *s.* något wridet.
widja, widjelän? (wännän).

Wäsuuän ntäs *s.* wrida, fringwrida, för-
wrida, wäntää wäntää -mägen -wäntä,

vaantaa miolta quäljet. -ntäjä an s. wridbare. -nne nteen l. -nnäntö mōnā s. wridning, vatsan vāanne bukfes, magplāga, vāannejuuri blobrot (*cor-montilla erecta*). -nnin ntimen s. wridsningawerftig, krus, wridning, hwirfswel. -nti nnin l. -ntio on l. -ntia an l. -ntiain amen l. -ntiainen isen s. berr, nafsware, krus. -nays yksen s. wridet tillstånd, bāning. -ntelen unella l. -nneekelen lla l. -nnekselen lla l. -nneksin iā s. wrida fortfarande, wrida fig, flingra fig, flānga. -nnela an l. -nnelia an l. -nnelias āan s. ranta, flāngt. -ntelo on s. wridning, flāngning. -ntāyn yta s. wānda fig, wrida fig. -naya ntyā s. bli wriden, wridas, wāndas. -ntymys yksen s. wāndning, wridning. -ntymalōin ttōmān s. som ej fan wridas. -nnātān ttāā l. -nnātelen tella l. -nnytān ttāā l. -nnytelen tella s. lāta wrida, hā att wrida. -nnātya yksen s. wridning.

Wäärā an s. krefig, origtig, orätt, falsk, on vāārdsā ār i kref, hār orätt, tekee vāarin gör orätt, tekee vāāraksī gör krefig, förfalskar, vāārā puoli afwig fida, vāarin puolin afwigt, on tullut vāārāan hār gått i kref l. krefwāg, gått wilse, vāārā vala mened, vāarinkaytōs mißbruf. -ryys yyden s. krefighet, orätt, orättwisa, tekee vāāryytā gör orätt. -rāsti adv. krefigt, orätt. -ryskäinen isen s.

nāgot krefig. -ristan āā s. krefā, bāja, förwāngā. -ristelen lla s. krefā fortfarande, krefā fig hit och dit, flingra fig. -ristys yksen s. krefning, bājning. -ristājä an s. krefare, wrdngare. -ritān ttāā l. -rittelen tella s. förwāngā. -ritteliā an s. förwāngare. -rāunān ttāā s. förfalska. -rāntāminen isen s. förfalskning. -ristya yā s. krefās, bli krefig. -rytān ttāā s. orättwiist behandla, göra orättwisa. -ryttelen tella s. orättwiist behandla, nyttia rānter, hā falska knep. -rytteliā an s. som gör orättwisa.

Wāasy yn s. knippe, bundt.

Wāatāinen isen s. hussling (vaka).

Wāstyri in s. tygellōs menniska.

Wāsyttān āā s. rōras lāngsamt, hāndska.

Wāasy āakya, wāsyttān l. wāsyttān ttāā = vaau, vaautan.

Wāinen isen s. handad, gōrdlad, ht. bālte (vyō).

Wollehdin htā l. vollehdān htāā s. lösa, lösa.

Wōmpōlo ou = vempelo.

Wōnotān ttāā s. wrōfa fig (venyn).

Wōthā an l. vōtkake kreen, vōtkistelen lla = vōtka, vōtkistelen.

Wōyri in s. Wōrd soffen.

Wōyras āān s. tillfriftnande, sunb, liflig. -riā an l. -re een = vōyrās. -ristya yā s. tillfriftna, bli frift, uppmantras.

Y.

Yd je yt

Yh tāt, fy!

Yhdeksān s. nio, yhdeksān miestä nio man, yhdeksia nio i gāngen, niotalā. -sāsti adv. utō gānger. -sinen isen s. niotalig, niotaldig, s. nia: -sāā ānāen s. den niōnde. -sānnesti adv. niōnde gāngen. -siā an s. nio hāll, yhdeksiāne l. yhdeksiālle āt nio hāll.

Yksi yhden s. en, samme, yksijalkainen ensfotad, yksikantainen nuoli ensfōdrad pil, yksijako enffiste, yksimiēlinen enffāmīg, enbrāgtig, yksimiēliētyy enffāmīgghet, yksimiēlistē enffāmīggt,

yksipintainen enffāndig, enwis, yksipäinen enffōfōd, enwis, yksitōkkōinen l. -tōikōinen enffōrig, tōlptōtig, yksitōinen allwārsam, yksirakainen allwārsam, rāttfāssens, yksiraltā monarfi, yksiraltainen monarftig, ei yksikāān ingēn, yhden iksäinen jemnārig, yhden arwōinen af samma wārde, yhden vertainen l. -verōinen jemfōrlig, lifa, ei yhtākāān adr. yhtāān ingēn, infet, pītāā yhtā hālla ett, yhtā hyvā lifa god., yhtā kaikki saf samma, yhtā hāwāā vā en gāng, yhtā pātā, yhtā perān, yhtā pubkua med enō, yhtākāā

blötligt, yhtenänosa med ena, oasbrutet, yhteen till ett, tillsammans, yhteen suuhun till en mun, med en mun, yhdellensä l. yhtelteen med ena, elävät yhdessä lefwa tillsammans, yhdessä kohden i samma trakt, på ungefär samma ställe. on yhdellensä är wid ett gamla, på gammal fot, yhdellä kohden från samma håll, från ett håll, yhdet rattaat en färre l. samma färre, käyvätkin yksin jalkia gå i samman spår, on yksinänsä är ensam, yksin ensam, allena, yksin mielia enskännmigt, endrätigt, yksin oma fullt egen, heleen, yksinkertainen enfalbig, enkel, yksin raudaukin raatelee förstör till och med jernet, yksilohtinen flötterblomma (*Parnassia palustri*). -ksinäinen isen a. ensam, särdeles. -ksinäisyys yyden s. ensamhet. -ksinäisesti ado. ensamt. -ksinen isen a. ensam, utan makt, utan par. -kseys yden s. enhet, egenhet af en, ett. -ksitan ttää l. -ksittelen tella o. dela en och en, gifwa en i gången, yksittäin l. yksitellen en i sänder. -kaikko kön s. enkel, singularis. -hdes ennen a. den första (blott uti sammanfatta tal, ss. yhdestoista den elfte, yhdeskolmatta den 21). -hdetoin ttöman a. som har icke en qwar. -hleys yden l. -htyys yyden s. förening, enhet, sammanwaro, pitää yhteyttä l. yhtyyttä lefwa tillsammans, umgås, hafwa förtlig umgälfse. -hteinen isen a. gemensam. -hteisyys yyden s. gemensamhet. -hteisesti ado. gemensamt. -htäha sdr. -htää s. ett l. samma håll, menevät yhtäälle gå åt ett håll l. samma håll, tulevat yhtäältä komma ifrån ett l. samma håll. -hdellinen isen a. upphörlig. -hdanne ado. åt ett håll. -htia an s. samma håll, yhtia päin l. yhtialle åt ett håll. -hko on l. -hkönen osen s. etta, äf. -hdys yksen s. förningettillstånd, yhdyskunta samfund, yhdysmies bolagsman, förbunden, komppanjon, ovat yhdyksissä äro förenade, sita fast i hwarandra. -hdyskittä ado. i förening, fast i hwarandra. -hdyn htä l. -hteyn yta o. bli en, förena

fig, sammanträffa, beröra, träffa, hända fig, yhtyi tulomaan förenade sig om att komma, rääkide somma. -hy-mys yksen l. -hdyntä nään a. förning, sammanträffning. -htio on s. förening, bolag. -hdistyn ya l. -hdistäyn yta o. förena fig, samlas, förenas, koncentreras. -hdistän aa l. -hdistelen lä o. förena, sammanfoga. -hdistys yksen s. förening, sammanfogning. -hdytän ttää l. -hdistytän ttää o. läta förenas, beröras, läta träffa. -hteyn nytä o. förena fig. -hdyttätän ttää = yhdytän. -hidat ado. lifa, på samma sätt, sammalebes, yhdätpäin åt samma håll. -hä l. -häti ado. fortfarande, med ena, oasbrutet, yhäpäin åt ett håll. -hytysten ado. den ena efter den andra. -htäläinen isen a. lifadan. -htäläisyys yyden s. lifhet, enskännmelse. -htäläisesti ado. lifa, lifformigt. -hdelmä an s. hwad som är förenadt, sammanhängande, sataa yhdelmää regnar fortfarande. -hdelmäs yksen s. sammanträffning, samf.

Yle... se yli.

Yliha prt. upp, kulkee yhä går, sträfwar upp. -hänää prt. uppe, yhänsätaivosessa uppe i himmeten. -hänne prt. uppåt, upp. -hainen isen a. högt belägen, upphöjd, förnäm. -häisyys yyden s. höghet, upphöjdhed, förnämhet. -häisesti ado. högt, upphöjdt (yla).

Yli len s. det öfra, öfwanbelägen, öfwer, ylikuomen öfwer morgon, ylimaa det öfre inre landet, ylimaalainen upplandsbo, ylimielinen öfwermodig, ylimielisyys öfwermod, ylimielisesti öfwermodigt, ylimalkainen öfwerhufwudtag, ylimalkaan l. -malkaisesti öfwerhufwudtaget, ylimäärä öfwermått, ylimäärin öfwermåttan, ylimuistoinen urminen, ylipalo ytträning, ylivalta öfwer-mått, ylivaltainen öfwermåttig. herstade, yliympäri rundt omfring, ylima långsmed utan, öfwer något hän, -ylikerta öfre måning, ylikainen öfwerörig, ylitokainen öfwerorgjort, gjort öfwer äftal, ylenpaljo för mycket, ylenpaltinen öfwerflödig, ylenpaltinen öfwerflöd, yppighet, ylenannettu öfwer-

glifwen, öfwerbädig, ylenvatsainen qwisga som bär först sjerde året, katsoa ylen föräffa, ylenkatsa föräfft, yleensä öfwerhufwud, i allmänhet, yllensä på sig, öfwer sig. *Komp.* ylempti öfre, högre, on ylemptänä är högre upp. *Sup.* ylin högst, öfwerst, on ylinnä är högst upp, on ylimmallänsä är wid stit högsta, på sin högsta punkt, ylimmiten längs med det öfwersta, öfwerhufwudtaget. -limäinen isen *a.* öfre, öfwerbelägen. -lemmäinen isen *a.* högre belägen. -lemyys yyden *s.* öfre läge, öfwerlägeshet. -limmainen isen *a.* högst belägen, öfwerst. -leys yden *s.* höghet. -leinen isen *a.* allmän. -leisyys yyden *s.* allmänlighet. -leisesti *adv.* allmänt. -leiso on *s.* allmänhet, menige man. -lellinen isen *a.* öfwerflödig, öfwermåttan, omättlig, öfwerbädig -lellisyys yyden *s.* öfwerflöd, omättlighet, öfwerbädighet. -lellisesti *adv.* öfwerflödig, omättligt, öfwerbädigt. -leva an *a.* något hög, högstnåd, sublim. -levyys yyden *s.* högländhet, högstämhet. -levästi *adv.* högstämt, sublimt. -letysten *adv.* öfwer hwarandra -lenen leta l. -lennyn ntyä *v.* bli hög, upphöjas, uppväxa, kua ylenee månen går upp. -lennän ntää l. -lentolen nnella *v.* upphöja, förhöja. -lennys yksen *s.* upphöjelse, förhöjning, aukon ylenays giller hwarmed ntern upphänges. -lentäjä an *s.* upphöjare. -lentäväinen isen *a.* upphöjande. -letan ntää *s.* råcka upp, hinna, nå, bära fram. -letyn ntyä *v.* råcka, hinna till. -linen isen *a.* öfre, *s.* det öfwerst belägna, ylinen ystava förnämsta, bästa wån, huoneen ylinen l. ylistupa windörum, stufve, maidon ylinen gräbde, karhun ylinen björnsved, paidan ylistet l. ylistuoli öfre delen af linnet. -limys yksen *s.* högre stände, öfwerträffande, aristokrat, ylimysvalta aristokrati. -liityinen isen *a.* öfwerallt warande, allmän, ylityisin öfwerallt, öfwer det hela. -lia an *a.* högre, förträfflig. -listan aa *v.* upphöja, prisa, berömma, öfwerdraga med swallis. -listys yksen *s.* upphöjelse, pris, beröm, lof. -listäjä

an *s.* lofprissare, berömmare. -listyn ya *v.* bli upphöjd, prisa, berömmas, öfwerdragas med swallis. -line een *s.* upphöjdhät (ylla, ylia, ylä).

Ylka ljan *s.* brudgum. -känen sen *dim.* = ylkä. -käinen isen *a.* rif på brudgumar.

Ylla *adess.* till yli, yllapainen öfwermodig, hänellä on vaatteet yllänsä han har kläderna på sig, kuorma on ylläperin laitet är längre än kläden. -äinen isen *a.* öfwerflödig, öfwermodig. -äisyys yyden *s.* öfwerflöd, öfwermod. -akkö kön *s.* öfwermod, öfwermåld, orätt, *komp.* yllakompi öfwermodigare. -äytän ntää *v.* öfwerlasta, betunga. -llo-tan ntää *v.* komma öfwer, öfwerwädra (yltä).

Ylpiä an *a.* högfärdig, stolt, öfwermodig. -peys yden *s.* högfärd, öfwermod. -piästi *adv.* högfärdigt. -peydyn ntyä l. -pistyn ya l. -penen l. -peen vetä l. -peyn ntyä l. -peynnyn ntyä *v.* bli högmödig. -peilen llä *v.* hägnias, högfärdas.

Ylta (*eq. inf. cō. nō. af yli*), yltäkyllä l. -kyllin öfwerneq, yltäkylläinen öfwermåttan, ylta yli öfwerallt. -ltäym-päri rundtomfring, yltärikki öfwerallt sönder, juoda ylään dricka utan dricksfärl direkt från fälla m. m. riisua vaatteet yltänsä afläder sig kläderna. -ltainen isen *a.* öfwerflödbande, öfwerflödig, hyrig. -ltaisyys yyden *s.* öfwerflöd. -ltaisesti *adv.* öfwerflödig. -llan ntää *v.* råcka l. hinna upp, få fast, uppnå, bära fram. -llatan ntää *v.* binna upp, låta upphinna, ha att upphinna. -lty llyn *s.* upphöjning, brist, pådrifning, retelse, oltaa yltyä taga husmör, uppeggas. -llyn ntyä *v.* upphöjas, uppeggas, retas, vesi yltyy wainnet stiget, tager öfwerhaud, yltyy vihaan uppeggas till wrede. -ltyiny yksen *s.* upphöjning, brist, eggelse, retelse. -llyke kkeen *s.* retmedel. -llytan ntää *v.* upphöjning, uppegga, reta. -llyty yksen *s.* upphöjning, retning. -llyt-täjä an *s.* uppeggare, upphöjare.

Ylys yksen *s.* fetma på länderna, björnsfäst (ylinen).

Yla = yli, ylä uppåt, ylätse öfwer hån = ylitse, yläpuoli öfra sidan, yläkun nymänuab, yläsyrjä öfre fanten. -lainen isen, -laisuysyyden, -laisesti = ylinen l. ylhäinen, ylhäisyys, ylhäisesti. -lahahko on a. något hög. -lahainen isen = ylinen. -äva an = ylevä. -lane een s. mindre höjd, swallis på wåg. äng m. m. -lauko ngön s. höjd, höjsträckning. -las aban sdr. ylhään l. yläan = ylä, yläakse högt upp hån, ylähaalta l. yläalta uppifrån, on ylähaalla l. yläalla är högt uppe. -lahainen isen = ylhäinen. -anehdan htää s. riima öfwer, flyta öfwerst.

Ylö on = yli ylen, ylös (sdr. af ylöksi) upp, komp. ylömpi högre, öfre. -löllinen isen, -löllisyysyyden, -löllisesti = yllellinen, yllellisyys, yllellisesti. -löksytta l. -löksyttain l. löksyttäisin = yletysten. -lönen öta l. -lönnyn ntyä = ylenen, ylöten öfwermåttan, öfwerföbigt. -lönnän ntää, -lönnys yksen = ylennän, ylennys. -löty n tyä = yletyn.

Ymmy yn, ymmäriäinen isen, ymmäriäinen isen = yumpy, yumpyriäinen.

Ymma an s. wißtråbighet, tuli ymma eteen, tuli ymmälle wißte ej ut eller ia på sig, blef wißtrådig, on ymmällä är wißtrådig.

Ymmärrän htää v. förstå, begripa, ymmärtävä förståndig. -rtäwäinen isen s. förståndig. -rtäwäisyysyyden s. förståndighet. -rtäwäisesti sdr. förståndigt. -rrys yksen s. förstånd, betydelse. -rtämätöin ttöman s. öförförståndig. -rtämätömyysyyden s. öförförståndighet. -rtämätöimästä sdr. öförförståndigt. -rrer teen s. begrepp. -rtelen rrellä v. förstå småningom, komma till förstånd af något. -rryn rtyä v. förstås. -rrytän htää v. ha att förstå, gifwa förstånd.

Yumpy mmyn l. -mypyra an s. cirkel, rundel, triå. -pyriäinen isen l. -pyriäinen isen s. rund, s. frets, rundel. -pyriäisyys l. -pyriäisyysyyden s. rundhet (ympäri).

Ympäri s. det rundtomfring warande, omfring, kay ympäri gåt omfring, pance ympäri puun l. puun ympä-

rille ligger omkring trädet, ottaa pois ympärillä tager bort det omkring warande. -risto on s. omfrets, omgiffning, traften rundtomfring. -rys yksen s. frets omfrets, periferi. -rystä an s. traften rundtomfring, omgiffning, område. -röit sen tä l. -röin idä v. omringa, omgiffwa.

Ynin iä l. -isen stä s. gnälla doft, qwida, böla stnt.

Ynnä prt. (sdr. af yhtenä se yksi) tillis kameh, jemte, tillsammans, på en gång. -ällinen isen s. hel. -äinen isen s. wanlig.

Ynsiä an l. -sy yn s. sturft, genwörbig, motstråfwig. -seys yden l. -syys yyden s. sturft, motstråfwighet, rådwörnuab. -siästi l. -systi sdr. sturft. -seilen lla l. -sistelen lla v. sturft. -seyn ytä s. bli genwörbig, bli sturft.

Ynyyn ytä l. ynäjän ää = ynin. **Ynys** yksen s. hundswett, hundluft. **Ynähän** htää v. hastigt qwida, gifwa ett gnällande läte (ynin).

Ype ppeen s. swimbrunft.

Ypi = ypö.

Ypykkä kan s. fulle, snubbigt ting.

Ypäle een s. swets, topp.

Ypö, ypönen prt. ypö yksin l. ypösen l. ypösten yksin helt allena.

Yre een l. yreinen isen l. yreellinen isen, yreys l. yreisyyysyyden, yren rä, yrehdyn htä l. yreyn ytä l. yreydyn ytyä = yrhiä m. fl. (yrki).

Yrhiä an s. snarrig, otålig, snarstiden, granutydt. -heellinen isen = yrhiä. -heys yden l. -heellisyysyyden s. snarstidenhet, snarriighet. -hiästi l. -heellisesti sdr. snarstidet. -hen eä l. -hin iä l. -hyn yä v. wrefigt tilltala, trotfigt fordra. -hetyn tyä s. bli snarstiden.

Yrisen stä s. snarra, tala trotfigt. -inä an s. snarr, trotfigt tal.

Yritän htää l. -ttelen tella s. försöka, bjuda till, företaga sig. ärua, wara i begrepp att, yrittää sanomaan försöka, wara i beråd att säga, yrittää miokuksi håller på att begynna yra. -tyy yksen s. företag, bemödanbe, försök. -ite teen s. företag, retelljemedel till

förföf. -tämä an l. -telmä an s. för-
föf. -ttaja an s. förföfaren.

Yriä an, yriästi = yrhiä, yrhiästi.

Yrki ren s. liten stund, oli siellä yren
aikaa l. ajan bröfve der eu liten stund,
yreltä som brödfäst, innan fort, yreltä
aikaa för en fort stund, tuli yrehäsi
aikaa kom till en liten stund, som hö-
stigaft.

Yrkynen sen dim. till yrki och yrkä.

Yrkä rjan s. brudgum (yrkä).

Yrkö rön dim. till yrki och yrkä.

Yrmi in s. motvilja, leda. -miä an l.
-mikäs kkaän l. -minen sen l. -my-
yn s. motviljig, led på något, snäfig,
snarrig. -min is l. -myn yä s. tänna
leda, knota, förfästa, kända snäfigt.
-myilon lä s. gå och leda wid nå-
got, gå snarrig och knotande, vara
snäfig.

Yrvin is s. brumma. -istelen lä s.
vara brummande, qwidä, bete sig
snarrigt.

Yrtti tin s. ört, fryddvärt, obört =
isoyrtti (ciouta virota), yrttiarha ört-
gård, yrttiarhuri trädgårdsmästare,
ylimäinen yrtti mästertot (imperato-
rio ostruthium).

Yry yn s. snarstiden, snarrig (yrhiä),
s. snarr, stöj (yrinä). -rylä an s.
Sfäsväbblä. -ryn yä = yrhin och
yrisen.

Yrjän ää s. snarra, ryta. -rähdän htä
s. snarra till hastigt, ryta till (yri-
sen).

Yrö ön = uro och yrhiä.

Yrka an s. hösta, bröft, barm, samn,
yohan kohja snufwa, yohäruoho höst-
hof (tussilago farfara). -käinen isen s.
höstande, fyrstäfta. -kään ää s. fryda
mot bröstet. -kin is s. hösta fortfa-
rande. -kinä an l. -kimys yksen s.
höstning. -käsen ää s. hösta till ha-
stigt. -kiskelen lä l. -kielen lä s.
hösta smäkt. -kitän ttä l. -keytän
ttä l. -kytän ttä s. framfälla hösta.

Ystävä an s. vän (ffr. ystä). -vyys yy-
den s. vänskap. -vys yksen s. en af
vännerna. -väkinen isen s. vänlig.
-vällisyys yyden s. vänlighet. -väl-
tiisesti s. vänligt. -vetoän ttoman

s. vänlös, ovänlig. -vättömyys yyden
s. vänlöshet, vänbrist, ovänlighet. -ryn
yä s. bli vän. -vytän ttä s. göra till
vän.

Ytät an s. fötaftig, fötig, äftig (si-
tela).

Yti din s. smörbrunst, sika on ydillään
smörnet är brunstigt.

Ytikkö kon = itikka.

Ydia times s. märke, färva. -dillinen
isen s. timellinen isen s. af märke,
märke. -telmä an l. -delmä an s.
märke. -delmäinen l. -telmäinen isen s.
märke. -ditoin ttoman l. -timetoin
ttoman s. märke.

Yty dyn, ydyllinen isen = ydin, ydil-
linen.

Yynnäula s. trädspis emellan bröder.

Yynä = ynnä.

Yypessä ään = yösia.

Yysyriäinen isen, yysyriäisyys yyden =
yrhiä, yrheys.

Yysähän hiää s. röres hastigt, s. yy-
sähdä röres ej från släkten.

Yyvi in = yti, on yvilliansa.

Yö on s. natt, hyvää yötä godnatt, pi-
dän l. vietän yötä tillbringar natten,
öin päivin natt och dag, puoliyö, kee-
hiyö, sydan-yö midnatt, yösiä nattiä-
get, yökausä natten igenom, yökyllä
nattfrost, yökunta nattbol, läslag wid
läseförhöret, yöjuoksa nattlopp, yön seu-
tuna under nattens lopp, käydä yöja-
lassa vara på nattlopp, yöjalkainen
nattlöpare, yön selkään emot natten,
yökesä gäfsa och siidors samling
om qvällarna, yöhaukka fattuggla (stris-
olaco), yölipakko l. yölepakko l. yö-
leilakka l. yöliekko nattuggla, natt-
siära, slädermus, yörestas nordlig nä-
tergal (lusciola phillamota). -öhyt yän
l. -önen sen dim. = yö. -öinen sen
s. nattlig, natten igenom warande.
-öllinen isen s. nattlig, nattettid stän-
de, s. qvällsvard. -ökko kon s. om:
natten rörligt djur, slädermus, natt-
uggla, nattfärra, yökon lehti tätgräs
(pinguicula vulgaris). -ökönen sen
dim. = yökko. -ötäy yä s. nattfram-
mande (qwinna som med sitt arbete
går till granngården till natten). -ödyän

tyä i. -öryn yöpyä i. -öany tyä v.
bli öfwer natten, taga nattqvarter.
-ötyms i. -öpyms ykoen s. tillbring-
ning af natten, blifning till natten.
-ödytän itäs v. laga att någon blir
öfwer natten. -ötan itäs v. gifwa natt-
qvarter, hysa under natten. -ötyri in
s. som tillbringar natten, nattvandran-
re. -öttolen tella v. hysa öfwer nat-
ten, tillbringa natten, hålla natt. -öt-
tehä an s. nattvandrare. -ötän ötöman
s. utan natt (öi).

Yökkyri in s. fäng till att outöra brän-
der, påfande nientiffa.

Yokkaan kätä s. lasta upp, spy. -kin
kkia s. fräfas fortfarande. -kalan tja
s. reta till fräfsning.

Yöksyn yä s. förwillas, gå vilse (ek-
syn).

Yöryn yä v. drilla i fäng.

Yötän itäs s. ödelägga, härja (ifr. yö).

Yötö ton s. fett djur.

Ä... se äk...

Ää int. utrop af äfky, ädn, ädnling.
-äioen itä s. ädn, pusta. -äky hyä i.
-äkä kan s. ädn, ädnling, följ, mag-
ref. -hyä äky s. ädn, pusta, ädnä.
-äksan häta i. -äkä s. ropa äh, ädn-
na, pusta, sucka, göra förstopning,
tillstoppa. -ähäilen lä s. ropa äh,
fortfarande sucka. -ähäyn yä s. kom-
ma till att ädn; bli ädnande, and-
tenten, bli förstopad. -ähäioen itä
s. ropa härligt äh, förstoppa, hämma,
stilla.

Ähäns an s. häftig andning med äh-ljud,
svårt arbete medförande puffning, harm,
förargelse, on ähmisseän puskar, äd-
sar, är ifrigt sygelfatt, förargas, är
uppbildt, dryg, hämlte hävi ähmiksi
han förargades, teki ähmälään gjorde
i förtreten. -mä is s. ädn, pusta,
arbets påfande. -mistyn yä s. förar-
gas. -makka kan s. tung börda, s.
påfande. -märiäinen i. -meriäinen i.
-meryinen isen s. påfande, af väder,
följ ädnande. -meriäinen itä s. ädn,
dragas med väderkolif.

Ährin is s. vara trög, slöa. -riö ön
i. -rimys ykoen s. trög, sakfett men-
niska.

Ähvärikko kön = ähmakka.

Ähs int. utrop af förtret, hämb, gäff.
-hähdän itäs i. -hähtelen hdella s.
ropa ähä, pusta, släsa (äh). -hähtelen
tella s. retas, bry, fittla.

Ähkäle om = äja.

Äja an s. gubbe, man, farfar, s. för,

mycket, ofantlig, äjäs paria värfan-
por (eggetum arochae), äjäs värfä
op. för påf, äjähauki gammal gäva,
äjäs suuri ofantligt för, äjäs äyk-
käampi mycket förståndigare, äjäs äk-
kaa länge, äjemmin mer, längre. -jä-
nen sen i. -jetyinen isen äm. liten
gubbe. -jäinen isen s. till på gubbar.
-jällinen isen s. som har gubbe, utav,
gift. -jäms ään i. -ämainen isen s.
gubblif. -jätar itären s. gubbdäterns
gubiana, gynnariäna af myckenhet.
-jäla an s. farfaderns hem, gubbsä.

Äjämys yksen i. -mäinen isen s. af-
ning, äjämöisissään afdnad.

Äjjo ön = äja.

Äikä an s. häftig.

Äikä int. utrop af begabberi, förebräse,
-itän ää i. -stolen lä s. begabba, retä,
förebrä, wrida sig af etn. -äys yä
sen s. begabberi, förebräse (häikä).

Äikä kan s. flygghet; flygning, äikä-
pänen flygande, häftig (äikä). -hä-
dän itäs s. flyga påfäst, ropa vill
af fräd. -hädys ykoen s. flygning,
rop af förfrädelse. -hähtelen hdella
s. ropa till af fräd bä och bä, flyga
ofta.

Äkäjuuri s. pepparrof.

Äimä an l. -me een s. gröfre synel med
trefantig udd, sejlöränd, förfrädelse,
s. ordeligt af fräd, lyöty äimäkä fä-
gen fä att en ide fan röta sig. -mäys
ykoen i. -mäys ykoen s. ordeligt till-
stånd, fänstolöst tillstånd af påfger,
dwala. -mästyn yä i. -mästyn yä s.

bli orärlig, förlora medvetandet. -
 rötinen l. -meroinen isen a. orärlig, då-
 sig. -min is l. -mistän aa l. -mistelen
 ita o. plågas, vändas. -misyten itaa
 v. förorsaka plågor, ha att vändas.
 -matar itären s. plågouymf. furie. -me-
 nen metä l. -mennyn ntyä o. bli o-
 rörlig, försummas.

Äitela an a. fötig, ädlig. -lainen isen
 = äitela. -tyy yuden l. -läisyys yy-
 den s. ädligbet. -lästi u/o. ädligt.
 -loitan itaa o. göra ädlig.

Äiti tin l. dia l. den s. moder, äitipuoli
 styfmod. styfmoreblomma (otola bico-
 lor). -tinen isen d/m. moder lilla, a.
 -moderlig, moderä. -tillinen l. -tillinen
 isen a. som har moder, moderlig, mödren
 tillhörig. -titoim tämän a. moderlös.
 -tutsumyys yuden s. moderlösbet.

Äidyn tyä o. på krafter, eggas, retas,
 bli itig.

Äivi in s. näl.

Ää-äkeen = akaisyy

Äes äkeen o. härj. -koimen isen d/m.
 -liten härj. a. rif. på härwar. -keel-
 -linen äm a. som har härj. -estän aa
 o. härwa. -estys yksen s. härving.
 -estäjä an a. härware. -estelen llä o.
 härwa sundningom.

Äkerrän räs = akisen.

Äke... se äes och äkiä.

Äkisen stä l. -kistelen llä o. pusta,
 stöna, tränga ut. stönande.

Äkitän itaa o. stamma, haka i uttal.

Äkiä an a. häftig, stark, retsam, snäffig,
 brant, äkiä koirä arg hund, äkiä kos-
 ki strid forj, äkiäsuolainen starkt sal-
 tet, äkiänlainen något stark. -keys
 yden s. styrpa, snarstidenhet, argkunt-
 het. -kiästi ad. häftigt, starkt, argt.
 -keyn yä o. bli häftig, wreflig, som-
 ma häftigt. -kimys yksen s. ifadig
 häft, wreflig menniska.

Äkki kin a. plöfslig, oförmödat, äkki-
 -syvä bräddjur, brant, äkipainen häf-
 tig, besinningslös, äkipaata l. yttak-
 -kia plöfsligt, hufvudsåpa, aivan äkkia
 aldeles häftigt, oförmödat, äkipikai-
 -nen häftig, hetlig, äkitse l. äkiten plöf-
 -sligt, oförmödat, äkkiheins wendelört
 (salertana officinalis). -kiäti ad. ha-

stigt, plöfsligt. -kimmästi ad. häftig-
 gare -äkinen isen l. -äkinäinen isen
 a. häftig, bräddört, hetlig, oestertäuf-
 sam, oerfaren, ofunnig, äkkiäeltä brädd-
 ört, häftigt. -äkinäisesti ad. brädd-
 ört, ofidligt. -äkinäisyys yuden s.
 häftighet, bräddörtning, oerfarehet, of-
 unnighet. -killinen isen a. häftig,
 bräddört. -killisyys yuden s. häftighet.
 -kkaan kää o. häftigt warfebliswa,
 warana, bemärka. -kkäys yksen s. hä-
 ftig warfeblisning. -kkaen kää o.
 komma häftigt på en saf. -kkäyn yä o.
 bli häftigt waranad, igenkänas häftigt.

Äkä kää = ääkä.

Äkey yn o. ifadig, snarstiden, wreflig.

Äkäs kääs a. starkt wreflig.

Äkä a'an s. groff, ägg, wredesmod, äkä-
 tuppi ärgsyppa, on äkänsä är i wredes-
 mod, äkä om heidan välilla groff
 finnes dem emellan. -käinen isen l.
 -kää an a. wreflig, otätig, hårdnackad, ifa-
 dig. -käisyys yuden s. wreflighet, otätig-
 het. -käisesti ad. wrefligt, otätigt. -kämys
 yksen l. -kämes öksen o. ifadig häft,
 wreflig menniska. -käyn yä l. -kään-
 -nyn ntyä o. bli wreflig, hälsfarrig,
 bli ifadig, stanna af häpnad, häpna.
 -kämytyn yä o. bli wreflig, häpna.
 -käytän itaa o. göra wreflig, förtörna,
 brj, göra ifadig, ha att stanna af
 häpnad. -käilen llä o. bete sig wrefligt,
 wara ifadig. -käitelen llä o. wara
 wreflig, ifadig, stanna af häpnad då
 och då, förlora andan, fiska, känna ädel.
 -köitän itaa o. uppreta, förarga
 (äkiä).

Äkäkä an a. blodhöld, öfwermodig men-
 niska.

Äköten itaa = äkiten (äkä).

Älhy yn a. sträng, bister.

Älho on = ällö.

Älia an a. gällt ljudande, gnällande, ty-
 gellös. -lisen stä o. ljuda gällt, gnälla,
 larma. -liä an s. gällt ljud, larm.

Älkoon, älkööt nefande optativ, älköön
 tulko mä hän ej komma, ällös menko
 du må ej gå.

Ällertelen rrella = ällitelen.

Älli in s. nyd, grill, dum och enwis
 tanke. -äitän tämän o. nydfri, förfig.

-io on s. tölps. -iönäinen isen a. tölps.
 -ettig. -iskö on s. tölps, dumhuswub.
 -istyn ya s. härna så att man ej kan
 röra sig från stället (t. ex. foglar), öf-
 werfallas af blygsel. -istys yksen s.
 häpenhet. -istelen tella s. så och gapa
 orörlig, så tölpsaktigt med mun öppen.
 -ittelen tella s. så och gapa, larma
 (alisen).

Ällä an s. häpnad, förvirring, on al-
 lallansa är flagen af häpnad, allapaa
 af häpnad flagen menniska, som gapar
 och intet kan göra. -ämöitelen tä s.
 af häpenhet gapa, bete sig afwita, för-
 wirrad se omring. -ämöistyn ya l.
 -ämystyn ya s. häpnad, barna, flanna
 öwerförm af häpnad, förvirrad. -astyn
 ya s. linnut allastyvät foglarna bli
 förvirrade, gapa med utsträckt hals
 utan att fly. -älen läa s. så och ga-
 pa. -astän ää s. ha att barna, så och
 gapa. -ähdän htää s. barna, hastigt
 förvirras (alli).

Ällös se alkoön.

Ällötän ttää l. -ttelen tella s. tjuta, gråta
 öfwerljubt. -tys yksen s. tjut.

Älmyyn ytä s. ställa, gråta öfwerljubt.

Älmä an = äsmä.

Älppi pin s. glöning, mening. -pin ppia
 s. gissa, förmena.

Älväisen stä s. qwäfwa, undertrycka.

Älvää an s. dumhuswub.

Äly yn s. wett, förstånd, skarpsinne, slug-
 het, on oskiella älyllä är wid sitt fulla
 förstånd. -yinen isen l. -ykas kkaan
 l. -yllinen isen a. skarpsinnig, förstås-
 dig, sktlig, slug. -yisyys yden l. -yl-
 lisyyys yyden s. skarpsinnighet, slughet.
 -yiseeti l. -ylliseeti ado. skarpsinnigt,
 slugt. -ytöin ttöman a. öförförståndig,
 sätunnig, öförförståndig. -yttömyys yyden
 s. öförförstånd, dumhet. -yttömästi ado.
 öförförståndigt, dumt. -yn ya l. -yyn ytä
 s. förstå, fatta, begripa, eriura sig. -ytan
 ttää s. låta förstå, ha att begripa, be-
 märka.

Älä, alkaan, alkaamme, alkaatte, alkaat
 nefande imperativ, älä tule kom icke,
 alkaamme sanoka låtom ej icke säga,
 alkaatte menkä gån icke.

Äläkka hän = alie.

Ämmä an s. gumma, mormor, hustru,
 lastenämme barumorssa, ämmän virta
 balfström i serlar, ämmälauri man som
 står under toffeln, ämmän marja swart
 winbär, ämmänbampaat ströblomster,
 räfflor (*anthyllis vulneraria*), ämmän
 kenkä farbborre (*avettia lappa*), äm-
 män billukka l. lillokka l. litukka l.
 marja jungfrubär, färingbär, flöfobär
 (*rubus saxatilis*), ämmän puu hundträ,
 hälestry (*viheraum opulus*) ämmän ruis-
 heinä wintertråse (*borbaras vulgaris*).
 -mmö on äm. = ämmä. -ällinen
 isen a. som har gumma, färingaktig.
 -akas kkaan l. -amainen isen a. fä-
 ringaktig. -akko kön s. swart win-
 bärbuske. -allan ttää l. -ältelen ttella
 s. tala utan sammanhang. -attoia ttö-
 män a. utan gumma. -älä an s. mor-
 mors hem.

Ämmän mpia s. wilja gissa, försöka att
 gissa.

Ämpäri in s. ämbare. -rillinen isen a.
 som har ämbare, ett ämbare fullt.

Ämyri in s. trädlut.

Ämä an l. -mö on l. -mönen sen =
 emä, emo, emonen.

Ängelmä an, ankervä an = ankelma.

Ängerrän rtää, ängytän ttää = ankään.

Änkä an s. bjup, tjof.

Änkä an s. högmödig, stor på sig.

Änisen stä = ynisen.

Äukka hän s. stammande, s. stammande
 menniska. -kkaan kää l. -kytän ttää l.
 -kyttelen tella s. stamma. -kytys yk-
 sen s. stamning.

Änkään ngata s. tränga, trycka, trot-
 sigt påstå, fordra. -käys yksen s. träng-
 ning, trotstigt tal, fordran. -nkäri in
 s. trotfare, öfvermödig menniska. -ngin
 nkä s. tränga fortfarande, påtränga,
 trotstigt påstå. -nka ngen l. -nge nkään
 s. trängning, trottig fordran, angälla
 med hat. -nki ngen s. trängande kraft,
 häfthet, tvång, ylen ankeni öfwer m-
 na frakter. -käelen adr. -käilen llä s.
 smått tränga, fordra fortfarande. -hni-
 sen stä s. tränga hastigt, förtränga,
 tillwälla sig.

Änsä an s. förargelse, förtret. -kkaan
 stä s. reta, göra förtret.

Änöt lin b. ordning, tillhörigt fied, aa
antim för i fäud.

Änsta an b. egeninne, nådvishet.

Änsten aa = ynisen.

Äppä in a. bodä.

Äppy ynn a. kas se om äppä se det
smatte illa.

Äpräb aan = äpräb.

Äpäb an l. -re een a. sensödd wärt,
esterfätter, öfsta (barn), led, wräng.

-päroisen ta o. flä ht fött efter flä-
ten i. förden. -pö ön l. -pönen sen
a. sensöling, sensödt lamm, sommar-
lamm, höstlamm, flemadt barn. -pöi-
nen isen a. rif på sensöbdingar, be-
träffande sommarlamm. -päroityn tyä
o. blä sensödd.

Äri in l. -riä an a. snarrig, finfig, o.
ärlig, snarricken, morrande. -reys yden
a. snarrighet, finfighet. -riästi ad.

snarrigt, finfigt, wrefigt. -riisen stä l.
-räjan ad. -rään räta o. snärta, mors-
ta, wära finfig, brumma.

-rinä an
o. morning, snarrning, brumning.

-rähdän hää o. morra till hästigt.

-riätän stä l. -riätelen llä l. -riäytän
ttää l. -riäytelen tellä o. ha att mors-
ta, reta, ärtä.

Äri een l. -jenne nteen a. häföwraf,
if. qwid.

Ärjy yn a. ryt, hästigt firi, tjut. -jyn yä l.

-jyskelen llä o. ryta, firiä. -jyntä anan a.

rytning. -jäsen stä l. -jähdän hää o. ryta
till. -jännän stä o. ryta till med ord,

ansälla i wredesmod. -jäb aan a. ry-
tande, wrefigt. -jämeinen isen a. ry-
tande, wrefigt ansallande, ep. för stark

fölb. -jystelen l. -jästelen llä o. forts-
farande ryta, tala wrefigt.

Äriäät pt. torfad fästem (ärje).

Ärkytän ttää o. reta, hetä, förförna:

Ärmin iä o. jollra.

Ärmistan ää o. fördrifwa, förtränga.

Ärmakä hän a. ett slags rof, fastan.

Ärmätti tin o. flängel, lymtel, grinig l.
nådwis menniska, if. ungdom.

Ärri in l. -rry yn = äri, ärjy, ärti-
purri hornstiel (citrum lanceolatum).

Ärtelen rrellä = ärryttelen.

Ärryn rryä o. retas, upptändas af wre-
de, ärtynyt haawa inflammeradt fä,

tauti ärtyy sjufdomen förwärras. ryan
ttää l. -yttelen tellä o. reta, hetä.

Ärrytän ttää l. -yttelen tellä o. reta, hetä.

Ärrin iä l. -vää wäta o. gräta, tjuta.

Ärrötän ttää o. blänka, flimra.

Äry yn a. morning, brumning, snarrig
het. -yisä an a. morrande, snarrig. -yn
yä o. motra, brumma. -ytän ttää o.

hä att morra, reta, hetä (äri, ärjy).

Äräjan, ärään, ärahden se äri.

Äräkäs kkaan = äriä.

Äsken ad. nyligen, fört sedan, då fört,
äskan syntnytt nyligen södd, wäta äs-
ken fört nyligen, äskan annan tyttä-

reni kuin sä då fört ger jag min dot-
ter, när du, äskan hyrä gausä god,

ei ole äskeen käynyt här ej på god tid
gått. -kettain l. -kettaisin l. -kettään

ad. helt nyg. -kinen isen l. -keinen
isen a. nyligen fädd, nyföfsluten.

Äskön, äsköinen, äsköttain = äskan
in. fl.

Ästärä an a. raggig, nybbäla.

Ästähdän hää o. utbrista.

Ätisen stä o. quida.

Äty dyn a. groll, wrede.

Ätyräb aan a. tafatt. -roisen ta o. hte

fig tafatt, fryra som ett barn.

Ätyytän ttää o. göra maffigt, wräta fig.

Ätö don a. wrefling, lätting.

Äveriäs hää a. rif, fött öfwer fin rife-
dom, dng. -riäisyys yden a. rife-

dom, penningdnghet. -riästi ad. hög-
modigt, brgt. -rryn rryä o. bli rif.

Äyhkiä an a. wrefig, af wrede fräsanke.

-keys yden a. wrefigt brummande. -hi-

ästi ad. wrefigt, snäfigt. -kin iä l.

-kaan kata o. snäsa, fräsa, ryta, pusta,

stöfa. -hky hyn l. hkyä o. fräsnig af

wrede, wredesmod, snäsnig, snäsnig,

meren äyhky häföwraf, dng. -hyn

hkyä o. fräsa af wrede, snäsa, ryta.

-käisen stä o. fräsa till af wrede,

wändas, pusta till. -käelan ella a

brumma wrefigt, wändas smätt, forts-
farande.

Äykä an, äyky yn, äykyn yn = äyh-
kiä m. fl.

Äylä an a. ärlig.

Äyri in a. öre. -rittelen tellä o. dela örwis,

betala öre för öre. -rittäin ad. örwis.

Äyrisiäinen isen *a.* frästa.

Äyrytän itää = ärrytän.

Äyräs ään *a.* äbrant, *a.* brant. -raalli-
men isen *a.* brantig, full med branter,
angående äbrant.

Äyskyn yä l. -kaan kata *a.* strifa, föra
stort tal. -kaalen lla *a.* strifa.

Äyskäri in *a.* cefar (auskari). -kättelen
tella *a.* ösa fortfarande, hoya.

Äystään tata *a.* bullra, stria, larma.

Äytäri in *a.* wressig, fuarrig. -röitsen tä
a. tilltala wressigt.

Äyvästän aa *a.* påstå enwitt.

Ääh int. utrop af affty. -htoän ttöman
a. som icke säger ääh, icke afftyende.

-hkaan kata *a.* lerta -hka kan *a.* lort.

Äähkä kan, äähkäan kata = aahka, aah-
kaan.

Äälio ön *a.* dumhufwud.

Äälähkä kän *a.* flagan, jämmer.

Ääni nen *a.* röst, ljud, läte, stämma,
sträng, ääni lankee röiden blir bes,
phuuu ääneeensä tala ljudeligen, yhteen
ääneen med en röst, ratkoo äänia rif-
wer strängar på stränginstrument, pitää
ääntä wäsnäs, antaa äänensä gifwer
sin röst. -nyt yen l. -nönen sen äm.
= ääni. -ninen isen *a.* som har röst,
ljud m. m. -nellinen isen *a.* som har
röst m. m. ljudande. -nellisyys yyden
a. ljudighet, ljudande egenkap. -nisesti
l. -nellisesti *adv.* ljudeligen, med stäm-
ma, yksinäisesti enstämmigt. -nekäs
hkaan l. -neliäs ään *a.* ljudande, flin-
gande, ljudstark. -netöin ttöman *a.*
ljudlös. -nettömyys yyden *a.* ljudlös.

Äet. -nettömästi *adv.* ljudlöst. -nää

adv. ljudlöst, tyst, ole säneti war tyst,

tig. -nnän ntää *a.* gifwa ljud, uttala.

-ntö nnön l. -nnös öksen l. -öne

nteen *a.* uttal. -ntäjä än *a.* uttalare,

wöfal. -ntelen nolla *a.* gifwa fortfa-

raube ljud, uttala, ljuda, flinga. -nle-

lö ön *a.* uttal. -nyy näy *a.* bli ut-

talad, ljuda efter något. -ntyjä än *a.*

fonsfont. -n-stän aa *a.* rösta, om-

rösta. -nestys yksen *a.* omröstning. -nit-

telen tellä *a.* gifwa ljud, larma, wäsnäs.

-nnin ntinen *a.* sträng på instrument.

Ääri ren *a.* rand, yttersta kant, ände,

gräns, istuu pöydan, valkian ääressä

sitter wid bordsrianten, till bords, wid

elben, pahain ääressä wid l. ibland de

önda, ääri vierin bröddfyll, jäapi ää-

mpuoleen blir äädesatt. *Komp.* äärem-

pi närmare kanten, aflägsnare. *Sap.*

äärin ytterst, aflägsnast. -reh *adv.* bort.

-rinen isen *a.* som har kant, till kan-

ten hörande. -rellinen isen *a.* som har

kant, wid kanten warande. -rimainen

isen *a.* wid stäns warande. -remmäi-

nen isen *a.* närmare stäns belägen.

-rimmainen isen *a.* ytterst wid stäns.

-rehinen *adv.* -reinen isen *a.* wid gräns

sen, randen warande, angränsande. -ro-

töin ttöman *a.* gränslös, obegränsad.

-rettömyys yyden *a.* gränslöshet, o-

ämblighet. -rettömästi *adv.* gränslöst,

oändligen. -rryn ryä *a.* råda ända till

randen, brädden, utbredda sig wid kan-

terna, widgas.

Äätöin ttöman = äähtöin.

Öh int. utrop af uppblästhet. -hkaan
hata l. -hyn hkyä *a.* stöna, fläsa, pus-

sa. -hkäns än *a.* dumbristig, *a.* tölp.

-hähdän htää *a.* ropa öh, puhta till.

Oinen isen *a.* nattlig. -itsin ia *a.* wa-

ra på nattligt äfwentyr, besöfa om

natten. -itsilo ön *a.* nattligt äfwentyr.

-ittelen tellä = yöttelen se yö.

Ökisen stä *a.* mumla, stöna.

Öljy yä *a.* olja, oljypuu olivträd, oljy-

mäki oljoberget. -jyinen isen *a.* oljig,

oljad, af olja. -jyyä yyden *a.* olsthyr-

sa. -jytöin ttöman *a.* utan olja.

Ölkyinen isen = varpulainen.

Öllerö ön = ollisko.

Ölletän itää *a.* tjuta, jemra sig.

Öllisko ön *a.* dumhufwud. -stän aa l.

-stelen lla *a.* gäpa med öppen mun

(alli).

Önnistän ää, önnistys yksen = önnis-

tan, önnistus.

Önnähdän htää *a.* stappla hastigt, wisa

hastigt undan, stanna, stubsa, barna.

-hdya yksen a. stappling, häpnad. -hdyn
htyä a. stubsa, barna, stämmas.

Önnästyn jä = önnahdyn.

Öntyri in a. öfwermodig menniska.

Öplakka kän a. fömlig, tafatt. -köitsen
tä a. wara tafatt, bete sig fömligt.

Öriven stå o. mumla morraude. -rins
än a. mummel, rofling.

Örrahdan hias o. qwäfwas, storfna.

Örratan ttas = örrahdan.

Örsä an a. stärande?

Öröstan sä o. göra trögt och tråget.

Ölhotan ttas o. wräfa sig.

Öyhkia, öyhksan, öyhkaelen *odr.* öyh-
kailen, öyhkäri = öykkia m. fl.

Öykkia an a. strytsam, uppblåst. -kkaan

kata o. stryta, pråla, bete sig uppblåst,

spotigt fordra l. yrka. -kkaelen *odr.*

-kkailen llä o. stryta fortfarande, stolt-

sera. -kkays yksen a. stryt, öfwermo-

digst yrkaude. -kkäri in a. storstrytare,

öfwermodig l. uppblåst menniska. -kkay-

tan ttas o. göra uppblåst, åstadsomma

kräfning.

Öylätti lin a. oblat.

Öynästelen llä o. efterspåra, suola.

Öysti in a. rummet neberst mid pumpen.

Tillägg

(under arbetets tryckning tillkomna).

Aappa pan s. fladt och santt larr.
 Ahku un s. wanda, oro.
 Aika; aikaa päivia längesedan.
 Arri in s. ett slags not.
 Aulisti ado. frifvigt, getna.
 Ehtone een s. aftonqvist.
 Eleksin iä = elskelen.
 Haikasen sta = haikadun.
 Haipate een l. haipa vun = huivale.
 Haippari in s. fljeflig meuniffa.
 Hanka; hage.
 Hankkina an s. fofthym.
 Haporuoho ängeslyra (*rumes acotosa*).
 Haristutan ttua s. kylmä kevatouli haristattaa pellow den falla wärwinden har brodden att förwignu.
 Hatapaa blomma med härpensel.
 Helokka kan s. gul näckros.
 Helosuu gällt strattande mun, helosuin med fröjd, helosuiuen.
 Helppihinna stroyv (t. er. i flöflor).
 Hemmottelen tella = hemmattelen.
 Hempu mmun s. smekbarn.
 Hevoskusiainen största flaget af myra.
 Herotun ttua = heraanun.
 Hiistelen llä s. anfränga flg.
 Hiirikko kyn = hiirakko.
 Hippusa an s. bestående af små bitar (hipe), h. tawara småfram.
 Hirvon kukka ängebrådma (*cardamine pratensis*).
 Hokisen sta = hokistan, hoem.
 Huissun ua?
 Hunnu un s. vainaa.
 Huokasin imen s. höfstaäg.
 Huoran hörtti daggfålar (*alechemilla vulgaris*).
 Hylehdin htia l. hylistan aa s. hwiffa.
 Hyvity yksen s. frydda.
 Hyypylä an s. hymmel.
 Hämeinen isen s. dunstfull.
 Härmelyn ltyä s. öfwerdragas med rimstoft (härma).
 Häynän ata = häynin.
 Häni in s. hulling.
 Häppö pön s. fljef, fljella.

Iltaama an s. aftonqvist.
 Ispualehti gulfris (*solidago virgaurea*).
 Jaakki kin s. höllhåse.
 Joko; joinkuin på något sätt, så godt man kan.
 Jurskahdan htua s. frötsa, brata hastigt.
 Jyllään ata s. bullra, lärma.
 Jähmä an = jähmäska.
 Jäni in = jänö; jänimuuransa återbät; jäninkakku harsyra.
 Jää; jäähilla l. jäämurteet l. jääsulut isförja.
 Jääliäkä an s. isglöpp.
 Kahera an l. kaherainen isen s. flct; björt, hängbjört.
 Kaikittain ado. fullkomligt, alldeles (kaikki).
 Kaisa an s. ofrutbar högsjäll.
 Kaiskanlehti länse (*asplenium trichomanes*).
 Kalman juuri falmustot.
 Kalpaan wata = kalvin pia.
 Kamu un; auringon l. lämpimän kamu soltröt.
 Kanan varvas = kanan jalka ormbunke.
 Kaperrus uksen s. smustare.
 Kare een s. windfläkt. -ehdin htia l. -ehdun htua s. frusas (watten af wind).
 Karistun ua s. förtorfa, förfina (kari).
 Karnaan ata s. gnaga.
 Karrikka kan = karrike, karrrike.
 Kaskanen sen s. wårthitare (*locusta*).
 Katka an s. gråfugga (*oviscus asellus*).
 Katku un s. hästfräse (katkeen).
 Kaubdun htua = kaubistun.
 Kauruun uta s. famla, taga i hop med stära (kaurran).
 Kehkerä an s. fullrig.
 Keituri in s. bod.
 Kekkala an s. som har lätt och ledig gång. -kkeloitsen ta s. gå lätt och ledigt.
 Kekkana an = kekkia (kekka).
 Kesämä an = keso björtna.
 Ketri in s. lersten, hårdnad lera.

Ketun vihdas ormbunk (*pterus aquilina*).
Kiekkura an s. bögel (på blåsinstru-
ment).

Kiemahdan htaa = kiemeisen och ku-
mahdan.

Killi in a. utfäskende, följig, kukon ku-
pu on killillansä tuppens fräfwä hån-
ger (af föllnad, mätthet).

Kirmaan ata v. hwiimla.

Kimilinki ngin s. hymmel (häft), kip-
linki.

Kirsi utsvulstet swim.

Kiski ken, kiskennyt nneen s. halfstis-
ten, lossiten.

Kitukasvuinen nödwuren, kituvalkia saf-
ta eld.

Kome een = kontti näfwerrenfel.

Kommolukka stoffläs.

Kompuroin ida v. ragla, stalta fram.

Konelo on s. liten wit.

Konnan kukka falsfeka (*calla palustris*).

Konno on s. fopphög.

Konolainen isen s. hartant.

Kornaan ata v. gnaga groft (karnaan).

Korrutan ttaa v. gnaga.

Korsun ua v. swälla.

Koukkara an = koukkari (koukku).

Krentku kun s. långstol med fyra fös-
ter, ugnobänk.

Kuivitus ukxen s., torfande ämne (t. ex.
silfweraglitt i målning).

Kunneka = kunnes (ku).

Kuorskun ua = kuorsaan.

Kuotto ton s. smut, damm, sopor
(kuotta).

Kutakuinki nögörlnnda, kut-nkuinki fi
och så, huru som helst (ku).

Kurikas kkaan = kureellinen (kuri).

Kyönsän ata v. se arg ut, tjuras.

Käen hame daggfärlar (*alchemilla vul-
garis*).

Kapristän aa v. horvulla, ryntä (näsa).

Kärrike kkeen s. horutisfel (*cirsium lan-
ceolatum*).

Käsipurut harmonifa.

Käskyläinen isen s. äffa.

Kohmaröitsen tä = kohmin, kohmys-
talen.

Koljään ata v. gräfwä uti, wända upp
och ned, koljasi koko arkun.

Laapakka kan s. flarp, tafatt (laappa).

Lahti konj. fastän, ehuru.

Lamaan ata l. lamehdin htaa v. tris-
wa (om fartyg).

Lapale een s. höbörda (med armen och
räfsgreenen, haravan laps).

Laukkoon kota = laukkaan.

Laukain amen s. sidsbräde i fäde.

Lauskutan ttaa v. plabdra.

Lehman miekka swärbelisja (*trio pran-
dacoras*), lehman nisa fospene, gulwiff-
wa (*primula veris*).

Leinas an a. bld, lsum.

Lepposin adv. ihoy, pane huivi l. wit
ihoy bufen.

Lempenen mmeta v. bli om (lempt).

Lepposa an = leppyisä.

Letty-oljy stufande hjorthorns-olja (*oleum
cornu cervi foetidum*).

Letytän itää v. ha att slå (stöt (letty).

Liika liian s. fratt, luuliika benspatt.

Liinakko kon = liinikko.

Loihdollinen isen a. trolf.

Loimennan ataa v. gå med stora steg, steg-
fa fram.

Loitti tin s. brambstake, eldgassel.

Lonakka kan s. lång sträcka, lonakka-
nansa i en sträcka, med end.

Lonson oa v. rafa ned, stunka (lonse).

Lopuska an s. rest, behållning (loppu).

Lorvi in s. en slags flst.

Luohin ia v. hugga stora stycken (louhi).

Luinaan ata v. glo.

Loudas aksen s. fopqwasämne, ris till
fopqwas.

Lyötyn tyä v. bli om (ff. tänderna af fyra).

Löyhään ata v. slästa. -hays yksen s.
slästning, släst.

Maaskentelen nnella v. mafa sig, wräfa
sig (makaan).

Mahjun ua = maheudun.

Meisu un s. stampfäkt (mallu).

Meren kehraajainen gräsugga (*oniscus
asellus*).

Merivasikka en art manet.

Miekkatörtönen l. -tortonen blomföf
hos falmuwärten.

Miesväen kleiniruoho storfndä (*geranium
sylvaticum*).

Moksa an s. liten gosse l. fida.

Mossahdan htaa v. falla mot något mjutt.

Mukamasten adv. sannolikt, troligen.

Mullaasen ata = muljaan.
 Madanneisuusyyden e. ruttenehet (mätä).
 Mäkyä an = mäkyä.
 Moyrinkäinen (juuso).
 Nakaus uksen e. nuapp, sup.
 Narinaho ehrenpris (*cerentia opicata*).
 Natto toa e. hinna; kal. -totan itaa e.
 , bilba kal l. hinna. -tun itua e. öfs
 werdragas med kal l. hinna.
 Nihkulaiuen isen e. en art hafstrabba
 (*onticus armadillus?*)
 Nihkutan itaa l. -ttelen tella e. substa.
 Nikahdas hära e. lifua, digna ned. -hdas
 uksen e. fifuing, viiminen nikahdas
 ääta andetaget.
 Nopsun ua e. droppa.
 Norehdia -htia l. norehdun htua e. dappu.
 Norpoten itaa e. nida, luta.
 Nulin kurja upp och nedwändt, halfram.
 Nutipaa hornlös.
 Nyrhi ia e. fötthra.
 Näpo ou e. Gaetus.
 Ojarentukka folstefa (*caltha palustris*).
 Olusärpikka ölfupa.
 Paasellan itaa = paasen, pajasen.
 Pakonen sen, olla pakosilla lefa gömler.

Pamputan itaa e. bulsa pd, piffa.
 Pamppsaannun utua e. tillpäckas, bli
 stuf härd.
 Peittäjä an e. hällare (i gömlet).
 Perunan mommo potatisuopp, perusa-
 moska l. -voi potatismos.
 Pesakoukkari brändstaf.
 Piirtopaa ep. för häst med hwit tand
 från nosen till pannan.
 Pisku -int. lodord för fallwar, piäkulehti
 ängwädd (*succisa prunella*).
 Poppo pon e. ätting, timröststunna. -oi-
 nen toen e. ht. ätting, en ätting full.
 Porokynsi fartuagel (pora) e. en
 Pulmun ua = pulpun.
 Puubin is = puuhaan.
 Pääkary förlauf.
 Raudon toa = raudolan.
 Reuhentelen nolla = reuhola.
 Rypystän aa = rypistän (typp).
 Saderva an e. nätmärte.
 Säpsä an e. buswa.
 Saveynny nty e. bli foglia.
 Tavastun ua e. bli wan, bli hemm.
 (laps).
 Wassin ia e. lunta.

Rättelser:

Sid. 33 rad. 17 felträf läs: felträf.

— 232 — 19 Muljuun jota läs: Muljaan jota.

— 400 — 6 silka läs: jalka.

**På undertecknads förlag äro utkomna och säljas
i landets boklädor:**

Gustav Waasa, Ruotsin Kuningas. Elämäkerta. sidotuna, 30 kop.

Erik Neljästoista Ruotsin kuningas. Elämäkerta. sidotuna, 15 kop.

Kuinka Joet ja Järvet Suomessa saadaan kaloja runsaasti kasvamaan, 6 kop.

Muinaisten Suomalaisten Pakanalliset Epäjumalat, 8 k.

Mikael Agrikola, Suomen pispä, Uskonopin oikasia Suomessa, Suomen kielen ensimmäinen harjoittaja kirjoissa, 5 kop.

Martti Skytte, Suomen ensimmäinen evankeliumillinen pispä, 5 kop.

Isak Rothovius, Suomen pispä, seurakuntain järjestäjä ja Opetuksen harrastaja Suomessa, 5 kop.

Suomalaisia Lauluja, 5 kop.

**Uusia Huvilauluja Hämeestä. 1:nen Wihko, 3 kop.
2:nen Wihko, 3 kop.**

Satatuhatta, kuvaus elämästä. 10 kop.

Noituri, kuvaus jokapäiväisestä elämästä, 7 kop.

Jesus makaa hahdessa, eli kristityn elämän vaellus, verrattu merellä purjehtivaan hahteen, 6 kop.

Meidän Wapahtajamme Jesuksen Kristuksen kärsimisen ja kuoleman Tutkistelu, 10 kop.

Uskon ja rakkauden silmäminen Herran Jesuksen puoleen ristin päällä, 6 kop.

*Vid kontant handel hos undertecknad lemnas 25 %
rabatt.*

G. E. Kurén.

